வெளியீடு எண்: 1001

உ

சிவமயம்

சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை
இரண்டாம் காண்டம்

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம்
தருமை ஆதீனம்
மயிலாடுதுறை 609001

வெளியீட்டு எண். 1001

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் நாயனார்
அருளிச்செய்த
பெரியபுராணம் எனப்படும்
திருத்தொண்டர் புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை
இரண்டாம் காண்டம்
பொழிப்புரை, விளக்கக் குறிப்புரைகளுடன்

இந்நூல்
திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்
26 ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்
திருவருள் ஆணையின் வண்ணம்
சென்னை தொழிலதிபர்,
டாக்டர் ஏ.சி. முத்தையா செட்டியார்
திருமதி தேவகி முத்தையா
ஆகியோர் அறக்கொடையாக
ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தில் வெளியிடப்பெற்றது.

2014

உரிமை பதிவு) 1997 (தருமை ஆதீனம்

பதிப்புரிமை : ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமை ஆதீனம்,
மயிலாடுதுறை - 609 001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முதற் பதிப்பு : 1997
இரண்டாம் பதிப்பு : 2014

பதிப்பாசிரியர் :

ஸ்ரீமத் திருநாவுக்கரசுத் தம்பிரான் சுவாமிகள், எம்.ஏ.,
கட்டளை விசாரணை, வேளூர் தேவஸ்தானம்

பொழிப்புரை, விளக்கக் குறிப்புரை :
தருமை ஆதீனப் புலவர், சித்தாந்தநன்மணி,
சைவசித்தாந்த சரபம்,
முனைவர் கு. சுந்தரமூர்த்தி
அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
தருமை ஆதீனம், தருமபுரம்.

பன்னிரு திருமுறைகள் (16 தொகுதிகள்)
அடக்க விலை ரூ. 6000/-

அச்சிடல் - தயாரிப்பு:
பாரதி டிஜிட்டல் பிரிண்டர்ஸ்
35/16ஏ, பிள்ளையார் கோவில் மேல வீதி,
கணபதி நகர் - மயிலாடுதுறை - 609 002

சென்னை தொழிலதிபர்,

டாக்டர் **ஏ.சி.முத்தையா**

செட்டியார்,

திருமதி. **தேவகி முத்தையா**

ஆகியோரின் நன்கொடை

செட்டிநாட்டரசர் பரம்பரையில் திரு.எம்.ஏ.சிதம்பரம் செட்டியார் திருமதி அபிராமி ஆச்சி இவர்களின் அருந்தவப் புதல்வராக பிறந்தவர் திரு.ஏ.சி.முத்தையா செட்டியார். பொறியியல் பட்டதாரியான இவர் அமெரிக்காவில் டெட்ராய்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்பு மேலாண்மையியல் பட்டம் பெற்றவர்.

FICCI அமைப்பின் தலைவராகவும், கோழிக்கோட்டில் உள்ள இந்திய மேலாண்மை நிறுவனத்தின் மதிப்புமிக்க தலைவராகவும், சென்னை ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வர பொறியியல் கல்லூரியின் தலைவராகவும், காஞ்சி காமகோடி அறக்கட்டளையின் சார்பாக நடைபெறும் குழந்தைகள் மருத்துவ மனையின் தலைவராகவும் சிறப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறார். ACM கல்வி குழுமம், மருத்துவ அறக்கட்டளை குழுமம் ஆகியவற்றின் மேலாளராக இருந்து இடைவிடா மருத்துவ, தொழிற்பணி ஆற்றிவருகிறார்.

மிகச் சிறந்த போலோ (POLO) விளையாட்டு வீரரான இவர் BCCI-யின் தலைவராகவும், ICC - யின் தலைவராகவும், தமிழ்நாடு கிரிக்கெட் கழகத்தின் தலைவராகவும், லண்டன் மெரில்போன் கிரிக்கெட் குழுமத்தின் கௌரவ தலைவராகவும் இருந்து விளையாட்டுத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பணியாற்றியுள்ளார். இவரது பல்வேறு சேவை மற்றும்கல்வி பணிகளைப் பாராட்டி சென்னை அண்ணா, அழகப்பா பல்கலைக்கழகங்கள் இவருக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுத்து பெருமைப் படுத்தியுள்ளது. தருமபுரம் ஆதீனம்இவருடைய சமய தமிழ் பணிகளை பாராட்டி "திருப்பணிச் செம்மல்" என்ற விருதுவழங்கியிருக்கிறது.

மாட்சிமை பொருந்திய இவரது துணைவியார் திருமதி. தேவகி முத்தையா அவர்கள் பி.ஏ., பொருளாதாரத் துறையிலும் தமிழ்த் துறையில் எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பட்டமும் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றவர். நல்லன எல்லாம் தரும் திருக்கடவூர் அபிராமியின் பக்தர். இவர்களுக்கு தருமை ஆதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ 26ஆவது குருமகாசந்நிதானம் "திருப்பணித் திலகம்" என்ற பட்டம் வழங்கி சிறப்பித்துள்ளார்கள்.

ஏ.சி.முத்தையாவின் பெற்றோர்கள் வழங்கிய நன்கொடையால் பெரியபுராணம் முதற்காண்டமும் இத்தம்பதிகள் வழங்கிய நன்கொடையால் பெரியபுராணம் இரண்டாம் காண்டமும் தருமை ஆதீனம் ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளிவருகிறது.

குறிப்பு : இத்திருமுறைப் பதிப்பின் விற்பனைத் தொகை மீண்டும் இத்திருமுறையைத் தொடர்ந்து வெளியிடப் பயன்படுத்தப் பெறும்.

திருக்கயிலாய பரம்பரை

எல்லாம் சிவன் செயல்

தருமபுரம் ஆதீனம்

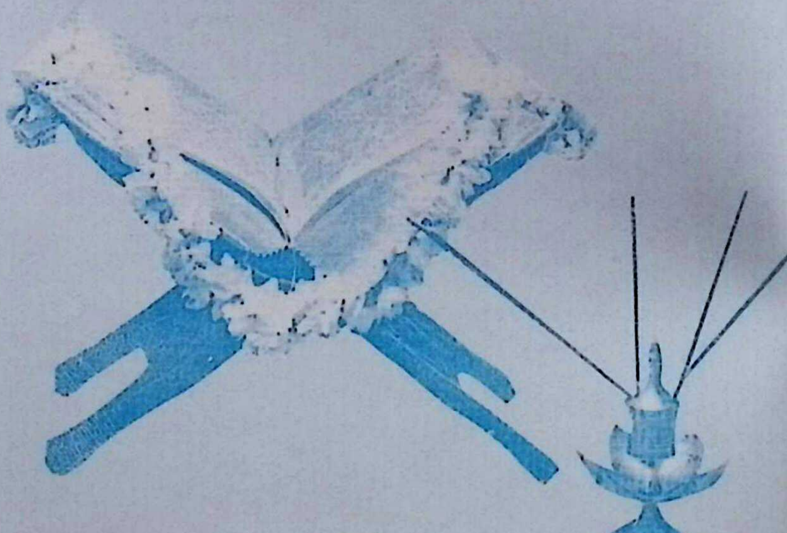

பன்னிரண்டாம் திருமுறை - 2

நூல் அளவுகள்

பக்கங்கள் : 1300
படிகள் : 3,000
அளவு : 215மிமீ × 135 மிமீ. (1/8 டிமை)
அச்சுக்கோப்பு : கணிப்பொறி – லேசர் ஒளி அச்சுக்கோப்பு
எழுத்தளவு : 10 மற்றும் 12 புள்ளி
அச்சுமுறை : எதிரம், அச்சுத்தட்டு, மறுதோன்றி
தாள் : மீவெண் மாப்லித்தோ 70 ஜிஎஸ்எம். (18.6 கி.கி)
கட்டு : அட்டை, ரெக்சின் போர்வை, உருள்முதுகு.

திருக்கயிலாய பரம்பரை
எல்லாம் சிவன் செயல்
தருமபுரம் ஆதீனம்

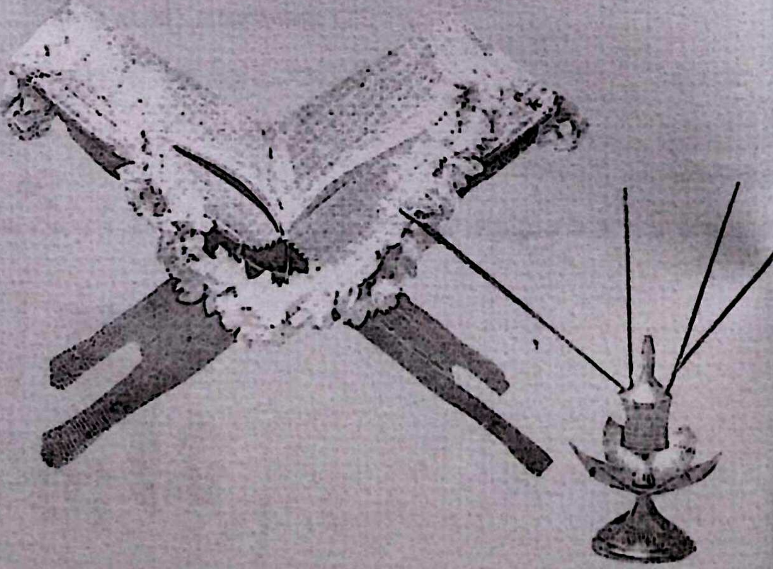

திருக்கயிலாய பரம்பரை
எல்லாம் சிவன் செயல்
தருமபுரம் ஆதீனம்

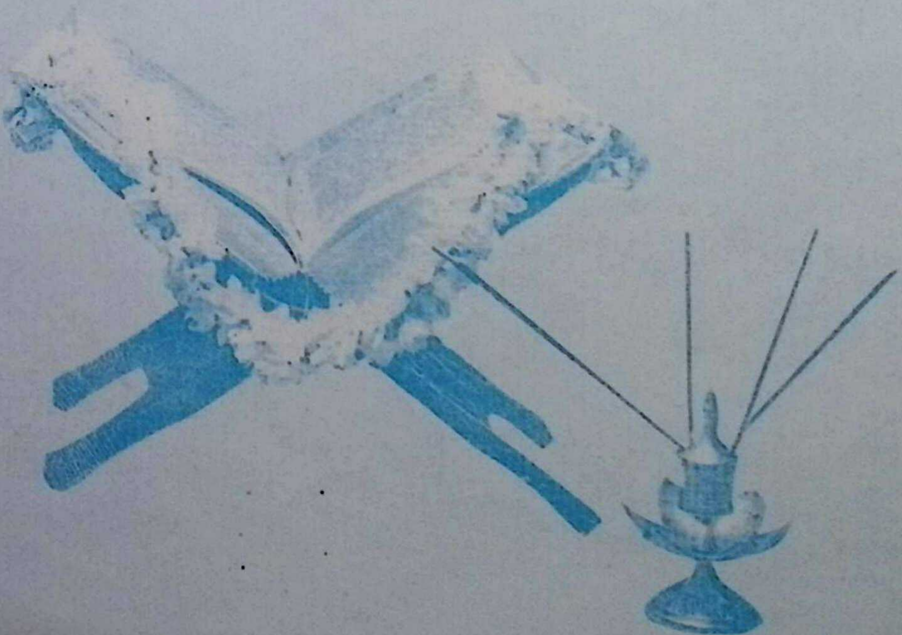

திருமுறைகள் ஓதாய் தினமும் என அறிவித்த
தருமை ஆதீன ஸ்தாபகராம் முதற்குரவர்

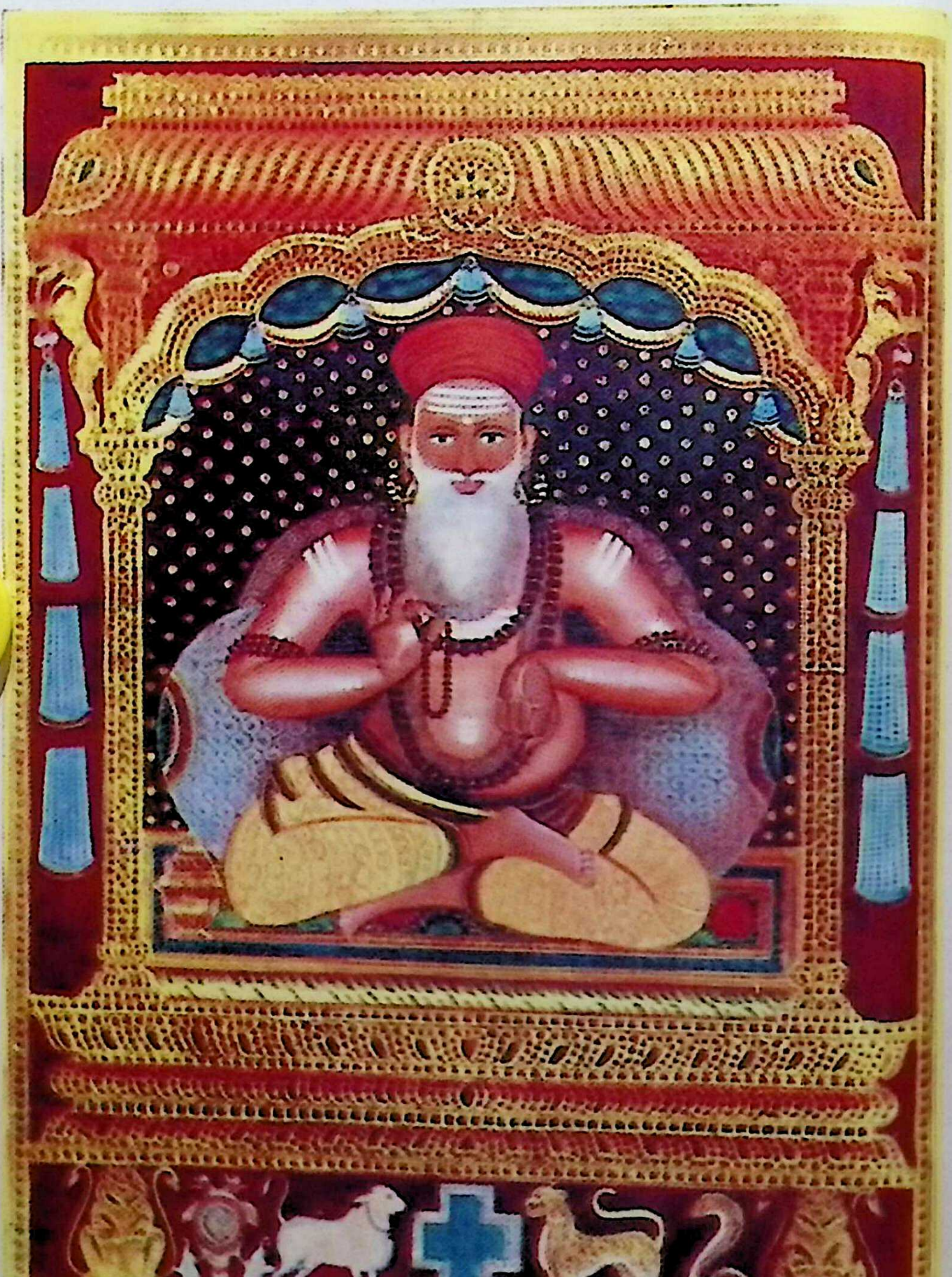

ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தருமை ஆதீனத்தை நிறுவியருளிய

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு

சீரணியும் நுதலின்விழி மழுமான் நாகம்
திருந்தும்எரி பொருந்துவிடம் தெரிந்தி டாமல்
தாரணிஅன் பரையாள அவர்போல் வந்த
சைவசிகா மணிஎவர்க்கும் தலைவன் எங்கோன்
காரணியும் நெடியபொழிற் கமலை வேந்தன்
கருணைமழை பொழியும்இரு கடைக்க ணாளன்
பாரணியும் ஞானசம் பந்தன் எந்தை
பரமன்இரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம்.

- ஸ்ரீ சம்பந்தசரணாலயர்.

ஞானக்குழந்தை:

தமிழகத்தில் - தென்பாண்டி நாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கார்காத்த வேளாளர் மரபில் சுப்பிரமணிய பிள்ளை மீனாட்சியம்மை என்ற நல்லறப் பெரியோர்கட்கு அருந்தவ மகவாகப் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் அவதரித்தவர், தருமை ஆதீன முதற் குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள். இவருக்குப் பெற்றோர்கள், திருஞானசம்பந்தரைப் போல் தமது குழந்தையும் சிவஞானம் பெற்றுச் சைவம் வளர்க்கும் ஞானாசிரியனாகத் திகழ வேண்டும் என்று எண்ணி ஞானசம்பந்தன் என்ற நற்பெயரைச் சூட்டி வளர்த்து வருகையில், தமது குலதெய்வமாகிய சொக்கநாதரையும் மீனாட்சியம்மையையும் தரிசிப்பதற்கு ஞானசம்பந்தருடன் மதுரை சென்று பொற்றாமரைத் தடாகத்தில் நீராடி வழிபட்டனர். பெற்றோர்கள் ஊருக்குப் புறப்படுங்கால் ஞானசம்பந்தர் தன்னைத் தொடர்ந்து நின்ற தாயும் தந்தையுமாகிய சொக்கநாதரைப் பிரிய மனமின்றி, உடலுக்குத் தாய் தந்தையர்களாகிய பெற்றோர்களுக்கு விடை கொடுத்தனுப்பிச் சொக்கநாதர் வழிபாட்டிலே ஈடுபாடு கொண்டவரானார்.

கண்ணுக்கினிய பொருள்:

நாள்தோறும் பொற்றாமரைக் கரையில் அடியார்கள் சிவபூசை புரிவதைக் கண்டார் ஞானசம்பந்தர். தாமும் அவ்வாறு சிவபூசை புரிய

எண்ணினார். சொக்கநாதரை வேண்டினார். கருத்தறிந்து முடிக்கும் கண்ணுதற் கடவுளும் அன்றிரவு அவர் கனவில் தோன்றி. 'நாம் பொற்றாமரைத் தடாகத்தின் ஈசான்ய பாகத்தில் கங்கைக்குள் இருக்கிறோம். நம்மை எடுத்துப் பூசிப்பாயாக' என அருளினார். அவ்வண்ணமே மறுநாள் காலையில் பெருமானின் கருணையை வியந்து போற்றிப் பொற்றாமரைத் தடாகத்தல் மூழ்கினார். ஸ்ரீ சொக்கநாதப் பெருமான் கண்ணுக்கினிய பொருளாகத் தமது கரத்தில் வரப்பெற்றார். 'ஆசாரியன் மூலமாகத் தீக்ஷை பெற்றுத்தானே சிவபூசை புரிதல் வேண்டும்; ஆசாரியன் வேண்டுமே; சிவஞான உபதேசம் பெறவேண்டுமே; எப்படிப் பூசையைப் புரிவேன்! என்ற எண்ணம் தோன்றவே, அது பற்றி இறைவனிடமே முறையிட்டார்.

ஞானாசாரியனை அடைதல்:

வேண்டத்தக்கது அறிந்து வேண்ட முழுதுந் தருவோனாகிய சொக்கநாதப் பெருமான் மறுநாள் கனவில் எழுந்தருளி 'திருக்கயிலாய பரம்பரை - திருநந்தி மரபு மெய்கண்ட சந்தான வழியில் திருவாரூரில் விளங்கும் கமலை ஞானப்பிரகாசர் என்ற ஆசாரியரிடத்தில், வருகிற சோமவாரத்தில் ஞானோபதேசம் பெற்று நம்மைப் பூசிப்பாயாக' என அருளினார். அன்றிரவே கமலை ஞானப்பிரகாசர் கனவிலும் எழுந்தருளி, 'ஞானசம்பந்தன் வருகிற சோமவாரத்தன்று வருவான்; அவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து சிவபூசையும் எழுந்தருளுவிப்பாயாக' என்று அருளினான். ஞானசம்பந்தர் பல தலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருவாரூர் சென்று, பூங்கோயிலில் உள்ள சித்தீச்சரம் தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் அமர்ந்திருந்த கமலை ஞானப்பிரகாசரைக் கண்டார். காந்தம் கண்ட இரும்புபோல ஆசாரியரால் ஈர்க்கப்பட்டார். சமய விசேட நிர்வாண தீக்ஷைகளால் பாச ஞானம் பசுஞானங்கள் நீங்கிப் பதிஞானம் கைவரப் பெற்றார். சொக்கநாதப் பெருமானை ஆன்மார்த்த பூஜாமூர்த்தியாகப் பூசிக்கப்பெரும் பேற்றையும், ஞான அநுபூதியையும் அடைந்தார்.

கைவிளக்குப் பணிவிடை:

பன்னாளும் ஆசாரியப் பணிவிடை செய்து தங்கி இருக்கும் நாள்களில் ஒருநாள் தியாகராசப் பெருமானின் அர்த்தயாம பூசையைத் தரிசித்து ஆசாரியர் தமது மாளிகைக்கு எழுந்தருளினார். அப்பொழுது கைவிளக்குப் பணியாளன் உறங்கிவிட ஞானசம்பந்தர் தமக்கு ஞான ஒளியேற்றி நல்வழிகாட்டிய ஞானாசாரியருக்கு ஒளிவிளக்கு ஏந்தி

முன்சென்றார். திருமாளிகையின் வாயில் முன்னர்ச் சென்றவுடன், சிவானுபூதியிலேயே திளைத்திருந்த ஞானப்பிரகாசர், அருள்நிலை கைவரும் பக்குவத்திலிருந்த ஞானசம்பந்தரை 'நிற்க' எனக் கட்டளையிட்டு உட்சென்றார். ஆசாரியர் பெற்ற சிவானுபூதியை ஞான சம்பந்தரும் கைவரப் பெற்றவராய் மாளிகை வாயிலில் கைவிளக்கு ஏந்தியவராகவே நின்றார். ஞானசம்பந்தரின் பெருமையை ஞாலம் அறியச்செய்து அதன்மூலம் சைவப் பயிர் தழைக்க இறைவன் திருவுளம் பற்றினான் போலும். அன்றிரவு பெருமழை பெய்தது. சிவானுபூதியில் திளைத்திருந்த ஞானசம்பந்தர் மீது ஒருதுளி மழை கூடப்படவில்லை. விளக்கோ அணையாது சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டு இருந்தது.

குருஞானசம்பந்தராயினார்:

வைகறைப் பொழுதில் ஞானப்பிரகாசரின் பத்தினியார் சாணம் தெளிக்க வருங்கால், ஞானசம்பந்தர் அநுபூதி நிலையில் நிற்பதையும், விளக்குச் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பதையும் கண்டு உட் சென்று பதியிடம் வியப்புடன் அதனை வெளியிட்டார்.

ஞானப்பிரகாசர் விரைந்து வந்து பார்த்து, ஞானசம்பந்தரிடம் திருவருள் பெருகுகின்ற நிலையைக் கண்டு மகிழ்ந்து "ஞானசம்பந்தா! நீ ஆசாரியனாக இருந்து, பக்குவம் உடையர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து ஆசாரியனாக விளங்குவாயாக" என்று அருளினார். அப்பொழுது ஞானசம்பந்தர்.

> "கனக்கும் பொதிக்கும் எருதுக்கும் தன்னிச்சை கண்டதுண்டோ
> எனக்கும் உடற்கும் எனதிச்சை யோஇணங் கார்புரத்தைச்
> சினக்குங் கமலையுள் ஞானப்ர காச சிதம்பரஇன்
> றுனக்கிச்சை எப்படி அப்படி யாக உரைத்தருளே".

என்ற பாடலைப்பாடி "எங்குச்சென்று எவ்வாறு இருப்பேன்" என்று விண்ணப்பிக்க, ஞானப்பிரகாசர், "மாயூரத்தின் ஈசான்ய பாகத்தில் வில்வாரணியமாய் உள்ளதும், திருக்கடவூரில் நிக்கிரகம் பெற்ற எமதருமனுக்கு அநுக்கிரகம் செய்ததும் ஆன தருமபுரத்தில் இருந்து கொண்டு, அன்பு மிக உண்டாய், அதிலே விவேகமுண்டாய், துன்ப வினையைத் துடைப்ப துண்டாய், இன்பம் தரும் பூரணத்துக்கே தாகமுண்டாய் ஓடி வருங்காரணர்க்கு உண்மையை உபதேசித்துக் குருவாக விளங்குவாயாக" என்று கட்டளையிட்டருளினார். ஞானசம்பந்தர், "குருஞானசம்பந்தர்" ஆயினார்.

தருமபுரத்தில் ஆதீனம் கண்டார்:

ஆசிரியர் ஆணையை மறுத்தற்கு அஞ்சியவராய்க் கன்றைப் பிரிந்த பசுப்போல வருந்தும் குருஞானசம்பந்தரை நோக்கிக் "குருவாரந்தோறும் வந்து நம்மைத் தரிசிப்பாய்" என்று தேறுதல் கூறினார் ஞானப்பிரகாசர்.

குருஞானசம்பந்தர் தம் குரு ஆணையைச் சிரமேற்கொண்டு தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியுடன் தருமபுரத்திற்கு எழுந்தருளி, தருமபுர ஆதீன மடாலயத்தை நிறுவியருளினார். ஞானாநுபூதியில் திளைத்துப் பல பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்து அநுபூதிச் செல்வராய்த் திகழ்ந்தார். அவர் அநுபூதியில் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய் எழுந்த சிவஞானப் பேரருவியே சிவபோக சாரம், சொக்க நாத வெண்பா, முத்தி நிச்சயம், திரிபதார்த்த ரூபாதி தசகாரிய அகவல், சோடசகலாப் பிராசாத ஷட்கம், சொக்கநாதக் கலித்துறை, ஞானப் பிரகாசமாலை, நவமணிமாலை ஆகிய எட்டு நூல்கள் ஆகும். பாடல்கள் எளிமையும், இனிமையும் பயப்பனவாய், பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளுண்மையைத் தெளிய விளக்குவனவாய் உள்ளன.

ஆனந்த பரவசருக்கு உபதேசம்:

குருஞானசம்பந்தர் தம்மை அடைந்த பக்குவமுடையவர்களுக்கு உபதேசித்து அநுபூதிமானாக விளங்கும்போது, உபதேச பரம்பரையை வளர்த்துவர அதி தீவிர பக்குவ நிலையிலிருந்த ஆனந்த பரவசருக்கு உபதேசித்துத் தாம் ஜீவசமாதி கூடியருளினார்கள். அதிதீவிர நிலையில் இருந்த ஆனந்தபரவசர் தமது குருநாதர் உபதேசித்த ஞானநிலை விரைவில் கூடியவராய், தம் ஞானாசாரியர் ஜீவசமாதி கூடிய ஸ்ரீ ஞானபுரீசுவரர் ஆலய விமான ஸ்தூபியைத் தரிசித்தவாறு நிட்டை நிலை கூடினார்கள்.

மீண்டும் எழுந்தருளினார்:

அதுகண்ட ஏனைய சீடர்கள் குருமரபு விளங்க வேண்டுவதை ஆசாரியர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பிக்க, பரமாசாரிய மூர்த்திகள் ஜீவசமாதியினின்றும் எழுந்து வந்து ஸ்ரீ சச்சிதானந்த தேசிகருக்கு உபதேசம் செய்து அநுபூதிநிலை வருவித்து ஞானபீடத்து இருத்தி வைகாசி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷ சப்தமி திதியில் தாம் முன்போல் ஜீவ சமாதியில் எழுந்தருளினார்கள்.

தருமை ஆதீனப் பணி:

கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற இத்திருத்தருமை ஆதீனம் அதுமுதல் வழி வழியாக விளங்கி, மொழித் தொண்டும், சமயத் தொண்டும், சமூகத் தொண்டும் ஒல்லும் வகையெல்லாம் ஆற்றி வருகிறது. இப்பொழுது ஞானபீடத்தில் இருபத்தாறாவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிய ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்து அருளறப் பணிகள் பல இயற்றி அருளாட்சி புரிந்து வருகிறார்கள்.

வாழ்க தருமை ஆதீனம்! வளர்க குருபரம்பரை!

ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தின் உண்மையை
ஆய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி
கேள்வியல்லல்
ஓய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன்
றிரண்டுமறத்
தோய்வார் கமலையுள் ஞானப்ர காசன்மெய்த்
தொண்டர்களே.

ஆசையறாய் பாசம்விடாய் ஆனசிவ பூசைபண்ணாய்
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீநினையாய் - சீ சீ
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஓதாய்
மனமே உனக்கென்ன வாய்.

- ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர்.

தருமை ஆதீனம் ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தின்

பன்னிரு திருமுறைத் தொகுதி

(16 பகுதிகள்)

		பகுதி
	திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்:	
1.	முதல் திருமுறை	1
2.	இரண்டாம் திருமுறை	2
3.	மூன்றாம் திருமுறை	3
	திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்:	
4.	நான்காம் திருமுறை	4
5.	ஐந்தாம் திருமுறை	5
6.	ஆறாம் திருமுறை	6
	சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம்:	
7.	ஏழாம் திருமுறை	7
	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியவை	
8.	1. எட்டாம் திருமறை - திருவாசகம்	8
	2. எட்டாம் திருமுறை - திருக்கோவையார்	9
	திருமாளிகைத்தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர் அருளியவை:	
9.	ஒன்பதாம் திருமுறை - திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு	10
	திருமூல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்	
10.	1. பத்தாம் திருமுறை - 1 - 3 தந்திரங்கள்	11
	2. பத்தாம் திருமுறை - 4 - 6 தந்திரங்கள்	12
	3. பத்தாம் திருமுறை - 7 - 9 தந்திரங்கள்	13
	திருவாலவாயுடையார் முதலிய பன்னிருவர் அருளியவை:	
11.	பதினொன்றாம் திருமுறை	14
	சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய திருதொண்டர் புராணம்:	
12.	பன்னிரண்டாம் திருமுறை - முதற்காண்டம்	15
	பன்னிரண்டாம் திருமுறை - இரண்டாம் காண்டம்	16

திருத்தொண்டர் புராணம்

இரண்டாம் காண்டம்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு
ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின் ஆசியுரை
பதிப்புரை
அணிந்துரை
ஆராய்ச்சி முன்னுரை 1
முன்னுரை 77
இரண்டாம் காண்டத்தில் குறிக்கப்பெறும்
    நாயன்மார்களும், திருத்தொண்டர் புராண நாயன்மார்களும் 80
    நாயன்மார் திருநட்சத்திரங்கள் 82
    நாயன்மார் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் 86
சேக்கிழார் நாயனார் வரலாறு 91
இரண்டாம் காண்டம் 99

6. வம்பறா வரி வண்டுச் சருக்கம்

28. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் புராணம் 100
29. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணம் 676
30. திருமூலதேவ நாயனார் புராணம் 863
31. தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம் 879
32. மூர்க்க நாயனார் புராணம் 892
33. சோமாசி மாற நாயனார் புராணம் 898

7. வார்கொண்ட வன முலையாள் சருக்கம்

34. சாக்கிய நாயனார் புராணம் 901
35. சிறப்புலி நாயனார் புராணம் 911
36. சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 914

37. கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம் 956

38. கணநாத நாயனார் புராணம் 1038

39. கூற்றுவ நாயனார் புராணம் 1042

8. பொய்யடிமையில்லாத புலவர் புராணம்

40. பொய்யடிமையில்லாத புலவர் புராணம் 1047

41. புகழ்ச் சோழ நாயனார் புராணம் 1049

42. நரசிங்க முனையரைய நாயனார் புராணம் 1065

43. அதிபத்த நாயனார் புராணம் 1069

44. கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம் 1077

45. கலிய நாயனார் புராணம் 1082

46. சத்தி நாயனார் புராணம் 1090

47. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம் 1092

9. கறைக்கண்டன் சருக்கம்

48. கணம் புல்ல நாயனார் புராணம் 1097

49. காரி நாயனார் புராணம் 1102

50. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம் 1105

51. வாயிலார் நாயனார் புராணம் 1110

52. முனையடுவார் நாயனார் புராணம் 1114

10. கடல்சூழ்ந்த சருக்கம்

53. கழற்சிங்க நாயனார் புராணம் 1118

54. இடங்கழி நாயனார் புராணம் 1124

55. செருத்துணை நாயனார் புராணம் 1129

56. புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம் 1133

57. கோட்புலி நாயனார் புராணம் 1136

11. பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம்

58. பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம் 1142

59. பரமனையே பாடுவார் புராணம் 1146

60. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம் 1148
61. திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம் 1149
62. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம் 1150
63. முழுநீறு பூசிய முனிவர் புராணம் 1152
64. அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் புராணம் 1153

12. மன்னிய சீர்ச்சருக்கம்

65. பூசலார் நாயனார் புராணம் 1154
66. மங்கையர்க்கரசி அம்மையார் புராணம் 1162
67. நேச நாயனார் புராணம் 1164
68. கோச்செங்கட் சோழ நாயனார் புராணம் 1167
69. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம் 1176
70. சடைய நாயனார் புராணம் 1182
71. இசை ஞானியார் புராணம் 1183

13. வெள்ளானைச் சருக்கம்

72. வெள்ளானைச் சருக்கம் 1184

உ

குருபாதம்

பன்னிரு திருமுறை ஆசிரியர்கள்

[1]திருஞான சம்பந்தர் [2]வாகீசர் [3]சுந்தரர்
[4]திருவாத வூரர்மற்றைத்
[5]திருமாளிகைத்தேவர் [6]சேந்தனார் [7]கருவூரர்
தெள்ளு [8]பூந் துருத்தி நம்பி
வருஞான [9] கண்டராதித்தர்[10]வே ணாட்டடிகள்
வாய்ந்த[11]திரு வாலியமுதர்
மருவு[12]புரு டோத்தமர் [13]சேதிராயர் [14]மூலர்
மன்னுதிரு [15]ஆல வாயார்
ஒரு[16] காரைக் காலம்மை [17] ஐயடிகள் [18] சேரமான்
ஒளிர்[19]கீரர்[20]கல்லாடனார்
ஒண்[21]கபிலர்[22]பரணர்மெய்உண[23]ரிளம்பெருமானொடு
ஓங்கும்[24]அதி ராவடிகளார்
திருமேவு[25]பட்டினத்தடிகளொடு
[26]நம்பியாண்டார்நம்பி[27]சேக்கிழாரும்
சிவநெறித் திருமுறைகள் பன்னிரண்டருள்செய்த
தெய்விகத் தன்மையோரே.

- புலவர். திரு. வை. தருமலிங்கம் பிள்ளை.
தமிழாசிரியர், தருமை ஆதீனத் தேவாரப் பாடசாலை,
தருமபுரம்

தொகையடியார்கள் ஒன்பதின்மர்

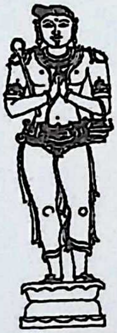

1. தில்லைவாழ் அந்தணர்

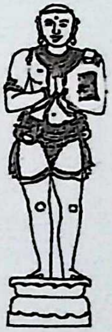

2. பொய்யடிமையில்லாத புலவர்

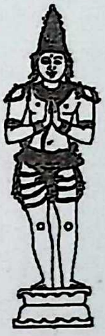

3. பக்தராய்ப் பணிவார்

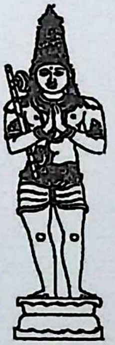

4. பரமனையே பாடுவார்

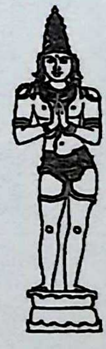

5. சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்

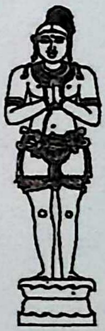

6. திருவாரூர் பிறந்தார்

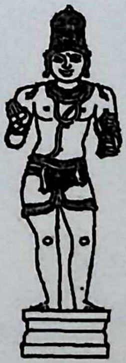

7. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்

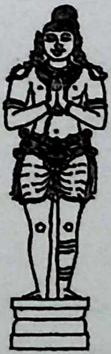

8. முழுநீறு பூசிய முனிவர்

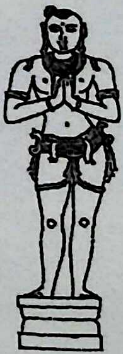

9. அப்பாலும் அடிசார்ந்தார்

திருக்கயிலாய பரம்பரை

எல்லாம் சிவன் செயல்

தருமை ஆதீனம்

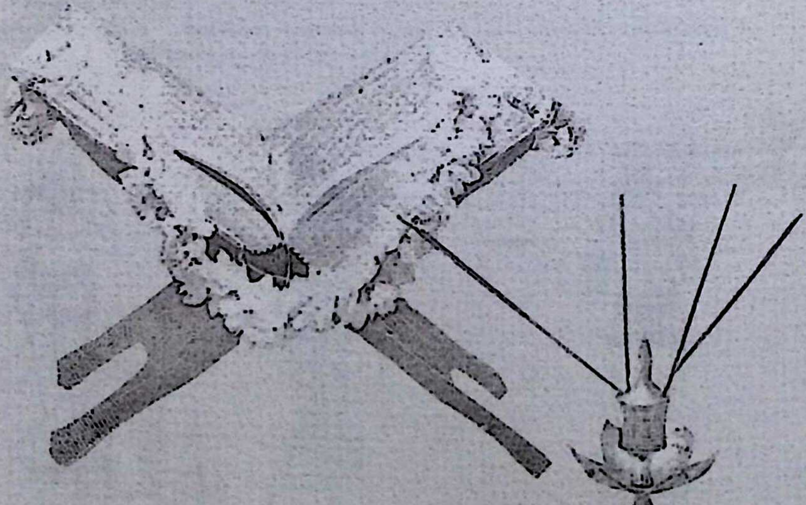

திருமுறைகள் உரையோடு வெளிவருமாறு அருள் சுரந்து,
ஒன்று முதல் ஒன்பதாம் திருமுறைகள் வெளியிட்ட,

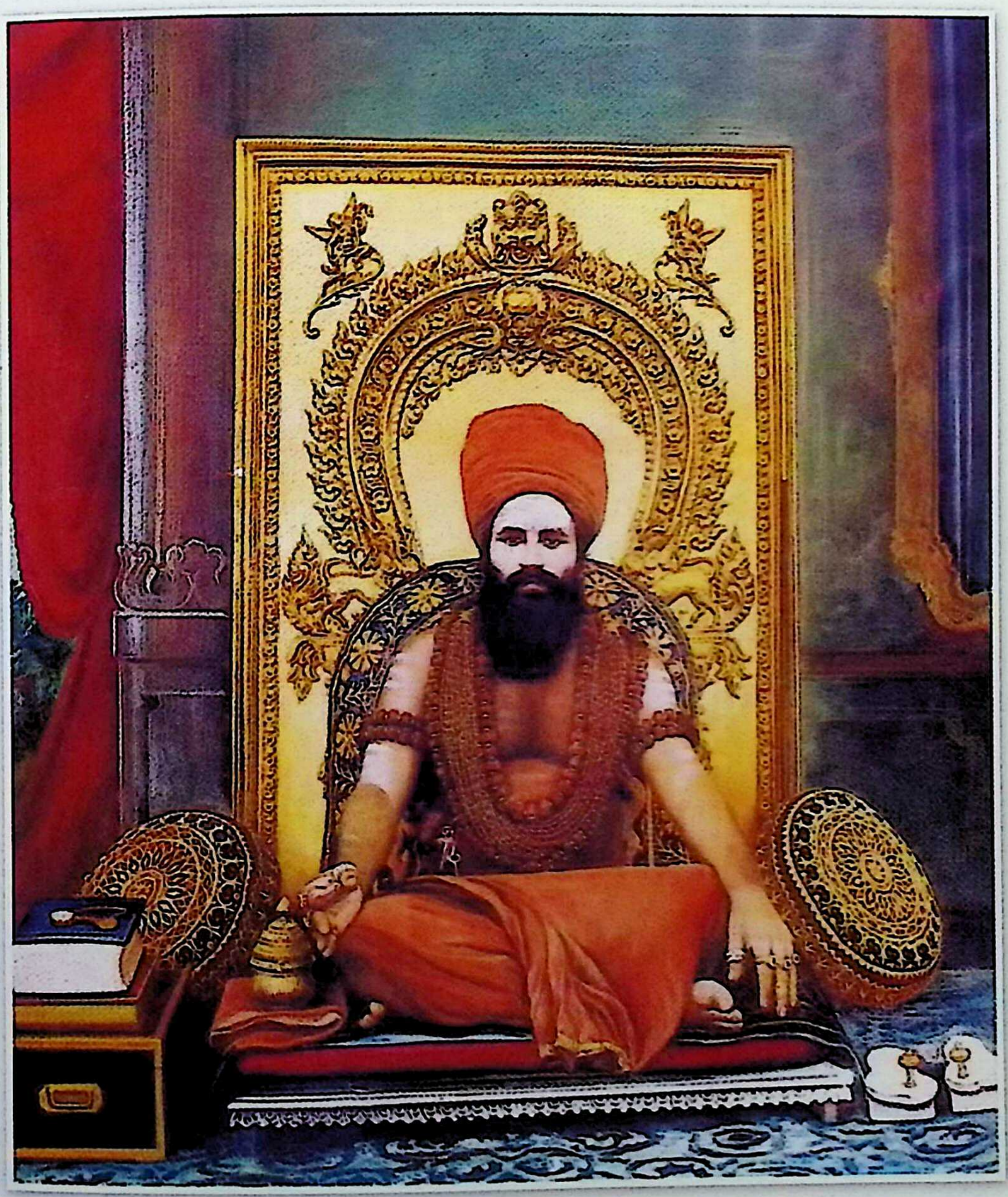

தருமை ஆதீனம் 25ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரை
எல்லாம் சிவன் செயல்
தருமபுரம் ஆதீனம்

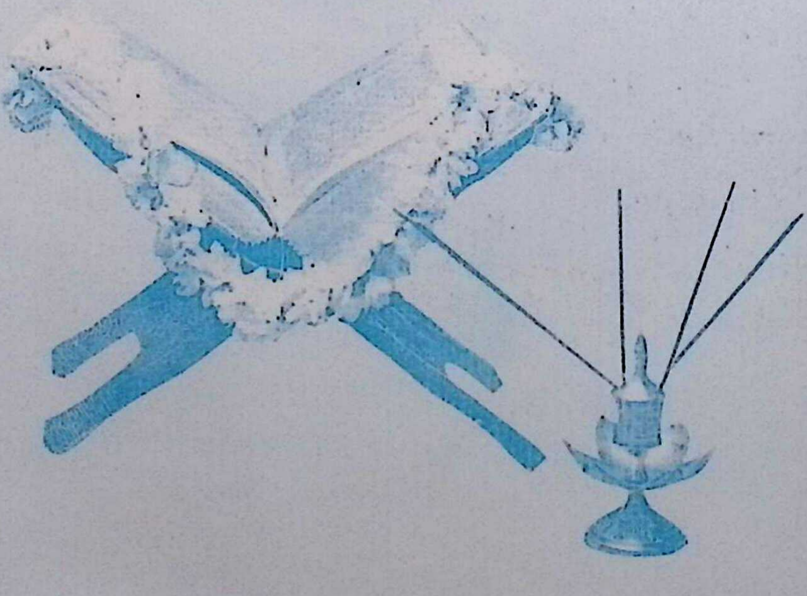

திருக்கயிலாய பரம்பரை
எல்லாம் சிவன் செயல்
தருமபுரம் ஆதீனம்

மறைமொழி பத்தாம் திருமுறை முதலா,
பன்னிரு திருமுறை உரை வெளியிட்டு அருளிய,

தருமை ஆதீனம் 26ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
**ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்**

உ

குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்
26ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள் வழங்கியருளிய

ஆசியுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயல்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

– சேக்கிழார்

வேத நெறி என்பது பெருவழிச் சாலை போன்றது. சைவத்துறை என்பது அப்பெருவழிச்சாலையில் மிகச்சிறந்ததொரு துறை போன்றது. அதனால்தான் மிகு சைவத்துறை என்று விதந்தோதினார். வேதநெறி பொதுநெறி அதில் கர்மகாண்டத்தில் உலகியல் அறங்கள் பலவும் கூறப்பெறும். ஆனால் சிவகாமநெறியில் மிகச்சிறந்த சைவநெறிக்கோட்பாடுகளும், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் படிநிலை வளர்ச்சிகளும் ஆலய அமைப்பு தெய்வத் திருவுருவ அமைப்பு பிரதிஷ்டை முதலிய பெருநிலை அமைப்புகளும் நுட்பங்களும் முத்திநெறி லட்சணமும், வழங்குவோர் சிவபெருமான் ஒருவரே என்பன போன்ற அரிய கருத்துக்கள் பேசப்படும். வேதமும் கர்மகாண்டத்தில் உலகியல் அறங்கள் பலவும் சொல்லி நிறைவாக ஞானகாண்டத்தில் உபநிடதங்கள் வாயிலாக சிவநெறி

சம்பந்தமான விளக்கங்களைப் பேசுகின்றன. இதில் உரைவிளக்கம் கண்டவர்கள் வேதாந்தம், வைணவம் மாத்துாவம் பற்றிய ஆசிரியர்கள் அவரவர் கருத்துக்களைச் சொல்லி அத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், மாத்துவம், அவரவர் தத்துவ வழியில் உரை கண்டுள்ளார்கள். ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம் மட்டில் சைவக்கருத்தில் உரை கண்டுள்ளார்கள். இதை நீலகண்டர் செய்துள்ளார். இதையும் சித்தாந்த சைவர்கள் முழுமையாக ஒத்துக் கொள்வதில்லை.

வேதம் என்ற சொல்லுக்கு வேர்ச்சொல் வித் என்பதாகும். வித என்பதற்கு வடமொழி இலக்கணப்படி ஞானம் என்பதே பொருள். இதனால் வித் ஞானே என்று சொல்வர். எனவே வேதம் என்பதற்கு அறிவுநூல் என்பதே பொருளாகும். வேதத்தில் உலகியல் அறிவிற்கு அப்பாற்பட்ட பொருள்களும் நுண்பொருள்களும் அறிவிக்கப்பெறும்.

வேதமும் சிவாகமும் வேறுபட்டதல்ல. கருத்து ஒற்றுமை உடையனவே. உரைகாரர்களால் சில மாற்றங்கள் காணப்படும். இதனால்தான் அருணந்தி சிவாசாரியார் தமது சிவஞான சித்தியாரில் "வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தத் திறன் இங்குத் தெரிக்கலுற்றும்" என்றருளினார். சைவம் வேதவழிப்பட்டது என்பதனால்தான் சைவத்தை "வைதிச சைவம்" என்று போற்றினர். கோயில் (சிதம்பரம்) புராணத்தில்,

> மழை வழங்குக, மன்னவன் ஓங்குக,
> பிழையில் பல்வளம் எங்கும் பெருகுக,
> தழைகஅஞ் செழித்தோசை தரையெலாம்
> பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே

என்பது கோயில் புராணம் (சிதம்பரப்புராணம்) மேலும் வேதம்,

ஆகமத்திற்கு விளக்கம் தரவே

வேதம் பசு அதன்பால் மெய் ஆகமம் நால்வர்
ஓதும் தமிழ் அதனின் உள்ளுறு நெய் - போதமிகு
நெய்யின் உறுசுவையாம் நீள் வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்த தமிழ் நூலின் திறம். என்று ஓதினார். - அபியுக்தர்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத்துறை விளங்க என்பதற்கு ஓரளவு விளக்கம் கண்டோம். இனி பூத பரம்பரை பொலிய என்பதற்கு விளக்கம் காண்போம். பூதங்கள் ஐந்து அவையாவன. மண், நீர், தீ, வெளி, காற்று என்பனவாம். பூதங்களுக்கு அறிவில்லை. சடப்பொருள். ஆனால் உயிர்கள் கண்களுக்குத் தெரியாதன. பஞ்சபூதங்கள்தான் உயிர்கட்கு உடம்பாக அமைகின்றன. யானை முதல் எறும்பு ஈறாக எல்லா உயிர்கட்கும் உடம்பைக் கொண்டுதான் உயிரை அறிகிறோம். ஆனால் உயிருக்குத் தான் பெயரிடுகிறோம். ஓர் உயிர் உள்ளவரை அழைத்தால் அவ்வுயிர் தங்கி உள்ள உடல்தான் திரும்பிப் பார்க்கிறது. எனவே பூதங்களை வைத்துத் தான் மனிதன், யானை, எறும்பு முதலிய உயிர்களை அறிகிறோம். பூதபரம்பரை பொலிய - விளங்க என்றார். பூத பரம்பரை என்றது பூதஉடல்களைக் கொண்ட உயிர்களையே குறிக்கிறது. பூதம் என்பதையே உரை ஆசிரியர்கள் பலரும் உயிர் என்றே குறிப்பிடுகின்றனர். பூதங்கள் தான் கண்களுக்குத் தெரியும். உயிர் கண்களுக்குத் தெரியாது. பூதங்கள் இல்லாமல் உயிர்கள் உடம்புடன் உலகில் இயங்க இயலாது. உயிர் பூதங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு விளங்குவதால் ஆகுபெயராகச் சொல்லலாமென்று தோன்றுகிறது. சிந்திக்கவும். உயிர் உடம்பை விட்டுப் பிரிவதைத் தான் இறந்து விட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறோம். உடலை விட்டுப் பிரியும் உயிர் பஞ்ச பூதங்களின் நுட்பமான சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், என்னும் ஐந்தும் மனம், புத்தி அகங்காரம் என்னும் மூன்றும் ஆக எட்டும் சேர்ந்த

புரியும் சரீரம் கொண்டு தான் வாழ்கின்றன. புரியபட்ட சரீரத்தை யாதன சரிரம் என்பர். இவ்வுடம்பு இவ்வுயிர் மோட்சம் அடையும் வரையில் நீங்காது நிற்கும்.

வேதநெறி தழைத்தோங்கவும், மிகு சைவத்துறை விளங்கவும், பூதப்பரம்பரைப் பொலியவும் கண்ணுதற் பெருங்கடவுள் கருணையால் கருணையே வடிவாய் உள்ள உமாதேவியார் மூலம் பொற்கிண்ணத்தில் தமது திருமுலைப்பாலை கறந்து சிவஞானம் குழைத்து புனிதவாய் மலர்ந்தழுத குழைந்தைக்கு ஊட்டினார். இதனை அடுத்துள்ள பாடலால் அறியலாம்.

எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமும் குழைத்தருளி
உண் அடிசில் என ஊட்ட, உமைஅம்மை எதிர்நோக்கும்
கண் மலர் நீர் துடைத்தருளிக் கையில் பொற்கிண்ணம் அளித்து,
அண்ணலை அங்கு அழுகை தீர்த்து அங்கணனார் அருள்புரிந்தார்

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானமாகிய உவமையிலாக் கலைஞானமும், பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானமாகிய உணர்வறிய மெய்ஞ்ஞானமும் கைவரப்பெற்றார். இதனால்தான் சிவஞானசம்பந்தர் ஆயினர் என்றார் சேக்கிழார். கலைஞானம் வளர்தற்குரியது அதனால் தான் திருப்பெருகு சிவ, சிவஞானமாகிய உவமைகளைக் கலைஞானம் எனவும், மெய்ஞானம், பவம் பிறப்பு பிறப்பினை அறவே நீக்கும், ஞானம் ஓங்கிய ஞானம் என்றார். ஓங்கிய ஞானம் முற்றுப் பெற்ற ஞானம் இதனை அழுதுலகை வாழ்வித்தவர் என்று கதிர்சாமத் திருப்புகழில் அருணகிரிநாதரும் குறிப்பிட்டுள்ளார். புனிதவாய் மலர்ந்து அழுததால் வேதநெறி தழைத்தோங்கவும், மிகு சைவத்துறை விளங்கவும் பூதபரம்பரை பொலியவும் பெற்றது சைவத்தமிழுலகம்.

ஞானசம்பந்தர் அவதாரத்தால் பெற்ற பயன் :

சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார் திருஅவதாரம் செய்ததால் என்ன பயன் என்பதை பட்டியல் இட்டுக் காட்டுகின்றார். 1. பரசமயத் தருக்கொழியவும் 2. சைவமுதல் வைதிகமும் தழைத்தோங்கவும் 3.தூய திருநீற்று நெறி எண்திசையும் தனி நடப்பவும் 4. அந்தணர் ஆகுதி பெருகவும் 5.வண்தமிழ் செய்தவம் நிரம்பவும் 6. மாதவத்தோர் செயல் வாய்ப்பவும் 7. திசைஅனைத்தின் பெருமையெலாம் தென் திசையே வெண்றேறவும் 8. மிசைஉலகும் பிற உலகும் மேதினியே தனிவெல்லவும் 9.அசைவில் செழுந்தமிழ் வழக்கே அயல்வழக்கின் துறை வெல்லவும் 10. இசையமுதும் மெய்யறிவும் இடம்கொள்ளும் நிலை பெருகவும் 11. தாளுடைய படைப்பென்னும் தொழில் தன்மை மேன்மைபெறவும் 12. நாளுடைய நிகழ்காலம் எதிர்காலம் நவை நீங்கவும், 13. வாளுடைய மணிவீதி வளர்காழிப்பதி வாழவும், 14. ஆளுடைய திருத்தோனி அமர்ந்த பிரான் அருள்பெருகவும் 15.அவம்பெருக்கும் புல்லறிவின் அமண் முதலாம் பரசமய புரைநெறிகள் பாழ்படவும் 16. ஊழிதொறும் சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார் திரு அவதாரம் செய்தார் என்று சேக்கிழார் பெருமான் சிறப்புற ஓதியுள்ளார்.

தோடுடைய செவியின் பாடலில் ஐந்தொழில் சிறப்பு

பல்லுயிரும் களிகூரத் தம் பாடல் பரமர்பால் செல்லுமுறை பெறுவதற்குத் திருச்செவியைச் சிறப்பித்துத் தாதையார்க்கு எம்மை இதுசெய்தபிரான் இவனன்றே என இசைத்தார். தோடுடைய செவியன் என்று புனிதவாயால் முதல்பாடல் முகிழ்த்தது. தோட்டை உடைய செவியன் என்று ஆண்பாலாகக் குறிப்பிட்டதால் அம்மை அப்பராக வந்த கோலத்தைக் காட்டினார். மேலும் தோடுடைய இடதுகாதுதான் ஓம் என்னும் பிரணவப் சொரூபத்தைக்

காட்டுகிறது. இருகையும் கூப்புவதுபோல் வலது காதையும் இடது காதுடன் சேர்ப்பதால் பிரணவ உருவில் புடைப்புச் சிற்பமாகக் காணலாம். இப்பாடலில் சிவபெருமானின் ஐந்தொழில் உணர்த்தப் படுகிறது. விடையேறி என்பது படைத்தலை உணர்த்துகிறது. தருமதேவதை சிவபெருமானை இடமாகத் தோன்றி பெருமானை வாகனமாகச் சுமந்து வரும் வரம் பெற்று அதன்படி வந்த விடையில் இவர்ந்து வருவதால் படைத்தல் கூறினார். ஓர் தூ வெண்மதி கூடி என்றமை யால் மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைச்சாபம் நீக்கி தம் ஜடாமகுடத்தில் குடிக்கொண்டமையால் காத்தல் கூறினார் காடுடைய சுடலைப்பொடிபூதி என்றமையால் அழித்தல் சங்காரம் கூறினார். என் உள்ளம் கவர் கள்வன் என்றமையால் மறைத்தல் கூறினார். ஏடுடைய மலரான் முனை நாட்பணிந்தேத்த அருள்செய்த என்றமையால் அருளை வழங்குபவன் என்றுகூறி முதல் பாடலியே பெருமானின் ஐந்தொழிலையும் கூறியுள்ளமையால் சிவபெருமானின் ஐந்தொழில் சிறப்பால் உலகை இயக்கும் திறங்காட்டியுள்ளார். படி, தோடு, கூற்று பித்தா, மூன்றும் பீடுடைத் தேசிகன் பேரருளாகும் என்பர் அதற்கு ஏற்பவே தோடுடைய செவியன் என்ற பதிகத்தின் நிறைவுப் பாடலில் "திருநெறிய தமிழ் வல்லார் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே" என்றருளினார். ஞானசம்பந்தர் முதல் மூவரும் குருவருள் பெற்றவர்கள். சீர்காழிப் பதி குரு லிங்க சங்கம உருவில் ஆட்கொள்ளும் திறன் விளக்கப்படும் கோயிலாகும். ஞானசம்பந்தர் பாடிய இம்முதல் பதிக இறுதிப்பாடலில் இவர் பாடியது திருநெறியத் தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே என்று அருளியிருப்பது இக்கருத்தை தெரிவிப்பதாக உள்ளது. ஊழ்வினையை தீட்சையினால் அகற்றும் அதிகாரம் ஆச்சாரியனுக்கே இறைவன் அருளியது இப்பாடலால்

தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார் ஞானசம்பந்தர். ஞானசம்பந்தர் பதிகங்களில் 8வது பாடல் பிழைசெய்த இராவணனுக்கு அருள்செய்ததையும், ஒன்பதாம் பாட்டு திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அருள் செய்தமையையும், பத்தாவது பாட்டு புத்த சமணர் கட்கு அருள் செய்ததையும் குறிப்பிடுகிறார். பதினோராம் பாடலில் பதிகப்பலன் சொல்கிறார். இந்த முறையில் தோடுடைய செவியன் பதிகத்தை முறையாக ஓதினால் தொல்வினை தீரும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

மண்உலகில் பிறந்தவர்கள் பிழைசெய்தாலும் தம்மிடம் வந்தடைந்தால் அவர்தம் பிழையைப் பொறுத்து அருள்செய்வார். இராவணன் இளமையில் சிவபக்தன். இதனை பண்டை இராவணன் பாடி உய்ந்தன என்ற குறிப்பில் உணர்த்துகிறார். துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாதபோழ்திலும், என்ற ஐந்தெழுத்துப் பதிகத்தில் ஞானசம்பந்தர். மண்ணுலகில் பிறந்தவர்கள் பிழை செய்தாலும் வந்த வழிபடின் கண்ணுதலான் பெருங்கருணை காட்டி அருள் செய்வார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

மாலாயமால், அயனும் தொழுவார்க்கே அருள்பவன் சிவபெருமான் என்பதைத் தெரிவித்திருந்தும் தொழாமையால் பன்றியும் அன்னப் பறவையுமாய்க் காணாமல் பின் தொழுது அஞ்செழுத்தும் துதித்து உய்தபடி விரித்தார். வேத காரணராய வெண்பிறை சேர் செய்ய சடைநாதன் நெறி அறிந்து உய்யாதவராகிய போதம் இலாச்சமண்கையர் புத்தர்வழி, ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் பழியாக்கும் ஏதமே என மொழிந்தார் எங்கள் பிரான் சம்பந்தர் ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் சம்பந்தர் இம்மூவர் பற்றியும் பாடியுள்ளார்.

உ

குருபாதம்

பதிப்புரை

தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
வாக்கினாற் சொல்ல வல்ல பிரான் எங்கள்
பாக்கியப் பயனாப்பதி குன்றை வாழ்
சேக்கிழான் அடி சென்னி யிருத்துவாம்

– காஞ்சிபுராணம், பாயிரம்

சைவ சமயம் பழமையும் பெருமையும் மிக்கது. சைவத்தின் அடிப்படைச் சட்டமாக விளங்குவது வேதாகம, புராண, இதிகாச, திருமுறை, சித்தாந்த சாத்திரங்களாகும்.

வேத சிவாகம இதிகாசத் திருமுறைகளின் சாரமாக விளங்குவது புராணங்கள் ஆகும். புராணம் என்ற சொல் பழமை என்னும் பொருளைக் குறிப்பது. பூரணமாகிய பெருமானிடமிருந்து வந்தமையால் பூரணம் என வழங்கி பின்னர் அச்சொல்லே புராணம் எனத்திரிந்தது என்று கூறுவர். புராதனமாயும், புதுமையாகவும் உள்ளது எதுவோ அதுவே புராணம் ஆயிற்று என்பர்.

முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே, பின்னைப் புதுமைக்கும் பெயர்த்துமப் பெற்றியனே (8:7:9) என்னும் மணிவாசகர் வாக்கு இதற்குச் சான்றாகும். கடவுட் கொள்கையில் ஊன்றி நிற்பதற்கும் சமய உண்மைகளை அறிந்து அறநெறி வழுவாது வாழ்வதற்கும் புராணங்கள் வழிகாட்டுவன ஆகும்.

தமிழில் பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம் கந்தபுராணம் என்பன முப்புராணங்களாகும். இவை மூன்றும் சிவபெருமானின் மூன்று கண்களாகப் போற்றப் பெறுவன. சூரிய குலத் தோன்றல்களாகிய சோழர்கள் காரணமாகத் தோன்றியதால்

சிவபெருமானின் வலது கண்ணாகப் பெரியபுராணம் போற்றப் பெறுகிறது.

பெரியபுராணம் செயற் கரிய செய்த தீரர்களாகிய சிவனடியார்களின் அருள் வரலாற்றைக் கூறுவதாலும், செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் (குறள் 26) என்று திருவள்ளுவரின் வாக்கின்படியும் பெரியவர்களின் புராணம் பெரிய புராணம் என வழங்கப் பெற்று வருகிறது. ஆயினும் சேக்கிழார் இப்புராணத்திற்கு இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதேயாகும்.

உலகின் புற இருளைப் போக்குகின்ற சூரியனைப் போல மக்களின் அக இருளைப் போக்கும் ஆன்றோர் செயல்களைக் கூறுவதால் இதைத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்றே சேக்கிழார் தெரிவிக்கின்றார்.

சேக்கிழார் பெருமான், அநபாய சோழனை செந்நெறிப் படுத்த இப்புராணத்தை அருளினார். தில்லை நடராசப் பெருமானின் திருவருள் ‘உலகெலாம்’ என அடியெடுத்துக் கொடுக்க, அதையே முதலாகக் கொண்டு தொடங்கி ஓராண்டில் பெரிய புராணத்தை நிறைவு செய்தார்.

பெரியபுராணத்தில் தனி அடியார்கள் அறுபதின்மர்; தொகையடியார்கள் ஒன்பதின்மர்; சுந்தரர்; அவர்தம் பெற்றோர் இவர்கள் மூவரும் சேர்த்து எழுபத்திருவர் ஆவர்.

மனிதப் பண்பை வளப்படுத்தும் நோக்கில் எழுந்ததே பெரியபுராணம். அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களின் வாழ்வியல் நெறியை வரன் முறையாக அமைத்து திருத்தொண்டின் வழி திருவருள் பெறுவதற்கு வழி காட்டியவர் சேக்கிழார் பெருமான்.

பெரியபுராணம் சமயச் சான்றோர்களை முன்னிருத்தி நாயன்மார்கள் எனும் தகுதியில் திகழ்ந்த தவஞானிகள் வரலாற்றை

எடுத்துக்காட்டும் பாங்குடையது.

அறுபான்மை நாயன்மார்களும் குரு இலிங்க சங்கம வழிபாட்டில் வீடுபெற்றவராவர். குருவழிபாட்டால் பன்னிருவரும், இலிங்க வழிபாட்டால் முப்பதின்மரும், சங்கம வழிபாட்டால் பத்தொன்பமதிரும் முக்தி பெற்றுள்ளனர்.

சேக்கிழார் நாயன்மார்களின் பெருமையை 'பூதம் ஐந்தும் நிலையிற் கலங்கினும் மாதொர்பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பிலார் ஓது காதல் உறைப்பின் நெறி நின்றார் கோதிலாத குணப் பெருங்குன்றனார்' எனப் போற்றுவர். எனவே படிக்குந்தொறும் மனித மனத்தை உயர்த்தி உய்விப்பது; பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடப்பதற்கு தோணியாவது; மனத் தளர்ச்சியை நீக்கும் அருமருந்து; சிவகதியைப் பெற ஏணியாக அமைவது.

அளவற்ற சிறப்புக்களைப் பெற்ற இப்பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகிய திருத்தொண்டர் புராணத்திற்குப் (இரண்டாம் தொகுதி பொழிப்புரை, குறிப்புரைகளை ஆதீனப் புலவர் சைவ சித்தாந்த சரபம், பண்டிதவித்வான் முனைவர் கு. சுந்தர மூர்த்தி அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

பன்னிரு திருமுறைகள் பதினாறு தொகுதிகளில் பதினைந்து தொகுதிகள் 1996 முதல் 2006 வரை வெளிவந்தது. தருமை ஆதீனம் 26 ஆவது ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின் அருளாணையின் வண்ணம் எஞ்சிய ஒரு தொகுதியையும் சேர்த்து ஒருசேர வெளியிட திருவுள்ளம் கொண்டார்கள்.

அவ்வண்ணமே முதல் திருமுறை முதல் ஏழு திருமுறைகள் வரை, சென்னை, கனரா டிரேடர்ஸ் & பிரிண்டர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தினர் மூன்றாம் பதிப்பாக 2011 ல் அச்சிட்டனர். எட்டாந் திருமுறை முதல் தொகுதி (திருவாசகம்) மூன்றாம் பதிப்பினையும் இரண்டாம் தொகுதி (திருக்கோவையார்) இரண்டாம்

பதிப்பினையும் இதுபோழ்து (2014 ல்) ஈரோடு, சாகர் பிரிண்டர்ஸ் நிறுவனத்தினர் அச்சிட்டனர். ஒன்பதாம் திருமுறை மூன்றாம் பதிப்பினையும், பதினொறாம் திருமுறை இரண்டாம் பதிப்பினையும், பன்னிரண்டாம் திருமுறை முதல் தொகுதி இரண்டாம் பதிப்பினையும், திருவையாறு, ஸ்ரீ செந்தூர் ஆப்செட் அச்சகத்தினர் இதுபோழ்து (2014ல்) அச்சிட்டனர். பத்தாம் திருமுறை மூன்று தொகுதிகளையும் மூன்றாம் பதிப்பாகவும், பன்னிரண்டாம் திருமுறை இரண்டாம் தொகுதி, முதல் பதிப்பாகவும் (2014ல்), மயிலாடுதுறை பாரதி டிஜிட்டல் பிரிண்டர்ஸ் அச்சிட்டனர்.

இப்பன்னிரு திருமுறைகள் பதினாறு தொகுதிகளையும் நன்முறையில் அச்சிட்ட இந்நான்கு அச்சகத்தாருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமணிகளின் குருவருள் கிட்டுவதாகுக.

தருமை ஆதீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின் அருளாணையின்வண்ணம் ஞானசம்பந்தம் பதிப்பக வாயிலாக வரும் இந்நூல் பன்னிரு திருமுறைகள் பதினாறு தொகுதிகளும் தில்லை ஸ்ரீ நடராசப் பெருமான் திருவடி மலர்களில் காணிக்கையாக்கி பன்னிரு திருமுறை வெளியீட்டு விழா (2014 ஜுலை 6,7,8) வில் அடக்கவிலையில் வெளியிடப்படுகிறது.

ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமி
தேவஸ்தானம்,
திருக்குவளை

ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின்
அருளாணையின் வண்ணம்
திருஞானசம்பந்தத் தம்பிரான்
கட்டளை விசாரணை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அணிந்துரை

"தமிழ்க் கலைச் செல்வர்"

முனைவர் ச.மூத்துகுமரன்,

முன்னாள் துணைவேந்தர்,
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி

பெரும் மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம் 26ஆவது குருமகாசந்நிதானத்தின் அருளாணையினால் பன்னிரு திருமுறைகளும் அவற்றின் உரையுடன் வெளிவருவது நமது நல்லூழ்.

மேலும், பன்னிரண்டாவது திருமுறையும் அதற்குப் பண்டித வித்துவான், சித்தாந்த நன்மணி, தொல்காப்பியச் செல்வர், பேராசிரியர், முனைவர் கு.சுந்தரமூர்த்தி அவர்களின் உரையும் ஆராய்ச்சி முன்னுரையும் அடங்கிய இத்தொகுதிக்கு அணிந்துரை எழுதும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது எனது பேறு. இவ்வரிய பணியை எனக்களித்த குருமகாசன்னிதானத்திற்கு எனது பணிவார்ந்த வணக்கம்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை ஒரு பெரும் காப்பியம் ஆகும். இஃது அக்காலகட்ட வாழ்வியல் முறையையும் வாழ்வாங்கு வாழ்வது எங்ஙனம் என்பது குறித்தும் விளக்கும் ஓர் அரிய நூல்.

மேலும், அவரவர் தத்தம் கடமையை ஆற்றிக் கொண்டே கடவுளிடம் அன்பு செலுத்த முடியும். இயல்பான இல்லற வாழ்க்கை வாழ்ந்து அதன் வழி இறைவனை அடைய முடியும் என்பனவற்றை எடுத்து விளக்குவதே இந்நூல்.

குழந்தைப் பருவத்திலேயே இறையருளால் அவனைப் பாடும் வல்லமை பெற்று, பல திருத்தலங்களுக்குச் சென்று, இறைவன் புகழ் பாடிய திருஞானசம்பந்தர், இளமையில் சைவநெறியை மறந்து புறநெறிக்குச் சென்று பின்னர் தமது தமக்கையின் முயற்சியால் மீண்டும் சைவநெறிக்கு வந்து பல்லாண்டு காலம் பல தலங்களுக்கும் சென்று பரமன் புகழ் பாடிய திருநாவுக்கரசர், இருமுறை திருமணம் செய்து சிவபெருமானைத் தனது தோழனாக எண்ணிப் பாடி நல்லறம் நடத்தி முத்தியடைந்த சுந்தரர், தனது குழந்தையையே அறுத்து கறியாக சமைக்கத் துணிந்த சிறுத்தொண்ட நாயனார், தன் கண்ணைக் கடவுளுக்கு அளித்த கண்ணப்பர், மனைவி சூளுரைத்ததாலே எந்தப் பெண்ணையும் தொடாது வாழ்ந்த திருநீலகண்டர், இத்தகைய 63 நாயன்மார்கள் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறுவதே பெரியபுராணம்.

இவ்வரலாறுகளைச் சொல்லும்போதே சைவ மதம் குறித்த நெறிகளையும் விளக்குவதாலேயே திருமுறைகள் யாவற்றிற்கும் நிறைவாக வைத்து இந்நூல் எண்ணப்படுகிறது.

இதைக் கற்பவர் சைவநெறியை முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். அதன்வழி வாழ்ந்து சிவபதம் அடையலாம்.

இங்ஙனம் சிறப்புப் பெற்ற இந்நூலுக்கு, சித்தாந்தப் பேராசிரியரும் திருப்பனந்தாள் கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வருமான முனைவர் கு.சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் உரை எழுதப் பணிக்கப்பட்டதும் நமது பேறு என்றே கருத வேண்டும். இலக்கணம், இலக்கியம், திருமுறைகள், தத்துவம் என்று பல துறைகளிலும் 50 நூல்கள் எழுதியவர். 37 ஆண்டுகள் திருப்பனந்தாள் மடம் நடத்தும் கல்லூரியில் பணியாற்றிய காலத்தில் அவரது பணிகளைக் கண்டவன்; அவற்றின் சீர்மை கண்டு வியந்தவன் நான்.

அவர் உரையை மட்டுமே எழுதினால் போதாது என்று எண்ணி ஓர் அரிய ஆராய்ச்சி முன்னுரையும் அவர் வரைந்துள்ளார். இவ்வாராய்ச்சி முன்னுரையில் பெரிய புராணத்தின் பத்துச் சிறப்புகளை நமக்கு எடுத்துரைக்கிறார்.

அதில் முதலாவதாக, ஒரு காவியத்திற்குத் தேவையான பண்பு நலன்கள் யாவும் பெரிய புராணத்தில் அமைந்துள்ளன என்பதை நிறுவுகிறார்.

மேலும் இந்நூலின் இலக்கண அமைதியையும் எவ்வாறு சேக்கிழார் திருக்குறள் கருத்துகளை எடுத்து ஆண்டுள்ளார் என்பதையும், மூவர் தமிழை ஆசிரியர் எடுத்தாண்ட பாங்கையும், சைவ சித்தாந்த விளக்கத்தையும், அவர் முப்பொருள் பற்றிய உண்மைகளை நமக்கு சொல்வதையும், அவர் காட்டும் வாழ்வியல் மரபுகளையும், இல்லறம், துறவறம் ஆகிய இரு அறங்களும் சிறந்தனவே என்று அவர் நிறுவுவதையும், அடியார்கள் இறைவனிடம் என்னென்ன பேறுகள் பெற்றார்கள் என்பதையும், இந்நூலில் புதைந்து கிடக்கும் அறிதற்கு அரிய கருத்துக்கள் பலவற்றையும் நமக்கு அளிக்கிறார் முனைவர் சுந்தரமூர்த்தி

மிகச்சிறந்த இவ்வாராய்ச்சி முன்னுரையில் இருந்து ஒரு சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் அத்ன் சிறப்பை விளக்க முயலுவேன்.

திருக்குறளில் சொல்லப்பட்ட நல்ல கருத்துக்கள் எவ்வாறு பெரிய புராணத்தில் கையாளப்படுகின்றன என்பதைப் பல எடுத்துக்காட்டுகளுடன் தமது ஆராய்ச்சி முன்னுரையில் சித்தாந்த நன்மணி விளக்குகிறார். வான்மழைச் சிறப்புக் குறித்து வள்ளுவர் சொல்லும் கருத்துகள் திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தில் வரும் பின்வரும் பாடலில் காணப்படுவதை அவர் காட்டுவார்.

மண்ணின் மிசை வான்பொய்த்து நதிகள்தப்பி
மன்னுயிர்கள் கண்சாம்பி உணவு மாறி
விண்ணவர்க்கும் சிறப்பில் வரும் பூசை ஆற்றா
மிக்க பெரும் பசிஉலகில் விரவக் கண்டு . . .

(தி.12 பு 28 பா. 562)

மூவர் தமிழை எடுத்தாண்ட பாங்கிற்கு அவர் பல எடுத்துக் காட்டுகளை நம்முன் வைக்கிறார். முதற் குறிப்பாக நிற்பன, நிறைவாக நிற்கும் தொடரை முகந்து நிற்பன, இடையில் நிற்கும் தொடரை எடுத்தாண்டவை என்று பலவற்றைச் சுட்டுகிறார் முனைவர் சுந்தரமூர்த்தி.

செம்மை பெற எடுத்த திருத் தோடுடைய செவியன் எனும்
மெய்ம்மை எய்தித் திருப்பதிகம் பிரமபுரம் மேவினார்...

(தி.12 பு.28 பா.76)

என்ற பாடலில் தோடுடைய செவியன் என்ற தொடரையும், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் வரலாற்றில், அமரர் நாடாளாதே ஆரூர் ஆண்ட என்ற திருநாவுக்கரசரின் சொற்றொடர் கையாளப் படுவதையும் இவை போன்ற ஏனைய பலவற்றையும் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார் உரையாசிரியர்.

இவ் வாராய்ச்சி முன்னுரையின் முத்து என்று சொல்ல வேண்டுமெனில் அது பெரியபுராணத்தில் காணப்படும் வாழ்வியல் அமைதிகள் பற்றிய பகுப்புரையே. அன்றிருந்த மக்கள் குறை தீர்க்கும் முறைகள் என்ன ? சமுதாயத்தில் அறம் எவ்வாறு நிலை நிறுத்தப் பெற்றது ? வழக்குகள் எவ்வாறு தீர்க்கப்பட்டன ? ஆவணங்கள் எங்ஙனம் காக்கப்பட்டன? இல்லறம், துறவறம், கல்வி நிலை, திருமணம், பல பழக்க வழக்கங்கள் இவற்றை எல்லாம்

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் இருந்து தோண்டி எடுத்து நம்முன் வைக்கிறார், நமது தருமபுர ஆதீனப் புலவர் சுந்தரமூர்த்தி.

திருத்தொண்டர் புராணத்தையும், அதன் உரையையும், மேற் சொன்ன சிறப்புகள் பலவும் பெற்ற பேராசிரியர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்களின் அரும்பெரும் ஆராய்ச்சி முன்னுரையையும் எல்லோரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும்.

பன்னிரு திருமுறைகள் உரையுடன் வெளிவரும் இப்பெரும் பணி இனிதே நிறைவு பெற எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்வானாக. இத்தொகுதிக்கு அணிந்துரை வரைய எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தருமை ஆதீன குருமகாசன்னிதானத்தை மீண்டும் வணங்கி எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

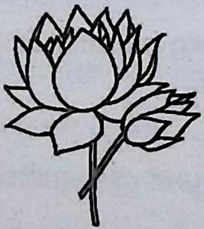

உ

குருபாதம்

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

பேராசிரியர்,முனைவர் கு. சுந்தரமூர்த்தி,எம்.ஏ.,பிஎச்.டி,
அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
தருமை ஆதினம்,தருமபுரம்,

1.0 சைவ நன்மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் அருட் செல்வங்களுள் பன்னிரு திருமுறைகளும் தலைமையும் தகவும் உடையனவாம். அவற்றுள் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக விளங்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் அரியதொரு பெருங்காப்பியமாகும்,இதனை இருவகையில் எண்ணி மகிழவாம்.1.காப்பிய அமைப்பு 2.வாழ்வியல் அமைப்பு.

இவ்விரும்பெரும் நூற்கு அமைந்திருக்கும் தனித்தன்மைகள் பலவாம்.அவற்றுள் சில குறிப்பிடத்தக்கன.

1.1 இறைவன் வான்வழி ‘உலகெலாம்’ என அடியெடுத்துக் கொடுக்க ஆசிரியர் இந்நூலை அருளியுள்ளார்.அவ்வாறு அடி எடுத்துக் கொடுக்கச் செய்யப் பெற்ற பெருங்காப்பியம் ஈதொன்றேயாம்.

1.2 முன்னுள்ளோர் தொகுத்துச் செய்தனவற்றை விரித்தும், விரித்துச் செய்தனவற்றைத் தொகுத்தும் கூறல் நூல் செய்வார் செய்யும் மரபாகும்.அவ்வகையில் தி.7 ‘திருத்தொண்டத்தொகை’ தொகையாய் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அருளிய 11 ‘திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி’ வகையாய் இப்பெருங்காப்பியம் விரியாய் அமைந்துள்ளது. இந்நிலையில் அமைந்ததும் ஈதொன்றேயாம்.

1.3 இதற்கு முன் எழுந்த காப்பியங்கள் பலவும் அரசர்களையே காப்பியத் தலைவராகக் கொண்டுள்ளன, சிலப்பதிகாரத்தின் காப்பியத் தலைவனான கோவலன் ஒரு குடிமகனே எனினும்,அரசனோடு ஒப்ப வைத்து எண்ணத் தகும் செல்வச் சிறப்பனன் ஆவன்.மணிமேகலையும் அச்செல்வனின் மகளே ஆவள். ஆதலின் அக்காப்பியங்கள் இரண்டும் காப்பியத் தலைமை கொண்டதில் வேற்றுமை இருப்பினும் செல்வச் சீர்மையில் வேற்றுமையில்லை. ஒருகால எல்லைக்குப் பின்பே துறவு மேற்கொள்கின்ற நிலை மணிமேகலைக்கு வருகின்றது.ஆனால்

இப்பெருங் காப்பியமோ,

ஆரங் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணிஅல தொன்றிலார்
ஈர அன்பிலார் யாதுங் குறைவிலார்
வீரம் என்னால் விளம்பும் தகையதோ?

–தி.12.சரு.1–4 பா.9

எனக் கூறப் பெறும் அடியவர்களைக் காப்பியத் தலைவர்களாகக் கொண்டு இலங்குகின்றது.இவ்வகையில் அமைந்த இலக்கியம் ஈதொன்றேயாம்.

அற்றேல் காப்பியத் தலைவராய சுந்தரர்,அரசர் நரசிங்கமுனை யரையரால் மகன்மை கொள்ளப் பெற்ற நிலையில் அரசியல் திருவுடையார் என்றல் பொருந்துமே எனில் அன்று அவர்தம் வாழ்வு மகன்மையாம் நிலையில் வாழ்ந்த வாழ்வின்றி, அரசியல் திருப்பெற்று வாழ்ந்த வாழ்வன்று. அன்றியும் கீளார் கோவணமும், திருநீறு மெய்ப்பூசியும் பெருமானின் தாளே வந்தடையும் தகைமையும் கொண்ட வாழ்வே வாழ்வாக அமைந்திருந்தமை அவர்தம் திருவாக்கினாலேயே அறியப் படுவதொன்றாகும் (தி.7 ப.24.பா.2).

'கறிவிரவு நெய் சோறு முப்போதும் வேண்டும்' 'காற்றனைய கடும்பரி மா ஏறியிட வேண்டும்' (தி.7 ப.46.பா.10). 'முத்தாரம் இலங்கு மிளிர் மணிவயிரக்கோவை அவை பூணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நாறும் கத்தூரி கமழ் சாந்தும் பணித்தருள வேண்டும்' (தி.7 ப.46.பா.1). என்றெல்லாம் இறைவனிடம் அவர் வேண்டியதும் தோழமைத்திறம் விளங்க வேண்டிக் கொண்டதன்றி அவற்றைப் பெற்றுத் துய்த்தும் உய்த்தும் வாழ்வதற்கன்று என்பதும் அவர்தம் வரலாற்றால் அறியப்படுவதாகும்.இவ்வாறே ஆங்காங்குப் பொருள் வேண்டிப் பெற்றதும் பரவையார் வழி அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்விப்பதற்கன்றித் தம் பொருட்டன்றாம்.

இறைவனால் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்றபின் அவர்தம் வாழ்வெலாம் திருவருள் திறத்தில் தோய்ந்துநின்ற நிலையிலையே அமைந்திருந்தது.இவ்வுண்மை "தேடுவன் தேடுவன் செம்மலர்ப் பாதங்கள் நாள்தொறும் நாடுவன் நாபிக்கு மேலே யோர் நால்விரல்" (தி.7 ப.100.பா.2). ஊனை உயிர் வெருட்டி ஒள்ளியானை நினைந்திருந்தேன் (தி.7 ப.100.பா.2). என வரும் அவர் திருவாக்குகளால் அறியலாம். பேரரசர்களாகவும் பெருஞ் செல்வர்களாகவும் வாழ்ந்த பிற

அடியார்களும் தம் மனநிலையில் தாழ்வெனும் தன்மையோடு சைவமாம் சமயம் சார்ந்த வாழ்வினராகவே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

1.4 காப்பியங்களில் காணும் உள் தலைப்புகள்,சுருக்கம் இலம்பகம் போன்ற பெயர்களில்,அவ்வவ் வரலாற்று இயைபு பொருந்தவே அமையும். ஆனால் நம் சேக்கிழாரோ தொகை நூலில் விளங்கும் பாடல்களின் முதற் குறிப்புகளையே சருக்கங்களின் பெயர்களாக அமைத்திருப்பது தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும்.

1.5 இதுகாறும் எழுந்துள்ள காப்பியங்களில் ,அவ்வக் காப்பியத் தலைவர்களுக்கும் பகைவர் இருந்தமை கண்கூடு.அப்பகைமைதானும் மண்,பெண், பொன் ஆகிய மூன்றனுள் ஒன்றன் காரணமாகவே அமைந்துள்ளது.ஆனால் இக்காப்பியத் தலைவராய சுந்தரருக்கோ இவ்வகையிலான பகைமை எதுவும் இன்று.மாறாகக் கருத்து வேற்றுமை கொண்டிருந்த இருவரையே காண்கின்றோம்.

ஒருவர் விறன்மிண்டர் மற்றொருவர் ஏயர்கோன் கலிக்காமர் இவர்களுள் முன்னையவர்-அடியவர் ஒருவர் பிற அடியவர்களைக் காணுங்கால் வணங்காமல் செல்வது தவறெனக் கருதி வேறுபட்டவர் மற்றொருவர்-அருளுருவாய இறைவரை உலகியல் வயப்பட்ட நிலையில் ஒரு பெண்ணிடத்துத் தூது விடுதல் சாலாதெனக் கருதி வேறுபட்டவர்.இவ்விருவரும் கருத்து வேற்றுமையுற்று வேறுபட்டனரே அன்றிப் பகைமையாகக் கருதிச் சுந்தரரை அழிக்க நினைத்தவர் அல்லர். சுந்தரரும் அவர்கள் கருதியவாறு தம் தவறுகளை உணர்ந்து அவர்கள் இருவரிடத்தும் நட்புக் கொள்ளவே நினைந்தனர்.

அம்மட்டோ? சுந்தரர் “விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க்கு அடியேன்” (தி.7 ப.39.பா.1).“ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்” (தி.7 ப.39.பா.5).என அவ்விருவருக்கும் வணக்கம் கூறி வழியடிமையும் பூண்டனர். இவ்வகையில் காப்பியத்தலைவர் ஒருவருக்குப் பகைமை இன்றி எழுந்த இலக்கியம் ஈதுஒன்றே ஆகும்.

காப்பியத் தலைவியான மணிமேகலைக்குப் பகைமை இன்றேனும், அவள்பால் காதல்கொண்ட உதயகுமரனின் காதல் மிகுதியே பகைமையாக அவன் கொலையுற நேர்ந்தது.

1.6 ஒன்பான் சுவைகளுள் சாந்தம் என்பதும் ஒன்று அஃது உலகியல் நீங்கினார் பெற்றியாகலின், ஏனைய எண்வகைச் சுவைக்ளோடு கூட்டிக் கூறாராயினர்.தொல்காப்பியர்,ஆனால்

அச்சுவையும்,நாவரசர்,மெய்ப்பொருளார் போன்ற அடியவர்களின் வாழ்வியலில் அமைந்திருக்குமாற்றைச் சேக்கிழார் இப்பெருநூலில் காட்டியுள்ளார். இதற்கும் மேலாக ,பக்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய அருளாளரும் இவரேயாவர். அப்பத்திமை மணம் இப்பெருங் காப்பியத்தில் யாண்டும் நீக்கமற நின்று நிலவுவதும் இதற்கென அமைந்த தனிச் சிறப்பாகும்.

1.7. ஒரு பெருங்காப்பியம்,படிப்போர்தம் உள்ளத்தை ஈர்த்தாட் கொள்ளுதற்குரிய காரணங்களில் அது கொண்டிருக்கும் காப்பியக் கட்டுக்கோப்பும் ஒன்றாகும். அந்நிலையில் இக்காப்பியத் தலைவராய சுந்தரர், இந்நில உலகத்தில் தோன்றுதற்குரிய காரணத்தை முற்படக் கூறுவாராகத் திருமலைச் சுருக்கம் என்று ஒரு பகுதியைச் சேக்கிழார் அமைத்து நிலவுலகில் அவர் தோன்றிய பின், தன்னை மறக்க இறைவன் தான் மறவாது எளிவந்து தடுத்து ஆட்கொண்டருளிய கருணைத் திறத்தால், அப்பெருமான்பாலும், அதன்வழி அப்பெருமானின் அடியவர்கள்பாலும் அடிமைத் திறம் பேணி வாழுமாறு செய்வித் தருளிய பகுதியைத் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில் அமைய வைத்து,அவர் அருளிய அத்திருத்தொண்டத் தொகை (தி.7)வழி அப்பதினொரு பாடல்களிலும் அமைந்த காப்பியத தலைவரின் வரலாற்றையும், இடையிடையே அமையுமாறு செய்து பதினொரு சருக்கங்களாக அமைத்து, நிறைவாகக் அடியவர்கள் வரலாற்றையும் அவ்வரலாறுகளில் இயைபுபட அமைந்த காப்பியத் தலைவராய சுந்தரர் திருக்கயிலை சென்று பெருவாழ்வு பெற்று நிற்கும் திறத்தை,வெள்ளை யானைச் சருக்கத்தில் நிறைவு படுத்தி இருக்கும் கட்டுக்கோப்பு வேறுபிற காப்பியங்கள் எவற்றிலும் அமைந்திராத தனிச் சிறப்பாகும். இவ்வமைப்பே இக்காப்பியத்தின் தலைவர் சுந்தரர் ஆதலை,விளக்கி நிற்கவும் காண்கிறோம்.

1.8. காப்பியங்களுள் வரும் நகரச் சிறப்பில் பெரும்பாலும் கூறப்பெறுவன,அதன் அகழி,மதில்,அப்பகுதின்கண்வாழும் நால்வகை மரபினர்,அந்நகர அமைப்பு ஆகியவைகளாகவே அமையும். ஆனால் இப்பெரு நூலிலோ,நகரச் சிறப்பில் அவையெல்லாம் கூறப் பெறாது மனுவேந்தனின் செங்கோற்சிறப்பே கூறப்பெறுகின்றது.காரணம் ஒரு நாடு எத்துணைச் சிறப்பு மிக்கதாயினும் அந்நாட்டை ஆட்சி செய்துவரும் அரசனின் செங்கோற்சிறப்பு இலதாயின்,அத்துணைச் சிறப்புக்களும் பாழாகவே முடியும் என்பது திருவள்ளுவரின் உள்ளக் கிடக்கையாகும் . 'ஆங்கமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே வேந்தமைவு இல்லாத நாடு' (குறள், 740) என்பது அவர்தம்

திருவாக்காகும் அது கருதியே ஆசிரியர் சேக்கிழாரும்,நகரச் சிறப்பில் செங்கோற் சிறப்பையே கூறுவார் ஆயினர். இதுவும் இக்காப்பியத்திற் கென அமைந்த தனிச் சிறப்பாகும். அங்ஙனமாயின், நகரச் சிறப்பு இந்நூல்வழி அறிதற்கு இயலாதாகுமே எனின்,அற்றன்று. இதன்கண் கூறப் பெறும் அடியவர்கள் தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு நகரங்களில் தோன்றியவர்கள்,அவ்வவ்விடத்தும் அவ்வந் நகரச் சிறப்புகள் விளக்கப் பெற்றுள்ளமையால்,இப்பெருநூலில் ஒருநகரச் சிறப்பன்று: பல்வேறு நகரங்களின் சிறப்பறிய இயலுகின்றது.இவ்வகையானும் இதற்கென அமைந்த தனிச்சிறப்பை அறியலாம்.

1.9. இதுவரை எழுந்துள்ள காப்பியங்கள் பலவும் நூல் என்ற வகையிலேயே அமைந்துள்ளன ஆனால் இப்பெருநூலோ நூலுக்கு நூலாயும், ஆங்காங்கு இயைபுபடும் திருப்பதிகங்களுக்கு உரையாயும், தத்துவ விளக்கங் கூறும் தகையதாயும் அமைந்துள்ளது. இவ்வருந்திறம் 'மூவர் தமிழை முகந்து நிற்கும் பாங்கு' எனவரும் தலைப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.ஆண்டுக் காண்க.

1.10 . காப்பியங்கள் பலவும் அவ்வக் காப்பியத் தலைமக்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி, கல்வி, ஆட்சிச் சிறப்பு முதலியனவற்றை முதற்கண் கூறி பின் அப்பெருமக்களின் லரலாற்றைத் தொடர்ந்து கூறிச் செல்லும். சிந்தாமணி, இராமயணம், பாரதம் போன்ற காப்பியங்களைக் காண்க. ஆனால் இப்பெருங்காப்பியத்திலோ காப்பியத் தலை மகனாரான சுந்தரர், இந்நிலவுலகினின்றும் கயிலைக்குப் போந்தமையை ஒளிவடிவில் முதற்கண் காட்டி, அவ்வொளியை வணங்கி மகிழும் உபமன்னியு முனிவரிடம் அது பற்றி அங்குள்ள முனிவர்கள் வினவ, அவர் அவ்வொளி வடிவான சுந்தரர் இந்நிலவுகில் தோன்றற்குரிய காரணம் தோன்றி வளர்ந்த நிலையில் இறைவனால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பெற்ற பாங்கு, திருத்தொண்டத் தொகை (தி.7) அருள நேர்ந்த வரலாறு முதலானவற்றைக் கூறி, அவ்வாற்றான் அவ்வடியவர் திறங்களை எல்லாம் விரித்துக் கூறி, நிறைவாக, அவர் வெள்ளை யானைமேல் இவர்ந்தருளித் திருக்கயிலை சென்று சேர்ந்தமையையும் கூறி அமைத்துள்ளார்.இவ்வாறு ஒருகாப்பியத் தலைவரின் வரலாறு முடிவிலிருந்து முதலுக்கு வருமாறு விரித்துரைக்கும் பாங்குடைய காப்பியமும் ஈதொன்றேயாம்.

1.11. காப்பியங்களில் ஒன்றான இராமயணத்தில் கம்பர் பெருமான்,தம்மைப் புரந்தருளிய சடையப்ப வள்ளலைப் பல்வேறு இடங்களில் வைத்துப் பாராட்டுதல் நாம் அறிந்ததே.நம் சேக்கிழாரோ, தம் காலத்திருந்த அரசராகிய அநபாயச் சோழரைப் பத்து இடங்களில்

வைத்துப் பாராட்டி மகிழ்வதோடு,தமக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த கூத்தப் பெருமானின் திருவாக்காகிய 'உலகெலாம்' (தி.12 பாயி.பா.1). எனும் தொடரைத் தம் காப்பியத்துள் முதல், இறுதியன்றி,இடையில் பன்னிரண்டிடத்தும் வைத்தும் கூறியிருக்கும் பாங்கு எண்ணற் குரியதாம்.அன்றியும், தம் காப்பியத்திற்கு முதல் நூலை வழங்கியருளி யவரும், காப்பியத் தலைவருமான சுந்தரரை அவ்வச் சருக்கத்தின் இறுதியில் வணங்கி மகிழ்ந்திருக்கும் பாங்கும் அறியத்தக்கதாம். இம் மூவகையானும் அமைந்த நன்றியுணர்வை,பத்திமையை இந்நூலில் காண்டலும் இதற்கென அமைந்த தனிச் சிறப்பேயாம்.

1.12. புராணம் எனில் அரசர்,அசுரர்,முனிவர் ஆகியோரிடையே தோன்றும் இகலும்,அழிவும்,இடையே உலகத்தோற்றம் ஒடுக்கம் பற்றிய செய்திகளும் பொருளாக அமைந்து நிற்கும்; சமயத் தொடர்புடையதாய் இருக்கும் இனிக் காப்பியம் எனில் அரசரைக் காப்பியத் தலைவராகக் கொண்டு, அவர்களுக்குப் பொன்முடி கவித்தும் நன்மணம் புணர்த்தும் புதல்வரைப் பெறுதல் புனல் விளையாடல் முதலிய நிகழ்வுகளை அமைத்தும் இயங்கும்.அன்றியும் அவர்கள் போர்மேற் செல்லுங்கால் மந்திரம்,தூது,செலவு,இகல்வென்றி என அத்தொடர்பான செய்திகள் அதனுள் இடம் பெற்றிருக்கும்.ஆனால் இப்பெரும்காப்பியத்திலோ இவ்விருவகை அமைப்பும் ஓராற்றான் இயையவும்,ஆனால் அவ்விருவகை அமைப்பிலும் இயையாத பல புதுமைப் பொலிவுகள் அமையவும் சேக்கிழார் அமைத்திருக்கும் திறம் தனித் தன்மை வாய்ந்ததாகும்.

உ.0. திருத்தொண்டர் புராணம்-ஒரு பெருங்காப்பியம்:

ஒரு பெருங்காப்பியத்திற்கு அமையத்தக்க பண்பு நலங்களை,அணி இலக்கண நூல்கள் விரித்துக் கூறுகின்றன. அவ்வகையில் இக்காப்பியம் அமைந்திருக்குமாற்றைக் காணலாம்.

2.1. வாழ்த்து,வணக்கம், வருபொருள் உரைத்தல் ஆகிய இம்மூன்றனுள் ஏற்புடைய ஒன்றை முன்னாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பர். அவ்வகையில், "மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்" (தி.12 பாயி.பா.1) என வருவது, அம் மூன்றனுள், இரண்டு முதற்கண் அமைய இலங்குகின்றது. எடுக்குமாக்கதை (தி.12 பாயி.பா.3) 'திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்' (தி.12 பாயி.பா.10) எனக் கூறுமாற்றான் வருபொருள் உரைத்தல் ஆகிய மூன்றாவதும் அமைந்துள்ளமை அறியலாம்.

2.2. நாற்பொருள் படைக்கும் நடை: அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நால்வகை நெறிகளும் அமையக் காப்பியம் அமைதல் வேண்டும் என்பர்.அறத்தால் பொருளாக்கி,அப்பொருளால் இன்பத்தைத் துய்த்து. இவற்றின் பயனாக வீடுபேற்றை அடைய வேண்டும் என்பதே இதன் குறிக்கோளாகும்.'ஊனடைந்த உடம்பின் பிறவியே தான் அடைந்த உறுதியைச் சாருமால்' (தி.12 பாயி.பா.2) எனக்கூறும் ஆசிரியர் இம் முடிந்த பயனைப் பெறுதற்கேற்ப அவ்வவ் வடியவர்களும் அறம், பொருள், இன்பங்களில் வழாது, வீடு பெற நின்றமையும் பலபடக் காட்டியுள்ளமையின், இந்நடை நெறி அமைந்து திருக்குமாற்றை அறியலாம்.

2.3. காப்பியம் என்பது தன்னிகரில்லாத் தலைவனைத் தலைவனாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்னும்.இறைவனே தம்மைத் தோழமையாகத் தந்தும் 'நம்தமர் ஊரன்' (தி.7 ப.100 பா.9) என ஏற்றும் அருளிய அருளிப் பாட்டிற்கும் மேலாயதொரு தலைவரும் உளரோ? இலர். அத்தகைய பெருமகனாரே இக்காபபியத்தின் தலைவராக விளங்குதலின் இதுவும் அமைவதாகும். இப்பெருமகனாரைத் தலைமிசை வைத்து வாழும் தலைமையே நம் தலைமையுமாகும் (தி.12 பு.7.பா.49)

2.4. மலை, கடல், நாடு, வளநகர், பருவம், இருசுடர்த்தோற்றம் என்பன போன்ற வருணனைகளைக் காப்பியங்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பர்.

மலை : மலைகளில் சிறந்தது திருக்கயிலாயமே ஆகும். அம்மலையின் வருணனை எடுத்த எடுப்பிலேயே முதற்கண் இடம் பெற்றுள்ளது. விறன்மிண்டர், கண்ணப்பர் முதலிய அடியவர்களின் வரலாற்றிலும் மவைவருணனை இடம் பெற்றுள்ளது.

கடல் : அதிபத்தர், கலியர், வாயிலார் முதலிய அடியவர்களின் வரலாற்றில் இக்கடல் வருணனைகளைக் காணலாம்.

நாடு : திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோர் தம் வரலாற்றில் சோழ நாட்டு வளமும், கழறிற்றறிவார் வரலாற்றில் சேர நாட்டு வளமும், மூர்த்தியார் வரலாற்றில் பாண்டி நாட்டு வளமும், நாவரசர் வரலாற்றில் நடு நாட்டு வளமும் காணலாம். ஆனாயர் வரலாற்றில் மழ நாட்டின் வளமும், கண்ணப்பர் வரலாற்றில் பொத்தப்பி நாட்டின் வளமும், மெய்ப்பொருள் நாயனார் வரலாற்றில் சேதி நாட்டின் வளமும் காணலாம்.

வளநகர்: நாகை, பூம்புகார்,உறையூர், மதுரை, திருஞ்சேய்ஞலூர், மகோதை, தில்லை முதலிய நகர வருணனைகள் ஆங்காங்கு இடம் பெற்றுள்ளன.

பருவம்: இது பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என இருவகைப்படும் கார், கூதீர் முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில், எனப் பெரும்பொழுது அறுவகைப்படும். மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல், எற்பாடு எனச் சிறுபொழுது அறுவகைப்படும்.

பெரும் பொழுதுகள்: திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றில் (தி.12.பு.28), இவற்றுள், வேனில் வருணனையை, 384, 385, 386, 388 ஆகிய பாடல்களிலும், முன்பனிக் கால வருணனையை 328, 329, 330, 332 ஆகிய பாடல்களிலும் காணலாம்.

சிறுபொழுதுகள்: இவ்வாறு சிறு பொழுதுகளின் வருணனைகளுமே இப்பெருங் காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில், மாலை, யாமம், ஆகிய இவற்றின் வருணனைகளைத் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்துட் (தி12 சரு.1-5 பா.158,159) காணலாம்.

வைகறை: இவ்வருணனையைக் கண்ணப்பர் வரலாற்றில் (தி.12.பு.10.பா.132) காணலாம்.

காலை: இவ்வருணனையைச் சுந்தரரை இறைவன் தடுத்தாட் கொண்ட வரலாற்றிலும் (தி.12 சரு.1-5 பா.13), கண்ணப்பர் வரலாற்றிலும் (தி.12.பு.10.பா.134), திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றிலும் (தி. 12 பு.28 பா.206) காணலாம்.

நண்பகல் : இவ்வருணனையைக் கண்ணப்பர் வரலாற்றில் (தி.12 பு.10 பா.101) காணலாம்.

எற்பாடு : இவ்வருணனையைக் கண்ணப்பர் (தி. 12 பு.10 பா. 126) வரலாற்றிலும், சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட வரலாற்றிலும் (தி. 12 சரு. 1-5 பா. 157) ஞானசம்பந்தர் வரலாற்றிலும் (தி. 12 பு. 28 பா. 192) காணலாம்.

இருசுடர்த்தோற்றம் : இருசுடராவன ஞாயிறும், திங்களும் ஆம். இவற்றுள் ஞாயிற்றின் தோற்றம், தடுத்தாட்கொண்ட வரலாறு (தி. 12 சரு 1-5 பா. 13), கண்ணப்பர் வரலாறு (தி. 12 பு.10 பா 134). ஞானசம்பந்தர் வரலாறு (தி. 12 பு. 28 பா. 209) ஆகியவற்றில் காணலாம். மதியத்தின் தோற்றம், சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட வரலாற்றில் (தி. 12 சரு. 1-5 பா. 160, 162) காணலாம்.

2.5. நன் மணம் புணர்தல் : காப்பியத் தலைவராய சுந்தரருக்கு நேர்ந்த மணங்கள் மூன்றனுள், முன்னையது மணம் புணர்தற்குமுன் இறைவனால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பெற்றது. அடுத்துப் பரவையார் திருமணம், சங்கிலியார் திருமணம் ஆகிய இரண்டும் முறையே தடுத்தாட்கொண்ட வரலாற்றிலும், (தி. 12 சரு. 1-5), ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் வரலாற்றிலும் (தி. 12 பு. 29) கூறப்பெற்றுள்ளன.

2.6 பொன்முடி கவித்தல் : அரசர்கள் ஒருகால எல்லையிலேயே பொன்முடி கவித்திருப்பர். அருளரசராகிய சுந்தரரோ எப்பொழுதுமே பொன்முடி கவித்திருந்தமை அவர்தம் திருவுருவத்தைக் காண்பவர் எவர்க்கும் விளங்குவதாகும். அன்றியும் பொன்முடி கவித்த மூவேந்தரும், தம் பின்வர, அவ்வேந்தர்களுக்கு வேந்தராய்த் திருப்பரங்குன்றத்தில் அவர் இறைவனை வணங்கி மகிழ்ந்ததும் அவர் தம் வரலாற்றில் அறியப்படுவதொன்றாம்.

2.7. விளையாட்டு : பூம்பொழில் நுகர்தல், புனல் விளையாடல் போன்ற விளையாட்டுக்கள் காப்பியங்களில் இடம் பெறல் மரபு. கழறிற்றறிவார், ஆரூரர் இல்லத்தில் வதியும் பொழுது, பல விளையாட்டுக்களைக் கண்டு மகிழ்கின்றார். (தி. 12 பு. 37 பா. 126) இவ்வாறே நம்பி ஆரூரர் கழறிற்றறிவார் அரண்மனையில் வதியும் பொழுதும் பல விளையாட்டுகளைக் கண்டு மகிழ்கின்றார். (தி. 12. பு 37 பா. 154, 155)

2.8. சிறுவரைப் பெறுதல் : 'காதலின்பம் கலந்தணைவாய்' என்ற அளவிலேயே இறைவன் ஆணை அமைதலின், ஆரூரருக்கு மக்கட்பேறு இலதாயிற்று. கோட்புலியார் மகளார் சிங்கடியார், வனப்பகையார் இருவரையும் மகண்மை கொள்ள நேர்ந்தமையின், அப்பேறு இவருக்கு ஓராற்றான் உளதாயிற்று எனக் கருதலாம்.

2.9. புலவியிற் புலத்தல், கலவியிற் கலத்தல் : இவ்விரு நிகழ்வுகளும், சுந்தரர், பரவையாரொடு வாழ்ந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தமை அவர் வரலாற்றால் அறியமுடிகின்றது.

2.10. சருக்கம்,இலம்பகம்,பரிச்சேதம் ஆகிய மூன்றனுள் யாதானும் ஒன்றன் தலைப்பை ஏற்று அக்காப்பியப் பகுதிகள் அமைய வேண்டும் என்பர்.இப்பெருங்காப்பியம் சருக்கம் என்னும் பகுதியைக் கொண்டு இலங்குகின்றது.

2.11. நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக் கற்றோர் புனையும் பெற்றியதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பர்.

இங்குக் குறிக்கப் பெறும் சுவை, நகை முதலாகிய எண்வகைச் சுவைகளே. ஆனால் இப்பெருங் காப்பியமோ இவ்வெண்வகைச் சுவைகளோடு, சாந்தம், பத்திமை ஆகிய இருவகைச் சுவைகளும் சேரப் பத்து வகைச் சுவைகளோடும் அமைந்துள்ளது.இவ்வாற்றான் புராணங்களின் அடித்தளமாக விளங்கும் ஆன்மிக உணர்வோடு, பெருங்காப்பியத்திற்குரிய பெற்றிமைகள் பலவும் கொண்டு இவ்வரிய நூல் புதுமையும் பொழிவும் பெற்று இலங்குதல் காணலாம்.

3.0. இலக்கண அமைதிகள்:

இற்றைக்குக் காணும் இலக்கண நூல்களில் தொல்காப்பியமே முதன்மையும் தலைமையும் உடையாதாகும்.செந்தமிழ் இயற்கைச் சிவணிய நிலத்தொடு முந்து நூல்கண்டு முறைப்பட்ட எண்ணிய இந்நூல் எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் மூவகைப் பகுப்பில் அமைந்துள்ளது. இவற்றுள் முதலிரு பகுப்புகளிலும் கூறப்பெற்றிருக்கும் எழுத்தமைவுகளும் சொல்லமைவுகளும் இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளமை வெளிப்படை. அவற்றுள் எடுத்துக்காட்டாக ஒன்று ஈண்டுக் குறிக்கத்தகும்.

3.1. ஒடு உருபு : உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வரும் ‘ஒடு, உருபு அங்குக் குறிக்கப் பெறும் பொருள்கள் இரண்டனுள், உயர்ந்ததனோடு வைத்துக் குறித்தல் வேண்டும் என்னும் தொல்காப்பியம் ஒருவினை ஒடுச்சொல் உயர்பின் வழித்தே’ (தொல். சொல்.வேற்.மயங்.8) என்பது அந்நூற் கூற்றாகும். இதற்கேற்பக் காரைக்காலம்மையாரின் இளமை வளர்ச்சியை, ‘அல்கிய அன்புடன் அழகின் கொழுந்து எழுவதென வளர்வார்’ (தி.12.பு.24 பா.4) எனச் சேக்கிழார் கூறியுள்ளார் அன்பு,அழகு அகிய இரண்டனுள், அன்பே இறவாத இன்ப அன்பாய் அம்மையார் வரலாற்றில் அமைகிறது. அழகு ஒரு கால எல்லையில் உதறியெறியப்படுகின்றது. இந்நுட்பம் அமைய, இவ்விலக்கண அமைதி இடம்பெற்றுள்ளமை அறிந்து இன்புறத் தக்கதாம்.

இனித் தொல்காப்பியம் மூன்றாம் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட பொருளமைவுகள் எவ்வகையில் இடம் பெற்றுள்ளன என்பதைக் காணலாம். இதன்கண் காணும் பொருள் அமைவுகள் அகம்,புறம் என இருவகையில் அமைந்துள்ளன.

3.2. அகப்பொருள் அமைதி : கைக்கிளை,ஐந்திணை, பெருதிணை என இதனை எழுவகைப்படுத்திக் காண்பர்.கைக்கிளை

என்பது ஒருதலைக் காமமாகும். ஐந்திணை என்பது ஒத்த காமமாகும் பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காமமாகும்.

இவற்றுள் ஐந்திணை என்பது புணர்தல், பிரிதல் முதலான ஐவகை ஒழுக்கங்களைக் குறிக்கும். இவ்வொழுக்கங்கள் ஐந்தும் நிகழ்தற்குரிய இடங்கள் குறிஞ்சி, பாலை முதலிய ஐவகை நிலங்களுமாம். இவற்றுள், பாலை என்பது தனக்கு என ஒரு நிலன் உடைய தன்று என்பர். எனினும் முதற்பொருளில் ஒன்றான பொழுதும் ஏனைய கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களும் இதற்கும் உரியவாக கூறுவர். இவ்வகையில், இவ் ஐவகை நிலங்களுக்கும், முதல் கரு உரியென வரும் முவகைப் பொருள்களையும் நம் இலக்கண நூல்கள் வகுத்துக் கூறும். இவற்றை ஆசிரியர் சேக்கிழார் பொதுவாகப் பலவிடங்களிலும், சிறப்பாகத் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் வரலாற்றிலும் (தி.12 பு.19) கூறுகின்றார்.

3.2.1 முதற் கரு உரி என்பன : முதற்பொருளாவன, நிலமும் பொழுதுமாம்; கருப் பொருளாவன, தெய்வம், உயர்ந்தோர், அல்லோர், பூ, விலங்கு, ஊர், நீர், பறவை, மரம், உணவு, பறை, யாழ், பண், தொழில் என்பனவாம். உரிப் பொருளாவன – புணர்தல், பிரிதல் முதலிய ஐந்துமாம். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் வரலாற்றில் (தி. 12 பு. 19) 6 முதல் 10 வரையிலுள்ள பாடல்களில் இந்நால்வகை நிலங்களும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டிருப்பதோடு, அவற்றின் ஊர், யாழ், பறவை, பூ முதலியனவும் கூறப் பெற்றுள்ளன. குறிஞ்சி நிலத்தை 11 முதல் 14 வரையிலுள்ள பாடல்களிலும், முல்லை நிலத்தை 16 முதல் 19 வரையிலுள்ள பாடல்களிலும், மருத நிலத்தை 20 முதல் 32 வரையிலுள்ள பாடல்களிலும், நெய்தல் நிலத்தை 33 முதல் 40 வரையுள்ள பாடல்களிலும் விதந்து கூறுகின்றார்.

3.2.2 நிலத்தெய்வம் : இவற்றுள் முல்லை நிலத்திற்கும் மருத நிலத்திற்குமுரிய தெய்வங்களைச் சேக்கிழார், "அங்கண் முல்லையின் தெய்வமென்று அருந்தமிழ் உரைக்கும் செங்கண்மால்" (தி. 12. பு 19 பா18) எனவும், "இழுது செய்யினுள் இந்திரத் தெய்வதம்' (தி. 12 சரு 1-2 பா 12) எனவும் குறித்துக் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு காட்டுவதோடு இவர்கட்கும் தெய்வமாய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கோவில் களை அவ்வத் நிலங்களிலும் அமைந்திருக்குமாற்றையும் காட்டுகின்றார். இவ்வமைவும் இந்நூற்கென அமைந்த தனிச்சிறப்பாகும். பாலைக்கு ஞாயிற்றையும் கொற்றவையையும் உரிய தெய்வமாகக் கூறுவர். அவ்வகையில் "கோல முல்லையும் குறிஞ்சியும் அடுத்த சில்லிடங்கள் நீல வாட்படை நீலிகோட்டங்களும் நிரந்து" (தி. 12 பு. 19

பா. 15) என இவரும் கூறுகின்றார். குறிஞ்சி நிலத் தெய்வம் முருகப் பெருமானாவர் அதனை வெளிப்படையாகக் கூறாராயினும் நாகனும் தத்தையும் தம் நிலத் தெய்வமாகிய முருகவேளை வழிபட்டுத் திண்ணனாரைப் பெற்றனர் எனக் குறிக்கும் முகத்தான் குறிப்பின் உணர வைத்தார். தொல்காப்பியத்தை ‘அருந்தமிழ்’ (தி. 12 பு. 19 பா. 18) எனக் குறித்துப் போற்றும் அருமையும் அறிதற்குறியதாம். ‘முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து நல்லியல்பு அழிந்து நடுங்குதுயர் உறுத்துப் பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்.” (சிலப்பதி. காடுகாண் 64-66) எனச் சிலப்பதிகாரம் குறித்தற்கேற்ப இவரும் ‘கோல முல்லையும் குறிஞ்சியும் அடுத்த சில்லிடங்கள்’ (தி. 12 பு. 19 பா. 15) எனக் குறித்திருப்பதும் அறிந்து இன்புறுதற்குரியதாம்.

3.2.3. திணை மயக்கம் : அவ்வந் நிலங்கட்கும் உரிய கருப் பொருள்களும், முதற்பொருளில் ஒன்றான பொழுதும் ஒரோவழி மயங்கி வருதலுமுண்டு. இதனைத் திணை மயக்கம் என்பர். ‘திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இலவே, நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இன்றென மொழிப் புலன் நண்குணர்ந்த புலமையோரே’ (தொல். அகத் 12) என்னும் தொல்காப்பியமும் இவ்வகையிலான திணை மயக்கத்தை ஆசிரியர் சேக்கிழார், மேற்கூறிய திருக்குறிப்புத்தொண்டர் வரலாற்றில் (தி. 12 பு. 19 பா. 41 – 46) அமைத்துக் காட்டுகின்றார். இந்நானில வளங்களைச் சிறப்பாக இவ்விடத்துத் தொகுத்துக் கூறிய ஆசிரியர், அவ்வவ் அடியவர்களும்தோன்றிய நில வளங்களைக் கூறுங்காலும் தனித்துக் கூறியும் மகிழ்வர். இவ்வகைமை ஆண்டாண்டும் கண்டு மகிழ்தற்குரியதாம்.

3.2.4. உரிப்பொருள் அமைதிகள் : கைக்கிளை – இது காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என நான்கு வகைநிலையில் அமையும். இக்காட்சி தானும் ‘ஒன்றே வேறே என்று இருபால்வயின், ஒன்றி உயர்ந்த பாலது ஆணையின், ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப’ காண்ப (தொல். களவு. 2) என்பதற்கேற்ப அமைவதாகும். இதன்பின் நிகழ்வதே புணர்தலாகும். இவ்வமைவு சுந்தரர் வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. சுந்தரர், பரவையாரைக் கண்டு ஐயுற்ற திறத்தைத் தடுத்தாட் கொண்ட புராணத்தில் (தி. 12 சரு 1-5) 140, 141 ஆகிய பாடல்களிலும் பரவையார் சுந்தரரைக் கண்டு ஐயுற்ற பாங்கை 144 ஆவது பாடலிலும் காணலாம். ஐயக்கிளவி ஆடூஉ விற்குரித்தே (தொல். பொருள். 44) எனத் தொல்காப்பியம் கூறினும். ஐயுற்றுத் தெளிதற்குரிய அறிவுடைமை பரவையாரிடத்து இருந்தமையின், அவரும் ஐயுற்றதாகக் கூறினார்.தி. 12 சரு 1-5 பா. 152 – 168 வரை உள்ள பாடல்கள், சுந்தரர்,

'காமம் கண்ணிய மரபிடை தெரிய நெஞ்சொடு புணர்த்தும்' (தொல். பொருள் 2) 'சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச் செய்யா மரபின் தொழிற்படுத் தடக்கியும்' (தொல் பொருள் 2) கூறிய கூற்றாகும். தி. 12 சரு. 1-5 பா. 171 - 177 வரை உள்ள பாடல்கள் பரவையார் காமம் கண்ணிய மரபிடை தெரியத் தோழியரையும் இறைவனையும் நோக்கிக் கூறிய கூற்றாகம். ஐயுற்ற ஆரூரும் பரவையாரும் ஒரு வரை ஒருவர் தெளிந்து கொண்டது, அவரவரும் தத்தம் அருகிருந்தார் பால் கேட்டுத் தெளிந்ததாகும். இறைவனின் திருவுளக் குறிப்பே இந்நிகழ்ச்சிகளுக்க மூல காரணமாக அமைவதோடு, அப்பெருமானின் அருளாலேயே மணம் புணரவும் நேருகிறது. இவ்வாறே திருவொற்றியூரில் சுந்தரர் சங்கிலியாரைக் கண்டு ஐயுறுகின்றார். அவ்வையம் சுந்தரர்பாலதாகவே அமைய, இறைவன் மணம் நேர அருள்பாலித்து விடுகின்றார்.

3.2.5 ஐந்திணை : ஒத்த காமமாகிய இவ்வைந்திணை இரு வகையில் அமையும். ஒன்று, காதலர் இருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவுபடும் இன்பமாம். இதன்வழி வளர்ந்த காதலின் பின், தாய் தந்தையர் இதனை அறிந்து மணம் புணர்க்க நேருதலும் உண்டு. காதலர் தாமே மணம் செய்து கொள்ளுதலும் உண்டு. இதனைக் 'கொடுப்போரின்றியும் கரணம் உண்டே' (தொல். கற்பு.2) எனவரும் தொல்காப்பியர் கூற்றால் அறியலாம். மணம் நேரவிருக்கும் ஆணிற்கும் பெண்ணிற்கும், பிறப்பு குடிமை முதலான பத்து வகை ஒப்புமைகள் பெற்றோர்களால் எண்ணப் பெற்று, மணம் புணர்க்கப்பட்டு வாழும் நிலை இரண்டாவதாகும். இவற்றுள் முன்னைய முறையில் நிகழ்ந்ததே சுந்தரர், பரவையாரையும் சங்லியாரையும் மணந்த திறமாகும். புனிதவதியார், மானக்கஞ்சாறர் மகளார், ஞானசம்பந்தர் ஆகியோரின் திருமணம் இரண்டாம் நிலையில் நிகழ்ந்தனவாகும். சடங்கவியார் மகளார், திலகவதியார் ஆகியோர்க்கு நேரவிருந்த திருமணங்களும் இவ்வகையானவேயாம்.

3.3. புறப்பொருள் அமைதி : அகப்பொருட் செய்திகளை எழுவகைத் திணைகளில் வைத்து விளக்கியது போல, புறப்பொருட் செய்திகளையும் எழுவகைத் திணைகளுள் வைத்து விளக்குவர் தொல்காப்பியர். அவை வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்பனவாம். இவற்றுள் முதல் நான்கும், போர் மேற்கொள்ளும் அரசரும், மறவரும், அவ்வச் செயல்களைச் செய்யுங்கால் அணிந்து கொள்ளும் மலர்களால் பெற்ற பெயராகும். வாகை என்பது இப்போர்த்திறனால் பெறும் வெற்றியானும், அவரவர்களும் தத்தம் ஒழுக்கத்தானும், பெறுதற்கரிய பேற்றானும் பெறும் வெற்றியாகும். போர்த்திறனால் பெற்ற வெற்றிக்கு, ஏனைய

செயல்களுக்குச் சூடியது போல, வாகையைச் சூடுவர். காஞ்சி - நிலையாமையையும், பாடாண் - மக்களின் ஒழுகலாறுகளையும், தெய்வத் திறம் பேணிப் பெறும் பெருவளங்களையும் குறிப்பனவாம்.

3.3.1 காஞ்சி :- எதிரூன்றல் : பின்வந்த இலக்கண நூல்கள் காஞ்சி என்பதற்கு வஞ்சியரசனோடு எதிரூன்றி நின்று போர்புரிதலைப் பொருண்மையாகக் கொண்டன. ஆசிரியர் சேக்கிழாரும் பின்வந்த இம் மரபினை ஏற்று, 'வளவனார் பெருஞ்சேனை வஞ்சிமலர் மிலைந்தேற்ப அளவிலர ணக்குறும்பி லதிகர்கோ னடற்படையும் உளநிறைவெஞ் சினந்திருகி யுயர்காஞ்சி மிலைந்தேற்பக் கிளர்கடல்க ளிரண்டென்ன விருபடையும் கிடைத்தனவால்' (தி. 12 பு. 41 பா.19) என்று அருளுகின்றார்.

3.3.2 நூழில் : கொன்று குவித்தல் என்பது இதன் பொருளாகும். இதனை,

'மாறுற்ற விறற்படை வாளதிகன்
ஊறுற்ற பெரும்படை நூழில்பட' (தி. 12 பு. 41 பா. 29)

எனவரும் பகுதியில் குறித்துக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

3.3.3. வேந்தர்க்கு உற்றுழிப் பிரிவு : திலகவதியாரை மணம் புணர இருந்த கலிப்பகையார் தம்வேந்தருக்கு உற்றுழி உதவியவர் ஆவர். 'வேந்தற்குற் றுழிவினைமேல் வெஞ்சமத்தில் விடைகொண்டு போந்தவரும்.... நெடுநாள்கள் நிறை வெம்போர்த்துறை விளைத்தார்.' (தி. 12 பு. 21 பா.26) எனவரும் சேக்கிழார் கூற்றால் இவ்வுண்மை விளங்கும்.

3.3.4 அறந்தலை நின்ற மறவர் : அடியவர்கள் அறுபத்து மூவரில் முனையடுவார் என்பார் ஒருவர். இவர், இரு அரசர்கள் போர்செய்ய, அவருள் மெலிந்தார் தம்மைத் துணை வேண்டின், அவருக்குத் துணை நிற்பர். அம்மெலிந்தாரும் நடுநிலை மையினின்றும் தவறாதவராய் இருத்தல் வேண்டும். இதனை நினையத் தேர்வண் மலையன் என்பான் நினைவிற்கு வருவான். வென்றவரும், தோற்றவரும் நினைவு கூரத்தக்க இப்பெருவீரனின் ஆற்றலைக்.

குன்றத்து அன்ன களிறு பெயரக்
கடந்து அட்டு வென்றோனும் நிற்கூறும்மே
வெலீ இயோன் இவன் என,
கழல் அணிப் பொலிந்த சேவடி நிலம் கவர்பு
விரைந்து வந்து, சமம் தாங்கிய,
வல்வேல் மலையன் அல்லன் ஆயின்,

நம் அமர் கடத்தல் எளிது மன் நமக்கு எனத்
தோற்றோன் தானும் நிற்கூறும்மே
தொலைஇ யோன் இவன் என,
ஒரு நீ ஆயினை – பெரும.

எனவரும் புறநானூறு. 125 பகுதி குறித்துக் காட்டும். இத்தகைய பேராற்றலை உடையவர் இவ்வடியவர் ஆவர்.

3.3.5 மழபுல வஞ்சி : போரில் பகைவரை வென்று அவரிடத்தில் இருக்கும் பொருளைக் கொள்ளை கொண்டு வருதல் இத்துறைப் பொருண்மை யாகும். 'மன்னவர்க்குத் தண்டு போய் வடபுலத்து வாதாவித் தொன் னகரந் துகளாகத் துளை நெடுங்கை வரையுகைத்துப் பன்மணியும் நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையும் இன்னன வெண்ணில கவர்ந்தே இகலரசன்முன் கொணர்ந்தார்.' (தி. 12 பு. 36 பா.6) எனவரும் சிறுத்தொண்டர் செயல்திறன் இவ்வகையில் அமைவதாகும்.

3.3.6 மாபெரும் தானையர் மலைந்த பூக்கள் : தமிழகத்தை ஆண்ட மூவேந்தர்களும் தம்மில் தாம் வேறுபாடு அறிதற்கெனச் சூடிய பூக்கள் மூன்றெனத் தொல்காப்பியம் கூறும். சேரர் – பனை மாலை. சோழர் – ஆத்தி மாலை. பாண்டியர் – வேப்பமாலை.

'புனையுநறுந் தொடை வாகை பூழியர் வேம்புடன் புனைந்து' (தி. 12 பு.50 பா.7) எனவரும் பாடற்பகுதியால், சேக்கிழார் பாண்டியருக்கு வேப்ப மாலை உரியதாதலையும், போரில் வெற்றி பெற்றமைக்கு அறிகுறியாக வாகை மாலை புனைந்தமையும் ஒருங்கு காட்டி மகிழ்விக்கின்றார்.

3.3.7. தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலி : போரில் வெற்றி பெறல், இன்றேல் உயிர் கொடுத்தல் என்ற குறிக்கோளுடன் போர் செய்த வீரர்களுள் உயிர் கொடுத்தாரைக் குறிக்கின்றது இத்தொடர்.

'மண்டு போரின் மலைப்பவர், துண்ட மாயிட வுற்றெதிர் கண்டராவி கழித்தனர், உண்ட சோறு கழிக்கவே' (தி. 12 பு. 41 பா. 23) எனவரும் பகுதி இதற்கு இலக்கியமாக அமைகின்றது. வாகை என்பது 'தாவில் கொள்கைத் தத்தம் கூற்றைப் பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப' (தொல். புறத்.19) என்பதால், அறுபத்து மூன்று அடியவரும் இவ்வகையில் வாகை சூடியவர்களே ஆவர்.

3.4 சுவை நலம் : நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம் பெருமிதம். வெகுளி, உவகை எனச் சுவை எண்வகைப்படும்

என்றும், அதற்கேற்ப உடலின்கண் ஏற்படும் வேறுபாடுகளே மெய்ப்பாடுகள் என்றும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறுவர். இவ்வெட்டோடு, சாந்தம் என்னும் ஒரு சுவை உண்டென்றும் அது உலகியல் நீங்கினார் பெற்றியதாதலின், ஆசிரியர் அதனை ஈண்டுக் கூறாராயினார் என்றும் பேராசிரியர் கூறுவர். இவற்றிற்கும் மேலாகப் பத்திச்சுவை என்பதும், ஒன்று உண்டு. அதனைப்பேராசிரியர் கூறாராயினார் எனினும் அதுவும் அவர் கூறியவாறே உலகியல் வயப்பட்டதன்றி அருளியல் வயப்பட்ட தாகலின் அதனையும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறாராயினார் என்றல் பொருந்துவதாகும். இப்பத்துவகைச் சுவைகளும் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் அமைந்துள்ளமை அறிந்து இன்புறத் தக்கதாம்.

3.4.1 நகை : பாண்டியனின் வெப்பு நோயை நீக்க இயலாத அமணர்கள் அப்பெருமானின் உடல் வெப்பத்தால் தம் உடம்புகன்றி அவவ்வரசனிடத்தினின்றும், அகன்றும் அகலாதும் இருந்தனராம். 'அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க.' (குறள். 691) என்பது தமிழ் மறையாகும். இதனைச் சேக்கிழார் 'தென்னன்வெப் புறதீத் தம்மை எறியமா சுடலுங் கன்றி அருகுவிட் டேற நிற்பார் அறிவுடையாரை யொத்தார் அறிவிலா நெறியில் நின்றார்.' (தி. 12 பு.28 பா. 766) எனக் கூறுமாற்றான் நகைச் சுவையை வெளிப்படுத்துகின்றார். இது போன்றே அமணர்கள் நெருப்பில் ஏடு இட அது வெந்து போகக் கண்டு, 'சமணர் அங்குக் கருகிய சாம்ப ரோடும் கரியலால் மற்றென்காண்பார்.' (தி. 12 பு. 28 பா. 791)

> செய்வதொன் றறிகி லாதார் திகைப்பினால் திரண்ட சாம்பல்
> கையினாற் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது கண்ட மன்னன்
> எய்தியிய நகையி னோடும் ஏடின்னம் அரித்துக் காணும்
> பொய்யினால் மெய்ம்மை யாக்கப் புகுந்தநீர் போமின் என்றான்.
> (தி. 12 பு. 28 பா. 792)

என ஆசிரியர் தம் கூற்றாகவும், மன்னவன் கூற்றாகவும் கூறிய கூற்றுகளும், அமணர்கள் அத்தி, நாத்தி என்றெழுதி ஆற்றிலிட்ட ஏடு, 'நீர் வழிப் படுஉம்புணைபோல்,' (புறநானூறு. 192) கடலிடைப் பட்டமை கண்டு. 'நாணிலா அமணர் தம்மை நட்டாற்றில் விட்டுப் போக,' (தி. 12 பு.28 பா. 816) என ஆசிரியர் கூறும் கூற்றும் நகைச் சுவைக்கு இலக்காகின்றன.

3.4.2 அழுகை : ஞானசம்பந்தர் மதுரையை அணைந்த பொழுது, சமணர்களுக்கு நேர்ந்த தீய நிமித்தங்களும், கனாக்களும்

அவர்களுக்கு அழுகையை விளைவித்தன. ஞானசம்பந்தர் வரலாற்றில் (தி. 12 பு. 36) 632 முதல் 641 வரை உள்ள பாடல்களைக் காண்க.

3.4.3 இளிவரல் : பாண்டியர் தமக்குற்ற வெப்புநோய் ஞானசம்பந்தரால் தீர்க்கப்பட்டதேனும், சமணர்களாலும் தீர்க்கப்பட்டது எனக் கூறவேண்டும் என வேண்டிக் கொள்ள,

'எய்திய தெய்வச் சார்வால் இருதிறத் தீரும் தீரும்
கைதவம் பேசமாட்டேன் என்றுகை தவனுஞ் சொன்னான்.'
(தி. 12. பு. 28 பா. 749)

எனவரும் கூற்று இச்சுவைக்கு இலக்காகும்.

'கன்றிஎன் உடம்பொடுங்க வெப்புநோய் கவர்ந்தபோ தொன்றுமங் கொழித்தலீர்கள் என்னவா துமக்கு' (தி. 12 பு. 28 பா.776) 'பஞ்சு தீயிடைப்பட்டது படக்கண்டு பயத்தால் நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை சோர்ந்திலர் நின்றார்.' (தி. 12 பு. 28 பா.788)

பிள்ளையார் முன்னம் பைம்பொற் பீடத்தில் இழிந்து போந்து
தெள்ளுநீர்த் தரளப் பத்திச் சிவிகைமேல் ஏறிச் சென்றார்
வள்ளலார் அவர்தம் பின்பு மன்னன்மா ஏறிச் சென்றான்
உள்ளவா றறிகிலாதார் உணர்வுமால் ஏறிச் சென்றார்.
(தி. 12 பு. 28 பா. 800)

எனவரும் கூற்றுக்களும் இச்சுவைக்கு இலக்காக உள்ளன.

3.4.4 மருட்கை:

ஆனந்த வெள்ளத்தின் இடைமூழ்கி அம்பலவர்
தேனுந்து மலர்ப்பாதத் தமுதுண்டு தெளிவெய்தி
ஊனந்தான் இலராகி உவந்திருந்தார் தமைக்கண்டே
ஈனந்தங் கியதிலதாம் என்னஅதி சயம் என்றார்
(தி. 12 பு. 21 பா.101)

எண்ணிலாண் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவள் எழிலின் வெள்ளம்
நண்ணுநான் முகத்தால் கண்டான் அவளினும் நல்லாள் தன்பால்
புண்ணியப் பதினா றாண்டு பேர்பெறும் புகலிவேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ளம் ஆயிர முகத்தாற் கண்டார்.
(தி. 12 பு. 28 பா.1109)

எனத் திருநாவுக்கரசர் வரலாற்றிலும், திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றிலும் வரும் காட்சிகள் இச்சுவைக்கு இலக்காகின்றன. இவற்றுள் பின்னைய திருப்பாடல் மருட்கையொடு நகைச்சுவையும் ததும்ப உள்ளது.

3.4.5. அச்சம் : இயற்பகை நாயனார். வேதியராய் வந்த இறைவர்க்குத் தம் மனைவியைக் கொடுத்துச் சுற்றமும் பதியும் கடக்கத் துணையாகச் சென்ற பொழுது. ஊரவர் கொண்ட சினமும். நாவரசரை இடறுதற்கென விடுக்கப்பட்ட கொலைக்களிறு வந்த வரவும் இவ்வச்சச் சுவையை வெளிப்படுத்தகின்றன.

3.4.6 பெருமிதம் : திருப்புகலூரில், வான் அர மகளிர் நாவரசர் முன்னின்று ஆடுதலும் பாடுதலும் செய்ய, 'உம்மாலிங் கென்னகுறை உடையேன் யான் திருவாரூர் அம்மானுக் காளானேன் அலையேன் மின்நீர்' (தி.12 பு.21 பா.423) என்ற கூறிய கூற்றும், பாண்டிமாதேவி யாரும் குலச்சிறையாரும் ஞானசம்பந்தரை அரசனிடத்து அழைத்துச் செல்ல அவரிடம் சென்றபொழுது, ஞானசம்பந்தர் இருந்த திருக்காட்சியும் (தி.12 பு.28 பா.751.752) இச்சுவைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைவனவாம்.

3.4.7 வெகுளி : இறைவன் நம்பியாரூரரைத் தடுத்தாட்கொள்ளச் சென்றபொழுது, இருவருக்கும் நேர்ந்த உரையாடல்களும், திருநீலகண்டரிடத்துச் சிவயோகியராகவும், அமர்நீதியரிடத்துப் பிரமச்சாரியாகவும் வந்த இறைவன் முறையே ஓட்டையும், கோவணத்தையும் கொடுத்து அவற்றை அகலப் போக்கி, அவ்விருவரிடத்தும் அவற்றை, மீளப் பெறுதற்கெனக் கூறிய கூற்றக்களும், விறன்மிண்டரும் ஏயர்கோனும் சுந்தரரின் செய்கைக்கு வருந்திக் கூறிய கூற்றுகளும் இச்சுவைக்கு இலக்காவனவாம்.

3.4.8 உவகை : ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் தில்லையில் கூத்தப் பெருமானைக் கண்டு வணங்கி மகிழ்ந்த இடங்களிலும், சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு மகிழ்ந்த மூவிடங்களிலும், தாம்தாமும் கொண்ட உவகையும், சுந்தரரும் சேரமான் பெருமாளும் கண்டு மகிழ்ந்த இரு இடங்களில் தாம்தாமும் கொண்ட உவகையும் இச்சுவைக்கு இலக்காவனவாம்.

3.4.9 சாந்தம் : நாவரசர் சமணர்களால் பல்லவன் வழி ஏவப்பட்ட நான்கு இடையூறுகளையும் அமைதியாக ஏற்ற அருமையும் முத்தநாதன் மெய்ப்பொருளாருக்கு விளைந்த தீங்கினை, அவர் அமைதியாக ஏற்ற அருமையும் இச்சுவைக்கு இலக்காவனவாம்.

3.4.10 பத்திச்சுவை : இச்சுவை இப்பெரு நூலில் யாண்டும் நீக்கமற நிற்பதொன்றாம். அவற்றுள் சில

3.4.10.1 கற்களின் திரட்சியே மலை எனக் காண்பது நம்ம னோர்க்குரிய இயல்பு, ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ "புண்ணியம் திரண்டுள்ளது போல்வது" (தி. 12 சரு.1 பா.2) எனக் கூறுமாறு திருக்கயிலை மலை, காட்சி அளிக்கிறது.

3.4.10.2 ஆற்றுவளம் காணும் நம்மனோர்க்கு அதன்கண் ஓடுவது நீர்ப்பெருக்காகவே காட்சியளிக்கும் ஆனால் சேக்கிழருக்கோ, காவிரி 'அண்ணல் பாகத்தை ஆளுடைய நாயகி உள்நெகிழ் கருணையின் ஒழுக்கெனக்' காட்சிதருகிறது : வழிபடும் அன்பருமாகக் காட்சி தருகிறது (தி.12 சரு.1-2 பா.6,7)

3.4.10.3 வயலில் விளைந்து நிற்கும் நெகதிர்களைக் காணின் நம்மனோர்க்கெல்லாம் மாடு கட்டிப் போரடித்தால் மாளாது செந்நெல் என்று, யானை கட்டிப் போரடிக்க வேண்டும் என்ற அளவே தோன்றும். ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ அலர்ந்து நிற்கும் கதிர்களெல்லாம் 'அரனுக்கு அன்பர் ஆலின சிந்தை போலக்' (தி.12 சரு.1-2 பா.21) காட்சி அளிக்கின்றன. அம்மட்டோ!

> பத்தியின் பால ராகிப் பரமனுக் காளாம் அன்பர்
> தத்தமிற் கூடி னார்கள் தலையினால் வணங்கு மாபோல்
> மொய்த்துநீள் பத்தி யின்பால் முதிர்தலை வணங்கி மற்றை
> வித்தகர் தன்மை போல விளைந்தன சாலி யெல்லாம்
> (தி.12 சரு.1-2 பா.22)

என்றன்றோ அக்கதிர்கள் காட்சி தருகின்றன.

3.4.10.4 இளமை மீதூர்ந்து நிற்கும் ஆடவர் ஒருவர், அவ் வமைப்பிலான ஒரு பெண்ணைக் காணும்பொழுது, 'கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்றன் பெருவாழ்வோ விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ, அற்புதமோ' (தி.12 சரு.1-5 பா.140) என்றெல்லாம் ஐயுறுவதாகக் கூறுவது. கவிஞர் பலரும் கூறுவன வேயாம் ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ, நம்பியாரூரர் பரவையாரைக் கண்டபொழுது. 'பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ? அற்புதமோ? சிவனருளோ?' (தி.12 சரு 1-5 பா.140) என ஐயுற்றதாகக் கூறக் காண நேருகின்றது. இவ்வாறே ஒரு பெண்ணும் ஒரு தலைவனைக் காணுங்கால் முருகனோ? மாரனோ? விஞ்சையனோ? என ஐயுற் இயற்கையாகலாம். ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ. பரவையார் ஆரூரரைக் கண்டபொழுது. 'மின்னேர் செஞ்சடை அண்ணல் மெய்யருள் பெற்றுடையவனோ' (தி.12.சரு 1-5 பா.144) என

ஐயுறுவதாகக் காட்டத் தோன்றுகிறது. பரவையாரை நம்பியாரூரர் தேடும்பொழுதும், 'ஈசனார் அருள் எந்நெறிச் சென்றதே' (தி.12 சரு.1-5 பா.152), 'எம்பிரான் அருள் எந்நெறிச் சென்றதே' (தி.12 சரு.1-5 பா.163), 'எந்தையார் அருள் எந்நெறிச் சென்றதே' (தி.12 சரு.1-5பா.154) என்பனவாய் கூற்றுக்களாலேயே கூற நேருகின்றது. இவையெல்லாம் சிற்றின்ப உணவர்விலும் பேரின்ப உணர்வு தலைப்பட்டு நிற்கும் இடங்களாம்.

3.4.10.5 காதலர் இருவர் பிரிந்திருக்குங்கால் தென்றல் வருத்துவது இயற்கை. அதனைப் பலபட வெறுத்துக் கூறுவதும் இயற்கை. ஆனால் சேக்கிழாரோ நம்பியாரூரரை வருத்தும் தென்றலைத் தமிழ்த் தென்றலாகக் காட்டுகின்றார். அதுமட்டுமன்று வருத்துதற்குரிய இயல்பு எவ்வாற்றானும் அதற்கு அமையாதிருக்க வருத்த நேர்வ தென்னோ? என அதனை நோக்கி வினவவும் செய்து, நம்மனோரையும் சிந்திக்க வைக்கின்றார்.

பிறந்த தெங்கள் பிரான்மல யத்திடைச்
சிறந்த ணைந்தது தெய்வநீர் நாட்டினில்
புறம்ப ணைத்தடம் பொங்கழல் வீசிட
மறம்ப யின்றதெங் கோதமிழ் மாருதம்.(தி.12 சரு.1-5 பா.167)

என்பது அவர் கூற்றாகும். நலம் தீங்குகளில் யாதொன்றைச் செய்வார்க்கும் அப்பண்பு வருதற்குக் காரணம், ஒன்ற பிறப்பின் வழியாகலாம் : அல்லது, அவர் வாழ்வின் வழிவந்த சுற்றுச் சூழலின் வழி ஆகலாம். இவ்விரண்டினாலும் குறைவற்ற நினக்கு, அதிலும் தமிழ்க் காற்றாகிய நினக்கு, மறம் செய்ய எங்ஙனம் வாய்த்தது? என வியக்கின்றாராம் ஆரூரர் இத்தகைய கைவண்ணமெல்லாம் கூத்தப் பெருமான், ஆசிரியருக்கு வழங்கிய அருள் வண்ணமேயாம்.

இளையான்குடிமாறனார் இரவில் கறிக்கெனக் குழி நிரம்பாத புன்செய்க் குறும்பயிரைத் தடவிப் பறிக்கின்றார். அவ்வாறு பறிப்பவை பயிராகவே நம்மனோர்க்குத் தோன்றும் ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ அப்பயிர் அவ்வடியவரின் பாசமாகிய பயிராகத் தோன்றுகிறது; காரணம், அடியவர்க்குணவு என அவர் கொடுப்பது இதுவே இறுதியாகின்றது. இனி அவர் சிவலோகம் பெறும் பேறுபெற இருக்கின்றார். ஆதலால், 'பாசப் பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க' (தி.12 பு.4 பா.21) என்று அருளுகின்றார். இதுபோன்றே அரிவாட்டாய நாயனார் வரலாற்றில், 'உள்ளந் தண்டறக் கழுத்தினோடே, ஊட்டியும் அரியா நின்றார் உறுப்பிறப்பரிவார் ஒத்தார்' (தி.12 பு.13 பா.17)

என அருளுவதும் காணாம். விரிப்பில் பெருகும், தொகுப்பின் எஞ்சும் ஆதலின் இவ்வளவில் அமைவதே சாலும்.

இவ்வாறாய அருமைப்பாட்டாலன்றோ 'பத்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ' (சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்) என மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களும் கூறுவராயினர்.

3.5 யாப்பமைதிகள் : சேட்புலத்து ஒருவன் எழுத்தும் சொல்லும் தெரியாமல் பாடம் ஓதுங்கால், அச்செய்யுளை இன்னதென்று விகற்பித்து உணர்தற்கு ஏதுவாய ஓசையே பா என்பர் இத்தகைய ஓசை நலம் தவழப் பாக்கள் அமைந்திருக்குமாற்றை இந்நூற்கண் பலவிடத்தும் காணலாம். கண்ணப்பர் (தி.12 பு.10 பா.68-78-79-91), ஆனாயர் (தி.12 பு.14 பா.1-12), ஏனாதிநாதர் (தி.12 பு.9 பா.15-24), புகழ்ச்சோழர் (தி.12 பு.41 பா.20-25) ஆகியோர் வரலாற்றில் காணும் பாடல்களைக் காண்க.

இந்நூற்கண் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ள பாவின வகைகள் மூன்றாம். அவை ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என்பனவாம்.

1.	அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	-	1804
2.	எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	-	75
3.	எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	-	275
4.	தரவுக் கொச்சக் கலிப்பா	-	1202
5.	கலி நிலைத்துறை	-	545
6.	கலி விருத்தம்	-	368
7.	கட்டளைக் கலித்துறை	-	11
8.	வஞ்சி விருத்தம்	-	6
ஆக மொத்தம் பாடல்கள்		-	4286

3.6 அணிநலன்கள் : தொல்காப்பியர், உவமவியல் என்றோர் இயலைப் படைத்து, அதன்கண் உவமங்களின் பல்வேறு நிலைகளை விளக்கியுள்ளார். அறியாதொரு பொருளை அறிந்ததொரு பொருளின் துணைக்கொண்டு விளங்குதற்கும், அறிந்த பொருளில் காணும் மாட்சிமைகளை விளக்குதற்கும் இவ் உவமம் கருவியாகும் என்பர்.

இது, பொருளை விளக்குதற்குரிய கருவியேயன்றி இதனை அணி என்றல் சாலாது என்பர் பேராசிரியர். எனினும், பிற்காலத்தே இதனை அணி என்று கூறலே பெருவழக்காகக் கொண்டுள்ளமையின்

அவ்வாறே ஈண்டும் கொள்ளப்படுகிறது. தொல்காப்பியத்தில் உவமையின் வகைகளுள் ஒன்றாகவே உருவகம் அமைகிறது. அணி இலக்கணம் பயில்வார் பலரும் மாறன் அலங்காரத்தையும் தண்டியலங்காரத்தையும் பயில்வதையே மரபாகக் கொண்டுள்ளனர். இவற்றுள்ளும் தண்டியலங்காரமே பெரிதும் பயிற்சியில் உள்ளது. இதன்கண் கூறப்படும் அணிகள் முப்பத்தைந்தாம். பொருளணி யியலிலும் சொல்லணியியலிலுமாகப் பல அணிகள் கூறப்படுகின்றன. இவ்விலக்கண வழி அணி நலன்களை எண்ணல் தக்கதாம்.

3.6.1 தன்மையணி : எவ்வகைப் பொருளையும் அவ்வவ்வியல்பு நலம் குன்றாது உயர்வு நவிற்சியின்றிக் கூறுவது தன்மையணி ஆகும். கண்ணப்பர் வரலாற்றில் கூறப்பெறும் வேடர்தம் இருக்கையின் இயல்பும் (தி.12 பு.10 பா.3–6) திருநாளைப்போவார் வரலாற்றில் கூறப்பெறும் புலைப்பாடியின் இயல்பும், (தி.12 பு.18 பா.7–10) அதிபத்தர் வரலாற்றில் கூறப்பெறும் மீனவர்சேரியின் இயல்பும் (தி.12 பு.43 பா.6–8) இவ்வணி நலம்பட அமைந்துள்ளன.

3.6.2 உவமை : இந்நூற்கண் வரும் உவமைகள் பலவாம். அவற்றை முத்திறப்படுத்திக் காணலாம்.

அ. இலக்கிய அமைவில் வருவன.
ஆ. சமய உணர்வில் அமைவன.
இ. மெய்யுணர்வு (சாத்திரம்) வகையில் அமைவன.

3.6.2.1 இலக்கிய அமைவில் வருவன : துதைந்தெழுங் கன்னி வாளை கமுகின் மேற் பாய்வன மன்னுவான் மிசை வானவில் போலுமால் (தி.12 சரு.1=2 பா.20) முகில்நுழை மதியம்போலத் துகில்கொடு கஞ்சி ஈரம் புலர்த்தி (தி.12 சரு.1–5 பா.15), தண்மதி முதிர்ந்து, கதிர் சாய்வதென மீதே வெண்ணரை முடித்தது (தி.12 சரு.1–5 பா.29), மறையோன் றன்பின் திரிமுகக் காந்தஞ் சேர்ந்த வல்லிரும் பணையுமா போல் வள்ளலுங் கடிது சென்றார் (தி.12 சரு.1–5 பா.50). மைபொதி விளக்கே யென்ன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்து (தி.12 பு.5 பா.7), கதிரோன் எழ மழுங்கிக் கால் சாயுங்காலை மதிபோல் அழிந்து பொறா மற்றவன (தி.12 பு.9 பா.8), வெங்கண் புலி கிடந்த வெம்முழையில் சென்றழைக்கும் பைங்கண் குறுநரியே போல்வான் (தி.12 பு.9 பா.10), பான்மதி உவரி ஈன்றாலென மகப் பயந்தபோது (தி.12 பு.10 பா.13), கருவரை காளமேகம் ஏந்திய தென்னத் தாதை பொருவரைத் தோள்க ளாரப் புதல்வனை எடுத்துக் கொண்டான் (தி.12 பு.10 பா.15), வென்றி

மங்கை வேடர் வில்லின்மீது மேவு பாதம் முன்சென்று மீளுமாற போல்வ செய்ய நாவின் வாயவாய் ஒன்றொடொன்று நேர்படாமல் ஒடு நாய்கள் மாடெலாம் (தி.12 பு.10 பா.69), மலையில் தேவர் தம்மைக் கண்டணைந்து கொண்டு வங்கினைப் பற்றிப்போகா வல்லுடும்பென்ன நீங்கான் (தி.12 பு.10 பா.116), வாயின் மஞ்சனநீர் தன்னை விளைத்த அன்புமிழ்வார் போல விமலனார் முடிமேல் விட்டார் (தி.12 பு.10 பா.123) மேவு செல்வம் களிறுண் விளங்கனி யாவதாகி அழியவும் (தி.12 பு.10 பா.8), செந்தீ மேலெழும் பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த அந்தணன்போல் தோன்றினார் (தி.12 பு.18 பா.33), பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போல் மள்ளர்..... கைவருட வெள்ள நீர்............... மடையுடைப்பது பாலி (தி.12 பு.90 பா.22), ஆங்கு வளரெயிலினுடன் விளங்கும் வாயில் அப்பதியில் வாழ் பெரியோர் உள்ளம்போல நிலைத் தன்மையை (தி.12 பு.10 பா.88), ஓது கிடைசூழ் சிறவர்களும் உதவும் பெருமை ஆசானும் போதின் விளங்கும் தாரகையும் மதியும்போல (தி.12 பு.20 பா.8), மெய்யொளியின் நிழற்காணும் ஆடியென வெண்மதியை வைய மகள் கையணைத்தாற் போலுயர்வ மலர்ச் சோலை (தி.12 பு.21 பா.9), ஒழியாத தனம் பெரிதும் பெற்று வந்த வறியோன்போல் மனந்தழைத்தார் (தி.12 பு.21 பா.196), அருளுடையார் உளமனைய தண்ணளித்தாய்......... குளிர்தூங்கும் .... தண்ணீர்ப்பந்தர் (தி.12 பு.25 பா.5), பளிக்கமணி மரகத வல்லியிற் கோத்த பான்மை எனத் துளித்தலைமேல் அறுகுபனி தொடுத்தசைய (தி.12 பு.28 பா.329).

3.6.2.2 சமய உணர்வில் அமைவன : பொன்னின் வெண் திருநீறு புனைந்தெனப் பன்னு நீள்பனி மால்வரை (தி.12 சரு 1-1 பா.1), புண்ணியம் திரண்டுள்ளது போல்வது கயிலை மலை (தி.12 சரு 1-1 பா.2), பூதம் யாவையின் உள்ளலர் போதென .... ஆரூர் மலர்ந்ததால் (தி.12 சரு 1-1 பா.33), ஆளுடைய நாயகி உள்நெகிழ் கருணையின் ஒழுக்கம் போன்றது..... காவிரி (தி.12 சரு 1-2 பா.6), அரனுக்கன்பர் ஆலின சிந்தைபோல அலர்ந்தன கதிர்கள் எல்லாம் (தி.12 சரு 1-2 பா.21), பத்தியின் பாலராகிப் பரமனுக்காளாம் அன்பர் தத்தமில் கூடினார்கள் தலையினால் வணங்குமாபோல் .... விளைந்தன சாலியெல்லாம் (தி.12 சரு 1-2 பா.22), நீற்றொளியார் நிறை தூய்மையால் புரந்த அஞ்செழுத் தோசை பொலிதலால் .... பாற்கடல் போல்வது (தேவாசிரிய மண்டபம்) (தி.12 சரு 1-4 பா.3), பூச நீறுபோல் உள்ளம் புனிதர்கள் (தி.12 சரு 1-4 பா.6), வண்டலர் கைதை துன்றுநீறு புனை மேனியவாகித் தூயநீறு புனை தொண்டர்களென்ன (தி.12 1-5

பா.96), அரன் அஞ்செழுத்தும் உணரா அறிவிலோர் நெஞ்சும் என்ன இருண்டது நீண்ட வான் (தி.12 சரு 1-5 பா.159), அண்ணல் வெண்ணீற்றின் பேரொளி போன்றது நீள்நிலை (தி.12 சரு 1-5 பா.162), சிவத்தைச் சார அணைபவர் போல ஐயர் நீணில மலையை ஏறி (தி.12 பு.10 பா.103), பொடி மூடு தழலென்னத் திருமேனிதனில் .... திருநீற்றின் (தி.12 பு.12 பா.25), நல்லோர் மனம்போல் சேமம் நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மை (தி.12 பு.16 பா.2), அருட் பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக்கெல்லாம் அன்பு செறி கடலுமாம் எனவும், ஓங்கும் பொருட்சமய முதற் சைவநெறிதான் பெற்ற புண்ணியக்கண் இரண்டெனவும். புவனமுய்ய இருட் கடுவுண்டவ ரருளும் அகிலமெல்லாம் ஈன்றாள்தன் திருவருளும் எனவும் கூடித் தெருட்கலை ஞானக்கன்றும்அரசும் சென்று (தி.12 பு.21 பா.185), கிளர்ந்த திருநீற்றொளியிற் கெழுமிய நண்பகலும் (தி.12 பு.10 பா.6), தாமரையும்......... செழுஞ்சாமம் பாடுமால் (தி.12 பு.28 பா.12), மாமறையோர் .... அறுவை உத்தரியந் தனிவிசும்பில் எறிந்தார்க்கும் தன்மையாலே, சிவானந்தப் பெருக்காறு போத அதன்மீது பொங்கும் நுரைக்குமிழி யெழுந்திழிவனபோல் (தி.12 பு.28 பா.95), வெண்தரளப் பந்தர் நிழல் எடுத்த திருவடி நீழலென (தி.12 பு.28 பா.395), (திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாம்) புண்ணியத்தின படையெழுச்சி போலெய்தும் பொலிவெய்த (தி.12 பு.28 பா.650), திருநீற்றின்சோதி நல்லொளி வட்டமாகி நண்ணிமேல் வருவதென்ன வில்வளர் தரளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற (தி.12 பு.28 பா.742), இட்ட ஏடு மருவுறும் பிறவியாற்றில் மாதவர் மனம் சென்றாற் போற்பொரு புனல் வைகையாற்றில் எதிர்ந்து நீர் கிழித்துப் போகும் (தி.12 பு.28 பா.846), ஓங்கிய ஞானவெள்ளம் உள்நிறைந் தெழுவ தென்ன ....பாங்கொளி பரப்பி நின்றார் (தி.12 பு.28 பா.1228), சங்கரனார் திருவருள்போல் தண்ணீரின் சுவை ஆர்ந்து (தி.12 பு.29 பா.168), அகநோக்குங் குறிப்பேயன்றிப் புற நோக்குங் கண்டவுணர்வு துறந்தார்போல் பிறந்த பொழுதே கண்காணர் (தி.12 பு.31 பா.1).

3.6.2.3 மெய்யுணர்வு வகையில் அமைவன : இவ்வுலகத்து முன்னாள் தங்கிய இருள் இரண்டில், மாக்கள் சிந்தையுள் சார்ந்து நின்ற பொங்கிய இருளை, எனைப் புறஇருள் போக்குகின்ற செங்கதிரவன் போல் நீக்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம் (தி.12 பாயி பா.10), பாசப் பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க (தி.12 பு. 4 பா.21), முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்பட்டபோதில் அலைப்பட்ட ஆர்வமுதற் குற்றம் போலாயினார் (தி.12 பு.9 பா.27). சினமொடு கவர் நாய் நிலவிய

இருவினை வலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர் புலனுறு மனனிடை தடைசெய்த பொறிகளினளவுளவே (தி.12 பு.10 பா.85), பேணு தத்துவங்களென்னும் பெருகு சோபானமேறி ஆணையாம் சிவத்தைச் சார அணைபவர் போல நீள்நிலைமலையை ஏறி (தி.12 பு.10 பா.103), முதல்வனார் அருள் நோக்கால் இன்புறு வேதகத் திரும்பு பெண்னானாற் போல் அருள் நோக்கால் இன்புறு வேதகத் திரும்பு பெ்னானானாற் போல் யாக்கைத் தன்பரிசும் வினை யிரண்டும் சாரும் மல மூன்றுமற அன்பு பிழம்பாய்த் திரிவார் (தி.12 பு.10 பா.154), ஊட்டியும் அரியா நின்றார் உறுபிறப்பரிவார் ஒத்தார் (தி.12 பு.13 பா.17), செய்த விரைத்தாம மென் மன்றல் மலர்த்துணர் தூக்கி மருங்கு தாழ் சடையார்போல் நின்ற நறுங்கொன்றை (தி.12 பு.14 பா.21), அடியார்தந் தூசுடைய துகள் மாசு கழிப்பார்போல் தொல்லை வினை ஆசுடைய மல மூன்றும் அணையவரும் பெரும்பிறவி மாசினை விடக்கழித்து (தி.12 பு.9 பா.114), பெருஞ் செல்வம் அவர் இருவினைபோல் மாண்டது (தி.12 பு.45 பா.8).

3.7. சிலேடை : ஒருவகைச் சொற்றொடர் பல்பொருள் பெற்றி தெரிவுதர வருவது சிலேடையாகும். இவ்வணி நலம்பட வரும் பாடல்கள் பல உள. எடுத்துக்காட்டாகத் திருநாட்டுச் சிறப்பில் (தி.12 சரு.1-2) வரும் 32, 35 ஆகிய பாடல்களையும், மூர்த்தி நாயனார் வரலாற்றில் (தி.12 பு.15) வரும் 2,3,5 ஆகிய பாடல்களையும், முருக நாயனார் வரலாற்றில் (தி.12 பு.16) வரும் 4 ஆவது பாடலையும் காண்க.

3.8. உருவகம் : உருவகமாக வரும் பாடல்கள் பல்வேனும் இரண்டு பாடல்கள் குறிக்கத் தக்கனவாம்.

'ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத் தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங் கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்' (தி.12 பு.28 பா.728).'படியில் நீடும் பத்தி முதல் அன்பு நீர்ற பணைத்தோங்கி, வடிவு நம்பி யாரூரர் செம்பொன் மேனி வனப்பாகக், கடிய வெய்ய இருவினையின் களைகட் டெழுந்து கதிர்பரப்பி, முடிவிலாத சிவபோகம் முதிர்ந்து முறுகி விளைந்ததால்' (தி.12 சரு.13 பா.2) எனத் திருஞானசம்பந்தரையும், சுந்தரரையும் பற்றிவரும் இவ்வுருவங்கள் பல்காலும் படித்து இன்புறத்தக்கன. இனைய பல அணிநலன்கள் இந்நூற்கண் ஆங்காங்கும் அமைந்து அணி செய்கின்றன.

4.0 திருக்குறள் கருத்துக்கள் :

இற்றைக்கு இருக்கும் தமிழ்நூல்களில் ஒழுக்க நெறிகளைத் தலைமையும், தகவும் பொருந்த எடுத்துரைத்திருக்கும் நூல் திருக்குறள் ஒன்றேயாம். ஆதலின், அந்நூற் கருத்தையும் தொடர்களையும் பின் வந்த ஆசிரியர்கள் பலரும் எடுத்துப் போற்றுவார் ஆயினர். அவ்வறிஞர் பெருமக்களில் சேக்கிழார் பெருமானும் ஒருவர் ஆவர்.

4.1. பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு. - குறள், 733

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை. - குறள், 43

இவ்விரு குறட்பாக்களின் கருத்துகளும்,

அரசுகொள் கடன்க ளாற்றி மிகுதிகொண் டறங்கள்பேணிப்
பரவருங் கடவுட் போற்றிக் குரவரும் விருந்தும் பண்பின்
விரவிய கிளையும் தாங்கி விளங்கிய குடிக ளோங்கி
வரைபுரை மாடம்நீடி மலர்ந்துள பதிக ளெங்கும்.

(தி.12 சரு.1-2 பா.26) எனவரும் பாடலில் ஏற்றுப் போற்றப்பட்டுள்ளன.

4.2. "குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார்" (குறள், 29) எனவரும் குறள் தொடரை, "கோதிலாத குணப்பெருங் குன்றனார்"(தி.12 சரு.1-4 பா.7) எனவரும் பாடற்பக்தி முகந்து நிற்கின்றது.

4.3 வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அஃதொப்பது இல்லை -குறள், 363

'விறல்ஈனும் வேண்டாமை என்னும் செருக்கு' (குறள், 180) எனவரும் குறள் கருத்துக்கள். "வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்" (தி.12 சரு.1-4 பா.8) எனவரும் பாடற்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

4.4 சார்புணர்ந்து சார்புகெட ஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். - குறள், 359

என்னும் குறட்பாக் கருத்து, "தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும் பிள்ளைமை தானோ" (தி.12 பு.28 பா.63); "தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட்டு அகல நீங்கிப்" (தி.12 பு.10 பா.104): "கண்ணுத லோன் திருநீற்றுச் சார்பினோர்க்குங் கவலை வருமோ" (தி.12 பு.28 பா.562); "சைவ மெய்த் திருவின் சார்பே பொருளெனச் சாரு நீரார்" (தி.12 பு.2

பா.2); எனவரும் பாடற்பகுதிகளில் அழகுற எடுத்துப் போற்றப் பெற்றுள்ளது.

4.5 விண்நின்ற பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி. - குறள், 13

நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின். -குறள் 17

விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால் மற்றாங்கே
பசும்புல் தலை காண்பரிது. -குறள், 16

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு. - குறள்,18

என வரும் குறட்பாக் கருத்துக்களை,

மண்ணின்மிசை வான்பொய்த்து நதிகள்தப்பி
மன்னுயிர்கள் கண்சாம்பியுணவு மாறி
விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பில்வரும் பூசையாற்றா
மிக்கபெரும் பசியுலகில் விரவக்கண்டு. (தி.12 பு.28 பா.562)

எனவரும் பாடற்பகுதி அவற்றின் பிழிவாகத் தந்து நிற்கின்றது.

4.6. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார் - குறள், 691

எனவரும் குறள் கருத்து,

"............. தென்னன்வெப் புறுதீத் தம்மை
எறியமா சுடலுங் கன்றி அருகுவீட் டடேற நிற்பார்
அறிவுடை யாரை யொத்தார் அறிவிலா நெறியி னின்றார்"

(தி.12 பு.28 பா.766) எனவரும் பாடற்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

4.7 இருநோக் கிவளுண்கணுள்ள தொருநோக்கு நோய்
நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. -குறள், 1091

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. -குறள், 1102

இக்குறட்பாக் கருத்துகளை, "காமன் செருவெழுந்தனுவ தொன்றுஞ் சேம வில் லொன்றுமாக இருபெருஞ் சிலைகள் முன் கொண்டெழுந்தன போல ஏற்ப" (தி.12 பு.28 பா.1097) எனவரும் பாடற்பகுதி முகந்து நிற்கின்றது.

4.8 கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியுமைம் புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணேயுள -குறள், 1101

இக்குறட்பாக் கருத்தை, "புண்டரிகத் தவள்வனப்பைப் புறங்கண்ட தூநலத்தைக் கண்டு கேட்டுண் டுயிர்த்துற் றுணர்ந்திருந்தார் காதலினால்" (தி.12 பு.29 பா.267) எனவரும் பாடற்பகுதி முகந்து நிற்கின்றது.

4.9 உருளாயம் ஓவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும். -குறள், 933

இக்குறட் கருத்தையும், தொடர்களையும், 'பொருளாயம் எய்துதற்குப் புகழ்க்குடந்தை அம்பலத்தே உருளாயச் சூதாடி யுறு பொருள் வென்றன நம்பர் அருளாகவே கொண்டு' (தி.12 பு.32.பா.8) எனவரும் பாடற்பகுதி முகந்து நிற்கின்றது.

4.10 புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும். -குறள், 785

இக்குறட்பாக் கருத்து, "காண்டகைமை யின்றியுமுன் கலந்த பெருங் கேண்மையினார்" (தி.12 பு.21 பா.203) எனவரும் பாடற்பகுதியில் அமைந்து அணி செய்கின்றது.

4.11 தெய்வந் தொழா அள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. - குறள், 55

இக்குறட்பாக் கருத்து. "மழைக்குதவு பெருங்கற்பின் மனைக்கிழத்தியார்" (தி.12 பு.12 பா.1) என வரும் பாடற்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

4.12 செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். -குறள், 26

இக்குறட்பாக் கருத்து. 'செயற்கருஞ் செய்கை செய்ததீரனே யோலமென்றான்' (தி.12 பு.3 பா.29) என வரும் பாடற்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

4.13 தொழுத கையுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னர்
அழுத கண்ணீரும் அனைத்து. -குறள், 828

இக்குறட்பாக் கருத்து. 'மெய்யெலாம் நீறு பூசி வேணிகள் முடித்துக் கட்டிக் கையினிற் படைகரந்த புத்தகக் கவளி ஏந்தி' (தி.12 பு.5 பா.7) எனவரும் பாடற்பகுதியில் குறிப்பாக இடம் பெற்றுள்ளது.

4.14 மிகுதியால் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியால் வென்று விடல் -குறள், 158

இக்குறட்பாக் கருத்து, 'பத்திரம் வாங்கித் தான் முன்னினைந்த வப்பரிசே செய்ய, மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப் பொருளெனத் தொழுது வென்றார்' (தி.12 பு.5 பா.15) எனவரும் பாடற்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

4.15 இலன் என்னும் எவ்வம் உரையமை ஈதல்
குலன் உடையான்கண்ணே உள - குறள்,28

இக்குறட்பாக் கருத்து, "இன்மையல் இரந்து சென்றார்க்கில்லை யென்னாதே ஈயும் தன்மையார்" (தி.12 பு.35 பா.1) எனவரும் பாடற் பகுதி முகந்து நிற்கின்றது.

5.0 மூவர் தமிழை முகந்து நிற்கும் பாங்கு :

சேக்கிழார், மூவர் தமிழை முகந்து நிற்கும் பாங்கு பெரிதும் சுவைத்தற்குரியதாம். பதிக முதற்குறிப்பை முகந்து நிற்கும் இடங்கள் பல பதிகத்து இறதித் தொடரை முகந்து நிற்கும் இடங்கள் பல. பதிகத்தின் இடைப்பட்ட தொடர்களை முகந்து நிற்கும் இடங்கள் பல பதிகத்தின் கருத்தாக அமைந்து நிற்கும் இடங்கள் பல. பதிகம் முதலுடன் இடையுமாகவும், பதிக இறுதியுடன் இடையுமாகவும் முகந்து நிற்கும் இடங்கள் இவ்வகையான் எல்லாம் எண்ணின் அதுவும் ஒரு தனி ஆய்வாக அமையும்.

எடுத்துக்காட்டாகச் சில :

5.1. முதற்குறிப்பாக முகந்து நிற்பன :

5.1.1 'தோடுடைய செவியனெனு' .... மெய்ம்மை மொழித் திருப்பதிகம் (தி.12 பு.28 பா.76)

5.1.2 'கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்' என நீடிய கோதில் திருப்பதிகம் (தி.12 பு.21 பா.70)

5.1.3 'பித்தா பிறைசூடி', யெனும் பெரிதாந் திருப்பதிகம் (தி.12 சரு.1-5 பா.74)

5.2 நிறைவாக நிற்கும் தொடரை முகந்து நிற்பன :

5.2.1 'மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட மயல் செய்வ தோவிவர் மாண்பதென்று தணிவில் பணி தவிர்க்கும் பதிகத் தண்டமிழ்' (தி.12 பு.28 பா.318)

5.2.2 'புண்ணியா வுன்ன டிக்கே போதுகின்றே னெனப் புகன்று' (தி.12 பு.21 பா.427)

5.2.3 'தவநெறி தந்ததருளென்று தம்பிரான் முன்னின்று பவநெறிக்கு விலக்காகுத் திருப்பதிகம்' (தி.12 சரு.1-5 பா.79)

5.3. இடையில் நிற்கும் தொடரை முகந்து நிற்பன :

'நினைப்பவர் தம் மனங்கோயில் கொண்டருளும்
அம்பலத்து நிருத்த னாரைத்
தினைத்தனையாம் பொழுதுமறந் துய்வனோ
வெனப்பாடித் தில்லை சார்ந்தார்' (தி.12 பு.35 பா.1)

இனித் தேவார, திருவாசகத் தொடர்களைப் பொன்னே போல் போற்றிக் கையாளும் இடங்கள் பலவாகும். அவற்றுள் சில.

5.3.2 'அமரர் நாடாளாதே ஆரூராண்ட அயிராவணமே' (தி.6 ப.25 பா.1) எனவரும் திருநாவுக்கரசரின் திருவாக்குத் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் வரலாற்றில், 'அமரர் நாடாளாது ஆரூர் ஆண்டவர்' (தி.12 பு.69 பா.7) என எடுத்தாளப் பெறுகிறது.

5.3.3 "இன்மையாற் சென்றிரந்தார்க் கில்லை யென்னாதே ஈத்துவக்கும் தன்மையார்" (தி.2 ப.42 பா.9) எனவரும் திருஞான சம்பந்தரின் திருவாக்கு, சிறப்புலி நாயனார் வரலாற்றில், "இன்மையால் இரந்து சென்றார்க் கில்லை யென்னாதே ஈயும் தன்மையார்" (தி.12 பு.35 பா.1) என எடுத்தாளப் பெறுகிறது.

5.3.4 "சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன்" (தி.8 ப. 15 பா.6) எனவரும் திருவாசகத் தொடர், சண்டேசுர நாயனார் வரலாற்றில் "இந்த நிலைமை யறிந்தாரார்? ஈறிலாதார் தமக்கன்பு தந்த வடியார் செய்தனவே தவமா மன்றோ சாற்றுங்கால்" (தி.12 பு.20 பா.59) என எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது.

5.4 இவ்வாறே, " சிந்தனை நின் தனக்காக்கி" (தி.8 ப.5 பா.26) எனத் தொடங்கும் திருவாசகப் பாடல்.

ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை அரனடிப் போதுக் காக்கி
ஓங்கிய வாக்கின் செய்கை உயர்ந்தஅஞ் செழுத்துக் காக்கித்
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை தம்பிரா னடியார்க் காகப்
பாங்குடை உடையுங் கீளும் பழுதில்கோ வணமும் நெய்வார்.
(தி.12 பு.67 பா.3)

எனவரும் பாடலில், சொல்லும், பொருளுமாக நடமாடி நிற்கின்றது.

6.0 சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் :

சிவபெருமானை முழுமுதற் பொருளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் சைவ சமயம் ஆகும். இதன் அடிப்படை உண்மை இறை, உயிர் தளை எனும் முப்பொருள் பற்றியதாம். உயிர், தளையை நீக்கித் தலைவனை அடையவேண்டும் என்பதே இச்சமயத்தின் முடிந்த முடிபாகும். இக்கருத்துக்கள் தொல்காப்பியர் காலம் முதலாகவே தொடர்ந்து போற்றப்பெற்று வந்துள்ளன. 'வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன்' (தொல். மரபு, 94), 'பால்வரை தெய்வம்' (தொல். சொல். கிளவி 58), 'கடவுள்' (தொல். புறத். 23, 27) எனத் தொல்காப்பியத்தில் வரும் குறிப்புகளால் இறையுண்மையும் அப்பெரும் பொருளின் இயல்பும் அறியப்படுகின்றது. 'விளையின் நீங்கி, ஒன்றே, வேறே என்ற இரு பால்வயின்' (தொல். சொல். களவு.2) என்பனவாகிய குறிப்புகளால் வினையும் அதன் பயனுமாய தளை உண்மை அறியப்படுகின்றது.

உயிரினங்களை ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரை எண்ணும் குறிப்பானும், 'மன்னுயிர்', 'தொல்லுயிர்' 'உல்லா உயிர்க்கும்' என வரும் குறிப்புகளானும் உயிருண்மையும் அவ்வுயிர் தாமும் பலவாதலும் அறியப்படும். 'வழிபடு தெய்வம் நிற்புறம் காப்ப' (தொல். செய்.109), 'ஏமுறு கடவுள்ள ஏத்திய மருங்கினும்' (தெல். கற்.5), 'கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே' (தொல்.புறத்.33) என்பனவாகிய குறிப்புகளால், உயிர்கள் அப்பெருமானை வழிபட்டும், வாழ்த்தியும் வருமாற்றான் ஏமமும், இன்பமும் பெற்று வாழும் எனும் குறுப்பும் அறியமுடிகின்றது.

இதனையடுத்து வந்த சங்க நூல்களிலும் பின்வந்த பன்னிரு திருமுறைகளிலும் இவ்வுண்மைகள் ஆங்காங்கும் பரந்தும், வரிந்தும் காணக்கிடக்கின்றன. திருக்குறளிலோ இக்கருத்துகள் மிக ஆழமாகவும், அழுத்தமாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு வழிவழியாகப் போற்றப் பெற்றுவரும் இவ்வரிய கருத்துகள் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் எண்ணித் தொகுத்தும் வகுத்தும் கூறப் பெற்ற நிலையில் நூல் வடிவு பெற்ற காலம். சேக்கிழாருக்குப் பிற்பட்ட கி.பி.13, 14 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலாம்.

இப்பெருஞ் சமயத்தைச் சேக்கிழார் ஆங்காங்குப் போற்றி மகிழ்வர். 'வேதப் பயனாம் சைவமும் போல்' (தி.12 பு.20 பா.9), 'வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத்துறை விளங்க' (தி.12 பு.18 பா.1)

என்பன அவற்றள் சிலவாம். ‘வேதமோடு சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனார்’ “சைவ மாமறைத்தலைவர்”, “சைவசிகாமணி யார்”, (தி.12 பு.28) என்றெல்லாம் ஞானசம்பந்தரோடு இச்சமயத்தை இணைத்துக் கூறி மகிழும் இடங்களும் உள.

6.1 சித்தாந்தக் கொள்கைகள் : சித்தாந்தம் = முடிந்த முடிபு இச்சமயத்தின் முடிந்த முடிபாகக் கூறப்படும் பொருள் மூன்று என முன்னர் குறிக்கப் பெற்றது. இதனைச் சேக்கிழாரும், “செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனுங் கொடுப்பானும் மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்த பொருள் எனக் கொண்டே இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக் கில்லை” (தி.12 பு.34 பா.5) எனக் குறிப்பர்.

இந் நான்கனுள், செய்வினையையும், அதன் பயனையும் ஒன்றாக வைத்து, ஏனைய இரண்டையும் உள்ளவாறு கொண்டு முன்னோர் கூறினர். இவ்வகையால் இந்நான்கனுள் ஒவ்வொன்றுமே உண்டு என்பாரும் இல்லை என்பாருமாகப் பலரும் பலவாறாகப் பிணங்குவர். சைவநெறி இந்நான்கையும் மலைவின்றி ஒப்புக்கொண்டுள்ளமையை ஆசிரியர் தெளிவாகக் குறிக்குமிடம் இதுவாகும்.

செய்வானும் செய்வினையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வான் உளன்என் றுணர் —திருவருட்பயன், 53

எனப் பின்வந்த திருவருட்பயனும் இதனை வழி மொழிந்து நிற்கும்.

‘பதி, பசு, பாசம் எனப் பகர் மூன்றில் பதியினைப் போல் பசு பாசம் அனாதி’ (தி.10 பா.114). என முதன் முதலாகக் குறித்துக் காட்டியது திருமந்திரமேயாகும்.

6.2 மெய்கண்ட நூல்களில் அடியவர்களில் வாழ்வும் வாக்கும் :

திருக்களிற்றுப்படியார் : இதனை அருளியவர் திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவ நாயனார் ஆவர்.

6.2.1. ஞானியர்களின் கருவி கரணங்கள் புறத்தோய்வின்றித் திருவருளிலேயே திளைத்து நிற்கும் என்றும், அவ்வகையினாலேயே அவர்கள் செயற்கரிய செயல்கள் பலவும் செய்தனர் என்றும் இந்நூல் கூறுகின்றது.

பாலை நெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும்
காலனைஅன் றேவிக் காரங்கொண்ட – பாலன்

மரணம் தவிர்த்தவும் மற்றவர்க்கு நத்தம்
கரணம் போல் அல்லாமை கான் – திருக்களிற், 12

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.2.2 அடியவர்கள் செய்துவந்த அருஞ்செயல்களை வல்வினை மெல்வினை எனப்பகுத்து, அவற்றைச் சிவதன்மம் என இந்நூல் குறிக்கின்றது. இவற்றுள் மெல்வினையை,

ஆதியை அர்ச்சித்தற் கங்கமும் அங்கங்கே
தீதில் திறம்பலவும் செய்வனவும் – வேதியனே
நல்வினையாம் என்றே நமக்கும் எளிதானவற்றை
மெல்வினையே என்றது நாம்வேறு –திருக்களிற்.17

எனவரும் பாடலில் விளக்கி, வல்வினைக்கு,

வரங்கள் தரும்செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கள்
கரங்களினால் அன்று கறியாக்க – இரங்காதே
கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவினையே யானவற்றை
வல்வினையே என்றதுநாம் மற்று. –திருக்களிற்.18

பாதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டும் – சேதிப்பக்
கண்டீசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே
சண்டீசர் தஞ்செயலால் தானம். –திருக்களிற்.19

செய்யின் உகுத்த திருப்படி மாற்றதனை
ஐயஇது அமுது செய்கென்று – பையஇருந்து
ஊட்டி அறுத்தவர்க்கே ஊட்டி அறத்தவரை
நாட்டியுரை செய்வதென்னோ நாம். –திருக்களிற்.20

எனவரும் வரலாறுகளை எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் வழி அதனை விளக்கியுள்ளார் ஆசிரியர்.

6.2.3 இறைவனைக் காண்பதற்குரிய நெறிகள் யோகமும், பத்திமையும் ஆம். இவற்றுள் யோகநெறியில் நின்று தலைப்பட்டவர்கள் திருக்குறிப்புத் தொண்டர். அரிவாட்டாயர், ஏயர்கோன் கலிக்காமர், மூர்த்தியார், மூர்க்கர் என்ற ஐவரும் ஆவர் எனக் கூறுகின்றார்.

கல்லில் கரில் கதிர்வாளில் சாணையினில்
வல்லுப் பலகையினில் வாதனையைச் – சொல்லும்
அகமார்க்கத் தாலவர்கள் மாற்றினர்காண் ஐயா

சகமார்க்கத் தாலன்றே தா

-திருக்களிற்.50

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.2.4 இனிப் பத்திமை நெறி நின்ற இறைவனைத் தலைப்பட்டவர்கள், கண்ணப்பர், சேந்தனார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய மூவரும் ஆவர் எனக் கூறுமவர்,

கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையாற்
கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பதனைக் - கண்ணப்பர்
தாமறிதல் காளத்தி யாரறிதல் அல்லதுமற்று
யாமறியும் அன்பன் றது. -திருக்களிற்.52

அவிழ்ந்த துணியில் அவிழ்ந்த அவிழை
அவிழ்ந்த் மனத்தால் அவிழ்க்க - அவிழ்ந்த சடை
வேந்தனார்க் கின்னமுத மாயிற்றே மெய்யன்பிற்
சேந்தனார் செய்த செயல். -திருக்களிற்.53

சுரந்த திருமலைக்கே துய்ய சிவஞானம்
சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச் - சுரந்த
தனமுடையாள் தென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையாள் அன்பிருந்த வாறு. -திருக்களிற்.54

என அவர்களின் செயற்பாடுகளைக் காட்டி மகிழ்விக்கின்றார்.

6.2.5 சிவன் முதலே அன்றி முதல் இல்லை எனப் பெருமிதத்தோடு கூறுமவர், அப்பெருமானையே முதற் பொருளாகக் கொண்டிருக்கும் இச்சமயப் பெருமையையும் விளக்கியருளுகிறார்.

இன்று இச்சமயத்தின் அல்லது மற்றேழையுடன்
ஒன்று சொலி மன்றத்து நின்றவரார் - இன்றிங்கே
அங்கம் உயிர் பெறவே பாடும் அடியவரார்
எங்கு மிலை கண்டாய் இது. -திருக்களிற்.65

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.2.6. திருவருளிலேயே தோய்ந்து நிற்கும் ஞானியர்க்கு, இறைவன் தான் செய்யும் தன்மைகள் அனைத்தையும் அவர்களும் செய்யுமாறு அருள்புரிவன் என்பார். இதற்கு மேற்கோளாக ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகர் ஆகிய நால்வர் செயல்களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

ஓடம் சிவிகை உலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல் பனைதாளம் பாலைநெய்தல் – ஏடெதிர்வெப்பு
என்புக் குயிர்கொடுத்தல் ஈங்கிவைதாம் ஓங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல். – திருக்களிற். 70

கொல்கரியின் நீற்றறையின் நஞ்சிற்கொலை தவிர்த்தல்
கல்லே மிதப்பாய்க் கடல்நீந்தல் – நல்ல
மருவார் மறைக்காட்டில் வாசல்திறப் பித்தல்
திருவாமூ ராளி செயல். – திருக்களிற்.71

மோகம் அறுத்திடின்நாம் முத்தி கொடுப்பதென
ஆகமங்கள் சொன்ன அவர்தம்மைத் – தோகையர்பால்
தூதாகப் போகவிடும் வன்தொண்டன் தொண்டுதனை
ஏதாகச் சொல்வே னியான். – திருக்களிற். 72

பாய்பரியோன் தந்த பரமானந் தப்பயனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து – மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளுந் தேன். – திருக்களிற். 73

என்பன அவர் திருவாக்காகும்.

6.3 சிவஞான போதம் : இவ்வரிய நூலை அருளியவர் மெய்கண்டாராவர். ஞானியர்களும் தம் உடல் நீங்கும்காறும் திருக்கோவிலுள்ளிருக்கும் திருமேனி தன்னையும், திருத்தொணடர்களையும் இறைவன் எனவே கருதி வழிபட்டு வரவேண்டும் என இந்நூல், பன்னிரண்டாவது நூற்பா கூறுகிறது. பெரியபுராண வரலாறுகள் அனைத்துமே இவ்வரிய கருத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டனவாகும். எடுத்துக்காட்டாக அரிவாட்டாயர், எறிபத்தர், ஐயடிகள் காடவர்கோன், கணம்புல்லர், கண்ணப்பர், கழறிற்றறிவார், கழற்சிங்கர், குங்குலியக்கலயர், கோச்செங்கட்சோழர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், திருநாளைப் போவார், சுந்தரர், முருகர், மூர்க்கர் முதலியோர் திருக்கோவில் வழிபாட்டிலும், அப்பூதி அடிகளார், இயற்கையார், இளையான்குடிமாறர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர், பெருமிழலைக்குறும்பர், மானக் கஞ்சாறர், மெய்ப்பொருளார் முதலியோர் அடியவர் வழிபாட்டிலும் திளைத்து நின்றமை அவரவர் தம் வரலாற்றால் அறியலாம். சிறப்பு வகையான் இவர்கள் ஆற்றிய வழிபாடுகளை இவ்வகையால் பிரித்துக் காணினும், பொதுவகையான் இவர்கள் அனைவருமே இவ்விரு வழிபாடுகளையும் உளங்கொண்டவர்களாய் இருந்தனர்.

6.4 சிவஞான சித்தியார் : இந்நூலையும், இருபா இருபஃதையும் அருளியவர் அருள்நந்தி சிவாசாரியார் ஆவர்.

6.4.1 இறைவனிடத்துக் கொளத்தகும் உண்மையான அன்பின்றிச் செய்யும் செயல்கள் யாவும் அறமாகா; மறமேயாம் மாறாக இறைவன் மீது அன்பு கொண்டு செய்யும் செயல்கள் யாவும் மறமாகா; அறமேயாம். இதனை விளக்கத் தக்கன் வரலாற்றோடு, சண்டேசுவரர் வரலாற்றையும் இயைத்துக் கூறுகின்றார் அருள்நந்தி சிவாசாரியார்,

> அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறம தாகும்
> பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
> வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
> நரரினிற் பாலன் செய்த பாதகம் நன்னை யாய்த்தே.
> – சித்தியார், சுபக். 119

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.4.2 உயிர்கள் வினைக்கேற்ப உடல் எடுக்கும் என்பதை விளக்க அகலிகை, திருமால், மாவலி ஆகியவரோடு, கோச்செங்கணார் வரலாற்றையும் இயைபு படுத்திக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

> அகலியை கல்ல தானாள் அரிபல பிறவி யானான்
> பகலவன் குலத்திற்கு றோன்றிப் பாரெலாம் முழுதும் ஆண்டு
> நிகரிலா அரச னாகும் சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச்
> சகமதில் எலிதா னன்றோ மாவலி யாய்த்துத் தானே.
> – சித்தியார், சுபக். 134

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.5. இருபா இருபஃது : மாணாக்கர் வினவும் சில வினாக்களுக்கு ஆசிரியர் விடை அருளும் முகமாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இவ்வகையில் ஆசிரியர் தரும் விடையாக, "ஆட்பால் அவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும் கேட்பான் புகில் அளவில்லை கிளக்க வேண்டா" (தி. 3 ப. 54 பா. 4) எனவரும் திருஞானசம்பந்தரின் திருப்பாசுரப் பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பாசுரத்தை எடுத்து மொழியும் ஆசிரியர், 'பாண்டியன் கேட்பக் கிளந்த மெய்ஞ்ஞானம்' (இருபா. 2) என இதனைக் குறித்தருளுகின்றார். இவ்வாறு இவர் குறித்தற்கு,

> தென்னவன் மாறன் தானுஞ் சிரபுரத் தலைவர் தீண்டிப்
> பொன்னவில் கொன்றை யார்தந் திருநீறு பூசப் பெற்று
> முன்னைவல் வினையும் நீங்க முதல்வனை அறியுந் தன்மை

துன்னினான் வினைகள் ஒத்துத் துலையென நிற்ற லாலே.
(தி.12.பு.28.பா.819)

உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம் என்பதும்
நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதும்
கலதிவாய் அமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
பலர்புகழ் தென்னவன் அறியும் பான்மையால்
(தி. 12 பு. 28 பா. 820)

எனவரும் சேக்கிழார் திருவாக்கே அடித்தளமாயிற்று என்பது உணரத்தக்கதாம்.

6.6. போற்றிப் பஃறொடை : இந்நூலையும், அருத்து வரும் சங்கற்ப நிராகரணத்தையும் அருளியவர் உமாபதி சிவசாரியாரவர்.

தம் மக்களுக்கு உற்ற நோய் நீங்க, மருத்துவருக்குச் சுடவும், அறுக்கவும், உரிக்கவும் பொருள் கொடுக்கும் பெற்றோர், பின் அந்த நோய் நீங்கப் பெற்றவழி, உவப்பர். இதனை, இறைவன் உயிர்களின் வினை நீக்கத்திற்கென நமன்வழி ஒறுக்கும் மறக்கருணைக்கு உவமையாக்கிக் கூறும் ஆசிரியர், இடையே மனுவேந்தனின் அரசியல் மாட்சியும் இதுபோன்றதேயாம் என உணரக்காட்டுகின்றார்.

'கொண்டுவரு நோயின் குறிப்பறிவார் - மண்டெரியிற்
காய்ச்சிச் சுடவறுக்கக் கண்ணுரிக்க நன்னிதியம்
ஈத்துத்தாய் தந்தைமர் இன்புறல் - வாய்த்தநெறி
ஓடியதே ரின்கீழ் உயிர்போன கன்றாலே
நீடுபெரும் பாவம் இன்றே நீங்குமென - நாடித்தன்
மைந்தனையும் ஊர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காக
நஞ்சனைய சிந்தை நமன்தூதர் - வெஞ்சினத்தால்
அல்ல லுறுத்தும் அருநரகங் கண்டுநிற்க
வல்ல கருணை மறம்போற்றி'　- போற்றிப். 49 - 57

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

உயிர்கட்கு, வினைக்கு ஈடான உடலைக் கொடுத்து இயக்குதல் இறைவற்கே இயல்பு. அங்ஙனமாகச் சுந்தரர் முதலை உண்ட பாலனை அழைத்ததன் வாயிலாக, அவருக்கும் அவ்வியல்பு உளதாதலைக் கூறிவினவ, அவரும் "பிள்ளை தரச் சொல்லு காலனையே" (தி. 7 ப. 92 பா.4) என இறைவரிடத்து அப்பிள்ளையை வேண்டிப் பெற்றனரல்லது, தாமே தோற்றுவிக்கவில்லை என விடையளிக்கின்றார் ஆசிரியர்.

ஐந்தொழில் உயிரந் தந்திடல் தகுமோ
ஆவதென் முந்நாள் நாவலர் பெருமான்
பண்டொரு முதலை யுண்ட மைந்தனை
வரவழைத் தனன்என் றாய்பிழைப் பிலததூஉந்
தந்திட வேண்டு மென்றனர் அன்றே.- சங்கற்ப. 32 - 36 சிவசமவாதி

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

இறைவன் நினைவளவில் எதனையும் செய்வது அல்லது, உடல்கொண்டோ அல்லது கருவிகொண்டோ எதனையும் செய்வதில்லை. ஆனால் உயிர்களின் நிலை வேறு என்று கூறச் சம்பந்த சரணாலயர் ஞானசம்பந்தரின் திருவாக்கினைக் கொண்டே புத்த நந்தியின் தலையினை இடறச் செய்யவில்லையோ என, அதுவும் இறைவனின் அருள்கொண்டு செய்ததல்லது வேறில்லை எனத் தெளிவிக்கின்றார்.

காழி மாநகர்க் கவுணியர் கடவுள்
ஞான மாகிய நற்பதி கங்கள்
எழுதுறு மன்பர்தம் இன்புறு மொழியால்
களிறென அணைந்த கல்மனப் புத்தன்
முருட்டுச் சிரம்ஒன் றுருட்டினர் அன்றி
வாய்ந்த வாளொன் றேந்தினர் இலரே
என்றதும் ஈர்வாள் கொன்றதென் பதுபோல்
தனித்துணை அருளால் துணித்தனர் என்பர்.
- சங்கற்ப. 22 - 29 ஈசுவரஅவி

என்பது அவர்தம் திருவாக்காகும். இத்துணையும் பெரியபுராண வரலாறுகளை மெய்க்கண்ட நூல்கள் முகந்து நின்ற பாங்காம்.

7.0 முப்பொருள் உண்மை :

இனி இப்பெருநூலில் காணும் முப்பொருள் உண்மையைக் காண்போம்.

7.1 இறை ;

7.1.1. இறைவன் ஒருவனே யாவன் : 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்', (தி. 10 பா. 2072) 'ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க'. (தி, 8ப.3 வரி. 43) என்னும் திருமுறையும். இதற்கேற்ப 'இறைவன்' 'உம்பர் பிரான்' 'எவ்வுயிர்க்கும் சான்றாம் ஒருவன்' எனவரும் வாக்குகள் இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளன.

7.1.2. எவ்வுயிர்க்கும் தலைவன் : 'ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு' (குறள்.1) என்னும் தமிழ் மறையும் இதற்கேற்பத் 'தேவரையும் மால், அயன் முதல் திருவின் மிக்கோர் யாவரையும் வேறு அடிமையாக உடைய எம்மான்' (தி. 12 சரு.1-5 பா.37) எனும் திருவாக்கு இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளது.

7.1.3 இறைவன் என்றும் அழியாதவன் : இதற்கேற்ப 'ஆதியும் முடிவும் இல்லா அற்புதத் தனிக்கூத்தாடும் நாதனார்' 'கேடிலாதான்', 'எல்லை முடிவில்லாதான்', 'முன்னாகி எப்பொருட்கும் முடிவாகிநின்றான்' எனவரும் திருவாக்குகள் இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளன.

7.1.4. வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் : இதற்கு ஏற்ப 'நின்மலன்' 'விமலன்' எனவரும் திருவாக்குகள் அமைந்துள்ளன.

7.1.5. இறைவ்ன் அரு, உரு, அருவுரு ஆகிய மூவடிவும் உடையவன் : 'காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய், நீணாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாஞ் சிவலிங்கம்', (தி. 12 பு. 34 பா. 8) எனவரும் திருவாக்கு, இவ்வருளிப் பாட்டைச் செவ்விதாக விளக்கி நிற்பதாகும். இதுவன்றி 'உலகெலாம்' (தி. 12 பா.1) எனத் தொடங்கும் முதற்பாடலும், 'வானாகி நிலனாகி அனலுமாகி மாருதமாய் இருசுடராய் நீருமாகி ஊனாகி உயிராகி உணர்வு மாகி உலகங்கள் அனைத்துமாய் உலகுக் கப்பால், ஆனாத வடிவாகி நின்றார்'. (தி. 12 பு. 28 பா.563) என்பது போன்ற திருவாக்குகளும் இக்கருத்திற்கு அரண் செய்வனவாம்.

7.1.6 ஐந்தொழில் இயற்றும் அறிவன் : 'தொல்லுலகும் முழுதும் அளித்து, அழித்து, ஆக்கும் முதல்வர்', 'அகில லோகங்கள் முழுதும் அழித்த முதல்வனார்'. 'முழுதுலகம் தரும் இறைவர்', எல்லாம் தான் வைத்து வாங்க வல்லான் எனவரும் திருவாக்குகள் இவ்வைந் தொழில்களையும் செய்வோன் இறைவன் என்பதற்கு அரணாகின்றன.

7.1.7.அறுசமயத் தலைவன் : 'அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய்' (சித்தியார், பாயிரம் .1) எனப் பின்வரும் ஞான நூற்கூற்றுக் கிணங்க 'அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவர்' என இந்நூற்கண் ஆசிரியரும் குறித்து மகிழ்வர்.

7.1.8 கருணைத்திருவுரு : இறைவன் யாண்டும் நீக்கமற

நிற்பவன் எனினும், உயிர்களை உய்யக் கொள்வதற்கென வடிவும் கொள்வன். அவ்வடிவு தானும் வினை வயத்ததன்றி அவன் தன் கருணைவயத்ததேயாகும். 'கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றி' (கந்.கலி.வெ) என்பார் குமரகுருபரமும். 'நம் தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவுகாணே' (சித்தியார், சூத். 1 பா. 55) என்னும் ஞான நூலும். இதற்கேற்ப, 'அருட் கருணைத் திருவாளன்', 'கருணை திருவடிவான சீர் இணங்கு சிவபெருமான்', 'கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி' என்றத் தொடக்கத்தனவாய திருவாக்குகள் இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளது.

7.1.9. **அருமையும், எளிமையும் :** உயிர்கள் தம்மறிவானும் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள உலகியற் சூழல்களாலும் அறிதற்கரியன். மாறாகக், 'காண்பார் யார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே' என்பதற்கேற்பத் தாழ்வெனும் தன்மையோடும் திருவருள் உணர்வோடும் நிற்பார்க்கு, அவர்கள் காண்பதற்குரிய எளியனாகின்றான்.

நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்நாதன்
தன்செயல் தானேயென் றுந்தீபற
தன்னையே தந்தானென் றுந்தீபற. - **திருவுந்தியார், 6**

உள்ளம் உருகில் உடனாவர் அல்லது
தெள்ள அரியரென் றுந்தீபற
சிற்பரச் செல்வரேன் றுந்தீபற - **திருவுந்தியார், 7**

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
நேசமொடும் உள்ளதே நாடி. - **சித்தியார், சூத். 9. பா.**
1

எனவரும் ஞானநூற் கூற்றுக்களால் இவ்வுண்மை அறியப்படும். உலகெலாம். உணர்ந்து ஓதற்கரியவன், 'தன்னை யார்க்கும் அறிவரியான்', 'இன்ன தன்மையன் என்றறியாச் சிவன்', 'அருமறை முறையிட்டு இன்னும் அறிவதற்கு அறியான்', 'அரியவனுக்கு அரியானை அடியவருக்கு எளியானை', 'எளியார், வலியாம் இறைவா', 'மெய்ம்மறந்து உற்ற இடத்து உதவும் விடையார்', 'நிகரிலா மேருவரை அணுவாக நீண்டானை நுகர்கின்ற தொண்டர் தமக்கு அமுதாக்கும் நொய்யானை' என இந்நூற்கண்வரும் கூற்றுக்கள் இதற்கு அரணாக அமைகின்றன. இவற்றுள் முன்னைய நான்கும் அருமையும், பின்னைய நான்கும் எளிமையும் குறித்தன. 'அருமையில் எளிய அழகேபோற்றி' (தி. 8 ப.4 வரி 126) என மணிவாசகர் போற்றி மகிழ்வதும் காண்க.

7.1.10. ஐந்தெழுத்தின் பொருள் : திருவைந்தெழுத்தை எண்ணும் முறை பலவகைப்படும். அவை அவரவர் தம் தகுதிக்கும் புண்ணியத்திற்கும் ஏற்ப அமையும். அவற்றுள் 'சிவாயநம' என்பதும் 'நமசிவாய' என்பதும் பெரிதும் எண்ணப்பட்டு வருவனவாம். 'சிவாய நம எனப்பேசி', 'ஞான மெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவாயச் சொலாம்' என இந்நூற்கண்ணும் அம்மந்திரங்கள் நுவலப் படுகின்றன. சிகரம் சிவத்தையும், வகரம் அருளையும், யகரம் உயிரையும், நம என்பன மலங்களையும் குறிப்பனவாம். கூத்தப் பெருமானின் திருவுரு இவ்வைந்தெழுத்தும் அமைய விளங்குவதாகும்.

> வாசி யருளியவை வாழ்விக்கும் மற்றதுவே
> ஆசில் உருவமுமாம் அங்கு. – திருவருட் பயன், 88
>
> ஓங்கார மேநல் திருவாசி உற்றதனில்
> நீங்கா எழுத்தே நிறைசுடராம். – உண்மைவிளக்கம். 34

என்னும் ஞான நூல்களும் இவற்றிற்கெல்லாம் அடித்தளமாக, 'ஐந்தெழுத்தும் பாடிய பொருளாய் உள்ளான்'. (தி. 12 சரு, 1-5 பா. 71) எனும் ஆசிரியர் சேக்கிழார் தம் திருவாக்கும் அமைந்துள்ளது.

7.1.11. முடிவில் ஆற்றல் உடையவன் : இறைவனின் எண்குணங்களுள் இதுவும் ஒன்று. இதனை ஆசரியர் சேக்கிழார் மிக அழகாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். ஒரு மைந்தன் தன் குலத்துக்கு உள்ளான் என்பதையும் உணராது, தருமம் தன்வழிச் செல்கை கடன் என்று கொண்ட மனுவேந்தனின் அருமந்த அரசாட்சியைத் திருவுளம் கொண்ட இறைவன், இறந்த ஆன்கன்றையும் அவ்வரசரின் உரிமைத் தனிக் கன்னறயும் அமைச்சரையும் உடன் எழுச் செய்தனன். இவ்வருஞ் செயல் எவராலும், எஞ்ஞான்றும் ஆற்றற்கரிதாம். இத்தகைய அருஞ்செயல் எங்ஙனம் நிகழ இயலும் ? எனக் கேட்பார்க்கு விடை யாகவே, 'யார்க்கும் முன்னவனே முன் நின்றால் முடியாத பொருளுளதோ' (தி. 12. சரு.1-3. பா. 67) என அருளிச் செய்கின்றார் ஆசிரியர். இவ்வாறே, திருநீலகண்டரிடத்துத் தந்த ஓட்டை அவர் அறியாதவாறு அவ்விடத்தினின்றும் அகலச் செய்த அடியவர், 'முந்தை நாள் தந்த, ஓட்டைத் தந்து நில்' என்கின்றார். திருநீலகண்டரோ மறைந்த மாயம் அறியாது அலமருகின்றார். அவர் மட்டுமா? கேட்டவர்களாகிய நமக்குக் புலனாகவில்லை. நம் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்கும் இவ்வருஞ்செயல் மன்னுயிர்க்கு அரிதாகலாம் அவ்வுயிர்களுக் கெல்லாம தலைவனாய இறைவற்கு அஃது அரிதாகுமோ? அரிதாகாது. இதனை, 'எல்லாம் தான் வைத்து வாங்க வல்லான்' (தி.12 பு.2 பா.20)

எனக் குறித்துக்காட்டி, பெருமானின் முடிவில் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றார் சேக்கிழார். அமர்நீதியாரிடத்து முன்னர்க் கோவணத்தைக் கொடுத்துப் பின் அவ்விடத்தினின்றும் அகலப் போக்கிய திறமும் இத்தகையதேயாம். ‘விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய் விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும் வைச்சு வாங்குவாய்’ (தி.8 ப.5 பா.96) எனவரும் திருவாசகமும் சான்று.

7.2. உயிர்கள் :

7.2.1 ‘உயிர்கள் பல’ என்று கூறும் மெய்ந்நூல்கள். ‘உலகெலாம்’ என்று தொடங்கும் இம்முதற் குறிப்புச் சொல்லே, இவ்வுண்மையை விளக்கி நிற்கின்றது. காரணம், உணர்தற்கும், ஓதற்கும் உரிமை உடையன அவையே யாதலின். இச்சொல் இந்நூற்கண்’, பதினான்கு இடங்களில் வருகின்றது எவ்வுயிர்க்கும் தாயானான், ‘யாவர்க்கும் தந்தை தாய் எனும் இவர்’, ‘தேவரையும் மால், அயன் முதல் திருவின் மிக்கோர் யாவரையும்’, ‘யாவும், யாரும் கழறினவும் அறியும் உணர்வும்’, ‘எவ்வுயிர்க்கும் காவலனார்’ என வருவனவெல்லாம் இதற்கு அரணாகின்றன.

7.2.2 உயிர், ஆணவத்தோடு பிணிப்புண்டு இருத்தல் : நெல்லிற்கு, உமியும், செம்பில் களிம்பும் இருத்தல் போல்வதாம் இவை, புதியனவல்ல. நெல்லும் செம்பும் என்றோ, அன்றே உமியும் களிம்பும் உள்ளன. இதுபோன்ற உயிர் என்றோ, அன்றே ஆணவமும் உடனாக உள்ளது என்னும் ஞானநூல். ‘வல்லி மலகன்மம் அன்றுளவாம்’, ‘அன்றளவி உள்ளொளியோ டாவியிடை யடங்கி இன்றளவும் நின்றதிருள்’ என்றெல்லாம் ஞானநூல்கள் கூறும். இதற்கு அரணாக, ‘மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்துநின்ற பொங்கிய இருள்’, ‘இருள் கெட மண்ணில் வந்தார்’ என்பனவாகிய திருவாக்குள் அமைந்துள்ளன.

7.2.3 உயிர் உணர்த்த உணரும் இயல்பினது : ‘மையல் மானுடமாய் மயங்கும்வழி ஐயனே! தடுத்தாண்டு அருள்செய வேண்டும்’ (தி.12 சரு.1 பா.28) என வேண்டிக் கொண்ட நம்பியா ரூரர், இவ்வுலகத் தொடர்பு கொண்ட நிலையில் மறந்து விடுகின்றார். இறைன் அடியவன் எனப் பின் உணர்த்தவே உணருகின்றார். ‘ஊதியம் அறியாதேனுக்கு உணர்வு தந்து உய்யக் கொண்ட கோதிலா அமுதே’ (தி.12 சரு.1–5 பா.72) என அவர்தம் திருவாக்காக வைத்து, ஆசிரியர் இவ்வுண்மையை உணர்த்துகின்றார்.

7.2.4 உயிர் அருள்வழி நிற்ப உயரும் தகையது : இந்நூற்கண் வரும் அடியவர்கள் வரலாறுகள் அனைத்துமே இவ்வுண்மையை விளக்குவனவாம்.

7.3. தளை : உயிர்களைத் தகைத்துச் சிறுமைப்படுத்துவதே தளையாம். இதற்கு மூலமாக இருப்பது ஆணவ மலமாகும். இம்மலத்தினின்று நீங்கவே இறைவன் உயிர்கட்குப் பிறவிகளைக் கொடுக்கின்றான். அவ்வகையில் பிற மலங்களும் இணைக்கின்றன பசுவின் மலம் பிற மலத்தை நீக்கத் துணை நிற்பதுபோல, உயிரிடத்து இருக்கும் ஆணவத்தை நீக்கவும், பிற மலங்கள் துணையாகின்றன.

இவ்வகையில் கூறப்படும் மலங்கள் ஐந்தாம். அவை ஆணவம் கன்மம், மாயை, மாயேயம், மறைப்பாற்றல் (திரோதாயி) என்பனவாம். இவற்றுள் மறைப்பாற்றலை மறைத்தல் ஒப்புமைபற்றி ஆணவத்துள் அடக்கியும், மாயையும் மாயேயமும் வித்தும் முளையும் போல்வனவாதலின், அவற்றை ஒன்றாக அடக்கியும் மலங்கள் மூன்று என்றும் கூறுவர். இம்மலங்களை இந்நூற்கண் வரும் 238, 803, 1393, 3693, 4162 ஆகிய பாடல்களில் ஆசிரியர் குறிப்பர் இவற்றுள் மறைப்பாற்றலை மலம் என்று குறிப்பினும், உயிர்கள் தம் நிலையை உணர்ந்து தெளிதற்கும் திருவருள் உணர்வில் சென்று உய்தி பெறுதற்கும் உதவுதலின் அதனை இறைவனின் கருணை என்றும் குறிப்பர்.

மோகமிக உயிர்கள்தொறும் உடனாய் நிற்கும்
　　மூலஆ ணவம் ஒன்று முயங்கி நின்று
பாகமிக உதவுதிரோ தாயி ஒன்று,
　　பகர்மாயை ஒன்றுபடர் கன்மம் ஒன்று,
தேகமுறு கரணமொடு புவன போகச்
　　செயலாரும் மாமாயைத் திரட்சி ஒன்றென்று
ஆகமலம் ஐந்தென்பர் ஐந்தும் மாறாது
　　அருள்என்ப தரிதென்பர் அறிந்து ளோரே.

– சிவப்பிர. 32

எனவரும் ஞான நூல் கூற்றால் இவ் ஐவகை மலங்களும் வளங்கும். இதன்கண் 'பாகம் மிக உதவு திரோதாயி' என வருவதால், இம்மறைப்பாற்றலின் அருமை விளங்கும் திருநீலகண்டரிடத்தும் அமர்நீதியாரிடத்தும் முறையே ஓட்டையும், கோவணத்தையும் மறைத்து அவர்கட்கு அருளிய பாங்கை இவ்விடத்து எண்ணல் தரும்.

7.4 அடியவர் வரலாற்றில் தத்துவ விளக்கம் : இவ்வகையில் எறிபத்தர் நாயனார் வரலாற்றின் வாயிலாக இச்சைவ சித்தாந்தச் செந்நெறி அமைந்திருக்குமாற்றைக் கூறலும் உண்டு.

சிவகாமியாண்டார்	-	உயிர்
கருவூர்	-	உடல்
புட்பக்குடலை	-	மனம்
தண்டு	-	வீணா தண்டு
மலர்கள்	-	பொறை முதலிய குணங்கள்
ஆனிலை	-	உயிர் புருவ நடுவிலிந்து தியானிக்கும் இடம்
பசுபதீசுவரர்	-	உயிர் நிலைபெற நிற்குமிடம்
யானை	-	ஆணவம்
மிசைகொண்ட இருவர்	-	இருவினை
பக்கம் கொண்ட மூவர்	-	மூவகை மாயை
புகழ்ச்சோழர்	-	மறைப்பாற்றல்
எறிபத்தர்	-	ஞானாசிரியர் ; உற்றிடத்து (பக்குவமுற்ற இடத்து) உதவும் நீரார்
மழு	-	ஞானவாள்

உயிராகிய சிவகாமியாண்டார் மேற்கூறியவாறு மூவகை மலங்களும் நீங்க ஞானவழிபாடு ஆற்றி வீடு அடைந்தமை இதனால் விளங்கும்.

8.0 வாழ்வியல் அமைதிகள் :

8.1 நால்வகை இனத்தவர் : இனி இந்நூற்கண் காணும் வாழ்வியல் பற்றிய செய்திகளைக் காணலாம். தொல்காப்பியர் காலம் முதலாகவே அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்ற நால்வகை இனத்தவரும் நம் தமிழகத்தில் வாழ்ந்து வந்திருந்தமை தெரிய வருகிறது. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும். எனினும், செய்தொழில் வேற்றுமையால் இந்நால்வகை இனமாகப் பிரிந்து செயற்படலாயினர். இச்செயற்பாட்டால் நாடு நலம் பெற்றது. வளமும் பெற்றது. இது கருதியே ஆசிரியர் சேக்கிழாரும் 'சாதிகள் நெறியில் தப்பா' (தி.12 சரு.1-2 பா.34) என்றனர் இவ்வாறு பிரிந்து செயற்படத் தொடங்கிய காலத்தே உயர்வு தாழ்வுகள் இருந்திரா பிற்காலத்தேயே ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் அக்காலம்தானும் சங்க காலத்தேயே ஆதல் வேண்டும். "வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும்" (புறநானூறு, 183) எனவரும் புறப்பாட்டால் இவ்வுண்மை அறியலாம். எனினும் இவ்வுயர்வு தாழ்வுகள் பிறந்த குடிப்பிறப்புக் காரணமாக அமையாது, அவரவர்தம் பண்பாடு பற்றியே

அமைந் திருந்தன. 'மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லவர் கீழிருந்தும் கீழல்லார் கீழல்லவர்' (குறள். 973) 'கீழ்ப்பாலொருவன் கற்பின் மேற்பாலொருவனும் அவன்கட்படுமே' (புறநானூறு, 183) என வருவனவற்றான் இவ்வுண்மை அறியப்படும். இவ்வகையான் அமைந்திருந்த நிலை மாறிக், காலப் போக்கில் பிறப்பு வகையான் மட்டுமே உயர்வு தாழ்வு கருதும் நிலை வந்துவிட்டது. அண்மைக் காலமாக அந்நிலையை மாற்றும் முயற்சியில் தலைப்பட்டு வருகின்றோம். திருவருள் முன்னின்றருள வேண்டும்.

8.2 அந்தணர் : இவர்கள் நாளும் நாட்டு நலன் கருதி மறையோதியும் தீவேட்டும் இறைவழிபாடாற்றியும் வாழ்ந்து வந்தனர். வழிவழியாக இந்நிலை வளரத் தத்தம் மாணாக்கர்களுக்கும் இந்நெறிகளைப் பயிற்றுவித்து வந்தனர். பெரிதும் இல்லறம் பேணி வந்த இவர்களின் மனைவியரும் கற்பு மேம்படு சிறப்பால் கணவனார் கருத்தறிந்து வாழ்ந்து வந்தனர். 'அவ்வூர் (சீகாழி) மரங்களும் ஆகுதி வேட்கும் தகையவென மணந்துளதால்' (தி.12 பு.28 பா.7),

செம்மை வெண்ணீற் றொருமையினார்
இரண்டு பிறப்பின் சிறப்பினார்
மும்மைத் தழலோம் பியநெறியார்
நான்கு வேதம் முறைபயின்றார்
தம்மை ஐந்து புலனும்பின்
செல்லுந் தகையார் அறுதொழிலின்
மெய்ம்மை யொழுக்கம் ஏழுலகும்
போற்றும் மறையோர் விளங்குவது. (தி.12 ப.20 பா.2)

ஆய்ந்த மெய்ப்பொருள் நீறென வளர்க்குமக் காப்பில்
ஏய்ந்த மூன்றுதீ வளர்த்துளார் இருபிறப் பாளர்
நீந்து நல்லறம் நீர்மையின் வளர்க்குமத் தீயை
வாய்ந்த கற்புடன் நான்கென வளர்ப்பர்கண் மடவார்.
(தி.12 ப.26 பா.3)

என வருவன காண்க.

8.3 அரசர் : 'மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்' (புறநானூறு, 186) என்னும் சங்கநூல். 'மன்னரை இன்றி வைகும் மண்ணுல கெண்ணுங் காலை இன்னுயி ரின்றி வாழும் யாக்கையை ஒக்கும்' (தி.12 சரு.15 பா.29) என்னும் இந்நூலும்.

இங்ஙனம் வழிவழியாகக் கூறுதற்குக் காரணம், எத்துணை வளமுடைய நாடாயினும் வேந்தமைவு இல்லையாயின் அது பயன்

படாமை கருதியாம். இவ்வரசர்கள் உலகைக் காப்பர். அவர்களை அவர்கள் காத்துவரும் நெறி திறம்பா நீதிமுறைமை காத்துவரும். தன்னால், தன் பரிசனத்தால், ஊனமிகு பகைத்திறத்தால், கள்வரால், உயிர்கள் தம்மால் ஆன பயம் ஐந்தும் தீர்த்து அறம் காத்துவருதலே அவர்கள் கடமையாகும் (தி.12 சரு.13 பா.36)

தந்தை மகன் என்ற முறையில், அரசுரிமை வழி வழியாகப் போற்றப்பட்டு வந்தது. சேரர் மரபினரைப் பொறுத்தமட்டில் மருமக்கள் தாயமாக அமைந்திருந்தது. ஓரரசர் இறப்ப அவருக்குப்பின் இவ்விருவகை நிலையிலும் உரிமையுடையோர் இலராயின், அரச யானையைக் கண்கட்டி விடுத்து அதன்வழித் தக்கவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும்முறையும் இருந்து வந்தது. 'அரசுகொள் கடன்கள் ஆற்றி' என்பதற்கு ஏற்ப, உறுபொருளும் உல்கு பொருளும் பெற்றதோடு, ஒன்னார்த் தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருளாகப் பெற்றனர்.

மன்னவர்க்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாவித்
தொன்னகரந் துகளாகத் துளைநெடுங்கை வரையுகைத்தும்
பன்மணியும் நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையும்
இன்னனஎண் ணிலகவர்ந்தே இகலரசன் முன்கொணர்ந்தார்.
(தி.12 ப.36 பா.6)

எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

குறைநீக்கும் முறைகள் : மக்களுக்கு நேரும் குறைகளை உடனுக்குடன் கேட்டு நீக்குவதற்கு ஏற்ப ஆராய்ச்சி மணி அரண்மனையில் கட்டப்பட்டிருந்தது. ஊர்கள்தொறும் அறங்கூறு அவையம் அமைக்கப் பெற்று அவரவர்தம் பிணக்கும் வழக்கும் உடனுக்குடன் எண்ணித் துணிந்து தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு வந்தன. இனி மக்கட்கு ஏற்படும் குறைகளை அரசனிடத்தேயே விண்ணப்பித்து அக்குறைகளை உடன் நீக்கிக் கொள்ளவும் உரிய சூழல் அமைந்திருந்தது.

8.4 ஆராய்ச்சி மணி : நாட்டில் தீங்கிற்கு இலக்காகும் எவ்வுயிர்களும் உடன் தீர்வுபெறவும், அதற்கேதுவாக அரசின் கவனத்தை உடன் ஈர்க்கவும் இம்மணி அரண்மனை வாயிலில் கட்டப்பெற்றிருக்கும். எனினும் அரசர்கள் எவரும் இவ்வாராய்ச்சி மணியின் ஒலியைக் கேளாத நிலையிலேயே ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். ஒரோவழி அவ்வொலியைக் கேட்க நேரின், அந்நிலைக்குப் பெரிதும் வருந்தினர். 'மறை நாவோசை கேட்டலல்லது மணி நாவோசை கேட்டலு மிலனே' (சிலப்பதிகாரம், கட்டுரை 31 – 35) எனச் சிலம்பிலும், அம்மணியோ

சையின் இன்னாமை 'பழிப்பறை முழக்கோ ஆர்க்கும் பாவத்தின் ஒலியோ' (தி.12 சரு.1-3 பா.28) என இந்நூலில் குறிக்கப் பெறுதல் காண்க.

8.5 அறங்கூறு அவையம் : பேரூர்தொறும் அறங்கூறு அவையங்கள் இருந்தனவெனத் தெரிகிறது. அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் சண்டை சச்சரவுகளைத் தீர்க்கவும், மனித உரிமை, நிலவுரிமை முதலியவற்றை வரையறைப் படுத்தவும் இவ்வவைகள் பயன்பட்டன. இந்நூல்வழி மணம்வந்த புத்தூர், திருவெண்ணெய்நல்லூர், தில்லை நகர், திருச்சேய்ஞலூர், பழையனூர் ஆகிய ஊர்களில் இவ் அவையம் இருந்தமை தெரிய வருகிறது. இவ்வவைகள் வழித் தீர்க்கப்பட்ட வழக்கிலிருந்து அறியத்தகும் செய்திகள் :

8.5.1 மூல ஓலைக்குப் படியோலை எடுத்து வைக்கும் பழக்கம் இருந்தது.

8.5.2 வழக்கிற்கிலக்கானவர் அவ்வழக்கு முடியும்வரை பிற செயல்களை மேற்கொள்ளாமல் வழக்குத் தொடுத்தவருடன் உடனிருந்து ஒத்துழைத்தனர்.

8.5.3 ஓரூரில் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கு வேற்றூரில் தீர்க்கப்படும் நிலையும் இருந்து வந்தது.

8.5.4 அவ்வவ் வூரவர்தம் கையெழுத்துக்கள் பிற்காலத்தும் ஒப்பு நோக்குதற்க ஏற்ப, ஒருங்கு தொகுத்து வைக்கப் பெற்று இருந்தன.

8.5.5 வழக்கிற்குரிய செய்திகளைப் படித்தற்குரியான் கரணத்தான் என அழைக்கப்பட்டான்.

8.5.6 வழக்கிற்குரிய செய்திகள் ஆட்சி, ஆவணம், அயலவர்தம் காட்சி ஆகிய மூன்றானும் நன்கு ஆராயப் பெற்றுத் தீர்ப்பளிக்கப் பெற்றன.

8.5.7 ஆவணம் எழுதியோன் இதற்கு இவை என் எழுத்து எனக் கையொப்பம் இட்டு வைப்பன்.

8.5.8 உரிய ஆவணங்கள் அரண்தரு காப்பில் வைக்கப்பெற்றிருந்தன.

8.5.9 தீர்ப்பளிக்கப்பெற்ற வகையில் தொய்வு ஏற்படின், அவ்வவையத்தார் ஒருங்கு உயிர் துறக்கும் அளவிற்கு வாய்மையும் நேர்மையும் கொண்டிருந்தனர்.

8.5.10 தீர்ப்பளிக்கப்பெற்ற செய்திகள் அறநெறி பிழையா திருந்ததோடு, வழக்குத் தொடுத்தார்தம் (வாதி) மன நிறைவிற்கும் ஏற்ப அமைந்திருந்தன.

3. மக்கட்கு ஏற்படும் குறைகளை நேரிடையாகவே மன்னன் கேட்டு தீர்த்து வந்தமை :

பொத்தப்பி நாட்டை ஆண்டு வந்த நாகன், தன் முதுமையால் காவல் பிழைத்தபொழுது, மக்கள் நேரில் வந்து முறையிடத் தன் தவற்றை ஒத்துக் கொண்டதோடு, தன் மகன் தண்ணனாரை உடனே ஆட்சியில் அமர்த்திக் குறைநீக்க முயன்றமை கண்ணப்பர் வரலாற்றால் அறிய முடிகின்றது.

8.6 வணிகர் : இம்மரபினர் 'மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினில் ஊனமில்சீர்ப் பெருவணிகர்' (தி.12 பு.24 பா.1) எனக் குறிக்கப் பெறுகின்றனர். தன்னிலையில் தாழாமையும் தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையுமே மானமாகும். தருமம் என்பது 'கொள்வதூஉம் மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉம் குறைகொடாது பல்பண்டம் பகர்ந்து' (பட்டினப்பாலை. 210-21) வீசும்பான்மைய தாகும். இவ்வாற்றான் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பட வாழ்ந்தனர்.

8.7 வேளாளர் : வேளாளர் என்பார் வள்ளன்மையால் மிக்கிருக்கும் தாளாளராவர். வேளாண்மையாவது உழுதுண்டு வாழும் வாழ்வாகும். தாளாண்மையாவது இம்முயற்சியால் ஈட்டிய பொருளைத் தக்கார்க்குக் கொடுத்து மகிழ்வதாகும். இவ்விரு பண்புகளோடு வாய்மை குன்றா வகைமையும் இவர்கள் பால் ஆழமாக வேரூன்றி இருந்து வந்தது.

இவர்களைச் சூத்திரர் என்ற பெயராலும் குறித்து வந்தனர். 'நம்பு வாய்மையின் நீடு சூத்திர நற்குலம் செய்வத்தினால். இம்பர் ஞாலம் விளக்கினார் இளையான் குடிப்பதி மாறனார்' (தி.12 பு.4 பா.1) 'தொன்மை நீடிய சூத்திரத் தொல்குல, நன்மை சான்ற நலம் பெறத் தோன்றினார், தன்மை வாயிலார் என்னுந் தபோதனர்' எனவரும் ஆசிரியர் திருவாக்கால் இவ்வுண்மை அறியலாம். சூத்திரர் என்னும் சொற்கு முன்னும் பின்னும் வரும் அடை மொழிகளைக் காண இச்சொல்

உயர்பொருளைக் குறித்து வந்தமை அறியலாம். 'சூத்ரா சுத்த குலோத்பவா' எனச் சிவாகமமும் கூறும் என்பர். எனினும் இச்சொல் இழிநிலையில் வந்த பிறப்பைக் குறிக்கும் என்றும், மேழியர் என்பதற்கு மாறாக இச்சொல் இடைச் செருகலாய்ப் புகுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுவாரும் உளர். எனினும் ஆசிரியர் திருவாக்கின் அமைதியைக் காண இக்கருத்து மேலும் எண்ணத் தக்கதாகவே உள்ளது.

8.8 ஒருமையுணர்வு : இவ்வாறு வேற்றுமைப் படக் காணும் நால்வகை இனங்களும் செய்தொழில் வேற்றுமை வழியே அன்றி, அதனினின்றும் நீக்கிக் காணும் பொழுது இனம் ஏது? நாடு ஏது? காலம் ஏது? எவையும் இலவாய், உயிரினம் என்ற அளவிலேயே எண்ணத் தக்கவாய் உள்ளன. ஆதலால்தான் ஞானியர்கள் எவ்வுயிரையும் ஒக்கப்பார்த்தனர். ஞானம் ஈசன்பால் அன்பே என்பர். அந்நிலையில் அன்பினால் இன்பம் ஆர்ந்திருக்கும் அடியவர்களுக்கு இனம் ஏது? மொழி ஏது? நாடேது?, பிற பிற வேற்றுமை ஏது? இவற்றையெல்லாம் கடந்த நிலையே அவர்கள் நிலையாக இருந்தது. சிவவேதியராகிய ஆரூரர், உருத்திர கணிகையராய பரவையாரையும், வேளாண் மகளிராய சங்கிலியாரையும் மணந்து கொள்கின்றார். வேளாண் மரபினராய கோட்புலியார்தம் மகளார் இருவரையும் மகண்மை கொண்டார் நம்பியாரூர் ஆதி சைவராய ஆரூரரை, நரசிங்க முனையரையராகிய அரசர் மகன்மை கொள்கின்றார். வணிகராய சிவநேசச் செட்டியார், தம் மகளாரை மறையவராகிய ஞானசம் பந்தருக்குக் கொடுக்க முனைகின்றார். மறையவராய அப்பூதியடிகளார் வேளாண் மரபினராகிய நாவரசரை வணங்கியும் விருந்தேற்றும் குரு மூர்த்தியாகக் கண்டு மகிழ்கின்றார். மன்னர் சேரமானாரை ஆரூரர் உடன் வைத்து விருந்தோம்பி மகிழ்கின்றார். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரையும் அவர்தம் மனைவியார் மதங்க சூளாமணியாரையும் வேள்வி செய்யுமிடத்து அருகே இருந்தருள ஏற்கின்றார் திருநீலநக்கர். ஞானசம்பந்தர் இவ்விருவரையும் தாம் செல்லும் பதிகட்கெல்லாம் அழைத்துச் சென்று தாம் பாடும் பதிகங்களையெல்லாம் யாழிசையில் வைத்து இசைத்தருளத் திருவுளங்கொள்கின்றார். அவரை ஐயரே எனும் சொல்லால் அழைத்தும் மகிழ்கின்றார் நமிநந்தியடிகள், பெருமானின் திருமணலி எழுச்சி சேவித்துத் தம் மனைக்குச் சென்று. எங்கும் எல்லாரும் போத இழிவு தொடக்கிற்று எனக்கருத, இறைவன் 'ஆரூரில் பிறந்தார் எல்லாம் நம் கணங்கள் ஆன பரிசு காண்பாய் என அருளிச் செயக் காண்கின்றோம். இறைவனுடன் ஒருமை பெற்று நிற்கும் இவ்வடியவர்கட்கு', எவ்வுயிர்களிடத்தும் ஒருமை பெற்று நிற்கும் தகுதியும்

சால்பும் ஏற்படுகின்றன. அங்ஙனமாயின் திருநாளைப் போவாரின் நிலை வேறுபட்டுளதே எனின், அன்று அவ்வடியவரிடத்து. ‘ இன்னல் தரும் இழிபிறவி இது தடை’ எனும் உணர்வு தமக்கத்தாமே இருந்தமையின், இறைவன் அவ்வுணர்வை மாற்றி ஏற்கத் திருவுள்ளங் கொள்ள நேர்ந்தது. அதுவன்றிப் பிறிதில்லை என்பது அவர்தம் வரலாற்றை ஆழ எண்ணுங்கால் நன்கு விளக்கும்.

9.0 இல்லறமும் துறவறமும் :

நல்லற நூல்களில் சொல்லறம் பல. அவற்றுள் இல்லறம் துறவறம் ஆகிய இரண்டும் சிறந்தனவே என்பர் குமரகுருபரர். அறுபான் மும்மை அடியவர்களில் இல்லறத்தில் நின்றவர்களே பெரும்பாலோராவர். துறவறம் கொண்டார் சிலரே ஆவர். துறவு நெறியில், இல்லற வழிவந்த துறவும், இல்லறத்தின் வழிவாராத் துறவும் என இருவகையும் இருந்தன. தொல்காப்பியம், திருக்குறள் ஆகிய நூல்களில் இவ்விருவகைத் துறவும் பேசப் பெற்றுள்ளன. ஐயடிகள் காடவர்கோன் இல்லறத்தின் வழிவந்த துறவை மேற்கொண்டவர் எனத் தெரிகிறது. ‘எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலம் கொண்டாலும் மன்னிய சீர்ச் சங்கரன்தாள் மறவாமையே’ இவர்களுக்குப் பொருளாயிருந்தது. ஆதலின் இவர்கள் அனைவரும் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண நேர்ந்தது.

9.1 மக்கட் பேறு : மனைமாட்சிக்கு மங்கலமாக அமைவது, நன்மக்கட் பேறே என்பர் திருவள்ளுவர். இப்பெருநூலில் காணும் அடியவர்களுக்கு, ஒரு மகவு இருந்தமையும் தெரிகிறது; பல மகவுகள் இருந்தமையும் தெரிகிறது; மானக்கஞ்சாறர், சிறுத்தொண்டர் ஆகியோர்க்கு ஒரு மகவே இருந்தது குங்குலியக்கலயர், அமர்நீதியார், அப்பூதியார், புகழனார் ஆகியோர்க்குப் பலமகவுகள் இருந்தன. மானக்கஞ்சாறர், தனதத்தனார் ஆகியோர்க்குப் பெண் மக்களே இருந்தனர். ஆனால் அந்நிலைக்கு அவர்கள் வருந்தவே இல்லை. அவர்களை இகழவுமில்லை. ‘பிழைக்கு நெறி தமக்குதவப் பெண் கொடியைப் பெற்றெடுத்தார்’, ‘தனதத்தனார் தவத்தார் திருமடந்தை... அவதரித்தார்’ என்றெல்லாம் சேக்கிழார் இப்பெண் மக்களைப் பெரிதும் போற்றிப் புகழ்கின்றார் ஆண்மகவு இருந்தால்தான் முத்திப்பேறு கிட்டும் எனும் கூற்றைப் பொருளிலதாக்கிக் காட்டும் இந்நிலை எண்ணி மகிழ்தற்குரியதாம்.

9.2 மகன்மையும் மகண்மையும் : மக்கட்பேறு இல்லாத பொழுது, தமக்குரிய உறவு நிலையில் மகன்மையோ அன்றி மகண்மையோ கொள்வதே இயல்பு ஆனால். நம் அடியவர்கள் நிலையில், ஆரூரரை நரசிங்கமுனையரையரும், கோட்புலியார் மகளாரை ஆரூரரும் முறையே மகன்மையும் மகண்மையுமாக ஏற்கின்றனர். எனவே சிறந்தாரை மகன்மை அல்லது மகண்மை கொள்வதும் மரபாக இருந்து வந்துள்ளன.

9.3 பிள்ளைப் பேற்றில் இடைவெளி : ஒரு குடும்பத்தில் ஒருமகவிற்குப் பின் மற்றொரு மகவு தோன்றுதற்கு இடைவெளி இருத்தல் வேண்டும் என இக்காலத்தே யாண்டும் முழங்கப்படுகின்றது. இது பெற்றோரின் உடல் நலத்திற்கும். பொருளாதாரத்திற்கும் மிகவும் ஏற்புடையதாகும். இந்நிலையைத் திலகவதியாருக்கும் நாவரசருக்கும் ஏற்பட்ட இடைவெளியைக் குறிப்பதன் மூலம் ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமான் விளக்கிக் காட்டுகின்றார். 'திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறை யாண்டகன்றதற் பின்........ மலருமரு ணீக்கியார் வந்தவதா ரஞ்செய்தார்' (தி.12 ப.21 பா.18) என்பது அவர் திருவாக்காகும். இவ்விடைவெளி ஏறத்தாழ ஐந்தாண்டுகள் ஆகலாம். இவ்வாண்டு வரையறை தெரிதற்கு. 'சிலமுறை யாண்டு செல்லச் சிலைபயில் பருவஞ் சேர்ந்தார்' (தி.12 பு.10 பா.27) என வரும் கண்ணப்பர் வரலாறு துணையாகின்றது.

9.4 கல்வி நிலை : கல்வி கற்கத் தொடங்குதற்குரிய காலம் ஐந்தாவதாண்டாகும். இதனை நாவரசர், சிறுத்தொண்டர் வரலாறுகளால் குறிப்பாய் அறிய முடிகின்றது. சண்டேசுவரர் 'ஐந்து வருடம் அவர்கணைய அங்கம் ஆறும், உடன் நிறைந்த சந்தமறைகள் உள்பட', அறிந்தார் என்றது முந்தையறிவின் தொடர்ச்சியினாலாம். 'வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமொடு ஊதியம் கருதிய ஒருதிறத்தானும்' (தொல். அகத்.44) எனவரும் தொல்காப்பியர் கூற்றால், நம் தமிழகத்தில் கல்விப்பயிற்சி மூவகையான் அமைந்திருந்தமை அறியலாம். வாயினும் என்பது அறிவுக் கல்வியாகும். கையினும் என்பது தொழிற்கல்வியாகும். ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும் என்பது தொழிற்கல்வியாகும். ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும் என்பது ஆன்மீகக் கல்வியாகும். இவ்வகையில் கற்பித்தமையை இந்நூற்கண் வரும் நான்கு பெருமக்களான. 1. மனுவேந்தன்;, 2. எச்சதத்தன் 3. புகழனார், 4. பரஞ்சோதியார் ஆகியோர் வாயிலாகக் காணலம்.

9.4.1 மனுவேந்தன் :

தவமுயன் றரிதில் பெற்ற தனிஇளங் குமரன் நாளுஞ்

சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த ஓதிக்
கவனவாம் புரவி யானை தேர்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேறே எனவரும் பண்பின் மிக்கான்.
(தி.12 சரு.1-3 பா.18)

எனவரும் கூற்றால் இவ்வேந்தன் தன் அருமைச் செல்வனுக்கு அளித்த இம்மூவகைக் கல்விநிலைகளும் விளங்கும். கலைகள் பயில்வதன் நோக்கம் முதற்கண், தாம் திருந்த வேண்டுவதாம். இப்பாடற்கண், 'திருந்த ஓதி' என வருவதால் இவ்வுண்மை அறியப்படும்.

9.4.2 எச்சதத்தன் : 'ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவர்க்கு எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து' (குறள்.398) என்பதற்கேற்ப, சண்டே சுரர் தம் கல்வியறிவு அமைந்தமையை 'முந்தை அறிவின் தொடர்ச்சியினால் ..... செவ்வி உணர்வு சிறந்ததால்' (தி.12 பு.20 பா.13) என வரும் கூற்றால் அறிய முடிகின்றது. எச்சதத்தன் தம் மைந்தரால் சிவப்பேறும் பெறுகின்றார்.

9.4.3 புகழனார் : 'பொருணீத்தங் கொளவீசிப் புலன்கொளுவ மனமுகிழ்த்த சுருணீக்கி மலர்விக்கும் கலைபயிலத் தொடங்குவித்தார்' (தி.12 பு.21 பா20) என வரும் கூற்றால் புகழனார், தம் அருமைச் செல்வர் மருள்நீக்கியாருக்குக் கல்வி பயிற்றுவித்த பாங்கு அறியலாம். பொருளைத் தண்ணீராகச் செலவு செய்து படிக்க வைத்தமை இதனால் அறியலாம். இவ்வாறு பயிற்றுவிக்கப் பெற்றும், மருள்நீக்கியார் தம் சமயநிலை மாறிப் பிறசமயம் சேர்ந்ததற்குக் காரணம், குடும்பச் சூழலேயாகும். அச் சூழற்குங் காரணம். 'வகுத்தான் வகுத்த வகை' (குறள்.377) ஆதலின், 'நல்லாறு தெரிந்துணர நம்பர் அருளாமையினால்' (தி.12 பு.21 பா.37) எனச் சேக்கிழார் கூறுவாராயினர்.

9.4.4 பரஞ்சோதியார் : இவர் (சிறுத்தொண்டர்) வரலாற்றில், தாமும் தம் மகனாரும் பயின்ற திறத்தை ஒருங்கு அறிய முடிகின்றது. பரஞ்சோதியார் மருத்துவக் கலை, வடநூற்கலை, யானை, குதிரை, படைக்கலம் முதலிய படைப் பயிற்சிகள் ஆகிய அனைத்திலும் வல்லுநராவர். 'உள்ளநிலை, கலைத்துறைகள் ஒழிவின்றிப் பயின்றவற்றால், தெள்ளிவடித் தறித்தபொருள் சிவன்கழலிற் செறிவென்றே' (தி.12 பு.36 பா.4) உணர்ந்த உணர்வுடையார். இவ்வுணர்வு பள்ள மடையாய் விளங்கியமை இவர் வரலாற்றால் அறிய முடிகின்றது. இத்தகைய பெருமகனார், தம் திருமகனாருக்குச் சிந்தை மலர்சொல் தெளிவில் செழுங்கலைகள் பயிலத் தம் பந்தம் அற வந்தவரைப் பள்ளியில் இருந்திய குறிப்பும் அறிய இயலுகின்றது.

இவ்வாற்றான் அலகின் கலையின் பொருட்கு எல்லை ஆடும் கழலே எனத் தெரியும் உணர்வு ஆழமாகப் பதியும் கல்வி நிலையே அக்காலத்து அமைந்திருந்தமை அறியலாம்.

9.5 மகளிர் கல்வி : மகளிர் கல்வி நிலையை அறியத் தெளிவான குறிப்புகள் எவையும் கிடைத்தில மனைத்தக்க மாண்பும் தற்கொண்டான் வளத்தக்க வாழ்வும் இருந்தமையே பெரிதும் அறிய முடிகின்றது. பெண்டிர் பெரிதும் பெற்றோரிடத்தேயே பயின்று வந்தனர். அப்பயிற்சியும் ஓரளவு கலைப்பயிற்சியும் பெருமளவு மனையறப் பயிற்சியுமாகவே இருந்தன. திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார் முதலான பெண்மக்களின் வரலாறுகளால் இவ்வுண்மை அறியப்படும். காரைக்காலம்மையாரைப் பொறுத்தமட்டில் அவர் பெரும்புலவராகவும் காணப்படுகின்றார். கயிலை செல்லுமுன் இரு நூல்களும், சென்று வந்தபின் இருபதிகங்களுமாகப் பாடியுள்ளார். இதற்குக் காரணம், தம்மை மணந்த கணவன், தம்மைத் தெய்வமென்று பிறர்க்கும் உணர்த்தி, அவரை வணங்கியெழுந்த காலத்தில், அவருக்கு இறைவன் வழங்கியருளிய ஞானமேயாகும். ‘உற்பவித் தெழுந்த ஞானத் தொருமையின் உமைக்கோன் தன்னை அற்புதத் திருவந்தாதி அப்பொழு தருளிச் செய்வார்’ (தி .12.பு.24 பா.52) என ஆசிரியர் கூறுமாற்றான் இவ் வுண்மை உணரப்படும்.

9.6 திருமணம் : ‘அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை (குறள் 49) என்பர் திருவள்ளுவர். இவ்வில்லறத்தை ஏற்கும் ஆணும் பெண்ணும் பெற்றோரைச் சார்ந்திருந்து மணவினை கொள்ளுதலும் உண்டு. அவர்களை விடுத்துத் தாம் இருவருமேயாக மணம் செய்து கொள்ளுதலும் உண்டு. இவ்விருவகை நிலையும் தொல்காப்பியர் கால முதலாகவே இருந்து வந்துள்ளன என முன்னரும் கூறப்பட்டது.

‘கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள் வதுவே’
–தொல். கற்பியல்,1

‘கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே
புணர்ந்துடன் போகிய காலை யான’ – தொல். கற்பியல், 2

எனவரும் நூற்பாக்களால் இவ்வுண்மை அறியப்படும்.

மானக்கஞ்சாறரின் மகளார், காரைக்காலம்மையார். திருஞான சம்பந்தர் ஆகியோரின் திருமணம் கொளற்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொண்டதாகும். சுந்தரர் பரவையாரையும் சங்கிலியாரையும்

மணந்தமை, கொடுப்போரின்றிச் செய்தனவாகும்.

9.6.1 திருமண வயது : பெண்ணிற்குப் பன்னிரண்டாண்டும், ஆணிற்குப் பதினாறு ஆண்டும் திருமண வயதாகும். இவ்வரையறை முறையே திலகவதியாருக்கும் திருஞானசம்பந்தருக்கும் நிகழந்த திருமண நேர்வால் அறியப்படுகின்றது.

9.6.2 மணவினை : மணமகன் வீட்டார், மணமகள் வீட்டாரிடத்துக் தக்க பெரியவர்களை விடுத்துப் பெண் கேட்பர். பிறப்பு, குடிமை முதலாகிய நலன்களை ஆய்ந்து முடிவிற்கு வருவர். மணமகன் வீட்டார் மணத்திற்குரிய நன்னாளைத் தேர்ந்து பெண் வீட்டாருக்கு அறிவிப்பர். திருமணத்திற்குரிய நன்னாளைச் சோதிட நூலவர் குறிப்பர். மணநாளுக்கு முன்னைய ஏழாம் நாளில் முளையிடுவர். கலியாணத்திற்கு முன்நாள், காப்பு நாண் அணிவர். திருமண மக்கள் கையில் காப்பு நாணுடன் மோதிரமும் விளங்கும். மணம் செய்கின்ற இடத்தில் மணமகனின் திருவடிகளைப் பெண்வீட்டார் வழிபட்டு வரவேற்றமையைத் திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றால் அறிய முடிகின்றது. எனினும், இந்நிலை பொதுவாயதன்று திருஞானசம்பந்தரின் தனித்தகுதியால் அமைந்ததாகும். மணம் நிகழ்வதற்கு முன், தம் பெண்ணை மணமகனுக்குக் கொடுப்பதாகப் பெண்வீட்டார் நீர் வார்த்துக் கொடுப்பர். தீ வேட்டு மணம் செய்விப்பர், அதனை மணமக்கள் வலம் வருவர்.

9.6.3 உடன் கட்டை ஏறல் : கணவன் இறந்துவிடின் மனைவி உடன்கட்டை ஏறலும் உண்டு. மாதினியாரும், திலகவதியாரும் முறையே மேற்கொண்ட செயலாலும் சொல்லாலும் இவ்வுண்மை அறியப்படும்.

9.6.4 சில பழக்க வழக்கங்கள் :

9.6.4.1 ஐயிரு நாட்களில் குழந்தைக்கு ஆற்றுப் பெறும்செய்வினைகள் : குழந்தை பிறந்தது முதல் பத்து நாள்கள் வரையிலும் இசை முழக்கமும் மறை முழக்கமும் வீட்டில் நிகழும். பொருட்கொடை வழங்குவர், தாய்சேய் இருவருக்கும் வெண்சிறு கடுகினாலாய எண்ணெய் அணிவதன் மூலம் உடல் நலம் காப்பர். வீட்டின் வேம்பின் இலைகளைச் செருகி வைப்பர், தெய்வம் பரவுவர்.

9.6.4.2 முடியிறக்குதல் : குழந்தைகளுக்கு மூவாண்டில் முடியிறக்குவர். இதனை 'மயிர் நீக்கும் மணவினை' எனக் குறிப்பர் இது

மூவாண்டில் செய்யப்பட்டமை சிறுத்தொண்டர் வரலாற்றால் அறியப்படுவதாகும். நாவரசர் வரலாற்றிலும் அவருக்கு இம்மண வினை நிகழந்தமை கூறப்படுகிறது.

9.6.4.3 பெயரிடுதல் : பிறந்த மக்களுக்குப் பெயரிடுங்கால் பெரும்பாலும் தாம் வழிபடும் தெய்வத்தின் பெயரையே வைப்பர். இன்றேல் குழந்தையின் பாட்டியார். பாட்டனார் பெயர்களையோ அல்லது அருளாளர், சான்றோர் போன்றவர்களின் பெயர்களையோ வைப்பர். இது அக்கால மரபாகும். இவ்வகையில் திருவாரூர்ப் பெருமானின் திருப்பெயராகிய ஆரூரன் எனும் பாட்டனார் பெயரைச் சுந்தரருக்கிட்டு வழகியமை அறிகிறோம்.

'சீராரும் திருவாரூர்ச் சிவன்பேர் சென்னியில் வைத்த ஆரூரன்' (தி.7 ப.89 பா.11) 'அம்மான்தன் திருப்பேர் கொண்ட தொண்டன் ஆரூரன்' (தி.7 ப.59 பா.11) எனவரும் சுந்தரர் திருவாக்குகள் இவ்வுண்மையை விளக்கும். காரைக்கால் அம்மையாரைத் தெய்வம் எனக்கருதிய அவர்தம் கணவனாகிய பரமதத்தன், மறுமணம் செய்து கொண்டு, அப்பெண்வழியாகப் பிறந்த குழந்தைக்குப் புனிதவதி எனப் பெயரிட்டமையையும் எண்ணி மகிழலாம்.

நாகனிடத்துப் பிறந்த குழந்தை உடல் வலிமையும் பளுவும் உறுதியும் கொண்டு இருக்கக் கண்டு. திண்ணனார் எனப் பெயரிட்டமை இந்நிலையின் வேறானதாம். மருள் நீக்கியார், சீராளதேவன், விசாரசருமன், திலகவதியார், பரவையார், சங்கிலியார், வனப்பகை, சிங்கடி போன்ற பெயர்களெல்லாம் எவ்வகையான் இடப்பட்டன என அறிதற்கு இயலாதுள்ளன.

9.6.4.4 பொழுது போக்கிற்கான விளையாட்டுக்கள் : விருந்தினராக வந்திருப்பாரை மகிழ்வித்தற்கென நிலைச் செண்டாடுதல், பரிச்செண்டு வீசுதல், தகர்ப் பாய்ச்சல், யானைப் போர், பறவைகளின் போர் முதலிய விளையாட்டுக்கள் இருந்தன. சேரமான் சுந்தரரிடத்தும், சுந்தரர் சேரமானிடத்தும் சென்றபொழுது இவ்விளையாட்டுகள் நிகழந்தனவாக இந்நூல் வாயிலாக அறிகிறோம். இனிப் பெண்பாலார் கழல், பந்து, அம்மானை, ஊசல், சிற்றிலிழைத்தல், சிறுசோறு சமைத்தல் முதலிய விளையாட்டுக்களை மேற்கொண்டு இருந்தமையும் இந்நூலால் அறியப்படுகின்றது.

9.6.5 நோயும், மருந்தும் : சூலை, வெப்பநோய், முயல்கன் நோய், கண்நோய், பாம்பு கடித்தலால் வரும் நச்சுநோய் ஆகிய

நோய்கள் இந்நூற்கண் குறிக்கப்படுகின்றன. இந்நோய்களுள் காளத்தியில் இறைவர் கண்ணில் குருதிவர நேர்ந்த நோய் திண்ணனார் தன் கண்ணை இடந்து அப்ப நீக்கியதாகும். இந்நோயும் நோய் வயப்பட்டதன்று தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்லானுக்கு நோயுமுண்டோ? அது அப்பெருமான் கண்ணப்பர்தம் அன்பின் திறத்தை வெளிக்காட்ட அருளிய அருளிப்பாடே ஆகும். ஏனைய நோய்கள் யாவும் திரு வருட் கருணையினாலேயே நீங்குகின்றன. எனவே உடற்கண் வரும் நோய்கட்கும் அவ்வுடல் வழிவரும் பிறப்பிற்கும் மருந்தாவது, இறைவனின் திருவருளேயாம் என்பது அறியத் தக்கதாம்.

மருந்தவை மந்திர மறுமைநன் னெறியவை மற்றுமெல்லாம்
அருந்துயர் கெடுமவர் நாமமே சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண் புறவினிற் கொன்றைபொன் சொரிதரத்
துன்றுபைம்பூஞ்

செருந்திசெம்பொன்மலர் திருநெல்வேலி யுறை செல்வர்தாமே.

(தி.3 ப.92 பா.1) எனவரும் திருவாக்கும் மறக்கப் போமோ?

9.6.6 பெற்ற பெருவளம் : இனி அடியவர்கள் நிறைவாக இறைவன்பால் பெற்ற பெருவளத்தைக் காண்பாம். அப்பெருவளம் பலத்திறத்தனவாம், அவை பெருமானால் அருளப் பெற்றனவாகலின், அவ்வப்பேற்றிற்கும் காரணங்கூறல் இயலுவது மன்று; தகுதியுமன்று. ஆயினும் அப்பெரு வளங்கள் அனைத்தும் அவர்கள் ஆராவின்ப அருளமுதார்ந்து நிற்றற்குரிய பெற்றியனவேயாம்.

10.1 தொகையடியார்கள் : இவ்வகையில் குறிக்கப்பெறுவர் ஒன்பது வகையினர் ஆவர். இவர்கள் ஓரிடத்தவரல்லர், ஒரு காலத்தவருமல்லர். தத்தம் தொழிலில் தலை நின்றவாறே வாழ்ந்து திருவருளைப் பெற்றவர்கள் ஆவர். இனிப் பெற இருப்பவர்களும் ஆவர். ஆதலின் எண்ணிக்கையானும் காலத்தானும் இடத்தானும் கடந்து நிற்கும் இவர்கள் பெற்ற பெருவளத்தை ஆசிரியர் விதந்து கூறற்கு இடனில்லாதாயிற்று.

10.2 தனி அடியார்கள் : இவ்வகையில் வருபவர்கள் அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களும் ஆவர். இவர்கள் அனைவரும் திருவடிப் பேற்றில் திளைத்து நிற்பவர்களே ஆவர். எனினும் சேக்கிழார் அப்பேற்றை வெளிப்படையாகக் குறிக்கும் இடங்களும் உள. இறைவன் வழங்கிய தகுதிப் பாட்டில் நின்று ஆரா இன்பத்தைப் பெற்று நிற்குமாறு கூறுமிடங்களும் உள. உய்த்துணருமாறு அமைந்துள்ளனவும் சில.

இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடத்தைக் கயிலை, சிவலோகம், சிவபுரி, சிவபுரம் என்றெல்லாம் குறிப்பர். இவ்வகையில் இன்ன இன்ன அடியவர்கள் இவ்வவ்விடங்களை அடைந்தனர் எனக் குறிக்கின்றார்.

10.3 கயிலை சென்றார் எனக் குறிக்கப்பெறும் அடியவர்கள் : எறிபத்தர், ஏனாதிநாதர், மானக்கஞ்சாறர், சிறுத்தொண்டர், கணநாதர், காரியார், கோட்புலியார், சேரமான் பெருமாள், சுந்தரர்.

10.4 சிவலோகம் சென்றார் எனக் குறிக்கப்பெறும் அடியவர்கள் : திருநீலகண்டவர், இயற்பகையார். இளையான்குடிமாறர், அரிவாட்டாயர், திருக்குறிப்புத்தொண்டர், சோமாசிமாறர், சாக்கியர், அதிபத்தர், கணம்புல்லர், நின்ற சீர்நெடுமாறர், முனையடுவார்.

10.5 சிவபுரம் சென்றார் எனக் குறிக்கப்பெறும் அடியவர்கள் : மூர்க்கர்

10.6 இனி இறைவனடி அடைந்தார் எனக் குறிக்கப் பெறும் அடியவர்கள் : மெய்ப்பொருளார், கூற்றுவர், விறன்மிண்டர், புகழ்ச் சோழர், கலியர், நரசிங்கமுனையரையர், மூர்த்தியார், கலிக்கம்பர், முருகர், சத்தியார், உருத்திரபசுபதியார், ஐயடிகள்காடவர்கோன், திருநாளைப்போவார், வாயிலார், திருநாவுக்கரசர், கழற்சிங்கர் பெருமிழலைக் குறும்பர், இடங்கழியார், காரைக்காலம்மையார், செருத்துணையார், அப்பூதியடிகள், புகழ்த்துணையார், நீலநக்கர், பூசலார், நமிநந்தியார், மங்கையர்க்கரசியார், திருஞானசம்பந்தர், நேசர், திருமூலர், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர், தண்டியடிகள், சிறப்புலியார்.

10.7 கணநாதராக இருக்க அருள்செய்தார் எனக் குறிக்கப்பெறும் அடியவர்கள் : விறன்மிண்டர், எறிபத்தர். கணநாதர், சுந்தர மூர்த்திகள், சேரமான்பெருமாள்.

10.8 'இந்நின்ற நிலையே நம்பால் அணைக' என்றருளப் பெற்றவர்கள் : கண்ணப்பர், சண்டேசுரர், ஆனாயர், சிறுத்தொண்டர், கோட்புலியார்.

10.9 திருவடிப் பேறு எய்தியமையை உய்த்துணருமாறு கூறப்பெற்ற அடியவர்கள் :

10.9.1 குலச்சிறையார் : இவர் திருவடிப்பேறு பெற்றமையை வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை. எனினும், இவருடன் இணைந்து பத்திமை செய்த நின்றசீர்நெடுமாறரும், அவரது மனைவியார்

மங்கையர்க்கரசியாரும் சிவலோகத்தில் இன்புற்று ஈசர் அடிநிழற்கீழ் அமர்ந்திருக்கும் அருள் பெற்றார்கள் எனக் குறிப்பிடப் பெறுகின்றனர். இவர்களோடு வாழ்ந்திருந்த இவரும் இப்பேற்றைப் பெற்றவரென உய்த்துணரலாம்.

10.9.2 சடையனார், இசைஞானியார் : சுந்தரரின் பெற்றோர்கள் இவர்கள். நம்பி ஆரூரரைப் பயந்து பெருமக்கள் என்ற அளவே இவர்கள் குறிக்கப் பெறுகின்றனர். எனினும் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன், இசைஞானி காதலன் எனச் சுந்தரர் தம்மைக் குறித்துக் கொள்ளுமாற்றான் இவர்கள் இறைவனின் திருவடிப்பேறு பெற்றமை அறியமுடிகின்றது.

10.10 திருத்தொண்டர்களின் முத்திப்பேறு (சேக்கிழார் திருவாக்கில்)

2. தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்

1. திருநீலகண்டக்குயவனார் –

‘திறலுடைச் செய்கை செய்து சிவலோகம் அதனை எய்திப்
பெறலரும் இளமை பெற்றுப் பேரின்பம் உற்றார் அன்றே.’
(தி.12 பு.2 பா.43)

2. இயற்பகையார் –

‘ஞானமாமுனிவர் போற்ற, நலமிகு சிவலோ கத்தில்,
ஊனமில் தொண்டர் கும்பிட் டுடன்உறை பெருமை பெற்றார்’
(தி.12 பு.3 பா.35)

3. இளையான்குடி மாறனார் –

‘என்பெரும் உலகம் எய்தி இருநிதிக் கிழவன் தானே
முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி மொழிவழி ஏவல்கேட்ப
இன்பமார்ந் திருக்க என்றே அருள்செய்தான்’
(தி.12 பு.4 பா.26)

4. மெய்ப்பொருள் நாயனார் –

‘அண்டவா னவர்கட் கெட்டா அருட்கழல் நீழல் சேரக்
கொண்டவா றிடையறாமல் கும்பிடும் கொள்கை ஈந்தார்.’
(தி.12 பு.5 பா.23)

5. விறன்மிண்டர் –

‘தக்க வகையால் தம்பெருமான் அருளி னாலே தாள்நிழற் கீழ்
மிக்க கணநா யகராகும் தன்மை பெற்று விளங்கினார்.’
(தி.12 பு.6 பா.10)

6. அமர்நீதியார் -

'முழுதும் இன்னருள் பெற்றுத்தம் முன்தொழு திருக்கும்
அழிவில் வான்பதங் கொடுத்தெழுந் தருளினார்.'
(தி.12 பு.7.பா.47)

3. இலைமலிந்த சருக்கம்

7. எறிபத்த நாயனார் -

'நற்றவக் கொள்கை தாங்கி நலமிகு கயிலை வெற்பிற்
கொற்றவர் கணத்தின் முன்னாம், கோமுதல் தலைமை பெற்றார்.' (தி.12 பு.8 பா.55)

8. ஏனாதிநாதர் -

'உற்றவரை என்றும் உடன்பிரியா அன்பருளிப்
பொற்றொடியாள் பாகனார் பொன்னம் பலமணைந்தார்.'
(தி.12 பு.9 பா.41)

9. கண்ணப்ப நாயனார் -

'ஏறுயர்த் தவர்தங் கையால் பிடித்துக்கொண்டு என்வ லத்தில்
மாறிலாய் நிற்க என்று மன்னுபேர் அருள்பு ரிந்தார்.'
(தி.12 பு.10 பா.185)

10. குங்குலியக்கலயர் -

'ஒருப்படும் உள்ளத் தன்மை உண்மையால் தமக்கு நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செய்து சிவபத நிழலிற் சேர்ந்தார்.'
(தி.12 பு.11 பா.34)

11. மானக்கஞ்சாறர் -

'ஒருங்கியநெஞ் சொடுகரங்கள் உச்சியின்மேற் குவித்தையர்
பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார்.'
(தி.12 பு.12 பா.33)

12. அரிவாட்டாயர் -

'என்றும் நம் உலகில் வாழ்வாய் என்றவர் உடனே நண்ண
மன்றுளே ஆடும் ஐயர் மழவிடை உகைத்துச் சென்றார்.'
(தி.12 பு.13 பா.21)

13. ஆனாய நாயனார் -

'இந்நின்ற நிலையேநம் பாலணைவாய் எனஅவரும்
அந்நின்ற நிலைபெயர்ப்பார் ஐயர்திரு மருங்கணைந்தார்.'
(தி.12 பு.14.பா.40)

4. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்

14. மூர்த்தி நாயனார் -

'............. இவ்வுலகாண்டு தொண்டின்

பேதம்புரி யா அருட் பேரர சாளப் பெற்று
நாதன்கழற் சேவடி நண்ணினர் அண்ண லாரே.'
(தி.12 பு.15 பா.48)

15. முருகநாயனார் -

'செங்கண் அடலே றுடையவர்தாஞ்
சிறந்த அருளின் பொருளளிக்கத்
தங்கள் பெருமான் அடிநீழல்
தலையாம் நிலைமை சார்வுற்றார்.'
(தி.12 பு.16 பா.13)

16. உருத்திரபசுபதியார் -

'ஆதி நாயகர் அமர்ந்தருள் செய்யமற் றவர்தாம்
தீதி லாநிலைச் சிவபுரி எல்லையிற் சேர்ந்தார்.'
(தி.12 பு.17 பா.8)

17. திருநாளைப்போவார் -

'சுந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிகள் தொழுதிருக்க
அந்தமிலா ஆனந்தப் பெருங்கூத்தர் அருள்புரிந்தார்.'
(தி.12 பு.18 பா.36)

18. திருக்குறிப்புத்தொண்டர் -

'.......... மூவுலகும்
நின்னிலைமை அறிவித்தோம் நீயும்இனி நீடியநம்
மன்னுலகு பிரியாது வைகுவாய் எனஅருளி.'
(தி.12 பு.19 பா.127)

19. சண்டேசுர நாயனார் -

'வந்து மிகைசெய் தாதைதாள் மழுவால்
துணித்த மறைச்சிறுவர்
அந்த உடம்பு தன்னுடனே அரனார் மகனார் ஆயினார்.'
(தி.12 பு.20 பா.59)

5. திருநின்ற சருக்கம்

20. திருநாவுக்கரசு நாயனார் -

'நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாகி
அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்டஅரசு அமர்ந்திருந்தார்.'
(தி.12 பு.21 பா.427)

21. குலச்சிறையார் -

'மன்னு காழியர் வள்ளலார் பொன்னடி
சென்னி சேர்த்தி மகிழ்ந்த சிறப்பினார்.'
(தி.12 பு.22 பா.10)

22. பெருமிழலைக்குறும்பர் –

'ஏல வேமுன் பயின்றநெறி எடுத்த மறைமூ லந்திறப்ப
மூல முதல்வர் திருப்பாதம் அணைவார்
கயிலை முன்னடைந்தார்.'
(தி.12 பு.23 பா.10)

23. காரைக்காலம்மையார் –

'......... குலவியதாண்டவத்தில் அவர்
எடுத்தருளுஞ் சேவடிக்கீழ் என்றும்இருக் கின்றாரை
அடுத்தபெருஞ் சீர்ப்பரவல் ஆரளவா யினதம்மா.'
(தி.12 பு.24 பா.65)

24. அப்பூதியடிகள் –

'செவ்விய நெறிய தாகத் திருத்தில்லை மன்றுள் ஆடும்
நவ்விய கண்ணாள் பங்கர் நற்கழல் நண்ணி னாரே.'
(தி.12 பு.25 பா.44)

25. திருநீலநக்கர் –

'........ வாழி சீகாழி
ஒருவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தினி லுடனே
திரும ணத்திறஞ் சேவித்து நம்பர் தாள் சேர்ந்தார்.'
(தி.12 பு.26 பா.37)

26. நமிநந்தியடிகள் –

'சென்னி மதியும் திருநதியும் அலைய வருவார் திருவாரூர்
மன்னர் பாத நீழல்மிகும் வளர்பொற் சோதி மன்னினார்.'
(தி.12 பு.27 பா.32)

6. வம்பறாவரிவண்டு சருக்கம்

27. திருஞானசம்பந்தர் –

'நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியதன் உட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி உடனானார்.'
(தி.12 பு.28 பா.1253)

28. ஏயர்கோன்கலிக்காமர் –

'தங்குநாள் ஏயர் கோனார் தமக்கேற்ற தொண்டு செய்தே
செங்கண்மால் விடையார் பாதஞ் சேர்ந்தனர் சிறப்பி னோடும்.'
(தி.12 பு.29 பா.408)

29. திருமூல நாயனார் –

'சென்னிமதி அணிந்தார்தம் திருவருளால் திருக்கயிலை
தன்னில் அணைந் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார்.'
(தி.12 பு.30 பா.27)

30. தண்டியடிகள் -

'உன்னும் மனத்தால் அஞ்செழுத்தும் ஓதி வழுவா தொழுகியே
மின்னுஞ் சடையார் அடிநீழல் மிக்க சிறப்பின் மேவினார்.'
(தி.12 பு.31 பா. 25)

31. மூர்க்கநாயனார் -

'ஏதங்கள் போயகல இவ்வுலகை விட்டதற்பின்
பூதங்கள் இசைபாட ஆடுவார் புரம்புக்கார்'
(தி.12 பு.32 பா. 1)

32. சோமாசிமாறர் -

'வன்றொண்டர் பாதம்தொழு தான சிறப்பு வாய்ப்ப
என்றும்நில வுஞ்சிவ லோகத்தில் இன்ப முற்றார்.'
(தி.12 பு.33 பா. 5)

7. வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்

33. சாக்கிய நாயனார் -

'அருள்நோக் களித்தருளி மிக்கசிவ லோகத்தில்
பழஅடிமைப் பாங்கருளிப் பரமரெழுந் தருளினார்.'
(தி.12 பு.34 பா. 17)

34. சிறப்புலிநாயனார் -

'எஞ்சலில் அடியார்க் கென்றும் இடையறா அன்பால் வள்ளல்
தஞ்செயல் வாய்ப்ப ஈசர் தாள்நிழல் தங்கி னாரே.'
(தி.12 பு.35 பா. 5)

35. சிறுத்தொண்டர் -

'.... சேவடிக்கீழ்
நின்ற தொண்டர் மனைவியார் நீடு மகனார் தாதியார்
என்றும் பிரியா தேயிறைஞ்சி இருக்க உடன்
கொண்டு ஏகினார்.'
(தி.12 பு.36 பா. 87)

36. கழறிற்றறிவார் -

'ஊர னாகிய ஆலால சுந்தர னுடனமர்ந் திருவீரும்
சார நங்கண நாதராம் தலைமையில்
தங்குமென் றருள்செய்தார்'
(தி.12 சரு.13 பா. 48)

37. கணநாத நாயனார் -

'தூந றுங்கொன்றை முடியவர்
சுடர்நெடுங் கயிலைமால் வரைஎய்தி
மான நற்பெருங் கணங்கட்கு
நாதராம் விழித்தொண்டின் நிலைபெற்றார்.'
(தி.12 பு.38 பா. 6)

38. கூற்றுவ நாயனார் -

'இம்பர் ஞாலம் களிகூர எய்தும் பெரும்பூ சனை இயற்றி
உம்பர் மகிழ அரசளித்தே உமையாள் கணவன் அடிசேர்ந்தார்.'

(தி.12 பு.39 பா. 7)

8. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்

39. புகழ்ச்சோழர் -

'செக்கர்நெடுஞ் சடைமுடியார் சிலம்பலம்பு சேவடியின்
அக்கருணைத் திருநிழற்கீழ் ஆராமை அமர்ந்திருந்தார்.'

(தி.12 பு.41 பா. 40)

40. நரசிங்கமுனையரையர் -

'பைவளர்வாள் அரவணிந்தார் பாதமலர் நிழல்சேர்ந்து
மெய்வகைய வழிஅன்பின் மீளாத நிலைபெற்றார்.'

(தி.12 பு.42 பா. 8)

41. அதிபத்தர் -

'நஞ்சு வாண்மணி மிடற்றவர் சிவலோகம் நண்ணித்
தஞ்சி றப்புடை அடியர்பாங் குறத்தலை அளித்தார்.'

(தி.12 பு.43 பா. 19)

42. கலிக்கம்பர் -

'அளப்பில் பெருமையவர்பின்னும் அடுத்த தொண்டின் வழிநின்று
களத்தில் நஞ்சம் அணிந்தவர்தாள் நிழற்கீழ் அடியார்
ருடன்கலந்தார்.'

(தி.12 பு.44 பா. 19)

43. கலிய நாயனார் -

'பற்றியஅஞ் சலியினராய் நின்றவரைப் பரமர்தாம்
பொற்புடைய சிவபுரியில் பொலிந்திருக்க அருள்புரிந்தார்.'

(தி.12 பு.45 பா. 16)

44. சத்தி நாயனார் -

'வைய முய்ய மணிமன்று ளாடுவார்
செய்ய பாதத் திருநிழல் சேர்ந்தனர்'

(தி.12 பு.46 பா. 6)

45. ஐயடிகள்காடவர்கோன் -

'மன்னுசிவ லோகத்து வழிஅன்பர் மருங்கணைந்தார்
கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சிக் காடவரை அடிகளார்.'

(தி.12 பு.47 பா. 7)

9. கறைக்கண்டன் சருக்கம்

46. கணம்புல்ல நாயனார் -

'மங்கலமாம் பெருங்கருணை வைத்தருளச் சிவலோகத்து
எங்கள்பிரான் கணம்புல்லர் இனிதிறைஞ்சி அமர்ந்திருந்தார்.'

(தி.12 பு.48 பா. 8)

47. காரி நாயனார் –

'தோய்ந்தநெடுஞ் சடையார்தம் அருள்பெற்ற தொடர்பினால்
வாய்ந்தமனம் போலுடம்பும் வடகயிலை மலைசேர்ந்தார்.'
(தி.12 பு.49 பா. 4)

48. நின்றசீர் நெடுமாறர் –

'அரசுரிமை நெடுங்காலம் அளித்திறைவர் அருளாலே
பரசுபெருஞ் சிவலோகத் தின்புற்றுப் பணிந்திருந்தார்.'
(தி.12 பு.50 பா. 9)

49. வாயிலார் நாயனார் –

'......... சிவபெருமான் அடிநிழற்கீழ்ப்
புகலமைத்துத் தொழுதிருந்தார் புண்ணியமெய்த் தொண்டனார்.'
(தி.12 பு.51 பா. 9)

50. முனையடுவார் நாயனார் –

'உற்ற அன்பின்செந்நெறியால் உமையாள் கணவன் திருவருளால்
பெற்ற சிவலோ கத்தமர்ந்து பிரியா உரிமை மருவினார்.'
(தி.12 பு.52 பா. 5)

10. கடல்சூழ்ந்த சருக்கம்

51. கழற்சிங்க நாயனார் –

'திருவருட் சிறப்பி னாலே செய்யசே வடியின் நீழற்
பெருகிய உரிமையாகும் பேரருள் எய்தி னாரே'
(தி.12 பு.53 பா. 12)

52. இடங்கழி நாயனார் –

'தண்ணளியால் நெடுங்காலந் திருநீற்றின் நெறிதழைப்ப
மண்ணிலருள் புரிந்திறைவர் மலரடியின் நிழல்சேர்ந்தார்.'
(தி.12 பு.54 பா. 10)

53. செருத்துணை நாயனார் –

'உடுத்த உலகில் நிகழச்செய் துய்யச் செய்ய பொன்மன்றுள்
எடுத்த பாத நிழலடைந்தே இறவா இன்பம் எய்தினார்.'
(தி.12 பு.55 பா. 6)

54. புகழ்த்துணை நாயனார் –

'மின்னார்செஞ் சடையார்க்கு மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து
பொன்நாட்டின் அமரர்தொழப் புனிதர் அடி நிழல்சேர்ந்தார்.'
(தி.12 பு.56 பா. 6)

55. கோட்புலி நாயனார் -

'பொன்னுலகின் மேலுலகம் புக்கணையப் புகழோய்நீ
இந்நிலைநம் முடன் அணைகென் றேவிஎழுந் தருளினார்.'
(தி.12 பு.57 பா. 11)

12. மன்னியசீர்ச் சருக்கம்

56. பூசலார் நாயனார் -

'...... பூசனைக ளெல்லாம் பெருமையிற் பலநாட் பேணிப்
பொன்புனை மன்று ளாடும் பொற்கழல் நீழல் புக்கார்.'
(தி.12 பு.65 பா. 17)

57. மங்கையர்க்கரசியார் -

'மாசில்புகழ் நெடுமாறன் றனக்குச் சைவ
வழித்துணையாய் நெடுங்காலம் மன்னிப் பின்னை
ஆசில்நெறி யவரோடும் கூட ஈசர்
அடிநிழற்கீழ் அமர்ந்திருக்க அருளும் பெற்றார்.'
(தி.12 பு.66 பா. 2)

58. நேச நாயனார் -

'....... நாளும் அவர்கழல் இறைஞ்சி ஏத்தி
அடைவுறு நலத்த ராகி அரனடி நீழல் சேர்ந்தார்.'
(தி.12 பு.67 பா. 4)

59. கோச்செங்கட்சோழர் -

'ஏவியநற் றொண்டுபுரிந் திமையவர்கள் அடிபோற்ற
மேவினார் திருத்தில்லை வேந்தர்திரு வடிநிழற்கீழ்'
(தி.12 பு.68 பா.17)

60. திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் -

'மேன்மைப் பதிகத்திசை யாழில் இடப்பெற் றுடனே மேவியபின்
பானற் களத்தார் பெருமணத்தி லுடனே பரமர் தாளடைந்தார்.'
(தி.12 பு.69 பா. 11)

61. நம்பியாரூரர் -

'மன்னும் வன்றொண்டர் ஆலால சுந்தரர் ஆகித்தாம் வழுவாத
முன்னை நல்வினைத் தொழில்தலை நின்றனர்'
(தி.12 சரு. 13 பா. 49)

'தொண்டர் பரவும் இடத்தாய் போற்றி
தொழில் நோக்கி ஆளும் சுடரே போற்றி' (தி.6 ப.56 பா. 7)

11.0. அறிதற்கரியன :

சேக்கிழார் தெய்வத் திருவருளில் தோய்ந்து நின்று இவ்வரிய நூலை அருளியவர் ஆதலின், அவர் தம் திருவுள்ளக் கருத்தை நம் சிற்றறிவு கொண்டு அறிதற்குரியதன்று. அந்நிலையில் நம்மனோரால் அறிதற்கரியனவாகவுள்ள அக்கருத்துகள் ஓரொருகால் திருவருள் உணர்த்த உணர முடியும் என்ற நிலையில் இங்குக் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

11.1. நாவுக்கரசர் திருப்பெண்ணாகடத்தில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவரிடத்து வேண்டும் மூன்று வேண்டுகோள்களில், 'திருநீறு பூசியருளுக' என்பதும் ஒன்றாகும். ஏனை இரண்டையும் சிவகணங்கள் வழி வழங்கியருளிய இறைவன், இவ்வேண்டுகோளை நிறைவேற்றிய குறிப்பு அறிதற்கரிதாகவுள்ளது.

11.2. திருநனிபள்ளியில் ஞானசம்பந்தர், பாலையை நெய்தல் ஆக்கினார் என்பதொரு வரலாறு, வழி நூலாசிரியராலும், திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவ நாயனார் முதலிய பல சான்றோர்களாலும் குறித்துப் போற்றப்பட்டுள்ளது. சேக்கிழார் திருவாக்கில் இஃது இடம் பெற்றிலது.

11.3. திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணரை மதுரையில் இறைவன் நேர் முகமாகத் தம்முன் வரப் பணித்தனர். திருவாரூரில் வடதிசைக்கண் வேறு வாயில் வகுத்து அதன் வழித் தம்முன் வர அப்பெருமான் பணித்தருளுகின்றார். இந்நிலை அறிதற்கரிதாய் உள்ளது.

11.4 சோமாசிமாறர் வரலாற்றில் அவர்தம் பண்பும், தொண்டும் சிறப்பிக்கப் பெறுகின்றன. எனினும், அவர் பெயர் அவ்வரலாற்றில் குறிக்கப் பெறவில்லை.

11.5. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்கள், கபிலர் முதலாக நாற்பத்தொன்பதின்மர் என வகை நூல் குறிக்கின்றது. சேக்கிழார் திருவாக்கில் பொதுப்படையாகக் குறிக்கப் பெறுவதன்றி இப்புலவர் களைப் பற்றிய குறிப்பு இடம்பெறவில்லை.

11.6. பெருமிழலைக்குறும்பர், சோமாசிமாறர் ஆகியோர் நம்பியாரூரர் பால்கொண்டிருந்த அன்பும், அதனால் அவர்கள் பெற்ற பெருவாழ்வும் அவர்களின் வரலாறுகளில் குறிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், சுந்தரர் வரலாற்றில் இவர்களைப் பற்றிய குறிப்பு ஏதும் இன்று.

11.7. காரி நாயனார் சிவபெருமானைப் பாடிக் கயிலை புக்கார் என வகைநூல் கூற, இவ்விரிநூல் மூவேந்தர் மீது கோவை பாடி, அவர்களிடத்துப் பெற்ற பொருள் கொண்டு திருக்கோவில் கட்டி அப்பத்திமை நெறியால் கயிலை சென்றார் எனக் கூறுகின்றது.

12.0. இடைச் செருகல் :

பேரிலக்கியங்கள் எனில் அவற்றில் இடைச் செருகல்கள் இருத்தல் இயற்கையாக உள்ளன திருத்தொண்டர் புராணமும் இதற்கு விலக்கன்று. புலவர் சபாபதி முதலியார் அவர்களின் பதிப்புக்கள் இரண்டனுள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு எண்ணிக்கை காணப்படுகின்றது. ஒன்றில் 4299 என்று உள்ளது. மற்றொன்றில் 4300 என்று உள்ளது.

எனினும், சிவக்கவிமணி அவர்கள் இவை தவறெனக் குறித்துள்ளார்கள். ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் பதிப்பிலும், ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பிலும் 4286 பாடல்கள் உள்ளன. பின்வந்த பதிப்புக்கள் பலவற்றிலும் இவ்வெண்ணிக்கையே உள்ளது.

'சேக்கிழார் புராணம்' அல்லது 'திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு' எனப்படும் நூலைச் செய்தருளியவர் உமாபதி சிவசாரியார் ஆவர். இந்நூலில் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் உள்ள காண்டம், சருக்கம், பாடல்கள் ஆகியவற்றைத் தாம் கண்டவாறு எடுத்துக் கூறிப் போற்றியுள்ளார். அவ்வகையில், அந்நூற்கண் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் காணும் பாடல்கள் 4253 எனக் குறிக்கின்றார். இதற்கு அரணாகப் பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளுள் ஒன்றன் இறுதியில்,

> கொண்டலணி தண்டலை சூழ் குன்றை நகர்ச் சேக்கிழார்
> ஒண்டரணி யோருய்ய வோதினார் – கொண்ட புகழ்
> என்றதொரு நாலாயி ரத்திருநூற் றைம்பத்து
> மூன்று திருவிருத்த மும். – **சேக்கிழார் புராணம்**

என்றொரு பாடலும் உள்ளது.

இவ் வெண்ணிக்கையே கொள்ளத்தக்கது என்பது சிவக்கவி மணியவர்கள் உள்ளிட்ட அறிஞர் பெருமக்களின் கருத்தாகும். இவ்வகையில் (4286 - 4253 = 33) 33 பாடல்கள் மிகையென அறிய இயலுகின்றது. சேக்கிழார் திருவாக்காக இருந்தது. அதனைக் கழித்து விடின் பெரும் தவறாகுமே என்ற அச்ச உணர்வும், ஆழ்ந்த நுண்ணறிவும் கொண்ட சிவக்கவிமணி அவர்கள், பின்வரும் 33 பாடல்கள் இடைச் செருகலாய் இருக்குமோ என ஐயுறுகின்றார்.

1. திருமலைச் சிறப்பு = பாடல் - 8
2. கண்ணப்பர் = பாடல்கள் 158 முதல் 162 வரை
3. ஆனாயர் = பாடல் - 19
4. மூர்த்தியார் = பாடல்கள் 29 - 30
5. திருக்குறிப்புத் தொண்டர் = பாடல்கள் 99, 100, 101
6. திருநாவுக்கரசர் = பாடல் - 356
7. திருஞானசம்பந்தர் = பாடல்கள் 466, 705, 715, 716, 734, 735, 812
8. ஏயர்கோன் = பாடல்கள் 34, 122
9. சாக்கியர் = பாடல் - 7
10. கலியர் = பாடல் - 2
11. பரமனையே பாடுவார் = முதற்பாடல்
12. திருவாரூர்ப் பிறந்தார் = முதற்பாடல்
13. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் = பாடல் - 3
14. முழுநீறு பூசிய முனிவர் = பாடல்கள் 1 முதல் 5 வரை
15. பூசலார் = முதற்பாடல்

இவ்வாறு ஐயுறுத்தகும் 33 பாடல்களில் 12 பாடல்கள் நுண்ணிதாக எண்ணின், அவை இடைச் செருக்கலாக இருக்கும் என்றே தோன்றுகின்றன. அப்பாடல்கள்:

பொருப்பினில்வந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மே
லருப்புறுமென் மலர்முன்னை யவைநீக்கு மாதரவால்
விருப்புறுமன் பெனும்வெள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படியவ் விளம்பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால்.

உருகியவன் பொழிவின்றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்
பெருகியகொள் கலமுகத்திற் பிறங்கியினி தொழுகுதலா
லொருமுனிவன் செவியுமிழு முயர்கங்கை முதற்றீர்த்தப்
பொருபுனலி னெனக்கவன்றன் வாயுமிழும் புனல்புனிதம்

இம்மலைவந் தெனையடைந்த கானவன்ற னியல்பாலே
மெய்ம்மலரு மன்புமேல் விரிந்தனபோல் விடுதலாற்
செம்மலர்மே லயனெடுமான் முதற்றேவர் வந்துபுனை
யெம்மலரு மவன்றலையா லிடுமலர்போ லெனக்கொவ்வா
வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பா

னையுமனத் தினிமையினி னையமிக மென்றிடலாற்
செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியி
லெய்யும்வரிச் சிலையவன்றா னிட்டவூ னெனக்கினிய.

மன்பெருமா மறைபொழிகண் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கு
மின்பமொழித் தோத்திரங்கண் மந்திரங்க ளியாவையினு
முன்பிருந்து மற்றவன்தன் முகமலர வகநெகிழ்ந்த
வன்பினினைந் தெனையல்லா லறிவுறா மொழிநல்ல.
(தி.12 பு.10 பா.158-162)

நீலமா மஞ்ஞை யேங்க நிரைக்கொடிப் புறவம் பாடக்
கோலவெண் முகையேர் முல்லை கோபம்வாய் முறுவல் காட்ட
வாலுமின் னிடைசூழ் மாலைப் பயோதர மசைய வந்தான்
ஞாலநீ டரங்கி லாடக் காரெனும் பருவ நல்லாள்
(தி.12 பு.14 பா.19)

எல்லா முடைய வீசனே இறைவ னென்ன வறியாதார்
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே யாகிப் புல்ல ராகுவா
ரல்லார் கண்டர் தமக்கிந்த வகில மெல்லா மாளென்ன
வல்லா ரிவரவ் வேடத்தை மாற்றா தன்பின்வழி நிற்பார்
(தி.12 பு.34 பா.7)

ஆதார மாயனைத்து மாகி நின்ற
வங்கணனெம் பெருமானீ ரணிந்த வேணிக்
காதார்வெண்டிருக்குழையா னருளிச் செய்த
கற்பமநு கற்பமுப கற்பந் தானா
மாகாதென் றங்குரைத்த வகற்ப நீக்கி
யாமென்று முன்மொழிந்த மூன்று பேத
மோகாதி குற்றங்க ளறுக்குநீற்றை
மொழிவதுநம் மிருவினைகள் கழிவ தாக

அம்பலத்தே யுலகுய்ய வாடு மண்ண
லுவந்தாடு மஞ்சினையு மளித்த் வாக்க
ளிம்பர்மிசை யனாமயமா யிருந்த போதி
லீன்றணிய கோமயமந் திரத்தி னாலேற்
றும்பர்தொழ வெழுஞ்சிவமந் திரவோ மத்தா
லுற்பவித்த சிவாங்கிதனி லுணர்வுக் கெட்டா
எம்பெருமான் கழனினைந்தங் கிட்ட தூநீ
றிதுகற்ப மென்றெடுத்திங் கேத்த லாகும்.

ஆரணியத் துலர்ந்தகோ மயத்தைக் கைக்கொண்
டழகுறநுண் பொடியாக்கி யாவின் சுத்த
நீரணிவித் தத்திரமந் திரத்தி னாலே

நிசயமுறப் பிடித்தோம நெருப்பி லிட்டுச்
சீரணியும் படிவெந்து கொண்ட செல்வத்
திருநீறா மநுகற்பந் தில்லை மன்றுள்
வாரணியு முலையுமையாள் காண வாடும்
மாணிக்கக் கூத்தர்மொழி வாய்மை யாலே.

அடவிபடு மங்கியினால் வெந்த நீறு
மானிலைக ளனறொடக்க வெந்த நீறு
மிடவகைக ளெரிகொளுவ வெந்த நீறு
மிட்டிகைகள் சுட்டவெரி பட்டநீறு
முடனன்றி வெவ்வேறே யாவி னீரா
லுரைதிகழு மந்திரம்கொண் டுண்டை யாக்கி
மடமதனிற் பொலிந்திருந்த சிவாங்கி தன்னால்
வெந்ததுமற் றுபகற்ப மரபி னாகும்.

இந்தவகை யாலமைத்த நீறு கொண்டே
யிருதிறமுஞ் சுத்திவரத் தெறித்த பின்ன
ரந்தமிலா வரனங்கி யாறு மெய்ம்மை
யறிவித்த குருநன்மை யல்லாப் பூமி
முந்தவெதி ரணியாதே யணியும் போது
முழுவதுமெய்ப் புண்டரஞ்சந் திரனிற் பாதி
நந்தியெரி தீபநிகழ் வட்ட மாக
நாதரடி யாரணிவர் நன்மை யாலே.

(தி.12 பு.63 பா.1-5)

இவை இப்பதிப்பில் நீக்கப் பெற்றுள்ளன. எனினும், இப்பாடல்களும் எஞ்சிய 21 பாடல்களும் திருவருள் துணை கொண்டு மேலும் எண்ணித் துணிய இடனுண்டு.

12.1 சேக்கிழார் : இவ்வரும் பெரும் நூலை அருளியவர் அருள்மொழித் தேவர் ஆவர். சேக்கிழார் குடியினர் : காலப்போக்கில் குடிப்பெயரே நெடிது நின்று நிலவுவதாயிற்று. இவர் இளவல் பாலறாவாயர் என்பார். சேக்கிழார்தம் மதி நுட்பம் நூலோடுடைய பேரறிவைக் கண்ட அக்காலச் சோழப் பெருவேந்தராய 'அநபாய சோழர்' இவரை முதலமைச்சராக ஏற்றார். இவர்தம் ஆற்றலும், சால்பும், கண்ட அவ்வரசர் 'உத்தம சோழப் பல்லவராயன்' என்ற பட்டமும் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

தம் அரசர் உயிர்க்குறுதி பயக்கும் நூல்களைக் கல்லாது. சிற்றின்பம் வெஃகுதற்கு ஏதுவாய சிந்தாமணியைப் பயின்றுவர உறுதி

உழை இருந்தான் கூறல் கடன் என்பதற்கு ஏற்ப. அந்நூலை விடுத்து, ஆட்பாலவர்க்கு அருளும் வண்ணமும் ஆதிமாண்பும் கூறுவதாய அருள் நூல்களைக் கேட்டுப் பயன்பெறுதல் தக்கதெனக் கூறி, ஆளுடைய நம்பிகள் தொகுத்தும், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் வகுத்தும் அருளியிருக்கும் அடியவர் வரலாறுகளைக் கூறக் கேட்ட அரசரும் மகிழ்ந்து, அவ்வரலாறுகளைக் காவியமாக அருள வேண்டச், சேக்கிழாரும் தில்லைக்குச் சென்று, பெருமானை வணங்கக் கூத்தப் பெருமானும் வானொலிவழி 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துக் கொடுப்ப, அவ்வருள் மொழியையே முதற் பொருளாகக் கொண்டு, இவ்வரிய வரலாற்றைச் செய்தார். அரசரும் அங்கு வந்து மிக மகிழ்ந்து, ஆசிரியர் பெருமானாரையும் அவர் அருளிய நூலையும் யானை மீது ஏற்றி, நகர்வலம் கொளச்செய்து, தொண்டர் சீர்பரவுவார் என்பதொரு பட்டமும் கொடுத்து பொன்முடிசூட்டிப் போற்றி மகிழ்ந்தனர். திருவருளில் திளைத்து நின்ற இவர் தில்லையிலேயே இருந்தருளி வீடுபேறு பெற்றனர்.

சேக்கிழார் அமைச்சராகப் பணிசெய்து வரும் பொழுது, திரு நாகேச்சுரத்துப் பெருமானிடத்து அயரா அன்பு கொண்டதன் வாயிலாக அத்திருக்கோவிலுக்குப் பற்பல திருப்பணிகள் செய்து வந்தார். இவ்வன்பு மீதூர்வால், தம் ஊராகிய குன்றத்தூரிலும், திருநாகேச்சுரத்து இறைவரின் நினைவாகத் திருக்கோவில் ஒன்று சமைப்பித்து, அதற்குத் திருநாகேச்சுரம் என்று பெயரிட்டு, அத்திருக்கோவிலுக்கு, நாள் வழிபாடும், சிறப்பு வழிபாடும் வழிவழியாக நடந்துவர அறக்கட்டளைகளையும் அமைத்தார்.

12.2 காலம் : ஆசிரியர் சேக்கிழார் காலம்பற்றி மூவகைக் கருத்துகள் நிலவுகின்றன. 1. கங்கை கொண்ட சோழன் காலத்தவர் (கி.பி.1038 – 1045), 2. முதற் குலோத்துங்கன் காலத்தவர் (கி.பி. 1073 – 1118); 3. இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தவர் (கி.பி.1123 – 1148)

சேக்கிழார், தம் காலத்து வாழ்ந்த அரசரை அநபாயன், அபயன் என்ற பெயர்களாலும், குலோத்துங்கன் என்ற பெயராலும் குறிக்கின்றார் அன்றியும், அப்பேரரசர் பேரம்பலத்திற்குப் பொன்வேய்ந்தார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இப்பெயர்கள் எவையும் கங்கை கொண்ட சோழற்கு இல்லை. இவ்வரிய திருப்பணியையும் அவர் செய்திலர் ஆதலின் சேக்கிழார், கங்கை கொண்டசோழன் காலத்தவர் அல்லர்.

இனி முதற்குலோத்துங்கனுக்கும் அநபாயர் என்ற பெயர் இருந்ததாகத் தெரிந்திலது. அவரைப்பற்றி எழுந்த கலிங்கத்துப்

பரணியிலும், இவர் பெயர் பலவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்க, இவ்வநபாயர் என்ற பெயர் யாண்டும் காணப்படவில்லை. மேலும் இவ்வரசர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்கு மட்டுமே பொன் வேய்ந்தவர் ஆதலின், சேக்கிழார் குறிக்குமாறு பேரம்பலத்திற்குப் பொன்வேய்ந்த அநபாயர் இவரின் வேறாவர் என்பது தெளிவாகிறது.

சேக்கிழார், தம்கால எல்லையில் வாழ்ந்திருந்த சோழரை அநபாயர் என்ற பெயரில் பத்து இடங்களில் குறித்தருளுகின்றார். இவற்றுள் ஓரிடத்துச் 'சேயவன் திருப்பேரம்பலம் செய்ய, தூய பொன்னணி சோழன் .....அநபாயன்' என்று குறிக்கின்றார். எனவே, இப்பெயருக்கும் இத்திருப்பணிக்கும் உரிய அரசன் இரண்டாம் குலோத்துங்கனே என அறிய இயலுகின்றது. எனவே இவர்தம் காலம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு ஆகும் என்பது தெளிவு. இவ்வரசர் சிற்சில நிலங்களைத் தொகுத்து அவற்றிற்குக் 'குலோத்துங்க சோழ திருநீற்றுச் ரோழன் நல்லூர்' 'குலோத்துங்கசோழன், திருத்தொண்டர் சீர் பரவுவார்' எனும் பெயரும் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளமையும் குறுக்கத் தக்கதாம்.

சேக்கிழாரின் இளவல் பாலறாவாயர் குன்றத்தூரில் தம் பெயரால் திருக்குளம் ஒன்று வெட்டியும், அரசர் வேண்டுகோளால், அங்கிருந்தவாறே அவருக்கு உறுதுணையாய் நாட்டைப் பேணியும் வந்தார். இவ்வரசர் அவருக்குத் 'தொண்டைமான்' என்றொரு பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தமையும்அறிய இயலுகின்றது. இவையெல்லாம் மேற்கண்ட கால எல்லையில் சேக்கிழார் வாழ்ந்தமைக்கு அரணாகின்றன.

உமாபதி சிவம் என்பவரால் அருளப்பெற்ற திருத்தொண்டர் புராண வரலாறே, இவர் வரலாற்றை ஓராற்றான் அறியத் துணை நிற்கின்றது. இவ்வாசிரியர் புறச் சந்தான குரவர்களில், நான்காம வராய உமாபதி சிவமாவர் என்று கூறலே இதுகாறும் மரபாய் இருந்து வந்தது. இக்கால ஆய்வாளர்கள் அவரின் வேறாவர் என்ற கருதுகின்றனர் எவ்வாறாயினும் சேக்கிழார் வரலாற்றை இவ்வளவில் அறிதற்கு ஈதொன்றே நிலைக்களனாக உள்ளது.

12.3 நூற்பெயர் : இவ்வரிய நூற்கு ஆசிரியர் இட்ட பெயர் 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்பதேயாம் 'எடுக்கு மாக்கதை' (தி.12 பாயிரம்.3) எனவரும் தொடர்கொண்டு இதற்குப் பெயரிபுராணம் என்பதொரு பெயரும் காலப்போக்கில் வழங்கலாயிற்று மா-பெரிய, புராணம்-கதை இப்பெயரே இன்றைய நிலையில் பெரிதும் வழக்காறாகவுள்ளது.

12.4 அரங்கேற்றம் : இப்பெருநூலை 'அநபாயனின் அரசவை ஏற்றது' என்பதற்கும், கூத்தப் பெருமான், வான்வழி 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளிய அருளிப்பாடோ இந்நூல் செயற்கு ஏதுவாயிற்று என்பதற்கும்,

மேய இவ்வுரை கொண்டு விரும்புமாம்
சேய வன்திருப் பேரம்ப லம்செய்ய
தூய பொன்னணி சோழன்நீ டூழிபார்
ஆய சீர்அந பாயன் அரசவை (தி.12 பாயிரம்.8)

அருளின் நீர்மைத் திருத்தொண் டறிவரும்
தெருளில் நீரிது செப்புதற் காம்எனின்
வெருளில் மெய்ம்மொழி வான்நிழல் கூறிய
பொருளின் ஆகும் எனப்புகல் வாம்அன்றே (தி.12 பாயிரம்.9)

எனவரும் சேக்கிழாரின் திருவாக்குகள் சான்றாகின்றன.

இவ்வரிய நூலைத் தெய்வச் சேக்கிழார், தில்லையில், சித்திரைத் திருவாதிரைநாளான 4.4.1139இல் தொடங்கி, எதிராண்டு சித்திரைத் திருவாதிரை நாளான 22.4.1140இல் முற்றுவித்தார் என்பர், ஆய்வாளர் குடந்தை நா.சேதுராமன் அவர்கள்.

12.5 பதிப்புக்கள் : இத்திருத்தொண்டர் புராணம் இதற்கு முன், மூலமாகவும் குறிப்புரையுடனும் உரையுடனுமாகப் பல பதிப்புக்கள் வந்துள்ளன. உரையுடன் வந்தனவற்றில், நிறைவு பெற்றும் பெறாததுமாக இருநிலையில் வெளிவந்துள்ளன அவை யாவும் ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியன.

12.5.1 மூலமாக வந்த பதிப்புக்கள் :

(அ) காஞ்சி சபாபதி முதலியார் பதிப்பு : ஆராய்ச்சி முன்னுரையுடன், முதற்பகுதி - கி.பி.1854, இரண்டாம் பகுதி - கி.பி.1862.

(ஆ) ஆறுமுக நாவலர் வரலாற்றையொட்டிய பதிப்பு, முன் குறிப்புகளுடன் (சூசனம்), காரைக்காலம்மையார் வரலாறு வரை - கி.பி.1884.

(இ) சென்னை சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றப் பதிப்பு - ம.பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் ஆராயச்சி முன்னுரையுடன் கி.பி.1930

(ஈ) திருப்பனந்தாள் - காசித் திருமடத்துப் பதிப்பு - கி.பி.1950

(உ) தருவாவடுதுறை ஆதீனப் பதிப்பு - கி.பி.1988

(ஊ) ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் சூசனம் எழுதாத எஞ்சிய பகுதிகளுக்கு, யாழ்ப்பாணம், ஏழாலை, பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள், வரலாற்றை ஒட்டிய முன் குறிப்புகளுடன் (சூசனம்) எழுதி வெளிவந்த மலேசிய, சைவசித்தாந்த நிலையப் பதிப்பு - கி.பி. 1993.

12.5.2 குறிப்புரையுடன் வந்த பதிப்புக்கள் :

(அ) திரு.வி.க அவர்களின் குறிப்புரையுடன் : கி.பி.1905 - 1934.

(ஆ) திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருத்தொண்டர் மாக்கதை, குலசை ப.இராமநாதபிள்ளை அவர்கள் வரலாற்றுக் குறிப்புரைகளுடனும், திருப்பக்கிழார் திரு.சு.அ.இராமசாமிப் புலவர் அவர்களின் விளக்கக் குறிப்புரைகளுடனும் - கி.பி. 1970.

(இ திரு. வி.க. அவர்களின் பதிப்பில் தரு.அ.ச.ஞானசம் பந்தன் அவர்கள் செய்த சில திருத்தங்களுடன்- கி.பி.1993

12.5.3 உரை நிறைவு பெறாத பதிப்புக்கள் :

(அ) மழவை மகாலிங்க ஐயர் உரை : (ஆனாயர் வரை) முதற் பதிப்பு - கி.பி.1845 (காரைக்கால் அம்மையார் வரை) - கி.பி.1846.

(ஆ) அருள்திரு. ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் (ஏயர்கோன் கலிக்காமர் வரை) பதிப்பு - கி.பி.1885.

(இ திரு. ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை உரைப்பதிப்பு - 1. அமர்நீதியார் சருக்கம் வரை - கி.பி.1918; 2. இலைமலிந்த சருக்கம் மட்டும் - கி.பி.1923; 3. நூல் தொடக்கம் முதல் ஆனாய நாயனார் முடிய - கி.பி.1924.

(ஈ) திரு.கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் எழுதிய பெரியபுராண விளக்கம் என்ற பெயரில் அல்லயன்ஸ் கம்பெனியார் பதிப்புக்கள் - (2105 பாடல்கள் வரை) 1987 முதல் 1991 வரை.

12.5.4 உரை நிறைவு பெற்ற பதிப்புக்கள் :

(அ) திரு.பி. சுப்பராய பிள்ளை அவர்கள் உரையுடன் முதல் பகுதி - கி.பி.1893; இரண்டாம் பகுதி - கி.பி.1895.

(ஆ) சிவத்திரு. சிவக்கவிமணி சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் உரையுடன் - பகுதி பகுதியாக நூல் முழுமையும் வெளிவந்த ஆண்டுகள் - கி.பி.1937 முதல் 1968 வரை.

(இ) ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் எழுதிய உரையைத் தொடர்ந்து, எஞ்சிய பகுதிக்கும் இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் உரை நிறைவு செய்து வெளியிட்ட பதிப்பு - கி.பி.1898.

(ஈ) சென்னை, வர்த்தமானன் பதிப்பு , பொழிப்புரையுடன் - கி.பி.1990.

இவ்வகையில், தொடர்ந்து பெரியபுராணத்தைத் தமிழ்ச் சைவ உலகிற்குப்பதிப்பித்து வழங்கிய அறிஞர் பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் அடியவனின் நன்றியும் வணக்கமும் என்றென்றும் உரியனவாகும்.

இப்பதிப்புக்களில், சிவக்கவிமணி அவர்களின் பதிப்பு, பாட்டின் உட்பொருள் அன்றியும், ஆண்டைக்கு இன்றியமையா யாவையும் விளங்கத் தன்னுரையானும் பிறநூலானும் ஐயம் அகல ஐங்காண்டிகை உறுப்பொடு மெய்யினை எஞ்சாது இசைக்கும் விருத்தியுரையாய பதிப்பாகும். அப்பெருமகனாருக்குச் சிறப்புவகையானும் அடியவனின் வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளும் கடப்பாடுடையேன்.

பன்னிரு திருமுறைகளும் தக்க உரை விளக்கங்களுடன் தம் அருளாட்சிக் காலத்தில் நிறைவாக வரவேண்டும் எனத் திருவுளங்கொண்டு. திருவருளால் அவ்வரிய பணியை நிறைவு செய்தருளியிருக்கும் தருமை ஆதீனம் 26 ஆவது குருமூர்த்திகளாக விளங்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் பல்லாற்றானும் போற்றி வணங்குதற்குரியவர்களாவார்கள். சிவனடியே சிந்திக்கும் திருவுள்ளமும், பதிகச் செஞ்சொல் மேய செவ்வாயும், நாளும் தாம் வழிபட்டு வரும் சொக்கநாதப் பெருமானைப் பூசனை செய்துவரும் திருக்கரங்களும் உடையவர்கள். அவர்கள் அடியவனை ஆட்கொண்டருளித் தொடர்ந்து பல்வேறு சிவப் பணிகளைச் செய்து உய்யுமாறு பணித்தருளி வருபவர்கள் அவர்கள் இத்திருத்தொண்டர்

புராண உரைப் பணியை அடியவனிடத்து வழங்கி ஆட்கொண்டருளிய பெருங்கருணைக்கு அடியேன் என்றென்றும் போற்றி வணங்கிவரும் கடப்பாடுடையேன். அவர்களின் திருவடி மலர்களை வணங்கி மகிழ்கின்றேன்.

இஃது உரைநிறைவுற்ற பதிப்புக்களில், ஆறாவது பதிப்பாக விளங்குகின்றது. இதற்குமுன் பதிப்பித்த பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இவ்வுரைப் பதிப்பு நிறைவு பெறுதற்க ஏதுவாகப் பொருள் உதவிய அன்பர்கள் அனைவர்க்கும் சிறப்பாக இப்பன்னிரண்டாம் திருமுறைப் பதிப்புக்கு உதவிய அருட்செல்வர் திரு. எம்.ஏ.சிதம்பரம் அவர்களுக்கும் திரு. ஏ.சி.முத்தையா அவர்களுக்கும், உடனிருந்து எழுதுதற்கும், திருத்துதற்கும் உதவிய அறிஞர் பெருமக்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

உ

குருபாதம்

முன்னுரை

தருமையும் கமலையும் விரிதமிழ்க் கூடலும் திருநகராக அரசு வீற்றிருக்கும் திருத்தகவுடையது தருமபுர ஆதீனமாகும். இவ்வாதீன 25ஆவது குருமூர்த்திகளாக எழுந்தருளியிருந்தவர்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் தம் அருளாட்சிக் காலத்தில் செய்துவந்த அறப்பணிகள் மிகப்பலவாம்.

இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன தருமையாதீனத் திருக் கோயில்கள் இருபத்தேழிற்கும் திருக்குடமுழுக்கு விழா செய்தருளியமையும், பன்னிரு திருமுறைகளும் உரையுடன் வெளிவரத் திருவுளம்கொண்ட அருமையுமாகும். அவர்கள் திருவுளம்பற்றியவாறு ஒன்பதாம் திரு முறை வரை அவர்கள் காலத்தில் வெளிவரலாயின.

அக்குரு மூர்த்திகளை அடுத்து இருபத்தாறாவது குருமூர்த்தி களாக எழுந்தருளியிருந்து அவ்வருட்பீடத்தை அலங்கரித்து வருப வர்கள், ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு திருவுள்ளமும், பதிகச்செஞ்சொல் மேய செவ்வாயும், எம்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க எனத் தம் திருக்கரங்களை ஆட்படுத்திக் கொண்டு நாளும் தாம் வழிபட்டுவரும் சொக்கநாதப் பெருமானுக்குச் சிறப்பொடு பூசனை செய்துவரும் பாங்கும் உடைய வர்கள்.

இவர்கள், தம் அருளாட்சிக் காலத்தில் நிகழ்த்திவரும் அறப் பணிகளும் அருட்பணிகளும் மிகப்பலவாம். அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கன, அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவி, அதன்வழி நான்மறைச் சைவம் ஓங்கச் செய்துவரும் பணிகள் பலவுமாம்.

தம் குருமூர்த்திகள் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்றுவந்த திருமுறைப் பணியை மேலும் தொடர்ந்து நிறைவுபடுத்த வேண்டும் எனத் திருவுளங்கொண்டு, பத்தாம் திருமுறையையும், பதினொன்றாம்

திருமுறையையும் பெரும்புலவரும் சைவசித்தாந்த வித்தகரும் சிவபூசைச் செல்வரும் ஆய திருமிகு சி. அருணைவடிவேல் முதலியார் அவர்கள் உரையுடன் வெளிப்படுத்தியருளினார்கள்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகிய திருத்தொண்டர் புராணத்தை, ஒன்றற்கும் பற்றாத அடியேனிடம் கொடுத்தருளி, உரை எழுதுமாறு பணித்தருளினார்கள்.

அடியேனை ஆட்கொண்டருளி உய்வித்தருளிவரும் திருப்பெருந் திரு குருமகாசந்நிதானம் அவர்களின் அருளாசியுரை நூற்குமுன் அமைந்துள்ளது.

அதனை அடுத்து ஆராய்ச்சி முன்னுரை என்ற பெயரில் திருத்தொண்டர் புராணம் பற்றி அறியத்தக்க பல்வேறு செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை அறிஞர் உலகிற்கும், திருவருள் தோய்வுடைய அருட்செல்வர்களுக்கும் பயன்படும் எனும் கருத்துடையேன்.

இதுபோன்ற நூற்பதிப்புப் பணிகளையும், திருமுறை முற்றோதல் முதலாய பல்வேறு சிவப்பணிகளையும் செய்து உய்யுமாறு பணித்தருளி, அடியேனை ஆட்கொண்டருளிவருகின்ற குருமூர்த்திகளின் திருவடி மலர்களை அடியேன் மனம், மொழி, மெய்களால் என்றும் வணங்கிடும் கடப்பாடு உடையேன்.

திருவருளும் குருவருளும் முன்னின்றருளத் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்குப் பொழிப்புரையும், இன்றியமையாது வேண்டப்படும் இடங்கட்கு விளக்கவுரையும் எழுதப்பெற்று, இத்திருமுறை இது பொழுது வருவதாயிற்று.

உரை நிறைவு பெற்றுவரும் திருத்தொண்டர் புராணப் பதிப்புகளில், இஃது ஆறாவது பதிப்பாக விளங்குகின்றது. இதற்குமுன் பதிப்பித்த பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வுரைப்பதிப்பு நிறைவுபெறுவதற்கு ஏதுவாகப் பொருள் உதவிய அன்பர்கள் அனைவர்க்கும், சிறப்பாக இப்பன்னிரண்டாம் திருமுறைப் பதிப்புக்கு உதவிய, செட்டிநாட்டு அரசர் குடும்பத்தினராய டாக்டர் எம். ஏ. எம். சிதம்பரம் செட்டியார் – திருமதி அபிராமி ஆச்சி ஆகியோர்க்கும், டாக்டர் ஏ. சி. முத்தையா – திருமதி தேவகி முத்தையா ஆகியோர்க்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எளியேன் இந்நூலுக்கு உரைசெய்திருக்கும் பெற்றிமையை எண்ணி, அணிந்துரை வழங்கியிருப்பவர்கள் என் பேரன்புக்கும்

பெருமதிப்புக்கும் உரிய பெருந்தகையாளர், அருட்செல்வர் திருமிகு நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் ஆவார். என்னைப் பல்லாண்டுகளாக ஈர்த்துப் பணிகொண்டுவரும் அவர்களின் நல்வாழ்த்திற்கும் பேரன் பிற்கும் என்றென்றும் நன்றியுடையேன்.

இவ்வரிய திருமுறையைச் செம்மையாகவும் அழகியதாகவும் பதிப்பித்த சென்னை, காந்தளகம் உரிமையாளர் மறவன்புலவு க. சச்சி தானந்தன் அவர்கட்கு எளியேனின் அன்புகெழுமிய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல், உரையுடன் திருந்திய பதிப்பாக வெளிவருதற்கு மெய்ப்புப் பணியைச் சீரிதாகச் செய்துதவியவர் என் அன்புக்குரிய பேராசிரியர் வி. சா. குருசாமி தேசிகர் அவர்கள் ஆவார். அவர்கட்கும் என் உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உடனிருந்து எழுதுதற்கும் திருத்துதற்கும் உதவிய காஞ்சிபுரம், வித்துவான் கன்னியப்பன் அவர்களுக்கும், மதுரை, வித்துவான் காசிநாத தேசிகர் அவர்களுக்கும், மற்றும் அறிஞர் பெருமக்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

–தி.8 ப.10 பா.12

தருமபுரம் இங்ஙனம்
சித்திரபானு, கார்த்திகை கு. சுந்தரமூர்த்தி

உ

சிவமயம்

திருத்தொண்டர் புராணம்

இரண்டாம் காண்டத்தில் குறிப்பிடப்பெறும் நாயன்மார்களின் திருப்பெயர்கள்.

(அகர வரிசையில்)

1. அதிபத்தர்
2. இசைஞானியார்
3. இடங்கழியார்
4. ஏயர்கோன் கலிக்காமர்
5. ஐயடிகள் காடவர்கோன்
6. சணநாதர்
7. கணம்புல்லர்
8. கழற்சிங்கர்
9. கழறிற்றறிவார்
10. கலிக்கம்பர்
11. கலியர்
12. காரியார்
13. கூற்றுவர்
14. கோச்செங்கட்சோழர்
15. கோட்புலியார்
16. சடையனார்
17. சத்தியார்
18. சாக்கியார்
19. சிறப்புலியார்
20. சிறுத்தொண்டர்
21. சுந்தரர்
22. செருத்துணையார்
23. சோமாசிமாறர்
24. தண்டியடிகள்
25. திருஞானசம்பந்தர்
26. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்
27. திருமூலர்
28. நரசிங்கமுனையரையர்
29. நெடுமாறர்
30. நேசர்
31. புகழ்ச்சோழர்
32. புகழ்த்துணையார்
33. பூசலார்
34. மங்கையர்க்கரசியார்
35. முனையடுவார்
36. மூர்க்கர்
37. வாயிலார்

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் 9 தொகை அடியார்களின் திருப்பெயர்கள்

(அசர வரிசையில்)

1. அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்
2. சித்தத்தைச்சிவன்பாலே வைத்தார்
3. திருவாரூர்ப் பிறந்தார்
4. தில்லைவாழந்தணர்
5. பத்தராய்ப் பணிவார்
6. பரமனையே பாடுவார்
7. பொய்யடிமையில்லாத புலவர்
8. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்
9. முழுநீறு பூசிய முனிவர்

திருக்கயிலாய பரம்பரை
எல்லாம் சிவன் செயல்
தருமபுர ஆதீனம்

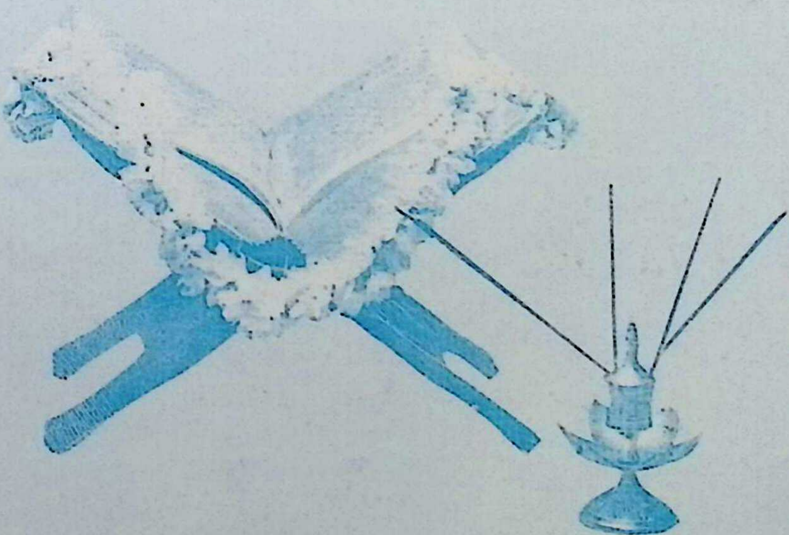

திருத்தொண்டர் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள்

1. திருநீலகண்டர்

2. இயற்பகையார்

3. இளையான் குடிமாறர்

4. மெய்ப்பொருளார்

5. விறன்மிண்டர்

6. அமர்நீதியார்

7. எறிபத்தர்

8. ஏனாதிநாதர்

9. கண்ணப்பர்

10.குங்குலியக்கலயர்

11. மானக்கஞ்சாறர்

12. அரிவாட்டாயர்

13. ஆனாயர்

14. மூர்த்தியார்

15. முருகர்

16. உருத்திர பசுபதியார்

17. திருநாளைப் போவார்

18. திருக்குறிப்புத் தொண்டர்

19. சண்டேசுவரர்

20. திருநாவுக்கரசர்

21. குலச்சிறையார்

22.பெருமிழலைக் குறும்பர்

23. காரைக்கால் அம்மையார்

24. அப்பூதியடிகள்

25. திருநீலநக்கர்

26. நமிநந்தியடிகள்

27. திருஞானசம்பந்தர்

28. ஏயர்கோன் கலிக்காமர்

29. திருமூலர்

30. தண்டியடிகள்

திருத்தொண்டர் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் (தொடர்ச்சி)

31. மூர்க்கர்

32. சோமாசி மாறர்

33. சாக்கியர்

34. சிறப்புலியார்

35. சிறுதொண்டர்

36. கழறிற்றறிவர்

37. கணநாதர்

38. கூற்றுவர்

39. புகழ்ச் சோழர்

40. நரசிங்க முனையரையர்

41. அதிபத்தர்

42. கவிக்கம்பர்

43. கலியர்

44. சத்தியார்

45. ஐயடிகள் காடவர்கோன்

46.கணம்புலவர்

47. காரியர்

48. நின்ற சீர்நெடுமாறர்

49. வாயிலார்

50. முனையடுவார்

51. சுழற்சிங்கர்

52. இடங்கழியார்

53. செருத்துணையார்

54. புகழ்த்துணையார்

55.கோட்புலியார்

56. பூசலார்

57. மங்கையர்க் கரசியார்

58. நேசர்

59. கோச் செங்குணார்

60. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்

61. சடையர்

62. இசைஞானியார்

63. சுந்தரர்

திருக்கயிலாய பரம்பரை
எல்லாம் சிவன் செயல்
தருமபுரம் ஆதீனம்

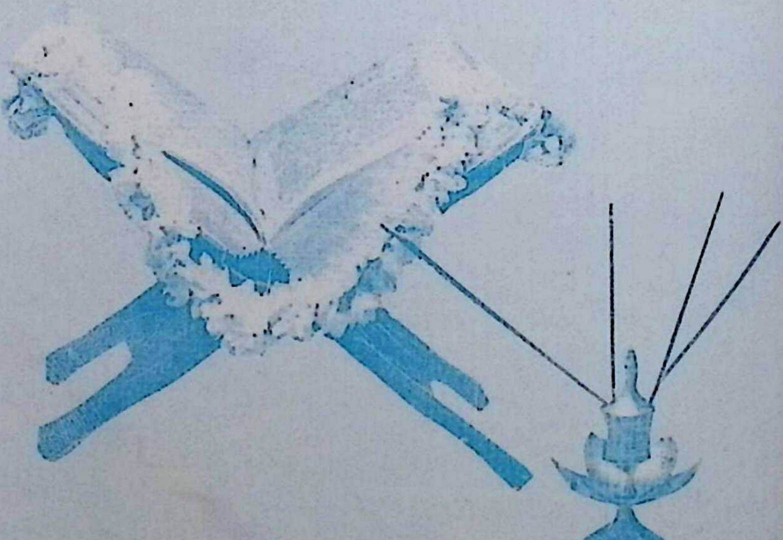

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் 63 தனி அடியார்களின் திருப்பெயர்கள்

(அகர வரிசையில்)

1 அதிபத்தர்
2. அப்பூதியார்
3. அமர்நீதியார்
4. அரிவாட்டாயர்
5. ஆனாயர்
6. இசைஞானியார்
7. இடங்கழியார்
8. இயற்பகையார்
9. இளையான்குடிமாறர்
10. உருத்திரபசுபதியார்
11. எறிபத்தர்
12. ஏயர்கோன்கலிக்காமர்
13. ஏனாதி நாதர்
14. ஐயடிகள் காடவர்கோன்
15. கணநாதர்
16. கணம்புல்லர்
17. கண்ணப்பர்
18. கழற்சிங்கர்
19. கலிக்கம்பர்
20. கலியர்
21. காரியார்
22. காரைக்காலம்மையார்
23. குங்குலியக்கலயர்
24. குலச்சிறையார்
25. கூற்றுவர்
26. கோச்செங்கட்சோழர்
27. கோட்புலியார்
28. சடையனார்
29. சண்டேசர்
30. சத்தியார்
31. சாக்கியர்
32. சிறப்புலியார்
33. சிறுத்தொண்டர்
34. சுந்தரர்
35. செருத்துணையார்
36. சேரமான்பெருமாள்
37. சோமாசிமாறர்
38. தண்டியடிகள்
39. திருக்குறிப்புத்தொண்டர்
40. திருஞானசம்பந்தர்
41. திருநாவுக்கரசர்
42. திருநாளைப்போவார்
43. திருநீலகண்டர்
44. திருநீலகண்டயாழ்ப்பணர்
45. திருநீலநக்கர்
46. திருமூலர்
47. நரசிங்கமுனையரையர்
48. நமிநந்தியார்
49. நெடுமாறர்
50. நேசர்
51. புகழ்ச்சோழர்
52. புகழ்த்துணையார்
53. பூசலார்
54. பெருமிழலைக்குறும்பர்
55. மங்கையர்க்கரசியார்
56. மானக்கஞ்சாறர்
57. முருகர்
58. முனையடுவார்
59. மூர்க்கர்
60. மூர்த்தியார்
61. மெய்ப்பொருளார்
62. வாயிலார்
63. விறன்மிண்டர்

உ

சிவமயம்

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் திருநட்சத்திரங்கள்

திங்கள் நிரலில் :

குறிப்பு : தொகையடியார்களில், தில்லைவாழந்தணர்களுக்குச் சித்திரை முதல் நாளிலும், எனையோர்க்குப் பங்குனி இறுதி நாளிலும் குருபூசை செய்வது வழமை.

சித்திரை

சிறுத்தொண்டர் - பரணி
மங்கையர்க்கரசியார் - உரோகிணி
விறன்மிண்டர் - திருவாதிரை
இசைஞானியார் - சித்திரை
திருக்குறிப்புத்தொண்டர் - சுவாதி
திருநாவுக்கரசர் - சதயம்

வைகாசி

கழற்சிங்கர் - பரணி
நமிநந்தியடிகள் - பூசம்
சோமாசிமாறர் - ஆயிலியம்
திருஞானசம்பந்தர் - மூலம்
முருகர் - மூலம்
திருநீலநக்கர் - மூலம்
திருநீலகண்டயாழ்ப்பணார் - மூலம்

ஆனி

அமர்நீதியார் - பூரம்
ஏயர்கோன்கலிக்காமர் - இரேவதி

ஆடி

மூர்த்தியார் - கார்த்திகை
புகழ்ச்சோழர் - கார்த்திகை
கூற்றுவர் - திருவாதிரை
பெருமிழலைக்குறும்பர் - சித்திரை
சுந்தரர் - சுவாதி
கழறிற்றறிவார் - சுவாதி
கலியர் - கேட்டை
கோட்புலியார் - கேட்டை

ஆவணி

செருத்துணையார் - பூசம்
புகழ்த்துணையார் - ஆயிலியம்
அதிபத்தர் - மகம்
இளையான்குடிமாறர் - மகம்
குலச்சிறையார் - அனுடம்
குங்குலியக்கலயர் - மூலம்

புரட்டாசி

உருத்திரபசுபதியார் - அசுவினி
திருநாளைப்போவார் - உரோகிணி
ஏனாதிநாதர் - உத்திராடம்
நரசிங்கமுனையரையர் - சதயம்

ஐப்பசி

திருமூலர் - அசுவினி
நின்றசீர்நெடுமாறர் - பரணி
இடங்கழியார் - கார்த்திகை
சத்தியார் - பூசம்
பூசலார் - அனுடம்
ஐயடிகள்காடவர்கோன் - மூலம்

திருத்தொண்டர் புராணத்து அடியவர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

வரி. எண்.	பெயர்	குலம்	நாடு	ஊர்	வழிபட்ட பாங்கு	திருவருள் பெற்ற திங்களும் விண்மீன்களும்
1. தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்						
1.	திருநீலகண்டர்	குயவர்	சோழநாடு	தில்லை	அடியவர்	தை – விசாகம்
2.	இயற்பகையார்	வணிகர்	சோழநாடு	பூம்புகார்	அடியவர்	மார்கழி-உத்திரம்
3.	இளையான்குடிமாறர்	வேளாளர்		இளையான்குடி	அடியவர்	ஆவணி – மகம்
4.	மெய்ப்பொருளார்	அரசர்	நடுநாடு	திருக்கோவலூர்	அடியவர்	கார்த்திகை-உத்திரம்
5.	விறன்மிண்டர்	வேளாளர்	மலைநாடு	செங்குன்றூர்	அடியவர்	சித்திரை-திருவாதிரை
6.	அமர்நீதியார்	வணிகர்	சோழநாடு	பழையாறை	அடியவர்	ஆனி – பூரம்
2. இலைமலிந்த சருக்கம்						
7.	எறிபத்தர்	அறியஇயன்றிலது	சோழநாடு	கருவூர்	சிவலிங்கம்	மாசி – அத்தம்
8.	ஏனாதிநாதர்	சான்றார்	சோழநாடு	எயினனூர்	அடியவர்	புரட்டாசி – உத்திராடம்
9.	கண்ணப்பர்	வேடர்	தொண்டைநாடு	உடுப்பூர்	சிவலிங்கம்	தை – மிருகசீரிடம்

10.	குங்குலியக்கலயர்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருக்கடவூர்	சிவலிங்கம்	ஆவணி-மூலம்
11.	மானக்கஞ்சாறர்	வேளாளர்	சோழநாடு	கஞ்சாறூர்	அடியவர்	மார்கழி - சுவாதி
12.	அரிவாட்டாயர்	வேளாளர்	சோழநாடு	கணமங்கலம்	சிவலிங்கம்	தை-திருவாதிரை
13.	ஆனாயர்	இடையர்	மழநாடு	மங்கலம்	சிவலிங்கம்	கார்த்திகை-அத்தம்

3. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்

14.	மூர்த்தியார்	வணிகர்	பாண்டியநாடு	மதுரை	சிவலிங்கம்	ஆடி - கார்த்திகை
15.	முருகர்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருப்புகலூர்	அடியவர்	வைகாசி - மூலம்
16.	உருத்திரபசுபதியார்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருத்தலையூர்	சிவலிங்கம்	புரட்டாசி - அசுவினி
17.	திருநாளைப்போவார்	புலையர்	சோழநாடு	ஆதனூர்	சிவலிங்கம்	புரட்டாசி - உரோகிணி
18.	திருக்குறிப்புத்தொண்டர்	ஏகாலியர்	தொண்டைநாடு	காஞ்சிபுரம்	அடியவர்	சித்திரை - சுவாதி
19.	சண்டேசுரர்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருச்சேய்ஞலூர்	சிவலிங்கம்	தை - உத்திரம்

4. திருநின்ற சருக்கம்

20.	திருநாவுக்கரசர்	வேளாளர்	நடுநாடு	திருவாமூர்	குரு	சித்திரை - சதயம்
21.	குலச்சிறையார்	அறியஇயன்றிலது	பாண்டியநாடு	மணமேற்குடி	குரு	ஆவணி-அனுடம்
22.	பெருமிழலைக்குறும்பர்	குறும்பர்		பெருமிழலை	குரு	ஆடி - சித்திரை
23.	காரைக்காலம்மையார்	வணிகர்	சோழநாடு	காரைக்கால்	அடியவர்	பங்குனி-சுவாதி

24. அப்பூதியடிகள்	அந்தணர்	சோழநாடு	திங்களூர்	குரு	தை – சதயம்
25. திருநீலநக்கர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சாத்தமங்கை	சிவலிங்கம்	வைகாசி – மூலம்
26. நமிநந்தியடிகள்	அந்தணர்	சோழநாடு	ஏமப்பேறூர்	சிவலிங்கம்	வைகாசி – பூசம்

5. வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம்

27. திருஞானசம்பந்தர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சீகாழி	குரு	வைகாசி – மூலம்
28. ஏயர்கோன்கலிக்காமர்	வேளாளர்	சோழநாடு	பெருமங்கலம்	சிவலிங்கம்	ஆனி – இரேவதி
29. திருமூலர்	இடையர்	சோழநாடு	சாத்தனூர்	குரு	ஐப்பசி – அசுவினி
30. தண்டியடிகள்	அறியஇயன்றிலது	சோழநாடு	திருவாரூர்	சிவலிங்கம்	பங்குனி – சதயம்
31. மூர்க்கர்	வேளாளர்	தொண்டைநாடு	திருவேற்காடு	அடியவர்	கார்த்திகை – மூலம்
32. சோமாசிமாறர்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருஅம்பர்	குரு	வைகாசி – ஆயிலியம்

6. வார்கொண்டவன முலையாள் சருக்கம்

33. சாக்கியர்	வேளாளர்	சோழநாடு	சங்கமங்கை	சிவலிங்கம்	மார்கழி – பூராடம்
34. சிறப்புலியார்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருஆக்கூர்	சிவலிங்கம்	கார்த்திகை – பூராடம்
35. சிறுத்தொண்டர்	மாமாத்திரர்	சோழநாடு	செங்காட்டங்குடி	அடியவர்	சித்திரை – பரணி
36. கழறிற்றறிவார்	அரசர்	மலைநாடு	கொடுங்கோளூர்	சிவலிங்கம்	ஆடி – சுவாதி
37. கணநாதர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சீகாழி	குரு	பங்குனி – திருவாதிரை

38. கூற்றவர்	அரசர்	பாண்டியநாடு	களந்தை	குரு	ஆடி – திருவாதிரை

7. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்

39. புகழ்ச்சோழர்	அரசர்	சோழநாடு	உறையூர்	அடியவர்	ஆடி – கார்த்திகை
40. நரசிங்கமுனையரையர்	அரசர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	அடியவர்	புரட்டாசி – சதயம்
41. அதிபத்தர்	நுளையர்	சோழநாடு	நாகப்பட்டினம்	சிவலிங்கம்	ஆவணி – ஆயில்யம்
42. கலிக்கம்பர்	வணிகர்	நடுநாடு	பெண்ணாகடம்	அடியவர்	தை – இரேவதி
43. கலியர்	செக்கார்	தொண்டைநாடு	திருவொற்றியூர்	சிவலிங்கம்	ஆடி – கேட்டை
44. சத்தியார்	வேளாளர்	சோழநாடு	வரிஞ்சையூர்	அடியவர்	ஐப்பசி – பூசம்
45. ஐயடிகள் காடவர்கோன்	அரசர்	தொண்டைநாடு	காஞ்சிபுரம்	சிவலிங்கம்	ஐப்பசி – மூலம்

8. கறைக்கண்டன் சருக்கம்

46. கணம்புல்லார்	அறியஇயன்றிலது	சோழநாடு	இருக்குவேளூர்	சிவலிங்கம்	கார்த்.–கார்த்திகை
47. காரியார்	அரியஇயன்றிலது	சோழநாடு	திருக்கடவூர்	சிவலிங்கம்	மாசி – பூராடம்
48. நின்றசீர்நெடுமாறர்	அரசர்	பாண்டிநாடு	மதுரை	குரு	ஐப்பசி – பரணி
49. வாயிலார்	வேளாளர்	தொண்டைநாடு	மயிலாப்பூர்	சிவலிங்கம்	மார்கழி – இரேவதி
50. முனையடுவார்	வேளாளர்	சோழநாடு	திருநீடூர்	அடியவர்	பங்குனி – பூசம்

9. கடல்சூழ்ந்த சருக்கம்

51. கழற்சிங்கர்	அரசர்	தொண்டைநாடு	காஞ்சிபுரம்	சிவலிங்கம்	வைகாசி – பரணி
52. இடங்கழியார்	அரசர்	கோனாடு	கொடும்பாளூர்	அடியவர்	ஐப்பசி – கார்த்திகை
53. செருத்துணையார்	வேளாளர்	சோழநாடு	தஞ்சாவூர்	சிவலிங்கம்	ஆவணி – பூசம்
54. புகழ்த்துணையார்	ஆதிசைவர்	சோழநாடு	செருவிலிபுத்தூர்	சிவலிங்கம்	ஆவணி – ஆயிலியம்
55. கோட்புலியார்	வேளாளர்	சோழநாடு	நாட்டியத்தான்குடி	சிவலிங்கம்	ஆடி – கேட்டை

10. மன்னியசீர்ச்சருக்கம்

56. பூசலார்	அந்தணர்	தொண்டைநாடு	திருநின்றவூர்	சிவலிங்கம்	ஐப்பசி – அனுடம்
57. மங்கையர்க்கரசியார்	அரசர்	பாண்டியநாடு	மதுரை	குரு	சித்திரை – உரோகிணி
58. நேசர்	சாலியர்	குடநாடு	காம்பீலி	அடியவர்	பங்குனி – உரோகிணி
59. கோச்செங்கட்சோழர்	அரசர்	சோழநாடு	தில்லை	சிவலிங்கம்	மாசி – சதயம்
60. திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர்	பாணர்	நடுநாடு	எருக்கத்தம்புலியூர்	குரு	வைகாசி – மூலம்
61. சடையனார்	ஆதிசைவர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	சிவலிங்கம்	மார்கழி – திருவாதிரை
62. இசைஞானியார்	ஆதிசைவர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	சிவலிங்கம்	சித்திரை – சித்திரை
63. சுந்தரர்	ஆதிசைவர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	குரு	ஆடி – சுவாதி

உ

சிவமயம்

சேக்கிழார் நாயனார் வரலாறு

தருமை ஆதீனப் புலவர்,
வித்துவான் வி. சா. குருசாமிதேசிகர் எம். ஏ.
அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தருமபுரம்.

தில்லைவாழ் அந்தணரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதாம் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
ஒல்லையவர் புராணகதை உலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வம்மலி குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழார் அடிபோற்றி.

–சேக்கிழார் புராணம், பாயிரம், 7

சேர, சோழ, பாண்டிய மண்டலங்களோடு கொங்கு மண்டலம், தொண்டை மண்டலம் ஆகியவற்றுடன் ஐந்து மண்டலங்களாகப் பண்டைத் தமிழகம் விளங்கிற்று. இதனைத் திருமூலர் ‘தண்டமிழ் மண்டலம் ஐந்து’ (தி.10 பா.1624) எனக் கூறியருள்கின்றார். மண்டலம் = நாடு எனவும் வழங்கப்பெறும்.

தொண்டை மண்டலம்:

இது தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் வட பகுதி தொடங்கி, சித்தூர் மாவட்டம் வரை விரிந்து பரந்து விளங்கியது. சோழமன்னர் ஆட்சியில் சயங்கொண்ட சோழமண்டலம் என வழங்கப்பெற்றது. பாலாறு பாய்ந்து வளம்பெருக்கும் இந்நாடு சோழமன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் இருபத்துநான்கு கோட்டங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. சோழமன்னன் கரிகாற்பெருவளத்தான் தொண்டை மண்டலத்தை வளப்படுத்த நாற்பத்தெண்ணாயிரம் வேளாளர் குடும்பங்களை இந்நாட்டில் குடியேற்றினான். ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் அருளிய முப்பத்திரண்டு தேவாரத் திருத்தலங்கள் இம்மண்டலத்தில் உள்ளன. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்தில் தொண்டை நாட்டுத் திருத்தலங்கள் பலவற்றையும் சேக்கிழார் குறித்தருள்கின்றார். காஞ்சிபுரம், திருவாலங்காடு, திருக்காளத்தி, திருவொற்றியூர், மயிலாப்பூர், திருக்கழுக்குன்றம் முதலிய புகழ்மிக்க தலங்கள் தொண்டை நாட்டிலுள்ளன.

காமாட்சியம்மை:

இமவான் மகளாகிய பார்வதிதேவி தொண்டை நாட்டில், காஞ்சி மாநகரில், கம்பையாற்றில் மணலால் சிவலிங்கம் அமைத்துப் பூசித்தார். பெருமான் அவரோடு திருவிளையாடல் புரியத் திருவுளங்கொண்டு கம்பை ஆற்றில் வெள்ளம் கரைபுரண்டுவருமாறு செய்தருளினார். அம்பிகை அதனைக் கண்டு சிவலிங்கம் கரைந்து சிதையாமலிருத்தற்பொருட்டு அச்சிவலிங்கத்தைத் தம் இருகைகளாலும் மார்போடு தழுவினார். பெருமான் மனங் குழைந்தவராய் அம்மையின் தனத் தழும்பும் கைவளைத் தழும்பும் தன்மீது தோன்ற வெளிப்பட்டு அருள் புரிந்ததோடு அம்பிகையிடம் இரு நாழி நெல்லளித்து, அதனைக் கொண்டு அனைத்து அறங்களையும் செய்து கொண்டு இத்தலத்தில் இருக்க எனக் கூறி மறைந்தார். அம்பிகை அந்நெல்லை அந்நாட்டு வேளாளர்களிடம் அளித்து, விளைத்துப் பல்வகை அறங்களையும் பாங்குறச்செய்து வந்தாள் எனக் காஞ்சிப் புராணம் கூறுகிறது.

சேக்கிழார் நாயனார் புராணத்திலும் உமாபதி சிவாசாரியார் இவ்வரலாற்றைக் குறித்தருள்கிறார்.

வேளாளரின் வாய்மை:

தொண்டை மண்டல வேளாண் குடியினர் ஏரால் எண்டிசையிலும் புகழ்வளர்த்ததோடு வாய்மையிலும் வழுவாது வாழ்ந்து வந்தனர். இதனைத் திருவாலங்காட்டுப் பழையனூர் நீலி வரலாறு இனிதுணர்த்தும்.

முற்பிறப்பில் தன் மனைவியை வஞ்சித்துக் கொன்ற அந்தணன் ஒருவன், இப்பிறப்பில் வணிகனாய்த் தோன்றி, செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்து வந்தான். இறந்த அவன் மனைவி தன்னைக் கொன்ற கணவனை வஞ்சித்துக் கொல்லும் நோக்கோடு பேயாய் அவனைப் பின் தொடர்ந்து வந்தாள். வணிகன் பழையனூரை அடைந்தபோது, அப்பேய், அழகிய பெண் உருவத்தோடு அவன் முன் தோன்றி, அவன் மனைவியாய் அவனோடு உடனுறைய முற்பட்டது. வணிகன் ஐயுற்று அவளை ஏற்க மறுத்தான். அப்பெண் அவ்வூர் வேளாண் அவையினரைக் கூட்டி முறையிட்டாள். வேளாளர், வணிகனைச் சமாதானப்படுத்தி, அவளால் ஏதேனும் தீங்கு நேரின் நாங்கள் அனைவரும் தீப்பாய்ந்து உயிர் துறப்போம் என வணிகனைத் தெருட்டி உடனுறையச் செய்தனர். அன்றிரவு பேய்ப்பெண் வணிகனைக் கொன்று மறைந்தாள். மறுநாள் காலை வணிகன் பேய்ப்

பெண்ணால் இறந்த செய்தி அறிந்து, தாங்கள் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றும் வகையில் அனைவரும் தீப்பாய்ந்து உயிர் துறந்தனர்.

தொண்டை நாட்டு வேளாண்குடியினர், வாய்மையில் வழுவாதவர் என்பதற்கு இவ்வரலாறு சேக்கிழார் புராணத்தில் குறிப்பிடப் படுகின்றது.

சேக்கிழாரின் தோற்றம்:

வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்துப் - பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர் வயல்தொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து. -ஔவையார், தனி. பா. திர.

தொண்டைநன்னாடு அருளாளர்களையும் அறிஞர்கள் பலரையும்தமிழுலகத்திற்குத் தந்த பெருமையுடையது. சேக்கிழாரைத் தந்த சிறப்புடையது. தொண்டைவள நாட்டில் விளங்கிய இருபத்து நான்கு கோட்டங்களுள் ஒன்றான புலியூர்க் கோட்டத்தில் குன்றைவள நாட்டின் தலைநகராக விளங்கியது குன்றத்தூர். இவ்வூர் சென்னையைச் சார்ந்த போரூருக்கு அருகிலுள்ளது. பல்லாவரத்திலிருந்தும் குன்றத்தூர் செல்லலாம். 'செல்வம்மலி குன்றத்தூர்' என்பதற்கேற்ப நீர்வளம், நிலவளம் பொருந்தியதாய்த் திகழ்கிறது.

குன்றத்தூரில், சோழ மன்னன் கரிகாலனால் குடியேற்றப்பட்ட கூடல்கிழான், புரிசைகிழான் போன்ற வேளாளர் குடும்பங்களில் சேக்கிழார் குடியும் ஒன்றாகும். சோழமன்னர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட இக்குடியில், அருண்மொழித்தேவரும் அவரது தம்பியார் பாலறாவாயரும் தோன்றினார்கள். பெற்றோர் தம்பிள்ளைகட்கு இராஜசோழனின் இளமைப் பெயராகிய அருண்மொழித்தேவர் என்ற பெயரையும், ஞானசம்பந்தரின் திருப்பெயராகிய பாலறாவாயர் என்ற பெயரையும் வைத்துள்ளமை அவர்கட்கு இராஜராஜன் மீதும் ஞானசம்பந்தர் மீதும் கொண்டிருந்த பத்திமையை வெளிப்படுத்தும்.

சேக்கிழாருக்கு அவர்தம் பெற்றோர் வைத்த பெயர் அருண்மொழித்தேவர் என்பதாகும். பிறந்த குடிக்குப் பெருமை சேர்த்த காரணத்தால் அவர் சேக்கிழார் எனவே வழங்கப்பெற்றார்.

சேக்கிழாரின் தந்தையின் பெயர் வெள்ளியங்கிரி முதலியார் என்பதும் தாயாரின் பெயர் அழகாம்பிகை என்பதும் கர்ண பரம்பரைச் செய்தியாகும் என்பதும், சேக்கிழார் என்ற பெயர் சேவூர்க்கிழார் என்பதன் மரூஉவாகும் என்பதும் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்தின் பதிப்பில் (1950) காணப்படும் குறிப்பாகும்.

திருமழபாடியிலுள்ள இரண்டாம் இராஜராஜ சோழனின் கி. பி. 1162ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டொன்றில் 'ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துக் குன்றத்தூர் நாட்டுக் குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழான் மாதேவடிகள் ராமதேவனான உத்தமசோழப்பல்லவராயன்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் அருண்மொழித்தேவர் என்ற பெயரோடு சேக்கிழாருக்கு இராமதேவர் என்பதும் பிள்ளைத் திருப்பெயராக வழங்கியுள்ளது எனக் கருதப்படுகின்றது.

அமைச்சுரிமை ஏற்றல்:

அருண்மொழித்தேவரும் பாலறாவாயரும் இளமையில் கல்வி நலம் பெற்றுச் சிறந்தனர். பக்தி உணர்வுடன் நல்லொழுக்கத்திலும் மேம்பட்டு விளங்கினர். அக்காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த சோழமன்னன், அருண்மொழித்தேவரின் சிறப்பியல்புகளால் கவரப்பெற்று அவரைத் தன் அமைச்சர்களின் தலைமை அமைச்சராக நியமித்து, 'உத்தம சோழப்பல்லவன்' என்ற பட்டம் வழங்கி ஆட்சி உரிமைகள் பலவற்றையும் அவருக்கு அளித்தான்.

அமைச்சுரிமை ஏற்ற அருண்மொழித்தேவர் சோழநாட்டில் கும்பகோணத்துக்கு அருகில் தங்கி, அங்கு விளங்கும் திருநாகேச் சரத்து இறைவனிடம் பேரன்புகொண்டவராய் நாடோறும் 'மாநாகம் அருச்சித்த மலர்க்கமலத் தாள்வணங்கி' வழிபட்டு வந்தார். நாகேச்சரத்து இறைவர்பால் வைத்த பேரன்பினால் சோழநாட்டுத் திருநாகேச்சரம் திருக்கோயிலைப் போலவே தம்முடைய ஊராகிய குன்றத்தூரிலும் திருநாகேச்சரம் என்ற பெயரால் ஒரு திருக்கோயில் கட்டுவித்து அங்கு நாள் வழிபாடும் சிறப்பு வழிபாடும் இனிதே நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

அரசர்க்கு அறவுரை:

அந்நாளில் சைவம் சார்ந்த அன்பர்கள் பலரும் தங்கள் சமய மெய்நூல்களைப் பயிலாது சமணர்கள் புனைந்துரைத்ததும் சிற்றின்பச் சுவை மிகுந்ததும் ஆகிய சீவகசிந்தாமணிக் கதையை மெய்யென நம்பி, அக்காவியச் சுவையில் ஈடுபட்டு, தம் சமயப்பெரியோர்களின் வரலாறுகளை அறியாது, பொழுது கழித்து வந்தனர். சோழமன்னனும் சிந்தாமணிக் கதையைச் சுவைபடக் கேட்டு, மனமகிழ்ந்து பாராட்டிக் களிப்புற்று வந்தான்.

அது கண்ட அருண்மொழித்தேவராம் சேக்கிழார், அரசனை நோக்கி 'வேந்தர் பெருமானே, தாங்கள் சைவமெய்ச் சமயத்தைச் சார்ந்தவராயிருந்தும் இம்மை, மறுமை, வீடு என்னும் மும்மை நலங்

களையும் தரும் சிவனடியார்களின் மெய்மை வரலாறுகளைக் கேளாது சமணர்கள் புனைந்துரைத்த பொய்க்கதையாகிய சிந்தாமணிக் கதையை மெய்யெனக் கருதிக் கேட்டல் தகுதியுடையதன்று என இடித்துரை கூறினார்.

அமைச்சரின் அறிவுரையைக் கேட்ட மன்னன், ‘நீவிர் கூறும் சிவகதை யாது? அதனை விளங்க உரைப்பீராக’ எனக் கேட்டனன்.

சேக்கிழார் அரசனை நோக்கி, ‘திருவாரூரில் விளங்கும் தியாகேசப் பெருமான் தம்முடைய அடியார்களின் பெருமைகளை விரித்துரைத்துப் போற்றுக எனக் கூறி, ‘தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்’ எனத் தாமே அடியெடுத்துக் கொடுக்க, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் திருப் பதிகத்தால் சிவனடியார்களின் பெருமைகளைப் புகழ்ந்துப் போற்றினார். அத் திருத்தொண்டத் தொகைக்குத் திருநாரையூரில் விளங்கும் பொல்லாப் பிள்ளையார் அருள்பெற்று அவர் உணர்த்திய வகையில் அத்திருத்தொண்டத் தொகையில் குறிப்பால் உணர்த்திய வரலாறுகளைச் சிறிது விரித்து நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி என்றதொரு நூலை அருளிச் செய்துள்ளார்.

இவ்வரலாறுகளைக் கேட்ட இராஜராஜமன்னர், சிவாலய தேவர் முதலாகவுள்ள அனைவரும் கேட்டு மகிழ்ந்து இவைகளே மெய்நூல்கள் எனப் பாராட்டியுள்ளார்கள்’ எனக் கூறினார்.

அதனைக் கேட்ட சோழமன்னன், திருத்தொண்டத் தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி வாயிலாகச் சேக்கிழார் கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்து திருத்தொண்டர் வரலாறுகளைத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் அமைத்து ஒரு விரிநூல் செய்து தருமாறு சேக்கிழாரைக் கேட்டுக் கொண்டான்.

திருத்தொண்டர் புராணம் அருளல்:

மன்னன் வேண்டுகோளை ஏற்ற சேக்கிழார், நடராசப் பெருமான் அருள்துணையோடு அதனை நிறைவேற்ற முற்பட்டு தில்லையம்பதியை அடைந்து. சிவகங்கையில் நீராடி, அம்பலவாணரைத் தொழுது, சிவபெருமான்பால் அன்புமிக்க அடியவர் வரலாறுகளை விரித்துரைக்க அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளுமாறு நடராசப் பெருமானை வேண்டி நின்றார். அந்நிலையில் அங்குள்ளார் யாவரும் கேட்க, ‘உலகெலாம்’ என்றொரு வானொலி எழுந்தது. சேக்கிழார் நடராசப் பெருமானின் தடங்கருணையை வியந்து நின்றார்.தில்லை வாழந்தணர்கள் நடராசப் பெருமானின் பிரசாதமாகத் திருநீறு, திருமாலை, பரிவட்டம் அளித்தனர்.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரையும் சேக்கிழார் வணங்கிப் போற்றி, ஆயிரங்கால் மண்டபத்தை அடைந்து, ஆங்கே அமர்ந்து, தில்லைப் பெருமான் அருளிய 'உலகெலாம்' என்ற சொல்லையே முதன் மொழியாகக் கொண்டு திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் தெய்வத் தமிழ்ப் பெருங்காவியத்தைப் பாடத் தொடங்கினார். இறைவன் அருளிய அவ்வருள்வாக்கு நூலின் முதலிலும் இடையிலும் முடிவிலும் அமையுமாறு அப்புராணத்தை இலக்கியச் சுவையும் பக்திச் சுவையும் இனிதே அமையப் பாடி முடித்தார்.

அநபாயனின் ஆர்வம்:

புராணம் எந்த அளவில் பாடப்பெற்றுள்ளது என்பதை அடிக்கடி விசாரித்து அறிந்துவந்து சோழமன்னன் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடி முடிக்கப்பட்ட செய்தியை அறிந்து, மிக்க மனமகிழ் வெய்தி தில்லைப்பதியை அடைந்தான். சேக்கிழாரும் தில்லைவாழந் தணர்களும் எதிர் கொண்டழைத்தனர். மன்னன் தில்லையம்பலவனை யும், சிவவேடப் பொலிவுடன் விளங்கிய சேக்கிழாரையும் வணங்கி வலம்வந்து, தில்லையம்பல முன்றிலில் நின்றான். அந்நிலையில் 'வளவனே! நாமே உலகெலாம் என அடியெடுத்துக்கொடுக்க, அன்பன் சேக்கிழான் அடியவர் திறத்தை விரித்து நூலாகச் செய்துள்ளான். அதனை நீ கேட்பாயாக' என்றொரு அசரீரி வானிடை எழுந்தது.

அதனைக் கேட்ட மன்னன் மனம் மிக மகிழ்ந்து திருத்தொண்டர் புராணத்தைத் தில்லையம்பல முன்றிலில் அரங்கேற்றுவிக்க விரும்பி னான். புராணத்தைக் கேட்க வருமாறு சிவனடியார்கள் பலருக்கும் திருமுகம் அனுப்பினான். திருமுறைகளில் வல்லோரும் வேத சிவாக மங்களைக் கற்றுணர்ந்தோரும், அமைச்சர்களும், தானைத் தலைவர் களும், குறுநில மன்னர்களும், சைவக் குருமார்களும், சைவமடத் தலைவர்களும், இலக்கண இலக்கியங்களில் வல்ல புலவர்களும் அழைப்பினை ஏற்று தில்லையம்பலத்தை அடைந்தார்கள்.

திருவாதிரைத் திருநாள்:

நடராசப்பெருமானுக்கு உகந்ததும், திருஞானசம்பந்தர் திருவ வதாரம் செய்ததும், அவருக்கு உமையம்மை ஞானப்பால் அளித்ததும் ஆகிய பெருமைகளை உடையது திருவாதிரை. இது கருதியே சேக்கிழார் பெருமான் தில்லையில் சித்திரைத் திருவாதிரையில் தொடங்கிச் சித்திரைத் திருவாதிரையிலேயே திருத்தொண்டர் புராணத்தை முற்றுவித்தார்.

ஆதலின் திருக்கயிலையில் தொடங்கி, திருக்கயிலையில் நிறை வெய்துமாறு, திருத்தொண்டத் தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகியவற்றைத் தொகை, வகை நூல்களாகக் கொண்டு பதின்மூன்று சருக்கங்களோடு 4286 பாடல்களாக அமைக்கப்பெற்ற திருத்தொண்டர் புராண விரிவுரையும் சித்திரைத் திருவாதிரையிலேயே தொடங்கப் பெற்றுச் சித்திரைத் திருவாதிரையிலேயே முற்றுவிக்கப்பட்டது. இருந்து கேட்ட மன்னரும் மக்களும் இன்பக்கடலில் திளைத்தனர். பெரியபுராணம் தில்லையில் அரங்கேற்றிய நாள் 20. 4. 1140 என்பர் ஆய்வறிஞர் குடந்தை நா. சேதுராமன்.

தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் திருத்தொண்டர் புராணத்தைச் சிவனெனவே கருதிச் சிவமூலமந்திரத்தால் அருச்சனை செய்து இறைஞ்சினார்கள்.

தொண்டர் சீர்பரவுவார்:

சோழமன்னன், திருத்தொண்டர் புராணத்தையும் சேக்கிழாரையும் யானை மீது ஏற்றி, தானும் அவர்பின் அமர்ந்து, தன் இரு கைகளாலும் வெண் சாமரைக் கவரி வீசிக்கொண்டே, திருவீதியை வலம் வரச் செய்தான். யானை, திருவீதி வலம் வந்து கனகசபையின் முன்னே நின்றது. அடியவர் பலரும் சூழ்ந்து நின்று போற்றினர். சேக்கிழார் யானையிலிருந்து கீழே இறங்கி, திருத்தொண்டர் புராணத் திருமுறையைக் கனகசபைய்யின் முன்னே வைத்தார். மன்னர்பிரான் சேக்கிழாருக்குத் தொண்டர்சீர் பரவுவார் எனத் திருப்பெயர் சூட்டி இறைஞ்சிப் போற்றினான். அன்பர்களும் தொண்டர்சீர் பரவுவாரைத் தொழுது போற்றினர். அநபாய சோழன் திருத்தொண்டர் புராணத்தைச் செப்பேட்டில் எழுதச் செய்து முன்னுள்ள பதினொரு திருமுறைகளோடு சேர்த்து இந்நூலைப் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக்கிச் சிறப்பித்தான்.

பாலறாவாயர்:

சேக்கிழாரைப் பணி கொள்ள விரும்பாத அநபாய சோழன் அங்கிருந்தவர்களை நோக்கி, சேக்கிழாரின் தம்பியார் பாலறாவாயர் எங்குள்ளார் என வினவினான். அங்கிருந்தவர்கள் பாலறாவாயர் குன்றத்தூரில் திருக்குளம் அமைத்து, திருநாகேச்சுரம் திருக்கோயில் வழிபாடுகளைச் செய்துகொண்டு, குன்றத்தூரில் இருக்கிறார் எனக் கூறினர். அரசன் பாலறாவாயரை அழைத்து வரச்செய்து அவருக்குத் தொண்டைமான் என்ற பட்டப்பெயர் சூட்டி, தன் அமைச்சராக நியமித்துக்கொண்டான்.

அமைச்சர் பதவிபெற்ற பாலறாவாயர், தொண்டை மண்டலத்தில் அரசாணையைச் செயற்படுத்திக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்.

தொண்டை நாட்டில் பெரும்பஞ்சம் ஒன்று வந்தபோது உளங்கலங்காமல் அங்குள்ள மக்களுக்கெல்லாம் உணவளித்துப் பசிப்பிணி தீர்த்த அருஞ்செயலால் 'தொண்டை மண்டலம் நின்று காத்த பெருமான்' என எல்லோராலும் போற்றப்படும் சிறப்பை எய்தினார்.

முத்திப் பேறு:

தொண்டர்சீர் பரவுவாராகிய சேக்கிழார் பெருமான் தில்லை நகரிலேயே தங்கியிருந்து, திருத்தொண்டர் பெருமைகளை உணர்ந்து போற்றியவராய்ச் சிவனடியார்களோடுகூடித் தவநிலையிலமர்ந்து வைகாசிப் பூச நாளில் தில்லைப்பெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்து முத்தி பெற்றார்.

காலம்:

இரண்டாங் குலோத்துங்கன் (கி. பி. 1133 -1150) வேண்டு கோட்படி சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தைப் பாடி அரங்கேற்றியபின், அம் மன்னன் மகன் இரண்டாம் இராஜராஜன் (கி. பி. 1146-1173) சேக்கிழார் துணையோடு தஞ்சைப் பெரியகோயிலமைப்பில், தான் தாராசுரத்தில் கட்டிய பெரியகோயிலில், நாயன்மார்களின் வரலாற்று முறை புடைப்புச் சிற்பங்களை அமைத்தான். மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழன் (கி. பி. 1178-1218) ஆட்சிக் கால முற்பகுதியில் தில்லையில் சேக்கிழார் முத்திப் பேறெய்தினார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாகிய பன்னிரு திருமுறை வரலாற்றில் பேராசிரியர் திரு. க. வெள்ளைவாரணனார் சேக்கிழார் காலம் பற்றிய ஆய்வாளர் பலர் கருத்துக்களையும் தொகுத்து ஆய்வுசெய்து சேக்கிழார் நாயனார் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனது ஆட்சியின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என முடிவுசெய்துரைக்கின்றார்.

பொதுவாக, சேக்கிழார் நாயனார் காலம் கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு எனக்கொள்ளலாம்.

அண்ட வாணர்தொழு தில்லை யம்பலவர்
அடியெடுத் துலகெ லாமெனத்
தொண்டர் சீர்பரவு சேக்கி ழான்வரிசை
துன்று குன்றைநக ராதிபன்
தண்ட காதிபதி திருநெறித் தலைமை
தங்கு செங்கைமுகில் பைங்கழல்
புண்டரீக மலர் தெண்ட னிட்டுவினை
போக்கு வார்பிறவி நீக்குவார்.

–சேக்கிழார் புராணம், 103

திருக்கயிலாய பரம்பரை
எல்லாம் சிவன் செயல்
தருமபுரம் ஆதீனம்

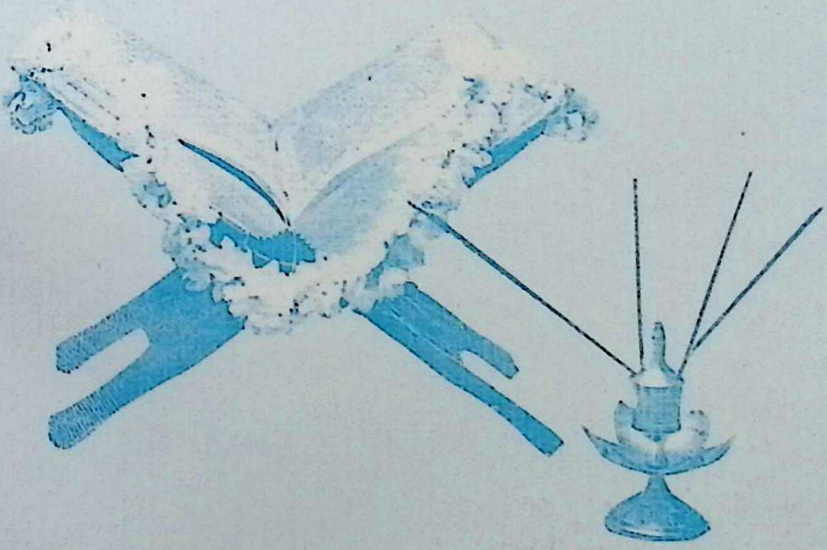

பெரியபுராணம் எனப்படும்
திருத்தொண்டர் புராணம் அருளிச்செய்த

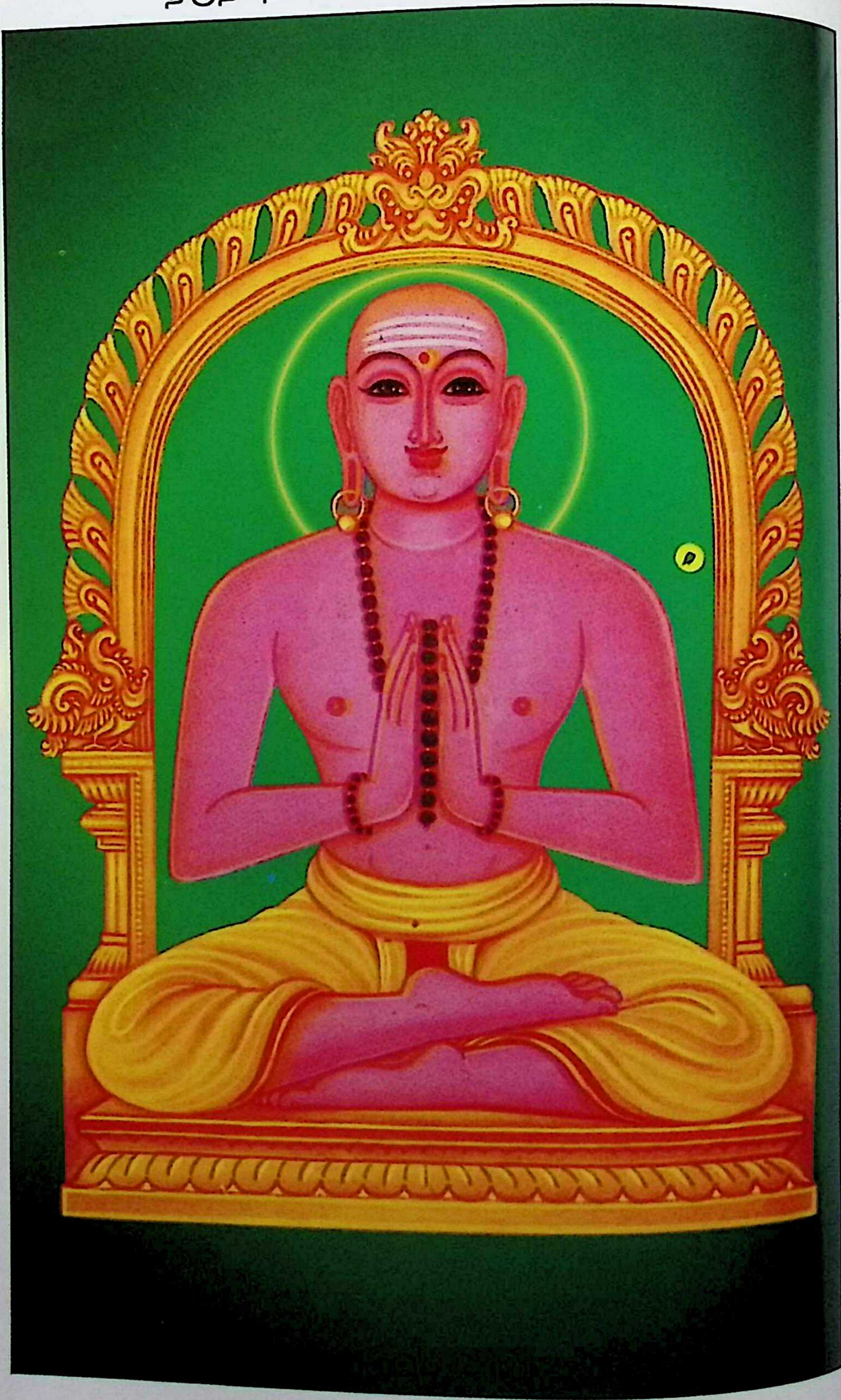

சேக்கிழார் நாயனார்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் நாயனார்

அருளிச்செய்த

பெரியபுராணம் எனப்படும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

இரண்டாம் காண்டம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1898 வேதநெறி தழைத்தோங்க
மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம்ப ரைபொலியப்
புனிதவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித்
திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு
திருத்தொண்டு பரவுவாம். 1

1.பொழிப்புரை: இவ்வுலகில் நான்மறைகளின் நெறிகள் தழைத்து ஓங்கவும், அவற்றுள் மேலாய சைவத் துறைகள் நிலைபெற்று விளங்கவும், உலகுயிர்கள் வழிவழியாகத் தழைத்துச் செழித்து விளங்கவும், தூய திருவாய் மலர்ந்து அழுதவரான, குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழிப் பதியில் தோன்றியருளிய திருஞானசம்பந்தரின் திருவடித் தாமரைகளைத் தலைமேற் கொண்டு போற்றி, அம்மலரடிகளின் துணையால் அப்பெருமான் செய்த திருத்தொண்டின் இயல்புகளை எடுத்துச் சொல்லுவோம்.

குறிப்புரை: நான்மறைகள் என்பன அறம் முதலிய நாற்பொருள்களையும் பொதுப்படக் கூறுவன. சைவநெறி என்பது வீட்டு நெறியை அடைதற்குரிய புற (சரியை), அக (கிரியை), ஒன்றிய (யோக) வழிபாடுகளால் அடையத்தகும் ஞான நெறியைச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுவது. ஆதலின் மறைகளைப் பொது என்றும், சைவ நெறியைச் சிறப்பு என்றும் கூறுவர். இனி, நான்மறைகள் உலகர்க்கும், சைவ நெறியை விளக்கிக் கூறும் ஆகமங்கள் அருள் பதிவுடையார்க்கும் (சத்திநிபாதர்) அருளப்பட்டன என்றும் கூறுவர். 'வேதமொ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன்நூல், ஓதும் பொதுவும் சிறப்பும்என் றுள்ளன' (தி.10 பா.2362) 'வேதம் பசுஅதன்பால் மெய்யா கமம்' (தனிப் பாடல்) எனவரும் திருவாக்குகளும் காண்க.

மறைகள் இறைவனை இன்ன தன்மையன் என்றறியவொண் ணாதவன் என்றே கூற, சைவநெறி அப்பெருமானை இன்னதன்மையன் என்றும், இவ்வகையில் அறிந்து உணர்தற்குரியவன் என்றும் கூறும் உயர்நெறியாக விளங்குவதென்றும் கூறுவர். அது பற்றியே 'மிகுசைவத் துறை' என்றார். பூதம் – உயிர்க் கூட்டம்.

1899 சென்னிவளர் மதியணிந்த
சிலம்பணிசே வடியார்தம்
மன்னியசை வத்துறையின்
வழிவந்த குடிவளவர்
பொன்னிவளந் தருநாடு
பொலிவெய்த நிலவியதால்
கன்னிமதில் மருங்குமுகில்
நெருங்குகழு மலமூதூர். 2

1900 அப்பதிதான் அந்தணர்தம்
கிடைகள்அரு மறைமுறையே
செப்பும்ஒலி வளர்பூகச்
செழுஞ்சோலை புறஞ்சூழ
ஒப்பில்நகர் ஓங்குதலால்
உகக்கடைநாள் அன்றியே
எப்பொழுதுங் கடல்மேலே
மிதப்பதென இசைந்துளதால். 3

2.பொழிப்புரை: வளருந் தன்மை வாய்ந்த பிறைச் சந்திரனைத் தலையிலும், சிலம்பைத் திருவடிகளிலும் சூடிய சிவபெருமானின் நிலைபெற்ற சைவத் துறையில், வழிவழியாய் வந்த குடியான சோழரின் காவிரியாறு வளம் செய்கின்ற நாடு பொலிவு பெறும்படி நிலை பெற்றுள்ள பதியே, அழியாத மதிலின் அருகே மேகங்கள் வந்து நெருங்கும் திருக்கழுமலம் என்னும் சீகாழிப் பதியாகும்.

குறிப்புரை: கழுமலம் என்பது சீகாழியின் பன்னிரண்டு பெயர் களுள் ஒன்று.

3.பொழிப்புரை: மறைகளை ஓதிவரும் சிறுவர்கள், அரிய மறை களை ஓதுகின்ற ஒலியுடன் வளர்கின்ற பாக்கு மரங்களின் செழுமை யான சோலைகள் புறத்தே சூழ, ஒப்பில்லாமல் ஓங்குதலால், அப் பதிதான், ஊழிக்காலத்தில் மிதப்பது மட்டுமன்றி எக்காலத்துமே கடலில் மிதப்பதாகும் என்ற தோற்றத்தைப் பொருந்தியுள்ளதாகும்.

குறிப்புரை: சூழ்ந்துள்ள சோலைகளின் நிறத்தாலும், மறைகளின் முழக்காலும், கடலை ஒத்தலின், காழிப்பதி கடலில் மிதப்பது போல்வ தாயிற்று.

1901 அரிஅயனே முதல்அமரர்
அடங்கஎழும் வெள்ளங்கள்
விரிசுடர்மா மணிப்பதணம்
மீதெறிந்த திரைவரைகள்
புரிசைமுதல் புறஞ்சூழ்வ
பொங்கோதம் கடைநாளில்
விரிஅரவ மந்தரஞ்சூழ்
வடம்போல வயங்குமால். 4

1902 வளம்பயிலும் புறம்பணைப்பால்
வாசப்பா சடைமிடைந்த
தளம்பொலியும் புனற்செந்தா
மரைச்செவ்வித் தடமலரால்
களம்பயில்நீர்க் கடன்மலர்வ
தொருபரிதி யெனக்கருதி
இளம்பரிதி பலமலர்ந்தாற்
போல்பஉள இலஞ்சிபல. 5

4.பொழிப்புரை: திருமாலும், நான்முகனும் முதலிய தேவர்கள் அடங்குமாறு மேலே எழும் பல நீர்ப் பெருக்குகள், விரிந்த கதிர்களை யுடைய பெரிய மணிகள் அழுந்திய மேடைகளின் மீது வீசும் அலைகளால் உண்டான கீற்றுகள், புறமதிலின் மருங்கினில் நிரல்பட அமைந்திருப்பவை, பொங்கும் பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்தில் மந்தர மலையை வரிவரியாகச் சுற்றிய வாசுகி என்ற பாம்பின் வடத்தைப் போல விளங்கும்.

குறிப்புரை: காழி நகரிலுள்ள மதில்மேடைகள் மந்தர மலையையும், அவற்றில் படிந்து நிற்கும் நீர்ப்பெருக்காலாய கீற்றுக்கள் அம் மலையைச் சுற்றிய பாம்பினையும் போன்றன. பதணம் – மதிலின் மேலிடமான மேடைகள்.

5.பொழிப்புரை: கரிய நீர் நிறைந்த கடலில் மலர்கின்ற ஒரு கதிரவன் என எண்ணி, வளம் மிக்க மணம் கொண்ட மருத நிலத்தின் புறத்தே, மணம் கமழும் பசிய இலைகளிடையே, நெருங்கிய இதழ்களுடன் விளங்கும் நீர்ப் பூவான செந்தாமரை மலர்கள் மலர்ந்ததால், இள ஞாயிறு பல தோன்றினாற் போன்ற தோற்றம் கொண்டனவான பல நல்ல நீர்நிலைகள் அங்கு எங்கும் விளங்கின.

குறிப்புரை: புறம்பணை – மருத நிலத்தில் வெளிப்பக்கம். தளம் – இதழ். இலஞ்சி – பொய்கை. இலஞ்சி கடல் எனவும், செந்தாமரை பரிதி எனவும் விளங்குகின்றன.

1903 உளங்கொள்மறை வேதியர்தம்
ஓமதூ மத்திரவும்
கிளர்ந்ததிரு நீற்றொளியில்
கெழுமியநண் பகலுமலர்ந்
தளந்தறியாப் பல்லூழி
யாற்றுதலால் அகலிடத்து
விளங்கியஅம் மூதூர்க்கு
வேறிரவும் பகலும்மிகை. 6

1904 பரந்தவிளை வயற்செய்ய
பங்கயமாம் பொங்கெரியில்
வரம்பில்வளர் தேமாவின்
கனிகிழிந்த மதுநறுநெய்
நிரந்தரம்நீள் இலைக்கடையால்
ஒழுகுதலால் நெடிதவ்வூர்
மரங்களும்ஆ குதிவேட்கும்
தகையவென மணந்துள்தால். 7

6.பொழிப்புரை: மனத்தில் கொண்ட மறை ஒழுக்கத்தை உடைய மறையவர் செய்யும் ஓமப் புகைகளின் படலங்களால் இரவும், கிளர்ச்சி பெற்ற திருநீற்றின் ஒளியால் பொருந்திய நண்பகலுமாய் எக்காலத்தும் மிக்கு விளங்கி, எல்லை அளந்தறியப்படாத பல ஊழிகளிலும் நிலைபெற்றிருப்பதால், அகன்ற உலகில் பெருமை பொருந்த விளங்கிவரும் அப்பழம்பதிக்கு, வேறு இரவும் பகலும் வேண்டப்படாத மிகையாகும்.

குறிப்புரை: இரவும் பகலுமாய காலநிலை உலகியல் வழிப்பட்டது. மாயையின் விளைவாயது. காழிப் பதியோ அருள் வழிப்பட்டதாகும். ஆதலின் அந்நகருக்கு அருள் வயத்ததாய ஓமப் புகையும், திருநீற்று ஒளியுமே இரவையும் பகலையும் விளைவிக்கத் தக்கன; ஆதலின் நாம் காணும் இரவும் பகலும் மிகை என்றார்.

7.பொழிப்புரை: பரந்த விளைவுடன் கூடிய வயல்களில் தோன்றிய சிவந்த தாமரை மலராய பெருகிய தீயில், அவ்வயல் வரம்பில் வளர்ந்த தேமா மரத்தின் பழம் விண்டதால் வெளிப்படும் சாறான நறு நெய்யானது, நீண்ட இலைநுனியின் மூலம் இடையீடின்றி ஒழுகுதலால், அங்குள்ள மக்களே அன்றி, மரங்களும் வேள்வியைச் செய்யும் இயல்புடையனஎன எண்ணுமாறு அத்திருப்பதி விளங்கியது.

குறிப்புரை: விளைவயல் – வேள்வி செய்யும் இடம். தாமரை – வேள்வித் தீ. மரங்களில் சாறு – ஓமநெய். மாவிலையின் நுனி – ஓமத் துடுப்பு.

1905 வேலையழற் கதிர்படிந்த
வியன்கங்குல் வெண்மதியம்
சோலைதொறும் நுழைந்துபுறப்
படும்பொழுது துதைந்தமலர்ப்
பாலணைந்து மதுத்தோய்ந்து
தாதளைந்து பயின்றந்தி
மாலையெழுஞ் செவ்வொளிய
மதியம்போல் வதியுமால். 8

1906 காமர்திருப் பதியதன்கண்
வேதியர்போற் கடிகமழும்
தாமரையும் புல்லிதழும்
தயங்கியநூ லுந்தாங்கித்
தூமருநுண் துகளணிந்து
துளிவருகண் ணீர்ததும்பித்
தேமருமென் சுரும்பிசையால்
செழுஞ்சாமம் பாடுமால். 9

8.பொழிப்புரை: கதிரவன் கடலில் மறைந்த பின்பு, இரவில் தோன்றி விளங்கும் வெண்மையான மதியம், சோலைகள் தோறும் புகுந்து வெளிப்பட்டுத் தோன்றும் பொழுது, அடர்ந்த மரங்களினிடையே சேர்ந்து, அவற்றின் தேனில் தோய்ந்தும், மகரந்தங்களை அளாவியும் இங்ஙனம் நெடுநேரம் பயின்றதால், மாலையில் தோன்றும் சிவந்த ஒளியையுடைய சந்திரனைப்போல் தோன்றி விளங்கும்.

குறிப்புரை: சந்திரன் மாலையில் தோன்றும் பொழுது சிவந்தும், பின் வெள்ளிதாயும் விளங்கும். ஆனால் இப்பதியில் தோன்றும் சந்திரனோ சோலைக்கண்ணுள்ள தேனையும் மகரந்தப் பொடிகளையும் அளாவி வருதலால், எஞ்ஞான்றும் சிவந்து விளங்குகின்றது.

9.பொழிப்புரை: அழகிய அத்திருப்பதியில், மணம் கமழும் தாமரை யும், அந்தணர்களைப் போல், புற இதழ்களையும், நூலையும் தாங்கிக் கொண்டு, தூய்மையுடைய நுண்மையான துகள்களை அணிந்து, துளித்து வருகின்ற நீர் ததும்பி, தேன் பொருந்த வரும் வண்டின் இசை யால் இனிய சாமவேத கீதத்தைப் பாடும்.

குறிப்புரை: அந்தணர்களுக்கு உரிய அடையாள மாலை தாமரை மாலையாகும். அந்தணர்க்காகுங்கால்:– புல்லிதழ் – கருமை இதழ்களாலாய பவித்திரம்; நூல் – பூணூல்; நுண்துகள் – திருநீறு; கண்ணீர் – அன்பினால் இன்பமார்ந்திருப்பதால் வரும் கண்ணீர்; சாமம் பாடுதல் – சாம கீதத்தைப் பாடுதல். தாமரைக் காகுங்கால்:– புல்லிதழ் – புறவிதழ்; நூல் – அதன் தண்டின் நூல்; நுண்துகள் –மகரந்தம்; கண்ணீர்– (கள் + நீர்) தேனாகிய நீர்; சாமம் பாடுதல் – வண்டு இசைத்தல்.

1907 புனைவார்பொற் குழையசையப்
பூந்தானை பின்போக்கி
வினைவாய்ந்த தழல்வேதி
மெழுக்குறவெண் சுதையொழுக்கும்
கனைவான முகிற்கூந்தல்
கதிர்செய்வட மீன்கற்பின்
மனைவாழ்க்கைக் குலமகளிர்
வளம்பொலிவ மாடங்கள். 10

1908 வேள்விபுரி சடங்கதனை
விளையாட்டுப் பண்ணைதொறும்
பூழியுற வகுத்தமைத்துப்
பொன்புனைகிண் கிணியொலிப்ப
ஆழிமணிச் சிறுதேரூர்ந்து
அவ்விரதப் பொடியாடும்
வாழிவளர் மறைச்சிறார்
நெருங்கியுள மணிமறுகு. 11

10.பொழிப்புரை: அணிந்த நீண்ட பொன்னால் ஆய குழைகள் காதில் அசைய, அழகிய பட்டுடையின் தானையினைப் பின் பக்க மாய்ச் செருகி, அந்தணர்கள் தமக்குரிய தொழிலாய தீ வளர்க்கும் வேதிகையினை மெழுகியும், வெண்மை நிறமுடைய பொடியைக் கொண்டு கோலம் இட்டும், ஒலி பொருந்திய வானில் எழும் மேகம் போன்ற கூந்தலையுடைய, ஒளி பொருந்திய அருந்ததியின் கற்பு வாய்க்கப் பெற்ற வாழ்க்கைத் துணைவியாராகிய குலமகளிர் நிரம்பிய நல்வளத்தால் மாளிகைகள் விளக்கம் பெற்று விளங்கின.

குறிப்புரை: மனைக்கு விளக்கம் மடவார் ஆவர். அவர் தாமும் கணவரின் கருத்தின் வழி நின்றொழுகும் கற்பினராயின், அவ்வில்வாழ்க் கையின் நலமும் வளமும் சொல்லப் போமோ ? இவ்வரிய விளக் கத்தை அப்பதி பெற்று நிற்கின்றது.

11.பொழிப்புரை: அப்பதியிலுள்ள தெருக்கள் தொறும், வேள்வி வேட்குங்கால், தத்தம் பெற்றோர்கள் செயத்தகும் செயற்பாடுகளைத் தாம் விளையாடும் இடங்களில் எல்லாம் மண்ணாகிய புழுதி பொருந்தச் செய்து, பொன்னால் ஆன கிண்கிணிகள் ஒலிக்க, உருள் (சக்கரம்) பூட்டிய அழகிய சிறு தேர்களை ஊர்ந்து, அதனால் எழும் பிய மண் தூசி படிய விளையாடும் சிறுவர்கள் நெருங்கியுள்ளனர்.

குறிப்புரை: பண்ணை – விளையாடும் இடம். பூழி – புழுதி : மண்.

1909 விடுசுடர்நீள் மணிமறுகின்
வெண்சுதைமா ளிகைமேகம்
தொடுகுடுமி நாசிதோறும்
தொடுத்தகொடி சூழ்கங்குல்
உடுஎனும்நாண் மலர்அலர
உறுபகலிற் பலநிறத்தால்
நெடுவிசும்பு தளிர்ப்பதென
நெருங்கியுள மருங்கெல்லாம். 12

1910 மடையெங்கும் மணிக்குப்பை
வயலெங்கும் கயல்வெள்ளம்
புடையெங்கும் மலர்ப்பிறங்கல்
புறமெங்கும் மகப்பொலிவு
கிடையெங்கும் கலைச்சூழல்
கிளர்வெங்கும் முரலளிகள்
இடையெங்கும் முனிவர்குழாம்
எயிலெங்கும் பயிலெழிலி. 13

12.பொழிப்புரை: ஒளி பொருந்திய நீண்ட மணிகள் பதித்த தெருக்களின் வெண்ணிறச் சுண்ணச் சாந்தால் இயன்ற மாளிகைகள்,மேக மண்டலத்தைத் தொடுமாறு நீண்ட நாசிகள் தோறும் கட்டிய கொடிகளால் இருள் பரவியுள்ள இரவில், விண்மீன்கள் என்னும் புதிய பூக்கள் பூப்பதற்குப் பொருந்திய பகற் பொழுதில் பல நிறங்களுடன் நீண்ட வானத்தில் தளிர்ப்பதைப் போன்று பக்கங்களில் எல்லாம் நெருங்கியுள்ளன.

குறிப்புரை: நாசி – மாளிகையின் உச்சியில் கொடிகள் கட்டுதற்கென அமைந்த உறுப்பு. மாளிகைகள் வெண்சுதையால் இயன்றவை. அவற்றில் மணிகள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. அம்மாளிகைகளின் உச்சியில் பல்வேறு நிறமுடைய கொடிகள் கட்டப்பெற்றுள்ளன. இவையே இப் பாடற் கருவாம். மாளிகைகளின் வெண்ணிறச் சாந்து பகல் செய்கின்றது. அதன் கண் பதிக்கப்பட்டிருக்கும் மணிகள் விண்மீன்களென உள்ளன. இவை இரவிலேயே காண்பதற்குரியன. இவ்விண்மீன் களாய மலர்கள் பலவும் இரவில் மலர்தற்கு ஏதுவாக அக்கொடிகள் விசும்பில் தளிர்த்துள்ளன என்கின்றார் ஆசிரியர்.

13.பொழிப்புரை: அப்பதியின் நீர் மடைகள் எங்கும், மணிகளின் குவியல்கள் உள்ளன. வயல்களில் எங்கும் நீர் வெள்ளத்துடன் கயல் மீன்களின் கூட்டங்கள் உள்ளன. அங்குள்ள வயல்களின் அருகி லுள்ள இடங்களில் பூக்குவியல்கள் உள்ளன. அவற்றின் வெளியில் எங்கும் வேள்விகளின் பொலிவுகள் நிரம்பி யுள்ளன. சிறுவர்க்கு மறை பயிற்றும் பள்ளிகள் எங்கும், கலைகளின் சூழல்கள் விளங்கியுள்ளன. எழுச்சிமிக்க சோலைகள் எங்கும், ஒலிக்கும் வண்டுகளின்

1910 பிரமபுரம் வேணுபுரம்
புகலிபெரு வெங்குருநீர்ப்
பொருவில்திருத் தோணிபுரம்
பூந்தராய் சிரபுரமுன்
வருபுறவஞ் சண்பைநகர்
வளர்காழி கொச்சைவயம்
பரவுதிருக் கழுமலமாம்
பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால். 14

1912 அப்பதியின் அந்தணர்தங்
குடிமுதல்வர் ஆசில்மறை
கைப்படுத்த சீலத்துக்
கவுணியர்கோத் திரம்விளங்கச்
செப்புநெறி வழிவந்தார்
சிவபாத விருதயர்என்று
இப்புவிவா ழத்தவஞ்செய்
இயல்பினார் உளரானார். 15

கூட்டங்கள் உள்ளன. இச்சோலைகளின் இடம் எங்கும், மறை முனிவர்களின் கூட்டங்கள் உள்ளன. மதில்கள் எங்கும், தவழ்கின்ற மேகங்கள் உள்ளன.

குறிப்புரை: மடை – வயல்களிலுள்ள நீர் பாய்தற்கும் வடிதற்கும் உரிய மடைகள்.

14.பொழிப்புரை: அத்திருப்பதியானது, பிரமபுரம், வேணுபுரம், பெரியபுகலி, வெங்குரு, நீரினுள் ஒப்பில்லாது விளங்கும் திருத் தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், முன்வரும் புறவம், சண்பை நகர், வளரும் காழி, கொச்சை வயம், போற்றுகின்ற திருக்கழுமலம் என்னும் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்களைக் கொண்டதாகும்.

15.பொழிப்புரை: அப்பதியில் அந்தணர்களின் குடியில் வந்த முதன்மை உடையவரும், குற்றம் தீர்ந்த மறைகள் கூறியவாறு ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை உடையவரும், கவுணியர் கோத்திரமும் அதன் உள் நெறி வகைகளாகக் கூறப் பெறுவனவும் மேன்மை அடையுமாறு தோன்றிய வருமான 'சிவபாத இருதயர்' என்பார். அவர் இவ்வுலகம் வாழும் பொருட்டுத் தவம் செய்யும் இயல்புடையவராய் வாழ்ந்து வந்தார்.

குறிப்புரை: அந்தணர் – குடி மரபு. கவுணியர் கோத்திரம் – அதன் உட்பிரிவு. செப்புநெறி – அதன் உட்பிரிவுகளாகக் கூறப்பெறும் சூத்திரம், பிரவரம் முதலியன.

16.பொழிப்புரை: அவருடைய மனைவியார், அவருக்குப் பொருந் திய அந்தணர் மரபில் வந்தவர். எல்லாவுலகமும் பெறுதற்கு அரிய பெருமையையுடையவர். அழகுடைய'பகவதியார்' என்று போற்றப் படுகின்ற பெயரையுடையவர். கற்பால் மேன்மையுறும் சிறப்பால் தம் கணவரின் கருத்துக்கு ஏற்ப அமைந்து ஒழுகுபவர்.

1913 மற்றவர்தந் திருமனையார்
வாய்ந்தமறை மரபின்வரு
பெற்றியினார் எவ்வுலகும்
பெறற்கரிய பெருமையினார்
பொற்புடைய பகவதியார்
எனப்போற்றும் பெயருடையார்
கற்புமேம் படுசிறப்பால்
கணவனார் கருத்தமைந்தார். 16

1914 மரபிரண்டும் சைவநெறி
வழிவந்த கேண்மையினார்
அரவணிந்த சடைமுடியார்
அடியலால் அறியாது
பரவுதிரு நீற்றன்பு
பாலிக்குந் தன்மையராய்
விரவுமறை மனைவாழ்க்கை
வியப்பெய்த மேவுநாள். 17

குறிப்புரை: 'வாய்ந்த மறைமரபு' என்றார், சிவபாத இருதயரின் குலம், குணம் முதலானவற்றுக்கெல்லாம் பொருந்தியிருத்தல் பற்றி. கணவர் கருத்தமைதல் – கணவனார்தம் திருவுள்ளத்திற்கு ஏற்ப அமைந்து ஒழுகும் வாழ்க்கையராய் வாழ்தல்.

17.பொழிப்புரை: தாய்வழி தந்தைவழி ஆகிய இருமரபுகளும் சைவ நெறிவந்த உரிமையுடைமையின், அவ்விருவரும், பாம்பை அணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை அன்றி மற்றொன்றையும் பொருள் என்று உணராதவராய், மறை நெறிப்படி மனைவாழ்க்கைத் திறத்தில் யாவரும் வியக்குமாறு வாழ்ந்து வரும் நாள்களில்,

18.பொழிப்புரை: உலகில் கீழ்மக்களான சமணர், புத்தர் என்ற இவர்களின் பொய்ச் சமயங்கள் மிகுதியாய் வளர, அதனால் பழைய அரிய மறை வழக்கங்கள் சுருங்கி, அடியார்களிடத்து, திருநீற்றுச் சாதனத்தின் விளக்கமானது போற்றப்பெறாது மறையக் கண்டு, குற்றம் இல்லாத சிறப்புடைய சிவபாத இருதயர் பெரிதும் வருத்தம் அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன. பல்லவன் ஒரு புறமும், பாண்டியன் ஒரு புறமுமாக இருந்து, சமண சமயச் சார்பினால் தாக்குண்டு, தம்மையும், தம் நாட்டையும் கீழ்ப்படுத்தி யிருந்தமை சம்பந்தர், நாவரசர் ஆகியோர்தம் வரலாற்றால் அறிய முடிகின்றது. புத்தச் சார்பும் இருந்தமை புத்த நந்தியால் அறிய முடிகின்றது. இவ்வகையிலேயே சிவபாத இருதயர் பெரிதும் வருந்தலாயினர்.

1915 மேதினிமேற் சமண்கையர்
சாக்கியர்தம் பொய்ம்மிகுத்தே
ஆதியரு மறைவழக்கம்
அருகிஅர னடியார்பால்
பூதிசா தனவிளக்கம்
போற்றல்பெறா தொழியக்கண்
டேதமில்சீர்ச் சிவபாத
இருதயர்தாம் இடருழந்தார். 18

1916 மனையறத்தில் இன்பமுறு
மகப்பெறுவான் விரும்புவார்
அனையநிலை தலைநின்றே
ஆடியசே வடிக்கமலம்
நினைவுறமுன் பரசமயம்
நிராகரித்து நீறாக்கும்
புனைமணிப்பூண் காதலனைப்
பெறப்போற்றுந் தவம்புரிந்தார். 19

1917 பெருத்தெழும்அன் பாற்பெரிய
நாச்சியா ருடன்புகலித்
திருத்தோணி வீற்றிருந்தார்
சேவடிக்கீழ் வழிபட்டுக்
கருத்துமுடிந் திடப்பரவும்
காதலியார் மணிவயிற்றில்
உருத்தெரிய வரும்பெரும்பே
றுலகுய்ய உளதாக. 20

19.பொழிப்புரை: இல்வாழ்க்கையில் இன்பம் அளிக்கும் மகவைப் பெறும் விருப்பத்தைக் கொண்ட சிவபாத இருதயர் அந்நிலையில் ஊன்றி நின்று, சிவபெருமானின் ஆடும் திருவடிப்போதுகளை நினைந்து, முன்னர்ப் பரசமயங்களின் தீமையைப் போக்கித் திருநீற்றின் விளக்கத்தை மிகுதிப் படுத்தும் அழகிய அணிகளை அணியும் திருமகனைப் பெறும் பொருட்டுத் தவத்தைச் செய்தார்.

குறிப்புரை: 'இட்டுந் தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும், நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும், மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப் பயக்குறையில்லைத் தாம் வாழுநாளே' (புறநா.188) என்பதால் தமக்கும் உலகுயிர்க்கும் பேரின்பம் கிட்ட மகவு இருத்தல் இன்றி யமையாததாயிற்று.

20.பொழிப்புரை: பெருகி எழும் அன்பால், திருநிலை நாயகி அம்மையாருடன் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளுபவரான தோணியப்பரின் சேவடிகளின் கீழ் வணங்கி, கணவரின் கருத்து முற்றுப் பெறும்படிபரவும் பகவதியாரின் மணிவயிற்றில், உருவம் தெரிய வரும் கருப்பமான பெரும் பிள்ளைப் பேறு உலகம் உய்ய உளதாக,

1918 ஆளுடையா ளுடன்தோணி
அமர்ந்தபிரான் அருள்போற்றி
மூளுமகிழ்ச் சியில்தங்கள்
முதன்மறைநூல் முறைச்சடங்கு
நாளுடைய ஈரைந்து
திங்களினும் நலஞ்சிறப்பக்
கேளிருடன் செயல்புரிந்து
பெரிதின்பங் கிளர்வுறுநாள். 21

1919 அருக்கன்முதற் கோளனைத்தும்
அழகியஉச் சங்களிலே
பெருக்கவலி யுடன்நிற்கப்
பேணியநல் லோரையெழத்
திருக்கிளரும் ஆதிரைநாள்
திசைவிளங்கப் பரசமயத்
தருக்கொழியச் சைவமுதல்
வைதிகமுந் தழைத்தோங்க. 22

1920 தொண்டர்மனங் களிசிறப்பத்
தூயதிரு நீற்றுநெறி
எண்டிசையுந் தனிநடப்ப
ஏழுலகுங் களிதூங்க
அண்டர்குலம் அதிசயிப்ப
அந்தணர்ஆ குதிபெருக
வண்டமிழ்செய் தவம்நிரம்ப
மாதவத்தோர் செயல்வாய்ப்ப. 23

21.பொழிப்புரை: ஆளும் தன்மையுடைய திருநிலைநாயகியாருடன் தோணியப்பரின் திருவருளையும் போற்றிக் கருக்கொண்ட காரணத்தினால் மனத்தில் பெருகும் மகிழ்ச்சியுடன், தங்களுக்குரிய மறையின் முறைப்படி செய்யும் செயற்பாடுகளையெல்லாம், நாளினை முதன்மையாகக் கொண்ட பத்துத் திங்களிலும் நன்மை உண்டாகுமாறு உறவினர் மகிழ்ந்து செய்ய, இன்பம் உண்டாகும் அத்தகைய நாள் களில்,

22.பொழிப்புரை : கதிரவன் முதலான கோள்கள் எல்லாம் தத்தமக் குரிய வலிமை மிகும் இராசிகளில் நிற்கவும், சோதிட நூலார் விரும்பும் நல்ல வேளை வரவும், செம்மை மிக்க திருவாதிரை நாள் எண்திசையும் விளக்கம் அடையவும், மற்ற சமயங்களின் தருக்கிய நிலை ஒழியவும், முதன்மையான சைவத் துறையும் வைதிகத் துறையும் தழைத்து ஓங்கவும்,

சிதம்பரம் அருள்மிகு நடராஜர் சபை

திருக்கயிலாய பரம்பரை
எல்லாம் சிவன் செயல்
தருமபுரம் ஆதீனம்

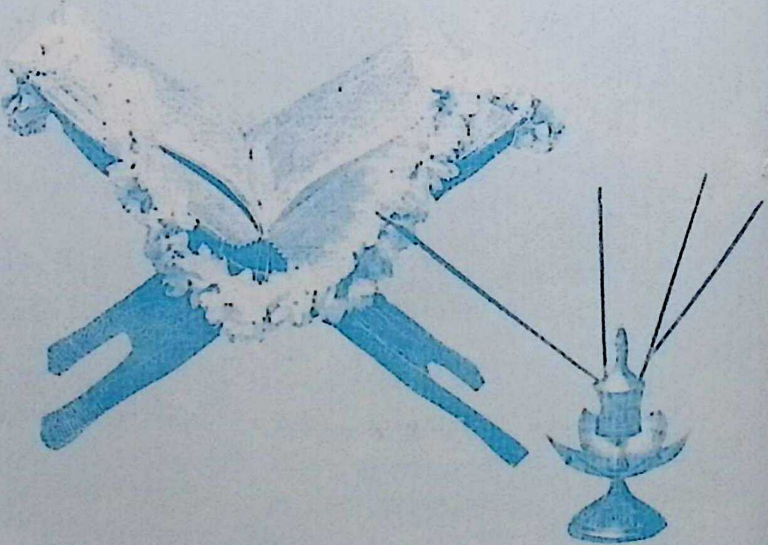

1921 திசையனைத்தின் பெருமையெலாம்
தென்றிசையே வென்றேற
மிசையுலகும் பிறவுலகும்
மேதினியே தனிவெல்ல
அசைவில்செழுந் தமிழ்வழக்கே
அயல்வழக்கின் துறைவெல்ல
இசைமுழுதும் மெய்யறிவும்
இடங்கொள்ளும் நிலைபெருக. 24

1922 தாளுடைய படைப்பென்னுந்
தொழில்தன்மை தலைமைபெற
நாளுடைய நிகழ்காலம்
எதிர்கால நவைநீங்க
வாளுடைய மணிவீதி
வளர்காழிப் பதிவாழ
ஆளுடைய திருத்தோணி
அமர்ந்தபிரான் அருள்பெருக. 25

குறிப்புரை: அருக்கன் – கதிரவன். ஓரை பொழுது: இரண்டரை நாழிகையைக் கொண்டது. திரு – சிவம். கிளரும் – உவந்தருளும்: 'ஆதிரை நாள் உகந்தான்' (தி.4. ப. 4 பா.6) எனச் சிவபெருமானைக் குறிப்பதும் காண்க. திசைவிளங்க – பிள்ளையார் அந்நாளில் தோன்றி இருத்தலின் அவர் புகழ் எண் திசைகளிலும் விளக்கம் பெறுவதாயிற்று.

23.பொழிப்புரை: அடியவர்களின் உள்ளம் களிப்படையவும், தூய திருநீற்றின் நெறியானது எண்திசைகளிலும் இணையின்றி நடக்கவும், ஏழ் உலகங்களில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியில் திளைக்கவும், தேவரினத்தவர் மிகுவியப்புடன் நோக்கவும், அந்தணர்களின் வேள்விகள் பெருகவும், வண்மையுடைய தமிழ்செய்த தவம் முற்றுப் பெறவும், பெரிய தவத்தைச் செய்பவர்களின் செயல் முற்றுப் பெறவும்,

24.பொழிப்புரை: எண்திசைகளின் பெருமைகள் எல்லாவற்றிலும், தென்திசையின் பெருமையே வெற்றி பெற்று மேன்மை அடையவும், மேல் உலகம், கீழ் உலகம் என்பனவற்றில், இம்மண்ணுலகமே சிறப்படைந்து வெல்லவும், அசைதல் இல்லாத செழுந்தமிழே மற்ற மொழித் துறைகளின் வழக்குகளை வெல்லவும், இசையறிவும் மெய்யறிவும் பொருந்தும் நிலை பெருகவும்,

25.பொழிப்புரை: உயிர்கள் உய்தி பெறுதற்கென இறைவன் செய்யும் ஐந்தொழில்களில் அடிநிலையான படைப்புத்தொழில் தலைமையும்

1923 அவம்பெருக்கும் புல்லறிவின்
அமண்முதலாம் பரசமயப்
பவம்பெருக்கும் புரைநெறிகள்
பாழ்படநல் லூழிதொறும்
தவம்பெருக்குஞ் சண்பையிலே
தாவில்சரா சரங்கள்எலாம்
சிவம்பெருக்கும் பிள்ளையார்
திருஅவதா ரஞ்செய்தார். 26

தகவும் பெறவும், காலக் கூறுபாட்டில் நிகழ்விலும் எதிர்விலும் வருகின்ற குற்றங்கள் நீங்கவும், ஒளிபொருந்திய மணிகளையுடைய வீதிகள் சிறந்தோங்கும் சீகாழிப் பதி வாழவும், உயிர்களை அடிமையாகக் கொண்டு திருத்தோணிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானின் அருளானது மேன்மேலும் தழையவும்,

குறிப்புரை: அடி; முதல். இறைவன் செய்யும் ஐந்தொழில்களில் அடிநிலையான படைப்பு, உயிர்களின் வினை வயத்தாலேயாம். ஆனால் பிள்ளையார் தோன்றியது அருள் வயத்தாலேயாம். அவர்தம் வாழ்வின் நிறைவில் ஈனமாம் பிறவி தீர யாவரும் புகுக! என்றருளித் தம்மோடு பிறரையும் சிவச்சார்பு பெற அழைத்துச் சென்றமையால் அப்பிறப்புத் தலைமையும் தகவும் பெறுவதாயிற்று.

26.பொழிப்புரை: பயனில் செயல்களையே செய்து வரும் புல்லறிவை உடைய சமண் சமயம் முதலிய பிற சமயங்களானவை எல்லாம் பிறப்பதற்கே தொழிலாக்கும் தீயநெறிகள் பலவும் பாழ்படவும், நல்ல ஊழிக்காலந் தோறும் தான் அழியாமல் மிதந்து நின்று தவநெறியைப் பெருகச் செய்கின்ற சண்பைத் திருநகரில், குற்றம் அற்ற இயங்கும்பொருள், இயங்காப்பொருள் என்ற வகையில் நிலவுகின்ற உயிர்கள் எல்லாம் சிவத்தன்மை பெருகச் செய்யும் ஆளுடைய பிள்ளையாரான ஞானசம்பந்தர் தோன்றியருளினார்.

குறிப்புரை: இயங்கும் பொருள், இயங்காப் பொருள்களில் எல் லாம் பிள்ளையார் சிவம்பெருக்கி வாழ்ந்தமை 'ஞாலம் நின் புகழே மிகவேண்டுந் தென் ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே' (தி.3 ப.108) 'எங்கும் அரன் நாமமே சூழ்க' (தி.3 ப.54. பா.1) எனவரும் அவர்தம் திருவாக்குகளானும், திருவோத்தூரில் இருந்த ஆண்பனை, பெண்பனை களெல்லாம் நிறைவாகச் சிவமே கூடிய பெற்றியினாலும் அறியலாம். காழிப் பிள்ளையார் தோன்றியருளியதால் இன்ன இன்ன வளங்கள் வாய்ந்தன எனப் போற்றும் சேக்கிழார், இவ்வைந்து பாடல்களிலும் இருபத்தொரு வளங்களைக் குறித்தருளுகின்றார். இவற்றால் பிள்ளையார் யாண்டும் சிவம்பெருக்கி வாழ்ந்தமை அறியலாம். இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1924 அப்பொழுது பொற்புறு திருக்கழு மலத்தோர்
எப்பெயரி னோரும்அயல் எய்தும்இடை யின்றி
மெய்ப்படு மயிர்ப்புளகம் மேவியறி யாமே
ஒப்பில்களி கூர்வதொர் உவப்புற உரைப்பார். 27

1925 சிவனருள் எனப்பெருகு சித்தமகிழ் தன்மை
இவண்இது நமக்குவர எய்தியதென் என்பார்
கவுணியர் குலத்திலொரு காதலன் உதித்தான்
அவன்வரு நிமித்தம்இது என்றதி சயித்தார். 28

1926 பூமுகை அவிழ்ந்துமணம் மேவுபொழில் எங்கும்
தேமருவு தாதொடு துதைந்ததிசை யெல்லாம்
தூமருவு சோதிவிரி யத்துகள் அடக்கி
மாமலய மாருதமும் வந்தசையு மன்றே. 29

27.பொழிப்புரை: அதுபொழுது அழகிய அக்கழுமலத்தில் எந்நெறி யிலிருப்பவர்களும் பக்கங்களில் பொருந்தும் வேறு இடம் இன்றி உடல் முழுதும் மயிர்க் கூச்செறியத் தம்மை அறியாமல் ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சி மிகுவதாய ஓர் உவகை தோன்றக் கூறுவாராய்,

குறிப்புரை: எப்பெயரினோரும் – அறுவகைச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களும் பிற இனத்தவர்களும்.

28.பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் திருவருளெனப் பெருகும் மனம் மகிழ்கின்ற தன்மை இங்கு இவ்வாறு நமக்கு வருவதற்குக் காரணம் யாது ? என வினவுவார், கவுணியர் கோத்திரத்தில் ஒரு மகன் தோன்றினான், அங்ஙனம் அவன் அவதரித்ததன் நன்னிமித்தம் இது வாகும் என்று மனம் தெளிந்து அதிசயித்தார்.

குறிப்புரை: முன், மனமகிழ்ச்சி பெருகுதற்குக் காரணம் என்ன ? எனத் தமக்குள் வினவியவர்கள், பின் அதன் உண்மை தெரிந்து அதிசயித்தார்கள். இவ்விரண்டு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

29.பொழிப்புரை: பூக்களின் மொட்டு அலர்வதால் தோன்றிய மணம் நிரம்பிய சோலைகள் எங்கும் தேன் பொருந்திய மகரந்தம் பரவுதலால் நெருங்கிய திசைகளிலெல்லாம் தூய்மையுடைய ஒளி விரியுமாறு அத்துகளை அடக்கிப் பெருமை பொருந்திய பொதிய மலையினின்றும் வருகின்ற தென்றல் காற்றும் அதுபொழுதே வந்து மென்மையாக வீசும்.

குறிப்புரை: மகரந்தத்தால் ஒளிகுன்றிய சோலையில் தென்றல் வீசி, அம்மகரந்தத் துகளை யடக்கி ஒளிமிகச் செய்தது.

1927 மேலையிமை யோர்களும் விருப்பொடு கரப்பில்
சோலைமலர் போலமலர் மாமழை சொரிந்தே
ஞாலமிசை வந்துவளர் காழிநகர் மேவும்
சீலமறை யோர்களுடன் ஓமவினை செய்தார். 30

1928 பூதகண நாதர்புவி வாழஅருள் செய்த
நாதனரு ளின்பெருமை கண்டுநலம் உய்ப்பார்
ஓதுமறை யோர்பிறி துரைத்திடினும் ஓவா
வேதமொழி யால்ஒலி விளங்கியெழு மெங்கும். 31

1929 பயன்தருவ பஃறருவும் வல்லிகளும் மல்கித்
தயங்குபுன லுந்தெளிவு தண்மையுடன் நண்ணும்
வயங்கொளி விசும்புமலி னங்கழியு மாறா
நயம்புரிவ புள்ளொலிகள் நல்லதிசை யெல்லாம். 32

30.பொழிப்புரை: விண்ணுலகத்தவர்களும் மிகுவிருப்புடன் ஒழி வில்லாது, பூஞ்சோலைகள் பூக்களைச் சொரிவதைப் போல மலர் மழையைப் பொழிந்து, நிலவுலகத்தில் வந்து, சீலம் வளரும் சீகாழிப் பதியில், பொருந்திய ஒழுக்கமுடைய அந்தணருடன் கூடி வேள்விச் செயல்களைச் செய்தனர்.

31.பொழிப்புரை: சிவகணத் தலைவர்கள் உலகு உய்தற்கென ஞானசம்பந்தரைத் தோன்றச் செய்த சிவபெருமானின் திருவருளின் பெருமையைக் கண்டு, அதற்கு ஏற்ப நலங்கள் பலவற்றையும் செய்வாராயினர். மறை ஓதுபவர்கள், பிற பிற சொற்களைச் சொல்வாராயினும், இடைவிடாது தாமே பெருகி எழும் மறை ஒலிகள் அவற் றின் மிக்கு எழும்.

32.பொழிப்புரை: எல்லாத் திசைகளிலும் பலவகையான மரங்களும் கொடிகளும் பெருகித் தத்தம் பயன்களைத் தரலாயின. கலக்கமுடைய நீர்நிலையங்களும் தெளிவுடனும் குளிர்ச்சியுடனும் விளங்கின. விளங்கும் ஒளிகளையுடைய வானமும் களங்கம் நீங்கினது. மாறுபாடில்லாத பெரிய திசைகளில் எல்லாம் பறவைகளின் ஒலியே மிக்கிருப்பன. இங்ஙனம் எல்லாம் நன்மை பெருக விளங்கின.

33.பொழிப்புரை: அழகிய இடங்கள் தோறும் இவ்வாறான விழாவின் மங்கலங்களால் பெருகும் சீகாழிப் பதியில், சங்குகள், ஒருமுகப் பறை, இருமுகப் பறை, வேறு பிற நரம்புக் கருவிகள், தாரை, சின்னம் முதலாய இசைக் கருவிகள்,

1930 அங்கண்விழ விற்பெருகு சண்பையகல் மூதூர்ச்
சங்கபட கங்கருவி தாரைமுத லான
எங்கணும் இயற்றுபவர் இன்றியும் இயம்பும்
மங்கல முழக்கொலி மலிந்தமறு கெல்லாம். 33

1931 இரும்புவனம் இத்தகைமை எய்தஅவர் தம்மைத்
தருங்குல மறைத்தலைவர் தம்பவன முன்றில்
பெருங்களி வியப்பொடு பிரான்அருளி னாலே
அருந்திரு மகப்பெற வணைந்தஅணி செய்வார். 34

1932 காதல்புரி சிந்தைமகி ழக்களி சிறப்பார்
மீதணியும் நெய்யணி விழாவொடு திளைப்பார்
சூதநிகழ் மங்கல வினைத்துழனி பொங்கச்
சாதக முறைப்பல சடங்குவினை செய்வார். 35

எங்கும் இயக்குபவர் இல்லாமலேயே ஒலித்தன. தெருக்களில் எல்லாம் நிறைந்த மங்கல ஒலிகளே ஒலிப்பனவாயின.

குறிப்புரை: படகம் – பேரி முதலிய ஒருமுகப் பறைகளும், முழவு முதலிய இருமுகப் பறைகளும்.

34.பொழிப்புரை: இப்பேருலகானது இத்தகைய பெருமகிழ்வை அடைய, அப்பிள்ளையாரைப் பெற்ற அந்தணரின் தலைவரான சிவபாத இருதயர், தம் இல்லத்தின் முன் பெருங்களிப்பும் வியப்பும், பொருந்த, இறைவர் அருளால் அரிய அழகிய மகனாரைப் பெற்றமை யால் பொருந்திய அணிகளைச் செய்வார் ஆயினார்.

35.பொழிப்புரை: விருப்பம் மிக்க தம் மன மகிழ்ச்சியால் களிப்பு அடைவார். மேலே பூசப்படுகின்ற நெய்யாட்டு விழாச் செய்து மகிழ்ச்சி அடைவார். மகன் தோன்றியதன் காரணமாகச் செய்யத் தகும் மங்கலச் செயல்களின் ஒலிகளோடு, அவற்றிற்குரிய செயல்கள் பல வற்றையும் செய்வார்.

குறிப்புரை: மகப்பேற்றின் பின் அத்தொடக்கு நீங்க நெய் அணி வித்து நீராடச் செய்வர். 'புதல்வர்ப் பயந்த புனிறுசேர் பொழுதின் நெய்யணி மயக்கம் புரிந்தோள் நோக்கி, ஐயர் பாங்கினும் அமரர் சுட்டியும், செய்பெருஞ் சிறப்பொடு சேர்தற்கண்ணும்' (தொல்.கற்பியல்.5);

**1933 மாமறை விழுக்குல மடந்தையர்கள் தம்மில்
தாமுறு மகிழ்ச்சியொடு சாயல்மயி லென்னத்
தூமணி விளக்கொடு சுடர்க்குழைகள் மின்னக்
காமர்திரு மாளிகை கவின்பொலிவு செய்வார். 36**

**1934 சுண்ணமொடு தண்மலர் துதைந்ததுகள் வீசி
உண்ணிறை விருப்பினுடன் ஓகையுரை செய்வார்
வெண்முளைய பாலிகைகள் வேதிதொறும் வைப்பார்
புண்ணிய நறும்புனல்கொள் பொற்குடம் நிரைப்பார். 37**

'கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி' (தொல். கற்பியல். 6); 'கரும்புடைக் கடுஞ்சூல் நம்குடிக்கு உதவி, நெய்யோடு இமைக்கும் ஐயவித் திரள்காழ், விளங்குநகர் விளங்கக் கிடந்தோள்' (நற்றிணை 370); 'ஐயவி அணிந்த நெய்யாட்டு ஈரணிப் பசு நெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கை' (நற்றிணை 40) என வருங் கூற்றுக்களால் இச் செயல் முறை, பண்டு தொட்டே இருந்தமை புலனாகும். இதுவன்றி இறைவனிடத்தும் முனிவர் தேவர் முதலானோரிடத்தும் தாயும் சேயும் நலம் பெற்று வாழ வழிபாடு நிகழ்த்துதலும் அக்கால வழக்கமாகும். புதல்வன் முகங்காண்டல், ஐம்படைத் தாலி சூட்டல், பெயரிடுதல் போல்வனவும் அக்காலத்துச் செய்து வந்தமை தொல்காப்பியம் இளம்பூரணர்உரையால் அறிய முடிகின்றது. சாதக முறைப் பல சடங்கு – ஆண் மகவுக்குரிய 16 சடங்குகளுள் ஒன்று. சாத கன்மம் என்பர். அத்திர மந்திரத்தால் நூறு முறை ஓமம் செய்து, வாம மந்திரத்தால் மகவை முகமெதிர் நோக்கிப் பஞ்சப் பிரம மந்திரத்தால் உச்சி மோந்து, தற்புருடத்தினை வலக்காதிற் செலுத்துதல் இச்செயல் முறையாகும்.

36.பொழிப்புரை : சிறந்த அந்தணர் குல மங்கையர்கள் தம்மில் கலந்த பெருமகிழ்ச்சியுடன் சாயலையுடைய மயிலைப் போல, தூய அழகுடைய விளக்குகளால் ஒளியுடைய குழை முதலிய அணிகள் மின்ன, அழகான தம் மாளிகையை அழகுபெறச் செய்வார்கள்.

37.பொழிப்புரை : நறுமணப் பொடிகளுடன் குளிர்ந்த மலர்த் தாதுக்களை வீசி உள்ளத்தில் நிறைந்த விருப்பத்துடன் பிள்ளையார் இந்நிலவுலகில் தோன்றியமையை மகிழ்வுடன் எங்கும் உரைப்பர். வெண்மையான முளைப் பாலிகைகளை மேடைதோறும் வைப்பார் கள். மணமுடைய புண்ணியப் புதுநீர் கொண்ட புதுக்குடங்களை நிரல்பட வைப்பர்.

38.பொழிப்புரை : செம்பொன் முதலியவற்றை ஈந்து உவப்பார்கள். சிவனடியார்கள் அமுது செய்தற்கு வேண்டும் நலங்கள் பலவற்றை நாடிச் செய்வார்கள். புதிதாய் மலர்ந்த மணமலர் மாலைகளை அவற்றில் மொய்க்கும்

1935 செம்பொன்முத் லானபல தானவினை செய்வார்
நம்பர்அடி யார்அமுது செய்யநலம் உய்ப்பார்
வம்பலர் நறுந்தொடையல் வண்டொடு தொடுப்பார்
நிம்பமுத லானகடி நீடுவினை செய்வார். 38

1936 ஐயவி யுடன்பல அமைத்தபுகை யாலும்
நெய்யகில் நறுங்குறை நிறைத்தபுகை யாலும்
வெய்யதழல் ஆகுதி விழுப்புகையி னாலும்
தெய்வமணம் நாறவரு செய்தொழில் விளைப்பார். 39

1937 ஆயபல செய்தொழில்கள் அன்றுமுதல் விண்ணோர்
நாயகன் அருட்பெருமை கூறுநலம் எய்தத்
தூயதிரு மாமறை தொடர்ந்தநடை நூலின்
மேயவிதி ஐயிரு தினத்தினும் விளைத்தார். 40

வண்டுகளுடன் சேர்த்துக் கட்டுவார்கள். வேம் பின் தழை செருகுதல் முதலான காப்புத் தொழிலைச் செய்வார்கள்.

குறிப்புரை: வண்டுகள், மலர்களில் அவற்றைத் தொடுக்கும் நிலை யிலும் இருந்தமை, மலர்களிலும் தேனையும் அவற்றில் வதிந்திருக் கும் இருக்கைச் சுவையையும் கருதியாம். அகலகில்லேன் இறையும் என்று அலர் மேல் வதியும் வண்டுகளும் இருக்கும் போலும்! நிம்பம் – வேம்பு: அதன் இலைகளை வீட்டில் செருகுதல் காப்புக் கருதியாம்.

39.பொழிப்புரை: வெண்கடுகு முதலானவற்றைச் சேர்த்து அமைத்த புகையினாலும், நெய்யுடன் நல்ல மணமுடைய அகில் துண்டுகளால் உண்டாக்கப்பட்ட புகையாலும், விருப்பம் அளிக்கும் வேள்வித் தீயின் சிறந்த புகையாலும் கடவுள் தன்மை கமழ்கின்ற செயலைச் செய் வார்கள்.

குறிப்புரை: ஐயவி – வெண் சிறுகடுகு, இதன் சாற்றை உடலில் தடவலும், இதன் புகையை நுகர்தலும் தீமை நீங்குதற்கு ஏதுவாம். நெய்யோடு ஐயவி அப்பி ஐதுரைத்து (தி.11 திருமுருகா. வரி 234) 'ஐயவிப் புகையும் ஆட்டி' என வருவனவற்றான் இவ்வழக்கம் ப்ண்டு தொட்டே இருந்தமை புலனாகும்.

40.பொழிப்புரை: அத்தகைய நற்செயல்கள் பலவற்றையும் தேவரின் தலைவரான சிவபெருமான் திருவருளின் பெருமை மிகுமாறு, நன்மை பொருந்த, நான்மறைகளிலும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய கற்ப சூத்திரம் முதலிய ஒழுக்க நூல்களிலும் பொருந்திய முறைப்படி, பிள்ளையார் தோன்றிய நாள் முதல் பத்து நாள்களிலும் செய்வித்தார்கள். கு–ரை: வேதங்களின் வழிவந்த ஒழுக்க நூல்களைக் கற்ப சூத்திரம் என்பர்.

1938 நாமகர ணத்தழகு நாள்பெற நிறுத்திச்
சேமவுத யப்பரிதி யில்திகழ் பிரானைத்
தாமரை மிசைத்தனி முதற்குழவி யென்னத்
தூமணி நிரைத்தணிசெய் தொட்டில்அமர் வித்தார். 41

1939 பெருமலை பயந்தகொடி பேணுமுலை யின்பால்
அருமறை குழைத்தமுது செய்தருளு வாரைத்
தரும் இறைவி யார்பரமர் தாள்பரவும் அன்பே
திருமுலை சுரந்தமுது செய்தருளு வித்தார். 42

1940 ஆறுலவு செய்யசடை ஐயர்அரு ளாலே
பேறுலகி னுக்கென வரும்பெரி யவர்க்கு
வேறுபல காப்புமிகை என்றவை விரும்பார்
நீறுதிரு நெற்றியில் நிறுத்திநிறை வித்தார் 43

41.பொழிப்புரை: பெயர்சூட்டும் அழகிய நல்வினையைப் பிள்ளையார் தோன்றிய நாளிற்கு ஏற்பச் செய்வித்து, உலகிற்கு நலம் செய்யத் தோன்றும் இளஞாயிற்றைப் போலவும், தாமரையில் எழுந் தருளியிருக்கும் தனி முதலாம் முருகப் பெருமானைப் போலவும் விளங்கும் அப்பிள்ளையாரைத் தூய மணிகளை நிரல்பட அழுத்தி அழகு செய்யப்பட்ட தொட்டிலில் இட்டனர்.

குறிப்புரை: நாள்பெற – தோன்றிய நாளிற்கு (விண்மீன்) ஏற்ப, இவ்வாறு பெயரிடுதல் வழக்கு எனினும் அப்பெயர் இன்னது என அறிதற்கு இயன்றிலது. சேம உதயப் பரிதி – உலகிற்கு நலம் தர எழும் கதிரவன். நலம் – ஒளியும் வெப்பமும். தாமரை மிசைத் தனிக்குழவி – முருகன். 'அறுமுக உருவாய்த் தோன்றி அருளொடு சரவணத்தில் வெறிகமழ் கமலப் போதில் வீற்றிருந் தருளினானே' (கந்த புரா. திருவவ. பா.96) எனவரும் கச்சியப்பர் திருவாக்கும் காண்க.

42.பொழிப்புரை: மிகப் பெரிய இமயமலையின் அரசன் பெற்ற கொடி போன்ற பார்வதியம்மையார், ஞானத்தை வழங்கியருளும் திருமார்பகத்தில் உளவாய இனிய பாலுடன் கலந்த அரிய சிவஞானத்தைக் குழைத்து ஊட்டி அமுது செய்தருளவுள்ள அப்பிள்ளையாரைப் பெற்ற அந்தணர் குல மாதரான பகவதியார், சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றும் அன்பே தம் திருமார்பகத்தில் பாலாய்ச் சுரக்க, அதனைத் திருவமுது செய்து அருளுமாறு பால் ஊட்டினார்.

குறிப்புரை: உயிர்களுக்கு ஞானம் வழங்கும் மார்பகமாதலின் 'பேணுமுலை' என்றார். 'போகமார்த்த பூண்முலையாள்' (தி.1 ப.49 பா.1) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

1941 தாயர்திரு மடித்தலத்தும்
தயங்குமணித் தவிசினிலும்
தூயசுடர்த் தொட்டிலினும்
தூங்குமலர்ச் சயனத்தும்
சேயபொருள் திருமறையும்
தீந்தமிழும் சிறக்கவரு
நாயகனைத் தாலாட்டு
நலம்பலபா ராட்டினார். 44

43.பொழிப்புரை: கங்கையாறு நிலவும் சடையை உடைய சிவ பெருமான் திருவருளால் உலகைக் காத்தற்குரியார் இவராவர் எனத் தோன்றிய பெரியவரான பிள்ளையாருக்கு, மற்றும் பல காப்புகள் மிகையாகும் என, அவை எவற்றையும் விரும்பாதவராய்த் திருநீற்றை அவரின் நெற்றியில் அணிவித்து, அதனையே காப்பாகுமாறு செய்தார் பகவதியார்.

குறிப்புரை: 'மந்திரமாவது நீறு', (தி.2 ப.66 பா.1) 'ஏலவுடம் பிடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு' (தி.2 ப.66 பா.9) என இப்பிள்ளையார் பின்னர் அருளி இருப்பதும் காண்க. 'குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்' (தொல். புறத். 29) எனும் நூற்பாவால் பிள்ளைத் தமிழுக்குத் தோற் றுவாய் செய்தது தொல்காப்பியம். அம்மரபு வழிவந்த பிள்ளைத் தமிழும், ஆண்பாற்கென வகுத்த பருவங்கள் பத்தாம். அவற்றுள் ஆசிரியர் ஈண்டுக் குறிப்பன – காப்பு (பா.43), தால் (பா.44), செங் கீரை (பா.45), சப்பாணி (பா.46), வருகை (பா.48), சிறுதேர், சிற்றில் (பா.52) ஆகிய பருவங்களேயாம்.

44.பொழிப்புரை: சிறந்த பொருண்மையைக் கொண்டிருக்கும் மறைகளும், இனிய தமிழும் சிறப்புப் பெற வந்து தோன்றிய தலை வரான அப்பிள்ளையாரை, நற்றாய் முதலியோர் தம் மடியிலும், விளங்கும் மணிகளையுடைய இருக்கைகளிலும், தூய ஒளிவீசும் தொட்டிலிலும், உறங்குதற்கேற்ற மலர்ப் படுக்கையிலும் தாலாட்டுங் கால், அவர் தோன்றலாய் வாய்த்த பல நலங்களையும் எடுத்துப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர்.

குறிப்புரை: நற்றாய், செவிலித்தாய், கைத்தாய், பாலூட்டும் தாய், சீராட்டும் தாய் என அழைக்கப் பெறும் ஐவகைத் தாயரும் அடங்கத் 'தாயர்' எனக்கூறினார். ஆட்டுவாள், ஊட்டுவாள், ஓல் உறுத்துவாள், நொடிபயிற்றுவாள் கைத்தாய் எனச் செவிலியர் ஐவர் என்பர் நச்சி னார்க்கினியர்.

1942 வருமுறைமைப் பருவத்தின்
வளர்புகலிப் பிள்ளையார்
அருமறைகள் தலையெடுப்ப
ஆண்டதிரு முடியெடுத்துப்
பெருமழுவர் தொண்டல்லால்
பிறிதிசையோம் என்பார்போல்
திருமுகமண் டலமசையச்
செங்கீரை யாடினார். 45

1943 நாமறியோம் பரசமயம்
உலகிலெதிர் நாடாது
போமகல என்றங்கை
தட்டுவதும் புனிதன்பால்
காமருதா ளம்பெறுதற்
கொத்துவதுங் காட்டுவபோல்
தாமரைச்செங் கைகளினால்
சப்பாணி கொட்டினார். 46

45.பொழிப்புரை: முறையாக வளர்ந்து வருகின்ற பருவந்தோறும் உரியவாறு வளர்ச்சி பெற்றுவரும் பிள்ளையார், அரிய மறைகள் தலையெடுக்குமாறு தலைமுடியை மேல் எடுத்துப் பெருமழுவைக் கையில் ஏந்திய சிவபெருமானுடைய திருத்தொண்டினை அல்லாது வேறொன்றையும் யாம் காணோம் எனக் காட்டுவார் போல், திருமுகமண்டலம் அசையச் செங்கீரை ஆடியருளினார்.

குறிப்புரை: குன்றியிருந்த மறைவழக்குகள் மீண்டும் பொலிவு பெறப் பிள்ளையாரின் தோற்றம் காரணமாயிருத்தலின், 'அருமறை கள் தலை எடுப்ப' என்றார். 'ஒருதாள் உந்திஎழுந் திருகையும் ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்து அருள் பொழிதிருமுகம் அசைய அசைந்தினிது ஆடுக செங்கீரை' (முத்துக். செங்கீரைப். 8) எனவரும் குமரகுருபர அடிக ளின் திருவாக்கால் செங்கீரை ஆடுதலின் இலக்கணம் விளங்கும்.

46.பொழிப்புரை: 'யாம் சைவசமயம் அன்றிப் பிற சமயங்களை அறியோம்! ஆதலின் புறச் சமயத்தவர்களே! இவ்வுலகில் எதிர்ப்பட நாடாது அகன்று செல்லுங்கள்' என்று அழகிய கைகளைக் கொட்டுவதையும் சிவபெருமானிடத்து விருப்பம் மிகும் தாளத்தைப் பெறுவதற்காகக் கைகளை ஒத்துவதையும் காட்டுவன போல், தாமரை போன்ற சிவந்த கைகளால் அப்பிளையார் சப்பாணி கொட்டினார்.

குறிப்புரை: பாணி – கை: சக – சேர்த்து. கைகள் இரண்டையும் சேர்த்துக் கொட்டுவது சப்பாணி எனப்படும்

47.பொழிப்புரை : இறைவனின் மறைநெறிகளுக்கு மாறுபட்ட புறச் சமயங்கள் வீழ்ந்து நிலை குலையுமாறு, பெரிய வானத்தினின்றும் போந்த பெரிய கங்கை யாறு பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெரு மான் ஞானம் தந்தருளுதற்குரிய

1944 விதிதவறு படும்வேற்றுச்
சமயங்க ளிடைவிழுந்து
கதிதவழ இருவிசும்பு
நிறைந்தகடி வார்கங்கை
நதிதவழுஞ் சடைமுடியார்
ஞானம்அளித் திடவுரியார்
மதிதவழ்மா ளிகைமுன்றில்
மருங்குதவழ்ந் தருளினார். 47

1945 சூழவரும் பெருஞ்சுற்றத்
தோகையரும் தாதியரும்
காழியர்தஞ் சீராட்டே
கவுணியர்கற் பகமேஎன்
றேழிசையும் பலகலையும்
எவ்வுலகும் தனித்தனியே
வாழவரும் அவர்தம்மை
வருகவரு கெனவழைப்ப. 48

1946 திருநகையால் அழைத்தவர்தம்
செழுமுகங்கள் மலர்வித்தும்
வருமகிழ்வு தலைசிறப்ப
மற்றவர்மேற் செலவுகைத்தும்
உருகிமனங் கரைந்தலைய
உடன்அணைந்து தழுவியும்முன்
பெருகியஇன் புறஅளித்தார்
பெரும்புகலிப் பிள்ளையார். 49

அப்பிள்ளையார், சந்திரன் தவழும் மாளிகையின் முன் பக்கத்தில் தவழ்ந் தருளினார்.

குறிப்புரை: கதிதவழ்தல் – ஓங்கிநின்ற நிலையிலிருந்து மாறி, கீழே தாழ்ந்து செல்லும் நிலை பெறல். பிறசமயங்கள் தளர்வுற்றுத் தாழப் பிள்ளையார் தவழ்ந் தருளினார்.

48.பொழிப்புரை: தம்மைச் சூழநிற்கும் அந்தண மகளிரும் தோழியரும் 'சீகாழிப் பதியினர் யாவர்க்கும் சிறப்புச் செய்யும் செல் வமே! கவுணிய குலத்தவரின் கற்பகமே!' எனப் பாராட்டி, ஏழிசையும், மறைகள் முதலான பல கலைகளும், எவ்வுயிர்களும், தனித்தனியே வாழுமாறு வந்து தோன்றிய அப் பிள்ளையாரை 'வருக வருக' என்று அழைக்க,

49.பொழிப்புரை: காழிப்பிள்ளையார் அங்ஙனம்அழைத்தவரின்செழுமையான

1947 வளர்பருவ முறையாண்டு
வருவதன்முன் மலர்வரிவண்
டுளர்கருமென் சுருட்குஞ்சி
உடனலையச் செந்நின்று
கிளர்ஒலிகிண் கிணியெடுப்பக்
கீழ்மைநெறிச் சமயங்கள்
தளர்நடையிட் டறத்தாமும்
தளர்நடையிட் டருளினார். 50

1948 தாதியர்தங் கைப்பற்றித்
தளர்நடையின் அசைவொழிந்து
சோதியணி மணிச்சதங்கை
தொடுத்தவடம் புடைசூழ்ந்த
பாதமலர் நிலம்பொருந்தப்
பருவமுறை ஆண்டொன்றின்
மீதணைய நடந்தருளி
விளையாடத் தொடங்கினார். 51

முகங்களைத் தம் புன்முறுவலால் மலரச் செய்தும், அதனால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சி மேன்மேலும் பெருக, அவர்களின் உடல் மீது பொருந்துமாறு உந்தியும், உள்ளம் உருகிக் கரைந்து நிலை கொள்ளாது இளகும்படி உடன் அணைத்துத் தழுவியும், பெருக் கெடுக்கும் இன்பம் பொருந்துமாறு அளித்தருளினர்.

குறிப்புரை: முகம் நோக்கல், திருவடியால் உந்தல், மெய் தீண்டல் ஆகியன காண் பார்க்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டுவனவாகும். 'மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம், மற்று அவர் சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு' (குறள், 65) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

50.பொழிப்புரை: முற்கூறியவாறு வளரும் பருவங்களின் முறை யாக ஓராண்டு நிறைவதற்குள், மலர்களில் வரிவண்டுகள் ஒலிக்கும் கருமையான மெல்லிய சுருண்ட தலைமயிருடன் அசையச் செம்மையாக நேர் நின்று விளங்கும் ஒலியைக் கிண்கிணிகள் ஒலிக்கக் கீழான நெறிகளைக் காட்டுகின்ற சமயங்கள் தள்ளாடி ஒழியுமாறு தாமும் தளர்நடை பயின்றருளினார்.

51.பொழிப்புரை: வளர்ப்புத்தாயரின் கைகளைப் பற்றி நடத்தலால், தளர் நடையின் தளர்ச்சி நீங்கி, ஒளியும் அழகும் கொண்ட மணிகள் இழைத்த சதங்கைகள் கட்டிய வடம் சுற்றிய சிறிய அடிகள் நிலத்திற் பொருந்தும்படி, பருவமுறையில் ஓராண்டு நிறைந்து மேற்செல்ல, பிள்ளையார் நடந்து சென்றருளவும் விளையாடவும் தொடங்கினார்.

52.பொழிப்புரை: அழகிய சிறுதேரைப் பற்றித் தொடர்ந்து உருட்டிச் செல்ல, செழிய மணலால் சிற்றில் கட்டி விளையாடும் நல்ல நெற்றியை உடைய பேதைப்

1949 சிறுமணித்தேர் தொடர்ந்துருட்டிச்
செழுமணற்சிற் றில்கள்இழைக்கும்
நறுநுதற்பே தையர்மருங்கு
நடந்தோடி அடர்ந்தழித்தும்
குறுவியர்ப்புத் துளியரும்பக்
கொழும்பொடியா டியகோல
மறுகிடைப்பே ரொளிபரப்ப
வந்துவளர்ந் தருளினார். 52

1950 மங்கையோ டுடனாகி
வளர்தோணி வீற்றிருந்த
திங்கள்சேர் சடையார்தம்
திருவருட்குச் செய்தவத்தின்
அங்குரம்போல் வளர்ந்தருளி
அருமறையோ டுலகுய்ய
எங்கள்பிரான் ஈராண்டின்
மேல்ஓராண் டெய்துதலும். 53

1951 நாவாண்ட பலகலையும்
நாமகளும் நலஞ்சிறப்பப்
பூவாண்ட திருமகளும்
புண்ணியமும் பொலிவெய்தச்
சேவாண்ட கொடியவர்தம்
சிரபுரத்துச் சிறுவருக்கு
மூவாண்டில் உலகுய்ய
நிகழ்ந்ததனை மொழிகின்றேன். 54

பெண்களிடத்தில் நடந்தும் ஓடியும் அச்சிற்றில்களை அழித்து விளையாடியும், சிறிய வியர்வைத் துளிகள் உடற்கண் அரும்ப, அதனுடன் திருநீற்றை அணிந்து விளங்கும் திருமேனி அவ்வீதியில் ஒளிபரப்ப வந்து, இவ்வாறாக அவர் வளர்ந்து வரும் நாளில்,

53.பொழிப்புரை: திருநிலை நாயகியாருடன் இருந்து, வளர்ந்து வரும் சீகாழியில் வீற்றிருந்தருளும் மதி நில்வும் சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவருட்பயனுக்குச் செய்யும் தவத்தின் வழித் தோன்றிய முளையைப் போன்று வளர்ந்து, அரிய மறைகளால் உலகம் உய்யுமாறு எம்பெருமானான பிள்ளையாருக்கு இரண்டாண்டின் மேல் ஓராண்டு நிறை வெய்தவும்.

54.பொழிப்புரை: திருநிலை நாயகியாருடன் இருந்து, வளர்ந்து வரும் சீகாழியில் வீற்றிருந்தருளும் மதி நிலவும் சடையையுடைய

1952 பண்டுதிரு வடிமறவாப்
பான்மையோர் தமைப்பரமர்
மண்டுதவ மறைக்குலத்தோர்
வழிபாட்டின் அளித்தருளத்
தொண்டின்நிலை தரவருவார்
தொடர்ந்தபிரி வுணர்வொருகால்
கொண்டெழலும் வெருக்கொண்டாற்
போல்அழுவார் குறிப்பயலாய். 55

1953 மேதகைய இந்நாளில்
வேறொருநாள் வேதவிதி
நீதிமுறைச் சடங்குநெறி
முடிப்பதற்கு நீராடத்
தாதையார் போம்பொழுது
தம்பெருமான் அருள்கூடச்
சோதிமணி மனைமுன்றில்
தொடர்ந்தழுது பின்சென்றார். 56

சிவபெருமானின் திருவருட்பயனுக்குச் செய்யும் தவத்தின் வழித் தோன்றிய முளையைப் போன்று வளர்ந்து, அரிய மறைகளால் உலகம் உய்யுமாறு எம்பெருமானான பிள்ளையாருக்கு இரண்டாண்டின் மேல் ஓராண்டு நிறை வெய்தவும்.

குறிப்புரை: மறை, எழுதாக் கிளவி ஆதலின் 'நாவாண்ட பல கலையும்' என்றார். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

55.பொழிப்புரை: முன்னைய நிலையில் திருவடியை மறவாத பாங்கு உடையவரை, மிகுதவத்தோராய சிவபாத இருதயருக்கு இறைவன் தந்தருளினாராக, அதன்வழி வாய்த்த திருத்தொண்டின் நிலையை உலகத்துக்கு அருள்வதற்கெனத் தோன்றிய அப்பிள்ளையார், சிவபெருமானையே தொடர்ந்து நின்ற நிலை நீங்காது இருந்தமையின், பிரிந்து போந்த பிரிவுணர்வு ஒரொருகால் எழ, அதனால் அச்சம் கொண்டவரைப் போல் அயலான ஒரு குறிப்புடன் அழுவார்.

குறிப்புரை: '.................திருந்தடி மறக்குமா றிலாதவென்னை, மையல்செய்திம் மண்ணின்மேல் பிறக்குமாறு காட்டினாய் பிணிப்படு முடம்புவிட் டிறக்குமாறு காட்டினாய்க் கிழுக்குகின்ற தென்னையே' (தி.2 ப.98 பா.5) எனவரும் பிள்ளையார் திருவாக்கு இவ்வரலாற்றிற்கு அகச்சான்றாய் அமைந்துள்ளது. வெருக்கொள்ளுதல் – விரைந்து தோன்றி மறைவ தொரு அச்சக்குறிப்பு.

1954 பின்சென்ற பிள்ளையார்
தமைநோக்கிப் பெருந்தவத்தோர்
முன்செல்கை தனையொழிந்து
முனிவார்போல் விலக்குதலும்
மின்செய்பொலங் கிண்கிணிக்கால்
கொட்டியவர் மீளாமை
உன்செய்கை இதுவாகில்
போதுஎன்றுஅங் குடன்சென்றார். 57

1955 கடையுகத்தில் தனிவெள்ளம்
பலவிரிக்குங் கருப்பம்போல்
இடையறாப் பெருந்தீர்த்தம்
எவற்றினுக்கும் பிறப்பிடமாய்
விடையுயர்த்தார் திருத்தோணிப்
பற்றுவிடா மேன்மையதாம்
தடமதனில் துறையணைந்தார்
தருமத்தின் தலைநின்றார். 58

56.பொழிப்புரை: மேதக்க நிலையில் வளர்ந்து வரும் இந்நாள்களில் ஒருநாள், மறைவழிப்பட்ட நெறியில் செயத்தகும் காலை வழிபாடு களை முடிப்பதற்காக முதலில் நீராடும் பொருட்டுத் தந்தையார் புறப்படும் பொழுது, தம் பெருமானின் அருள்கூடப் பெறுதலால், திருமனையின் ஒளியும் அழகும் உடைய முன்றிலில், பிள்ளையார் தாமும் தந்தையாரைத் தொடர்ந்து அழுதவாறு பின்சென்றார்.

57.பொழிப்புரை: தம் பின் தொடர்ந்து வந்த பிள்ளையாரைத் தந்தையாரான சிவபாத இருதயர் பார்த்து, தாம் மேற் செல்வதை நிறுத்திச் சினம் கொண்டவர் போல் காட்டி, தம் பின் வருவதை விலக்கவும், ஒளி மிக்க பொன்னால் ஆய சிறு கிண்கிணிகள் அணிந்த திருவடிகளை நிலத்தில் கொட்டி, மீளாது நிற்க, 'உன் செயல் இதுவானால், வருக' எனக் கூறித் தம்முடனே அழைத்துச் சென்றார்.

குறிப்புரை: தம் இச்சையில் விடாது பற்றி நிற்கும் ஞானக் குழந்தை, தன் செயலை மிகு அன்புடன் (செல்லமாகத்) தெரிவித்துக்கொள்ளும் நிலை இதுவாகும்.

58.பொழிப்புரை:அறநெறியில் சிறந்த சிவபாத இருதயர், ஊழி முடிவில் தோன்றும் பெரு வெள்ளங்கள் பலவற்றையும் தன்னிடத்தில் இருந்து விரியுமாறு தோற்றுவிக்கும் கருப்பம் போல், இடையறாது நிற்கும் பெரிய புனித நீர் நிலைகள் எல்லாவற்றுக்கும் பிறப்பிடமாய், ஆனேற்றுக் கொடியை உயர்த்தியருளிய

1956 பிள்ளையார் தமைக்கரையில்
வைத்துத்தாம் பிரிவஞ்சித்
தெள்ளுநீர்ப் புகமாட்டார்
தேவியொடுந் திருத்தோணி
வள்ளலார் இருந்தாரை
எதிர்வணங்கி மணிவாவி
உள்ளிழிந்து புனல்புக்கார்
உலகுய்ய மகப்பெற்றார். 59

1957 நீராடித் தருப்பித்து
நியமங்கள் பலசெய்வார்
சீராடும் திருமகனார்
காண்பதன்முன் செய்ததற்பின்
ஆராத விருப்பினால்
அகமருடம் படியநீர்
பேராது மூழ்கினார்
பெருங்காவல் பெற்றாராய். 60

சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் திருத்தோணிபுரத்தின் தொடர்ச்சியை நீங்காத மேலான நீர்நிலையின் துறையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: நீர் அளவாக இருக்கும் பொழுது அக்குளத்தின் அளவில் நின்று திருத்தோணிபுரத்தைச் சார்ந்தும், ஊழிமுடிவில் நீர் பெருகிய பொழுது அத்தோணிபுரம் தன்மேல் மிதக்க அதனோடு இயைந்தும் நிற்றலின், திருத்தோணி பற்றுவிடாது அக்குளம் அமைந்தி ருப்பதாயிற்று.

59.பொழிப்புரை: உலகுய்ய மகப்பெற்ற சிவபாத இருதயர் பிள்ளை யாரை அப்புனித நீர்க்கரையில் இருக்கச்செய்து, தாம் பிரிவதற்கு அஞ்சி, தெளியும் நீரில் நீராடமாட்டாதவராகிப் பின் திருநிலைநாயகி உடனாய திருத்தோணிபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் வள்ளலாரை முன் நின்று வணங்கிப் பின்பு அக்குளத்தில் இறங்கி நீராடச் சென்றார்.

குறிப்புரை: பிள்ளையாரைக் கரையில் இருக்கச் செய்து தாம் நீரா டற்குச் செல்ல ஒருப்படாத சிவபாத இருதயர், பின் அம்மையப் பராகிய தோணியப்பரை வணங்கி நீராடப்புகுந்தார். இந்நிலை, உடல் தந்தையாம் தம் பொறுப்பினின்றும் நீங்க, உயிர்த் தந்தையாம் தோணியப்பரின் திருவருளில் அப்பிள்ளையார் திளைத்தும் உய்ந்தும் அருள்பெற இருக்கும் பாங்கைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் தகையதாய் உள்ளது.

1958 மறைமுனிவர் மூழ்குதலும்
மற்றவர்தம் மைக்காணா
திறைதறியார் எனும்நிலைமை
தலைக்கீடா ஈசர்கழல்
முறைபுரிந்த முன்னுணர்வு
மூளஅழத் தொடங்கினார்
நிறைபுனல்வா விக்கரையில்
நின்றருளும் பிள்ளையார். 61

1959 கண்மலர்கள் நீர்ததும்பக்
கைம்மலர்க ளாற்பிசைந்து
வண்ணமலர்ச் செங்கனிவாய்
மணியதரம் புடைதுடிப்ப
எண்ணில்மறை ஒலிபெருக
எவ்வுயிரும் குதூகலிப்பப்
புண்ணியக்கன் றனையவர்தாம்
பொருமிஅழு தருளினார். 62

60.பொழிப்புரை: நீரில் ஆடித் தருப்பணம் செய்து, பின் மறைவழிச் செயத்தகும் செயல்கள் பலவற்றையும் செய்பவரான சிவபாத இருதயர், பலரும் பாராட்டவுள்ள மகனார் தம்மைத் தேடிக் காண்பதற்கு முன்னம் அச்செயல்களை யெல்லாம் செய்து முடித்துப் பின், தம் மகனாருக்குத் தம்மை விடப் பெரிய காவல் பெற்றாராகி, அடங்காத விருப்பத்தால் அதன்பின் அகமருட ஸ்நாநம் செய்யும் பொருட்டுத் தாம் நின்ற இடத்தினின்றும் அடிபெயராது நீருள் மூழ்கினார்.

குறிப்புரை: அகமருடம் – பாவத்தைக் கெடுப்பது. இருக்கு வேதத்துள் தொண்ணூறாவது சூக்தம் அகமருட சூக்தமாகும். நீரில் நின்று இதனை மும்முறை கூறி மூழ்குதல் நியமமாகும். தாம் நீராடி வரும்வரை பிள்ளையாரைக் காப்பதற்குத் தம்மினும் மேலான காப்பான திருவருள் துணையே துணையாயிருத்தலின், சிறிதும் தளர்வின்றி, அச்செயற்பாட்டினைச் செய்பவரானார்.

61.பொழிப்புரை: மறை முனிவராய சிவபாத இருதயர் நீருள் முழுகவும், அவரைக் கண்ணால் காணாமையால் சிறிது பொழுதும் தரித்திருக்க மாட்டார் என்ற காரணத்தைக் காட்டி, சிவபெருமானின் திருவடிகளை முறையாக இடைவிடாமல் எண்ணியிருந்த முன் நினைவு எழுந்ததால், நிறைந்த நீரையுடைய பொய்கைக் கரையில் நின்றிருந்த பிள்ளையார் அழத் தொடங்கினார்.

குறிப்புரை: தலைக்கீடு – காரணமாக.

62.பொழிப்புரை: கண்களாகிய மலர்களிலிருந்து நீர் வெளிப்படக் கைம்மலர்களால் அவற்றைப் பிசைந்து, அழகிய தாமரை மலரும்சிவந்த

1960 மெய்ம்மேற்கண் துளிபனிப்ப
வேறெங்கும் பார்த்தழுவார்
தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ
சாரும்பிள் ளைமைதானோ
செம்மேனி வெண்ணீற்றார்
திருத்தோணிச் சிகரம்பார்த்து
அம்மேஅப் பாஎன்றென்று
அழைத்தருளி அழுதருள. 63

கொவ்வைக் கனி போன்ற திருவாயில் அழகிய உதடுகள் துடிக்க, எண்ணில்லாத மறைகளின் ஒலி பெருகவும், எல்லா உயிர்களும் களிப்படையவும், புண்ணியக் கன்றைப் போன்ற பிள்ளையார் பொருமி அழலானார்.

குறிப்புரை: மணிஅதரம் – அழகிய உதடுகள்.

63.பொழிப்புரை: தம் திருமேனியின் மீது கண்ணீர்த் துளிகள் வீழ, தம்மைச் சூழவுள்ள இடங்களை யெல்லாம் பார்த்து அழும் பிள்ளை யார், தம் முன்னைச் சார்பை உணர்ந்தமையாலோ அல்லது அது பொழுது இருந்த பிள்ளைமைச் சார்பாலோ, அறியோம். செம்மேனி யில் வெண்ணீற்றையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருத் தோணிபுரத்தின் சிகரத்தைப் பார்த்து 'அம்மே! அப்பா! என்று அழுத ருளியவாறே அழைத்தருளினாராக,

குறிப்புரை: மேலைச் சார்பு – முன்னைய தொடர்பு. மறக்குமாறு இலாதிருந்த உணர்வு: 'சார்புணர்ந்து சார்புகெட ஒழுகின்' (குறள், 359) என வரும் திருமறையும் காண்க, பாடல் 55ஐயும் காண்க. திருத் தோணிபுரச் சிகரம் – தோணிபுரக் கோயிலின் உச்சி. தோணிபுரத் தின்கண் வீற்றிருக்கும் சிகரம் என்றலுமாம். சிகரம் – சிவபெருமான்: திருவைந்தெழுத்துள் சிகரம் சிவபெருமானைக் குறிக்குமாற்றான் இவ்வாறு பொருள் கோடலுமொன்று. அழைத்தருளி அழுதருள என ஈரிடத்தும் அருள எனும் சொற் பெய்தார்: உயிர்களனைத்தும் இறை வனை நோக்கி அழவும் வேண்டும், அழைக்கவும் வேண்டும் என்பதை அருளுரையாகக் கோடற்கு. 'அழுகேன் நின்பால்', 'ஆரூரா என் றென்றே அலறா நில்லே' (தி.6 ப.31 பா.3,) எனவரும் திருவாக்கு களையும் காண்க.

64.பொழிப்புரை: அதுபொழுது திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான் அருள் நோக்கம் செய்தலால், முன்னைநிலையை நினைந்த அவருக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டாக, பொன்மலை வல்லியான திருநிலைநாயகி அம்மையாரும் தாமும், பொருந்துதற் குரிய விடையின் மேல் இவர்ந்தருளி, தலையில் சூடிய இளம்பிறை விளங்கித் தோன்ற, செழுமையான அப்பொய்கையின் அருகில் அடைந்தருளினார்.

1961 அந்நிலையில் திருத்தோணி
வீற்றிருந்தார் அருள்நோக்கால்
முன்நிலைமைத் திருத்தொண்டு
முன்னியவர்க் கருள்புரிவான்
பொன்மலைவல் லியுந்தாமும்
பொருவிடைமே லெழுந்தருளிச்
சென்னியிளம் பிறைதிகழச்
செழும்பொய்கை மருங்கணைந்தார். 64

1962 திருமறைநூல் வேதியர்க்கும்
தேவியர்க்கும் தாங்கொடுத்த
பெருகுவரம் நினைந்தோதான்
தம்பெருமைக் கழல்பேணும்
ஒருநெறியில் வருஞானங்
கொடுப்பதனுக் குடனிருந்த
அருமறையா ளுடையவளை
அளித்தருள அருள்செய்வார். 65

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

65.பொழிப்புரை: நான்மறைகளில் வல்ல அந்தணரான சிவபாத இருதயருக்கும் அவருடைய மனைவியாரான பகவதியாருக்கும், தாம் முன் வழங்கியருளிய பெருவரத்தை நிறைவு செய்ய எண்ணியதனால் போலும், தம் பெருமையுடைய திருவடிகளையே போற்றுகின்ற ஒருமையான நெறியில் நிற்க வரும் சிவஞானத்தைக் கொடுப்பதற் காகத் தம்முடன் இருந்த, அரிய மறைகளையே தம் வடிவமாகக் கொண்டு உயிர்களை ஆட்கொண்டருளுகின்ற ஞான முதல்வியா ரான திருநிலை நாயகி அம்மையாரை அளித்தருளுமாறு அருள் செய்வாராகி,

குறிப்புரை: முன்வரம் அருளியது 19, 20ஆவது பாடல்களில் காண்க. ஒருநெறியில் வருஞானம் – இறைவனை ஒரு நெறிய மனத்துடன் வழிபட்டதால் வரும் ஞானம், 'ஒரு நெறிய மனம் வைத்துணர் ஞானசம்பந்தன்' (தி.1 ப.1 பா.11) எனப் பிள்ளையார் தாமே அருளி இருப்பதும் காண்க. மறைவடிவு கொள்ளுதலும் உயிர்களை ஆட் கொள்ளுதலும் இறைவன் தன் அருள் வயத்தாலாம். அவ்வருளே

1963 அழுகின்ற பிள்ளையார்
தமைநோக்கி அருட்கருணை
எழுகின்ற திருவுள்ளத்
திறையவர்தாம் எவ்வுலகும்
தொழுகின்ற மலைக்கொடியைப்
பார்த்தருளித் துணைமுலைகள்
பொழிகின்ற பாலடிசில்
பொன்வள்ளத் தூட்டென்ன. 66

1964 ஆரணமும் உலகேழும்
ஈன்றருளி அனைத்தினுக்கும்
காரணமாய் வளம்பெருகு
கருணைதிரு வடிவான
சீரணங்கு சிவபெருமான்
அருளுதலும் சென்றணைந்து
வாரிணங்கு திருமுலைப்பால்
வள்ளத்துக் கறந்தருளி. 67

அம்மையாதலின் ‘அருமறை யாளுடையவளை’ என்றார். ‘பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை’ (தி.8 ப.7 பா.14) ‘அவளால் வந்த ஆக்கம்இவ் வாழ்க்கையெல்லாம்’ (சித்தி யார், சுப. முதற்சூத்.69) எனவரும் திருவாக்குகளையும் காண்க.

66.பொழிப்புரை: அழுகின்ற பிள்ளையாரைப் பார்த்து, திருவருட் கருணை பொழியும் உள்ளம் கொண்டவராய சிவபெருமான், எவ்வு லகும் தொழநிற்கும் கொடிபோன்ற திருநிலைநாயகி அம்மையாரைப் பார்த்தருளி, ‘இரு மார்பகங்களிலிருந்தும் பொழியும் பாலைப் பொற் கிண்ணத்தில் ஏற்று இப் பிள்ளைக்கு ஊட்டுக!’ என்று அருளிச் செய்ய,

67.பொழிப்புரை: மேற் சொன்னவாறு பெருமான் கூறியருளவும், மறைகளையும் ஏழுலகங்களையும் பெற்றருளி எப்பொருளுக்கும் மூலகாரணமாய் நிற்பவரும், வளம் பெருகும் கருணையே தம் வடி வமாய்க் கொண்டவருமான சிறப்புடைய திருநிலை நாயகி அம்மை யார், பிள்ளையார் அருகில் சென்று, கச்சணிந்த தம் திருமுலைப் பாலைப் பொற்கிண்ணத்தில் கறந்தருளி,

1965 எண்ணரிய சிவஞானத்
தின்னமுதம் குழைத்தருளி
உண்ணடிசில் எனவூட்ட
உமையம்மை எதிர்நோக்கும்
கண்மலர்நீர் துடைத்தருளிக்
கையிற்பொற் கிண்ணமளித்
தண்ணலைஅங் கழுகைதீர்த்
தங்கணனார் அருள்புரிந்தார். **68**

1966 யாவருக்குந் தந்தைதாய்
எனுமிவர்இப் படியளித்தார்
ஆவதனா லாளுடைய
பிள்ளையா ராய்அகில
தேவருக்கும் முனிவருக்குந்
தெரிவரிய பொருளாகும்
தாவில்தனிச் சிவஞான
சம்பந்த ராயினார். **69**

குறிப்புரை: அம்மையார் உண்ணா முலையார் ஆதலின், 'பாலடி சில் பொன் வள்ளத் தூட்டென்ன' இறைவனும் அருள் செய்தார்; அம்மையாரும் அவ்வாறே செய்தருளினார்.

68.பொழிப்புரை: திருநிலை நாயகி அம்மையார், நினைத்தற்கு அரிய சிவஞானமாய இனிய அமுதத்தைப் பாலுடனே குழைத்தருளி, தம்மை நோக்கி நிற்கும் பிள்ளையாரின் கண்ணீரைத் துடைத்தருளி, 'பாலமுதத்தை உண்பாயாக!' என்று உண்ணச் செய்ய, பெருமை யுடைய பிள்ளையாரை அங்கு அழுகை தீர்த்துச் சிவபெருமான் அருள் செய்தார்.

குறிப்புரை: 'போதையார் பொற்கிண்ணத்து அடிசில்' (தி.3 ப.24 பா.2) எனப் பிள்ளையாரும்; 'ஞான போனகம் அருளட்டிக் குழைத்த' (தி.11 ப.27 பா.1 வரி 26) எனப் பட்டினத்து அடிகளும், 'பொற்கிண் ணத்தின் ஞான வமிர்தளித்த' (தி.11 ப.34 பா.73) என நம்பியாண்டார் நம்பிகளும் அருளிய திருவாக்குக்கள் இவ்வரலாற்றிற்கு அரணா கின்றன. இந்நான்கு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

69.பொழிப்புரை: எவ்வுயிர்க்கும் தந்தையும் தாயுமாக விளங்கும் அம்மையப்பர் வெளிப்பட்டுத் தாமே இவ்வாறு அளித்தமையின், 'ஆளுடைய பிள்ளையார்' என்னும் திருப்பெயரை உடையவராகி தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலிய யாவரும் தெளிந்து அறிய இயலாத, மெய்ப் பொருளாகிய, எக்காலத்தும் கெடுதல்

1967 சிவனடியே சிந்திக்குந்
திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும்
பாங்கினில்ஓங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம்
உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர்
தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில். 70

1968 எப்பொருளும் ஆக்குவான்
ஈசனே எனுமுணர்வும்
அப்பொருள்தான் ஆளுடையார்
அடியார்கள் எனுமறிவும்
இப்படியா லிதுவன்றித்
தம்மிசைவு கொண்டியலும்
துப்புரவில் லார்துணிவு
துகளாகச் சூழ்ந்தெழுந்தார். 71

இல்லாத, ஒப்பில்லாத சிவத்தை உணரும் நிலையாய சிவஞானத்தை உணர்ந்து வாழும் அருள் பெற்றவராய நிலையில், சிவஞானசம்பந்தர் என்ற திருப் பெயரை உடையவராயினார்.

70.பொழிப்புரை: சிவபெருமான் திருவடிகளைச் சிந்தித்து நிற்குமாற்றான் சிவமாந்தன்மை பெருகச் செய்யும் ஒப்பில்லாத கலைஞானத்தையும், பிறவிக்குக் காரணமாய மலக்குற்றத்தை வாராமல் தடுக்கும் மேலாய ஞானமான உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானத்தையும் தவ முதல்வரான சிவஞானசம்பந்தர் அந்நிலையில் உணர்ந்தார்.

குறிப்புரை: சிவத்தைப் பெறவும் பவத்தை விடவும் பெறுவதே ஞானமாகும். சிவபரம்பொருளே மேலாய பொருள் என்றுணரவும் அதனோடு இடையீடின்றி ஒன்றுபட்டு நிற்கவும் கலைஞானம் துணைபுரிவதாகும். ஆதலின் சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானத்தை உவமையிலாக் கலைஞானம் என்றார். உலகியல் அறிவையுணர்த்தும் நூல்களினும் மெய்ப்பொருளையுணர்த்தும் நூல்கள் உயர்வும் சிறப்பும் உடையவாதலின் அவற்றை 'உவமை யிலாக் கலைஞானம்' என்றார். பிறவிப் பிணியை அறுத்தற்குரிய மெய்யுணர்வு இருப்பினும் அதனை விடுதற்குக் காலம் வேண்டும். பழக்கம் தவிரப் பழகுதல் அத்துணை எளிதன்று. ஆதலின் 'அறமாற்றும்' என்ற தொடரால் குறித்துக் காட்டினார். ஆதலின், இதனை 'உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞா னம்' என்றார். இவ்வாறு

1969 **சீர்மறையோர் சிவபாத**
இருதயரும் சிறுபொழுதில்
நீர்மருவித் தாஞ்செய்யும்
நியமங்கள் முடித்தேறிப்
பேருணர்விற் பொலிகின்ற
பிள்ளையார் தமைநோக்கி
யார்அளித்த பாலடிசில்
உண்டதுநீ எனவெகுளா. 72

நிரல் நிரையாகக் கொண்டு உரைசெய்தற்கு,மேவரு ஞானம் இரண்டவற் றொன்று விமலனார் பாததாமரையே ஒவறு மன்பின் உணர்திரு வளிக்கும் ஒப்பிலா உயர்கலை ஞானம் தாவரும் பவத்தை வேரொடுங் களையும் தக்கமெய்ஞ் ஞானமொன் றிவற்றால் சாவதும் பிறப்புந் தணப்புறச் சிவத்தைச் சார்ந்தது வாய்நிற்றல் யோகம். –திருத்தணிகைப் புராணம், பா – 353 எனவரும் பாடல் துணை செய்கின்றது.

71.பொழிப்புரை: எப்பொருள்களையும் இயக்குபவன் ஈசனே என் னும் உணர்வும், அப்பொருளாவது ஆளுடையாரும் அவருடைய அடியார்களும் ஆவர் என்ற அறிவும் இன்றித் தத்தம் அறிவிற்கு ஏற்றவாறு எண்ணி இயல்கின்ற தூய்மையில்லாதவரின் துணிவுகளை எல்லாம் தூளாகுமாறு எண்ணி எழுந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பாடற்கண் குறித்த உணர்வும் அறிவும் முன்னைய பாடலில் முதற்கண் குறிக்கப்பட்ட இருவகை ஞானங்களின் பயனாய், முறையே விளைவனவாம். எப்பொருளும் என்பதால் உயிரும் தளைகளும், ஆக்குவான் ஈசனே என்பதால் இறையும் ஆகிய முப்பொருள்களும் குறிக்கப் பட்டன. ஆக்குதல் – உயிரைப்பற்றிய மலம் முதலிய குற்றங்களைப் படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழில்களானும் நீக்கிச் சிவப்பேறும் நல்வாழ்வும் பெறச் செய்தலாம். அப்பொருள்தாம் எனும் அறிவு, 'மால்அற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழுமே' (சிவஞானபோதம், சூ.12) என்னும் ஞானநூல் கூற்றான் அறியலாம். இவ்வுணர்வும் அறிவுமே சிவஞானபோதத்தின் பயனியலில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. சிவப்பேற்றையடையும் பேரு ணர்வு 11ஆவது நூற்பாவிலும், மலநீக்கமாம் பயன் 10, 12ஆம் நூற் பாக்களிலும் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

72.பொழிப்புரை: சிறப்புடைய சிவபாத இருதயரும் சிறிது நேரத்தில் நீராடித் தாம் செய்யும் கடமைகளை எல்லாம் முடித்துக் கொண்டு, கரையில் ஏறிப் பேருணர்வில் விளங்கும் தம் மகனாரைப் பார்த்து 'நீ யார் தந்த பாலை உண்டாய்' எனச் சினக்க,

1970 எச்சில்மயங் கிடவுனக்கீ
திட்டாரைக் காட்டென்று
கைச்சிறியது ஒருமாறு
கொண்டோச்சக் காலெடுத்தே
அச்சிறிய பெருந்தகையார்
ஆனந்தக் கண்துளிபெய்
துச்சியின் மேல் எடுத்தருளும்
ஒருதிருக்கை விரற்சுட்டி. 73

1971 விண்ணிறைந்த பெருகொளியால்
விளங்குமழ விடைமேலே
பண்ணிறைந்த அருமறைகள்
பணிந்தேத்தப் பாவையுடன்
எண்ணிறைந்த கருணையினால்
நின்றாரை எதிர்காட்டி
உண்ணிறைந்து பொழிந்தெழுந்த
உயர்ஞானத் திருமொழியால். 74

1972 எல்லையிலா மறைமுதல்மெய்
யுடன்எடுத்த எழுதுமறை
மல்லல்நெடுந் தமிழாலிம்
மாநிலத்தோர்க் குரைசிறப்பப்
பல்லுயிருங் களிகூரத்
தம்பாடல் பரமர்பால்
செல்லுமுறை பெறுவதற்குத்
திருச்செவியைச் சிறப்பித்து. 75

73.பொழிப்புரை: 'எச்சில் உண்டாக உனக்கு இதை அளித்தவரை எனக்குக் காட்டு' எனச் சிவபாத இருதயர் உரைத்துச் சிறிய ஒரு கோலைக் கையில் எடுத்து அடிப்பவரைப் போல் ஒச்சிட, அச்சிறிய பெருந்தகையாரான பிள்ளையாரும், ஒருகாலை எடுத்து நின்று கண்களினின்றும் இன்பவெள்ளம் பொழிய உச்சிமேல் தூக்கிய திருக்கையில் ஒருவிரலால் சுட்டிக் காட்டி,

74.பொழிப்புரை: விண்ணில் நிறைந்து பெருகும் ஞானஒளி கொண்டு, ஆனேற்றின்மீது, பண்சுமந்த அரிய மறைகள் வணங்கிப் போற்ற, உமையம்மையாருடன் எண்ணிறந்த கருணைப் பெருக்கால் எழுந்தருளி நிற்கும் திருத்தோணிபுரத்து இறைவரை எதிரே காட்டி, உள் நிறைந்து தேக்கி மேல் எழுந்து பொழிந்த சிவஞானத் திருவாக் கினால்,

1973 **செம்மைபெற எடுத்ததிருத்**
தோடுடைய செவியன்எனும்
மெய்ம்மைமொழித் திருப்பதிகம்
பிரமபுரம் மேவினார்
தம்மையடை யாளங்க
ளுடன்சாற்றித் தாதையார்க்
கெம்மையிது செய்தபிரான்
இவனன்றே எனவிசைத்தார். 76

75.பொழிப்புரை: எண்ணிறந்த மறைகளின் முதல் எழுத்தை மெய்யுடனே தொடங்கி எழுதும் மறையை, வளம் வாய்ந்த நெடுந் தமிழால் இப்பேருலகில் உள்ளவர்க்கு உரை சிறந்து பயனளிக்க, பல உயிர்களும் இன்பம் அடைய, தம் திருப்பாடல் இறைவரிடம் செல்கின்ற வகையைப் பெறும் பொருட்டாய்த் திருச்செவியைச் சிறப்பித்து,

குறிப்புரை: மறைமுதல் – ஓங்காரம். மெய் – த் என்னும் மெய்; சிவசக்தியின் உண்மைநிலை. இது காயத்திரி மந்திரங்களின் இறுதி எழுத்தாகவும், சாந்தோக்கியம் முதலிய உபநிடதங்களில் பிரமப் பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் அமைந்துள்ளது. சத் என்பதன் இறுதி மெய்யாகிய 'த்' என்பது சிவமூலம் என வாயு சங்கிதை குறிக்கும் என்பர். த் + ஓ = தோ என்பதாகும். மல்லல் – வளம்; உயிர் உய்திபெறுதற்குரிய வளம். 'தோடுடைய செவியன்' எனச் சிறப்பித்தது பிள்ளையார் தம் திருப்பாடலை ஏற்கும் இறைவனின் உடற்கருவி யாய செவியாய் இருத்தல் பற்றியாம் என்பது ஆசிரியர் தரும் விளக்க மாகும். 'திருவுலாப் புறம் பாடினேன்; திருச்செவிசாத் திடப் பெறல் வேண்டும்' (தி.12 சரு.13 பா.47) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

76.பொழிப்புரை: செம்மை பொருந்தும்படி தொடங்கிய, 'தோடு டைய செவியன்' என்ற மெய்ம்மொழியான திருப்பதிகத்தில், திருப்பிரமபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை அடையா ளங்களுடன் சொல்லி 'எம்மை இது செய்தவன் இப்பெருமான் அன்றே' (தி.1 ப.1) என்று தந்தையாருக்குக் கூறியருளினார்.

குறிப்புரை: அடையாளங்கள் – தோடுடைய செவியன், விடை யேறி, மதிசூடி, பொடிபூசி என்பனவாம். திருமுறைகளில் மூத்த திருப்பதிகம் எனக் காரைக்கால் அம்மையாரால் அருளப்பெற்ற 'கொங்கை திரங்கி' (தி.11 மூத்த.1) எனும் பதிகம் நட்டபாடைப்பண்ணில் அமைந்தது போல, சிவஞானசம்பந்தரின் இம்முதற்பதிகமும் நட்டபாடைப் பண்ணில் அமைந்தது திருவருட் செயலாகும். இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

1974 மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள்
பிழைத்தாலும் வந்தடையின்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை
கைக்கொள்ளும் எனக்காட்ட
எண்ணமிலா வல்லரக்கன்
எடுத்துமுறிந் திசைபாட
அண்ணலவற் கருள்புரிந்த
ஆக்கப்பா டருள்செய்தார். 77

1975 தொழுவார்க்கே அருளுவது
சிவபெருமான் எனத்தொழார்
வழுவான மனத்தாலே
மாலாய மாலயனும்
இழிவாகுங் கருவிலங்கும்
பறவையுமாய் எய்தாமை
விழுவார்கள் அஞ்செழுத்தும்
துதித்துய்ந்த படிவிரித்தார். 78

77.பொழிப்புரை: இம்மண்ணுலகத்தில் வாழும் உயிர்கள் பிழையைச் செய்தாலும், அவை தம்மை வந்து அடையின் நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் தம் பெருங்கருணையினால் அவற்றை மன்னித்தருளிக் கைகொடுத்து ஆள்வார் என்பதைக் காட்டவே, நல்லுணர்வு இல்லாதவன் ஆன வன்கண்மையுடைய அரக்கனான இராவணன் திருக்கயிலை மலையை எடுக்க, உடல் முறிவுபட்டுப் பின் இசையைப் பாடப் பெருமையுடைய இறைவர் அவனுக்கும் அருள்செய்த ஆக்கப்பாடுகளை அந்தத் திருப்பதிகத்துள் வைத்துப் பாடினார்.

குறிப்புரை: பதிகந்தொறும் வரும் எட்டாவது பாடலில் இறைவன் இராவணனுக்குச் செய்த அருளிப்பாட்டைக் குறிப்பிடுவர் பிள்ளையார். இதற்குக் காரணம் தவறுசெய்த உயிர்கள் உண்மையிலேயே அத்தவறை உணர்ந்து, தவறு செய்தமைக்குப் பொறுத்தற்கும், இனித் தவறு செய்யாமைக்கு உறுதிப்பாடும் கொண்டு இறைவனை உள்ளன் போடு வேண்டின், இறைவன் மன்னித்தருளுவன் என்பதை நன்குணர்வாம். எனவே பாவமன்னிப்பு என்பது நம் நெறிக்கு இன்று நேற்றன்று தோற்றமில் காலத்தேயே உண்டு எனினும், பிறபிற மதம் போல அத்துணை எளிமையுடையதன்று. ‘எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல் மற்றன்ன செய்யாமை நன்று’ (குறள், 655) என்பதே நம் அறமாம்.

78.பொழிப்புரை: தம்மை வணங்குபவருக்கே அருளுவர் இறைவர் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டும் தொழாதவராகி, தவறான மனத்தால் மயக்கம் கொண்ட மாலும் அயனும், இழிந்த பன்றியும் அன்னப் பற வையுமாய்க் கீழும் மேலும் போய்க் காண மாட்டாமல் விழுவார்களாய்ப் பின்னர் திருவைந்தெழுத்தைப் போற்றி

1976 வேதகா ரணராய
வெண்பிறைசேர் செய்யசடை
நாதன்நெறி அறிந்துய்யார்
தம்மிலே நலங்கொள்ளும்
போதமிலாச் சமண்கையர்
புத்தர்வழி பழியாக்கும்
ஏதமே யெனமொழிந்தார்
எங்கள்பிரான் சம்பந்தர். 79

1977 திருப்பதிகம் நிறைவித்துத்
திருக்கடைக்காப் புச்சாத்தி
இருக்குமொழிப் பிள்ளையார்
எதிர்தொழுது நின்றருள
அருட்கருணைத் திருவாள
னார்அருள்கண் டமரரெலாம்
பெருக்கவிசும் பினிலார்த்துப்
பிரசமலர் மழைபொழிந்தார். 80

உய்தி பெற்றமையை மேலே விரிவாய் எடுத்து உரைத்தார்.

குறிப்புரை: இது பதிகந்தொறும் வரும் ஒன்பதாவது பாடலின் கருத்தாகும். வழுவான மனம் – யான் காண்பேன் என முனைப்புடன் சென்ற மனம். உயிர்கள் இவ்வநுபவத்தைக் கருதி, யான் எனது என்னும் செருக்கற வேண்டும் என்பதே இப்பாடற் கருத்தாகும். யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னும் இக்கோணை ஞானஎரி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத் தான்செவ்வே நின்றிட அத் தத்துவன்தான் நேரே தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித் திட்டோடும் நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங் கின்றி நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம் ஊன்செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பி னல்லால் ஒருவருக்கும் யானெனதிங் கொழியா தன்றே. –சித்தி. பத்தாம் சூத்.2 எனவரும் சித்தியார் கூற்றும் காண்க.

79.பொழிப்புரை: மறைகளை அருளிய முன்னவரான பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானின் நெறியை, அறிந்து அடைந்து உய்தி பெறாதவரான புறச் சமயத்தாருள், நன்மையில்லாத சமணர்களும், புத்தர்களும் ஆன இவர்களின் நெறிகள் பழியை விளைக்கும் கேடுகளே ஆம் என எம்பெருமானாகிய ஞானசம்பந்தர் மொழிந்தருளினார்.

குறிப்புரை: இது பதிகந்தொறும் வரும் பத்தாம் பாடற்கருத்தாகும். 'பரசமயங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொணாதே' (சிவஞா. சித்தி. சூ.3 பா.90) எனவரும் ஞானநூற் பொருளைத் தெரிந்து தெளிந்து கடைப்பிடித்தல் கடனாம்.

80.பொழிப்புரை: திருப்பதிகத்தை நிறைவாகப் பாடித் திருக்கடைக்

1978 வந்தெழும்மங் கலமான
வானதுந் துபிமுழக்கும்
கந்தருவர் கின்னரர்கள்
கானவொலிக் கடல்முழக்கும்
இந்திரனே முதல்தேவர்
எடுத்தேத்தும் இசைமுழக்கும்
அந்தமில்பல் கணநாதர்
அரஎனுமோ சையின்அடங்க. 81

1979 மறைகள் கிளர்ந்தொலி வளர
முழங்கிட வானோர்தம்
நிறைமுடி உந்திய நிறைமணி
சிந்திட நீள்வானத்
துறையென வந்துல கடைய
நிறைந்திட ஓவாமெய்ப்
பொறைபெரு குந்தவ முனிவர்
எனுங்கடல் புடைசூழ. 82

காப்பையும் அருளிய மறைமொழியையுடைய பிள்ளையார் இறைவனைத் தொழுது நின்றாராக, அருட் கருணையுடைய சிவபெருமானின் நிறைந்த அருளைக் கண்டு, தேவர்கள் விரிந்த விண்ணில் மகிழ் வொலி எழுப்பித் தேனைச் சொரியும் தெய்வ மலர்களை மழையாய்ப் பொழிந்தனர்.

குறிப்புரை: இறைவன் அருளியது திருமறையாதல் போலப் பிள்ளையார் அருளியதும் மறைமொழியேயாம். பதிகம் நிறைவு பெற்ற தும், அதனை முடித்துக் காட்டும் வகையில், தமது பெயர், பதிகப் பயன் முதலியவற்றைத் தம் இலச்சினையாகக் கூறியருளும் பாடல் திருக் கடைக்காப்பாகும்.

81.பொழிப்புரை: அழிவற்ற சிவகணநாதர்கள் பலர் முழக்கும் 'அரகர' என்ற ஒசையுள் அடங்குமாறு, மங்கலமான தேவமுழக்கும், கந்தருவர், கின்னரர் முதலான தேவ இனத்தாரின் கடல் போன்று முழங்கும் ஒலியும், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் எடுத்துப் போற்றும் இசைகளின் ஒலியும் ஆகிய இத்தகைய ஒலிகளின் தொகுதி இது பொழுது ஒலிப்பதாயின.

82.பொழிப்புரை: மறைகள் எழுந்து ஒலிபெருக முழங்கவும், தேவர்களின் நிறைந்த தலையணிகள் (கிரீடங்கள்) ஒன்றுடன் ஒன்று நெருக் குண்டு நிரல்பட அமைந்த மணிகள் சிதற, அவை நீண்ட வானத்தினின்றும் விழும் பனிநீர்த் துளிகள் போல் வந்து உலகெங்கும் நிறையவும்,இடையறாது மெய்ம்மைக்கண் நிற்றலும் அமைதி பெருகவும் வாழும் தவமுனிவர்களின் கூட்டமாகிய கடல் இருமருங்கும் சூழவும்,

1980 அணைவுற வந்தெழும் அறிவு
தொடங்கின அடியார்பால்
இணையில் பவங்கிளர் கடல்கள்
இகந்திட இருதாளின்
புணையருள் அங்கணர் பொருவிடை
தங்கிய புணர்பாகத்
துணையொ டணைந்தனர் சுருதி
தொடர்ந்த பெருந்தோணி. 83

1981 அண்ணல் அணைந்தமை கண்டு
தொடர்ந்தெழும் அன்பாலே
மண்மிசை நின்ற மறைச்சிறு
போதகம் அன்னாரும்
கண்வழி சென்ற கருத்து
விடாது கலந்தேகப்
புண்ணியர் நண்ணிய பூமலி
கோயிலின் உட்புக்கார். 84

83.பொழிப்புரை: தம்மை வந்து அடையும் பக்குவமும் பத்திமையும் உடைய அடியவரிடத்தினின்றும் ஒப்பில்லாத வலிமையுடைய பிறவியாகிய பெருங்கடல்கள் நீங்குமாறு தம் இரு திருவடிகளான இனிய புணையை அருளும் கருணையுடைய திருத்தோணியப்பர், போர் செய்தற்குரிய வலிமையுற்ற ஆனேற்றின் மேல் தம்முடன் அமர்ந்தருளும் துணைவியாருடனே, மறைகள் தொடர்ந்து முழங்கும் திருத்தோணிச் சிகரத்திற்கு எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

84.பொழிப்புரை: சிவபெருமான் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளப் பெற்றதைப் பார்த்து, அப்பெருமானைத் தொடர்ந்து எழும் அன்பி னால், கண்களின் வழியே சென்ற கருத்துவிடாது கலந்ததால், பொய் கைக் கரையில் நின்றருளிய மறைச் சிறுவரான யானைக்கன்று போன்ற பிள்ளையாரும், புண்ணிய மூர்த்தியாய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய திருத்தோணித் திருக்கோயிலுக்குள் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: அம்மையப்பராய்க் காட்சி கொடுத்து ஞானப்பாலும் ஊட்டியதால் கண்வழிப் புகுந்த அக்காட்சி, உள்ளத்தே பதிந்தும் கவர்ந்தும் இருந்தமையினால் அவ்வம்மையப்பர் எழுந்தருளியிருக் கும், தோணிக்குள் சென்று, மீண்டும் கண்டு வணங்கி மகிழ எண்ணினார். ‘கண்வழிப் புகுந்த அக்கள்வனே கொலாம்’ எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

1982 ஈறில் பெருந்தவம் முன்செய்து
தாதை யெனப்பெற்றார்
மாறு விழுந்த மலர்க்கை
குவித்து மகிழ்ந்தாடி
வேறு விளைந்த வெருட்சி
வியப்பு விருப்போடும்
கூறும் அருந்தமி ழின்பொரு
ளான குறிப்போர்வார். 85

1983 தாணு வினைத்தனி கண்டு
தொடர்ந்தவர் தம்மைப்போல்
காணுதல் பெற்றில ரேனும்
நிகழ்ந்தன கண்டுள்ளார்
தோணி புரத்திறை தன்னரு
ளாதல் துணிந்தார்வம்
பேணு மனத்தொடு முன்புகு
காதலர் பின்சென்றார். 86

85.பொழிப்புரை: அளவற்ற தவத்தைச் செய்து இவருடைய தந்தை என அழைத்தற்குரிய சிவபாத இருதயர், பிள்ளையாரை அடிக்க ஒச்சிய சிறுகோலும் நெகிழ, அம்மலர்க் கைகளைக் கூப்பியவாறு மகிழ்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடி, வேறாக விளைந்தனவாய வெருட்சி, வியப்பு, விருப்பு என்ற இவற்றுடன் கூடியவராய்த் தம் பிள்ளையார் எடுத்துச் சொல்லும் அருந்தமிழின் பொருளான குறிப்பை எண்ணு வாராகி,

குறிப்புரை: மாறு – சிறிய கோல். விழுந்த – தானே கையினின்றும் விழ; 'விற்கையினின்று இடைவீழ' என்புழிப்போல. வேறு விளைந்த – முன் இருந்த மனநிலைக்கு வேறாக. வெருட்சி – அச்சம், சினம் கொண்டதனால் ஆயது. வியப்பு – தாம் இதுகாறும் கண்டறியாத இறைக் காட்சியைப் பிள்ளையார் காட்டக் கண்ட வியப்பு. விருப்பு – உலகியற் பாங்கால் கொண்ட விருப்பினும், அருளியற் பாங்கால் தோன்றிய பெரு விருப்பு.

86.பொழிப்புரை: சிவபெருமானைத் தாமே தனியே கண்டு அவரைத் தொடர்ந்தவரான பிள்ளையாரைப் போல், தாம் அவ் இறைவரைக் காணாராயினும், நிகழ்ந்தனவான அடையாளக் குறிகளையும் திருப்பதிகத் தமிழ்பாடிச் சுட்டிக் காட்டியதையும் கண்டவராத லால், இது தோணிபுர இறைவரின் திருவருள் என்பதை உணர்ந்து, மீதூர்ந்த அன்பு பொருந்திய மனத்துடன் தம்முன்பு சென்று கொண்டிருக்கும் திருமகனாரைத் தொடர்ந்து சென்றார்.

1984 அப்பொழுது அங்கண் அணைந்தது
கண்டவர் அல்லாதார்
முப்புரி நூன்மறை யோர்கள்
உரோம முகிழ்ப்பெய்தி
இப்படி யொப்பதோர் அற்புதம்
எங்குள தென்றென்றே
துப்புறழ் வேணியர் கோயிலின்
வாயில் புறஞ்சூழ. 87

1985 பொங்கொளி மால்விடை மீது
புகுந்தணி பொற்றோணி
தங்கி இருந்த பெருந்திரு
வாழ்வு தலைப்பட்டே
இங்கெனை யாளுடை யானுமை
யோடும் இருந்தான்என்
றங்கெதிர் நின்று புகன்றனர்
ஞானத் தமுதுண்டார். 88

87.பொழிப்புரை: அதுபொழுது அங்கு நிகழ்ந்தனவற்றைக் கண்டவர்களும், காணாதநிலையில் கேட்டவர்களும், முப்புரிநூல் அணிந்த மறையவர்களும் 'இவ்வாறாய அற்புத நிகழ்ச்சி வேறு யாண்டு நிகழ்ந்துள்ளது ?' எனக் கூறியவாறு, பவளம் போன்ற சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருத்தோணிக் கோயிலின் திருவாயில் புறத்தில் வந்து சூழ்ந்தனராக,

88.பொழிப்புரை: ஞான அமுதை உண்ட பிள்ளையார் தாமும், பொங்கும் ஒளியையுடைய ஆனேற்று ஊர்தியில் இவர்ந்து அழகிய பொலிவுமிக்க திருத்தோணியுள் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருந்திரு வாழ்வைச் சென்று கூடி, 'என்னை ஆளுடைய பெருமான் உமையம் மையாருடன் இங்கு எழுந்தருளியிருந்தான்' என்னும் கருத்துடைய திருப்பதிகத்தை இறைவன் திருமுன்னிலையில் நின்று போற்றி வணங்கினார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்த 'நறவம் நிறை வண்டு' (தி.1 ப.74) எனத் தொடங்கும் பதிகமாகும். இப்பதிகம் முழுதும் 'உமையோடு இருந்தானே' என நிறைவு பெறுவதைத் திரு உளம் பற்றியே, ஆசிரியர் இத்தொடரை எடுத்து இயம்புவார் ஆயினர்.

1986 இன்னிசை ஏழும் இசைந்த
செழுந்தமிழ் ஈசற்கே
சொன்முறை பாடு தொழும்பருள்
பெற்ற தொடக்கோடும்
பன்மறை வேதியர் காண
விருப்பொடு பால்நாறும்
பொன்மணி வாயினர் கோயிலின்
நின்று புறப்பட்டார். 89

1987 பேணிய அற்புத நீடருள்
பெற்ற பிரான்முன்னே
நீணிலை யில்திகழ் கோபுர
வாயிலின் நேரெய்தி
வாணில வில்திகழ் வேணியர்
தொண்டர்கள் வாழ்வெய்துந்
தோணி புரத்தவர் தாமெதிர்
கொண்டு துதிக்கின்றார். 90

1988 காழியர் தவமே கவுணியர்
தனமே கலைஞானத்
தாழிய கடலே அதனிடை
யமுதே அடியார்முன்
வாழிய வந்திம் மண்மிசை
வானோர் தனிநாதன்
ஏழிசை மொழியாள் தன்திரு
வருள்பெற் றனையென்பார். 91

89.பொழிப்புரை: அன்புடன் ஞான அமுதத்தின் மணம் கமழும் திருவாயையுடைய திருஞானசம்பந்தர், மறைகளை ஓதும் வேதியர் பலரும் காண, இனிய ஏழிசைகளும் பொருந்திய செழுந்தமிழ்த் திருப்பதிகங்களைச் சொன்முறையாகச் சிவபெருமானுக்கே உரியவாகப் பாடுகின்ற திருத்தொண்டாகிய அடிமைத் திறத்தையும் அருளை யும் பெற்ற பிணைப்புடனே கோயிலினின்றும் புறப்பட்டார்.

90.பொழிப்புரை: விரும்பிய அற்புதமான நீடிய திருவருளைப் பெற்ற ஞானப் பிள்ளையாரின் முன்பு, ஒளிபொருந்திய சந்திரனை விடச் சிறந்து விளங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானின் தொண்டர்களும், வாழ்வடையும் திருத் தோணி புரத்தில் உள்ளவர்களும், நீண்ட நிலைகளுடன் விளங்குகின்ற கோயிலின் வாயிலை அடைந்து தாம் கூடி எதிர்கொண்டு பின்வருமாறு போற்றத் தொடங்கினர்.

1989 மறைவளர் திருவே வைதிக
நிலையே வளர்ஞானப்
பொறையணி முகிலே புகலியர்
புகலே பொருபொன்னித்
துறைபெறு மணியே சுருதியின்
ஒளியே வெளியேவந்
திறையவன் உமையா ளுடன்அருள்
தரஎய் தினையென்பார். 92

1990 புண்ணிய முதலே புனைமணி
அரைஞா ணொடுபோதும்
கண்ணிறை கதிரே கலைவளர்
மதியே கவின்மேவும்
பண்ணியல் கதியே பருவம
தொருமூ வருடத்தே
எண்ணிய பொருளாய் நின்றவர்
அருள்பெற் றனையென்பார். 93

91.பொழிப்புரை: 'காழிப்பதியில் உள்ளார் தம் தவப்பயனாய்த் தோன்றியவரே! கவுணியரின் செல்வமே! கலைஞானம் நிறைந்த ஆழ்ந்த கடல் போன்றவரே! அக்கடலின் அமுதம் போன்றவரே! அடியார் கண்டு வாழும் பொருட்டு இம்மண்ணுலகத்தின் மீது தோன்றி, வானவரின் ஒப்பற்ற தலைவரான சிவபெருமானும், ஏழிசை மொழியாளாய உமையம்மையாரும் ஆகிய இருவர்தம் திருவருளை யும் ஒருங்கே பெற்றீர்!' என உரைப்பாரும்,

92.பொழிப்புரை: 'மறைகளை வளர்க்கும் செல்வமே! மறை நெறியின் நிலையான பொருளே! வளர்கின்ற ஞானம் என்ற கருத் தாங்கிய மேகமே! புகலி நகரத்தவரின் புகலிடமே! அலைமோதும் காவிரித்துறையில் பெறத்தக்க மணியே! மறைகளில் விளங்கும் ஒளியே! சிவபெருமான் உமையம்மையாருடன் எழுந்தருளி வந்து அருள் வழங்கப்பெறும் பேறு பெற்றீர்! என்பாரும்,

93.பொழிப்புரை: 'புண்ணியங்களின் முதலே! மணியணிந்த அரை ஞாணுடன் போந்து காட்சியளிக்கும் கண் நிறைந்த கதிரே! கலைகள் வளரும் சந்திரனே! அழகு பொருந்தும் பண்களுக்கும் பெறற்கரிய கதியே! பருவம் மூன்றாண்டி,ல் மனத்தகத்தது என்றறிவார்களுக்கு உள்நின்று அருளும் பொருளாய் நின்ற சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்றீர்!' என்பாரும் ஆனார்கள்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1991 என்றினைய பலகூறி இருக்குமொழி
அந்தணரும் ஏனை யோரும்
நின்றுதுதி செய்தவர்தாள் நீள்முடிக்கண்
மேல்ஏந்தி நிரந்த போது
சென்றணைந்த தாதையார் சிவபாத
இருதயர்தாம் தெய்வ ஞானக்
கன்றினைமுன் புக்கெடுத்துப் பியலின்மேற்
கொண்டுகளி கூர்ந்து செல்ல. 94

1992 மாமறையோர் குழாத்தினுடன் மல்குதிருத்
தொண்டர்குழாம் மருங்கு சூழ்ந்து
தாமறுவை உத்தரியந் தனிவிசும்பில்
எறிந்தார்க்குந் தன்மை யாலே
பூமறுகு சிவானந்தப் பெருக்காறு
போத அதன்மீது பொங்கும்
காமர்நுரைக் குமிழியெழுந் திழிவனபோல்
விளங்குபெருங் காட்சித் தாக. 95

1993 நீடுதிருக் கழுமலத்து நிலத்தேவர்
மாளிகைமேல் நெருங்கி அங்கண்
மாடுநிறை மடவார்கள் மங்கலமாம்
மொழிகளால் வாழ்த்தி வாசத்
தோடுமலி நறுமலருஞ் சுண்ணமும்வெண்
பொரியினொடுந் தூவி நிற்பார்
கோடுபயில் குலவரைமேல் மின்குலங்கள்
புடைபெயருங் கொள்கைத் தாக. 96

94.பொழிப்புரை: என இவ்வாறெல்லாம் கூறியருளி, மறை மொழி களையுடைய அந்தணர்களும் மற்ற அடியவர்களும் நின்று போற்றி, அப்பிள்ளையாரின் திருவடிகளைத் தம்முடியில் அணிந்து, நிரல்பட நின்றபோது, தாமே முன்சென்ற தந்தையாரான சிவபாத இருதயர் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சிவஞானக் குழந்தையான பிள்ளையாரை எடுத்துத் தோளில் சுமந்து பெருமகிழ்வுடனே செல்ல,

குறிப்புரை: பியலில் – தோளில்.

95.பொழிப்புரை: சிறந்த மறையவர் கூட்டத்துடன் பெருகிய அடியார்தம் கூட்டமும் சூழ்ந்து, தம் உடையின் மேல் உள்ள ஆடைகளையும் உத்தரியங்களையும் விண்ணில் வீசி மகிழ்வொலி செய்கின்ற தன்மையினால், சீகாழியின் அழகிய தெரு, சிவானந்தமாய வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துச் செல்ல, அதன் மேல் பொங்கும் நுரைக் குமிழிகள் மேலெழுவதும் இறங்குவதும் போன்ற காட்சியுடையதாக,

1994 மங்கலதூ ரியந்துவைப்பார் மறைச்சாமம்
பாடுவார் மருங்கு வேதிப்
பொங்குமணி விளக்கெடுத்துப் பூரணகும்
பமும்நிரைப்பார் போற்றி செய்வார்
அங்கவர்கள் மனத்தெழுந்த அதிசயமும்
பெருவிருப்பும் அன்பும் பொங்கத்
தங்குதிரு மலிவீதிச் சண்பைநகர்
வலஞ்செய்து சாருங் காலை. 97

1995 தந்திருமா ளிகையின்கண் எழுந்தருளிப்
புகும்பொழுது சங்க நாதம்
அந்தரதுந் துபிமுதலா அளவில்பெரு
கொலிதழைப்ப அணைந்து புக்கார்
சுந்தரப்பொற் றோணிமிசை இருந்தபிரான்
உடன்அமர்ந்த துணைவி யாகும்
பைந்தொடியாள் திருமுலையின் பாலறா
மதுரமொழிப் பவள வாயார். 98

குறிப்புரை: அறுவை – தம் உடைமீது கட்டப்பெற்றிருக்கும் ஆடை. உத்தரியம் – மேலாடை. மறையவரும் அடியவரும் வீதியில் பெருகச் செல்வது சிவானந்த ஆறு செல்வது போன்றிருந்தது. அவர்கள் தம் மகிழ்ச்சி மீதூர்வால் அறுவையையும் மேலாடையையும் விண்ணில் வீசி மகிழ்வது, அவ்வாற்றின் நுரைகள் மேல் எழுவதும் இறங்குவதும் போன்றிருந்தன.

96.பொழிப்புரை: நீடும் சீகாழியில் அந்தணர்களின் மாளிகைமேல் நெருங்கி, அவ்விடத்தின் பக்கத்தில் நிறைந்த மறையோரின் மங்கையர், உயர்ந்த உச்சியையுடைய பெரிய மலைகளின் மேலே மின்னல் கூட்டம் புடைபெயர்ந்து போகின்ற காட்சியைக் கொண்டதைப் போல், மங்கலமான பெருஞ்சொற்களால் வாழ்த்தியும், மணமுடைய இதழ் களையுடைய புதிய குளிர்ந்த பூக்களையும் சுண்ணப் பொடிகளையும் வெண்ணெல் பொரியுடனே தூவியும் நிற்பாராய்,

குறிப்புரை: கோடு–மலை. மங்கையர்கள் சுண்ணமும் பொடியும் தூவி மங்கல வாழ்த்தெடுத்து அடைவது, மின் எழும்பொழுது தோன்றும் ஒளி போன்றது என்றார்.

97.பொழிப்புரை: மற்றும் சிலர், மங்கல இயங்களை இசைப்பார்கள். சிலர், சாம கானங்களைப் பாடுவார்கள். சிலர், அருகில் உள்ள திண் ணைகளில் பொங்கும் அழகிய விளக்குகளை ஏந்தி நிறைகுடங்களை நிரல்பட வைப்பார்கள். இங்ஙனம் அந்நகரத்தவர்கள் தத்தம் மனத்தில் எழுந்த அதிசயமும் பெருவிருப்பும் அன்பும் பெருகப் போற்றி மகிழ, அவ் வழகிய வீதிகளின் வழியே சண்பை நகரை வலமாக வரும்பொழுது,

98.பொழிப்புரை: அழகிய பொன்மயமான திருத்தோணியின் மேல்

1996 தூமணிமா ளிகையின்கண் அமர்ந்தருளி
அன்றிரவு தொல்லை நாத
மாமறைகள் திரண்டபெருந் திருத்தோணி
மன்னிவீற் றிருந்தார் செய்ய
காமருசே வடிக்கமலங் கருத்திலுற
இடையறாக் காதல் கொண்டு
நாமநெடுங் கதிர்உதிப்ப நண்ணினார்
திருத்தோணி நம்பர் கோயில். 99

1997 காதலுடன் அணைந்துதிருக் கழுமலத்துக்
கலந்துவீற் றிருந்த தங்கள்
தாதையா ரையும்வெளியே தாங்கரிய
மெய்ஞ்ஞானந் தம்பால் வந்து
போதமுலை சுரந்தளித்த புண்ணியத்தா
யாரையும்முன் வணங்கிப் போற்றி
மேதகைய அருள்பெற்றுத் திருக்கோலக்
காஇறைஞ்ச விருப்பிற் சென்றார். 100

எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவருடன் கூடிய துணைவியாரான திரு நிலைநாயகி அம்மையாரின் திருமுலைப்பாலின் மணம் மாறாத இனிய மொழியை உடைய பவளம் போன்ற வாயையுடைய பிள்ளை யார், தம் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி உட்செல்லும் பொழுது, சங்கு ஒலிகளும் தேவதுந்துபி முதலாய அளவில்லாத பெருகிய ஒலிகளும் மிக, உள்ளே புகலானார்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

99. பொழிப்புரை: தூயதும் அழகியதுமான திருமாளிகையில் அமர்ந்திருந்து சிவஞானம் வழங்கப்பெற்ற அன்றிரவில், பழமையான ஒலிவடிவாய பெருமறைகள் திரண்டு உருவெடுதாற் போன்ற திருத்தோணியில் நிலைபெற்று எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானின் திருவடித் தாமரைகள் தம் கருத்தில் பொருந்த நீங்காத காதல் கொண்டவராகி, ஒளிபெருகும் ஞாயிறு தோன்றும் முன், திருத்தோணி யப்பரின் திருக்கோயிலைச் சென்று அடைந்தார்.

100.பொழிப்புரை: பெருகிய அன்புடன் சேர்ந்து திருக்கழுமலம் எனும் அத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் தம் தந்தையாரையும், தம்மிடம் வெளிப்பட்டு வந்து யாவராலும் காண்டற்கரிய மெய்ஞ் ஞானத்ததைத் திருமுலைசுரந்து வரும் பாலுடன் கலந்து தமக்கு ஊட்டிய புண்ணிய வடிவான திருத்தாயாரையும் முன் வணங்கிப் போற்றி, மேன்மையான அருளைப் பெற்றுத் 'திருக்கோலக்கா' என்ற திருப் பதியை வணங்கும் பொருட்டு விருப்புடன் சென்றார்.

1998 பெருக்குஒலிட் டலைபிறங்கும் காவிரிநீர்
பிரசமலர் தரளம் சிந்த
வரிக்கோல வண்டாட மாதரார்
குடைந்தாடும் மணிநீர் வாவித்
திருக்கோலக் காவெய்தித் தேவர்பிரான்
கோயில்வலஞ் செய்து முன்னின்
றிருக்கோலிட் டறிவரிய திருப்பாதம்
ஏத்துவதற் கெடுத்துக் கொள்வார். 101

1999 மெய்ந்நிறைந்த செம்பொருளாம் வேதத்தின்
விழுப்பொருளை வேணிமீது
பைந்நிறைந்த அரவுடனே பசுங்குழவித்
திங்கள்பரித் தருளு வானை
மைந்நிறைந்த மிடற்றானை மடையில்வா
ளைகள்பாய என்னும் வாக்கால்
கைந்நிறைந்த ஒத்துஅறுத்துக் கலைப்பதிகம்
கவுணியர்கோன் பாடுங் காலை. 102

குறிப்புரை: வணங்கிப் போற்றிய திருப்பதிகம், 'எம்பிரான்' (தி.2 ப.40) எனத் தொடங்கும் சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும்.

101.பொழிப்புரை: நீர்ப்பெருக்கால் ஒலிமிகுந்து அலைகள் பெருகும் காவிரியாறு, நல்ல நீருடன் தேன் மிகுந்த மலர்களையும் முத்துக்களையும் சொரிய, அம்மலர்களைச் சூழ்ந்து வண்டுகள் மொய்க்க, மங்கையர் குடைந்து நீராடுகின்ற நீரையுடைய வாவிகள் பொருந்திய 'திருக்கோல்க்கா' என்ற பதியையடைந்து, தேவர்களின் தலைவரான இறைவரின் திருக்கோயிலை வலமாக வந்து, திருமுன்நின்று, மறைகள் முறையிட்டும் அறிதற்கு அரிய இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றத் தொடங்கியவராய்,

102.பொழிப்புரை: மெய்ம்மை நிறைந்த செம்பொருள் எனப் படுகின்ற நான்மறைகளில் கூறப்படும் பொருளாய் உள்ளவரை, திருச்சடையின் மேல் பாம்புடன் பசுமையான பிறைச் சந்திரனைத் தாங்குபவரை, நஞ்சுடைய திருமிடற்றையுடையவரை, 'மடையில் வாளைகள் பாய' என்ற திருப்பதிகத் திருவாக்கினால், திருக்கரங்களைக் கொண்டு அமைக்கும் காலவரையறையினைச் செய்யும் தாள ஒத்துச் செய்து, கலைகள் நிரம்பிய திருப்பதிகத்தைக் கவுணியர் பெருமானான சம்பந்தர் பாடிய போது,

குறிப்புரை: கைந்நிறைந்த ஒத்து அறுத்து – பாட்டின் இசைக்கு ஏற்றவாறு கைகளைத் தட்டுதல், நிறுத்தல், எடுத்தல் ஆகிய தொழில் களால் தக்கவாறு அளவுபடுத்துவது. இதுபொழுது பாடி அருளிய பதிகம் 'மடையில் வாளை' (தி.1ப.23) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பதிகம் ஆகும்.

2000 கையதனால் ஒத்தறுத்துப் பாடுதலும்
கண்டருளிக் கருணை கூர்ந்த
செய்யசடை வானவர்தம் அஞ்செழுத்தும்
எழுதியநற் செம்பொற் றாளம்
ஐயரவர் திருவருளால் எடுத்தபா
டலுக்கிசைந்த அளவால் ஒத்த
வையமெலாம் உய்யவரு மறைச்சிறுவர்
கைத்தலத்து வந்த தன்றே. 103

2001 காழிவரும் பெருந்தகையார் கையில்வருந்
திருத்தாளக் கருவி கண்டு
வாழியதந் திருமுடிமேற் கொண்டருளி
மனங்களிப்ப மதுர வாயில்
ஏழிசையுந் தழைத்தோங்க இன்னிசைவண்
தமிழ்ப்பதிகம் எய்தப் பாடித்
தாழுமணிக் குழையார்முன் தக்கதிருக்
கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார். 104

103.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் திருக்கைகளால் தாள ஒத்து அறுதி யிட்டுப் பாடவும் (இறைவர்) கண்டு, அருள் செய்ய, கருணை கூர்ந்த தேவர் பெருமானின் திருவைந்தெழுத்துப் பொறித்த நல்ல செம்பொன் தாளங்கள், இறைவரின் அருளால் எடுத்த அத்திருப்பதிகத்திற்குப் பொருந்திய அளவுபட, வரும் மறைச் சிறுவரான பிள்ளையாரின் திருக்கைகளில் அது பொழுதே வந்து சேர்ந்தன.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின. சென்ற பாடலில் கூறியவாறு 'மடையில் வாளை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைக் கையினால் ஒத்தறுத்துப் பாடுமளவில் இறையருளால் திருவைந்தெ ழுத்துப் பொறித்த பொற்றாளம் பிள்ளையார் கையில் வரப் பெற்றன. இவ்வரலாற்றிற்கு, 'நாளும் இன்னிசையால்தமிழ் பரப்பும் ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன் தாளம் ஈந்த' (தி.7 ப.62) எனவரும் சுந்தரர் திருவாக்கும், 'எழுத் தஞ்சும் இட்டசெம்பொற்றாளங்கள் ஈய' (தி.11 ப.34 பா.82), 'பெற்றது ... செம்பொன் தாளம் அவையே' (தி.11 ப.36 பா.4) எனவரும் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் வாக்குகளும் அரணாகின்றன.

104.பொழிப்புரை: சீகாழியில் வந்து தோன்றிய பெருந்தகையார் ஆன ஆளுடைய பிள்ளையார், தம் திருக்கையில் வந்த தாளத்தைப் பார்த்துப் பெரும் பேறு எனக்கருதி அதனைத் தம்திருமுடிமீது வைத்து, மனம் மகிழ, இனிமை மிக்க திருவாக்கால் ஏழிசைகளும் தழைத்து ஓங்க, இனிய இசை பொருந்திய அத்தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பொருத்தமாகப் பாடி, விரும்பி ஏற்றருளிய குழை அணிந்த சிவபெருமானின் திருமுன்னிலையில் தக்க திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி நின்றார்.

2002 உம்பருல கதிசயிப்ப ஓங்கியநா
தத்தளவின் உண்மை நோக்கித்
தும்புருநா ரதர்முதலாம் சுருதியிசைத்
துறையுள்ளோர் துதித்து மண்மேல்
வம்பலர்மா மழைபொழிந்தார் மறைவாழ
வந்தருளும் மதலை யாரும்
தம்பெருமான் அருள்போற்றி மீண்டருளிச்
சண்பைநகர் சாரச் செல்வார். 105

2003 செங்கமல மலர்க்கரத்துத் திருத்தாளத்
துடன்நடந்து செல்லும் போது
தங்கள்குலத் தாதையார் தரியாது
தோளின்மேல் தரித்துக் கொள்ள
அங்கவர்தந் தோளி ன்மிசை எழுந்தருளி
அணைந்தார்சூழ்ந் தமர ரேத்தும்
திங்களணி மணிமாடத் திருத்தோணி
புரத்தோணிச் சிகரக் கோயில். 106

குறிப்புரை: நலங்கொள் காழி ஞானசம் பந்தன் குலங்கொள் கோலக் காவு ளானையே வலங்கொள் பாடல் வல்ல வாய்மையார் உலங்கொள் வினைபோ யோங்கி வாழ்வரே. (தி.1.ப.23.பா.11) என்பது திருக்கடைக்காப்பாக அமைந்த திருப் பாடலாகும். 'வினை போய்' என்பதால் பாச நீக்கமும் 'ஓங்கி வாழ் வரே' என்பதால் சிவப்பேறும் பெறுதலின், இதனினூங்கு உயிர் பெறத் தக்க தொருபயன் இல்லையாதலின் இதனைத் 'தக்க திருக்கடைக் காப்பு' என்றார்.

105. பொழிப்புரை: விண்ணுலகத்தவரும் வியப்படைய ஓங்கிய அத்தாளத்தின் ஒலியின் மேன்மையை நோக்கி, தும்புரு நாரதர் முதலிய மறை பயில்கின்ற இசைத் துறை வல்லவர் யாவரும் போற்றி, தேன் மிகுந்த மலர்மழையைப் பொழிந்தனர். மறைகள் வாழத் தோன் றியருளிய பெருமகனாரும், தம் இறைவரின் அருளைப் போற்றி அங்கு நின்றும் விடைபெற்றுச் சீகாழிப் பதியை நோக்கிச் செல்பவராகி,

106. பொழிப்புரை: செந்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கைகளில் பொன்னாலாய தாளத்தைக் கொண்டு நடந்து செல்லும் அமையத்தில், தம் குலத் தந்தையார், அவர் நடந்து வருதலைப் பொறாதவராய், அவரைத் தம்தோள்மீது அமர்த்தியபடி, சுற்றிச் சூழ்ந்து தேவர்கள் போற்றுகின்ற, திங்கள் தங்கும் அழகிய மாடங்களையுடைய திருத் தோணிபுரக் கோயிலை வந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2004 திருப்பெருகு பெருங்கோயில் சூழவலங்
கொண்டருளித் திருமுன் நின்றே
அருட்பெருகு திருப்பதிகம் எட்டொருகட்
டளையாக்கி அவற்று ளொன்று
விருப்புறுபொற் றிருத்தோணி வீற்றிருந்தார்
தமைப்பாட மேவுகாதல்
பொருத்தமுற அருள்பெற்றுப் போற்றியெடுத்
தருளினார் பூவார் கொன்றை. 107

2005 எடுத்ததிருப் பதிகத்தின் இசைதிருத்தா
ளத்தினால் இசைய வொத்தி
அடுத்தநடை பெறப்பாடி ஆர்வமுற
வணங்கிப்போந் தலைநீர்ப் பொன்னி
மடுத்தவயற் பூந்தரா யவர்வாழ
மழவிளங்கோ லத்துக் காட்சி
கொடுத்தருளி வைகினார் குறைவிலா
நிறைஞானக் கொண்ட லார்தாம். 108

---

107. பொழிப்புரை: திருத்தகவிற்றாகிய பெருங்கோயிலை வலமாக வந்து, இறைவரின் திருமுன்நின்று, அருள் பெருகும் திருப்பதிகத்தைத் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்ததாய்ப் பிற்காலத்தார் வகுத்தவாறு, எட்டுக் கட்டளைகளுள் ஒன்றில், தோணியப்பரைப் பாடவேண்டும் என்ற விருப்பம் மீதூர, அப்பெருமானின் அருள் பெற்றுப் 'பூவார் கொன்றை' (தி.1 ப.24) எனத் தொடங்கிப் பாடினார்.

குறிப்புரை: பண் என்பது இசையாகும். இசையமைப்பின் வேறு பாட்டால் பண்களும் பலவாயின. அவற்றுள்ளும் ஒவ்வொரு பண் ணிலும் பலகட்டளைகள் அமைந்துள்ளன. கட்டளை என்பது அவ் வப்பதிகத்து வரும் சொற்களின் நீட்சியும் குறுக்கமும் குறித்தும், யாப் பமைப்பு குறித்தும் தாள அமைப்பு குறித்தும் இசையமைப்பு வேறு படும் நிலையாகும். இவ்வாறமைந்த கட்டளைகள் தொறும் பாடும் இசையமைப்பு வேறுபடினும், அவற்றின் அடித்தளமாக அமையும் பண் வேறுபடாது.

108. பொழிப்புரை: மேற்கூறிய வண்ணம் தொடங்கிய அப் பதிகத்தின் இசையமைதியைத் திருவருளால் பெற்ற அத்தாளத்தால் பொருந்துமாறு, தாள வரையறை செய்து, முன்பாடிய அத்திருப் பதிகத்தினை அடுத்து, அதைப் போன்றே நிகழும்படி பாடியருளி, பேரன்பு பொருந்த வணங்கிப் போய்க் குறைவில்லாத நிறைவான ஞானமழை கருக்கொண்ட மேகத்தைப் போன்ற காழிப் பிள்ளையார், அலைகளையுடைய நீர் பெருகும் காவிரி பாயும் வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழிப் பதியிலுள்ளோர் பெருவாழ்வு அடையுமாறு இளங்குழவி யின் திருவுருவாகத் தோற்றம் கொண்டிருந்தார்.

2006 அந்நிலையில் ஆளுடைய பிள்ளையார்
தமைமுன்னம் அளித்த தாயார்
முன்னுதிக்க முயன்றதவத் திருநன்னி
பள்ளிமுதன் மறையோர் எல்லாம்
மன்னுபெரு மகிழ்ச்சியுடன் மங்கலதூ
ரியந்துவைப்ப மறைகள் ஓதிக்
கன்னிமதிற் சண்பைநகர் வந்தணைந்து
கவுணியர்கோன் கழலில் தாழ்ந்தார். 109

2007 மங்கலமாம் மெய்ஞ்ஞானம் மண்களிப்பப்
பெற்றபெரு வார்த்தை யாலே
எங்கணும்நீள் பதிமருங்கில் இருபிறப்பா
ளரும்அல்லா ஏனை யோரும்
பொங்குதிருத் தொண்டர்களும் அதிசயித்துக்
குழாங்கொண்டு புகலி யார்தம்
சிங்கஇள வேற்றின்பால் வந்தணைந்து
கழல்பணியுஞ் சிறப்பின் மிக்கார். 110

---

109. பொழிப்புரை: அவ்வாறு இருக்கும் நாளில் பிள்ளையாரை முன் ஈன்றெடுத்த தாயாரான பகவதியார், முதற்கண் தன்னிடத்தே தோன்றி யருள முயன்ற தவம் உடைய திருநனிபள்ளியில் உள்ள முதன்மை யுடைய மறையவர் அனைவரும், நிலைபெற்ற மகிழ்ச்சியுடன் மங்கல இயக்கமுடன் மறைகளையும் ஓதியவாறு, அழியாத மதில் சூழ்ந்த சீகாழி என்ற நகருக்கு வந்து சேர்ந்து, கவுணியர் பெருமானின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினர்.

குறிப்புரை: பகவதியார் தன்னிடத்தே தோன்றத் தவம் செய்த இடம் திருநனிபள்ளியாகும். இசை நிறைவு கருதி நன்னி பள்ளி என்றாயிற்று.

110. பொழிப்புரை: பேரின்பப் பெருவாழ்வை வழங்கும் சிவ மெய்ஞ்ஞானத்தை, உலகம் மகிழப் பெற்ற பெருவார்த்தை கேட்ட லால், நீண்ட அத்திருப்பதியின் அருகிலுள்ள இருபிறப்பாளர்கள் யாவரும், அவ்வினத்தவரல்லாத மற்றவரும், பெருகும் தொண்டர்களும் வியப்புற்றுத் திரண்டு, சீகாழியில் இளஞ்சிங்கமென விளங்கும் பிள்ளையாரிடத்து வந்து சேர்ந்து, அவருடைய திருவடிகளில் வணங்கும் சிறப்பில் மிக்கவர் ஆனார்கள்.

குறிப்புரை: மங்கலம் – பேரின்பம். எனவே பேரின்பப் பெரு வாழ்வை யடைவிப்பது மங்கல மாயிற்று.

2008 வந்ததிருத் தொண்டர்கட்கும் மல்குசெழு
மறையவர்க்கும் மற்று ளோர்க்கும்
சிந்தைமகிழ் வுறமலர்ந்து திருவமுது
முதலான சிறப்பின் செய்கை
தந்தம்அள வினில்விரும்புந் தகைமையினால்
கடனாற்றுஞ் சண்பை மூதூர்
எந்தைபிரான் சிவலோகம் எனவிளங்கி
எவ்வுலகும் ஏத்து நாளில். 111

2009 செழுந்தரளப் பொன்னிசூழ் திருநன்னி
பள்ளியுள்ளோர் தொழுது திங்கள்
கொழுந்தணியுஞ் சடையாரை யெங்கள்பதி
யினிற்கும்பிட் டருள அங்கே
எழுந்தருள வேண்டும்என இசைந்தருளித்
தோணிவீற் றிருந்தார் பாதம்
தொழுந்தகைமை யாலிறைஞ்சி அருள்பெற்றுப்
பிறபதியும் தொழமுன் செல்வார். 112

2010 தாதவிழ்செந் தாமரையின் அகவிதழ்போல்
சீறடிகள் தரையின்மீது
போதுவதும் பிறரொருவர் பொறுப்பதுவும்
பொறாஅன்பு புரிந்த சிந்தை
மாதவஞ்செய் தாதையார் வந்தெடுத்துத்
தோளின்மேல் வைத்துக் கொள்ள
நாதர்கழல் தம்முடிமேற் கொண்டகருத்
துடன்போந்தார் ஞான முண்டார். 113

---

111. பொழிப்புரை: அங்ஙனம் திரண்டுவந்த திருத்தொண்டர்களுக்கும், அந்தணர்களுக்கும் மற்றவர்கட்கும் மனமகிழ்ந்து முகமலர்ந்து உண்பித்தல் முதலான சிறப்புடைய செய்கைகளைத் தத்தம் அளவிலும் நன்றாற்றிவரும் நன்மக்களையுடைய சீகாழிப் பதியானது எம் இறைவரின் சிவலோகமே என விளக்கம் பெற்று எவ்வுலகமும் போற்ற நிற்கும் அந்நாளில்.

112. பொழிப்புரை: செழுமையான முத்துக்களைத் தரும் காவிரியாறு சூழ்ந்த நனிபள்ளியில் உள்ளவர்கள், பிள்ளையாரை வணங்கிப் 'பிறைச் சந்திரனை அணியும் சடையையுடைய சிவபெருமானை எங்கள் பதியில் வணங்கும் பொருட்டுத் தாங்கள் எழுந்தருள வேண் டும்' என வேண்டிக் கொள்ள, அவரும் அதற்கு இசைந்து, திருத் தோணியில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் திருவடிகளை முறைப்படிவணங்கி, விடைபெற்று, நனிபள்ளியே யன்றி மற்றத் திருப்பதிகளுக் கும் தொழுவதற்கு எண்ணிச் செல்வார்,

2011 தேனலருங் கொன்றையினார் திருநன்னி
பள்ளியினைச் சாரச் செல்வார்
வானணையும் மலர்ச்சோலை தோன்றுவதெப்
பதியென்ன மகிழ்ச்சி யெய்திப்
பானல்வயல் திருநன்னி பள்ளியெனத்
தாதையார் பணிப்பக் கேட்டு
ஞானபோ னகர்தொழுது நற்றமிழ்ச்சொல்
தொடைமாலை நவில லுற்றார். 114

காரைகள் கூகை முல்லை
எனநிகழ் கலைசேர் வாய்மைச்
சீரியற் பதிகம் பாடித்
திருக்கடைக் காப்புத் தன்னில்
நாரியோர் பாகர் வைகும்
நனிபள்ளி உள்கு வார்தம்
பேரிடர் கெடுதற் காணை
நமதெனும் பெருமை வைத்தார். 115

---

113. பொழிப்புரை: ஞானப் பாலமுது உண்ட பிள்ளையாரின், இதழ்கள் விரியும் செந்தாமரையின் அக இதழ்கள் போன்ற சிறிய திருவடி கள் தரையில் பொருந்த நடந்து செல்வதையும், பிறர் எவரும் தாங்கு தலையும் பொறுக்காத அன்புகொண்ட மனமுடைய மாதவம் செய்த தந்தையாரான சிவபாத இருதயர், வந்து எடுத்துத் தம் தோளின் மீது சுமந்தவாறு கொண்டு செல்ல, தாம் சிவபெருமானின் திருவடிகளைத் தம் முடிமீது கொண்ட உள்ளத்தவராய்ப் பிள்ளையார் செல்லலானார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

114. பொழிப்புரை: தேன் பொழியும் கொன்றை மலரை அணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருநனிபள்ளியைச் சேரச் செல்பவரான பிள்ளையார், 'வானளாவும் மலர்ச் சோலைகளுடன் தோன்றும் இது எப்பதி ?' என்று வினவ, தந்தையார் மகிழ்ச்சி அடைந்து, 'அது குவளை மலர்கள் நிறைந்த வயல்களையுடைய திருநனிபள்ளியாகும்' எனக் கூற, அதைக் கேட்ட பிள்ளையார், நன்மை தரும் தமிழ்ப் பாமாலையான திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்வார்,

115. பொழிப்புரை: 'காரைகள் கூகை முல்லை' (தி.2 ப.84) எனத் தொடங்கிச் செல்லும் கலை ஞானமும் சிவஞானமும் விளங்கும் சிறப் புக் கொண்ட இயற் பதிகத்தைப் பாடி, திருக்கடைக்காப்பில் 'உமை யம்மையாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட சிவபெருமான், நிலையாய் எழுந்தருளியுள்ள திருநனிபள்ளியை நினைப்பவரின் பெரிய இடர் கள் யாவும் கெடுவதற்கு ஆணை நமதாகும்' என்ற பெருமையி னையும் குறித்து அருளினார்.

2013 ஆதியார் கோயில் வாயில்
அணைந்துபுக் கன்பு கூர
நீதியாற் பணிந்து போற்றி
நீடிய அருள்முன் பெற்றுப்
போதுவார் தம்மைச் சூழ்ந்து
பூசுரர் குழாங்கள் போற்றும்
காதல்கண் டங்க மர்ந்தார்
கவுணியர் தலைவ னார்தாம். 116

2014 அம்பிகை அளித்த ஞானம்
அகிலமும் உய்ய வுண்ட
நம்பெருந் தகையார் தம்மை
எதிர்கொண்டு நண்ண வேண்டி
உம்பரும் வணங்கு மெய்ம்மை
உயர்தவத் தொண்ட ரோடு
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார்
தலைசைஅந் தணர்க ளெல்லாம். 117

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின. 'கலைசேர் பதிகம்', 'வாய்மைச் சீர் இயற் பதிகம்' எனத் தனித்தனியே கூட்டுக. கலை – நூலறிவு. வாய்மை – சிவஞானம். 'காரைகள் கூகை'(தி.2 ப.84) எனத் தொடங்கும் இப்பதிகம் பியந்தைக் காந்தாரத்தில் அமைந்ததாகும். இத்திருப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பு, 'இசையா லுரைத்த பனுவல் நடுவிரு ளாடுமெந்தை நனிபள்ளி யுள்க வினை கெடுதலாணை நமதே.' என நிறைவுறுகிறது. இதனையே ஆசிரியர் கொண்டெடுத்து மொழிவாராயினர்.

116.பொழிப்புரை: நனிபள்ளியில் வீற்றிருந்தருளும் பழம் பொருளாய சிவபெருமானின் கோயில் வாயிலை அடைந்து, உட்சென்று, அன்புமிக நெறிப்பட வணங்கிப் போற்றி, அப்பெருமானின் பேரருளைப் பெற்று, வெளியே செல்பவரான கவுணியர் தலைவரான பிள்ளையார், தம்மைச் சூழ இருந்து அந்தணர் குழாம் போற்றுகின்ற அன்பைக் கண்டு, அங்கே விரும்பி எழுந்தருளியிருந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதியின் எல்லையிலிருந்தே பாடியருளிய பிள்ளையார், இறைவன் திருமுன் நின்றும் பாடியிருப்பர். 'நீதியாற் பணிந்து போற்றி' என ஆசிரியர் அருளுமாற்றானும் இவ்வுண்மை உணரலாம். எனினும் இப்பதிகம் கிடைத்திலது.

117.பொழிப்புரை: உமையம்மையார் அருளிய ஞான அமுதத்தை உலகுய்ய உண்ட நம் பெருந்தகையாரான பிள்ளையாரை எதிர் கொள்ள, தேவர்களும் வணங்கும் மெய்ம்மையுடைய தவத்தில் சிறந்த தொண்டர்களுடனே, திருத்தலைச் சங்காட்டில் வாழும் அந்தணர்கள் அனைவரும் தம் மிகுவிருப்பத்தால் வந்தார்கள்.

2015 காவணம் எங்கும் இட்டுக்
கமுகொடு கதலி நாட்டிப்
பூவணத் தாமந் தூக்கிப்
பூரண கும்ப மேந்தி
ஆவண வீதி எல்லாம்
அலங்கரித் தண்ண லாரை
மாவண மலர்மென் சோலை
வளம்பதி கொண்டு புக்கார். 118

2016 திருமறை யோர்கள் சூழ்ந்து
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கப்
பெருமறை ஓசை மல்கப்
பெருந்திருக் கோயில் எய்தி
அருமறைப் பொருளா னாரைப்
பணிந்தணி நற்சங் கத்தில்
தருமுறை நெறியக் கோயில்
சார்ந்தமை அருளிச் செய்தார். 119

குறிப்புரை: தலைசை – திருத்தலைச்சங்காடு.

118. பொழிப்புரை: அந்தணர் முதலியவர்கள், எங்கும் பந்தல் இட்டுக் கமுகு மரங்களையும் வாழை மரங்களையும் நிறுத்தியும், மலர் மாலைகளைத் தொங்கவிட்டும், நிறைகுடங்கள் வைத்தும், வாணிகம் மிக்க தெருக்களை எல்லாம் அணிசெய்தும், பெருமையுடைய பிள் ளையாரை, வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர்கள் நிறைந்த மென்மையான சோலைகள் சூழ்ந்த வளமான தம் பதிக்குள் அழைத்துப் போயினர்.

119. பொழிப்புரை: அந்தணர்கள் சூழ இருந்து தத்தம் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மிக மறைகளை ஒலிக்க, பெரிய திருமாடக் கோயிலை அடைந்து, அரிய மறைகளின் பொருளாய் உள்ளவரை வணங்கி, அழகிய வலம்புரிச் சங்கின் வடிவில் அமைக்கப்பட்ட அக்கோயிலில், அவ்விறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கும் தன்மை பற்றித் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

குறிப்புரை: இம்மாடக் கோயில் கோச்செங்கட் சோழரால் கட்டப் பெற்றதாகும். முற்பிறவிச் சார்பால், யானை ஏறாதவாறு கட்டப் பெற்றுள்ள கோவிலாகும். வலமாகச் சுழிந்து வரும் திருச்சுற்றுக்களு டன், நடுவில் கருவறையும், அதன் நடுவில் உயர்ந்த நிலையில் இறைவர் விளங்குவதும் வலம்புரிச் சங்குகள் விளங்கும் தோற்றத்தைக் காட் டுவதாகும். இதுபொழுது பாடிய திருப்பதிகம் 'நலச் சங்க' (தி.2 ப.55) எனும் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்த திருப்பதிகமாகும்

2017 கறையணி கண்டர் கோயில்
காதலால் பணிந்து பாடி
மறையவர் போற்ற வந்து
திருவலம் புரத்து மன்னும்
இறைவரைத் தொழுது பாடும்
கொடியுடை ஏத்திப் போந்து
நிறைபுனல் திருச்சாய்க் காடு
தொழுதற்கு நினைந்து செல்வார். 120

2018 பன்னகப் பூணி னாரைப்
பல்லவ னீச்ச ரத்துச்
சென்னியால் வணங்கி ஏத்தித்
திருந்திசைப் பதிகம் பாடிப்
பொன்னிசூழ் புகாரில்நீடு
புனிதர்தம் திருச்சாய்க் காட்டு
மன்னுசீர்த்தொண்ட ரெல்லாம்
மகிழ்ந்தெதிர் கொள்ளப் புக்கார். 121

---

120. பொழிப்புரை: நஞ்சின் கருமை கொண்ட கழுத்தையுடைய சிவபெருமானது கோயிலைப் பெருவிருப்பால் பணிந்து திருப்பதிகம் பாடியபின், அந்தணர்கள் தம்மைச் சூழ நின்று போற்ற, வெளியே வந்து, 'திருவலம்புரம்' என்ற திருப்பதியில் சிவபெருமானைத் தொழுது 'கொடியுடை மும்மதில்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தால் போற்றி, வெளியே வந்து, நிறைந்த நீரையுடைய திருச்சாய்க்காட்டுப் பதியைத் தொழுதற்கு நினைந்து செல்பவராய்,

குறிப்புரை: திருவலம்புரத்தில் அருளிய பதிகம் 'கொடியுடை மும்மதில்' (தி.3 ப.103) எனத் தொடங்கும் பழம்பஞ்சுரப் பண் பதிகமாகும்.

121. பொழிப்புரை: பாம்புகளை அணியாய்ப் பூண்ட சிவபெருமானைத் திருப்பல்லவனீச்சரத்தில் தலையினால் வணங்கிப் போற்றி, திருந்தும் இசையையுடைய இரு திருப்பதிகங்களைப் பாடி, காவிரி யாறு சூழும் புகார் நகரத்தில் என்றும் எழுந்தருளியிருக்கும் புனிதரான இறைவர் வீற்றிருக்கும் திருச்சாய்க்காட்டில் நிலைபெற்ற பெருஞ்சிறப்பினையுடைய திருத்தொண்டர்கள் மகிழ்வுடன் எதிர்கொள்ளப் புகுந்தனர்.

குறிப்புரை: திருப்பல்லவனீச்சரத்தில் அருளிய பதிகங்கள் இரண்டு. 1. அடையார்தம் புரங்கள் – தக்கேசி (தி.1 ப.65), 2. பரசு பாணியர் – பழம் பஞ்சுரம் (தி.3 ப.112). இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

122. பொழிப்புரை: புகுந்த பிள்ளையார், அக்கோயிலை வலம் கொண்டு, வானளாவ உயர்ந்த திருவாயிலுள் புகுந்து, தேன் சொரிய மலர்கின்ற கொன்றை

2019 வானள வுயர்ந்த வாயில்
உள்வலங் கொண்டு புக்குத்
தேனலர் கொன்றை யார்தம்
திருமுன்பு சென்று தாழ்ந்து
மானிடந் திரித்தார் தம்மைப்
போற்றுவார் மண்பு கார்என்
றூனெலாம் உருக ஏத்தி
உச்சிமேற் குவித்தார் செங்கை. 122

2020 சீரினில் திகழ்ந்த பாடல்
திருக்கடைக் காப்புப் போற்றிப்
பாரினில் பொலிந்த தொண்டர்
போற்றிடப் பயில்வார் பின்னும்
ஏரிசைப் பதிகம் பாடி
ஏத்திப்போந் திறைவர் வெண்கா
டாருமெய்க் காத லோடும்
பணிவதற் கணைந்தா ரன்றே. 123

மலர் மாலையை அணிந்த சிவபெருமானின் திருமுன் தாழ்ந்து, மானை இடக்கையிற் கொண்ட சிவபெருமானைப் போற்றுபவராய் 'மண்புகார்' என்ற பதிகத்தைத் தொடங்கி, ஊன் எல்லாம் உருகும்படி ஏத்தி, தம் சிவந்த திருக்கைகளை உச்சியிற் கொண்டு கூப்பி வணங்கினார்.

குறிப்புரை: இது பொழுது அருளிய பதிகம் 'மண்புகார்'(தி.2 ப.41) எனத் தொடங்கும் சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும்.

123. பொழிப்புரை: சிறப்புடன் விளங்கும் பாடலால் திருக்கடைக் காப்புச் செய்து போற்றி, உலகில் விளங்கிய திருத்தொண்டர்கள் போற்ற அங்கு இருந்த பிள்ளையார், மேலும், அழகும் இசையும் கொண்ட பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றிப் பின், இறைவர் எழுந்தருளி இருக்கும் திருவெண்காட்டினை நிறைந்த மெய்யன்புடன் பணிய, அதுபொழுதே புறப்பட்டார்.

குறிப்புரை: நொம்பைந்து புடைத்தொல்கு நூபுரஞ்சேர் மெல்லடியார் அம்பந்தும் வரிக்கழலு மரவஞ்செய் பூங்காழிச் சம்பந்தன் றமிழ்பகர்ந்த சாய்க்காட்டுப் பத்தினையும் எம்பந்த மெனக்கருதி யேத்துவார்க் கிடர்கெடுமே. (தி.2 ப.41.பா.11) என்பது இங்குப் போற்றப் பெறும் திருக்கடைக்காப் பாகும். பிள்ளையார் தாம் அருளிய இத்திருப்பாட்டில் உயிர் உறுதி பெறுதற்கு எனக் கொளத்தகும் பிணிப்பாகும் இறைவன் என அருளப் பெற்றிருத்தலின், இப்பதிகம் சீரினில் திகழ்ந்த பாடல் திருக்கடைக் காப்புப் போற்றி என்றார். இத்திருப்பதியில் பின்னும் பாடிய பதிகம் 'நித்தலும் நியமம் செய்து' (தி.2 ப.38) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த பதிகம் ஆகும்.

2021 பொன்னிதழ்க் கொன்றை வன்னி
    புனலிள மதியம்நீடு
சென்னியர் திருவெண் காட்டுத்
    திருத்தொண்டர் எதிரே சென்றங்
கின்னதன் மையர்க ளானார்
    எனவொணா மகிழ்ச்சி பொங்க
மன்னுசீர்ச் சண்பை யாளும்
    மன்னரைக் கொண்டு புக்கார். 124

2022 முத்தமிழ் விரகர் தாமும்
    முதல்வர்கோ புரத்து முன்னர்ச்
சித்தநீ டுவகை யோடும்
    சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து புக்குப்
பத்தராம் அடியார் சூழப்
    பரமர்கோ யிலைச்சூழ் வந்து
நித்தனார் தம்முன் பெய்தி
    நிலமுறத் தொழுது வீழ்ந்தார். 125

2023 மெய்ப்பொரு ளாயி னாரை
    வெண்காடு மேவி னாரைச்
செப்பரும் பதிக மாலை
    கண்காட்டு நுதன்முன் சேர்த்தி
முப்புரம் செற்றார் பாதம்
    சேரும்முக் குளமும் பாடி
ஒப்பரும் ஞானம் உண்டார்
    உளமகிழந் தேத்தி வாழ்ந்தார். 126

---

124. பொழிப்புரை: பொன்போன்ற இதழ்களையுடைய கொன்றை மலரும், வன்னியும், கங்கையும், பிறைச் சந்திரனும் ஆகிய இவற்றை அணிந்துள்ள தலைமை பொருந்திய சிவபெருமானின் திருவெண் காட்டில் உள்ள தொண்டர்கள், திருமுன்வந்து, இன்னதன்மை ஆனார் என்று இயம்பலாகாதவாறு மேன்மேலும் மகிழ்ச்சி பெருக, நிலை பெற்ற சிறப்பினையுடைய சீகாழியை ஆண்டு வரும் தலைவரான பிள்ளையாரை வரவேற்று, அழைத்துக் கொண்டு அந்நகரத்துள் புகுந்தனர்.

125. பொழிப்புரை: முத்தமிழ் வித்தகரான பிள்ளையார், சிவபெருமானின் திருக்கோபுரத்தை, உள்ளத்தில் பெருகிய மகிழ்ச்சியுடன் முன் தாழ்ந்து வணங்கி, எழுந்து, உட்சென்று, பத்திமை மிக்க தொண்டர்கள் சூழ, இறைவரின் திருக் கோயிலை வலம் வந்து, என்றும் நிலைபெற் றிருக்கும் இறைவரின் திருமுன்பு சென்று, நிலம் பொருந்தத் தொழுது விழுந்தார்.

126. பொழிப்புரை: மெய்ப்பொருளாக விளங்கியருளும் திருவெண்காட்டில் வீற்றிருக்கும் இறைவற்குச் சொலற்கரிய சிறப்புடைய திருப்பதிகமான

2024 அருமையாற் புறம்பு போந்து
வணங்கிஅங் கமரும் நாளில்
திருமுல்லை வாயில் எய்திச்
செழுந்தமிழ் மாலை சாத்தி
மருவிய பதிகள் மற்றும்
வணங்குவார் மறையோர் ஏத்தத்
தருமலி புகலி வந்து
ஞானசம் பந்தர் சார்ந்தார். 127

‘கண்காட்டு நுதலானும்’ (தி.2 ப.48) எனத் தொடங்கும் சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்த பதிகத்தை மாலையாகச் சாத்தி, முப்புரங் களையும் எரித்த இறைவர் திருவடிகளைச் சேரும் முக்குளங்களையும் அப்பதிகத்தில் அமைத்துப் பாடி, ஒப்பில்லாத ஞானப் பாலமுது உண்ட பிள்ளையார், மனம் மகிழ்ந்து போற்றி அங்கு வீற்றிருந்தருளினார்.

குறிப்புரை: முக்குளங்கள்: மதி – (சோம குண்டம்), ஞாயிறு – (சூரிய குண்டம்), நெருப்பு – (அக்கினி குண்டம்) ஆகிய மூவர் பெயரானும் அமைந்திருக்கும் குளங்கள். இம்மூன்றனுள் முன்னிரு குளங்களின் சிறப்பை, ‘இருகாமத்தி ணையேரி’ (பட்டினப். வரி 39) எனப் பட்டினப்பாலையும், ‘சோம குண்டம், சூரிய குண்டம் துறை மூழ்கிக் காமவேள் கோட்டம் தொழுதார் கணவரொடும் தாம் இன் புறுவர் உலகத்துத் தையலார் போகம் செய் பூமியினும் போய்ப் பிறப் பர்’ (சிலப். புகார்க் கனாத். 59–63) எனச் சிலம்பும் நவிலும். இம்முக்குளச் சிறப்பினைப் பிள்ளையார் 2, 7 ஆகிய பாடல்களில் போற்றியுள்ளார். பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும் வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர் தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே. (தி.2 ப.48 பா.2) ‘....வினைதுரக்கும் முக்குளநன் குடையானு முக்கணுடை யிறையவனே’ (தி.2 ப.48 பா.7) என்பன அப்போற்றி உரைகளாம். இப்பதிகப் பயனாகவே மெய்கண்டார் தோன்றியருளினார் என்பதும் இங்கு நினைவுகூரத் தக்கதாம்.

127. பொழிப்புரை: அக்கோயிலினின்றும் பிரிதற்கரிய வகையில் வெளிப்போந்து வணங்கிச் சென்று, அத்திருப்பதியில் அவர் எழுந் தருளியிருந்த அந்நாள்களில், தென் திருமுல்லைவாயிலை அடைந்து செந்தமிழ் மாலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அவ்விடத்தினின்றும் அணுகப் பொருந்திய மற்றைய திருப்பதிகளையும் வணங்குவாராய், அந்தணர் போற்ற வந்த ஞானசம்பந்தர், அருட்செல்வம் மிக்க சீகாழியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: ‘திருமுல்லைவாயில்’ எனும் பெயருடைய பதிகள் தொண்டை நாட்டிலும் சோழ நாட்டிலுமாக ஈரிடத்தும் உள்ளன. இப்பதி, சோழ நாட்டில் உள்ளதாகும். இவ்வேறுபாடு அறிய இதனைத் தென்திருமுல்லைவாயில் என அழைத்தனர்.

2025 தோணிவீற் றிருந்தார் தம்மைத்
தொழுதுமுன் நின்று தூய
ஆணியாம் பதிகம் பாடி
அருட்பெரு வாழ்வு கூரச்
சேணுயர் மாட மோங்குந்
திருப்பதி அதனிற் செய்ய
வேணியார் தம்மை நாளும்
போற்றிய விருப்பின் மிக்கார். 128

2026 வைகுமந் நாளிற் கீழ்பால்
மயேந்திரப் பள்ளி வாசம்
செய்பொழில் குருகா வூரும்
திருமுல்லை வாயில் உள்ளிட்
டெய்திய பதிக ளெல்லாம்
இன்புற இறைஞ்சி ஏத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப்
பாடினார் தமிழ்ச்சொல் மாலை. 129

இங்கு அருளிய பதிகம் துளிமண்டி' (தி.2 ப.88) எனத் தொடங்கும் பியந்தைக் காந்தாரப் பண்ணமைந்த பதிகமாகும். இங்கு மருவிய பதிகள் எனக் குறிப்பன இவையிவை எனத்தெரிந்தில.

128.பொழிப்புரை: திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானை வணங்கி, திருமுன்பு நின்று, தூய்மை பொருந்திய உரையாணியான திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அருள் பெருக்கும் நல்வாழ்வு பெருக, வானளாவ உயர்ந்த மாளிகைகள் சூழ்ந்த அப்பெரும் பதியில், வீற்றிருந்தருளும் சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை நாளும் போற்றிவரும் விருப்பம் மிக்கவராயினர்.

குறிப்புரை: தூய ஆணி – தூயதாய பொன்னாலாய ஆணி: அச்சாணி இறைவன். உருள் பெருந்தேருக்கு அச்சாணி இன்றியமையாதாதல் போல, உலகுயிர்களின் இயக்கத்திற்கு இறைவன் இன்றியமையாத அச்சாணியாக விளங்குதலின், அப்பெருமானைத் 'தூய ஆணி' என்றார். 'உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி அஃதாற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து' (குறள்,1032) எனவரும் குறளும் நினைவு கூரத் தகும். இவ்வாறு இறைவனை உருவகித்துக் கூறும் பதிகம், 'அன்ன மென்னடை' (தி.2 ப.102) எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணமைந்த திருப்பதிக மாகும். இப்பதிகத்தில் வரும் நான்காவது பாடலில் 'சிரபுரத் தமர்கின்ற ஆணிப் பொன்னினை அடிதொழு மடியவர்க் கருவினை யடையாவே' என வருதலின், இப்பதிகமே இதுபொழுது அருளிய பதிகமாகும். இதுவன்றிச் சிவக்கவிமணியாரும், வ. சு. செ.யும் குறிக்கும்

2027 அவ்வகை மருங்கு சூழ்ந்த
பதிகளில் அரனார் பொற்றாள்
மெய்வகை ஞானம் உண்ட
வேதியர் விரவிப் போற்றி
உய்வகை மண்ணு ளோருக்கு
உதவிய பதிகம் பாடி
எவ்வகை யோரும் ஏத்த
இறைவரை ஏத்து நாளில். 130

'வண்டரங்க' (தி.1 ப.60) எனவரும் பதிகமோ, அன்றி 'எம்பிரான்' (தி.2 ப.40) எனவரும் பதிகமோ ஈண்டுப் பாடப்பட்டு இருக்கலாம் என்பது அத்துணைப் பொருத்தம் இன்றாம்.

129.பொழிப்புரை: இவ்வாறு அப்பதியில் வாழ்ந்து வந்த நாள்களில் இப்பதியின் கீழ்த் திசையில் உள்ள திருமயேந்திரப்பள்ளியையும், மணம் கமழ்கின்ற சோலை சூழ்ந்த திருக்குருகாவூரையும், திருமுல்லை வாயில் உள்ளிட்ட முன்பு சென்று வணங்கிய திருப்பதிகள் பலவற்றையும் இன்பம் பொருந்தப் போற்றி, உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்ட சிவபெருமான் மீது தமிழ்ச் சொல் மாலைகளைப் பாடினார்.

குறிப்புரை: திருமயேந்திரப்பள்ளியில் அருளிய பதிகம்: 'திரைதரு' – பண் : கொல்லி (தி.3 ப.31). திருக்குருகாவூரில் அருளிய பதிகம் : 'சுண்ணவெண்' – பண்: அந்தாளிக் குறிஞ்சி (தி.3 ப.124). திருமுல்லைவாயில் உள்ளிட்ட பதிகளாவன: திருக்கலிக்காமூர், திருவெண்காடு, கீழைத் திருக்காட்டுப்பள்ளி முதலியனவாகலாம். இவற்றுள் திருமுல்லைவாயிலுக்குப் பாடிய பதிகம் ஒன்றே இருத்தலின், அது முதல்முறை சென்ற பொழுது பாடியது என முன்னர்க் குறிக்கப்பட்டது. இது பொழுது பாடிய பதிகம் கிடைத்திலது. திருக்கலிக்காமூரில் அருளிய பதிகம்: 'மடல்வரையின்' – பண்: பழம்பஞ்சுரம் (தி.3 ப.105). திருவெண்காட்டில் அருளிய பதிகங்கள்: 'உண்டாய் நஞ் 2–பதி 61' – பண்: காந்தாரம் (தி.2 ப.61). 'மந்திர மறையவை' – பண்: காந்தார பஞ்சமம் (தி.3 ப.15). கீழைத்திருக்காட்டுப்பள்ளியில் அருளிய பதிகம்: 'செய்யருகே' – பண் : நட்டபாடை (தி.1 ப.5).

130. பொழிப்புரை: அங்ஙனமே அருகிலுள்ள திருப்பதிகளுக்குச் சென்று, இறைவரின் அழகிய திருவடிமலர்களை, மெய்ஞ்ஞானப் பாலமுது உண்ட பிள்ளையார் போற்றி, இந்நிலவுலகத்தில் உள் ளவருக்கு உய்யும் வகை உதவும் பொருட்டுத் திருப்பதிகங்களைப் பாடி, எவ்வகையோர்களும் போற்றுமாறு சிவபெருமானை வணங்கி வதிந்திருக்கும் நாள்களில்,

குறிப்புரை: மருங்கு சூழ்ந்துள்ள பதிகள் செம்பங்குடி, திருக் கொண்டல், திருமயிலாடி, நல்லூர்ப்பெருமணம், நல்லூர் முதலாயின ஆகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். எனினும் இப்பதிகளுக்கு உரிய பதிகங்கள் கிடைத்தில.

2028 திருநீல கண்டத்துப்
பெரும்பாணர் தெள்ளமுதின்
வருநீர்மை இசைப்பாட்டு
மதங்கசூ ளாமணியார்
ஒருநீர்மையுடன் உடைய
பிள்ளையார் கழல்வணங்கத்
தருநீர்மை யாழ்கொண்டு
சண்பையிலே வந்தணைந்தார். 131

2029 பெரும்பாணர் வரவறிந்து
பிள்ளையார் எதிர்கொள்ளச்
சுரும்பார்செங் கமலமலர்த்
துணைப்பாதந் தொழுதெழுந்து
விரும்பார்வத் தொடும்ஏத்தி
மெய்ம்மொழிக ளால்துதித்து
வரும்பான்மை தருவாழ்வு
வந்தெய்த மகிழ்சிறந்தார். 132

2030 அளவிலா மகிழ்ச்சியினார்
தமைநோக்கி ஐயர்நீர்
உளமகிழ இங்கணைந்த
உறுதியுடை யோமென்றே
இளநிலா நகைமுகிழ்ப்ப
இசைத்தவரை உடன்கொண்டு
களநிலவு நஞ்சணிந்தார்
பாலணையுங் கவுணியனார். 133

நல்லூர்ப்பெருமணத்திற்கு இதுபொ்ழுது கிடைத்திருக்கும் பதிகம் இவ்வமையத்தில் அருளப்பெற்றதன்று.

131. பொழிப்புரை: திருநீலகண்டத்துப் பெரும்பாணரும், தெள்ளிய அமுதமாய இசைப்பாடலைப் பாடும் மதங்க சூளாமணியாரும், ஒன்றுபட்ட அன்பின் திறத்தால், ஆளுடைய பிள்ளையாரின் திருவடிகளை வணங்குவதற்கு, இசையால் இன்பம் பயக்கும் யாழினைக் கொண்டு, சீகாழிப் பதிக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

132. பொழிப்புரை: 'திருநீலகண்டத்து யாழ்ப்பாண நாயனாரும்' தெள்ளிய அமுதமாய இசைப் பாடலைப் பாடும் 'மதங்க சூளாமணி யாரும்' வருதலை அறிந்து, ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் எதிரேற்று வரவேற்க, வண்டுகள் பொருந்திய செந்தாமரை மலர் போன்ற அவருடைய இரு திருவடிகளையும் இருவரும் வணங்கி எழுந்து, விரும்பும் ஆர்வத்தோடும் ஏத்தி, மெய்ம்மொழிகளால்

2031 கோயிலினிற் புறமுன்றிற்
கொடுபுக்குக் கும்பிடுவித்
தேயுமிசை யாழ்உங்கள்
இறைவருக்கிங் கியற்றும்என
ஆயபுகழ்ப் பிள்ளையார்
அருள்பெற்ற அதற்கிறைஞ்சி
மேயதொடைத் தந்திரியாழ்
வீக்கிஇசை விரிக்கின்றார். 134

2032 தானநிலைக் கோல்வடித்துப்
படிமுறைமைத் தகுதியினால்
ஆனஇசை ஆராய்வுற்
றங்கணர்தம் பாணியினை
மானமுறைப் பாடினியா
ருடன்பாடி வாசிக்க
ஞானபோ னகர்மகிழ்ந்தார்
நான்மறையோர் அதிசயத்தார். 135

போற்றிவரும் பான்மையினால் கிடைக்கப் பெற்ற பெருவாழ்வு வந்து பொருந்த, மகிழ்ச்சியில் திளைத்தனர்.

133. பொழிப்புரை: அளவற்ற மகிழ்ச்சியுடைய அவ்விருவரையும் நோக்கி, 'ஐயரே! தாங்கள் மனம் மகிழ இங்குச் சேர்ந்ததனால் ஆன உறுதிப் பொருளைப் பெற்றவர் ஆனோம்' என்று இளநிலா ஒளிவீசும் புன்னகையுடன் கூறி, அவர்களையும் தம்முடனே கொண்டு, கருமை பொருந்திய நஞ்சுடைய கழுத்தினரான சிவபெருமானிடம் சேரும் கவுணியரான பிள்ளையார்,

134. பொழிப்புரை: திருக்கோயிலின் புறத்தேயுள்ள திருமுற்றத்தில் புகுந்து வணங்கச் செய்து 'பொருந்திய இசையையும் யாழையும் உம் இறைவற்கு இங்கிருந்து இயக்குங்கள்' என்று கூறியருள, அவர்களும் புகழ் பொருந்திய பிள்ளையாரின் திருவருளைப் பெற்றதால் வணங்கிப் பொருந்திய தொடை நரம்புகளை வீக்கி, இசையை வாசிப்பார்களாகி,

குறிப்புரை: திருக்கோயிலின் புறமுற்றத்தே நின்று வணங்கச் செய்தது அக்கால மரபு பற்றியதாம்.

135. பொழிப்புரை: இசையிடங்கள் உரிய நிலையில் உண்டாகுமாறு கருவியினால் அமைத்து, நரம்பு படியும் முறைமையின் தகுதியால் ஆன, எடுத்தும் படுத்தும் இசைக்கும் வகையில் இசையைத் தெரிந்து, இறைவரின் திருப்பாட்டினை அளவு படும் முறையில் பாடினவரான மதங்க சூளாமணியாருடன் ஒன்றிப் பாடி யாழ் வாசிக்கக் கேட்டு, ஞானப் பால் உண்டவரான சம்பந்தர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். மறையவர்களும் வியப்புற்றனர்.

2033 யாழிலெழும் ஓசையுடன்
இருவர்மிடற் றிசையொன்றி
வாழிதிருத் தோணியுளார்
மருங்கணையும் மாட்சியினைத்
தாழுமிரு சிறைப்பறவை
படிந்ததனி விசும்பிடைநின்
றேழிசை நூற் கந்தருவர்
விஞ்சையரும் எடுத்திசைத்தார். 136

2034 எண்ணருஞ்சீர்த் திருத்தோணி
எம்பெருமான் கழல்பரவிப்
பண்ணமையா ழிசைகூடப்
பெரும்பாணர் பாடியபின்
கண்ணுதலார் அருளினால்
காழியர்கோன் கொடுபோந்து
நண்ணிஉறை யிடஞ்சமைத்து
நல்விருந்து சிறந்தளிப்ப. 137

2035 பிள்ளையார் அருள்பெற்ற
பெரும்பாணர் பிறையணிந்த
வெள்ளநீர்ச் சடையாரை
அவர்மொழிந்த மெய்ப்பதிகம்
உள்ளபடி கேட்டலுமே
யுருகுபெரு மகிழ்ச்சியராய்த்
தெள்ளமிர்தம் அருந்தினர்போற்
சிந்தைகளிப் புறத்தொழுதார். 138

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

136. பொழிப்புரை: யாழினின்று எழும் ஓசையோடு இருவர் மிடற் றின் இசையும் ஒன்றித் திருத்தோணியில் உள்ளாரிடம் அணையும் பெருமையை, தாழ்ந்து வரும் கின்னர மிதுனங்களான இரு பறவை களும், சூழ்ந்த ஒப்பற்ற விசும்பில் நின்று, ஏழிசை நூலில் வல்ல கந்தருவர், வித்தியாதரர் என்பவர்களும் பாராட்டினர்.

குறிப்புரை: கின்னர மிதுனங்கள் – இவை சந்திர மண்டலத்தில் வாழும் பறவை இனத்தவை என்றும், இசை கேட்டு மகிழும் இயல்பு உடையவை என்றும் கூறுப. இப்பறவைகளோடு, கந்தருவர், வித்தியாதரர்களும் இருந்து இவர்கள் இசையை வியந்து கேட்டு மகிழ்ந்தனர் என்பதாம்.

137. பொழிப்புரை: நினைத்தற்கு அரிய சிறப்புடைய திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றி, பண்பொருந் திய யாழும்,

2036 காழியார் தவப்பயனாம்
கவுணியர்தம் தோன்றலார்
ஆழிவிட முண்டவர்தம்
அடிபோற்றும் பதிகஇசை
யாழின்முறை மையின்இட்டே
எவ்வுயிரு மகிழ்வித்தார்
ஏழிசையும் பணிகொண்ட
நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர். 139

2037 சிறியமறைக் களிறளித்த
திருப்பதிக இசையாழின்
நெறியிலிடும் பெரும்பாணர்
பின்னுநீர் அருள்செய்யும்
அறிவரிய திருப்பதிக
இசையாழில் இட்டடியேன்
பிறிவின்றிச் சேவிக்கப்
பெறவேண்டும் எனத்தொழுதார். 140

மிடற்று இசையும் பொருந்துமாறு திருநீலகண்டப் பெரும் பாணரும் அவர்தம் மனைவியாரும் பாடி நிறைவுசெய்த பின்பு, நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவரின் அருளால் சீகாழித் தலைவர் ஆன ஞானசம்பந்தர், அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு சென்று, அவர்கள் தங்கியிருப்பதற்குத் தனியிடம் அமைத்து, நல்ல விருந்தை யும் சிறப்பாக அளிக்க,

138. பொழிப்புரை: காழிப் பிள்ளையாரின் அருளைப் பெற்ற பெரும் பாணரும், பிறைச்சந்திரனை அணிந்த கங்கையாறு தங்கிய சடையுடை யவரை, அவர் பாடிய மெய்ப் பதிகங்களை உள்ளவாறு அடியார்கள் சொல்லக் கேட்டு மனமுருகும் பெருமகிழ்ச்சி உடையவராய், தெளிந்த அமுதத்தை உண்டவர் போல உள்ளம் களிப்புக் கொள்ள வணங்கினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

139. பொழிப்புரை: சீகாழிப் பதியினர் செய்த தவப்பயனாய் உள்ள கவுணியர் குலத்தில் தோன்றிய சம்பந்தர், கடலில் தோன்றிய நஞ்சை உண்ட இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றும் பதிகங்களின் இசையை ஏழிசைகளையும் ஏவல் கொண்ட திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், யாழ் முறைமையால் வாசித்து எவ்வுயிர்களையும் மகிழ்வித்தார்.

குறிப்புரை: ஏழிசையும் பணிகொண்ட நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்பார், அப்பண்கள் தாமும் தம் ஏவல்வழி நிற்கும் பெற்றியவாய் நிற்றலின். அப்பண்கள் அமையப் பாடத் தாம் அரிதில் இசைப்பதின்றி, இவர் இசைக்கும் அளவில் அவை வந்து அமையும் என்பது கருத்தாம்.

140. பொழிப்புரை: சிறிய மறைக் களிறாய பிள்ளையார் அருளிய திருப்பதிக

2038 மற்றதற்குப் பிள்ளையார்
மனமகிழ்வுற் றிசைந்தருளப்
பெற்றவர்தாம் தம்பிரான்
அருளிதுவே யெனப்பேணிச்
சொற்றமிழ்மா லையின்இசைகள்
சுருதியாழ் முறைதொடுத்தே
அற்றைநாட் போலென்றும்
அகலாநண் புடன்அமர்ந்தார். 141

2039 சிரபுரத்தில் அமர்ந்தருளுந்
திருஞான சம்பந்தர்
பரவுதிருத் தில்லைநடம்
பயில்வாரைப் பணிந்தேத்த
விரவியெழும் பெருங்காதல்
வெள்ளத்தை உள்ளத்தில்
தரஇசையுங் குறிப்பறியத்
தவமுனிவர்க்கு அருள்செய்தார். 142

இசையினை யாழிசையின் நெறியில் வாசித்த பெரும் பாணர், மேலும் அவரை நோக்கி, 'தாங்கள் ஆணையிட்டருளும் அறிதற்கரிய பெருமையுடைய திருப்பதிகங்களது இசையை யாழில் இசைத்து, அடியேன் தங்களைப் பிரியாமல் வணங்கி, உடன் இருக்கும் பேறு பெற வேண்டும்' என்று வேண்டி வணங்கினார்.

குறிப்புரை : சிறிய களிறு, மறைக்களிறு எனத் தனியே கூட்டுக. அவை அவர்தம் இளமைப் பருவத்தையும் தமிழ் மறைசாற்றி வரும் தகைமையையும் குறித்தன.

141. பொழிப்புரை : அவ்விண்ணப்பத்திற்கு மகிழ்ந்த பிள்ளையார் உள்ளம் மகிழ்ந்து இசைந்தருள, அத்தகைய பேற்றைப் பெற்ற பாணனார், 'இது நம் பெருமானின் அருளேயாம்' என்று விருப்பத்துடன் பேணி, பிள்ளையாருடைய திருப்பதிகங்களான தமிழ் மாலைகளைப் பண்ணமைந்த யாழிசையின் முறையில் வைத்து வாசித்துக் கொண்டே அந்நாள் போன்றே என்றும் பிரியாதவராய் உடன் இருந்து வந்தனர்.

142. பொழிப்புரை : சீகாழியில் இருந்தருளும் திருஞானசம்பந்தர், யாவரும் வணங்கிப் போற்றும் திருத்தில்லையில் திருக்கூத்தியற்றும் இறைவரைப் பணிந்து போற்றிட, பொருந்தி எழும் விருப்பமான பெருவெள்ளத்தைத் தம் உள்ளத்தில் கொள்ள, அதற்கு இசையும் அருட் குறிப்பும் நிகழ்ந்ததாக, அவ்வருட் குறிப்பைத் தவ முனிவராம் தந்தையாரான சிவபாத இருதயருக்குக் கூறினார்.

2040 பிள்ளையார் அருள்செய்யப்
பெருந்தவத்தாற் பெற்றெடுத்த
வள்ளலார் தாமும்உடன்
'செல்வதற்கு மனங்களிப்ப
வெள்ளிமால் வரையென்னத்
திருத்தோணி வீற்றிருந்த
புள்ளிமா னுரியாரைத்
தொழுதருளாற் புறப்பட்டார். 143

2041 தாவில்யாழ்ப் பாணரொடும்
தாதையார் தம்மோடும்
மேவியசீ ரடியார்கள்
புடைவரவெங் குருவேந்தர்
பூவின்மே லயன்போற்றும்
புகலியினைக் கடந்துபோய்த்
தேவர்கள்தம் பெருந்தேவர்
திருத்தில்லை வழிச்செல்வார். 144

குறிப்புரை: பிள்ளையாருக்குத் தில்லைக்குச் செல்ல வேண்டும் எனும் விருப்பமும், குறிப்பும் உள்ளத்தில் தோன்றுதற்கேற்ற திருவருட் குறிப்பு நிகழ, அதனைத் தம் தந்தையாரிடம் தெரிவித்தார்.

143. பொழிப்புரை: காழிப்பிள்ளையார் இவ்வாறு அருள்செய்ய, பெருந்தவத்தின் பயனாய்ப் பிள்ளையாரைத் தமக்கு மகனாராகப் பெற்ற வள்ளலாரான சிவபாத இருதயர், தாமும், அவருடன் செல்ல மன மகிழ்ச்சியுடன் ஒருப்பட்டாராக, பெரிய வெள்ளி மலைபோல் விளங்கும் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் புள்ளிமான் தோலை உடைய இறைவரை வணங்கி, அருள் விடை பெற்றுச் சீகாழியில் இருந்தும் புறப்பட்டனர்.

144. பொழிப்புரை: குற்றம் இல்லாத யாழ்ப்பாணரோடும், தந்தை சிவபாத இருதயருடனும் பொருந்திய சிறப்புடைய அடியவர்கள் இருமருங்கும் சூழ்ந்து வர, மண்ணுலகில் வந்து நான்முகன் வழிபட்ட சீகாழிப் பதியைக் கடந்து, தேவர்களுக்கெல்லாம் பெருந்தலைவராய கூத்தப்பெருமானின் திருத்தில்லையை நோக்கிச் செல்வாராயினர்.

2042 நள்ளி ருட்கண்நின் றாடுவார்
உறைபதி நடுவுகண் டனபோற்றி
முள்ளு டைப்புற வெள்ளிதழ்க்
கேதகை முகிழ்விரி மணஞ்சூழப்
புள்ளு டைத்தடம் பழனமும்
படுகரும் புடைகழிந் திடப்போந்து
கொள்ளி டத்திரு நதிக்கரை
அணைந்தனர் கவுணியர் குலதீபர். 145

2043 வண்டி ரைத்தெழு செழுமலர்ப்
பிறங்கலும் மணியும் ஆரமும்உந்தித்
தண்ட லைப்பல வளத்தொடும்
வருபுனல் தாழ்ந்துசே வடிதாழத்
தெண்டி ரைக்கடற்பவளமும்
பணிலமும் செழுமணித் திரள்முத்தும்
கொண்டு இரட்டிவந்து ஓதமங்கு
எதிர்கொளக் கொள்ளிடங் கடந்தேறி. 146

---

145. பொழிப்புரை: நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்று ஆடுகின்ற இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கும் தில்லைத் திருப்பதிக்கு இடையில் கண்ட வற்றை வழிபட்டு, அடியில் முள்களுடன் கூடிய புற இதழ்களைக் கொண்ட தாழைகளின் மொட்டுகள் மலருகின்றதால் மணம் கமழ் கின்ற, நீர்ப் பறவைகளையுடைய இடம் அகன்ற வயல்களும், பள்ள மான நிலங்களும் இருமருங்கிலும் கழிந்திடச் சென்று, கவுணியர் குல விளக்கான ஞானசம்பந்தர் கொள்ளிடத்தின் தென்கரையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: 'உறைபதி நடுவு கண்டன போற்றி' எனவரும் பதிக ளும் பதிகங்களும் இவை எனத் தெரிந்தில. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

146. பொழிப்புரை: வண்டுகள் ஒலித்து எழுகின்ற செழுமையான மலர்களின் கூட்டத்தையும், மணிகளையும், சந்தனக் கட்டைகளையும் வாரிக் கொண்டு, சோலைகளின் வளங்கள் பலவற்றுடன் வருகின்ற ஆற்றின் நீர், தாழ்ந்த தம் அடிகளை வணங்கவும், தெளிவான அலை களையுடைய தன்னிடத்தினின்றும் பவளங்கள், சங்குகள் ஆகியவற் றையும், மற்ற மணிகளையும், திரண்ட முத்துக்களையும் அலைகளால் வாரிக் கொண்டு வீசி வரும் கடல்நீர் எதிர் கொள்ளவும், கொள்ளிடத் திருநதியினைக் கடந்து வடகரையின் மேல் ஏறி,

குறிப்புரை: இப்பாடல் ஆற்று வளமும், கடல் வளமும் ஒருங்கு உளங்கொள அமைந்துள்ளது.

2044 பல்கு தொண்டர்தங் குழாத்தொடும்
உடன்வரும் பயில்மறை யவர்சூழச்
செல்க திப்பயன் காண்பவர்
போல்களி சிந்தைகூர் தரக்கண்டு
மல்கு தேவரே முதலனைத்
துயிர்களும் வணங்கவேண் டினவெல்லாம்
நல்கு தில்லைசூழ் திருவெல்லை
பணிந்தனர் ஞானஆ ரமுதுண்டார். 147

2045 செங்கண் ஏற்றவர் தில்லையே
நோக்கிஇத் திருந்துல கினிற்கெல்லாம்
மங்க லந்தரு மழவிளம்
போதகம் வரும்இரு மருங்கெங்கும்
தங்கு புள்ளொலி வாழ்த்துரை
எடுத்துமுன் தாமரை மதுவாசப்
பொங்கு செம்முகை கரங்குவித்
தலர்முகங் காட்டின புனற்பொய்கை. 148

---

147. பொழிப்புரை: நிறைந்த அடியவர் திருக்கூட்டத்துடன் பழகி வரும் அந்தணர்கள் சூழ்ந்துவர, செல்லும் கதியின் பயனைக் காண் பவரைப் போல் உளமகிழ்வு கொண்டு, பெருகிய தேவர் முதலான எவ்வுயிர்களும் வணங்க, அவரவர் வேண்டிய வரங்களையெல்லாம் தரும் தில்லையைச் சூழ்ந்த திருவெல்லையினை, ஞானம் நிறைந்த பால் அமுது உண்ட பிள்ளையார் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை: செல்கதி – சிவகதி. 'எண்ணில்நல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலை' (தி.3 ப.24 பா.1)எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

148. பொழிப்புரை: இத்திருந்திய உலகுக்கெல்லாம் மங்கலம் தரும் இளமையுடைய யானைக் கன்றான ஞானசம்பந்தர் வரும் இருமருங் கிலும், எங்கும் உறையும் பறவைகளின் ஒலியான வாழ்த்துகள், வழங்க, தாமரை மலர்களின் செம்முகையான கைகள் குவிய, நீர்ப் பொய்கைகள் மலர்ந்த முகத்தைக் காட்டி வரவேற்றன.

குறிப்புரை: மங்கலம் தருதல் – சிவம் பெருக்குதல். மழ, இளஎன்பன இளமை யென்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்களாம். பிள்ளையாரை அங்குள்ள பொய்கைகள் வரவேற்கும் திறனை இப்பாடல் கூறுகின்றது.

2046 கலவ மென்மயில் இனங்களித்
தழைத்திடக் கடிமணக் குளிர்கால்வந்
துலவி முன்பணிந் தெதிர்கொளச்
கிளர்ந்தெழுந் துடன்வருஞ் சுரும்பார்ப்ப
இலகு செந்தளிர் ஒளிநிறந்
திகழ்தர இருகுழை புடையாட
மலர்மு கம்பொலிந் தசையமென்
கொம்பர்நின் றாடுவ மலர்ச்சோலை. 149

2047 இழைத்த டங்கொங்கை இமயமா
மலைக்கொடி இன்னமு தெனஞானம்
குழைத்த ளித்திட அமுதுசெய்
தருளிய குருளையார் வரக்கண்டு
மழைத்த மந்தமா ருதத்தினால்
நறுமலர் வண்ணநுண் துகள்தூவித்
தழைத்த பொங்கெழில் முகஞ்செய்து
வணங்கின தடம்பணை வயற்சாலி. 150

---

149. பொழிப்புரை: மலர்ச் சோலைகளில், தோகைகளையுடைய மென்மையான மயில் இனங்கள் மகிழ்வுடன் அழைக்கவும், புதிய மணமுடைய குளிர்ந்த தென்றல் காற்று எதிர் கொண்டு வரவேற்கவும், பெயர்ந்து எழுந்து உடன்வரும் வண்டுகள் ஒலிக்கவும், விளங்கும் செந்தளிர்கள் ஒளியுடைய நிறம் விளங்கவும், இருகுழைகள் இரு மருங்கும் ஆடவும், மலர்கள் முகம் பொலிந்து அசையவும், மென்மை யான கொம்புகள் நின்று ஆடின.

குறிப்புரை: இருகுழை – பெரிய தளிர்கள்: பெண்களுக்கு ஆகுங்கால், காதணி யாம். இதனால், சோலைகள் பிள்ளையாரை வரவேற்கும் காட்சி புலனாகும்.

150. பொழிப்புரை: இடம் அகன்ற வயல்களில் உள்ள நெற்பயிர்கள், அணிகள் அணிந்த மார்பகங்களையுடைய, இமயமலையில் தோன்றிய கொடிபோன்ற பார்வதியம்மையார் இனிய அமுதச் சிவஞானத் தைக் குழைத்து அளிக்க, அதை உண்டருளிய ஞானசம்பந்தர் வரக் கண்டு, குளிர்ந்த மென்மையான காற்றினால் மணம் கமழும் மலர் களின் அழகிய நுண்ணிய பூந்தாதுக்களான சுண்ணத்தைத் தூவித் தழைத்த எழில் முகம் செய்து வணங்கின.

குறிப்புரை: நெற்பயிர்கள், பிள்ளையாரை வரவேற்ற காட்சி இதனால் விளக்கப் பெறுகின்றது.

151. பொழிப்புரை: வயல்களின் அருகேயுள்ள மணம் கமழும் பாக்கு மரங்கள், உலகம் உய்யும் பொருட்டாக ஞான அமுதையுண்டவர் எழுந்தருளும்

2048 ஞாலம் உய்ந்திட ஞானமுண்
டவர்எழுந் தருளும்அந் நலங்கண்டு
சேல லம்புதண் புனல்தடம்
படிந்தணை சீதமா ருதம்வீசச்
சால வும்பல கண்பெறும்
பயன்பெறுந் தன்மையிற் களிகூர்வ
போல சைந்திரு புடைமிடைந்
தாடின புறம்பணை நறும்பூகம். 151

2049 பவந்த விர்ப்பவர் தில்லைசூழ்
எல்லையில் மறையவர் பயில்வேள்விச்
சிவந்த ரும்பய னுடையஆ
குதிகளின் செழும்புகைப் பரப்பாலே
தவந்த ழைப்பவந் தருளிய
பிள்ளையார் தாமணை வுறமுன்னே
நிவந்த நீலநுண் துகில்விதா
னித்தது போன்றது நெடுவானம். 152

திருத்தகைமையைக் கண்டு, சேல் மீன்கள் அலம்பும் குளிர்ந்த நீரையுடைய பொய்கைகளில் படிந்து அணைகின்ற குளிர்ந்த காற்று வீச, மிகப் பல கண்கள் பெற்ற பயன் பெறும் தன்மையினால் மகிழ்ச்சி அடைவன போல், இருமருங்கிலும் அசைந்து நெருங்கி ஆடின.

குறிப்புரை: பூகம்: கமுகு என்கின்ற பாக்கு மரங்கள். பிள்ளையார் வரவு கண்டநிலையில் அம்மரங்கள் அவரை ஆடி வரவேற்றனவாம்.

152. பொழிப்புரை: தவம் தழையத் தோன்றியருளிய ஞானசம்பந்தப் பெருமான் வந்தருள, அவரை வரவேற்று மகிழும் பொருட்டுப் பிற வியை ஒழித்தருளுபவரான கூத்தரின் திருத்தில்லை நகரத்தைச் சூழ்ந்த எல்லையில், மறையவர் பயிலும் வேள்வியில், சிவத்தன்மையை விளக்கும் பயன் கொண்ட வேள்வித் தீயினின்றும் எழுகின்ற செழும் புகையினது பரப்பினால், பெரிய வானம், உயர்ந்த நீலநிறமான நுட்ப மான துகிலை மேற் கட்டியாய்க் கட்டினதைப் போல் விளங்கியது.

குறிப்புரை: சிவம் தரும் பயன் – பாச நீக்கம் செய்து சிவத்தை அடை விக்கும் பயன்: வீடு பேறாம் பயன். கொள்ளிடத்தின் தென்கரையை அடைந்து தில்லையை நோக்கிவரும் பிள்ளையாரை, இருமருங்கிலு முள்ள பொய்கைகளும் (பா.148), சோலைகளும் (பா.149), நெற் பயிர்களும் (பா.150), பாக்குமரங்களும் (பா.151), வானமும் (பா.152) மகிழ்ச்சி மீதூர எதிர்கொண்டவாற்றைத் தொடர்ந்து கூறி யிருக்கும் திறம் அறிந்து போற்றுதற்குரியதாம்.

2050 கரும்பு செந்நெல்பைங் கமுகொடு
கலந்துயர் கழனியம் பணைநீங்கி
அரும்பு மென்மலர் தளிர்பல
மூலமென் றனைத்தின் ஆகரமான
மருங்கில் நந்தன வனம்பணிந்
தணைந்தனர் மாடமா ளிகையோங்கி
நெருங்கு தில்லைசூழ் நெடுமதில்
தென்திரு வாயில் நேரணித்தாக. 153

2051 பொங்கு கொங்கையிற் கறந்தமெய்ஞ்
ஞானமாம் போனகம் பொற்குன்ற
மங்கை செங்கையா லூட்டவுண்
டருளிய மதலையார் வந்தார்என்
றங்கண்வாழ் பெருந்திருத் தில்லை
அந்தண ரன்பர்களுடன் ஈண்டி
எங்கும்மங்கல அணிமிக அலங்கரித்
தெதிர் கொள அணைவார்கள். 154

2052 வேத நாதமும் மங்கல
முழக்கமும் விசும்பிடை நிறைந்தோங்கச்
சீத வாசநீர் நிறைகுடந்
தீபங்கள் திசையெலாம் நிறைந்தாரச்
சோதி மாமணி வாயிலின் புறஞ்சென்று
சோபன வாக்கமுஞ் சொல்லிக்
கோதி லாதவர் ஞானசம்
பந்தரை எதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார் 155

---

153. பொழிப்புரை: கரும்பும் செந்நெல்லும் பசுமையான பாக்கு மரங்களுடன் கலந்து உயர்தற்கு இடமான வயல்களைக் கொண்ட மருத நிலத்தைக் கடந்து, அரும்புகளும் மென்மையான தளிர்களும், பழங்களும், வேர்களும் என்றிவை முதலான எல்லாவற்றிற்கும் பிறப்பிடமாக உள்ள திருநந்தன வனங்களை வணங்கி, மாடமாளிகைகள் ஓங்கிச் செறியும் தில்லை மாநகரைச் சூழ்ந்த மதிலின் தென்திசை வாயிலின் அருகில், ஞானசம்பந்தர் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: பொய்கை முதலாக உள்ள இயற்கைப் பொருள்கள் யாவும் பிள்ளையாரை வணங்கி வரவேற்கத் திருநந்தனவனத்தை மட்டும் இவர் வணங்கி வந்தனர் என்றது, அஃது இறைவற்குப் பயன் படும் தகவும் பயனும் கருதியாம். 'பண்மலர்ப் புனித நந்த வனங்கள் பணிந்து சென்றனன் மணங்கமழ் தாரான்' எனச் சுந்தரர் வரலாற்றில் (தி.12 சரு.1–5 பா.94) வருமாறும் காண்க

154. பொழிப்புரை: 'பால் பெருகிய மார்பகங்களில் கலந்த மெய்ஞ் ஞானப் பாலமுதினைப் பொன்மலையின் மங்கையாரான உமையம்மையார் தம்

2053 செல்வம் மல்கிய தில்லைமூ
தூரினில் தென்றிசைத் திருவாயில்
எல்லை நீங்கியுள் புகுந்திரு
மருங்குநின் றெடுக்கும்ஏத் தொலிசூழ
மல்லல் ஆவண மறுகிடைக்
கழிந்துபோய் மறையவர் நிறைவாழ்க்கைத்
தொல்லை மாளிகை நிறைத்திரு
வீதியைத் தொழுதணைந் தனர்தூயோர். 156

2054 மலர்ந்த பேரொளி குளிர்தரச்
சிவமணங் கமழ்ந்துவான் துகள்மாறிச்
சிலம்ப லம்புசே வடியவர்
பயில்வுறுஞ் செம்மையால் திருத்தொண்டு
கலந்த அன்பர்தஞ் சிந்தையில்
திகழ்திரு வீதிகண் களிசெய்யப்
புலங்கொள் மைந்தனார் எழுநிலைக்
கோபுரம் பணிந்தெழுந் தனர்போற்றி. 157

கையினால் எடுத்து ஊட்ட, அதனை உண்டருளிய பிள்ளையார் வந்தார்’ என்று அங்கு வாழ்கின்ற தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அடியார்களுடன் கூடி நிறைந்து, யாண்டும் நகரை அணி செய்து, பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ள அணைவாராய்,.

155. பொழிப்புரை: மறைகளின் ஒலியும், மங்கல முழக்கமும் வானத்தில் நிறைந்து ஒலிக்கவும், குளிர்ச்சியும் மணமும் உடைய நீர் நிரம்பிய குடங்களும் நல் விளக்குகளும் நிறைந்து பொருந்தவும், ஒளி பொருந்திய பெரிய மணிகளையுடைய திருவாயிலின் வெளியே நின்று, மங்கலம் பெருக, ‘நல் வரவாகுக’ என்ற நன் மொழிகளையும் வாழ்த்துரைகளையும் சொல்லித் தீது நீங்கப் பெற்று வாழ்ந்தவர்களாகி, ஞானசம்பந்தரை எதிர் ஏற்று அழைத்துச் சென்றனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

156. பொழிப்புரை: செல்வம் நிரம்பிய தில்லை மூதூரில் தெற்கு வாயிலின் வழி உட்புகுந்து, இருமருங்கிலும் எடுத்துப் போற்றும் ஒலி சூழ, வளமையுடைய அங்காடித் தெருவினைக் கடந்துபோய், அந்தணர்களின் நிறைவுடைய வாழ்க்கையைக் காண்டற்குரிய திருமாளி கைகள் நிரல்பட அமைந்து நிற்கும் திருவீதியைத் தொழுது, பிள்ளை யாரான தூயவர் திருநகரத்துள் சென்றனர்.

157. பொழிப்புரை: உலகெலாம் மலர்ந்த பேரொளி தண்ணிதாக அமைய, சிவமணம் கமழ நிற்பதால் வானளவாய தூசுகள் நீங்கப் பெற்று, சிலம்பு ஒலிக்கும் சேவடிகளையுடைய கூத்தப் பெருமான் வீற்றிருக்கப் பெற்றதால் திருத்தொண்டின் உறைப்புப் பெற்ற அடிய வர்களின் உள்ளம் போல் விளங்கும் அவ்வீதியானது தம் கண்களை மகிழச்செய்ய, இவ்வுலகம் பயன் கொள்வதற்குரிய ஞான

2055 நீடு நீள்நிலைக் கோபுரத்
துள்புக்கு நிலவிய திருமுன்றில்
மாடு செம்பொனின் மாளிகை
வலங்கொண்டு வானுற வளர்திங்கள்
சூடு கின்றபே ரம்பலம்
தொழுதுபோந் தருமறை தொடர்ந்தேத்த
ஆடு கின்றவர் முன்புற
அணைந்தனர் அணிகிளர் மணிவாயில். 158

2056 நந்தி யெம்பிரான் முதற்கண
நாதர்கள் நலங்கொள்பன் முறைகூட
அந்த மில்லவர் அணுகிமுன்
தொழுதிரு அணுக்கனாந் திருவாயில்
சிந்தை யார்வமும் பெருகிடச்
சென்னியிற் சிறியசெங் கையேற
உய்ந்து வாழ்திரு நயனங்கள்
களிகொள்ள உருகுமன் பொடுபுக்கார். 159

சம்பந்தப் பிள்ளையார் எழுநிலைக் கோபுரத்தைப் போற்றிப் பணிந்து எழுந்தார்.

குறிப்புரை: அடியவர்களின் திருவுள்ளம் எனத் திருவீதி திகழ்ந்தது: திருவீதிக்கு ஆங்கால்: ஒளிதிகழ்தல் – சந்திரகாந்தக் கற்களாலாய மாடங்கள், திருவிளக்குகள் ஒளிதருதல். சிவமணம் கமழ்தல் – பெரு மானுக்குரிய தூபம் முதலாய நறுமணப் பொருள்கள் கமழ்தல். வான் துகள் – வானளாவிய தூசுகள். சிலம்பு அலம்ப சேவடியவர் பயில் வுறல் – பெருமான் திருவுலாப்போதருதல். அடியவர்களின் திருவுள் ளத்திற்கு ஆங்கால்: மலர்ந்த பேரொளி திகழ்தல் – உயிராவணம் இருந்து உற்று நோக்கிய நிலையில் உள்ளத்துள் சிவமுளைதழைதல். சிவ மணம் – சிவயோகத்தால் பெற்ற சிவமணம். வான்துகள் – நீள இருந்த ஆணவம் முதலாய தூசுகள். சேவடிபயில்வுறல் – சிவப் பேற்றை அடைதல்.

158. பொழிப்புரை: நீண்டுயர்ந்த நிலைகளைக் கொண்ட தெற்குக் கோபுரத்துள் புகுந்து, நிலைபெற்ற திருமுற்றத்தின் அருகேயுள்ள செம்பொன் மாளிகையைச் சூழ வலமாக வந்து, வானுற ஓங்கிய திங்களைச் சூடிடும் உயர்ந்த பேரம்பலத்தை வணங்கி, மேலும் சென்று, அரிய மறைகள் தொடர்ந்து போற்றத் திருக்கூத்து இயற்றும் கூத்தப் பெருமானின் திருமுன்பு சேர்வதற்கு, அழகு மிகும் மணிகளையுடைய திருவணுக்கன் திருவாயிலை அடைந்தார் ஞானசம்பந்தர்.

159. பொழிப்புரை: நந்தி தேவரான நம்பெருமானைத் தலைவராகக் கொண்ட சிவகணநாதர்கள், நலம்மிக நிரல்படக் கூடி நிற்க, எண்ணிறந்த அடியவர்கள், முனிவர்கள், தேவர்கள் முதலியவர்கள் அவர்களின் பின்நின்று தொழுகின்ற திருவணுக்கன் வாயிலில், உள்ளத்தில் ஆர்வம் பெருகவும், தலைமீது சிறிய

2057 அண்ண லார்தமக் களித்தமெய்ஞ்
ஞானமே யானஅம் பலமுந்தம்
உண்ணி றைந்தஞா னத்தெழும்
ஆனந்த வொருபெருந் திருக்கூத்தும்
கண்ணில் முன்புறக் கண்டுகும்
பிட்டெழுங் களிப்பொடுங் கடற்காழிப்
புண்ணி யக்கொழுந் தனையவர்
போற்றுவார் புனிதரா டியபொற்பு. 160

2058 உணர்வின் நேர்பெற வருஞ்சிவ
போகத்தை ஒழிவின்றி உருவின்கண்
அணையும் ஐம்பொறி அளவினும்
எளிவர அருளினை எனப்போற்றி
இணையில் வண்பெருங் கருணையே
ஏத்திமுன் எடுத்தசொற் பதிகத்திற்
புணரு மின்னிசை பாடினர்
ஆடினர் பொழிந்தனர் விழிமாரி. 161

சிவந்த கைகள் ஏறிக் குவியவும், கண்கள் மகிழ்ச்சி பொருந்தவும், உருகிய அன்புடன் உட்புகுந்தார் காழிப் பிள்ளையார்.

160.பொழிப்புரை: தலைமையமைந்த இறைவர் தமக்குத் தந்த மெய்ஞ்ஞானமேயாய திருவம்பலத்தையும், தமதுள்ளத்தே நிறைந் துள்ள அச்சிவஞானத்துள் எழுகின்ற சிவானந்தமான ஒப்பில்லாத பெருமை பொருந்திய திருக்கூத்தையும், கண்களின் முன் வெளிப்படக் கண்டு வணங்கியதால் உண்டான பெருமகிழ்வுடன், கடல் சூழ்ந்த சீகா ழியில் தோன்றிய சிவ புண்ணியக் கொழுந்து போன்ற பிள்ளையார், தூயவரான இறைவரின் திருக்கூத்து இயற்றும் அழகைப் போற்று பவராய்,

குறிப்புரை: மெய்ஞ்ஞானம் – மெய்யுணர்வு : தன்னறிவானும் தனக்குற்ற கருவிகளானும் அறிதற்கரியதாகலின் உணர்வரிய மெய்ஞ் ஞானம் என முன்னர்க் குறித்தார். இவ்வுணர்வின் பயன் இறையைக் கண்டு மகிழ்தலாம்.

161. பொழிப்புரை: 'உள் உணர்வால் உணர வருகின்ற சிவபோ கத்தை, வெளிப் படப் புலப்படுத்தி நிற்கும் ஐம்பொறிகளின் அளவி லும் எளிதில் கண்டு மகிழும் வண்ணம் அருள்செய்தீர்' எனப் போற்றி ஒப்பில்லாத கருணைத் திறத்தை முன்னர்த் தொடங்கிய சொற் பதிகத்தில் பொருந்தும் இனிய இசையுடன் பாடுபவராய், மகிழ்ச்சி மீதூரக் கூத்தாடுபவராய்க் கண்களினின்றும் அவ்வின்பப் பெருக்கைப் பொழிந்தவராய்,

குறிப்புரை: இக்கருத்தமைவுடைய திருப்பதிகம் கிடைத்திலது.

2059 ஊழி முதல்வர்க்
குரிமைத் தொழிற்சிறப்பால்
வாழிதிருத் தில்லைவாழ்
அந்தணரை முன்வைத்தே
ஏழிசையும் ஓங்க
எடுத்தார் எமையாளும்
காழியர்தங் காவலனார்
கற்றாங் கெரியோம்பி. 162

2060 பண்ணார் பதிகத்
திருக்கடைக்காப் புப்பரவி
உண்ணாடும் என்பும்
உயிருங் கரைந்துருக்கும்
விண்ணா யகன்கூத்து
வெட்டவெளி யேதிளைத்துக்
கண்ணா ரமுதுண்டார்
காலம் பெறஅமுதார். 163

---

162. பொழிப்புரை: ஊழிகளின் முதல்வரான கூத்தப் பெருமானுக்கு உரிய அகம் படிமைத் தொழில் புரிந்துவரும் சிறப்பால், தில்லையில் வாழும் அந்தணரை முதலில் வைத்து, ஏழிசையும் பொருந்தி விளங்கக் 'கற்றாங்கு எரியோம்பி' என்ற முதற்குறிப்பை உடைய திருப்பதிகத்தை எம்மை ஆளும் சீகாழிக் காவலர் தொடங்கியவராய்,

குறிப்புரை: தொடர்ந்து வரும் பிறப்பு இறப்பின் தொடர்பால் இளைப்புற்று நிற்கும் உயிர்களுக்கு அவ்விளைப்பு நீங்குதற்காக அவற்றைத் தன்பால் ஒடுக்கியும், வினை நீக்கத்தின் பொருட்டு மீளத் தோற்றுவித்தும் வரும் பாங்கால், இறைவனை, 'ஊழி முதல்வன்' என்றார். 'ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனையே' (தி.8 ப.7 பா.8) என வரும் திருவாக்கும் காண்க. இவ்வாறு அந்தத்தைச் செய்யும் பெருமானே ஆதியாதல் பற்றி 'அந்தம் ஆதி' என மெய்ந்நூல்கள் குறிப்பதாயின. 'கற்றாங்கு எரியோம்பிக் கலியை வாராமே, செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய' என இப் பதிகம் (தி.1 ப.80). தொடங்கி வருதலின், 'தில்லைவாழ் அந்தணரை முன்வைத்தே' எனக் கூறினார். இப்பதிகம் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்துள்ளது

163. பொழிப்புரை: காலம் உண்டாகவே காதல் செய்து அழுது அழைத்தவரான பிள்ளையார், பண் நிரம்பிய திருப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பினை நிறைவித்துப் போற்றி, உடற்கு நிலைக்களனாய எலும்பும், உயிரும் கரையுமாறு உருக்குகின்ற இறைவரின் அருட்கூத்தை வெட்ட வெளியில் நுகர்ந்து, கண்ணகத்தே நின்று களிதரும் அமுதை உட்கொண்டார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகப் பண் குறிஞ்சியாம். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2061 முன்மால் அயன்அறியா
மூர்த்தியார் முன்னின்று
சொன்மாலை யாற்காலம்
எல்லாந் துதித்திறைஞ்சிப்
பன்மா மறைவெள்ளம்
சூழ்ந்து பரவுகின்ற
பொன்மா ளிகையைவலங்
கொண்டு புறம்போந்தார். 164

2062 செல்வத் திருமுன்றில்
தாழ்ந்தெழுந்து தேவர்குழாம்
மல்குந் திருவாயில்
வந்திறைஞ்சி மாதவங்கள்
நல்குந் திருவீதி
நான்குந் தொழுதங்கண்
அல்குந் திறம்அஞ்சு
வார்சண்பை ஆண்டகையார். 165

---

164. பொழிப்புரை: முற்காலத்தில் திருமாலும் நான்முகனும் அறியாத இறைவரின் திருமுன் நின்று, சொல் மாலையான திருப்பதிகங்களால் எல்லாக் காலங்களிலும் போற்றி வணங்கி, அளவற்ற பெருமறை களின் வெள்ளங்கள் சூழ்ந்து வணங்கு கின்ற செம்பொன் மாளிகை யான பொன்னம்பலத்தை வலமாக வந்து புறத்தே போந்தார்.

குறிப்புரை: 'சொல்மாலையால் கால மெல்லாம் துதித்து' எனவே, இக்கால எல்லை யில் பிள்ளையார், பல்வேறு பண்களில், பல பதிகங் களை அருளிச் செய்திருத்தல் வேண்டும். எனினும் அவை கிடைத் தில. பன்மாமறை வெள்ளம் – அளவற்ற மறைகள். அம்மறைகளை ஓதிவரும் அளவற்ற அந்தணர் கூட்டம் என்றும் அமையும். இனி அம்மாளிகையின் தூண்கள், பலகணிகள், மேல்வேய்ந்த ஓடுகள் பலவும் மறைகளின் மந்திர உறுப்புக்களாக அமைந்திருத்தல் பற்றி இங்ஙனம் கூறினார் எனலுமாம்.

165. பொழிப்புரை: செல்வம் பொருந்திய திருமுன்றிலின் கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து, விண்ணவர் கூட்டம் நிறைந்திருக்கும் திருவாயிலில் வந்து வணங்கி, மாதவங்களைத் தரும் நான்கு வீதிகளையும் வணங்கி, அவ்விடத்தில் தங்கியிருத்தற்கும் பிள்ளையார் அஞ்சுபவராய்,

குறிப்புரை: செல்வத் திருமுன்றில் – செல்வராய பெருமானும் அவரை வணங்கும் செல்வமாய செல்வமும் நிலைபெற்றிருக்கும் திருமுன்றில். தவத்தின் பயன் சிவத்தை அடைதலாம். இவ்வீதிகள் சிவமே நிலவிய திருவீதிகளாதலின் அப்பயனை அவ்வீதிகளே நல்குதலின் 'மாதவங்கள் நல்கும் திருவீதி' என்றார். அவ்விடத்துத் தங்குதற்கும் அஞ்சினார் என்பதால் அப்பதியின்

2063 செய்ய சடையார்
திருவேட் களஞ்சென்று
கைதொழுது சொற்பதிகம்
பாடிக் கழுமலக்கோன்
வைகி அருளுமிடம்
அங்காக மன்றாடும்
ஐயன் திருக்கூத்துக்
கும்பிட் டணைவுறுநாள். 166

2064 கைம்மான் மறியார்
கழிப்பாலை யுள்ளணைந்து
மெய்ம்மாலைச் சொற்பதிகம்
பாடிவிரைக் கொன்றைச்
செம்மாலை வேணித்
திருவுச்சி மேவியுறை
அம்மானைக் கும்பிட்
டருந்தமிழும் பாடினார். 167

பெருமையுணர நின்றது. அன்றியும் தாழ்வெனும் தன்மையோடும் சைவமாம் சமயம் சார்ந்து நிற்கும் பிள்ளையாரின் பெருமையும் உணர நின்றது.

166. பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவேட்களத்துக்குச் சென்று, கையால் தொழுது சொல்பதிகத்தைப் பாடி, எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் அவ்விடமாக, நாளும் அப்பேரம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானாரின் திருக் கூத்தையும் சென்று கண்டு மகிழ்ந்து மீண்டு போந்திருக்கும் அந்நாளில்,

குறிப்புரை: திருவேட்களத்தில் பாடிய சொற்பதிகம் 'அந்தமும் ஆதியும்' (தி.1 ப.39) என்று தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

167. பொழிப்புரை: தம் திருக்கையில் மான் கன்றைக் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கழிப் பாலையைச் சேர்ந்து மெய்ம்மை பொருந்திய சொற்பதிகத்தைப் பாடி, மணமுடைய கொன்றை மலராலாய அழகான மாலையைச் சூடிய திருச்சடையை உடைய 'திருவுச்சி' என்னும் பதியில் எழுந்தருளிய இறைவரைக் கும்பிட்டு அரிய தமிழ்ப்பதிகத்தையும் பாடினார் காழிப் பிள்ளையார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின. திருக்கழிப்பாலையில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. 'புனலாடிய' (தி.2 ப.21) – பண், இந்தளம். 2. 'வெந்தகுங்கிலியப்புகை'

2065 பாடும் பதிகஇசை
யாழ்ப்பாண ரும்பயிற்றி
நாடுஞ் சிறப்பெய்த
நாளும்நடம் போற்றுவார்
நீடுந் திருத்தில்லை
அந்தணர்கள் நீள்மன்றுள்
ஆடுங் கழற்கணுக்க
ராம்பே றதிசயிப்பார். 168

2066 ஆங்கவர்தஞ் சீலத்
தளவின் மையும்நினைந்தே
ஓங்கியெழுங் காதல்
ஒழியாத உள்ளத்தார்
தேங்கமழுஞ் சோலைத்
திருவேட் களங்கடந்து
பூங்கிடங்கு சூழ்புலியூர்ப்
புக்கணையும் போழ்தின்கண். 169

(தி.3 ப.44) – பண், கௌசிகம். திருநெல்வாயிலில் அருளிய பதிகம்: 'புடையினார்' (தி.2 ப.26) – பண், இந்தளம். இத்திருப்பதி திருவுச்சி என்றும், சிவபுரி என்றும் அழைக்கப்பெறும். இப்பதிகப் பாடல் தொறும் இறைவன் 'உச்சியாரே' எனக் குறிக்கப் பெறுதலும் காணலாம். உச்சியார் – தலை மீது உள்ளவர் எனும் பொருள்படவும் வரும். 'தலைமேலான்' (தி.6 ப.8 பா.5) என வரும் அப்பர் திருவாக்கும் காண்க.

168. பொழிப்புரை : பாடப்பட்ட பதிகத்தின் இசையினைத் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் யாழில் இசைத்து வேண்டத்தகும் சிறப் பைப் பெற்றார். நாளும் தில்லையில் சென்று இறைவரின் திருக்கூத் தைப் போற்றிவரும் பிள்ளையார், தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் நீளும் திருவம்பலத்தில் ஆடும் திருவடிகளுக்கு அணுக்கத் தொண்டர்களாக இருக்கும் பேற்றைப் பார்த்து வியப்படைந்து வந்தனர்.

169. பொழிப்புரை : அங்கு வாழும் அந்தணர்கள் தம் ஒழுக்கத்தில் அளவில்லாத சிறப்புடன் நிற்கும் நிலைமையும் எண்ணி, மேல் கிளர்ந்து எழும் ஆசை நீங்காத மனத்துடன், ஒருநாள் மணம் வீசும் சோலை சூழ்ந்த திருவேட்களத்தைக் கடந்து, மலர்கள் நிரம்பிய அகழி சூழ்ந்த திருப்புலியூரினுள் புகுந்து சேர்கின்ற போழ்தில்,

2067 அண்டத் திறைவர்
அருளால் அணிதில்லை
முண்டத் திருநீற்று
மூவா யிரவர்களும்
தொண்டத் தகைமைக்
கணநாத ராய்தோன்றக்
கண்டஅப் பரிசுபெரும்
பாணர்க்கும் காட்டினார். 170

2068 செல்வம் பிரிவறியாத்
தில்லைவாழ் அந்தணரும்
எல்லையில்சீர்ச் சண்பை
இளவே றெழுந்தருளி
ஒல்லை இறைஞ்சாமுன்
தாமும் உடனிறைஞ்சி
மல்லல் அணிவீதி
மருங்கணைய வந்தார்கள். 171

2069 பொங்கி யெழுங்காதல்
புலனாகப் பூசுரர்தம்
சிங்கம் அனையார்
திருமுடியின் மேற்குவித்த
பங்கயத்தின் செவ்வி
பழித்து வனப்போங்கும்
செங்கை யொடுஞ்சென்று
திருவாயி லுட்புக்கார். 172

---

170. பொழிப்புரை : எவ்வுலகிற்கும் இறைவரான கூத்தப் பெருமான் திருவருளால், அழகிய தில்லையில் வாழ்கின்ற, நெற்றியில் திருநீற்றை அணிந்த அந்தணர் மூவாயிரவரும் திருத்தொண்டின் தன்மையுடைய சிவகணநாதர்களாய்த் தோன்றக் கண்டு, அதனை ஞானசம்பந்தர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணருக்கும் காட்டினார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

171. பொழிப்புரை : அருட்செல்வம் என்றும் நீங்கப்பெறாத தில்லை வாழ் அந்தணர்களும், அளவற்ற சிறப்பையுடைய சீகாழியில் தோன் றிய இளஞ்சிங்க ஏற்றைப் போன்ற ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளி வந்து விரைந்து தம்மை வணங்குதற்கு முன்பே, தாமும் உடனே வணங்கிச் செழுமையும் பொலிவும் கொண்ட வீதியில் அவர் அருகே சூழ வந்தனர்.

2070 ஒன்றிய சிந்தை
உருக உயர்மேருக்
குன்றனைய பேரம்
பலமருங்கு கும்பிட்டு
மன்றுள் நிறைந்தாடும்
மாணிக்கக் கூத்தர்எதிர்
சென்றணைந்து தாழ்ந்தார்
திருக்களிற் றுப்படிக்கீழ். 173

2071 ஆடி னாய்நறு நெய்யொடு
பால்தயிர் என்றெடுத் தார்வத்தால்
பாடி னார்பின்னும் அப்பதி
கத்தினிற் பரவிய பாட்டொன்றில்
நீடு வாழ்தில்லை நான்மறை
யோர்தமைக் கண்டஅந் நிலையெல்லாம்
கூடு மாறுகோத்து அவர்தொழு
தேத்துசிற் றம்பலம் எனக்கூறி. 174

172.பொழிப்புரை: மேன்மேலும் பெருகி எழும் மிக்க ஆசையானது வெளித் தோன்றுமாறு அந்தணர்களின் சிங்கம் போன்ற ஆளுடைய பிள்ளையார், தலைமீது கூப்பிய தாமரை மலரின் அழகையும் வென்று அவ்வழகாலே ஓங்கும் கையுடனே சென்று திருவாயிலுள் புகுந்தார்.

173. பொழிப்புரை: இறைவரிடம் ஒன்றுபட்ட மனம் உருக, உயர்ந்த மேரு மலையைப் போன்ற பேரம்பலத்துள் நிறைந்து அருள்கூத்து இயற்றுகின்ற மாணிக்கக் கூத்தரின் திருமுன்பு திருக்களிற்றுப் படியின் கீழே நின்று தாழ்ந்து எழுந்தார்.

174. பொழிப்புரை: 'ஆடினாய் நறுநெய்யொடு பால் தயிர்' என்று தொடங்கி, மிகுந்த ஆசையுடன் பாடினார். மேலும் அப்பதிகத்தில் போற்றியதொரு திருப்பாட்டில், தில்லைவாழ் அந்தணர்களை அன்று தாம் கணநாதராய்க் கண்ட அந்நிலைகள் எல்லாம் பொருந்துமாறு கோத்து, அத்தகைய தன்மையுடையவர் தொழுது, வணங்கும் திருச்சிற்றம்பலமாகும் என்று எடுத்துக் கூறி,

குறிப்புரை: 'ஆடினாய் நறு நெய்யொடு பால் தயிர்' (தி.3 ப.1) எனத் தொடங்கும் பதிகம், காந்தார பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்தது. தில்லைவாழ் அந்தணர்களைச் சிவகணநாதர்களாகப் பிள்ளையார் கண்டு போற்றிய குறிப்பை, இப்பதிகத்துள் 3ஆவது பாடல் கூறும்.

2072 இன்ன தன்மையில் இன்னிசைப்
பதிகமும் திருக்கடைக் காப்பேற்றி
மன்னும் ஆனந்த வெள்ளத்தில்
திளைத்தெதிர் வந்துமுன் நின்றாடும்
பின்னு வார்சடைக் கூத்தர்பே
ரருள்பெறப் பிரியாத விடைபெற்றுப்
பொன்னின் அம்பலஞ் சூழ்ந்துதாழ்ந்
தெழுந்துபோந் தணைந்தனர் புறமுன்றில். 175

2073 அப்பு றத்திடை வணங்கிஅங்
கருளுடன் அணிமணித் திருவாயில்
பொற்பு றத்தொழு தெழுந்துடன்
போதரப் போற்றிய புகழ்ப்பாணர்
நற்ப தந்தொழு தடியனேன்
பதிமுதல்நதி நிவாக் கரை மேய
ஒப்பில் தானங்கள் பணிந்திட
வேண்டும்என் றுரைசெய அதுநேர்வார். 176

'நீலத் தார்கரி யமிடற் றார்நல்ல
நெற்றி மேலுற்ற கண்ணி னார்பற்று
சூலத் தார்சுட லைப் பொடி நீறணி வார்சடையார்
சீலத் தார்தொழு தேத்துசிற் றம்பலஞ்
சேர்த லாற்கழற் சேவடி கைதொழக்
கோலத் தாயரு ளாயுன காரணங் கூறுதுமே' (தி.3 ப.1 பா.3)

என்பது அப்பாடலாகும். இதன்கண் தில்லைவாழ் அந்தணர்களைச் சிவகணநாதரின் தோற்றமாகக் கண்டிருப்பதைக் காணலாம். நீலநிறம் பொருந்திய கழுத்தும், நெற்றிக் கண்ணும், சூலமும் தில்லைவாழ் அந்தணர்களுக்கு இயல்பில் அமைந்தனவல்ல. ஆயினும் அவை அவர்களிடத்துக் கண்டது சிவகணங்களாக இறைவர் காட்டிய நிலையிலேயாம். திருவாரூர்ப் பிறந்தார்களைச் சிவகணங்களாக நமிநந்தி அடிகட்கு இறைவர் காட்டியமையும் ஈண்டு நினைவு கூரலாம். (தி.12 பு.27 பா.27).

175. பொழிப்புரை : இவ்வாறாய நிலையில் இனிய இசை பொருந்திய பதிகத்தைத் திருக்கடைக் காப்புச் சொல்லி நிறைவாக்கிப் போற்றி, நிலைபெற்ற ஆனந்த வெள்ளத்துள் முழுகித் திளைத்து, எதிரில் வந்து நின்றாடும் பின்னிய நீண்ட சடையையுடைய கூத்தரின் திருவருளைப் பெறுமாறு பிரியா விடை பெற்றுப் பொன்னம்பலத்தை வலம் வந்து வெளிமுற்றத்தை அடைந்தார் பிள்ளையார்.

2074 பொங்கு தெண்திரைப் புனிதநீர்
நிவாக்கரைக் குடதிசை மிசைப்போந்து
தங்கு தந்தையா ருடன்பரி
சனங்களும் தவமுனி வருஞ்செல்லச்
செங்கை யாழ்திரு நீலகண்
டப்பெரும் பாணனா ருடன்சேர
மங்கை யார்புகழ் மதங்கசூ
ளாமணி யார்உடன் வரவந்தார். 177

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

176. பொழிப்புரை: அத்திரு முற்றத்தைப் புறத்தில் வணங்கி, அங்குத் திருவருள் பெற்று அழகிய மணிகள் பதித்த திருவாயிலில் தொழுது, வணங்கி, எழுந்தார் பிள்ளையார். அது பொழுது தம்முடன் வரப் பெறும் பேற்றைப் பெற்ற புகழையுடைய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் தம் திருவடிகளை வணங்கி, அடியவனின் பதியான 'திருஎருக்கத்தம் புலியூர்' முதலாக 'நிவா நதியின் கரையில் உள்ள ஒப்பில்லாத திருப்பதிகளைச் சென்று வணங்க வேண்டும்' என்று வேண்டிக் கொள்ளப் பிள்ளையாரும் அதற்கு உடன்பட்டவராய்,

குறிப்புரை: நிவாநதி – வட வெள்ளாற்றை இன்றும் சிற்சில இடங்களில் நிவா நதி என அழைப்பர். திருமுறைகளில் நிவாநதி எனும் பெயரே பெரிதும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

177. பொழிப்புரை: நீர் பெருகுகின்ற தெளிந்த அலைகளையுடைய, தூய நீர் நிரம்பிய, நிவா நதிக்கரையின் வழியே, மேற்குத் திசையில் சென்று, தம்முடன் வந்தருளும் தந்தையாரான சிவபாத இருதயர், அடியவர்கள், தவமுனிவர்கள், செவ்விய கையில் யாழையுடைய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், அவர் மனைவியாரான மதங்க சூளாமணியாரும் யாவரும் உடன்வர ஆளுடைய பிள்ளையார் சென் றருளினார்.

குறிப்புரை: கொல்லி மலை, பச்சைமலை ஆகிய இம்மலைகளி லிருந்து வரும் கானாரியாறு, எழுமூர் ஆறு, என்பனவும், கல்விராயன் மலையிலிருந்து பல சிற்றாறுகளாகப் பெருகி, ஆற்றூர், ஆறகனூர், சின்ன சேலம் வழியாக வரும் இப்போது வசிஷ்ட நதி என்று வழங்கும் ஆறும், கல்விராயன் மலை, மற்றும் சில சரிவுகளிலிருந்து வரும் மயூர நதி, திருமணிமுத்தாறு (திருமுதுகுன்றம் வழியாக வருவது), தேனாறு முதலியவைகளும் ஆங்காங்கு வந்து கூடி, வடவெள்ளாறு என்ற பெயரால் பெருகி வரும் சிறப்புடையது நிவாநதியாகும். ஆதலின் ஆசிரியர், 'பொங்கு தெண்டிரைப் புனிதநீர் நிவா' என்றார் (சிவக் கவிமணியவர்கள் குறிப்பு). இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2075 இருந்த டங்களும் பழனமும்
கடந்துபோய் எருக்கத்தம் புலியூரின்
மருங்கு சென்றுற நீலகண்
டப்பெரும் பாணனார் வணங்கிக்கார்
நெருங்கு சோலைசூழ் இப்பதி
அடியனேன் பதியென நெடிதின்புற்
றருங்க லைச்சிறு மழஇளங்
களிறனார் அங்கணைந் தருள்செய்வார். 178

2076 ஐயர் நீரவ தரித்திட
இப்பதி அளவில்மா தவமுன்பு
செய்த வாறெனச் சிறப்புரைத்
தருளிஅச் செழும்பதி இடங்கொண்ட
மைகொள் கண்டர்தங் கோயிலி
னுட்புக்கு வலங்கொண்டு வணங்கிப்பார்
உய்ய வந்தவர் செழுந்தமிழ்ப்
பதிகம்அங் கிசையுடன் உரைசெய்தார். 179

---

178. பொழிப்புரை: பெரிய நீர் நிலைகளையும் வயல்களையும் கடந்து சென்று திருஎருக்கத்தம்புலியூரின் அருகில் சென்று சேர, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் திருமுன் வந்து வணங்கி நின்று, மேகங்கள் நெருங்கியதும் பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்ததுமான இத்திருப்பதி, அடியேனின் பதியா கும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ள, மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, அரிய மறை முதலிய கலைகள் யாவும் விளங்குதற்கு இடமான அத் திருப்பதியைச் சிறிய இளைய யானைக் கன்றைப் போன்ற பிள்ளை யார் அணைந்து அருள் செய்பவராய்,

179. பொழிப்புரை: 'ஐயரே! நீர் இங்குத் தோன்றுதற்கு இத்திருப்பதி யானது அளவற்ற பெருந்தவத்தைச் செய்திருந்தது எனச் சிறப்பித்துக் கூறி, அச் செழிப்புடைய திருப்பதியில் இடம் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் திருநீலகண்டரான இறைவரின் திருக்கோயிலுக்குள் சென்று வணங்கி, உலகுய்யத் தோன்றிய பிள்ளையார் செழுந்தமிழ்ப் பதி கத்தை இசையுடன் அருள்செய்தார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதியில் பாடியருளியது 'படையார் தரு' (தி.1 ப.89) என்று தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். சிறந்த அடியவர்கள் உடன் இருக்கப் பாடுங்கால் அவர்களை அப்பதிகப் பாடல்களுள் ஒன்றிலோ அல்லது பதிகம் முழுமையாகவோ கூடச் சிறப்பித்துப் பாடுவது சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய பெருமக்களின் இயல்பாகும். இதனை அவரவர் வரலாற்றிலும் ஆங்காங்குக் காண இயலுகின்றது. அந்நிலையில், யாழ்ப்பாணர் தில்லையில்,

2077 அங்கு நின்றெழுந் தருளிமற்
றவருடன் அம்பொன்மா மலைவல்லி
பங்கர் தாமினி துறையுநற்
பதிபல பரிவொடும் பணிந்தேத்தித்
துங்க வண்டமிழ்த் தொடைமலர்
பாடிப்போய்த் தொல்லைவெங் குருவேந்தர்
செங்க ணேற்றவர் திருமுது
குன்றினைத் தொழுதுசென் றணைகின்றார். 180

2078 மொய்கொள் மாமணி கொழித்துமுத்
தாறுசூழ் முதுகுன்றை அடைவோம்என்று
எய்து சொன்மலர் மாலைவண்
பதிகத்தை இசையொடும் புனைந்தேத்திச்
செய்த வத்திரு முனிவருந்
தேவருந் திசையெலாம் நெருங்கப்புக்
கையர் சேவடி பணியுமப்
பொருப்பினில் ஆதர வுடன்சென்றார். 181

தம்பதி முதலாயவற்றிற்கு வரவேண்டும் என விண்ணப்பித்துக் கொண்டும், உடன் வந்தும், திருப்பதிகங்களை யாழிலிட்டு இசைத்தும் வர, அவரைச் சம்பந்தர் அவர் தம் திருப்பதியில் அருளிய இப்பதிகத்துள் ஓரிடத்தேனும் வைத்துப் பாடாதிரார் என்றே நினைய வேண்டியுள்ளது. இப்பதிகத்துள் ஏழாவது பாடல் கிடைத்திலது. ஒருகால் அப்பாடலில் இயைத்துப் பாடி இருக்கலாம் அன்றி இத்திருப்பதிக்கு, இப்பதிகம்தவிரப் பிறபதிகங்கள் இருந்து, அவற்றில் வைத்துப் பாடப்பெற்று, அவை இன்று கிடைக்காமலும் இருக்கலாம், திருவருள். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

180. பொழிப்புரை: அப்பதியினின்றும் புறப்பட்டு மேற்சென்று, அழகிய பொன் மலையில் தோன்றியருளிய உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்ட சிவபெருமான் இனிதாய் உறைகின்ற பதியாகிய பலவற்றிற்கும் சென்று பணிந்து ஏத்தி, உயர்ந்த வண்டமிழ்ப் பாமா லைகள் பாடிச் சென்று, பழமையான சீகாழித் தலைவரான பிள்ளை யார் சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் 'திருமுதுகுன்றத்தை' வணங்கிச் சென்று அணைப வராய்,

குறிப்புரை: 'பதிபல பரிவோடும் பணிந்தேத்தி' என்பதால், திருஎருக்கத்தம் புலியூரிலிருந்து திருமுதுகுன்றம் வரையிலுள்ள பல பதிகளுக்கும் சென்று பற்பல திருப்பதிகங்களையும் பாடியருளியிருக் கலாம். எனினும் அப்பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

181. பொழிப்புரை: 'பெருமணிகளை மிகுதியாகக் கொழித்துக் கொண்டு வரும்

2079 வான நாயகர் திருமுது
குன்றினை வழிபட வலங்கொள்வார்
தூந றுந்தமிழ்ச் சொல்லிருக்
குக்குறட் டுணைமலர் மொழிந்தேத்தி
ஞான போனகர் நம்பர்தங்
கோயிலை நண்ணியங் குள்புக்குத்
தேன லம்புதண் கொன்றையார்
சேவடி திளைத்தஅன் பொடுதாழ்ந்தார். 182

2080 தாழ்ந்தெ ழுந்துமுன் முரசதிர்ந்
தெழும்எனுந் தண்டமிழ்த் தொடைசாத்தி
வாழ்ந்து போந்தங்கண் வளம்பதி
அதனிடை வைகுவார் மணிவெற்புச்
சூழ்ந்த தண்புனல் சுலவுமுத்
தாற்றொடு தொடுத்தசொல் தொடைமாலை
வீழ்ந்த காதலாற் பலமுறை
விளம்பியே மேவினார் சிலநாள்கள். 183

திருமணிமுத்தாறு சூழும் திருமுதுகுன்றத்தைச் சென்றடைவோம்' என்று பொருந்தும் சொல்மலர்களாலாய பதிகத்தை இசையுடன் பாடிப் போற்றி, சிறந்த தவத்தையுடைய முனிவர்களும் தேவர்களும் திசையனைத்தும் நெருங்கப் புகுந்து, இறைவரின் சேவடி களை வணங்குகின்ற அப்பழமலையினிடத்து அன்பு மீதூரச் சென்ற டைந்தார்.

குறிப்புரை: 'முதுகுன்றடைவோமே' எனும் தொடர், பதிகம் முழுதும் அமைந்துள்ளது. அப்பதிகம் 'மத்தா வரை' (தி.1 ப.12) எனத் தொடங்கும் நட்டபாடைப் பண்ணாலாமைந்த பதிகம் ஆகும். இஃது திருப்பதியை அணையும் பொழுது அருளியதாகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

182. பொழிப்புரை: தேவதேவரான சிவபெருமானின் திருமுதுகுன்றத்தை வழிபடும் பொருட்டு, அதை வலமாய் வருகின்றவராய்த் தூய நல்ல தமிழ்ச் சொற்களால் திருவிருக்குக்குறட் பதிகமாகிய துணை மலர்களை மொழிந்து, போற்றிச் சிவபெருமானின் கோயிலை அடைந்து, உட்சென்று, தேன்சிந்தும் குளிர்ந்த கொன்றை மலர்மாலை அணிந்த சிவபெருமானின் அடிகளில், ஞான அமுதத்தை உண்ட பிள்ளையார், மிகுந்த அன்புடனே தாழ்ந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை: திருக்கோயிலை வலம் வரும் பொழுது அருளிய திருவிருக்குக்குறள் பதிகம், 'நின்று மலர்தூவி' (தி.1 ப.93) எனத் தொடங் கும் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்த திருப்பதிகமாகும்.

2081 ஆங்கு நாதரைப் பணிந்துபெண்
ணாகடம் அணைந்தரு மறையோசை
ஓங்கு தூங்கானை மாடத்துள்
அமர்கின்ற வொருதனிப் பரஞ்சோதிப்
பாங்க ணைந்துமுன் வலங்கொண்டு
பணிவுற்றுப் பரவுசொல் தமிழ்மாலை
தீங்கு நீங்குவீர் தொழுமின்கள்
எனும்இசைப் பதிகமும் தெரிவித்தார். 184

183.பொழிப்புரை: வணங்கி எழுந்து, இறைவன் திருமுன்பு நின்று, 'முரசதிர்ந்தெழுதரு' என்ற தண்ணார் தமிழ் மாலையைப் பாடி, இன்புற்று வெளிப்போந்து, வளம் மிக்க அத்திருப்பதியில் தங்கி யிருந்தார். அவர் மணிகளையுடைய அந்தத் திருமுதுகுன்றத்தைச் சூழ்ந்த நீருடைய 'முத்தாற்றினுடனே' சேர்த்து இயற்றிய திருப்பதிக மாலையை விரும்பிய அன்புடனே பலமுறையும் கூறி, அங்குச் சில நாள்கள் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை: இறைவன் திருமுன்பு அருளியது 'முரசதிர்ந்தெழுதரு' (தி.3 ப.99) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இப்பதியில் வாழ்ந்தருளிய பொழுது, மணிமுத்தாறு நதியுடன் இணைந்த பல பதிகங்களை அருளிச் செய்தார்என ஆசிரியர் அருளுகின்றார். இப் பதிக்கென இவ்வமையத்து அருளியனவாகக் காணக் கிடைக்கும் பிற பதிகங்கள் நான்காம். அவை:

1.'தேவராயும்'(தி.1ப.53)– பழந்தக்கராகம்
2.மெய்த்தாறு'(தி.1ப.131)–மேகராகக்குறிஞ்சி
3.'தேவாசிறியோம்'(தி.2ப.64)–காந்தாரம்
4.'வண்ணமாமலர்'(தி.3ப.34)– கொல்லி.

2ஆவது பதிகத்தில் 1, 11 ஆகிய இருபாடல்களிலும், 4ஆவது பதிகத்தில் 4ஆவது பாடலிலும் மணிமுத்தாறு பேசப்படுகின்றது. சேக்கிழார் திருவாக்கை நோக்கின், மணிமுத்தாற்றினை இணைத்துப் பாடிய மேலும் சில பதிகங்கள் இருக்கலாம் எனக் கருத இடனுண்டு.

184. பொழிப்புரை: அங்கு வீற்றிருக்கும் தலைவரை வணங்கி, விடை பெற்றுச் சென்று 'திருப்பெண்ணாகடம்' என்ற பதியை அடைந்து, அரிய மறைகளின் ஓசை முழங்கும் 'திருத்தூங்கானைமாடம்' என்ற அக்கோயிலுள் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற ஒப்பற்ற மேலாய ஒளியான இறைவரின் அருகணைந்து, வலம் வந்து, திருமுன்பு பணிந்து, எழுந்து, போற்றும் சொல் தமிழ் மாலையான, 'தீங்கினின்றும் நீங்கும் கருத்துடையீர்களே! இங்குத் தொழுமின்கள்' என்ற கருத்துடைய இசைப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

2082 கருவ ரைப்பிற் புகாதவர் கைதொழும்
ஒருவ ரைத்தொழு துள்ள முவந்துபோய்ப்
பெருவ ரத்தினிற் பெற்றவர் தம்முடன்
திருவ ரத்துறை சேர்தும்என் றேகுவார். 185

2083 முந்தை நாள்கள் ஒரோவொரு கால்முது
தந்தை யார்பியல் மேலிருப் பார்தவிர்ந்
தந்த ணாளர் அவரரு கேசெலச்
சிந்தை செய்விருப் போடுமுன் சென்றனர். 186

2084 ஆதி யார்தம் அரத்துறை நோக் கியே
காத லால்அணை வார்கடி தேகிடத்
தாதை யாரும் பரிவுறச் சம்பந்தர்
பாத தாமரை நொந்தன பைப்பய. 187

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'ஒடுங்கும்' (தி.1 ப.59) எனத் தொடங்கும் பழந்தக்கராகப் பதிகம் ஆகும். இப்பதிகத்துள்ள பாடல்கள் பத்தும் 'உலகியலை விடுத்து வீட்டுலகம் அடையக்கருதுவீர் திருத்தூங்கானை மாடம் தொழுமின்களே' என ஆற்றுப் படுத்துகின்றன. அவற்றை உளங்கொண்டே ஆசிரியர் சேக்கிழாரும், இவ்வாறு மொழிந்தருளுகின்றார்.

185. பொழிப்புரை: பிறவியின் எல்லைக்கு உட்படாத அடியவர்கள் கை தொழுகின்ற சுடர்க் கொழுந்தீசரை வணங்கி, மனம் மகிழ்ந்து, விடைபெற்றுக் கொண்டவர், தோணியப்பரிடம் தவம் கிடந்து பெற்ற வரத்தால் தம்மை ஈன்ற தந்தையாருடன் 'திருவரத்துறையைச்' சேர்வோம் எனச் செல்பவராய்,

186. பொழிப்புரை : முன்நாள்களில் செல்லும் பொழுதெல்லாம் முதுமைப் பருவம் உடைய தந்தையாரின் தோள்மீது ஒரொருகால் எழுந்தருளிச் சென்ற அப்பிள்ளையார், இதுபொழுது அந்நிலையை விடுத்து, அந்தணர்களும் அத்தந்தையாரும் தம்மைச் சூழ்ந்துவர மனத்திற் கொண்ட பெருவிருப்போடு, முன்னே நடந்து சென்றார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

187.பொழிப்புரை: பழைமையுடையவரான சிவபெருமானின் திருவரத் துறையினை நோக்கி, மிக்க விருப்புடன் அணைபவராய், விரைவாய்ச் செல்லவும், தந்தையாரும் வருந்த, ஞானசம்பந்தரின் திருவடித் தாமரைகளும் சிறிதளவு நொந்தன.

2085 மறைய னைத்தும் ஒருவடி வாமென
நிறைம திப்பிள்ளை நீள்நிலஞ் சேர்ந்தெனத்
துறைய லைக்கங்கை சூடும் அரத்துறை
இறைவ ரைத்தொழு வான்விரைந் தேகினார். 188

2086 பாச மற்றில ராயினும் பார்மிசை
ஆசை சங்கரற் காயின தன்மையால்
தேசு மிக்க திருவுரு வானவர்
ஈச னைத்தொழு தேதொழு தேகினார். 189

2087 இந்த மாநிலத் தின்இருள் நீங்கிட
வந்த வைதிக மாமணி யானவர்
சிந்தை ஆரமு தாகிய செஞ்சடைத்
தந்தை யார்கழல் தாழ்ந்தெழுந்து ஏகினார். 190

குறிப்புரை: பைப்பய – பையப்பைய; சிறிது சிறிதாக; மிகப் பெரிதாக இன்றிச் சிறிய அளவில் வருந்தின. திருவடி வருந்தவும் தாம் வருந்தவில்லை என்பார், அத்திருவடிகள் மீது வைத்துக் கூறினார்.

188. பொழிப்புரை: மறைகள் யாவும் ஒருவடிவம் கொண்டாற்போல் நிறையும் திங்கள் ஒன்று, நீண்ட இம்மண்ணுலகத்தில் வந்து சேர்ந்தாற் போலச் சென்று, நீர்த்துறைகளில் அலைகளை வீசும் கங்கை சூடும் திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கும் இறைவரைத் தொழுவதற்காக விரைந்து சென்றனர்

குறிப்புரை: மறைகள் திரண்டு ஒரு வடிவு எடுத்தாற் போலக் கலைகள் பதினாறும் திரண்டு ஒரு முழுத் திங்களாய் நிறைவு பெற, அத்திங்கள் மண்ணுலகத்திற்கு வந்தாற் போலக் காழிப் பிள்ளையார் வரலாயினார்.

189. பொழிப்புரை: உலகியல் பாசம் சிறிதும் இல்லாதவராயினும் இறைவனிடத்துப் பாசம் கொண்ட தன்மையால் சிவ ஒளி மிக்க திரு உருவான பிள்ளையார் சிவபெருமானை வணங்கியவாறு சென்றார்.

190. பொழிப்புரை: இப்பேருலக இருள் நீங்கத் தோன்றிய வேதியர் குல மணியான சம்பந்தர், மனத்தில் ஊறும் அமுதமான சிவந்த சடையையுடைய தந்தையாம் சிவபெருமானின் திருவடிகளைத் தாழ்ந்து வணங்கி எழுந்து சென்றார்.

குறிப்புரை: இவற்றால் பிள்ளையாருக்குத் திருவரத்துறைப் பெருமானைக் கண்டு வணங்குதற்குரிய உள்ள மிகுதியும் உடல் பெற்றியும் ஒருங்கு புலனாகின்றன. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

2088 மாறன் பாடி யெனும்பதி வந்துற
ஆறு செல்வருத் தத்தின் அசைவினால்
வேறு செல்பவர் வெய்துறப் பிள்ளையார்
ஏறு மஞ்செழுத் தோதிஅங் கெய்திட. 191

2089 உய்ய வந்தசம் பந்த ருடன்வந்தார்க்
கெய்து வெம்மை இளைப்பஞ்சி னான்போலக்
கைக ளாயிரம் வாங்கிக் கரந்துபோய்
வெய்ய வன்சென்று மேல்கடல் வீழ்ந்தனன். 192

2090 அற்றை நாள்இர வப்பதி யின்னிடைச்
சுற்று நீடிய தொண்டர்கள் போற்றிடப்
பெற்ற மூர்ந்த பிரான்கழல் பேணுவார்
வெற்றி மாதவத் தோருடன் மேவினார். 193

---

191. பொழிப்புரை: 'மாறன் பாடி' என்ற ஊரில் வந்து சேர, வழி நடந்து செல்லும் வருத்தத்தால் உண்டான சோர்வால் தம்மைச் சூழ வரும் அடியார்கள் இளைப்படைய, சிறந்ததான ஐந்தெழுத்தைப் எண்ணியவாறு பிள்ளையார் அங்குச் சேர,

192. பொழிப்புரை: உலகு உய்வதற்காக வந்த ஞானசம்பந்தருடன் வந்தவர்க்கு வழிநடந்து வந்ததன் வெம்மையினால் உண்டான இளைப்பைப் பார்த்து, அச்சம் கொண்டவனைப்போல் தன் அளவற்ற கைகளையும் உள்ளே இழுத்துக் கொண்டு, மறைந்து போய்க் கதிரவன் மேலைக் கடலில் விழுந்தான்.

குறிப்புரை: ஒளி நீங்கி இருள் சேர வந்ததைத் தற்குறிப்பேற்றமாக ஆசிரியர் இங்ஙனம் கூறுவாராயினர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

193. பொழிப்புரை: அன்றிரவில் அப்பதியில் தம்மைச் சூழ இருந்த திருத்தொண்டர்கள் போற்ற, ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவடிகளையே போற்றுபவரான பிள்ளையார், உள்ளொளி பெருக்கும் வெற்றி பொருந்திய மாதவத்தவருடன் அங்குத் தங்கியிருந்தனர்.

2091 இந்நி லைக்கண் எழில்வளர் பூந்தராய்
மன்ன னார்தம் வழிவருத் தத்தினை
அன்ன மாடுந் துறைநீர் அரத்துறைச்
சென்னி யாற்றர் திருவுளஞ் செய்தனர். 194

2092 ஏறுதற்குச் சிவிகை இடக்குடை
கூறி ஊதக் குலவுபொற் சின்னங்கள்
மாறில் முத்தின் படியினால் மன்னிய
நீறு வந்த நிமலர் அருளுவார். 195

2093 நீடு வாழ்பதி யாகும்நெல் வாயிலின்
மாட மாமனை தோறும் மறையோர்க்குக்
கூடு கங்குற் கனவிற் குலமறை
தேடு சேவடி தோன்றமுன் சென்றுபின். 196

---

194. பொழிப்புரை: இந்நிலையில் அழகு மிக்க சீகாழித் தோன்றலாரின் வழி வருத்தத்தை, அன்னப் பறவைகள் பொருந்திய நீர்த் துறைகளையுடைய திருவரத்துறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் தலையில் கங்கையாற்றையுடைய இறைவர், தம் திருவுள்ளத்தில் கொண்டார்.

195. பொழிப்புரை: பிள்ளையார் ஏறிச் செல்வதற்குச் சிவிகையும், மேலே கவித்துக் கொள்வதற்குக் குடையும், அவர்தம் பொருள்சேர் புகழை எடுத்துக் கூறி ஊதுவதற்கு விளக்கம் கொண்ட அழகிய சின்னங்களும் ஆகிய இவற்றை முத்துக்கள் பதிய அமைத்த சிறப்புடன் வழங்க, ஒப்பில்லாத திருநீற்றை விரும்பும் அரத்துறை இறைவர் அருள்வாராய்,

196. பொழிப்புரை: பெருவாழ்வு பெற்ற திருப்பதியான திருநெல் வாயில்அரத்துறையில் மாடங்களைக் கொண்ட பெரிய இல்லங்கள் தோறும் உள்ள மறையவர்களுக்கு அன்றிரவு கனவில், பெருமையு டைய நான்மறைகளும் தேடும் செவ்விய திருவடிகள் தோன்றுமாறு, அவர் முன்போய்,

2094 ஞான சம்பந்தன் நம்பால் அணைகின்றான்
மான முத்தின் சிவிகை மணிக்குடை
ஆன சின்னம்நம் பாற்கொண் டருங்கலைக்
கோன வன்பா லணைந்து கொடும்என. 197

2095 அந்த ணாளர் உரைத்தஅப் போழ்தினில்
வந்து கூடி மகிழ்ந்தற் புதமுறுஞ்
சிந்தை யோடும் செழுநீர் அரத்துறை
இந்து சேகரர் கோயில்வந் தெய்தினர். 198

2096 ஆங்கு மற்ற அருளடி யாருடன்
ஓங்கு கோயிலுள் ளார்க்கும்உண் டாயிட
ஈங்கி தென்ன அதிசயம் என்பவர்
தாங்கள் அம்மறை யோர்கள்முன் சாற்றினார். 199

---

197. பொழிப்புரை: ‘ஞானசம்பந்தன் நம்மிடம் வருகிறான். அரிய கலைகளுக்கெல்லாம் தலைவனான அவனிடம் நீங்கள் பெரிய முத்துச் சிவிகையையும் அழகிய குடையையும், பொருந்திய சின்னங்களை யும் நம்மிடம் பெற்றுக் கொண்டு போய்க் கொடுங்கள்’ என்று இறைவர் உரைத்தருள,

198. பொழிப்புரை: இறைவர் உரைத்த அளவில், அந்தணர்கள் வந்து ஒன்றாகக் கூடி, தாம் தாமும் கண்ட கனவைச் சொல்லி மகிழ்ந்து, அற்புதமான சிந்தையுடன் செழுமையான நீர்வளம் பொருந்திய திருவரத்துறையில் எழுந்தருளிய பிறை சூடிய சடையையுடைய பெருமானின் கோயிலின் வாயிலில் வந்து கூடினர்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

199. பொழிப்புரை: அங்கு முன் சொன்ன வண்ணம் இறைவர் அருள் அங்குள்ள அடியாருடன் ஓங்கு கோயிலுள் உள்ளவர்களுக்கும் உண்டாகியது. உண்டாகவே ‘இங்கு இது என்ன பேரதிசயம்’ என்று வியந்தவர்கள், அங்குவந்து கூடிய அம்மறையவர்களுக்குத் தாங்கள் முதலில் கூறினர்.

2097 சால மிக்க வியப்புறு தன்மையின்
பால ராதலும் பள்ளி யெழுச்சியின்
காலம் எய்திடக் காதல் வழிப்படுஞ்
சீலம் மிக்கார் திருக்காப்பு நீக்கினார். 200

2098 திங்கள் நீர்மைச் செழுந்திரள் முத்தினால்
துங்க வெண்குடை தூய சிவிகையும்
பொங்க வூதும் பொருவருஞ் சின்னமும்
அங்கண் நாதர் அருளினாற் கண்டனர். 201

2099 கண்ட பின்னவர் கைதலை மேற்குவித்
தெண்டி சைக்கும் விளக்கிவை யாம்எனத்
தொண்ட ரோடும் மறையவர் சூழ்ந்தெழுந்
தண்டர் நாடும் அறிவுற ஆர்த்தனர் 202

---

200. பொழிப்புரை: மிகப் பெரிய வியப்பை அடைந்த நிலையில், அச்சமயத்தில் திருப்பள்ளி எழுச்சிக்குரிய காலம் வரவும் அன்பு வழிப்பட்ட சீலம் உடைய அவர்கள் கோயிலின் கதவைத் திறந்தனர்.

201. பொழிப்புரை: சந்திரன் போன்ற தண்ணிய செழுமையான முத்துக்கள் இழைத்த பெரிய வெண்குடையும், தூய சிவிகையும், ஒலி மிகுமாறு ஊதப்பெறும் ஒப்பிலாத சின்னங்களும் ஆகிய இவற்றை அங்கு இறைவரின் திருவருளால் அவர்கள் பார்த்தனர்.

202. பொழிப்புரை: அவற்றைக் கண்ட அவர்கள் தம் கைகளைத் தலைமீது குவித்து, 'இவை எண்திசைக்கும் விளக்காகும்' எனக் கூறி, தொண்டர்களுடன் சூழ்ந்து, வணங்கி, எழுந்து, தேவர் உலகமும், அறியும்படி மகிழ்வைப் பெருக்கினர்.

குறிப்புரை: பிள்ளையாரின் அடிமைத் திறனும், அவருக்கு அரத்துறை இறைவர் வழங்கிய அருள் பெருக்குமாகியவற்றை எண் திசையிலுள் ளாரும் அறிதலின், இவ்வியத்தகு நிகழ்ச்சி எண் திசைக்கும் விளக் காயிற்று.

2100 சங்கு துந்துபி தாரைபே ரிம்முதல்
பொங்கு பல்லிய நாதம் பொலிந்தெழ
அங்க ணன்அரு ளால்அவை கொண்டுடன்
பொங்கு காதல் எதிர்கொளப் போதுவார். 203

2101 மாசில் வாய்மைநெல் வாயில் மறையவர்
ஆசில் சீர்ச்சண்பை ஆண்டகை யார்க்கெதிர்
தேசு டைச்சிவி கைமுத லாயின
ஈசர் இன்னரு ளால்தாங்கி ஏகினார். 204

2102 இத்த லைஇவர் இன்னணம் ஏகினார்
அத்த லைச்சண்பை நாதர்க்கும் அவ்விரா
முத்த நற்சிவி கைமுத லாயின
உய்த்த ளிக்கும் படிமுன் உணர்த்துவார். 205

---

203. பொழிப்புரை: சங்கு, துந்துபி, தாரை, பேரிகை முதலியவாகப் பேரொலி பெருக்கும் இயங்களின் ஓசை பொலிவு பெற்று எழுமாறு செய்து, இறைவரின் திருவருளால் வரப்பெற்ற அச்சிவிகை, குடை, சின்னங்கள் என்ற இவற்றை உடன் கொண்டு, மேன் மேலும் எழு கின்ற ஆசை எதிர்கொள்ளப் போவாராய்,

204. பொழிப்புரை: குற்றம் இல்லாத வாய்மையுடைய திருநெல் வாயிலில் உள்ள அந்தணர்கள், குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய சீகாழியில் தோன்றிய பிள்ளையாருக்கு, ஒளியுடைய சிவிகை முதலியவற்றை இறைவரின் திருவருளால் தாங்கிச் சென்றனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

205. பொழிப்புரை: இவ்விடத்திலுள்ள இவர்கள் இவ்வாறு சென்ற னர். அங்குச் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாருக்கும் அன்றைய இரவே நல்ல முத்துக்கள் பதித்து வைத்த சிவிகை முதலானவற்றை ஏற்றுப் பயன் கொள்ளுமாறு முன் உணர்த்துவாராய்,

குறிப்புரை: இத்தலை அத்தலை என்பன இவ்விடம் அவ்விடம் எனும் பொருள் குறித்தன.

2103 அள்ளல் நீர்வயல் சூழும் அரத்துறை
வள்ள லார்நாம் மகிழ்ந்தளிக் கும்மவை
கொள்ள லாகும்கொண் டுய்த்தல் செய் வாய்என
உள்ள வாறருள் செய்ய வுணர்ந்தபின். 206

2104 சண்பை யாளியார் தாங்கண்ட மெய்யருள்
பண்பு தந்தையார் தம்முடன் பாங்கமர்
தொண்ட ருக்கருள் செய்து தொழாமுனம்
விண்பு லப்பட வீங்கிருள் நீங்கலும். 207

2105 மாலை யாமம் புலர்வுறும் வைகறை
வேலை செய்வினை முற்றிவெண் ணீறணி
கோல மேனிய ராய்க்கைம் மலர்குவித்
தேல அஞ்செழுத் தோதி எழுந்தனர். 208

---

206. பொழிப்புரை: சேறுமிக்க நீர்வளம் வாய்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த திருவரத்துறையில் எழுந்தருளியிருக்கும் வள்ளலாரான சிவபெரு மான், 'நாம் மகிழ்ந்தளிக்கும் இச்சிவிகை முதலானவை ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கவையாகும் ஆதலின், அவற்றை ஏற்றுப் பயன் கொள்வாயாக!' என்று பிள்ளையாருக்கு அருளிச் செய்ய, அவ்வரு ளிப்பாட்டை அறிந்து உறக்கம் நீங்கிய பின்பு,

207. பொழிப்புரை: சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தர், தாம் கனவில் கண்ட மெய்யருளின் தன்மையைத் தந்தையாருக்கும் அருகிலிருந்த தொண்டர்களுக்கும் கூறியருளித் திருவருளைத் தொழுவதற்கு முன்னமேயே, வானம் வெளிப்பட்டுத் தோன்ற, இருள் நீங்கவும்,

208. பொழிப்புரை: முன்னர் இருந்த மாலையும் யாமமும் முறையே நீங்க, பொழுது புலரும் விடியற்காலையில் செயத்தக்க கடன்களை முடித்து, வெண்மையான திருநீற்றினை அணிந்த சிவப்பொலிவு கொண்ட அழகிய திருமேனியராகி, கைம்மலர்களைத் தலைமேல் குவித்துப் பொருந்துமாறு திருவைந்தெழுத்தை ஓதி எழுந்தருளி யிருந்தார்.

குறிப்புரை: 'வெய்யவன் சென்று மேல்கடல் வீழ்ந்தனன்' என முன்னர் (பா. 192) வந்த மாலையும், அதனைத் தொடர்ந்து வந்த யாமமும் நீங்க, பொழுது புலர்வுறும் வேளையில் என வரலாற்றியைபு அறிய, 'மாலையாமம் புலர்வுறும் வைகறை' என்றார். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2106 போத ஞானப் புகலிப் புனிதரைச்
சீத முத்தின் சிவிகைமே லேற்றிடக்
காதல் செய்பவன் போலக் கருங்கடல்
மீது தேரின்வந் தெய்தினன் வெய்யவன். 209

2107 ஆய போழ்தின் அரவெனும் ஆர்ப்புடன்
தூய முத்தின் சிவிகை சுடர்க்குடை
மேய சின்னங்கள் கொண்டுமெய் யன்பரோ
டேய அந்தணர் தாமெதிர் தோன்றினார். 210

2108 வந்து தோன்றிய அந்தணர் மாதவர்
கந்த வார்பொழில் காழிநன் னாடர்முன்
அந்த மில்சீர் அரத்துறை ஆதியார்
தந்த பேரருள் தாங்குவீர் என்றனர். 211

2109 என்று தங்களுக் கீச ரருள்செய்த
தொன்றும் அங்கொழி யாமை உரைத்துமுன்
நின்று போற்றித் தொழுதிட நேர்ந்தது
மன்று ளார்அருள் என்று வணங்கினார். 212

---

209. பொழிப்புரை: மெய்யுணர்தலாகிய ஞானம் பெற்ற தூயவரான சீகாழித் தலைவரைக் குளிர்ந்த முத்துக்களையுடைய சிவிகையில் ஏற்றி வணங்க, மிக்க அன்பு கொண்டவன் போலக் கதிரவனும் கரிய கடல் மீது தோன்றித் தன்தேர் மீது ஏறிவந்தனன்.

குறிப்புரை: கதிரவன் வந்தமையைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி நலம் பொதுளக் கூறியவாறு.

210. பொழிப்புரை: அதுபொழுது ‘அரகர’ என்ற முழக்கத்துடன் தூய முத்தினால் ஆய சிவிகையையும், ஒளிபொருந்திய குடையையும், பொருந்திய சின்னங்களையும் தாங்கிக் கொண்டு மெய்யன்பர்கள் உடனே பொருந்திய அந்தணர்களும், அங்கிருந்த பிள்ளையாரின் எதிரே வந்து தோன்றினர்.

211. பொழிப்புரை: வந்து தோன்றிய அந்தணர்களும் மெய் அன்பர்களும் மணம் மிக்க பொழில்களையுடைய சீகாழித் தலைவர் ஆன சம்பந்தர் திருமுன்புநின்று, ‘அழிவற்ற சிறப்பையுடைய திருவரத் துறை இறைவர் அளித்தருளிய பேரருள் வடிவான இப்பொருள்களை ஏற்றுக்கொள்வீராக’ என வேண்டினர்.

2110 **மெய்ம்மை போற்றி விடாத விருப்பினால்**
தம்மை யுன்னும் பரிசுதந் தாள்பவர்
செம்மை நித்தில யானச் சிறப்பருள்
எம்மை யாளுவப் பானின் றளித்ததே 213

2111 **எந்தை ஈசன் எனஎடுத்து இவ்வருள்**
வந்த வாறுமற்று இவ்வண மோஎன்று
சிந்தை செய்யும் திருப்பதி கத்துஇசை
புந்தி யாரப் புகன்றெதிர் போற்றுவார். 214

---

212. பொழிப்புரை: ஈசர் தமக்குக் கனவில் அருளியதும் நனவில் வழங்கியதுமான அருளிச் செயல்களுள் ஒன்றையும் விடாமல் எடுத்துக் கூறிப் பிள்ளையாரின் முன் நின்று போற்றி வணங்கினர். 'இவ்வருஞ் செயல்கள் எல்லாம் பெருமன்றுள் ஆடும் பெருமானின் திருவருளேயாகும்.' எனப் பிள்ளையார் கூறி வணங்கினர்.

213. பொழிப்புரை: உள்ளவாறு போற்றிப் பற்றுவிடாத விருப்பத்தால் தம்மை நினைத்திருக்கும் தன்மையைக் கொடுத்து அருளுகின்ற இறைவர், செம்மையான முத்துச் சிவிகையாம் சிறப்பை அளித்தல் எம்மைத் தம் அடியவராக உவந்து ஆட்கொள்ளும் பொருட்டாய் இன்று அளித்த பேறுதான் என்னே! என வியந்தனராய்,

குறிப்புரை: இப்பாடல், அடுத்திருக்கும் 'எந்தையீசன்' எனத் தொடங்கும் பாடலை அடுத்துச் சில பதிப்புக்களிலும், 'பொடியணிந்த' எனும் பாடலை அடுத்துச் சில பதிப்புக்களிலும் காணப்படுகின்றது. இவ்வீரமைவுகளும் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிக்குப் பொருந்துமாறில்லை என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

214. பொழிப்புரை: 'எந்தை ஈசன்' எனத் தொடங்கிச் சிவபெருமா னின் திருவருள் இருந்த வண்ணம் இவ்வண்ணமோ என்று சிந்தை செய்யும் இத்திருப்பதிகத்து இசையை உள்ளம் நிறைவு கொள்ளும் வரை புகன்று எதிரே நின்று போற்றுவாராய்,

குறிப்புரை: எதிர்போற்றி – இறைவன் அருளிய அருங் கொடை களை அப்பெருமானது திருமுன்னிலையில் நின்று போற்றி 'எந்தை ஈசன்'(தி.2 ப.90) எனத் தொடங்கும் இப்பதிகம் பியந்தைக் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். அரத்துறை அடிகள் தம் அருள் அப்பெருமானை நாளும் மனம், மொழி, மெய்களால் வணங்கி நிற்பார்க்கல்லாது கிட்டாது எனப் பாடல்தொறும் கூறப்பட்டுள்ளது.

2112 பொடிய ணிந்த புராணன் அரத்துறை
அடிகள் தம்மரு ளேயிது வாமெனப்
படியி லாதசொல் மாலைகள் பாடியே
நெடிது போற்றிப் பதிகம் நிரப்பினார். 215

2113 சோதி முத்தின் சிவிகைசூழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றிநின்
றாதி யார்அரு ளாதலின் அஞ்செழுத்
தோதி யேறினார் உய்ய வுலகெலாம். 216

2114 தொண்டர் ஆர்த்தனர் சுருதிகள்
ஆர்த்தன தொல்லை
அண்டர் ஆர்த்தனர் அகிலமும்
ஆர்ப்புடன் எய்தக்
கொண்டல் ஆர்த்தன முழவமும்
ஆர்த்தன குழுமி
வண்ட றாப்பொலி மலர்மழை
ஆர்த்தது வானம். 217

---

215. பொழிப்புரை: திருநீற்றை அணிந்த முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளாய் திருவரத்துறை இறைவரின் திருவருளே இதுவாகும் என ஒப்பற்ற சொல்மாலைகளைப் பாடி, நீள நினைந்து வணங்கித் திருப்பதிகத்தை நிறைவு செய்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகப் பாடல் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சொல் மாலை ஆகும். ஆதலின் பன்மை வாசகம் படக் கூறினார். இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

216. பொழிப்புரை: ஒளிபொருந்திய முத்துச் சிவிகையினைச் சூழ்ந்து வலமாக வந்து, நிலத்தின் மேல் விழுந்து வணங்கி, அதன் வெண்ணீற்று ஒளியைப் போற்றி நின்று, அது இறைவரின் அருள் என வியந்து திருவைந்தெழுத்தை ஓதிப் பிள்ளையார் உலகம் எல்லாம் உய்தற் கென அதில் ஏறியருளினார்.

குறிப்புரை: ‘உலகெலாம்’ எனும் தொடர் இறைவர் ஆசிரியருக்கு எடுத்துக் கொடுத்த தொடராகும். அதனை ஈண்டுத் தம் காப்பியத்தில் நடுவிடமாய ஈண்டும் வைத்துப் போற்றியுள்ளமை அறியத் தக்கது.

217. பொழிப்புரை: அடியவர் மகிழ்வொலி செய்தனர். மறைகள் முழங்கின. பழைமையுடைய தேவர்கள் மகிழ்வொலி செய்தனர். மேகங்கள் உலகம் உவக்குமாறு முழங்கின. முழவு இயங்கள் ஒலித்தன. கூட்டமாய்ச் சேர்ந்து வண்டுகள் நீங்காத அழகிய மலர் மழையை வானம் சொரிந்தது.

2115 வளையும் ஆர்த்தன வயிர்களும்
ஆர்த்தன மறையின்
கிளையும் ஆர்த்தன கிளைஞரும்
ஆர்த்தனர் கெழுவும்
களைகண் ஆர்த்ததொர் கருணையின்
ஆர்கவின் முத்தின்
விளையு மாக்கதிர் வெண்குடை
ஆர்த்தது மிசையே. 218

2116 பல்கு வெண்கதிர்ப் பத்திசேர்
நித்திலச் சிவிகைப்
புல்கு நீற்றொளி யுடன்பொலி
புகலிகா வலனார்
அல்கு வெள்வளை அலைத்தெழு
மணிநிரைத் தரங்கம்
மல்கு பாற்கடல் வளர்மதி
உதித்தென வந்தார். 219

---

218. பொழிப்புரை: சங்குகள் ஒலித்தன, ஊது கொம்புகள் ஒலித்தன, மறை வேள்விகள் ஒலித்தன, உறவினர் மகிழ்வொலி செய்தனர், உயிர்க்கு உயிராக இருந்தருளும் இறைவரின் கருணையினால் பிணிக்கப்பட்ட முத்துக் களினின்று வீசும் பெருங்கதிர்களுடன் வெண் குடை மேலே கவிழ்க்கப்பட்டு விளக்கம் பெற்றது.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

219. பொழிப்புரை: பெருகும் வெண்கதிர்களின் ஒழுங்குடைய முத்துச் சிவிகையின் மீது திருநீற்று ஒளியுடன் விளங்கும் சீகாழித் தலைவர், தங்கும் வெண்மையான சங்குகளை வாரி எழுகின்ற அழ கிய வரிசையான அலைகள் நிறைந்த பாற்கடலில் வளரும் திங்கள் தோன்றினாற் போல எழுந்தருளி வந்தார்.

குறிப்புரை: பாற்கடல் முத்துச் சிவிகைக்கும், திங்கள் அதன் மீது இயங்கிவரும் பிள்ளையாருக்கும் உவமையாயின. 'பான்மதி உவரி ஈன்றால் எனமகப் பயந்த போது' (தி.12 பு.10 பா.33) என ஆசிரியர் முன் அருளிய திருவாக்கும் நினைவு கூர்க.

2117 நீடுதொண்டர்கள் மறையவர்
ஏனையோர் நெருங்கி
மாடு கொண்டெழு மகிழ்ச்சியின்
மலர்க்கைமேல் குவித்தே
ஆடு கின்றனர் அயர்ந்தனர்
அளவில் ஆனந்தம்
கூடு கின்றகண் பொழிபுனல்
வெள்ளத்தில் குளித்தார். 220

2118 செய்ய பொன்புனை வெண்தர
ளத்தணி சிறக்கச்
சைவ மாமறைத் தலைவர்பால்
பெறுந்தனிக் காளம்
வையம் ஏழுடன் மறைகளும்
நிறைதவத் தோரும்
உய்ய ஞானசம் பந்தன்வந்
தான்என ஊத. 221

---

220. பொழிப்புரை: நிறைந்த தொண்டர்களும், அந்தணர்களும் மற்றவர்களும் நெருங்கி வந்து, தங்கள் உள்ளத்தில் மீதூர்ந்து எழுகின்ற மகிழ்ச்சியினால் மலர்க்கைகளை மேலே குவித்துத் தன் வயம் இழந்த நிலையில் ஆடினர்; அளவற்ற மகிழ்ச்சி பொருந்திய கண்களினின்று பொழியும் கண்ணீர் வெள்ளத்தில் மூழ்கினர்.

221. பொழிப்புரை: சிவந்த பொன்னாலாய வெண்முத்துக்களின் அழகு சிறக்குமாறு உள்ளதும் சைவத்திற்கும் நான்மறைகட்கும் தலைவர் ஆன சிவபெருமானிடத்தில் பெற்றதும், ஒப்பில்லாததுமான எக்காளம் என்ற சின்னம், உலகு ஏழும் நான்மறைகளும் நிறைந்த தவத்தை உடையவர்களும் உய்யுமாறு 'திருஞானசம்பந்தன் வந்தான்' என்று கூறி ஊதவும்,

குறிப்புரை: செய்யபொன் புனை வெண் தரளத்து அணி சிறக்கும் காளம், சைவமாமறைத் தலைவர் பாற்பெறுங் காளம், தனிக் காளம் எனத் தனித் தனியே கூட்டுக. ஏனைய காளங்கள் வெறும் உலகியல் பற்றிய நிகழ்ச்சிகளையே ஊதுவன. இதுவோ ஞானசம்பந்தரைப் பற்றியும் அவருக்கு அருளிய இறைவரைப் பற்றியுமான செய்திகளைக் கூறுவதாகும். ஆதலின் அதன் சிறப்புத் தோன்ற இங்ஙனம் கூறினார்.

2119 சுற்று மாமறைச் சுருதியின்
பெருகொலி நடுவே
தெற்றி னார்புர மெரித்தவர்
தருதிருச் சின்னம்
முற்று மானவன் ஞானமே
முலைசுரந் தூட்டப்
பெற்ற பாலறா வாயன்வந்
தான்எனப் பிடிக்க. 222

2120 புணர்ந்த மெய்த்தவக் குழாத்தொடும்
போதுவார் முன்னே
இணைந்த நித்திலத் திலங்கொளி
நலங்கிளர் தாரை
அணைந்த மாமறை முதற்கலை
அகிலமும் ஓதா
துணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன்வந்
தானென ஊத. 223

2121 தெருளும் மெய்க்கலை விளங்கவும்
பாருளோர் சிந்தை
இருளும் நீங்கவும் எழுதுசொன்
மறையளிப் பவர்தாம்
பொருளும் ஞானமும் போகமும்
போற்றியென் பாருக்
கருளும் அங்கணர் திருவரத்
துறையைவந் தணைந்தார். 224

222.பொழிப்புரை: சூழ்ந்து ஒலிக்கும் பெருமறைச் சுருதிகளின் பெருமுழக்கத்தினிடையே பகைவரின் முப்புரங்களையும் எரித்த இறைவர் அளித்தருளிய திருச்சின்னம் 'ஞானமே வடிவாய அம்மையார் தம் ஞானத் திருமுலை சுரந்து ஞான அமுது ஊட்டப் பெற்ற பாலறாவாயன் வந்தான்' என ஊதவும்,

223. பொழிப்புரை: சூழவரும் மெய்த்தவ முனிவர் குழுவுடன் செல்கின்றவர் முன்பு, இணைந்த முத்துக்களின் விளங்கும் ஒளிப் பெருமை சூழ்ந்து கிளர்தற்கு இடமான தாரை என்ற சின்னம் 'பெரு மறைகளையும் அவற்றின் வழித்தாய் வரும் எல்லாக் கலைகளையும் ஓதாமல் உணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன் வந்தான்' என ஊதவும்,

224. பொழிப்புரை: தெளிவைத்தரும் உண்மைக் கலைகள் விளங் கும்படியும், அதனுடன் உலகத்தில் உள்ளவரின் சிந்தையில் தங்கிய இருள் நீங்கும்படியும்

2122 வந்து கோபுர மணிநெடு
வாயில்சேய்த் தாகச்
சந்த நித்திலச் சிவிகைநின்
றிழிந்துதாழ்ந் தெழுந்து
சிந்தை ஆர்வமும் மகிழ்ச்சியும்
பொங்கிமுன் செல்ல
அந்தி நாண்மதி அணிந்தவர்
கோயிலுள் அடைந்தார். 225

2123 மன்னுகோயிலை வலங்கொண்டு
திருமுன்பு வந்து
சென்னி யிற்கரங் குவித்துவீழ்ந்
தன்பொடு திளைப்பார்
என்னை யும்பொரு ளாகஇன்
னருள்புரிந் தருளும்
பொன்ன டித்தலத் தாமரை
போற்றி என் றெழுந்தார். 226

2124 சூடி னார்கர கமலங்கள்
சொரிந்திழி கண்ணீர்
ஆடி னார்திரு மேனியில்
அரத்துறை விரும்பி
நீடி னார்திரு அருட்பெருங்
கருணையே நிகழப்
பாடி னார்திருப் பதிகம்ஏ
ழிசையொடும் பயில. 227

எழுதும் சொல் மறையை அளிப்பவரான ஆளுடைய பிள்ளையார், 'போற்றி' என்று வழிபடுவோர்க்குப் பொரு ளையும், ஞானத்தையும், இன்பத்தையும் அளிக்கும் சிவபெருமானின் திருவரத்துறையை வந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

225. பொழிப்புரை: அத்திருப்பதிக்கு அணுக வந்தருளிய பிள்ளை யார், கோபுரவாயில் தொலைவிலே தோன்றிய அளவில், அழகிய முத்துச் சிவிகையினின்றும் கீழே இறங்கி நிலத்தில் விழுந்து பருவடி வாக விளங்கும் இலிங்கத்திருமேனியாகிய அக்கோபுரத்தை வணங்கி எழுந்து, உள்ளத்தில் எழுந்த ஆசையும் மகிழ்ச்சியும் மேலும் மேலும் பொங்கித் தமக்கு முன் செல்ல, மாலைக் காலத்தில் தோன்றும் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய திருவரத்துறை இறைவரின் திருக்கோயிலின் உள் அடைந்தனர்.

2125 இசைவி ளங்கிட இயல்பினில்
பாடிநின் றேத்தி
மிசைவி ளங்குநீர் வேணியார்
அருளினால் மீண்டு
திசைவி ளங்கிடத் திருவருள்
பெற்றவர் சிலநாள்
அசைவில் சீர்த்தொண்டர் தம்முடன்
அப்பதி அமர்ந்தார். 228

2126 தேவர் தம்பிரான் திருவரத்
துறையினில் இறைஞ்சி
மேவு நாள்களில் விமலனார்
நெல்வெண்ணெய் முதலாத்
தாவில் அன்பர்கள் தம்முடன்
தொழுதுபின் சண்பைக்
காவ லார்அருள் பெற்றுடன்
கலந்துமீண் டணைந்தார். 229

---

226. பொழிப்புரை : நிலைபெற்ற அக்கோயிலை வலம் வந்து, திருமுன்பு வந்து, தலைமீது கைகளைக் குவித்து நிலத்தில் விழுந்து,அன்பில் திளைப்பவராய் ‘என்னையும் ஒருபொருளாகக் கொண்டு இனிய அருளைச் செய்யும் பொன்னடித் தாமரைகளுக்கு என்றும் வணக்கம் செலுத்தும் கடப்பாடுடையேன்’ என்று எழுந்து போற்றினார்.

227. பொழிப்புரை: கைம்மலர்களைத் தலைமேல் சூடிக்கொண்டார், பெருகி வழிகின்ற கண்ணீர் ஒழுக்கால் திருமேனி நனைய ஆடினார். திருவரத்துறையை விரும்பித் தொன்றுதொட்டு வீற்றிருந்தருளும் இறைவரின் கருணையை நினைந்து ஏழிசையுடன் பொருந்தத் திருப் பதிகம் பாடினார்.

குறிப்புரை : இவ்வரிய பதிகம் கிடைத்திலது.

228. பொழிப்புரை: ஏழ் இசையும் பொருந்துமாறு திருவருட் கருணையைத் திருப்பதிகத்தால் போற்றிப் பாடி நிறைவாக்கி, நின்று வழிபட்டு, மேலே கங்கை நீர் விளங்குவதற்கு இடமான சடையை உடைய சிவபெருமானின் திருவருள் பெற்று, அங்கு நின்று மீண்டும் எழுந்தருளி, எத்திசையில் உள்ளவர்களும் சிவஞானம் பெற்றுய் யும்படி திருவருள் பெற்றவரான பிள்ளையார், தம்நிலையில் தாழாத சிறப்புடைய தொண்டர்களுடன், சில நாள்கள் அத்திருப்பதியில், விரும்பி எழுந்தருளி இருந்தார்.

229. பொழிப்புரை: தேவரின் தலைவரான சிவபெருமானைத் திருவரத்துறையில் இருந்து வணங்கி அங்கிருந்தருளிய நாள்களில், சிவபெருமானின்

2127 விளங்கு வேணுபு ரத்திருத்
தோணிவீற் றிருந்த
களங்கொள் கண்டர்தங்
காதலி யாருடன்கூட
உளங்கொ ளப்புகுந் துணர்வினில்
வெளிப்பட உருகி
வளங்கொள் பூம்புனற் புகலிமேற்
செலமனம் வைத்தார். 230

2128 அண்ண லார்திரு வரத்துறை
அடிகளை வணங்கி
நண்ணு பேரரு ளால்விடை
கொண்டுபோய் நடங்கொண்
டுண்ணி றைந்தபூங் கழலினை
உச்சிமேற் கொண்டே
வெண்ணி லாமலர் நித்திலச்
சிவிகைமேற் கொண்டார். 231

திருநெல்வெண்ணெய் முதலான திருப்பதிகளைக் குற்றம் அற்ற அன்பர்களுடனே தொழுது, பின் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார் இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று உடன் கலந்திருந்து மீண்டும் திருவரத்துறையில் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: திருநெல்வெண்ணெய் முதலாக உள்ள திருப்பதிகளை வணங்கினார் எனக் குறிக்கப்பெறினும், அப்பதிகள் எவையென அறிதற்கில்லை. திருநெல்வெண்ணெய்க்கு உரிய பதிகம் மட்டுமே கிடைத்துள்ளது. பதிகம் - நல்வெணெய் விழுது (தி.3 ப.96) பண் : சாதாரி.

230. பொழிப்புரை: பிள்ளையார் வணங்கி வரும் வேணுபுரமான சீகாழியில், திருத்தோணிக் கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் திருநீலகண்ட ரான இறைவர் தம் துணைவியாராகிய திருநிலைநாயகி அம்மையா ருடன், தம் உள்ளத்தே இடம் கொள்ள நிறைந்து உள்புகுந்து உணர்வில் வெளிப்படக் கண்டு, உள்ளம் உருகி, வளம் உடைய அழகிய நீர் பொருந்திய சீகாழிக்குச் செல்ல உள்ளம் கொண்டார்.

231. பொழிப்புரை: பெருமையுடைய திருவரத்துறை இறைவரை வணங்கி, பொருந்திய அவரது பெருந் திருவருளினால் விடைபெற் றுக் கொண்டு சென்று, உள்ளத்தில் ஆனந்தக் கூத்தியற்றி ஆட்கொண்டருளிவரும் அழகிய திருவடிகளைத் தலைமீது கொண்ட வண்ணம், வெண்மையான நிலவு ஒளி வீசும் முத்துச் சிவிகையின் மீது இவர்ந் தருளினார்.

2129 சிவிகை முத்தினிற் பெருகொளி
திசையெலாம் விளக்கக்
கவிகை வெண்மதிக் குளிரொளி
கதிர்செய்வான் கலப்பக்
குவிகை மேற்கொண்டு மறையவர்
குணலையிட் டாடப்
புவிகைம் மாறின்றிப் போற்றவந்
தருளினார் போந்தார். 232

2130 மறைமு ழுங்கின தழங்கின
வண்தமிழ் வயிரின்
குறைந ரன்றன முரன்றன
வளைக்குலங் காளம்
முறையி யம்பின இயம்பல
ஒலித்தன முரசப்
பொறை கறங்கின பிறங்கின
போற்றிசை அரவம். 233

---

232. பொழிப்புரை: சிவிகையில் பதிக்கப்பெற்ற முத்துக்களினின்றும் பெருகும் ஒளி எத்திசைகளையும் விளக்கவும், மேலே கவித்த முத்துக் குடையின் வெண்மையான மதிபோன்ற ஒளி, கதிரவனின் ஒளி பரவு கின்ற வானத்தில் கலக்கவும், குவித்த கைகளைத் தலை மேற்கொண்டு தம்மைச் சூழ்ந்துவரும் அந்தணர்கள் மகிழ்ச்சி மீதூர்வால் குணலைக் கூத்து இட்டு மகிழ்ந்து ஆடிவரவும், கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாட் டுடன் உலகைக் காப்பதற்கு என்றே தோன்றிய பிள்ளையார் எழுந் தருளினர்.

குறிப்புரை: குணலை – மகிழ்ச்சி மீதூர ஆடும் ஒருவகைக் கூத்து.

233. பொழிப்புரை: மறைகள் முழுங்கின; வளமையுடைய தமிழ் மறைகள் ஒலித்தன; பல்வேறு வகையான ஊதுகொம்புகளின் ஒலிகள் ஒலித்தன; சங்கின் கூட்டங்கள் முழங்கின; எக்காளங்கள் பிள்ளையாரின் முறையான மெய்க்கீர்த்திகளைக் கூறி ஒலித்தன; மற்றும் பலவகை இயங்களும் ஒலித்தன; முரசுபோன்ற பெரிய இயங்கள் பலவும் ஒலித்தன; அடியார்தம் போற்றியுரைகளின் ஒலி, இவ்வொலிகளுக் கெல்லாம் மேலாக ஒலித்தது.

குறிப்புரை: வயிரின் குறைகள் – ஊதுகொம்புகள் நீண்டனவாயும், சிறுசிறு துண்டுகளாகவும் இருத்தலைக் குறைகள் என்றார்.

2131 உடைய பிள்ளையார் வருமெல்லை
யுள்ளஅப் பதியோர்
புடையி ரண்டினுங் கொடியொடு
பூந்துகில் விதானம்
நடைசெய் காவணம் தோரணம்
பூகநற் கதலி
மிடையு மாலைகள் நிறைகுடம்
விளக்கொடு நிரைத்தார். 234

2132 அனைய செய்கையால் எதிர்கொளும்
பதிகளா னவற்றின்
வினைத ரும்பவந் தீர்ப்பவர்
கோயில்கள் மேவிப்
புனையும் வண்டமிழ் மொழிந்தடி
பணிந்துபோந் தணைந்தார்
பனைநெ டுங்கைமா வுரித்தவர்
மகிழ்பெரும் பழுவூர். 235

---

234. பொழிப்புரை: ஆளுடைய பிள்ளையார் வரும் இடங்களில் எல்லாம், ஆங்காங்குள்ள ஊரவர்கள் இருமருங்கிலும் கொடிகளுடன் அழகிய துகில்களையும், நடைக்காவணங்களையும், தோரணங்களை, பாக்கு, வாழை, நெருங்கிய மாலைகள் போன்ற இவற்றால் செய்யும் அணிவகைகளையும், விளக்குடன் நீர்நிறை குடங்களையும் நிரல்பட வைத்து எதிர்கொண்டார்கள்.

235. பொழிப்புரை: அவ்வகையில் தம்மை எதிர்கொண்ட திருப்பதி களில் வினைவயத்தால் வரும் பிறவிகள்ள நீக்கியருளும் இறைவரின் திருக்கோயில்களுக்குச் சென்று புனையும் வளமை கொண்ட தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடி, இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கிச் சென்று, பனை போன்ற நீண்ட கையையுடைய யானையை உரித்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் 'திருப்பழுவூர்' என்ற திருப்பதியைப் பிள்ளையார் அடைந்தார்.

குறிப்புரை: எதிர் கொண்ட பதிகள் எவை எனத் தெரிந்தில.

2133 அங்கணைந் திளம்பிறை அணிந்த சென்னியார்
பொங்கெழிற் கோபுரந் தொழுது புக்கபின்
துங்கநீள் விமானத்தைச் சூழ்ந்து வந்துமுன்
பங்கயச் சேவடி பணிந்து பாடுவார். 236

2134 மண்ணினிற் பொலிகுல மலையர் தாந்தொழு
தெண்ணில்சீர்ப் பணிகள்செய் தேத்துந் தன்மையில்
நண்ணிய வகைசிறப் பித்து நாதரைப்
பண்ணினில் திகழ்திருப் பதிகம் பாடினார். 237

2135 பாவின திசைவழி பாடி அங்ககன்
றியாவருந் தொழுதுட னேத்த எய்தினார்
மூவுல குய்யநஞ் சுண்ட மூர்த்தியார்
மேவிய பெருந்திரு விசய மங்கையில். 238

---

236. பொழிப்புரை: அங்குச் சென்று பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய திருச்சடையையுடைய இறைவரின் பெருகும் அழகுடைய திருக் கோபுரத்தை வணங்கிக் கோயிலுள் புகுந்து, பின்பு, பெரிய விமா னத்தைச் சூழ்ந்து வலம் வந்து, திருமுன்பு சென்று, தாமரை போன்ற திருவடிகளைத் தொழுது பாடுவாராய்,

237. பொழிப்புரை: இந்நிலவுலகில் சிறந்து விளங்கும் அந்தணர் குலத்தில் வந்த மலையாளர்கள் தொழுது, எண்ணற்ற பல சிறந்த பணிகளைச் செய்து போற்றி வரும் பான்மையைச் சிறப்பித்து, இறைவரைப் போற்றிப் பண் இசையால் விளங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

குறிப்புரை: இவ்விடத்தருளிய பதிகம் 'முத்தன்மிகு மூவிலைநல்' (தி.2 ப.34) என்ற தொடக்கம் உடைய இந்தளப் பண்ணமைந்த பதிகம் ஆகும். இப்பதிகத்தில் 4, 5, 7, 9, 11 ஆகிய பாடல்களில் மலையாளர்கள் வழிபட்டமை சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. 'அந்தணர்க ளானமலை யாளரவ ரேத்தும், பந்தமலி கின்றபழு வூரரனை' (தி.2 ப.34) எனவரும் திருக்கடைக்காப்பில் இவர்களின் பணி தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

238. பொழிப்புரை: இத்திருப்பதிகத்தை இசை வழியே பாடி, அங்கு நின்று சென்று, யாவரும் உடன்கூடி வணங்குமாறு, மூவுலகங்களும் உய்ய நஞ்சை உண்டருளிய இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள பெரிய 'திருவிசயமங்கை' என்ற பதியைச் சேர்ந்தனர்.

2136 அந்தணர் விசயமங் கையினில் அங்கணர்
தந்தனி ஆலயஞ் சூழ்ந்து தாழ்ந்துமுன்
வந்தனை செய்துகோ தனத்தை மன்னிய
செந்தமிழ் மாலையிற் சிறப்பித் தேத்தினார். 239

2137 விசயமங் கையினிடம் அகன்று மெய்யர்தாள்
அசைவில்லை காவினில் அணைந்து பாடிப்போந்
திசைவளர் ஞானசம் பந்தர் எய்தினார்
திசையுடை ஆடையர் திருப்பு றம்பயம். 240

2138 புறம்பயத் திறைவரை வணங்கிப் போற்றிசெய்
திறம்புரி நீர்மையிற் பதிகச் செந்தமிழ்
நிறம்பயி லிசையுடன் பாடி நீடிய
அறந்தரு கொள்கையார் அமர்ந்து மேவினார். 241

---

239. பொழிப்புரை: 'மறையவர் வாழ்கின்ற விசயமங்கை என்ற திருப்பதியில் சிவபெருமானின் ஒப்பற்ற திருக்கோயிலை வலம் வந்து வணங்கி, திருமுன் வணங்கி நின்று, அங்குப் பசுக்கள் வழிபட்ட செயலை, நிலைபெறச் செந்தமிழ்ப் பதிகத்தில் வைத்துச் சிறப்பித்துப் போற்றி வழிபட்டனர்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் பாடப்பட்டது 'மருவமர் குழலுமை' (தி.3 ப.17) எனத் தொடங்கும் காந்தார பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். 'கோதனம் வழிபடக் குலவு நான்மறை வேதியர் தொழு தெழு விசய மங்கையே' எனவரும் 2ஆவது பாடலை உளங்கொண்டு ஆசிரியர் அருளிச் செய்துள்ளார். கோதனம் - பசுக்களாகிய செல்வம்.

240. பொழிப்புரை: விசயமங்கை என்ற பதியினின்றும் நீங்கிச் சென்று, இறைவரின் திருவடி என்றும் நிலைபெற்றிருக்கும் திருவைகா வூர் என்னும் திருப்பதியை அடைந்து திருப்பதிகம் சாத்தியருளினார். பின் அப்பதியினின்றும் சென்று, நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் வளர்க்கும் திருஞானசம்பந்தர், எண் திசைகளையே ஆடையாகக் கொண்ட இறைவரின் 'திருப்புறம்பயம்' என்ற பதியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருவைகாவூரில் இவர் பாடிய பதிகம் 'கோழைமிட றாககவி' (தி.3 ப.71) என்று தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணமைந்த பதிக மாகும்.

241. பொழிப்புரை: திருப்புறம்பயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை வணங்கிப் போற்றும் பண்ணியல் திறம் அமைந்த செந்தமிழை, வண்ணம் மிகும் இசையுடன் பாடி, நீடிய அறத்தை உதவும் கொள்கையினரான பிள்ளையார், அங்கு விருப்புடன் எழுந் தருளி இருந்தார்.

2139 அத்திருப் பதிபணிந் தகன்று போய்அனல்
கைத்தலத் தவர்பதி பிறவுங் கைதொழு
முத்தமிழ் விரகராம் முதல்வர் நண்ணினார்
செய்த்தலைப் பணிலமுத்து ஈனுஞ் சேய்ஞலூர். 242

2140 திருமலி புகலிமன் சேரச் சேய்ஞலூர்
அருமறை யவர்பதி அலங்க ரித்துமுன்
பெருமறை யொடுமுழ வொலிபி றங்கவே
வருமுறை எதிர்கொள வந்து முந்தினார். 243

குறிப்புரை: இப்பதியில் பாடிய பதிகம் 'மறம்பய மலைந்தவர்' (தி.2 ப.30) எனும் தொடக்கம் உடைய இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திறம்புரிநீர்மையில் – பண்ணியல் திறம் பொருந்திய தன்மையில். பண், பண்ணியல், திறம், திறத்திறம் எனப் பண் வகை நான்கென்பர். இவற்றுள் திறம் பொருந்திய நீர்மையில் இப்பதிகத்தை அருளினர். நீடிய அறமாவது உயிர் பெறுதற்குரிய நிலைத்த பயனாய வீட்டுலகைப் பெறும் அறமாம். இவ்வறத்தைக் கூற வந்தவரே ஞானசம்பந்தர் ஆவர் 'சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார்' என்றதும் இதுபற்றியேயாம்.

242. பொழிப்புரை: அத்திருப்புறம்பயம் என்ற பதியைப் பணிந்து சென்று, தீயை ஏந்திய கையையுடைய இறைவரின் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கும் முத்தமிழ் வல்லவரான பிள்ளையார் வயல்களில் சங்குகள் முத்துக்களை ஈனுவதற்கு இடமான 'திருச்சேய்ஞ லூரை' வந்தடைந்தார்.

குறிப்புரை: 'பதிபிறவும் கைதொழுது' என்பதால் அப்பதிகள் திருவியலூர், திருந்துதேவன்குடி முதலாயினவாகலாம் எனக் கூறி, அவற்றிற்குரிய பதிகங்களையும் ஈண்டுக் காட்டினர் சிவக்கவிமணியார். எனினும் பின்வரும் 294, 295ஆம் பாடல்களில் இத்திருப்பதிகளை வணங்கினார் பிள்ளையார் என விதந்து கூறும் இடத்தையே இப்பதி கங்கள் அருளியமை சேக்கிழாரால் குறித்துப் போற்றப்படுகின்றது ஆதலின் இப்பதிகங்களைப் பின்வரும் அவ்விடங்களின் அணியன வாகக் குறிப்பதே பொருந்துவதாகும்.

243.பொழிப்புரை: செல்வம் மிக்க சீகாழிப் பதியின் தலைவர் இங்ஙனம் எழுந்தருள, சேய்ஞலூரில் வாழ்கின்ற அந்தணர்கள், தம் பதியை அணிசெய்து, முன்பாக மறை முழக்கத்துடன் மங்கல முழவுகளின் ஒலிகளும் விளங்க முறைமை வழாது பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு வந்தனர்.

2141 ஞானசம் பந்தரும் நாய னார்சடைத்
தூநறுந் தொடையல்முன் சூட்டும் பிள்ளையார்
பான்மையில் வரும்பதி என்று நித்தில
யானமுன் இழிந்தெதிர் இறைஞ்சி எய்தினார். 244

2142 மாமறை யாளர்வண் புகலிப் பிள்ளையார்
தாம்எழுந் தருளிடத் தங்கள் பிள்ளையார்
காமரும் பதியில்வந் தருளக் கண்டன
ராமகிழ் வுடன்பணிந் தாடி ஆர்த்தனர். 245

2143 களித்தனர் புண்ணியக் கரக வாசநீர்
தெளித்தனர் பொரிகளும் மலருஞ் சிந்தினர்
துளித்தனர் கண்மழை சுருதி யாயிரம்
அளித்தவர் கோயிலுள் அவர்முன் பெய்தினார். 246

---

244. பொழிப்புரை: திருஞானசம்பந்தப் பெருமானும், 'இறைவர் தம் சடையில் சாத்திய தூய நறிய கொன்றை மலர் மாலையை முன்னர்த் தம் தலையில் சூட்டப் பெறும் பேறுடைய சண்டீசர், எழுமையும் ஏமாப்புடைய நல்லுணர்வோடு வந்து தோன்றிய திருப்பதி இது' என்று மனத்துள் எண்ணி, முத்துப் பல்லக்கினின்றும் இழிந்து, அப் பதியை வணங்கி வந்து சேர்ந்தார்.

245. பொழிப்புரை: பெருமை மிகுந்த அந்தணர்கள், அருட் கொடை யாளரான சீகாழிப் பிள்ளையார் அங்ஙனம் எழுந்தருளிவர, தங்க ளின் சண்டீசப் பிள்ளையாரே அழகிய தம்பதியின் மீண்டும் எழுந் தருளி வரக்கண்டது போன்ற மகிழ்வுடன் வணங்கியும் ஆடியும் மகிழ் வொலி செய்தும் எதிர் கொண்டனர்.

246. பொழிப்புரை: அவ்வூரவர் இங்ஙனம் மகிழ்ச்சியடைந்து புண்ணியக் குடத்திலுள்ள மணம் கொண்ட நீரைத் தெளித்தனர். பொரிகளையும், மலர்களையும் சொரிந்தனர். ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிந்தனர். அளவற்ற மறைகளை வழங்கியருளிய சிவபெருமா னது திருக்கோயிலில் புகுந்து அப்பிள்ளையாரின் முன்னர்ச் சென்றனர்.

247. பொழிப்புரை: வெங்குரு என்னும் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரும், விளங்கும் கோயிலை மிக்க விருப்பத்துடன் வலமாக வந்து, சிவந்த கைகளைத்

2144 வெங்குரு வேந்தரும் விளங்கு கோயிலைப்
பொங்கிய விருப்பினால் புடைவ லங்கொடு
செங்கைகள் சென்னிமேற் குவித்துச் சென்றுபுக்
கங்கணர் முன்புற அணைந்து தாழ்ந்தனர். 247

2145 வேதியர் சேய்ஞலூர் விமலர் தங்கழல்
காதலிற் பணிந்தவர் கருணை போற்றுவார்
தாதைதாள் தடிந்தசண் டீசப் பிள்ளையார்
பாதகப் பயன்பெறும் பரிசு பாடினார். 248

2146 இன்னிசை வண்டமிழ் பாடி ஏத்தியே
நன்னெடும் பதியுளோர் நயக்க வைகிய
பின்னர்வெண் பிறையணி வேணிப் பிஞ்ஞகர்
மன்னிய திருப்பனந் தாள்வ ணங்கினார். 249

தலைமேல் குவித்து, உள்ளே புகுந்து, இறைவரின் திருமுன்பு சேர்ந்து வணங்கினர்.

248. பொழிப்புரை: அந்தணர் வாழ்தற்கு இடமான சேய்ஞலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும், இயல்பாகவே வினையின் நீங்கியவராய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, அப்பெருமானின் அருள் திறத்தைப் போற்றுபவராய பிள்ளையார், தம் தந்தையின் காலை வெட்டிய சண்டீசப் பிள்ளையார், கொடுஞ்செயலான அதற்குப் பய னாய் இறைவரின் மகனார் ஆன தன்மையைப் போற்றிப் பாடினார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதியில் அருளிய பதிகம் 'நூலடைந்த' (தி.1 ப.48) எனத் தொடங்கும் பழந்தக்கராகப் பதிகமாகும். இப்பதிகத்தில், பீரடைந்த பாலதாட்டப் பேணாத வன்றாதை வேரடைந்து பாய்ந்ததாளை வேர்த்தடிந் தான்றனக்குத் தாரடைந்த மாலை சூட்டித் தலைமைவ குத்ததென்னே
சீரடைந்த கோயில்மல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே. –தி.1 ப.48 பா.7 எனவரும் ஏழாவது திருப்பாடலை நினைவு கூருகின்றார் ஆசிரியர் சேக்கிழார்.

249. பொழிப்புரை: பிள்ளையார், இனிய இசையமைப்புடைய இவ் வண்டமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றினார்; மிகுந்த பழைமை யுடைய அத்திருப்பதியில் உள்ளவர்கள் விரும்பியதால் அங்குத் தங்கினார்; பின்பு வெண்மையான பிறையைச் சூடிய செஞ்சடையார் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பனந்தாளுக்குச் சென்று வணங்கினார்.

2147 ஆங்கணி சொல்மலர் மாலை சாத்திஅப்
பாங்குபந் தணைநலூர் பணிந்து பாடிப்போய்த்
தீங்குதீர் மாமறைச் செம்மை அந்தணர்
ஓங்கும்ஓ மாம்புலி யூர்வந் துற்றனர். 250

2148 மற்றநற் பதிவட தளியின் மேவிய
அற்புதர் அடிபணிந் தலர்ந்த செந்தமிழ்ச்
சொற்றொடை பாடிஅங் ககன்று சூழ்மதில்
பொற்பதி வாழ்கொளி புத்தூர் புக்கனர். 251

2149 சீர்வளர் கோயிலை அணைந்து தேமலர்க்
கார்வளர் கண்டர்தாள் பணிந்து காண்பவர்
பார்புகழ் பதிகங்கள் பாடி நீடுவார்
வார்புகழ்க் கடம்பையும் வணங்கி வாழ்ந்தனர். 252

---

250. பொழிப்புரை: அத்திருப்பதியில் அழகிய சொல்மலர்களால் ஆன பதிகமாலையைச் சாத்தியபின், அருகில் உள்ள 'திருப்பந்தணை நல்லூரைப்' பணிந்து பாடிப் போற்றி, மேற்செல்கின்றவர், தீமையை நீக்கும் பெருமறைபயிலும் வேதியர்கள் விளங்கி உயர்வதற்கு இடமான 'திரு ஓமாம்புலியூரினில்' வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: திருப்பனந்தாளில் இறைவர் திருமுன்பு அருளியது, 'கண்பொலி நெற்றியினான்' (தி.3 ப.62) எனத் தொடங்கும் பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். தாடகையீச்சரம் என்றது அப்பெயரு டைய பெருமாட்டி வழிபட்டமையால் ஏற்பட்ட கோயில் பெயர் ஆகும். பந்தணைநல்லூரில் பாடியது, 'இடரினார் கூற்றை'(தி.3 ப.121) எனத் தொடங்கும் புறநீர்மைப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

251. பொழிப்புரை: அந்நற்பதியில் வடதளிக் கோயிலில் எழுந்தருளிய, அற்புதமான சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி விளங் கும் செந்தமிழால் ஆன பதிகத்தைப் பாடினார்; அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று, சூழ்ந்த மதிலை உடைய அழகிய பதியான திருவாழ்கொளிப் புத்தூரில் வந்து புகுந்தனர்.

குறிப்புரை : திருஓமாம்புலியூரில் பாடிய பதிகம் 'பூங்கொடி மடவாள்' (தி.3 ப.122) எனத் தொடங்கும் புறநீர்மைப் பண்ணி லமைந்த பதிகம் ஆகும். வடதளி – ஊரின் வடபுறத்துள்ள கோயில். இது கோயிலின் பெயர். ஓமம் – வேள்வி. ஓமமாம் புலியூர் – வேள்வி ஓவாத புலியூர்.

252. பொழிப்புரை: சிறப்பு மிக்க அத்திருக்கோயிலை அடைந்து, தேன்பொருந்திய கருங்குவளை மலர் போன்ற கரிய நிறம் வளர் வதற்கு இடமான கழுத்தையுடைய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, பெருமானாரைக் கண்டு மகிழ்பவர், உலகம் புகழும் திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளி, நிறைந்த புகழைக் கொண்ட 'திருக் கடம்பூரை'யும் வணங்கினார்.

2150 நம்பரை நலந்திகழ் நாரை யூரினில்
கும்பிடும் விருப்பொடு குறுகிக் கூடிய
வம்பலர் செந்தமிழ் மாலை பாடிநின்
றெம்பிரான் கவுணியர் தலைவர் ஏத்தினார். 253

2151 அப்பதி பணிந்தருந் தமிழ்பு னைந்துதம்
மெய்ப்படு விருப்பொடு மேவு நாள்அரன்
பொற்பதி பலவுமுன் பணிந்து போந்தனர்
பைப்பணி யவர்கருப் பறிய லூரினில். 254

குறிப்புரை: திருவாழ்கொளிப்புத்தூரில் பாடிய பதிகம் 'பொடி யுடை மார்பினர்' (தி.1 ப.40) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப்பண்ணில மைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகத்து வரும் பாடல் தொறும், அப்பெரு மான் அடியைக் காண்போம், சேர்வோம், சார்வோம் என உலகினரை உளப்படுத்திக் கூறுவதால், 'பார் புகழ் பதிகங்கள்' என்றார். பாரோடு சேர்ந்து புகழும் பதிகங்கள் என்றவாறு. பதிகங்கள் என்ற பன்மையால் மேலும் பல பதிகங்கள் இருந்திருக்கலாம். எனினும் இதனையடுத்து வரும் ஒரு பதிகமே இன்று காணக் கிடைக்கின்றது. இப்பதிகம், 'சாகையாயிரம்' என்பது: பண் – பியந்தைக் காந்தாரம் (தி.2 ப.94). அடுத்துவணங்கிய திருக்கடம்பூர் கரக்கோயிலில் அருளியது 'வானமர் திங்கள்' (தி.2 ப.68) எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணி லமைந்த பதிகமாம்.

253. பொழிப்புரை: இறைவரை நன்மை விளங்கும் திருநாரையூரில் வழிபடும் விருப்புடன் சென்று சேர்ந்து, சிவமணம் கமழ்ந்து விரிகின்ற மாலைகளான திருப்பதிகங்களைப் பாடி நின்று, எம் தலைவரான கவு ணியர் குலத்தலைவர் வணங்கினர்.

குறிப்புரை: வம்பு: சிவமணம். கூடிய – கமழ்கின்ற. இத்திருப்பதி யில் இதுபொழுது பாடிய பதிகங்கள் பல இருத்தல் வேண்டும். எனினும் கிடைத்திருக்கும் பதிகங்கள் மூன்றேயாம். இவற்றுள் முன்னர்ப் பாடியது, பின்னர்ப் பாடியன எவையெனப் பிரித்தறிய இயலாதுள்ளன. எனினும், 'உரையினில் வந்தபாவம்' (தி.2 ப.86) எனத் தொடங்கும் பியந்தைக் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகத்தை முன்னர் அருளியதாகக் கொள்ளலாம். அடுத்துப் பாடிய பதிகங்கள்:

1. 'காம்பினை வென்ற' (தி.3 ப.102) – பழம்பஞ்சுரம்
2. 'கடலிடை வெங்கடு' (தி.3 ப.107) – பழம்பஞ்சுரம்

254. பொழிப்புரை: அத்திருப்பதியின் கண்ணுள்ள இறைவரை வணங்கி அரிய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடித் தம் உள்ளன்பு நிறைந்த விருப்புடன் தங்கியிருந்த அந்நாள்களில், அருகிலிருக்கும் இறைவ ரின் அழகிய பதிகள் பலவற்றையும் சென்று பணிந்து போந்தவர், பையையுடைய பாம்பைச் சூடிய இறைவர் வீற்றிருக்கும் திருக்கருப் பறியலூர் வந்து சேர்ந்தார்.

2152 பரமர்தந் திருக்கருப் பறிய லூரினைச்
சிரபுரச் சிறுவர்கை தொழுது செந்தமிழ்
உரையிசை பாடிஅம் மருங்கி னுள்ளவாம்
சுரர்தொழும் பதிகளுந் தொழுது பாடினார். 255

2153 மண்ணுலகு செய்ததவப் பயனா யுள்ள
வள்ளலார் அப்பதிகள் வணங்கி ஏகி
எண்ணில்முர சிரங்கியெழப் பணிலம் ஆர்ப்ப
இலங்கியகா ளம்சின்னம் எங்கும்ஊதக்
கண்வளர்மென் கரும்புமிடை கதிர்செஞ் சாலி
கதலிகமு குடன்ஓங்குங் கழனி நாட்டுத்
தெண்ணிலவு சூடியதம் பெருமான் வைகுந்
திருப்பிரம புரஞ்சாரச் செல்லும் போது. 256

குறிப்புரை: திருநாரையூரில் தங்கியிருந்த நாள்களில், அருகில் இருக்கும் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடிப் போந்ததாக ஆசிரியர் குறித்தருளுகின்றார். அப்பதிகள், குரக்குக்கா முதலியன போலும் எனக் குறிக்கின்றார் சிவக்கவிமணியார். எனினும் அப்பதிக்கு, பிள்ளையார் பாடிய பதிகம் காணக் கிடைத்திலது.

255. பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் திருக்கருப்பறியலூரை வணங்கிச் செந்தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடியருளிய சீகாழிப் பிள்ளையார், அதற்கு அருகிலுள்ள தேவர்கள் வணங்குகின்ற பிற திருப்பதிகளையும் வணங்கிப் பாடினார்.

குறிப்புரை: திருக்கருப்பறியலூரில் பாடிய பதிகம் ‘சுற்றமொடு பற்றவை’ (தி.2 ப.31) என்று தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். அருகிலுள்ள பதிகளையும் வணங்கினார் என ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். அப்பதிகள் திருப்புன்கூர், திருப்புள்ளிருக்கு வேளூர் முதலாயினவாகலாம் எனக் கருதுவர் சிவக்கவிமணியார்.

256. பொழிப்புரை: இம்மண்ணுலகம் செய்த தவப்பயனால் தோன்றிய வள்ளலாரான பிள்ளையார், அப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கி, அப்பால் சென்று அளவற்ற முரசுகள் எழுந்து ஒலிக்கவும், சங்குகள் முழங்கவும், விளங்கும் எக்காளங்களும் சின்னங்களும் எங்கும் இயம்பவும், கணுக்கள் வளரும் மென்மையான கரும்புகளும் நெருங்கிய கதிர்களையுடைய செந்நெல்லும், வாழைகளும், கமுகு களும் ஒருங்கே ஓங்கும் வயல்கள் பொருந்திய சோழ

2154 பிள்ளையார் எழுந்தருளக் கேட்ட செல்வப்
பிரமபுரத் தருமறையோர் பெருகு காதல்
உள்ளமகிழ் சிறந்தோங்கத் தோணி மேவும்
உமைபாகர் கழல்வணங்கி உவகை கூர
வெள்ளமறை ஒலிபெருகு மறுகு தோறும்
மிடைமகர தோரணங்கள் கதலி பூகம்
தெள்ளுபுனல் நிறைகுடங்கள் தீப தூபம்
செழுங்கொடிகள் நிறைத்தெதிர்கொள் சிறப்பிற் செல்வார். 257

2155 ஆரணங்கள் மதுரவொலி எழுந்து பொங்க
அரசிலையுந் தருப்பையும்பெய் தணிந்த வாசப்
பூரணகும் பங்கள்நிறை கரகம்ஏந்திப்
புதுமலரும் நறுந்துகளும் பொரியுந் தூவி
வாரணங்கு முலைஉமையாள் குழைத்த செம்பொன்
வள்ளத்தில் அமுதுண்ட வள்ள லாரைச்
சீரணங்கு மணிமுத்தின் சிவிகை மீது
செழுந்தரளக் குடைநிழற் கீழ்ச்சென்று கண்டார். 258

நாட்டில், தெளிந்த பிறையைச் சூடிய தம் இறைவர் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பிரமபுரம் என்ற சீகாழியைச் சாரச் செல்லும் போது,

257. பொழிப்புரை: பிள்ளையார் தம்பதிக்கு வருகின்றார் என்பதைக் கேட்ட செல்வம் பொருந்திய பிரமபுரத்தில் வாழ்கின்ற அந்தணர்கள், பெருகுங் காதலால் தம் உள்ளங்களில் மகிழ்ச்சி பெருகி எழுதலால், திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருநிலை நாயகியாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, மகிழ்ச்சி மிக, மறைகளின் ஒலி பெருகும் திருவீதிகளில் எல்லாம், நெருங்கிய மாதோரணங்கள், வாழை, பாக்கு தெளிந்த நீர் உடைய குடங்கள், விளக்குகள், நறும் புகை, செழுங்கொடிகள் என்னும் இவற்றை நிரல் பட அமைத்து வரவேற்றற்குரிய சிறப்புக்களை மிகுதியாய்ச் செய்து,

258. பொழிப்புரை: நான்மறைகளின் இனிய ஒலி எழுந்து பெருக, அரசிலையையும் தருப்பையையும் இட்டு அணி செய்யப்பட்ட மண முடைய நிறை குடங்களையும் நிறைந்த கரகங்களையும் தாங்கி, புதிய மலர்களையும் நறுமண மிக்க பொடிகளையும் பொரியையும் தூவி, கச்சணிந்த மார்பகங்களையுடைய உமையம்மையார் தந்த செம்பொன் கிண்ணத்தில் சிவஞானத்துடன் குழைத்த பால் அமுதத்தை உண்ட வள்ளலாரான பிள்ளையாரைச் சிறந்த முத்துக் குடை நிழற்றும் முத்துச் சிவிகையின் மீது கண்டனர்.

2156 கண்டபொழு தேகைகள் தலைமேற் கொண்டு
கண்களிப்ப மனங்களிப்பக் காதல் பொங்கித்
தொண்டர்களும் மறையவரும் சென்று சூழ்ந்து
சொல்லிறந்த மகிழ்ச்சியினால் துதித்த ஓசை
எண்திசையும் நிறைவித்தார் ஆடை வீசி
இருவிசும்பின் வெளிதூர்த்தார் ஏறு சீர்த்தி
வண்டமிழ்நா யகரும்இழிந் தெதிரே சென்று
வணங்கியவ ருடன்கூடி மகிழ்ந்து புக்கார். 259

2157 திங்களணி மணிமாடம் மிடைந்தவீதி
சென்றணைந்து தெய்வமறைக் கற்பின் மாதர்
மங்கலவாழ்த் திசையிரண்டு மருங்கும் மல்க
வானவர்நா யகர்கோயில் மருங்கு சார்ந்து
துங்கநிலைக் கோபுரத்தை இறைஞ்சிப் புக்குச்
சூழ்ந்துதிருத் தோணிமிசை மேவி னார்கள்
தங்கள்திரு முன்புதாழ்ந் தெழுந்து நின்று
'தமிழ்வேதம் பாடினார் தாளம் பெற்றார். 260

---

259. பொழிப்புரை: பார்த்தவுடனே தலைகள் மீது கைகளைக் குவித்துக் கண்கள் களிப்படையவும், உள்ளம் மகிழவும், காதல் பெருகத் தொண்டர்களும் அந்தணர்களும் சென்று பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து, சொலற்கரிய மகிழ்ச்சியால் போற்றிய ஓசை எண்திசை களிலும் நிறையுமாறு செய்தனர். தம் மேலாடைகளை வீசி வானத்தை மறைத்தனர். மேன்மேலும் பெருகும் புகழையுடைய தமிழ்த் தலைவரான ஆளுடைய பிள்ளையாரும் சிவிகையினின்றும் இறங்கி, அவர்கள் எதிரே சென்று வணங்கி, அவர்களுடன் கூடி மகிழ்ந்து அந் நகரத்துள் புகுந்தார்.

260. பொழிப்புரை: சந்திரனைத் தாங்குமாறு உயர்ந்த அழகிய மாளிகைகள் நிறைந்த தெருவில் சென்று அணைந்து, கடவுட்டன்மை கொண்ட மறைவழி வந்த கற்புடைய மங்கையர் முழக்கும் மங்கல வாழ்த்து இருமருங்கிலும் நிறைய, இறைவரது பெரிய நிலைகளை உடைய கோபுரத்தை வணங்கிக் கோயிலுள் புகுந்து, வலம் வந்து, திருத்தாளம் பெற்றவரான பிள்ளையார், திருத்தோணியில் எழுந் தருளிய இறைவரின் திருமுன்பு வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து, தமிழ் மறையான பதிகத்தைப் பாடினார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம், இப்பொழுது காணப் பெறும் பதிகங்களுள் ஒன்றோ, அன்றிப் பிறவோ என அறுதியிட்டுக் கூறுதற்கு இல்லை.

2158 பரவுதிருப் பதிகஇசை பாடி நீடும்
பரங்கருணைத் திருவருளின் பரிசு போற்றி
விரவுமலர்க் கண்பனிப்பக் கைகள் கூப்பி
வீழ்ந்தெழுந்து புறம்போந்து வேத வாய்மைச்
சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் செல்லும் போது
திருநீல கண்டயாழ்ப் பாணர் பின்னே
வரஅவரை வளம்பெருகு மனையிற் போக
அருள்செய்து தந்திருமா ளிகையின் வந்தார். 261

2159 மறையவர்கள் அடிபோற்றத் தந்தை யாரும்
மருங்கணைய மாளிகையில்அணையும் போதில்
நிறைகுடமும் மணிவிளக்கும் முதலா யுள்ள
நீதிமறைக் குலமகளிர் நெருங்கி யேந்த
இறைவர்திரு நீற்றுக்காப் பேந்தி முன்சென்
றீன்றதா யார்சாத்தி இறைஞ்சி ஏத்த
முறைமையவர்க் கருள்செய்து மடத்தில் புக்கார்
முதல்வர்பால் மணிமுத்தின் சிவிகை பெற்றார். 262

---

261. பொழிப்புரை: போற்றுதற்குரிய இசை பொருந்திய திருப்பதிகத் தைப் பாடிப் பெருங்கருணை செய்த திருவருளின் தன்மையைப் போற்றிப் பொருந்திய மலர் போன்ற கண்கள் இன்ப நீரைப் பொழியக் கைகளைத் தலைமேல் குவித்து, வீழ்ந்து வணங்கி, வெளியே வந்து, மறையின் வாய்மை விளங்கும் காழிப் பிள்ளையார் சென்றருளும் பொழுது, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் தம்பின்னே வர, வளம் பெருகும் அவர்தம் இருக்கைக்குச் செல்லுமாறு அருள் செய்து, தம் மாளிகை யின் அருகில் வந்தாராக.

குறிப்புரை: யாழ்ப்பாணர் தம் மனைவியுடன் தம்மைக் காணவந்த பொழுதே, அவருக்கெனத் தனி மனையொன்று அமைத்து அதில் இருக்கச் செய்தது முன்னர்க் கூறப்பட்டது. அம்முறையிலேயே இது பொழுதும் அவரைத் தம் துணைவியாருடன் இருக்கச் செய்தனர்.

262. பொழிப்புரை: அங்கிருந்த அந்தணர்கள் தம் அடிகளை வணங்கத் தந்தையாரும் தம் அருகில் நெருங்கிவரத் தம் திருமாளிகையை அடையும் பொழுது, மரபு வழாத மறைக்குல மடந்தையர் நிறை குடத்தையும் அழகிய விளக்குகளையும் ஏந்தி நிற்க, அவரன்பைப் பெற்றவரான பகவதியார், சிவபெருமானின் திருநீற்றுக் காப்பினை ஏந்தி முன்வந்து சாத்திப் பணிந்து

2160 செல்வநெடு மாளிகையில் அமர்ந்து நாளுந்
திருத்தோணி மிசையாரைச் சென்று தாழ்ந்து
மல்குதிருப் பதிகங்கள் பலவும் பாடி
மனமகிழ்ந்து போற்றிசைத்து வைகு நாளில்
ஒல்லைமுறை உபநயனப் பருவ மெய்த
உலகிறந்த சிவஞானம் உணரப் பெற்றார்
தொல்லைமறை விதிச்சடங்கு மறையோர் செய்யத்
தோலொடுநூல் தாங்கினார் சுரர்கள் போற்ற. 263

2161 ஒருபிறப்பும் எய்தாமை உடையார் தம்மை
உலகியல்பின் உபநயன முறைமை யாகும்
இருபிறப்பின் நிலைமையினைச் சடங்கு காட்டி
எய்துவிக்கும் மறைமுனிவ ரெதிரே நின்று
வருதிறத்தின் மறைநான்குந் தந்தோம் என்று
மந்திரங்கள் மொழிந்தவர்க்கு மதுர வாக்கால்
பொருவிறப்ப ஓதினார் புகலி வந்த
புண்ணியனார் எண்ணிறந்த புனித வேதம். 264

பாராட்ட, முறைமையாக அவரவர்க்கும் அருள் செய்து பெருமானிடம் மணிமுத்துச் சிவிகை பெற்றவரான பிள்ளையார், திருமடத்துள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: பிள்ளையாரின் நெற்றியில் நீறு சாத்தியது, தாயார் எனவந்த உலகியல் நிலையிலாம். அவரைப் பணிந்தது, திருவருள் நலத்தால் ஞானம் பெற்ற அருளியல் நிலையிலாம். இவ்விரு நிலைகளையும் காண நேருவது நாம் பெற்ற புண்ணியமாகும். இது போன்றே பிள்ளையார் இருந் தருளும் இடத்தை ஒருகால் மாளிகை என்றும், பிறிதொருகால் மடம் என்றும் குறிப்பதுமாகும். மாளிகை என்றது அதன் வளத்தைக் காட்டி நிற்கும். மடம் என்றது அதன்கண் ஆற்றி வந்த அறச் செயலையும் அருட்செயலையும் காட்டி நிற்கும்.

263. பொழிப்புரை: செல்வம் பெருகும் நீண்ட தம் திருமாளிகையில் இருந்து ஒவ்வொரு நாளும், திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரைச் சென்று பணிந்து, பொருந்திய பதிகங்கள் பலவற்றையும் பாடி மனமகிழ்வுடன் இருந்து வரும் நாள்களில், விரைவாக முறைப்படி செயத்தக்க உபநயனப் பருவம் வந்துசேர, உலகியலுக்கு அப்பாற்பட்ட சிவஞானத்தை அறியப் பெற்ற பிள்ளையார், தொன்று தொட்டு வரும் மறைநெறிப்படி உபநயனத்துக்குரிய செயற்பாடுகளை அந்தணர்கள் செய்யத் தேவர்களும் போற்றுமாறு பிள்ளையார் அந் நிலையில் தோலுடனே நூலையும் தாங்கிக் கொண்டார். தோலுடனே நூலையும் தாங்கிக் கொண்டார்.

2162 சுருதியா யிரம்ஓதி அங்க மான
தொல்கலைகள் எடுத்தியம்புந் தோன்ற லாரைப்
பரிதிஆ யிரகோடி விரிந்தால் என்னப்
பரஞ்சோதி அருள்பெற்ற பான்மை மேன்மை
கருதிஆ தரவோடும் வியப்புற் றேத்துங்
கலைமறையோர் கவுணியனார் தம்மைக் கண்முன்
வருதியா னப்பொருள்என் றிறைஞ்சித் தாமுன்
வல்லமறை கேட்டையந் தீர்ந்து வாழ்ந்தார். 265

---

264. பொழிப்புரை: எப்பிறவியிலும் வாராத இயல்புடைய பிள்ளையாரை, உலகில் மற்றவர் இயல்பில் அவரை வைத்து உபநயன முறையான இருபிறப்பின் நிலையை அதற்குரிய செயற்பாடுகளால் காட்டிச் செய்கின்ற அந்தணர்கள் எதிரில் நின்று, 'வழிவழியாகக் கூறப்பெற்று வரும் தன்மையில் நான்மறைகளையும் தந்தோம்' என்று உரிய மந்திரங்களைச் சொல்லும் அவர்களுக்குத் தம் இனிய வாக்கினால் சீகாழியில் தோன்றிய புண்ணியமே வடிவான பிள்ளை யார் ஒப்பற்ற நிலையில் நின்று எண்ணற்ற புனித மறைகளையும் ஓதினார்.

குறிப்புரை: 'மறக்குமா றிலாதவென்னை மையல்செய்திம் மண் ணின்மேல் பிறக்கு மாறு காட்டினாய்' (தி.2 ப.98 பா.5) என வருந்தி நின்றவர் பிள்ளையார். தம் திருமணத்தின் பொழுது யாவரும் புகுக எனத் தம்முடன் வந்தார் அனைவரையும் வீடுபேறு பெற அழைத்துச் சென்றவர். அப்பெருமை உடையாருக்கு இனிப் பிறப்பு என்பது ஏது ? ஒன்றுமில்லை. ஆதலின் 'ஒரு பிறப்பும் எய்தாமை யுடையார்' என்றார். அத்தகைய ஞானச் செம்மலுக்கு இருபிறப்பின் நிலைமையினை உணர்த்தவேண்டி, அவ்வந்தணர்கள் நான்மறைகளையும் தந்தோம் என்றது உலகியல் வயப்பட்டதன்றிப் பிறிதன்று என்பார், அவர்க ளுக்கு 'எண்ணிறந்த புனித வேதம்' இப்பிள்ளையார் ஓதினார் என் றார். இதனால் அவ்வந்தணர் களுக்குப் பிள்ளையார், தம் தியானப் பொருள் ஆகவும் (குருமூர்த்திகளாக) ஆனார் என, வரும் பாடலில் ஆசிரியர் சேக்கிழார் கூறுவாராயினர். இந்நிலைகளை யெல்லாம் ஆழமாக நினைதல் இன்றியமையாததாகும்.

265. பொழிப்புரை: எண்ணிறந்த பல மறைகளையும் ஓதியதுடன் அவற்றின் அங்க மான பழைய கலைகளையும் எடுத்துக் கூறிய பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையாரை, எண்ணற்ற கதிரவர்கள் ஒருங்கு கூடித் தம் கதிர்களை விரித்தாற் போல மேலாக விளங்கும் ஒளிப் பிழம்பாய இறைவரின் திருவருளைப் பெற்ற பான்மையின் மேன் மையை எண்ணி, அன்பும் வியப்பும் கொண்டு போற்றும் அவ்வந்தணர்கள், கவுணியர் பெருமானான பிள்ளையாரைத் 'தங்கள் கண் முன் வெளிப்பட்டு வரும் தியானப் பொருள் ஆவார்' என்று எண்ணி வணங்கித் தாங்கள் முன்னே கொண்ட மறைகளில் ஏற்பட்ட தமக்குள்ள ஐயங்களையும் கேட்டுத் தெளிந்தனர்.

2163 மந்திரங்க ளானவெலாம் அருளிச் செய்து
மற்றவற்றின் வைதிகநூற் சடங்கின் வந்த
சிந்தைமயக் குறும்ஐயந் தெளிய எல்லாஞ்
செழுமறையோர்க் கருளியவர் தெருளும் ஆற்றால்
முந்தைமுதன் மந்திரங்கள் எல்லாந் தோன்றும்
முதலாகும் முதல்வனார் எழுத்தஞ் சென்பார்
அந்தியினுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்து மேயென்
றஞ்செழுத்தின் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்தார். 266

குறிப்புரை: அங்கமான தொல்கலைகள் தருக்கம், வியாகரணம், முதலிய ஆறு அங்கங்கள். இறைவனின் பேரொளிக்கு ஆயிரங் கோடி கதிரவர்களின் ஒளி உவமை. ஈண்டு ஆயிரங் கோடி என்பது எண்ணற்றவை எனும் பொருளில் நின்றது. கதிரவனுக்கு ஒளி தருபவனே இறைவன் ஆவன். 'அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன் காண்க' (தி.8 ப.3 வரி.20) என வரும் திருவாசகமும் காண்க. ஆதலின் அக்கதிரவர்களின் ஒளி ஒரு புடை ஒப்புமையாகவே அமையும். தியானப் பொருள் – தியானிக்கப்படும் பொருள்: குருவாகவும் சிவமாகவும் எண்ணிப்போற்றப்படும் பொருள்.

266. பொழிப்புரை: மறைவழிப்பட்ட மந்திரங்கள் எல்லாவற்றையும் சொல்லியருளியபின், அம்மறைவழிப்பட்ட வேள்விச் செயற்பாடுகளில் அவர்களின் சிந்தையில் வந்த ஐயங்களையெல்லாம் தெளியுமாறு அவ்வந்தணர்களுக்கு எடுத்துக் கூறியதுடன், அவர்கள் மனம் தெளியுமாறு தொன்மையும் முதன்மையும் பெற்ற எல்லா மந்திரங்களும் தோன்றுவதற்குக் காரணம் சிவபெருமானின் திருவைந்தெ ழுத்தே யாகும் என அருளுவாராய் 'முப்போதும் ஓதுதற்குரிய மந்திரம் திருவைந்தெழுத்தேயாகும்' என ஐந்தெழுத்தின் திருப்பதிகத்தையும் அருள் செய்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகம் 'துஞ்சலும் துஞ்சலிலாத போழ்தினும்' (தி.3 ப.22) எனத் தொடங்கும் காந்தார பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த பதிக மாகும். இப்பதிகத்தில்,

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்று அவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்
கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ ழுத்துமே.

–தி.3 ப.22 பா.2 எனவரும் இரண்டாவது பாடலின் 4ஆவது அடியே ஆசிரியரால் எடுத்துக்கூறப்பட்டதாகும். அந்தி – முப்பொழுதும். இதனால் அவ்வந்தணர்களுக்குக் குரு உபதேசமும் பெற வாய்ப்பாயிற்று.

267. பொழிப்புரை: அவ்வாறான பதிகத்தைப் பிள்ளையார் பாடி அருளவே, அம்மறையவர்கள் அவ்வருளிப்பாட்டினை உபதேசமாகக் கொண்டு, சிரமேல் தாங்கி வணங்கி மனம் மகிழ்ந்தனராக, பிள்ளை யார் தாமும் தெய்வத்

2164 அத்தகைமை பிள்ளையார் அருளிச் செய்ய
அந்தணர்கள் அருள்தலைமேற் கொண்டு தாழ்ந்து
சித்தமகிழ் வொடுசிறப்பத் தாமும் தெய்வத்
திருத்தோணி அமர்ந்தாரைச் சென்று தாழ்ந்து
மெய்த்தஇசைப் பதிகங்கள் கொண்டு போற்றி
விரைமலர்த்தாள் மனங்கொண்டு மீண்டுபோந்து
பத்தருடன் இனிதமரும் பண்பு கூடப்
பரமர்தாள் பணிந்தேத்திப் பயிலும் நாளில். 267

2165 பந்தணை மெல்விர லாளும்
பரமரும் பாய்விடை மீது
வந்துபொன் வள்ளத் தளித்த
வரம்பில்ஞா னத்தமு துண்ட
செந்தமிழ் ஞானசம் பந்தர்
திறங்கேட்டி றைஞ்சுதற் காக
அந்தணர் பூந்தராய் தன்னில்
அணைந்தனர் நாவுக் கரையர். 268

திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறை வரைச் சென்று பணிந்து பாடற் பொருளுக்கு இசைந்த இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகங்களால் போற்றி, அவருடைய மணம் கமழும் மலர் போன்ற திருவடிகளை உள்ளத்தில் வைத்து, வெளிப் போந்து அடியார்களுடன் இனிதாய் அமரும் தன்மை கூடுமாறு இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்து போற்றி இருந்தருளிய அந்நாள்களில்,

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளப் பெற்ற மெய்த்த இசைத் திருப்பதிகங்கள் எவை எனத் தெரிந்தில.

268. பொழிப்புரை: பந்தொடு பழகிய மென்மையான விரலையுடைய உமையம்மையாரும் இறைவரும் ஆனேற்றின் மீது எழுந்தருளி வெளிப்பட்டு வந்து, பொற்கிண்ணத்தில் அளித்த எல்லையில்லாத ஞானப் பாலையுண்ட செந்தமிழ்த் தலைவரான திருஞானசம்பந்தரின் திறங்களைக் கேட்டு, அவரை வணங்குதற்காக, அந்தணர்கள் சிறப்புடன் இருக்கும் சீகாழிப் பதிக்குத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் வந்தருளினார்.

குறிப்புரை: மூன்றாண்டில் ஞானம் பெற்ற பிள்ளையாரின் அருள் திறங்களை, அவர் உபநயனம் பெற்ற ஏழாவது ஆண்டிற்குப் பிறகே நாவரசர் அறிய நேர்ந்தமை இதனால் புலனாகின்றது. எத்துணை அரிய செய்திகளும் நிகழ்ந்த அவ்வவ்விடத்தே போற்றப் பெற்று வந்ததல்லது நாடெங்கிலும் அவை தெரிதற்குப் போதிய சூழலும் வாய்ப்பும் அக்காலத்தே இல்லாதிருந்தமை விளங்குகின்றன. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2166 **வாக்கின் பெருவிறல் மன்னர்**
வந்தணைந் தாரெனக் கேட்டுப்
பூக்கமழ் வாசத் தடஞ்சூழ்
புகலிப் பெருந்தகை யாரும்
ஆக்கிய நல்வினைப் பேறென்
றன்பர் குழாத்தொடும் எய்தி
ஏற்கும் பெருவிருப் போடும்
எதிர்கொள எய்தும் பொழுதில். **269**

2167 **சிந்தை இடையறா அன்பும்**
திருமேனி தன்னில் அசைவும்
கந்தை மிகையாம் கருத்தும்
கையுழ வாரப் படையும்
வந்திழி கண்ணீர் மழையும்
வடிவிற் பொலிதிரு நீறும்
அந்தமி லாத்திரு வேடத்
தரசும் எதிர்வந் தணைய. **270**

---

269. பொழிப்புரை: பேராற்றலையுடைய சொல்லரசர் வந்துள்ளார் என்பதைக் கேட்டு, நீர்ப்பூக்கள் மணம் கமழும் பொய்கைகள் சூழ்ந்த சீகாழியில் வந்தருளிய பெருந்தகையாரான பிள்ளையாரும், 'இது முன் நல்வினையினால் நேர்ந்த பேறாகும்' என்று மனத்துள் கொண்டு, அன்பர்கள் சூழ அவரை வரவேற்கும் பெருவிருப்பத்துடனே எதிர் கொள்ளச் சென்ற போழ்தில்,

270. பொழிப்புரை: உள்ளத்தில் இடையறாது பெருகும் அன்பும், திருமேனியில் அசைவும், கந்தையும் மிகையாம் என்ற கருத்தும், கையில் உழவாரப் படையும், வெளிப்பட்டுப் பெருகி வழிகின்ற கண்ணீர் மழையும், திருமேனியில் விளங்கும் திருநீறுமாய், அந்தம் இல்லாத திருவேடத்தையுடைய திருநாவுக்கரசரும் எதிரே வந்தாராக,

குறிப்புரை: நாவரசரின் திருவேடப் பொலிவழகை உள்ளக் கிழியில் உரு எழுதிக் காண்டற்கு ஏதுவாக ஆசிரியர் மூன்று இடங்களில் அவ்வழகு பொலி திருவடிவைக் குறித்துள்ளார். அவற்றுள் இஃது ஒன்றாகும். சிந்தை இடையறா அன்பை வந்திழி கண்ணீர் மழை வெளிப் படுத்தி நிற்கின்றது. அன்பிற்கு அடைக்கும் தாழ் இல்லையன்றோ ? அசைவு – தளர்ச்சி. இதனால் அடிகளின் வயதறிய வாய்ப்புண்டு. ஞானசம்பந்தரின் முதல் முறைச் சந்திப்பு இது. திருப்புகலூரில் இரண்டாவது முறையாகவும், திருப்பூந்துருத்தியில் மூன்றாவது முறையாகவும் சந்திக்கவுள்ளார் இவர். இம் முதல்முறைச் சந்திப்பிலேயே 'திருமேனி அசைவு' குறிப்பிடப்படுகின்றது. காத்தாள் பவர் காவல் இகழ்ந்து சமண் சமயத்தில் சார்ந்தது ஏறத்தாழ இருபத்தைந்திலிருந்து முப்பது வயதுக்குள்

2168 கண்ட கவுணியக் கன்றும்
கருத்திற் பரவுமெய்க் காதல்
தொண்டர் திருவேடம் நேரே
தோன்றிய தென்று தொழுதே
அண்டரும் போற்ற அணைந்தங்
கரசும் எதிர்வந் திறைஞ்ச
மண்டிய ஆர்வம் பெருக
மதுர மொழியருள் செய்தார். 271

2169 பேரிசை நாவுக் கரசைப்
பிள்ளையார் கொண்டுடன் போந்து
போர்விடை யார்திருத் தோணிப்
பொற்கோயி லுள்புகும் போதில்
ஆர்வம் பெருக அணையும்
அவருடன் கும்பிட் டருளால்
சீர்வளர் தொண்ட ரைக்கொண்டு
திருமா ளிகையினில் சேர்ந்தார். 272

இருக்குமானால் இவர் மீண்டும் சைவ சமயம் சார்ந்தது அறுபத்தைந்து வயதுக்கு மேல் இருக்கலாம். இந்நிலையில் இதுபொழுது இவர்தம் வயது 70 ஆகலாம் என எண்ண இடம் உண்டு. இவ்வரையறை முன்பின்னுமாகலாம் . ஞானியர்க்கு ஓடும் கவந்தியுமே உறவாகும் ஆதலால் அவருக்குக் கந்தையும் மிகையாயிற்று. பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு உடம்பே மிகை என்பர் திருவள்ளுவர்.

271. பொழிப்புரை: அங்ஙனம் அவர் வருதலைக் கண்ட ஞானசம்பந் தரும் 'உள்ளத்தில் பரவி வருகின்ற உண்மையன்பின் பெருக்குக் கிடனான தொண்டர் திரு வேடம் நேரேவந்து தோன்றியது' எனக் கொண்டு தொழுதபடியே தேவர்களும் போற்றுமாறு அங்குச் சேர, அது பொழுது நாவுக்கரசரும் எதிரே வந்து வணங்க, மிகுந்த ஆசைபெருக, அவருக்கு இனிய மொழிகளைக் கூறியருளினார்.

குறிப்புரை: அடியவர் எனில் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதைச் சம்பந்தர் உள்ளத்தில் தெளிந்து, அதற்கு ஒரு வடிவங் கொண்டு தொழுது வந்துள்ளார். இதுவரை அவர் அவ்வாறு உருக்கொண்ட திருவேடம் நாவரசர் திருவேடமேயாக இருக்கக் கண்ட நிலையில், மீதூர்ந்த அன்பினால் அவரை வணங்கினார். இவ்வாற்றான் நாவரச ரின் திருவேடப் பொலிவழகு எவ்வளவு போற்றற்குரியது என்பது புலனாகும். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

272. பொழிப்புரை: மிகு புகழுடைய நாவுக்கரசரைப் பிள்ளையார் உடன் வரவேற்றுச் சென்று, ஆனேற்றூர்தியையுடைய இறைவரின் திருத்தோணி என்ற அழகிய கோயிலுள் புகும்போது, ஆர்வம் மிகுதி யால் அணையும் அவருடனே கூடி, இறைவரை வணங்கித் திருவருளால், சிறப்பு மிகச் செய்யும் திருத்

2170 அணையுந் திருந்தொண்டர் தம்மோ
டாண்ட அரசுக்கும் அன்பால்
இணையில் திருவமு தாக்கி
இயல்பால் அமுதுசெய் வித்துப்
புணரும் பெருகன்பு நண்பும்
பொங்கிய காதலில் கும்பிட்
டுணருஞ்சொல் மாலைகள் சாத்தி
உடன்மகிழ் வெய்தி உறைந்தார். 273

2171 அந்நாள் சிலநாள்கள் செல்ல
அருள்திரு நாவுக் கரசர்
மின்னார் சடையண்ணல் எங்கும்
மேவிடங் கும்பிட வேண்டிப்
பொன்மார்பின் முந்நூல் புனைந்த
புகலிப் பிரானிசை வோடும்
பின்னாக வெய்த விறைஞ்சிப்
பிரியாத நண்பொடும் போந்தார். 274

தொண்டரான அரசைத் தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு தம் திருமாளிகைக்குச் சென்றார்.

273. பொழிப்புரை: சூழவரும் திருத்தொண்டர்களுடன் ஆளுடைய அரசுக்கும் ஒப்பில்லாத உணவை, ஏற்ற இயல்பால் ஆக்குவித்து உண்ணச் செய்தருளிப் பொருந்திய பேரன்பும் நட்பும் மேன்மேலும் மிக வணங்கிச் சிவபெருமானை உள்ளத்தில் கண்டு மகிழும் திருப்பதி கங்களைப் பாடி, மகிழ்ச்சி பொருந்த உடன் இருந்தனர்.

குறிப்புரை: இங்கு அருளிய சொல்மாலைகள் எவைஎன உறுதியாக அறிதற்கியலாதுள்ளது.

274. பொழிப்புரை: அங்ஙனமாக, நாள்கள் சில செல்ல, திருவருள் பெற்றிலங்கும் திருநாவுக்கரசர், மின்னல் போல ஒளிவிடும் சடையை உடைய இறைவர் வீற்றிருக்கும் ஏனைய திருப்பதிகளுக்கும் சென்று கும்பிட விரும்பி அழகிய மார்பில் முப்புரிநூல் அணிந்த சீகாழிச் செம்மலான பிள்ளையாரின் இசைவுடன் பின்னரும் வந்து பழகி இன்புறும் நட்புரிமையுடன் பிரிந்து சென்றனர்.

275. பொழிப்புரை: ஒப்பில்லாத திருநாவுக்கரசர் செல்ல, மாறுபாடு இல்லாத திருவுள்ளத்துடன் மலர்கள் மணம் கமழும் வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழிப் பதியுள் பிள்ளையார் மீண்டு வந்து புகுந்து, நிறைந்த மறைகளின் வடிவாய்த் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கின்ற தோணியப்பரை அழகிய செய்யுள்களாலாகிய இனிய தமிழ் மாலைகளைப் பாடி வணங்கி அங்கு இருந்துவரும் நாள்களில்,

2172 வாக்கின் தனிமன்னர் ஏக
மாறாத் திருவுளத் தோடும்
பூக்கமழ் பண்ணைகள் சூழ்ந்த
புகலியில் மீண்டும் புகுந்து
தேக்கிய மாமறை வெள்ளத்
திருத்தோணி வீற்றிருந் தாரைத்
தூக்கின் தமிழ்மாலை பாடித்
தொழுதங் குறைகின்ற நாளில். 275

2173 செந்தமிழ் மாலை விகற்பச்
செய்யுட்க ளான்மொழி மாற்றும்
வந்தசொற் சீர்மா லைமாற்று
வழிமொழி எல்லா மடக்குச்
சந்த இயமகம் ஏகபாதம்
தமிழிருக்குக் குறள் சாத்தி
எந்தைக் கெழுகூற் றிருக்கை
ஈரடி ஈரடி வைப்பு. 276

குறிப்புரை: பிள்ளையார் மீண்டுவந்து புகுந்து என்றார், நாவரசருடன் காழி எல்லைவரை சென்று அவரை வழியனுப்பியமை தோன்ற. இதுபொழுது பாடிய பதிகங்களும் இவை எனத் தெரிந்தில. தூக்கு – செய்யுள்.

276. பொழிப்புரை: பல்வேறு வகைப்பட்ட செய்யுள்களாலான செந்தமிழ் மாலைகளாகத் 'திருமொழி மாற்று' என்ற பதிகமும் வழிமொழித் 'திருவிராகப் பதிகமும், 'எல்லா அடிகளிலும் எல்லாச் சீர்களிலும் மடங்கி வருகின்ற இயமகமாகிய 'திரு ஏகபாதப் பதிகமும்' தமிழில் சிறந்த 'இருக்குக் குறள்' பதிகமும், ஆகிய இவற்றைப் பாடிச் சாத்தியதுடன், எம் தந்தைக்கு அருளிய 'எழுகூற்றிருக்கையும்' 'ஈரடி' என்ற திருப்பதிகமும், 'ஈரடிமேல் வைப்பு' என்னும் திருப்பதிகமும்,

குறிப்புரை: விகற்பச் செய்யுள்கள் – சொல்லணிநேர் பயின்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட செய்யுள்கள். காழிப் பிள்ளையார் திருப்பதிகள் தோறும் சென்று வழிபட்டு வரும் முறையில், இந்நான்காவது செலவு நயப்பு நிறைவுற்றதும் காழியில் தங்கிய நாள்கள் மிகுதியாகும். ஆதலின் இதுபொழுது அருளிய பதிகமும் மிகுதியாகவுள்ளன.

இவ்வகையில் அமைந்த பதிகங்கள்:

1. 'மொழிமாற்று': காடதணி (தி.1 ப.117) – வியாழக்குறிஞ்சி
2. 'மாலைமாற்று': யாமாமாநீ (தி.3 ப.117) – கௌசிகம்

3. 'வழிமொழி': சுரருலகு (தி.3 ப.67) – சாதாரி
4. 'ஏகபாதம்': பிரமபுரத்துறை (தி.1 ப.127) – வியாழக்குறிஞ்சி
5. 'இருக்குக்குறள்': அரனை உள்குவீர் (தி.1 ப.90) – குறிஞ்சி
6. 'எழுகூற்றிருக்கை': ஓருருவாயினை (தி.1 ப.128) – வியாழக்குறிஞ்சி
7. 'ஈரடி': வரமதே கொளா (தி.3 ப.110) – பழம்பஞ்சுரம்
8. 'ஈரடி மேல்வைப்பு' : தக்கன்வேள்வி (தி.3 ப.5) – காந்தார பஞ்சமம்

1. **மொழிமாற்று:** பாடலில் வரும் சொற்கள் பொருள் அமைவிற்கு ஏற்ப மாற்றிக் கொள்ளுதல் இதன் இலக்கணமாகும்.
2. **மாலை மாற்று:** ஒரு மாலைக்கு அமைந்த இரு தலைப்புகளுள், எதனை முதலாகக் கொண்டு நோக்கினாலும் அம்மாலை ஒரே தன்மை யதாய்த் தோன்றுமாறு போல, ஒரு செய்யுளை முதலிலிருந்தோ, இறுதி யிலிருந்தோ எவ்வகையில் தொடர்ந்து வாசித்தாலும் அதே செய்யு ளாக அமையுமாறு ஒத்த எழுத்துக்களை நிரலே பெற்றிருப்பது மாலைமாற்றுச் செய்யுளாம்.
3. **வழிமொழித் திருவிராகம்:** குற்றெழுத்துப் பயின்று வரும் முடுகிய ஓசையுடையதாய் அடிமுதற் சீரின் இரண்டாம் எழுத்து சீர்தோறும் ஒன்றி வழியெதுகையால் வரத்தொடுப்பது இவ்வகையதாம்.
4. **ஏகபாதம்:** ஓரடியுள் வரும் சொற்சீர்களே நான்கு அடிகளிலும் மடக்கி வரப் பாடுவதாம். ஏகம் – ஒன்று; பாதம் – அடி = ஒரே அடி.
5. **இருக்குக்குறள்:** இரு சீரால் இயன்ற நான்கு அடிகளையுடைய பாட்டாம்.
6. **திருமுக்கால்:** ஒரு பாடலில் இரண்டாவது அடி மடங்கி மூன்றாவது அடியாகவும் வரப்பாடுவது இவ்வகையதாகும். இரண்டாம் அடியே மூன்றாவது அடியாக வருதலின் இப்பாடல் மூன்றடி உடையதாகிறது. ஆதலின் இதனை முக்கால் என்றனர்.
7. **எழுகூற்றிருக்கை:** ஒன்று முதல் ஏழு வரையிலான எண்கள் தொடர, அவ்வெண்கள் ஒவ்வொன்றும் நிறைவுறும்பொழுது, நிரல் பட ஒன்றுவரைக் கீழிறங்கி நிற்கப் பாடுவதாம்.
8. **ஈரடி:** இரண்டடிகளால் இயன்ற பாடல் வகையதாம்.
9. **ஈரடி மேல் வைப்பு:** ஈரடியால் இயன்ற செய்யுளாய் அதன் மேலும் ஈரடிகள் வைத்துப் பாடின் அது ஈரடி மேல் வைப்பாம். பின்னிரண்டடியாக வரும் வைப்புப் பதிகம் முழுமையும் ஒன்றேயாக அமைவதும் உண்டு, வெவ்வேறாக அமைவதும் உண்டு. இது அடுத்து வரும் நாலடி வைப்பிற்கும் பொருந்தும்.

277. பொழிப்புரை: 'நாலடி மேல் வைப்பு' என்ற திருப்பதிகமும், மேன்மையுடைய முடுகும் நடையில் அமைந்த 'திருவிராகம்' என்ற பதிகங்களும், மேன்மை கொண்ட 'திருச்சக்கரமாற்று' முதலான திருப்பதிகங்களும் ஆகிய இவை மூல

2174 நாலடி மேல்வைப்பு மேன்மை
நடையின் முடுகும் இராகம்
சால்பினிற் சக்கரம் ஆதி
விகற்பங்கள் சாற்றும் பதிக
மூலஇலக்கிய மாக எல்லாப்
பொருள் களும் முற்ற
ஞாலத் துயர்காழி யாரைப்
பாடினார் ஞானசம் பந்தர். 277

இலக்கியங்களாக உலகத்திற்கு வழிகாட்டி நிற்குமாறு, எல்லாப் பொருள்களும் நிரம்பி இருக்கக் காணுமாறு, உலகத்தில் உயரும் சீகாழி இறைவரைத் திருஞானசம்பந்தர் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: இவ்வகையில் அமைந்த பதிகங்கள்:

1. 'நாலடி மேல் வைப்பு': இயலிசை (தி.3 ப.3) – காந்தாரபஞ்சமம்.
2. 'முடுகும் இராகம்': முன்னிய கலை (தி.2 ப.29) – இந்தளம்
3. 'முடுகும் இராகம்': சங்கமரு (தி.3 ப.81) – சாதாரி
4. 'முடுகும் இராகம்': பெண்ணியல் (தி.3 ப. 84) – சாதாரி
5. 'முடுகும் இராகம்': எந்தமது சிந்தை (தி.3 ப.75) – சாதாரி
6. 'முடுகும் இராகம்': பிறையணி (தி.1 ப.19) – நட்டபாடை
7. 'சக்கரம்' : விளங்கியசீர் (தி.2 ப.73) – காந்தாரம்
8. 'ஆதிவிகற்பம் முக்கால்': விண்ணவர் தொழு (தி.3 ப.94) – சாதாரி
9. 'திருத்தாளச்சதி': பந்தத்தால் (தி.1 ப.126) – வியாழக்குறிஞ்சி
10. 'ஆவின் பாய்ச்சல்' (கோமூத்திரி): பூமகனூர் – காந்தாரம்
11. 'பல்பெயர்ப்பத்து': எரியார் – தக்கேசி

1. **முடுகும் இராகம்:** நெகிழ்ந்த ஓசையவாகிய நெட்டெழுத்துக்கள் விரவாது குற்றெழுத்துக்களால் இயன்று இடையறவு படாது பாடப்படுவது.
2. **திருச்சக்கர மாற்று:** உருள் (சக்கரம்) வடிவாக அடைத்துச் சுழன்று வருவது போலச் சீகாழியின் பன்னிரு பெயர்களும் மாறி மாறிச் சுழன்று வரப் பாடியருளிய பதிகம் இப்பெயர் அமைய அமைந்துள்ளது.
3. **திருமுக்கால்:** முழுவதும் தொடர், முடுகிய ஓசையுடையதாய் வரும் பாடல் இவ்வகையதாகும்.

   இவ்வாறு முடுகி வரும் ஓசை யமைப்பை அராகம் என்பர். காலப்போக்கில் அது இராகம் என மாறிற்று.
4. **திருத்தாளச் சதி:** ஆடரங்குகளில் மகளிர் பாடியவாறு நடித்தற்குப் பொருந்திய தாளச் சொற்கட்டுக்களாக அமைந்திருப்பது இவ்வகையாலாய பாடலாம்.
5. **கோமூத்திரி:** நடையன் பசு, நீர்க்கழிவு செய்யும்பொழுது, நிலத்தில் வளைந்து வளைந்து விழும் பாங்குபோலச் செய்யுளை அமைப்பது இவ்வகையதாகும்.

2175 இன்னிசை பாடின எல்லாம்
யாழ்ப்பெரும் பாணனார் தாமும்
மன்னும் இசைவடி வான
மதங்கசூ ளாமணி யாரும்
பன்னிய ஏழிசை பற்றிப்
பாடப் பதிகங்கள் பாடிப்
பொன்னின் திருத்தா ளம்பெற்றார்
புகலியிற் போற்றி யிருந்தார். 278

2176 அங்கண் அமர்கின்ற நாளில்
அருந்தமிழ்நா டெத்தி னுள்ளும்
திங்கட் சடையண்ண லார்தம்
திருப்பதி யாவையுங் கும்பிட்
டெங்குந் தமிழ்மா லைபாடி
ஏத்திஇங் கெய்துவன் என்று
தங்குலத் தாதையா ரோடுந்
தவமுனி வர்க்கருள் செய்தார். 279

---

6. திருஇயமகம்: 'யமகம்' என்பது வடசொல். தமிழ் வழக்குப்படி யகரம் மொழிமுதற்கண் வாராமையின் இகரம் பெற்று இயமகம் ஆயிற்று. ஓரடியில் முன் வைத்த சொல்லோ தொடரோ வேறொரு பொருள்பட மீண்டும் அதே அடியில் மடக்கி வருவது இவ்வகையதாம். இதனை 'மடக்கு' என்றும் கூறுவர்.

7. பல்பெயர்ப் பத்து: சீகாழிப் பதியின் பன்னிருபெயர்களை தனித் தனியே ஒவ்வொரு பாடலில் குறிக்கும் இப்பதிகம் அகப்பொருள் துறையில் அமைந்துள்ளது.

இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

278. பொழிப்புரை: இனிய இசையில் முற்கூறியவாறு பாடிய எல்லாப் பதிகங்களையும் பெரும்பாணரும், பொருந்திய இசை, ஓர் உருவு எடுத்தாற் போன்ற மதங்க சூளாமணியாரும், போற்றப்படும் ஏழிசைகளும் அமையப் பாடி இறைவரைப் போற்றப் பொன் தாளம் பெற்ற பிள்ளையார் சீகாழியில் தங்கியிருந்தார்.

279. பொழிப்புரை: அப்பதியில் விருப்பத்துடன் எழுந்தருளி இருக்கும் நாள்களில், 'அரிய தமிழ் நாட்டிலும், மற்றுமுள்ள நாடுகளிலும், திங்களை அணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகள்

2177 பெருகு விருப்புடன் நோக்கிப்
பெற்ற குலத்தாதை யாரும்
அருமையால் உம்மைப் பயந்த
அதனாற் பிரிந்துறை வாற்றேன்
இருமைக்கும் இன்ப மளிக்கும்
யாகமும் யான்செய வேண்டும்
ஒருமையால் இன்னஞ் சிலநாள்
உடன்எய் துவேன்என் றுரைத்தார். 280

2178 ஆண்டகை யாரும் இசைந்தங்
கம்பொற் றிருத்தோணி மேவும்
நீண்ட சடையார் அடிக்கீழ்ப்
பணிவுற்று நீடருள் பெற்றே
ஈண்டு புகழ்த்தாதை யார்பின்
எய்திட யாழ்ப்பாண ரோடும்
காண்தகு காழி தொழுது
காதலி னால்புறம் போந்தார். 281

பலவற்றிற்கும் சென்று கும்பிட்டு, எங்கும் தமிழ் மாலைத் திருப்பதிகங்களைப் பாடிப் போற்றிய பின் இங்கு வந்து சேர்வன்' எனத் தம் பெருமையுடைய தந்தையார் சிவபாத இருதயருக்கும் தவ முனிவர்களான அடியவர் மற்றும் அந்தணர்க்கும் கூறினார்.

280. பொழிப்புரை: மேன்மேலும் பெருகும் விருப்பத்தோடு பிள்ளையாரைப் பார்த்து, அவரை ஈன்ற சிவபாத இருதயர், 'அரிய தவம் செய்து அதன் பயனாக உம்மை ஈன்றெடுத்தேன், ஆதலால் உம்மைப் பிரிந்து இங்கிருப்பதற்கு ஒருப்படேன், இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இன்பம் பயக்கும் சிவவேள்வியையும் யான் செய்தல் வேண்டும், ஆதலால்

281. பொழிப்புரை: ஆண் தகையாளரான சம்பந்தரும் அதற்கு இசைந்து, அங்கு அழகிய பொன்னார்ந்த திருத்தோணியில் எழுந்த ருளி நீண்ட சடையையுடைய இறைவரின் திருவடிக்கீழ் விழுந்து வணங்கி, நீடிய திருவருளைப் பெற்று, மிகுந்த புகழையுடைய தந்தை யார் பின்தொடர்ந்துவர, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் தம் உடனே வரக் காணத் தக்க சீகாழிப் பதியை வணங்கி, நீங்காத பத்திமையுடன் புறம் போந்தார்.

2179 அத்திரு மூதூரின் உள்ளார்
அமர்ந்துடன் போதுவார் போத
மெய்த்தவர் அந்தணர் நீங்கா
விடைகொண்டு மீள்வார்கள் மீள
முத்தின் சிவிகைமேல் கொண்டு
மொய்யொளித் தாமம் நிரைத்த
நித்தில வெண்குடை மீது
நிறைமதி போல நிழற்ற. 282

2180 சின்னந் தனிக்காளந் தாரை
சிரபுரத் தாண்டகை வந்தார்
என்னுந் தகைமை விளங்க
ஏற்ற திருப்பெயர் சாற்ற
முன்னம் மருங்கும் நிரந்த
முரசுடைப் பல்லிய மார்ப்ப
மன்னுந் திருத்தொண்ட ரானார்
வந்தெதிர் கொண்டு வணங்க. 283

---

282. பொழிப்புரை: அப்பழம் பதியில் உள்ளவர்களுள் உண்மைத் தவத்தவர்கள் உடன் வருவாராய்ப் பின் தொடர்ந்து செல்லவும், அந்தணர்கள் பிரியா விடைபெற்றுப் பதியில் மீண்டு செல்பவர்கள் மீளவும், முத்துச் சிவிகையின் மேல் பிள்ளையார் எழுந்தருளி, நெருங்கிய முத்து மாலைகளை நிரல்படக் கட்டிய வெண்மையான முத்துக் குடையானது மேலே முழுச்சந்திரன் போல் நிழலைச் செய்யவும்,

283. பொழிப்புரை: முத்துச் சின்னமும், ஒப்பில்லாத முத்துக் காளமும், முத்தால் ஆன தாரையும், 'சீகாழியில் தோன்றிய ஆளுடைய பிள்ளையார் வந்தருளினார்' என்னும் தன்மையை உலகுக்கு விளங்கு மாறு அவருடைய பற்பல பெயர்களையும் எடுத்துச் சொல்லி ஊதிப் பிடிக்கவும், திருமுன்பு எம்மருங்கிலும் வரிசையாய் முரசுகளும் மற்றும் பல இயங்களும் முழங்கவும், நிலைபெற்ற திருத்தொண்டர்கள் வந்து எதிர் கொண்டு வணங்கவும்,

284. பொழிப்புரை: சங்கின் ஒலிமுழங்கவும், விளங்கும் அழகிய கொம்புகள் ஒலிக்கவும், மங்கலமான வாழ்த்துரை எங்கும் பெருக வும், முன்னே மறைகள் முழங்கவும், பிறைச் சந்திரனையும் பாம் பையும் அணிந்த இறைவரின்

2181 **சங்க நாதங்கள் ஒலிப்பத்**
தழங்குபொற் கோடு முழங்க
மங்கல வாழ்த்துரை எங்கும்
மல்க மறைமுன் இயம்பத்
திங்களும் பாம்பும் அணிந்தார்
திருப்பதி எங்கும்முன் சென்று
பொங்கிய காதலிற் போற்றப்
புகலிக் கவுணியர் போந்தார். 284

2182 **திருமறைச் சண்பைய ராளி**
சிவனார் திருக்கண்ணார் கோயில்
பெருவிருப் பாலணைந் தேத்திப்
பிஞ்ஞகர் கோயில் பிறவும்
உருகிய அன்பால் இறைஞ்சி
உயர்தமிழ் மாலை கொண் டேத்தி
வருபுனற் பொன்னி வடபால்
குடதிசை நோக்கி வருவார். 285

திருப்பதிகள் எங்கும் உள்ளனவற்றின் முன்சென்று, மேன்மேலும் பெருகும் விருப்பத்துடன் போற்றியும் சீகாழிக் கவுணியர்தம் செல்வத் தோன்றலார் எழுந்தருளிச் சென்றார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

285. பொழிப்புரை: அந்தணர்தம் பதியான சீகாழிப் பதியின் தலைவ ரான ஆளுடைய பிள்ளையார், இறைவர் எழுந்தருளியுள்ள திருக் கண்ணார் கோயில் என்னும் பதியைப் பெருகும் விருப்பத்துடன் அணைந்து, திருப்பதியைப் பாடிப் போற்றி, இறைவர் எழுந்தருளி இருக்கும் திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும் உருகும் அன்புடன் சென்று வணங்கி, உயரும் தமிழ் மாலைகளாகிய தேவாரத் திருப் பதிகங்களைப் பாடித் துதித்துப் பெருகிவரும் நீரையுடைய காவிரியின் வழியாய் மேற்றிசை நோக்கி வருவாராய்,

குறிப்புரை: திருக்கண்ணார் கோயிலில் பாடிய பதிகம் ‘தண்ணார் திங்கள்’ (தி.1 ப.101) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். குறுமாணக்குடி என இக்காலத்தில் இவ்வூரை அழைப்பர். கோயில் பலவும் என்றது திருக்கடைமுடி, திருநாங்கூர் முதலியனவாகலாம். இவற்றில் திருக்கடைமுடிக்கு அமைந்த திருப்பதிகம் ‘அருத்தனை’ (தி.1 ப.111) எனத் தொடங்கும் வியாழக் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

2183 போற்றிய காதல் பெருகப்
புள்ளிருக் குந்திரு வேளூர்
நாற்றடந் தோளுடை மூன்று
நயனப்பிரான் கோயில் நண்ணி
ஏற்றஅன் பெய்தவ ணங்கி
இருவர்புள் வேந்தர் இறைஞ்சி
ஆற்றிய பூசனை சாற்றி
அஞ்சொற் பதிக மணிந்தார். 286

2184 நீடு திருநின்றி யூரின்
நிமலர்தம் நீள்கழல் ஏத்திக்
கூடிய காதலில் போற்றிக்
கும்பிட்டு வண்டமிழ் கூறி
நாடுசீர் நீடூர் வணங்கி
நம்பர்திருப் புன்கூர் நண்ணி
ஆடிய பாதம் இறைஞ்சி
அருந்தமிழ் பாடிஅ மர்ந்தார். 287

---

286. பொழிப்புரை: உள்ளத் தெழும் விருப்பம் மேன்மேலும் மிக, 'திருப்புள்ளிருக்கு வேளூரில்' நான்கு பெருந்தோள்களையுடைய முக்கண்ணுடைய பெருமான் வீற்றிருக்கும் கோயிலை அடைந்து, உரிய பேரன்பு பொருந்த வணங்கி, பறவையரசர்களான சம்பாதி சடாயு என்பவர்கள் வணங்கிச் செய்த வழிபாட்டின் பெருமையைப் பாராட்டிப் போற்றி, அழகான சொற்களால் அமைந்த திருப்பதிகத்தை இறைவர்க்கு அணிவித்தார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதியில் அருளிய பதிகம் 'கள்ளார்ந்த' (தி.2 ப.43) எனத் தொடங்கும் சீகாமரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். புள் – சம்பாதி, சடாயு எனும் பறவைகள். இருக்கு – மறைகள். வேள் – முருகன். இவர்கள் வழிபட்ட பதியாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. முதற் பத்துப் பாடல்களிலும் இப்பறவைகள் ஆற்றிய இறைவழிபாட்டுச் சிறப்பும், இராவணனுடன் செய்த போர்ச் சிறப்பும் குறிக்கப்பட் டுள்ளன. 'யோசனைபோய்ப் பூக்கொணர்ந்து அங்கு, பூசனை செய்து இனிதிருந்தான் புள்ளிருக்கு வேளூரே'! என வரும் பகுதி அவர்களின் ஆழ்ந்த பத்திமையை விளக்குவது ஆகும்.

287. பொழிப்புரை: திரு என்றும் நிலைபெற்றிருக்கும் திருநின்றியூரில் இறைவரின் பெருமைமிக்க திருவடிகளைப் போற்றி மிக்க பத்திமை யுடன் வணங்கிக் கும்பிட்டு, வளமையான திருப்பதிகத்தைப் பாடி அருளி, நாளும் சிறப்புடைய திருநீடூரை வணங்கி, இறைவரின் திருப் புன்கூரை அடைந்து, அருட்கூத்து இயற்றும் திருவடிகளை வணங்கி, அருந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடி ஆங்கே விருப்பத்துடன் வதிந்தருளினார்.

2185 அங்குநின் றேகிஅப் பாங்கில்
அரனார் மகிழ்கோயி லான
எங்கணுஞ் சென்று பணிந்தே
ஏத்தி இமவான் மடந்தை
பங்கர் உறைபழ மண்ணிப்
படிக்கரைக் கோயில் வணங்கித்
தங்கு தமிழ்மாலை சாத்தித்
திருக்குறுக் கைப்பதி சார்ந்தார். 288

2186 திருக்குறுக் கைப்பதி மன்னித்
திருவீரட் டானத் தமர்ந்த
பொருப்புவில் லாளரை ஏத்திப்
போந்தன்னி யூர்சென்று போற்றிப்
பருக்கை வரையுரித் தார்தம்
பந்தணை நல்லூர் பணிந்து
விருப்புடன் பாடல் இசைத்தார்
வேதம் தமிழால் விரித்தார். 289

குறிப்புரை: திருநின்றவூரில் பாடிய பதிகம், 'சூலம்படை' (தி.1 ப.18) என்று தொடங்கும் நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருநீடூரில் சுந்தரர் பதிகம் ஒன்றே உள்ளது. திருப்புன்கூரில் அருளிய பதிகம், 'முந்தி நின்ற' (தி.1 ப.27) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண் ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

288. பொழிப்புரை: அத்திருப்பதியினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்று அருகிலிருக்கும், இறைவர் வீற்றிருக்கும், கோயில்கள் எங்கணும் சென்று, பணிந்து போற்றி, உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட சிவபெரு மான் வீற்றிருக்கும் 'திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரைக்' கோயிலை வணங்கி, தமிழ் மாலை பாடி, 'திருக்குறுக்கைப்' பதியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: அருகிலிருக்கும் கோயில்களாவன: திருக்குரக்குக்கா, முதலாயினவாகலாம். ஆண்டு அப்பர் அருளிய பதிகமே கிடைத்துள்ளது. திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரைக்குடியில் சுந்தரர் அருளிய பதிகம் ஒன்றே உள்ளது. பிள்ளையார் அருளிய பதிகங்கள்கிடைத்தில.

289. பொழிப்புரை: திருக்குறுக்கைப் பதியை அடைந்து, அங்குள்ள திருவீரட்டானக் கோயிலில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும், மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்ட இறைவரைப் போற்றி, அங்கிருந்தும் புறப்பட்டுச் சென்று, 'திரு அன்னியூர்' என்ற பதியை வழிபட்டு, பெரிய கையையுடைய மலை போன்ற யானையை உரித்த சிவபெருமானின் 'திருப்பந்தணைநல்லூரைப்' பணிந்து, மறைகளைத் தமிழால் விரித்துப் பாடினார்.

2187 அப்பதி போற்றி அகல்வார்
அரனார் திருமணஞ்சேரி
செப்பருஞ் சீர்த்தொண்ட ரோடும்
சென்று தொழுதிசை பாடி
எப்பொரு ளுந்தரும் ஈசர்
எதிர்கொள்பா டிப்பதி எய்தி
ஒப்பில் பதிகங்கள் பாடி
ஓங்குவேள் விக்குடி யுற்றார். 290

2188 செழுந்திரு வேள்விக் குடியில்
திகழ்மண வாளநற் கோலம்
பொழிந்த புனற்பொன்னி மேவும்
புனிதத் துருத்தி இரவில்
தழும்பிய தன்மையும் கூடத்
தண்டமிழ் மாலையிற் பாடிக்
கொழுந்துவெண் திங்கள் அணிந்தார்
கோடி காவிற்சென் றடைந்தார். 291

குறிப்புரை: அன்னியூரில் பாடிய பதிகம் 'மன்னியூரிறை' (தி.1 ப.96) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருப்பந்தணைநல்லூரில் அருளிய பதிகம் முன்னர் 250ஆம் பாடலில் குறித்தாயிற்று. இப்போது அருளிய பதிகம் காணக் கிடைத்திலது.

290. பொழிப்புரை: அத்திருப்பதியைப் போற்றி மேற்செல்பவராய், இறைவரின் 'திருமணஞ்சேரியைச்' சொலற்கரிய திருத்தொண்டர்கள் உடன்வரச் சென்று வழிபட்டுத் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, உயிர்க்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள் களையும் வழங்கும் இறைவரின் 'திரு எதிர்கொள்பாடி' என்ற பதியை அடைந்து, ஒப்பில்லாத திருப்பதிகங் களைப் பாடி, உயர்ந்த 'வேள்விக்குடியை' அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருமணஞ்சேரியில் அருளிய பதிகம் 'அயிலாரும்' (தி.2 ப.16) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிக மாகும். திருஎதிர்கொள்பாடியில் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில.

291. பொழிப்புரை: அம்மையப்பராகிய பெருமான், வளம் மிக்க 'திருவேள்விக் குடியில்' வீற்றிருக்கும் மணவாளத் திருக்கோலத்தை, பொய்யாமல் வருகின்ற நீர் வளம் கொண்ட தூய 'திருத்துருத்தியில்' பகலில் காணக் காட்டி, இரவில் இவ்வேள்விக்குடியில் அக்கோலத்துட னேயே எழுந்தருளிய தன்மையையும் சேர்த்துக் குளிர்ந்த தமிழ்மாலை பாடி, முளைக்கும் கொழுந்தைப் போன்ற வெண்மையான பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் 'திருக்கோடிகா' என்ற திருப்பதிக்குச் சென்று அடைந்தார்.

2189 திருக்கோடி காவில் அமர்ந்த
தேவர் சிகாமணி தன்னை
எருக்கோ டிதழியும் பாம்பும்
இசைந்தணிந் தானைவெள் ளேனப்
பருக்கோடு அணிந்த பிரானைப்
பணிந்துசொல் மாலைகள் பாடிக்
கருக்கோடி நீப்பார்கள் சேரும்
கஞ்சனூர் கைதொழச் சென்றார். 292

2190 கஞ்சனூ ராண்டதங் கோவைக்
கண்ணுற் றிறைஞ்சிமுன் போந்து
மஞ்சணை மாமதில் சூழும்
மாந்துறை வந்து வணங்கி
அஞ்சொல் தமிழ்மாலை சாத்தி
அங்ககன் றன்பர்முன் னாகச்
செஞ்சடை வேதியர் மன்னும்
திருமங் கலக்குடி சேர்ந்தார். 293

குறிப்புரை: திருத்துருத்தியையும் திருவேள்விக்குடியையும் இணைத்து ஒரே பதிகத்தில் பாடப் பெற்றுள்ளன. காரணம், இறைவன் உமையம்மையாருக்குப் பகலில் திருத்துருத்தியிலும், இரவில் திருவேள்விக்குடியிலுமாக வீற்றிருந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தருளியமை யாகும். இவ்வகையில் அமைந்த திருப்பதிகம், 'ஓங்கி மேலுழிதரு' (தி.3 ப.90) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த திருப் பதிகமாகும்.

ஓங்கிமே லுழிதரு மொலிபுனற் கங்கையை யொருசடைமேல்
தாங்கினா ரிடுபலி தலைகல னாக்கொண்ட தம்மடிகள்
பாங்கினா லுமையொடு பகலிடம் புகலிடம் பைம்பொழில்சூழ்
வீங்குநீர்த் துருத்தியா ரிரவிடத் துறைவர்வேள் விக்குடியே.

எனவரும் முதல்பாடல், இவ்வீரிடங்களிலும் உறையுமாற்றை விளக்கி நிற்றலும் காண்க. தழும்பிய தன்மை – விளங்க வெளிப்பட்டிருக்கும் நிலை.

292. பொழிப்புரை: திருக்கோடிகாவில் அமர்ந்திருக்கும் தேவர்களின் தலைவரான இறைவரை, எருக்கு மலருடனே கொன்றை மலரையும் அணிந்தவரை, வெள்ளைப் பன்றியான திருமாலின் பருத்த கொம் பைப் பூண்ட பெருமானாரைப் பணிந்து சொல்மாலைகளாலான திருப் பதிகங்களை பாடி, பிறப்பு அறுக்கலுற்றோர் அடைவதற்கு இடமான திருக்கஞ்சனூரை வணங்குவதற்குச் சென்றார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதியில் அருளியது, 'இன்று நன்று' (தி.2 ப.99) எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். சொல்மாலை கள் எனப் பன்மைப்படக் கூறினும் கிடைத்துள்ளது ஈதொன்றேயாம்.

2191 வெங்கண் விடைமேல் வருவார்
வியலூர் அடிகளைப் போற்றித்
தங்கிய இன்னிசை கூடுந்
தமிழ்ப்பதி கத்தொடை சாத்தி
அங்க ணமர்வார்தம் முன்னே
அருள்வே டங்காட்டத் தொழுது
செங்கண்மா லுக்கரி யார்தந்
திருந்துதே வன்குடி சேர்ந்தார். 294

2192 திருந்துதே வன்குடி மன்னும்
சிவபெரு மான்கோயில் எய்திப்
பொருந்திய காதலிற் புக்குப்
போற்றி வணங்கிப் புரிவார்
மருந்தொடு மந்திர மாகி
மற்றும் இவர்வேட மாம்என்
றருந்தமிழ் மாலை புனைந்தார்
அளவில்ஞா னத்தமு துண்டார். 295

---

293. பொழிப்புரை: திருக்கஞ்சனூரை ஆண்டருளுகின்ற தம் இறைவரைக் கண்டு கும்பிட்டு மேற்சென்று, மேகம் தவழ்கின்ற மதில் சூழ்ந்த 'திருமாந்துறை' என்ற பதிக்குச் சென்று வணங்கிச் சொல் மாலைபாடி, அங்கிருந்து புறப்பட்டு அன்பர்கள் எதிர்கொள்ளச் சிவந்த சடையையுடைய அந்தணரான சிவபெருமான் நிலையாக வீற்றிருக்கின்ற 'திருமங்கலக்குடியை' அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருக்கஞ்சனூர், திருமாந்துறை ஆகிய பதிகளுக்குரிய திருப்பதிகங்கள் கிடைத்தில. திருமங்கலக்குடியில் அருளிய பதிகம் 'சீரினார் மணியும்' (தி.2 ப.10) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணி லமைந்த பதிகமாகும்.

294. பொழிப்புரை: அப்பதியினின்றும் புறப்பட்ட பிள்ளையார், கொடிய கண்களையுடைய ஆனேற்றின் மீது எழுந்தருளும் 'திரு வியலூர்' இறைவரை வணங்கித் தங்கி, இனிய இசையுடைய தமிழ் மாலை பாடி, இத்திருப்பதியில் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள இறைவர், தம்முன்பு அருள் திருவேடம் நேரே காட்டத் தொழுது, செங்கண் மாலுக்கு அரியவரான இறைவரின் திருந்துதேவன் குடியினைச் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருவியலூரில் அருளிய பதிகம் 'குரவம் கமழ்' (தி.1 ப.13) எனத் தொடங்கும் நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகத்து வரும் 5ஆவது பாடலில் 'கண்ணார்தரு முருவாகிய கடவுளிடம்' என வருவது கொண்டு, 'அருள்வேடம் காட்டத் தொழுது' என ஆசிரியர் அருளியிருப்பர் போலும்.

2193 மொய்திகழ் சோலையம் மூதூர்
முன்னகன் றந்நெறி செல்வார்
செய்தரு சாலிக ரும்பு
தெங்குபைம் பூகத்தி டைபோய்
மைதிகழ் கண்டர்தங் கோயில்
மருங்குள்ள எல்லாம் வணங்கி
எய்தினர் ஞானசம் பந்தர்
இன்னம்பர் ஈசர்தம் கோயில். 296

---

295. பொழிப்புரை: உயிர்கள் பிறவியலையாற்றினின்றும் திருந்து தற்கு ஏதுவாய தேவன்குடி என்ற திருப்பதியில் நிலையாக வீற்றிருக்கும் இறைவனின் கோயிலை அடைந்து, பொருந்திய அன்பு மீதூரச் சென்று போற்றி வணங்கி நினைவாராகி, இவர்தம் வேடம் மருந்தும் மந்திரமும் ஆகும் என்று அளவில்லாத ஞானப் பாலையுண்ட பெற்றி மையால், பிள்ளையார் அரிய தமிழ் மாலையைச் சாத்தினார்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் அருளிய பதிகம் 'மருந்து வேண்டில் இவை' (தி.3 ப.25) எனத் தொடங்கும் கொல்லிப் பண்ணிலமைந்த திருப்பதிகமாகும்.

மருந்துவேண்டில் இவைமந்திரங் கள்இவை
புரிந்துகேட்கப்படும் புண்ணியங்கள் இவை
திருந்துதே வன்குடித் தேவர்தே வெய்திய
அருந்தவத் தோர்தொழும் அடிகள்வே டங்களே. (தி.3 ப.25 பா.1)

எனவரும் முதற்பாடலை முகந்தவாறு சேக்கிழார் இத்திருப்பதிகக் கருத்தை அருளுகின்றார். 'தேவன்குடி' என்பது ஊர்ப் பெயர். திருந்து என்பது அதற்கு அடையாய் நின்றது.

296. பொழிப்புரை: அரும்புகள் விளங்கும் சோலைகள் சூழ்ந்த அப்பழமையான ஊரினின்றும் நீங்கி, அவ்வழியில் செல்பவராகி, வயல்களில் விளைந்து நிற்கும் நெல்லும் கரும்பும் தென்னையும் பசிய கமுகும் என்ற இவற்றிடையே சென்று, நஞ்சு விளங்கும் கழுத்தை உடைய இறைவரின் கோயில்களுள், அம்மருங்கில் உள்ளனவற்றை யெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு, திருஇன்னம்பர் இறைவரின் கோயிலைத் திருஞானசம்பந்தர் அடைந்தார்.

குறிப்புரை: மொய் – அரும்பு. மருங்குள்ள கோயில்கள் எல்லாம் என்பன திருக்கொட்டையூர், திருவிசயமங்கை, திருபுறம்பயம், திரு வைகாவூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். எனினும் பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

2194 இன்னம்பர் மன்னும்பி ரானை
இறைஞ்சி இடைமடக் கான
பன்னுந்த மிழ்த்தொடை மாலைப்
பாடல்பு னைந்து பரவிப்
பொன்னங்க ழலிணை போற்றிப்
புறம்போந்த ணைந்து புகுந்தார்
மன்னுந்த டங்கரைப் பொன்னி
வடகுரங் காடு துறையில். 297

2195 வடகுரங் காடு துறையில்
வாலியார் தாம்வழி பட்ட
அடைவுந் திருப்பதி கத்தில்
அறியச் சிறப்பித் தருளிப்
புடைகொண் டிறைஞ்சினர் போந்து
புறத்துள்ள தானங்கள் போற்றி
படைகொண்ட மூவிலை வேலார்
பழனத் திருப்பதி சார்ந்தார். 298

---

297. பொழிப்புரை: திருஇன்னம்பரில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவனை வணங்கி, இடைமடக்கான யாப்பால் அமைந்த 'திருமுக்கால்' என்ற இறைவரின் புகழைப் பரவும் திருப்பதிகத் தமிழ்ப் பாடல் மாலைகளைச் சாத்தி, வணங்கி, இறைவரின் பொன்னடிகளைப் போற்றிப் புறப்பட் டுச் சென்று, நிலை பெற்ற பெரிய கரையையுடைய காவிரியின் வட கரையில் உள்ள வடகுரங்காடுதுறையில் வந்து அணைந்தார்.

குறிப்புரை: திருஇன்னம்பரில் அருளிய பதிகம் 'எண்டிசைக்கும்' (தி.3 ப.95) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பாடற்குரிய நான்கடிகளில் இடையிலுள்ள இரண்டாவது அடி மடங்கி மீண்டும் மூன்றாவது அடியாகவும் வருவது இடைமடக்காகும். இவ் வகையில் நான்கடிகளில் இரண்டும் மூன்றுமாக அமைந்த அடிகள், சொல்லானும் பொருளானும் ஒரு நிலையவாய் இருத்தலின் அவற்றை ஓரடியாகக் கொள்ள, மூன்றடிகளாக அமைதலின் முக்கால் என்றனர்.

298. பொழிப்புரை: வடகுரங்காடுதுறையில் வந்து, வாலி வழிபட்டுப் புகலிடமாகக் கொண்ட வரலாற்றைத் திருப்பதிகத்தில் உலகம் அறியச் சிறப்பித்துப் பாடி, திருக்கோயிலை வலம் வந்து வணங்கிப் புறப்பட்டு அதன் அருகில் உள்ள திருப்பதிகளை யெல்லாம் வணங்கிய வண் ணம் மூவிலைச் சூலத்தைக் கைக்கொண்ட இறைவர் எழுந்தருளிய திருப்பழனத் திருப்பதியைச் சென்றடைந்தார்.

குறிப்புரை: வடகுரங்காடுதுறையில் அருளிய பதிகம் 'கோங்கமே' (தி.3 ப.91) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

2196 பழனத்து மேவிய முக்கண்
பரமேட்டி யார்பயில் கோயில்
உடைபுக் கிறைஞ்சிநின் றேத்தி
உருகிய சிந்தைய ராகி
விழைசொற் பதிகம் விளம்பி
விருப்புடன் மேவி யகல்வார்
அழனக்க பங்கய வாவி
ஐயாறு சென்றடை கின்றார். 299

2197 மாடநிரை மணிவீதித் திருவையாற்
றினில்வாழு மல்கு தொண்டர்
நாடுய்யப் புகலிவரு ஞானபோ
னகர்வந்து நண்ணி னாரென்
றாடலொடு பாடலறா அணிமூதூர்
அடையஅலங் காரஞ் செய்து
நீடுமனக் களிப்பினொடும் எதிர்கொள்ள
நித்திலயா னத்து நீங்கி. 300

'கோவமா மலரொடு தூபமுஞ் சாந்தமுங் கொண்டுபோற்றி வாலியார் வழிபடப் பொருந்தினார்' 'நீலமா மணிநிறத் தரக்கனை யிருபது கரத்தொடொல்க வாலினாற் கட்டிய வாலியார் வழிபட மன்னு கோயில்' என இப்பதிகத்து ஆறாவதும் எட்டாவதும் ஆக வரும் பாடல்களை உளங்கொண்டு சேக்கிழார் இவ்வாறு அருளுகின்றார். புறத்துள்ள தலங்கள் என்பன திங்களூர் முதலாயினவாகலாம். பதிகங் கள் எவையும் கிடைத்தில.

299. பொழிப்புரை: திருப்பழனத்தில் வீற்றிருக்கும் முக்கண்களை உடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலுள் புகுந்து நின்று போற்றி உருகிய உள்ளத்தையுடையவராகி, விரும்புதற்குரிய தமிழ்ச் சொல் பதிகத்தைப் பாடிப் பெருவிருப்புடன் அங்குத் தங்கியிருந்து, பின் அங்கிருந்தும் நீங்குபவராய்த் தீயைப் பழித்த செந்தாமரை மலர்கள் மலர்ந்த நீர்நிலைகளையுடைய திருவையாற்றை அடைபவர்.

குறிப்புரை: திருப்பழனத்தில் அருளிய பதிகம் 'வேதமோதி' (தி.1 ப.67) எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். அழல் நக்க பங்கயம் – நிறத்தால் தீயைப் பழித்த செந்தாமரை மலர்கள், 'யாழைப் பழித்தன்ன மொழி' எனவரும் திருவாக்கினை நினைவு கூர வைக்கின்றது. அழல் நக்க – செம்மை நிறத்தால் நெருப்பினும் மேம்பட விளங்கல்.

300. பொழிப்புரை: நிரல்பட அமைந்த மாடங்களைக் கொண்ட திரு வையாற்றில் வாழ்கின்ற அடியவர்கள், உலகம் உய்யும் பொருட்டுச் சீகாழியில் தோன்றி ஞான அமுதம் உண்ட பிள்ளையார் வருகின்றார் என்னும் பதைப்பு உளங்கொண்ட

2198 வந்தணைந்து திருத்தொண்டர் மருங்குவர
மானேந்து கையர் தம்பால்
நந்திதிரு வருள்பெற்ற நன்னகரை
முன்னிறைஞ்சி நண்ணும் போதில்
ஐந்துபுலன் நிலைகலங்கும்இடத்தஞ்சல்
என்பார்தம் ஐயா றென்று
புந்திநிறை செந்தமிழின் சந்தஇசை
போற்றிசைத்தார் புகலி வேந்தர். 301

2199 மணிவீதி இடங்கடந்து மாலயனுக்
கரியபிரான் மன்னுங் கோயில்
அணிநீடு கோபுரத்தை அணைந்திறைஞ்சி
உள்ளெய்தி அளவில் காதல்
தணியாத கருத்தினொடும் தம்பெருமான்
கோயில்வலங் கொண்டு தாழ்ந்து
பணிசூடும் அவர்முன்பு பணிந்துவீழ்ந்
தெழுந்தன்பாற் பரவு கின்றார். 302

ஆர்வத்தால், ஆடலொடு பாடல் அறாத அழகிய அப்பழமையான நகரை முழுமையாக அணிசெய்து, பெருகிய உள்ள மகிழ்வுடன் வரவேற்கப் பிள்ளையாரும் முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கிவந்து,

குறிப்புரை : நித்திலயானம் – முத்துச் சிவிகை.

301. பொழிப்புரை: திரண்டுவந்த தொண்டர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்து வர, மானை ஏந்திய கையையுடைய இறைவனிடத்தில் நந்தியெம் பெருமான் அருளைப் பெற்ற அத்திருப்பதியை வணங்கி, புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறி மயங்கியவிடத்து 'அஞ்சற்க' என்று அருளுரை வழங்கும் இறைவரது திருவையாறு இதுவாகும் எனும் திருவுளத் துடன், மனம் நிறைந்து எழுந்த செந்தமிழினது சந்த இசைப் பதிகத்தால் வணங்கிப் போற்றினார், சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தர்.

குறிப்புரை: திருவையாற்றை நண்ணிய அளவில் அருளிய பதிகம் 'புலனைந்தும்' (தி.1 ப.130) எனத் தொடங்கும் மேகராகக் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். 'புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி, அலமந்த போதாக வஞ்சேலென் றருள்செய்வா னமருங்கோயில்' எனவரும் இப்பதிகத்தின் முதற்பாட் டினை முகந்து நின்று, ஆசிரியர் சேக்கிழார் இவ்வாறு அருளிச் செய் கின்றார். இம் மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

2200 **கோடல்கோங் கங்குளிர்கூ விளம்என்னுந்**
திருப்பதிகக் குலவு மாலை
நீடுபெருந் திருக்கூத்து நிறைந்ததிரு
வுள்ளத்து நிலைமை தோன்ற
ஆடுமா றதுவல்லான் ஐயாற்றெம்
ஐயனே என்று நின்று
பாடினார் ஆடினார் பண்பினொடும்
கண்பொழிநீர் பரந்து பாய. 303

---

302. பொழிப்புரை: அழகிய திருவீதிகளைக் கடந்து சென்று திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அறிதற்கு அரிய சிவபெருமான் நிலையாய் வீற்றிருக்கும் கோயிலின் அழகு பொருந்திய கோபுரத்தைச் சார்ந்து பணிந்து கோயிலுள் சென்று அளவில்லாத ஆசையானது பெருகித் தணியாத மனத்துடன் இறைவரின் திருக்கோயிலை வலமாய் வந்து பாம்பை அணிந்த அப்பெருமானின் திருமுன்பு வணங்கி நிலமுற விழுந்து, எழுந்து, அன்பால் போற்றுவாராய்,

303. பொழிப்புரை: 'கோடல்கோங் கங்குளிர் கூவிளம்' (தி.2 ப.6) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகமான சிறந்த சொல்மாலையை, நீடிய பெருந் திருக்கூத்தின் சிறப்பு நிறைவாகத் தம் உள்ளத்திலே தோன்ற 'ஆடு மாறுவல் லானும்ஐ யாறுடை யையனே' என்ற கருத்தை நிறை வாகக் கொண்ட பதிகத்தைப் பாடி, அன்பினால் இன்பமார்ந்திருக்கும் விழிகளிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் இடையீடின்றிப் பரந்து பாய்ந் திடப் பாடினார்; ஆடினார்.

குறிப்புரை: கோடல் கோங்கம்' எனத் தொடங்கும் இப்பதிகம் இந்தளப் பண்ணிலமைந்ததாகும். இத்தொடக்கமுடைய பதிகத்தின் முதற் பாடல், 'ஆடு மாறுவல் லானுமை யாறுடை யையனே' என நிறைவு பெறுகிறது. பதிகம் முழுதும் இவ்வாறமைந்த முடிபு கொண்ட தொடர்களை முகந்த நிலையில் சேக்கிழார் இவ்வாறு அருளிச்செய்கின்றார். இஃதன்றிப் பிள்ளையார் திருவையாற்றில் ஆடிப் பாடியவாறு அருளிய பதிகங்கள் மூன்று:

1. 'கலையார்மதி': (தி.1 ப.36) –தக்கராகம்.
2. 'பணிந்தவர்': (தி.1 ப.120) – வியாழக்குறிஞ்சி.
3. 'திருத்திகழ்': (தி.2 ப.32) – இந்தளம்.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

2201 பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து புறம்போந்து
பரவுதிருத் தொண்ட ரோடு
நிலவுதிருப் பதியதன் கண்நிகழுநாள்
நிகரிலா நெடுநீர்க் கங்கை
அலையுமதி முடியார்தம் பெரும்புலியூர்
முதலான அணைந்து போற்றிக்
குலவுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து மீண்டணைந்து
பெருகார்வங் கூரு நாளில். 304

2202 குடதிசைமேற் போவதற்குக் கும்பிட்டங்
கருள்பெற்றுக் குறிப்பி னோடும்
படருநெறி மேலணைவார் பரமர்திரு
நெய்த்தானப் பதியில் நண்ணி
அடையுமனம் உறவணங்கி அருந்தமிழ்மா
லைகள்பாடி அங்கு நின்றும்
புடைவளர்மென் கரும்பினொடு பூகமிடை
மழபாடி போற்றச் சென்றார். 305

---

304. பொழிப்புரை: பலமுறையும் வணங்கி எழுந்து வெளியே வந்து, வணங்கி எழும் திருத்தொண்டர்களுடன் நிலை பெற்று அத்திருப்பதி யில் இருந்தருளிய அந்நாள்களில், ஒப்பில்லாத பெருகிய நீரையுடைய கங்கை அலைதற்கு இடமான முடியில் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரது 'பெரும் புலியூர்' முதலான பதிகளுக்கும் சென்று போற்றித் தமிழ் மாலைகளைப் பாடி, மீண்டும் திருவையாற்றை அடைந்து, பெரு கும் ஆசை மிக அங்கிருந்து வரும் நாள்களில்,

குறிப்புரை: திருப்பெரும்புலியூரில் அருளிய பதிகம் 'மண்ணுமோர்' (தி.2 ப.67) எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இத்திருப்பதி முதலான பதிகளுக்கும் சென்றார் எனக் குறிப்பதற்கேற்ப அப்பதிகள் இவை என அறிதற்கு இல்லை.

305.பொழிப்புரை: இப்பதியின் மேற்குத் திசையில் செல்வதற்கு விடை பெறக் கும்பிட்டுத் திருவருளைப் பெற்று, அங்ஙனம் பெற்ற அவ்வருட் குறிப்பின் வழியே செல்கின்றவர் திருநெய்த்தானத்தை அடைந்து மனம் பொருந்த வணங்கி, அரிய தமிழ் மாலைகளைப் பாடி, அங்கிருந்து இருமருங்கும் வளரும் கரும்புடன் பாக்கு மரங்களும் நெருங்கியுள்ள 'திருமழபாடியை' வணங்கச் செல்லலானார்.

குறிப்புரை: திருநெய்த்தானத்தில் அருளிய பதிகம் 'மையாடிய கண் டன்' (தி.1 ப.15) எனத் தொடங்கும் நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகம் ஆகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

2203 செங்கைமான் மறியார்தந் திருமழபா
டிப்புறத்துச் சேரச் செல்வார்
அங்கையார் அழலென்னுந் திருப்பதிகம்
எடுத்தருளி அணைந்த போழ்தில்
மங்கைவாழ் பாகத்தார் மழபாடி
தலையினால் வணங்கு வார்கள்
பொங்குமா தவமுடையார் எனத்தொழுது
போற்றிசைத்தே கோயில் புக்கார். 306

2204 மழபாடி வயிரமணித் தூணமர்ந்து
மகிழ்கோயில் வலங்கொண் டெய்திச்
செழுவாச மலர்க்கமலச் சேவடிக்கீழ்ச்
சென்றுதாழ்ந் தெழுந்து நின்று
தொழுதாடிப் பாடிநறுஞ் சொல்மாலைத்
தொடையணிந்து துதித்துப் போந்தே
ஒழியாத நேசமுடன் உடையவரைக்
கும்பிட்டங் குறைந்தார் சின்னாள் 307

---

306. பொழிப்புரை: சிவந்த மான் கன்றை ஏந்திய சிவபெருமான் எழுந்தருளி இருக்கும் திருமழபாடியின் புறத்தே செல்பவரான பிள் ளையார், 'அங்கையாரழல்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைத் தொடங்கி, மேலும் அப்பதியை அணுகும் பொழுது 'உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவர் வீற்றிருக்கும் திருமழபாடியைத் தலை யினால் வணங்குபவர்கள் மேன்மேலும் பெருகும் தவம் பெற்றவர் கள்' எனப் பாடிப் போற்றித் தொழுதவாறே கோயிலுள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: 'அங்கையார் அழல்' (தி.3 ப.48) எனத் தொடங்கும் கௌசிகப் பண்ணிலமைந்த இப்பதிகத்தில் வரும் நான்காவது பாடல், 'திருமழ பாடியைத் தலையி னால்வணங் கத்தவ மாகுமே' என நிறைவு பெறுகிறது. இக்குறிப்பை உளங்கொண்ட வகையில், இவ்வாறு அருளுகின்றார் சேக்கிழார்.

307. பொழிப்புரை: அத்திருமழபாடியில் அழகிய வயிரமணித்தூண் ஆக வீற்றிருந்தருளும் பெருமானாரின் கோயிலை வலம் வந்து, செழுமையான மணம் பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிக் கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்று, தொழுதும் ஆடியும் பாடியும் நல்ல சொல்மாலைத் தொடை பாடிப் போற்றியும் வெளிப்போந்த நிலையில், இடையறாத அன்புடன் தம் தலைவரான இறைவரைக் கும்பிட்டு, அத்திருப்பதியில் சில நாள்கள் தங்கியிருந்தார் பிள்ளையார்.

குறிப்புரை: இத் திருப்பதியில் சாற்றியருளிய பதிகங்கள் இரண்டு: 1. 'களையும்' : (தி.2 ப.9) – இந்தளம். 2. 'காலையார்' : (தி.3 ப.28) – கொல்லி. இவற்றுள் முன்னையது இதுபொழுதும், பின்னையது இங்கிருந்த நாள்களிலுமாகப்

2205 அதன்மருங்கு கடந்தருளால் திருக்கானூர்
பணிந்தேத்தி ஆன்ற சைவ
முதன்மறையோர் அன்பிலா லந்துறையின்
முன்னவனைத் தொழுது போற்றிப்
பதநிறைசெந் தமிழ்பாடிச் சடைமுடியார்
பலபதியும் பணிந்து பாடி
மதகரட வரையுரித்தார் வடகரைமாந்
துறையணைந்தார் மணிநூல் மார்பர். 308

2206 சென்றுதிரு மாந்துறையில் திகழ்ந்துறையும்
திருநதிவாழ் சென்னி யார்தம்
முன்றில்பணிந் தணிநெடுமா ளிகைவலஞ்செய்
துள்புக்கு முன்பு தாழ்ந்து
துன்றுகதிர்ப் பரிதிமதி மருத்துக்கள்
தொழுதுவழி பாடு செய்ய
நின்றநிலை சிறப்பித்து நிறைதமிழின்
சொல்மாலை நிகழப் பாடி. 309

பாடியிருக்கலாம். இப்பதியில் இருந் தருளும் இறைவனின் திருப்பெயர் வயிரமணித்தூண்நாதர் என்பதாகும். 'மழபாடி வயிரத்தூணே' என்பது அப்பர் திருவாக்காகும்.

308. பொழிப்புரை: அப்பதியைக் கடந்து சென்றவர், திருக்கானூரைப் பணிந்து போற்றி, பெருமை பெற்ற ஆதிசைவர் இருக்கும் திரு அன்பிலாலந்துறை இறைவரை வணங்கிப் போற்றி, வளம் மிக்க சொற்களமைந்த செந்தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடி, சிவபெருமானின் பல பதிகளையும் வணங்கிப் போற்றி, அருவியென மதத்தைச் சொரியும் மலையனைய யானையை உரித்த இறைவரின் 'வடகரை மாந்துறையை' அழகிய முப்புரிநூல் அணிந்த மார்பையுடைய சம்பந்தர் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: திருக்கானூரில் அருளிய பதிகம், 'வானார் சோதி' (தி.1 ப.73) எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணிலமைந்ததாகும். திருஅன்பிலாலந்துறையில் அருளிய பதிகம், 'கணை நீடெரி' (தி.1 ப.33) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்ததாகும். 'சடை முடியார் பல பதியும் பாடி' என்பதற்கேற்பப் பிள்ளையார் வணங்கிய திருப்பதிகள் எவை என அறிதற்கியன்றிலது. பதம் – வளம் மிக்க சொற்கள்: மந்திரம் என்றலுமாம். மாந்துறை – ஊர்ப்பெயர். காவிரியின் வடகரையில் அமைந்திருத்தல் பற்றி அஃது அதற்கு அடைமொழியாயிற்று.

309. பொழிப்புரை: சென்றவர், திருமாந்துறையில் விளக்கம் பெற வீற்றிருந்தருளும் கங்கையாறு தங்கப் பெற்று வாழ்வு அடைந்த சடையை உடைய

2207 அங்கணகன் றம்மருங்கில் அங்கணர்தம்
பதிபிறவும் அணைந்து போற்றிச்
செங்கமலப் பொதியவிழச் சேல்பாயும்
வயல்மதுவால் சேறு மாறாப்
பொங்கொலிநீர் மழநாட்டுப் பொன்னிவட
கரைமிசைப் போய்ப் புகலி வேந்தர்
நங்கள்பிரான் திருப்பாச்சி லாச்சிரா
மம்பணிய நண்ணும் போதில் 310

2208 அந்நகரிற் கொல்லிமழ வன்பயந்த
அரும்பெறல்ஆர் அமுத மென்சொல்
கன்னிஇள மடப்பிணையாங் காமருகோ
மளக்கொழுந்தின் கதிர்செய் மேனி
மன்னுபெரும் பிணியாகும் முயலகன்வந்
தணைவுறமெய் வருத்த மெய்தித்
தன்னுடைய பெருஞ்சுற்றம் புலம்பெய்தத்
தானும்மனந் தளர்வு கொள்வான். 311

இறைவரின் திருமுற்றத்தை வணங்கி, அழகிய நீண்ட திருமாளிகையை வலம் வந்து, உட்சென்று, திருமுன் விழுந்து பணிந்து, செறிந்த ஒளிர்க் கதிர்களையுடைய ஞாயிறும், சந்திரனும், தேவ மருத்துவர்களும் தொழுது வழிபட, இறைவர் எழுந்தருளிய நிலையைச் சிறப்பித்த சொல்மாலையை நிலவி நிற்கும்படியாகப் பாடி,

குறிப்புரை: திருமாந்துறையில் அருளியது, 'செம்பொனார் தரு' (தி.2 ப.110) எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணிலமைந்ததாகும். பரிதி, மதி, தேவ மருத்துவர்களும் வழிபட்டமை இப்பதிகத்துள் வரும் ஆறாவது பாடலில் காணும் குறிப்பாகும்.

310. பொழிப்புரை: அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி அருகில் உள்ள சிவ பெருமானின் பிற திருப்பதிகளையும் வணங்கி, செந்தாமரை மலர்க ளின் மொட்டு அவிழ, சேல்மீன் பாய, தேன் பொழிவதால் சேறு உலராத வயல்களையுடைய, பொங்கும் ஒலிமிக்க நீரையுடைய மழநாட்டில், காவிரியின் வடகரை வழியாகச் சென்ற சீகாழித் தலைவர், நம் இறைவரின் திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தைத் தொழுவதற்குச் சேரும் பொழுதில்,

குறிப்புரை: பாச்சில் – ஊரின் பெயர். ஆச்சிராமம் – கோயிலின் பெயர். 'பதி பிறவும்' என்பன திருத்தவத்துறை, பூவாளூர், திருமங் கலம் முதலியன வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் கிடைத்தில.

311. பொழிப்புரை: அந்நகரத்தில் கொல்லி மழவன் தான்

2209 மற்றுவே றொருபரிசால் தவிராமை
மறிவளரும் கையார் பாதம்
பற்றியே வருங்குலத்துப் பான்மையினான்
ஆதலினாற் பரிவு தீரப்
பொற்றொடியைக் கொடுவந்து போர்க்கோலச்
சேவகராய்ப் புரங்கள் மூன்றும்
செற்றவர்தங் கோயிலினுள் கொடுபுகுந்து
திருமுன்பே இட்டு வைத்தான். 312

2210 அவ்வளவில் ஆளுடைய பிள்ளையார்
எழுந்தருளி அணுக வெய்தச்
செவ்வியமெய்ஞ்ஞானமுணர் திருஞான
சம்பந்தன் வந்தான் என்றே
எவ்வுலகுந் துயர்நீங்கப் பணிமாறுந்
தனிக்காளத் தெழுந்த வோசை
வெவ்வுயிர்க்கும் அவன்கேளா மெல்லியலை
விட்டெதிரே விரைந்து செல்வான். 313

பெற்றெடுத்த அரிய அமுதம் போன்ற மென்மையான சொல்லையுடைய கன்னியான இளமான் போன்ற அழகான இளங்கொழுந்தினுடைய ஒளி பொருந்திய உடம்பில், முயலகன் வந்து சார்ந்ததால், உடல் வருந்தித் தனது உறவினர் வருந்தத் தானும் உள்ளத் தளர்ச்சி அடைந்தவனாய்,

குறிப்புரை: முயலகன் – உடலில் வலிப்பு ஏற்பட உணர்வற்றுக் கிடக்கும் நோய் இக்காலத்தில் வலிப்பு எனக் கூறப் படுவதொரு நோய்.

312. பொழிப்புரை: எவ்வாற்றானும் நீக்க மாட்டாமையால், மான் கன்றினையுடைய திருக்கையைக் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் பற்றி வாழ்தலையே வழிவழியாகக் கொண்டு நிற்கும் தன்மையனாதலின், அத்துன்பம் நீங்கும் பொருட்டுப் பொன் வளையல் அணிந்த அப்பெண்ணை அழைத்து வந்து, போர்க்கோலம் கொண்ட வீரராய், முப்புரங்களையும் எரித்த இறைவரின் திருக் கோயிலில், அவர் திருமுன்பு இட்டு வைத்தான்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

313. பொழிப்புரை: அந்நிலையில் ஆளுடைய பிள்ளையார் அத்திருப்பதிக்கு எழுந்தருளி, அப்பதியினை அணுகிவரச் 'செம்மை தரும் மெய்ஞ்ஞானத்தை உணர்ந்த திருஞானசம்பந்தன்' என எவ்வுலகும் துன்பம் நீங்குமாறு ஒலிக்கின்ற

2211 மாநகரம் அலங்கரிமின் மகரதோ
ரணம்நாட்டும் மணிநீர் வாசத்
தூநறும்பூ ரணகும்பம் சோதிமணி
விளக்கினொடு தூபம் ஏந்தும்
ஏனையணி பிறவுமெலாம் எழில்பெருக
இயற்றும்என ஏவித் தானும்
வானவர்நா யகர்மகனார் வருமுன்பு
தொழுதணைந்தான் மழவர் கோமான். 314

2212 பிள்ளையார் எழுந்தருளப் பெற்றேனென்
றானந்தம் பெருகு காதல்
வெள்ளநீர் கண்பொழியத் திருமுத்தின்
சிவிகை யின்முன் வீழ்ந்தபோது
வள்ளலார் எழுகவென மலர்வித்த
திருவாக்கால் மலர்க்கை சென்னி
கொள்ளமகிழ்ந் துடன்சென்று குலப்பதியின்
மணிவீதி கொண்டு புக்கான். 315

திருக்காளம் முதலான இயங்கள் ஒலிக்க, துன்ப மிகுதியால் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு இருக்கும் அக்கொல்லி மழவன், அதனைக் கேட்டு, மென்மைத் தன்மை வாய்ந்த அப்பெண்ணை அங்கே விட்டுப் பிள்ளையாரை எதிர் கொள்ள விரைந்து செல்வானாகி,

314. பொழிப்புரை: 'பெரிய இந்நகரை அணிசெய்யுங்கள். மகர தோரணங்களைக் கட்டுங்கள்! மணிகளை இட்ட மணநீர் நிறைந்த நிறை குடங்களையும் ஒளியுடைய அழகிய விளக்குகளுடன் நறுமணப் புகையையும் ஏந்துங்கள்! இன்னும் பிறபிற அணிகளையெல்லாம் பெருகச் செய்யுங்கள்!' என ஆணையிட்டு, அக்கொல்லி மழவன் தானும் தேவதேவரான சிவபெருமானின் மகனாரான பிள்ளையாரின் திருமுன்பு தொழுதபடியே சென்றணைந்தான்.

குறிப்புரை: அம்மையப்பராய் வந்து ஞானப்பால் ஊட்டியமை யின், பிள்ளையார் அவர் திருமகனார் எனக் கருதப் பெற்றனர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

315. பொழிப்புரை: சென்றவன் 'பிள்ளையார் எழுந்தருளப் பேறு பெற்றேன்!' என எண்ணி, மேன்மேலும் பெருகும் அன்பினால் வெள்ளமாய்க் கண்கள் நீரைப் பொழிய, முத்துச் சிவிகையின் முன்பு விழுந்த பொழுது, வள்ளலாரான பிள்ளையார் 'எழுக' என்ற திரு வாக்கால் அருள, அவன் தன் மலர்க் கைகளைத் தலைமேல் குவித்துக் கொண்டு எழுந்து, அவருடனே சென்று பழமையான அப்பதியின் திருவீதி வழியே அழைத்துக் கொண்டு வந்து நகரினுள் புகுந்தான்.

2213 மங்கலதூ ரியம்முழங்கு மணிவீதி
கடந்துமதிச் சடையார் கோயிற்
பொங்குசுடர்க் கோபுரத்துக் கணித்தாகப்
புனைமுத்தின் சிவிகை நின்றும்
அங்கண்இழிந் தருளுமுறை இழிந்தருளி
அணிவாயில் பணிந்து புக்குத்
தங்கள்பிரான் கோயில்வலங் கொண்டுதிரு
முன்வணங்கச் சாருங் காலை. 316

2214 கன்னியிளங் கொடியுணர்வு கழிந்துநிலன்
சேர்ந்ததனைக் கண்டு நோக்கி
என்இதுவென் றருள்செய்ய மழவன்தான்
எதிர்இறைஞ்சி அடியேன் பெற்ற
பொன்இவளை முயலகனாம் பொருவிலரும்
பிணிபொருந்தப் புனிதர் கோயில்
முன்னணையக் கொணர்வித்தேன் இதுபுகுந்த
படியென்று மொழிந்து நின்றான். 317

---

316. பொழிப்புரை: மங்கல இயங்கள் ஒலிக்கும் அவ்வீதியைக் கடந்து சென்று, பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சடையையுடைய இறைவரின் திருக்கோயிலின் பொங்கும் ஒளி வீசும் கோபுரத்துக்கு அருகில், அழகிய முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கிய பிள்ளையார், அழகிய வாயிலை வணங்கி உள்ளே புகுந்து, தம் இறைவரின் கோயிலை வலம் வந்து, அப்பெருமானைத் திருமுன்பு சென்று வணங்கச் செல் லும் பொழுது,

317. பொழிப்புரை: கன்னியாகிய இளங்கொடிபோன்ற ஒரு பெண், உணர்வின்றி நிலத்தில் கிடப்பதைப் பார்த்து, இஃது என்ன ? எனப் பிள்ளையார் கேட்க, அதனைக் கேட்ட கொல்லி மழவன், அவர் எதிரே வணங்கி, 'அடியேன் பெற்ற பொன் போன்ற இப் பெண்ணை ஒப்பில் லாத தீர்ப்பதற்கு அரிய 'முயலகன்' என்ற நோய் பற்ற, அதனைத் தீர்க்க இயலாது இறைவர் தம் திருக்கோயிலில் அவர் திருமுன்பு கொணர்ந்து இவ்வகையில் கிடத்தியுள்ளேன்! இதுவே நிகழ்ந்தது!' எனக் கூறி நின்றான்.

318. பொழிப்புரை: அழகிய மாலையை அணிந்த மழவன் சொல் லியவற்றை அருளோடும் கேட்டருளி, அந்நிலையில் நின்றவாறே, பாம்பு வாழ்தற் கிடனாய சிவந்த சடையினையுடைய திருப்பாச்சிலாச் சிராமத்தில் வீற்றிருக்கும் மேலாய பெருமானைப் பணிந்து, நஞ்சு வளர்தற் கிடனாய கழுத்தினை யுடையவரே,

2215 அணிகிளர் தாரவன் சொன்னமாற்றம்
அருளொடுங் கேட்டுஅந் நிலையின்நின்றே
பணிவளர் செஞ்சடைப் பாச்சின்மேய
பரம்பொரு ளாயினா ரைப்பணிந்து
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையைவாட
மயல்செய்வ தோஇவர் மாண்பதென்று
தணிவில் பிணிதவிர்க் கும்பதிகத்
தண்டமிழ் பாடினார் சண்பைநாதர். 318

2216 பன்னு தமிழ்மறை யாம்பதிகம்
பாடித் திருக்கடைக் காப்புச்சாத்தி
மன்னுங் கவுணியர் போற்றிநிற்க
மழவன் பயந்த மழலைமென்சொல்
கன்னி யுறுபிணி விட்டுநீங்கக்
கதுமெனப் பார்மிசை நின்றெழுந்து
பொன்னின் கொடியென ஒல்கிவந்து
பொருவலித் தாதை புடையணைந்தாள். 319

இம்மங்கையை வாடும்படி மயக்கம் செய்வதோ இவர்தம் மாண்பு என்று எடுத்துத் தீர்த்தற்கரிய அந்நோயினைத் தீர்க்கும் தண்தமிழ்ப் பதிக மாலையைப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'துணிவளர் திங்கள்' (தி.1 ப.44) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகத்தின் முதற் பாடல், 'மணிவளர்கண்டரோ மங்கையைவாட மயல்செய்வதோ விவர்மாண்பே' என நிறைவு பெறுகிறது. இதனையே ஆசிரியர் எடுத்து மொழிகின்றார். இப்பதிகப் பாடல்கள் பத்தும் இறைவனின் அரும் பண்புகள் பலவற்றையும் விரித்துக் கூறி, 'இவ்வரும் பண்பு உடையவரோ இந்நங்கையை இடர் செய்வதா இவர் மாண்பு' என எடுத்து மொழிகின்றன. இப்பதிக முதற் பாடலில் 'சுடர்ச்சடை சுற்றி முடித்து' எனக் கூறுதற்கேற்ப இத்திருக் கோயிலில் உள்ள கூத்தப் பெருமானின் திருமுடி இன்றும் காட்சி அளிக்கின்றது.

319. பொழிப்புரை: புகழ்ந்து பேசப்படுகின்ற தமிழ் மறையான திருப்பதிகத்தைப் பாடி, நிறைவில் திருக்கடைக்காப்பும் அருளிச் செய்து, நிலைபெற்ற கவுணியர் தலைவரான சம்பந்தர் வணங்கி நிற்ப, அதுபொழுது மழவன் பெற்ற மழலையாகிய மென்மையான சொற் களையுடைய அக்கன்னி, நோய் நீங்கப் பெற்று, மிக விரைவாக நிலத் தினின்றும் எழுந்து பொற்கொடிபோல் ஒதுங்கி நடந்து வந்து, போர் வன்மை கொண்ட தந்தையின் அருகே அடைந்தனள்.

2217 வன்பிணி நீங்கு மகளைக்கண்ட
மழவன் பெருகு மகிழ்ச்சிபொங்கத்
தன்தனிப் பாவையும் தானுங்கூடச்
சண்பையர் காவலர் தாளில்வீழ
நின்ற அருமறைப் பிள்ளையாரும்
நீரணி வேணி நிமலர்பாதம்
ஒன்றிய சிந்தை யுடன்பணிந்தார்
உம்பர்பிரான் திருத் தொண்டர்ஆர்த்தார். 320

2218 நீடு திருவாச் சிராமம்மன்னும்
நேரிழை பாகத்தர் தாள்வணங்கிக்
கூடும் அருளுடன் அங்கமர்ந்து
கும்பிடும் கொள்கைமேற் கொண்டுபோந்தே
ஆடல் பயின்றார் பதிபிறவும்
அணைந்து பணிந்தடி போற்றியேகிச்
சேடர்கள் வாழுந் திருப்பைஞ்ஞீலிச்
சிவபெருமானை இறைஞ்சச் சென்றார். 321

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன. இவ்வர லாற்றை நினைவு கூரும் வகையில் இப்பதியிலுள்ள கூத்தப் பெரு மானின் திருவடிக்கீழ் முயலகன் இல்லாதுள்ளது. எனினும் முயலகன் என்னும் நோய் வேறு; திருவடிக்கீழ் இருக்கும் முயலகன் வேறு.

320. பொழிப்புரை: கொடிய முயலகன் என்ற நோய் நீங்கிய மக ளைக் கண்ட மழவன், பெருகிய மகிழ்ச்சிமீதூர, தன்னுடைய ஒப்பில் லாத மகளும் தானும் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரின் திருவடி களில் விழுந்து வணங்க, அங்கு நின்ற பிள்ளையாரும் கங்கை நீரைத் தரித்த சடையையுடைய குற்றமற்ற இறைவரின் திருவடிகளை ஒரு நெறியாகக் கொண்டு பணிந்தார்; தேவ தேவரான இறைவரின் அடிய வர்கள் மகிழ்வொலி செய்தனர்.

321. பொழிப்புரை : என்றும் அருள் நீடுகின்ற திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தில் நிலையாய் எழுந்தருளியிருக்கும் உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, பெருகிவரும் சிவபெருமானின் அருளுடனே அங்கிருந்த பிள்ளையார், மேலும் பல பதிகளை வணங்கும் திருக்குறிப்பால் சென்று, ஆடலில் மகிழ் வுடைய இறைவரின் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் அடைந்து வணங்கித் திருவடிகளைப் போற்றி, மேலும் சென்று அறிவால் சிறந்தவர் உறைகின்ற 'திருப்பைஞ்ஞீலிச்' சிவபெருமானை வணங்குவதற்காகச் சென்றருளினார்.

2219 பண்பயில் வண்டினம் பாடுஞ்சோலைப்
பைஞ்ஞீலி வாணர் கழல்பணிந்து
மண்பர வுந்தமிழ் மாலைபாடி
வைகி வணங்கி மகிழ்ந்து போந்து
திண்பெருந் தெய்வக் கயிலையில்வாழ்
சிவனார் பதிபல சென்றிறைஞ்சிச்
சண்பை வளந்தரு நாடர்வந்து
தடந்திரு ஈங்கோய் மலையைச்சார்ந்தார். 322

2220 செங்கட் குறவரைத் தேவர்போற்றுந்
திகழ்திரு ஈங்கோய் மலையின்மேவுங்
கங்கைச் சடையார் கழல்பணிந்து
கலந்த இசைப்பதி கம்புனைந்து
பொங்கர்ப் பொழில்சூழ் மலையும்மற்றும்
புறத்துள்ள தானங்க ளெல்லாம்போற்றிக்
கொங்கிற் குடபுலஞ் சென்றணைந்தார்
கோதின் மெய்ஞ் ஞானக் கொழுந்தனையார். 323

குறிப்புரை: இங்குப் பதிபிறவும் என்றது திருப்புலிவலம், திருத்துறையூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

322. பொழிப்புரை: பண்களைப் பயிலும் வண்டினங்கள் பாடுதற்கு இடனான சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பைஞ்ஞீலி இறைவர் திருவடி களை வணங்கி, உலகத்தவர் போற்றும் தமிழ் மாலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அத்திருப்பதியில் தங்கி வணங்கி மகிழ்ந்து, மேற்சென்று, திண்ணிய பெரிய தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த திருக்கயிலை மலையில் வாழ்கின்ற சிவபெருமானின் பதிகள் பலவற்றையும் சென்று வணங்கி, வளம் தருகின்ற சீகாழிப் பதிக்குத் தலைவரான பிள்ளையார், 'திரு ஈங்கோய்' மலையைச் சார்ந்தார்.

குறிப்புரை: திருப்பைஞ்ஞீலியில் அருளியது, 'ஆரிடம் பாடிலர்' (தி.3 ப.14) எனத் தொடங்கும் காந்தாரபஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த திருப்பதிகமாகும். பதிபல என்றது திருத்தலையூர், திருநெற்குன்றம், முசிறி முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

323. பொழிப்புரை: சிவந்த கண்களை உடைய குறவரைத் தேவர்கள் வந்து வணங்குவதற்கு இடனான, 'திருஈங்கோய்' மலையில் வீற்றிருக்கும் கங்கையைச் சடையில் கொண்ட சிவபெருமானைப் பணிந்து, இசையுடன் பொருந்திய திருப்பதிகத்தைப் பாடி, பெருகிய சோலைகள் சூழ்ந்த மலையையும் மற்றும் அயலில் உள்ள இடங்கள் எல்லாவற்றையும் வணங்கிக் கொங்கு நாட்டின்

2221 அண்டர்பிரான் ஆலயங்கள்
அம்மருங்குள் எனபணிந்து
தெண்டிரைநீர்த் தடம்பொன்னித்
தென்கரையாங் கொங்கினிடை
வண்டலையும் புனற்சடையார்
மகிழ்விடங்கள் தொழுதணைந்தார்
கொண்டல்பயில் நெடும்புரிசைக்
கொடிமாடச் செங்குன்றூர். 324

மேல்பகுதியில், குற்றம் இல்லாத மெய்ஞ்ஞானக் கொழுந்தனைய ஆளுடைய பிள்ளையார் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விடத்துப் பாடியருளியது, ‘வானத்துயர் தண்’ (தி.1 ப.70) எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணிலமைந்த பதிகம் ஆகும். இங்கு மலை எனக் குறிப்பது திருவாட்போக்கி (ஐயர் மலை) யாகலாம். ஆனால் இதனைப் பின்னர் வந்து வணங்குவதாக ஆசிரி யர், 339 ஆம் பாடலிலும் குறிக்கின்றார்.

324.பொழிப்புரை: தேவர்களின் தலைவரான சிவபெருமான் திருக்கோயில்கள் அப்பக்கங்களில் உள்ளவற்றையெல்லாம் வணங்கிச் சென்று, தெளிவான அலைகளையுடைய நீர் கொண்ட காவிரியின் தெற்குக் கரையில் உள்ள கொங்கு நாட்டில், வண்டுகள் அலைதற்கு இடனாகப் பெருகும் நீரையுடைய சடையார் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கி, மேகங்கள் தவழும் நீண்ட மதிலையுடைய திருக்கொடிமாடச் செங்குன்றினை அடைந்தார் பிள்ளையார்.

குறிப்புரை: தென்கரையாம் கொங்கினிடை எனப் பின்னர் விதந்து கூறுவதால் அண்டர்பிரான் ஆலயங்கள் என முன்னர்க் கூறுவது காவிரியின் வடகரையிலுள்ள திருப்பதிகள் பலவுமாகும். இவ்வகை யில் ஈங்கோய் மலையிலிருந்து ஏறத்தாழ நாமக்கல், சேலம் வரையில் உள்ள திருப்பதிகள் பலவுமாகலாம். இதுபோன்றே காவிரித் தென் கரையிலும் கடம்பந்துறை முதல் கரூர் வரையிலுள்ள திருப்பதிகள் பலவுமாகலாம். கருவூரில் வணங் குவதைப் பின் 339 ஆம் பாடலில் ஆசிரியர் குறித்தருளுகின்றார். காழிச்செல்வர் இவ்வகையில் வணங்கிச் சென்ற அத்திருப்பதிகளைப் பெயரளவில் அறிதற்கியலாதுள்ளது. திருவருளாக, கொடிமாடச் செங்குன்றூர் இக்காலத்துத் திருச் செங்கோடு என வழங்கப் பெறுகின்றது.

325. பொழிப்புரை: அந்த நகரத்தில் வாழ்பவர்களும் சிவனடியார் களும் மகிழ்ந்து நீண்ட பல தோரணங்கள், வாழை மரங்கள், பாக்கு மரங்கள் முதலானவற்றை அமைத்து அணிசெய்து, எதிர்கொண்டு வணங்கிப் போற்றி, இருகைகளையும் தலைமீது பொருந்த ஏற்றி, சினமுடைய ஆனேற்றை ஊர்தியாகவுடைய இறைவர் எழுந்தருளிய கோயிலின்கண் பிள்ளையாரை அழைத்துக் கொண்டு சென்றனர்.

2222 அந்நகரில் வாழ்வாரும்
அடியவரும் மனமகிழ்ந்து
பன்னெடுந்தோ ரணமுதலாப்
பயிலணிகள் பலஅமைத்து
முன்னுறவந் தெதிர்கொண்டு
பணிந்தேத்தி மொய்கரங்கள்
சென்னியுறக் கொண்டணைந்தார்
சினவிடையார் செழுங்கோயில். 325

2223 தம்பெருமான் கோயிலினுள்
எழுந்தருளித் தமிழ்விரகர்
நம்பரவர் திருமுன்பு
தாழ்ந்தெழுந்து நலஞ்சிறக்க
இம்பரும்உம் பருமேத்த
இன்னிசைவண் டமிழ்பாடிக்
கும்பிடும்ஆ தரவுடன்அக்
கோநகரில் இனிதமர்ந்தார். 326

2224 அப்பாலைக் குடபுலத்தில்
ஆறணிந்தார்அமர்கோயில்
எப்பாலுஞ் சென்றேத்தித்
திருநணா வினைஇறைஞ்சிப்
பைப்பாந்தள் புனைந்தவரைப்
பரவிப்பண் டமர்கின்ற
வைப்பான செங்குன்றூர்
வந்தணைந்து வைகினார். 327

---

326. பொழிப்புரை: நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தர், தம் இறைவர் கோயிலுள் சென்று, அவரது திருமுன்பு தாழ்ந்து வணங்கி, இம்மண்ணுலகத்தவரும், விண்ணுலகத்தவரும் நலம்பெற இனிய இசையுடன் வளம் பொருந்திய தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடி, மேலும் கும்பிட வேண் டும் என்ற ஆசையால் அந்நகரத்தில் இனிதாக வீற்றிருந்தார்.

குறிப்புரை: இறைவன் திருமுன்பு அருளிய பதிகம் 'வெந்த வெண் ணீறணிந்து' (தி.1 ப.107) எனத் தொடங்கும் வியாழக் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகம் ஆகும்.

327. பொழிப்புரை: அப்பகுதியில் மேற்குத் திசையில், கங்கையைச் சூடிய இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில்களை உடைய எல்லா

2225 ஆங்குடைய பிள்ளையார்
அமர்ந்துறையும் நாளின்கண்
தூங்குதுளி முகிற்குலங்கள்
சுரந்துபெய லொழிகாலை
வீங்கொலிநீர் வைப்பெல்லாம்
வெயில்பெறா விருப்புவரப்
பாங்கர்வரை யுங்குளிரும்
பனிப்பருவ மெய்தியதால். 328

இடங்களிலும் சென்று வணங்கி, ‘திருநணா’ என்ற பதியை அடைந்து, பாம்பை அணிந்த இறைவரை வணங்கி, முன்னர்த் தாம் விரும்பி எழுந்தருளியிருந்த கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் சென்று வீற்றிருந்தார்.

குறிப்புரை: குடபுலத்திலுள்ள கோயில்கள் எல்லாம் சென்றிறைஞ்சி என்றது, பேரூர், அவிநாசி, கொல்லிமலை, மாட்டூர், சேவூர், தோழூர், ஏழூர், திருமுருகன்பூண்டி, குரக்குத்தளி, குமரிகொங்கு முதலியன வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில. திருநணா என்பது இக்காலத்தில் பவானி என அழைக்கப் பெறுகிறது. இத்திருப்பதியில் அருளிய பதிகம் ‘பந்தார்விரல்’ (தி.2 ப.72) எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

328. பொழிப்புரை: அவ்விடத்தில் ஆளுடைய பிள்ளையார் விரும்பித் தங்கியிருந்த நாள்களில், பெய்யும் துளிகளையுடைய மேகக் கூட்டங்கள் மழை சுரத்தலின்றும் நீங்கப் பெருகிய ஒலியுடைய நீரால் சூழப்பட்ட உலகில் எல்லாரும் வெயில் பெறாததனால், அவ் விருப்பம் மேலிட அருகிலுள்ள மலைகளும் குளிர்ச்சி அடையத்தக்க முன்பனிப் பருவம் வந்து சேர்ந்தது.

குறிப்புரை: மழைபொழியும் காலம் கூதிர்க் காலம் ஆகும். அது நீங்க முன்பனிக் காலம் வந்தது. இக்கால இயற்கையைத் தொல்காப்பியம் முதலாகவுள்ள இலக்கண நூல்கள் தொடர்ந்து குறித்து வந்துள்ளன. இவ்வாறு மழையும், அது நீங்கியபின் பனியும் தொடர்ந்தமையின், வெயில் வேண்டும் விருப்பைப் பெற்றனர் மக்கள்.

329.பொழிப்புரை: வண்டின் கூட்டங்கள் வெறுத்து நீங்க, தாமரைகள் முகம் கருக, பளிங்கு மணியை மரகதக் கொடியில் கோத்தது போல மெல்லிய அறுகம்புல்லின் நுனியில் பனித் துளிகள் சேர்ந்து அசைய, சூழ்ந்த பனியினால் நேர்ந்த குளிருக்கு ஆற்றாது உடைந்து, குன்றுகளும் வெண்மையான போர்வை போர்த்தன போல விளங்கின.

2226 அளிக்குலங்கள் சுளித்தகல
அரவிந்தம் முகம்புலரப்
பளிக்குமணி மரகதவல்
லியிற்கோத்த பான்மையெனத்
துளித்தலைமெல் லறுகுபனி
தொடுத்தசையச் சூழ்பனியால்
குளிர்க்குடைந்து வெண்படாம்
போர்த்தனைய குன்றுகளும். 329

2227 மொய்பனிகூர் குளிர்வாடை
முழுதுலவும் பொழுதேயாய்க்
கொய்தளிர்மென் சோலைகளும்
குலைந்தசையக் குளிர்க்கொதுங்கி
வெய்யவனும் கரநிமிர்க்க
மாட்டான்போல் விசும்பினிடை
ஐதுவெயில் விரிப்பதுவும்
அடங்குவது மாகுமால். 330

2228 நீடியஅப்பதிகளெலாம்
நிரைமாடத் திறைகள்தொறும்
பேடையுடன் பவளக்கால்
புறவொடுங்கப் பித்திகையின்
தோடலர்மென் குழன்மடவார்
துணைக்கலச மென்முலையுள்
ஆடவர்தம் பணைத்தோளும்
மணிமார்பும் அடங்குவன. 331

குறிப்புரை: இதில் வரும் உவமைகள் இரண்டும், வருணனைக்கு அழகுக்கு அழகு செய்வன போல் விளங்குகின்றன.

330. பொழிப்புரை: மிக்க பனி செறிந்த குளிரையுடைய வாடைக் காற்று முழுமையாக வீசும் காலமானதால், பறித்தற்குரிய தளிர்கள் தழைத்த மெல்லிய சோலைகளும் குளிர்ச்சி பெற்றுத் தடுமாற, குளிரால் ஒருமருங்கு ஒதுங்கி நிற்கும் கதிரையுடைய சூரியனும் தன் கதிர்களை நிமிர்ந்து செலுத்த முடியாதவன் போல வானத்தில் கதிர்களைச் செலுத்துவதும் அடக்குவதுமாக இருந்தான்.

331. பொழிப்புரை: பழமையால் நீடிய அங்குள்ள திருப்பதிகள் எங்கும நிரல்பட அமைந்த மாடங்களின் வீட்டு இறப்புகள்தொறும், தம் பெடைகளுடன் பவளம்

2229 அரிசனமும் குங்குமமும்
அரைத்தமைப்பார் அயலெல்லாம்
பரியஅகிற் குறைபிளந்து
புகைப்பார்கள் பாங்கெல்லாம்
எரியுமிழ்பேழ் வாய்த்தோணி
இரும்பீர்ப்பார் இடையெல்லாம்
விரிமலர்மென் புறவணிந்த
மீப்புலத்து வைப்பெல்லாம். 332

2230 அந்நாளில் கொடிமாடச்
செங்குன்றூர் அமர்ந்திருந்த
மெய்ஞ்ஞானப் பிள்ளையா
ருடன்மேவும் பரிசனங்கள்
பன்னாளும் அந்நாட்டில்
பயின்றதனால் பனித்தகுளிர்
முன்னான பிணிவந்து
மூள்வதுபோல் முடுகுதலும். 333

போன்ற கால்களை உடைய புறாக்கள் ஒடுங்கியிருக்கும்; சிறுசண்பக மலரின் இதழ்கள் விரிவதற்கு இடமான மென்மையான கூந்தலையுடைய தம் பெண்களின் இணைக் கலசம் போன்ற விரும்பத்தக்க மார்பகங்களில், ஆடவர்களின் பருத்த தோள்களும் அழகிய மார்புகளும் அடங்குவனவாம்.

332. பொழிப்புரை: விரியும் மென்மையான மலர்களையுடைய மலை சார்ந்த நிலங்களில் எங்கும், அருகில் மஞ்சளும் குங்குமமும் சேர அரைத்து வைப்பர்; பக்க இடங்கள் எங்கும் பெரிய அகில் துண்டு களைப் பிளந்து புகை எழுப்புவர்; இடை இடங்களில் தீயை உமிழ் கின்ற பெரிய வாயை உடைய தோணி வடிவில் அமைந்த இரும்புச் சட்டியைக் குளிர் காய்வதன் பொருட்டுத் தம் அருகில் இழுத்துக் கொள்வர்.

குறிப்புரை: மஞ்சளும், குங்குமமும் சேர அரைத்து வைத்து அனலூட்டி அகில் பொடி தூவி சூடான நறுமணப்புகை கொள்ள குளிருக்கு இதமாம். இந்நான்கு பாடல்களும் முன்பனிப் பருவத்தைச் சித்தரித்துக் காட்டும் அழகு எண்ணி மகிழ்தற்குரியதாம்.

333. பொழிப்புரை: அந்நாள்களில் கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் தங்கியிருந்த பிள்ளையாருடன் உள்ள அடியவர்கள், பல நாள்கள் அங்குத் தங்கியிருந்ததால், நடுங்குதற்கு ஏதுவாய குளிரை முன்னே காணும் மலைச்சுரம் வந்து மேல் அடர்வதைப் போல் வருத்தவே,

2231 அந்நிலைமை ஆளுடைய
பிள்ளையார்க் கவர்களெலாம்
முன்னறிவித் திறைஞ்சுதலும்
முதல்வனார் அருள்தொழுதே
இந்நிலத்தின் இயல்பெனினும்
நமக்கெய்தப் பெறாஎன்று
சென்னிமதி யணிந்தாரைத்
திருப்பதிகம் பாடுவார். 334

2232 அவ்வினைக் கிவ்வினை
என்றெடுத் தையர்அமுதுசெய்த
வெவ்விடம் முன்தடுத்
தெம்மிடர் நீக்கிய வெற்றியினால்
எவ்விடத்தும்அடி யார்இடர்
காப்பது கண்டமென்றே
செய்வினை தீண்டா திருநீல
கண்டம் எனச்செப்பினார். 335

குறிப்புரை : குளிர் முன்னரும், சுரம் பின்னரும் வருதலின், முன்னான பிணி வந்து என்றார். மலைநாட்டியற்கையில் வரும் சுரம் மலைச்சுரம் ஆகும்.

334.பொழிப்புரை: அந்நிலைமையை அங்குச் சூழவுள்ளார்கள் எல்லாம் பிள்ளையாரின் திருமுன் போந்து, அவரிடம் கூறி விண்ணப்பித்துக் கொள்ளவும், இறைவரின் திருவருளைத் தொழுது, 'இந் நாட்டின் இயல்பே இது; ஆயினும் இதன் கொடுமைகள் நமக்கு வந்து சேர மாட்டா' என்ற கருத்துடன், சென்னியில் சந்திரனை அணிந்த இறைவரைத் திருப்பதிகம் பாடுவாராய்,

335.பொழிப்புரை: 'அவ்வினைக்கு இவ்வினை' (தி.1 ப.116) என்று தொடங்கி, 'இறைவர் உண்ட கொடிய நஞ்சைத் தடுத்து எம் துன்பங்களை யெல்லாம் வராமல் காத்தது அவரது திருநீலகண்டமே ஆகும்' என்ற கருத்தினை வைத்துச் 'செய்வினை எம்மைத் தீண்டப் பெறா' என்று திருநீலகண்டத்தினிடம் ஆணை என அருளினார்.

குறிப்புரை: 'அவ்வினைக்கு இவ்வினையாம்' (தி.1 ப.116) எனத் தொடங்கும் பதிகம் வியாழக்குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்ததாகும். நீலகண்டம் – கருமை பொருந்திய கழுத்து. பிறவுயிர்கட்கு இறுதிவாரா வண்ணம் காக்க இறைவர் தாம் நஞ்சையுண்டார். அதனால் அவர் கழுத்துக் கருமை பொருந்தியதாயிற்று; இவ்வருஞ் செயலுக்கு இடனாய உறைப்பின் சிறப்புக் கருதி 'திரு' என்னும்

2233 ஆய குறிப்பினில் ஆணை
நிகழ அருளிச்செய்து
தூய பதிகத் திருக்கடைக்
காப்புத் தொடுத்தணிய
மேயஅப் பொற்பதி வாழ்பவர்க்
கேயன்றி மேவும்அந்நாள்
தீய பனிப்பிணி அந்நாடு
அடங்கவும் தீர்ந்ததன்றே. 336

2234 அப்பதி யின்கண் அமர்ந்து
சிலநாளில் அங்ககன்று
துப்புறழ் வேணியர் தானம்
பலவும் தொழுதருளி
முப்புரி நூலுடன் தோலணி
மார்பர் முனிவரொடும்
செப்பருஞ் சீர்த்திருப் பாண்டிக்
கொடுமுடி சென்றணைந்தார். 337

அடைமொழி கூட்டித் 'திருநீலகண்டம்' என அழைக்கப் பெறுவதாயிற்று. உயிர்க்கு வரும் வினை இயல்பைப் பாடல்தொறும் குறித்து, அவை திருநீல கண்டத்தை நினைவதால் உயிர்களைத் தீண்டா எனும் கருத்து அமைவை ஈற்றில் காட்டி அருளுகின்றார். பிள்ளையார், 'ஆணை நமதே' என்று அருளிய இடங்களில் இஃது இரண்டாவதாகும். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

336.பொழிப்புரை: அத்தகைய அருட் குறிப்புடன் திருஆணை நிகழும்படி செய்து, தூய திருப்பதிகத்திற்குத் திருக்கடைக் காப்பும் தொடுத்து அணிந்தருளவே, பொருந்திய அத்திருப்பதியில் வாழ்பவர்க்கு மட்டுமன்றி, அந்நாளில் அந்நாடு முழுமையும் இருந்த மலைச் சுரம் அப்பொழுதே நீங்கியது.

337.பொழிப்புரை: மான்தோலுடன் கூடிய முப்புரிநூல் அணிந்த மார்பையுடைய பிள்ளையார், அந்நகரத்தில் சில நாள்கள் விரும்பி இருந்தருளியவர், பின் அப்பதியினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்று, பவ ளம் போன்ற சிவந்த சடையையுடைய இறைவர் எழுந்தருளி இருக்கும் இடங்கள் பலவற்றையும் வணங்கி, சொல்வதற்கு அரிய சிறப்பையுடைய திருப்பாண்டிக்கொடுமுடியை உடன்வரும் அந்தணர்களுடன் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை: 'தானம்பலவும்' என்றது திருச்செங்கோட்டிற்கும் கொடுமுடிக்கும் இடைப்பட்ட திருப்பதிகளாகும். பதிகங்கள் எவை யும் கிடைத்தில.

2235 பருவம் அறாப்பொன்னிப் பாண்டிக்
கொடுமுடி யார்தம்பாதம்
மருவி வணங்கி வளத்தமிழ்
மாலை மகிழ்ந்துசாத்தி
விரிசுடர் மாளிகை வெஞ்சமாக்
கூடல் விடையவர்தம்
பொருவில்தா னம்பலபோற்றிக்
குணதிசைப் போதுகின்றார். 338

2236 செல்வக் கருவூர்த் திருவா
னிலைக்கோயில் சென்றிறைஞ்சி
நல்லிசை வண்தமிழ்ச் சொற்றொடை
பாடிஅந் நாடகன்று
மல்கிய மாணிக்க வெற்பு
முதலா வணங்கிவந்து
பல்கு திரைப்பொன்னித் தென்கரைத்
தானம் பலபணிவார். 339

338.பொழிப்புரை: காலம் தவறாது நீரைத்தரும் காவிரிக்கரையில் உள்ள திருப்பாண்டிக்கொடுமுடியில் இறைவர் திருவடிகளை வணங்கி, வளம் தரும் தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடிச் சாத்தி, ஒளிவீசும் மாடங்களையுடைய 'வெஞ்சமாக்கூடல்' முதலாகச் சிவபெருமானின் ஒப்பற்ற இடங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிப் போற்றிக் கிழக்குத் திசையில் செல்ல ஒருப்பட்டவராய்,

குறிப்புரை: திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியில் அருளிய பதிகம், 'பெண்ணமர் மேனியி னாரும்' (தி.2 ப.69) எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். திருவெஞ்சமாக்கூடலில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. இப்பதியிலிருந்து கருவூர் வரையில், பிள்ளையார் வணங்கி வந்த பதிகளும் பாடியருளிய பதிகங்களும் இவை என அறியக் கூடவில்லை.

339.பொழிப்புரை: செல்வவளம் பொருந்திய கருவூரில் 'திருவானிலை' என்ற கோயிலில் சென்று வணங்கி, நல்ல இசையுடன் கூடிய வளமான தமிழ்ச் சொல் மாலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடி, கொங்கு நாடான அதைவிட்டு அகன்று, பொருந்திய மாணிக்க மலை (இரத்தினகிரி) எனும் 'திருவாட்போக்கியினை' முதலில் வணங்கி, மேற்சென்று, பெருகும் அலைகளை உடைய காவிரியின் தென்கரைப் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்குபவராய்,

குறிப்புரை: திருக்கருவூர்த் திருவானிலையில் அருளிய பதிகம் 'தொண்டெலா மலர்' எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பொன்னித்

2237 பன்னெடுங் குன்றும் படர்நெடுங்
கானும் பலபதியும்
அந்நிலைத் தானங்க ளாயின
எல்லாம் அமர்ந்திறைஞ்சி
மன்னு புகலியில் வைதிக
வாய்மை மறையவனார்
பொன்னியல் வேணிப் புனிதர்
பராய்த்துறை யுட்புகுந்தார். 340

2238 நீடும் பராய்த்துறை நெற்றித்
தனிக்கண்ணர் கோயில்நண்ணிக்
கூடுங் கருத்தொடு கும்பிட்டுக்
கோதில் தமிழ்ச்சொல்மாலை
பாடுங் கவுணியர் கண்பனி
மாரி பரந்திழியச்
சூடுங் கரதலத் தஞ்சலி கோலித்
தொழுது நின்றார். 341

தென்கரைத் தானங்கள் என்பன கருவூருக்கும் திருவாட்போக்கிக்கும் (இரத்தினகிரிக்கும்) இடைப்பட்ட திருப் பதிகளாகும். இவை எவையென அறியக் கூடவில்லை. திருவாட் போக்கியில் அருளிய பதிகமும் கிடைத்திலது.

340.பொழிப்புரை: பல பெரிய குன்றுகளிலும் பரந்த பெரிய காடுக ளிலும் பல பதிகளிலும் அங்கங்கும் இறைவர் நிலையாய் வீற்றிருக்கும் பதிகளிலுள்ள கோயில்களை எல்லாம் விருப்புடன் சென்று வணங்கி, நிலைபெற்ற சீகாழியில் தோன்றிய மறையுண்மையை நிலை நாட்டும் மறையவரான பிள்ளையார், பொன் போன்ற சடையையுடைய தூயவரான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் 'திருப்பராய்த்துறை' என்ற பதியுள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: 'பன்னெடுங் குன்றும் படர் நெடுங்கானும் (பெருங்கா னும் என்றும் பாடம்) பலபதியும்' எனக் குறிப்பன திருவாட்போக்கிக் கும் திருப்பராய்த்துறைக் கும் இடைப்பட்ட இடங்களாகும். அவை, இவை எனத் தெரிந்தில. இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

341.பொழிப்புரை: சிறப்புமிக்க திருப்பராய்த்துறை என்ற பதியில் வீற்றிருக்கும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவரின் திருக்கோயிலை அடைந்து, ஒருமையுணர்வுடன் வணங்கி, குற்றம் இல்லாத தமிழ் மாலையைப் பாடுகின்ற கவுணியக் குலத்தலைவரான பிள்ளையார், கண்களினின்றும் நீர் மழை பெருக, கைகளைத் தலை மீது கூப்பித் தொழுது நின்றார்.

2239 தொழுது புறம்பணைந் தங்குநின்
றேகிச் சுரர்பணிவுற்
றெழுதிரு வாலந் துறைதிருச்
செந்துறை யேமுதலா
வழுவில் கோயில்கள் சென்று
வணங்கி மகிழ்ந்தணைவார்
செழுமலர்ச் சோலைத் திருக்கற்
குடிமலை சேரவந்தார். 342

2240 கற்குடி மாமலை மேலெழுந்த
கனகக் கொழுந்தினைக் கால்வளையப்
பொற்றிரள் மேருச் சிலைவளைத்த
போர்விடை யாளியைப் போற்றிசைத்து
நற்றமிழ் மாலை புனைந்தருளி
ஞானசம் பந்தர் புலங்கள்ஐ ந்தும்
செற்றவர் மூக்கீச் சரம்பணிந்து
திருச்சிராப் பள்ளிச் சிலம்பணைந்தார். 343

குறிப்புரை : திருப்பராய்த்துறையில் அருளியது, 'நீறு சேர்வதொர்' (தி.1 ப.135) எனத் தொடங்கும் மேகராகக் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

342.பொழிப்புரை: வணங்கி வெளிப்போந்து, அத்திருப்பதியினின் றும் நீங்கித் தேவர்கள் வந்து வணங்கி எழுகின்ற திருவாலந்துறை திருச்செந்துறை முதலான குற்றம் அற்ற பல கோயில்களையும் வணங்கி, மகிழ்வுடன் அணைபவரான சம்பந்தர், செழுமை பொருந்திய மலர்ச் சோலைகளையுடைய 'திருக்கற்குடிமலை'யைச் சேரச் சென்றார்.

குறிப்புரை: திருவாலந்துறை, திருச்செந்துறை ஆகிய பதிகளுக்கு உரிய பதிகங்கள் கிடைத்தில. இப்பதிகளுக்கும் திருக்கற்குடிக்கும் இடைப்பட்ட இடங்களும் இவை என அறியக் கூடவில்லை.

343.பொழிப்புரை: திருக்கற்குடி மாமலையின் மீது வீற்றிருக்கும் பொற்கொழுந்து போன்றவரை, பொன்மேரு மலையை வளைத்த ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்டவரைப் போற்றி, நல்ல தமிழ் மாலையைச் சூட்டி, ஞானசம்பந்தர், பொறிவாயில் ஐந்துஅவித்த புனிதரின் 'திருமூக்கீச்சரத்தினைப்' பணிந்து சென்று, 'திருச்சிராப்பள்ளி' மலையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருக்கற்குடியில் அருளியது, 'வடந்திகழ் மென்முலை' (தி.1 ப.43) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

2241 செம்மணி வாரி அருவிதூங்கும்
சிராப்பள்ளி மேய செழுஞ்சுடரைக்
கைம்மலை ஈருரி போர்வை சாத்தும்
கண்ணுத லாரைக் கழல்பணிந்து
மெய்ம்மகிழ் வெய்தி உளங்குளிர
விளங்கிய சொற்றமிழ் மாலைவேய்ந்து
மைம்மலர் கண்டர்தம் ஆனைக்காவை
வணங்கும் விருப்பொடு வந்தணைந்தார். 344

2242 விண்ணவர் போற்றிசெய் ஆனைக்காவில்
வெண்ணாவல் மேவிய மெய்ப்பொருளை
நண்ணி யிறைஞ்சிமுன் வீழ்ந்தெழுந்து
நாற்கோட்டு நாகம் பணிந்ததுவும்
அண்ணல்கோச் செங்க ணரசன்செய்த
அடிமையும் அஞ்சொல் தொடையில்வைத்துப்
பண்ணுறு செந்தமிழ் மாலைபாடிப்
பரவிநின் றேத்தினர் பான்மையினால். 345

திருமூக்கீச்சுரத்தில் அருளிய பதிகம் ‘சாந்தம் வெண்ணீறென’ (தி.2 ப.120) எனத் தொடங்கும் செவ்வழிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருமூக்கீச்சரம் இதுபொழுது உறையூர் என வழங்கப் பெறுவதாம்.

344.பொழிப்புரை: செந்நிறமான மணிகளை வாரிக் கொணரும் அருவிகள் பாய்தற்கு இடனான ‘திருச்சிராப்பள்ளி’ மலையின் மேல் வீற்றிருக்கும், யானையின் தோலை உரித்து அதைப் போர்த்திக் கொண்ட, நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, உண்மையான மகிழ்ச்சியை அடைந்து, மனம் குளிர்ந்து விளங்கிய சொல் தமிழ் மாலையைப் புனைந்து, கருமை விளங்கும் கழுத்தினையுடைய இறைவரின் ‘திருவானைக்கா’ என்ற பதியை வணங்கும் விருப்புடனே பிள்ளையார் வந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருச்சிராப்பள்ளியில் அருளியது, ‘நன்றுடையானை’ (தி.1 ப.98) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகம்.

345.பொழிப்புரை: தேவர்கள் வணங்கும் திருவானைக்காவில் வெண்ணாவல் மரத்தின் கீழ் எழுந்தருளியுள்ள மெய்ப் பொருளான இறைவரை அடைந்து, வணங்கி எழுந்து, நான்கு கொம்புகளை யுடைய வெள்ளை யானை பணிந்த இயல்பையும், பெருமையுடைய கோச்செங்கட் சோழ அரசர் செய்த அடிமைத் திறத்தையும், அழகிய சொற்றொடையில் வைத்துப் பண் பொருந்திய செந்தமிழ் மாலையான திருப்பதிகத்தை அடிமைத் திறம் பிழையாது நின்ற பான்மையினால் போற்றினார்.

2243 நாரணன் நான்முகன் காணாவுண்மை
வெண்ணாவல் உண்மை மயேந்திரமும்
சீரணி நீடு திருக்கயிலை
செல்வத் திருவாரூர் மேயபண்பும்
ஆரணத் துட்பொரு ளாயினாரை
ஆனைக்கா வின்கட் புகழ்ந்துபாடி
ஏரணியும் பொழில் சூழ்ந்தசண்பை
ஏந்தலார் எல்லையில் இன்பமுற்றார். 346

2244 கைதொழு தேத்திப் புறத்தணைந்து
காமர் பதியதன் கட்சிலநாள்
வைகி வணங்கி மகிழ்ந்தணைவார்
மன்னுந் தவத்துறை வானவர்தாள்
எய்தி இறைஞ்சி எழுந்துநின்றே
இன்தமிழ் மாலைகொண் டேத்திப்போந்து
வைதிக மாமணி அம்மருங்கு
மற்றுள்ள தானம் வழுத்திச் செல்வார். 347

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளியது, 'மழையார் மிடறா' (தி.2 ப.23) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகம். இப் பதிகத்தின் 4ஆவது பாடலில், வெள்ளை யானைக்கு அருள் செய்த மையையும், 5ஆவது பாடலில் கோச்செங்கட் சோழருக்கு அருள் செய்தமையையும் பிள்ளையார் குறித்தருளுகின்றார்.

346.பொழிப்புரை: திருமாலும் நான்முகனும் காணாத உண்மைப் பொருளாய வரும் வெண்ணாவலிலும், உண்மைப் பொருளை அருளிய மயேந்திரத்திலும், சிறப்பும் அழகும் பொருந்திய திருக் கயிலையிலும், செல்வத் திருவாரூரிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் பண்பு டையவருமான மறைகளின் உட்பொருளாய் உள்ள இறைவரைத் திருவானைக்கா என்ற பதியில் பாடி, அழகு பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார் எல்லையற்ற இன்பத்தைப் பெற்றார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு திருப்பதிகளையும் ஒருங்கு இணைத்துக் கூறிய பதிகம், 'மண்ணது வுண்ட' (தி.3 ப.109) எனத் தொடங்கும் பழம்பஞ்சுரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். மயேந்திர மலை இமயத் தின் ஒரு பகுதி என்பாரும், குமரிக் கடலிலிருந்து நீரில் மூழ்கியதொரு மலை என்பாரும் ஆக இருதிறத்தார் உளர். 'ஒலிதரு கயிலை உயர் கிழவோனே' (தி.8 ப.2 வரி.146) என்றும் 'மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனுள் சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும்' (தி.8 ப.2 வரி.9) என்றும் திருவாசகத்துட் காணும் திருவாக்குகளால் இவற்றுள் முன்னைய கருத்தே வலியுடைத்தாகலாம். ஆகமம் அருளிச் செய்யப்பட்ட இடம் ஆதலின் 'உண்மை மயேந்திரம்' என்றார்.

2245 ஏறுயர்த் தார்திருப் பாற்றுறையும்
எறும்பியூர் மாமலை யேமுதலா
வேறுபதி கள்பல வும்போற்றி
விரவுந் திருத்தொண்டர் வந்துசூழ
ஈறில்புகழ்ச் சண்பை ஆளியார்தாம்
எண்திசை யோரும் தொழுதிறைஞ்ச
நீறணிசெம் பவளப் பொருப்பில்
நெடுங்கள மாநகர் சென்றுசேர்ந்தார். 348

2246 நெடுங்களத் தாதியை அன்பால்நின்பால்
நெஞ்சம் செலாவகை நேர்விலக்கும்
இடும்பைகள் தீர்த்தருள் செய்வாய்என்னும்
இன்னிசை மாலைகொண் டேத்தியேகி
அடும்பணிச் செஞ்சடை யார்பதிகள்
அணைந்து பணிந்து நியமம்போற்றிக்
கடுங்கை வரையுரித் தார்மகிழ்ந்த
காட்டுப்பள் ளிப்பதி கைதொழுவார். 349

347.பொழிப்புரை: கையால் தொழுது போற்றி வெளியே வந்து, அழகிய அப்பதியில் சிலநாள்கள் தங்கி வணங்கி மகிழ்ந்து, மேல் செல்பவராய், நிலை பெற்ற 'தவத்துறை' (இலால்குடி)யில் உள்ள இறைவரின் திருவடிகளை நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்று, இனிய தமிழ் மாலை பாடிப் போற்றி, மேற்சென்று வைதிக நெறியின் மணிபோன்ற அப்பிள்ளையார், அம் மருங்கில் மற்றும் உள்ள திருப் பதிகளையும் வணங்கிச் செல்வாராய்,

குறிப்புரை: திருவானைக்காவில், சில நாள் வதிந்த பொழுது அரு ளிய பதிகம் 'வானைக்காவல்' (தி.3 ப.55) எனத் தொடங்கும் கௌசிகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருத்தவத்துறையில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. மற்றுள்ள தானம் வழுத்திச் செல்வார் என்றது, திருமங்கலம், திருமாந்துறை முதலியினவாகலாம். பதிகங்கள் கிடைத்தில.

348.பொழிப்புரை: விடைக்கொடியை உடைய இறைவரின் திருப் பாற்றுறையும், திருவெறும்பியூர் மாமலையும் முதலான பிற பதிகளை வணங்கி, மனமியைந்து பரவி வரும் தொண்டர்கள் பலரும் சூழவரும் எல்லையற்ற புகழையுடைய சீகாழித் தலைவர், எண்திசையில் உள்ளவர்களும் தொழுது வணங்கத் திருநீற்றை அணிந்த செம்பவள மலை போன்ற சிவபெருமானின் திருநெடுங்கள மாநகரைச் சென்று அடைந் தார்.

குறிப்புரை: திருப்பாற்றுறையில் அருளியது, 'காரார் கொன்றை' (தி.1 ப.56) எனத் தொடங்கும் பழந்தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருஎறும்பியூரில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. வேறு பதிகள் பலவும் போற்றி என்பதில் குறிக்கத்தக்க பதிகள் இவை என அறியக் கூடவில்லை.

2247 சென்று திகழ்திருக் காட்டுப்பள்ளிச்
செஞ்சடை நம்பர்தங் கோயில்எய்தி
முன்றில் வலங்கொண் டிறைஞ்சிவீழ்ந்து
மொய்கழற் சேவடி கைதொழுவார்
கன்றணை ஆவின் கருத்துவாய்ப்பக்
கண்ணுத லாரைமுன் போற்றிசெய்து
மன்றுள்நின் றாடல் மனத்துள்வைப்பார்
வாருமன் னும்முலை பாடிவாழ்ந்தார். 350

349.பொழிப்புரை: திருநெடுங்களத்தில் வீற்றிருக்கின்ற மூலமூர்த்தி யான இறைவரை, 'அன்பால் உம்மிடம் உள்ளம் செல்லாதவாறு தகைக்கும் இடும்பைகளையெல்லாம் தீர்த்து அருள் செய்வீராக!' என வேண்டிக் கொள்ளும் குறிப்பைக் கொண்ட இன்னிசைத் திருப்பதிகமான மாலையினால் போற்றி, மேற்சென்று, கொல்லும் இயல்புடைய பாம்பைச் சூடிய சிவந்த சடையினரான சிவபெருமானாருடைய திருப்பதிகளை வணங்கி, திருநியமத்தைப் போற்றி, வலிய துதிக் கையை உடைய யானையை உரித்த இறைவர் மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கும் 'திருக்காட்டுப்பள்ளி' என்னும் திருப்பதியைக் கைதொழுவாராய்,

குறிப்புரை: திருநெடுங்களத்தில் அருளியது, 'மறையுடையாய்' (தி.1 ப.52) எனத் தொடங்கும் பழந்தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகப் பாடல்தொறும் 'இடர்களையாய்' என வருவது பற்றி, நம்மனோர்க்கெல்லாம் அவ்வப்பொழுதும், அடுக்கி வரும் உலகியல் துன்பங்களை யெல்லாம் நீக்க வேண்டும் எனும் குறிப்புடையதாக, இப்பதிகத்தைப் பன்முறையும் ஓதி வருகின்றோம். இதுவும் வாய்மை எனினும், ஆசிரியர் சேக்கிழார் தரும் விளக்கம் வேறாகும் என்பது அறியத்தக்கது. பெருமானிடத்துக் கொள்ளும் அன்புள்ளத்திற்கும் ஆற்றிவரும் வழிபாட்டிற்கும் இடையூறாக வரும் இடர்ப்பாடுகளை நீக்க வேண்டும் எனும் குறிப்பில் அருளுவதாகவே குறிக்கின்றார் சேக்கிழார். பதிகத்து வரும் பாடல்களை ஊன்றிப் படிப் பின் அவர்தம் திருவுள்ளக் கருத்தே உண்மை என்பது தெளியலாம். திருநியமம் என்னும் தலத்தில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. 'செஞ்சடையார் பதிகள் அணைந்து போற்றி' என்பது, திருநெடுங்களத் திற்கும் திருநியமத்திற்கும் இடைப்பட்ட பதிகளைக் குறிக்கும். கடையக் குடி முதலியனவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். இவ்வாறு வரும் இடங்களைக் குறித்துக் கொண்டு, அவ்வவ் விடங்களில் உள்ள பதி களை நேரில் சென்று தெளிவு பெறல் நலம் பயக்கும்.

350.பொழிப்புரை: சென்று விளங்கும் மேலைத் திருக்காட்டுப் பள்ளியில் வீற்றிருக்கும் செஞ்சடையை உடைய சிவபெருமானின் கோயிலை அடைந்து, திருமுன்றிலை வலமாக வந்து வணங்கி, வீழ்ந்து எழுந்து வலிய கழலை அணிந்த திருவடிகளை வணங்குவாராய், கன்றைச் சேர்ந்த பசுவின் கருத்தையுடைய அன்பு

2248 அங்கப் பதிநின் றெழுந்தருளி
அணிதிரு வாலம் பொழில்வணங்கிப்
பொங்கு புனற்பொன்னிப் பூந்துருத்திப்
பொய்யிலி யாரைப் பணிந்துபோற்றி
எங்கும் நிகழ்திருத் தொண்டர்குழாம்
எதிர்கொள்ள எப்பதி யும்தொழுது
செங்கயல் பாய்வயல் ஓடைசூழ்ந்த
திருக்கண்டி யூர்தொழச் சென்றணைந்தார். 351

2249 கண்டியூர் வீரட்டர் கோயிலெய்திக்
கலந்தடி யாருடன் காதல்பொங்கக்
கொண்ட விருப்புடன் தாழ்ந்திறைஞ்சிக்
குலவு மகிழ்ச்சியின் கொள்கையினால்
தொண்டர் குழாத்தினை நோக்கிநின்று
தொடுத்த இசைத்தமிழ் மாலைதன்னில்
அண்டர் பிரான்தன் அருளின்வண்ணம்
அடியார் பெருமையிற் கேட்டருளி. 352

உள்ளத்தில் பொருந்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவரைத் திருமுன்புநின்று வணங்கி, மன்றினுள் இருந்து இயற்றும் அருட்கூத்தைத் தம் உள்ளத்தில் கொண்டு, 'வாரு மன்னும்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி வாழ்வு பெற்றார்.

குறிப்புரை: 'வாரு மன்னும்' (தி.3 ப.29) எனத் தொடங்கும் பதிகம் கொல்லிப் பண்ணிலமைந்ததாகும்.

351.பொழிப்புரை: அவ்விடத்தே அப்பதியினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்று, அழகிய திருஆலம்பொழிலினை வணங்கிப் பொங்கும் நீர் வளம் வாய்ந்த காவிரி நடுவிலுள்ள 'திருப்பூந்துருத்தி' என்ற பதியுள் வீற்றிருக்கும் 'பொய்யிலியப்பரைப் ' பணிந்து போற்றி, எங்கும் நிலவி வரும் திருத்தொண்டர் கூட்டம் எதிர் வந்து அழைத்துச் செல்ல, அம்மருங்குள்ள பலபதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, செங்கயல்கள் பாய்வதற்கு இடமான வயல்களும் ஓடைகளும் சூழ்ந்த 'திருக் கண்டியூரை' வணங்குவதற்குச் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: திருவாலம்பொழிலிற்கும் திருப்பூந்துருத்திக்கும் பதிகங்கள் கிடைத் தில. எப்பதியும் என்பன திங்களூர் திருநெய்த்தானம் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

352.பொழிப்புரை: திருக்கண்டியூர் வீரட்டனாரின் கோயிலை அடைந்து, சூழவந்த அடியார்களுடன் அன்பு மேலிட, விருப்பத்துடன் கீழே விழுந்து வணங்கி, பொருந்திய மகிழ்ச்சியினால் திருத்தொண்டர் குழாத்தினைப் பார்த்து நின்று, தாம் பாடிய இசைத் தமிழ் மாலையான திருப்பதிகத்தில், சிவபெருமானின்

2250 வினவி எடுத்த திருப்பதிகம்
மேவு திருக்கடைக் காப்புத்தன்னில்
அனைய நினைவரி யோன்செயலை
அடியாரைக் கேட்டு மகிழ்ந்ததன்மை
புனைவுறு பாடலில் போற்றிசெய்து
போந்து புகலிக் கவுணியனார்
துனைபுனற் பொன்னித் திரைவலங்கொள்
சோற்றுத் துறைதொழச் சென்றடைவார். 353

2251 அப்பர்சோற் றுத்துறை சென்றடை வோம்என்
றொப்பில் வண்டமிழ் மாலை ஒருமையால்
செப்பி யேசென்று சேர்ந்தனர் சேர்விலார்
முப்புரம் செற்ற முன்னவர் கோயில்முன். 354

திருவருள் வண்ணங்கள் பலவற்றையும் அடியவர் வாயிலாக வெளிப்படுத்தும் வகையால் வினவியருளி,

குறிப்புரை: திருக்கண்டியூரில் அருளியது, 'வினவினேன் அறியா மையில்' (தி.3 ப.38) எனத் தொடங்கும் கொல்லிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகம் முழுமையும் பெருமானின் திருமேனியிற் காணும் அணிகலன்கள்-பற்றியும், அவன்மேற் கொண்ட அருட்செயல் களில் சிலவற்றைப் பற்றியும் அடியவர்களிடம் அவற்றிற்கான காரணங்களை வினவுவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறான பதிகத்தை வினாவுரைப் பதிகம் என்பர்.

353.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் 'வினவினேன்' எனத் தொடங்கிய திருப்பதிகத்தில் பொருந்திய திருக்கடைக்காப்பினில் நினைத்தற்கரிய சிவபெருமானின் அருட்செயலின் திறங்களை, அடியாரைக் கேட்டு மகிழ்ந்த இயல்பைக் கூறிய பாடலால் துதித்து, மேற்சென்று, சீகாழியில் தோன்றிய கவுணியர் குலத் தேன்றலார் விரைவாய்ச் செல்லும் நீரையுடைய காவிரியின் அலைகள் வலம் கொண்டு செல்கின்ற திருச்சோற்றுத்துறையினைச் சென்று அணைவாராகி,

குறிப்புரை: திருக்கண்டியூர் பதிகத் திருக்கடைக்காப்பில் 'கருத் தனைப்பொழில் சூழுங்கண்டியூர் வீரட்டத்துறை கள்வனை அருத்தனைத்திறம் அடியார் பால்மிகக் கேட்டுகந்த வினாவுரை' என வரு வது கொண்டு ஆசிரியர் இவ்வாறு அருளிச் செய்வாராயினர்.

354.பொழிப்புரை: 'அப்பரின் திருச்சோற்றுத் துறையைச் சென்று அடைவோம்' என்று முடியும் கருத்துடையதாய், ஒப்பிகந்த வளமை மிகுந்த தமிழ் மாலையை உள்ளத்தில் கொண்ட ஒருமைப் பாட்டுடன் பாடிச் சென்று, பகைவரின் முப்புரங்களையும் எரித்த முதல்வரின் கோயில் முன்பு பிள்ளையார் சென்றனர்.

2252 தொல்லை நீள்திருச் சோற்றுத் துறையுறை
செல்வர் கோயில் வலங்கொண்டு தேவர்கள்
அல்லல் தீர்க்கநஞ் சுண்ட பிரானடி
எல்லை யில்அன்பு கூர இறைஞ்சினார். 355

2253 இறைஞ்சி ஏத்தி எழுந்துநின் றின்னிசை
நிறைந்த செந்தமிழ் பாடி நிலாவிஅங்
குறைந்து வந்தடி யாருட னெய்தினார்
சிறந்த சீர்த்திரு வேதி குடியினில். 356

2254 வேத வேதியர் வேதி குடியினில்
நாதர் கோயில் அணைந்து நலந்திகழ்
பாத பங்கயம் போற்றிப் பணிந்தெழுந்
தோதி னார்தமிழ் வேதத்தின் ஓங்கிசை. 357

குறிப்புரை: இப்பதியை அணுகவரும் நிலையில் அருளிய பதிகம் 'செப்ப நெஞ் (தி.1 ப.28) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். பாடல்தொறும் திருச்சோற்றுத்துறை சென்றடை வோம் எனும் குறிப்புடையதாய் அமைந்துள்ளது. முதற்பாடலில் 'அப்பர் சோற்றுத்துறை சென்றடைவோம்' என வருவதை ஆசிரியர் எடுத்து மொழிந்துள்ளார்.

355.பொழிப்புரை: நீண்ட பழமையுடைய திருச்சோற்றுத்துறையுள் எழுந்தருளிய அருட் செல்வரான சிவபெருமானின் கோயிலை வலம் வந்து, வணங்கித் தேவர்களின் துன்பங்களைத் தீர்க்கும் பொருட்டு நஞ்சினை உண்ட பெருமானின் திருவடிகளை அளவற்ற அன்பு பெருக வணங்கினார்.

356.பொழிப்புரை: வணங்கிப் போற்றி எழுந்து நின்று இனிய பண் ணிசை நிறைந்த செந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடி, அப்பதியில் தங்கியவர், அடியவருடன் கூடிச் சிறந்த சீர்மை மிகுந்த திருவேதிகுடியில் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: திருச்சோற்றுத்துறை இறைவர் திருமுன்பு அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

357.பொழிப்புரை: மறைகளை ஓதும் மறையவர் வாழும் திருவேதி குடியில் முதல்வரின் கோயிலை அடைந்து, நன்மை பெருகும் திருவடி மலர்களை வணங்கி எழுந்து நின்று, தமிழால் மறைகளினும் சிறந்த இசையையுடைய திருப்பதிகத்தை அருளினார்.

குறிப்புரை: இவ்விடத்து அருளிய பதிகம், 'நீறுவரி' (தி.3 ப.78) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

2255 எழுது மாமறை யாம்பதி கத்திசை
முழுதும் பாடி முதல்வரைப் போற்றிமுன்
தொழுது போந்துவந் தெய்தினார் சோலைசூழ்
பழுதில் சீர்த்திரு வெண்ணிப் பதியினில். **358**

2256 வெண்ணி மேய விடையவர் கோயிலை
நண்ணி நாடிய காதலில் நாள்மதிக்
கண்ணி யார்தங் கழலிணை போற்றியே
பண்ணில் நீடும் பதிகமும் பாடினார். **359**

2257 பாடி நின்று பரவிப் பணிந்துபோய்
ஆடும் அங்கணர் கோயில்அங் குள்ளன
மாடு சென்று வணங்கி மகிழ்ந்தனர்
நீடு சண்பை நிறைபுகழ் வேதியர். **360**

358.பொழிப்புரை: எழுகின்ற பெருமறையான இசையுடைய திருப்பதிகத்தை நிறைவாகப் பாடி, இறைவரை வணங்கி, மேற்சென்று அழகிய சோலைகளால் சூழப்பட்ட குற்றம் அற்ற சிறப்புடைய 'திரு வெண்ணி' என்னும் திருப்பதியை அடைந்தார்.

359.பொழிப்புரை: திருவெண்ணிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஆனேற்றினையுடைய இறைவரின் திருக்கோயிலை அடைந்து, உள்ளம் பொருந்தி அன்பால் இளம்பிறைக் கண்ணியை அணிந்த இறைவரின் திருவடியைப் போற்றிப் பண்ணால் மிக்க திருப்பதிகத்தையும் பாடினார்.

குறிப்புரை: திருவெண்ணியூரில் அருளியது 'சடையானை' (தி.2 ப.14) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பதிகமும் – பதிகமுன் என்றும் பாடம்.

360.பொழிப்புரை: பதிகம் பாடி நின்று போற்றி வணங்கி, மேற்சென்று அருட்கூத்தியற்றும் இறைவர் வீற்றிருக்கும் அம்மருங்கில் உள்ளனவாகிய கோயில்களைச் சென்று வணங்கிச் சீகாழியில் தோன்றிய நிறைந்த புகழையுடைய பிள்ளையார் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

குறிப்புரை: கோயில் அங்குள்ளன என்றது, திருவெண்ணியூரில் இருந்து திருச்சக்கரப்பள்ளி வரையிலான இடங்களில் உள்ள கோயில் களாம். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில. வெண்ணிக் குயத்தியார் எனும் சங்க காலப் பெண்பாற் புலவர் இவ்வூரினர் என்பதும் குறிப் பிடத்தக்கதாம்.

2258 மொய்தருஞ் சோலைசூழ் முளரிமுள் ளடவிபோய்
மெய்தரும் பரிவிலான் வேள்வியைப் பாழ்படச்
செய்தசங் கரர்திருச் சக்கரப் பள்ளிமுன்
பெய்தவந் தருளினார் இயலிசைத் தலைவனார். 361

2259 சக்கரப் பள்ளியார் தந்தனிக் கோயிலுள்
புக்கருத் தியினுடன் புனைமலர்த் தாள்பணிந்
தக்கரைப் பரமர்பால் அன்புறும் பரிவுகூர்
மிக்கசொல் தமிழினால் வேதமும் பாடினார். 362

2260 தலைவர்தம் சக்கரப் பள்ளிதன் னிடையகன்
றலைபுனற் பணைகளின் அருகுபோய் அருமறைப்
புலனுறும் சிந்தையார் புள்ளமங் கைப்பதி
குலவும் ஆலந்துறைக் கோயிலைக் குறுகினார். 363

---

361. பொழிப்புரை: நெருங்கிய சோலைகள் சூழ்ந்த தாமரைத் தண்டுகளின் முட்காடு எனப்படுகின்ற பொய்கைகள் மிக்க மருதநிலத்தில் சென்று, மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து செய்யும் அறிவும் அன்பும் இல்லாத தக்கனின் வேள்வியை அழியச் செய்த சிவபெருமான் வீற் றிருக்கும் 'திருச்சக்கரப்பள்ளி என்ற பதியில், இயல் இசை வல்ல பிள்ளையார் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: 'வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம்' (குறள், 595) என்பவாகலின், அத்தண்டுகள் காடாக மண்டிக் கிடக்கும் காடுகள் குளங்கள் எனப்பட்டன.

362.பொழிப்புரை: திருச்சக்கரப் பள்ளியில் வீற்றிருக்கும் இறைவ ரின் ஒப்பற்ற கோயிலுள் புகுந்து, விருப்பத்துடன் அழகிய மலரனைய திருவடிகளை வணங்கி, எலும்பு மாலையைச் சூடிய அரையை உடைய இறைவரிடத்து, அன்புமிகும் ஆற்றல் மிக்க சொற்களாலான தமிழால், நான்மறைப் பொருள்களையும் உள்ளீடாகக் கொண்ட திருப்பதிகத்தையும் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: திருச்சக்கரப்பள்ளியில் அருளிய பதிகம் 'படையினார்' (தி.3 ப.37) என்று தொடங்கும் கொல்லிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

363.பொழிப்புரை: அரிய மறையின் உட்பொருளான ஞானத்தைத் தம் அறிவில் நிரம்பப் பெற்ற பிள்ளையார், சிவபெருமானின் திருச் சக்கரப் பள்ளியினின்றும் நீங்கி, அலையும் நீர் பரந்த வயல்களின் அருகாகச் சென்று, 'திருப்புள்ளமங்கை' என்ற திருப்பதியில் விளங் கும் 'திருவாலந்துறை' எனப் பெயர் பெறும் கோயிலை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருப்புள்ளமங்கை ஊர்ப்பெயர். ஆலந்துறை கோயில் பெயர்.

2261 மன்னும்அக் கோயில்சேர் மான்மறிக் கையர்தம்
பொன்னடித் தலம்உறப் புரிவொடுந் தொழுதெழுந்
தின்னிசைத் தமிழ்புனைந் திறைவர்சே லூருடன்
பன்னுபா லைத்துறைப் பதிபணிந் தேகினார். **364**

2262 காவின்மேல் முகிலெழுங் கமழ்நறும் புறவுபோய்
வாவிநீ டலவன்வாழ் பெடையுடன் மலர்நறும்
பூவின்மேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
சேவின்மேல் அண்ணலார் திருநலூர் நண்ணினார். **365**

2263 மன்றலங் கழனிசூழ் திருநலூர் மறைவலோர்
துன்றுமங் கலவினைத் துழனியால் எதிர்கொளப்
பொன்தயங் கொளிமணிச் சிவிகையிற் பொலிவுறச்
சென்றணைந் தருளினார் சிரபுரச் செம்மலார். **366**

364.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற அக்கோயிலில் எழுந்தருளி இருக்கும் மான் கன்றை ஏந்திய கையையுடைய இறைவரின், பொன்னார் திருவடிகளை அன்புடன் தொழுது, எழுந்து, இனிய இசையையுடைய தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடி, இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற திருச்சேலூரை வணங்கிப் புகழ்ந்து, சொல்லப் பெறும் 'திருப்பாலைத் துறை' என்ற பதியையும் வணங்கினார்.

குறிப்புரை: திருப்புள்ளமங்கையில் அருளியது, 'பாலுந்துறு திரளா யின' (தி.1 ப.16) எனத் தொடங்கும் நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருச்சேலூரிலும், திருப்பாலைத்துறையிலும் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில.

365.பொழிப்புரை: பொய்கைகளில் பொருந்திய ஆண் நண்டுகள், பெண் நண்டுகளுடன், மலரும் நல்ல மணமுடைய தாமரை மலரின் மேல் விரும்பி இருத்தற்கிடனாய சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார், சோலைகளின் மீது மேகங்கள் தவழ்கின்ற மணம் கமழும் நல்ல முல்லை நிலத்தின் வழியிலே சென்று, ஆனேற்று ஊர்தியின் மேல் எழுந்தருளும் இறைவரின் திருநல்லூரை வந்து அடைந்தார்.

366.பொழிப்புரை: பிள்ளையார், மணம்கமழும் அழகிய வயல்கள் சூழ்ந்த திருநல்லூரில் வாழும் மறையவர்கள், நெருங்கிய மங்கலப் பொருள்களின் நிறைவுடனே வரவேற்கப் பொன் விளங்கும் ஒளி பொருந்திய முத்துச் சிவிகையின் மீது அழகு விளங்கச் சென்று அடைந்தார்.

2264 நித்திலச் சிவிகைமேல் நின்றிழிந் தருளியே
மொய்த்தஅந் தணர்குழாம் முன்செலப் பின்செலும்
பத்தரும் பரிசனங் களுமுடன் பரவவே
அத்தர்தங் கோபுரந் தொழுதணைந் தருளினார். 367

2265 வெள்ளிமால் வரையைநேர் விரிசுடர்க் கோயிலைப்
பிள்ளையார் வலம்வரும் பொழுதினில் பெருகுசீர்
வெள்ளஆ னந்தமெய் பொழியமே லேறிநீர்
துள்ளுவார் சடையரைத் தொழுதுமுன் பரவுவார். 368

2266 பரவுசொற் பதிகமுன் பாடினார் பரிவுதான்
வரவயர்த் துருகுநேர் மனனுடன் புறம்அணைந்
தரவுடைச் சடையர்பே ரருள்பெறும் பெருமையால்
விரவும்அப் பதியமர்ந் தருளியே மேவினார். 369

367.பொழிப்புரை: முத்துச் சிவிகையினின்றும் இழிந்த பிள்ளையார், சூழ இருந்த அந்தணர்கள் முன் செல்லப் பின் செல்கின்ற அடியவர்களும் அருகிருந்து பணிசெய்து வரும் தொண்டர்களும் தம்முடன் ஒருங்கிருந்து போற்றிவர, இறைவரின் கோபுரத்தை வணங்கிக் கோயிலுக்குள் சென்றார்.

368.பொழிப்புரை: வெள்ளி மலையைப் போல விளங்கும் ஒளியை யுடைய அக்கோயிலைப் பிள்ளையார் வலம் வரும் பொழுது, பெருகிய சிறப்பு மிக்க ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்து திருமேனி எங்கும் பொழிய, அம்மாடக் கோயிலின் மேல் ஏறிச் சென்று, கங்கை நீர் பெரு கப் பொருந்திய சடையையுடைய இறைவனை வணங்கித் திருமுன்பு நின்று வணங்குவாராய்,

369.பொழிப்புரை: போற்றத்தகும் சொற்களாலான பதிகத்தினைப் பாடியவராய், மிக்க அன்புடன் மேலிட்டதால் தம்மையும் மறந்து உருகும் நேர்மைபெற்ற உள்ளத்துடன் கோயில் புறத்தை அடைந்து பாம்புகளைப் பூண்ட சடையையுடைய இறைவரின் திருவருளைப் பெறும் பெருமையால், இறைவர் வீற்றிருக்கும் அத்திருப்பதியில் விரும்பி வீற்றிருந்தார்.

குறிப்புரை: திருநல்லூரில் பாடியது, ‘வண்டிரிய’ (தி.3 ப.83) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இவ்விரு பாடல் களும் ஒரு முடிபின.

2267 அன்ன தன்மையில் அப்பதி
யினில் அமர்ந் தருளி
மின்னு செஞ்சடை விமலர்தாள்
விருப்பொடு வணங்கிப்
பன்னும் இன்னிசைப் பதிகமும்
பலமுறை பாடி
நன்னெ டுங்குல நான்மறை
யவர்தொழ நயந்தார். 370

2268 நீடும் அப்பதி நீங்குவார்
நிகழ்திரு நல்லூர்
ஆடுவார் திரு அருள்பெற
அகன்றுபோந் தங்கண்
மாடு முள்ளன வணங்கியே
பரவிவந் தணைந்தார்
தேடும் மால்அயற்
கரியவர் திருக்கரு காவூர். 371

370.பொழிப்புரை: அவ்வாறு அப்பதியில் தங்கி, மின் போன்ற சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் திருவடிகளை விருப்புடன் வணங்கிப் புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற இனிய இசையுடன் கூடிய பல்வேறு யாப்பமைவுகளும்இசைக் கட்டளைகளும் பொருந்தப் பாடி, நன்மை நீடிய மறையவர்கள் வணங்கி நிற்ப, அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்வாறாய இன்னிசைப் பதிகம் பல பாடி என்றாரே னும், இதுபொழுது இசைத்தருளியனவாகக் கிடைத்துள்ள பதிகங்கள் இரண்டேயாம். 1. ‘கொட்டும் பறை’: (தி.1 ப.86) – குறிஞ்சிப் பண். 2.‘பெண்ணமரும்’: (தி.2 ப.57) – காந்தாரப் பண்.

371.பொழிப்புரை: நிலை பெற்ற அப்பதியினின்றும் நீங்குபவரான பிள்ளையார், விளங்கும் அத்திருநல்லூரில் எழுந்தருளிக் கூத்தியற்றும் இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று, அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்று, அருகிலுள்ள திருப்பதிகளை வணங்கிய வண்ணம், தம்மைத் தேடிய திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அரியவரான இறைவரின் திருக்கருகாவூரில் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: மாடும் உள்ளன பதிகள் எவை எனத் தெரிந்தில.

2269 வந்து பந்தர்மா தவிமணங்
கமழ்கரு காவூர்ச்
சந்த மாமறை தந்தவர்
கழலிணை தாழ்ந்தே
அந்த மில்லவர் வண்ணம்ஆர்
அழல்வண்ணம் என்று
சிந்தை இன்புறப் பாடினார்
செழுந்தமிழ்ப் பதிகம். 372

2270 பதிக இன்னிசை பாடிப்போய்ப்
பிறபதி பலவும்
நதிய ணிந்தவர் கோயில்கள்
நண்ணியே வணங்கி
அணைந்தனர் மன்றுள்
அதிர்சி லம்படி யார்மகிழ்
அவளிவ ணல்லூர். 373

372.பொழிப்புரை: வந்து, பந்தலில் படர்ந்து ஏறிய முல்லைகள் மணம் கமழ்கின்ற 'திருக்கருகாவூரில்' எழுந்தருளியிருக்கும் இசையமைதி உடைய பெருமறைகளைத் தந்த இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, என்றும் அழியாமல் நிலைபெற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் நிறம் தீயின் நிறமேயாம் என்ற கருத்தும் முடிபும் உடையதாய செந்தமிழ்ப் பதிகத்தை உள்ளம் மகிழப் பாடினார்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் பாடியருளிய பதிகம் 'முத்தி லங்கும்' (தி.3 ப.46) எனத் தொடங்கும் கௌசிகப் பண்ணிலமைந்ததாகும். பதிகப் பாடல்தொறும் 'இறைவனின் வண்ணம் அழல் வண்ணமே' என்னும் கருத்து முடிபுடையதாக அமைந்திருத்தலின், ஆசிரியர் சேக்கிழார் இவ்வாறு அருளிச் செய்வாராயினார்.

373.பொழிப்புரை: இவ்வாறாய இன்னிசைப் பதிகங்களைப் பாடிச் செல்பவர் பிற பதிகளிலுள்ள கங்கையாற்றை அணிந்த சிவபெருமானின் கோயில்களை அடைந்து வணங்கிப் பொன்னம்பலத்தில் கூத்தாடுகின்ற ஒலிக்கும் சிலம்பினையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற 'திருஅவள் இவள்நல்லூரை' இனிய முத்தமிழும் பொருந்திய திருவாக்கையுடைய பிள்ளையார் அணைந்தார்.

குறிப்புரை: 'பிற பதிபலவும்' எனக் குறிக்கப்பட்டன தென்குடித் திட்டை முதலாயினவாகலாம். தென்குடித்திட்டையில் அருளிய பதிகம் 'முன்னை நான்மறை' (தி.3 ப.35) எனத் தொடங்கும் கொல்லிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும்.

2271 மன்னும் அப்பதி வானவர்
போற்றவும் மகிழ்ந்த
தன்மை யார்பயில் கோயிலுள்
தம்பரி சுடையார்
என்னும் நாமமும் நிகழ்ந்திட
ஏத்திமுன் இறைஞ்சிப்
பன்னு சீர்ப்பதி பலவும்அப்
பாற்சென்று பணிவார். 374

2272 பழுதில் சீர்த்திருப் பரிதிநன்
னியமமும் பணிந்தங்
கெழுது மாமறை யாம்பதி
கத்திசை போற்றி
முழுது மானவர் கோயில்கள்
வணங்கியே முறைமை
வழுவில் சீர்திருப் பூவனூர்
வணங்கிவந் தணைந்து. 375

374.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற அத்திருப்பதியில் தேவர்களும் போற்ற மகிழ்ந்து எழுந்தருளும் இயல்பு கொண்ட இறைவரின் கோயிலுக்குள் புகுந்து, 'தம்பரிசு உடையார்' என்ற பெயரும் வெளிப்பட வைத்துப் போற்றித் திருமுன்பு வணங்கிச் சொல்லுதற்குரிய சிறப்புடைய பதிகள் பலவற்றிலும் சென்று வணங்குபவராய்,

குறிப்புரை: திருஅவள்இவள்நல்லூரில் அருளிய பதிகம் 'கொம்பிரிய' (தி.3 ப.82) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணி லமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகத்தில் வரும் முதற் பாடலில் தம்பரிசி னோடு சுடுநீறு தரவந்து இடபம் ஏறி, எனவருவதால் தம்பரிசுடையார் என்ற நாமமும் வெளிப்பட என்றார். இறைவர், தம்பரிசுடையார் சாட்சிநாதர் என்ற பெயர்களால் அழைக்கப் பெறுகின்றார்.. ஈண்டுப் பன்னுசீர்ப் பதிபலவும் என்றவை எவை எனத் தெரிந்தில.

375.பொழிப்புரை: குற்றங்கள் இல்லையாகச் செய்யும் சிறப்புடைய 'திருப்பரிதி நியமத்ததை' வழிபட்டு, அங்கே எழுதும் மறையாகும் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றி, எல்லாமாய் இருக்கும் சிவபெருமானின் திருக்கோயிலை வணங்கி, முறைமையினின்றும் தவறாத சிறப்புடைய 'திருப்பூவனூரை' வந்து சேர்ந்து,

குறிப்புரை: திருப்பரிதி நியமத்தில் அருளிய பதிகம் 'விண் கொண்ட' (தி.3 ப.104) எனத் தொடங்கும் பழம்பஞ்சுரப் பதிகமாகும். வழுவில் சீர் – வழுவி லார் எனவும் பாடம்.

2273 பொங்கு காதலிற் போற்றிஅங்
கருளுடன் போந்து
பங்க யத்தடம் பணைப்பதி
பலவுமுன் பணிந்தே
எங்கும் அன்பர்கள் ஏத்தொலி
எடுக்கவந் தணைந்தார்
அங்க ணர்க்கிட மாகிய
பழம்பதி ஆலூர். 376

2274 பணியும் அப்பதிப் பசுபதீச்
சரத்தினி திருந்த
மணியை உள்புக்கு வழிபடும்
விருப்பினால் வணங்கித்
தணிவில் காதலில் தண்டமிழ்
மாலைகள் சாத்தி
அணிவி ளங்கிய திருநலூர்
மீண்டும்வந் தணைந்தார். 377

376.பொழிப்புரை: வளரும் விருப்ப மிகுதியினால் போற்றி அவ் விடத்தினின்றும் நீங்கிச் சென்று, தாமரை மலர்களையுடைய பெரிய வயல்கள் சூழ்ந்த பதிகள் பலவும் போற்றி, அன்பர்கள் யாண்டும் ஒலிபெருக வாழ்த்தி வரச் சிவபெருமான் அமர்ந்தருளும் பழைய பதியான 'திரு ஆலூரினை' அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருப்பூவனூரில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. பதிகள் பலவும் என்பன திருவெண்ணியூர், திருஅரதைப்பெரும்பாழி முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். திருவெண்ணி யூருக்கு முன்னரே சென்று தொழுததாக 228ஆவது பாடலில் காணலாம். திருஅரதைப்பெரும்பாழியைப் பின்னரும் வழிபட்டதாக 403ஆவது பாடலில் காணலாம். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

377.பொழிப்புரை: பணியும் அப்பதியில், பசுபதீச்சரக் கோயிலில் இனிதாக வீற்றிருந்தருளும் மணியான இறைவரைக் கோயிலுள் புகுந்து வழிபடும் விருப்பத்தினால் வணங்கிக் குறைவில்லாத அன்புடன் குளிர்ந்த தமிழ் மாலைகள் பாடிச் சாத்தி, அழகுடைய திருநல்லூரின்கண் மீண்டும் வந்தடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருஆலூர் – ஊர்ப்பெயர். பசுபதீச்சரம் – கோயில் பெயர். இங்கு அருளிய பதிகம் 'புண்ணியர்' (தி.1 ப.8) எனத் தொடங்கும் நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகம் ஆகும்.

378.பொழிப்புரை : மறைகள் விளங்குதற்கு இடமான அப்பதியில் கரிய கழுத்தினையுடையவரான இறைவரின் பொன்னடிகளை நிறைவான அன்புடன் வணங்கியவாறே எழுந்தருளும் ஆளுடைய பிள்ளையார், பிறைசூடிய

2275 மறை விளங்கும்அப் பதியினில்
மணிகண்டர் பொற்றாள்
நிறையும் அன்பொடு வணங்கியே
நிகழ்பவர் நிலவும்
பிறைய ணிந்தவர் அருள்பெறப்
பிரசமென் மலர்வண்
டறைந றும்பொழில் திருவலஞ்
சுழியில்வந் தணைந்தார். 378

2276 மதிபு னைந்தவர் வலஞ்சுழி
மருவுமா தவத்து
முதிரும் அன்பர்கள் முத்தமிழ்
விரகர்த முன்வந்
தெதிர்கொள் போழ்தினில் இழிந்தவர்
எதிர்செல மதியைக்
கதிர்செய் வெண்முகிற் குழாம்புடை
சூழ்ந்தெனக் கலந்தார். 379

2277 கலந்த அன்பர்கள் தொழுதெழக்
கவுணியர் தலைவர்
அலர்ந்த செங்கம லக்கரம்
குவித்துடன் அணைவார்
வலஞ்சு ழிப்பெரு மான்மகிழ்
கோயில்வந் தெய்திப்
பொலங்கொள் நீள்சுடர்க் கோபுரம்
இறைஞ்சியுட் புகுந்தார். 380

இறைவரின் நிலைபெற்ற திருவருளைப் பெற்று, உலகம் உய்வு பெற, தேன் பொருந்திய மலர்களில் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற மணம் வீசும் சோலைகள் சூழ்ந்த திருவலஞ்சுழியின்கண் வந்து சேர்ந்தார்.

379.பொழிப்புரை: பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவர் திருவலஞ் சுழியில் வாழ்கின்ற பெருந்தவத்தின் முதிர்ச்சியுடைய அன்பர்கள் திரண்டு முத்தமிழ்ச் செல்வரான பிள்ளையாரின் முன்வந்து, மதியை ஒளி பொருந்திய வெண்மேகங்கள் சுற்றிச் சூழ்ந்தது போல, எதிர் கொண்டனர்.

380.பொழிப்புரை: திரண்டு வந்த அன்பர்கள் கீழே வீழ்ந்து தொழுது எழுந்து நிற்க, கவுணியர் தலைவரான பிள்ளையார், அப்பொழுது அலர்ந்த செந்தாமரை மலர் போன்ற கைகளைக் கூப்பி அணைபவ ராய்த் திருவலஞ்சுழி இறைவர்

2278 மருவலார்புரம் முனிந்தவர்
திருமுன்றில் வலங்கொண்
டுருகும் அன்புடன்உச்சிமேல்
அஞ்சலி யினராய்த்
திருவ லஞ்சுழி யுடையவர்
சேவடித் தலத்தில்
பெருகும்ஆதர வுடன்பணிந்
தெழுந்தனர் பெரியோர். 381

2279 ஞானபோனகர் நம்பர்முன்
தொழுதெழு விருப்பால்
ஆனகாதலில் அங்கண
ரவர்தமை வினவும்
ஊனமில்இசை யுடன்விளங்
கியதிருப் பதிகம்
பானலார்மணி கண்டரைப்
பாடினார் பரவி. 382

மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலைச் சேர்ந்து, பொன்மயமாக ஒளிவிட்டு விளங்கும் கோபு ரத்தை வணங்கி உள்ளே புகுந்தனர்.

381.பொழிப்புரை: பகைவரின் முப்புரங்களையும் எரித்த இறைவரின் திருமுற்றத்தை வலம் வந்து, உளம் உருகும் அன்புடனே, தலையின் மேல் கைகுவித்து வணங்கித் திருவலஞ்சுழி இறைவரின் திருவடிகளில் பெருகும் அன்புடனே பெரியவரான சம்பந்தர் பணிந்து எழுந்தார்.

382.பொழிப்புரை: ஞானப்பாலையுண்ட பிள்ளையார் சிவபெருமானின் திருமுன்பு தொழுது எழும் விருப்பத்தினால் விளைந்த ஆசையினால் இறைவரை முன்னிலைப்படுத்தி, வினவுகின்ற கருத்தை உடைய குற்றம் அற்ற இசையுடனே விளங்கும் திருப்பதிகத்தைக் குவளை மலர் போன்ற கரிய கழுத்தினையுடைய இறைவரை வணங் கிப் போற்றினார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'விண்டெலாமலர்' (தி.2 ப.2) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பிள்ளையார் இறைவரை நோக்கியும், அடியவரை நோக்கியும் வினவும் வினாவுரைப் பதிகங்கள் பல. அவ்வினாக்களுள் ஒன்றாய் வருவதும், வேறு வேறாய் வருவனவுமாக அமையும். இப்பதிகத்தில் இறைவரை நோக்கிப் பாடல் தொறும் பலிதேர்ந்து உழல்வது எற்றுக்கு ? என ஒரே வினாவாய் அமைந்திருக்கும் பாங்கு அறியத்தக்கது.

2280 புலங்கொள் இன்தமிழ் போற்றினர்
புறத்தினில் அணைந்தே
இலங்கு நீர்ப்பொன்னி சூழ்திருப்
பதியினி லிருந்து
நலங்கொள் காதலின் நாதர்தாள்
நாள்தொறும் பரவி
வலஞ்சு ழிப்பெருமான் தொண்டர்தம்
முடன் மகிழ்ந்தார். 383

2281 மகிழ்ந்த தன்தலை வாழும்அந்
நாளிடை வானில்
திகழ்ந்த ஞாயிறு துணைப்புணர்
ஓரையுட் சேர்ந்து
நிகழ்ந்த தன்மையில் நிலவும்ஏழ்
கடல்நீர்மை குன்ற
வெகுண்டு வெங்கதிர்பரப்பலின்
முதிர்ந்தது வேனில். 384

383.பொழிப்புரை: உளங்கொளற்குரிய அருளுரையாக நன்மக்கள் உள்ளத்தில் கொள்ளும் இனிய இசைத் தமிழ்ப் பதிகங்களைச் சாத்தி வணங்கியவராய்க் கோயிலின் வெளியே போந்து, பெருகிவரும் நீரையுடைய காவிரி சூழ்ந்த அப்பதியில் தங்கியிருந்து, நன்மை பொருந்திய அன்பினால் இறைவரின் திருவடிகளை நாள்தோறும் வணங்கிப் பெருமானின் தொண்டர்களுடனே கூடி மகிழ்வுடனிருந்து வந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் இருந்தருளிய பொழுது பாடியருளிய பதிகங்கள் இரண்டாம். 1) 'என்ன புண்ணியம் செய்தனை' (தி.2 ப.106) – நட்டராகம். 2) 'பள்ளமதாய' (தி.3 ப.106) – பழம்பஞ்சுரம். இவ்விரு பதிகங்களிலும் வரும் முதற் பாடல்கள், பிள்ளையார் தம் நெஞ்சிற்கும் நம்மனோர்க்குமாகக் கூறிய அருளுரைகளாக அமைந் துள்ளன. இரண்டாவது பதிகத்தில் 3 முதல் 6 முடிய உள்ள பாடல்களும் அவ்வாறே அமைந்துள்ளன. ஆதலின் 'புலங்கொள் இன்தமிழ்' எனப் போற்றினர் ஆசிரியர்.

384.பொழிப்புரை: மகிழ்வுடன் அப்பதியில் அவர் வாழ்ந்து வரு கின்ற நாள்களில், வானத்தில் விளங்கிய கதிரவன், மிதுன ஓரையுள் சேரப் பொருந்தி, ஏழ்கடலும் தம் நீர்மை குறையுமாறு சினத்துடன் வெம்மையான கதிர்களைப் பரப்புதலால் அக்காலம் முதுவேனிற் பருவமாகச் சிறந்தது.

2282 தண்பு னற்குளிர் கால்நறுஞ்
சந்தனத் தேய்வை
பண்பு நீடிய வாசமென்
மலர்பொதி பனிநீர்
நண்பு டைத்துணை நகைமணி
முத்தணி நாளும்
உண்ப மாதுரி யச்சுவை
உலகுளோர் விரும்ப. 385

2283 அறல்மலியுங் கான்யாற்றின்
நீர்நசையால் அணையுமான்
பெறலரிய புனலென்று
பேய்த்தேரின் பின்தொடரும்
உறையுணவு கொள்ளும்புள்
தேம்பஅயல் இரைதேரும்
பறவைசிறை விரித்தொடுங்கப்
பனிப்புறத்து வதியுமால். 386

குறிப்புரை: வானவீதியிற் செல்லும் கதிரவன் அவ்வவ்விடத்தும் பொருந்திவரும் ஓரைகளாலேயே திங்கள் பெயர்கள் வேறுபடுகின்றன; பருவநிலைகள் மாறுபடுகின்றன. அவ்வகையில் கதிரவன் மிதுன ஓரையில் சேரும்பொழுது வரும் பருவம் முதிர்வேனிற் பருவமாகும். முதிர்ந்தது வேனில் – முதுவேனில் வந்தது. முதிர்ந்தது வேனில் என்றது சமாதியணியாம். இப்பருவத்திற்குரிய திங்கள் ஆனியும் ஆடியுமாகும். 'ஏழ்கடல் நீர்மை குன்ற' என்றது 'நெடுங்கட லும் தன்நீர்மை குன்றும்' (குறள், 17) எனும் குறளை முகந்து நிற்ப தாகும்.

385.பொழிப்புரை: குளிர்ச்சியுடைய நீர்க் கலப்பால் குளிர்ந்து வீசும் காற்றையும், மணம் பொருந்திய சந்தனத்தையும், மணத்தால் ஊறுபாடு அற்ற நறுமண முடைய பூக்களுள் பொதிந்த பனிநீரையும், ஒன்றற் கொன்று இயைபுடைய ஒளிபொருந்திய இணைமணிகளால் இயைந்த முத்து மாலைகளையும், உண்ணக் கூடிய சுவைப் பண்டங்களையும் உலகத்தவர் விரும்புமாறு வேனில்காலம் முதிர்ந்தது.

குறிப்புரை: ஒன்றற் கொன்று இயைபுடைய இணையான மணிகள். நண்புடைத் துணை மணி – அன்புடைய வாழ்க்கைத் துணை என்றலும் ஒன்று. முதுவேனிற் காலத்தில் விரும்புதற்குரிய நுகர்ச்சிப் பொருள்களை ஒருங்கு குறித்திருக்கும் அருமை எண்ணற்குரியதாம்.

2284 நீணிலைமா ளிகைமேலும்
நிலாமுன்றின் மருங்கினிலும்
வாணிழனற் சோலையிலும்
மலர்வாவிக் கரைமாடும்
பூணிலவு முத்தணிந்த
பூங்குழலார் முலைத்தடத்தும்
காணும்மகிழ்ச் சியின்மலர்ந்து
மாந்தர்கலந் துறைவரால். 387

2285 மயிலொடுங்க வண்டாட
மலர்க்கமல முகைவிரியக்
குயிலொடுங்காச் சோலையின்மெல்
தளிர்கோதிக் கூவியெழத்
துயிலொடுங்கா உயிரனைத்தும்
துயில்பயிலச் சுடர்வானில்
வெயிலொடுங்கா வெம்மைதரும்
வேனில்விரி தருநாளில். 388

386.பொழிப்புரை: கரியமணல் மிக்க காட்டினிடம் நீர்பெறும் விருப்பத்தால் சேர்ந்த மான் கூட்டம் (அங்கே நீரைப் பெறாததால்) பெறுதற்கு அரிய நீர் என்ற தோற்றம் பற்றி மயங்கிக் கானல்நீரின் பின்னால் தொடர்ந்து செல்லும்; மழைத் துளிகளை உணவாகக் கொள்ளும் சாதகப் பறவைகள், உணவு பெறாது வருந்தி வேறு உணவைத் தேடித் திரியும். பறவைகள் சிறகுகளை விரித்துக்கொண்டு வெம்மை பொறுக்க இயலாது தாம் ஒடுங்குவதற்குத் தக்க குளிர்ந்த இடங்களில் தங்கும்.

387.பொழிப்புரை: உயர்ந்தோங்கும் மாளிகைகளின் மீதும், நிலா முற்றங்களின் அருகிலும், ஒளியுடைய நிழலைப் பரப்பும் சோலை யிலும், மலர்ப் பொய்கைகளின் கரைகளிலும், முத்துக்களைக் கொண்ட பூங்குழலையுடைய மாதர்களின் கொங்கைத் தடங்களிலும், ஆடவர் மகிழ்ந்துறைவர்.

388.பொழிப்புரை: மயில்கள் ஒடுங்கவும், வண்டுகள் சூழ்ந்து முரலவும், தாமரை அரும்புகள் மலரவும், வளங்குன்றாத சோலை களின் மெல்லிய தளிரைக் கோதிக் குயில்கள் கூவி எழவும், துயில் கொள்ளாத உயிர்கள் எல்லாம் துயில் கொள்ளவும், வானத்தில் விளங்கும் ஒளிக் கதிர்களையுடைய கதிரவன், தன் வெம்மையான கதிர்களை ஒடுக்காமல் வெம்மை தருகின்ற முதுவேனிற் பருவத்திற்குரிய நாள்களில்,

2286 சண்பைவரும் பிள்ளையார்
சடாமகுடர் வலஞ்சுழியை
எண்பெருகத் தொழுதேத்திப்
பழையாறை எய்துதற்கு
நண்புடைய அடியார்கள்
உடன்போத நடந்தருளி
விண்பொருநீள் மதிளாறை
மேற்றளிசென் றெய்தினார். 389

2287 திருவாறை மேற்றளியில்
திகழ்ந்திருந்த செந்தீயின்
உருவாளன் அடிவணங்கி
உருகியஅன் பொடுபோற்றி
மருவாரும் குழல்மலையாள்
வழிபாடு செய்யஅருள்
தருவார்தந் திருச்சத்தி
முற்றத்தின் புறஞ்சார்ந்தார். 390

2288 திருச்சத்தி முற்றத்தில்
சென்றெய்தித் திருமலையாள்
அருச்சித்த சேவடிகள்
ஆர்வமுறப் பணிந்தேத்திக்
கருச்சுற்றில் அடையாமல்
கைதருவார் கழல்பாடி
விருப்புற்றுத் திருப்பட்டீச்
சரம்பணிய மேவுங்கால். 391

389.பொழிப்புரை: காழிப்பதியில் தோன்றியருளிய பிள்ளையார், சடையை முடியணியாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவலஞ்சுழி என்ற அப்பதியினை எண்ணம் பெருகப் போற்றி, பழையாறை என்ற பதியைச் சார்வதற்காக, நட்புக் கொண்டிருக்கும் அடியவர்களுடன் போவதை விரும்பி, நடந்து சென்று, வான் அளாவிய நீண்டுயர்ந்த மதிலையுடைய திருப்பழையாறைமேற்றளியை அடைந்தார்.

390.பொழிப்புரை: பழையாறைமேற்றளியில் வீற்றிருந்தருளும் செந்தீ நிறத்தவரான இறைவரின் திருவடிகளை உருகிய அன்புடனே வணங்கிப் போற்றி, மணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய மலையரசன் மகள் வழிபட அருள் செய்த

2289 வெம்மைதரு வேனிலிடை
வெயில்வெப்பந் தணிப்பதற்கு
மும்மைநிலைத் தமிழ்விரகர்
முடிமீதே சிவபூதம்
தம்மைஅறி யாதபடி
தண்தரளப் பந்தரெடுத்
தெம்மைவிடுத் தருள்புரிந்தார்
பட்டீசர் என்றியம்ப. 392

2290 அவ்வுரையும் மணிமுத்தின்
பந்தரும்ஆ காயமெழச்
செவ்விய மெய்ஞ் ஞானமுணர்
சிரபுரத்துப் பிள்ளையார்
இவ்வினைதான் ஈசர்திரு
வருளாகில் இசைவதென
மெய்விரவு புளகமுடன்
மேதினியின் மிசைத்தாழ்ந்தார். 393

இறைவரின் ‘திருச்சத்தி முற்றம்’ என்ற பதியின் புறத்தே அடைந்தருளினர் பிள்ளையார்.

குறிப்புரை: பழையாறைமேற்றளியில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

391.பொழிப்புரை: திருச்சத்திமுற்றத்தினைச் சென்றடைந்து திரு மலைவல்லியார் போற்றி வழிபட்ட அழகிய திருவடிகளை ஆர்வத்துடனே வணங்கி, பிறவிச் சுழலில் அகப்படாமல் கைதந்து ஈடேற்றுபவரான இறைவரின் திருவடிகளைப் பாடி, விருப்புக் கொண்டு ‘திருப்பட்டீச்சரத்தை’ வணங்கச் சென்ற போழ்து,

392.பொழிப்புரை: வெப்பத்தை மிகுதியாய் அளிக்கும் முதுவேனிற் காலத்தின் வெம்மையைத் தணித்து ஆற்றும் பொருட்டு, முத்தமிழ் வல்லுநரான சம்பந்தரின் திருமுடியின் மீது, தம்மை அறியாத வகையால் சிவபூதம் குளிர்மை தரும் முத்துப் பந்தரை எடுத்துப் பிடித்து, ‘பட்டீசர் எங்களை இதனுடன் சென்று தருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார்’ எனக் கூற,

393.பொழிப்புரை: அச்சொற்களும் அழகிய முத்துப்பந்தரும் வானத்தில் எழுந்தனவாக, செம்மையான சிவஞானத்தை உணர்ந்த ஆளுடைய பிள்ளையார், ‘இச்செயல்தானும் இறைவரின் திருவருளாயின் நமக்கு இயைவதாகுக!’ என்று உள்ளத்தில் எண்ணி மேனியில் மயிர்க் கூச்சல் உண்டாக, நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினார்.

2291 அதுபொழுதே அணிமுத்தின்
பந்தரினை அருள்சிறக்கக்
கதிரொளிய மணிக்காம்பு
பரிசனங்கள் கைக்கொண்டார்
மதுரமொழி மறைத்தலைவர்
மருங்கிமையோர் பொழிவாசப்
புதுமலரால் அப்பந்தர்
பூம்பந்த ரும்போலும். 394

2292 தொண்டர்குழாம் ஆர்ப்பெடுப்பச்
சுருதிகளின் பெருந்துழனி
எண்திசையும் நிறைந்தோங்க
எழுந்தருளும் பிள்ளையார்
வெண்தரளப் பந்தர் நிழல்
மீதணையத் திருமன்றில்
அண்டர்பிரான் எடுத்ததிரு
வடிநீழல் என அமர்ந்தார். 395

2293 பாரின்மிசை அன்பருடன்
வருகின்றார் பன்னகத்தின்
ஆரம்அணிந் தவர்தந்த
அருட்கருணைத் திறம்போற்றி
ஈரமனங் களிதழைப்ப
எதிர்கொள்ள முகமலர்ந்து
சேரவரும் தொண்டருடன்
திருப்பட்டிச் சரம்அணைந்தார். 396

394.பொழிப்புரை: அதுபோழ்து உடன் வந்த ஏவலர் அழகிய முத்துப் பந்தரைத் திருவருள் சிறக்க ஒளிவீசும் அழகிய காம்புகளைக் கையில் பிடித்தனர். இனிய மொழியையுடைய தமிழ் மறைத் தலைவர் ஆன பிள்ளையாரின் அருகில், தேவர்கள் பொழிந்த மணமுடைய தெய்வப் பூக்களால், அம்முத்துப் பந்தர், பூம் பந்தர் போலவும் விளங்கியது.

395.பொழிப்புரை: தொண்டர் கூட்டமானது மகிழ்வொலி செய்யவும், மறைகளின் பேரொலி எண்திசைகளிலும் நிறைந்து எழவும் எழுந்தருளி வருகின்ற பிள்ளையார், வெண்மையான முத்துப் பந்தரின் நிழலானது தம் முடியின் மீது நிழற்றுவதால், பொன்னம்பலத்தில் கூத்தப்பிரானின் தூக்கிய திருவடி நீழலில் அமர்ந்திருத் தலைப் போல் அமர்ந்திருந்தார்.

2294 சென்றணைந்து திருவாயில்
புறத்திறைஞ்சி உள்புக்கு
வென்றிவிடை யவர்கோயில்
வலங்கொண்டு வெண்கோட்டுப்
பன்றிகிளைத் தறியாத
பாததா மரைகண்டு
முன்தொழுது விழுந்தெழுந்து
மொழிமாலை போற்றிசைத்தார். 397

2295 அருள்வெள்ளத் திறம்பரவி
அளப்பரிய ஆனந்தப்
பெருவெள்ளத் திடைமூழ்கிப்
பேராத பெருங்காதல்
திருவுள்ளப் பரிவுடனே
செம்பொன்மலை வல்லியார்
தருவள்ளத் தமுதுண்ட
சம்பந்தர் புறத்தணைந்தார். 398

396.பொழிப்புரை: நிலத்தின் மீது தொண்டர்களுடன் வருகின்ற பிள்ளையார், பாம்புகளையே மாலையாகச் சூடிய இறைவர் அளித்த பெருங்கருணைத் திறத்தைப் போற்றிய வண்ணமே, அன்பு நிறைந்த உள்ளம் களிப்புக் கொள்ள எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு முகமலர்ந்து வருகின்ற திருத்தொண்டர்களுடன் திருப்பட்டீச்சுரத்தை அடைந்தனர்.

397.பொழிப்புரை: சென்று சேர்ந்து வாயிலின் வெளியில் வணங்கி, உள்ளே புகுந்து, வெற்றி பொருந்திய ஆனேற்றை ஊர்தியாக உடைய சிவபெருமானின் திருக்கோயிலை வலம் வந்து, வெள்ளைக் கொம்பு டைய பன்றி உருவெடுத்த திருமால் நிலத்தைத் தோண்டியும் காண இயலாத திருவடித் தாமரைகளைக் கண்டு, திருமுன்பு வணங்கி, நிலத்தில் வீழ்ந்து எழுந்து சொல்மாலை கொண்டு போற்றினார்.

குறிப்புரை: இறைவன் திருமுன்பு அருளிய பதிகம் 'பாடல்மறை' (தி.3 ப.73) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும்.

398.பொழிப்புரை: திருக்கருணைப் பெருக்கின் திறத்தைப் போற்றி அதனால் அளவிடற்கரிய இன்ப வெள்ளத்தில் திளைத்து, மாறாத பெருங்காதல் கொண்ட உளம் பெருகிய அன்புடன், செம்பொன் மலையரசனின் மகளாரான உமையம்மையார், பொற்கிண்ணத்தில் தந்தருளிய ஞான அமுது உண்டருளிய பிள்ளையார் திருக்கோயில் புறத்தே அடைந்தார்.

2296 அப்பதியில் அமர்கின்ற
ஆளுடைய பிள்ளையார்
செப்பருஞ்சீர்த் திருவாறை
வடதளியில் சென்றிறைஞ்சி
ஒப்பரிய தமிழ்பாடி
உடனமரும் தொண்டருடன்
எப்பொருளு மாய்நின்றார்
இரும்பூளை எய்தினார். 399

2297 தேவர்பிரா னமர்ந்ததிரு
இரும்பூளை சென்றெய்தக்
காவணநீள் தோரணங்கள்
நாட்டியுடன் களிசிறப்பப்
பூவணமா லைகள்நாற்றிப்
பூரணபொற் குடநிரைத்தங்கு
யாவர்களும் போற்றிசைப்பத்
திருத்தொண்டர் எதிர்கொண்டார். 400

2298 வண்டமிழின் மொழிவிரகர்
மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்
தொண்டர்குழாத் தெதிர்இழிந்தங்
கவர்தொழத்தா முந்தொழுதே
அண்டர்பிரான் கோயிலினை
அணைந்திறைஞ்சி முன்நின்று
பண்டரும்இன் னிசைப்பதிகம்
பரம்பொருளைப் பாடுவார். 401

399.பொழிப்புரை: அப்பதியில் விரும்பி எழுந்தருளிய ஆளுடைய பிள்ளையார் சொலற்கரிய சிறப்பினையுடைய பழையாறைவடதளியில் சென்று வணங்கி, ஒப்பில்லாத தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடித் தாம் உடனாய் விரும்பிய தொண்டர்களுடனே எல்லாப் பொருள்களுமாய் நின்ற சிவபெருமானின் ‘திருவிரும்பூளையினை’ அடைந்தார்.

குறிப்புரை: பழையாறை வடதளியில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

400.பொழிப்புரை: பிள்ளையார், தேவர்களின் தலைவரான சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் திருவிரும்பூளையினைச் சென்றடையப் பந்தல்களைத் தோரணங்களுடன் நிறுத்திப் பெருகிய மகிழ்ச்சி ஓங்குதலால் நிறம்பொருந்திய மலர்களால் அமைந்த அழகிய பெரிய மாலைகளைத் தொங்கவிட்டு, நீர்நிறைந்த குடங்களை நிரல்பட அமைத்து, அனைவரும் போற்றத் தொண்டர்கள் அங்கு எதிர்கொண்டனர்.

2299 நிகரிலா மேருவரை
அணுவாக நீண்டானை
நுகர்கின்ற தொண்டர்தமக்
கமுதாகி நொய்யானைத்
தகவொன்ற அடியார்கள்
தமைவினவித் தமிழ்விரகர்
பகர்கின்ற அருமறையின்
பொருள்விரியப் பாடினார். 402

2300 பாடும் அரதைப்பெரும்
பாழியே முதலாகச்
சேடர்பயில் திருச்சேறை
திருநாலூர் குடவாயில்
நாடியசீர் நறையூர்தென்
திருப்புத்தூர் நயந்திறைஞ்சி
நீடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்தந்
நெடுநகரில் இனிதமர்ந்தார். 403

401.பொழிப்புரை: வளம் பொருந்திய தேவாரத் தமிழையருளும், முகனமர்ந்து இன்சொற்களைப் பேசும் தலைவரான பிள்ளையார், அழகிய முத்துச் சிவிகையினின்றும் தம்மை எதிர்கொண்டு வரவேற்ற தொண்டர் கூட்டத்தின் எதிரே இறங்கி, அவர்கள் தம்மை வணங்கத் தாமும் அவர்களை வணங்கி, தேவர் தலைவரின் திருக்கோயிலை அடைந்து, வணங்கித் திருமுன் நின்று, பண்ணிசையை வெளிப்படுத்தும் இனிய இசையுடைய திருப்பதிகத்தால், மேலாய பொருளான இறைவரைப் பாடுவாராய்,

402.பொழிப்புரை: ஒப்பற்ற பெரிய மேருமலையும் ஓர் அணுவாகுமாறு நீண்ட பெருமையுடையவராகியும், துய்ப்பனவும், உய்ப்பனவும் எல்லாம் தாமேயாகத் துய்க்கின்ற தொண்டர்களுக்கு அமுதமாயும் எளியராயும் விளங்கி நிற்கும் அம்மேலாய பொருளைத் தகுதி மிக்க அடியவரை வினவும் தன்மையில், தமிழ் வல்லுநரான பிள்ளையார், சொல்லப்படுகின்ற அரிய மறைகளின் உட்பொருள் விளங்கப் பாடினர்.

குறிப்புரை: திருஇரும்பூளையில் பாடியருளிய பதிகம் 'சீரார் கழலே' எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகம் முழுவதும் அடியவர்களிடம் பலபட அமைந்த வினாக்க ளைக் கேட்டு மகிழும் வினவுரைப் பதிகமாக அமைந்துள்ளது.

403.பொழிப்புரை: போற்றப் பெறுகின்ற 'அரதைப் பெரும்பாழி' முதலாக அறிவுடையவர்கள் வாழ்கின்ற 'திருச்சேறையும்', 'திரு நாலூரும்', 'திருக்குடவாயிலும்', சிறப்புகள் பலவும் தாமே நாடி வருதற் குரிய 'திருநறையூரும்', 'தென்

2301 அங்கண்இனி தமருநாள்
அடல்வெள்ளே னத்துருவாய்ச்
செங்கண்நெடு மால்பணியும்
சிவபுரத்துச் சென்றடைந்து
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தங்
கழல்வணங்கிக் காதலினால்
பொங்குமிசைத் திருப்பதிகம்
முன்நின்று போற்றிசைத்தார். 404

2302 போற்றிசைத்துப் புனிதரருள்
பெற்றுப்போந்து எவ்வுயிரும்
தோற்றுவித்த அயன்போற்றுந்
தோணிபுரத் தந்தணனார்
ஏற்றுமிசை ஏற்றுகந்த
இறைவர்தமை ஏத்துதற்கு
நாற்றிசையோர் பரவுதிருக்
குடமூக்கு நண்ணினார். 405

திருப்புத்தூரும்’ ஆகிய இப்பதிகளை விருப்புடன் வழிபட்டு, நீண்ட தமிழ் மாலைகளைப் பாடி, அத்தென் திருப்புத்தூரில் இனிதே வீற்றிருந்தார் பிள்ளையார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: பதியின் பெயர் பாட்டுமுதற்குறிப்பு பண் அரதைப்பெரும்பாழி பைத்தபாம்போடரை கொல்லி – தி.3 ப.30 திருச்சேறை முறியுறு சாதாரி – தி.3 ப.86 திருநாலூர்மயானம் பாலூரும் சீகாமரம் – தி.2 ப.46 திருக்குடவாயில் 1.திகழுந்திருமாலொடு இந்தளம் – தி.2 ப.22 2.கலைவாழும் காந்தாரம் – தி.2 ப.58 திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம் 1.ஊருலாவு தக்கராகம் – தி.1 ப.29 2.பிறைகொள்சடையர் தக்கேசி – தி.1 ப.71 3.நேரியனாகும் பியந்தைக் – தி.2 ப.87 காந்தாரம் தென் திருப்புத்தூர் மின்னும் சடைமேல் காந்தாரம் – தி.2 ப.63 திருஅரதைப்பெரும்பாழி இதுபொழுது அரித்துவாரமங்கலம் என வழங்கப்பெறுகிறது. திருநாலூர்மயானம், திருநாலூர் எனவும், நாலூர் மயாணம் எனவும் இரு பதிகளாகவுள்ளன. இப்பதிகம் நாலூர் மயானத்திற்குரிய பதிகமாகும். குடவாயில், குடவாசல் என வழங்கப்படுகிறது. திருநறையூர் - பதியின் பெயர். சித்தீச்சரம் – திருக்கோயிலின் பெயர். தென்திருப்புத்தூர், அரிசில்கரைப்புத்தூர் என வழங்கப்பெறுகிறது.

404.பொழிப்புரை: அவ்வரிசில்கரைப் புத்தூரில் பிள்ளையார் எழுந்தருளியிருந்த பொழுது, வன்மையுடைய வெண்மையான பன்றி வடிவைக் கொண்ட சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் வணங்கும் சிவபுரத்திற்குச் சென்று, கங்கையைச் சடையில் அடக்கிய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, மிக்க விருப்பத்தால்

2303 தேமருவு மலர்ச்சோலைத்
திருக்குடமூக் கினிற்செல்வ
மாமறையோர் பூந்தராய்
வள்ளலார் வந்தருளத்
தூமறையின் ஒலிபெருகத்
தூரியமங் கலமுழங்கக்
கோமுறைமை எதிர்கொண்டு
தம்பதியில் கொடுபுக்கார். 406

2304 திருஞான சம்பந்தர்
திருக்குடமூக் கினைச்சேர
வருவார்தம் பெருமானை
வண்டமிழின் திருப்பதிகம்
உருகாநின் றுளமகிழக்
குடமூக்கை உகந்திருந்த
பெருமான்எம் இறையென்று
பெருகிசையால் பரவினார். 407

இசை பெருகும் திருப்பதிகங்களைத் திருமுன்பு நின்று பாடினார்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் அருளிய பதிகங்கள் மூன்று. 1. புவம்வளி : தி.1 ப.21 – நட்டபாடை 2. இன்குரல் : தி.1 ப.112 – வியாழக்குறிஞ்சி 3. கலைமலி : தி.1 ப.125 – வியாழக்குறிஞ்சி

405.பொழிப்புரை: போற்றி, இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று, எவ்வுயிர்களையும் இறைவரின் ஆணையின் வண்ணம் பிறவியில் புகுத்தும் நான்முகன் வணங்கும் திருத்தோணிபுரத்தில் தோன்றிய பிள்ளையார், ஆனேற்றின் மீது வருதலை விரும்பிய இறைவரைப் போற்றுதற்காக, நாற்றிசையில் உள்ளவரும் வணங்கும் திருக்குட மூக்கை அடைந்தார்.

406.பொழிப்புரை: தேன் பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த திருக்குட மூக்கினில் வாழ்கின்ற செல்வப் பெருமறையோர், காழி வள்ளலார் ஆகிய பிள்ளையாரை மறையொலி பெருகவும், மங்கல இயங்கள் ஒலிக்கவும், மன்னரை எதிர் கொள்ளும் முறையில் எதிர் கொண்டு, தம் பதியினிடத்து அழைத்துச் சென்றனர்.

407.பொழிப்புரை: திருக்குடமூக்கினைச் சேர வருபவரான திருஞான சம்பந்தர், தம் இறைவரை வளமையுடைய தமிழ்ப் பதிகத்தால் உள்ளம் உருகி மகிழத் திருக்குடமூக்கை உவந்து விரும்பி வீற்றிருந்த பெரு மான் எம் இறைவர் என்று பெருகிய இசையால் பாடினார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'அரவிரி' (தி.3 ப.59) எனத் தொடங்கும்

2305 வந்தணைந்து திருக்கீழ்க்கோட்
டத்திருந்த வான்பொருளைச்
சிந்தைமகிழ் வுறவணங்கித்
திருத்தொண்ட ருடன்செல்வார்
அந்தணர்கள் புடைசூழ்ந்து
போற்றிசைப்ப அவரோடும்
கந்தமலர்ப் பொழில்சூழ்ந்த
காரோணஞ் சென்றடைந்தார். 408

2306 பூமருவும் கங்கைமுதல்
புனிதமாம் பெருந்தீர்த்தம்
மாமகந்தான் ஆடுதற்கு
வந்துவழி படுங்கோயில்
தூமருவு மலர்க்கையால்
தொழுதுவலங் கொண்டணைந்து
காமர்கெட நுதல்விழித்தார்
கழல்பணிந்து கண்களித்தார். 409

பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பாடல்தொறும் 'குடமூக்கை உவந்திருந்த பெருமான் எம்மிறை' என நிறைவு பெறுதலின், அக்குறிப்பினை எடுத்து மொழியலானார் ஆசிரியர்.

408.பொழிப்புரை: மேற்கூறியவாறு போற்றி வந்து, திருக்கீழ்க் கோட் டத்தில் வீற்றிருந்த இறைவரை மனம் மகிழ வணங்கித் தொண்டர் கூட்டத்துடன் செல்பவரான சம்பந்தர், அந்தணர்கள் சூழப் போற்றி வர, அவரோடும் கூடி, மணம் பொருந்திய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்காரோணத்தைச் சென்று அடைந்தார்.
குறிப்புரை: திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்தில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

409.பொழிப்புரை: மலர்கள் பொருந்திய கங்கை முதலான தூய நதிகள் பலவும், தத்தம் இடங்களிலிருந்து இப்பதியிலுள்ள குளத்தில் மாமகத்தன்று ஆடும் பொருட்டாக வந்து வழிபடுகின்ற பெருமை உடைய அக்கோயிலைத் தூய்மையான மலர்போன்ற கைகளால் தொழுது, வலம் வந்து, மன்மதனை நெற்றிக் கண்ணால் எரித்த இறை வரின் திருவடிகளை வணங்கிக் கண்டுகளித்தனர்.

குறிப்புரை: 'தாவி முதற் காவிரிநல் யமுனை கங்கை சரசுவதி பொற்றாமரை புட்கரணி தெண்ணீர்க் கோவியொடு குமரிவரு தீர்த்தம் சூழ்ந்த குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்தனாரே' (தி.6 ப.75 பா.10) எனவரும் அப்பர் அடிகளின் திருவாக்கை யுளங்கொண்டு ஆசிரியர் சேக்கிழார் இப்பாடலை அருளிச் செய்துள்ளார்.

2307 கண்ணாரும் அருமணியைக்
காரோணத் தாரமுதை
நண்ணாதார் புரமெரித்த
நான்மறையின் பொருளானைப்
பண்ணார்ந்த திருப்பதிகம்
பணிந்தேத்திப் பிறபதியும்
எண்ணார்ந்த சீரடியா
ருடன்பணிவுற் றெழுந்தருளி. 410

2308 திருநாகேச் சரத்தமர்ந்த
செங்கனகத் தனிக்குன்றைக்
கருநாகத் துரிபுனைந்த
கண்ணுதலைச் சென்றிறைஞ்சி
அருஞானச் செந்தமிழின்
திருப்பதிகம் அருள்செய்து
பெருஞான சம்பந்தர்
பெருகார்வத் தின்புற்றார். 411

410.பொழிப்புரை: கண்ணகத்தே நின்று களிதரும் அரிய மணி போன்றவரும், திருக்குடந்தைக் காரோணத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அமுதம் போன்றவரும், பகைவரின் முப்புரங்களை எரித்த நான்மறைகளின் பொருளாக விளங்குபவருமான இறைவரை வணங்கிப் பண்ணமைந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பணிந்து, போற்றிப் பிற பதிகளையும் வணங்க எண்ணி, எண்ணிறந்த அடியவர்களுடன் பணிந்து, அங்கிருந்து மேற்செல்வார்.

குறிப்புரை: திருக்குடந்தைக் காரோணத்தில் அருளிய பதிகம் 'வாரார் கொங்கை' (தி.1 ப.72) எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பிறபதிகள் என்றது திருக்குடமூக்கில் உள்ள பிற திருக்கோயில்களான, திருக்கருக்குடி, திருக்கொட்டையூர், திருக்கலயநல்லூர் முதலியனவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். திருக்கருக்குடியில் அருளிய பதிகம் 'நனவிலும் கனவிலும்' : (தி.3 ப.21) எனத் தொடங்கும் காந்தாரபஞ்சமப் பண்ணிலமைந்ததாகும். பிற பதிகளின் பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

411.பொழிப்புரை: திருநாகேச்சரத்தில் வீற்றிருக்கும் செம்பொன் மலை போன்ற கரிய யானையின் தோலைப் போர்த்துக் கொண்ட பெருமானை வணங்கி, அரிய ஞானம் விளங்கும் செந்தமிழின் இனிய திருப்பதிகத்தைப் பாடி அருள் செய்து, பெருகும் அன்பினால் இன்பம் ஆர்ந்திருந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'தழை கொள்' (தி.2 ப.119) எனத் தொடங்கும் செவ்வழிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

2309 மாநாகம் அருச்சித்த
மலர்க்கமலத் தாள்வணங்கி
நாணாநாளும் பரவுவார்
பிணிதீர்க்கும் நலம்போற்றிப்
பானாறும் மணிவாயர்
பரமர்திரு விடைமருதில்
பூநாறும் புனற்பொன்னித்
தடங்கரைபோய்ப் புகுகின்றார். 412

2310 ஓங்குதிருப் பதிகம்ஓ
டேகலன்என் றெடுத்தருளித்
தாங்கரிய பெருமகிழ்ச்சி
தலைசிறக்குந் தன்மையினால்
ஈங்கெனையா ளுடையபிரான்
இடைமரு தீதோஎன்று
பாங்குடைய இன்னிசையால்
பாடிஎழுந் தருளினார். 413

412.பொழிப்புரை: ஆதிசேடன் வழிபட்ட தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, நாளும் வணங்குபவர்களின் பிணிகளைப் போக்கும் நன்மையினைப் போற்றி, ஞானப்பாலமுதின் மணம் கமழும் திருவாயினையுடைய பிள்ளையார், மலர்கள் மலர்ந்து மணம் வீசும் காவிரியின் வடகரை வழியாகச் சென்று, இறைவரின் 'திருவிடை மருதூரில்' புகுகின்றவர்,

குறிப்புரை: திருநாகேச்சுரத்தில் பாடிய பதிகம் 'பொன்னேர் தரு' (தி.2 ப.24) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். 'வல்வினை மாய்ந்தறும் இன்புறும் என்பனவாகிய குறிப்பு கள் அமைந்திருத்தலின், 'நாள் நாளும் பரவுவார் பிணி தீர்க்கும் நலம் போற்றி' என்றார்.

413.பொழிப்புரை: உயர்ந்த திருப்பதிகத்தை 'ஓடேகலன்' எனத் தொடங்கித் தாங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சி மேன்மேலும் பெருகுதலால், 'இங்கு என்னை ஆளுடைய இறைவர் வீற்றிருக்கும் திருவிடைமருது இதுதானோ ?' என்ற கருத்துடன் நல்ல இயல்புடைய இசை பொருந்தப் பாடி அந்தப் பதியினுள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளியது 'ஓடேகலன்' (தி.1 ப.32) எனும் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பாடல்தொறும் 'இடைமருது ஈதோ' என வரும் தொடர் அமைந்து இருத்தலின் அதனை ஆசிரியர் குறிப்பிடுவாராயினர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2311 அடியவர்கள் எதிர்கொள்ள
எழுந்தருளி அங்கணைந்து
முடிவில்பரம் பொருளானார்
முதற்கோயில் முன்னிறைஞ்சிப்
படியில்வலங் கொண்டுதிரு
முன்பெய்திப் பார்மீது
நெடிதுபணிந் தெழுந்தன்பு
நிறைகண்ணீர் நிரந்திழிய. 414

2312 பரவுறுசெந் தமிழ்ப்பதிகம்
பாடிஅமர்ந் தப்பதியில்
விரவுவார் திருப்பதிகம்
பலபாடி வெண்மதியோ
டரவுசடைக் கணிந்தவர்தம்
தாள்போற்றி ஆர்வத்தால்
உரவுதிருத் தொண்டருடன்
பணிந்தேத்தி உறையுநாள். 415

414.பொழிப்புரை: அப்பதியிலுள்ளார் எதிர்கொள்ளச் சென்று, அப்பதியை அடைந்து, நிலைபெற்ற பரம்பொருளான இறைவரின் பெருங்கோயிலை முன்னே வணங்கி, வலம் வந்து, திருமுன்பு அடைந்து, தரையில் விழுந்து அன்பு நிறைவதால் பொழியும் கண்ணீர் இடையறாது வழிய,

415.பொழிப்புரை: இறைவரைப் போற்றுகின்ற செந்தமிழ்ப் பதிகம் பாடி, விருப்பத்துடன் அப்பதியில் இருந்தருளும் சம்பந்தர், மேலும் பல திருப்பதிகங்களையும் பாடி, வெண்மையான பிறைச் சந்திரனுடன் பாம்பையும் சடையில் அணிந்த பெருமானாரின் திருவடிகளைப் போற்றி, உறைப்புடைய திருத்தொண்டர்களுடன் இறைவரை வணங் கிப் போற்றி, அன்பு மிகுதியால் அங்குத் தங்கியிருந்த காலத்தில்,

குறிப்புரை: இறைவரின் திருமுன்பு அருளிய பதிகம் 'பொங்கு நூல்' எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். மேலும் இப்பதியில் அருளிய பதிகங்கள் நான்குள்ளன. அவை: 1. 'தோடோர்' : தி.1 ப.95 – குறிஞ்சி 2. 'மருந்தவன்' : தி.1 ப.110 – வியாழக்குறிஞ்சி 3. 'நடை மரு' : தி.1 ப.121 – வியாழக்குறிஞ்சி 4. 'விரிதரு' : தி.1 ப.122 – வியாழக்குறிஞ்சி

2313 மருங்குளநற் பதிகள்பல
பணிந்துமா நதிக்கரைபோய்க்
குரங்காடு துறையணைந்து
குழகனார் குரைகழல்கள்
பெருங்காத லால்பணிந்து
பேணியஇன் னிசைபெருக
அருங்கலைநூல் திருப்பதிகம்
அருள்செய்து பரவினார். 416

2314 அம்ம லர்த்தடம் பதிபணிந்
தகன்றுபோந் தருகு
மைம்ம லர்க்களத் திறைவர்தங்
கோயில்கள் வணங்கி
நம்ம லத்துயர் தீர்க்கவந்
தருளிய ஞானச்
செம்ம லார்திரு ஆவடு
துறையினைச் சேர்ந்தார். 417

2315 மூவ ருக்கறி வரும்பொரு
ளாகிய மூலத்
தேவர் தந்திரு வாவடு
துறைத்திருத் தொண்டர்
பூவ லம்புதண் பொருபுனல்
தடம்பணைப் புகலிக்
காவ லர்க்கெதிர் கொள்ளும்ஆ
தரவுடன் கலந்தார். 418

416.பொழிப்புரை: அருகில் உள்ள பலபதிகளையும் வணங்கிக் காவிரிப் பெருங்கரை வழியே சென்று, திருத்தென்குரங்காடுதுறை யினைச் சேர்ந்து, இறைவரின் ஒலிக்கும் கழல் பூண்ட திருவடிகளைப் பெருங் காதலால் வணங்கி, விரும்பிய இனிய இசை பெருகவுள்ள அரிய கலை நூல்களின் பொருள்களை விரிக்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி வணங்கினார்.

குறிப்புரை: தென்குரங்காடுதுறையில் அருளிய பதிகம் ‘பரவக் கெடும்’ (தி.2 ப.39 எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். ‘மருங்குள நற்பதிகள்’ என்பன இன்னவென அறிதற் கியன்றிலது. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

417.பொழிப்புரை: அழகிய தாமரை மலர்கள் நிறைந்த குளங்களை உடைய அத் திருப்பதியை வணங்கிப் பின், அதனின்றும் நீங்கிச் சென்று அருகிலுள்ள கரு

2316 வந்த ணைந்தவர் தொழாமுனம்
மலர்புகழ்ச் சண்பை
அந்த ணர்க்கெலாம் அருமறைப்
பொருளென வந்தார்
சந்த நித்திலச் சிவிகைநின்
றிழிந்தெதிர் தாழ்ந்தே
சிந்தை இன்புற இறைவர்தங்
கோயில்முன் சென்றார். 419

2317 நீடு கோபுரம் இறைஞ்சியுள்
புகுந்துநீள் நிலையான்
மாடு சூழ்திரு மாளிகை
வலங்கொண்டு வணங்கி
ஆடும் ஆதியை ஆவடு
துறையுள்ஆர் அமுதை
நாடு காதலில் பணிந்தெழுந்
தருந்தமிழ் நவின்றார். 420

நிறக்கண்டத்தையுடைய இறைவரின் கோயில்களை வணங்கி, நம் பாசத் துன்பங்களை நீக்குவதற்கென்றே தோன்றிய ஞானச்செம்மலாம் சம்பந்தர், திருவாவடுதுறையைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இறைவரின் கோயில்கள் என்றது சாத்தனூர் முதலா யினவாகலாம்.
418.பொழிப்புரை: அயன் முதலிய மூவர்க்கும் அறிதற்கு அரிய மூலப் பொருளாய தேவரான சிவபெருமானின் திருவாவடுதுறையில் வாழ்கின்ற தொண்டர்கள், மலர்களை வாரிக் கொண்டு பொங்கி வரும் குளிர்ந்த அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய பொய்கைகளையும் வயல்களையும் உடைய சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரை எதிர் கொள்வதற்கென மிக்குப் பெருகும் அன்புடனே வந்து சேர்ந்தனர்.
குறிப்புரை: திருமூல நாயனார் வழிபட்ட குறிப்பும் தோன்றத் திருவாவடுதுறைப் பெருமானை 'மூலத்தேவன்' என்றார் ஆசிரியர் சேக்கிழார்.
419.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் வந்த தொண்டர்கள் தம்மை வணங்கு வதற்கு முன்னம், விரியும் புகழையுடைய சீகாழி அந்தணர்களுக்கு எல் லாம் அரிய மறையின் பொருளாக உள்ளவர் இவர் என்று தியானப் பொருளாகக் கொள்ளும்படி தோன்றிய பிள்ளையார், அழகான முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி, அவர்களின் எதிரில் வணங்கிப்பின், மனம் இன்பம் அடைய இறைவரின் திருக்கோயில் முன் சென்றார்.
420.பொழிப்புரை: உயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கி, உட்சென்று நீண்ட வரிசையாக அருகில் சுற்றிலும் உள்ள மாளிகையை வலமாக வந்து வணங்கி,

2318 அன்பு நீடிய அருவிகண்
பொழியும்ஆர் வத்தால்
முன்பு போற்றியே புறம்பணை
முத்தமிழ் விரகர்
துன்பு போமனத் திருத்தொண்டர்
தம்முடன் தொழுதே
இன்பம் மேவிஅப் பதியினில்
இனிதமர்ந் திருந்தார். 421

2319 மேவி அங்குறை நாளினில்
வேள்வி செய்வதனுக்
காவ தாகிய காலம்வந்
தணைவுற அணைந்து
தாவில் சண்பையர் தலைவர்க்குத்
தாதையார் தாமும்
போவ தற்கரும் பொருள்பெற
எதிர்நின்று புகன்றார். 422

அருட்பெருங் கூத்தை இயற்றுகின்ற ஆதிமூர்த்தியும், திருவாவடுதுறையுள் எழுந்தருளியுள்ள நிறைந்த அமுதம் போன்ற வருமான இறைவரை, நாடும் பேரன்பினால் வணங்கி எழுந்து அரிய தமிழால் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

குறிப்புரை: இவ்வருந் தமிழ்ப்பதிகம் கிடைத்திலது.

421.பொழிப்புரை: அன்பால் பெருகிய கண்ணீர் அருவிபோல் பொழிகின்ற ஆர்வத்தால், திருமுன்பு போற்றி, பின்பு வெளியே வந்த பிள்ளையார், துன்பம் இல்லாத உள்ளம் கொண்ட தொண்டர்களுடன் தொழுது, இன்பம் பொருந்த அப்பதியில் இனிதாய் விரும்பி வீற்றிருந்தார்.

422.பொழிப்புரை: விரும்பி, அத்திருப்பதியில் வீற்றிருக்கும் காலத் தில், வேள்வி செய்வதற்குரிய காலம் வந்து சேர, குற்றம் இல்லாத சீகாழியின் தலைவரான பிள்ளையாரிடம் வந்து, தந்தையாரான சிவபாத இருதயரும் விடைபெற்றுச் சீகாழிக்குச் செல்லும் பொருட்டு, வேள்வி செய்தற்குரிய பொருளைப் பெறுதல் வேண்டும் என்று அவரிடத்துக் கூறினார்.

2320 தந்தை யார்மொழி கேட்டலும்
புகலியார் தலைவர்
முந்தை நாளிலே மொழிந்தமை
நினைந்தருள் முன்னி
அந்த மில்பொரு ளாவன
ஆவடு துறையுள்
எந்தை யார்அடித் தலங்கள்
அன்றோஎன எழுந்தார். 423

2321 சென்று தேவர்தம் பிரான்மகிழ்
கோயில்முன் பெய்தி
நின்று போற்றுவார் நீள்நிதி
வேண்டினார்க் கீவ
தொன்றும் மற்றிலேன் உன்னடி
அல்லதொன் றறியேன்
என்று பேரருள் வினவிய
செந்தமிழ் எடுத்தார். 424

423.பொழிப்புரை: தம் தந்தையாரின் சொல்லைக் கேட்டதும் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார், முன் நாளில் கூறியதையும் நினைவு கூர்ந்து, திருவருளை எண்ணி, 'அந்தம் இல்லாத பொருளாய் உள்ளவை எம் இறைவரின் திருவடிகளே அல்லவோ ?' என்று மனத்துள் எண்ணி எழுந்தார்.

குறிப்புரை: முன்நாளில் கூறியது 'இருமைக்கும் இன்பம் அளிக்கும் யாகமும் யான்செயவேண்டும்' (பா.278) என்பதாகும்.

424.பொழிப்புரை: பிள்ளையார் தேவ தேவரான இறைவர் மகிழும் கோயிலில் சென்று, திருமுன்பு நின்று வணங்குபவராகி, 'பெருஞ் செல்வம் வேண்டிய தந்தையார்க்கு ஈவதற்கு என்னிடம் ஒரு பொருளும் இல்லை, பொருளாகும் உன் திருவடியன்றி வேறொன்றும் அறியேன் ?' என்று இறைவரின் பேரருளை வினவிய கருத்துடைய செந்தமிழ்ப் பதிகத்தைத் தொடங்கிப் பாடலானார்.

2322 எடுத்த வண்டமிழ்ப் பதிகநா
லடியின்மே லிருசீர்
தொடுத்த வைப்பொடு தொடர்ந்தஇன்
னிசையினால் துதிப்பார்
மடுத்த காதலில் வள்ளலார்
அடியிணை வழுத்தி
அடுத்த சிந்தையால் ஆதரித்
தஞ்சலி அளித்தார். 425

2323 நச்சி இன்தமிழ் பாடிய
ஞானசம் பந்தர்
இச்சை யேபுரிந் தருளிய
இறைவர்இன் னருளால்
அச்சி றப்பருள் பூதமுன்
விரைந்தகல் பீடத்து
உச்சி வைத்தது பசும்பொன்ஆ
யிரக்கிழி யொன்று. 426

425.பொழிப்புரை: தொடங்கி வளம் கொண்ட தமிழ்ப் பதிகத்தை நான்கடியின் மேலும் இரண்டு அடிகள் தொடுத்த மேல் வைப்பாய்த் தொடர்பு பெற அமைத்த இனிய இசைப் பதிகத்தால் வணங்குபவராய், நிரம்பக் கொண்ட காதலால், வள்ளலாரான இறைவரின் திருவடி களைப் போற்றிப் பொருந்திய சிந்தையால் அன்புமிக்குக் கைகள் கூப்பித் தொழுதார்.

குறிப்புரை: நான்கடிகளின் மேலும் இரண்டடிகள் வைக்கப் பெற்றிருத்தலின் 'நாலடி மேல் வைப்பு' என யாப்பமைவு கூறப் பெறுவதாயிற்று. இப்பதிகம் 'இடரினும் தளரினும்' (தி.3 ப.4) எனத் தொடங்கும் காந்தார பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். 'இதுவோ எமையாளுமாறு ஈவதொன்றெமக் கில்லையேல்' எனப்பாடல் தொறும் வரும் கருத்தை நினைவு கூர்ந்தே ஆசிரியர் 'பேரருள் வினவிய செந்தமிழ்' எனக் குறிப்பாராயினர்.

426.பொழிப்புரை: விரும்பிய இனிய தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடிய ஞானசம்பந்தரின் விருப்பப்படியே, முன்பு அருள்செய்த இறைவரின் திருவருளால், அச்சிறப்பை அருளும் சிவபூதம் ஒன்று விரைவில் வந்து, இடம் அகன்ற பலிபீடத்தின் உச்சியின்மேல், ஆயிரம் பசும் பொன் கொண்ட முடிப்பு ஒன்றை வைத்தது.

குறிப்புரை: கிழி – பொன் முடிப்பு. 'கழுமலவூரர்க்கு அம்பொன் ஆயிரம் கொடுப்பர் போலும் ஆவடுதுறையனாரே' (தி.4 ப.56 பா.1) எனவரும் அப்பர் அடிகளின் திருவாக்கு இதற்கு அகச் சான்றாய் அமைகிறது.

2324 வைத்த பூதம்அங் கணைந்துமுன்
நின்றுநல் வாக்கால்
உய்த்த இக்கிழி பொன்னுல
வாக்கிழி உமக்கு
நித்த னாரருள் செய்ததென்
றுரைக்கநேர் தொழுதே
அத்த னார்திரு வருள்நினைந்
தவனிமேற் பணிந்தார். 427

2325 பணிந்தெ ழுந்துகை தொழுதுமுன்
பனிமலர்ப் பீடத்
தணைந்த ஆடகக் கிழிதலைக்
கொண்டரு மறைகள்
துணிந்த வான்பொருள் தரும்பொருள்
தூயவாய் மையினால்
தணிந்த சிந்தைஅத் தந்தையார்க்
களித்துரை செய்வார். 428

427.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் வைத்த அப்பூதம் அங்குப் பிள்ளை யார் முன் நின்று, நல்ல வாக்கினால் பிள்ளையாரை நோக்கி, 'வைத்த இம் முடிப்பு பொன்னைக் கொண்டதாகும். எடுக்க எடுக்கக் குறையாத நிதியுமாகும். இறைவர் உமக்கு அருள் செய்தது இது' என்று உரைக்கப், பிள்ளையார் இறைவரை நேராகத் தொழுது, தந்தையாரான பெரு மானின் திருவருளினை நினைந்து நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

428.பொழிப்புரை: வணங்கி எழுந்து கைகளைக் கூப்பித் தொழுது, குளிர்ந்த மலர்கள் சூழ்ந்த பலிபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட பொன் முடிப்பை எடுத்துத் தலைமீது கொண்டு, அரிய மறைகளால் துணிய நின்ற பெரும்பொருளான இறைவர் அளித்த அப்பொருளைத் தூய வாய்மையால் தணிந்த மனமுடைய தந்தையாருக்குத் தந்து சொல்லலானார்.

குறிப்புரை: தணிந்த சிந்தை – செருக்கு, சினம் முதலாய அறுவகைக் குற்றங்களும் நீங்க அடங்கிய சிந்தை. இது தூய வாய்மையால் ஆயது. தூய வாய்மை – 'அவரவருக்கு உள்ளபடி ஈசனருளாலே... எல்லாம் சிவன்செயல் என்று எண்' (சிவபோகசாரம்) என எண்ணும் வாய்மை.

2326 ஆதிமாமறை விதியினால்
ஆறுசூழ் வேணி
நாத னாரைமுன் னாகவே
புரியுநல் வேள்வி
தீது நீங்கநீர் செய்யவும்
திருக்கழு மலத்து
வேத வேதியர் அனைவரும்
செய்யவும் மிகுமால். 429

2327 என்று கூறிஅங் கவர்தமை
விடுத்தபின் அவரும்
நன்றும் இன்புறு மனத்தொடும்
புகலிமேல் நண்ண
வென்றி ஞானசம் பந்தரும்
விருப்பொடு வணங்கி
மன்றல் ஆவடு துறையினில்
மகிழ்ந்தினி திருந்தார். 430

429.பொழிப்புரை: ‘பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த மறைகளில் விதித்த முறைப்படி, கங்கையை முடித்த சடையையுடைய முழுமுதற் பொருளான சிவபெருமானையே தலைமையாகக் கொண்டு செய் கின்ற நல்ல சிவ வேள்வியைத் தீமை நீங்கி இன்பம் அடையும் பொருட்டு நீவிர் செய்திடவும், சீகாழியில் உள்ள மறையவர் அனை வரும் செய்திடவும் குறைவில்லாமல் மிகும்.’

குறிப்புரை: தந்தையாரை இவ்வாறு செய்க என்று பணிப்பதும் தவறு; தாம் நினைந்ததைக் கூறாதிருப்பதும் தவறு. இந்நிலையிலே சிவபெருமானை தலைமையாகக் கொண்டு செய்கின்ற வேள்வியைத் தாங்கள் செய்யவும் என்று தொடங்கிக் கூறுவாராயினர். காமியத் தழுந்திச் செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்களைத் தலைமையாகக் கொண்டு வேள்வி செய்தல் தக்கதன்று என்பது பிள்ளையாரின் திருவுள்ளமாகும். ‘எரிபெருக்குவர் அவ்வெரி ஈசனது உருவென அறிகிலார்’ (தி.5 ப.100 பா.7) என்பது அப்பர் திருவாக்காகும்.

430.பொழிப்புரை: என்று கூறி அவ்விடத்தினின்றும் தம் தந்தை யாரை விடை கொடுத்து அனுப்பிய பின்பு, அச்சிவபாத இருதயரும் பெருகும் இன்பம் பெற்றுச் சீகாழியை நோக்கிச் செல்ல, ஞான வெற்றியையுடைய திருஞான சம்பந்தரும் விருப்புடனே வணங்கி, மணம் மிகுந்த திருவாவடுதுறையில் மகிழ்வுடன் இனிதாய் அமர்ந்து இருந்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

431.பொழிப்புரை: திருவாவடுதுறையில் வீற்றிருந்தருளும் இறை வரை உளம் நிறைந்த காதலால் வணங்கி, அங்குத் தங்கி, உலகெலாம் உய்யும் பொருட்டுத்

2328 அண்ண லார்திரு வாவடு
துறையமர்ந் தாரை
உண்ணி லாவிய காதலி
னால்பணிந் துறைந்து
மண்ணெ லாம்உய வந்தவர்
போந்துவார் சடைமேல்
தெண்ணி லாஅணி வார்திருக்
கோழம்பஞ் சேர்ந்தார். 431

2329 கொன்றை வார்சடை முடியரைக்
கோழம்பத் திறைஞ்சி
என்றும் நீடிய இன்னிசைப்
பதிகம் முன் இயம்பி
மன்று ளார்மகிழ் வைகல்மா
டக்கோயில் மருங்கு
சென்று சார்ந்தனர் திருவளர்
சிரபுரச் செல்வர். 432

2330 வைகல் நீடுமா டக்கோயில்
மன்னிய மருந்தைக்
கைகள் அஞ்சலி கொண்டுதாழ்ந்
தெழுந்துகண் ணருவி
செய்ய இன்னிசைச் செந்தமிழ்
மாலைகள் மொழிந்து
நையும் உள்ளத்த ராய்த்திர
நல்லத்தில் நண்ணி. 433

தோன்றிய பிள்ளையார் அங்கிருந்து சென்று, நீண்ட சடையில் தெளிந்த பிறைச்சந்திரனைச் சூடுபவரின் திருக் கோழம்பத்தினைச் சேர்ந்தார்.

432.பொழிப்புரை: கொன்றை மலரைச் சூடிய நீண்ட சடையை உடைய இறைவரைத் திருக்கோழம்பத்தில் வணங்கி, என்றும் அழி யாது நிலைபெற்றிருத்தற்கு ஏதுவாய இன்னிசை உடைய திருப்பதி கத்தைத் திருமுன்பு நின்று பாடி, பொன்னம்பலம் உடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் 'திருவைகல் மாடக் கோயிலின்' அருகே முத்திச் செல்வம் வளர்தற்கு இடனான சீகாழித் தலைவர் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருக்கோழம்பத்தில் அருளிய பதிகம், 'நீற்றானை' (தி.2 ப.13) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

433.பொழிப்புரை: வைகலில் நீண்ட மாடக் கோயிலில் பொருந்திய பெருமருந்

2331 நிலவு மாளிகைத் திருநல்லம்
நீடுமா மணியை
இலகு சேவடி இறைஞ்சிஇன்
தமிழ்கொடு துதித்துப்
பலவும் ஈசர்தந் திருப்பதி
பணிந்துசெல் பவர்தாம்
அலைபு னல்திரு வழுந்தூர்மா
டக்கோயில் அடைந்தார். 434

2332 மன்னு மாமடம் மகிழ்ந்தவான்
பொருளினை வணங்கிப்
பன்னு பாடலில் பதிகஇன்
னிசைகொடு பரவிப்
பொன்னி மாநதிக் கரையினில்
மீண்டும்போந் தணைந்து
சொன்ன வாறறி வார்தமைத்
துருத்தியில் தொழுதார். 435

தான இறைவரைத் தம் கைகள் கூப்பி, விழுந்து வணங்கி, எழுந்து, கண்களினின்றும் நீர் அருவியாய்ச் சொரிய, இனிய இசையை உடைய செந்தமிழ் மாலைகளால் போற்றி, உருகி இளகும் மனத்தை உடையவராகித் 'திருநல்லம்' என்ற பதியை அடைந்து,

குறிப்புரை: திருவைகல் மாடக்கோயிலில் அருளிய பதிகம், 'துளமதியுடை' (தி.3 ப.18) எனத் தொடங்கும் காந்தார பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

434.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற மாளிகைகளைக் கொண்ட திருநல்லத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் விளங்கும் திருவடிகளை வணங்கி, இனிய தமிழ் மாலை பாடி, அருகிலுள்ள திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் செல்லும் பிள்ளையார், அலைகளை உடைய நீர் சூழ்ந்த திருஅழுந்தூர் மாடக் கோயிலைச் சென்றடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருநல்லத்தில் அருளிய பதிகம் 'கல்லானிழல்' (தி.1 ப.85) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

435.பொழிப்புரை: நிலையான மாமடம் என்று திருப்பாட்டினுள் குறிக்கப்பெற்ற கோயிலில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற பெரும் பொருள் ஆன இறைவரை, போற்றி ஏத்தும் திருப்பதிகத்தைப் பண்ணுடன் பாடி, வணங்கி, காவிரிக் கரையில் மீளவும்

2333 திரைத்த டம்புனல் பொன்னிசூழ்
திருத்துருத் தியினில்
வரைத்த லைப்பசும் பொன்எனும்
வண்டமிழ்ப் பதிகம்
உரைத்து மெய்யுறப் பணிந்துபோந்
துலவும்அந் நதியின்
கரைக்கண் மூவலூர்க் கண்ணுத
லார்கழல் பணிந்தார். 436

2334 மூவ லூருறை முதல்வரைப்
பரவிய மொழியால்
மேவு காதலில் ஏத்தியே
விருப்பொடும் போந்து
பூவ லம்புதண் புனற்பணைப்
புகலியர் தலைவர்
வாவி சூழ்திரு மயிலாடு
துறையினில் வந்தார். 437

வந்து சேர்ந்து, சொன்னவாறு அறிவாரைத் திருத்துருத்தியில் பிள்ளையார் வணங்கினார்.

குறிப்புரை: திருவழுந்தூரில் அருளிய பதிகம், ‘தொழுமாறு’ (தி.2 ப.20) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகத்தில் 5ஆவது பாடல் நீங்கலாக மற்றப் பாடல்களில் எல்லாம் ‘மாமடம் மன்னினையே’ என அருளப் பெறும் நிலைகண்டு, ‘மன்னுமாமடம் மகிழ்ந்த வான் பொருளினை’ என்றார். ஏழாவது பாடலில் ‘மாநகர்’ என்று அருளுகின்றார்.

436.பொழிப்புரை: அலைகளையுடைய காவிரி நீர் சூழ்ந்த திருத்துருத்தியில் ‘வரைத்தலைப் பசும் பொன்’ எனத் தொடங்கும் வளமை உடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடி, உடல் நிலம் பொருந்தப் பணிந்து, சென்று உலவுகின்ற அக்காவிரி ஆற்றின் கரையில் திருமூவ லூரில் இறைவரை வணங்கினார்.

குறிப்புரை: ‘வரைத்தலைப் பசும்பொன்’ (தி.2 ப.98) எனத் தொடங்கும் பதிகம் நட்டராகப் பண்ணிலமைந்ததாகும்.

437.பொழிப்புரை: மூவலூரில் வீற்றிருக்கும் இறைவரைப் போற்று கின்ற சொற்களால் மிகுந்த விருப்புடன் போற்றி நின்று, காதல் மிக மலர் களைக் கொண்டு வரும் குளிர்ந்த நீரையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தர், பொய்கைகள் சூழ்ந்த ‘மயிலாடு துறைக்கு’ வந்தார்.

குறிப்புரை: மூவலூரில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

2335 மல்கு தண்டலை மயிலாடு
துறையினில் மருவும்
செல்வ வேதியர் தொண்டரோ
டெதிர்கொளச் சென்று
கொல்லை மான்மறிக் கையரைக்
கோயில்புக் கிறைஞ்சி
எல்லை இல்லதோர் இன்பம்முன்
பெருகிட எழுந்தார். 438

2336 உள்ளம் இன்புற உணர்வுறும்
பரிவுகொண் டுருகி
வெள்ளந் தாங்கிய சடையரை
விளங்குசொற் பதிகத்
தெள்ளும் இன்னிசைத் திளைப்பொடும்
புறத்தணைந் தருளி
வள்ள லார்மற்ற வளம்பதி
மருவுதல் மகிழ்ந்தார். 439

2337 அத்தி ருப்பதி யகன்றுபோய்
அணிகிளர் சூலக்
கைத்த லப்படை வீரர்செம்
பொன்பள்ளி கருதி
மெய்த்த காதலில் விளநகர்
விடையவர் பாதம்
பத்தர் தம்முடன் பணிந்திசைப்
பதிகம்முன் பகர்ந்தார். 440

438.பொழிப்புரை: நிறைந்த பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த மயிலாடு துறையில் திருவுடை அந்தணர்கள் தொண்டர்களுடன் சூழ எதிர் கொண்டு நிற்பப் புகுந்து, கொல்லையில் வாழும் மான்கன்றைக் கையில் உடையவரைக் கோயிலுள் புகுந்து வணங்கி, அளவில்லாத ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சி பெருக எழுந்தார்

439.பொழிப்புரை: உள்ளத்தில் வைத்து, இன்பம் அடைய, அவ் வுணர்ச்சியுடன் கூடிய அன்பு மிகுதியால் உருகி, கங்கை வெள்ளத் தையுடைய சடையினரான இறைவரையே விளங்கும் சொல் பதிகத் தில் வைத்துப் பாடி, அத்தெளிந்த இனிய இசையுடன் கூடிய மகிழ் வுடன் வெளியே வந்து அவ்வளமுடைய பதியில் மகிழ்ந்து இருந்தார்.

குறிப்புரை: திருமயிலாடுதுறையில் இறைவரின் திருமுன்பு அருளிய பதிகம் 'கரவின்றி' (தி.1 ப.38) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த

2338 பாடும் அப்பதி பணிந்துபோய்ப்
பறியலூர் மேவும்
தோடு லாமலர் இதழியும்
தும்பையும் அடம்பும்
காடு கொண்டசெஞ் சடைமுடிக்
கடவுளர் கருது
நீடு வீரட்டம் பணிந்தனர்
நிறைமறை வேந்தர். 441

2339 பரமர் தந்திருப் பறியலூர்
வீரட்டம் பரவி
விரவு காதலின் வேலையின்
கரையினை மேவி
அரவ ணிந்தவர் பதிபல
அணைந்துமுன் வணங்கிச்
சிரபு ரத்தவர் திருத்தொண்டர்
எதிர்கொளச் செல்வார். 442

பதிகமாகும். இங்கிருந்த நாள்களில் பாடிய பிறிதொரு பதிகம், 'ஏனஎயிறு' (தி.3ப.70) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணி லமைந்த பதிகமாகும்.

440.பொழிப்புரை: அத்திருப்பதியினின்றும் நீங்கிச் சென்று, அழகு விளங்கும் சூலப்படையைக் கையில் கொண்ட வீரரான இறைவரின் திருச்செம்பொன் பள்ளியைக் கருதிச் சென்று பணிந்து, மெய்ம்மை யான பெருவிருப்பால் 'திருவிளநகரில்' எழுந்தருளிய விடையை உடைய இறைவரின் திருவடிகளை அடியார்களுடனே கூடிப் பணிந்து இசையுடைய திருப்பதிகத்தினைத் திருமுன்பு பாடினார்.

குறிப்புரை: திருச்செம்பொன்பள்ளியில் அருளிய பதிகம் 'மருவார் குழலி' (தி.1 ப.25) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகம் ஆகும். திருவிளநகரில் அருளிய பதிகம் 'ஒளிரிளம் பிறை' (தி.2 ப.78) எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

441.பொழிப்புரை: நிறைவான மறைத் தலைவரான பிள்ளையார் முற்கூறியவாறு திருப்பதிகம் பாடிய திருவிளநகர் என்ற அப்பதியை வணங்கிச் சென்று, 'திருப்பறியலூரில்' வீற்றிருக்கும் இதழ்களை யுடைய கொன்றையையும் தும்பையையும் கடம்ப மலரையும் அணிந்த சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக் கும் திருவீரட்டானத்தை அடைந்து வணங்கினார்.

442.பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் திருப்பறியலூர் வீரட்டத்தைப் பணிந்து, பொருந்திய அன்பால் அங்கு நின்றும் கடலின் கரையை அடைந்து, பாம்பை அணிந்த

2340 அடியவர்கள் களிசிறப்பத் திருவேட்டக்
குடிபணிந்தங் கலைவாய்ப் போகிக்
கடிகமழும் மலர்ப்பழனக் கழனிநாட்
டகன்பதிகள் கலந்து நீங்கிக்
கொடிமதில்சூழ் தருமபுரம் குறுகினார்
குண்டர்சாக் கியர்தங் கொள்கை
படியறியப் பழுதென்றே மொழிந்துய்யும்
நெறிகாட்டும் பவள வாயர். 443

2341 தருமபுரம் பெரும்பாணர் திருத்தாயர்
பிறப்பிடமாம் அதனாற் சார
வருமவர்தஞ் சுற்றத்தார் வந்தெதிர்கொண்
டடிவணங்கி வாழ்த்தக் கண்டு
பெருமையுடைப் பெரும்பாணர் அவர்க்குரைப்பார்
பிள்ளையா ரருளிச் செய்த
அருமையுடைப் பதிகந்தாம் யாழினால்
பயிற்றும்பே றருளிச் செய்தார். 444

இறைவரின் பல திருப்பதிகளையும் சென்று வணங்கிச் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார், அங்கங்கும் தொண்டர்கள் சூழ வந்து வரவேற்கச் செல்பவராய்,

குறிப்புரை: திருப்பறியலூரில் அருளிய பதிகம் 'கருத்தன் கடவுள்' (தி.1 ப.134) எனத் தொடங்கும் மேகராகக் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இங்குப் பதி பல என்றது திருவிடைக்கழி, திருஅளப்பூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவை யும் கிடைத்தில.

443.பொழிப்புரை: அடியவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடையத் திரு வேட்டக் குடியைச் சென்று வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும் கடற்கரை வழியே சென்று மணம் கமழும் மலர்களையுடைய வயல்கள் நிறைந்த சோழநாட்டின் பெரும் பதிகளை அடைந்து, உள்ளம் குளிர வணங்கி, அவற்றினின்றும் நீங்கிச் சமண சாக்கியர்களின் கொள்கைகள் குற்றம் உடையவை என்று உலகம் அறிய எடுத்துக் காட்டி, உய்யும் நெறி யைக் காட்டும் பவள வாயை உடைய பிள்ளையார் கொடிகள் கட்டப் பட்ட மதில்கள் சூழ்ந்த தருமபுரத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருவேட்டக்குடியில் அருளிய பதிகம்: 'வண்டிரைக் கும்' (தி.3 ப.66), பண் – பஞ்சமம். 'அகன் பதிகள் கலந்து' என்பதற் கேற்பப் பிள்ளையார் வணங்கிய பதிகள் எவை எனத் தெரிந்தில. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

444.பொழிப்புரை: தருமபுரம் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனாரின் தாயாரது பிறப்பிடம் ஆதலால், அப்பதியைச் சாரவரும் அவருடைய சுற்றத்தார் வந்து எதிர்கொண்டு அவர் திருவடியை வணங்கி வாழ்த்தினார்களாக, அதைப்

2342 கிளைஞரும்மற் றதுகேட்டுக் கெழுவுதிருப்
பதிகத்திற் கிளர்ந்த ஓசை
அளவுபெறக் கருவியில்நீர் அமைத்தியற்றும்
அதனாலே அகில மெல்லாம்
வளரஇசை நிகழ்வதென விளம்புதலும்
வளம்புகலி மன்னர் பாதம்
உளம் நடுங்கிப் பணிந்துதிரு நீலகண்டப்
பெரும்பாணர் உணர்த்து கின்றார். **445**

2343 அலகில்திருப் பதிகஇசை அளவுபடா
வகைஇவர்கள் அன்றி யேயும்
உலகிலுளோ ருந்தெரிந்தங் குண்மையினை
அறிந்துய்ய உணர்த்தும் பண்பால்
பலர்புகழுந் திருப்பதிகம் பாடியரு
ளப்பெற்றால் பண்பு நீடி
இலகுமிசை யாழின்கண் அடங்காமை
யான்காட்டப் பெறுவ னென்றார். **446**

பார்த்துப் பெருமை பொருந்திய திரு நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் அவர்களுக்குத் தாம் செய்து வரும் பணியை எடுத்துக் கூறுவாராய், ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய அரிய திருப்பதிகங்களைத் தாம் யாழில் இட்டுப் பயிற்றப் பெற்ற பேற்றை அருளிச் செய்தார்.

445.பொழிப்புரை: உறவினரும்அதைக் கேட்டு, பொருந்திய திருப் பதிகத்தில் பொதிந்த ஓசையானது அளவு பெறும்படி யாழாகிய இசைக் கருவியில் நீவிர் பொருந்தும்படி வைத்து வாசிப்பதானால், உலகம் எல்லாம் அவ்விசை வளரும்படி நிகழ்கின்றது எனக் கூறியதும், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் உள்ளம் நடுக்கம் கொண்டு, வளமுடைய சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கிச் சொல்வாராய்,

குறிப்புரை: பிள்ளையார் அருளிவரும் பதிகங்களை யாழிலிட்டு வாசிப்பதால், யாழிசைக்குப் பெருமையாகுமேயன்றி, அப்பதிகங்களுக்குப் பெருமையாதல் இல்லை. உண்மை இதுவாகவும் மாறுபடச் சொன்னமையால் உள்ளம் நடுங்கினார். பதிகங்கள் இசைநுட்பம் உடையன மட்டுமன்றி, இறைவனின் பொருள் சேர் புகழையும் பலபட விரித்துரைப்பன. எனவே அப்பதிகங்கள் பெரிதும் போற்றப் படுகின்றன. யாழிசை, கேட்கும் அளவில் நின்றுவிடுவது என்பதை உள்ளவாறு உயர்ந்த நிலையாலும், தம் தன்னடக்கத்தாலும் இவ்வாறு கருதுவராயினர் பெரும்பாணர்.

446.பொழிப்புரை: ‘அளவற்ற திருப்பதிக இசைக் கூறுகளைக் கருவியில்

2344 வேதநெறி வளர்ப்பவரும் விடையவர்முன்
தொழுதுதிருப் பதிகத் துண்மை
பூதலத்தோர் கண்டத்துங் கலத்தினிலும்
நிலத்தநூல் புகன்ற வேத
நாதவிசை முயற்சிகளால் அடங்காத
வகைகாட்ட நாட்டு கின்றார்
மாதர்மடப் பிடிபாடி வணங்கினார்
வானவரும் வணங்கி ஏத்த. 447

2345 வண்புகலி வேதியனார் மாதர்மடப்
பிடியெடுத்து வனப்பிற் பாடிப்
பண்பயிலுந் திருக்கடைக்காப் புச்சாத்த
அணைந்துபெரும் பாண னார்தாம்
நண்புடையாழ்க் கருவியினில் முன்புபோல்
கைக்கொண்டு நடத்தப் புக்கார்க்
கெண்பெருகும் அப்பதிகத் திசைநரம்பில்
இடஅடங்கிற் றில்லை யன்றே. 448

அளவுபடாதவாறு, இவர்களே அன்றி இன்னும் உலகில் உள்ளவரும் அறிந்து அவ்வுண்மையை உணர்ந்து உய்யுமாறு உணர்த்தும் தன்மையினால், பலதிறத்தவரும் புகழும் ஒரு திருப்பதி கத்தைப் பாடியருளுகின்ற பேறுபெறுவேனானால், பண்பினால் நீண்டு விளங்கும் அவ்விசையானது யாழில் அடங்காத நிலையை நான் அவர்க்கு எடுத்துக் காட்டப் பெறுவேன்' என்று பிள்ளையாரிடம் பாணர் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

447.பொழிப்புரை: மறைகளின் நெறியை வளர்ப்பவரான பிள்ளையாரும் ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட இறைவர் திருமுன்பு நின்று, திருப்பதிகத்தின் உண்மைத் திறமானது, உலகத்தவரின் மிடற்றிலும் கருவியிலும், உலகினர் மறைவழிவகுத்த இசைநூல்களின் நாத வகைகளினாலும் அடங்காத வகையினை அறியக் காட்டுமாறு நிலைநாட்டு பவராய்த் தேவர்களும் வணங்கிப் போற்றும்படி 'மாதர் மடப்பிடி' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி வணங்கினார்.

குறிப்புரை: மாதர் மடப்பிடி' (தி.1 ப.136) எனத் தொடங்கும் இவ்வரிய பதிகம் மேகராகக் குறிஞ்சியில் அமைந்த பதிகமாகும். வியாழக் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்தது என்றும் சிலர் கருதுவர். யாழ்மூரி என்பது பண்ணன்று, பாணர்தம் வேண்டுகோளால் பாடி, யாழை முரிக்க நேர்ந்த வரலாற்றைக் குறிக்க வந்த தொடருமன்று. யாழில் இசைக்க இயலாதவாறு அமைந்த இசையமைப்பாகும்.

2346 அப்பொழுது திருநீல கண்டஇசைப்
பெரும்பாணர் அதனை விட்டு
மெய்ப்பயமும் பரிவுமுறப் பிள்ளையார்
கழலிணைவீழ்ந் தெழுந்து நோக்கி
இப்பெரியோர் அருள்செய்த திருப்பதிகத்
திசையாழி லேற்பன் என்னச்
செப்பியதிக் கருவியைநான் தொடுதலின்அன்
றோஎன்று தெளிந்து செய்வார். 449

2347 வீக்குநரம் புடையாழி னால்விளைந்த
திதுவென்றங் கதனைப் போக்க
ஓக்குதலும் தடுத்தருளி ஐயரே
உற்றஇசை யளவி னால்நீர்
ஆக்கியஇக் கருவியினைத் தாருமென
வாங்கிக்கொண் டவனி செய்த
பாக்கியத்தின் மெய்வடிவாம் பாலறா
வாயர்பணித் தருளு கின்றார். 450

448.பொழிப்புரை: வளம் மிக்க சீகாழியில் தோன்றிய பிள்ளையார் 'மாதர் மடப்பிடி' எனத் தொடங்கி அழகு பொருந்தப்பாடிப் பண் பயில்கின்ற திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தி நிறைவு செய்யத் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் அங்கு நின்று யாழ்க் கருவியில் அமைத்து முன்போல் அப்பதிக இசையினை இசைக்கப் புகுந்த அளவில், அவருக்கு அப்பதிகத்தின் இசை, யாழ் நரம்பில் வைத்து வாசிக்க அடங்காமல் போயிற்று.

449.பொழிப்புரை: அதுபொழுது திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், யாழ் வாசிப்பதைக் கைவிட்டு, உடலில் நடுக்கமும், உள்ளத்தில் வருத்தமும் பொருந்தப் பிள்ளையாரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்று, அவரைப்பார்த்து, 'இந்தப் பெரியவர் அருளிச் செய்த திருப் பதிகத்தின் இசையை யாழில் இசைப்பேன் என்று மேற்கொள்ளச் செய்த இந்த யாழ்க் கருவியை நான் தொடுதலால் விளைந்ததன்றோ!' என்று உள்ளத்தில் தெளிந்து, அதற்குத்தக, மேற்கொண்ட செயலைச் செய்வாராய்,

450.பொழிப்புரை: 'முறுக்கிக் கட்டப்பட்ட நரம்பையுடைய யாழால் இக்குற்றம் உண்டானது' எனக் கூறி, அதனை முரிப்பதற்குத் திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணர் முயன்ற போது, உலகம் செய்த நற்பேற்றின் வடிவாய் உள்ள பிள்ளையார், பாணரின் அச்செயலைத் தடுத்து 'ஐயரே! பொருந்திய இசை நூலில் விதித்த அளவுப்படி நீவிர் இயற்றும் இந்த யாழ்க்கருவியைத் தாரும்' என்று, அதனைத் தம் கையில் பெற்றுக் கொண்டு, மேலும் ஆணையிடுபவராய்,

2348 ஐயர்நீர் யாழ்இதனை முரிக்கும தென்
ஆளுடையா ளுடனே கூடச்
செய்யசடை யார்அளித்த திருவருளின்
பெருமையெலாம் தெரிய நம்பால்
எய்தியஇக் கருவியினில் அளவுபடு
மோநந்தம் இயல்புக் கேற்ப
வையகத்தோர் அறிவுறஇக் கருவிஅள
வையின்இயற்றல் வழக்கே என்றார். 451

2349 சிந்தையால் அளவுபடா இசைப்பெருமை
செயலளவில் எய்து மோநீர்
இந்தயா ழினைக்கொண்டே இறைவர்திருப்
பதிகஇசை இதனில் எய்த
வந்தவா றேபாடி வாசிப்பீர்
எனக்கொடுப்பப் புகலி மன்னர்
தந்தயா ழினைத்தொழுது கைக்கொண்டு
பெரும்பாணர் தலைமேற் கொண்டார். 452

451.பொழிப்புரை: 'ஐயரே! இந்த யாழை முரிப்பது ஏன்? ஆளுடைய பிராட்டியாருடன் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவந்த சடையை உடைய சிவபெருமான் அளித்த திருவருளின் பெருமையெல்லாம், நம்மிடத்தில் பொருந்திய இக் கருவியின் அளவில் அடங்குமோ? நம் இயல்புக்குத் தக்கவாறு இவ்வுலகத்தவர் மகிழ, இந்தக் கருவியின் அளவுக்குள் அமையும் நிலையில் இயற்றுவதே ஏற்றதாகும்' என்று அருளி,

452.பொழிப்புரை: 'மனத்தானும் அளவுபடுத்தற்கியலாத இசையின் பெருமையைச் செயலுள் பொருந்தச் செய்யவருமோ? இந்த யாழைக் கருவியாகக் கொண்டு இறைவர் திருப்பதிகத்தை இதனுள் பொருந்த வந்த அளவில் இயைத்து இசைப்பீராக!' எனப் பிள்ளையார் பணித்துக் கொடுத்த யாழை, அவரைத் தொழுது ஏற்ற திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், அதனைத் தலைமீது வைத்துப் போற்றிக் கொண்டார்.

குறிப்புரை: பாணரின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்பவே, பிள்ளையார் பதிகம் அருளினார்; ஆனால் அப்பதிகம் தம் யாழில் இயைத்து இசைக்க இயலாத தாயிற்று. அங்ஙனமாகப் பாணனார் யாழை முரிப்பானேன்? என்ற வினா எழலாம். பதிகப் பெருமை, பெரு மானின் அருள் வழிநின்று பாடிவரும் பிள்ளையாருடைய தாகத் தம்யாழ் வழியதே எனக் கருதிய சுற்றத்தார்க்கு அது பொய்ம்மை யாதலைக் காட்ட விரும்பியே, பிள்ளையாரிடம் அத்தகையதொரு பதிகம் பாடவேண்டினர். அவ்வளவில் அவரே, அதனைத் தாம் இசைக்க இயலாத

2350 அணைவுறும்அக் கிளைஞருடன் பெரும்பாணர்
ஆளுடைய பிள்ளை யார்தம்
துணைமலர்ச்சே வடிபணிந்து துதித்தருளத்
தோணிபுரத் தோன்ற லாரும்
இணையில் பெருஞ் சிறப்பருளித் தொண்டருடன்
அப்பதியில் இனிது மேவிப்
பணைநெடுங்கை மதயானை உரித்தவர்தம்
பதிபிறவும் பணியச் செல்வார். 453

2351 பங்கயப்பா சடைத்தடஞ்சூழ் பழனநாட்
டகன்பதிகள் பலவும் நண்ணி
மங்கையொரு பாகத்தார் மகிழ்கோயில்
எனைப்பலவும் வணங்கிப் போற்றித்
தங்கிசையாழ்ப் பெரும்பாண ருடன்மறையோர்
தலைவனார் சென்று சார்ந்தார்
செங்கைமான் மழுவேந்துஞ் சினவிடையார்
அமர்ந்தருளுந் திருநள் ளாறு. 454

நிலையில் மேலும் ஓர் எண்ணம் அவருக்குத் தோன்றியது. இவ்யாழ் இருந்தமையால் அன்றோ முன்னர் (பா.140) பிள்ளையார் அருள் செய்யும் அறிவரிய திருப்பதிகத்தை யாழிலிட்டு வாசிக்க வேண்டிக் கொள்ள நேர்ந்தது. இஃது இன்றேல் அவ்வெண் ணமே தோன்றியிராதன்றோ எனக் கருதவே அவ் யாழை முரிக்க ஒருப்பட்டார் என்பது எண்ணத் தக்கதாம். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

453.பொழிப்புரை: சூழ இருந்த சுற்றத்தாருடன் பெரும்பாணர், ஆளுடைய பிள்ளையாரின் இரு மலர் அனைய திருவடிகளையும் வணங்கிப் போற்றிட, சீகாழியில் தோன்றிய தலைவரும், ஒப்பில்லாத பெருஞ்சிறப்புக்களை அவர்களுக்கு அளித்து, தம் தொண்டர்களுடனே அப்பதியில் இனிதாய் அமர்ந்திருந்த பின், அவர் பெரிய நீண்ட துதிக்கையையுடைய யானையை உரித்த இறைவரின் பிற பதிகளை யும் வணங்கச் செல்பவராய்,

குறிப்புரை: பிள்ளையார் பாணனாரின் சுற்றத்தாருக்கு அருளிய பெருஞ்சிறப்புக்களாவன, அன்புரைகளும் அருளாசியுமாம். பதிபிறவும் என்பன எவை எனத் தெரிந்தில.

454.பொழிப்புரை: இலைகள் பொருந்திய தாமரைப் பொய்கைகள் சூழ்ந்த வயல்களையுடைய சோழ நாட்டின் பெரிய பதிகள் பலவற் றையும் அடைந்து, உமையம்மையாரை ஒருகூற்றில் கொண்ட இறை வர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிப் போற்றிச் சிவந்த கைகளில் மானையும் மழுவையும் ஏந்தும் சினமுடைய விடையினரான இறைவர் விரும்பி

2352 நள்ளாற்றில் எழுந்தருள நம்பர்திருத்
தொண்டர்குழாம் நயந்து சென்று
கொள்ளாற்றி லெதிர்கொண்டு குலவியுடன்
சூழ்ந்தணையக் குறுகிக் கங்கைத்
தெள்ளாற்று வேணியர்தந் திருவளர்கோ
புரமிறைஞ்சிச் செல்வக் கோயில்
உள்ளாற்ற வலங்கொண்டு திருமுன்பு
தாழ்ந்தெழுந்தார்உ ணர்வின் மிக்கார். 455

2353 உருகியஅன் புறுகாதல்உ ள்ளுருகி
நனைஈரம் பெற்றாற் போல
மருவுதிரு மேனியெலாம் முகிழ்த்தெழுந்த
மயிர்ப்புளகம் வளர்க்கு நீராய்
அருவிசொரி திருநயனத் தானந்த
வெள்ளம்இழிந் தலைய நின்று
பொருவில்பதி கம்போக மார்த்தபூண்
முலையாள்என் றெடுத்துப் போற்றி. 456

எழுந்தருளியிருக்கும் 'திருநள்ளாற் றினை' இசை பொருந்திய பாணருடனே அந்தணர் தலைவரான பிள்ளையார் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை: 'பதிகள் பலவும் நண்ணி' என்றும், 'கோயில் எனைப் பலவும் வணங்கி' என்றும் ஆசிரியர் குறிப்பதால், பிள்ளையார் வணங்கிய பதிகளும் கோயில்களும் மிகப்பலவாம் எனத் தெரிகிறது. எனினும் அவை இவை என அறிதற்கு இயன்றிலது. திருத்தக்களூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். தருமபுரத்திலிருந்து திருநள்ளாற்றிற்கு இடைப்பட்டும், அப்பகுதியைச் சூழவும் இருக்கும் திருப்பதிகளையும் கோயில்களையும் நேரில் சென்றோ அல்லது தக்கார்வாய்க் கேட்டோ அறிதல் தக்கதாம். திருவருள் முன்னிற்க.

455.பொழிப்புரை: திருநள்ளாற்றில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் அடியவர் கூட்டமானது விரும்பிச் சென்று, முறையாக எதிர்கொண்டு, மகிழ்வுடன் சூழ்ந்து வரச் சென்று அடைந்து, தெளிவான கங்கை ஆற்றைச் சூடிய சடையையுடைய இறைவரின் செல்வம் வளரும் கோபுரத்தை வணங்கி, அருட்செல்வம் மிக்க கோயிலுள்ளே பன் முறையும் வலம்வந்து, ஞானவுணர்வுடைய பிள்ளையார், பெருமான் திருமுன்பு வணங்கி எழுந்தார்.

456.பொழிப்புரை: உருகுதற்குக் காரணமான அன்பு மீதூர்ந்த பெருவிருப்பத்தால் மனம் உருக, அதனால் பெருகும் ஈரத்தைப் பெற்றது போல், பொருந்திய திருமேனி முழுதும் எழுந்த மயிர்க் கூச்சலை வளர்க்கும் நீர்போல அருவி போன்று வழிகின்ற ஆனந்தக் கண்ணீர்ப் பெருக்குப் பெருகி அலைய நின்று, ஒப்பில்லாத பதிகத்தைப் 'போகமார்த்த பூண் முலையாள்' என்று தொடங்கிப் போற்றினார்.

2354 யாணரம்பில் ஆரஇயல் இசைகூடப்
பாடியே எண்ணில் கற்பச்
சேண்அளவு படவோங்குந் திருக்கடைக்காப்
புச்சாத்திச் செங்கண்நாகப்
பூண்அகலத் தவர்பாதம் போற்றிசைத்துப்
புறத்தணைந்து புவன மேத்தும்
பாணனார் யாழிலிடப் பாலறா
வாயர்அருள் பணித்த போது. 457

2355 பிள்ளையார் திருத்தாளங் கொடுபாடப்
பின்புபெரும் பாண னார்தாம்
தெள்ளமுத இன்னிசையின் தேம்பொழிதந்
திரியாழைச் சிறக்க வீக்கிக்
கொள்ளஇடும் பொழுதின்கண் குவலயத்தோர்
களிகூரக் குலவு சண்பை
வள்ளலார் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்துதிருத்
தொண்டருடன் மருவுங் காலை. 458

குறிப்புரை: 'போகம் ஆர்த்த' (தி.1 ப.49) எனத் தொடங்கும் பதிகம், பழந்தக்கராகப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும்.

457.பொழிப்புரை: யாழ்நரம்பில் பொருந்த இயல்தமிழும் இசைத்தமிழும் கூடுமாறு பாடி, எண்ணிறந்த காலப் பகுதிகளிலும், விண்ணுக்கு அப்பாலும் நிலைபெறுமாறு, ஓங்கும் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தியருளிச் சிவந்த கண்ணை யுடைய பாம்பணியையுடைய மார்பர் ஆன இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றி செய்து, புறமுற் றத்தை அடைந்து, பாலறாவாயரான ஞானசம்பந்தர், உலகம் போற்றும் பெரும்பாணனாரை யாழில் இயற்றும்படி ஆணையிட்டருளினார்.

குறிப்புரை: பின்னாப் பிள்ளையார் சமணரொடு வாதிடும் பொழுது, நெருப்பில் இட்டும் வேகாதிருந்த பச்சைப் பதிகம் இதுவாக அமைதல் நோக்கி, 'எண்ணில் கற்பச் சேணளவு பட வோங்கும் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தி' என எதிரது போற்றியுரைத்தார் ஆசிரியர்.

458.பொழிப்புரை: ஞானப் பிள்ளையார் திருத்தாளத்தைக் கொண்டு அளவு ஒத்து அறுத்து அப்பதிகத்தைப் பாட, அதைப் பின்தொடர்ந்து பெரும் பாணனாரும் தெள்ளிய அமுதமான இனிய இசைத்தேன் பொழியும் நரம்புகளையுடைய யாழைப் பண் அமைதி மிகுமாறு செய்து, பதிக இசையை அமைத்துப் பாடும் போது, உலகத்தவர் யாவ ரும் மகிழ்ச்சியடைய, விளங்கும் சீகாழிப் பெருவள்ள லாரான பிள்ளையார் திருவுள்ளம் கொண்டு மகிழ்ந்து தொண்டர்களுடனே அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

2356 மன்னுதிரு நள்ளாற்று மருந்தைவணங்
கிப்போந்து வாச நன்னீர்ப்
பொன்னிவளந் தருநாட்டுப் புறம்பணைசூழ்
திருப்பதிகள் பலவும் போற்றிச்
செந்நெல்வயற் செங்கமல முகமலருந்
திருச்சாத்த மங்கை மூதூர்
தன்னிலெழுந் தருளினார் சைவசிகா
மணியார்மெய்த் தவத்தோர் சூழ. 459

2357 நிறைசெல்வத் திருச்சாத்த மங்கையினில்
நீலநக்கர் தாமுஞ் சைவ
மறையவனார் எழுந்தருளும் படிகேட்டு
வாழ்ந்துவழி விளக்கி யெங்குந்
துறைமலிதோ ரணங்கதலி கமுகுநிறை
குடந்தூப தீப மாக்கி
முறைமையில்வந் தெதிர்கொள்ள உடன்அணைந்து
முதல்வனார் கோயில் சார்ந்தார். 460

குறிப்புரை: யாழ்மூரிப் பதிகத்தை அடுத்துப் பாடிய பதிகம் இது வாதலின், பிள்ளையாரின் திருத்தாளத்தோடு பாணனாரின் யாழிசையும் சிறக்க இப்பதிகம் அமைந்ததாகக் குறிக்கின்றார் ஆசிரியர் சேக்கிழார்.

459.பொழிப்புரை: பின், நிலைபெற்ற திருநள்ளாற்றில் வீற்றிருக்கும் மருந்தான இறைவரை வணங்கி, விடைபெற்றுச் சென்று, மணமுடைய நல்லநீர் பொருந்திய காவிரியாறானது பல வளங்களையும் தருகின்ற சோழ நாட்டின் புறம்பணை சூழ்ந்த பல திருப்பதிகளையும் வணங்கி வழிபட்டு, மெய் அடியார்கள் சூழச் சைவசிகாமணியாரான பிள்ளையார் செந்நெல் வயல்களிலே செந்தாமரை மலர்கள் மாதர் முகம் என மலர்தற்கு இடமான 'திருச்சாத்தமங்கை' என்ற பழம் பதியை அணுகினார்.

குறிப்புரை: புறம்பணைசூழ் திருப்பதிகள் பிறவும் என்றது, அருகி லிருக்கும் பழம் பதிகளைக் குறிப்பினும், அவை இவை எனத் தெரிந்தில. எனினும் திருக்கோட்டாறு எனும் பதி இடைப்படவுள்ளது. அங்கு அருளிய பதிகங்கள் இரண்டாம். 1. 'கருந்தடங்கண்ணின்' : (தி.2 ப.52) – சீகாமரம் 2. 'வேதியன் விண்ணவர்' : (தி.3 ப.12) – காந்தார பஞ்சமம்.

460.பொழிப்புரை: நிறைந்த செல்வத்தையுடைய சாத்தமங்கையில் வாழ்கின்ற திருநீலநக்க நாயனாரும், சைவ அந்தணரான பிள்ளையார் எழுந்தருளும் நற்செய்தியைக் கேட்டுப் பெருவாழ்வு அடைந்தவராய், அவர் வரும் வழி எல்லாம் விளக்கம் செய்து, எங்கும் இடையிடையே நெருங்கிய தோரணங்களையும் வாழை பாக்கு மரங்களையும் கட்டி, அங்கங்கே நிறைகுடம், நறுமணப் புகை,

2358 அயவந்தி அமர்ந்தருளும் அங்கணர்தங்
கோயில்மருங் கணைந்து வானோர்
உயவந்தித் தெழுமுன்றில் புடைவலங்கொண்
டுட்புக்கா றொழுகுஞ் செக்கர்
மயவந்தி மதிச்சடையார் முன்தாழ்ந்து
மாதவம் இவ்வைய மெல்லாம்
செயவந்த அந்தணனார் செங்கைமேல்
குவித்தெழுந்து திருமுன் னின்றார். 461

2359 போற்றிசைக்கும் பாடலினால் பொங்கியெழும்
ஆதரவு பொழிந்து விம்ம
ஏற்றின் மிசை இருப்பவர்தம் எதிர்நின்று
துதித்துப்போந் தெல்லை இல்லா
நீற்றுநெறி மறையவனார் நீலநக்கர்
மனையிலெழுந் தருளி அன்பால்
ஆற்றும்விருந் தவர்அமைப்ப அன்பருடன்
இன்புற்றங் கமுது செய்தார். 462

ஒளிவிளக்கு முதலான வற்றையும் அமைத்து, முறையாக வந்து எதிர்கொள்ள, ஞானசம்பந்தர் இறைவரது கோயிலை அடைந்தார்.

461.பொழிப்புரை: 'அயவந்தி' என்னும் அக் கோயிலில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருக்கோயிலின் பக்கத்தைச் சார்ந்து, தேவர்கள் உய்யும் பொருட்டு வழிபாடு செய்து வருகின்ற திருமுன்றிலின் பக்கமாக வந்து, உட்புகுந்து, கங்கையாறு ஒழுகுவதற்கு இடமான, சிவப்பு மயமான அந்தி மாலையில் தோன்றும் மதியினைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருமுன்பு தாழ்ந்து வணங்கி, இப்பூவுலகம் முழுவதும் பெருந்தவம் செய்ததன் பயனாய், இங்கு வந்து தோன்றிய அந்தணராம் சம்பந்தர் தம் செங்கையினைத் தலைமீது குவித்து வணங்கி எழுந்து நின்றார்.

குறிப்புரை: சாத்த மங்கை – ஊர்ப்பெயர். அயவந்தி – கோயிலின் பெயர்.

462.பொழிப்புரை: ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் இறைவர் திருமுன்பு நின்று, போற்றிசெய்கின்ற பாடல்களால், மேன் மேலும் பொங்கியெழும் அன்புபெருகிக் கண்ணீர்விட்டுப் போற்றி செய்து, ஆனேற்றின் மீது இருந்தருளும் இறைவனின் எதிர் நின்று வெளியே வந்து அளவுபடாத திருநீற்று நெறியான சைவ நெறியை விளக்கும் அந்தணரான பிள்ளையார், திருநீலநக்க நாயனாரின் இல்லத்தில் தங்கி இருந்து, அன்பால் செய்யப்படுகின்ற விருந்து இயல்புக்கு உரிய வற்றை அவர் அமைக்க, அன்பர்களோடு இன்பம் பொருந்த உண்டருளினார்.

குறிப்புரை: இது பொழுது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

2360 நீடுதிருநீலநக்கர் நெடுமனையில்
விருந்தமுது செய்து நீர்மைப்
பாடும்யாழ்ப் பெரும்பாண ருந்தங்க
அங்கிரவு பள்ளி மேவி
ஆடுமவர் அயவந்தி பணிவதனுக்கு
அன்பருடன் அணைந்து சென்று
நாடியநண் புடைநீல நக்கடிக
ளுடன்நாதர் கழலில்தாழ்ந்து. 463

2361 கோதிலா ஆரமுதைக் கோமளக்கொம்
புடன்கூடக் கும்பிட் டேத்தி
ஆதியாம் மறைப்பொருளால் அருந்தமிழின்
திருப்பதிகம் அருளிச் செய்வார்
நீதியால் நிகழ்கின்ற நீலநக்கர்
தம்பெருஞ்சீர் நிகழ வைத்துப்
பூதிசா தனர்பரவும் புனிதஇயல்
இசைப்பதிகம் போற்றி செய்தார். 464

463.பொழிப்புரை: அன்பு நீடும் திருநீலநக்க நாயனாரின் பெரிய இல்லத்தில் விருந்து அமுது உண்டு, நல்ல நீர்மையுடன் பாடும் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் உடன்தங்க அன்று அங்குப் பள்ளி அமர்ந்து, கூத்தியற்றும் இறைவரின் 'அயவந்தியினைப்' பணிவதற்கு, அன்பர்களுடனே சேர்ந்து சென்று, நாடிய நட்பையுடைய நீலநக்க நாயனாருடன் இறைவன் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

464.பொழிப்புரை: குற்றம் அற்ற அரிய அமிழ்தத்தைப் போன்ற இறைவரை, அழகிய இளம் கொம்பைப் போன்ற அம்மையாருடன் வணங்கி ஏத்தி, பழைய மறைகளின் பொருள் விளங்க அரிய தமிழின் திருப்பதிகம் பாடுவார், மறைவழி ஒழுகும் திருநீலநக்கரின் பெருஞ்சிறப்புகள் விளங்க வைத்து, திருநீற்று நெறியைப் போற்றி வரும் தொண்டர்கள் போற்றுமாறு, தூய இயல் இசை உடைய பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'திருமலர்க் கொன்றை மாலை' (தி.3 ப.58) எனத் தொடங்கும் பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். 'கோமளக் கொம்புடன் கூடக் கும்பிட்டேத்தி' என்றது, இப்பதிகப் பாடல் தொறும் வரும் முன்னிரண்டு அடிகளில் அம்மையுட னாதலைப் போற்றியிருக்கும் குறிப்பை உளங்கொண்டதாகும். 'நிறை யினால் நீலநக்கன் நெடுமா நகர் என்று தொண்டர் அறையும் ஊர் சாத்தமங்கை' எனவரும் திருக்கடைக் காப்பில் நீலநக்கர் சிறப்பிக்கப் பெறுகின்றார்.

2362 பரவியகா தலிற்பணிந்து பாலறா
வாயர்புறத் தணைந்து பண்பு
விரவியநண் புடையடிகள் விருப்புறுகா
தலில்தங்கி மேவும் நாளில்
அரவணிந்தார் பதிபிறவும் பணியஎழும்
ஆதரவா லணைந்து செல்வார்
உரவுமனக் கருத்தொன்றாம் உள்ளம்உடை
யவர்க்குவிடை உவந்து நல்கி. 465

2363 மற்றவர்தம் பெருங்கேண்மை மகிழ்ந்து கொண்டு
மாலயனுக் கரியபிரான் மருவு தானம்
பற்பலவும் சென்றுபணிந் தேத்திப் பாடிப்
பரமர்திருத் தொண்டர்குழாம் பாங்கின் எய்தக்
கற்றவர்வாழ் கடல்நாகைக் காரோ ணத்துக்
கண்ணுதலைக் கைதொழுது கலந்த ஓசைச்
சொற்றமிழ்மா லைகள் பாடிச் சிலநாள் வைகித்
தொழுதகன்றார் தோணிபுரத் தோன்ற லார்தாம். 466

465.பொழிப்புரை: பாலறா வாயரான திருஞானசம்பந்தர், பெருகிய அன்பு மிகுதியால் கோயிலின் வெளியே வந்து, அன்புடன் பொருந் திய நட்புக்கொண்ட திருநீலநக்க அடிகளின் விருப்புடைய ஆசையி னால் அங்குத் தங்கியிருந்த நாள்களில், பாம்பை அணிந்த இறைவரின் மற்றப் பதிகளையும் வணங்க எழுந்த அன்பினால், அவ்வப் பதிகளுக்கும் செல்வாராய், அறிவால் உள்ளத்தில் எழும் கருத்து ஒன்றேயான மனத்தையுடைய திருநீலநக்கரிடம் மகிழ்ச்சியுடன் விடைபெற்றுப் புறப்பட்டார்.

466.பொழிப்புரை: பிள்ளையார், அந்நீலநக்கரின் பெருநட்பை மகிழ்ந்து மனத்துட் கொண்டு, நான்முகன், திருமால் என்பவர்க்கும் அரிய சிவபெருமானின் பதிகள் பலவும் சென்று வணங்கிப் போற்றி, இறைவரின் தொண்டர் கூட்டமானது உடன் சூழ்ந்து வரச்சென்று கற்றவர் வாழும் ‘திருநாகைக் காரோணம்’ என்ற பதியில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை வணங்கி, இசையுடன் கூடிய சொல் நிறைந்த தமிழ் மாலைகளைப் பாடிச் சிலநாள்கள் அங்குத் தங்கி, வணங்கி விடைபெற்று நீங்கினார்.

குறிப்புரை: மருவுதானம் பற்பலவும் என்றது இறையான்சேரி முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். எனினும் தெளிவாக எவையும் தெரிந்தில. திரு நாகைக்காரோணத்தில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. ‘புனையும் விரி’ : (தி.1 ப.84) – குறிஞ்சி 2. ‘கூனல் திங்கள்’: (தி.2 ப.116) – செவ்வழி. இப்பாடற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள சந்தத்திற்கும் இப் பாடல் சந்தத்திற்கும் இடையறவு இருத்தல் கண்டு இதனை இடைச் செருகல் என்பர் சிவக்கவிமணியார். எனினும் இப்பாடலில்

2364 கழிக்கானல் மருங்கணையுங் கடல்நாகை
யதுநீங்கிக் கங்கை யாற்றுச்
சுழிக்கானல் வேணியர்தம் பதிபலவும்
பரவிப்போய்த் தோகை மார்தம்
விழிக்காவி மலர்பழனக் கீழ்வேளூர்
விமலர்கழல் வணங்கி ஏத்தி
மொழிக்காதல் தமிழ்மாலை புனைந்தருளி
அங்ககன்றார் மூதூர் நின்றும். 467

2365 அருகணையுந் திருப்பதிகள் ஆனவெலாம்
அங்கணரைப் பணிந்து போற்றிப்
பெருகியஞா னம்பெற்ற பிள்ளையார்
எழுந்தருளும் பெருமை கேட்டுத்
திருமருவு செங்காட்டங் குடிநின்றும்
சிறுத்தொண்டர் ஓடிச் சென்றங்
குருகுமனங் களிசிறப்ப எதிர்கொண்டு
தம்பதியுட் கொண்டு புக்கார். 468

கடல்நாகைக் காரோணப் பெருமானை வணங்கினார் எனக் கூறி, அடுத்துவரும் பாடலில் 'அந்நாகைக்காரோணத்தினின்றும் நீங்கி' என வருதலின் பொருளியைபு காணத்தகும் இப்பாடலை இடைச் செருகலாகக் கொள்ள வேண்டுவது இல்லை என்றே தெரிகிறது.

467.பொழிப்புரை: உப்பங்கழிகள் நிறைந்த சோலைகளின் பக்கங் களில் உள்ள நாகப்பட்டினத்தை நீங்கிச் சென்று, கங்கையாற்றின் சுழிகளில் ஒலித்தல் பொருந்திய சடையையுடைய இறைவரின் பதிகள் பலவும் வணங்கிச் சென்று மயில் போன்ற சாயலை உடைய மகளிரின் கண்கள் போன்ற கருங்குவளை மலர்கள் மலர்வதற்கு இடனான வயல்கள் சூழந்த திருக்கீழ்வேளூரில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திரு வடிகளை வணங்கிப் போற்றி, அன்பு மிகுதியால் தமிழ்ப் பதிகங்க ளான மாலைகளைப் பாடி, அப்பழைய பதியினின்றும் புறப்பட்டார்.

குறிப்புரை: பதிகள் பலவும் என்றது திருச்சிக்கல், திருக்கண்ணங்குடி, திருவாழியூர் முதலாயினவாகலாம். இப்பதிகளுள் திருச்சிக்கலுக்கு மட்டும் ஒருபதிகம் கிடைத்துள்ளது. அப்பதிகம் 'வானுலாவும்மதி' (தி.2 ப.8) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருக்கீழ்வேளூரில் அருளிய பதிகம் 'மின்னுலாவிய' (தி.2 ப.105) எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

468.பொழிப்புரை: பெருகிய ஞானத்தைப் பெற்ற பிள்ளையார், அருகிலுள்ள பதிகளில் எல்லாம் இறைவரை வணங்கிப் போற்றி, எழுந்தருளி வருகின்ற

2366 சிறுத்தொண்ட ருடன் கூடச் செங்காட்டங்
குடியிலெழுந் தருளிச் சீர்த்தி
நிறுத்தெண்திக் கிலும்நிலவுந் தொண்டரவர்
நண்பமர்ந்து நீல கண்டம்
பொறுத்தண்டர் உயக்கொண்டார் கணபதீச்
சரத்தின்கட் போக மெல்லாம்
வெறுத்துண்டிப் பிச்சைநுகர் மெய்த்தொண்ட
ருடன்அணைந்தார் வேதகீதர். **469**

2367 அங்கணைந்து கோயில்வலங் கொண்டருளி
அரவணிந்தார் அடிக்கீழ் வீழ்ந்து
செங்கண்அரு விகள்பொழியத் திருமுன்பு
பணிந்தெழுந்து செங்கை கூப்பித்
தங்கள்பெருந் தகையாரைச் சிறுத்தொண்டர்
தொழவிருந்த தன்மை போற்றிப்
பொங்கியெழும் இசைபாடிப் போற்றிசைத்தங்
கொருபரிசு புறம்பு போந்தார். **470**

செய்தியைச் செவியேற்றுச் செல்வம் பொருந் திய திருச்செங்காட்டங்குடி என்ற பதியினின்றும், சிறுத்தொண்ட நாயனார், அங்கு ஓடிச் சென்று, அன்பால் உருகும் மனம் மகிழ்ச்சி மிக, எதிர் கொண்டு வரவேற்றுத் தம்பதியுள் அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்.

குறிப்புரை : அருகிலுள்ள பதிகள் எவை எனத் தெரிந்தில.

469.பொழிப்புரை: சிறுத்தொண்ட நாயனாருடன் கூடத் திருச்செங் காட்டங் குடிக்கு எழுந்தருளிச் சென்று, தம் சிறப்பை எண்திசையிலும் நிலை நிறுத்திவரும் பெருந்தொண்டரான அவருடைய நட்பை விரும்பி, உலகியல் இன்பங்களை எல்லாம் வெறுத்துத் துறந்து பிச்சை ஏற்ற உண்டியைத் துய்த்துவரும் மெய்த்தொண்டர்களுடனே சேர்ந்து, நீலகண்டத்தைத் தாம் தாங்கித் தேவர்களை உய்யுமாறு கொண்ட இறைவரின் ‘கணபதீச்சரம்’ என்ற கோயிலில், மறைப்பொருளை இசைப் பாடல்களாகப் பாடும் சம்பந்தர் சென்று அடைந்தார்.

470.பொழிப்புரை: சென்றவர் கணபதியீச்சரக் கோயிலைச் சேர்ந்து, அதனை வலமாக வந்து, பாம்பை அணிந்த இறைவரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கிக் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் அருவி இழிய, திரு முன்பு பணிந்து எழுந்து, சிவந்த கைகளைக் குவித்து வணங்கி, தம்மை ஆண்ட இறைவரைச் சிறுத்தொண்ட நாயனார் தொழுமாறு வீற்றிருந்த தன்மையைப் போற்றி, மேலும் மேலும் பொங்கி எழுகின்ற பதிகத்தைப் பாடிப் பரவி, அங்கிருந்து ஒருவாறாக அரிதின் நீங்கி வெளியே வந்தார்.

2368 போந்துமா மாத்திரர்தம் போரேற்றில்
திருமனையிற் புகுந்து சிந்தை
வாய்ந்தமா தவரவர்தா மகிழ்ந்தருள
அமர்ந்தருளி மதில்கள் மூன்றும்
காய்ந்தமால் விடையார்தங் கணபதீச்
சரம்பரவு காதல் கூர
ஏந்துநூ லணிமார்பர் இன்புற்றங்
கன்பருடன் இருந்த நாளில். 471

2369 திருமருகல் நகரின்கண் எழுந்தருளித்
திங்களுடன் செங்கட் பாம்பு
மருவுநெடுஞ் சடைமவுலி மாணிக்க
வண்ணர்கழல் வணங்கிப் போற்றி
உருகியஅன் புறுகாத லுள்ளலைப்பத்
தெள்ளுமிசை யுடனே கூடப்
பெருகுதமிழ்த் தொடைசார்த்தி அங்கிருந்தார்
பெரும்புகலிப் பிள்ளை யார்தாம். 472

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகங்கள் இரண்டாம். 1. 'பைங்கோட்டு மலைப் புன்னை' : (தி.3 ப.63) – பஞ்சமம் 2. 'நறை கொண்ட' : (தி.1 ப.61) – பழந்தக்கராகம்.

471.பொழிப்புரை: கோயிலினின்றும் வெளிப்போந்த பிள்ளையார், மாமாத்திரர் மரபில் அவதரித்த போர் ஏறு போன்ற சிறுத்தொண்ட நாயனாரின் இல்லத்தில் புகுந்து, மாதவம் வாய்ந்த அவர் மனத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்க விரும்பி அங்குத் தங்கியிருப்ப, முப்புரங்களையும் எரித்த, திருமாலை ஊர்தியாகக் கொண்ட இறைவரின் கணபதீச் சரத்தைப் போற்றி மகிழும் அன்பு மேன்மேலும் மீதூரப் பூணூலை அணிந்த அழகிய மார்பினையுடைய பிள்ளையார், இன்பம் பெருக அங்கு அன்பர்களுடன் தங்கியிருந்த நாள்களில்,

472.பொழிப்புரை: 'திருமருகல்' என்ற நகரத்திற்கு எழுந்தருளிப் பிறைச் சந்திரனுடன் சிவந்த கண்களுடைய பாம்பு தங்குவதற்கு இடமான நீண்ட சடையையுடைய மாணிக்க வண்ண நாதரின் திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றி, உருகிய அன்பு பெருகிய ஆசையானது உள்ளத்தில் பொருந்தி அலைக்க, தெளிந்த இசையுடன் பொருந்தப் பெருகும் தமிழ் மாலையைச் சாத்தி, அப்பதியில் சீகாழித் தலைவர் எழுந்தருளியிருந்தார்.

2370 அந்நாளில் ஒருவணிகன் பதிக னாகி
அணைவானோர் கன்னியையும் உடனே கொண்டு
பொன்னார்மே ருச்சிலையார் கோயில் மாடு
புறத்திலொரு மடத்திரவு துயிலும் போது
மின்னார்வெள் ளெயிற்றரவு கவ்வுதலும் கிளர்ந்த
விடவேகங் கடிதுதலை மீக்கொண் டேறத்
தன்னாவி நீங்குமவன் தன்மை கண்டு
சாயல்இளங் கன்னிநிலை தளர்ந்து சோர்வாள். 473

2371 வாளரவு தீண்டவும்தான் தீண்ட கில்லாள்
மறுமாற்றம் மற்றொருவர் கொடுப்பா ரின்றி
ஆளரியே றனையானை அணுக வீழ்ந்தே
அசைந்தமலர்க் கொடிபோல்வாள் அரற்றும் போது
கோளுருமும் புள்ளரசும் அனையார் எல்லாக்
கொள்கையினா லுந்தீர்க்கக் குறையா தாக
நீள்இரவு புலர்காலை மாலை வாச
நெறிகுழலாள் நெடிதயர்ந்து புலம்பு கின்றாள். 474

குறிப்புரை: இதுபோது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. மாணிக்க வண்ணர் – இறைவரின் பெயர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

473.பொழிப்புரை: அந்நாள்களில் வணிகன் ஒருவன் நடந்து செல்பவனாய்த் தன்னுடன் ஒரு கன்னிப் பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு செல்பவன், பொன்மலையான மேருவை வில்லாக உடைய சிவபெருமானின் கோயிலின் அருகில் உள்ள ஒரு மடத்தில் இரவில் தங்கி உறங்கும் போழ்தில், ஒளிபொருந்திய பற்களையுடைய பாம்பு அவனைத் தீண்டியதால், நஞ்சின் வேகமானது விரைவாய்த் தலை யில் ஏறிடத் தன் உயிர் நீங்கும் அவனுடைய நிலைமையைப் பார்த்து, அவனுடன் வந்த மென்மையான சாயலைக் கொண்ட இளங்கன்னி நிலை கலங்கித் தளர்ந்து சோர்பவளாய்,

474.பொழிப்புரை: ஒளியுடைய பாம்பானது அவனைத் தீண்டவும், தான் தீண்டாதவளாகிய அப்பெண், தனக்கு ஆறுதல் கூறுவார் எவரும் இல்லாதவளாய், ஆண்சிங்கம் போன்ற அவ்வணிகனை அணுகிய நிலையில், அருகில் விழுந்து, அசைந்து வீழ்ந்த மலர்க்கொம்பைப் போல்வாள் ஆன அவள் புலம்பும் போது, வலிய இடியையும் பறவை மன்னனான கருடனையும் போன்ற

மந்திரவாதிகள் எல்லாவகையான கொள்கையின் மூலமாகவும் தீர்க்க முயலவும் அந்நஞ்சு குறையாதாக, நீண்ட அவ்விரவில் விடியற்காலம் வரையிலும் மணமுடைய மாலைசூடிய நெறிந்த கூந்தலையுடைய அப்பெண், பெரிதும் தளர்ந்து புலம்புகின்றவள்,

குறிப்புரை: தீண்டத் தகாதது பாம்பு, தீண்டும் உரிமையுடையவள் இவள். எனினும் அது தீண்டவும் தான் தீண்டாதிருந்தது மணமாகாத நிலையில் அவனைத் தீண்டல் தகாது எனும் பண்பாடு பற்றியாம். தீண்டாத நிலை மட்டும் அன்று, துன்பம் மீதூர்ந்த நிலையில் அவனை யன்றி ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லாத நிலையிலும் தளர்ந்து வீழ்ந்து அரற்றும் அவள். உடலின் மீதன்றி, அவனருகேயே வீழ்ந்து அரற்று கின்றாள். இவை எல்லாம் நினைந்து நினைந்து போற்றற்குரிய பண்பாடாகும். இவ்வரிய பண்பாடுகளையெல்லாம் நினைந்து இக்காலவுலகம் கடைப்பிடித்துப் போற்றத் திருவருள் முன்னின்றருள வேண்டுவோம். இடி, பாம்பு போன்றவற்றால் தாக்குண்டவர்கள், அவ்வத் துன்பங்களினின்றும் நீங்கவேண்டும் எனில், அவ்விடி, கருடன் போல்வதொரு வலிமையைப் பெறுதல் வேண்டும். மந்திர வலிமையால் அத்தன்மைகளைப் பெற்றோர், அத்துன்பங்களை நீக்க இயலும், இதுபற்றி மாதவச் சிவஞானமுனிவர் உரைத்தருள்வதும் ஈண்டு நினைவு கொள்ளற்குரியதாம். கருட பாவனை யென்றது யாதெனிற் கூறுதும்: ஆதிபௌதிக கருடன், ஆதிதைவிக கருடன், ஆதியான்மிக கருடன் எனக் கருடன் மூன்று வகைப்படும். இவ்வாறு பொருள்தோறும் கண்டுகொள்க. அவற்றுள், உலகத்திற் காணப்படும் கருடன் ஆதிபௌதிக கருடன். அதற்கு அதிதெய்வமாய் மாந்திரிகர் உள்ளத்தில் அது போல வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படும் மந்திரம் ஆதிதைவிக கருடன். அம் மந்திரத்தினிடமாக நின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன் கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆதியான்மிக கருடனெனப்படும். அவற்றுள், ஈண்டுக் கருடன் என்றது கருடனுக்கதி தெய்வமாய் மாந்திரிகனுளத்திற் காணப் படும் மந்திரரூபமாகிய ஆதிதைவிக கருடனை. அதனைப் பாவித்த லாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திர ரூபமே தானாக அநந்நிய பாவனை செய்து தன்னறிவு அதன் வசமாம்படி உறைத்து நிற்றல். அங்ஙனம் நின்று அம்மந்திரக் கண் கொண்டு பார்க்கவே, அஃது அவ் விடவேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலை யாதலின், அப்பாவனை ஈண்டைக்கு உவமையாயிற்று. இதனானே கருட பாவனை சத்தியமா மென்பதூஉம், அதனை அசத்திய மென்பார் மதம், போலியென்பதூஉம் தெற்றென உணர்க. புள், விலங்கு, மரம் முதலிய சராசரங்களுக்கெல்லாம் அதிதெய்வ மந்திரம் உளவென்பதூஉம், படிகம் போல அதுவதுவா மியல்புடைய ஆன்மா அவற்றுள் எவ்வெவ் மந்திரங்களைக் கணிப்பினும் அவ்வம் மந்திர சொரூபியாவான் என்பதூஉஞ் சர்வ ஞானோத்தர முதலியவற்றுட் காண்க. சிவஞானப் போதப் பேருரை; 9 – 2.

2372 அன்னையையும் அத்தனையும் பிரிந்து நின்னை
அடைவாக உடன்போந்தேன் அரவால் வீடி
என்னையுயிர் விட்டகன்றாய் யான்என் செய்கேன்
இவ்விடுக்கண் தீர்க்கின்றார் யாரும் இல்லை
மன்னியசீர் வணிகர்குல மணியே யானும்
வாழேன்என் றென்றயர்வாள் மதியினாலே
சென்னியிளம் பிறையணிவார் கோயில் வாயில்
திசைநோக்கித் தொழுதழுதாள் செயலொன் றில்லாள். 475

475.பொழிப்புரை: 'அன்னையையும் தந்தையையும் பிரிந்து உன்னையே சார்வாய் அடைந்து உன்னுடனே வந்தேன், பாம்பு தீண்டப் பெற்று உயிர் நீங்க என்னை விட்டு அகன்றாய்! நான் என் செய்வேன் ? இத் துன்பத்தைத் தீர்ப்பார் எவரும் இல்லையே! நிலை பெற்ற சிறப்பையுடைய வணிகர் குலமணியே! நானும் இனி வாழேன்!' என்று பலவாறாக வருந்தும் அப்பெண், தன் அறிவால், தலையில் இளம்பிறையை அணிந்த இறைவரின் திருக்கோயில் வாயில் திசையை நோக்கி, வேறு செயல் ஒன்றும் இல்லாதவளாய்க் கைகூப்பித் தொழுது அழுவாளாய்,

குறிப்புரை: இரவெல்லாம் அழுதபோதும், மனித முயற்சியால் எத்துணையும் செய்தபொழுதும் துன்பம் நீங்கப் பெற்றிலாத சூழலில், இனி இறைவனே பற்றுக் கோடாவன்; அவன் எத்துன்பத்தையும் நீக்கவல்லன் எனக் கருதிக் கோயில் வாயிலைத் திசைநோக்கி அழுதாள். அவ்வாறழுததுவே 'அவள் மதியினால்' என்றார். பற்றி

நின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில்
பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்
சுற்றிநின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்
சொல்லுகேன் கேள்நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்
உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும்
உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம் உள்கே னென்றும்
புற்றரவக் கச்சார்த்த புனிதா வென்றும்
பொழிலாரூ ராவென்றே போற்றா நில்லே.

(தி.6 ப.31 பா.7) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. காழிப்பிள்ளையாரும் திருத்தோணிச் சிகரம் பார்த்து அழவே ஞானம்பெற்றார் என்பதும் நினைவு கூரத்தக்கதாம்.

2373 அடியாராம் இமையவர்தங் கூட்டம் உய்ய
அலைகடல்வாய் நஞ்சுண்ட அமுதே செங்கண்
நெடியானும் நான்முகனுங் காணாக் கோல
நீலவிட அரவணிந்த நிமலாவெந்து
பொடியான காமன்உயிர் இரதி வேண்டப்
புரிந்தளித்த புண்ணியனே பொங்கர் வாசக்
கடியாரும் மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழும்
கவின்மருகற் பெருமானே காவாய் என்றும். 476

476.பொழிப்புரை: ‘அடியவர்களாகிய தேவர்களின் கூட்டம் முழுதும் உய்யும் பொருட்டாய் அலைபொருந்திய பாற்கடலினிடத்துத் தோன்றிய நஞ்சையுண்டருளிய அமுதமே! சிவந்த கண் களையுடைய நீண்ட திருமாலும் நான்கு முகங்களையுடைய நான்முகனும் காணாத கோலம் உடைய நீலநிறமுடைய நச்சுப் பாம்புகளை அணியாய் அணிந்த விமலனே! வெந்து சாம்பலாகிவிட்ட காமனின் உயிரை அவன் மனைவியான இரதியின் வேண்டுதலுக்கு இணங்க மீண்டும் அளித்த புண்ணியனே! மலர்களின் மணம் மிக்க சோலைகள் எங்கும் சூழவுள்ள அழகுடைய திருமருகலில் வீற்றிருக்கும் இறை வனே! காப்பாயாக!’ என்று கூறியவள் பின்னும்,

குறிப்புரை: இறைவனை அழைத்துக் கூறும் இவ்வழைப்பு விண்ணப்பங்கள் ஆழமும் அருமையும் உடையன. அமரரும் அசுரரும் தத்தம் நலங்கருதி, வாசுகி என்ற பாம்பை வருத்தியதால் எழுந்தது அப்பெருவிடம். இங்கோ அடியவளாய யானும், முறைமையுடைய வனாய் ஏமாற்றப்பட்டவனுமாய என் தாய்மாமனின் வருத்தங்கண்டு, அதனை நீக்க விண்ணப்பித்துக் கொள்கின்ற தகவாகும். அந்நிலையில் அப்பெருமகனை நஞ்சுண்டது தகுமோ? அன்றியும் அங்கெழுந்ததோ அலைகடல்வாய் எழுந்த பெருவிடம். இங்கு ஏற்பட்டதோ ஒருசிறு பாம்பினால் ஏற்பட்ட விடம். அந்நிலையில் இந்நஞ்சை நீக்கலா காதோ? என்பாள், ‘அடியாராம் இமையவர்தம் கூட்டம் உய்ய அலைகடல்வாய் நஞ்சுண்ட அமுதே’ என்றாள். அந்நஞ்சு பாற்கடலில் தோன்றிய ஒருபெருவிடம் எனினும், அது வாசுகியாம் பாம்பால் ஏற்பட்ட விடமே யாகும். நீயோ அப்பாம்பையே அணிகலனாக அணிந்தவன். அந்நிலையில் இப்பாம்பினாலாய விடத்தை நீக்கல் ஆகாதோ என்பாள், ‘நீல விட அரவு அணிந்த விமலா’ என்றாள். அமரரும் அசுரரும் விடம் தாக்கும் முன்னமேயே காப்பாற்றப் பெற்றனர். நின்நிலை அதுவன்றே எனின், இரதி, தன் கணவன் வெந்து பொடியான பின்னும் அவள் வேண்ட, நீ உயிர் கொடுத்தவன். அந் நிலையில் உயிர்நீத்த எம்மாமன் உயிரையும் அளித்தருள இயலுமே என்பாள், ‘வெந்து பொடியான காமன் உயிர் இரதி வேண்டப் புரிந் தளித்த புண்ணியனே!’ என்றாள். நின்மகிழ்வு மட்டுமன்றி, நீ

2374 வந்தடைந்த சிறுமறையோன் உயிர்மேற் சீறி
வருங்காலன் பெருங்கால வலயம் போலும்
செந்தறுகண் வெள்ளெயிற்றுக் கரிய கோலம்
சிதைந்துருள வுதைத்தருளுஞ் செய்ய தாளா
இந்தவிடக் கொடுவேகம் நீங்கு மாறும்
யான்இடுக்கட் குழிநின்றும்ஏறு மாறும்
அந்திமதிக் குழவிவளர் செய்ய வேணி
அணிமருகற் பெருமானே அருளாய் என்றும். 477

வீற்றிருக் கும் திருமருகலும் மணமும் மலரும் சூழ அழகு பொலிந்திருக்க, யான் மட்டும் அவலத்தில் அழுந்திநிற்பது அறமோ என்பாள், 'பொங்கர் வாசக் கடியாரும் மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழும் கவின் மருகற் பெருமானே! காவாய்' என்றாள்.

477.பொழிப்புரை: 'உம்மிடம் வந்தடைந்த சிறு மறையவனான மார்க்கண்டேயனின் உயிர்மீது சினந்து வந்த இயமனின் பெரிய நஞ்சின் வடிவனைய சிவந்த கொடுங்கண்ணையும், வெண்மையான பற்களையும் கொண்ட கரிய கோலம் சிதைந்து உருளுமாறு உதைத் தருளிய சிவந்த திருவடியை யுடையவரே! இந்த நஞ்சின் கொடிய வேகம் நீங்குமாறும், நான் துன்பமான குழியினின்றும் மேல் ஏறுமாறும் பிறைச் சந்திரன் வளர்வதற்கு இடமான சிவந்த சடையை உடைய அழகிய மருகலில் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானே! அருள் செய்வீராக! என்றாள். மேலும்,

குறிப்புரை: நின் தலைவனின் உயிர் கவர்ந்தவன் இயமன். அவனோ என் ஆணைவழி நின்றே அச்செயலைச் செய்து வருகின்றவன். அந்நிலையில் அவனிடத்திருக்கும் உயிரை மீட்பது அறமோ? எனின், நீ முன்னொருகால், ஒரு சிறுமறையோன் (மார்க்கண்டேயன்) உயிர் நீங்கும் காலம் வர, நின் ஆணைவழி நிற்கும் அவ்இயமனே அவ் வுயிரைக் கவர வர, நீ முற்பட்டு நின் காலால் அவனை உதைத்தருளி, அச்சிறுமறையோனைக் காத்தது பலரறிந்த வரலாறன்றோ? அங்ஙனமாக என் தலைவன் உயிரையும் அவ்இயமன் வழிப்படாது மீட்டல் அறனுடையதாகாதோ? என்பாள், 'வந்தடைந்த சிறுமறையோன் உயிர்மேற் சீறிவருங்காலன் பெருங்காலவலயம் போலும் செந்தறு கண் வெள்ளெயிற்றுக் கரிய கோலம் சிதைந்தருள உதைத்தருளுஞ் செய்யதாளா!' என்றாள். இவ்வாறெல்லாம் குறிப்பின் வேண்டும் பெறற்கருந் தொடர்களால் முறையிட்டுக் கொண்ட அப்பெண், இனி வெளிப்படையாகவும் தன் வேண்டுகோளை விண்ணப்பித்து அருள வேண்டுவாள், 'இந்தவிடக் கொடுவேகம் நீங்குமாறும் யான்இடுக் கண் குழியினின்றும் ஏறுமாறும், அந்திமதிக் குழவிவளர் செய்ய வேணி அணிமருகற் பெருமானே! அருளாய்!' என்றாள்.

2375 இத்தன்மை சிவனருளே சிந்தித் தேங்கும்
இளங்கொடிபோல் நுடங்கும்இடை ஏழை ஏத்தும்
அத்தன்மை ஓசையெழுந் தெங்கள் சண்பை
ஆண்டகையார் கும்பிடவந் தணைகின்றார்தம்
மெய்த்தன்மை விளங்குதிருச் செவியிற் சார
மேவுதலும் திருவுள்ளக் கருணை மேன்மேல்
வைத்தன்ன மெனஅயர்வாள் மாடுநீடு
மாதவத்தோர் சூழஎழுந் தருளி வந்தார். 478

2376 சிரபுரத்து மறையவனார் சென்று நின்று
சிவபெருமான்அருள்போற்றிச் சிந்தை நைந்து
பரவுறுவாள் தனைநோக்கிப் பயப்ப டேல்நீ
பருவுரலும் நும்பரிசும்பகர்வாய் என்னக்
கரமலர்க ளுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டு
கண்ணருவி சொரிந்திழியக் காழி வேதப்
புரவலனார் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்து தாங்கள்
போந்ததுவும் புகுந்ததுவும் புகல லுற்றாள். 479

478.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் சிவபெருமானின், அருளையே எண்ணிய வண்ணமாய் வருந்தும் இளங்கொடியைப் போன்ற துவ ளும் இடைகொண்ட ஏழையான அம்மங்கையின் துன்பத்தின் வயப்பட்ட முறையீடு, எம் இறைவரான சீகாழி ஆண்டகையார் இறை வரைக் கும்பிடும் பொருட்டு வந்து சேர்கின்றவரின் மெய்த்தன்மையுடைய செவிகளில் சேரப் பொருந்தவும், திருவுள்ளத்தில் கருணமிகக் கொண்டு, அன்னப் பறவை போன்று வருந்துகின்றவள் பக்கத்தில், அடியார்கள் சூழ்ந்து வர எழுந்தருளி வந்தார்.

குறிப்புரை: இவ் ஆறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

479.பொழிப்புரை: சீகாழியில் தோன்றிய அந்தணரான பிள்ளை யார், அப்பெண்ணின் அருகே சென்று, சிவபெருமானின் அருளையே எண்ணித் துன்புற்று அத்திருவருளையே நினைந்து போற்றும் அப் பெண்ணை நோக்கி, 'நீ அஞ்ச வேண்டா! உன் துன்பத்தையும் அதற் குரிய சூழலையும் கூறுவாயாக!' என்று கேட்க, கையாகிய மலர்களைத் தலைமீது குவித்து வணங்கிக் கண்களினின்று நீர் அருவி சொரிந்து வழியச் சீகாழியிலிருந்து வந்த அந்தணரின் சேவடியில் விழுந்து வணங்கி, தாங்கள் அங்கு வந்த வரலாற்றையும் அத்துன்பம் புகுந்தவாற்றையும் கூறுவாளாயினாள்,

2377 வளம்பொழில்சூழ் வைப்பூர்க்கோன் தாமன் எந்தை
மருமகன்மற் றிவன்அவற்கு மகளிர்நல்ல
இளம்பிடியார் ஒரெழுவர் இவரில் மூத்தாள்
இவனுக்கென் றுரைசெய்தே ஏதி லானுக்
குளம்பெருகத் தனம்பெற்றுக் கொடுத்த பின்னும்
ஒரொருவ ராகஎனை யொழிய ஈந்தான்
தளர்ந்தழியும் இவனுக்காத் தகவு செய்தங்
கவரைமறைத்து இவன் தனையே சார்ந்து போந்தேன்.
480

2378 மற்றிவனும் வாளரவு தீண்ட மாண்டான்
மறிகடலில் கலங்கவிழ்த்தார் போல நின்றேன்
சுற்றத்தா ரெனவந்து தோன்றி யென்பால்
துயரமெலாம் நீங்கஅருள் செய்தீர் என்னக்
கற்றவர்கள் தொழுதேத்துங் காழி வேந்தர்
கருணையினாற் காரிகையாள் தனக்கு நல்கப்
பற்றியவாள் அரவுவிடம் தீரு மாறு
பணைமருகற் பெருமானைப் பாட லுற்றார். 481

480.பொழிப்புரை: வளம் சூழ்ந்த வைப்பூரின் தலைவரான 'தாமன்' என் தந்தையாவான். இவன் அவனுடைய மருமகன். என் தந்தைக்கு இளம்பிடி போன்ற ஏழு பெண் மக்கள். அவ்வேழு பெண்களில் மூத்த வளை இவனுக்கு மணம் செய்வதென்று சொல்லி, அயலவனிடம் இருந்து நிறையப் பணம் பெற்றுக் கொண்டு, அயலவனுக்கு மணம் செய்து தந்து, அதன் பின்னரும் ஒவ்வொருவராய் என்னைத் தவிர மற்றப் பெண்கள் ஐவரையும் அங்ஙனமே மணம் செய்து தந்து விட்டான். மனம் தளர்ந்து வருந்தும் இவனுக்காக அன்பு பூண்டு அங்கு அவர்களை விட்டு நீங்கி இவனையே சார்பாகக் கொண்டு நான் வந்தேன்,

481.பொழிப்புரை: 'என்னுடன் வந்த இவனும் கொல்லுதலையுடைய பாம்பு தீண்டப் பெற்று இறந்தான். மடிந்து விழும் அலை களையுடைய கடலின் நடுவில் கப்பல் கவிழ்ந்தது போல் நிற்கின்றேன். என் உறவினர்போல் தோன்றி என்னிடம் உற்ற துன்பங்கள் எல்லாம் நீங்குமாறு அருள் செய்தீர்!' எனக் கூறினாள். கற்றவர்கள் வணங்கிப் போற்றும் காழித் தலைவரான பிள்ளையார், அருள் மிக்கதனால் அப்பெண்ணுக்கு நல்குமாறு, தீண்டிய பாம்பின் நஞ்சு தீருமாறு வயல்கள் சூழ்ந்த திருமருகல் இறைவரைப் பாடலானார்.

2379 சடையானை எவ்வுயிர்க்குந் தாயா னானைச்
சங்கரனைச் சசிகண்ட மவுலி யானை
விடையானை வேதியனை வெண்ணீற் றானை
விரவாதார் புரமூன்றும் எரியச் செற்ற
படையானைப் பங்கயத்து மேவி னானும்
பாம்பணையில் துயின்றானும் பரவுங் கோலம்
உடையானை உடையானே தகுமோ இந்த
ஒள்ளிழையாள் உண்மெலிவுஎன் றெடுத்துப் பாட. 482

2380 பொங்குவிடந் தீர்ந்தெழுந்து நின்றான் சூழ்ந்த
பொருவில்திருத் தொண்டர்குழாம் பொலிய ஆர்ப்ப
அங்கையினை யுச்சியின்மேற் குவித்துக் கொண்டங்
கருட்காழிப் பிள்ளையார் அடியில் வீழ்ந்த
நங்கையவள் தனைநயந்த நம்பி யோடு
நானிலத்தில் இன்புற்று வாழும் வண்ணம்
மங்குல்தவழ் சோலைமலிபுகலி வேந்தர்
மணம்புணரும் பெருவாழ்வு வகுத்து விட்டார். 483

482.பொழிப்புரை: சடையை உடையவரை, எல்லா உயிர்களுக்கும் தாயானவராகிய சங்கரரை, பிறைச் சந்திரன் தங்கும் முடி உடைய வரை, ஆனேற்றை ஊர்தியாக உடையவரை, வேதியரை, திருவெண் ணீற்றை உடையவரை, பகைவரின் முப்புரங்கள் எரியுமாறு அழித்த படைக்கலமுடையவரை, தாமரையில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனும், பாம்பணையில் துயிலும் திருமாலும் போற்றுகின்ற கோலம் உடைய வரை, திருவாயால் அழைத்து, 'பெருமானே! இந்த ஒளி பொருந்திய அணிகளை அணிந்த பெண்ணின் உள்ளம் மெலிவதான துன்பம் உனக்குத் தகுதியாமோ ?' என்று தொடங்கிப் பாடினார்.

குறிப்புரை: இவ்வமைப்பில் அருளிய பதிகம் 'சடையாய் எனு மால்' (தி.2 ப.18) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்ததாகும். இப்பதிகத்தில் வரும் ஒவ்வொரு தொடரும் கருத்துடை அடை மொழியாய் நின்று, அப்பெண்ணின் துயரத்தையும், அதனை அகற் றுதற்குரிய குறிப்பையும் கொண்டு நிற்கின்றன. முதற்பாடலின் நான்காவது அடியையே இங்கு எடுத்து மொழிந்துள்ளார்.

2381 மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்தங் கமரு நாளில்
மருகல்நக ரினில்வந்து வலிய பாசம்
செற்றபுகழ்ச் சிறுத்தொண்டர் வேண்ட மீண்டும்
செங்காட்டங் குடியிலெழுந் தருள வேண்டிப்
பற்றியெழுங் காதல்மிக மேன்மேற் சென்று
பரமனார் திறத்துன்னிப் பாங்க ரெங்கும்
சுற்றும் அருந் தவரோடும் கோயி லெய்திச்
சுடர்மழுஆண் டவர்பாதந் தொழுவான் புக்கார் 484

483.பொழிப்புரை: அவ்வளவில், வணிகன் நஞ்சு நீங்கப்பெற்று எழுந்து நின்றான். சூழ இருந்த ஒப்பில்லாத அடியவர்களின் கூட்டம் மிகுந்த மகிழ்வொலி செய்தது. கைகளை உச்சிமீது குவித்துக் கொண்டு அங்கு அருளுடைய பிள்ளையாரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்த நங்கையான அப்பெண்ணை, அன்பு செய்த நம்பியான அந்த வணிகனோடும் இவ்வுலகத்தில் இன்பம் பொருந்தி வாழுமாறு, மேகம் தவழும் சோலை மிகச் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவர், மணம் புணர்கின்ற பெரு வாழ்வைச் செய்து இல்வாழ்வில் இயைவித்தார்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

484.பொழிப்புரை: வணிகனுக்கும் அப்பெண்ணுக்கும் விடைதந்து, சீகாழித் தலைவர், திருமருகலில் தங்கி இருக்கும் நாள்களில் வலிய ஆணவ மலத் திண்மையினை அழித்த புகழுடைய சிறுத்தொண்ட நாயனார், திருமருகல் நகரில் வந்து வேண்டிக் கொள்ள, மீண்டும் பிள்ளையார் திருச்செங்காட்டாங்குடியில் எழுந்தருளுவதற்கான, மேன் மேலும் தொடர்ந்து எழுகின்ற பெருவிருப்புமிக, இறைவரின் திருவருளைப்பெற எண்ணி, சூழ்ந்திடும் அடியார் கூட்டத்தோடும் திருக்கோயிலை அடைந்து, ஒளியுடைய மழுப் படையை உடைய இறைவரின் திருவடிகளைத் தொழுவதற்காக உள்ளே புகுந்தார்.

குறிப்புரை: வலிய பாசம் – ஆணவ மலம்; மலக்கல் என உரு வகிப்பதும் காண்க. அதனை யழித்த புகழாவது சிறுத்தொண்டர் என அழைக்கப் பெற்றமையாகும். 'மேதகையார் அவர்முன்பு மிகச் சிறிய ராய் அடைந்தார், ஆதலினால் சிறுத்தொண்டர் எனத் திகழ்ந்தார் அவனியின் மேல்' (தி.12 சிறுத். 15) எனப் பின்னர் அருள இருப்பதும் காண்க.

2382 புக்கிறைஞ்சி எதிர்நின்று போற்று கின்றார்
பொங்குதிரை நதிப்புனலும் பிறையுஞ் சேர்ந்த
செக்கர்முடிச் சடைமவுலி வெண்ணீற் றார்தம்
திருமேனி ஒருபாகம் பசுமை யாக
மைக்குலவு கண்டத்தார் மருகற் கோயில்
மன்னுநிலை மனங்கொண்டு வணங்கு வார்முன்
கைக்கனலார் கணபதீச் சரத்தின் மேவும்
காட்சிகொடுத் தருளுவான் காட்டக் கண்டார். 485

2383 மருகல் அமர்ந்து நிறைந்த கோலர்
மல்குசெங் காட்டங் குடியின் மன்னிப்
பெருகு கணபதி ஈச்ச ரத்தார்
பீடுடைக் கோலமே யாகித் தோன்ற
உருகிய காதலும் மீது பொங்க
உலகர்முன் கொள்ளும் உணர்வு நீட
அருவிகண் வார்வுறப் பாட லுற்றார்
அங்கமும் வேதமும் என்றெ டுத்து. 486

485.பொழிப்புரை: கோயிலுக்குள் புகுந்து வணங்கிப் போற்றுகின்ற பிள்ளையார், பொங்கும் அலைகளையுடைய நீர் நிறைந்த கங்கையும் பிறைச் சந்திரனும் கூடிய சிவந்த சடையான மகுடமுடைய திரு வெண்ணீற்றை அணிந்த இறைவரின் திருமேனி ஒருபாகம் பசுமை யாக, நஞ்சு விளங்கும் கழுத்தையுடைய இறைவர், திருமருகல் கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த நிலைமையினை உள்ளத்தில் எண்ணிக் கொண்டு வணங்குவாராக அவர் முன்பு, கையில் தீயையுடைய இறைவர், கணபதீச்சரத்தில் பொருந்திய காட்சியை இங்குத் தந்தருளும் பொருட்டுக் காட்டியருளக் கண்டார்.

குறிப்புரை: ‘ஒருபாகம் பசுமையாக’ என்றது அம்மையாரை இடனாகக் கொண்டிருப்பது பற்றியாம் திருமருகலில் வணங்குவாருக்குத் திருச்செங்காட்டாங்குடியில் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோலத்தைக் காட்டியது, அவரை அங்கு வருமாறு அருளிய திருக்குறிப்பாகும்.

486.பொழிப்புரை: திருமருகலில் விரும்பி நிறைந்த கோலமானது, பொருந்திய திருச்செங்காட்டங்குடியில் நிலைபெற்றுக் காணத்தகும் கணபதீச்சரத்தாரின் பெருமையுடைய கோலமேயாகித் தோன்ற, உள் ளம் உருகுவதால் உள்ளதான காதல் மேன்மேலும் பொங்கவும், உலகத் தார்க்கு அறிவுறுத்தும் கருணை உணர்வு நீடவும், கண்களில் இருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் அருவி போல வடிய, ‘அங்கமும் வேதமும்’ எனத் தொடங்கிப் பாடுவாராய்,

2384 கண்டெதிர் போற்றி வினவிப் பாடிக்
கணபதி ஈச்சரங் காத லித்த
அண்டர் பிரானை வணங்கி வைகும்
அப்பதி யிற்சில நாள்கள் போற்றித்
தொண்ட ருடனருள் பெற்று மற்றத்
தொல்லைத் திருப்பதி யெல்லை நீங்கிப்
புண்டரி கத்தடஞ் சூழ் பழனப்
பூம்புக லூர்தொழப் போது கின்றார். 487

2385 சீரின் மலிந்த சிறப்பின் மேவும்
சிறுத்தொண்டர் நண்புடன் செல்ல நல்ல
வேரி நறுந்தொங் கல்மற் றவரும்
விடையரு ளப்பெற்று மீண்ட பின்பு
நீரின் மலிந்த சடையர் மேவி
நிகழும் பதிகள் பலப ணிந்து
பாரின் மலிந்து நிறைந்த செல்வம்
பயில்புக லூர்நகர்ப் பாங்க ணைந்தார். 488

குறிப்புரை: இத்தொடக்கமுடைய பதிகம் நட்டபாடைப் பண்ணில மைந்த பதிகமாகும் (தி.1 ப.6). பாடல்தொறும், 'கணபதியீச்சரம் காமுறவே, மருகல் நிலாவிய மைந்த சொல்லாய்' என வருவதே இவ்வகையில் ஆசிரியர் கூறுதற்குக் காரணமாயிற்று. 'மைந்த சொல் லாய்' எனப் பதிகம் முழுதும் அமைந்திருத்தலின் வினாவுரைப் பதிகமாயிற்று.

487.பொழிப்புரை: அவ்வகையில் தோன்றப் பார்த்து, நேரே போற்றி, இவ்வாறு அருளுதற்குக் காரணம் என்ன? என வினவிய கருத்துப்படப் பாடி, கணபதீச்சரத்தில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் தேவதேவரைச் சென்று வணங்கி, அத்திருச்செங்காட்டங்குடியில் சில நாள்கள் தங்கிப் போற்றித் தொண்டர்களுடன் விடைபெற்று, அப் பழைய பதியை நீங்கி, தாமரைப் பொய்கைகள் சூழ்ந்த வயல்களை யுடைய பூம்புகலூரினைச் சென்று வணங்குதற்கு எழுந்தருளுவாராகி,

488.பொழிப்புரை: சீர்மை மிகுந்த சிறப்புடைய சிறுத்தொண்டர் நட்பின் பிணிப்பால் தம்மோடு வர, நல்ல தேன் பொருந்திய மணம் உடைய மாலையைச் சூடிய அந்நாயனாரும் விடைகொடுக்கப் பெற் றுத் தம் நகருக்குத் திரும்பிய பின்பு, கங்கை பொருந்திய சடையை யுடைய இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கும் பல பதிகளையும் பணிந்து சென்று பிள்ளையார், உலகில் பெருகி நிறைந்த செல்வம் மிக்க புகலூர் நகரின் அருகணைந்தார்.

2386 திருப்புக லூர்த்திருத் தொண்ட ரோடும்
செம்மை முருகனார் மெய்ம்ம கிழ்ந்த
விருப்பொடு சென்றெதிர் கொள்ள வந்து
வேத முதல்வர்தங் கோயி லெய்திப்
பொருப்புறழ் கோபுரத் துட்பு குந்து
பூமலி முன்றில் புடைவ லம்கொண்
டொருப்படு சிந்தையொ டுள்ள ணைந்தார்
ஓதாது ஞானமெ லாமு ணர்ந்தார். 489

2387 புக்கெதிர் தாழ்ந்து விழுந்தெ ழுந்து
பூம்புக லூர்மன்னு புண்ணி யரை
நெக்குரு குஞ்சிந்தை அன்பு பொங்க
நிறைமலர்க் கண்ணீ ரருவி செய்ய
மிக்க தமிழ்த்தொடை மாலை சாத்தி
மேவிய ஏழிசை பாடிப் போந்து
திக்கு நிறைசீர் முருகர் முன்பு
செல்ல அவர்மடஞ் சென்று புக்கார். 490

குறிப்புரை: 'விடையருளப் பெற்று' என்றார், சிறுத்தொண்டருக்கு உடன் வரும் விருப்பே மீதூர்ந்திருந்தமை தோன்ற. பதிகள் பல என்பன, திருஇராமனதீச்சரம், திருப்பனையூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். இராமன தீச்சரப் பதிகம் ஒன்றேயுள்ளது. அது 'சங்கொளிர்' (தி.1 ப.115) எனத் தொடங்கும் வியாழக்குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

489.பொழிப்புரை: திருப்புகலூரில் வாழ்கின்ற தொண்டர்களுடன் கூடிச் செம்மை மிக்க முருக நாயனார், மெய்ம்மை மிக்க விருப்பத் துடன் நகரின் வெளியே வந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வரவேற்க, நகரத்தின் உள்ளே வந்து, மறைகளை ஓதாதுணர்ந்த ஞானசம்பந்தர், அவற்றையருளிய முதல்வரான சிவபெருமானின் கோயிலை அடைந்து, மலைபோன்ற கோபுரத்துள் புகுந்து, அழகிய திருமுன்றி லின் அருகே வலமாக வந்து, ஒன்றுபட்ட உள்ளத்துடன் கோயிலுக் குள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: செம்மை முருகனார் – திருநின்ற செம்மையே செம்மை யாகக் கொண்ட முருகனார்.

490.பொழிப்புரை: கோயிலுக்குள் புகுந்து இறைவரின் திருமுன்பு வணங்கி, நிலத்தில் விழுந்து எழுந்து, பூம்புகலூரில் நிலைபெற எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியரான சிவபெருமானை நெகிழ்ந்து உருகும் உள்ளத்தில் அன்பானது பெருக, மலர்க் கண்களில் நிறைந்த நீர், அருவிபோல் வடிய, சொற் சுவையானும்,

2388 ஆங்கவர் போற்றுஞ் சிறப்பின் மேவி
அப்பதி தன்னில்அமரு நாளில்வாங்கு
மலைச்சிலை யார்ம கிழ்ந்த
வர்த்தமா னீச்சரந் தான்வ ணங்கி
ஓங்கிய அன்பின் முருக னார்தம்
உயர்திருத் தொண்டு சிறப்பித் தோங்கும்
பாங்குடை வண்டமிழ் பாடி நாளும்
பரமர்தம் பாதம் பணிந்தி ருந்தார். 491

2389 மற்றத் திருப்பதி வைகு நாளில்
வாக்கின் பெருவிறல் மன்ன னார்தாம்
புற்றிடங் கொண்டாரை வந்தி றைஞ்சிப்
பொன்மதில் ஆரூர் புகழ்ந்து போற்றிச்
சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பங்கர் தங்கும்
திருப்புக லூர்தொழச் சிந்தை செய்து
கொற்றவ னாரருள் பெற்ற தொண்டர்
குழாத்துடன் அவ்வூர் குறுக வந்தார். 492

பொருள் திறத்தானும் மிக்க தமிழ்த் திருப்பதிகத்தைப் பொருந்திய ஏழிசையுடன் பாடி, வெளியே வந்து, எண் திசையிலும் நிறையும் சிறப்பையுடைய முருக நாயனார் முன்னே அழைத்துச் செல்ல அவரது திருமடத்தில் சம்பந்தர் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் அருளிய பதிகம் 'வெங்கள் விட்டு' (தி.2 ப.115) எனத் தொடங்கும் செவ்வழிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

491.பொழிப்புரை: அத்திருமடத்தில் பிள்ளையார், அவர் வழிபட்டு விருந்தேற்கும் சிறப்பைப் பெற்றுத் தங்கியிருக்கும் நாள்களில், வளைத்த மலையான வில்லையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந் தருளுகின்ற வர்த்தமானீச்சரத்தை வணங்கி, பெருகிய அன்பினால் முருகநாயனார் அங்குச் செய்துவருகின்ற உயர்ந்த தொண்டைச் சிறப்பித்துப் பாராட்டி, ஓங்கிய பண்பையுடைய வளமான தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடி, சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கி மகிழ்ந் திருந்தார்.

குறிப்புரை: வர்த்தமானீச்சரம் – திருப்புகலூர்த் திருக்கோயிலில் உள்ள தனிக்கோயில். இவ்விடத்து அருளிய பதிகம் 'பட்டம் பால்நிற' (தி.2 ப.92) எனத் தொடங்கும் பியந்தைக் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். 'குறிப்பறி முருகன் செய்கோலம்' (3) 'முருகன் முப்போதும் செய்முடிமேல் வாசமாமலருடையார்' (5) என இப்பதிகத்து முருக நாயனார் இருமுறை பாராட்டப் பெறுகிறார்.

492.பொழிப்புரை: அப்பதியில் பிள்ளையார் தங்கியிருக்கும் நாள்களில், திருநாவுக்கரசர் புற்றிடங்கொண்ட இறைவரை வணங்கி, அழகிய

2390 நாவுக் கரசர் எழுந்த ருளும்
நல்லதிரு வார்த்தை கேட்ட போதே
சேவில் திகழ்ந்தவர் மைந்த ரான
திருஞான சம்பந்தர் சிந்தை அன்பு
மேவுற்ற காதல் மிகப் பெருக
விரைந்தெதிர் கொள்ளமெய் யன்ப ரோடும்
பூவிற் பொலிபொய்கை சூழ்புக லூர்ப்
புறம்பணை எல்லை கடந்து போந்தார். 493

2391 அங்கணர் ஆரூர் வணங்கிப் போந்த
அரசும் எதிர்வந் தணைய வாசப்
பொங்கு புனல்தண் புகலி வந்த
பூசுரர் சிங்கமும் பொற்பி னெய்தித்
தங்களின் அன்பின் முறைமை யாலே
தாழ்ந்து வணங்கித் தனித்த னியே
மங்கல மாகிய நல்வ ரவின்
வாய்மை வினவி மகிழும் போது. 494

மதில்களையுடைய திருவாரூரைப் புகழ்ந்து போற்றி, சிறிய இடையையும், பொன்னாலான அணியையும் உடைய உமையம்மை யாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற திருப்புகலூ ரைச் சென்று வணங்க உள்ளம் கொண்டு, இறைவரின் திருவருள் பெற்ற தொண்டர் கூட்டத்துடன் அவ்வூரை அணுக வந்தார்.

493.பொழிப்புரை: திருநாவுக்கரசர் அப்பதிக்கு வருகின்றார் என்ற நல்ல திருவார்த்தையைக் கேட்டபொழுதே, ஆனேற்று ஊர்தியையுடைய சிவபெருமானின் மகனாரான திருஞானசம்பந்தர், தம் உள்ளத்தில் அன்பு பொங்கிய ஆசை மிகுதியால் விரைவாய் எதிர் கொள்ளும் பொருட்டு மெய்யன்பர்களுடனே மலர்களால் நிறைந்து விளங்குகின்ற வாவிகள் சூழ்ந்த திருப்புகலூரின் நகர்ப்புறத்து எல் லையைக் கடந்து சென்றார்.

குறிப்புரை: புறம்பணை – நகர்ப்புறத்திருக்கும் பகுதிகள்.

494.பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் திருவாரூரை வணங்கிவந்த திருநாவுக்கரசரும் எதிரில் வந்து சேர, மணம் கமழும் நீர் நிறைந்த சீகாழியில் தோன்றிய அந்தணர்களின் தலைவரான திருஞானசம்பந் தரும் அணிதிகழக் கூடி, ஒருவருக்கொருவர் தம் அன்பின் முறைமை யால் எதிர்கொண்டு தாழ்ந்து வணங்கி, அவரவரும் தனித் தனியே மங்கலம் பொருந்திய நல்வரவின் மெய்ம்மையான நிகழ்ச்சியினைக் கேட்டு மகிழ்ந்தபோது,

2392 மெய்த்திரு ஞானசம் பந்தர் வாக்கின்
வேந்தரை நோக்கி விருப்பினாலே
அப்பரை இங்கணை யப்பெ றும்பே
ரருளுடை யோம்யாம் அந்தணாரூர்
எப்பரி சால்தொழு துய்ந்த தென்று
வினவிட ஈறில் பெருந்த வத்தோர்
செப்பிய வண்டமிழ் மாலை யாலே
திருவா திரைநிகழ் செல்வஞ் சொன்னார். 495

2393 அரசரு ளிச்செய்த வாய்மை கேட்ட
அப்பொழு தேஅருள் ஞான முண்ட
சிரபுர வேந்தருஞ் சிந்தை யின்கண்
தென்திரு வாரூர் வணங்கு தற்கு
விரவிய காதலிற் சென்று போற்றி
மீண்டும்வந் தும்முடன் மேவு வன்என்
றுரவு கடற்கல் மிதப்பின் வந்தார்க்
குரைத்துடன் பாடுகொண் டொல்லை போந்தார். 496

495.பொழிப்புரை: மெய்ம்மையின் வடிவான திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசரை நோக்கி, 'விருப்பினால் அப்பராகிய தங்களை இங்கு வந்து அணையப் பெறுவதான பேற்றினைப் பெற்றோம். அழகிய குளிர்ச்சியையுடைய திருவாரூரினை வணங்கிவந்த பான் மையை அருள வேண்டும்' என்று கேட்டருள, எல்லையில்லாத பெருந்தவத் தையுடைய திருநாவுக்கரசர் அதற்கு விடையாகக் கூறியருளிய வள மான தமிழ்மாலைத் திருப்பதிகத்தினால் திருவாரூரில் திருவாதிரைத் திருவிழா நிகழும் சிறப்புச் செய்தியை எடுத்துக் கூறினார்.

குறிப்புரை: நாவரசர் இது பொழுது அருளிய பதிகம், 'முத்து விதானம்' (தி.4 ப.21) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டிலேயே திருவாரூரில் திருவாதிரைப் பெருவிழா நிகழ்ந்து வந்த சிறப்புச் செய்தியை, இப்பதிக வழி நன்கு அறியலாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

496.பொழிப்புரை: திருநாவுக்கரசரும் திருப்பதிகத்தால் விடை கூறி யதைக் கேட்ட அப்பொழுதே அவ்விடத்தில், திருவருளால் ஞானவ முது உண்டருளிய சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரும், தென்திரு வாரூரையடைந்து வணங்குதற்கு மனத்திலுண்டான காதலால் அங்குச் சென்று போற்றி மீண்டும் வந்து உம்மைக் கூடுவன் என்று, வலிய கடலைக் கல்லான மிதவையால் கடந்து வந்த அரசர் பெருமகனார் இடத்துச் சொல்லி, அவரது உடன்பாட்டைப் பெற்று விரைந்து சென் றருளினார்.

2394 சொற்பெரு வேந்தருந் தோணி மூதூர்த்
தோன்றல்பின் காதல் தொடரத் தாமும்
பொற்புக லூர்தொழச் சென்ற ணைந்தார்
புகலிப் பிரானும் புரிந்த சிந்தை
விற்குடி வீரட்டஞ் சென்று மேவி
விடையவர் பாதம் பணிந்து போற்றிப்
பற்பல ஆயிரந் தொண்ட ரோடும்
பாடல னான்மறை பாடிப் போந்தார். 497

2395 துணரிணர்ச் சோலையுஞ் சாலி வேலித்
துறைநீர்ப் பழனமுஞ் சூழ்க ரும்பின்
மணமலி கானமும் ஞானம் உண்டார்
மருங்குற நோக்கி மகிழ்ந் தருளி
அணைபவர் அள்ளற் கழனி ஆரூர்
அடைவோம் எனமொழிந் தன்பு பொங்கப்
புணரிசைச் செந்தமிழ் கொண்டு போற்றிப்
பொன்மதி லாரூர்ப் புறத்த ணைந்தார். 498

497.பொழிப்புரை: திருநாவுக்கரசரும் சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய பெருந்தகையாரான சம்பந்தரின் பின்னால் தம் காதல் தொடர்ந்து செல்லத் திருப்புகலூரில் தொழுவதற்குச் சென்று சேர்ந்தார். சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரும் இடைவிடாத நினைவுடைய மனத்துடன் திருவிற்குடி வீரட்டானத்தை அடைந்து ஆனேற்றூர்தியையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கிய பின்பு பற்பல ஆயிரம் தொண்டர்களுடனே ‘பாடலன்நா மறை’ (தி.1 ப.104) எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடியவாறு திருவாரூரை நோக்கிச் சென்றார்.

குறிப்புரை: பிள்ளையார் விடைபெற்றுச் சென்றதும், நாவரசரின் மனம் அவர்பின் தொடர, அவர் திருப்புகலூர் தொழச் சென்றார். பிள்ளையாரிடத்தும் பெருமானிடத்தும் அரசர் கொண்டிருந்த அன்பு மீதூர்வை விளக்கியவாறு. திருவிற்குடி வீரட்டத்தில் அருளிய பதிகம் ‘வடிகொள் மேனியர்’ (தி.2 ப.108)எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருவாரூர்ப் பெருமானை நினைந்து ‘பாடலன் நான் மறை’ (தி.1 ப.104)எனத் தொடங்கும் வியாழக்குறிஞ் சிப் பண்ணிலமைந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடியவாறே சென்றருளினார். ‘வெள்ளேற்றான் மேய அள்ளலகன் கழனி ஆரூர் அடைவோமே’ என இப்பதிகத்து வரும் மூன்றாவது பாடற் கருத்தை யுளங்கொண்டே ஆசிரியர் இப்பதிகத்தைப் பாடியவாறே திருவாரூர்த் தொழப் போந் தார் என்றருளினார். இதனை வரும் பாடலில் அவரே விளக்குமாற் றானும் அறியலாம்.

498.பொழிப்புரை: மலர்க்கொத்துகளையுடைய சோலைகளையும், நெல்லை வேலியெனக் கொண்ட நீர்த் துறைகளையுடைய. வயல்களையும், மணம்

2396 வானுயர் செங்கதிர் மண்டலத்து
மருங்கணை யுங்கொடி மன்னும்ஆரூர்
தானொரு பொன்னுல கென்னத் தோன்றும்
தயங்கொளி முன்கண்டு சண்பை வந்த
பானிற நீற்றர் பருக்கை யானைப்
பதிகத் தமிழிசை பாடி ஆடித்
தேனொடு வண்டு முரலுஞ் சோலைத்
திருப்பதி மற்றதன் எல்லை சேர்ந்தார். 499

2397 பொங்கிய சிந்தை விருப்பின் வெள்ளம்
பொழிந்து புவிமேற் பொலிவ தென்ன
எங்குங் குளிரொளி வீசு முத்தின்
இலங்கு சிவிகை இழிந்த ருளிச்
செங்கை நிறைமலர் கொண்டு தூவித்
திருவிருக் குக்குறள் பாடி ஏத்தித்
தங்கள் பிரான்அர சாளும் ஆரூர்
தனைப்பணி வுற்றார் தமிழ் விரகர். 500

பொருந்திய கரும்புக் காடுகளையும் ஞானமுண்ட பிள்ளையார், இரு மருங்கும் கண்டு மகிழ்ந்து, அணைபவராய் 'அள்ள லகன் கழனியாரூர் அடைவோமே' எனக் கூறி, அன்பு மேன்மேல் பொங்க இசையுடன் கூடிய செந்தமிழ்ப் பதிகத்தால் போற்றி, அழகிய மதிலையுடைய திருவாரூரின் புறத்தே அடைந்தார்.

499.பொழிப்புரை: வானத்தே உயரச் செல்கின்ற சிவந்த கதிர் களையுடைய ஞாயிற்று மண்டலத்தின் பக்கத்தில் அணையும் நீண்ட கொடிகள் பொருந்திய திருவாரூர் நகர், ஒருபொன் உலகு என்ன விளங்கக் கண்டு, சீகாழியில் தோன்றிய பால் போன்ற வெண்மையான திருநீற்றினை அணிந்த சம்பந்தர், 'பருக்கையானை' எனத் தொடங் கும் திருப்பதிகத் தமிழ் இசையினைப் பாடியும் ஆடியும் சென்று, தேனுடன் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த அப்பதியின் எல்லையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருவாரூர்த் திருநகரின் ஒளியைக் கண்ட பிள்ளையார் 'பருக்கை யானை' (தி.2 ப.101) எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகத்தைப் பாடியருளினர். இப்பதிக முதற்பாடலில் 'அருக்கன் மண்டலத் தணாவும் அந்தண் ஆரூர்' (தி.2 ப.101 பா.1) எனப் பிள்ளையார் அருளிய குறிப்பை உளங்கொண்டே ஆசிரியர் சேக்கிழாரும், இப்பாடலை அருளிச் செய்வாரா யினர். தேனீ – ஈக்க ளில் ஒரு வகை; தேன் எடுப்பதால் தேன்+ஈ = தேனீ.

500.பொழிப்புரை: உள்ளத்தினின்றும் பெருகிய பெருங்காதலாகிய வெள்ளத் தைச் சொரிந்து நிலவுலகத்தின் மீது விளங்குவதைப் போன்று எல்லாப் பக்கமும்

2398 படியில் ஞானமுண் டருளிய
பிள்ளையைப் பணிதற்
கடியர் சென்றெதிர் கொளஎழுந்
தருளும்அந் ஞான்று
வடிகொள் சூலத்தர் மன்னிய
பொன்மதில் ஆரூர்க்
கடிகொள் பேரணிப் பொலிவையார்
முடிவுறக் காண்பார். 501

2399 நான மான்மத நளிர்பெருஞ்
சேற்றிடை நறும்பொன்
தூந றுந்துகள் சொரிதலிற்
சுடரொளிப் படலை
ஆன வீதிகள் அடிவலித்
தவைகரைந் தலைய
வான மாரியிற் பொழிந்தது
மலர்மது மாரி. 502

குளிர்ந்த ஒளியை வீசும் முத்துப் பல்லக்கினின்றும் இறங்கி, தமிழ் வல்லுநரான பிள்ளையார், சிவந்த திருக்கைகளில் நிறைய மலர்களைக் கொண்டு தூவி வழிபட்டு உய்யுமாறு ஆற்றுப் படுத்தும் திருவிருக்குக்குறட் பதிகத்தைப் பாடி வணங்கி, தம் பெரு மான் ஆட்சி செய்கின்ற திருவாரூர் நகரைப் பணிந்தார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய திருவிருக்குக்குறட் பதிகம் 'சித்தம் தெளிவீர்காள்' (தி.1 ப.91) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். ஆரூரை மலர்தூவி வழிபடல் வேண்டும் என்னும் குறிப்பை, இப்பதிகத்தின் 1, 3, 5, 6, 7 ஆகிய பாடல்களில் அருளுகின்றார். இத னையுளங் கொண்டே ஆசிரியர் சேக்கிழாரும் 'நிறைமலர் கொண்டு தூவிப்... பாடி... பணிவுற்றார் தமிழ்விரகர்' என்றருளுவாராயினர்.

501.பொழிப்புரை: ஒப்பில்லாத ஞான அமுதத்தை உண்ட சம்பந்தரைப் பணிவதற்காக அடியவர்கள் சென்று எதிர்கொள்ள எழுந்தருளும் அந்நாளில், வடித்தலைக் கொண்ட சூலத்தையுடைய இறைவர் நிலையாய் எழுந்தருளிய பொன்மதிலைக் கொண்ட திரு வாரூரின் ஒளி பொருந்திய அணிநலன்களை முழுமையாகக் காண வல்லவர் யாவர் ? ஒருவரும் இலர்.

குறிப்புரை: காழிப் பிள்ளையாரின் வருகையறிந்த ஆரூர் அடிய வர்கள், அந் நகரை அணி செய்து புனைவித்த பாங்கை யாவரே முழுமையாகக் காண வல்லார் ? என்பதால், அந்நகரைத் தோள் கண்டார் தோளே கண்டார் என்புழிப் போல, தாம் தாமும் ஒவ்வொரு பகுதியைக் கண்டு மகிழ இயலுமேயன்றி முழுமையாகக் கண்டு மகிழ இயலாது என்பதாம்.

2400 ஆடல் நீடுவ துகிற்கொடி
கொடிகள் அணிகுழற்
தோடு சூழ்வன சுரும்பொடு
தமனியத் தகம்பு
காடு கொண்டன கதலிதோ
ரணநிரைக் கமுகு
மாட மாளிகை மண்டபங்
களின்மருங் கெல்லாம். 503

2401 மாலை சூழ்புறங் கடைகளின்
மணிநிரை விளக்கின்
கோல நீள்சுடர் ஒளியுடன்
கோத்திடை தூக்கும்
நீல மாமணி நிழல்பொர
நிறம்புகர் படுக்கும்
பால வாயின பவளவே
திகைமலர்ப் பந்தர். 504

502.பொழிப்புரை: புனுகும் கத்தூரியும் கலந்த குளிர்ந்த பெருஞ் சேற்றில் உயர்ந்த பொன்னைப் போன்ற தூய சுண்ணப் பொடிகளைத் தூவுவதால், ஒளி பொருந்த அணிசெய்யப்பட்ட அத்தெருக்கள், அடி வழுக்குமாறு அந்தச் சேறும் துகளும் கரைந்து போக, வானத்தினின்று விழும் மழை போல் பூக்களிலிருந்து தேன்மாரி பொழிந்தது.

குறிப்புரை: நறுமணக் கலவைகளைத் தெளித்தலும், அவற்றின்மீது சுண்ணம் தெளித்தலும், வீதிகளை அழகுபடுத்தவாம். எனினும் அவ்வழிதொறும் செல்வோர்க்கு வழுக்குதலை ஏற்படுத்த, அச்சேறு கரைய மலர்களிலிருந்து தேன்மழை பொழிகின்றதாம்.

503.பொழிப்புரை: மாடங்கள், மாளிகைகள் மண்டபங்கள் ஆகிய இவற்றின் பக்கங்கள் எல்லாம், துணிக் கொடிகளும், அழகான கூந்த லையுடைய பெண் கொடிகளும் ஆடலில் நீடுவன, வண்டுகளும், பொன் குடங்களும் மலர் இதழ்களில் சூழ்வன, வாழைகளும் தோர ணங்களும் வரிசையான பாக்குகளும் காட்டைப் போன்ற காட்சியுடன் விளங்குவன.

குறிப்புரை: 'ஆடலில் நீடுவன' என்றது துணிக் கொடிகளும் ஆட லில் தவிர்வனவாயில்லை; பெண்கொடிகளும் தம் ஆடலில் தவிர் பவராய் இல்லை என்பதை விளக்குகின்றன. பொற்குடங்களில் மலர்கள் வைக்கப்பட்டிருத்தல் எதிர்கொள்வதற்குரிய மங்கலப் பொருள்களில் ஒன்றாக இருத்தல் பற்றியாம்.

504.பொழிப்புரை: அத்தகைய பக்கங்களைச் சூழ்ந்த புறவாயில் களில், மாலைப் பொழுதில், மணிகளையுடைய வரிசையாய்த் தொங்க விடப்பட்ட விளக்குகளின்

2402 தழைம லர்த்தடஞ் சாலைகள்
தெற்றிகள் சதுக்கம்
குழைமு கத்தவர் ஆடரங்
கிமையவர் குழாமும்
விழைசி றப்பின வியலிடம்
யாவையு மிடைந்து
மழைமு ழக்கென இயம்பின
மங்கல இயங்கள். 505

2403 விரவு பேரணி வேறுவே
றின்னன விளங்கும்
பிரச மென்மலர்ச் சோலைசூழ்
பெருந்திரு வாரூர்
அரச ளிப்பவர் அருளினால்
அடியவர் குழுவும்
புரிச னங்களும் புறத்தணைந்
தெதிர்கொளும் பொழுது. 506

அழகிய நீண்ட சுடர் ஒளியுடன் தொடர்பு படுமாறு கோவை செய்து இடையிடையே தொங்கவிடப்பட்ட பெரிய நீலமணிகளின் நிழலானது கூடி அலைத்தலால், பவள நிறமுடைய திண்ணைகளின் மேல் உள்ள பூம்பந்தல்களின் செந்நிறம் கருமை நிறத்தையுடையனவாய் ஆயின.

குறிப்புரை: திண்ணைகளின் செந்நிறத்தை, அங்குத் தொங்கவிடப் பட்டிருக்கும் மணிகளின் ஒளி கருமைப்படக் கலக்கின்றது என்பது கருத்து. புகர் – கருநிறம்.

505.பொழிப்புரை: தழைத்த பூம்பொய்கைகளும், சாலைகளும், தெற்றிகளும், சதுக்கங்களும், காதணிகளை அணிந்த பெண்கள் ஆடும் அரங்குகளும், தேவர் கூட்டமும் விரும்பும் சிறப்புடைய அகன்ற இடங்களும் ஆகிய எவ்விடங்களிலும் நெருங்கி மழை ஒலிபோல மங்கல இயங்கள் இயம்பின.

506.பொழிப்புரை: மேல் கூறப்பட்டவாறு பொருந்திய வெவ்வேறு வகைப்பட்ட இத்தகைய பேரணிகலன்கள் விளங்கும், தேனையுடைய மென்மையான மலர்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகளின் பெருமையைக் கொண்ட திருவாரூரில், அரசாளும் தியாகராசப் பெருமான் திருவருளால் அடியவர் கூட்டமும் மற்ற மக்களும் நகரத்தின் வெளியே வந்து அணைந்து பிள்ளையாரை எதிர்கொள்கின்ற அளவில்.

குறிப்புரை: பரிசனங்கள் – அடியவர்களைச் சார்ந்து பணிபுரிந்து வரும் நகர மக்கள்.

507.பொழிப்புரை: தம் எதிரே வணங்கும் மெய்த்தொண்டர் கூட்டத் தின் முன்னம் தாமும் எதிர் வணங்கி; சந்தமுடைய முத்தமிழ் வல்லுநர் ஆன சீகாழித் தலைவர்,

2404 வந்தி றைஞ்சு மெய்த் தொண்டர்தங்
குழாத்தெதிர் வணங்கிச்
சந்த முத்தமிழ் விரகராம்
சண்பையர் தலைவர்
அந்த மாயுல காதியாம்
பதிகமங் கெடுத்தே
எந்தை தானெனை ஏன்றுகொ
ளுங்கொல்என் றிசைத்தார். 507

2405 ஆன அத்திருப் பதிகம்முன்
பாடிவந் தணையும்
ஞான வித்தகர் மெய்த்தவர்
சூழஅந் நகரார்
தூந றுஞ்சுண்ண மலர்பொரி
தூஉய்த்தொழு தேத்த
வான நாயகர் கோயில்வா
யிலின்மருங் கணைந்தார். 508

2406 மன்னு தோரண வாயில்முன்
வணங்கியுள் புகுவார்
தன்னுள் எவ்வகைப் பெருமையும்
தாங்கிய தகைத்தாம்
பன்னெ டுஞ்சுடர்ப் படலையின்
பரப்பினைப் பார்த்துச்
சென்னி தாழ்ந்துதே வாசிரி
யன்தொழு தெழுந்தார். 509

'அந்தமாயுல காதியாம்' எனத் தொடங்குகின்ற திருப்பதிகத்தை அங்குத் தொடங்கி, 'எம்பெருமானார்தாம் என்னை ஏற்றுக் கொள்வாரோ ?' என்ற கருத்துடன் பாடி நிறைவு செய்தார்.

குறிப்புரை: 'அந்தமாயுல காதியாம்' (தி.3 ப.45) எனத் தொடங்கும் பதிகம் கௌசிகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

508.பொழிப்புரை: அத்திருப்பதிகத்தைப் பாடி வந்து சேருகின்ற ஞானவித்தகரான பிள்ளையார், மெய்யடியார்கள் தம்மைச் சூழ்ந்து வரவும், அத்திருவாரூர் நகர மக்கள் தூய்மையான மணமுடைய சுண்ணப் பொடியையும், மலர்களையும் பொரியினையும் தூவித் தொழுது வணங்கவும், இவ்வாறு நகரத் தெருக்களைக் கடந்து சென்று தேவர் தலைவரான சிவபெருமானின் கோயில் வாயிலை அடைந்தார்.

509.பொழிப்புரை: தோரணங்கள் நிலைபெற அமைக்கப்பட்டு விளங்கும் வாயிலின் முன்பு வணங்கிக் கோயிலுக்குள் புகுந்தவரான பிள்ளையார்,

2407 மாடு சூழ்திரு மாளிகை
வலங்கொண்டு வணங்கிக்
கூடு காதலிற் கோபுரம்
பணிந்துகை குவித்துத்
தேடு மாலயற் கரியராய்ச்
செழுமணிப் புற்றில்
நீடு வார்முன்பு நிலமுறப்
பலமுறை பணிந்தார். 510

2408 பணிந்து வீழ்ந்தனர் பதைத்தனர்
பரவிய புளகம்
அணிந்த மேனியோ டாடினர்
பாடினர் அறிவில்
துணிந்த மெய்ப்பொரு ளானவர்
தமைக்கண்டு துதிப்பார்
தணிந்த சிந்தையின் விரைந்தெழு
வேட்கையில் தாழ்ந்தார். 511

தனக்குள் எல்லா வகையான பெருமையும் கொண்ட நீண்ட ஒளி வரிசையின் பரப்பினைக் கண்டு, தலை வணங்கித் தேவாசிரிய மண்டபத்தை வணங்கினார்.

குறிப்புரை: இங்குக் குறிக்கப் பெற்ற ஒளி சிவஒளியாகும். ஞானம் உண்ட பெரும் பேற்றால் இவ்வொளி அவருக்குத் தோன்றலாயிற்று.

510.பொழிப்புரை: அம்மண்டபத்தின் அருகே, சுற்றிலும் சூழ்ந்த திருமாளிகையை வலங்கொண்டு வந்து வணங்கிக் கூடும் அன்பு மிகுதியால் கோபுரத்தைப் பணிந்து கைகூப்பித் தொழுது, தம்மைத் தேடிய திருமாலுக்கும், நான்முகனுக்கும் அறிதற்கு அரிய செழுமையான மணிப்புற்றுள் இடம் கொண்டு நிலையாக எழுந்தருளியுள்ள இறைவரைப் பன்முறையும் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

511.பொழிப்புரை: பணிந்து விழுந்தார்; பதைத்தார்; உடல் முழுதும் மயிர்க்கூச் செறியப் பரவிய நிலையில் ஆடினார்; பாடினார் தம் அறிவினுள்ளே தெளிவாகக் கண்டு கொண்டிருந்த மெய்ப் பொருளான சிவபெருமானை வெளியேயும் பார்த்துப் போற்றுபவராய்த் தம் உள்ளத்துள் விரைந்து எழும் விருப்புடன் வணங்கினார்.

512.பொழிப்புரை: செஞ்சொல்லாலான வண்தமிழ்ப் பதிகத்தைத் தொடங்கி, நஞ்சை அமுதமாய் ஆக்கிய இறைவர் திருமுன்பு போற்றி, மேகங்கள் சூழ்கின்ற மாளிகையின் வாயில் பக்கத்தை அடைந்து, திரு வைந்தெழுத்தின் மெய்ப் பொருளை உணர்ந்தவரான பிள்ளையார் திருமடத்தைச் சேர்ந்தார்.

2409 செஞ்சொல் வண்டமிழ்த் திருப்பதி
கத்திசை யெடுத்து
நஞ்சு போனகம் ஆக்கிய
நம்பர்முன் பாடி
மஞ்சு சூழ்திரு மாளிகை
வாயிலின் புறம்போந்
தஞ்செ ழுத்தின்மெய் யுணர்ந்தவர்
திருமடத் தணைந்தார். 512

2410 அங்க ணைந்தமர்ந் தருளுவார்
அரனெறி அமர்ந்த
செங்க ணேற்றவர் சேவடி
வணங்கிமுன் திளைத்துப்
பொங்கு பேரொளிப் புற்றிடங்
கொண்டவர் புனிதப்
பங்க யப்பதந் தொழுதுகா
லந்தொறும் பணிந்தார். 513

2411 புற்றி டங்கொளும் புனிதரைப்
போற்றிசை பெருகப்
பற்றும் அன்பொடு பணிந்திசைப்
பதிகங்கள் பாடி
நற்ற வத்திருத் தொண்டர்க
ளொடுநலஞ் சிறப்ப
மற்ற வண்பதி தன்னிடை
வைகுமந் நாளில். 514

குறிப்புரை: இவ்வரிய திருப்பதிகம் கிடைத்திலது.

513.பொழிப்புரை: அத்திருமடத்தில் தங்கியிருந்த பிள்ளையார் 'திருஆரூர் அரனெறி' என்ற கோயிலில் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்று ஊர்தியை உடைய இறைவரின் சேவடிகளை வணங்கித் திளைத்து, பெருகும் பேரொளியை உடைய புற்றிடங்கொண்ட பெருமானின் தூய்மையான தாமரை போன்ற திருவடிமலர்களைக் காலந்தோறும் தொழுதுவந்தார்.

குறிப்புரை: திருவாரூர் அரனெறியில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

514.பொழிப்புரை: புற்றிடங்கொண்டருளும் தூயவரான இறைவ ரைப் பணிந்து போற்றி இசைபெருகுமாறு பற்றும் அன்புடனே வணங்கி, இனிய இசையால்

2412 மல்லல் நீடிய வலிவலங்
கோளிலி முதலாத்
தொல்லை நான்மறை முதல்வர்தம்
பதிபல தொழுதே
எல்லை யில்திருப் பதிகங்க
ளாற்பணிந் தேத்தி
அல்லல் தீர்ப்பவர் மீண்டும்
ஆரூர்தொழ அணைந்தார். 515

2413 ஊறு காதலில் ஒளிவளர்
புற்றிடங் கொண்ட
ஆறு லாவிய சடைமுடி
ஐயரைப் பணிந்து
நீறு வாழ்வென நிகழ்திருத்
தொண்டர்க ளோடும்
ஈறி லாத்திரு ஞானசம்
பந்தர் அங் கிருந்தார். 516

திருப்பதிகங்களைப் பாடி நல்ல தவத் தினை மேற்கொண்ட தொண்டர்களுடன், நன்மை சிறந்து ஓங்குமாறு, அவ்வளமுடைய பதியில் தங்கியிருக்கும் நாள்களில்,

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில. ‘ளொடுநலம்’ என்பது ‘ளுடன்நலம்’ என்றும் பாடம்.

515.பொழிப்புரை: உலகின் துன்பங்களைத் தீர்க்க வந்த பிள்ளை யார், திருவருட் செழிப்பால் சிறந்த ‘திருவலிவலம்’, ‘திருக்கோளிலி’ முதலாக உள்ள நான்மறைகளின் முதல்வரான இறைவரின் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் தொழுது அளவில்லாத திருப்பதிகங்ளைப் பாடி, மீண்டும் திருவாரூரின்கண் தொழுவதன் பொருட்டாக வந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: திருவலிவலம்: 1.பூவியல் புரிகுழல் (தி.1 ப.123) – வியாழக்குறிஞ்சி 2.ஒல்லையாறி (தி.1 ப.50) – பழந்தக்கராகம். திருக்கோளிலி: 1.நாளாயபோகாமே (தி.1 ப.62) – பழந்தக்கராகம். இவை முதலான பல பதிகள் என்பன திருஏமப்பேறூர், திருச் சாட்டியக்குடி முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில. ‘தொழெ ?தே’ என்பது ‘தொழல்’ என்றும் பாடம்.

516.பொழிப்புரை: மிகுகின்ற அன்பால், ஒளிவீசும் புற்றில் வீற்றி ருக்கும், கங்கை உலாவுதற்கு இடமான சடையை உடைய தலைவரான இறைவரை வணங்கித் ‘திருநீறே தம் வாழ்வாகும்’ என்னும் திருவுள்ளமுடைய திருத்தொண்டர்களுடனே இறுதியில்லாத சிவஞானம் உடைய ஞானசம்பந்தர் திருவாரூரில் தங்கியிருந்தார்.

2414 அங்கு நன்மையில் வைகும்அந்
நாள்சில அகல
நங்கள் தந்திரு நாவினுக்
கரசரை நயந்து
பொங்கு சீர்ப்புக லூர்தொழ
அருளினாற் போவார்
தங்கும் அப்பதிப் புறம்பணை
சார்ந்தருள் செய்வார். 517

2415 புவனவா ரூரினிற் புறம்புபோந்
ததனையே நோக்கிநின்றே
அவமிலா நெஞ்சமே அஞ்சல்நீ
உய்யுமா றறிதிஅன்றே
சிவனதா ரூர்தொழாய் நீமற
வாதென்று செங்கைகூப்பிப்
பவனமாய்ச் சோடையாய் எனுந்திருப்
பதிகமுன் பாடினாரே. 518

517.பொழிப்புரை: அவ்வாறு இருந்தருளிய நாள்கள் சில கழிய, திருநாவுக்கரசரை விரும்பி, பொங்கும் சிறப்பைக் கொண்ட திருப் புகலூரினை வணங்குவதற்கு விடைபெற்றுக் கொண்டு செல்பவராய்த் தங்கிய அத்திருவாரூர்ப் பதியின் புறம்பணையைச் சேர்ந்து அருள் செய்பவராய்,

518.பொழிப்புரை: மண் உலகத்தில் சிறந்த திருவாரூரின் நகர்ப் புறத்தின் மருதநிலத்தில் போய்ச் சேர்ந்து, அந் நகரத்தையே நோக்கி நின்ற வண்ணம், 'பயனில்லாது கழிந்து போகாத மனமே! நீ அஞ்சாதே! உய்யும் வகையினை அறிவாய் அல்லையோ! சிவபெருமானின் திருவாரூரை நீ மறக்காது தொழுவாயாக!' எனச் சொல்லி சிவந்த கைகளைத் தலைமீது குவித்துக் கொண்டு, 'பவனமாய்ச் சோடையாய்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தை அந்நகரின் முன்பாடி அருளினார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகம் 'பவனமாய்' (தி.2 ப.79) எனத்தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். நெஞ்சறிவுறுத்தலாக அமைந்த இப்பதிகம், பிள்ளையார் தம் அளவில் பிரிவாற்றாமை யாகவும், நம்மனோர் அளவில் அறவுரையாகவும் அமைந்த பதிகமாகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின. 'பதிகமுன் பாடினாரே' என்பது 'பதிகமே பாடிநின்றார்' என்றும் பாடம்.

2416 காழியார் வாழவந் தருள்செயும்
கவுணியப் பிள்ளை யார்தாம்
ஆழியான் அறியொணா அண்ணல்
ஆரூர்பணிந் தரிது செல்வார்
பாழிமால் யானையின் உரிபுனைந்
தார்பனை யூர்ப ணிந்து
வாழிமா மறையிசைப் பதிகமும்
பாடிஅப் பதியில் வைகி. 519

2417 அங்குநின் றரிதெழுந் தருளுவார்
அகிலகா ரணரும் ஆனார்
தங்குநற் பதிகளும் பிறபணிந்
தருளிவண் தமிழ்பு னைந்தே
எங்குமெய்த் தவர்குழா மெதிர்கொளத்
தொழுதெழுந் தருளி வந்தார்
பொங்குதண் பாசடைப் பங்கயப்
புனல்வயற் புகலூர் சார. 520

---

519. பொழிப்புரை: சீகாழியிலுள்ளார் வாழ்வதன் பொருட்டாய்த் தோன்றிய கவுணியர், திருமாலும் அறியமுடியாத இறைவரின் திரு வாரூரினைப் பணிந்து மேற்செல்பவராய், வலிமையும் மதமயக்கமும் உடைய யானையின் தோலைப் போர்த்த சிவபெருமானின் 'திருப் பனையூரைப்' பணிந்து, வாழ்வுடைய பெரிய மறைகளின் பொருளை யும் இசையினையும் உடைய திருப்பதிகத்தையும் பாடி அப்பதியில் தங்கியிருந்து,

குறிப்புரை: திருப்பனையூரில் அருளிய பதிகம் 'அரவச் சடைமேல்' (தி.1 ப.37) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

520.பொழிப்புரை: அப்பதியினின்றும் அரிதாய்ப் புறப்பட்டுச் செல்வாராய், உலகம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணர் ஆன சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் நன்மையுடைய பிற பதிகளையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி, எவ்விடத்தும் உண்மைத் தவமுடைய அடியவர்கள் தம்மை எதிர்கொள்ளத் தொழுது, பொங்கும் குளிர்ச்சியான இலைகளை உடைய தாமரைப் பொய்கைகள் சூழ்ந்த திருப்புகலூரை அணு கச் சென்றார்.

குறிப்புரை: பிறபதிகளும் என்பன, எவையெனத் தெரிந்தில. 'காரணரும்' என்பது 'காரணமும்' என்றும் பாடம்.

521.பொழிப்புரை : திருநாவுக்கரசரும், நம்பி எனத்தகும் முருக நாயனாரும் மற்றும் விடைக் கொடியையுடைய உயர்ந்த சிவபெரு மானின் திருத்தொண்டர்களும் எதிர்கொண்டு, முன்போய்க் குளிர்ந்த பூக்களால் பொலிவுபெற்ற நீர்வளம் கொண்ட சீகாழித் தலைவராம் ஆனைக் கன்றின் திருமுன்பு பணிந்து சேர, அவர்களுடன் தாமும் சென்று இறைவரின் திருக்கோயிலைச் சேர்ந்தார்.

2418 நாவினுக் கரசரும் நம்பிசீர்
முருகரும் மற்று நாமச்
சேவுகைத் தவர்திருத் தொண்டரா
னவர்கள்முன் சென்று சீதப்
பூவினிற் பொலிபுனற் புகலியார்
போதகத் தெதிர்ப ணிந்தே
மேவமற் றவருடன் கூடவே
விமலர்கோ யிலைஅ டைந்தார். 521

2419 தேவர்தந் தலைவனார் கோயில்புக் கனைவரும்
சீர்நிலத் துறவ ணங்கிப்
பாவருந் தமிழிசைப் பதிகமும் பாடிமுன்
பரவுவார் புறம்ப ணைந்தே
தாவில்சீர் முருகனார் திருமனைக் கெய்திஅத்
தனிமுதல் தொண்டர் தாமே
யாவையுங் குறைவறுத் திடஅமர்ந் தருளுவார்
இனிதின்அங் குறையு நாளில். 522

2420 நீலநக் கடிகளும் நிகழ்சிறுத் தொண்டரும்
உடன்அணைந் தெய்து நீர்மைச்
சீலமெய்த் தவர்களுங் கூடவே கும்பிடுஞ்
செய்கைநேர் நின்று வாய்மைச்
சாலமிக் குயர்திருத் தொண்டின்உண் மைத்திறந்
தன்னையே தெளிய நாடிக்
காலமுய்த் தவர்களோ டளவளா விக்கலந்
தருளினார் காழி நாடர். 523

522.பொழிப்புரை: தேவரின் தலைவர்தம் கோயிலுள் புகுந்து அனைவரும் நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி, பாக்களின் பாகுபாட்டுக்கு இணங்க அமைந்த தமிழிசை பொருந்திய திருப்பதிகத்தைப் பாடித் திருமுன்பு நின்று போற்றுபவரான ஞானசம்பந்தர், வெளியில் வந்து, குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய முருக நாயனாரின் இல்லத்தில் சேர்ந்து, ஒப்பில்லாத முதன்மை கொண்ட அத்திருத் தொண்டரே திருவமுது, உறையுள் முதலான எல்லாவற்றையும் குறைவில்லாது அமைக்க, அங்கு விரும்பித் தங்கியிருந்த நாள்களில்,

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய திருப்பதிகம் கிடைத்திலது.

523.பொழிப்புரை: இந்நற் செய்தியைக் கேட்டு வந்த நீலநக்க நாயனாரும் புகழையுடைய சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் கூடிப் பொருந்திய நீர்மையுடைய

2421 கும்பிடுங் கொள்கையிற் குறிகலந் திசையெனும்
பதிகமுன் னான பாடல்
தம்பெருந் தலைமையால் நிலைமைசால் பதியதன்
பெருமைசால் புறவி ளம்பி
உம்பரும் பரவுதற் குரியசொற் பிள்ளையார்
உள்ளமெய்க் காதல் கூர
நம்பர்தம் பதிகளா யினஎனைப் பலவும்முன்
நண்ணியே தொழுந யந்தார். 524

2422 புள்ள லம்புதண் புனற்புக
லூருறை புனிதனார் அருள்பெற்றுப்
பிள்ளை யாருடன் நாவினுக்
கரசரும் பிறபதி தொழச்செல்வார்
வள்ள லார்சிறுத் தொண்டரும்
நீலநக் கரும்வளம் பதிக்கேக
உள்ளம் அன்புறு முருகர்அங்கு
ஒழியவும் உடன்பட இசைவித்தார். 525

சீலமுடைய மற்ற மெய்த்தவர்களான தொண்டர்களும் தம்முடன் இறைவனை வழிபடும் செய்கையில் ஒருப்பட்டு நின்று, வாய்மையில் மிகவும் உயர்வுடைய திருத்தொண்டின் உண்மைத் திறங்களையே தெளிவாக நாடி, சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார் அவர்களுடன் கூடிக் கலந்து, காலம் உண்டாகவே காதல் செய்தவாறு அளவளாவியிருந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின. ‘சாலமிக்கு’ என்பது ‘சால்பின்மிக்கு’ என்றும் பாடம்.

524.பொழிப்புரை: கும்பிடும் கொள்கையின் குறிப்பை உள்ளடக்கிக் ‘குறிகலந்த’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைத் தம் பெருந்தலைமைப் பாட்டினால் நன்னிலைமை நிறைந்த அப்பதியின் பெருமையை எடுத்துக் கூறி, தேவர்களும் போற்றுதற்குரிய சொல் வன்மையுடைய பிள்ளையார், உள்ளத்தில் உண்மை அன்பு பெருகி யதால் இறைவரின் பதிகளான பிறபதிகளுக்கும் சென்று வணங்க விருப்பம் கொண்டார்.

குறிப்புரை: குறிகலந்த (தி.1 ப.2) எனத்தொடங்கும் பதிகம் நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்ததாகும். பதிகப் பாடல்தொறும், திருப்புகலூரில் பெருமான் வீற்றிருக்கும் பெருமையையும், அதன் நீர் வளம், நிலவளம், மக்கள் நலம் முதலாய வளங்களையும் குறித்துப் போற்றியிருத்தலின், ‘பதியதன் பெருமை சால்புற விளம்பி’ என்றார்.

2423 கண்ண கன்புக லூரினைத்
தொழுதுபோம் பொழுதினிற் கடற்காழி
அண்ண லார்திரு நாவினுக்
கரசர்தம் அருகுவிட் டகலாதே
வண்ண நித்திலச் சிவிகையும்
பின்வர வழிக்கொள உறுங்காலை
எண்ணில் சீர்த்திரு நாவினுக்
கரசரும் மற்றவர்க் கிசைக்கின்றார். **526**

2424 நாயனார்உமக் களித்தருள்
செய்தஇந் நலங்கிளர் ஒளிமுத்தின்
தூய யானத்தின் மிசை யெழுந்
தருளுவீர் என்றலும் சுடர்த்திங்கள்
மேய வேணியார் அருளும்இவ்
வாறெனில் விரும்புதொண் டர்களோடும்
போய தெங்குநீர் அங்குயான்
பின்வரப் போவதென் றருள்செய்தார். **527**

525.பொழிப்புரை: நீர்ப்பறவை ஒலித்தற்கு இடமான குளிர்ந்த நீர் நிலை சூழ்ந்த திருப்புகலூரில் எழுந்தருளிய புனித இறைவரின் அருளைப் பெற்று, பிள்ளையாருடன் திருநாவுக்கரசரும் இறைவரின் மற்றப் பதிகளையும் தொழும் பொருட்டுச் செல்பவராய், வள்ளலாரான சிறுத்தொண்ட நாயனாரும், திருநீலநக்க நாயனாரும் தத்தம் வளம் பொருந்திய பதிகளுக்குச் செல்லவும், உள்ளத்தில் அன்பு கொண்ட முருக நாயனார் அங்கே தங்கியருக்கவும் அவர்கள் உடன் படத்தாமும் இசைந்தார்கள்.

குறிப்புரை: ஒழிதல் – தங்குதல். 'இசைவித்தார்' என்பது 'இசைந்தார் கள்' என்றும் பாடம். இப்பாடல் முதல் 2515ஆவது பாடல் வரை ஞான சம்பந்தரும், நாவரசரும் சேர்ந்து வழிபட்ட சிறப்பினை விவரிக்கின்றன.

526.பொழிப்புரை: இடம் அகன்ற திருப்புகலூரைத் தொழுது மேற் செல்கின்ற போதில், கடற்கரையில் உள்ள சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய பிள்ளையார், திருநாவுக்கரசரை விட்டு நீங்காது அழகிய முத்துச் சிவிகை பின் வரச் செலவு நயப்பைத் தொடங்கிய பொழுது, ஞானியரின் உளத்தில் நிற்கும் சிறப்புடைய திருநாவுக்கரசர், சம்பந்தருக்கு எடுத்துக் கூறுபவராய்,

527.பொழிப்புரை: 'இறைவன் உமக்கு அருள் செய்த இந்த நன்மை பொருந்திய அழகிய ஒளிபொருந்திய தூய முத்துச் சிவிகையில் இவர்ந்து வருவீராக!' என்று அருளுதலும், 'ஒளி பொருந்திய பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சடையையுடைய

2425 என்று பிள்ளையார் மொழிந்தருள்
செய்திட இருந்தவத் திறையோரும்
நன்று நீரருள் செய்ததே
செய்வன்என் றருள்செய்து நயப்புற்ற
அன்றை நாள்முத லுடன்செலு
நாளெலாம் அவ்வியல் பினிற்செல்வார்
சென்று முன்னுறத் திருஅம்பர்
அணைந்தனர் செய்தவக் குழாத்தோடும். 528

2426 சண்பை மன்னருந் தம்பிரான்
அருள்வழி நிற்பது தலைச்செல்வார்
பண்பு மேம்படு பனிக்கதிர்
நித்திலச் சிவிகையிற் பணிந்தேறி
வண்பெ ரும்புக லூரினைக்
கடந்துபோய் வரும்பரி சனத்தோடும்
திண்பெ ருந்தவர் அணைந்ததெங்
கென்றுபோய்த் திருஅம்பர் நகர்புக்கார். 529

இறைவரின் திருவருளும் இவ்வாறே இருக்குமாயின், விரும்பும் தொண்டர்களுடனே நீவிர் முன் செல்வது எப்பதியோ? அப்பதிக்கு யானும் பின்தொடர்ந்து வரும்படியாகப் போவது' என விடையளித்தார்.

குறிப்புரை: இவ்வரிய திருபாடலால் நாவரசரின் திருவுள்ளமும், ஞானசம்பந்தரும் தாமும் ஆகச் செல்லும் செலவு நயப்பை அமைத்துக் கொண்ட பாங்கும் அறிய முடிகின்றன. ஞானசம்பந்தரும் முத்துச்சிவிகையில் வருதலை இறைவர் அருளிய அருளிப்பாடு என்பதால், மறுக்க இயலாது ஏற்பாராயினர். நாவரசர், 'நாயனார் உமக்கு அளித்து அருள் செய்த ... தூய யானத்தின் மிசை எழுந்தருளுவீர்' என்றது அதனை வெல்லும் சொல் இன்றி வெளிப்படுத்திய திறனுடையதாகும். இதனால் நாவரசர் நாவரசரேயாயினர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

528.பொழிப்புரை: என்று சம்பந்தர் உரைத்திடவும், பெரிய தவவேந்தரான திருநாவுக்கரசரும் 'நல்லது! நீவிர் அருளியவாறே செய்வேன்' என்று அருள் செய்து, விரும்பிய அந்நாள் முதற் கொண்டு, பிள்ளை யாருடன் செல்லும் எல்லா நாள்களிலும் அவ்வியல்பில் செல்பவராய், செய்தவக் கூட்டமான தொண்டர்களோடும் முன் செல்ல, திருவம்பர் என்ற நகரை அடைந்தார்.

529.பொழிப்புரை: சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய பிள்ளையாரும், தம் இறைவரின் அருள் வழியே ஒழுகுவதை மேற்கொண்டு செல்வாராய்ச் சிவப்பண்பினால் மேம்படும் குளிர்ந்த ஒளியையுடைய முத்துச் சிவிகையில் அமர்ந்து, வண்மையும்

2427 அம்பர் மாநகர் அணைந்துமா
காளத்தில் அண்ணலார் அமர்கின்ற
செம்பொன் மாமதிற் கோயிலை
வலங்கொண்டு திருமுன்பு பணிந்தேத்தி
வம்பு லாம்மலர் தூவிமுன்
பரவியே வண்டமிழ் இசைமாலை
உம்பர் வாழநஞ் சுண்டவர்
தமைப்பணிந் துருகும்அன் பொடுதாழ்ந்தார். 530

2428 தாழ்ந்து நாவினுக் கரசுடன்
தம்பிரான் கோயில்முன் புறமெய்திச்
சூழ்ந்த தொண்டரோ டப்பதி
அமர்பவர் சுரநதி முடிமீது
வீழ்ந்த வேணியர் தமைப்பெறுங்
காலங்கள் விருப்பினாற் கும்பிட்டு
வாழ்ந்தி ருந்தனர் காழியார்
வாழவந் தருளிய மறைவேந்தர். 531

பெருமையும் கொண்ட திருப்புகலூரைக் கடந்து சென்று, 'தண்ணிய பெருமையையுடைய தவமுனி வரான அரசு எங்குச் சென்றனர்?' எனக் கேட்டுத் தாமும் சென்று, அவர் சேர்ந்த திருவம்பர் நகரத்தை அடைந்து புகுந்தார்.

530.பொழிப்புரை: திருவம்பர் என்ற பதியை அடைந்து மாகாளத் தில் இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் செம்பொன்னால் ஆன பெருமதிலையுடைய கோயிலை வலம் வந்து, இறைவரின் திருமுன்பு தாழ்ந்து வணங்கிப் போற்றி, மணமுடைய மலர்களைத் தூவியும் முறைப்படி வழிபட்டும், வண்மையுடைய தமிழிசை மாலை பாடிப் போற்றித் தேவர் வாழும் பொருட்டு நஞ்சையுண்ட இறைவரை வணங்கி, உள்ளம் உருகிய அன்பினால் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை: அம்பர் – பதியின் பெயர். மாகாளம் – கோயிலின் பெயர். இதுபொழுது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

531.பொழிப்புரை: சீகாழியினர் வாழ்வு அடையுமாறு தோன்றிய மறைத் தலைவரான பிள்ளையார் வணங்கிப் பின் திருநாவுக்கரசு நாயனாருடன் திருக்கோயிலின் வெளியே வந்து, தம்மைச் சூழ்ந்த தொண்டருடனே அப்பதியில் விரும்பித் தங்குபவராய், கங்கை தாங்கிய தாழ்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானைப் பெருகும் காலங்கள் தோறும் விருப்பத்துடன் கும்பிட்டுப் பெருவாழ்வு அடைந்திருந்தார்.

2429 பொருவி லாதசொற் புல்குபொன்
னிறமுதற் பதிகங்க ளாற்போற்றித்
திருவினார்ந்தகோச் செங்கணான்
அந்நகர்ச் செய்தகோ யிலைச் சேர்ந்து
மருவு வாய்மைவண் டமிழ்மலர்
மாலைஅவ் வளவனைச் சிறப்பித்துப்
பெருகு காதலிற் பணிந்துமுன்
பரவினார் பேணிய உணர்வோடும். 532

2430 இன்ன வாறுசொல் மாலைக
ளால்துதித் திறைஞ்சிஅங் கமர்நாளில்
கன்னி மாமதில் திருக்கட வூர்தொழக்
காதல்செய் தருளிப் போய்
மன்னு கோயில்கள் பிறபதி
வணங்கியே வாக்கின்மன் னவரோடும்
அந்நெ டும்பதி அணைவுறக்
கலயரோ டடியவர் எதிர்கொண்டார். 533

532.பொழிப்புரை: ஒப்பற்ற சொற்களையுடைய ‘புல்கு பொன்னிறம்’ எனும் தொடக்கம் உடைய பதிகம் முதலாய பல பதிகங்களினால் போற்றி செய்து, சைவமெய்த்திருவால் நிறைவுடைய கோச்செங்கட் சோழர், அத்திருஅம்பர் நகரத்தில் செய்த மாடக் கோயிலை அடைந்து, வாய்மையுடைய வண்மையான தமிழ்மாலையில் அச்சோழர் பெருமானாரைச் சிறப்பித்து, பெருகும் ஆசையினால் பணிந்து, பேணிக் கொண்ட உணர்வுடன் திருமுன்பு நின்று போற்றினார்.

குறிப்புரை: ‘புல்கு பொன்னிறம்’ (தி.2 ப.103) எனத் தொடங்குவது நட்டராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகம் ஆகும். இவ்வாறு காலங்கள் தொறும் வழிபட்டுப் போற்றிய பதிகங்கள் மேலும் இரண்டுள. அவை: 1. ‘அடையார்புரம்’ (தி.1 ப.83)- குறிஞ்சி. 2. ‘படியுளார்’ (தி.3 ப.93) – சாதாரி. கோச்செங்கணார் இப்பதியில் எடுப்பித்த கோயில் திரு அம்பர்பெருந் திருக்கோயிலாகும், இப்பெருமானின் திருமுன்பு அருளிய பதிகம் ‘எரிதர’ (தி.3 ப.19) எனத் தொடங்கும் காந்தார பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இத்திருக்கோயில் கோச்செங்கட் சோழரால் எடுப்பிக்கப் பெற்றது என்பதை இப்பதிகத்தில் 1, 2, 5, 9 ஆகிய பாடல்களில் குறித்துப் போற்றுகின்றார் பிள்ளையார்.

533.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் சொல்மாலைகளினால் போற்றிப் பணிந்து, அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில், பகைவரால் அழிக் கப்படாத பெருமதில் சூழ்ந்த திருக்கடவூரினைத் தொழுவதற்கு மிகவும் விருப்பம் கொண்டு சென்று, வழியில் பிற பதிகளில் உள்ள கோயில்களில் இறைவரை வணங்கிய வண்ணம், திருநாவுக்கரச ருடனே அப்பெரும்பதியான ‘திருக்கடவூரை’ அடையும்போது,

2431 மற்றவ் வண்பதி அணைந்துவீ
ரட்டத்து மழவிடை யார்கோயில்
சுற்று மாளிகை வலங்கொண்டு
காலனை உதைத்துருட் டியசெய்ய
பொற்சி லம்பணி தாமரை வணங்கிமுன்
போற்றிஉய்ந் தெதிர்நின்று
பற்ற றுப்பவர் சடையுடை
யானெனும் பதிகஇன் னிசைபாடி. 534

2432 பரவி ஏத்திஅங் கரிதினிற்
போந்துபார் பரவுசீர் அரசோடு
விரவு நண்புடைக் குங்குலி
யப்பெருங் கலயர் தம் மனைமேவிக்
கரையில் காதல்மற் றவர்அமைத்
தருளிய விருந்தினி தமர்ந்தங்குச்
சிரபு ரத்தவர் திருமயா
னமும்பணிந் திருந்தனர் சிறப்பெய்தி. 535

குங்குலியக் கலய நாயனாருடன் அடியார்கள் வந்து வரவேற்றனர்.

குறிப்புரை: பிறபதிமன்னும் கோயில்கள் என்பன வழுவூர், வீரட் டம், திருவிடைக்கழி முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். எனினும் பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

534.பொழிப்புரை: முற்கூறிய அந்த வளம் பொருந்திய பதியைச் சேர்ந்து, இளமை பொருந்திய ஆனேற்றையுடைய இறைவரின் வீரட்டத் திருக்கோயிலின் சுற்று மாளிகையை வலமாக வந்து, இயமனை உதைத்து உருட்டிய செம்பொன் சிலம் பணிந்த திருவடித் தாமரைகளைத் தொழுது, துதித்து, உய்ந்து, இனிய இசை யுடன் 'சடையுடையானெனும்' (தி.3 ப.8) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் பாடி,

குறிப்புரை: 'சடையுடையானெனும்' (தி.3 ப.8) எனத் தொடங்கும் பதிகம் காந்தார பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்ததாகும்.

535.பொழிப்புரை: வணங்கிப் போற்றி, அங்கிருந்து அரிதாக வெளியே வந்து, உலகம் போற்றும் சிறப்புடைய திருநாவுக்கரசருடனே, பொருந்திய நட்புடைய குங்குலியக்கலய நாயனாரின் இல்லத்தில் எழுந்தருளி, எல்லையில்லாத அன்பி னால் அவர் அமைத்தளித்த விருந்தை இனிதாய் உண்ட பிள்ளையார், அருகிலுள்ள திருக்கடவூர்த் திருமயானத்தையும் பணிந்து சிறப்பெய்தித் தங்கி யிருந்தார்.

குறிப்புரை: திருக்கடவூர் மயானத்தில் அருளிய பதிகம் 'வரிய மறையார்' (தி.2ப.80) எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகம் ஆகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2433 சிறப்பு டைத்திருப் பதியத
னிடைச்சில நாளமர்ந் தருளோடும்
விறற்பெ ருங்கரி யுரித்தவர்
கோயில்கள் விருப்பொடுந் தொழச் செல்வார்
மறைப்பெ ருந்திருக் கலயரும்
உடன்பட வணங்கிய மகிழ்வோடும்
அறப்பெ ரும்பயன் அனையஅத்
தொண்டரோ டணைந்தனர் திருவாக்கூர். 536

2434 தக்க அந்தணர் மேவும்அப்
பதியினிற் தான்தோன்றி மாடத்துச்
செக்கர் வார்சடை அண்ணலைப்
பணிந்திசைச் செந்தமிழ்த் தொடைபாடி
மிக்க கோயில்கள் பிறவுடன்
தொழுதுபோய் மீயச்சூர் பணிந்தேத்திப்
பக்கம் பாரிடம் பரவநின்
றாடுவார் பாம்புர நகர்சேர்ந்தார். 537

536.பொழிப்புரை: சிறந்த அத் திருப்பதியில் சில நாள்கள் விரும்பித் தங்கி, வலிய பெரிய யானையை உரித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பிறகோயில்களையும் தொழுவதற்கு அருள் பெற்றுச் செல்பவராய், மறைகளைப் பயின்ற பெரிய சைவ மெய்வடிவுடைய குங்குலியக்கலய நாயனாரும் உடன்பட, வணங்கும் பொருட்டுக் கொண்ட பெருமகிழ்வுடன், அறத்தின் பெரும்பயன் போன்ற நாவரச ருடன் திருவாக்கூரினைச் சென்றடைந்தார் பிள்ளையார்.

குறிப்புரை: கலயனாரும் உடன்பட – பிற திருக்கோயில்களுக்குச் சென்று தாமும் அரசரும் வழிபடக் கலயரும் உடன்பட.

537.பொழிப்புரை: தகுந்த அந்தணர்கள் வாழ்கின்ற அப்பதியில், தான் தோன்றி மாடக் கோயிலில் சிவந்த நீண்ட சடையையுடைய இறைவரைப் பணிந்து, இசையையுடைய செந்தமிழ்ப் பதிக மாலையைப் பாடி, பெருமை பொருந்திய பிற கோயில்களையும் உடனே தொழுது சென்று, 'திருமீயச்சூரினையும்' வணங்கி, பூத கணங்கள் அருகிலி ருந்து போற்ற நின்று ஆடும் இறைவரின் 'திருப்பாம்புர' நகரத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: தான் தோன்றிமாடம் – இறைவன் தானே தோன்றி எழுந்தருளியிருக்கும் மாடக் கோயில். சுயம்பு என்பதற்குரிய தமிழ்ச் சொல் தான்தோன்றி என்பதாகும். இவ்விடத்து அருளிய பதிகம் 'அக்கிருந்த' (தி.2 ப.42) எனத் தொடங்கும் சீகாமரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். 'பரவுநின்' என்பது 'பாடநின்' என்றும் பாடம். பிறகோயில்கள் என்பன திருச்செம்பொன்பள்ளி, திருப்பறியலூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். திருமீயச்சூரில் அருளிய

2435 பாம்பு ரத்துறை பரமரைப்
பணிந்துநற் பதிகஇன் னிசைபாடி
வாம்பு னற்சடை முடியினார்
மகிழ்விடம் மற்றும்உள் ளனபோற்றிக்
காம்பி னில்திகழ் கரும்பொடு
செந்நெலின் கழனியம் பணைநீங்கித்
தேம்பொ ழில்திரு வீழிநன்
மிழலையின் மருங்குறச் செல்கின்றார். 538

2436 அப்பொழுதின் ஆண்ட
அரசை எதிர்கொண்ட
மெய்ப்பெருமை அந்தணர்கள்
வெங்குருவாழ் வேந்தனார்
பிற்படவந் தெய்தும்
பெரும்பேறு கேட்டுவப்பார்
எப்பரிசி னால்வந்
தணைந்தங் கெதிர்கொண்டார். 539

பதிகம் 'காயச் செவ்வி' (தி.2 ப.62) எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

538.பொழிப்புரை: பிள்ளையார் திருப்பாம்புரத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை வணங்கி நல்ல இனிய இசை பொருந்திய திருப்பதிகத் தைப் பாடியருளி, தாவும் அலைகளையுடைய கங்கை ஆற்றைச் சூடிய முடியையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந்தருளியுள்ள பிற பதிக ளையும் போற்றி, மூங்கில் போல் விளங்கும் கரும்பும் செந்நெல்லும் விளைந்த வயல் இடங்களைக் கடந்து, தேனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த திருவீழிமிழலையின் அருகே செல்கின்றவராகி,

குறிப்புரை: திருப்பாம்புரத்தில் அருளிய பதிகம் 'சீரணி திகழ்' (தி.1 ப.41) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பிற பதிகளாவன திருச்சிறுகுடி, திருவன்னியூர் முதலாயினவாகலாம். திருச்சிறுகுடிக்கு உரிய பதிகம் 'திடமலி' (தி.3 ப.97) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருவன்னியூர்ப் பதிகம் கிடைத்திலது.

539.பொழிப்புரை: அவ்வாறு பிள்ளையார் செல்லும் பொழுது முன் வந்த திருநாவுக்கரசரை எதிர்கொண்ட வாய்மையில் மிக்க பெருமை உடைய அந்தணர்கள், சீகாழித் தலைவர் பின்னர் வந்து சேர இருக்கும் செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, வரவேற்றற்குரிய எல்லா வகையாலும் குறைவின்றி ஒருங்கு கூடிவந்து அங்கு எதிர் கொள்வார்களாய்,

குறிப்புரை: எப்பரிசினால் – வரவேற்றற்குரிய எல்லா வகையாலும். உம்மை தொக்கது.

2437 நிறைகுடந்தூ பந்தீபம்
நீடநிரைத் தேந்தி
நறைமலர்ப்பொற் சுண்ணம்
நறும்பொரியுந் தூவி
மறையொலிபோய் வானளப்ப
மாமுரசம் ஆர்ப்ப
இறைவர்திரு மைந்தர்தமை
எதிர்கொள்வர வேற்றார். 540

2438 வந்துதிரு வீழி
மிழலை மறைவல்ல
அந்தணர்கள் போற்றிசைப்பத்
தாமும் மணிமுத்தின்
சந்தமணிச் சிவிகைநின்
றிழிந்து தாழ்ந்தருளி
உய்ந்த மறையோ
ருடன்அணைந்தங் குள்புகுவார். 541

2439 அப்போ தரையார்
விரிகோ வணவாடை
ஒப்போ தரும்பதிகத்
தோங்கும் இசைபாடி
மெய்ப்போதப் போதமர்ந்தார்
தங்கோயில் மேவினார்
கைப்போது சென்னியின்மேற்
கொண்டு கவுணியனார். 542

540.பொழிப்புரை: நிறைகுடம், நறுமணப்புகை, ஒளிவிளக்கு என்ற இவற்றைத் தொடர்ந்து வரிசை பெற ஏந்திய வண்ணம், தேன் பொருந் திய புதிய மலர்களையும் பொன்சுண்ணத்தையும் மணமுடைய பொரி களையும் தூவி, மறையின் ஒலி மிகுந்த வானத்தில் நிறையவும், பெரிய முரசுகள் ஒலிக்கவும், இவ்வாறாக இறைவரின் மகனாரான பிள்ளை யாரை எதிர் கொள்ளும் வகையால் வரவேற்றனர்.

குறிப்புரை: 'எதிர்கொள் வரவேற்றார்' என்பது 'எதிர்கோ ளேற்றார்' என்றும் பாடம். இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

541.பொழிப்புரை: திருவீழிமிழலை என்ற பதியில் உள்ள மறைகளில் வல்ல அந்தணர்கள் வந்து போற்ற, பிள்ளையார் தாமும் மணிகளுள் சிறந்த முத்துகளால் ஆன புகழத்தக்க அழகிய சிவிகையினின்றும் இறங்கி, வணங்கி, தம் வருகையால் உய்வு பெற்ற அந்தணர்களுடனே சேர்ந்து அந் நகரத்துள் புகுபவராய்,

2440 நாவின் தனிமன்னர்
தாமும் உடன்நண்ண
மேவிய விண்ணிழிந்த
கோயில் வலங்கொள்வார்
பூவியலும் உந்தியான்
போற்றப் புவிக்கிழிந்த
தேவியலு மெய்கண்டு
சிந்தைவியப் பெய்தினார். 543

2441 வலங்கொண்டு புக்கெதிரே
வந்து வரநதியின்
சலங்கொண்ட வேணித்
தனிமுதலைத் தாழ்ந்து
நிலங்கொண்ட மேனியராய்
நீடுபெருங் காதல்
புலங்கொண்ட சிந்தையினால்
பொங்கியிசை மீப்பொழிந்தார். 544

542.பொழிப்புரை: அப்போது, ‘அரையார் விரிகோவண ஆடை’ எனத் தொடங்கும் ஒப்புக் கூற இயலாத திருப்பதிகத்தில், ஓங்கும் இசையைப் பாடியருளி, கைம்மலர்களைத் தலைமீது குவித்துக் கொண்டு, உண்மையான ஞானத்தால் வழிபடப் பெறும் தத்துவம் முப்பத்தாறாலும் அமைந்த இதய தாமரையில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருக்கோயிலுள் சென்றார்.

குறிப்புரை: ‘அரையார் விரிகோவணம்’ (தி.1 ப.35) எனத் தொடங்கும் பதிகம் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்ததாகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

543.பொழிப்புரை: நாவால் ஒப்பற்ற அரசரான திருநாவுக்கரசர் தம்முடன் கூடியிருக்க, நான்முகன் தோன்றுதற்கிடனாய கொப்பூழ்த் தாமரையை உடைய திருமால் வணங்கி வழிபடும் பொருட்டு, விண்ணுலகத்தினின்றும் இம்மண்ணுலகத்தில் இறங்கிய தெய்வ வடிவாய்த் திகழும் அப்பெருமானைக் கண்டு, உள்ளத்தில் பெருவியப்பை அடைந்தார் ஆளுடைய பிள்ளையார்.

544.பொழிப்புரை: அப்பிள்ளையார், வலமாக வந்து கோயிலுக் குள்ளே புகுந்து, திருமுன்பு சென்று, வானின்றிழிந்த கங்கை நீரைத் தாங்கிய சடையையுடைய ஒப்பில்லாத முழுமுதலான இறைவரைத் திருமேனி முழுதும் நிலத்திலே பொருந்த விழுந்து வணங்கிப் பெருகிய அன்பு வெள்ளமானது மெய்ம் முழுதும் வழிவதைப் போன்று இசையால் பொழிவார் ஆனார்.

குறிப்புரை: ‘வந்து வரநதியின்’ என்பது ‘நின்று வானநதியின்’ என்றும் பாடம்.

2442 போற்றிச் சடையார்
புனலுடையான் என்றெடுத்துச்
சாற்றிப் பதிகத்
தமிழ்மாலைச் சந்தவிசை
ஆற்ற மிகப்பாடி
ஆனந்த வெள்ளத்தில்
நீற்றழகர் சேவடிக்கீழ்
நின்றலைந்து நீடினார். 545

2443 நீடியபே ரன்புருகி
உள்ளலைப்ப நேர்நின்று
பாடியெதி ராடிப்
பரவிப் பணிந்தெழுந்தே
ஆடிய சேவடிகள்
ஆர்வமுற உட்கொண்டு
மாடுயர் கோயில்
புறத்தரிது வந்தணைந்தார். 546

545.பொழிப்புரை: அவ்வாறு போற்றுமவர், ‘சடையார் புனல் உடை யான்’ எனத் தொடங்கிப் பெருமானின் புகழ் நவிலும் பதிகமான தமிழ் மாலையைப் பாடி, நீற்று அழகரான இறைவரின் திருவடிகளின் கீழ் ஆனந்த வெள்ளத்தினுள் நின்று அதன் கரைகாண மாட்டாது அதனுள் நிலைத்திருந்தார்.

குறிப்புரை: ‘சடையார் புனல் உடையான்’ (தி.1 ப.11) எனத் தொடங்குவது நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகம் ஆகும்.

546.பொழிப்புரை: நிலையான பேரன்பு உருகுதலால் திளைத்து நிற்கும் அவர், திருமுன்பு நின்று பாடியும், ஆனந்தக் கூத்தாடியும், போற்றியும், பணிந்தும், எழுந்தும், அருட்பெருங்கூத்து இயற்றும் திருவடிகளை அன்பு பொருந்த மனத்துள் வைத்தவராய், உயர்ந்த திருக்கோயிலின் புறத்தே அரிதாய் வந்து, (ஆளுடைய பிள்ளையாரும், ஆளுடைய அரசரும்) சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: திருமுன்பு நின்று இதுபொழுது பாடிய பதிகம் கிடைத் திலது.

547.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் வந்து சேர்ந்து பெருவாழ்வு பெற்றுத் திருமதில் புறத்திலுள்ள ஒரு பெருமடத்தில் செந்தமிழ்ச் சொல் அரச ரான திருநாவுக்கரசரும் தவத்தையுடைய திருத்தொண்டர்களும் சேர்ந்திருப்ப, சீகாழியில் தோன்றிய அந்தணர் பெருமானான சம்பந்தர் அழகிய மணிகளையுடைய கோபுரத்தைச் சார்ந்த வடபகுதியில் அங்கு ஒரு திருமடத்தில் விரும்பி எழுந்தருளினார்.

2444 வந்தணைந்து வாழ்ந்து
மதிற்புறத்தோர் மாமடத்துச்
செந்தமிழ்சொல் வேந்தரும்
செய்தவரும் சேர்ந்தருளச்
சந்தமணிக் கோபுரத்துச்
சார்ந்தவட பாற்சண்பை
அந்தணர்சூ ளாமணியார்
அங்கோர் மடத்தமர்ந்தார். 547

2445 அங்கண் அமர்வார்
அரனார் அடியிணைக்கீழ்த்
தங்கிய காதலினாற்
காலங்கள் தப்பாமே
பொங்குபுகழ் வாகீச
ருங்கூடப் போற்றிசைத்தே
எங்கும் இடர்தீர்ப்பார்
இன்புற் றுறைகின்றார். 548

2446 ஓங்குபுனற் பேணு
பெருந்துறையும் உள்ளிட்ட
பாங்கார் திலதைப்
பதிமுற்ற மும்பணிந்து
வீங்கொலிநீர்வீழி மிழலையினில்
மீண்டும் அணைந்
தாங்கினிது கும்பிட்
டமர்ந்துறையும் அந்நாளில். 549

548.பொழிப்புரை: அங்கு விரும்பி எழுந்தருளியிருப்பவர், சிவபெருமான் திருவடிகளின் கீழ்ப் பொருந்திக் கிடந்த விருப்பத்தினால் வழிபாட்டிற்குரிய காலம்தோறும், தவறாமல், பொங்கும் புகழை உடைய திருநாவுக்கரசரும் கூடச் சென்று, வழிபட்டுப் போற்றி, எங்கும் துன்பம் தீர்ப்பவர்களாய் இன்பமுடன் விரும்பித் தங்கியிருந்தனர்.

குறிப்புரை: காலந்தொறும் சென்றிசைத்த பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

549.பொழிப்புரை: பெருகும் நீர்வளம் கொண்ட திருப்பேணு பெருந்துறையையும் அதனை உள்ளிட்ட அருகிலுள்ள திலதைப் பதிமதிமுத்தத்தினையும் போய்

2447 சேணுயர் மாடப் புகலி யுள்ளார்
திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளை யாரைக்
காணும் விருப்பிற் பெருகு மாசை
கைம்மிகு காதல் கரை யிகப்பப்
பூணும் மனத்தொடு தோணி மேவும்
பொருவிடை யார்மலர்ப் பாதம் போற்றி
வேணு புரத்தை யகன்று போந்து
வீழி மிழலையில் வந்த ணைந்தார். 550

2448 ஊழி முடிவில் உயர்ந்த வெள்ளத்
தோங்கிய காழி உயர் பதியில்
வாழி மறையவர் தாங்க ளெல்லாம்
வந்து மருங்கணைந் தார்கள் என்ன
வீழி மிழலையின் வேதி யர்கள்
கேட்டுமெய்ஞ் ஞானமுண் டாரை முன்னா
ஏழிசை சூழ்மறை எய்த வோதி
எதிர்கொள் முறைமையிற் கொண்டு புக்கார். 551

வணங்கிப் பெருகும் ஒலியுடைய நீர் சூழ்ந்த திருவீழிமிழலையினில் மீண்டும் எழுந்தருளி, அங்கு இனிதாய் வணங்கி விருப்பமுடனே இருந்து வரும் நாள்களில்,

குறிப்புரை: பேணுபெருந்துறையில் அருளிய பதிகம் 'பைம்மா நாகம்' (தி.1 ப.42) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திலதைப்பதிமதி முத்தத்தில் அருளிய பதிகம் 'பொடிகள் பூசி' (தி.2 ப.118) எனத் தொடங்கும் செவ்வழிப்பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். 'டமர்ந்துறையும்' என்பது 'டமர்ந்தொழுகும்' என்றும் பாடம்.

550.பொழிப்புரை: வானளாவ உயர்ந்த மாடங்களை உடைய சீகாழியில் வாழ்கின்ற மறையவர்கள், திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளை யாரைச் சென்று காணவேண்டும் என்ற விருப்பத்தால், பெருகும் ஆசைமீதூரத் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் மலரடி களை வணங்கி, விடைபெற்றுச் சீகாழியினின்றும் திருவீழிமிழலையை அடைந்தார்கள்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

551.பொழிப்புரை: ஊழிக்காலத்தில் பெருகும் நீர் வெள்ளத்தில் ஆழாமல் மிதந்த சீகாழியில், பெருவாழ்வை உடைய அந்தணர்கள் எல்லாம் வந்து, தம் பதியின் அருகே சேர்ந்தனர் எனத் திருவீழிமிழலையில் வாழும் மறையோர்கள்

2449 சண்பைத் திருமறை யோர்கள் எல்லாம்
தம்பிரா னாரைப் பணிந்து போந்து
நண்பிற் பெருகிய காதல் கூர்ந்து
ஞானசம் பந்தர் மடத்தில் எய்திப்
பண்பிற் பெருகுங் கழும லத்தார்
பிள்ளையார் பாதம் பணிந்து பூண்டே
எண்பெற்ற தோணி புரத்தில் எம்மோ
டெழுந்தரு ளப்பெற வேண்டும் என்றார். 552

2450 என்றவர் விண்ணப்பஞ் செய்த போதில்
ஈறில் சிவஞானப் பிள்ளை யாரும்
நன்றிது சாலவுந் தோணி மேவும்
நாதர் கழலிணை நாம் இறைஞ்ச
இன்று கழித்து மிழலை மேவும்
இறைவர் அருள்பெற்றுப் போவ தென்றே
அன்று புகலி அரும றையோர்க்
கருள்செய் தவர்க்கு முகமளித்தார். 553

கேள்வியுற்று, மெய்ஞ்ஞான அமுது உண்ட பிள்ளையாரை எண்ணி மனத்துள் கொண்டு, ஏழிசை சூழும் மறைகளில் வல்ல அந்தச் சீகாழி மறையவர்பால் சேர்ந்து, முறைப்படி எதிர்கொண்டு வரவேற்று, அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு நகரத்துள் புகுந்தனர்.

552.பொழிப்புரை: சீகாழியினைச் சேர்ந்த மறையவர்களெல்லாம் கோயிலுள் சென்று, தம் இறைவரை வணங்கிச் சென்று, நட்பால் பெருகிய பெரு விருப்பம் மிக்கு, ஞானசம்பந்தரின் திருமடத்தைச் சேர்ந்து, நற்பண்பினால் பெருகும் சீகாழியில் உள்ளவர்களுக்கு உரிமை உடைய சம்பந்தரின் திருவடிகளை வணங்கித் தலைமீது கொண்டு, 'மேன்மையுடைய திருத்தோணிபுரத்தில் எம்முடனே எழுந்தருளும் பேறு யாங்கள் பெற வேண்டும்' என வேண்டிக் கொண்டனர்.

553.பொழிப்புரை: என அவர்கள் வேண்டிக்கொண்டபோது எல்லையில்லாத சிவஞானம் பெற்ற சம்பந்தரும் 'மிகவும் நல்லது' ஆனால் திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் திருவடி களை நாம் வணங்குவதற்கு இன்று கழிந்து நாளைத் திருவீழிமிழலை இறைவரின் அருளைப் பெற்று நாம் போகலாம்! எனக் கூறி, அன்று அவர் சீகாழி மறையவர்களுக்கு அருள் செய்தார்.

2451 மேற்பட்ட அந்தணர் சண்பை மேவும்
வேதியர்க் காய விருந்த ளிப்பப்
பாற்பட்ட சிந்தைய ராய்ம கிழ்ந்து
பரம்பொரு ளானார் தமைப் பரவும்
சீர்ப்பட்ட எ ல்லை யினிது செல்லத்
திருத்தோணி மேவிய செல்வர் தாமே
கார்ப்பட்ட வண்கைக் கவுணி யர்க்குக்
கனவிடை முன்னின் றருள்செய் கின்றார். 554

2452 தோணியில் நாம்அங் கிருந்த வண்ணம்
தூமறை வீழிமிழலை தன்னுள்
சேணுயர் விண்ணின் றிழிந்த இந்தச்
சீர்கொள் விமானத்துக் காட்டு கின்றோம்
பேணும் படியால் அறிதி என்று
பெயர்ந்தருள் செய்யப் பெருந்த வங்கள்
வேணு புரத்தவர் செய்ய வந்தார்
விரவும் புளகத் தொடும் உணர்ந்தார். 555

2453 அறிவுற்ற சிந்தைய ராய்எ ழுந்தே
அதிசயித் துச்சிமேல் அங்கை கூப்பி
வெறியுற்ற கொன்றையி னார்ம கிழ்ந்த
விண்ணிழி கோயிலிற் சென்று புக்கு
மறியுற்ற கையரைத் தோணி மேல்முன்
வணங்கும் படியங்குக் கண்டு வாழ்ந்து
குறியிற் பெருகுந் திருப்ப திகம்
குலவிய கொள்கையிற் பாடு கின்றார். 556

554.பொழிப்புரை: மேன்மையுடைய திருவீழிமிழலை அந்தணர்கள், சீகாழியினின்றும் வந்த அந்தணர்களுக்கு விருந்தளிக்க, ஏற்ற அவர்களும் அன்பு கொண்ட உள்ளம் உடையராகி, மகிழ்ந்து இறைவரை வழிபட்டுப் போற்றும் சீர்மை பொருந்திய கால எல்லை இனிதாய்க் கழியத் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் இறைவர், தாமே மேகம் போன்ற வண்மையுடைய பிள்ளையாருக்குக் கனவில் தோன்றி அருள் செய்வாராய்,

555.பொழிப்புரை: அச் சீகாழியில் ‘தோணியில் தாம் இருந்த காட்சியை இங்குத் தூய மறைவடிவாகிய திருவீழிமிழலையுள் விண் ணினின்றும் இழிந்த இந்தச் சிறப்புடைய விமானத்திடம் காணும்படி காட்டுகின்றோம். கண்டு வழிபடும் வகையினால் அறிவாயாக!’ என்று கூறி மறைந்து போக, சீகாழிப் பதியினர் முன் செய்த தவத்தால் தோன்றிய பிள்ளையார், தம் உடலில் தோன்றிய மயிர்க் கூச்சலுடன் துயிலுணர்ந்து எழுந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2454 மைம்மரு பூங்குழல் என்றெ டுத்து
மாறில் பெருந் திருத்தோணி தன்மேற்
கொம்மை முலையினாள் கூட நீடு
கோலங் குலாவும் மிழலை தன்னில்
செம்மை தருவிண் ணிழிந்த கோயில்
திகழ்ந்த படிஇது என்கொல் என்று
மெய்ம்மை விளங்குந் திருப்ப திகம்
பாடி மகிழ்ந்தனர் வேத வாயர். 557

2455 செஞ்சொல் மலர்ந்த திருப்ப திகம்
பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி
அஞ்சலி கூப்பி விழுந்தெ ழுவார்
ஆனந்த வெள்ளம் அலைப்பப் போந்து
மஞ்சிவர் சோலைப்புகலி மேவும்
மாமறை யோர்தமை நோக்கி வாய்மை
நெஞ்சில் நிறைந்த குறிப்பில் வந்த
நீர்மைத் திறத்தை அருள்செய் கின்றார். 558

556.பொழிப்புரை: விழிப்புற்ற சிந்தையுடையவராய் எழுந்து அதிசயம் அடைந்து, தலையின் மேலே அழகிய கைகளை வைத்துக் கூப்பித்தொழுது, மணம் பொருந்திய கொன்றை மலரைச் சூடிய இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந்தருளும் விண்ணிழி விமானமுடைய கோயிலுள் புகுந்து மானேந்திய கையையுடைய இறைவரைத் திருத்தோணியின் மேல் முன் வணங்கும் அந்த வண்ணமே அங்குக் கண்டு, வாழ்வடைந்து, அக்குறிநிலையின் பெருமை காட்டும் திருப்பதிகத்தைப் பொருந்திய கொள்கையால் பாடுபவராய்,

557.பொழிப்புரை: 'மைம்மரு பூங்குழல்' (தி.1 ப.4) எனத் தொடங்கி ஒப்பில்லாத பெருந் திருத்தோணி மீது இளங் கொங்கையையுடைய திருநிலைநாயகி அம்மையாருடன் கூடநீடும் திருக்கோலம், விளக்கம் உடைய திருவீழிமிழலையில் செம்மை தருகின்ற விண்ணிழி விமானத் தில் விளங்க இருந்த வண்ணம் இது என் ? என வினவும் பொருளுடன் உண்மை விளங்கும் திருப்பதிகத்தை, மறைவாயினரான சம்பந்தர் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: 'மைம்மரு பூங்குழல்' (தி.1 ப.4) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். 'புகலி நிலாவிய புண்ணியனே, மிழலை விண்ணிழி கோயில் விரும்பியது என்கொல் ? சொல்லாய்' எனும் பொருண்மை பாடல் தொறும் அமைந்திருத்தலின், அதுகொண்டு இவ்வரலாற்றுப் பின்னணியை ஆசிரியர் அமைத்துக் கூறுவாராயினர்.

558.பொழிப்புரை: செம்மையான சொற்கள் பொருந்திய திருப்பதிகத்தைப் பாடித் திருக்கடைக்காப்பும் பாடி நிறைவுசெய்து, கைகளைக் கூப்பி, நிலத்தில் விழுந்து எழுபவரான பிள்ளையார், பெருகிய ஆனந்தம் தம்மை அலைப்ப வெளியே வந்து,

2456 பிரம புரத்தி லமர்ந்த முக்கட்
பெரிய பிரான்பெரு மாட்டி யோடும்
விரவிய தானங்கள் எங்குஞ் சென்று
விரும்பிய கோயில் பணிந்து போற்றி
வருவது மேற்கொண்ட காதல் கண்டங்
கமர்ந்த வகையிங் களித்த தென்று
தெரிய வுரைத்தருள் செய்து நீங்கள்
சிரபுர மாநகர் செல்லும் என்றார். 559

2457 என்று கவுணியப் பிள்ளை யார்தாம்
இயம்பப் பணிந்தருள் ஏற்றுக் கொண்டே
ஒன்றிய காதலின் உள்ளம் அங்கண்
ஒழிய ஒருவா றகன்று போந்து
மன்றுள் நடம்புரிந் தார்ம கிழ்ந்த
தானம் பலவும் வணங்கிச் சென்று
நின்ற புகழ்த்தோணி நீடு வாரைப்
பணியும் நியதிய ராய் உறைந்தார். 560

மேகங்கள் தவழும் சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழியினின்றும் வந்த மறையவர்களை நோக்கி, உண்மைவடிவாய்த் தம் உள்ளத்தில் நிறைந்த திருவருள் குறிப்பால் உணர்த்தப் பெற்ற அருளியல்பை அருளிச் செய்பவராய்,

559.பொழிப்புரை: சீகாழியில் வீற்றிருக்கின்ற முக்கண்களை உடைய பெருமான், தம் பெருமாட்டியுடன் வீற்றிருக்கும் இடங்கள் எங்கும் சென்று, விரும்பிப் பணிந்து போற்றிவருதலை அப்பெருமான் தாம் அறிந்துகொண்டு, அங்குத் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த வகையினை இங்குக் காணுமாறு அளித்தார் என்று விளங்கக் கூறி, 'நீங்கள் சீகாழிக்குச் செல்லுங்கள்' என்றுரைத்தார்.

குறிப்புரை: காழிக்காட்சியை வீழியிற் காட்டியது, காழிக்குத் தாம் வருதலைத் தவிர்க்கும் திருவுளக்குறிப்பாதலை யுணர்ந்த பிள்ளை யார், அங்கிருந்து அழைக்க வந்தார்க்குக் கூறி அனுப்பி வைத்தார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

560.பொழிப்புரை: என்று கவுணியர்குலத் தோன்றலான பிள்ளையார் அருள, வணங்கி அவர் உரைத்த கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டு, பொருந்திய பெரு விருப்பத்தால் தங்கள் மனம் அங்கு நிற்க, நீங்காத இயல்பிலே ஒருவாறாக அரிதின் நீங்கிச் சென்றார்கள். நீங்கிச் சென்று, திருக்கூத்தியற்றும் பெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பதிகள் பலவற் றையும் வணங்கிச் சென்று, நிலையான புகழையுடைய தோணிபுரத் தில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை நாளும் பணியும் நியதி உடையவராய் விளங்கினர்.

2458 சிரபுரத் தந்தணர் சென்ற பின்னைத்
திருவீழி மேவிய செல்வர் பாதம்
பரவுதல் செய்து பணிந்து நாளும்
பண்பின் வழாத்திருத் தொண்டர் சூழ
உரவுத் தமிழ்த்தொடை மாலை சாத்தி
ஓங்கிய நாவுக் கரச ரோடும்
விரவிப் பெருகிய நண்பு கூர
மேவி இனிதங் குறையும் நாளில். 561

2459 மண்ணின் மிசை வான்பொய்த்து நதிகள் தப்பி
மன்னுயிர்கள் கண்சாம்பி உணவு மாறி
விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பில்வரும் பூசை யாற்றா
மிக்கபெரும் பசியுலகில் விரவக் கண்டு
பண்ணமரும் மொழியுமையாள் முலையின் ஞானப்
பாலறா வாயருடன் அரசும் பார்மேல்
கண்ணுதலான் திருநீற்றுச் சார்வி னோர்க்கும்
கவலைவரு மோஎன்று கருத்திற் கொண்டார். 562

561.பொழிப்புரை: சீகாழி மறையவர்கள் விடைபெற்றுச் சென்றபின்பு, திருவீழிமிழலையில் மேவிய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, எந்நாளும் அடிமைப் பண்பினின்றும் நீங்காமல் ஒழுகும் திருத்தொண் டர் சூழ்ந்திருக்க, சிறந்த தமிழால் தொடுக்கப்பட்ட திருப்பதிகங்களைச் சாத்தி, அன்புமிக்க திருநாவுக்கரசருடன் கூடிப் பெருகிய நட்புமிக்கு ஓங்கப் பொருந்தி இனிதாய் அப் பதியில் தங்கி இருந்தனர். அந்நாள் களில்,

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகங்கள் பல. அவற்றுள் கிடைத்தவை: 1. 'தடநிலவிய' (தி.1 ப.20) – நட்டபாடை. 2. 'இரும்பொன்மலை' (தி.1 ப.82) – குறிஞ்சி. 3. 'அலர்மகள் மலிதர' (தி.1 ப.124) – வியாழக்குறிஞ்சி. 4. 'ஏரிசையும்' (தி.1 ப.132) – மேகராகக் குறிஞ்சி. 5. 'கேள்வியர்' (தி.3 ப.9) – காந்தார பஞ்சமம். 6. 'சீர்மருவு' (தி.3 ப.80) – சாதாரி. 7. 'மட்டொளி' (தி.3 ப.85) – சாதாரி. 8. 'வெண்மதி' (தி.3 ப.98) – சாதாரி. 9. 'வேலின் நேர்தரு' (தி.3 ப.111) – பழம் பஞ்சுரம். 10. 'துன்று கொன்றை' (தி.3 ப.116) – பழம் பஞ்சுரம். 11. 'புள்ளித் தோலாடை' (தி.3 ப.119) – புறநீர்மை.

562.பொழிப்புரை: இம்மண்ணுலகில் மழை மறுத்ததனால் ஆறுகளில் பருவவெள்ளம் பாயாது தவறி, அது காரணமாய் உலகத்து உயிர்கள் வருந்தி, உணவின்றி நின்றமையால், தேவர்களுக்கும் சிறப்புவழிபாடுகளும் நாள்வழிபாடுகளும் செய்யப்படாமல் மிக்க பெரும் பசியின் கொடுமை உலகில்

2460 வானாகி நிலனாகி அனலு மாகி
மாருதமாய் இருசுடராய் நீரு மாகி
ஊனாகி உயிராகி உணர்வு மாகி
உலகங்கள் அனைத்துமாய் உலகுக் கப்பால்
ஆனாத வடிவாகி நின்றார் செய்ய
அடிபரவி அன்றிரவு துயிலும் போது
கானாடு கங்காளர் மிழலை மூதூர்
காதலித்தார் கனவில்அணைந் தருளிச் செய்வார். 563

பொருந்திய நிலையைக் கண்டு, பண் பொருந்திய சொல்லையுடைய உமையம்மையாரின் கொங்கையின் பால் நீங்காதவாயினரான பிள்ளையாருடன் திருநாவுக்கரசரும் 'உலகில் நெற்றிக் கண்ணரான திருநீற்றுச் சார்புடைய தொண்டர் களுக்கும் கவலை வருமோ ?' என்று தம் உள்ளங்களில் எண்ணினர்.

குறிப்புரை: பெருமழையாலும் பஞ்சம் வரும், மழையின்மை யாலும் பஞ்சம் வரும். இப்பஞ்சந்தானும் மழையின்மையால் வந்ததாகும். இப்பாடலின் முன்னிரண்டடிகள், திருக்குறட் கருத்து களைப் பெரிதும் முகந்து நிற்கின்றன. 'வான் பொய்த்து' – விண்ணின்று பொய்ப்பின் (குறள், 13); 'நதிகள் தப்பி' - நெடுங்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும் (குறள், 17); 'மன்னுயிர்கள் கண் சாம்பி' - விசும்பில் துளி வீழின் அல்லால் (குறள், 16); 'உணவு மாறி' – ஏரின் உழாஅர் உழவர் (குறள், 14); 'விண்ணவர்க்கும் சிறப்பில் வரும் பூசையாற்றா' – சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது (குறள், 18) – மிக்க பெரும்பசி உலகில் விரவக் கண்டு – உள் நின்று உடற்றும் பசி என ஒப்பிட்டுக் காண்க. எனினும் இதனாலாய வறுமை நெற்றிக்கண் உடைய பெருமானின் திருநீற்றுச் சார்புடையோர்க்கும் வருமோ? வராது என்ற நிலையில் அவர்கள் கருதினர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

563.பொழிப்புரை: வானமும், மண்ணும், தீயும், காற்றும், கதிரவன், சந்திரன் ஆகிய இருசுடர்களும், நீரும் ஆகியும், ஊனும் உயிரும் உணர்வுமாகியும், உலகங்கள் எல்லாம் ஆகியும்அவற்றின் அப்பாற் பட்டதாகியும், கேடில்லாத வடிவாகி நின்ற இறைவரின் சிவந்த திருவடிகளைப் போற்றி உறங்கும் போது, சுடுகாட்டில் எலும்பணிந்து கூத்தியற்றுபவராய் இருந்தருளும் திருவீழிமிழலைப் பெருமான் கனவில் தோன்றி அருள்செய்வாராய்,

564.பொழிப்புரை: 'உலக இயல்பு நிகழ்வினால் வந்து அணைந்த தீமை பொருந்திய பசிநோய், உங்களை அடையாது என்றாலும், உங்களைச் சேர்ந்த அடியவர்களின் வருத்தம் நீங்குதற்காக, நித்தமும் ஒவ்வொரு பொற் காசினைக் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் விளங்கும் அழகிய பலிபீடங்களில் உங்களுக்கு

2461 உலகியல்பு நிகழ்ச்சியால் அணைந்த தீய
உறுபசிநோய் உமையடையா தெனினும் உம்பால்
நிலவுசிவ நெறிசார்ந்தோர் தம்மை வாட்டம்
நீங்குதற்கு நித்தம் ஒரோர் காசு நீடும்
இலகுமணிப் பீடத்துக் குணக்கும் மேற்கும்
யாமளித்தோம் உமக்கிந்தக் காலந் தீர்ந்தால்
அலகில்புக ழீர்தவிர்வ தாகும் என்றே
அருள்புரிந்தார் திருவீழி மிழலை ஐயர். 564

2462 தம்பிரான் அருள் புரிந்து கனவின் நீங்கச்
சண்பையார் இளவேறு தாமு ணர்ந்து
நம்பிரான் அருள்இந்த வண்ணம் என்றே
நாவினிசை யரசரொடுங் கூட நண்ணி
வம்புலா மலரிதழி வீழி நாதர்
மணிக்கோயில் வலஞ்செய்யப் புகுந்த வேலை
அம்பிகா பதியருளால் பிள்ளை யார்தாம்
அபிமுகத்துப் பீடிகைமேற் காசு கண்டார். 565

அளிப்போம்; அளவற்ற புகழை உடையவர்களே, இப்பஞ்சகாலம் நீங்கினால் அது நிறுத்தப்படும்' எனத் திருவீழிமிழலை இறைவர் உரைத்தருளினார்.

குறிப்புரை: இறைவன் வழங்கும் பொருளை நாளும் ஒரு காசாக அருளியமைக்குக் காரணம், அவ்வடியவர் பெருமக்கள் இருவரின் திருப்பாடல்களை நாளும் செவிமடுத்து ஏற்கவாம் என்பர் சுந்தரர். 'இருந்து நீர் தமிழோடிசை கேட்கும் இச்சையால் நித்தல் காசு நல்கினீர்' (தி.7 ப.88 பா.8) என்பது அவர் திருவாக்காகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

565.பொழிப்புரை: தம் இறைவர் இங்ஙனம் கனவில் உரைத்து நீங்கவும், சீகாழியின் தலைவரான இளைய ஏறு போன்ற சம்பந்தர், துயில் உணர்ந்து, 'நம் இறைவரின் அருள் இருந்த வண்ணம் இவ்வாறு!' என்று வியப்புக் கொண்டவராய், அவ்வாறே இறைவர் அருளப் பெற்றுத் துயிலுணர்ந்த நாவுக்கரசரோடு கூடச் சேர்ந்து, மணம் கமழும் கொன்றை மலரைச் சூடிய திருவீழிமிழலை நாதரின் மணிக் கோயிலை வலமாக வரப் புகுந்தபோது, உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவரின் திருவருளால், பிள்ளையார் தாம் கிழக்குத் திசையில் உள்ள பலிபீடத்தின் மீது ஒரு பொற்காசைக் கண்டார்.

2463 காதலொடுந் தொழுதெடுத்துக் கொண்டு நின்று
கைகுவித்துப் பெருமகிழ்ச்சி கலந்து பொங்க
நாதர்விரும் படியார்கள் நாளும் நாளும்
நல்விருந்தா யுண்பதற்கு வருக வென்று
தீதில்பறை நிகழ்வித்துச் சென்ற தொண்டர்
திருவமுது கறிநெய்பால் தயிரென் றின்ன
ஏதமுறா தினி துண்ண ஊட்டி அங்கண்
இருதிறத்துப் பெருந்தவரும் இருந்த நாளில். 566

2464 நாவினுக்கு வேந்தர்திரு மடத்திற் தொண்டர்
நாட்கூறு திருவமுது செய்யக் கண்டு
சேவுகைத்தார் அருள்பெற்ற பிள்ளை யார்தந்
திருமடத்தில் அமு தாக்கு வாரை நோக்கித்
தீவினைக்கு நீர்என்றும் அடைவி லாதீர்
திருவமுது காலத்தால் ஆக்கி இங்கு
மேவுமிக்க அடியவருக் களியா வண்ணம்
விளைந்தவா றென்கொலோ விளம்பும் என்றார். 567

566.பொழிப்புரை: பத்திமையோடு வணங்கி அப்பொற்காசை எடுத்துக் கொண்டு, நின்று கைகளைக் குவித்து வணங்கிப் பெரு மகிழ்ச்சி உள்நிறைந்து பொங்க, 'இறைவர் விரும்பும் அடியார்கள் ஒவ்வொரு நாளும் நல்ல விருந்தாய் உணவு உண்பதற்கு வருக!' என்று தீமையில்லாத பறையறைந்து, அங்ஙனம் வந்த தொண்டர்கள் திருவமுதும், கறிகளும், நெய்யும், பாலும், தயிரும் என்று உள்ள இவற்றைக் குறைவில்லாதபடி இனிதாய் உண்ணும்படி உண்பித்து, அத்திருநகரில் இருபெருமக்களும் தங்கியிருந்தனர். அந்நாள்களில்,

குறிப்புரை : நாவரசருக்கும் இறைவர் இவ்வாறே மேற்குப் பீடத்தில் பொற்காசு வைத்து வழங்கினார். இதனை அவர் வரலாற்றில் (தி.12 பு.21 பா.247) விளங்க உரைத்திருப்பதால், இங்கு இவ்வளவே கூறு வாராயினர்.

567.பொழிப்புரை: திருநாவுக்கரசரின் மடத்தில் தொண்டர்கள், நாள் தோறும் ஒளிநிறைவாக விளங்கும் உச்சிப் போதளவில் திருவமுது செய்து முடிப்பதைப் பார்த்த விடையுடைய சிவபெருமானின் திரு வருள் பெற்ற சம்பந்தர், தமது மடத்தில் உணவு சமைக்கும் பரி வாரங்களை நோக்கி, 'தீய தொழிலுக்கு நீங்கள் எப்போதும் இடம் அளிக்க மாட்டீர் அல்லீரோ! ஆதலால் காலத்தால் உணவு சமைத்து இங்கு வரும் அடியவர்களுக்கு அளிக்காதமைக்கு உரிய காரணம்தான் என்ன ? சொல்லுங்கள் !' என வினவினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2465 திருமறையோர் தலைவர்தாம் அருளிச் செய்யத்
திருமடத்தில் அமுதமைப்போர் செப்பு வார்கள்
ஒருபரிசும் அறிந்திலோம் இதனை உம்மை
உடையவர்பாற் பெறும்படிக்கா சொன்றுங் கொண்டு
கருதியஎல் லாங்கொள்ள வேண்டிச் சென்றால்
காசுதனை வாசிபட வேண்டும் என்பார்
பெருமுனிவர் வாகீசர் பெற்ற காசு
பேணியே கொள்வரிது பிற்பா டென்றார். 568

2466 திருஞான சம்பந்தர் அதனைக் கேட்டுச்
சிந்திப்பார் சிவபெருமான் நமக்குத் தந்த
ஒருகாசு வாசிபட மற்றக் காசு
நன்றாகி வாசிபடா தொழிவான் அந்தப்
பெருவாய்மைத் திருநாவுக் கரசர் தொண்டால்
பெறுங்காசாம் ஆதலினாற் பெரியோன் தன்னை
வருநாள்கள் தருங்காசு வாசி தீரப்
பாடுவன்என் றெண்ணிஅது மனத்துட் கொண்டார். 569

568.பொழிப்புரை: அந்தணர்களின் தலைவரான பிள்ளையார் மேற்கண்ட வண்ணம் உரைசெய்ய, 'இதன் மெய்ம்மையை நாங்கள் ஒருவிதத்திலும் அறியோம்! உம்மை அடிமையாக உடைய இறைவரிடம் பெறுகின்ற படிக்காசு ஒன்றைக் கொண்டு அமுது சமைக்க வேண்டிப் பொருள்களை வாங்குதற்குச் சென்றால், கடைவீதியில் உள்ள வணிகர்கள் காசுக்கு வட்டம் தரவேண்டும் என்று உரைக்கின் றனர்; பெருமுனிவரான திருநாவுக்கரசர் பெற்ற காசுக்கு அங்ஙனம் கூறாது மிக்க விருப்புடனே ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். இதுவே காலம் தாழ்தற்குக் காரணம்' என்று உரைத்தனர்.

குறிப்புரை: வாசிபட – வட்டம் கொடுக்க; அதாவது குறையுடைய காசு ஆதலின், உரிய தொகையின்றிக் குறைத்துக் கொடுப்பது.

569.பொழிப்புரை: திருஞானசம்பந்தர், அதனைக் கேட்டு, எண்ணுபவராய், 'இறைவர் நமக்குத் தந்த ஒரு காசு வாசிபட, மற்ற ஒருகாசு வாசிபடாததற்குக் காரணம், அப்பெருவாய்மையுடைய திருமுனிவ ராய திருநாவுக்கரசர் தம் கைத் தொண்டினால் பெறும் காசாகும்; ஆதலால் இனிவரும் நாளில், வழங்கப்பெறும் காசு வாசி நீங்கியதாக அமைய இறைவரைப் பாடுவன்!' எனத் துணிந்து, தம் மனத்துள் கொண்டார்.

2467 மற்றைநாள் தம்பிரான் கோயில் புக்கு
வாசிதீர்த் தருளும்எனப் பதிகம் பாடிப்
பெற்றபடி நற்காசு கொண்டு மாந்தர்
பெயர்ந்துபோய் ஆவணவீ தியினிற் காட்ட
நற்றவத்தீர் இக்காசு சால நன்று
வேண்டுவன நாந்தருவோம் என்று நல்க
அற்றைநாள் தொடங்கிநாட் கூறு தன்னில்
அடியவரை அமுதுசெய்வித் தார்வ மிக்கார். 570

2468 அருவிலையிற் பெறுங்காசும் அவையே யாகி
அமுதுசெய்யத் தொண்டர்அள விறந்து பொங்கி
வருமவர்கள் எல்லார்க்கும் வந்தா ருக்கும்
மகிழ்ந்துண்ண இன்னடிசில் மாளா தாகத்
திருமுடிமேல் திங்களொடு கங்கை சூடும்
சிவபெருமான் அருள்செய்யச் சிறப்பின் மிக்க
பெருமைதரு சண்பைநகர் வேந்தர் நாவுக்
கரசர்இவர் பெருஞ்சோற்றுப் பிறங்கல் ஈந்தார். 571

570.பொழிப்புரை: அடுத்த நாளில் ஞானசம்பந்தர் தம் இறைவரின் கோயிலுள் புகுந்து, 'வாசிதீர்த்தருளும்' என்று வேண்டிப் பதிகம் பாட, அதன் பயனாகப் பிள்ளையார் பெற்ற நல்ல படிக் காசினைக் கைக் கொண்டு பணியாளர்கள் கடைத்தெருவுக்குச் சென்று வணிகர்களிடம் காட்டினர், அதைக் கண்ட வணிகர், நல்ல தவத்தைச் செய்தவர்களே! இக்காசு மிக நல்லது! நீங்கள் வேண்டுவனவற்றை நாங்கள் தருவோம்!' எனச் சொல்லி அங்ஙனமே வேண்டும் எல்லாப் பண்டங்களும் தர, அந்நாள் தொடங்கி நாள் பகுதியாக நண்பகலில் அடியவர்களுக்கு உணவு உண்ணும்படி செய்வித்து அன்பு பெருக்கினர்.

குறிப்புரை: வாசி தீரப் பாடிய பதிகம், 'வாசிதீரவே' (தி.1 ப.92) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

571.பொழிப்புரை: அரிய விலைக்கும் பெறுவதற்குரிய காசும் அவைகளேயாகி, அமுதுசெய்வதற்குரிய தொண்டர்கள் அளவு இல்லாது மேன்மேலும் பெருக, வருபவர்கள் எல்லோருக்கும் முன்பு வந்தவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் உணவு உண்ண, இனிய அடிசில் குறைவின்றி இருக்குமாறு, சடையில் திங்களும், பாம்பும், அணியும் இறைவர் திருவருள் செய்ய, சிறப்பால் மிக்க சீகாழி நகரின் அரசரான பிள்ளையாரும், வாக்கின் அரசரான திருநாவுக்கரசரும் என்ற இருவரும் பெருஞ்சோற்று மலைகளை அமுதமாய்த் தந்தருளினர்.

572.பொழிப்புரை: உலகில் மழை பெய்ததால் உணவுப் பொருள்கள் பெருகி, அதனால் எல்லா உயிர்களும் துன்பம் நீங்கித் திருவருளினால் உலகம் முற்றும்

2469 அவனிமிசை மழைபொழிய உணவு மல்கி
அனைத்துயிருந் துயர்நீங்கி அருளி னாலே
புவனமெலாம் பொலிவெய்துங் காலம் எய்தப்
புரிசடையார் கழல்பலநாள் போற்றி வைகித்
தவமுனிவர் சொல்வேந்த ரோடுங் கூடத்
தம்பிரான் அருள்பெற்றுத் தலத்தின் மீது
சிவன்மகிழுந் தானங்கள் வணங்கப் போவார்
தென்திருவாஞ் சியமூதூர் சென்று சேர்ந்தார். 572

2470 நீடுதிரு வாஞ்சியத்தில் அமர்ந்த முக்கண்
நீலமிடற் றருமணியை வணங்கிப் போற்றிப்
பாடொலிநீர்த் தலையாலங் காடு மாடு
பரமர்பெரு வேளூரும் பணிந்து பாடி
நாடுபுகழ்த் தனிச்சாத்தங் குடியில் நண்ணி
நம்பர்திருக் கரவீரம் நயந்து பாடித்
தேடுமறைக் கரியார்தம் விளமர் போற்றித்
திருவாரூர் தொழநினைந்து சென்று புக்கார். 573

செழிப்படையும் நற்காலம் வரவே, பிள்ளையார் சுருண்ட சடையையுடைய இறைவரின் திருவடிகளைப் பலநாள்கள் போற்றி, அங்கு எழுந்தருளியிருந்த பின்பு, தவ முனிவரான நாவுக்கரசரோடு கூடத் தம் இறைவரின் திருவருள் பெற்றுக் கொண்டு, உலகத் தில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள இடங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிச் செல்பவராய் அழகிய திருவாஞ்சியம் என்ற பழைய பதியைச் சென்று அடைந்தனர்.

573.பொழிப்புரை: நிலைபெறும் 'திருவாஞ்சியத்தில்' விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும், மூன்று கண்களும் திருநீலகண்டமும் உடைய அரிய மணியான இறைவரை வணங்கிப் போற்றிப் பெருமை பொருந்திய ஒலியையுடைய நீர் சூழ்ந்த திருத்தலையாலங்காடும், அதன் அருகிலுள்ள இறைவரின் திருப்பெருவேளூரும் பாடி, நாடும் புகழை உடைய ஒப்பில்லாத திருச்சாத்தங்குடியில் சென்று அடைந்து, இறை வரின் திருக்கரவீரத்தையும் விரும்பிப் பாடியருளித் தேடுகின்ற மறைக ளுக்கும் எட்டாத இறைவரின் திருவிளமரையும் போற்றிப் பின் திருவாரூரைத் தொழுவதற்கு நினைந்து சென்று அந்நகரில் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: திருவாஞ்சியம் – வன்னி கொன்றை (தி.2 ப.7) – இந்தளம். திருப்பெருவேளூர் – அண்ணாவும் (தி.3 ப.64) – பஞ்சமம். திருக்கரவீரம் – அரியும் நம்வினை (தி.1 ப.58)– பழந்தக்கராகம். திருவிளமர் – மத்தகம் அணிபெற (தி.3 ப.88) – சாதாரி. திருத்தலையாலங்காட்டிலும் திருச்சாத்தங்குடியிலும் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில.

2471 நம்பர்மகிழ் திருவாரூர் வணங்கிப் போந்து
நலங்கொள்திருக் காறாயில் நண்ணி யேத்தி
பைம்புனல்மென் பணைத்தேவூர் அணைந்து போற்றி
பரமர்திரு நெல்லிக்காப் பணிந்து பாடி
உம்பர்பிரான் கைச்சினமும் பரவித் தெங்கூர்
ஓங்குபுகழ்த் திருக்கொள்ளிக் காடும் போற்றிச்
செம்பொன்மதில் கோட்டூரும் வணங்கி யேத்தித்
திருமலிவெண் டுறைதொழுவான் சென்று சேர்ந்தார். 574

2472 மற்றவ்வூர் தொழுதேத்தி மகிழ்ந்து பாடி
மாலயனுக் கரியபிரான் மருவுந் தானம்
பற்பலவும் சென்று பணிந் தேத்திப் பாடிப்
பரவுதிருத் தொண்டர்குழாம் பாங்கின் எய்தக்
கற்றவர்வாழ் தண்டலைநீள் நெறியுள் ளிட்ட
கனகமதில் திருக்களருங் கருதார் வேள்வி
செற்றவர்சேர் பதிபிறவும் சென்று போற்றித்
திருமறைக்காட்டதன் மருங்கு சேர்ந்தா ரன்றே. 575

574.பொழிப்புரை: சிவபெருமான் மகிழும் திருவாரூரை வணங்கிச் சென்று, நன்மைகொண்ட திருகாறாயிலைச் சேர்ந்து வணங்கி, பசுமை யான நீரை உடைய மென்மையான வயல்கள் சூழ்ந்த திருத்தேவூரினை அணைந்து போற்றி, இறைவரின் திருநெல்லிக்காவைப் பணிந்து திருப்பதிகம் பாடிச் சென்று, தேவதேவரின் கைச்சினமும் போற்றி, தெங்கூரும் மிக்க புகழையுடைய திருக்கொள்ளிக்காடும் போற்றி, மேற்சென்று, செம்பொன்னால் அழகுபடுத்துப் பட்ட மதில் களையுடைய திருக்கோட்டூரினை வணங்கிச் சென்று, திருமலிகின்ற திருவெண்துறையினைத் தொழும் பொருட்டுச் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இத் திருப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: திருக்காறாயில் – நீரானே (தி.2 ப.15) – இந்தளம். திருத்தேவூர் – 1. பண்ணிலாவிய (தி.2 ப.82) – காந்தாரம். – 2. காடுபயில் (தி.3 ப.74) – சாதாரி. திருநெல்லிக்கா – அறத்தாலுயிர் (தி.2 ப.19) – இந்தளம். திருக்கைச்சினம் – தையலோர் (தி.2 ப.45) – சீகாமரம். திருத் தெங்கூர் – புரைசெய் (தி.2 ப.93) – பியந்தைக் காந்தாரம். திருக்கொள்ளிக்காடு – நிணம்படு (தி.3 ப.16) – காந்தாரபஞ்சமம். திருக்கோட்டூர் – நீலமார்தரு (தி.2 ப.109) – நட்டராகம்.

575.பொழிப்புரை: திருவெண்துறை என்ற நகரத்தை வணங்கிப் போற்றி மகிழ்ந்து பதிகம்பாடி, நான்முகன் திருமால் இவர்களுக்கு அறிவதற்கு அரியவரான இறைவர் வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் சென்று போற்றிப் பதிகங்களும் பாடிப் பரவும் தொண் டர் கூட்டம் அருகில் வர, கற்றவர் வாழ்வதற்கு

திருமுறை)

2473 கார்அமண்வெஞ் சுரமருளாற் கடந்தார் தாமும்
கடற்காழிக் கவுணியர்தந் தலைவர் தாமும்
சேரஎழுந் தருளியஅப் பேறு கேட்டுத்
திருமறைக்காட் டகன்பதியோர் சிறப்பிற் பொங்கி
ஊரடைய அலங்கரித்து விழவு கொள்ள
உயர்கமுகு கதலிநிறை குடந்தீ பங்கள்
வார்முரச மங்கலநா தங்கள் மல்க
எதிர்கொள்ள அடியருடன் மகிழ்ந்து வந்தார். 576

இடமான திருத்தண் டலை நீள்நெறி முதலான திருப்பதிகளும், பொன்மதிலை உடைய திருக்களரும், பகைவரின் வேள்வியை அழித்த இறைவர் எழுந்த ருளிய மற்றப் பதிகளையும் சென்று போற்றி, அதுபொழுதே திரு மறைக்காடு என்ற பதியின் அருகே சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: திருவெண்துறையில் அருளிய பதிகம், 'ஆதியன்' (தி.3 ப.61) எனத் தொடங்கும் பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த பதிக்ம் ஆகும் 'மருவும் தானம் பற்பலவும்' என்பது குன்றியூர், திருச்சிற்றேமம், மணலி முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். திருச்சிற் றேமத்தில் அருளிய பதிகம், 'நிறை வெண்திங்கள்' (தி.3 ப.42) எனத் தொடங்கும் கொல்லிக் கௌவாணப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். மற்ற இரண்டு பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில. திருத்தண்டலைநீள்நெறியில் அருளிய பதிகம் 'விரும்பும் திங்களும்' (தி.3 ப.50) எனத் தொடங்கும் கௌசிகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். திருக்களரில் அருளிய பதிகம் 'நீருளார்' (தி.2 ப.51) எனத் தொடங்கும் சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். பதி பிறவும் என்பதால், மங்களம், திருமுகத்தலை, களப்பாள் தகட்டூர், திருக்குன்றளூர், திருக்கடிக்குளம், திருஇடும்பாவனம், திருஉசாத்தானம், முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். இவற்றில் முதல் ஐந்து பதிகட்குப் பதிகங்கள் கிடைத்திலது. மற்ற மூன்று பதிகளை வணங்கிய செய்தியைப் பின்னர் 623, 624ஆம் பாடல்களில் ஆசிரியர் சேக்கிழார் குறிக்கின்றார்.

576.பொழிப்புரை: கரிய சமணரான கொடிய பாலை நிலத்தைத் திருவருள் துணைக் கொண்டு கடந்து வந்த திருநாவுக்கரசரும், கடலின் சார்பை உடைய சீகாழிப் பதியினர்க்குத் தலைவரான பிள்ளையாரும் ஒருங்கு எழுந்தருளி வருவதைச் செவியேற்ற திருமறைக்காடு என்ற பதியில் உள்ளவர்கள், சிறப்பால் மிக்கவராய், ஊரை முற்றும் அணி செய்து திருவிழாக் கொள்வதென எதிர்கொள்ள, உயர்ந்த பாக்கு மரங்களும், வாழை மரங்களும், நிறைந்த நீர்க்குடங்களும், விளக்கு களும் சிறக்க, வார்முரசு முதலான மங்கல ஒலிகளும் பெருக, வரவேற்க, அடியார்களுடனே கூட மகிழ்ந்து வந்தனர்.

குறிப்புரை: கடத்தற்கு அருமையும் கொடுமையும் தோன்ற, அமணரை வெஞ்சுரம் என உருவகித்தார்.

2474 முன்னணைந்த திருநாவுக் கரசர் தம்மை
முறைமையால் எதிர்கொண்டு களிப்பின் மூழ்கிப்
பின்னணைய எழுந்தருளும் பிள்ளை யார்தம்
பெருகியபொற் காளத்தின் ஓசை கேட்டுச்
சென்னிமிசைக் கரங்குவித்து முன்பு சென்று
சேணிலத்து வணங்குதலுந் திருந்து சண்பை
மன்னவரும் மணிமுத்தின் சிவிகை நின்று
வந்திழிந்து வணங்கியுடன் மகிழ்ந்து போந்தார். 577

2475 சொல்லரச ருடன்கூடப் பிள்ளை யாரும்
தூமணிநீர் மறைக்காட்டுத் தொல்லை மூதூர்
மல்குதிரு மறுகின்கட் புகுந்த போது
மாதவர்கள் மறையவர்கள் மற்று முள்ளோர்
எல்லையில்லா வகைஅரஎன் றெடுத்த ஓசை
இருவிசும்பும் திசையெட்டும் நிறைந்து
பொங்கிஒல்லொலிநீர் வேலையொலி அடக்கி விண்மேல்
உம்பர்நாட் டப்புறத்தும் உற்ற தன்றே. 578

2476 அடியவரும் பதியவரும் மருங்கு போற்ற
அணிமறுகின் ஊடெய்தி அருகு சூழ்ந்த
கொடிநுடங்கு செழுந்திருமா ளிகையின் முன்னர்க்
கோபுரத்தைத் தாழ்ந்திறைஞ்சிக் குறுகிப் புக்கு
முடிவிலிமை யவர்முனிவர் நெருங்குந் தெய்வ
முன்றில்வலம் கொண்டுநேர் சென்று முன்னாள்
படியின்மறை அருச்சித்துக் காப்புச் செய்த
பைம்பொன்மணித் திருவாயிற் பாங்கு வந்தார் 579

577.பொழிப்புரை: அந்நகரில் முன்பு வந்த திருநாவுக்கரசரை முறைப்படி எதிர் கொண்டு வரவேற்றுப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து, பின்னால் சேரவருகின்ற சம்பந்தரின் பெருகிய காளம் முதலான சின்னங்களின் ஓசையினைக் கேட்டுத் தலை மீது கைகளைக் குவித்துக் கொண்டு சென்று, தொலைவில் நிலத்தின் மேல் விழுந்து வணங்கு தலும், திருந்தும் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரும் அழகான முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி வணங்கி, அவர்களுடன் மகிழ்ச்சியுடன் சென்றார்.

578.பொழிப்புரை: திருநாவுக்கரசருடன் ஞானசம்பந்தரும் தூய மணிகளையுடைய நீர் சூழ்ந்த திருமறைக்காடு என்ற பழம் பதியின் திருவீதியில் புகுந்தபோது மாதவர்களும் அந்தணர்களும் மற்றும் உள்ளார்களும் 'அரகர' என்று முழங்கிய பேரொலியானது, பெரிய வானமும் எண் திசைகளும் நிறைந்து, மேல் எழுந்து, ஒலி பொருந்திய நீரையுடைய கடல் ஒலியையும் அடக்கி, வானத்தின் மேல் உள்ள

2477 அருமறைகள் திருக்காப்புச் செய்து வைத்த
அக்கதவந் திறந்திடஅம் மறைகளோதும்
பெருகியஅன் புடைஅடியார் அணைந்து நீக்கப்
பெறாமையினால் அன்றுமுத லாகப் பின்னை
ஒருபுடைஓர் வாயில்அமைத் தொழுகுந் தன்மை
உள்ளபடி கேட்டருளி உயர்ந்த சண்பைத்
திருமறையோர் தலைவர்வியப் பெய்தி நின்று
திருநாவுக் கரசருக்குச் செப்பு கின்றார். 580

2478 அப்பரே வேதவனத் தையர் தம்மை
அபிமுகத் திருவாயில் திறந்து புக்கே
எப்பரிசும் நாம்இறைஞ்ச வேண்டும் நீரே
இவ்வாயில் திருக்காப்பு நீங்குமாறு
மெய்ப் பொருள்வண் டமிழ்பாடி அருளும் என்ன
விளங்குமொழி வேந்தரது மேற்கொண் டென்னை
இப்பரிசு நீரருளிச் செய்தீ ராகில்
இதுசெய்வேன் எனப்பதிகம் எடுத்துப் பாட. 581

விண்உலகத்தின் அப்பாலும் அப்போதே சென்றது.

579.பொழிப்புரை: அடியவர்களும் அவ்வூர் மக்களும் அருகில் இருந்து போற்றிவர, அழகிய தெருக்களின் வழியே வந்து சேர்ந்து, பக்கத்தில் சுற்றியுள்ள கொடிகள் திகழும் செழிப்பான திருமாளிகையின் முன் உள்ள பெரிய கோபுரத்தின் முன் தாழ்ந்து, வணங்கி, உள்ளே புகுந்து, எண்ணற்ற தேவர்களும் முனிவர்களும் நெருங்கும் தெய்வத் தன்மையுடைய திருமுன்றிலை வலமாய் வந்து, திருமுன்பு நேராகச் சென்று, முற்காலத்தில் இம் மண்ணுலகத்தில் மறைகள் வழிபாடு செய்து திருக்காப்புச் செய்துவைத்த பசும்பொன் அணிந்த மணிகளை உடைய வாயிலின் பக்கத்தில் வந்தனர்.

580.பொழிப்புரை: அருமறைகள் காப்புச் செய்து மூடிவைத்த அத்திருக்கதவைத் திருக்காப்பு நீக்கித் திறப்பதற்கு, மறைகள் ஓதும் பெருமையுடைய அன்புடைய அடியவர்கள் வந்து சேர்ந்து, முயன்றும், கதவின் காப்பு நீக்கப் பெறாத காரணத்தால், அந்நாள் தொடங்கி, அவ்வாயிலின் அருகே வேறு ஒரு வாயில் அமைத்துக் கொண்டு வழிபட்டு ஒழுகும் இயல்பை உள்ளவாறு கேட்டு, உயர்வான சீகாழித் தலைவர் ஆன ஞானசம்பந்தர் வியப்புக் கொண்டு திருநாவுக்கரசரிடம் சொல்லுவாராய்,

581.பொழிப்புரை: ‘அப்பரே! திருமறைக்காட்டின் இறைவரை, நேராக அமைந்துள்ள திருவாயிலைத் திறந்து புகுந்து, எவ்வகை யானும் நாம் வணங்கிட வேண்டும். இந்த வாயில் காப்பு நீங்கும்படி நீரே மெய்ப்பொருளில் அமைந்த வண்மையுடைய தமிழைப் பாடி யருளவேண்டும்’ என்ன, விளங்கும் சொல்லரசும்

2479 பாடியஅப் பதிகப்பாட் டான பத்தும்
பாடல்நிரம் பியபின்னும் பைம்பொன் வாயிற்
சேடுயர்பொற் கதவுதிருக் காப்பு நீங்காச்
செய்கையினால் வாகீசர் சிந்தை நொந்து
நீடுதிருக் கடைக்காப்பில் அரிது வேண்டி
நின்றெடுக்கத் திருக்காப்பு நீக்கங் காட்ட
ஆடியசே வடியார்தம் அடியார் விண்ணோர்
ஆர்ப்பெழுந்த தகிலாண்டம் அனைத்தும் மூழ்க. 582

2480 மற்றது கண்ட போதே வாக்கின்மன்
னவரை நோக்கிப்
பொற்புறு புகலி மன்னர் போற்றிட
அவரும் போற்றி
அற்புத நிலையி னார்கள் அணிதிரு
மறைக்கா டாளுங்
கொற்றவர் கோயில் வாயில் நேர்வழி
குறுகிப் புக்கார். 583

இசைந்து 'என்னை இது செய்யும்படி கூறுவீரானால் இதனைச் செய்வேன்' எனக் கூறித் திருப்பதிகத்தைத் தொடங்க,

குறிப்புரை: அபிமுகத்துத் திருவாயில் – இறைவரின் திருமுன்புள்ள திருவாயில். பாடத் தொடங்கியருளிய பதிகம் 'பண்ணின் நேர் மொழி யாள்' (தி.5 ப.10) எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகமாகும்.

582.பொழிப்புரை: பாடிய அத்திருப்பதிகத்தின் தொகையான பத்துப் பாடல்களும் நிரம்பிய பின்னும், பசும்பொன் அணிந்த திருவாயிலின் பெருமையையுடைய பொன்கதவு நீங்காதிருந்த செய்கையால், அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பில், அரிதாக வருந்தி வேண்டி நின்று பாடத் திருக்காப்பு நீங்கவே, அருள் திருக்கூத்து இயற்றும் திருவடி களையுடைய சிவபெருமானின் அடியவர்களும் விண்ணவர்களும் எழுப்பிய அரவொலி முழக்கம் அண்டங்கள் எல்லாம் மூழ்குமாறு எழுந்தது.

குறிப்புரை: பதிகத்திற்குரிய பத்துப் பாடல்களையும் பாடிய பின் பும், திருக்கதவம் திறவாதாகத் திருக்கடைக்காப்பில் அரிதில் வேண்டத் திருக்கதவம் திறந்தது என்றருளுகின்றார் ஆசிரியர். எனவே இப் பதிகம் பதினொரு பாடல்களையுடைய தாய், இப்பொழுதுள்ள பத்தாவது பாடல் பதினோராவது பாடலாய் அமைய, இடையில் ஒருபாடல் இருந்து சிதைந்திருத்தல் வேண்டுமோ என எண்ணத் தக்கதாயுள்ளது. அரிது வேண்டி நின்றெடுக்க என்றது 'அரக்கனை விரலால் அடர்த் திட்ட நீர், இரக்கம் ஒன்றிலீர் எம்பெருமானிரே' (தி.5 ப.10 பா.11) எனவரும்

2481 கோயிலுட் புகுவார் உச்சி
குவித்தசெங் கைக ளோடும்
தாயினும் இனிய தங்கள்
தம்பிரா னாரைக் கண்டார்
பாயுநீர் அருவி கண்கள்
தூங்கிடப் படியின் மீது
மேயின மெய்ய ராகி
விதிர்ப்புற்று விரைவின் வீழ்ந்தார். 584

2482 அன்பினுக் களவு காணார்
ஆனந்த வெள்ளம் மூழ்கி
என்புநெக் குருக நோக்கி
இறைஞ்சிநேர் விழுந்த நம்பர்
முன்புநிற் பதுவும் ஆற்றார்
மொழிதடு மாற ஏத்தி
மின்புரை சடையார் தம்மைப்
பதிகங்கள் விளம்பிப் போந்தார். 585

பகுதியை உளங்கொண்ட குறிப்பாகும். இப்பாடல் திருக்கடைக் காப்பாதல் நாவரசர் புராணத்தாலும் (தி12 பு.21 பா.268) அறியப்படும். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

583.பொழிப்புரை: இறைவர் திருக்கதவம் திறந்தமையைக் கண்ட பொழுதே, நாவுக்கரசரை நோக்கி, அழகிய சீகாழி அரசர் போற்ற அரசரும் அவரைப் போற்ற, அற்புதம் அடைந்த நிலையுடையவர்கள் ஆகி, திருமறைக்காட்டில் ஆளும் இறைவரின் திருமுன்புள்ள நேர்வழி யால் உள்ளே சென்றனர்.

584.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் கோயிலினுள் புகுந்த இருபெருமக் களும், தலைமீது கூப்பிய கைகளுடன் சென்று, தாயினும் இனிய தம் இறைவரைக் கண்டனர். அவர்களின் கண்களினின்றும் அருவியைப் போல் பாயும் நீர் வழிந்திட, நிலத்தின் மீது பொருந்திய திருமேனியை உடையவர்களாய் உடல் விதிர்த்து விரைவாக எழுந்து வணங்கினர்.

585.பொழிப்புரை: அன்பிற்கு எல்லை காணாதார் ஆகி, ஆனந்த வெள்ளத்துள் மூழ்கி, எலும்பும் நெகிழ்ந்து உருக நோக்கி, மீண்டும் எழுவதும் திருமுன்பு விழுவதுமாய்ப் பின் இறைவரின் திருமுன்பு நிற்பது கூட இயலாதவராய்ச் சொல் தடுமாறும் நிலையில் போற்றி, மின்னல் என விளங்கும் சடையையுடைய இறைவரைத் திருப்பதிகங் களால் போற்றி வெளிப்போந்தனர்.

குறிப்புரை: அன்பு மீதூர்வால் இத்தகைய மெய்ப்பாடுகளுடன் அருளிய இருவர் பதிகங்களும் இது பொழுது கிடைத்தில.

2483 புறம்புவந் தணைந்த போது
புகலிகா வலரை நோக்கி
நிறங்கிளர் மணிக்க பாடம்
நீக்கமும் அடைப்பும் நிற்கத்
திறந்தவா றடைக்கப் பாடி
யருளும்நீர் என்றார் தீய
மறம்புரி அமணர் செய்த
வஞ்சனை கடக்க வல்லார். 586

2484 அன்றரச ருளிச் செய்ய
அருமறைப் பிள்ளை யாரும்
வென்றிவெள் விடையார் தம்மை
விருப்பினாற் சதுரம் என்னும்
இன்றமிழ்ப் பதிகப் பாடல்
இசைத்திட இரண்டு பாலும்
நின்றஅக் கதவு காப்பு
நிரம்பிட அடைத்த தன்றே. 587

586.பொழிப்புரை: வெளியே வந்து சேர்ந்த அமயத்து, சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரை நோக்கி, பொல்லாத மறச் செயல்களைச் செய்கின்ற சமணர்கள் செய்த வஞ்சனைகளை எல்லாம் கடக்க வல்லவரான நாவுக்கரசர், 'பல நிறங்களையுடைய மணிகள் பதித்த கதவு திறத்தலும் அடைத்தலுமாகிய செயல்கள் எப்போதும் வழங்கும் பொருட்டாய்த் திறந்தவாறே அடைக்கவும் பாடியருளுக !' என்று கூறியருளினார்.

587.பொழிப்புரை: அவ்வாறு நாவுக்கரசர் கூறியருள, அரிய மறை யில் வல்ல சம்பந்தரும் வெற்றி பொருந்திய ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட இறைவரை வேண்டிய விருப்பத்துடன் 'சதுரம் மறை' எனத் தொடங்கும் இனிமையான தமிழ் பதிகத்தின் முதல் பாடலை அருளிச் செய்த அளவில், இரண்டு பக்கத்தும் திறந்து நின்ற அக்கதவுகள் காப்பு நிரம்பிட அடைத்தன.

குறிப்புரை: இத்தொடக்கம் உடைய திருப்பாடல், சதுரம்மறை தான்துதி செய்து வணங்கும் மதுரம்பொழில் சூழ்மறைக் காட்டுறை மைந்தா இதுநன்கிறை வைத்தருள் செய்க எனக்குன் கதவம்திருக் காப்புக் கொளும் கருத்தாலே. (தி.2 ப.37 பா.1) என்பதாகும். கதவம் திருக்காப்புக் கொள்ளவேண்டிய பாடல் ஈதொன்றேயாக ஏனைய பாடல்கள் எல்லாம் வேறுவேறு வினாக்களை உடைய வினாவுரைப் பாடல்களாய் அமைந்திருத்தலின், இப்பாடல் இசைப்பவே திருக்கதவம் காப்பு நிரம்பிடக் கொண்டது என ஆசிரியர் கூறுவாராயினர்.

588.பொழிப்புரை: அவ்வாறு அடைபடக் கண்டு, சீகாழிப் பெருந் தகையாரான ஞானசம்பந்தரும் அழகிய சொல்தொடைத் தமிழை ஆள்கின்றவராகிய நாவுக்கரசரும் தொழுது எழுந்து நிற்க, அது பொழுது அடியவர்கள் மகிழ்வொலி செய்தனர். அருகெங்கும் கற்பக மலர் மழை பெய்தது. சீகாழித் தலைவரான

2485 அடைத்திடக் கண்டு சண்பை
 ஆண்டகை யாரும் அஞ்சொல்
தொடைத்தமி ழாளி யாருந்
 தொழுதெழத் தொண்டர் ஆர்த்தார்
புடைப்பொழிந் திழிந்த தெங்கும்
 பூமழை புகலி வேந்தர்
நடைத்தமிழ்ப் பதிக மாலை
 நிரம்பிட நவின்று போற்றி. 588

2486 அத்திரு வாயில் தன்னில்
 அற்றைநாள் தொடங்கி நேரே
மெய்த்திரு மறைகள் போல
 மேதினி புக்குப் போற்ற
வைத்தெதிர் வழக்கஞ் செய்த
 வரம்பிலாப் பெருமை யோரைக்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து
 வாழ்ந்தது கடல்சூழ் வையம். 589

2487 அருமறை யான வெல்லாம்
 அகலிரு விசும்பில் ஆர்த்துப்
பெருமையின் முழங்கப் பஞ்ச
 நாதமும் பிறங்கி ஓங்க
இருபெருந் தகையோர் தாமும்
 எதிரெதிர் இறைஞ்சிப் போந்து
திருமடங் களின்முன் புக்கார்
 செழும்பதி விழவு கொள்ள. 590

சம்பந்தரும் சீரிய ஒழுக் கத்தை உணர்த்தும் தம் தமிழ்த் திருப்பதிக மாலையை மேல் பத்துப் பாடல்களும் நிரம்புமாறு அருளிப் போற்ற,

589.பொழிப்புரை: அன்றுமுதல் அத்திருவாயில் வழியாக நேரே சென்று மெய் வடிவான மறைகளைப் போலவே உலகத்தவர்களும் புகுந்து வணங்குமாறு நிகழ்வித்து, எதிர்காலத்திலும் இவ்வாறு வழங் குமாறு செய்த எல்லையில்லாத பெருமையுடைய அவ்விரு பெருமக் களையும் கைகூப்பி வணங்கிக் கடல் சூழ்ந்த உலகம் பெரு வாழ்வை அடைந்தது.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

590.பொழிப்புரை: அரிய மறைகளும் அவற்றின் அங்கமான நூல் களும் ஆகிய எல்லாம் இடம் அகன்ற பெரிய வானத்தில் மகிழ்ச்சி மீதூரப் பெருமையுடன் முழங்க, தேவ துந்துபிகள் ஐந்தும் ஒலிக்க, பெருந்தகையாரான அவ்விரு பெரியார்களும் எதிர் எதிர் வணங்கிச் சென்று, செழுமையான அந்நகரம் விழாக் கொள்ளத் தத்தமக்கு அமைந்த மடங்களிலே புகுந்தனர்.

2488 வேதங்கள் எண்ணில் கோடி
மிடைந்துசெய் பணியை மிக்க
ஏதங்கள் நம்பால் நீப்பார்
இருவருஞ் செய்து வைத்தார்
நாதங்கொள் வடிவாய் நின்ற
நதிபொதி சடையார் செய்ய
பாதங்கள் போற்றும் மேலோர்
பெருமையார் பகரும் நீரார். 591

2489 திருமறை நம்பர் தாமுன்
பருள்செய்த அதனைச் செப்பும்
ஒருமையில் நின்ற தொண்டர்
தம்பிரா னார்பால் ஒக்க
வரும்அருட் செய்கை தாமே
வகுத்திட வல்லோ ரென்றால்
பெருமறை யுடன்மெய்த் தொண்டர்க்
கிடையீடு பெரிதா மன்றே. 592

591.பொழிப்புரை: எண்ணற்ற மறைகள் ஒன்று கூடி நெருங்கிச் செய்த பணியை (திறக்கவும் அடைக்கவுமான பணியை) உயிர்களான நம்மிடம் வரும் குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்குபவர்களாகிய அரச ரும், பிள்ளையாரும் செய்து வைத்தனர். ஒலிவடிவான கங்கை தங்கிய சடையையுடைய இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றும் இப்பெரியவர்களின் பெருமையை யாரே அளவிட்டுச் சொல்ல வல்லார் ? எவருமிலர் !

592.பொழிப்புரை: நான்மறைகளின் இறைவர் முன்பு தாம் வழங்கி யருளிய அருளிப்பாட்டின் வழி நின்று, அவ்வருட்டிறத்தையே நினைந்தும் வாழ்த்தியும் வரும் ஒருமையுணர்வுடைய தொண்டர்கள், தம் பெருமான் அருளிச் செய்யும் அருள்செயல்களைப் போலத் தாமும் செய்ய வல்லவர் என்றார். அவ்வரிய மறைகளுடன் மெய்த் தொண்டர்களுக்கு உள்ள ஒற்றுமை மிகவும் பெரிதேயாம் அன்றோ ?

குறிப்புரை: மறைகள் திறக்கவும் அடைக்கவும் பாடிய அருள்நிலை யுடையன திருக்கதவுகள். அக்கதவுகள் ஞானசம்பந்தர் ஒருபாடல் பாடிய அளவிலேயே அடைக்கப்பட்டன. என்றால் அம்மறைகட்கும் ஞானசம்பந்தரின் திருவாக்கிற்கும் வேற்றுமை பெரிதேயன்றோ எனப் பாராட்டி மகிழ்கின்றார் நாவரசர். மனம் மொழி மெய்களால் தன் னையே சார்ந்திருக்கும் ஞானியர்க்கு இறைவன் தான் செய்யும் தன்மைகளை அவர்க்கும் ஆக்கியருளுவன். இதனைத் 'துரியங்கடந்த சுடர்த் தோகையுடன், என்றும் பிரியாதே நிற்கின்ற பெம்மான் – துரியத்தைச் சாக்கிரத்தே செய்தருளித் தான் செய்யும் தன்மைகளும், ஆக்கியிடும்

2490 இவ்வகை திரும றைக்காட்
டிறையவர் அருளை யுன்னி
மெய்வகை தெரிந்த வாக்கின்
வேந்தர்தாம் துயிலும் போதில்
மைவளர் கண்டர் சைவ
வேடத்தால் வந்து வாய்மூர்
அவ்விடை யிருத்தும் அங்கே
வாஎன அருளிப் போக. 593

2491 கண்டஅப் போதே கைகள்
குவித்துடன் கடிது செல்வார்
மண்டிய காத லோடு
மருவுவார் போன்றுங் காணார்
எண்டிசை நோக்கு வாருக்
கெய்துவார் போல எய்தா
அண்டர்தம் பிரானார் தம்பின்
போயினார் ஆர்வத் தோடும். 594

2492 அங்கவர் ஏகச் சண்பை
ஆண்டகை யாரும் அப்பர்
எங்குற்றார் என்று கேட்ப
எய்தினார் திருவாய் மூரில்
பொங்கிய காத லால்என்று
உரைத்திடப் போன தன்மை
சங்கையுற் றென்கொல் என்று
தாமும்அங் கணையப் போந்தார். 595

அன்பர்க்கு அவன்' (திருக்களிற்றுப்படியார் – 69) என வரும் ஞானநூற் கூற்றும் காண்க. இடையீடு – வேற்றுமை.

593.பொழிப்புரை : இவ்வாறு நினைத்துத் திருமறைக்காட்டு இறைவரின் திருவடிகளின் இயல்பை நினைந்து கொண்டு மெய்ம்மைத் திறம் தெரிந்து ஒழுகும்நாவுக்கரசர் உறங்கும் போதில், திருநீலகண்டரான சிவபெருமான் சைவக் கோலத்தில் எழுந்தருளி, அவருக்குக் காட்சியளித்துத் 'திருவாய்மூரில் நாம் இருப்போம்! அங் குத் தொடர வா!' எனக் கூறி முன்னே போக,

594.பொழிப்புரை : அவ்வாறு கனவில் கண்ட பொழுதே, எழுந்து கைகளைக் கூப்பி விரைவாக உடன் செல்பவரான நாவுக்கரசர், நிரம்பிய பேரன்புடன் பொருந்துவார் போன்றிருந்தும் காணாத வராய், எட்டுத் திசையிலும் தேடிப் பார்த்தவருக்குக் கிட்டுவார் போலிருந்து கிட்டாதவராய் நின்ற தேவ தேவரான பெருமானின் பின்பு மிகுந்து எழும் அன்புடனே தொடர்ந்து சென்றார்.

2493 அந்நிலை அணைந்த போதில்
அம்பிகை யுடனே கூட
மன்னிய ஆடல் காட்டத்
தளிரிள வளரும் பாடிச்
சென்னியால் வணங்கி வாய்மூர்
அரசொடுஞ் சென்று புக்கங்
கின்னியல் புறமுன் கூடி
இருவரும் போற்றி செய்தார். 596

2494 நீடுசீர்த் திருவாய் மூரில்
நிலவிய சிவனார் தம்மைப்
பாடுசொற் பதிகந் தன்னால்
பரவியப் பதியில் வைகிக்
கூடுமெய் அன்பு பொங்க
இருவருங் கூடி மீண்டு
தேடுமா மறைகள் கண்டார்
திருமறைக் காடு சேர்ந்தார். 597

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

595.பொழிப்புரை: திருநாவுக்கரசர் அவர்பின் செல்லச் சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தரும், அப்பர் எங்குச் சென்றனர் ? என்று வினவ, அறிந்தவர் 'மேன்மேல் பொங்கிய அன்பின் மேலீட்டால் திருவாய் மூருக்குச் சென்றார்' என்று கூற, அப்பர் அங்ஙனம் சென்ற காரணம் தான் என்னவோ ? என்று ஐயுற்று அங்குத் தாமும் சேரச் செல்ல லானார்.

596.பொழிப்புரை: அவ்வாறு சென்றவர், நாவுக்கரசர் இருந்த இடத்தை அடைந்தபோது, இறைவர் அம்மையப்பராக இருந்து தம் திருக்கூத்தைக் காட்டியருளவே, அதுகண்ட பிள்ளையார் அரசருக்குக் காட்டி மகிழ்ந்து 'தளிரிளவளர்' எனத் தொடக்கமுடைய பதிகத்தைப் பாடியருளி, தலை தாழ்த்தி வணங்கி, அரசரோடும் திருவாய்மூருக்குச் சென்று, திருத்தொண்டின் இனிய இயல்பு பொருந்தக் கூடி இருவரும் இறைவரைப் போற்றியிருந்தனர்.

குறிப்புரை : 'தளிரிளவளர்' (தி.3 ப.87) எனத் தொடக்கமுடையது நட்டராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

597.பொழிப்புரை: திருவாய்மூரில் நிலைபெற்றெழுந்தருளிய இறைவரைப் பாடும் சொல் பதிகத்தால் போற்றி, அப்பதியில் தங்கி, பொருந்திய அன்பு மேலும் மீதூர, இருபெரு மக்களும் கூடித் தங்கி யிருந்து, பின் அங்கிருந்து மீண்டு, தேடும் பெரிய மறைகளினால் வணங்கிக் காணப் பெற்ற இறைவரின் திருமறைக் காட்டில் சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: பாடுசொற்பதிகம் என்று குறிக்கப் பெற்ற பதிகம் இதுபொழுது கிடைத்திலது. அன்றி முற்கூறிய 'தளிரிள வளர்' என்ற பதிகத்தையே மீண்டும்

2495 சண்பைநா டுடைய பிள்ளை
தமிழ்மொழித் தலைவ ரோடு
மண்பயில் கீர்த்திச் செல்வ
மாமறைக் காட்டு வைகிக்
கண்பயில் நெற்றி யார்தங்
கழலிணை பணிந்து போற்றிப்
பண்பயில் பதிகம் பாடிப்
பரவிஅங் கிருந்தா ரன்றே. 598

2496 இவ்வகை இவர்கள் அங்கண்
இருந்தனராக இப்பால்
செய்வகை இடையே தப்பும்
தென்னவன் பாண்டி நாட்டு
மெய்வகை நெறியில் நில்லா
வினைஅமண் சமய மிக்குக்
கைவகை முறைமைத் தன்மை
கழியமுன் கலங்குங் காலை. 599

கொண்டு போற்றுவாராயினர் என்றலும் ஒன்று எனக் கூறி, இதுபோன்று முற்கூறிய பதிகத்தையே மீண்டும் எடுத்து ஆண்டமைக்குப் 'போக மார்த்த' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தையே அனல் வாதத்திற்கு மீண்டும் எடுத்தாண்டமையையும், திருமறைக் காட்டில் சுந்தரருடன் சென்ற கழறிற்றறிவார் அருட்சேரர் சிறந்த அந் தாதியிற் சிறப்பித்தனவே ஓதித் திளைத்தெழுந்தார் எனக் கூறுதற்கேற்ப, வழிபட்டமையையும் சான்றாகக் காட்டுவர் சிவக்கவிமணி யார். (பெ.பு. திருஞா.பு.உரை, பா.597)

598.பொழிப்புரை: சீகாழிப் பதியினரான ஞானசம்பந்தர், தமிழ் மொழித் தலைவரான நாவுக்கரசருடன் கூடி, உலகில் பொருந்திய பெருஞ் சிறப்புடைய செல்வம் நிறைந்த திருமறைக்காட்டில் தங்கி இருந்து, நெற்றிக் கண்ணையுடைய பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கிப் பண் பொருந்திய திருப்பதிகங்களைப் பாடிப் போற்றி யவாறே அங்கு எழுந்தருளியிருந்தனர்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய திருப்பதிகங்கள்: 1. 'சிலைதனை நடுவிடை' (தி.1 ப.22) – நட்டபாடை 2. 'பொங்குவெண்மணல்' (தி.2 ப.91) – பியந்தைக் காந்தாரம். 3. 'கற்பொலி சுரத்தின்' (தி.3 ப.76) – சாதாரி.

599.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் இவ்விருபெரு மக்களும் அவ்விடத்தே இருந்தனராக, இனி இதுகாறும் கொண்டொழுகிய நல்லொழுக்க நெறியினின்றும் இடைக்காலத்தே தவறிய பாண்டிய நாட்டில், உண்மை நெறியில் நில்லா தீவினைப் பயனான சமண சமயம் மிகுந்து, நல்லொழுக்க நெறிமுறை நீங்கியதால் அனைவரும் கலங்கிய காலத்தில்,

2497 தென்னவன் தானும் முன்செய்
தீவினைப் பயத்தி னாலே
அந்நெறிச் சார்வு தன்னை
அறமென நினைந்து நிற்ப
மன்னிய சைவ வாய்மை
வைதிக வழக்க மாகும்
நன்னெறி திரிந்து மாறி
நவைநெறி நடந்த தன்றே. 600

2498 பூழியர் தமிழ்நாட் டுள்ள
பொருவில்சீர்ப் பதிக ளெல்லாம்
பாழியும் அருகர் மேவும்
பள்ளிகள் பலவு மாகிச்
சூழிருட் குழுக்கள் போலத்
தொடைமயிற் பீலி யோடு
மூழிநீர் கையிற் பற்றி
அமணரே யாகி மொய்ப்ப. 601

2499 பறிமயிர்த் தலையும் பாயும்
பீலியும் தடுக்கும் மேனிச்
செறியுமுக் குடையு மாகித்
திரிபவ ரெங்கு மாகி
அறியும்அச் சமய நூலின்
அளவினில் அடங்கிச் சைவ
நெறியினிற் சித்தஞ் செல்லா
நிலைமையில் நிகழுங் காலை. 602

600.பொழிப்புரை: பாண்டியனும் முன்செய்த தீவினையின் பயனால், அச்சமண நெறியின் சார்பையே நல்லறம் என எண்ணி, அவ்வழியிலேயே ஒழுகினானாக, நிலைபெற்ற வைதிக வழக்கமாகும் சைவத்தின் மெய்ம்மையுடைய நன்னெறி, மக்களிடம் வழக்கில் இல்லாது மாறி, அதுபொழுது குற்றம் பொருந்திய தீநெறியாய ஒழுக்கம் பரவியது.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

601.பொழிப்புரை: பாண்டியரின் நாடான தண்தமிழ் நாட்டில் ஒப்பில் லாத சிறப்பை உடைய எல்லாத் திருப்பதிகளிலும் சூழ்ந்த இருள் கூட்டம் போல் கட்டிய மயில் பீலியுடன் நீர்க் கமண்டலங்களையும் கையில்கொண்டு சமணர்களே எங்கும் காணுமாறு திரள,

குறிப்புரை: சீர்ப்பதிகளாவன – திருபுவனம், திருநெல்வெலி, திருக் குற்றாலம் முதலாயின என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

2500 வரிசிலைத் தென்ன வன்தான்
உய்தற்கு வளவர் கோமான்
திருவுயிர்த் தருளுஞ் செல்வப்
பாண்டிமா தேவி யாரும்
குரைகழல் அமைச்ச னாராங்
குலச்சிறை யாரும் என்னும்
இருவர்தம் பாங்கு மன்றிச்
சைவம்அங் கெய்தா தாக. 603

2501 ஆங்கவர் தாங்கள் அங்கண்
அரும்பெறல் தமிழ்நா டுற்ற
தீங்கினுக் ளவு தேற்றாச்
சிந்தையிற் பரிவு கொண்டே
ஓங்கிய சைவ வாய்மை
ஒழுக்கத்தில் நின்ற தன்மை
பூங்கழற் செழியன் முன்பு
புலப்படா வகைகொண் டுய்த்தார். 604

602.பொழிப்புரை: மயிர் பறித்த தலையுடனே பாயையும் தடுக் கையும் தாங்கி, கையிற் செறிந்த முக்குடையையும் கொண்டு திரியும் சமணர்கள் எங்கும் நிறைந்து, தத்தம் அறிவில் அறிந்தவாறே அச் சமயத்தின் நூல்அறிவில் அடங்கிச் சைவநெறியிலே நாட்டம் செல் லாத நிலையில் அந்த நாட்டில் உள்ளவர்கள் வாழும் அமையத்தில்,

603.பொழிப்புரை: கட்டப்பட்ட வில்லையுடைய பாண்டிய மன்னன் உய்யும் பொருட்டுச் சோழர்பெருமான் மங்கலமாகப் பெற்ற செல்வம் பொருந்திய பாண்டிமா தேவியாரான மங்கையர்க்கரசியாரும், ஒலிக்கும் வீரக்கழலை அணிந்த அமைச்சரான குலச்சிறையாரும் ஆகிய இவ்விருவர் பாலன்றி அந்நாட்டில் சைவநெறி எங்கும் வழங்காதாக.

604.பொழிப்புரை: அந்நிலையில் அவ்விருபெருமக்களும் பெறுதற்கு அரிய தமிழ்நாடு அடைந்த தீமையின் பொருட்டுத் தங்கள் உள் ளத்தில் அளவற்ற துன்பம் கொண்டவர்களாகித் தாங்கள் ஓங்கிய சைவ நெறியில் நின்று ஒழுகிய தன்மை, கழலை அணிந்த பாண்டியன் முன்பு வெளிப்படா வகையில் கொண்டு செலுத்தினர்.

குறிப்புரை: அறநெறியோடு, அரன் நெறியையும் காத்துவந்த மரபு பாண்டியர் மரபாகும். கண்ணுதற் பெருங்கடவுளே பாண்டிமன்னன் ஆகவும், கழகமோடமர்ந்து பண்ணுறத் தெரிந்து ஆய்ந்த புலவர் தலைமகனாகவும் நின்று காத்த பெருமையுடைய பாண்டியநாடு. அந்நாட்டின் தலைவனாய பாண்டி மன்னனும் தொடக்கத்தே சிவ நெறி நின்றவனாயிருந்து இடைக்காலத்தேயே மாறி நின்றனன். இந் நிலையில் அவனைப் புறம் போகாது காத்தற்குரிய கடமை

2502 இந்நெறி யொழுகு கின்றார்
ஏழுல குய்ய வந்த
மன்னிய புகலி வேந்தர்
வைதிக வாய்மைச் சைவச்
செந்நெறி விளக்கு கின்றார்
திருமறைக் காடு சேர்ந்த
நன்னிலை கன்னி நாட்டு
நல்வினைப் பயத்தாற் கேட்டார். 605

2503 கேட்டஅப் பொழுதே சிந்தை
கிளர்ந்தெழு மகிழ்ச்சி பொங்க
நாட்பொழு தலர்ந்த செந்தா
மரைநகை முகத்த ராகி
வாட்படை அமைச்ச னாரும்
மங்கையர்க் கரசி யாரும்
சேட்படு புலத்தா ரேனுஞ்
சென்றடி பணிந்தார் ஒத்தார். 606

2504 காதலால் மிக்கோர் தாங்கள்
கைதொழு கருத்தி னாலே
போதவிழ் சோலை வேலிப்
புகலிகா வலனார் செய்ய
பாதங்கள் பணிமின் என்று
பரிசன மாக்கள் தம்மை
மாதவஞ் சுருதி செய்த
மாமறைக் காட்டில் விட்டார். 607

அவன் தன் வாழ்க்கைத் துணைவியார் மேலும், அமைச்சர் மேலும் நிற்பதாயிற்று. அக்கடமையுணர்வில் நின்றமையாலேயே, 'கடைக் கொட்கச் செய்தக் கது ஆண்மை' (குறள், 663) எனும் அறவுரைப்படி அவரிருவரும் சைவ ஒழுக்கத்தில் நின்ற தன்மை, பாண்டியன் முன்பு புலப்படாவகை கொண்டுய்க்க நேர்ந்தது. இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

605.பொழிப்புரை: இவ்வாறு ஒழுகி வந்த மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும், ஏழுலகம் உய்யுமாறு தோன்றிய நிலைபெற்ற சீகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர், நிலையான மறையின் உள் ளுறையைக் கொண்ட சைவமான செந்நெறியை உலகில் விளங்கச் செய்பவராய் விளங்கித் திருமறைக் காட்டில் அதுபொழுது வீற்றிருந் தருளும் நன்மை தரும் நிலையைத் தம் பாண்டி நாட்டின் நல்வினைப் பயனால் கேட்டு அறிந்தனர்.

606.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் கேட்டபோதே, வாட்படையை உடைய

2505 ஆங்கவர் விடமுன் போந்த
அறிவுடை மாந்தர் அங்கண்
நீங்கிவண் தமிழ்நாட் டெல்லை
பிற்பட நெறியின் ஏகி
ஞாங்கர்நீர் நாடும் காடும்
நதிகளும் கடந்து வந்து
தேங்கமழ் கைதை நெய்தல்
திருமறைக் காடு சேர்ந்தார். 608

2506 திருமறைக் காடு நண்ணிச்
சிரபுர நகரில் வந்த
அருமறைப் பிள்ளையார் தாம்
அமர்ந்தினி தருளுஞ் செல்வப்
பெருமடத் தணைய வந்து
பெருகிய விருப்பில் தாங்கள்
வருமுறைத் தன்மை எல்லாம்
வாயில்கா வலர்க்குச் சொன்னார். 609

குலச்சிறையாரும் மங்கையர்க்கரசியாரும், உள்ளத்தில் பொங்கி எழுகின்ற மகிழ்ச்சி மீதூர, அப்பொழுது அலர்ந்த செந்தாமரை போன்ற முகத்தையுடையவர்களாகி, தொலைவில் உள்ளவர்கள் ஆயினும் நேரில் சென்று அவருடைய திருவடிகளை வணங்கிய வரைப் போன்றவர் ஆயினர்.

குறிப்புரை: 'சேணன் ஆயினும் கேள் என மொழிந்து' (பதிற்.44) எனவரும் சங்கச் செய்யுளையும் நினைவு கூர்க.

607.பொழிப்புரை: பெருவிருப்பம் கொண்ட அவ்விருவரும் தாங்கள் நேரே கண்டு தொழும் கருத்தால், மலர்கள் மலர்தற்கு இட மான சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தரின் திருவடிகளைச் சென்று வணங்கி வேண்டிக் கொள்ளுங்கள் என்று தம் ஏவலர்களை மறைவழிபட்ட திருமறைக் காட்டிற்குச் செல்லுமாறு அனுப்பினர்.

608.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் விடுக்கப்பட்ட அறிவுடைய ஏவல் செய்யும் மக்களும் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கிச் சென்று, வளமை உடைய தமிழ்நாட்டின் எல்லை, பின்நிற்குமாறு வழிச்சென்று, இடைப் பட்ட சோழ நாட்டிலுள்ள மருத நிலங்களையும் காடுகளையும் ஆறு களையும் கடந்து, தேன் பொருந்திய தாழைகள் மலரும் நெய்தல் நிலப் பகுதியான திருமறைக்காட்டின் புறத்தே அடைந்தனர்.

குறிப்புரை: ஞாங்கர் – இடைப்பட்ட நிலம்.

609.பொழிப்புரை: திருமறைக்காட்டில் சேர்ந்து, சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய மறையவரான பிள்ளையார் விரும்பி இனிதாய் எழுந் தருளி இருக்கும் செல்வப் பெருமடத்தை அடைந்து, மேன்மேல் பெருகிய விருப்பினால் தாங்கள் வரும் முறைமை உடைய தன்மை களையெல்லாம் அறியுமாறு வாயிற் காவலர்களிடம் கூறினர்.

2507 மற்றவர் சென்று புக்கு
வளவர்கோன் மகளார் தென்னர்
கொற்றவன் தேவி யாரும்
குலச்சிறை யாரும் ஏவப்
பொற்கழல் பணிய வந்தோம்
எனச்சிலர் புறத்து வந்து
சொற்றனர் என்று போற்றித்
தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்தார். 610

2508 புகலிகா வலர்தாங் கேட்டுப்
பொருவிலா அருள்முன் கூர
அகமலர்ந் தவர்கள் தம்மை
அழையும்என் றருளிச் செய்ய
நகைமுகச் செவ்வி நோக்கி
நற்றவ மாந்தர் கூவத்
தகவுடை மாந்தர் புக்குத்
தலையினால் வணங்கி நின்றார். 611

2509 நின்றவர் தம்மை நோக்கி
நிகரில்சீர்ச் சண்பை மன்னர்
மன்றலங் குழலி யாராம்
மானியார் தமக்கும் மானக்
குன்றென நின்ற மெய்ம்மைக்
குலச்சிறை யார்த மக்கும்
நன்றுதான் வினவக் கூறி 612
நற்பதம் போற்று வார்கள்.

610.பொழிப்புரை: அவ்வாயிற் காவலர்கள் திருமடத்தின் உட்புகுந்து திருஞான சம்பந்தரிடம் 'சோழன் மகளாரும் பாண்டிய மன்னரின் தேவியாரும் ஆன மங்கையர்க்கரசியாரும், அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் அனுப்பத் தங்களின் பொற்கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்குதற்கு வந்தோம் என்று சிலர் வெளியே வந்து கூறினர்' என்று வணங்கி விண்ணப்பம் செய்து கொண்டனர்.

611.பொழிப்புரை: சீகாழிப்பதியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர், வாயிற் காவலர் கூறியதைச் செவியேற்று ஒப்பில்லாத அருள்மிகு தலால் உள்ளம் மிக மகிழ்ந்து 'அவர்களை இங்கு அழைத்து வாருங்கள்' என்று ஆணையிட, ஞானசம்பந்தரின்

2510 கன்னிநா டமணர் தம்மாற்
கட்டழிந் திழிந்து தங்கள்
மன்னனும் அவர்கள் மாயத்
தழுந்தமா தேவி யாரும்
கொன்னவில் அயில்வேல் வென்றிக்
குலச்சிறை யாரும் கூடி
இந்நிலை புகலி வேந்தர்க்
கியம்புமென் றிறைஞ்சி விட்டார். 613

2511 என்றவர்கள் விண்ணப்பஞ் செய்த பின்னை
ஏறுயர்த்த சிவபெருமான் தொண்ட ரெல்லாம்
நன்றுநமை ஆளுடைய நாதன் பாதம்
நண்ணாத எண்ணில் அமண் குண்டர் தம்மை
வென்றருளி வேதநூல் நெறியே யாக்கி
வெண்ணீறு வேந்தனையும் இடுவித் தங்கு
நின்றசெயல் சிவனடியார் செயலே யாக
நினைந்தருள வேண்டும்என நின்று போற்ற 614

புன்முறுவலோடு கூடிய திரு முகச் செவ்வியைப் பார்த்து, நல்ல தவமக்களான தொண்டர்கள் சென்று அழைக்க, நல்ல தன்மை பொருந்திய பாண்டிய நாட்டு ஏவலர் உட்புகுந்து சம்பந்தரைத் தலையால் வணங்கி எழுந்து நின்றனர்.

612.பொழிப்புரை: வணங்கி, எழுந்து நின்ற அவர்களைப் பார்த்துச் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், மங்கையர்க்கரசியாருக்கும் பெருமையுடைய மலைபோன்று மெய்யடிமைத் திறத்தில் ஒழுகி நிற்கும் குலச்சிறையாருக்கும் நன்மை பொருந்திய நிலையைப் பற்றி வினவ, விடையிறுத்த அப்பணியாளர்கள் பின் பிள்ளையாரின் நல்ல திருவடிகளைப் போற்றுவார்களாய்,

613.பொழிப்புரை: ‘சமணர்களால் பாண்டிய நாடு தன் நிலைமை அழிந்து, தங்கள் மன்னனும் அவர்களின் அறியாமைக்குட்பட்டு அழுந்த, அதைப் பார்த்து மாதேவியாரும், அச்சம் தரும் கூர்வேலை ஏந்திய வெற்றியுடைய குலச்சிறையாரும் கூடி இந்த நிலைமையைச் சென்று சீகாழி மன்னவருக்குச் சொல்லுங்கள்’ எனக் கூறித் தங்களை அனுப்பியவாற்றைக் கூற,

614.பொழிப்புரை: என்று அவர்கள் விண்ணப்பிக்க, விடைக் கொடியை உயர்த்திய சிவபெருமானின் தொண்டரெல்லாம் நன்றாக நம்மை ஆளுடைய இறைவரின் திருவடிகளைச் சாராத அளவற்ற சமணர்களாகிய குண்டர்களை வெற்றி கொண்டு, மறைநெறியே எங்கும் விளங்கச் செய்து, அங்கு நிகழும் ஒழுக்கங்கள் எல்லாம் சிவனடியார்களின் செயல்களே ஆகுமாறு தாங்கள் திருவுள்ளம் பற்ற வேண்டும் என்று வேண்டி நின்று போற்ற,

2512 மற்றவர்கட் கருள்புரிந்து பிள்ளை யாரும்
வாகீச முனிவருடன் கூடச் சென்று
பெற்றமுயர்த் தவர்பாதம் பணிந்து போந்து
பெரியதிருக் கோபுரத்துள் இருந்து தென்னா
டுற்றசெயல் பாண்டிமா தேவி யாரும்
உரிமைஅமைச் சரும்உரைத்து விட்ட வார்த்தை
சொற்றனிமன் னவருக்குப் புகலி மன்னர்
சொல்லியெழுந் தருளுதற்குத் துணிந்த போது. 615

2513 அரசருளிச் செய்கின்றார் பிள்ளாய் அந்த
அமண்கையர் வஞ்சனைக்கோர் அவதி யில்லை
உரைசெய்வ துளதுறுகோள் தானுந் தீய
எழுந்தருள உடன்படுவ ஒண்ணா தென்னப்
பரசுவத நம்பெருமான் கழல்கள் என்றால்
பழுதணையா எனப்பகர்ந்து பரமர் செய்ய
விரைசெய்மலர்த் தாள்போற்றிப் புகலி வேந்தர்
வேயுறுதோ ளியை எடுத்து விளம்பினாரே. 616

615.பொழிப்புரை: இவ்வாறு வேண்டிக் கொண்ட அவ்விரு திறத்தவர்களுக்கும் அருள் செய்து, சம்பந்தரும் நாவுக்கரசருடன் சென்று, விடைக் கொடியை உயர்த்திய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, வெளியே வந்து, இறைவரின் திருமுன்புள்ள பெரிய கோபுரத்துள் இருவரும் எழுந்தருளி இருந்து கொண்டு, பாண்டி நாடுஅடைந்த நிலையைப் பற்றிப் பாண்டிமாதேவியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் தமக்குக் கூறியனுப்பிய செய்தியை ஒப்பில்லாத நாவுக்கரசருக்குக் கூறி அதன் பொருட்டாகப் பாண்டிய நாட்டிற்குத் தாம் செல்வதற்குத் துணிந்தபோது,

குறிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் நாவரசரோடு இருந்து, எண்ணித் துணிந்த செய்கையைக் கூறுமிடம், திருக்கோயிலின் உள்ளுமாகாது, புறத்துமாகாது திருக்கோபுரத்திலுள்ளாய அளவில் அமைத்துக் கொண்டது எண்ணற்குரியது. கோயிலின் உட்சென்று இறைவனை வணங்கும் பொழுது எவையும் பேசலாகாது; புறத்தே பலரும் காண்டற்குரிய நிலையில் இத்தகைய செய்தியை எண்ணித் துணிதலும் நலம்பயப் பதன்று. இவ்வகையில் எண்ணித்துணிதற்கொ கொண்ட இடம் மிகப் பொருத்தமுடையதாகும்.

616.பொழிப்புரை: அரசர் அருளிச் செய்வாராய். 'பிள்ளாய்! சமண வஞ்சரின்

2514 சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
திருப்பதிகங் கேட்டதற்பின் திருந்து நாவுக்
கரசும்அதற் குடன்பாடு செய்து தாமும்
அவர்முன்னே எழுந்தருள அமைந்த போது
புரமெரித்தார் திருமகனார் அப்பர் இந்தப்
புனல்நாட்டில் எழுந்தருளி இருப்பீர் என்று
கரகமலங் குவித்திறைஞ்சித் தவிர்ப்ப வாக்கின்
காவலருந் தொழுதரிதாங் கருத்தில் நேர்ந்தார். 617

வஞ்சகச் செயல்களுக்கு ஓர் அளவில்லை, மேலும் யாம் சொல்வது ஒன்றுண்டு, கோள் நிலைகளும் தீயனவாய் உள்ளன; ஆதலின் அங்கே செல்வதற்கு இசைவளிப்பது தகாது' என்றுரைக்க, சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார், 'நாம் வணங்கிப் போற்றுவது பெருமானின் திருவடிகளை' என எண்ணும் பொழுது, தீங்கு எவை யும் அணுகா எனப் பெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றி, 'வேயுறுதோளி' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடினார்.

குறிப்புரை: இந்நிகழ்ச்சியை நோக்கி, நாவரசர் அமணர்க்கும், தீய கோள்கட்கும் அஞ்சியவர், எனக் கருதலாகாது. ஒரு பேரரசின் அழைப்பைத் துச்சமாகக் கருதி, 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' (தி.6 ப.98) என முழங்கியவர் அவர். 'அல்லல் என்செயும்' (தி.5 ப.1 பா.4) 'வானந்துளங்கில் என்' (தி.4 ப.112 பா.8) 'பொய்ம் மாயப் பெருங்கடலில் புலம்பாநின்ற புண்ணியங்காள், தீவினைகாள்'(தி.6 ப.27 பா.1) என்ற தொடக்கத்தனவாய அரிய பாடல்களை எல்லாம் அருளியவர் நாவரசர். அத்தகைய பெரியவர் ஈண்டு அஞ்சுவது எல்லாம், பிள்ளையாரின் இளம் பருவமும், சமணரின் மலையனைய வஞ்சனைச் செயல்களும் கருதியே யாம் என்பது கருதத் தக்கதாம். 'வேயுறுதோளி' (தி.2 ப.85) எனத் தொடங்கும் பதிகம் பியந்தைக் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்ததாகும் . இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

617.பொழிப்புரை: சீகாழியில் தோன்றிய பிள்ளையார் பாடி அருளிய அப்பதிகத்தைக் கேட்ட பின்னர், அவர்தம் உறைப்பைத் திருவுள்ளம் கொண்ட திருநாவுக்கரசரும், பிள்ளையார் பாண்டிய நாட்டுக்குச் செல்ல உடன்பட்டு முன்னெல்லாம் நிகழ்வதுபோல் தாம் அவர் முன்னாகச் செல்ல ஒருப்பட்டபோது, முப்புரம் எரித்த இறைவரின் மகனாரான பிள்ளையார் 'அப்பரே! இந்நீர் நாடான சோழநாட்டில் எழுந்தருளியிருப்பீர்!' எனக் கூறிக் கைம்மலர்களைக் கூப்பி வணங்கி, அவரது செயலைத் தவிருமாறு செய்தார்; நாவுக்கரசர் தாமும் எதிர்வணங்கிப் பிரிதற்கு அரிய திருவுள்ளத்துடன் இசைந்தார்.

2515 வேதம்வளர்க் கவுஞ்சைவம் விளக்கு தற்கும்
வேதவனத் தருமணியை மீண்டும் புக்குப்
பாதமுறப் பணிந்தெழுந்து பாடிப் போற்றிப்
பரசியருள் பெற்றுவிடை கொண்டு போந்து
மாதவத்து வாகீசர் மறாத வண்ணம்
வணங்கியருள் செய்துவிடை கொடுத்து மன்னுங்
காதலினால் அருமையுறக் கலந்து நீங்கிக்
கதிர்ச்சிவிகை மருங்கணைந்தார் காழி நாதர். 618

2516 திருநாவுக் கரசரும் அங்கிருந்தார் இப்பால்
திருஞான சம்பந்தர் செழுநீர் முத்தின்
பெருநாமச் சிவிகையின்மீ தேறிப் பெற்றம்
உயர்த்தவர்தாள் சென்னியின்மேற் பேணும் உள்ளத்
தொருநாமத் தஞ்செழுத்தும் ஓதி வெண்ணீற்
றொளிவிளங்குந் திருமேனி தொழுதார் நெஞ்சில்
வருநாமத் தன்புருகுங் கடலாம் என்ன
மாதவரார்ப் பொலிவையம் நிறைந்த தன்றே. 619

618.பொழிப்புரை: மறைநெறியை வளரச் செய்வதற்கும், சைவத்தை விளக்கம் செய்வதற்கும் திருமறைக்காட்டு இறைவரின் திருக்கோயிலுக்குள் மீண்டும் புகுந்து, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து, பாடியும் போற்றியும், அவரது அருள் விடையைப் பெற்றுக் கொண்டு புறம்போந்தவராய், மாதவமுடைய நாவுக்கரசர் மறுக்க ஒண்ணாதபடி அவரை வணங்கியருளி விடைதந்து, நிலைபெற்ற விருப்பத்துடன், அருமை பொருந்த அளவளாவி, நீங்கிச் சென்று ஒளியுடைய முத்துச் சிவிகையின் அருகே சீகாழித் தலைவர் வந்தார்.

குறிப்புரை: இது பொழுது பாடிய பதிகம் கிடைத்திலது.

2517 பொங்கியெழுந் திருத்தொண்டர்
போற்றிசைப்ப நாற்றிசையும்
மங்கலதூ ரியந்தழங்க
மறைமுழங்க மழைமுழங்கும்
சங்கபட கம்பேரி
தாரைகா ளந்தாளம்
எங்குமெழுந் தெதிரியம்ப
இருவிசும்பு கொடிதூர்ப்ப. 620

619.பொழிப்புரை: திருநாவுக்கரசரும் அங்குத் தங்கியிருந்தார். இங்குத் திருஞானசம்பந்தர் செழுமையான தன்மையுடைய முத்துக்கள் நிறைந்த பெரும்புகழையுடைய சிவிகையின் மீது ஏறி, விடைக் கொடியை உயர்த்திய இறைவரின் திருவடிகளைத் தலைமேற் கொண்டு பேணும் உள்ளத்துடன், இறைவரின் ஒப்பில்லாத பெயரான திருவைந்தெழுத்தை ஓதி இறைவரின் திருநீற்றுடன் விளங்கும் திருமேனியை எண்ணிக் கைதொழுதனர். உள்ளத்தில் எப்போதும் வரும் இறைவர் பெயரால் அன்பு உருகிப் பெருக, கடல் ஓசை போல அடியார்களின் அரகர ஒலியான மகிழ்வொலி அப்பொழுது உலகம் எங்கும் நிறைந்தது.

620.பொழிப்புரை: பெருகி எழுகின்ற திருத்தொண்டர்கள் போற்ற வும், நான்கு திசைகளிலும் மங்கல இயங்கள் ஓங்கி இசைக்கவும், மறையொலி பெருகவும், மேகம் போல ஒலிக்கும் சங்கம் முதலிய ஒலிக் கருவிகள் பலவும், எதிரொலி செய்யவும் பெரிய வானவெளி யைக் கொடிகள் மறைக்கவும்,

குறிப்புரை: படகம், பேரி, தாரை, காளம், தாளம் என்பனவற்றுள், முன்னையது தோற்கருவிகளுள் ஒன்றாகும். ஏனையவை இயங் களின் வகைகளாம்.

621.பொழிப்புரை: மலர்மழையைப் பொழிந்தும், மங்கல வாழ்த்துக்களை இனிதாக இசைத்தும், மலர்களை இட்ட மணமுடைய நீர் நிறைந்த குடங்களையும் அழகிய விளக்குகளையும், நறுமணப் புகைகளுடன் ஏந்தி, நீண்ட தோரணங்களை நிரல்பட அமைத்து, அடியவர்கள் வரவேற்கச் சென்று, ஒரு கலையுடைய மாலைமதி யத்தைச் சூடிய இறைவரின் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்குவாராய்,

2518 மலர்மாரி பொழிந்திழிய
மங்கலவாழ்த் தினிதிசைப்ப
அலர்வாசப் புனற்குடங்கள்
அணிவிளக்குத் தூபமுடன்
நிலைநீடு தோரணங்கள்
நிரைத்தடியார் எதிர்கொள்ளக்
கலைமாலை மதிச்சடையார்
இடம்பலவுங் கைதொழுவார். 621

2519 தெண்டிரைசூழ் கடற்கானல்
திருவகத்தி யான்பள்ளி
அண்டர்பிரான் கழல்வணங்கி
அருந்தமிழ்மா மறைபாடிக்
கொண்டல்பயில் மணற்கோடு
சூழ்கோடிக் குழகர்தமைத்
தொண்டருடன் தொழுதணைந்தார்
தோணிபுரத் தோன்றலார். 622

2520 கண்ணார்ந்த திருநுதலார்
மகிழ்ந்தகடிக் குளம்இறைஞ்சி
எண்ணார்ந்த திருவிடும்பா
வனமேத்தி எழுந்தருளி
மண்ணார்ந்த பதிபிறவும்
மகிழ்தரும்அன் பால்வணங்கிப்
பண்ணார்ந்த தமிழ்பாடிப்
பரவியே செல்கின்றார். 623

622.பொழிப்புரை: தெளிவான அலைகள் சூழ்ந்த கடற்கரையில் உள்ள திருவகத்தியான்பள்ளியில் வீற்றிருக்கும் தேவதேவரான இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, அரிய தமிழ்ப் பெருமறையின் தேவாரப் பதிகத்தைப் பாடி, மேகங்கள் தங்குவதற்கு இடமான மணற்குன்றுகள் சூழ்ந்த திருக்கோடிக் குழகரை அடியார்கள் சூழத் தொழுதவாறே சீகாழித் தலைவர் மேற்சென்றார்.

குறிப்புரை: திருஅகத்தியான் பள்ளியில் அருளிய பதிகம் 'வாடிய வெண்தலை' (தி.2 ப.76) எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணி லமைந்த பதிகமாகும். கோடிக்குழகரை வணங்கி அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

623.பொழிப்புரை: நெற்றிக்கண்ணையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் 'திருக்கடிக்குளம்' என்ற பதியை வணங்கி, மக்களின் மனம்நிறைந்த

2521 திருவுசாத் தானத்துத்
தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிகம்
மால்போற்றும் படிபாடி
இருவினையும் பற்றறுப்பார்
எண்ணிறந்த தொண்டருடன்
பெருகுவிருப் பினராகிப்
பிறபதியும் பணிந்தணைவார். 624

2522 கருங்கழிவே லைப்பாலைக்
கழிநெய்தல் கடந்தருளித்
திருந்தியசீர்ப் புனல்நாட்டுத்
தென்மேல்பால் திசைநோக்கி
மருங்குமிடை தடஞ்சாலி
மாடுசெறி குலைத்தெங்கு
நெருங்கிவளர் கமுகுடுத்த
நிறைமருத வழிச்சென்றார். 625

'திருஇடும்பாவனம்' என்ற பதியையும் ஏத்திச் சென்று, இவ்வுலகத்தில் நிறைந்துள்ள பிறபதிகளையும் மகிழ்வுடன் கூடிய அன் பினால் வணங்கி, அங்கங்கே பண்பொருந்திய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடிய வண்ணமே செல்பவராய்,

குறிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருக்கடிக்குளம் (தி.2 ப.104) – பொடிகொள்மேனி – நட்டராகம். 2. திருஇடும்பாவனம் (தி.1 ப.17) – மணமார்தரு – நட்டபாடை. 'பதிபிறவும்' என்பன தில்லைவளாகம் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் கிடைத்தில.

624.பொழிப்புரை: 'திருவுசாத்தானம்' என்ற பதியில் இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்து, பொருந்திய செந்தமிழ்ப் பதிகத்தை, அப்பதியில் திருமால் வழிபட்டவாற்றை வைத்துப் பாடி, தம்மை வந்தடையும் அடியார்களுக்கு நல்வினை தீவினை என்ற இரண்டின் பற்றுதலை அறுக்கும் ஞானசம்பந்தர், அளவில்லாத திருத்தொண்டர்களுடனே, பெருகும் விருப்பத்தை உடையவராய்ப் பிற பதிகளையும் வணங்கிச் செல்வாராய்,

குறிப்புரை: திருவுசாத்தானத்தில் அருளிய பதிகம், 'நீரிடைத் துயின்றவன்' (தி.3 ப.33) எனத் தொடங்கும் கொல்லிப் பண்ணி லமைந்த பதிகம் ஆகும். இப்பதிகத்தில்,

நீரிடைத் துயின்றவன் தம்பிநீள் சாம்புவான்
போருடைச் சுக்கிரீவன் அனுமான் தொழக்
காருடை நஞ்சுண்டு காத்தருள் செய்த எம்
சீருடைச் சேடர்வாழ் திருவுசாத் தானமே. *(தி.3 ப.33 பா.1)*

2523 சங்கங்கள் வயலெங்கும்
சாலிகழைக் கரும்பெங்கும்
கொங்கெங்கும் நிறைகமலக்
குளிர்வாசத் தடமெங்கும்
அங்கங்கே உழவர்குழாம்
ஆர்க்கின்ற ஒலியெங்கும்
எங்கெங்கும் மலர்ப்படுகர்
இவைகழிய எழுந்தருளி. 626

2524 தடமெங்கும் புனல்குடையும்
தையலார் தொய்யில்நிறம்
இடமெங்கும் அந்தணர்கள்
ஓதுகிடை யாகநிலை
மடமெங்கும் தொண்டர்குழாம்
மனையெங்கும் புனைவதுவை
நடமெங்கும் ஒலியோவா
நற்பதிகள் அவைகடந்து. 627

எனவரும் முதல்பாடலைக் கொண்டே, 'மால் போற்றும்படி பாடி' என்றருளினார் ஆசிரியர். பிறபதிகள் என்பன திருக்களந்தை, திருக் களர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் கிடைத்தில.

625.பொழிப்புரை: கருமையான உப்பங்கழிகளையும் கடலின் பக்கத்தில் உள்ள நெய்தல் நிலத்தையும் கடந்து சென்று, திருந்திய சிறப்புடைய காவிரி நாடான சோழ நாட்டின் தென்மேற்குத் திசையை நோக்கி, அருகில் நெருங்கிய தூறுகொண்டு எழும் பெரிய சாலி என்னும் நெற்பயிர்களையும், எவ்விடத்தும் நெருங்கிய காய்க் குலைகளையுடைய தென்னைகளையும், நெருக்கமாக வளரும் பாக்கு மரங்களையும், சூழக்கொண்ட நிறைந்த மருத நிலத்தின் வழியே சென்றார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

626.பொழிப்புரை: சங்குகள் நிரம்பிய வயல்களில் எங்கும் நெல்லும் கரும்பும் உள்ளன. நறுமணம் எங்கும் கமழும் தாமரைகள் நிறைந்த, குளிர்ந்த மணமுடைய பொய்கைகள் எங்கும் உள்ளன. அங்கங்கே உழவர் கூட்டங்களின் மகிழ்வொலி செய்யும் ஒலிகள் எங்கும் நிறைந்துள்ளன. மலர்கள் நிறைந்த பள்ளமான நிலங்கள் எங்கெங்கும் உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் ஞானசம்பந்தர் கடந்து,

627.பொழிப்புரை: பொய்கைகள் எங்கும் நீராடும் மகளிரின் தொய்யில் குழம்பின் நிறம்; நகர்ப் புறத்தின் இடங்கள் எங்கும் அந்தணர் ஓதும் இசைகளும்,

2525 நீர்நாடு கடந்தருளி
நெடும்புறவிற் குறும்புதல்கள்
கார்நாடு முகைமுல்லைக்
கடிநாறு நிலங்கடந்து
போர்நாடுஞ் சிலைமறவர்
புன்புலவைப் பிடைபோகிச்
சீர்நாடு தென்பாண்டி
நன்னாடு சென்றணைவார். 628

2526 மன்றல்மலர்ப் பிறங்கல்மருங்
கெறிந்துவரு நதிகள்பல
சென்றணைந்து கடந்தேறித்
திரிமருப்பின் கலைபுணர்மான்
கன்றுதெறித் தெனவுகைக்கும்
கானஅதர் கடந்தணைந்தார்
கொன்றைநறுஞ் சடைமுடியார்
மகிழ்ந்ததிருக் கொடுங்குன்றம். 629

வேள்விச் சாலைகளும்; மடங்கள் எங்கும் தொண்டர் கூட்டங்கள்; இல்லங்களில் எங்கும் திருமண நிகழ்வுகள்; ஆடலின் உடன் எங்கும் பாடலின் ஒலிகள்; இவ்வாறுள்ள தன்மைகள் பலவும் நீங்காமல் நிறைந்துள்ள நல்ல ஊர்களையும் ஞானசம்பந்தர் கடந்து,

628.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் நீர் நாட்டைக் கடந்து சென்று, அதன்பின்னர், நீண்ட காடுகளில் உள்ள சிறு புதர்களில் கார் காலத்தை நாடும் முல்லையரும்புகளின் மணம் கமழும் முல்லை நிலங்களைக் கடந்து, போரை நாடும் வில் ஏந்திய மறவர் பயின்று வாழுகின்ற புன்புலங்களான பாலை சார்ந்த இடங்களின் நடுவே சென்று, சீரை விரும்பும் தென்பாண்டியின் கண்ணுள்ள நல்ல நாட்டைச் சென்று அடைவாராய்,

629.பொழிப்புரை: நறுமணமுடைய பூக்குவியல்களை இருமருங்கிலும் அலைகளால் வீசி வருகின்ற பல ஆறுகளையும் கடந்து சென்று, முறுக்குடைய கொம்புகள் பொருந்திய கலைமான்களும் அவற்றுடன் இணைந்து வரும் பெண்மான்களும் அவற்றின் கன்றுகளும் கூட்டமாய் துள்ளிப் பாய்கின்ற நாடுகளின் இடையே உள்ள வழிகளைக் கடந்து, கொன்றை மலர்களின் மணமுடைய சடையையுடைய இறைவர் வீற்றிருக்கும் 'திருக்கொடுங் குன்றத்தைச்' சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2527 கொடுங்குன்றத் தினிதமர்ந்த
கொழும்பவளச் செழுங்குன்றை
அடுங்குன்றம் உரித்தானை
வணங்கிஅருந் தமிழ்பாடி
நெடுங்குன்றம் படர்கானும்
நிறைநாடுங் கடந்துமதி
தொடுங்குன்ற மதில்மதுரைத்
தொன்னகர்வந் தணைகின்றார். 630

2528 இந்நிலை இவர்வந் தெய்த
எண்பெருங் குன்றம் மேவும்
அந்நிலை அமணர் தங்கட்
கழிவுமுன் சாற்ற லுற்றுப்
பன்முறை வெருக்கொண் டுள்ளம்
பதைப்பத்தீக் கனாக்க ளோடும்
துன்னிமித் தங்கள் அங்கு
நிகழ்ந்தன சொல்ல லுற்றாம். 631

2529 பள்ளிகள் மேலும் மாடு
பயில்அமண் பாழி மேலும்
ஒள்ளிதழ் அசோகின் மேலும்
உணவுசெய் கவளங் கையில்
கொள்ளும்மண் டபங்கள் மேலும்
கூகையோ டாந்தை தீய
புள்ளின மான தம்மில்
பூசலிட் டழிவு சாற்றும். 632

630.பொழிப்புரை: திருக்கொடுங்குன்றத்தில் இனிதாய் விரும்பி வீற்றிருக்கும் செழுமையான பவளமலை போன்றவரான, யானையை உரித்த இறைவரை வணங்கி, அரிய தமிழ் மாலையைப் பாடி, நீண்ட குன்றுகளையும் படர்ந்த காடுகளையும் நிறைந்த நாடுகளையும் கடந்து சென்று, சந்திரனைத் தீண்டுமாறு உயர்ந்த மலை போன்ற மதில்களை உடைய மதுரை மாநகரை ஞானசம்பந்தர் சென்று அடைவாராயினார்.

குறிப்புரை: திருக்கொடுங்குன்றத்தில் அருளியது, 'வானிற் பொலி' (தி.1 ப.14) எனத் தொடங்கும் நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

631.பொழிப்புரை: இவ்வாறு ஞானசம்பந்தர் எய்துவாராக, ஆனைமலை முதலிய எண்பெருங் குன்றங்களிலும் வாழ்ந்துவரும் சமணர்களுக்கு, உண்டாக இருக்கும் அழிவை முன்னால் அறியுமாறு செய்து, பன்முறையும் காரணம் இன்றி

2530 பீலியும் தடுக்கும் பாயும்
பிடித்தகை வழுவி வீழக்
கால்களுந் தடுமா றாடிக்
கண்களும் இடமே யாடி
மேல்வரும் அழிவுக் காக
வேறுகா ரணமுங் காணார்
மாலுழந் தறிவு கெட்டு
மயங்கினர் அமண ரெல்லாம். 633

2531 கந்தியர் தம்மில் தாமே
கனன்றெழு கலாங்கள் கொள்ள
வந்தவா றமணர் தம்மில்
மாறுகொண் டூறு செய்ய
பொறைமுதல் வைப்பும் விட்டுச்
சிந்தையிற் செற்ற முன்னாந்
தீக்குணந் தலைநின் றார்கள். 634

அச்சம் கொண்டு மனம் பதைக்குமாறு தீக்கனவுகளுடன் அங்குத் தீயநிமித்தங்கள் பலவும் நிகழ்வன வற்றை இனி யாம் சொல்வாம்.

632.பொழிப்புரை: சமணரின் கோயில்கள் மேலும், அவற்றின் அருகில் சமணக் குருமார் தங்கும் குகைகளின் மேலும், ஒள்ளியஇதழ்களை யுடைய அசோக மரங்களின் மேலும், உணவு செய்யும் கவளங்களைக் கையில் ஏந்திக் கொள்ளுவதற்குரிய மண்டபங்களின் மேலும், கோட்டான்களுடன் ஆந்தைகளும் பிற தீய பறவைக் கூட்டமும் தமக்குள் போர் செய்து, பின் நேர இருக்கும் கேட்டைப் புலப்படுத்தும்.

633.பொழிப்புரை: மயிற் பீலியும், தடுக்கும், பாயும், அவற்றைப் பிடித்த கைப்பிடி முதலியவற்றினின்றும் தாமே நழுவி விழுந்திடவும், கால்களும் பின்னித் தடுமாற்றத்தை அடையவும், கண்களும் இடப் பக்கமாய்த் துடிக்கவும், சமணர்கள் எல்லாம் பின்னால் தமக்கு வரும் அழிவை நீக்குவதற்கு வேறு காரணம் ஒன்றையும் அறியாதவர்களாய் மயக்கம் அடைந்தனர்.

634.பொழிப்புரை: சமணப் பெண்கள், தமக்குள்தாம் சினந்து எழும் கலகங்களைச் செய்தனர்; தேர்ந்த சமண முனிவர்களும் தம்முள் மாறுபட்டு ஒருவர்க் கொருவர் ஊறு செய்தனர்; தங்கள் பழைய நூல்களில் விதித்த பொறுமை முதலிய நற்பண்புகளையும் கைவிட்டு, உள்ளத்தில் சினம் முதலாய தீய குணங்களில் சிறந்து நின்றனர்.

குறிப்புரை: கந்தியர் – சமணத் தவமகளிர். ஆரியாங்கனைகள் என்று அழைக்கப்படுவர்.

2532 இப்படி அமணர் வைகும்
எப்பெயர்ப் பதியும் எய்தும்
ஒப்பில்உற் பாத மெல்லாம்
ஒருவரின் ஒருவர் கூறி
மெய்ப்படு தீக்க னாவும்
வேறுவே றாகக் கண்டு
செப்புவான் புறத்து ளோரும்
தென்னவன் மதுரை சேர்ந்தார். 635

2533 அந்நகர் தன்னில் வாழ்வார்
புறம்புநின் றணைவார் கூடி
மன்னவன் தனக்குங் கூறி
மருண்டவுள் ளத்த ராகித்
துன்னிய அழுக்கு மெய்யில்
தூசிலார் பலரும் ஈண்டி
இன்னன கனவு கண்டோம்
எனஎடுத் தியம்ப லுற்றார். 636

2534 சீர்மலி அசோகு தன்கீழ்
இருந்தநந் தேவர் மேலே
வேரொடு சாய்ந்து வீழக்
கண்டனம் அதன்பின் னாக
ஏர்கொள்முக் குடையுந் தாமும்
எழுந்துகை நாற்றிப் போக
ஊருளோர் ஓடிக் காணக்
கண்டனம் என்று ரைப்பார். 637

635.பொழிப்புரை: இவ்வாறு சமணர்கள் தங்கும் எவ்வகைப்பட்ட பதிகளிலும் பொருந்தி ஒப்பில்லாத தீய நிமித்தங்களையெல்லாம் ஒருவர்க்கொருவர் தங்களுக்குள் சொல்லிக் கொண்டு, தீமை அளிக்கக் கூடிய தீய கனவுகளையும் வெவ்வேறாகக் கண்டு அவற்றையும் சொல்லும் பொருட்டு, வெளியே உள்ளவர்களும் பாண்டியனின் மதுரை யைச் சேர்ந்தனர்.

636.பொழிப்புரை: இவ்வாறு சமணர்கள் தங்கும் எவ்வகைப்பட்ட பதிகளிலும் பொருந்தி ஒப்பில்லாத தீய நிமித்தங்களையெல்லாம் ஒருவர்க்கொருவர் தங்களுக்குள் சொல்லிக் கொண்டு, தீமை அளிக்கக் கூடிய தீய கனவுகளையும் வெவ்வேறாகக் கண்டு அவற்றையும் சொல்லும் பொருட்டு, வெளியே உள்ளவர்களும் பாண்டியனின் மதுரையைச் சேர்ந்தனர்.

637.பொழிப்புரை: ‘சிறந்த அசோக மரத்தின் கீழ் அமர்ந்தருளிய நம் அருகக் கடவுளின் மீது அம்மரம் வேரொடு சாய்ந்து வீழப் பார்த்தோம். அதன்பின்பு

2535 குண்டிகை தகர்த்துப் பாயும்
பீறியோர் குரத்தி யோடப்
பண்டிதர் பாழி நின்றுங்
கழுதைமேற் படர்வார் தம்பின்
ஒண்டொடி இய்க்கி யாரும்
உளையிட்டுப் புலம்பி யோடக்
கண்டனம் என்று சொன்னார்
கையறு கவலை யுற்றார். 638

2536 கானிடை நட்ட மாடும்
கண்ணுதல் தொண்ட ரெல்லாம்
மீனவன் மதுரை தன்னில்
விரவிடக் கண்டோ மென்பார்
கோனவன் தானும் வெய்ய
கொழுந்தழல் மூழ்கக் கண்டோம்
ஆனபி னெழவுங் கண்டோம்
அதிசய மிதுவாம் என்பார். 639

2537 மழவிடை இளங்கன் றொன்று
வந்துநங் கழகந் தன்னை
உழறிடச் சிதறி யோடி
ஒருவருந் தடுக்க அஞ்சி
விழவொரு புகலு மின்றி
மேதினி தன்னை விட்டு
நிழலிலா மரங்கள் ஏறி
நின்றிடக் கண்டோம் என்பார். 640

அழகிய முக்குடையும் தாமுமாக அத்தேவர் எழுந்து கைகளைத் தொங்க விட்டுப் போக ஊரவர் ஓடிச் சென்று காணவும் கண்டோம்' என்று உரைப்பவர்கள்,

குறிப்புரை : நாற்றிப்போக – தொங்கவிட்டுச் செல்ல.

638.பொழிப்புரை: 'கமண்டலத்தை உடைத்துப் பாயையும் கிழித்து ஒரு பெண் குரு ஓட, புலமை பெற்ற சமண முனிவர்கள் தம் குகைகளி லிருந்து கழுதைகள் மேல் ஏறிச் செல்வாராக, அவர்களின் பின்னால் ஒளியுடைய வளையலை அணிந்த தவப் பெண்களும் ஊளையிட்டு அழுது கொண்டு ஓடக் கண்டோம்!' என்று கவலை கொண்டவர் களாய் உரைத்தனர்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

639.பொழிப்புரை: 'சுடுகாட்டில் நடனம் ஆடும் நெற்றிக்கண்ணை உடைய சிவபெருமானின் அடியார் எல்லாம், மீன்கொடியையுடைய பாண்டி யனின் மதுரையில் வந்திடக் கண்டோம்' என்றனர் சிலர். 'மதுரையின் மன்னனும் வெவ்விய கொழுந்து விடும் தீயில் முழுகக் கண்டோம். முழுகிய அவன், பின்பு அதனின்று மேல் எழுவதையும் பார்த்தோம், ஈதோர் அதிசயம்' என்பார்,

2538 ஆவதென் பாவி காள்இக்
கனாத்திறம் அடிகள் மார்க்கு
மேவிய தீங்கு தன்னை
விளைப்பது திடமே என்று
நோவுறு மனத்த ராகி
நுகர்பெரும் பதமும் கொள்ளார்
யாவது செயலென் றெண்ணி
இடர்உழன் றழுங்கி னார்கள். 641

2539 அவ்வகை அவர்க ளெல்லாம்
அந்நிலை மையர்க ளாகச்
சைவநன் மரபில் வந்த
தடமயில் மடமென் சாயல்
பைவளர் அரவுஏர் அல்குல்
பாண்டிமா தேவி யார்க்கும்
மெய்வகை அமைச்ச னார்க்கும்
விளங்குநன் னிமித்தம் மேன்மேல். 642

640.பொழிப்புரை: 'இளமையுடைய ஆன்கன்று ஒன்று வந்து, நம் சங்கத்தைச் சுழல மிதித்துக் கலக்க, அதனால் சிதறுண்டு ஓடி, யாரும் அதைத் தடுக்க அஞ்சி, அடைக்கலமாய் விழுந்து ஒளிக்க, வேறு ஒரு புகலிடமும் இல்லாது, பூமியை விட்டு, நிழல் இல்லாத மரங்களின் மீது ஏறி நிற்கவும் பார்த்தோம்' என்பார்,

641.பொழிப்புரை: 'பாவிகளே! இக்கனவின் விளைவுதான் யாதோ ? எண்ணிப் பார்க்கின், இந்தக் கனவின் விளைவு நம் அடியார்களுக்குப் பொருந்திய தீமையை விளைவிப்பது உறுதியாகும்!' எனத் துணிந்து சொல்லி, துன்பம் உடைய மனம் கொண்டவராய், உண்ணத் தக்க உணவுகளையும் உண்ணாதவர்களாய், என்ன செய்வது ? என்று நினைத்துத் துன்பமடைந்து இவற்றைக் கேட்பவர்கள் வருந்தினார்கள்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

642.பொழிப்புரை: அவ்வாறு அமணர்கள் எல்லாம் அத்தகைய வருத்தமுற்றவர்களாக, சைவ நன்மரபில் தோன்றிய மாமயில் போன்ற இளமையாகிய மெல்லிய சாயலையும், பாம்பின் படத்தைப் போன்ற அல்குலையும் உடைய பாண்டிமா தேவியரான மங்கையர்க்கரசியாருக்கும், உண்மை நெறியில் நிற்கும் குலச்சிறையாருக்கும் நல்ல நிமித்தங்கள் மேன் மேலும் நிகழ்வனவாயின.

643.பொழிப்புரை: அளவற்ற மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கும் அத்தகைய அரிய பெரிய நல்ல நிமித்தங்கள் வந்து பெருக, மனதில் மகிழ்ச்சியை உணரும் அவ்வமையத்தில், உலகம் உய்யும் பொருட்டாக வந்து தோன்றிய, வளரும் ஒளியையுடைய, ஞான அமுதுண்ட ஞானசம் பந்தர் வந்து கொண்டிருக்கிறார்

2540 அளவிலா மகிழ்ச்சி காட்டும்
அரும்பெரு நிமித்தம் எய்த
உளமகிழ் வுணருங் காலை
உலகெலாம் உய்ய வந்த
வளரொளி ஞானம் உண்டார்
வந்தணைந் தருளும் வார்த்தை
கிளர்வுறும் ஓகை கூறி
வந்தவர் மொழியக் கேட்டார். 643

2541 அம்மொழி விளம்பி னோர்க்கு
வேண்டுவ அடைய நல்கி
மெய்ம்மையில் விளங்கு காதல்
விருப்புறு வெள்ளம் ஓங்கத்
தம்மையும் அறியா வண்ணம்
கைமிக்குத் தழைத்துப் பொங்கி
விம்மிய மகிழ்ச்சி கூர
மேவிய சிறப்பின் மிக்கார். 644

2542 மங்கையர்க் கரசி யார்பால்
வந்தடி வணங்கி நின்ற
கொங்கலர் தெரிய லாராம்
குலச்சிறை யாரை நோக்கி
நங்கள்தம் பிரானா ராய
ஞானபோ னகர்முன் பெய்தி
இங்கெழுந் தருள உய்ந்தோம்
எனஎதிர் கொள்ளும் என்றார். 645

எனும் சொல்லை, கிளர்ச்சி பொருந் திய உவகைச்செய்தியை, அறிந்தவர்களாய் ஆண்டு வந்தவர்கள் கூற, அம்மையாரும் குலச்சிறையாரும் கேட்டனர்.

644.பொழிப்புரை: அத்தகைய நற்சொல்லைக் கூறியவர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றை நிறைய வழங்கி, மெய்ம்மையில் விளங்கும் விருப்பம் பொருந்திய அன்பு வெள்ளமானது பெருகிட, தம்மையும் அறியாத நிலையில் எல்லை கடந்து பொங்கித் திரண்ட மகிழ்ச்சி பெருக, இவ்வாறு பொருந்திய சிறப்புமிக்கவர் ஆயினர்.

645.பொழிப்புரை: மங்கையர்க்கரசியார் தம்மிடம் வந்து அடி வணங்கிய குலச்சிறையாரை நோக்கி, 'நம் பெருமானாரான ஞான அமுது உண்டவர் திருமுன்பு சென்று சேர்ந்து 'இங்குத் தாங்கள் எழுந்தருளியமையால் யாங்கள் உய்வு பெற்றோம்' எனக் கூறி வரவேற்பீராக! என மொழிந்தார்.

2543 மன்றலங் குழலி னாரை
வணங்கிப் போந் தமைச்சனாரும்
வென்றிவே லரச னுக்கும்
உறுதியே எனநி னைந்து
பொன்திகழ் மாட வீதி
மதுரையின் புறத்துப் போகி
இன்தமிழ் மறைதந் தாரை
எதிர்கொள எய்துங் காலை. 646

2544 அம்புய மலராள் போல்வாள்
ஆலவாய் அமர்ந்தார் தம்மைக்
கும்பிட வேண்டு மென்று
கொற்றவன் தனக்கும் கூறித்
தம்பரி சனங்கள் சூழத்
தனித்தடை யோடும் சென்று
நம்பரை வணங்கித் தாமும்
நல்வர வேற்று நின்றார். 647

646.பொழிப்புரை: அமைச்சரான குலச்சிறையாரும், மணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியாரை வணங்கி, வெளியே வந்து, 'வெற்றியையுடைய மன்னருக்கும் இச்செயல் உறுதியை அளிப்பதே ஆகும்' என்று மனத்தில் எண்ணி, பொன் வேலைப்பாடுகள் பொருந்தி விளங்கும் மாடங்களையுடைய திருவீதிகளை உடைய மதுரையின் புறத்தே விரைவாகச் சென்று, இனிய தமிழால் மறைகளை அருளிச்செய்துவரும் சம்பந்தரை வரவேற்கும் பொருட் டாய்ச் செல்லும் பொழுது,

குறிப்புரை: அரசியாரின் ஆணைவழியே செல்லினும், அச்செயல் அரசருக்கும் உய்திபயத்தற் சிறப்புடையதாதலின் அவ்வாறு சென்றார் என்பதாம். உறுதி உழையிருந்தான் கூறல் கடனாதலின் இச்செயற்பாடும் அன்னதாதல் வேண்டுமன்றோ ? எனவே அச்செயல் ஏற்புடைத் தேயாம்.

647.பொழிப்புரை: தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளைப் போன்ற மங்கையர்க்கரசியார், திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் பெருமானைத் தாம் சென்று கும்பிட வேண்டும் என்று மன்னனுக்குக் கூறி, தம்பணியாளர்கள் சூழ்ந்து வர, தனித்த காவலுடன் சென்று தாமும் ஞானசம்பந்தரை வரவேற்க நின்றார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

648.பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் அருட்செல்வம் பொருந்திய அழகிய முத்துச் சிவிகையின் மேலே வணங்கியவாறு வருகின்ற நிலவு பொழியும் மதிபோல்

2545 திருநிலவு மணிமுத்தின்
சிவிகையின்மேல் சேவித்து
வருநிலவு தருமதிபோல்
வளரொளிவெண் குடைநிழற்றப்
பெருகொளிய திருநீற்றுத்
தொண்டர்குழாம் பெருகிவர
அருள்பெருக வருஞானத்
தமுதுண்டார் அணைகின்றார். 648

2546 துந்துபிகள் முதலாய
தூரியங்கள் கிளராமே
அந்தணராம் மாதவர்கள்
ஆயிரமா மறையெடுப்ப
வந்தெழும்மங் கலநாதம்
மாதிரம்உட் படமுழங்கச்
செந்தமிழ்மா ருதம்எதிர்கொண்
டெம்மருங்குஞ் சேவிப்ப. 649

2547 பண்ணியவஞ் சனைத்தவத்தால்
பஞ்சவன்நாட் டிடைப்பரந்த
எண்ணில்அமண் எனும்பாவ
இருஞ்சேனை இரிந்தோட
மண்ணுலக மேயன்றி
வானுலகம் செய்தபெரும்
புண்ணியத்தின் படையெழுச்சி
போலெய்தும் பொலிவெய்த. 650

வளரும் ஒளி பொருந்திய முத்து வெண் குடை நிழலைச் செய்யவும், பெருகும் ஒளியுடைய திருநீறணிந்த திருத் தொண்டர்களின் கூட்டம் சூழ்ந்து வரவும், திருவருள் பெருக வந்து தோன்றிய சிவஞான அமுது உண்ட சம்பந்தர் மதுரையை வந்தடைவாராயினர்.

649.பொழிப்புரை: துந்துபி முதலான இயங்களின் ஓசை மேல் எழாமல், அந்தணர்களான மறைமுனிவர்கள் பலமறைகளை எடுத்துச் சொல்லவும், வந்து எழுகின்ற மங்கல ஒலிகள் எல்லாத் திசைகளிலும் ஒலிக்கவும், செந்தமிழுடன் வரும் தென்றற் காற்று எதிர்கொண்டு வரவேற்று எம்மருங்கும் வழிபடவும்,

650.பொழிப்புரை: செய்த வஞ்சனை பொருந்திய தவத்தை நிலைக்களனாகக் கொண்டு, பாண்டி நாட்டில் பரவிய எண்ணற்ற சமணம் என்ற பாவமான பெரிய

2548 துன்னும்முழு வுடல்துகளால்
சூழும்உணர் வினில்துகளால்
அன்னெறியிற் செறிந்தடைந்த
அமண்மாசு கழுவுதற்கு
மன்னியொளிர் வெண்மையினால்
தூய்மையினால் வழுதியர்தம்
கன்னிநாட் டிடைக்கங்கை
அணைந்ததெனுங் கவின்காட்ட. 651

2549 பானல்வயல் தமிழ்நாடு
பழிநாடும் படிபரந்த
மானமிலா அமண்என்னும்
வல்லிருள்போய் மாய்வதனுக்
கானபெரு கொளிப்பரப்பால்
அண்டமெலாம் கொண்டதொரு
ஞானமணி விளக்கெழுந்து
வருவதென நலம்படைப்ப. 652

படை உடைந்து ஓடும்படியாக, இவ்வுலகம் அல்லாமல் வான் உலகமும் கூடிச் செய்ததான பெரும் புண்ணியமான படைஎழுச்சியைப் போலப் பொருந்திய பொலிவு உண்டாகவும்,

குறிப்புரை: எண்ணில் சேனை எனக் கூட்டுக.

651.பொழிப்புரை: நெருங்கிப் பொருந்தியுள்ள உடல் அழுக்கி னாலும், தீய சூழ்ச்சி யையுடைய உணர்வின் மாசினாலும், நெறியல் லாத நெறியில் முழுதும் சேர்ந்த சமணம் என்ற அழுக்கைக் கழுவித் தூய்மை ஆக்குவதற்காக, நிலைபெற்று விளங்கும் வெண்மையாலும், தூய தன்மையாலும், கங்கையாறே பாண்டியரின் கன்னிநாட்டில் வந்து சேர்ந்ததைப் போன்ற அழகை எடுத்துக் காட்டவும்,

குறிப்புரை: கங்கை வெண்மையும் தூய்மையும் உடையது. ஞான சம்பந்தரும் வெண்ணீற்று ஒளியும், திருவைந்தெழுத்தை இடையறாது நினைந்து வருவதாலாய உள்ளத் தூய்மையும் உடையவர். ஆதலின் இவர் வருகை, கங்கையாற்றின் வருகையை ஒப்பதாயிற்று.

652.பொழிப்புரை: குவளை மலர்களையுடைய வயல்கள் சூழ்ந்த தமிழ்நாடானது பழியை அடையுமாறு, அங்குப் பரந்து சூழ்ந்த மானம் இல்லாத சமணம் என்னும் வன்மையான இருளானது கெட்டு மாய்வ தற்காகப் பெருகிய ஒளியின் ஆய பரப்பினால், எல்லா அண்டங் களையும் தன் நிறைவுள் அடக்கிக் கொண்டதான ஒப்பில்லாத ஞான விளக்கு ஒன்று, எழுந்து வருவதைப் போன்ற நன்மையைச் செய்யவும்,

2550 புரசைவயக் கடகளிற்றுப்
பூழியர்வண் டமிழ்நாட்டுத்
தரைசெய்தவப் பயன்விளங்கச்
சைவநெறி தழைத்தோங்க
உரைசெய்திருப் பேர்பலவும்
ஊதுமணிச் சின்னமெலாம்
பரசமய கோளரிவந்
தான்என்றுபணிமாற. 653

2551 இப்பரி சணையும் சண்பையர் பெருமான்
எழுந்தரு ளும்பொழு திசைக்கும்
ஒப்பில்நித் திலப்பொன் தனிப்பெருங் காளம்
உலகுய்ய ஒலித்தெழும் ஓசை
செப்பரும் பெருமைக் குலச்சிறை யார்தம்
செவிநிறை அமுதெனத் தேக்க
அப்பொழு தறிந்து தலத்தின்மேற் பணிந்தே
அளப்பருங் களிப்பின ரானார். 654

653.பொழிப்புரை: கழுத்தில் கயிற்றையும், வெற்றியையும், மதத்தையும் கொண்ட யானையையுமுடைய பாண்டியரின் தமிழ்நிலம் செய்த தவத்தின் பயன் விளங்கவும், சைவநெறி தழைத்தோங்கவும், போற்றிக் கூறத்தகும் எல்லாப் பெயர்களையும் எடுத்து ஒலிக்கும் முத்துச் சின்னங்கள் யாவும் 'பரசமய கோளரி வந்தான்' என இயம்பவும்,

குறிப்புரை: பணிமாற – இயம்பவும்

654.பொழிப்புரை: இவ்வாறாய இயல்புடன் அணைகின்ற சீகாழித் தலைவர் வரும்பொழுது, இசைக்கின்ற ஒப்பில்லாத முத்துக்களாலான அழகிய தனிக் காளமானவை உலகம் உய்ய எடுத்துச் சொல்வதால் எழும் ஓசையானது, சொலற்கரிய பெருமையுடைய குலச்சிறையாரின் திருச்செவிகளில் நிறையும் அமுதம் போல் பெருகிட, அப் பொழுதே அறிந்து, நிலத்தின்மீது உடல்பட விழுந்து, பணிந்து, அளப்பதற்கு அரிய மகிழ்ச்சியுடையவர் ஆயினார்.

குறிப்புரை: இவ் ஆறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

655.பொழிப்புரை: வணங்கிக் கூப்பிய கைகளும் தலையின் மேலே சேர விரைந்து சென்று அணைவாராகி, நஞ்சையுண்ட கண்டரான இறைவரின் மகனாருடன் வரும் நல்ல தவமுடைய அடியவர்களின் கடல் போன்ற திருக்கூட்டத்தை, உள்ளத்தில் நிரம்பிய ஆசை முன் செல்ல அகநோக்கில் அறிந்தாராதலால், பாண்டிய மன்னரின் அமைச்சருள் தலைவராகிய குலச்சிறையார் பாங்குறச் சென்று, நீண்ட நிலத்தின்மீது திருமேனி பொருந்த விழுந்து வணங்கினார்.

2552 அஞ்சலி குவித்த கரங்களும் தலைமேல்
அணைந்திடக் கடிதுசென் றணைவார்
நஞ்சணி கண்டர் தந்திரு மகனா
ருடன்வரு நற்றவக் கடலை
நெஞ்சினில் நிறைந்த ஆர்வமுன் செல்லக்
கண்டு நீள் நிலத்திடைத் தாழ்ந்து
பஞ்சவர் பெருமான் மந்திரித் தலைவர்
பாங்குற அணைந்துமுன் பணிந்தார். 655

2553 நிலமிசைப் பணிந்த குலச்சிறை யாரை
நீடிய பெருந்தவத் தொண்டர்
பலரும்முன் னணைந்து வணங்கிமற் றவர்தாம்
படியின்நின் றெழாவகை கண்டு
மலர்மிசைப் புத்தேள் வழிபடும் புகலி
வைதிகச் சேகரர் பாதம்
குலவிஅங் கணைந்தார் தென்னவ னமைச்சர்
குலச்சிறை யார்எனக் கூற. 656

2554 சிரபுரச் செல்வர் அவருரை கேட்டுத்
திருமுகத் தாமரை மலர்ந்து
விரவொளி முத்தின் சிவிகைநின் றிழிந்து
விரைந்து சென் றவர்தமை அணைந்து
கைதொழு தவரும்முன் நிற்ப
வரமிகு தவத்தால் அவரையே நோக்கி 657
வள்ளலார் மதுரவாக் களிப்பார்.

656.பொழிப்புரை: நிலத்தின் மீது விழுந்து வணங்கிய குலச்சிறை யாரை, நீண்ட பெருந்தவத்தவரான தொண்டர்கள் பலரும் முன் வந்து சேர்ந்து வணங்கி, மற்று அவர் நிலத்தில் விழுந்தவர் எழாமல் இருந்த வகையினைப் பார்த்து, நான்முகன் வழிபட்ட சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தரின் திருவடிகளை வணங்கி, 'அங்கும் பாண்டிய மன்னரின் அமைச்சரான குலச்சிறையார் வந்துள்ளார்' எனக்கூற,

657.பொழிப்புரை: சீகாழிச் செல்வரான பிள்ளையார், அவர்கள் கூறக் கேட்டு, முகமான தாமரை மலர்ந்து, பொருந்திய ஒளியை யுடைய முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி விரைவாகச் சென்று, அக்குலச்சிறையாரை அடைந்து பற்றி மேல்எடுப்ப, அக்குலச்சிறையாரும் கைதொழுது திருமுன்பு நிற்க, வரம்மிகும் செவ்விய தன்மை யுடன் நின்ற அவரது தவம் காரணமாக அவரையே பார்த்து, ஞான சம்பந்தர் இனிய திருவாக்கை அளிப்பவராய்,

658.பொழிப்புரை: 'சோழமன்னரின் மகளாரான மங்கையர்க்கரசி அம்மையாருக்கும், திருந்திய சிந்தையுடைய உமக்கும் சிவபெரு மானின் திருவருள்பெருகும்

2555 செம்பியர் பெருமான் குலமக ளார்க்குந்
திருந்திய சிந்தையீர் உமக்கும்
நம்பெரு மான்தன் திருவருள் பெருகும்
நன்மைதான் வாலிதே என்ன
வம்பலர் அலங்கல் மந்திரி யாரும்
மண்மிசைத் தாழ்ந்தடி வணங்கித்
தம்பெருந் தவத்தின் பயனனை யார்க்குத்
தன்மையாம் நிலையுரைக் கின்றார். 658

2556 சென்றகா லத்தின் பழுதிலாத் திறமும்
இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனால்
எற்றைக்குந் திருவருள் உடையேம்
நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும்
நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்துவென்றிகொள்
திருநீற் றொளியினில் விளங்கும்
மேன்மையும் படைத்தனம் என்பார். 659

2557 இங்கெழுந் தருளும் பெருமைகேட் டருளி
எய்துதற் கரியபே றெய்தி
மங்கையர்க் கரசி யாரும்நம் முடைய
வாழ்வெழுந் தருளிய தென்றே
அங்குநீர் எதிர்சென் றடிபணி வீர்என்
றருள்செய்தார் எனத்தொழு தார்வம்
பொங்கிய களிப்பால் மீளவும் பணிந்து
போற்றினார் புரவலன் அமைச்சர். 660

நலம்தான் சிறந்துள்ளதே !' எனக் கூற, மணம் கமழும் மாலைசூடிய அமைச்சரும் நிலமுற வணங்கி நின்று, தம் பெருந்தவத்தின் பயனைப் போன்ற ஞானசம்பந்தருக்கு, அந்நாட்டில் நிகழ்ந்த நிலைமையை எடுத்துச் சொல்வாராய்,

குறிப்புரை: சிறந்துள்ளதே என்றது, சிறந்துள்ளதன்றோ என வினவும் குறிப்புப்பட நின்றது.

659.பொழிப்புரை: 'சென்ற காலத்தில் பழுது இன்றி நின்ற இயல்பும், எதிர்காலத்தில் வரும் சிறப்புடைய திறமும், இன்று இங்குத் தாங்கள் எழுந்தருளப் பெற்றதால் விளங்கும். இதனால் முக்காலத்திலும் திரு வருள் உடையோம். நன்மையில்லாத சமண சமயத்தில் அழுந்திய இந்த நாடும் நற்றமிழ் மன்னனும் உய்வு பெற்று வெற்றிகொள்ளும் திரு நீற்று ஒளியினில் விளங்கும் மேன்மையையும் பெற்றோம்.' என்பாராய்,

குறிப்புரை: பிள்ளையார் முன் வினாவிய வினாவிற்கு விடையாய் இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. கடந்த காலத்தில் யாங்கள் செய்த தவத் தால் தாங்கள்

2558 ஆங்ஙனம் போற்றி அடிபணிந் தவர்மேல்
அளவிலா அருள்புரி கருணை
தாங்கிய மொழியால் தகுவன விளம்பித்
தலையளித் தருளும்அப் பொழுதில்
ஓங்கெயில் புடைசூழ் மதுரைதோன் றுதலும்
உயர்தவத் தொண்டரை நோக்கி
ஈங்குநம் பெருமான் திருவால வாய்மற்
றெம்மருங் கினதென வினவ. 661

2559 அன்பராய் அவர்முன் பணிந்தசீ ரடியார்
அண்ணலார் அடியிணை வணங்கி
முன்புநின் றெடுத்த கைகளாற் காட்டி
முருகலர் சோலைகள் சூழ்ந்து
மின்பொலி விசும்பை அளக்குநீள் கொடிசூழ்
வியனெடுங் கோபுரந் தோன்றும்
என்பணி அணிவார் இனிதமர்ந் தருளுந்
திருவால வாய்இது வென்றார். 662

இதுபொழுது எழுந்தருள, இந்நற்பேற்றால் எதிர்காலமும் நன்மை பெருக அருள் நெறியே மிகுவதாகும் என்பது விடையாகும்.

660.பொழிப்புரை: இங்குத் தாங்கள் எழுந்தருளியதைக் கேட்ட உடனே, மங்கையர்க்கரசியாரும் 'நம்முடைய வாழ்வு எழுந்தருளி வருகின்றது' என இயம்பி 'அங்கு நீவிர் எதிர்சென்று வரவேற்றுத் திருவடிகளைப் பணிவீர்' என அருள் செய்தார் என்று அன்பு பொருந்திய களிப்பினால் வணங்கி அரசனின் அமைச்சரான குலச்சிறையார் போற்றினார்.

குறிப்புரை : இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

661.பொழிப்புரை: அவ்வாறு சொல்லித் திருவடியை வணங்க, ஞானசம்பந்தர் அளவற்ற கருணைமிக்க சொற்களால் பொருந்திய வற்றைச் சொல்லி, அருள் செய்தபோது, உயர்ந்த மதில்கள் நாற்புறத் தும் சூழ்ந்த மதுரையம்பதி கண்ணில் புலப்படக் கண்டு, உயர்ந்த தவத்தையுடைய தொண்டரைப் பார்த்து 'இவ்விடத்து நம் இறைவர் எழுந் தருளுகின்ற திருவாலவாயானது எம்மருங்கில் உள்ளது?' என வினவ,

662.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் வினவப் பெற்ற சிறப்புடைய அடியவரான குலச்சிறையார், ஞானசம்பந்தரின் இருதிருவடிகளையும் வணங்கித் திருமுன்பு நின்று, எடுத்த கைகளால் சுட்டிக்காட்டி, 'மணம் கமழும் சோலைகளால் சூழப்பட்டு, ஒளிவிளங்கும் வானை அளக்கும்படி நீண்ட கொடிகள் சூழ்ந்த

2560 தொண்டர்தாம் போற்றிக் காட்டிடக் கண்டு
துணைமலர்க் கரங்குவித் தருளி
மண்டுபே ரன்பால் மண்மிசைப் பணிந்து
மங்கையர்க் கரசிஎன் றெடுத்தே
எண்டிசை பரவும் ஆலவாய் ஆவ
திதுவேஎன் றிருவர்தம் பணியும்
கொண்டமை சிறப்பித் தருளிநற் பதிகம்
பாடினார் குவலயம் போற்ற. 663

2561 பாடிய பதிகம் பரவியே வந்து
தேடுமால் அயனுக் கரியவர் மகிழ்ந்த
திருவால வாய்மருங் கணைந்து
நீடுயர் செல்வக் கோபுரம் இறைஞ்சி
நிறைபெரு விருப்புடன் புக்கு
மாடுசூழ் வலங்கொண் டுடையவர் கோயில்
மந்திரி யாருடன் புகுந்தார். 664

பெரிய நெடிய கோபுரங்கள் தோன் றும் இடமே, எலும்பின் அணிகளை அணிந்த இறைவர் இனிதாய் விரும்பி, வீற்றிருக்கும் திருவாலவாய் ஆகும்' என உரைத்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

663.பொழிப்புரை: பெருந்தொண்டரான குலச்சிறையார் தாமே இவ்வாறு போற்றிக் காட்டக் கண்டு, மலர் போன்ற கைகளைத் தலை மீது குவித்து, மீதூர்ந்த அன்பினால், தரையின் மீது விழுந்து, பணிந்து, எழுந்து நின்று, 'மங்கையர்க்கரசி' எனத் தொடங்கி, எண்திசையில் உள்ளவர்களும் போற்றும் திரு ஆலவாய் ஆவது இதுவே என்ற நிறை வுடன் கூடிய, அம்மையாரும் அமைச்சருமாகிய இருவரின் தொண்டு களையும் சிறப்பித்தருளிய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: 'மங்கையர்க்கரசி' (தி.3 ப.120) எனத் தொடங்கும் பதிகம் புறநீர்மைப் பண்ணிலமைந்ததாகும். இப்பதிகத்தில் 1, 3, 5, 7, 9 ஆகிய பாடல்களில் மங்கையர்க்கரசியாரையும், 2, 4, 6, 8, 10 ஆகிய பாடல்களில் குலச்சிறையாரையும் சிறப்பித்தருளிய பிள்ளையார், திருக்கடைக்காப்பில் 'பன்னலம் புணரும் பாண்டிமாதேவி குலச்சிறை எனும் இவர் பணியும் அந்நலம் பெறுசீர் ஆலவாய்' என இருவரையும் ஒருங்கு சிறப்பித்து அருளியுள்ளார். இதனை உளங்கொண்டே ஆசிரியர், 'இருவர் தம் பணியும் கொண்டமை சிறப்பித்தருளி நற்பதிகம் பாடினார்' என்றார்.

664.பொழிப்புரை: அவ்வாறு பாடிய திருப்பதிகத்தில் போற்றியவாறே வந்து, அரியபண்புடைய அடியவரோடும், தேடும் திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும்

2562 ஆளும் அங்கணர் ஆலவாய்
அமர்ந்தினி திருந்த
காள கண்டரைக் கண்களின்
பயன்பெறக் கண்டு
நீள வந்தெழும் அன்பினால்
பணிந்தெழ நிறையார்
மீள வும்பல முறைநில
முறவிழுந் தெழுவார். 665

2563 அங்கம் எட்டினும் ஐந்தினும்
அளவின்றி வணங்கிப்
பொங்கு காதலின் மெய்ம்மயிர்ப்
புளகமும் பொழியும்
செங்கண் நீர்தரும் அருவியுந்
திகழ்திரு மேனி
எங்கு மாகிநின் றேத்தினார்
புகலியர் இறைவர். 666

அரிய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருவாலவாய்க் கோயிலின் அருகே அடைந்து, நீண்ட உயர்ந்த கோபுரத்தின் உள்ளே புகுந்து, அருகேயுள்ள மாளிகையை வலமாகச் சூழ்ந்து வந்து, இறைவரின் கோயிலுள் அமைச்சர் குலச்சிறையாருடன் புகுந்தார்.

665.பொழிப்புரை: உயிர்களை ஆட்கொண்டருளுகின்ற அழகிய கண்ணை உடையவராய் ஆலவாயில் விரும்பி இனிதாக வீற்றிருக்கும் கரிய கழுத்தை உடைய இறைவரை, கண்கள் பெற்ற இனிய பயனை அடையுமாறு வழிபட்டு, நீள நினைந்து எழும் அன்பினால் பணிந்து எழுந்தும், அமைதி பெறாதவராய், திரும்பவும் நிலமிசைப் பலமுறை விழுந்து வணங்கி எழுவார் ஆனார்.

666.பொழிப்புரை: எட்டு உறுப்புகளாலும், ஐந்து உறுப்புகளாலும் அளவுபடாத வணக்கங்கள் செய்து, உள்ளத்தில் நிறைவு பொங்கி எழும் அன்பின் மிகுதியால் உடலில் மயிர்க்கூச்செறிதலும், சிவந்த கண்கள் பொழிகின்ற நீர் அருவிபோன்று பெருகுதலும், திருநீற்றின் ஒளி விளங்கும் திருமேனி முழுவதும் பொருந்துமாறு நின்று, சீகாழித் தலைவர் வணங்கிப் போற்றினார்.

667.பொழிப்புரை: 'நீலமாமிடற்று ஆலவாயிலான்' எனத் தொடங்கி, நிலவும் மூல மான 'திரு இருக்குக் குறள்' பதிகத்தைப் பாடிப் பொருந் திய மேன்மையுடைய தலைச் சங்கப் புலவரான சோமசுந்தரப் பெருமான் திருமுன்பு, ஒழுக்கத்தால் மிக்க மாதவமுடைய தொண்டர் ஆன குலச்சிறையாருடன் கூடி அன்பினுள் மகிழ்ந்தார்.

2564 நீல மாமிடற் றாலவா
யான்என நிலவும்
மூல மாகிய திருவிருக்
குக்குறள் மொழிந்து
சீல மாதவத் திருத்தொண்டர்
தம்மொடும் திளைத்தார்
சாலு மேன்மையில் தலைச்சங்கப்
புலவனார் தம்முன். 667

2565 சேர்த்தும் இன்னிசைப் பதிகமுந்
திருக்கடைக் காப்புச்
சார்த்தி நல்லிசைத் தண்தமிழ்ச்
சொல்மலர் மாலை
போர்த்தும் இன்புறப் பாடிவெண்
பிறையணி சென்னி
மூர்த்தி யார்கழல் பரவியே
திருமுன்றில் அணைய. 668

2566 பிள்ளையார் எழுந் தருளிமுன்
புகுதும்அப் பொழுது
வெள்ள நீர்பொதி வேணியார்
தமைத்தொழும் விருப்பால்
உள்ள ணைந்திட எதிர்செலா
தொருமருங் கொதுங்கும்
தெள்ளு நீர்விழித் தெரிவையார்
சென்றுமுன் பெய்த. 669

குறிப்புரை: அளவில் அமைந்த ஈரடிகளைக் கொண்ட பாவகை திருவிருக் குக்குறள் ஆகும். இவ்வகையில் அமைந்த இத்தொடக்கமுடைய பதிகம், குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.1 ப.94).

668.பொழிப்புரை: கருதிய பயனைச் சேர்க்கின்ற இனிய இசையை உடைய இப் பதிகத்தையும் திருக்கடைக்காப்புடன் சாத்தி நிறைவாக்கி, நல்ல இசையுடைய தமிழ்ச் சொல்லால் ஆன மலர் மாலையைத் திரும் பவும் இன்பம் பொருந்தப் பாடி, வெண்மையான பிறைச்சந்திரனை அணிந்த முடியையுடையவரின் திருவடிகளைப் போற்றி, திருமுன் றிலை வந்து அணையும் பொழுதில்,

குறிப்புரை:பேர்த்தும் இன்புறப் பாடிய பதிகம் கிடைத்திலது.

669.பொழிப்புரை: முன்னர்ப் பிள்ளையார், திருக்கோயிலினுள் புகுந்த

2567 மருங்கின் மந்திரி யார்பிள்ளை
யார்கழல் வணங்கிக்
கருங்கு ழற்கற்றை மேற்குவி
கைத்தளிர் உடையார்
பருங்கை யானைவாழ் வளவர்கோன்
பாவையார் என்னப்
பெருங்க ளிப்புடன் விரைந்தெதிர்
பிள்ளையார் அணைந்தார். 670

2568 தென்ன வன்பெருந் தேவியார்
சிவக்கன்றின் செய்ய
பொன்ன டிக்கம லங்களிற்
பொருந்தமுன் வீழ்ந்தார்
மன்னு சண்பையர் வள்ளலார்
மகிழ்சிறந் தளிக்கும்
இன்ன ருட்பெருஞ் சிறப்பொடுந்
திருக்கையால் எடுத்தார். 671

அப்பொழுது, கங்கை தாங்கும் திருச்சடையையுடைய இறைவரைத் தொழும் விருப்பால் உட்செல்ல தெளிந்த நீர் பொருந்திய கண்களை யுடைய மங்கையர்க்கரசியாரும், அப்பிள்ளையாரின் எதிர்செல்லாது ஒதுங்கியிருந்து இதுபொழுது அவர் திருமுன்பு எய்த,

670.பொழிப்புரை: உடன் வந்த குலச்சிறையார் சம்பந்தப் பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி நின்று, கரிய கூந்தலின் மீது கூப்பிய கைத் தளிர்களையுடைய அம்மையார், பருத்த கைகளை யுடைய யானைகள் வாழ்கின்ற சோழமன்னரின் மகளார் என்று சொல்லப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் விரைந்து அவ்வம்மையார் எதிரே அவர் சேர்ந்திட,

671.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னனின் மனைவியாரான மங்கையர்க்கரசியார், சிவக்கன்றான ஞானசம்பந்தரின் திருவடித் தாமரைகளில் பொருந்த முன் விழுந்தார். நிலைபெற்ற சீகாழிப் பதியினரின் தலைவரான பிள்ளையார், மகிழ்ச்சி மிகஅளிக்கும் இனிய அருள் உடைய பெருஞ்சிறப்பினோடும் திருக்கைகளால் அவரை எடுத்து அருளினார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

672.பொழிப்புரை: ஞான அமுது உண்ட ஞானசம்பந்தரின் எதிரில் வணங்கி எழுந்த அரிய தவத்தையுடைய அம்மையாரான மங்கையர்க்கரசியார், தம்மனத்துள் கொண்ட கருத்தான சைவ சமய நிலை பேறும், பாண்டி நாட்டின் மீட்சியும் நிறைவு பெற்றன என்றே துணிவு கொண்டு, நீலமலர் போன்ற கண்களில்

2569 ஞான போனகர் எதிர்தொழு
தெழுந்தநற் றவத்து
மானி யார்மனக் கருத்துமுற்
றியதென மதித்தே
பான லங்கண்கள் நீர்மல்கப்
பவளவாய் குழறி
யானும் என்பதி யுஞ்செய்த
தவமென்கொல் என்றார். 672

2570 யாழின் மென்மொழி யார்மொழிந்
தெதிர்கழல் வணங்கக்
காழி வாழவந் தருளிய
கவுணியர் பிரானும்
சூழு மாகிய பரசம
யத்திடைத் தொண்டு
வாழு நீர்மையீர் உமைக்காண
வந்தனம் என்றார். 673

2571 இன்ன வாறருள் செய்திடத்
தொழுதடி வீழ்ந்தார்
மன்னு மந்திரி யார்வரு
திறமெலாம் மொழிய
அன்ன மென்னடை யார்தமக்
கருள்செய்து போக்கித்
துன்னு மெய்த்தொண்டர் சூழவந்
தருளும்அப் பொழுது. 674

நீர் பொருந்தப் பவளம் போன்ற வாய்குழறி 'யானும் எனது பதியும் தாங்கள் இங்கு எழுந்தருளும் இப் பேற்றைப் பெறும் பொருட்டு முன் செய்த பெருந்தவம்தான் என்னோ!' எனக் கூறினார்.

673.பொழிப்புரை: யாழ் போன்ற இனிய மென்மையான மொழியை உடைய அம்மையார், இவ்வாறு கூறி மீண்டும் தம் திருவடிகளை வணங்கிடச் சீகாழி வாழுமாறு வந்து தோன்றிய கவுணியர் தலை வரும், அவர் சொன்னதைக் கேட்டு, 'சுற்றிலும் பரவிய பிற சமயச் சூழலிடையே திருத்தொண்டின் நெறியை விடாது பற்றி வாழ்கின்ற தன்மையுடையவர்களே! உங்களைக் காணும் பொருட்டு வந்தோம்!' என்று அருளிச் செய்தார்.

674.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் ஞானசம்பந்தர் அருள் செய்திட,

2572 செல்வம் மல்கியதிரு வால
வாயினிற் பணிசெய்
தல்கு தொண்டர்கள் பிள்ளையார்
மருங்கணைந் திறைஞ்சி
மல்கு கார்அமண் இருள்கெட
ஈங்குவந் தருள
எல்லை யில்தவஞ் செய்தனம்
எனஎடுத் திசைத்தார். 675

2573 அத்தி ருத்தொண்டர் தங்களுக்
கருள்முகம் அளித்து
மெய்த்த காதலின் அவரொடும்
புறத்தினில் மேவிச்
சித்தம் இன்புறும் அமைச்சனார்
திருமடம் காட்டப்
பத்தர் போற்றிடப் பரிசனத்
தொடும்இனி தமர்ந்தார். 676

மங்கையர்க்கரசியார் அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார். நிலை பெற்ற சீர்மையுடைய அமைச்சரான குலச்சிறையார், பாண்டி நாட்டில் நேர்ந்த துன்பமான நிலைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல, அவற்றை யெல்லாம் கேட்டு ஞானசம்பந்தர், அன்னம் போன்ற நடையுடைய மங்கையர்க்கரசியாருக்கு அருள்செய்து விடைதந்து அனுப்பினார். பின் நெருங்கிய மெய்த் தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வர அவர் எழுந்தருளி வரும்பொழுது,

675.பொழிப்புரை: செல்வம் பெருகிய திருஆலவாய்த் திருக்கோயிலில் பணி செய்யும் தொண்டர்கள், பிள்ளையார் அருகில் வந்து சேர்ந்து வணங்கி, நிரம்பிய கரிய சமணமான இருள் கெட, இங்குத் தாங்கள் முழுமதிபோல் எழுந்தருளி யதற்கு எல்லையில்லாத பெருந் தவம் செய்தோம் எனக் கூறி வணங்கினர்.

676.பொழிப்புரை: அவ்வாறு கூறிய அத்தொண்டர்களுக்கு அருள் முகத்துடன் விடை தந்து, உண்மை பொருந்திய விருப்புடன் அவர்களோடு கோயிலின் வெளியே வந்து, உள்ளத்தில் இன்பம் பொருந்திய அமைச்சரான குலச்சிறையார், ஞானசம்பந்தர் இருத்தற்குரிய திருமடத்தைக் காட்ட, அடியார்கள் சூழ்ந்து போற்றத் தம் பரிவாரங் களுடன் அவர் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

677.பொழிப்புரை: போற்றும் மங்கையர்க்கரசியாரது அருளால், பொருந்தும் அன்புடனே குலச்சிறையார் விருந்து அமைத்து அளிக்க, சீகாழியில்

2574 பரவு காதலில் பாண்டிமா
தேவியார் அருளால்
விரவு நண்பொடு குலச்சிறை
யார்விருந் தளிப்பச்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய
செல்வர்அங் கிருந்தார்
இரவி மேற்கடல் அணைந்தனன்
எல்லிவந் தணைய. 677

2575 வழுதி மாநகர் அதனிடை
மாமறைத் தலைவர்
பழுதில் சீரடி யாருடன்
பகல்வரக் கண்ட
கழுது போல்வருங் காரமண்
குண்டர்கள் கலங்கி
இழுது மையிருட் கிருளென
ஈண்டினர் ஒருபால். 678

2576 அங்கண் மேவிய சமணர்கள்
பிள்ளையார் அமர்ந்த
துங்க மாமடந் தன்னிடைத்
தொண்டர்தங் குழாங்கள்
எங்கும் ஓதிய திருப்பதி
கத்திசை எடுத்த
பொங்கு பேரொலி செவிப்புலம்
புக்கிடப் பொறாராய். 679

தோன்றியருளிய செல்வரான ஞானப்பிள்ளையார் அத்திருமடத்தில் வீற்றிருந் தருளினர். அதுபொழுது, கதிரவன் மேலைக் கடலில் சென்று அடைய, இரவு வந்த அளவில்,

678.பொழிப்புரை: பாண்டியரின் பெருநகரத்தில், சிறந்த அந்தணர் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், குற்றம் இல்லாத சிறப்புடைய அடியார் களுடனே பகலில் வரக் கண்ட, பேய் போன்று வரும் கரிய அமணர்கள், கலக்கத்தை அடைந்து, குழம்பான மைபோன்ற இருளுக்கும் மேம்பட்ட இருள்போல ஒருமருங்கில் கூடினார்கள்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

679.பொழிப்புரை: அவ்விடத்தில் கூடிய சமணர்கள், ஞானசம்பந்தர்

2577 மற்றிவ் வான்பழி மன்னவன்
மாறனை எய்திச்
சொற்றும் என்றுதம் சூழ்ச்சியும்
ஒருபடி துணிவார்
கொற்ற வன்கடை காவலர்
முன்சென்று குறுகி
வெற்றி வேலவற்கு எங்களை
விளம்புவீர் என்றார். 680

2578 வாயில் காவலர் மன்னவன்
தனைஎதிர் வணங்கி
ஆய மாகிவந் தடிகள்மார்
அணைந்தனர் என்ன
ஏயி னான்அணை வாரென
அவருஞ்சென் றிசைத்தார்
பாயி னால்உடல் மூடுவார்
பதைப்புடன் புக்கார். 681

எழுந்தருளிய பெருந்திரு மடத்தில், திருத்தொண்டர் கூட்டங்கள் எங்கும் கூடிப் பெருகி, ஓதிய திருப்பதிகத்து இசை ஓங்கி, மேலெழும் பேரொலியானது தம் செவிகளில் புக, அதைப் பொறுக்க மாட்டா தவர்களாய்,

680.பொழிப்புரை: 'மற்று, இப்பெரும் பழியினைப் பாண்டியனை அடைந்து சொல்வோம்,' என்று எண்ணித் தம் சூழ்ச்சி முடிவையும் ஒருபடியாக மனத்துட் கொண்டு, மன்னனின் வாயில் காப்போர் முன் சென்று, 'வெற்றியுடைய வேல் ஏந்திய மன்னனுக்கு யாங்கள் வந்த செய்தியைத் தெரிவியுங்கள்!' என இயம்பினர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

681.பொழிப்புரை: வாயில் காவலர் உள்ளே சென்று, அரசன் முன்பு வணங்கிச் 'சமண அடிகள்மார் எல்லாரும் கூட்டமாய் வந்துள்ளனர்!' என்று கூற, அந்தச் சமணத் துறவியருடன் ஒத்த கருத்துடையவனான மன்னனும் 'அவர்கள் வருவார்களாக!' என்ன, அக்காவலர்களும் புறத்தே சென்று, சமணத் துறவிகளிடம் அதனை உரைத்தனர். பாய் உடுக்கையால் உடலை மூடும் அவர்களும் பதற்றத்துடன் உள்ளே வந்தனர்.

குறிப்புரை: ஏயினான் – ஒத்தவன்: சமணர்களொடு ஒத்த கருத்துடை யவன்.

682.பொழிப்புரை: அவர்கள், அவ்வாறு புகுந்த அளவில், அவர்களின் உள்ளத்தில் வாட்டம் மிக்கிருந்த தன்மையினை மன்னன் கண்டு, 'நீங்கள் யாவரும்

2579 புக்க போதவர் அழிவுறு
மனத்திடைப் புலர்ச்சி
மிக்க தன்மையை வேந்தனும்
கண்டெதிர் வினவி
ஒக்க நீர்திரண் டணைவதற்
குற்றதென் என்னத்
தக்க தல்லதீங் கடுத்தது
சாற்றுதற் கென்றார். 682

2580 ஆவ தேல்நுமக் கடுத்தது
கூறுவீர் என்று
காவ லன்பரிந் துரைத்தலும்
கார்அமண் கையர்
மாவ லாய்உன்றன் மதுரையிற்
சைவவே தியர்தாம்
மேவ லால்இன்று கண்டுமுட்
டியாமென்று விளம்ப. 683

2581 என்று கூறலும் கேட்டுமுட்
டியானும்என் றியம்பி
நன்று நல்லறம் புரிந்தவா
நானென்று நகுவான்
கன்றும் உள்ளத்த னாகிஅக்
கண்ணுதல் அடியார்
இன்றுஇம் மாநகர் அணைந்ததென்
அவர்கள்யார் என்றான். 684

ஒன்றாகத் திரண்டு இங்கு வருவதற்குக் காரணம் யாது ?' என்று வினவ, அம்முனிவர்கள், 'சொல்லத்தகாத தீமை வந்தது' என மொழிந்தனர்.

683.பொழிப்புரை: 'அங்ஙனமாயின் உமக்கு நேர்ந்ததை எடுத்துக் கூறுங்கள் !' என்று பாண்டியன் அன்புடன் உரைக்க, கரிய சமண வஞ்சகர்கள், 'யானை வீரனான மன்ன ! உம் மதுரை மாநகரத்தில் சைவ வேதியர்கள் வந்து பொருந்தியதைக் கண்டதால் இன்று யாங்கள் 'கண்டு முட்டு' ஆனோம்' என்று கூற,

குறிப்புரை: கண்டு முட்டு – இவ்வகையாரைக் காண்பதால் வரும் தொடக்கு, தீட்டு. பிறசமயத்தவரைக் கண்டால் அதைத் தீட்டாய் எண்ணிக் கழுவாய் தேடிக் கொள்ளுவர் சமணர்கள்.

684.பொழிப்புரை: என்று சமண முனிவர்கள் உரைக்கவும், 'யானும்

2582 மாலை வெண்குடை வளவர்சோ
ணாட்டுவண் புகலிச்
சூல பாணிபால் ஞானம்பெற்
றானென்று சுருதிப்
பாலன் அன்பர்தங் குழாத்தொடும்
பனிமுத்தின் சிவிகை
மேல ணைந்தனன் எங்களை
வாதினில் வெல்ல. 685

2583 என்று கூறுவார் இத்திற
முன்புதா மறிந்த
தொன்றும் அங்கொழி யாவகை
உரைத்தலும் தென்னன்
மன்ற லம்பொழிற் சண்பையார்
வள்ளலார் நாமம்
சென்று தன்செவி நிறைத்தலும்
செயிர்த்துமுன் சொல்வான். 686

அதனைக் 'கேட்டமையால் 'கேட்டு முட்டு' ஆயினேன்' என்று கூறி 'நான் நல்லறம் புரிந்தவாறு நன்றாக இருந்தது!' எனத் தன்னையே இகழ்ந்து, நகைத்துக் கறுவு கொண்ட உள்ளத்துடன், அந்நெற்றிக் கண்ணை உடைய சிவனடியார்கள் இன்று இப்பெருநகரத்தை அடைந்த காரணம் தான் யாது ? அவர்கள் யாவர் ? என வினவினான்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

685.பொழிப்புரை: 'ஆத்தி மாலையையும் வெண்கொற்றக் குடையையும் கொண்ட சோழரின் வளம் மிக்க சீகாழியில், சூலத்தைக் கையில் கொண்ட சிவனிடத்தில் ஞானம் பெற்றான் என்று, அந்தணச் சிறுவன் அடியார் கூட்டத்துடன் குளிர்ந்த முத்துச் சிவிகையின் மேல் ஏறி, எங்களை வாதில் வெல்ல வந்துள்ளான்',

686.பொழிப்புரை: என்று இவ்வாறு கூறுவாராய், இத்திறங்களைத் தாம் முன்னம் அறிந்த செய்திகள் ஒன்றையும் விடாமல் கூறவும், மணமுடைய அழகிய சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழி வள்ளலாரின் திருப்பெயர் சென்று செவியில் சேரவும், சினம் கொண்டு முற்படக் கூறுவானாகி,

687.பொழிப்புரை: 'மற்று அவ்வந்தணச் சிறுவன் அங்ஙனம் இங்கு வந்தானாகில், செயத்தக்க தொழிலாய் யாது செய்வோம் ?' என மன்னன் வினவ, மேன்மேலும் பொங்கி எழும் சினமுடைய மனமும், தொழிலும் கொண்ட அச்சமணர், வெற்றித்

2584 மற்ற மாமறை மைந்தன்இம்
மருங்கணைந் தானேல்
உற்ற செய்தொழில் யாதுசெய்
கோம்என உரைப்பச்
செற்ற மீக்கொண்ட சிந்தையும்
செய்கையும் உடையோர்
கொற்ற மன்னவன் மொழிக்கெதிர்
குறித்துரை செய்வார். 687

2585 வந்த அந்தணன் தன்னைநாம்
வலிசெய்து போக்கும்
சிந்தை யன்றிஅச் சிறுமறை
யோனுறை மடத்தில்
வெந்த ழற்பட விஞ்சைமந்
திரத்தொழில் விளைத்தால்
இந்த மாநகர் இடத்திரான்
ஏகும்என் றிசைத்தார். 688

2586 ஆவதொன் றிதுவே யாகில்
அதனையே விரைந்து செய்யப்
போவதென் றவரைப் போக்கிப்
பொய்ப்பொரு ளாகக்கொண்டான்
யாவது உரையா டாதே
எண்ணத்திற் கவலை யோடும்
பூவணை அமளி புக்கான்
பொங்கெழில் தேவி சேர்ந்தாள். 689

திருவுடைய மன்னன் மொழிகளுக்கு விடையாகக் குறித்துக் கூறுவாராய்,

688.பொழிப்புரை: ‘இங்கு அவ்வந்தணனை, வன்முறை செய்து போக்கும் எண்ணம் இன்றி, அவ்வந்தணச் சிறுவன் தங்கியுள்ள மடத்தில், வெம்மையான அழல் சேருமாறு, வித்தையாகும் மந்திரச்செயல் செய்வோமானால், இப்பெருநகரத்தில் இல்லாது போய் விடுவான்!’ எனக் கூறினர்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

689.பொழிப்புரை: ‘செயத்தகுவது ஈதொன்றேயாயின், அதனையே விரைந்து செய்யச் செல்வீராக!’ எனக் கூறி அவர்களைச் செல்லுமாறு அனுப்பிய,

2587 மன்னவன் உரைப்ப தின்றி
இருக்கமா தேவி யார்தாம்
என்னுயிர்க் குயிராய் உள்ள
இறைவநீ உற்ற தென்னோ
முன்னுள மகிழ்ச்சி இன்றி
முகம்புலர்ந் திருந்தாய் இன்று
பன்னிய உள்ளத் தெய்தும்
பருவரல் அருள்செய் என்றார். 690

2588 தேவியார் தம்மை நோக்கித்
தென்னவன் கூறு கின்றான்
காவிநீள் கண்ணி னாய்கேள்
காவிரி நாட்டின் மன்னும்
தாவில்சீர்க் கழும லத்தான்
சங்கர னருள்பெற் றிங்கு
மேவினான் அடிகள் மாரை
வாதினில் வெல்ல என்று. 691

பொய்யினைப் பொருள் என்று கொண்ட மன்னன், யாதும் எவரிடமும் பேசாமல் உளம் நிறைந்த கவலையுடன், மலர்கள் பரப்பிய படுக்கையில் சேர்ந்தான்; பேரெழிலையுடைய பாண்டிமா தேவியாரும் அங்குச் சேர்ந்தார்.

690.பொழிப்புரை: அரசன் இங்ஙனம் உரையாடாமல் இருத்தலைக் கண்டு, அப்பேரரசியார், 'என் உயிர்க்கு உயிராய் உள்ள இறைவரே! நீவிர் என்ன துன்பத்தை அடைந்தீர் ? முன் உள்ள மகிழ்ச்சியின்றி முகம் வாடியுள்ளீர்! இன்று இவ்வாறு எண்ணத்தகும் தம் உள்ளத்தில் பொருந்திய வருத்தத்தை உரைப்பீராக!' என்றார்.

691.பொழிப்புரை: தன் துணைவியாரை நோக்கிப் பாண்டிய மன்னன் கூறுவானாய், 'குவளை மலர் போன்ற நீண்ட விழியை உடை யாய்! கேட்பாயாக. காவிரி பாயும் நாட்டில் நிலை பெற்றுள்ள குற்றம் அற்ற சிறப்பையுடைய சீகாழிப் பதியினன், சங்கரனின் அருள் பெற்று இங்கு நம் சமண அடிகள்மார்களை, வாதில் வெல்வதன் பொருட்டாக வந்துள்ளான்' என்று கூறி, மேலும் கூறுவானாய்,

692.பொழிப்புரை: 'வெண்மையான திருநீற்றைப் பூசும் சிவன் அடியார்கள் இங்கு வந்துள்ளனர். அவர்களையெல்லாம் கண்டதால் அடிகண்மார் 'கண்டு முட்டு'. அச்செய்தியைக் கேட்டதால் நானும் 'கேட்டு முட்டு'. என் அன்புக்குரிய, வண்டுகள் தேன் உண்ணுதற்குரிய நெருங்கிச் சேர்த்த மாலை சூடிய மானியே, இங்கு நிகழ்ந்த தன்மை இதுவாகும்! வேறு ஒன்றும் இல்லை!' என்றான்.

2589 வெண்பொடி பூசுந் தொண்டர்
விரவினார் அவரை யெல்லாம்
கண்டுமுட் டடிகள் மார்கள்
கேட்டுமுட் டியானுங் காதல்
வண்டுணத் துதைந்த கோதை
மானியே இங்கு வந்த
பண்புமற் றிதுவே யாகும்
பரிசுவே றில்லை என்றான். 692

2590 மன்னவன் உரைப்பக் கேட்டு
மங்கையர்க் கரசி யார்தாம்
நின்னிலை யிதுவே யாகில்
நீடிய தெய்வத் தன்மை
அன்னவர் வாது செய்தால்
வென்றவர் பக்கஞ் சேர்ந்து
துன்னுவ துறுதி யாகும்
சுழிவுறேல் மன்ன என்றார். 693

2591 சிந்தையிற் களிப்பு மிக்குத்
திருக்கழு மலத்தார் வேந்தன்
வந்தவா றெம்மை யாள
எனவரு மகிழ்ச்சி யோடும்
கொந்தலர் குழலார் போதக்
குலச்சிறை யார்அங் கெய்த
இந்தநன் மாற்றம் எல்லாம்
அவர்க்குரைத் திருந்த பின்னர். 694

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

693.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் பாண்டியன் உரைக்க அதனைக் கேட்ட மங்கையர்க்கரசியார், 'உம் நிலைமை இதுவே யானால் வருந்தாமல், நீடிய தெய்வத் தன்மை விளங்கும்படி அவர்கள் வந்து வாதம் செய்தால், அதில் வென்றவரின் பக்கம் சேர்ந்து பொருந்துவதே நன்மை தருவதாகும்! ஆதலின் வருந்த வேண்டாம்' என்றார்.

694.பொழிப்புரை: உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மிகுந்து, 'திருக்கழுமலத் தவரின் தலைவர் எம்மை ஆளும் பொருட்டு வந்த விதந்தான் என்னே!' என்று

2592 கொற்றவன் அமைச்ச னாரும்
கைதலை குவித்து நின்று
பெற்றனம் பிள்ளை யாரிங்
கணைந்திடப் பெறும்பே றென்பார்
இற்றைநாள் ஈசன் அன்பர்
தம்மைநாம் இறைஞ்சப் பெற்றோம்
மற்றினிச் சமணர் செய்யும்
வஞ்சனை அறியோம் என்றார். 695

2593 மானியார் தாமும் அஞ்சி
வஞ்சகப் புலையர் தாங்கள்
ஈனமே புரிய வல்லார்
செய்வதென் நாம்என் றெண்ணி
ஞானசம் பந்தர் தம்பால்
நன்மையல் லாத செய்ய
ஊனம்வந் தடையில் யாமும்
உயிர்துறந் தொழிவ தென்றார். 696

எண்ணுவதால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியுடன், மலரும் மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியார் வந்தபோது, அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் அங்கு வந்து சேர, இந்த நல்ல சொற்களை எல்லாம் அவரிடம் சொல்லிய பின்னர்,

695.பொழிப்புரை: மன்னவரின் அமைச்சரான குலச்சிறையாரும் கைகளைத் தலைமீது குவித்து வணங்கி நின்று, 'பிள்ளையார் இங்கு வந்து சேர்வதற்குப் பெரும் பேறுதான் பெற்றோம்!' எனக் கூறத் தொடங்கி, 'இன்று இறைவரின் அடியாரை நாம் கண்டு வணங்கப் பெற்றோம்! இனிச் சமணர் செய்யக் கூடிய வஞ்சனை எதுவோ, அறியோம்!' எனக் கூறினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

696.பொழிப்புரை: அரசமாதேவியாரும் அச்சம் கொண்டு 'வஞ்சகர்களாகிய அப்புலையர்கள் ஈனமான செயல்களையே செய்யவல்லார்! அதற்கு நாம் என்ன செய்வது ?' என எண்ணி, 'ஞானசம்பந்தருக்கு நன்மையல்லாத செயல்களை இவர்கள் செய்து அதன் மூலம் கேடு வருமானால் நாமும் உயிர் துறப்போம்!' என்று இயம்பினார்.

697.பொழிப்புரை: இவ்விருவர்தம் நிலை இவ்வண்ணமாகவும், விளங்கும் வேல் ஏந்திய பாண்டியனான அவன் நிலை அதுவே யாகவும், அன்றைய நாளில்

2594 இவர்நிலை இதுவே யாக
இலங்குவேல் தென்ன னான
அவன்நிலை யதுவாம் அந்நாள்
அருகர்தம் நிலையா தென்னில்
தவமறைந் தல்ல செய்வார்
தங்கள்மந் திரத்தால் செந்தீ
சிவநெறி வளர்க்க வந்தார்
திருமடஞ் சேரச் செய்தார். 697

2595 ஆதி மந்திரம் அஞ்செழுத்
தோதுவார் நோக்கும்
மாதி ரத்தினும் மற்றைமந்
திரவிதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்தில்தாம்
புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண்
குண்டர்கள் தளர்ந்தார். 698

சமணர்களின் நிலையாது என்றால், தவ வேடத்துள் மறைந்து நின்று தீய செயல்களைச் செய்பவர்களான அவர்கள், தம் மந்திரத்தால், சிவநெறி வளர்க்கத் தோன்றியுள்ள ஞான சம்பந்தரின் திருமடத்தில் செந்தீ சேர்தற்குரிய செயலைச் செய்தனர்.

குறிப்புரை: ‘தவமறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று’ (குறள், 274) எனும் திருக்குறள் நினைவு கூருமாறு ‘தவம் மறைந்து அல்லவை செய்வார்’ எனும் தொடர் அமைந்துள்ளது.

698.பொழிப்புரை: ஆதி மந்திரமான திருவைந்தெழுத்தை ஓதுகின்றவர்கள், நோக்கும் திசையிலும், மற்ற மந்திரச் செயல்கள் சென்று சேருமோ? சேரா. திருநீற்றுச் சாதனம் பூண்ட ஞானசம்பந்தரின் திருமடத்தில் தாம் புனைந்த சாதனைகள், ஏவியவாறு குறித்த பயனைத் தாராது ஒழிந்ததைப் பார்த்து, அச்சமணர்களாகிய கீழ் மக்கள் தளர்ச்சி யடைந்தனர்.

குறிப்புரை: ஏகாரம் எதிர்மறைக்கண்வந்தது. ‘கண்ணுதலான் திரு- நீற்றுச் சார்பினோர்க்கும் கவலை வருமோ?’ என்றவிடத்து ஓகாரம் எதிர்மறைக் கூற்றில் வருமாறும் நினைவு கூர்க. படைக்கலமாகப் பெருமானின் திருவைந்தெழுத்தையும், கவசமாக இறைவரின் திரு நீற்றையும் கொண்டார்க்கு என்றும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத் தீங்கும் வாராது என்பதாம்.

2596 தளர்ந்து மற்றவர் தாஞ்செய்த
தீத்தொழில் சரியக்
கிளர்ந்த அச்சம்முன் கெழுமிய
கீழ்மையோர் கூடி
விளங்கு நீள்முடி வேந்தன்
ஈதறியின்நம் மேன்மை
உளங்கொ ளான்நமர் விருத்தியும்
ஒழிக்குமென் றுணர்வார். 699

2597 மந்தி ரச்செயல் வாய்த்தில
மற்றினிச் செய்யும்
புந்தி யாவதிங் கிதுஎனப்
பொதிதழல் கொடுபுக்
கந்தண் மாதவர் திருமடப்
புறத்தயல் இருள்போல்
வந்து தந்தொழில் புரிந்தனர்
வஞ்சனை மனத்தோர். 700

2598 திரும டப்புறச் சுற்றினில்
தீயபா தகத்தோர்
மருவு வித்தஅத் தொழில்வெளிப்
படுதலும் மறுகிப்
பரிச னத்தவர் பதைப்பொடும்
சிதைத்தது நீக்கி
அருகர் இத்திறம் புரிந்தமை
தெளிந்துசென் றணைவார். 701

699.பொழிப்புரை: மற்று, அவர்கள் தாம் செய்த அத் தீத் தொழில், பயன் அளிக்காமல் விழுவதைக் கண்டு, மனம் தளர்ந்து, எழுந்த அச்சமானது முன்னே மிகுந்ததால், கீழான அவ்வமணர்கள் ஒன்றாகக் கூடி, விளங்கும் நீண்ட முடிமன்னனான பாண்டியன் இதை அறியின் நம் வளர்ச்சியில் மனம் கொள்ளமாட்டான், நாம் பிழைக்கும் வழியையும் ஒழித்து விடுவான் என்று உணர்ந்தாராய்,

700.பொழிப்புரை: 'மந்திரச் செயல், குறித்த பயனைத் தரவில்லை! இனிச் செயத்தகும் செயல் இதுவேயாகும்!' எனத் துணிந்து, பொதியும் தழலினை

2599 கழும லப்பதிக் கவுணியர்
கற்பகக் கன்றைத்
தொழுது நின்றமண் குண்டர்செய்
தீங்கினைச் சொன்ன
பொழுது மாதவர் துயிலும்இத்
திருமடப் புறம்பு
பழுது செய்வதோ பாவிகாள்
எனப்பரிந் தருளி. 702

2600 என்பொ ருட்டவர் செய்ததீங்
காயினும் இறையோன்
அன்ப ருக்கெய்து மோஎன்று
பின்னையும் அச்சம்
முன்பு றப்பின்பு முனிவுற
முத்தமிழ் விரகர்
மன்பு ரக்குமெய்ம் முறைவழு
எனமனங் கொண்டார். 703

எடுத்துக் கொண்டு புகுந்து, அழகிய குளிர்ச்சியுடைய மாதவர்களாகிய சிவனடியார்கள் உறங்கும் திருமடத்தின் வெளிப்பக் கத்தில், வஞ்சனை நிறைந்த மனத்தையுடைய அச்சமணர்கள் இருள் என வந்து தம் செயலைச் செய்தனர்.

701.பொழிப்புரை: அம்மடத்தின் புறச்சுற்றில் தீய பாதகர்களான சமணர்கள் செய்த அத்தீத் தொழில் வெளிப்படுதலும், பரிவாரங்கள் கலக்கம் கொண்டு சுழன்று, பதைப்புடனே அத்தீயை அணைத்துப் போக்கிச் சமணர்களே இத்தீயசெயலைச் செய்தனர் எனத் தெளிந்து அடைவாராய்,

702.பொழிப்புரை: சீகாழிப் பதியில் கவுணியர் குடியில் தோன்றிய கற்பகக் கன்றான பிள்ளையாரை, அவர்கள் வணங்கித் தொழுது நின்று, சமணர் செய்த கீழான செயலைச் சொன்ன போது, 'சிவனடியார்கள் ஆகிய மாதவர் உறங்கும் இத்திருமடத்தின் வெளிப் பக்கத்தில் தீமை செய்வதோ! பாவிகளே!' என்று பரிவு கொண்டருள,

703.பொழிப்புரை: இச்செயல் என்பொருட்டாக அவர்கள் செய்த தீங்கு எனினும், சிவபெருமானின் அடியவர்க்குப் பொருந்துமோ ? என உட்கொண்டு, மேலும் அச்சம் முன் வரப் பின் சினமும் வர, முத்தமிழ் வல்லலுநரான அப்பிள்ளையார், 'அரசன் காவல் செய்யும் நீதிமுறை தவறியது' என்று மனத்தில் எண்ணம் கொண்டவராய்,

2601 வெய்ய தீங்கிது வேந்தன்மேற்
றெனும்விதி முறையால்
செய்ய னேதிரு வாலவாய்
எனுந்திருப் பதிகம்
சைவர் வாழ்மடத் தமணர்கள்
இட்டதீத் தழல்போய்ப்
பைய வேசென்று பாண்டியற்
காகெனப் பணித்தார். 704

2602 பாண்டிமா தேவியார் தமது பொற்பிற்
பயிலுநெடு மங்கலநாண் பாது காத்தும்
ஆண்தகையார் குலச்சிறையார் அன்பி னாலும்
அரசன்பால் அபராதம் உறுத லாலும்
மீண்டுசிவ நெறியடையும் விதியினாலும்
வெண்ணீறு வெப்பகலப் புகலி வேந்தர்
தீண்டியிடப் பேறுடைய னாத லாலும்
தீப்பிணியைப் பையவே செல்க என்றார். 705

704.பொழிப்புரை: எனவே 'வெம்மையான இத்தீங்கு வேந்தன் மேல் ஆகும்' என்ற விதிமுறையால், 'செய்யனே! திருஆலவாய்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தில் 'சிவனடியார் வாழும் மடத்தில் சமணர் வைத்த தீ மெல்லச் சென்று பாண்டியனுக்கு ஆகுக' என்றுபாடி ஆணையிட்டருளினார்.

குறிப்புரை: இம்முதற் குறிப்புடைய பாடல் கௌசிகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும்(தி.3 ப.51). 'செய்யனேதிரு ஆலவாய் மேவிய, ஐயனே அஞ்சல் என்று அருள் செய்யெனைப் பொய்யராம் அமணர் கொளுவும் சுடர், பைய வேசென்று பாண்டியற்கு ஆகவே' எனவரும் முதற் பாடற் கருத்தை முகந்து ஆசிரியர் இங்ஙனம் அருளுவார் ஆயினர். 'ஆகஎன' என்பது அகரம் தொக்கு 'ஆகென' நின்றது. ஆக – பொருந்துக. அந்நிலையிலன்றி அது ஆக்கச் சொல்லாய், அம்மன்னன் பின்பெறும் பேறுகளுக்கு நிலைக்களனாகவும் உள்ளமை அறிதற்குரியது.

705.பொழிப்புரை: பாண்டிமாதேவியரின் அழகிய நீண்ட திருமங்கல நாண் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதாலும், ஆண்தகைமை உடைய குலச்சிறையாரது அன்பினாலும், அரசனிடம் சிவஅபராதம் நேர்ந்திருத்தலாலும், மீண்டும் சிவநெறி அடையும் நியதி இருத்தலாலும் வெப்பு நோய் தீருமாறு மன்னனின் மேனியைத் தீண்டித் திரு வெண்ணீற்றைச் சீகாழி மன்னவர் இடும் பேறு, அரசனுக்கு உடைமை யாலும், அத்தீய நோயைப் 'பையவே செல்க' என்று பணித்தார்.

2603 திருந்தி சைப்பதி கத்தொடை
திருவால வாயில்
மருந்தி னைச்சண்பை மன்னவர்
புனைந்திட அருளால்
விரிந்த வெந்தழல் வெம்மைபோய்த்
தென்னனை மேவிப்
பெருந்த ழற்பொதி வெதுப்பெனப்
பெயர்பெற்ற தன்றே. 706

2604 செய்ய மேனியர் திருமக
னார்உறை மடத்தில்
நையும் உள்ளத்த ராய்அமண்
கையர்தாம் நணுகிக்
கையி னால்எரி இடவுடன்
படும்எல்லி கரப்ப
வெய்ய வன்குண கடலிடை
எழுந்தனன் மீது. 707

குறிப்புரை: இப்பாடல் இடைச்செருகலாக இருக்கலாம் எனச் சிவக்கவிமணியார் கருதுவர். இப்பாடலுக்கு அவர் தந்திருக்கும் விளக்கக் குறிப்பைக் காண்க. எனினும் இது ஆசிரியர் திருவாக்கு என்றே கருதத் தக்கதாக உள்ளது. இப்பாடற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள சந்த இசைக்கு இப்பாடல் மாறியிருப்பினும், இப்பாடற் பொருண்மை இதற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள பாடல்களில் பெறப் படாமையானும், ஆசிரியர் சேக்கிழார் தேவாரத் திருமுறைகளுக்கு ஆங்காங்கு விளக்கம் தந்து செல்லும் இயல்பைக் கடப்பாடாகக் கொண்டிருத்தலானும், இங்குக் காழிப் பிள்ளையார் ‘பையவே செல்க’ என்றருளியமைக்குக் கூறிய காரணத்தைக் கூறுதல் அவர்தம் திருவுள்ளமாகவே இருத்தல் இயல்பு ஆதலானும், இப்பாடல் ஆசிரியர் திருவாக்காகவே கொள்ளத் தோன்றுகிறது. காழிப் பிள்ளையார் ‘பையவே செல்க’ என்றது தீயையேனும், பாண்டியரிடத்துப் பற்றப் பட்டது பிணியே ஆதலால் ஈண்டுத் தீப்பிணியை என்றார்.

706.பொழிப்புரை: சீகாழியில் தோன்றிய தலைவரான ஞானசம்பந்தர் திருஆலவாய் என்ற கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற அருமருந்தாம் இறைவரை, திருந்தும் இசையையுடைய திருப்பதிகம் புனைந்து போற்றிட, அவரது திருவருளால் விரிந்து செலுத்தப்பட்ட செவ்விய தீத்தொழில் முழுவதும் கூடிய வெம்மையின் தொகுதி சென்று, பாண்டியனை அடைந்து, பெரிய தீயின் பொதியான வெப்பு நோய் எனப் பெயர் பெற்றது.

707.பொழிப்புரை: சிவந்த திருமேனியையுடைய சிவபெருமானின் மகனாரான

2605 இரவு பாதகர் செய்ததீங்
கிரவிதன் மரபில்
குரவ ஓதியார் குலச்சிறை
யாருடன் கேட்டுச்
சிரபு ரப்பிள்ளை யாரைஇத்
தீயவர் நாட்டு
வரவ ழைத்தநாம் மாய்வதே
எனமனம் மயங்கி. 708

2606 பெருகும் அச்சமோ டாருயிர்
பதைப்பவர் பின்பு
திரும டப்புற மருங்குதீ
தின்மையில் தெளிந்து
கருமு ருட்டமண் கையர்செய்
தீங்கிது கடைக்கால்
வருவ தெப்படி யாமென
மனங்கொளும் பொழுது. 709

ஞானப் பிள்ளையார் வீற்றிருக்கும் திருமடத்தில், கவலையினால் வாடும் மனம் உடையவர்களாய்ச் சமணரான கீழ்மக்கள் அருகில் வந்து, கையினால் கொண்டு சென்று தீயை இட, உடனிருந்து உடன்பட்ட இரவுப் போது மறையக் கதிரவன் கிழக்குக் கடலின் மீது தோன்றினான்.

குறிப்புரை: நீங்கக் கதிரவன் தோன்றினன் என்பது கருத்து. அதற்குச் சமணர்கள் கையில் கொண்டு சென்று, சைவர்வாழ் மடத்தில் இட்டதீயைக் கண்டும் இராப் பொழுது வாளாதிருக்க, இதுபொழுது அது தானும் நீங்கியது என ஆசிரியர் தற்குறிப்பேற்றம்பட அருளி யுள்ளார்.

708.பொழிப்புரை: முந்நாள் இரவில் பாதகரான சமணர்செய்த இத்தீங்கைக் கதிரவன் மரபில் தோன்றிய குரா மலரை அணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்க் கரசியார் குலச்சிறையாருடன் கேட்டுச் 'சீகாழிப் பிள்ளையாரை, இத்தீயவர் நாட்டில் வருமாறு அழைத்த நாம் உயிர் துறந்து விடுவதே இதற்குக் கழுவாயாகும்' என உள்ளம் மயங்கி,

709.பொழிப்புரை: மேன்மேலும் பெருகும் அச்சத்துடன், அரிய உயிர் பதைக்கும் அவர்கள் இருவரும், அதன் பின்பு திருமடத்தின் வெளியில் தீமை இல்லாமையைக் கேட்டதால் தெளிவடைந்து, 'கரிய முருட்டுடல் உடைய சமணர்கள் செய்த இத்தீங்கு இதன் மூலமாக விளைவது எப்படியாகுமோ ?' என்று உளங்கொண்ட பொழுது,

710.பொழிப்புரை: 'மன்னனுக்கு வெப்புநோய் உண்டாயிற்று' என்று அவன் அருகில் இருக்கும் கஞ்சுகி மாக்கள் வந்து சொல்லத் துடித்து, ஒப்பில்லாத

2607 அரச னுக்குவெப் படுத்ததென்
றருகுகஞ் சுகிகள்
உரைசெ யப்பதைத் தொருதனித்
தேவியார் புகுத
விரைவும் அச்சமும் மேற்கொளக்
குலச்சிறை யாரும்
வரைசெய் பொற்புய மன்னவன்
மருங்குவந் தணைந்தார். 710

2608 வேந்த னுக்குமெய் விதிர்ப்புற
வெதுப்புறு வெம்மை
காந்து வெந்தழற் கதுமென
மெய்யெலாங் கவர்ந்து
போந்து மாளிகைப் புறத்துநின்
றார்களும் புலர்ந்து
தீந்து போம்படி எழுந்தது
விழுந்துடல் திரங்க. 711

2609 உணர்வும் ஆவியும் ஒழிவதற்
கொருபுடை ஒதுங்க
அணையல் உற்றவர் அருகுதூ
ரத்திடை அகலப்
புணர்இ ளங்கத லிக்குருத்
தொடுதளிர் புடையே
கொணரி னுஞ்சுருக் கொண்டவை
நுண்துக ளாக. 712

அரசமாதேவியார் அரசனது இருப்பிடத்தில் புக, விரைந்த செலவும் அச்சமும் பொருந்தக் குலச்சிறையாரும், மலை போன்ற அழகிய தோள்களையுடைய மன்னனின் அருகே வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: கஞ்சுகி மாக்கள் – சட்டை அணிந்த காவலர்கள். இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

711.பொழிப்புரை: மன்னனுக்கு உடல் நடுக்கம் வர வெதுப்புறும் நோயின் வெம்மை எரிதலால், வெப்பத்தை வீசும் தீப்போல விரைவாய் உடல் உள்ளும் புறமும் பரவி, அரண்மனையின் புறத்தே நின்றவர்களும் வாடித் தீய்ந்து போகுமாறு உடல் உலர்ந்து கருக மேலே எழுந்தது.

712.பொழிப்புரை: உணர்வும் உயிரும் ஒழிவதற்காக ஒருபக்கமாய் நிற்கவும், அருகில் வருபவர் தொலைவில் சென்று அகலவும், பொருந்தும் வாழையின்

2610 மருத்து நூலவர் தங்கள்பல்
கலைகளில் வகுத்த
திருத்த குந்தொழில் யாவையும்
செய்யவும் மேன்மேல்
உருத்தெ ழுந்தவெப் புயிரையும்
உருக்குவ தாகக்
கருத்தொ ழிந்துரை மறந்தனன்
கௌரியர் தலைவன். 713

2611 ஆன வன்பிணி நிகழ்வுழி
அமணர்க ளெல்லாம்
மீன வன்செயல் கேட்டலும்
வெய்துயிர்த் தழிந்து
போன கங்குலிற் புகுந்ததின்
விளைவுகொல் என்பார்
மானம் முன்தெரி யாவகை
மன்னன்மாட் டணைந்தார். 714

இளங்குருத்தையும் தளிரையும் அருகில் கொண்டுவரினும் வெப்பத்தால் அவை காய்ந்து சுருங்கி நுண்ணிய துகளாக ஆகவும்,

குறிப்புரை: உடலில் வெப்பம் மிகும் பொழுது, வாழைக் குருத்தில் கிடப்பித்தல் பண்டைய முறை. அதனால் அவ்வெப்பம் குறையும். இக்காலத்துப் பனிக் கட்டியை வைத்துக் கட்டுதல் இயல்பாகவுள்ளது.

713.பொழிப்புரை: மருத்துவ நூலில் வல்லவர், தாம் கற்றபல கலைகளிலும் வகுத்துக் கூறப்பட்ட சிறந்த தக்க மருத்துவத் தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் செய்யவும், அந்நோய் மேலும் முடுகி எழுந்து, உயிரையும் உருக்குவதாய் ஆக, நினைவு ஒழிந்து உரை யொழிந்து மன்னன் கிடந்தான்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

714.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் வன்மையாக அந்நோய் மூண்டு கிடந்த போழ்து, சமணர்கள் அனைவரும் மன்னனின் நிலைமையைக் கேட்டலும், பெருமூச்சு விட்டு, வருத்தம் அடைந்தனர். அச்சமணர் கள், 'கடந்த இரவில் செய்த செயலால் வந்த விளைவுதானோ இது ?' என்று ஐயம் கொண்டு, தமக்கு நேர்ந்த கீழ்நிலை (அவமானம்) முன் தெரியாதவாறு மறைத்து, அரசனிடம் வந்து சேர்ந்தனர்.

715.பொழிப்புரை: மயக்கத்தைப் பெருக்கும் சமணரான வஞ்சகர் அருகில் வந்து சூழ்ந்து, பாண்டியனின் வெப்பு நோய் முற்றிய நிலையைப் பார்த்து, உள்ளம் அழிந்து, அவனுக்கு நேர்ந்த நோயின் மூலத்தை அறியாமலேயே தங்கள் இறைவனின் மொழியை எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு, மயில் இறகால் முன்னும்

2612 மால்பெருக்குஞ் சமண்கையர் மருங்கு சூழ்ந்து
வழுதிநிலை கண்டழிந்து வந்த நோயின்
மூலநெறி அறியாதே தங்கள் தெய்வ
மொழிநவில்மந் திரங்கொண்டு முன்னும் பின்னும்
பீலிகொடு தைவருதற் கெடுத்த போது
பிடித்தபீ லிகள்பிரம்பி னோடுந் தீந்து
மேலெரியும் பொறிசிதறி வீழக் கண்டு
வெப்பினதி சயம்நோக்கி வெருவின் மிக்கார். 715

2613 கருகியமா சுடையாக்கைத் தீயோர் தங்கள்
கைத்தூங்கு குண்டிகைநீர் தெளித்துக் காவாய்
அருகனே அருகனே என்றென் றோதி
அடல்வழுதி மேல்தெளிக்க அந்நீர் பொங்கிப்
பெருகும்எரி தழற்சொரிந்த நெய்போ லாகிப்
பேர்த்துமொரு தழல்அதன்மேற் பெய்தாற் போல
ஒருவரும்இங் கிருமருங்கும் இராது போமென்
றமணரைப்பார்த் துரைத்தரசன் உணர்வு சோர்ந்தான்.
716

பின்னுமாகத் தடவுவ தற்கு எடுத்த போது, கையில் பிடித்த பீலிகள் அவற்றுடன் சேர்ந்த பிரம்போடும் தீப்பற்றி எரிதலால் தீப்பொறிகள் சிதறி விழக்கண்டு, வெப்பத்தின் வியக்கத்தக்க நிலையை நோக்கி மிகவும் அஞ்சினர்.

716.பொழிப்புரை: கருகிய அழுக்குடைய யாக்கையை உடைய தீயவரான சமணர் தம்கையில் தொங்குகின்ற குண்டிகையின் நீரை மேலே தெளித்து 'அருகனே! காப்பாயாக! காப்பாயாக!' என்று கூறிப் பாண்டியனின் மேல் தெளிக்க, அந்நீர் பொங்கிப் பெருகி எரியும் தீயின் மேல் சொரிந்த நெய்போல் ஆகி, அதன்மேலும் ஒரு நெருப் பினை வாரித் தூவியதுபோல் ஆக, 'நீங்கள் எவரும் இங்கு இல்லாது அகன்று செல்லுங்கள்' என்று மன்னன் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லி, உணர்வு தளர்ந்து தன்னிலை மறந்தனன்.

குறிப்புரை: இப்பாடலையும் இதற்கு முன்னுள்ள பாடலையும் இடைச்செருகலாக இருக்கலாம் என்று ஐயுறுவர் சிவக்கவிமணியார். அதற்கு அவர் கூறும் காரணங்கள் இரண்டாம்:– 1. யாப்பு வேறுபாடு. 2. இவ்வரலாற்றில் வரும் 713ஆம் பாடலில் அரசன் நோய் மிகுதியால் 'கருத்தொழிந்து உரை மறைந்தனன்' எனக் கூறியிருப்பு, இப்பாடலில் 'ஒருவருமிங்கு இருமருங்கும் இராது போம்' எனக் கூறியிருப்பதுமுரணாகும் என்பது. 2. 714ஆம் பாடல் அமணர்கள் மன்னன் மாட்டணைந்தமை யைக் கூறுகின்றது. அவர்கள் பாண்டியன் மாட்டுச் செய்த செய்கை இவ்விரு பாடல்களில் கூறப்படுகின்றன. ஆதலின் சந்த இசை மாறுவது

2614 பாண்டிமா தேவி யாரும்
பயமெய்தி அமைச்சர் பாரம்
பூண்டவர் தம்மை நோக்கிப்
புகலியில் வந்து நம்மை
ஆண்டுகொண் டவர்பாற் கங்குல்
அமணர்தாம் செய்த தீங்கு
மூண்டவா றினைய தாகி
முடிந்ததோ என்று கூற. 717

2615 கொற்றவன் அமைச்ச னாராம்
குலச்சிறை யாருந் தாழ்ந்து
மற்றிதன் கொடுமை இந்த
வஞ்சகர் மதில்கள் மூன்றும்
செற்றவர் அன்பர் தம்பாற்
செய்ததீங் கரசன் பாங்கு
முற்றிய திவர்கள் தீர்க்கின்
முதிர்வதே யாவ தென்பார். 718

கூடத்தவறில்லை எனக்கருதலாம். 714ஆம் பாடலில் மன்னன் மாட்டு அணைந்தார் எனக் கூறப்பெற்ற அமணர்கள் மன்னனின் துயர் நோக்கி வாளா இருத்தற்கு இடனில்லை. ஆதலின் அவர்தம் செய்கைகளாக இவ்விரு பாடல்களும் இருத்தல் பொருத்தம் என்றே தோன்றுகிறது.

717.பொழிப்புரை: அரசமாதேவியாரும் அச்சத்தை அடைந்து, அமைச்சர் பணியை மேற்கொண்டிருக்கும் குலச்சிறையாரைப் பார்த் துச் 'சீகாழியில் தோன்றி நம்மை ஆளாகக் கொண்ட சம்பந்தரிடத்து இரவில் சமணர்கள் செய்த தீங்குதான் இங்ஙனம் முடிந்ததோ!' என்று சொல்ல,

718.பொழிப்புரை: இதனைக் கேட்ட மன்னனின் அமைச்சரான குலச்சிறையாரும் பணிந்து, இவ்வெப்புத் தானும், இச்சமண வஞ்சர்கள் மதில்கள் மூன்றையும் எரித்து அழித்த இறைவரின் அன்பரான ஞானசம்பந்தரிடம் செய்த ஒவ்வாச் செயலால் இங்கு அரசரிடம் இவ்வாறு வந்து நிரம்பியது! இவர்கள் தீர்க்க முயன்றால் இதுமேலும் பெருகி, முடுகியே நிற்கும் என்று உரைத்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

719.பொழிப்புரை: அம்மையாரும், அமைச்சரும் ஆகிய இருதிறத் தவர்களும், மன்னனை எதிர்நின்று வணங்கி, இவ் வெப்புநோய் வரும் திறமாவது, சீகாழி என்ற பதியில் தோன்றிய வள்ளலாரான ஞானசம்பந்தர் மதுரையில் வந்து தங்க, அதைப் பொறாமல் சமணர் செய்த தீங்கேயாம் என்றுகூறி, இதற்குத் தீர்வு செய்யவல்லது ஞான சம்பந்தரின் அருளேயாகும்! என்று எடுத்துச் சொல்லி,

2616 இருதிறத் தவரும் மன்னன்
எதிர்பணிந்து இந்த வெப்பு
வருதிறம் புகலி வந்த
வள்ளலார் மதுரை நண்ண
அருகர்கள் செய்த தீய
அநுசித மதனால் வந்து
பெருகிய திதற்குத் தீர்வு
பிள்ளையார் அருளே என்று. 719

2617 காயமும் மனமும் மாசு
கழுவுதல் செய்யார் செய்யும்
மாயமும் இந்த நோயை
வளர்ப்பதே வளர்வெண் திங்கள்
மேயவே ணியர்பால் ஞானம்
பெற்றவர் விரும்பி நோக்கில்
தீயஇப் பிணியே அன்றிப்
பிறவியுந் தீரு மென்றார். 720

2618 மீனவன் செவியி னூடு
மெய்யுணர் வளிப்போர் கூற
ஞானசம் பந்த ரென்னும்
நாமமந் திரமுஞ் செல்ல
ஆனபோ தயர்வு தன்னை
அகன்றிட அமண ராகும்
மானமில் லவரைப் பார்த்து
மாற்றமொன் றுரைக்க லுற்றான். 721

குறிப்புரை: சைவநெறி நிற்றலில் இருவரும் ஒன்றுபட்டவர் எனினும், மன்னருக்கு வாழ்க்கைத் துணை நலமாகவும், அமைச்ச ராகவும் அமைந்திருக்கும் முறையில் அம்மையாரும் குலச்சிறை யாரும் 'இருதிறத்தவர்' ஆயினர்.

720.பொழிப்புரை: 'உடலிலும் மனத்திலும் பொருந்திய அழுக்கைக் கழுவாத சமணர்கள் செய்யும் இம் மாயத்திறங்களெல்லாம், இந் நோயை மேலும் வளர்க்குமேயன்றிக் குறைத்தல் செய்யா. வளரும் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சடையையுடைய இறைவரிடம் ஞானத்தைப் பெற்ற அப்பிள்ளையார் விரும்பி நோக்குவாராயின், தீய இந்நோயே அன்றிப் பிறவிநோயும் நீங்கும்' என்று கூறினார்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

721.பொழிப்புரை: பாண்டி மன்னனின் செவியிலே, மெய்யுணர்வு அளிப்பவரான மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறையாரும் மேற் கூறியவாறு கூற, அதனுள்

2619 மன்னவன் அவரை நோக்கி
மற்றிவர் செய்கை எல்லாம்
இன்னவா றெய்தும் நோய்க்கே
ஏதுவா யினஎன் றெண்ணி
மன்னிய சைவ நீதி
மாமறைச் சிறுவர் வந்தால்
அன்னவர் அருளால் இந்நோய்
அகலுமேல் அறிவேன் என்றான். 722

'ஞானசம்பந்தர்' என்னும் திருப்பெயரான மந்திரமும் உடன் செல்ல, அதுபொழுது தளர்ச்சி நீங்குதலால், சமணர்கள் என்னும் மானம் இல்லாத மக்களைப் பார்த்து அம்மன்னவன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

குறிப்புரை: இறைவரின் திருப்பெயராய திருவைந்தெழுத்தே ஆதிமந்திரமாகும் அருந்தமிழ் மந்திரமுமாகும். அதுபோன்றே, ஏகனாகி இறைபணி நிற்கும் அடியவர்களின் திருப்பெயர்களும் மந்திரமாகும். அதுபற்றியே 'ஞானசம்பந்தர்' என்னும் நாம மந்திரமும் சொல்ல என்றார் ஆசிரியர். 'திருநாவுக்கரசு' எனும் திருமந்திரத்தைச் சொல்லியே அப்பூதியடிகளார் உய்திபெற்றதும், நம்பியாரூரர் எனும் திருப்பெயரைச் சொல்லியே சடங்கவி சிவாசாரியார் திருமகளார், பெருமிழலைக் குறும்பர், சோமாசிமாறர் ஆகியோர் உய்தி பெற்றதும் நினைவு கூர்க. ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், நம்பியாரூரர், மணி வாசகர் ஆகிய நால்வர் பெருமக்களின் திருப்பெயர்களிலும் உள்ள ஒற்றுகளை நீக்க, அவை ஒவ்வொன்றும் ஐந்தெழுத்தாக அமைதல் காணலாம்.

722.பொழிப்புரை: மற்று இவர் செயல்கள் எல்லாம் இத்தகைய நோய்க்கே காரண மாயின என்று மனத்தில் எண்ணி அரசன் அவர் களைப் பார்த்து, 'நிலைபெற்ற சைவ ஒழுக்கம் சான்ற பெருமறைச் செல்வரான பிள்ளையார் இங்குவர, அவரத் அருளால் இந்தநோய் நீங்குமாயின் தெளிவுபெறுவேன்!' என மன்னன் இயம்பினன்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின. முன்னைய பாட்டில் சமணர் களைப் பார்த்துச் சொல்லலானான் என்பது கொண்டு, இப்பாடற் கருத்தை அவர்களிடம் கூறினான் என்றல் சாலாது. அவர் களைப் பார்த்து இவர் செய்தவை யெல்லாம் நோய்க்கே ஏதுவாயின என்று கூறியவன் பின்னுரைக்கும் கருத்துக் களை யெல்லாம் அம்மை யாரையும் அமைச்சரையும் நோக்கிக் கூறியனவேயாம். வரும் பாடல் தொடர்பு கொண்டும் இவ்வுண்மை யறியலாம்.

723.பொழிப்புரை: என்று முன் கூறிய மன்னன், பின்னும் அங்கிருந்த அம்மையாரையும் அமைச்சரையும் பார்த்து 'யான் அடைந்த நோயைப் போக்கி வெற்றி கொள்பவரின் பக்கம் சேர்வேன். என் நோய் நீங்கும் வழியுண்டாயின் அவரை அழையுங்கள்!' என்று அவர்களிடம் கூற, அவர்களும், அனைவ

2620 என்றுமுன் கூறிப் பின்னும்
யானுற்ற பிணியைத் தீர்த்து
வென்றவர் பக்கம் சேர்வன்
விரகுண்டேல் அழையும் என்ன
அன்றவர் உவகை பொங்கி
ஆர்வத்தால் அணையை நூக்கிச்
சென்றநீர் வெள்ளம் போலுங்
காதல்வெள் ளத்தில் செல்வார் 723

2621 பாயுடைப் பாத கத்தோர்
திருமடப் பாங்கு செய்த
தீவினைத் தொழிலை நோக்கி
உள்ளழி திருவுள் ளத்தால்
மேயஅத் துயரம் நீங்க
விருப்புறு விரைவி னோடு
நாயகப் பிள்ளை யார்தம்
நற்பதம் பணிவா ராகி. 724

2622 மன்னவன் இடும்பை தீர
மற்றவன் பணிமேற் கொண்டே
அன்னமென் டையி னாரும்
அணிமணிச் சிவிகை யேறி
மின்னிடை மடவார் சூழ
வேற்படை அமைச்ச னாரும்
முன்னணைந் தேகச் சண்பை
முதல்வனார் மடத்தைச் சார்ந்தார். 725

உடைத்துச் சென்ற வெள்ளம் போல், காழியார்பால் பேரன்பு கொண்ட மகிழ்ச்சி வெள்ளத்துடன் செல்பவராய்,

குறிப்புரை: விரகுண்டேல் – அச்சிறுவரை அழைத்தற்குரிய வழி யுண்டேல் என்பாரும் உளர். விரகு – வழி (உபாயம்).

724.பொழிப்புரை: பாயை உடையாய்க் கொண்ட சமணர்களாகிய பாதகர்கள் திருமடத்தில் செய்த தீவினைச் செயலை எண்ணி, உள் அழியும் திருவுள்ளத்தில் பொருந்திய அத்துன்பம் நீங்குமாறு, விருப்பம் மிக்க விரைவுடன் தம் தலைவரான பிள்ளையாரின் சீரிய திருவடிகளைப் பணிவார்களாய்,

725.பொழிப்புரை: அரசனின் துன்பம் நீங்குமாறு அவனது பணியை

2623 திருமடஞ் சாரச் சென்று
சேயரிக் கண்ணி னார்முன்
வருபரி இழிந்து நின்ற
அமைச்சனார் வந்த பான்மை
சிரபுரப் பிள்ளை யார்க்கு
விண்ணப்பஞ் செய்வீர் என்னப்
பரிசனத் தவரும் புக்குப்
பதமறிந் துணர்த்து கின்றார். 726

2624 பாண்டிமா தேவி யாரும்
பரிவுடை அமைச்ச னாரும்
ஈண்டுவந் தணைந்தா ரென்று
விண்ணப்பஞ் செய்யச் சண்பை
ஆண்டகை யாரும் ஈண்ட
அழையுமென் றருளிச் செய்ய
மீண்டுபோந் தழைக்கப் புக்கார்
விரைவுறு விருப்பின் மிக்கார். 727

மேற்கொண்டு, அன்னம் போன்ற மென்மையான நடையுடைய மங்கையர்க்கரசியாரும், அழகிய மணிகள் பதித்த சிவிகையின் மேல் அமர்ந்து மின்போன்ற இடையையுடைய பெண்கள் சூழ்ந்து வர, வேற்படையை யுடைய அமைச்சரான குலச்சிறையார் முன்னால் செல்லச் சீகாழித் தலைவர் இருக்கும் திருமடத்தைச் சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

726.பொழிப்புரை: திருமடத்தைச் சேர நெருங்கிச் சென்றபின், சிவந்த வரிகள் படர்ந்த கண்களையுடைய அம்மையாரின் முன்பு ஏறி வந்த குதிரையினின்றும் இறங்கி நின்ற அமைச்சர் தாமும், 'நாங்கள் இங்கு வந்துள்ளதைச் சீகாழிப் பிள்ளையாரிடம் கூறுங்கள்!' என அங்குள்ள பணியாளர்களிடம் கூற, அவர்களும் உள்ளே சென்று விண்ணப்பிக்கத் தக்கதோர் அமையம் அறிந்து கூறுவாராய்,

727.பொழிப்புரை: 'பாண்டிமாதேவியாரும், அன்புடைய அமைச்சரும் ஈண்டு வந்துள்ளனர்' என்று பணியாளர்கள் உரைக்க, சீகாழித் தலைவரும் 'அவர்களை உடன் அழையுங்கள்' என்று அருள, பணியாளர்களும் அழைப்புப் பெருவிருப்பத்துடன் அவர்கள் உட்புகுந்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2625 ஞானத்தின் திருவுருவை
நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி
மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்கமலர்க் கொன்றைச்
செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக்
கண்களிப்பக் கண்டார்கள். 728

728.பொழிப்புரை: சிவஞானமே உருவாய் அமைந்த திருவுரு உடையாரை, நான்மறைகளின் ஒப்பற்ற துணையாயினவரை, வானத்தின் மீதன்றி மண்உலகத்தில் வளரும் பிறைச்சந்திரன் போன்ற வரை, தேன்ஊறி வழியும் கொன்றை மலரையணிந்த சிவந்த சடை யுடைய சிவபெருமானின் சீர்மைகளை இடையறாது தொடுத்து இசைக்கும் கானத்தின் ஏழு பிறப்புக்கு இடமான பிள்ளையாரைக் கண்கள் களிப்படையப் பார்த்தனர்.

குறிப்புரை: சிவஞானம் கலந்த திருமுலைப் பாலை உமாதேவியார் ஊட்ட, உண்ட பிள்ளையார், அப்போதே கலைஞானமும் மெய்ஞ் ஞானமும் பெற்றுச் சிவஞானசம்பந்தராயினார் என்று சேக்கிழார் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் திருத்துருத்தித் தேவாரத்தில், 'திருந்தடி மறக்குமாறிலாத என்னை மையல் செய்து மண்ணின்மேல் பிறக்குமாறு காட்டினாய்' என்று ஞானசம்பந்தரே குறிப்பிடுகிறார். எப்போதும் திருவடி மறக்குமாறிலாத பிள்ளையார், ஞானவடிவாகவே திகழ்கிறார். எனவே மங்கையற்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் அத்திருவுருவத் தைச் சிவஞானத்தின் திருவுருவாகவே கண்டு போற்றினர். உள்ளும் புறமும் ஒரு தன்மைக் காட்சியர் என்பது கருத்து. வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாய நாதன் நாமத்தையே என்றும் ஓதியும் உணர்த்தி யும் வருதலின் 'நான்மறையின் தனித்துணை' என்றார். மதி இரவில் காணவல்லது, விண்ணகத்தது, சாபத்தால் வளர்ந்தும் தேய்ந்தும் வருவது. ஆனால் இம்மதியோ எப்பொழுதும் காண்டற் குரியது, மண்ணகத்தது, ஞானத்தால் வளர்ந்து கொண்டே வருவது, என்றும் அழகியது, இளமையானது, இனையபல வேற்றுமை கள் தோன்ற, 'வானத்தின் மிசை யன்றி மண்ணில் வளர் மதிக்கொழுந்து' என்றார். கானம் – இசை, அது எழுவகைப்பட்ட சுரங்களில் பிறந்து விரிவது. பிள்ளையாரும் எழுவகைக் கானங்களும் ஒன்றி எழும் இசைப் பாடலை, 'நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞான சம்பந்தன்' எனப் போற்றி மகிழுமாறு பாடிமகிழ்ந்து வருபவர். ஆதலின் அவரைக் 'கானத்தின் எழுபிறப்பு' என்றார். பாண்டியரின் உடற் பிணியையன்றி உயிர்ப்பிணியையும் நீக்க வரும் குருமூர்த்திகளாயிருத்தலின், ஆசிரி யர் சேக்கிழார், 'தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்'(தி.10 பா.138) என்பது பற்றி, அவர்தம் திருவுருவை இவ்வாறு காட்டுவாராயினர்,

2626 கண்டபொழு தமண்கொடியோர்
செய்தகடுந் தொழில்நினைந்தே
மண்டியகண் ணருவிநீர்
பாயமலர்க் கைகுவித்துப்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப்
பொருந்தநில முறவிழுந்தார்
கொண்டகுறிப் போடுநெடி
துயிர்த்தழிந்த கொள்கையராய். 729

2627 உரைகுழறி மெய்ந்நடுங்கி
ஒன்றும்அறிந் திலராகித்
தரையின்மிசைப் புரண்டயர்ந்து
சரணகம லம்பற்றிக்
கரையில்கவ லைக்கடற்கோர்
கரைபற்றி னார்போன்று
விரைவுறுமெய் அன்பினால்
விடாதொழிவார் தமைக்கண்டு. 730

2628 அருமறைவாழ் பூம்புகலி
அண்ணலார் அடிபூண்ட
இருவரையுந் திருக்கையால்
எடுத்தருளித் தேற்றிடவும்
தெருமந்து தெளியாதார்
தமைநோக்கிச் சிறப்பருளித்
திருவுடையீர் உங்கள்பால்
தீங்குளதோ எனவினவ. 731

729.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் பார்த்த பொழுது, சமணரான கொடியவர்கள் செய்த கொடுந்தொழிலை எண்ணி, கண்களினின்றும் அருவிபோல மிகுந்த நீர் சொரிய, மலர் போன்ற கைகளைக் கூப்பி, பிள்ளை யாரின் தாமரை மலர் அணைய சிவந்த திருவடிகளின் கீழே பொருந்தும்படி நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கியவர்களாய், உட்கொண்ட குறிப்புடன் பெருமூச்செறிந்து, உள்ளம் அழிந்த நிலைமையராய்,

குறிப்புரை: உட்கொண்ட குறிப்பு – பிள்ளையாருக்கு அமணர்கள் செய்த கொடுஞ்செயல்பற்றிய குறிப்பு.

730.பொழிப்புரை: சொல் தடுமாறி உடல் நடுங்கி உள்ளம் கலங்கிய தால் ஒன்றும் அறியாதவர்களாகி, நிலத்தின்மீது புரண்டு, தளர்ச்சி கொண்டு, பிள்ளையாரின் திருவடித் தாமரைகளைப் பற்றிக் கொண்டு, எல்லை இல்லாத கவலைக் கடலில்

2629 வெஞ்சமணர் முன்செய்த
வஞ்சனைக்கு மிகஅழிந்தே
அஞ்சினோம் திருமேனிக்
கடாதென்றே அதுதீர்ந்தோம்
வஞ்சகர்மற் றவர்செய்த
தீத்தொழில்போய் மன்னவன்பால்
எஞ்சலிலாக் கொடுவெதுப்பாய்
எழாநின்ற தெனத்தொழுது. 732

2630 வெய்யதொழில் அமண்குண்டர்
விளைக்கவரும் வெதுப்பவர்தாம்
செய்யுமதி மாயைகளால்
தீராமைத் தீப்பிணியால்
மையலுறு மன்னவன்முன்
மற்றவரை வென்றருளில்
உய்யும்எம துயிரும் அவன்
உயிருமென உரைத்தார்கள். 733

விழுந்து தளர்பவர்கள், அதனின்றும் ஏறுதற்கு உரிய கரையைப் பற்றிக் கொண்டவர் போல், விரைகின்ற உள்ளத்து அன்பு காரணமாக, விடாமல் பற்றிய படியே கிடந்த அவர்களைப் பார்த்து,

731.பொழிப்புரை: அரிய மறைகள் வாழ்வதற்காகச் சீகாழியில் வந்து தோன்றிய அண்ணலாரான பிள்ளையார், தம் திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டு கிடந்த அவ் விருவரையும், தம் கைகளால் எடுத்துத் தேறுதல் செய்யவும், உள்ளச் சுழற்சியில் தெளிவடையாமல் கலங்கிய அவர்களைப் பார்த்தருளிச் சிறப்பு செய்து, 'திருவுடையவர்களே! உங்க ளிடம் ஏதேனும் தீமை நேர்ந்துளதோ ?' என வினவ,

732.பொழிப்புரை: 'கொடிய சமணர்கள் முன்பு செய்த வஞ்சனைகளைப் பற்றி மிகவும் கலங்கி அச்சம் கொண்டோம். தங்கள் திருமேனி யிடத்து அவை ஒன்றும் தீங்குசெய்ய இயலாதுஎனத் துணிந்து, அவ்வச்சம் தவிர்ந்தோம். வஞ்சகர்களாகிய அவர்கள் செய்த தீயசெயலே மன்னனிடத்து அளவில்லாத கொடிய வெப்பு நோயாய் உருக்கொண்டு நிற்கின்றது' எனக் கூறி வணங்கி,

733.பொழிப்புரை: 'கொடிய செயல் செய்துவரும் சமணர்களான கீழ்மக்கள் செய்த தவற்றால் உண்டான வெப்பு நோயானது, அவர்கள் செய்யும் மாயத் தீர்வுத் தொழில்களாலே நீங்காமையின், தீய நோயால் மயக்கம் அடைந்த அரசன் முன்பு, அவர்களை வென்று அருளிச் செய் யின், எம் உயிரும் மன்னவர் உயிரும் உய்யும்!' என்று உரைத்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2631 என்றவர் உரைத்த போதில்
எழில்கொள்பூம் புகலி வேந்தர்
ஒன்றும்நீர் அஞ்ச வேண்டா
உணர்விலா அமணர் தம்மை
இன்றுநீர் உவகை எய்த
யாவருங் காண வாதில்
வென்றுமீ னவனை வெண்ணீ
றணிவிப்பன் விதியால் என்றார். 734

2632 மொழிந்தருள அதுகேட்டு
முன்னிறைஞ்சி முகமலர்வார்
அழுந்தும்இடர்க் கடலிடைநின்
றடியோமை எடுத்தருளச்
செழுந்தரளச் சிவிகையின்மேல்
தென்னாடு செய்தவத்தால்
எழுந்தருளப் பேறுடையோம்
என்பெறோம் எனத்தொழலும். 735

734.பொழிப்புரை: என இங்ஙனம் அவர்கள் உரைத்தபோது, அழகு பொருந்திய பொலிவுமிக்க தலைவரான பிள்ளையார், 'நீவிர் ஒன்றற்கும் அஞ்சவேண்டா! உணர்வற்ற சமணர்களை இன்று நீவிர் மகிழ்ச்சியடையுமாறு எல்லோரும் காணுமாறு வென்று, பாண்டியனைத் திருநீறு அணியும்படி இறைவன் ஆணையினால் செய்வன்!' என மொழிந்தருளினார்.

735.பொழிப்புரை: இவ்வாறு ஞானசம்பந்தர் உரைத்ததை அவர்கள் கேட்டுத் திருமுன்பு வணங்கி, முகம் மலர்ச்சி கொண்டு, 'ஆழ்ந்து கிடந்த துன்பக் கடலினின்றும் அடியோமை மேலே எடுத்தருளும் பொருட்டுச் செழுமையான முத்துச் சிவிகையின் மீது தென்னாடு செய்த பெருந்தவப் பயனால் எழுந்தருளும் பெரும்பேறு பெற்றோம், எனவே இனி என்ன பேறுதான் பெறமாட்டோம்' என்று சொல்லி வணங்கியதும்,

குறிப்புரை: இதனையும் இதற்குமுன்னுள்ள பாடலையும் இடைச்செருகலாக இருக்கலாமோ என்று ஐயுறுவர் சிவக்கவிமணி யார். அதற்கு அவர் கூறும் காரணங்கள் இரண்டாம்: (1) யாப்பு வேறு பாடுடைமை (2) 736ஆவது பாடலில் 'சேவுயர் ஆவதும் அழிவும் எல்லாம் அவர் செயல் எனக் கூறும் பிள்ளையார் 'சேவுயர் கொடியினார்தம் திருவுள்ளம் அறிவேன்' என்றும் கூறுகின்றமை. அவ்வாறு கூறுமவர் 734ஆம் பாடலில் 'யாவரும் காண வாதில் வென்று மீனவனை வெண்ணீறு அணிவிப்பன்' எனக் கூறுவதாக இருப்பது பொருந்துவதாகத் தோன்றவில்லை என்பது அவர் கருத்து. எனவே சிவக்கவிமணி யாரின் கருத்துப்

2633 ஆவதும் அழிவும் எல்லாம்
அவர்செயல் அமண ராகும்
பாவகா ரிகளை நோக்கும்
பழுதுடன் நீங்க வெல்லச்
சேவுயர் கொடியி னார்தந்
திருவுள்ளம் அறிவே னென்று
பூவலர் பொழில்சூழ் சண்பைப்
புரவலர் போது கின்றார். 736

2634 வையகம் உய்ய வந்த
வள்ளலார் மடத்தி னின்று
மெய்யணி நீற்றுத் தொண்டர்
வெள்ளமும் தாமும் போந்து
கையிணை தலையின் மீது
குவியக்கண் மலர்ச்சி காட்டச்
செய்யவார் சடையார் மன்னும்
திருவால வாயுள் புக்கார். 737

இவ்விரு பாடல்களும் இடைச்செருகலாக இருக்கலாமோ? எனும் ஐயமே வலுப்பெறுகின்றது.

736.பொழிப்புரை: ஆக்கம் அழிவு ஆகிய அவையெல்லாம் 'அவர் செயல்' என்று மறைகள் சுட்டிக் கூறும் இறைவரின் செயலே ஆகும். சமணராய பாவம் செய்பவர்களைப் பார்க்கவும், பேசவும், மற்றும் சிலசெயல்கள் செய்யவும் நேர்தலால் வரும் குற்றங்கள் எல்லாம் அவ்வச் செயல்களுடன் நீங்கவும், அவர்களை வெல்லவும், விடைக் கொடியை உயர்த்திய சிவபெருமானின் திருவுள்ளக் குறிப்பை அறிவேன்' எனக் கூறி, மலர்கள் மலர்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார் செல்பவராய்,

குறிப்புரை: தீயவர்களைக் காண்டலும், அவரொடு பேசுதலும், தீய செயல்கள் செய்ய நேர்தலும் தீங்கேயாகும். ஆதலின் இவ்வனைத்துச் செயல்களுக்கும் நேரும் குற்றம் நீங்க இறையருளை வேண்டுவன் என்றார். 'பிரட்டரைக் காணா கண், வாய்பேசாது அப்பேய்களோடே' 'வெண்ணீறணி கிலாதவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே' (தி.8 அச்சப். 5) எனவரும் திருவாக்குகளும் காண்க.

737.பொழிப்புரை: இவ்வுலகுய்ய வந்த ஞானசம்பந்தர், தாம் இருந்த மடத்தினின்றும் உடலில் திருநீற்றை அணிந்து கொண்டுள்ள தொண் டர்களின் வெள்ளமும் தாமுமாகச் சென்று இருகைகளும் தலைமீது குவியவும், கண்கள் மலர்ச்சியைக் காட்டவும், சிவந்த சடையை யுடைய இறைவர் நிலைபெற எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருவாலவாய்க் கோயிலுக்குள் புகுந்தனர்.

2635 நோக்கிட விதியி லாரை
நோக்கியான் வாது செய்யத்
தீக்கனல் மேனி யானே
திருவுள மேஎன் றெண்ணில்
பாக்கியப் பயனாய் உள்ள
பாலறா வாயர் மெய்ம்மை
நோக்கிவண் டமிழ்செய் மாலைப்
பதிகந்தான் நுவல லுற்றார். 738

2636 கானிடை ஆடு வாரைக்
காட்டுமா வுரிமுன் பாடித்
தேனலர் கொன்றை யார்தம்
திருவுளம் நோக்கிப் பின்னும்
ஊனமில் வேத வேள்வி
என்றெடுத் துரையின் மாலை
மானமில் அமணர் தம்மை
வாதில்வென் றழிக்கப் பாடி. 739

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

738.பொழிப்புரை: 'தீயைப் போன்ற திருமேனியையுடையவரே! நோக்குதற்குத் தகுதியில்லாத சமணரை நோக்கி யான் வாது செய் தற்குத் தங்களுக்குத் திருவுள்ளமே ?' என்று எண்ணற்ற நற்பேற்றின் பயனாய் உள்ள பாலறாவாயரான ஞானசம்பந்தர், திருவருளின் உண்மைத் திறத்தை நோக்கி, வளமை பொருந்திய தமிழால் ஆய மாலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடியருள்வாராய்,

739.பொழிப்புரை: சுடுகாட்டில் ஆடல் செய்பவரான இறைவரைக் 'காட்டு மாவுரி' எனத் தொடங்கிப் பாடி, தேன் சிந்துகின்ற கொன்றை மலர் சூடிய இறைவரின் திருவுள்ளக் குறிப்பை அறிந்து கொண்டு , மேலும் ஊனத்தை இல்லையாகச் செய்யும் 'வேத வேள்வி' எனத் தொடங்கி, நற்சொற்களாலாய பதிகத்தை மானம் இல்லாத சமணர்களை வாதத்தில் வென்று அழிக்கப் பாடி,

குறிப்புரை: 'காட்டுமாவதுரித்து' (தி.3 ப.47) எனத் தொடங்கும் பதிகம் கௌசிகப் பண்ணிலமைந்ததாகும். 'வேத வேள்வியை' (தி.3 ப.108) எனத் தொடங்கும் பதிகம் பழம்பஞ்சுரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இவ்விரு பதிகங்களிலும் 'வாது செய்யத் திருவுள்ளமே' என்பதோடு, 'அவர்களை அழிக்கத் திருவுள்ளமே' எனவரும் குறிப்பும் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் முன்னைய பதிகத்தில் வரும் திருக்கடைக்காப்பு, 'தெந்தெனாமுரலும் திருஆலவாய், மைந்தனே என்று வல்லமண் ஆசறச் சந்தமார் தமிழ் கேட்ட மெய்ஞ் ஞானசம், பந்தன் சொற்களும் பழி நீங்கவே' என்பதாகும். பின்னைய பதிகத்தில் வரும் திருக்கடைக்காப்பு 'கூடல் ஆலவாய்க் கோனை விடை கொண்டு, வாடல் மேனி அமணரை வாட்டி

2637 ஆலமே அமுத மாக
உண்டுவா னவர்க்க ளித்துக்
காலனை மார்க்கண் டர்க்காக்
காய்ந்தனை அடியேற் கின்று
ஞாலம்நின் புகழே யாக
வேண்டும்நான் மறைக ளேத்துஞ்
சீலமே ஆல வாயில்
சிவபெரு மானே என்றார். 740

2638 நாதர்தம் அருள்முன் பெற்று
நாடிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
போதுவார் பணிந்து போற்றி
விடைகொண்டு புனித நீற்று
மேதகு கோலத் தோடும்
விருப்புறு தொண்டர் சூழ
மூதெயில் கபாடம் நீடு
முதல்திரு வாயில் சார்ந்தார். 741

மாடக் காழிச்சம்பந்தன் மதித்த இப், பாடல் வல்லவர் பாக்கியவாளரே' என்பதாகும். இவ்வரிய குறிப்புகளை உளங்கொண்டே, 736ஆவது பாடலில், சமணர்களைப் பார்த்தும், பேசியும், சில வாதங்களைச் செய்தும் கொண்ட பழிகளைப் போக்கவும், அவர்களை அழிக்கவும் இறைவனின் திருவுளக்குறிப்பை அறிகுவன் எனப் பிள்ளையார் திருக்கோயிலுக்குள் சென்றார் என ஆசிரியர் அருளுவாராயினர்.

740.பொழிப்புரை: நான்மறைகளும் போற்றும் சீலமானவரே! திருவாலவாயில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானாரே! தாங்கள் நஞ்சினையே அமுதமாய் உண்டு தேவர்க்கு அருள் செய்ததுடன், மார்க்கண்டேயருக்காகக் காலனையும் உதைத்து அருளினீர்! இன்று அடியேனுக்கு அருள்சுரந்தீர். இந்நிலவுலகம் முழுதும் தங்களது புகழே ஆகப் பரவவேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டார்.

குறிப்புரை: 'ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும் தென் ஆலவாயி லுறை எம் ஆதியே' எனப் பதிகப் பாடல்தொறும் வரும் பொன் மொழிகளை ஆசிரியர் இப் பாடலில் கொண்டெடுத்து மொழிகின்றார். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

741.பொழிப்புரை: இறைவரின் திருவருளை முன்னே பெற்றுக் கொண்டு, நாடிய அருள் உணரப் பெற்றமையால், பெற்ற மகிழ்ச்சி பொங்கச் செல்பவராய், வணங்கிப் போற்றி, வாதில் வெல்ல இறைவர் அருள் பெற்றுக் கொண்டு, தூய திருநீற்றின் திருக்கோலப் பொலி வுடன் அன்புடைய தொண்டர்கள் சூழ்ந்துவரப் பழமையான மதில் பொருந்திய முதல் திருவாயிலை அடைந்தார்.

2639 அம்மலர்க் குழலி னார்க்கும்
அமைச்சர்க்கும் அருள வேண்டிச்
செம்மணிப் பலகை முத்தின்
சிவிகைமேற் கொண்ட போதில்
எம்மருங் கினிலும் தொண்டர்
எடுத்தஆர்ப் பெல்லை இன்றி
மும்மைநீ டுலக மெல்லாம்
முழுதுடன் நிறைந்த தன்றே. 742

2640 பல்லிய நாதம் பொங்கப்
படர்திரு நீற்றின் சோதி
நல்லொளி வட்ட மாகி
நண்ணிமேல் வருவ தென்ன
வில்வளர் தரளக் கோவை
வெண்குடை நிழற்றி வெவ்வே
றெல்லையில் முத்தின் காளம்
தாரைசங் கெங்கும் ஊத. 743

2641 கண்ணினுக் கணியாய் உள்ளார்
எழுச்சியிற் காட்சி பெற்றார்
நண்ணிய சமயம் வேறு
நம்பினர் எனினும் முன்பு
பண்ணிய தவங்கள் என்கொல்
பஞ்சவன் தஞ்சம் மேவிப்
புண்ணிய மூர்த்தி வந்து
மதுரையில் புகுத என்றார். 744

குறிப்புரை: 'வாது செய்யத் திருவுள்ளமே' 'அமணரை அழிக்கத் திருவுள்ளமே' என்றெல்லாம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டமைக்கு, இறைவன் அருள் சுரந்தமை தோன்ற, 'நாதர்தம் அருள் முன் பெற்று' என்றார்.

742.பொழிப்புரை: அழகிய மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்க்கரசியாருக்கும் குலச்சிறையாருக்கும் அருள்செய்ய வேண்டி, சிவந்த மணிகள் பொருந்திய பலகையுடைய முத்துச் சிவிகை மீது சம்பந்தர் ஏறியருளியபோது எம்மருங்கிலும் இருந்த தொண்டர் கள் எழுப்பிய மகிழ்வொலி அப்பொழுதே அளவில்லாது பெருகி, மூன்றாயுள்ள உலகங்களிலும் நிறைந்தது.

743.பொழிப்புரை: பலவகையான இயங்களின் ஒலிமிகுந்து ஒலிக்க, எங்கும் படர்ந்து பெருகும் திருநீற்றின் ஒளியானது ஒரு நல்ல ஒளிவட்டமாய் உருக்கொண்டு பொருந்தி மேலே வருவது போல, ஒளி பெருகும் முத்துக் கோவைகளையுடைய வெண்குடையானது நிழலைச்செய்ய, வேறு வேறாக அளவில்லாத

2642 தென்னவன் தேவி யாரும்
திருமணிச் சிவிகை மீது
பின்வர அமைச்சர் முன்பு
பெருந்தொண்டர் குழாத்துச் செல்லப்
பொன்னணி மாட வீதி
யூடெழுந் தருளிப் புக்கார்
கன்னிநா டுடையான் கோயில்
காழிநா டுடைய பிள்ளை. 745

2643 கொற்றவன் தன்பால் முன்பு
குலச்சிறை யார்வந் தெய்திப்
பொற்றட மதில்சூழ் சண்பைப்
புரவலர் வரவு கூற
முற்றுயர் சிறிது நீங்கி
முழுமணி அணிப்பொற் பீடம்
மற்றவன் முடியின் பக்கத்
திடுகென வல்ல னானான். 746

முத்துக் காளமும் தாரையும் சங்குகளும் எங்கும் ஒலிக்க,

744.பொழிப்புரை: கண்ணினுக்கு அணியாக விளங்கும் பிள்ளையாரின் திருவெழுச்சியின் காட்சியைப் பெற்ற அந்நகர மக்கள், தாங்கள் சார்ந்த சமண சமயத்தை நம்பினராயினும், 'பாண்டிய மன்னன் அடைக்கலம் புகும் பொருளாய்ப் பொருந்திப் புண்ணிய வடிவினரான இவர், மதுரையில் வருதற்கு இந்தப் பாண்டியன் முன் செய்த தவங்கள்தாம் எவையோ ?' என உரைத்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

745.பொழிப்புரை: பாண்டியனின் மனைவியாரும் அழகிய மணி களையுடைய சிவிகையில் அமர்ந்து பின்வர, அமைச்சரான குலச் சிறையார், தம் திருமுன்பு செல்லும் தொண்டர் கூட்டத்துடன் கலந்து செல்ல, இவ்வாறு பொன் அணிகளையுடைய மாடவீதியின் வழியாய் எழுந்தருளிச் சென்று, சீகாழி நாட்டுத் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், கன்னிநாட்டரசனான பாண்டியனின் அரண்மனைக்குள் புகுந்தார்.

746.பொழிப்புரை: பாண்டியன் முன்னால் குலச்சிறையார் வந்து சேர்ந்து, பொன்னால் ஆன மதில் சூழ்ந்த சீகாழித் தலைவரான ஞான சம்பந்தரின் வருகையை அறிவிக்க, முன்னிருந்த துன்பம் சிறிது நீங்கப் பெற்ற அப் பாண்டியன் 'முழுதும் மணிகள் பதித்த பொற் பீடத்தைத் தன் தலைப் பக்கத்தில் இடுவீராக!' என்று சொல்லவல்ல ஆற்றல் உடை யவன் ஆயினன்.

குறிப்புரை: பீடத்தைத் தலைப் பக்கம் இடுக என்று சொல்லுவதற்கு வல்லன் ஆயினான் எனவே, சமண சமயச் சார்பால் அதுகாறும் அத் துணையளவு பிணியோடிருந்த பான்மை தெரிய நின்றது.

2644 மந்திரி யாரைப் பின்னும்
எதிர்செல மன்னன் ஏவச்
சிந்தையுள் மகிழ்ந்து போந்தார்
செயலையான் சமயத் துள்ளோர்
பைந்துணர் அலங்கல் மன்னன்
பரிசுகண் டிதுவோ பண்பால்
நந்தனிச் சமயந் தன்னை
நாட்டுமா றென்று பின்னும். 747

2645 நின்அற நெறியை நீயே
காத்தருள் செய்தி யாகில்
அன்னவர் தம்மை இங்கே
அழைத்தனை அவரும் யாமும்
முன்னுற ஒக்கத் தீர்க்க
மொழிந்துமற் றவரால் தீர்ந்த
தென்னினும் யாமும் தீர்த்தோ
மாகவும் இசைவா யென்றார். 748

747.பொழிப்புரை: மேலும், தன் அமைச்சரைச் சென்று ஞானசம்பந்தரை அழைத்து வருமாறு ஏவிட, அவரும் மனத்தில் மகிழ்ச்சி உடை யவராய்ச் சென்றார். அசோக மரத்தினடியில் இருக்கும் அருகனது சமயத்தில் உள்ள சமணர்கள், பசிய பூங்கொத்துகளால் ஆன வேப்ப மாலையை அணிந்த மார்பையுடைய பாண்டிய மன்னனின் தன்மை யைப் பார்த்து 'நம் ஒப்பற்ற சமயத்தைப் பண்பாய் நாட்டும் வழி இதுவோ!' எனக் கூறி மேலும் சொல்வார்களாய்,

குறிப்புரை: செயலை – அசோகமரம். அதன் அடியில் இருத்தலின் அருகனைச் 'செயலையான்' என்றார்.

748.பொழிப்புரை: 'நின் அறநெறியான சமயத்தை நீயே காத்தருள் செய் வாயானால், அவரை இங்கே வருமாறு அழைப்பினும், அவரும் நாங்களும் உன் முன்னே ஒருங்கு கூடி, இந்நோயைத் தீர்க்கும்படி சொல்லி, மற்று அவரால் நோய் தீர்ந்தாலும் நாங்களும் தீர்த்தோம் என்று கூற, உடன்படுவாயாக!' எனக் கூறினர்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

749.பொழிப்புரை: பொய்யை மெய்த்தவமாகக் கொண்ட புன்மை யான தலையையுடைய சமணர்கள் இவ்வாறு சொல்ல, 'முன்செய்த தவத்தின் பயன் வந்து நன்மை அளிக்கும் காலம் பொருந்துவதனால், சேர்ந்த உங்கள் தெய்வங்களின் சார்பினால் இருபக்கத்தவரும் தீருங்கள்! நான் நடுவு நிலையினின்று தவறி வஞ்சம் பேசமாட்டேன்!' எனப் பாண்டியன் கூறினான்.

2646 பொய்தவ மாகக் கொண்ட
புன்தலைச் சமணர் கூறச்
செய்தவப் பயன்வந் தெய்தும்
செவ்விமுன் னுறுத லாலே
எய்திய தெய்வச் சார்வால்
இருதிறத் தீருந் தீரும்
கைதவம் பேச மாட்டேன்
என்றுகை தவனுஞ் சொன்னான். 749

2647 என்றவன் உரைப்பக் குண்டர்
எண்ணங்கெட் டிருந்த எல்லைத்
தென்தமிழ் நாடு செய்த
செய்தவக் கொழுந்து போல்வார்
வன்தனிப் பவனம் முன்னர்
வாயிலுள் அணைந்து மாடு
பொன்திகழ் தரளப் பத்திச்
சிவிகைநின் றிழிந்து புக்கார். 750

2648 குலச்சிறை யார்முன் பெய்தக்
கொற்றவன் தேவி யாரும்
தலத்திடை இழிந்து சென்றார்
தண்டமிழ் நாட்டு மன்னன்
நிலத்திடை வானி னின்று
நீளிருள் நீங்க வந்த
கலைச்செழுந் திங்கள் போலும்
கவுணியர் தம்மைக் கண்டான். 751

குறிப்புரை: கைதவம் – வஞ்சனை; அஃதாவது நடுவின்றிச் சொல்லுதல், கைதவன் – பாண்டியரின் மரபுப்பெயர்; கைவந்த தவத்தினை யுடையவன் எனினும் ஆம்.

750.பொழிப்புரை: என்று அப்பாண்டியன் உரைக்க, அமணர்கள் தம் கருத்தழிய மனம் குன்றியிருந்தநிலையில், தென்தமிழ் நாடான பாண்டிய நாடு முன்செய்த தவத்தின் கொழுந்து அனைய ஞான சம்பந்தர், வலிய ஒப்பில்லாத அரண் மனையின் முன் உள்ள வாயிலை அடைந்து, எம்மருங்கும் பொன் அணிந்து விளங்கும் முத்துக்களை உடைய சிவிகையினின்றும் இறங்கி உள்ளே புகுந்தார்.

751.பொழிப்புரை: மன்னனிடம் அறிவித்த பின்பு, குலச்சிறையார் ஞான சம்பந்தரின் திருமுன்பு சேர, அரசமாதேவியாரும் அரண்மனை வந்து தம் சிவிகையினின்றும் இறங்கி வந்தனர். குளிர்ந்த தமிழ் நாட்டின் மன்னனான

2649 கண்டஅப் பொழுதே வேந்தன்
கையெடுத் தெய்த நோக்கித்
தண்துணர் முடியின் பாங்கர்த்
தமனியப் பீடங் காட்ட
வண்டமிழ் விரகர் மேவி
அதன்மிசை இருந்தார் மாயை
கொண்டவல் லமணர் எல்லாம்
குறிப்பினுள் அச்சங் கொண்டார். 752

2650 செழியனும் பிள்ளை யார்தம்
திருமேனி காணப் பெற்று
விழியுற நோக்க லாலே
வெம்மைநோய் சிறிது நீங்கி
அழிவுறும் மனம் நேர்நிற்க
அந்தணர் வாழ்வை நோக்கிக்
கெழுவுறு பதியா தென்று
விருப்புடன் கேட்ட போது. 753

பாண்டியன், வானத்தினின்றும் நீண்ட இருள் நீங்குமாறு, நிலத்தில் வந்து நிறைந்த, நிறை நிலவு எனவரும் கவுணியர் பெருமானைக் கண்டான்.

752.பொழிப்புரை: பார்த்த அப்பொழுதே மன்னன் கைகளைத் தூக்கி வழிபடும் பண்பினை நோக்கி, குளிர்ந்த மலர்களையுடைய தன் முடியின் பக்கத்தில் இடப் பட்ட பீடத்தில் அமருமாறு கைகளைக் காட்டிட, வளம் மிக்க தமிழ் வல்லுநரான ஞானசம்பந்தர் அப்பீடத்தின் மீது அமர்ந்தருளினர். மாயங்களைக் கொண்ட அமணர்கள் எல்லோ ரும் தம் மனத்துள் எழுந்த குறிப்பால் அச்சம் கொண்டனர்.

753.பொழிப்புரை: பாண்டியனும் ஞானசம்பந்தரின் திருமேனியைக் காணப் பெற்றவனாய், விழி பொருந்த நோக்கியதால், வெப்பு நோய் மேலும் சிறிது நீங்கப் பெற்று, ஒருநிலையில் நில்லாத தன் மனம் ஒருமையுற்று நிற்ப, அந்தணர் தம் பெருவாழ்வெனத் தோன்றிய ஞானசம்பந்தரைப் பார்த்து, 'உமது ஊர் யாது?' என்று விருப்புடன் வினவ,

குறிப்புரை: முன்னர் (பா.720) மீனவன் செவியினூடு ஞானசம்பந்தர் என்னும் நாமமந்திரம் சொல்ல அவன், அயர்வு நீங்கியது என்றார். பின்னர் அவர் தம் திருவுருக் கண்டபோது, வெப்பு நோய் சிறிது நீங்கவும் மனம் ஒரு நெறிப்படவு மானது என்றார். இதுபொழுது அவரைப் பார்த்த அளவில் அவரது ஊர் யாது எனக் கேட்க, அவரும் தம் திருவாயாலேயே சொல்ல, அதனைக் கேட்கவும் நேருகிறது. படிப்படியாக நிகழ்வுறும் இந்நிகழ்ச்சி, 'முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள் மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம் கேட்டாள், பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்' எனவரும் அருள்வாக்கை நினைவு கூரவைக்கும். இது

2651 பொன்னிவளந் தருநாட்டுப்
புனற்பழனப் புறம்பணைசூழ்
கன்னிமதிற் கழுமலம்நாம்
கருதுமூர் எனச்சிறந்த
பன்னிரண்டு பெயர்பற்றும்
பரவியசொல் திருப்பதிகம்
தென்னவன்முன் பருள்செய்தார்
திருஞான சம்பந்தர். 754

2652 பிள்ளையார் செம்பொன்மணிப்
பீடத்தில் இருந்தபொழு
துள்ளநிறை பொறாமையினால்
உழையிருந்த காரமணர்
கொள்ளுமனத் திடையச்சம்
மறைத்துமுகங் கோபத்தீத்
துள்ளியெழும் அனற்கண்கள்
சிவந்துபல சொல்லுவார். 755

பெண்ணின் அநுபவம், பெருமானின் பெயரும் வண்ணமும் ஊரும் கேட்கும் அளவில் அமைகிறது. இப்பாண்டியனின் அநுபவமோ காணும் பேற்றையும் பெறுமாறு அமைந்துள்ளது. இனி, அவள்தன் தலைவனின் ஆரூரைப் பிறர் சொல்லக் கேட்க, பாண்டியனோ ஊரின் பெயரை உரியவரே சொல்லக் கேட்கின்றான். அவள் பெற்ற அநுபவம் அகவழியது. பாண்டியன் பெறும் அநுபவம் புறவழியது; குருவருள் அநுபவமாக அமைவது, இனி ஞானச் செல்வரின் திருக்கைகளால் திருநீறு பூசப்பெறும் பேறும், அவர்தம் உரையளவானும், பதிக அளவானும் கேட்கப் பெறும் உபதேசப் பேறும் பெறவுள்ளமையும் நினைவு கூரத்தக்கன. இவ்வாறெல்லாம் ஒப்பிட்டுக் காண உவகை தரும்.

754.பொழிப்புரை: காவிரியாறு பாய்ந்து வளத்தை அளிக்கும் சோழ நாட்டில் நீர் நிறைந்த வயல்களையுடைய மருத நிலம் சூழ்ந்த அழியாத மதிலால் சூழப்பெற்ற 'திருக்கழுமலம்' (சீகாழி) என்பது எமது ஊரா கும் என்று சிறப்புடைய பன்னிரண்டு பெயர்களையும் போற்றிய கருத்துடைய திருப்பதிகத்தை ஆளுடைய பிள்ளையார் அம்மன்னனின் முன்பு பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: 'பிரமனூர்' (தி.2 ப.70) எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்த பதிகத்தில் காழிக்குரிய பன்னிரண்டு பெயர்களுள.

755.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் பொன் பீடத்தில் அமர்ந்திருந்த போது, உள்ளத்தில் உண்டான பொறாமையினால், அருகிருந்த கருநிற முடைய சமணர்கள் தம் மனத்திடைக் கொண்ட அச்சத்தை மறைத்து, முகத்தில் சினத் தீயானது துள்ளி எழுவதுபோல் கண்கள் நெருப்பெனச் சிவந்து பலவாறு சொல்பவராய்,

2653 காலையெழுங் கதிரவனைப்
புடைசூழுங் கருமுகில்போல்
பீலிசேர் சமண்கையர்
பிள்ளையார் தமைச்சூழ்வார்
ஏலவே வாதினால்
வெல்வதனுக் கெண்ணித்தாம்
கோலுநூ லெடுத்தோதித்
தலைதிமிர்ப்பக் குரைத்தார்கள். 756

2654 பிள்ளையார் அதுகேளாப்
பேசுகநும் பொருளெல்லை
உள்ளவா றென்றருள
ஊத்தைவாய்ப் பறிதலையர்
துள்ளிஎழுந் தநேகராய்ச்
சூழ்ந்துபத றிக்கதற
ஒள்ளிழையார் அதுகண்டு
பொறாராகி உள்நடுங்கி. 757

2655 தென்னவன் தன்னை நோக்கித்
திருமேனி எளியர் போலும்
இன்னருட் பிள்ளை யார்மற்
றிவர் எண்ணி லார்கள்
மன்னநின் மயக்க மெங்கள்
வள்ளலார் தீர நல்கும்
பின்னையிவ் வமணர் மூள்வார்
வல்லரேல் பேச என்றார். 758

756.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் பொன் பீடத்தில் அமர்ந்திருந்த போது, உள்ளத்தில் உண்டான பொறாமையினால், அருகிருந்த கருநிற முடைய சமணர்கள் கையில் மயிற் பீலியுடைய கோலும் நூலும் வாதில் வெல்ல எண் தம் மனத்திடைக் கொண்ட அச்சத்தை மறைத்து, முகத்தில் சினத் தீயானது துள்ளி எழுவதுபோல் கண்கள் நெருப்பெனச் சிவந்து பலவாறு சொல்பவராய்,

குறிப்புரை: தலைதிமிர்ப்ப – தலையசைய.

757.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் அதனைக் கேட்டு, 'உங்கள் கொள்கையின் படியுள்ள பொருள் முடிவுகளை உள்ளபடி கூறுங்கள்' என்று அருள, ஊத்தை வாயையும் பறித்த தலையையும் உடைய சமணர்கள், துள்ளிப் பலராக எழுந்து பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து, பதறிக் கதறவே, ஒளியுடைய அணிகளை அணிந்த மங்கையர்க்கரசியார் அதைக் கண்டு பொறாமல் உள்ளம் நடுங்கி,

2656 மாறனும் அவரை நோக்கி
வருந்தல்நீ என்று மற்று
வேறுவா தென்கொல் என்மேல்
வெப்பொழித் தருகர் நீரும்
ஆறணி சடையி னாருக்
கன்பராம் இவரும் நீங்கள்
தேறிய தெய்வத் தன்மை
என்னிடைத் தெரிப்பீர் என்றான். 759

2657 ஞானஆ ரமுத முண்டார்
நற்றவத் திருவை நோக்கி
மானினேர் விழியி னாய்கேள்
மற்றெனைப் பால னென்று
நீநனி அஞ்சவேண்டா
நிலையிலா அமணர்க் கென்றும்
யான்எளி யேன லேன்என்
றெழுந்திருப் பதிகம் பாடி. 760

758.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னனைப் பார்த்து, 'இனிய அருளை யுடைய பிள்ளையாரான இவர் சிறுவர், ஆனால் சமணர்கள் ஆகிய இவர்கள் எண்ணற்றவர்கள். மன்ன! உம் வெப்பு நோயின் மயக்கத்தை எங்கள் பிள்ளையார் நீங்குமாறு அருள் செய்வார். அதன் பின் இவ் அமணர்கள் வாது செய்ய வல்லவரானால் பேசுவாராக!' என்று கூறினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

759.பொழிப்புரை: பாண்டியனும் மங்கையர்கரசியாரைப் பார்த்து 'நீ வருந்தற்க!' என்று கூறிப் பின் 'பிற வாது என்ன வேண்டும்? அருகர்களாகிய நீங்களும், கங்கையை அணிந்த சடையை உடையவர்க்கு அடியவரான இவரும், என்னிடத்ததான இவ்வெப்பு நோயை ஒழியச் செய்து, பின், நீங்கள் அவ்வவர் தெளிந்த தெய்வங்களின் உண்மைத் தன்மையை என்னிடத்தில் விளக்குக' எனக் கூறினான்.

760.பொழிப்புரை: ஞான அமுதை உண்ட ஞானசம்பந்தர் நற்றவம் உடைய மங்கையர்க்கரசியாரை நோக்கி, 'மானின் நேர் விழியினாய்! கேட்பாயாக! என்னைச் சிறுவன் என்று எண்ணி அச்சம் கொள்ள வேண்டுவதின்று, நல்ல நிலையில் ஒருமையுறாத சமணர்களுக்கு என்றும் நான் எளியன் அல்லேன்' எனும் கருத்துப்பட எழுகின்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடி,

2658 பெற்றியால் அருளிச் செய்த
பிள்ளையார் தமக்கும் முன்னம்
சுற்றுநின் றழைத்தல் ஒவா
அருகர்க்கும் தென்னர் கோமான்
இற்றைநாள் என்னை உற்ற
பிணியைநீர் இகலித் தீரும்
தெற்றெனத் தீர்த்தார் வாதில்
வென்றனர் என்று செப்ப. 761

2659 மன்னவன் மாற்றங் கேட்டு
வடிவுபோல் மனத்து மாசு
துன்னிய அமணர் தென்னர்
தோன்றலை நோக்கி நாங்கள்
உன்னுடம்பு அதனில் வெப்பை
ஒருபுடை வாம பாகம்
முன்னம்மந் திரித்துத் தெய்வ
முயற்சியால் தீர்த்து மென்றார். 762

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம்,

மானி னேர்விழி மாத ராய்வழு
திக்கு மாபெருந் தேவிகேள்
பானல் வாயொரு பாலன் ஈங்கிவன
என்று நீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாலை ஆதியாய
இடங்க ளிற்பல அல்லல் சேர்
ஈனர் கட்கெளி யேன லேன்திரு
ஆல வாயரன் நிற்கவே.

எனவரும் கொல்லிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும் (தி.3 ப.39). இப்பாடற் பொருண்மையை விளக்கி நிற்பது இப்பாடலாகும்.

761.பொழிப்புரை: திருவருளைப் பற்றிய தன்மையால் அவ்வாறு திருப்பதிகம் பாடியருளிய பிள்ளையாருக்கும், தன் முன்பு சூழ்ந்து நின்று உரைப்பதைக் கைவிடாத சமணர்களுக்கும், ஒன்று போலவே, 'இன்று என்னை அடைந்த இவ்வெப்பு நோயை நீவிர் இருவரும் தனித்தனி வேறாகி இகல் வைத்து ஒட்டித் தீருங்கள்! தெளிவுபெறத் தீர்த்தவர்களே வெற்றியுற்றவர் ஆவர்!' என்று பாண்டிய மன்னன் உரைக்க

762.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னன் சொல்லைக் கேட்டு, வடிவத்தைப் போன்றே மனமும் மாசுடையராய அமணர்கள், பாண்டிய மன்னனைப் பார்த்து, 'நாங்கள்

2660 யாதும்ஒன் றறிவி லாதார்
இருளென அணையச் சென்று
வாதினில் மன்ன வன்தன்
வாமபா கத்தைத் தீர்ப்பார்
மீதுதம் பீலி கொண்டு
தடவிட மேன்மேல் வெப்புத்
தீதுறப் பொறாது மன்னன்
சிரபுரத் தவரைப் பார்த்தான். 763

2661 தென்னவன் நோக்கங் கண்டு
திருக்கழு மலத்தார் செல்வர்
அன்னவன் வலப்பால் வெப்பை
ஆலவாய் அண்ணல் நீறே
மன்னும்மந் திரமு மாகி
மருந்துமாய்த் தீர்ப்ப தென்று
பன்னிய மறைக ளேத்திப்
பகர்திருப் பதிகம் பாடி. 764

உம் உடலில் ஒரு பக்கமாகிய இடப்பாகத்து வெப்பு நோயை மந்திரித்துத் தெய்வ முயற்சியால் நீக்குவோம்.' என்றனர்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

763.பொழிப்புரை: சற்றும் உண்மை நிலையை அறியாதவரான சமணர்கள், இருளைப் போல மன்னனை நெருங்கிச் சென்று, வாதத்தின் பொருட்டு முற்பட்டு, மன்னனின் இடமருங்குள்ள நோயைத் தீர்க்கத் தொடங்கி, அவனது உடலின் மீது தம் மயிற்பீலிக் கற்றையை மந்திரித்துத் தடவ, வெப்பு நோய் மேன்மேலும் மிகுந்து தீமை செய்ததால், அதை ஆற்றமாட்டாதவனாகி, மன்னன், சீகாழித் தலைவரைத் தன் பிணியைப் போக்க வேண்டும் என்ற குறிப்புடன் நோக்கினான்.

764.பொழிப்புரை: பாண்டியனின் பார்வையின் கருத்தை உணர்ந்த சீகாழிச் செல்வரான ஞானசம்பந்தர், அவனது வலப்பக்க நோயைத் 'திருவாலவாய் இறைவரின் திருநீறே நிலையான மந்திரமும் மருந்துமாகித் தீர்ப்பதாகும்!' என்று மனத்துள் கொண்டு கூறிய மறைகளின் கருத்தைப் போற்றி எடுத்துக் கூறுகின்ற 'மந்திரமாவது நீறு' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடி,

குறிப்புரை: இத்தொடக்கமுடைய திருப்பதிகம் (தி.2 ப.66) காந்தா ரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். இப்பதிகத்தில், 'மந்திரமாவது நீறு' 'வேதத்திலுள்ளது நீறு' என வருவன கொண்டு, திருவாலவாயான் திருநீறே 'மந்திரமும்' ஆவது என்றார். 'வருத்தந் தணிப்பது நீறு' 'ஏலவுடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு' என வருவன கொண்டு, 'மருந்துமாகித் தீர்ப்பது' என்றார்.

2662 திருவளர் நீறு கொண்டு
திருக்கையால் தடவத் தென்னன்
பொருவரு வெப்பு நீங்கிப்
பொய்கையிற் குளிர்ந்த தப்பால்
மருவிய இடப்பால் மிக்க
அழலெழ மண்டு தீப்போல்
இருபுடை வெப்புங் கூடி
இடங்கொளா தென்னப் பொங்க. 765

2663 உறியுடைக் கையர் பாயின்
உடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச்
செறிமயிற் பீலி தீயத்
தென்னன்வெப் புறுதீத் தம்மை
எறியமா சுடலுங் கன்றி
அருகுவிட் டேற நிற்பார்
அறிவுடை யாரை ஒத்தார்
அறிவிலா நெறியில் நின்றார். 766

765.பொழிப்புரை: திருவளரும் திருநீற்றைக் கொண்டு ஞானசம்பந்தர், தம் திருக்கையினால் மன்னவன் உடலில் தடவிட, அப்பாண்டியன் ஒப்பில்லாத வெப்பு நோயினின்றும் நீங்கியதால், வலப் பக்கம் தண்ணீர்ப் பொய்கை போல் குளிர்ந்தது. பொருந்திய இடப் பக்கம், மேலும் மிகுந்த அனலின் தன்மை எழுந்ததால், செறிந்த தீயைப் போல இரு பக்கத்து வெப்பும் கூடி, இடம் கொள்ள மாட்டாது பெருகிட,

766.பொழிப்புரை: உறியைக் கையில் கொண்ட, பாயினை உடைய சமணர்கள், நடுக்கம் அடைந்து, செறிந்த மயில்பீலி தீய்ந்து போக, மன்னனின் வெப்பு நோயின் வெப்பம் தம்மைத் தாக்குதலால், மாசு கொண்ட உடல் மேலும் கருகி வெதும்பியதால், மன்னனிடமிருந்து அகன்று, தொலைவில் சென்று நிற்பவர்களாய் அறிவில்லாத நெறியில் நின்றவராயினும், அறிவுடையாரைப் போன்று விளங்கினர்.

குறிப்புரை: இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

767.பொழிப்புரை: பலராலும் வணங்கப்படும் சீகாழித் தலைவர் ஆன பிள்ளையார், உலகில் அரசனின் வலப்பக்கத்து வெப்பத்தைப் போக்க, மலர்தலையுடைய உலகில் அறிவால் சிறந்தவர் அதிசயித்து வந்து சூழ, வேல் ஏந்தும் பாண்டியனின் உடல் வலப்பக்கத்தில் தண்மையும் இடப்பக்கத்தில் வெம்மையும் கூடியதால், நீண்ட உலகில், தண்மையும் வெம்மையும் இணைந்து ஓரிடத்து ஒதுங்கினாற் போல் அப்போது விளங்கியது.

768.பொழிப்புரை: பாண்டிய வேந்தன், 'என்னே வியப்பு' எனக் குறிப்பிட்டு, ஒரே

2664 பலர்தொழும் புகலி மன்னர்
ஒருபுடை வெப்பைப் பாற்ற
மலர்தலை யுலகின் மிக்கார்
வந்ததி சயித்துச் சூழ
இலகுவேல் தென்னன் மேனி
வலமிடம் எய்தி நீடும்
உலகினில் தண்மை வெம்மை
ஒதுங்கினால் ஒத்த தன்றே. 767

2665 மன்னவன் மொழிவான் என்னே
மதித்தஇக் காலம் ஒன்றில்
வெந்நர கொருபா லாகும்
வீட்டின்பம் ஒருபா லாகும்
துன்னுநஞ் சொருபா லாகும்
சுவையமு தொருபா லாகும்என்வடி
வொன்றி லுற்றேன்
இருதிறத் தியல்பும் என்பான். 768

2666 வெந்தொழில் அருகர் தோற்றீர்
என்னைவிட் டகல நீங்கும்
வந்தெனை உய்யக் கொண்ட
மறைக்குல வள்ள லாரே
இந்தவெப்பு அடைய நீங்க
எனக்கருள் புரிவீ ரென்று
சிந்தையால் தொழுது சொன்னான்
செல்கதிக் கணிய னானான். 769

காலத்தில் கொடிய நரகம் ஒரு பக்கத்தில் உளதாகும், முத்தியின்பம் ஒருபக்கத்தில் உளதாகும், மிக்க நஞ்சின் நுகர்ச்சி ஒருபக்கத்தில் உளதாகும், சுவையுடைய அமுதின் நுகர்ச்சி மற்றொரு பக்கத்தில் உளதாகும், 'என் உடல் ஒன்றிலேயே இங்ஙனம் மாறுபட்ட இருவேறு தன்மைகளையும் நான் அடையப்பெற்றேன்' என்பவனாய்,

குறிப்புரை: நுகர்ச்சியும், நுகரும் பொருள்களும் வெவ்வேறான காலத்திலும் வெவ்வேறான இடத்திலும் நிகழ்வதே இயற்கை. ஆனால் என்னளவிலோ ஒரே உடம்பில் ஒரே காலத்தில் வேறுவேறாகிய இரு தன்மைகளும் ஒருங்கு நிகழ்கின்றனவே என்று வருந்தினன் மன்னன்.

769.பொழிப்புரை: 'கொடிய தொழிலையுடைய அமணர்களே! நீங்கள் தோற்றீர்கள்! என்னை விட்டு நீங்கிச் செல்லுங்கள்! இங்கு வந்து என்னை உய்யுமாறு

2667 திருமுகங் கருணை காட்டத்
திருக்கையால் நீறு காட்டிப்
பெருமறை துதிக்கு மாற்றால்
பிள்ளையார் போற்றிப் பின்னும்
ஒருமுறை தடவ அங்கண்
ஒழிந்துவெப் பகன்று பாகம்
மருவுதீப் பிணியும் நீங்கி வழுதியும்
முழுதும் உய்ந்தான். 770

2668 கொற்றவன் தேவி யாரும்
குலச்சிறை யாரும் தீங்கு
செற்றவர் செய்ய பாதத்
தாமரை சென்னி சேர்த்துப்
பெற்றனம் பெருமை யின்று
பிறந்தனம் பிறவா மேன்மை
உற்றனன் மன்னன் என்றே
உளங்களித் துவகை மிக்கார். 771

ஆட்கொண்டருளிய அந்தணர்குலத்து வள்ளலாரே! இவ்வெப்பு நோய் முழுமையாக நீங்குமாறு எனக்கு அருள் செய்வீராக!’ என மனத்தால் வணங்கி, நற்கதிக்கு நெருங்கியவனான பாண்டியன் உரைத்தான்.

குறிப்புரை: அடைய – முழுமையாக. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

770.பொழிப்புரை: திருமுகத்தின் பொலிவு, உள்ளத்தில் நிறைந்த கருணையினைப் புறத்தே புலப்படுத்த, திருக்கையினால் திருநீற்றைக் காட்டி, அரிய மறைகளும் போற்றும் வகையால், ஞானசம்பந்தர் போற்றிப் பின்னும் ஒருமுறை பாண்டியன் உடலில் தடவிட, வெப்பு நோயானது அப்போதே உடலை விட்டு முழுமையாக நீங்கியமையால் இடப்பக்கத்தில் முன்பொருந்திய வெப்புநோயும் நீங்கப் பாண்டிய னும் முழுதும் உய்தி அடைந்தான்.

771.பொழிப்புரை: பாண்டியன் மனைவியாரும், குலச்சிறையாரும், தீங்கினை அழித்த பிள்ளையாரின் சிவந்த திருவடித் தாமரைகளைத் தம்முடி மீது சேர்த்து வணங்கி, ‘நாங்கள் பெருமை பெற்றோம், இன்றே உய்திபெறப் பிறந்தவர் ஆனோம். மன்னன் இனிப் பிறவியில்லாத மேன்மையை அடைந்தான்!’ என்று கூறி, மனம் களிப்பு அடைந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

772.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னன், தன்னிடத்துள்ள வெம்மை முழுவதும் நீங்கியதனால் உண்டான பெரிய இன்பத்தை அடைந்து, தலையின்மீது கைகளைக் குவித்துக் கொண்டு ‘மானம் ஒன்றுமில்லாத சமணர்கள் முன்னே, வலிய நோய் நீங்குமாறு வந்தருளிய ஞான சம்பந்தரின் திருவடிகளைச் சேர்ந்து நான் உய்ந்தேன்!’ எனக் கூறிப் போற்றினன்.

2669 மீனவன் தன்மேல் உள்ள
வெப்பெலாம் உடனே மாற
ஆனபே ரின்ப மெய்தி
உச்சிமே லங்கை கூப்பி
மானமொன் றில்லார் முன்பு
வன்பிணி நீக்க வந்த
ஞானசம் பந்தர் பாதம்
நண்ணிநான் உய்ந்தேன் என்றான். 772

2670 கந்துசீறு மாலியானை
மீனவன் கருத்துநேர்
வந்துவாய்மை கூறமற்று
மாசுமேனி நீசர்தாம்
முந்தைமந் திரத்துவிஞ்சை
முற்றம்எஞ்ச அஞ்சியே
சிந்தைசெய்து கைவருந்
திறந்தெரிந்து தேடுவார். 773

2671 சைவமைந்தர் சொல்லின்வென்றி
சந்தஇன்சொல் மாலையால்
கைதவன்தன் வெப்பொழித்த
தன்மைகண் டறிந்தனம்
மெய்தெரிந்த தர்க்கவாதம்
வெல்லல்ஆவ தன்றுவே
றெய்துதீயின் நீரில்வெல்வ
தென்றுதம்மில் எண்ணினார். 774

773.பொழிப்புரை: கட்டுத்தறியைச் சீறிவரும் மதயானைபோலப் பாண்டியனும், சமணர்பால் அமைந்த கருத்துப் பிணிப்பினின்றும் நீங்கி, நேர்பட வந்து உண்மை நிலையைக் கூற, அழுக்குப் படிந்த உடலை உடைய இழிந்தவர்களான சமணர்கள், தாம் முன்னால் கைக் கொண்ட மந்திரத்தின் வித்தை முழுதும் வலியில்லாததாகி ஒழியக் கண்டு, அச்சம்கொண்டு, சிந்தித்துத் தாம் வெற்றியடையும் திறத்தை எண்ணி ஆராய்பவராய்,

774.பொழிப்புரை: 'சைவ மகனாரான பிள்ளையாருடைய சொற்க ளின் வெற்றிச் சிறப்பை, அவருடைய சொல் மாலைப் பதிகத்தால் பாண்டியனின் வெப்பு நோய் முழுவதும் நீங்கின தன்மையைக் கண்டனம், ஆதலால் உண்மை தெரிந்த தருக்க வாதத்தில் வெற்றி பெறுவது இயல்வதன்று, பொருந்திய தீயிலும் நீரிலும் வெற்றி பெற முயல்வோ மாக!' எனத் தங்களுக்குள் எண்ணினார்கள்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2672 பிள்ளையாரும் உங்கள்வாய்மை
பேசுமின்கள் என்றலும்
தள்ளுநீர்மை யார்கள்வேறு
தர்க்கவாதி னுத்தரம்
கொள்ளும் வென்றிஅன்றியே
குறித்தகொள்கை உண்மைதான்
உள்ளவாறு கட்புலத்தில்
உய்ப்பதென்ன ஒட்டினார். 775

2673 என்றுவாது கூறலும்
இருந்ததென்னர் மன்னனும்
கன்றிஎன் உடம்பொடுங்க
வெப்புநோய் கவர்ந்தபோ
தொன்றும்அங் கொழித்திலீர்கள்
என்னவா துமக்குஎனச்
சென்றுபின்னும் முன்னும்நின்று
சில்லிவாயர் சொல்லுவார். 776

2674 என்னவாது செய்வதென்
றுரைத்ததே வினாவெனாச்
சொன்னவா சகந்தொடங்கி
ஏடுகொண்டு சூழ்ச்சியால்
மன்னுதம் பொருட்கருத்தின்
வாய்மைதீட்டி மாட்டினால்
வெந்நெருப்பின் வேவுறாமை
வெற்றியாவ தென்றனர். 777

775.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தரும், சமணர்களைப் பார்த்து ‘உங்கள் சமய உண்மையினைப் பேசுங்கள்’ என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு, ஏற்பட்ட இரு நிலைகளிலும் (மடத்தையும், மன்னனின் வெப்பையும் மந்திர விதியால் தாம் எண்ணியவாறு செய்தலில்) தவறிய அந்தச் சமணர்கள், ‘வேறு தருக்க வடிவான கடா விடைகளால் வரும் வெற்றி பெறுதலையும் விடுத்து, அவரவர்களும் தாம் தாமும் கொண்டிருக்கும் கொள்கையின் உண்மைத் தன்மையை உள்ளவாறு கண் முன் நிறுத்திக் காட்டுதலே இப்போது செய்யத் தக்கது’ எனச் சூளுரைத்தனர்.

776.பொழிப்புரை: என்று சமணர் தங்கள் வாதத்தைக் கூற, நோய் நீங்கப் பெற்ற பாண்டியனும், அவர்களைப் பார்த்து, ‘என் உடல் முழு தும் வெதும்பி வெப்பு நோய் என்னை உள்ளாக்கியபோது, ஒரு சிறிதும் அந்நோயைத் தீர்க்காது தோற்றீர்கள். ஆதலால் இனி உங்களுக்கு வாது என்ன இருக்கின்றது ?’ எனக் கூற, மன்னனுக்கு முன்னும் பின்னுமாகச் சென்று அணுகி நின்று கொண்டு, ஒட்டை

2675 என்றபோது மன்னன்ஒன்
　　றியம்புமுன்பு பிள்ளையார்
நன்றுநீ ருரைத்தவாறு
　　நாடுதீயி லேடுதான்
வென்றிடிற் பொருட்கருத்து
　　மெய்ம்மையாவ தென்றிரேல்
வன்றனிக்கை யானைமன்னன்
　　முன்புவம்மின் என்றனர். 778

2676 அப்ப டிக்கெதிர் அமணரும்
　　அணைந்துறும் அளவில்
ஒப்பில் வண்புகழ்ச் சண்பையர்
　　காவலர் உரையால்
செப்ப ருந்திறல் மன்னனும்
　　திருந்தவை முன்னர்
வெப்பு றுந்தழல் அமைக்கென
　　வினைஞரை விடுத்தான். 779

வாயர்களான சமணர்கள் கூறுவார்களாய்,

777.பொழிப்புரை: 'நீங்கள் செய்வதற்கு என்ன வாது இருக்கின்றது' என்று, தோல்வியுற்ற உமக்கு வாதம் ஒன்றுமில்லை என்ற குறிப்புப்படச் சொன்னதையே, தம்மை என்ன வாது செய்வது ? என்று வினவியதாகக் கொண்டு, முன் தாம் சொன்ன வாசகத்தையே தொடர்ந்து கொண்டு, 'ஏட்டைக் கையில் கொண்டு அறிவால் சூழ்ந்து நிலைபெறும் தம் தம் சமய உண்மைப் பொருட் கருத்தினை எழுதி, நெருப்பில் இட்டால் வேகாது இருப்பதுவே வெற்றியாம்' என்று கூறினார்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

778.பொழிப்புரை: என்று சமணர் உரைத்தபோது, அதற்கு விடையாய் மன்னன் ஒன்று சொல்வதன் முன்பே, ஞானசம்பந்தர் 'நீங்கள் கூறிய வழிநன்று! தீயில் இட்ட ஏடு, தான் வேகாது இருக்கின்றமை காட்டி வென்றால், அதில் எழுதிய பொருட் கருத்து உண்மை யுடையதாகும்' எனக் கூறுவீராயின், வலிய ஒற்றைக் கையையுடைய யானையை யுடைய மன்னன் முன்னர், 'அவ்வாறே வாதம் செய்து முடிவு கொள்ள வாருங்கள்' என்றுரைத்தார்.

779.பொழிப்புரை: அங்ஙனமே எதிர் ஏற்றுச் சமணர்களும் வந்து பொருந்திய அளவில், ஒப்பில்லாத உண்மையையும் புகழையும் உடைய சீகாழித் தலைவரின் சொல்லால், சொலற்கரிய வன்மை உடைய மன்னனும் 'திருந்தும் அரசவையின் முன்பு வெம்மை உடைய தீயை அமைப்பீராக!' என்று ஏவி, அதற்கான ஏவலர்களையும் அனுப்பினன்.

2677 ஏய மாந்தரும் இந்தனங்
குறைத்துடன் அடுக்கித்
தீய மைத்தலும் சிகைவிடு
புகைஒழிந்து எழுந்து
காயும் வெவ்வழற் கடவுளும்
படரொளி காட்ட
ஆயும் முத்தமிழ் விரகரும்
அணையவந் தருளி. 780

2678 செங்கண் ஏற்றவ ரேபொருள்
என்றுதாம் தெரித்த
பொங்கி சைத்திருப் பதிகநன்
முறையினைப் போற்றி
எங்கள் நாதனே பரம்பொருள்
எனத்தொழு தெடுத்தே
அங்கை யால்முடி மிசைக்கொண்டு
காப்புநாண் அவிழ்த்தார். 781

2679 சாற்று மெய்ப்பொருள் தருந்திரு
முறையினைத் தாமே
நீற்று வண்கையால் மறித்தலும்
வந்துநேர்ந் துளதால்
நாற்ற டம்புயத் தண்ணலார்
மருவுநள் ளாறு
போற்றும் அப்பதிகம் போக
மார்த்தபூண் முலையாள். 782

780.பொழிப்புரை: தீயை அமைக்க, ஏவப்பட்ட பணியாளர்களும் விறகை வெட்டி உடனே அடுக்கித் தீயினை அமைக்கவும், கொழுந்து விட்டு எரிதலால் புகையானது எழுந்து, பின் அது மாறப் பெற்று, சுடும் வெம்மையான தீக் கடவுளும் படரும் ஒளியினைக் காட்ட, உயர்ந்தோர் ஆய்கின்ற முத்தமிழ் வல்லுநரான பிள்ளையாரும், அத் தீயினுக்கு அருகே நெருங்கி வந்து,

781.பொழிப்புரை: சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்று ஊர்தியை உடைய சிவ பெருமானே உண்மைப் பொருளாவார் என, உலகம் அறிய உபதேசித்தருளிய பொங்கும் இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகங்களை எழுதிய நல்ல திருமுறைச் சுவடியைப் போற்றி, எங்கள் தலைவரான சிவபெருமானே முழுமுதற் கடவுளாய் எல்லோர்க்கும் மேலான பரம்பொருளாவார் என்று வணங்கி, கையால் எடுத்துத் திரு முடிமேற்கொண்ட பின்பு, அதன் காப்பான கயிற்றை அவிழ்த்தனர்.

2680 அத்தி ருப்பதி கத்தினை
அமர்ந்துகொண் டருளி
மைத்த வெங்கடு மிடற்றுநள்
ளாறரை வணங்கி
மெய்த்த நற்றிரு ஏட்டினைக்
கழற்றிமெய்ம் மகிழ்ந்து
கைத்த லத்திடைக் கொண்டனர்
கவுணியர் தலைவர். 783

2681 நன்மை உய்க்கும்மெய்ப் பதிகத்தின்
நாதனென் றெடுத்தும்
என்னை ஆளுடை ஈசன்தன்
நாமமே என்றும்
மன்னும் மெய்ப்பொரு ளாமெனக்
காட்டிட வன்னி
தன்னி லாகெனத் தளிரிள
வளரொளி பாடி. 784

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

782.பொழிப்புரை: வணங்கும் மெய்ப்பொருளைத் தரும் திருமுறையினைத் தாமே திருநீறு பொருந்திய வள்ளன்மையுடைய கையினால் பிரித்த பொழுது, நான்கு பெரிய தோள்களையுடைய இறைவர் எழுந்தருளிய திருநள்ளாற்றினைப் போற்றிய பதிகம் நேர்பட வந்தது, அப்பதிகம் 'போகமார்த்த பூண்முலையாள்' (தி.1 ப.49) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகமாக அமைந்திருந்தது.

783.பொழிப்புரை: அந்தத் திருப்பதிகத்தை விரும்பி மேற்கொண்டு, இருண்ட வெவ்விய நஞ்சு பொருந்திய கழுத்தையுடைய திருநள்ளாற்று இறைவரைப் போற்றி, உண்மை பொருந்திய நல்ல அவ்வேட் டைத் திருமுறைச் சுவடியினின்றும் பிரித்து எடுத்து, மெய்ம் மகிழ்ந்து ஞானசம்பந்தர் கையில் வைத்துக் கொண்டார்.

784.பொழிப்புரை: நன்மையில் செலுத்தும் மெய்யான அப்பதிகத்தால் போற்றப்பட்ட இறைவன் என்று எடுத்துக் கொண்டு, என்னை ஆளாக உடைய இறைவரின் நாமமே எப்போதும் நிலைபெறும் பொருளாம் எனக் காட்டும்படி, 'தீயில் வேகாது இருப்பதாகுக !' என்று 'தளிரிள வளரொளி' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடி,

குறிப்புரை: 'தளிரிள வளரொளி' (தி.3 ப.87) எனத் தொடங்கும் பதிகம் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்ததாகும்.

2682 செய்ய தாமரை அகவித
ழினும்மிகச் சிவந்த
கையி லேட்டினைக் கைதவன்
பேரவை காண
வெய்ய தீயினில் வெற்றரை
யவர்சிந்தை வேவ
வையம் உய்ந்திட வந்தவர்
மகிழ்ந்துமுன் னிட்டார். 785

2683 இட்ட ஏட்டினில் எழுதிய
செந்தமிழ்ப் பதிகம்
மட்டு லாங்குழல் வனமுலை
மலைமகள் பாகத்
தட்டமூர்த்தியைப் பொருளென
உடைமையால் அமர்ந்து
பட்ட தீயிடைப் பச்சையாய்
விளங்கிய தன்றே. 786

785.பொழிப்புரை: செந்தாமரை மலரின் அக இதழை விட மிகச் சிவந்த கையில் கொண்ட அந்த ஏட்டை, பாண்டியனின் அவையினர் காணுமாறு, ஆடையில்லாத அரையை உடைய சமணர்களின் மனங்கள் வெந்து அழியுமாறு, உலகுய்ய, கவுணியர் தலைவர் வெம்மை மிக்க தீயிடத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் முன்னர் இட்டார்.

குறிப்புரை: ‘போகம் ஆர்த்த’ எனும் தொடக்கமுடைய திருப்பதிகத்தைத் தழலி லிட்டபொழுது அருளிய திருப்பதிகம், ‘தளிரிளவளர்ஒளி’ எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த திருப்பதிகமாகும்.

786.பொழிப்புரை: மேற்கூறியவாறு ஞானசம்பந்தர் தம் கையால், தீயில் இட்ட ஏட்டில் எழுதப்பட்ட திருநள்ளாற்றுப் பதிகம், மணம் வீசும் கூந்தலையும் அழகிய மார்பகங்களையும் உடைய மலைமகளான உமையம்மையாரை ஒருமருங்கில் கொண்டவராகவும், எண்வகைப் பொருளாகவும் விளங்கும் சிவபெருமானையே பொருளாகக் கொண்டமையால், பொருந்திக் கிடந்த தீயிடையே வேகாமல் இருந்ததுடன் பச்சையாயும் விளங்கியது.

குறிப்புரை: போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னொடும் பொன்னகலம் பாகம்ஆர்த்த பைங்கண் வெள்ளேற் றண்ணல் பரமேட்டி ஆகம்ஆர்த்த தோலுடையன் கோவண ஆடையின்மேல் நாகம்ஆர்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே. (தி.1 ப.49 பா.1) எனவரும் முதற்பாடலையுடைய பதிகமே தீயினில் இட்டதாகும். இதில் உமையம்மையாரைப் ‘போகமார்த்த பூண்முலை யாள்’ என்றும், பெருமானை ‘நாகம் ஆர்த்த நம்பெருமான்’ என்றும் குறிக்கப்

2684 மையல் நெஞ்சுடை அமணரும்
தம்பொருள் வரைந்த
கையில் ஏட்டினைக் கதுவுசெந்
தீயினில் இடுவார்
உய்யு மோஇது வெனஉறும்
கவலையாம் உணர்வால்
நையும் நெஞ்சின ராகியே
நடுங்கிநின் றிட்டார். 787

பெறுகின்றது. இவ்வமைவு பதிகப் பாடல் தொறும் அமைந் துள்ளது. இப்பதிகம் பாடல்தொறும் உமையம்மையாரை மார்பக உறுப்பொடுபடுத்துக் கூறற்குக் காரணம், அம்மையாரிடத்துள்ள அவ்வுறுப்பு உடற்குற்ற போகத்தைக் கொடுத்து வினையை வீட்டு தலன்றி, உயிர்க்குற்ற போகத்தைக் கொடுத்துச் சிவஞானத்தையும் வழங்கி உய்விக்கும் தகையதாலேயாம். இவ்வநுபவம்தானும், தாம் பெற்றமை தோன்றத் திருக்கடைக்காப்பில், 'சிற்றிடை அரிவைதன் வனமுலை இணையொடு செறிதரும், நற்றிறம் உறுகழுமலநகர் ஞான சம்பந்தன்' என்றார். நற்றிறம் – சிவஞானம். 'துணைமுலைகள், பொழி கின்ற பால் அடிசில் பொன்வள்ளத்து ஊட்டுக' என இறைவன் அருளியதும், அம்மையார் 'வார் இணங்கு திருமுலைப்பால் வள்ளத்துக் கறந்தருளி எண்ணரிய சிவஞானத்து இன்னமுதமும் குழைத்தருளி உண் அடிசில்' என ஊட்டியதும் பிள்ளையாரின் திருஉள்ளத்தில் அழுந்தி நின்றதால் அவ் அருள்திறனே இப்பதிகத்தில் கமழ்கின்றது. திருநள்ளாற்றிற்குத் தாம் சென்ற பொழுது 'போகமார்த்த பூண் முலையாள்' எனத் தொடங்கிப் பாட நேர்ந்ததும், இதுபொழுது திருமுறைத் தொகுப்பில் கயிறு சார்த்திப் பார்க்க இப்பதிகம் வர நேர்ந்ததும் ஆகியன திருவருள் தந்த அநுபவமேயாகும். இப்பதிகத்தில் 'நம்பெருமான்' எனப் பாடல் தொறும் வரும் குறிப்பும் 'தளிர் இள வளர்ஒளி' எனத் தொடங்கி வரும் பதிகத்துப் பாடல்தொறும் பெருமானின் நாமமே எரியிடில் பழுதில என அரு ளும் நெறியும் ஒப்பிட்டுக் காண, அப்பெருமானின் திருநாமம் நம் பெருமான் என்பதே ஆகும் என்பது தெளிவு. இதுவன்றித் தற் பொழுது தர்ப்பாரண்யேசுவரர் என அழைத்து வருவது பின்வந் தோரின் புனைவேயாகும்.

787.பொழிப்புரை: மயக்கம் கொண்ட மனமுடையவர்களான சமணர்களும், தம் சமய உண்மைப் பொருளை எழுதிய தம் கையில் கொண்ட ஏட்டை, வெப்பம் மிகுந்து காய்கின்ற தீயில் இடுபவராய் 'இது தீயிலே வேகாது எஞ்சியிருக்குமோ ?' என்ற கவலை கொண்ட உணர்வால், அழிகின்ற உள்ளத்தை உடையவராய், நடுங்கியவாறு தீயில் இட்டனர்.

788.பொழிப்புரை: அச்சம் கொண்ட உள்ளம் உடையவர் ஆயினும் அதனால் அறிவு பெறாத சமணர்கள், வெம்மையான தீயில் இட்ட ஏடு

2685 அஞ்சும் உள்ளத்த ராகியும்
அறிவிலா அமணர்
வெஞ்சு டர்ப்பெருந் தீயினில்
விழுத்திய ஏடு
பஞ்சு தீயிடைப் பட்டது
படக்கண்டு பயத்தால்
நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை
சோர்ந்திலர் நின்றார். 788

2686 மான மன்னவன் அவையின்முன்
வளர்த்தசெந் தீயின்
ஞானம் உண்டவர் இட்டஏ
டிசைத்தநா ழிகையில்
ஈனம் இன்மைகண் டியாவரும்
வியப்புற எடுத்தார்
பான்மை முன்னையிற் பசுமையும்
புதுமையும் பயப்ப. 789

2687 எடுத்த ஏட்டினை அவையின்
முன் காட்டிஅம் முறையில்
அடுத்த வண்ணமே கோத்தலும்
அதிசயித் தரசன்
தொடுத்த பீலிமுன் தூக்கிய
கையரை நோக்கிக்
கடுத்து நீரிட்ட ஏட்டினைக்
காட்டுமின் என்றான். 790

நெருப்பிலிட்ட பஞ்சென அழிந்ததைக் கண்டு, அச்சத்தினால் மனம் தளர்வடைந்த பின்பும், கையில் ஏந்திய மயிற்பீலியை விடாதவராய் நின்றனர்.

789.பொழிப்புரை: பெருமை உடைய பாண்டியனின் அவை முன்பு வளர்க்கப்பட்ட தீயினில் இட்ட ஏடு, குறிப்பிட்ட நாழிகையளவில் அழிவு பெறாமல் இருந்ததைப் பார்த்து, முன்னைவிடப் பசுமையான தன்மையும் புதிய தன்மையும் உள்ளதாய் இருக்க, அனைவரும் வியப்படைந்த நிலையில், தீயினின்றும் ஞான அமுது உண்டவரான சம்பந்தர் எடுத்தார்.

790.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் அத்தீயினின்றும் எடுக்கப்பட்ட அவ்வேட்டை, அவையின் முன்காட்டி, முன்பிரித்து எடுத்த முறை யிலே மீளப் பொருந்தும்படி சுவடியுள் கோத்தலும், பாண்டியன் வியப்பு அடைந்து, கற்றையாய்க் கட்டிய மயிற் பீலியைக் கையில் கொண்ட அமணர்களைப் பார்த்துச் சினந்து, 'நீவிர் தீயில் இட்ட ஏட்டைக் காட்டுங்கள்!' என்றான்.

2688 அருகர்தாம் இட்ட ஏடு
வாங்கச்சென் றணையும் போதில்
பெருகுதீக் கதுவ வெந்து
போந்தமை கண்ட மன்னன்
தருபுனல் கொண்டு செந்தீத்
தணிப்பித்தான் சமணர் அங்குக்
கருகிய சாம்ப ரோடும்
கரியலால் மற்றென் காண்பார். 791

2689 செய்வதொன் றறிகி லாதார்
திகைப்பினால் திரண்ட சாம்பல்
கையினாற் பிசைந்து தூற்றிப்
பார்ப்பது கண்ட மன்னன்
எய்திய நகையி னோடும்
ஏடின்னம் அரித்துக் காணும்
பொய்யினால் மெய்யை யாக்கப்
புகுந்தநீர் போமின் என்றான். 792

2690 வெப்பெனுந் தீயில் யான்முன்
வீடுபெற் றுய்ய நீங்கள்
அப்பொழுது அழிந்து தோற்றீர்
ஆதலால் அதுஆ றாக
இப்பொழு தெரியில் இட்ட
ஏடுய்ந்த தில்லை என்றால்
துப்புர வுடையீர் நீங்கள்
தோற்றிலீர் போலு மென்றான். 793

791.பொழிப்புரை: சமணர்தாம் இட்ட ஏட்டைத் தீயினின்றும் எடுக்க அணுகிய போது, பெருகிய தீச் சுட்டமையால், உடல் வெந்து புடை பெயர்ந்து சென்றதைப் பார்த்த மன்னன், கொண்டு தரப்படும் நீரைக் கொண்டு தீயைத் தணிக்கச் செய் தான். சமணர்கள் அங்கே சாம்பலும் கரியுமல்லாமல் வேறு எதனைக் காண்பார் ?

792.பொழிப்புரை: மேல் செயத்தக்கது ஒன்றும் அறிய மாட்டாத அச்சமணர்கள், திகைப்பால் அங்கே திரண்ட சாம்பலைக் கையால் பிசைந்து தூற்றி ஏட்டைத் தேடிப் பார்த்தலைக் கண்ட மன்னன், பொருந்திய புன்சிரிப்புடன் 'இன்னும் ஏட்டை அரித்துப் பாருங்கள், பொய்ம்மை நெறியைத் துணையாய்க்கொண்டு அதனை மெய்ப்பொருளாக விளக்கப் புகுந்த நீங்கள் அகன்று செல்லுங்கள்' என்று சொன்னான்.

793.பொழிப்புரை: 'வெப்பு நோயான தீயினின்றும் நான், முன் சம்பந்தரால் வீடு

2691 தென்னவன் நகையுட் கொண்டு
செப்பிய மாற்றந் தேரார்
சொன்னது பயனாக் கொண்டு
சொல்ழுவார் தொடர்ந்த வாது
முன்னுற இருகாற் செய்தோம்
முக்காலில் ஒருகால் வெற்றி
என்னினும் உடையோம் மெய்ம்மை
இனியொன்று காண்ப தென்றார். 794

2692 தோற்கவும் ஆசை நீங்காத்
துணிவிலார் சொல்லக் கேட்டிம்
மாற்றமென் னாவ தென்று
ழன்னவன் மறுத்த பின்னும்
நீற்றணி விளங்கு மேனி
நிறைபுகழ்ச் சண்பை மன்னர்
வேற்றுவா தினியென் செய்வ
தென்றலும் மேற்கோள் ஏற்பார். 795

2693 நீடுமெய்ப் பொருளின் உண்மை
ஏடுற எழுதி மற்றவ்
நிலைபெறுந் தன்மை எல்லாம்
நிலைபெறுந் தன்மை எல்லாம்
வேட்டினை யாமும் நீரும்
ஓடுநீர் ஆற்றில் இட்டால்
ஒழுகுதல் செய்யா தங்கு
நாடிமுன் தங்கும் ஏடு 796
நற்பொருள் பரிப்ப தென்றார்.

பெற்று உய்ந்திட, நீங்கள் வாதில் அழிந்து தோற்றீர்கள், ஆகையால், அதனைத் தொடர்ந்து இப்போது தீயில் இட்ட ஏடு, நிலை பெறாமல் ஒழிந்து விட்டது என்றால், வல்லமை மிக்கவர்களே! நீங்கள் தோற்கவில்லைப் போலும்', எனக் கூறினான்.

794.பொழிப்புரை: பாண்டியன் இகழ்ச்சியான புன்சிரிப்பையும், சொல்லிய மாற்றங்களையும் உள்ளத்துள் தெளிந்து கொள்ளாதவ ராய், சொன்ன சொல்லளவில் அதன் பொருள் இது எனத் தெளியாது, அச்சொல்லையே மேற்கொண்டு கூறுபவர்களாய்த் தொடர்ந்த வாத மாக, 'முன்பு இரு முறை செய்தோம், மும்முறையில் ஒருமுறை யேனும் வெற்றியடைவோம்! ஆதலால் உண்மைத் திறம் இனியும் ஒரு முறை காணத் தக்கதாகும்!' என்றனர்.

795.பொழிப்புரை: ஒருமுறைக்கு இருமுறை தோற்கவும் ஆசை நீங்கப் பெறாத உண்மைத் தெளிவிலாத சமணர்கள், இவ்வாறு கூறக் கேட்ட, மன்னன் 'இம்

2694 என்றமண் கையர் கூற
ஏறுசீர்ப் புகலி வேந்தர்
நன்றது செய்வோம் என்றங்
கருள்செய நணுக வந்து
வென்றிவேல் அமைச்ச னார்தாம்
வேறினிச் செய்யும் இவ்வா
தொன்றினுந்தோற்றார் செய்வ
தொட்டியே செய்வ தென்றார். 797

2695 அங்கது கேட்டு நின்ற
அமணரும் அவர்மேற் சென்று
பொங்கிய வெகுளி கூரப்
பொறாமைகா ரணமே யாகத்
தங்கள்வாய் சோர்ந்து தாமே
தனிவாதில் அழிந்தோ மாகில்
வெங்கழு ஏற்று வான்இவ்
வேந்தனே யென்று சொன்னார். 798

மாற்றத்தால் ஆவதென்ன ?' என்று கூறி மறுத்த பின்பும், திருநீற்றின் அழகு விளங்கும் திருமேனியையும், நிறைந்த புகழையுடைய சீகாழித் தலைவர், 'இனிச் செய்யக் கூடிய வேறு வாது யாது ?' என வினவவும், வாதம் செய்வதை மேற்கொண்ட அச் சமணர்கள்,

796.பொழிப்புரை: 'நிலையான மெய்ப்பொருளின் வாய்மையா னது நிலைபெறும் தன்மையில் தொடுத்து, ஏட்டில் பொருந்த எழுதி, அவ்வேடுகளை யாமும் நீரும், ஓடிக் கொண்டிருக்கின்ற நீரினை உடைய ஆற்றில் இடுவோமானால், நீருடனே ஓடுவதின்றி, இட்ட அந்த இடத்தைப் பற்றி முன்னர்த் தங்கும் ஏடுஎதுவோ அதுவே நல்ல பொருளை உடையதாகும்!' என்று உரைத்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

797.பொழிப்புரை: என்று அச்சமணர்கள் சொல்ல, மேன் மேலும் பெருகும் சிறப்பையுடைய சீகாழித் தலைவர், 'நல்லது! அதுவே செய்வோம்!' என்று அருளிச் செய்தார். வெற்றியுடைய வேல் ஏந்திய அமைச்சரான குலச்சிறையார் அருகில் வந்து, 'வேறு இனிச் செய்யப் புகும் இந்த வாதம் ஒன்றிலும் தோற்பவர், அதன்பின் செய்வது இது என்று ஒட்டுதல் வேண்டும்' என்று இயம்பினார்.

குறிப்புரை: ஒட்டுதல் – தோற்றவர் இழக்க நேர்வதையும், வென்றவர் பெற நேர் வதையும் முற்கூறித் தொடங்குவதாகும். இதனை உலகிய லில் பந்தயம் என்பர்.

798.பொழிப்புரை: அங்கு அவர் உரைத்ததைக் கேட்ட சமணர்கள், அவ்விடத்து மேற்கொண்டு பொங்கிய சினம் மிகுதியால், பொறாமைக் குணமும் மீதூர, தம்

2696 மற்றவர் சொன்ன வார்த்தை
கேட்டலும் மலய மன்னன்
செற்றத்தால் உரைத்தீர் உங்கள்
செய்கையும் மறந்தீ ரென்று
பற்றிய பொருளின் ஏடு
படர்புனல் வைகை யாற்றில்
பொற்புற விடுவ தற்குப்
போதுக என்று கூற. 799

2697 பிள்ளையார் முன்னம் பைம்பொற்
பீடத்தின் இழிந்து போந்து
தெள்ளுநீர்த் தரளப் பத்திச்
சிவிகைமே லேறிச் சென்றார்
வள்ளலார் அவர்தம் பின்பு
மன்னன்மா ஏறிச் சென்றான்
உள்ளவாறு உணர்கி லாதார்
உணர்வுமால் ஏறிச் சென்றார். 800

வாய் சோர்ந்து, 'இந்த ஒரு வாதத்திலும் தோற்றோம் எனில், இம்மன்னனே எங்களைக் கொடிய கழுவில் ஏற்றுவானாக !'என்று தாங்களே கூறினர்.

799.பொழிப்புரை: அவர்கள், அங்ஙனம் உரைத்ததைக் கேட்ட பொதியமலையின் அரசனான பாண்டிய மன்னன், 'நீங்கள் சினம் மிகுதியினால் இங்ஙனம் கூறி விட்டீர்கள். உங்கள் செய்கைகளையும் மறந்துவிட்டீர்கள் !' என்று சொல்லியபின், 'உண்மை பற்றிய பொருளை உட்கொண்ட உம் ஓலைகளை ஓடும் நீரையுடைய வைகையாற்றில் அழகுபொருந்த விடுவதற்குச் செல்லுங்கள்' என்று கூற,

குறிப்புரை: உங்கள் செய்கை, இதுகாறும் ஒவ்வொன்றாக வாதம் செய்து வருவதும், அவையனைத்திலும் தோல்வியுற்று வருவதுமாய செய்கை.

800.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் பசும் பொன்னால் ஆன பீடத்தினின்றும் முன்னம் எழுந்து, வெளியில் வந்து, தெளிந்த நீர்மையு டைய முத்துக்கள் நிரல்படப் பதித்த சிவிகையின் மீது ஏறி வைகைக் கரைக்குச் சென்றார். வள்ளலாரான அவர் பின்பு, மன்னன் குதிரை மீது ஏறிச் சென்றான். உண்மையை உள்ளபடி உணர்ந்து ஒழுகுகின்ற ஆற்றல் அற்ற சமணர்கள், தம் உணர்வெனும் மயக்கத்தை மேற் கொண்டு சென்றனர்.

குறிப்புரை: வள்ளலாரும், மன்னனும் தத்தமக்கு ஏற்ற ஊர்தியின் மேல் ஏறிச் செல்ல, அமணர்கள் மட்டும் ஊர்தியின்றிச் செல்லல் தகாது எனத் திருவுளம் கொண்ட ஆசிரியர் சேக்கிழார், தத்தம் மனத்துட் கொண்ட மயக்கமாகிய ஊர்தியில் ஏறிச் சென்றார்கள் என நகைச் சுவைபடக் கூறியிருக்கும் திறம் அறிந்து இன்புறற்குரியதாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2698 தென்னவன் வெப்புத் தீர்ந்து
செழுமணிக் கோயில் நீங்கிப்
பின்னுற அணைந்த போது
பிள்ளையார் பெருகுஞ் செல்வம்
மன்னிய மதுரை மூதூர்
மறுகில்வந் தருளக் கண்டு
துன்னிய மாதர் மைந்தர்
தொழுதுவே றினைய சொன்னார். 801

2699 மீனவன் கொண்ட வெப்பை
நீக்கிநம் விழுமந் தீர்த்த
ஞானசம் பந்தர் இந்த
நாயனார் காணும் என்பார்
பானறுங் குதலைச் செய்ய
பவளவாய்ப் பிள்ளை யார்தாம்
மானசீர்த் தென்னன் நாடு
வாழவந் தணைந்தார் என்பார். 802

2700 எரியிடை வாதில் தோற்ற
திவர்க்குநம் அருகர் என்பார்
புரிசடை அண்ணல் நீறே
பொருளெனக் கண்டோம் என்பார்
பெருகொளி முத்தின் பைம்பொற்
சிவிகைமேற் பிள்ளை யார்தாம்
வருமழ கென்னே என்பார்
வாழ்ந்தன கண்கள் என்பார். 803

801.பொழிப்புரை: பாண்டியன் வெப்பு நோய் நீங்கிச் செழுமையான அரண்மனையினின்றும் புறப்பட்டுத் தம் பின்னே நெருங்கிவர, பெருகும் செல்வம் நிலையாக நிறைந்த மதுரையான பழம் பதியின் தெருவில் பிள்ளையார் வந்தருளுவதைக் கண்டு, வந்து நெருங்கிய மங்கையரும் மைந்தர்களும் வணங்கி, தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே தம்மனத்துட் பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்வாராயினர்.

802.பொழிப்புரை: 'பாண்டியன் அடைந்த வெப்புநோயை நீக்கி, நம் வருத்தத்தை நீக்கியருளிய திருஞானசம்பந்தர் இந் நாயனார்! பாருங் கள்!' என்பார்கள், 'பால் மணம் கமழும் குதலைச் சொல் எழும் பவளம் போன்ற வாயையுடைய பிள்ளையார் பெருஞ் சிறப்புடைய பாண்டிய நாடு வாழும் பொருட்டு இங்கு வந்து சேர்ந்தார்' என்பார்கள்.

803.பொழிப்புரை: 'நெருப்பில் செய்த வாதத்தில் நம் சமணக் குருமார்கள் தோற்றது இவருக்கு என்பார், புரிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருநீறே

2701 ஏதமே விளைந்த திந்த
அடிகள்மார் இயல்பா லென்பார்
நாதனும் ஆல வாயில்
நம்பனே காணு மென்பார்
போதமா வதுவும் முக்கட்
புராணனை அறிவ தென்பார்
வேதமும் நீறு மாகி
விரவிடும் எங்கும் என்பார். 804

2702 அடிகள்மார் முகங்கள் எல்லாம்
அழிந்தன பாரீர் என்பார்
கொடியவஞ் சனைகள் எல்லாம்
குலைந்தன போலும் என்பார்
வடிகொள்வேல் மாறன் காதல்
மாறின வண்ணம் என்பார்
விடிவதாய் முடிந்த திந்த
வெஞ்சமண் இருளும் என்பார். 805

2703 நெருப்பினில் தோற்றார் தாங்கள்
நீரில்வெல் வர்களோ என்பார்
இருப்புநெஞ் சுடைய ரேனும்
பிள்ளையார்க் கெதிரோ என்பார்
பருப்பொரு ளுணர்ந்தார் தாங்கள்
படுவன பாரீர் என்பார்
மருப்புடைக் கழுக்கோல் செய்தார்
மந்திரி யார்தா மென்பார். 806

மெய்ப்பொருளாவது என்பதைக் கண் ணாரக் கண்டோம் என்பார், பெருகும் ஒளியுடைய முத்துகள் பதித்த பசும் பொன்னால் இயன்ற சிவிகையில் மேலே பிள்ளையார் வரும் அழகுதான் என்னே! என்பார், 'இக்காட்சியைக் கண்டு நம்கண்கள் வாழ்ந்தன' என்பார்.

804.பொழிப்புரை: 'இச் சமணக் குருமார்கள் இயல்பால் தீமையே விளைந்தது என்பார். 'முழுமுதற் கடவுளாவார் ஆலவாயில் வீற்றி ருக்கும் இறைவனே எனக் கண்டு மகிழுங்கள்' என்பார். 'மூன்று கண் களையுடை பழமையான சிவபெருமானை அறிவதே ஞானமாகும்' என்பார். 'மறைகளும் திருநீறுமே எங்கும் நிறைந்தனவாகிப் பரவிடும்!' என்பார்.

805.பொழிப்புரை: 'சமண முனிவர்களின் முகங்கள் எல்லாம் வாடிவிட்டன பாருங்கள்' என்பார். 'கொடிய வஞ்சனைகள் எல்லாம் அழிந்தன போலும்' என்பார். 'கூர்மையான வேலையுடைய பாண்டி யன் சமணக் குருமார்கள் மீது வைத்திருந்த பற்று மாறிவிட்ட வண் ணம்தான் என்னே' என்பார். 'இக் கொடிய சமணமாகும்

2704 ஏடுகள் வைகை தன்னில்
இடுவதற் கணைந்தார் என்பார்
ஓடுநீ ருடன்செ லாது
நிற்குமோ ஓலை என்பார்
நீடிய ஞானம் பெற்றார்
நிறுத்தவும் வல்லர் என்பார்
நாடெலாங் காண இங்கு
நண்ணுவர் காணீர் என்பார். 807

2705 தோற்றவர் கழுவி லேறத்
துணிவதே அருகர் என்பார்
ஆற்றிய அருளின் மேன்மைப்
பிள்ளையார்க்கு அழகி தென்பார்
நீற்றினால் தென்னன் தீங்கு
நீங்கிய வண்ணங் கண்டார்
போற்றுவா ரெல்லாஞ் சைவ
நெறியினைப் போற்று மென்பார். 808

இருளும் நீங்கி இன்று புலர்ந்து விடிவதாய் முடிந்தது' என்பார்.

806.பொழிப்புரை: 'அனல் வாதத்தில் தோற்றவர், புனல் வாதத்தில் வெல்வார்களோ!' என்பார். 'இரும்பு மனம் உடையவராயினும் இப்பிள்ளையாருக்கு எதிராக நிற்க வல்லரோ ?' என்பார். 'நுண்பொருளை விடுத்துப் பருப்பொருளை மட்டும் உணர்ந்த அவ்வளவில் அடங்கிய சமணர்கள்பட இருக்கும் முடிவினைப் பாருங்கள்' என்பார் 'கொம்புகளைப் போன்ற கூர்மையான கழுமரங்களை அமைச்சரான குலச்சிறையார் தாம் செய்வித்துள்ளார்' என்பார்.

குறிப்புரை: எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. (குறள், 355) என்பர் திருவள்ளுவர். உணர்வில் நேர்பெறக் காணத்தக்க மெய்ப் பொருளை, உடலானும், உரையானும் முறையே கொண்ட வேடத் தானும், மனத்தின் அமையாது சொல்லும் சொற்களாலும் மட்டுமே காண்டற்கு முற்படின் காணத் தகுமோ? தகாது. ஆதலின் சமணர்களைப் 'பருப்பொருள் உணர்ந்தார்' என்ற அளவிலேயே வைத்துப் பேசு கிறார் ஆசிரியர்.

807.பொழிப்புரை: 'சமணர்கள் வைகை ஆற்றில் ஏடுகளை இடுவதற்காக வந்தார்கள்' என்பார். 'ஓடுகின்ற நீரில் இடப்பட்ட ஓலை, ஓடாது ஓரிடத்தில் நிற்குமோ?' என்பார். 'சீரிய ஞானம் கைவரப்பெற்ற பிள்ளையார், அவ்வேடுகளை நிறுத்தவும் வல்லார்' என்பார். 'நாடெல் லாம் காணத்தக்க பிள்ளையார் இதுபொழுது வருவர், நேரில் பாருங்கள்!' என்பார்.

808.பொழிப்புரை: 'தோல்வியுற்றவர் கழுவில் ஏறச் சமணர் துணியலாமோ ?'

2706 இன்னன இரண்டு பாலும்
ஈண்டினர் எடுத்துச் சொல்ல
மின்னொளி மணிப்பொற் காம்பின்
வெண்குடை மீது போதப்
பன்மணிச் சிவிகை தன்மேற்
பஞ்சவ னாட்டு ளோர்க்கு
நன்னெறி காட்ட வந்தார்
நான்மறை வாழ வந்தார் 809

என்பார். 'இதுகாறும் செய்து காட்டி அருளின் மேம் பாட்டினையுடைய பிள்ளையாருக்கு இஃது அழகேயாகும்' என்பார். 'திருநீற்றினால் பாண்டியர் தீங்கினின்றும் நீங்கிய தன்மையைக் கண்டவர் யாவரும் சைவத் திறத்தைப் போற்றுவர், ஆதலால், எல்லோரும் சைவ நெறியினையே போற்றுங்கள்' என்பார்.

குறிப்புரை: மடத்தில் மந்திர விதியினால் தீயிடத் துணிந்தது, பாண்டி யருக்குற்ற வெப்புத் தீயை நீக்க முற்பட்டது, அனல் வாதம் செய்யத் துணிந்தது ஆகிய மூன்றினுமே தோல்வியுற்றவர்கள் சமணர்கள். இங்ஙனம் தொடர்ந்து தோல்வியுற்று வருபவர்களை வெங்கழு ஏற்று வான் வேந்தனேயாக என்றல் தகுமோ எனில் தகும். சைவரோடு தாம் வாழ்ந்திருந்த திருமடத்தில் தீயிட்ட போதும், அதனைப் 'பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே' என்று கூறிப் பாண்டியற்கு ஆக்கம் கண்டவர் பிள்ளையார். அச்சமணர்களை வெல்லவும் அவர்கள் குற்றம் நீங்க ஒறுக்கவும் இறைவனின் திருவருட்குறிப்பை ஒரு முறைக்கு இருமுறை அறிந்து வந்தவர். அவர்கள் கூறிய வாதங்களை எல்லாம் தொடர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டவர். இவ்வாறு அமைதியும் அருளும் கொண்டு நிற்கும் பிள்ளையார், இறுதியாக அவர்கள் தாமே ஒட்டி நின்ற வாதிற்கு இசைதல் ஏலாதாயின், சைவ மெய்ப் பொருள் உண்மையை நிலைநாட்ட இயலாமல் போகும். அன்றியும் அவ்வமணர் தாமே ஒட்டிச் செய்யும் வாதில் அரசன் முறை செய்யுங்கால் தாம் தடுப்பது முறையும் அன்று. ஆதலின் பிள்ளையாரின் அருட்செயல் அழகிது என்றார். இவ்வகையான் எல்லாம் அறியத்தக்கது சைவ மெய்ச் சார்பே ஆதலின் அதனை அனைவரும் போற்றும் கடப்பா டுடையர் என்றனர். இக்கூற்றுக்கள் இனி நிகழப் போகும் நிலையினை உட்கொண்டன வாயும் கண்டோரின் கூற்றுக்களின் நிறைவானவை யாயும் அமைந்திருப்பது அறிந்து மகிழ்தற்குரியதாம். இவ்வேழு பாடல்களும் பொருள் வகையால் ஒருமுடிபின.

809.பொழிப்புரை: தெருவின் இருமருங்கிலும் நின்றவர்கள் இன்னோரன்ன வற்றை எடுத்துக் கூற, மின் போன்ற ஒளியையுடைய அழகான பொற்காம்பு யுடைய வெண்குடைமேலே நிழற்றப் பல மணிகள் பதித்த சிவிகையின் மீது

2707 தென்றமிழ் விளங்க வந்த
திருக்கழு மலத்தான் வந்தான்
மன்றுளார் அளித்த ஞான
வட்டில்வண் கையன் வந்தான்
வென்றுல குய்ய மீள
வைகையில் வெல்வான் வந்தான்
என்றுபன் மணிச்சின் னங்கள்
எண்டிசை நெருங்கி ஓங்க. 810

2708 பன்மணி முரசம் சூழ்ந்த
பல்லியம் இயம்பப் பின்னே
தென்னனும் தேவி யாரும்
உடன்செலத் திரண்டு செல்லும்
புன்னெறி அமணர் வேறோர்
புடைவரப் புகலி வேந்தர்
மன்னிய வைகை யாற்றின்
கரைமிசை மருவ வந்தார். 811

நான்மறைகளும் வாழும் பொருட்டு வந்தருளிய பிள்ளையார், பாண்டிய நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு நன்னெறியைக் காட்டும் பொருட்டு வந்தருளினார்.

810.பொழிப்புரை: அழகியதமிழ் மேலும் விளங்குமாறு தோன்றிய திருக்கழுமலத்தோரான பிள்ளையார் வந்தருளினார், தில்லைக்கூத்தர் அளித்த சிவஞானப் பாலையுடைய பொற்கிண்ணத்தைப் பெற்ற அருட்கொடை வளரும் திருக்கைகளையுடைய பிள்ளையார் வந்த ருளினார், முன்னுற்ற வாதங்களில் வென்ற பிள்ளையார், இனிவரும் புனல் வாதத்திலும் வெல்ல வந்தருளினார் என்று இவ்வாறு பல அழ கிய முத்துச் சின்னங்கள் எண் திசைகளிலும் நெருங்கி ஒலிக்க.

811.பொழிப்புரை: அழகிய முரசுகள் பலவுடன் இணைந்த பலவகை இயங்களும் ஒலிக்க, தம் பின்பு அரசனும் அரசமாதேவியாரும் சேர்ந்து வரக் கூட்டமாய்த் திரண்டு வரும் புல்லிய நெறியில் நின்ற சமணர்கள் வேறு ஒரு பக்கத்தில் வரச் சீகாழி வேந்தரான ஞானசம்பந்தர், நிலை பெற்ற வைகையாற்றின் கரைமீது பொருந்தும்படி எழுந்தருளி வந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2709 கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக்
காமுறு மகளிர் உள்ளம்
சீர்கெழு கணவன் தன்பால்
விரைவுறச் செல்லு மாபோல்
நீர்கெழு பௌவம் நோக்கி
நிரைதிரை இரைத்துச் செல்லும்
பார்கெழு புகழின் மிக்க
பண்புடை வைகை யாறு. 812

2710 ஆற்றில்நீர் கடுக வோடும்
மருங்குற அரசன் நோக்கி
நீற்றணி திகழ்ந்த மேனி
நிறைமதிப் பிள்ளை யாரும்
வேற்றுரு அருகர் நீரும்
விதித்தஏ டிடுக என்றான்
தோற்றவர் தோலா ரென்று
முன்னுறத் துணிந்திட் டார்கள். 813

812.பொழிப்புரை: கார்காலம் வந்ததும் விருப்பம் மிக்க மகளிரின் மனம் சிறப்புடைய தம் கணவரிடம் விரைந்து செல்வதைப் போல உலகில் புகழால் மிக்க அன்புடைய வைகை ஆறு, நீர் மிக்க கடலை நோக்கி வரிசையான அலைகளால் ஒலி மிக்குச் செல்லும்.

குறிப்புரை: இப்பாடல் எல்லாப் பதிப்புக்களிலும் உள்ளது. எனினும் பொருளியைபுபட்டு நிற்கும் வரலாற்றுத் தொடர்போடு இப்பாடல் இயையாமையாலும், வைகையாறு கடலோடு கலக்கும் தகையது அன்றாதலானும், இஃது இடைச் செருகலாக இருக்குமெனச் சிவக் கவிமணியார் கருதுவார். 'கடல் ஒருவர்க்கும் உதவாத உவரியென மடுத்தறியாப் புனல் வைகை' (பா.2) எனப் பரஞ்சோதியாரும் கூறுவர் (வாதவூரர்– உபதேசப் படலம்). இதற்கேற்ப, வைகை இன்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் இராஜசிங்கமங்கலம் என்னும் கண்மாயிலேயே பாய்ந்து வருகிறது என்ப. எனினும் 814, 816ஆவது பாடல்களில் வைகை கடலில் கலக்குமாற்றை ஆசிரியர் கூறுதலானும், மேலும் எண்ணித் துணிதல் தக்கதாதலானும் இப்பதிப்பில் இப்பாடல் கொள் ளப்பட்டது.

813.பொழிப்புரை: மேற்கூறியவாறு ஞானசம்பந்தரும் மற்றும் உள்ளவரும் ஆற்றின் நீர் விரைந்து செல்லும் வைகையாற்றின் கரையைச் சேர, 'திருநீற்றின் அழகு விளங்கிய நிறைமதி போன்ற ஞானசம்பந்தரும், அதற்கு மாறான உருவு கொண்ட அருகர்களாகிய நீங்களும் முன் இசைந்தவாறு உங்கள் ஏடுகளை இவ்வாற்றில் இடுங்கள்' என்று பாண்டியன் கூறச் சமணர்கள் முதலில் தோற்றவர்கள் பின்னும்

2711 படுபொரு ளின்றி நெல்லிற்
பதடிபோல் உள்ளி லார்மெய்
அடுபவர் பொருளை அத்தி
நாத்திஎன் றெழுதி ஆற்றில்
கடுகிய புனலைக் கண்டும்
அவாவினாற் கையிலேடு
விடுதலும் விரைந்து கொண்டு
வேலைமேற் படர்ந்த தன்றே. 814

2712 ஆறுகொண் டோடும் ஏட்டைத்
தொடர்ந்தெதி ரணைப்பார் போலத்
தேறுமெய் யுணர்வி லாதார்
கரைமிசை ஓடிச் சென்றார்
பாறுமப் பொருள்மேற் கொண்ட
பட்டிகை எட்டா தங்கு
நூறுவிற் கிடைக்கு முன்னே
போனது நோக்கிக் காணார். 815

தோற்கமாட்டார்கள் என்ற உலகியல் வழக்கை உளங் கொண்டு, முற்பட ஏட்டை ஆற்றில் இடத் துணிந்தனர்.

குறிப்புரை: இன்ப துன்பங்கள் மாறி மாறி வருதல் இயற்கை என்றும், தோல்வி வெற்றிக்கு அறிகுறி என்றும் உலகியலில் கூறப் படும் வழக்கை நோக்கிச் சமணர்களும் இங்ஙனம் கருதினர். 'துன்ப முற்றவர்க்கலால் இன்பமில்லை யாதலால்' (சீவக. 579) எனத் திருத் தக்கதேவரும், 'துன்பம் துன்பம் துன்பம், துன்பத்திற்கோர் எல்லை காணின் இன்பம் இன்பம் இன்பம்' பாரதியாரும் கூறுவன காண்க.

814.பொழிப்புரை: உள்ளீடு இல்லாத நெற்பதர் போன்ற மெய்ம்மையான உள்ஈடு இல்லாத அமணர்கள், மெய்ப்பொருளைப் பொய்ப் பொருள் எனக் கூறுவோராய், ஆருகத நூலில் கூறும் பொருள் தொகுதியான 'அத்தி நாத்தி' என்பதை ஏட்டில் எழுதி, ஆற்றில் விரைந்தோடும் நீரைக் கண்டும், கையில் கொண்ட ஏட்டைப் பேராசை யால் விடுத்திட, அவ்வாற்றின் வெள்ளம் அப்போதே அதைக் கொண்டு கடலை நோக்கி விரைந்து சென்றது.

குறிப்புரை: அத்தி நாத்தி என்பது சமணர்களின் மந்திரம். அத்தி – உண்டு. நாத்தி – இல்லை. எனவே இது 'உண்டு' என்பதைத் தாமே மறுத்துக் கூறுவதாகும்.

815.பொழிப்புரை: இழுத்துக் கொண்டு ஓடுகின்ற ஏட்டைத் தொடர்ந்து சென்று, எதிரே ஓடாமல் அணைப்பவர் போலத் தெளியும் உண்மை அறிவு இல்லாத சமணர்கள் ஆற்றின் கரைமேல் ஓடிச் சென்றனர். அழியும் பொருளை மேற்கொண்ட

2713 காணவும் எய்தா வண்ணம்
கடலின்மேற் செல்லும் ஏடு
நாணிலா அமணர் தம்மை
நட்டாற்றில் விட்டுப் போகச்
சேணிடைச் சென்று நின்றார்
சிதறினார் திகைத்தார் மன்னன்
ஆணையில் வழுவ மாட்டாது
அஞ்சுவார் அணைய மீண்டார். 816

2714 வேறொரு செயலி லாதார்
வெருவுற்று நடுங்கித் தம்பால்
ஈறுவந் தெய்திற் றென்றே
மன்னவன் எதிர்வந் தெய்தி
ஊறுடை நெஞ்சில் அச்சம்
வெளிப்பட வொளிப்பார் போன்று
மாறுகொண்ட வரும் இட்டால்
வந்தது காண்டும் என்றார். 817

அவ்வேடு கிட்டாது அங்குக் கீழ் நோக்கி நூறு விற்கிடை தொலைவு எல்லைக்கு மேல் போய்விடக் கண்ணால் அதனைக் காணவும் இயலாதவர் ஆயினர்.

குறிப்புரை: பட்டிகை -- ஓலை. விற்கிடை --ஒருவில் கிடக்கும் தொலைவு.

816.பொழிப்புரை: காணவும் இயலாதவாறு கடலை நோக்கிச் செல்லும் அவ்வேடு நாணம் என்பது ஒன்று இல்லாத சமணரை நட்டாற்றில் கைவிட்டு அகன்று போய்விட, அவ்வமணர்கள் தாமும், தொலைவில் சென்றவர்களும், பலவாறு சிதறுண்டவர்களும், திகைப்பு அடைந்தவர்களுமாகி, மன்னனின் ஆணையில் தப்ப மாட்டாது அஞ்சுபவராய், அவன் அருகில் திரும்பவும் வந்தனர்.

குறிப்புரை: 'யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட் டவர்' (குறள், 895) என்பர் திருவள்ளுவர். ஆதலின் தொலைவில் சென்றவர்களும் சிதறியவர்களும் மீண்டும் வரலாயினர்.

817.பொழிப்புரை: வேறு செய்யத்தக்கது ஏதும் இல்லாதவரான சமணர்கள், அஞ்சி கொண்டு நடுங்கித் தங்களுக்கு இறுதி வந்து சேர்ந்து விட்டது என்றே துணிந்து மன்னன் முன்வந்து சேர்ந்து, புண் பட்ட தம் உள்ளத்தில் அச்சம் வெளிப்பட்டு வரவும், அதனை மறைப் பவர் போல, 'எங்களுடன் மாறுபட்ட பிள்ளையாரும் ஏட்டினை ஆற்றில் இட்டால் அதன் பின்பு வரும் முடிவைக் காணலாம்' என்று கூறினர்.

2715 மாசுசேர் அமணர் எல்லாம்
மதியினில் மயங்கிக் கூற
ஆசிலா நெறியிற் சேர்ந்த
அரசனும் அவரை விட்டுத்
தேசுடைப் பிள்ளை யார்தந்
திருக்குறிப் பதனை நோக்கப்
பாசுரம் பாட லுற்றார்
பரசம யங்கள் பாற. **818**

2716 தென்னவன் மாறன் தானுஞ்
சிவபுரத் தலைவர் தீண்டிப்
பொன்னவில் கொன்றை யார்தந்
திருநீறு பூசப் பெற்று
முன்னைவல் வினையும் நீங்கி
முதல்வனை யறியுந் தன்மை
துன்னினான் வினைக ளொத்துத்
துலையென நிற்ற லாலே. **819**

818.பொழிப்புரை: அகத்தும் புறத்தும் அழுக்கு மிக்க அமணர்கள் அனைவரும் இங்ஙனம் அறிவு மயங்கிக் கூறக் குற்றத்தை நீக்கும் நெறியில் நிற்கும் பாண்டிய மன்னனும், அச்சமணர்களை விட்டுச் சிவ ஞான ஒளியுடைய ஞானசம்பந்தரின் திருவுள்ளக் குறிப்பு யாதோ ? என அறிந்து கொள்ளுமாறு அவரைப் பார்க்க, அவர் பிற சமயங்களால் நேர்ந்த மயக்கம் நீங்குமாறு திருப்பதிகத்தைப் பாடி அருளலுற்றார்.

819.பொழிப்புரை: தென்னவனான பாண்டியனும், சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் திருக்கரங்களால் தீண்டப்பெற்றுப் பொன் போன்ற கொன்றையைச் சூடிய சிவபெருமானின் திருநீற்றைப் பூசப் பெற்றதால், இருவினைகளும் ஒத்துப் பொருளைச் சமன்செய்து காட்டும் துலாக்கோலைப் போல நின்றதால், முன்னைய கொடிய வினையினின்றும் நீங்கியவனாய், முதல்வனான இறைவனை அறிந்து கொள்ளும் இயல்பைப் பெற்றவன் ஆனான்.

குறிப்புரை: இருவினை ஒப்பு – இன்பத்துள் இன்பம் விழையா மலும், துன்பத்துள் துன்புமுறாமலும் இருக்கும் மனநிலை. 'நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே' எனத் திரு வருளில் அழுந்தி நிற்கும் உறைப்பால் உளதாகும் நிலை இது. இந் நிலையால் யான் எனது என்னும் செருக்கற்றுநிற்கும் நிலையும் வந்துறும். இதனையே 'மலபரிபாகம்' என்பர்.

2717 உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம் என்பதும்
நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதும்
கலதிவாய் அமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
பலர்புகழ் தென்னவன் அறியும் பான்மையால். 820

2718 அந்தணர் தேவர்ஆ னினங்கள் வாழ்கஎன்
றிந்தமெய்ம் மொழிப்பயன் உலகம் இன்புறச்
சந்தவேள் விகள்முதல் சங்க ரர்க்குமுன்
வந்தஅர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம். 821

2719 வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது
நாளு மர்ச்சனை நல்லுறுப் பாதலால்
ஆளும் மன்னனை வாழ்த்திய தர்ச்சனை
மூளும் மற்றிவை காக்கு முறைமையால். 822

820.பொழிப்புரை: உலகியல் ஒழுக்கம் மறைநூல்களில் விதித்த ஒழுக்கமே என்பதையும், அழியாமல் நிலைபெறுகின்ற வீடுபேற்றை அடைதற்குரிய உண்மை நெறி சிவநெறியேயாகும். என்பதையும், அழிவு பெறும் சமணர்கள் அறிய மாட்டாராயினும், பலராலும் புகழப் படுகின்ற பாண்டியன் அறியும் பான்மையால்,

குறிப்புரை: கலதி – தீமை, கேடு. வாய் – வாய்ப்பு.

821.பொழிப்புரை: 'அந்தணர்களும் அமரர்களும் பசுக்களும் வாழ்க' என்று சொன்ன இந்த மெய்ம்மொழியின் பயனாவது, உலகத்து உயிர்கள் துன்பம் நீங்கி இன்பத்தை எய்தும் பொருட்டு ஒலியுடன் கூடிய மந்திரங்களையுடைய சிவவேள்விகள் முதலாகச் சிவபெருமா னுக்குச் சொல்லப்பட்ட அர்ச்சனைகளும் வழிபாடுகளும் ஆகியவை நிலைபெறுதலாகும்.

குறிப்புரை: மறைவழிச் செய்வோர் வைதிகர்களாவர். ஆகமவழிச் செய்யும் சிவ வேதியர்கள் அந்தணராவர். மறைவழிச் செய்யும் வேள்விகளில் நின்று ஏற்போர் தேவர்கள் ஆவர். ஆகமவழி, குறிப் பாக நம் திருமுறை வழிச்செய்யும் வேள்வி களில், அவ்வேள்விப் பொருளை ஏற்போன் இறைவனேயாவன். இதுவே சிவ வேள்வி எனப்படும். பிள்ளையார் ஈண்டுக் குறிப்பதும் இச்சிவ வேள்வியேயாம். வேள்விக்கென இறைவன் வழங்கிய பொருளைத் தந்தையாரிடம் கொடுத்த பொழுது பிள்ளையார் அருளிய திருவாக்கால் இவ்வுண்மை அறியப்படும். இறைவற்குரிய திருமுழுக்கிற்குத் தன்னிடத்தி னின்றும் ஐந்துபொருள்களைத் தருதலின் வேள்வி செய்யும் இவர்களோடு பசுவையும் கூட்டி வாழ்க என்றார்.

822.பொழிப்புரை: நல்ல வேள்விகளின் பயன், மழை தவறாமல் பெய்தலாகும் என்று அருள் செய்தது, அதுநாள் தோறும் இறைவரின் அருச்சனைக்கு உறுப்பாதலால் ஆம். உலகை ஆளும் வேந்தனை 'ஓங்குக' என்று வாழ்த்தியது அருச்சனை முதலாக வரும் இவற்றைக் காக்கின்ற முறையினால் ஆகும்.

2720 ஆழ்க தீயதென் றோதிற் றயல்நெறி
வீழ்க என்றது வேறெல்லாம் அரன்பெயர்
சூழ்க என்றது தொல்லுயிர் யாவையும்
வாழி அஞ்செழுத் தோதி வளர்கவே. 823

குறிப்புரை: 'புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு' என்ப வாகலின் இறை வழிபாட்டிற்கு வேண்டும் நீரின் முதன்மையும் இன்றி யமையாமையும் விளங்கும். 'சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் வறக்கு மேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு' (குறள், 18) என்னும் திருக்குற ளும். மன்னனின் ஆட்சி, உயிரினங்கள் வாழ் வாங்கு வாழ்தற்கும், அவை இறைவழிபாடாற்றி இம்மை, மறுமை, அம்மை ஆகிய மும்மை நலங்களையும் அடைதற்கு ஏதுவாகவும் இருத்தல் வேண்டும். 'மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய' எனத் தொடங்கும் தொல்காப் பிய நூற்பாவானும் (தொல். அகத்.28) இவ்வுண்மை அறியப்படும். இது பற்றியே மன்னனை வாழ்த்தினார்.

அரசக்குற்ற கடன்களில் இக்கடமை முதன்மையுடைய தாதலை,

நாடோறும் மன்னவன் நாட்டில் தவநெறி
நாடோறும் நாடி அரன்நெறி நாடானேல்
நாடோறும் நாடு கெடும்மூடம் நண்ணுமால்
நாடோறுஞ் செல்வம் நரபதி குன்றுமே. (தி.10 பா.238)
ஞானமி லாதார் சடைசிகை நூல்நண்ணி
ஞானிகள் போல நடிக்கின் றவர்தம்மை
ஞானிக ளாலே நரபதி சோதித்து
ஞானமுண் டாக்குதல் நலமாகும் நாட்டிற்கே. (தி.10 பா.241)
ஆவையும் பாவையும் மற்றற வோரையுந்
தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுங்
காவலன் காப்பவன் காவா தொழிவனேல்
மேவும் மறுமைக்கு மீளா நரகமே.
கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப் (தி.10 பா.242)
பால்கொண்டு சோமன் முகம்பற்றி உண்ணாதோர்
மால்கொண்டு தேறலை உண்ணும் மருளரை
மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேந்தன் கடனே.
தத்தஞ் சமயத் தகுதிநில் லாதாரை (தி.10 பா.245)
அத்தன் சிவன்சொன்ன ஆகம நூல்நெறி
எத்தண் டமுஞ்செயும் அம்மையில் இம்மைக்கே
மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே.
எனவரும் திருமூலர் திருவாக்கானும் அறியலாம். (தி.10 பா.246)

823.பொழிப்புரை: 'ஆழ்க தீயது' என்று அருளியதன் பொருள், மறைகள்

2721 சொன்ன வையக முந்துயர் தீர்கவே
என்னும் நீர்மை இகபரத் தில்துயர்
மன்னி வாழுல கத்தவர் மாற்றிட
முன்னர் ஞானசம் பந்தர் மொழிந்தனர். 824

2722 அரிய காட்சியர் என்பதவ் வாதியைத்
தெரிய லாநிலை யால்தெரி யாரென
உரிய அன்பினிற் காண்பவர்க் குண்மையாம்
பெரிய நல்லடை யாளங்கள் பேசினார். 825

ஆகமங்கள் ஆகியவற்றிற்குப் புறம்பான நெறிகள் வன்மையில்லாது ஒழிக என்பதாகும். வேறாக எல்லாம் 'அரன் நாமமே சூழ்க' என்றது, இவ்வயல் நெறிக்கு வேறான சிவநெறித் தொடர்பில் நின்று, பழங்காலம் முதலாக வாழ்ந்து வரும் உயிர்கள் எல்லாம், பெரு வாழ்வைத் தருகின்ற திருவைந்தெழுத்தை ஓதி வளர்க என்னும் பொருட்டாம்.

குறிப்புரை: சமயவாதிகள் தத்தம் மதங்களே அமைவதாக அரற்றுவர் ஆதலின், அவற்றின் மெய்ம்மையுணர்ந்து உண்மை நெறியைப் போற்றக் காலம் நீட்டிக்குமாகலின் ஆழ்க தீயது என்றார். வேறு எல்லாம் – அயல்நெறிக்கு வேறான சிவச்சார்புடைய உயிர்கள் எல்லாம். அரன்பெயர் திருவைந்தெழுத்தேயாதலின் அதனையே ஓதி வளர்க என்றார்.

824.பொழிப்புரை: கூறிய 'வையகமும் துயர் தீர்கவே' என்றதன் கருத்தாவது, 'இம்மையிலும் மறுமையிலும் நிலைத்து நிற்கும் இவ்வுலகத்து வாழும் உயிர்கள் துன்பம் நீங்கியிடவாகும். இக்கருத்துக்கள் எல்லாம் முதல் பாடலில் அமையத் திருஞானசம்பந்தர் உரைத்தருளினார்.

குறிப்புரை: சொன்ன வையகம் – பதிகத்துள் சொல்லப்பட்ட இந்நில வுலகம். துயர் – துன்பம் : இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டிலும் வரும் துயர். 'இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் வருத்தம் வந்தடையாவே' எனவரும் திருமுறைத் திருவாக்கும் (தி.2 ப.106 பா.11) காண்க.

825.பொழிப்புரை: முன்செய்யுளில் 'அரன்' என்று உரைத்த ஆதியை, உயிர் தன்னறிவானும் தளையறிவானும் (பசு, பாச, ஞானம்) அறியப்படாத நிலைமையது ஆதலின், 'அரிய காட்சியர்' என்று அருளினர். அங்ஙனம் அவ்விருவகை யறிவுகளானும் அறிய மாட்டாமையை அறிந்து, காண்டற்குரிய அன்பின் திறத்தால் காணமுயலும் முதிர்ச்சி உடைய அடியவர்களுக்குக் காணுமாறு உள்ளன வாய நல்ல அடையாளங்களையும் எடுத்துரைத்தனர்.

குறிப்புரை: அடையாளங்களாவன 'அங்கைசேர் எரியர், ஏறுகந் தேறுவர், கண்டமும் கரியர், காடுறை வாழ்க்கையர்' என்பனவாம்.

2723 ஆயி னும்பெரி யாரவர் என்பது
மேய இவ்வியல் பேயன்றி விண்முதற்
பாய பூதங்கள் பல்லுயிர் அண்டங்கள்
ஏயும் யாவும் இவர்வடி வென்றதாம். 826

2724 பின்பும் ஆரறி வாரவர் பெற்றியே
என்ப தியாருணர் வானும்சென் றெட்டொணா
மன்பெ ருந்தன்மை யாரென வாழ்த்தினார்
அன்பு சூழ்சண்பை ஆண்டகை யாரவர். 827

2725 வெந்த சாம்பல் விரையென் பதுதம
தந்த மில்லொளி யல்லா வொளியெலாம்
வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி
சந்த மாக்கொண்ட வண்ணமும் சாற்றினார். 828

826.பொழிப்புரை: மேற்கூறிய அடையாளங்களைக் கொண்டு இருப்பினும் அக்காட்சியளவுட்பட்டே நிற்பவர் அல்லர். விண் முதலாகப் பரந்த ஐம்பெரும் பூதங்களும், பல உயிர்களும், அண்டங்களும், மற்றுமுள்ளவையும் ஆக யாவும், பேசப்படும் இவர் பெருவடிவைக் கொண்டிருப்பனவேயாம்.

குறிப்புரை: 'அப்பெருவடிவை யார் அறிவார் பேசு' (திருக்களிற். 5) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

827.பொழிப்புரை: மேலும் அவரது இயல்பை யார் அறிவார் ? என்று கூறியருளும் இயல்பாவது, அவர் எவரது உணர்வினாலும் சென்று எட்டுவதற்கு இயலாத நிலைமையுடைய தன்மையை உடையவர் ஆவர் என்று அன்புடைய சண்பையை ஆளும் தகையாரான சம்பந்தர் உரைத்தருளினார்.

குறிப்புரை: 'தன்னறிவதனால் காணும் தன்மையன் அல்லன் ஈசன்' (சித்தியார் 6 ஆம் சூத். 8) எனவரும் ஞானமெய்ந்நூற் கூற்றும் காண்க.

828.பொழிப்புரை: வெந்த சாம்பல் விரை எனப் பூசியே என்றது, தம் அழிவற்ற, நிலையான சிவஒளி அல்லாத மற்ற ஒளிப் பொருள்கள் யாவும், படைப்பு முதலாக அழித்தல் ஈறாக வரும் படிநிலையில், ஒருகால எல்லையில் இருந்து, வெந்து, நீறாகி அழிய, வேறான அச்சாம்பலை, இறைவர் அழகிய சந்தனமாய்க் கொண்ட இயல்பினை விளக்கவாம்.

குறிப்புரை: 'ஈறிலாதவன் ஈசன் ஒருவனே' (தி.5 ப.100 பா.3) என்பது தெளிய அறிவித்த குறிப்பாம்.

2726 தமக்குத் தந்தையர் தாயிலர் என்பதும்
அமைத்திங் கியாவையும் ஆங்கவை வீந்தபோ
திமைத்த சோதி அடக்கிப்பின் ஈதலால்
எமக்கு நாதர் பிறப்பிலர் என்றதாம். 829

2727 தம்மையே சிந்தி யாவெனுந் தன்மைதான்
மெய்ம்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
இம்மை யேநினை வார்தம் இருவினைப்
பொய்ம்மை வல்லிருள் போக்குவர் என்றதாம். 830

2728 எந்தை யாரவர் எவ்வகை யார்கொலென்
றிந்த வாய்மைமற் றெப்பொருட் கூற்றினும்
முந்தை யோரைஎக் கூற்றின் மொழிவதென்
றந்தண் பூந்தராய் வேந்த ரருளினார். 831

829.பொழிப்புரை: இறைவர், 'தந்தையாரொடு தாய் இலர்' என்று அருளியதன் கருத்து, தம் ஒளியன்றி ஏனைய பொருள்கள் எல்லா வற்றையும் ஒருகால எல்லையில் அழித்தபின் தமக்குள்ளே ஒடுக்கிப் பின்னரும் அவற்றைத் தோற்றுவித்தருளும் குறிப்புடைமையாம்.

குறிப்புரை: இறைவன் தாயும் தந்தையும் இன்றித் தான் தனியன் ஆயினும், இவ்வுலகைக் காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் நின்று உய்வித் தருள்பவன் ஆவன். இவ்வாற்றான் உயிர்கட்கெல்லாம் தான் தாயும் தந்தையுமாய் நின்று அருளியதல்லது, தனக்கு ஒரு தந்தை தாயிலன் என்பது கருத்து.

830.பொழிப்புரை: 'தம்மையே சிந்தியா எழுவார் வினை தீர்ப்பரால்' என்பது உண்மையாக நிலைத்து நிற்கும் பொருள் தாமே (இறை வனே) என்று தெளிந்து, அப்பெருமானையே இடையறாது நினைப் பவர்களது இருவினைகளையும், பொய்ம்மையை விளைத்து நிற்கும் பல இருளையும் இம்மையிலேயே நீக்கியருளுவர் என்பது தெளியவாம்.

குறிப்புரை: பொய்ம்மை அறியப்படாமையும், வன்மை உயிரை முழுமையாக மறைத்து நிற்பதுமாகும். 'இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு' (குறள், 5) என்பது கருத்து.

831.பொழிப்புரை: 'எந்தையார் அவர் எவ்வகையார் கொலோ' என்றது உலகில் எவ்வகைப்பட்ட பொருட் கூற்றினும், சொற் கூற் றினும் வைத்துச் சொல்ல இயலாதவாறு அவ்வனைத்திற்கும் முன்னே தோன்றி முனைத்தவராய்

2729 ஆதி ஆட்பா லவர்க்கரு ளுந்திறம்
நாதன் மாட்சிமை கேட்க நவிலுங்கால்
ஓது மெல்லை உலப்பில வாதலின்
யாதும் ஆராய்ச்சி இல்லையாம் என்றதாம். 832

2730 அன்ன ஆதலில் ஆதியார் தாளடைந்
தின்ன கேட்கவே ஏற்றகோட் பாலவும்
முன்னை வல்வினை யும்முடி வெய்துமத்
தன்மை யார்க்கென் றனர்சண்பை காவலர். 833

இருத்தலின், அவனை எக் கூற்றில் வைத்துச் சொல்வது? என்று அழகிய குளிர்ந்த சீகாழித் தலைவர் அருளிச் செய்தனர்.

குறிப்புரை: இன்னதன்மையன் என்று அறிய வொண்ணாதவன் என்பது கருத்து.

832.பொழிப்புரை: ஆளாகி நிற்கும் தொண்டர்களுக்கு அப்பெருமான் அருள்செய்கின்ற திறங்களையும், இறைவரின் மாண்பையும் பற்றிக் கேட்பின், அதற்கு விடை சொல்லும் எல்லை அளவின்றி விரியும். எனவே, எவ்வகையானும் அவை ஆராய்ச்சிக்குரியவை அல்ல என்று கூறியவாறாம்.

குறிப்புரை: உயிர்களின் பண்பும் செய்கைகளும் நூறு நூறாயிரம் இயல்பினவாம். அத்தகைய பல்வேறு உயிர்களையும் ஆட்கொள்ளும் இறைவனும், ஆட்கொள்ளும் இயல்பில் ஒரு நிலையனாய் நின்று ஆட்கொள்ளல் இயலாது. ஆதலின், அவ்விறைவனின் இயல்பும் எண்ணற்ற இயல்பினவாய் அமைதலின், அவற்றை எவ்வாற்றானும் ஆராய்தற்கியலாது என்பது கருத்து.

833.பொழிப்புரை: உயிரியல்பும் இறையியல்பும் இவ்வகையவை யாகவே, இவைபற்றி நீள எண்ணாது, இறைவரின் திருவடிகளை உளங்கொண்டு, அப்பெருமானின் அருங்குணங்களையும், அருட் செயல்களையும் கேட்கலாயின், அத்தன்மையுடைய அடியவர்க ளுக்கு இயல்பாகப் பொருந்திய மலமும் அதன்வழிவரும் பழைய வினைவலிகளும் முடிவு பெறும் என்று சீகாழித் தலைவரான சம்பந்தர் கூறியருளினார்.

குறிப்புரை: இறைவரின் திருவடிகளையே நினைந்து, அப்பெருமானின் பொருள்சேர் புகழ்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த வண்ணம் இருப்பின், உயிர்களுக்குத் துன்ப நீக்கமும் இன்ப ஆக்கமும் உளவாகும் என்பது கருத்து. கோட்பால் – தோற்றமில் காலத்ததாய இருள் மலம்.

2731 மன்னும் ஏதுக்க ளாலெனும் வாய்மைதான்
தன்ன தொப்புவே றின்மையில் சங்கரன்
இன்ன தன்மையை ஏது எடுத்துக்காட்
டன்ன வாற்றால் அளப்பில னென்றதாம். 834

2732 தோன்று காட்சி சுடர்விட் டுளன்என்ப
தான்ற அங்கிப் புறத்தொளி யாய்அன்பில்
ஊன்ற உள்ளெழும் சோதியாய் நின்றனன்
ஏன்று காண்பார்க் கிதுபொரு ளென்றதாம். 835

2733 மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றும் என்ப
தாதிச் சுடர்ச்சோ தியைஅன்பி னகத்துள் ளாக்கிப்
போதித்த நோக்குற் றொழியாமற் பொருந்தி வாழ்ந்து
பேதித்த பந்தப் பிறப்பின் நெறி பேர்மின் என்றாம். 836

834.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச் சோதிக்க வேண்டா என்றதன் உண்மையாவது, இறைவனுக்கு உவமையாகக் காட்டத்தகும் பொருள், வேறு ஏதும் இல்லை ஆகையால், அப்பெருமானின் தன்மை அவ்வேதுக்களானும், எடுத்துக் காட்டுகளாலும் அவை போன்ற மற்ற அளவைகளாலும் அளந்து கூறற்கரியது என்று விளக்கியபடியாம்.

குறிப்புரை: இறைவன் தனக்கு உவமையில்லாதவன். உயிர்களோ சிற்றறிவும் சிற்றுணர்வும் உடையன. இந்நிலையில் அவ்வுயிர்கள் அப்பெருமானை ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச் சோதிப்பது எங்ஙனம்? இயலாது என்பது கருத்து. எடுத்தமொழி – எடுத்துக் காட்டு.

835.பொழிப்புரை: தோன்று காட்சி 'சுடர்விட்டுளன்' என்பதன் பொருளாவது, அமைந்த நெருப்பின் ஒளியாய்ப் புறத்தே காணப் பட்டு, அன்பின் உறைப்பால் அழுந்திக் காண்பார்க்கு, அவன் உள் எழும் ஒளியாயும் விளங்குதல் கண்டு, அவ்வொளிவழி நின்று காண்பவர்க்கு இது பொருளாகும் என்று அவர் விளக்கியபடியாம்.

குறிப்புரை: 'மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே' (தி.8 சிவ புரா.வரி.62) எனவரும் திருவாசகத்துள் மாசற்ற சோதி என்றது 'தோன்று காட்சி' என்பதனோடும், 'மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே' என்றது 'சுடர்விட்டுளன்' என்றதனோடும் ஒப்பிட்டுணர்தற்குரியவாம். ஒளி விட்டு விளங்குவது அகத்தும் புறத்துமாம் என விளக்கியிருப்பதும் அறிதற்குரியதாம்.

836.பொழிப்புரை: 'மாதுக்கம் நீங்கல் உறுவீர் மனம் பற்றும்' என்ற தொடரின் பொருள், மூலமான சுடர் ஒளியை அன்பால் உயிருணர் வில் கண்டு, ஐந்தெழுத்தால் அகவழிபாடு செய்து, ஞானாசிரியரால் அருளப்பெற்ற திருவருள்

2734 ஈண்டுச் சாதுக்கள் என்றெடுத் தோதிற்று
வேண்டும் வேட்கைய வெல்லாம் விமலர்தாள்
பூண்ட அன்பினிற் போற்றுவீர் சார்மின்என்
றாண்ட சண்பை அரச ரருளினார். 837

2735 ஆடும் எனவருந் திருப்பாட்டில் அமைத்த மூன்றும்
நீடும் புகழோ பிறர்துன்ப நீத்தற்கோ என்று
தேடும் உணர்வீர் உலகுக்கிவை செய்த தீசர்
கூடுங் கருணைத் திறமென்றனர் கொள்கை மேலோர். 838

வயப்பட்ட உள்நோக்கில் கண்டு, கூடிய சிவபோகத்தினால் இடையறாமல் கூடி, சிவஞான வாழ்க்கையிலே வாழ்ந்து, தோற்றமில் காலத்தேயே (அநாதியே) தொடர்ந்து அறிவை மறைத்து வேறுபடுத்தி வரும் ஆணவத்தால் ஆன பிறவியில் வரும் நெறியினின்றும் நீங்கள் நீங்குவீர் ஆவீர் என்று விளக்கியதாம்.

குறிப்புரை: மாதுக்கம் என்பது பிறவித் துன்பம் என்றும், குருவருளும் திருவருளும் முன்னின்றும் உள்நின்றும் உணர்த்த உணர்ந்து வரும் பயிற்சியால் உயிரில் நேர்பெற நிற்கும் சிவபோகத்தைத் துய்ப்பதுவே 'மனம் பற்றி வாழ்தல்' என்றும் விளக்கியவாறாம்.

837.பொழிப்புரை: 'சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே' என்று இங்குக் கூறப்படுவது, விரும்பும் வேட்கைகள் ஆவன எல்லாம், இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்கிய இறைவரின் திருவடிகளை உளங்கொண்ட அன்பினால் வணங்குவதேயாம் எனக் கொண்ட உள்ளம் உடையவர்களே! வந்து சாருங்கள்! என்று சண்பையின் மன்னர் விளக்கியருள் செய்தார்.

குறிப்புரை: விரும்பும் வேட்கைகள் எல்லாம் இறைவரை வணங்கி வாழ்வதே என்பதை உளங்கொண்டவர்களே, அதனை மறவாது இறைவனின் திருவடியே சார்பாகக் கொண்டு வாழுங்கள் என்பது கருத்து. 'சார்புணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகும் நிலையினர்' சாதுக்கள் ஆவர்.

838.பொழிப்புரை: ஆடும் எனத் தொடங்கும் திருப்பாட்டில் அமைந்திருக்கும் இறைவனின் அருட்செயல்கள் மூன்றும் அப்பெருமானின் புகழுக்காகவோ, அல்லது உயிர்கட்குற்ற துன்பத்தை நீக்குதற்காகவோ என்று ஆராயும் உணர்வுடையவர்களே! இச்செயல்களெல்லாம் இறைவன் உயிர்கள் மீது வைத்த கருணைத் திறத்தினாலேயே ஆகும் என உரைத்தனர் கொள்கையின் மிக்க காழிப் பிள்ளையார்.

2736 கருதுங் கடிசேர்ந்த எனுந்திருப் பாட்டில் ஈசர்
மருவும் பெரும்பூசை மறுத்தவர்க் கோறல் முத்தி
தருதன் மையதாதல் சண்டீசர் தஞ்செய்கை தக்கோர்
பெரிதுஞ் சொலக்கேட் டனம்என்றனர் பிள்ளை யார்தாம். 839

2737 வேத முதல்வன் எனும் மெய்த் திருப்பாட்டினில்நேர்
ஆதி உலகோர் இடர்நீங்கிட ஏத்த ஆடும்
பாத முதலாம் பதினெண் புராணங்கள் என்றே
ஓதென் றுரைசெய் தனர்யாவும் ஓதா துணர்ந்தார். 840

குறிப்புரை: இப்பாட்டில் குறித்த அருட்செயல்கள் மூன்றாம். அவை: 1) இறைவன் இடையறாது திருக்கூத்து இயற்றுவது, 2) இய மனை உதைத்தது, 3) மறைகளை அருளியது, ஆகியவையாம். இவற்றுள் முன்னையது உயிர்கள் படிப்படியாக வினை நீக்கம் பெற்றுத் தம்மை அடையவாம். இரண்டாவது சார்ந்தாரைக் காக்கும் கருணைத் திறமாம். மூன்றாவது உலகினர் செயத் தகுவனவும் தவிரத் தகுவனவும் அறிந்து உய்திபெறவாம்.

839.பொழிப்புரை: ‘கருதத்தகும் கடிசேர்ந்த’ எனவரும் திருப்பாட்டில், இறைவன் விரும்பி ஏற்றருளும் சிறந்த பூசையினைச் சிதைவு செய்தவர்களைக் கொல்லுதல் அறச்செயலும் வீடுபேறு அடையத்தகும் அருட்செயலும் ஆகும் என்பதைச் சண்டீசர் வரலாற்றால் அறியத் தகும் எனத் தக்கவர்கள் சொல்லக் கேட்டனம் என்றார் பிள்ளையார்.

குறிப்புரை: ‘பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்’ (தி.8 ப.15 பா.7) ‘பாதகத்துக்குப் பரிசுவைத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே’ (தி.9 ப.29 பா.10) எனவரும் திருமுறைக் கூற்றுகளையும்,

பாதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டும் – சேதிப்பக்
கண்டீசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே
தண்டீசர் தஞ்செயலால் தான்.

– திருக்களிற்றுப்படியார் 19

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை யாய்த்தே.

– *சிவஞானசித்தியார் 29* எ னவரும் மெய்ந்நூற் கூற்றுக்களையும் காண்க.

2738 பாவுற்ற பாராழி வட்டத் திருப்பாட்டி னுண்மை
காவல் தொழிலான் எனும் கண்ணனும் காவல்பெற்ற
தியாவர்க்கு மேலாய ஈசன் அருள்ஆழி பெற்று
மேவுற்ற சீருற் றதுவென்றனர் வேத வாயர். 841

840.பொழிப்புரை: "வேதமுதல்வன்" எனவரும் திருப்பாட்டில் நேர் ஆதி உலகவர் தம் துயர்கள் நீங்க, பல பரிவுகளையுடைய பதினெண் புராணங்களை, ஓதுக என்று, ஓதாது உணர்ந்த ஞானசம்பந்தர் உரைத்துள்ளார்.

குறிப்புரை: பதினெண் புராணங்களில் மச்சம், கூர்மம், வராகம் வாமனம், சிவமகாபுராணம், இலிங்கம், பவிடியம், காந்தம், மார்க்கண் டேயம், பிரமாண்டம் என்ற இவை சிவ புராணங்கள். விஷ்ணு புராணம், பாகவதம், கருடம், நாரதீயம் என்ற நான் கும் திருமாலுக்குரிய புராணங்களாம். பிரமம், பதுமம் என்ற இரண்டும் நான்முகனுக்குரிய புராணங்களாம். ஆக்கினேயம் தீக்கடவுளைப் பற்றியும், பிரமகைவர்த்தம் கதிரவனைப் பற்றியும் கூறுவனவாம். சூதன் – புராணங்களைக் கூறிய முனிவர். ஒலிமாலை – உண்மைக் கருத்துக்களைக் கூறும் நூல் வரிசைகள். கலிக்கோவை – கலிவிருத்தம் என்னும் யாப்பு வகையில் அமைந்த புராணங்கள்.

841.பொழிப்புரை: திருப்பதிகத்தில் பொருந்திய 'பாராழி வட்டம்' எனத் தொடங்கும் பாடலின் உண்மையாவது, உலகம் காக்கும் தொழிலை மேற்கொண்ட திருமால், அக்காவல் தொழிலைப் பெற்ற தற்குக் காரணம் 'எல்லோருக்கும் மேலானவரான சிவபெருமானின் அருளும் உருளும் (சக்கரமும்) பெற்ற சிறப்பினாலாகும்' என்று மறைகள் வெளிப்படும் திருவாக்கையுடைய ஞானசம்பந்தர் அருள் செய்தார்.

குறிப்புரை: வண்டமரும் தண்டுழாய் மாயோன் இறுமாப்பும், புண்ட ரிகப் போதுறையும் புத்தேன் இறுமாப்பும், அண்டர் தொழவாழும் நின் இறுமாப்பும், 'ஆலாலம் உண்டவனைப் பூசித்த பேறு என்றுணர்ந்திலையால்' (திருவிளை. வெள்ளை யானைச். 14) எனவரும் பரஞ்சோதியார் வாக்கும் காண்க.

2739 மாலா யவன்என்ன வருந்திருப் பாட்டில் மாலுந்
தோலா மறைநான் முகனுந் தொடர்வாம் அமரர்
ஏலா வகைசுட்ட நஞ்சுண் டிறவாமை காத்த
மேலாங் கருணைத்திறம் வெங்குரு வேந்தர் வைத்தார். 842

2740 ஆனஅற் றன்றி என்ற
அத்திருப் பாட்டில் கூடல்
மாநக ரத்துச் சங்கம்
வைத்தவன் தேறத் தேறா
ஈனர்க ளெல்லைக் கிட்ட
ஏடுநீர் எதிர்ந்து செல்லில்
ஞானம்ஈ சன்பால் அன்பே
என்றனர் ஞானம் உண்டார். 843

842.பொழிப்புரை: ‘மாலாயவன்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பாட்டில், திருமாலும், மறைகளில்வல்ல நான்முகனும், அவர்களைத் தொடர்ந்த தேவர்களும் தாங்க இயலாதவாறு சுட்ட நஞ்சினைத் தாம் உண்டு, அவர்கள் இறவாத வண்ணம் காத்த மேலான பெருங்கருணையின் வெற்றிப் பாட்டினை ‘வெங்குரு’ என்ற சீகாழிப் பதியினரான பிள்ளையார் அறியவைத்தார்.

குறிப்புரை: தோலாமறை – எந்நூல்களானும் மறுக்கப்படாத மறை. இறவாமை காத்த – ஒரு கால எல்லைவரை இறவாது காத்த. ஈறிலா தவன் ஈசன் ஒருவனே யாதலின், இக்கால எல்லை குறிக்க வேண்டுவ தாயிற்று.

843.பொழிப்புரை: பதிகத்தின் நிறைவான ‘அற்றன்றி அந்தண்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பாட்டில், நான்மாடக் கூடல் என்ற மதுரையில் முச்சங்கங்களையும் நிறுவிய பாண்டியன் தெளிவுபெறவும், தெளிவு பெறாத கீழ்மக்களான சமணர்கள் வாதில் தாம் சொன்ன எல்லையில் முடிவு காணுமாறு இட்ட ஏடு, நீரில் எதிர்த்து மேலே செல்ல நேருமாயின் அதனால் உறுதியாய்க் கொள்ளப்படும் உண்மையாவது, ‘ஈசனிடத்துக் கொள்ளத்தகுவது அன்பே யாகும்’ என்று சிவஞான அமுது உண்ட சம்பந்தப் பிள்ளையார் விளக்கியருளினார்.

2741 வெறியார் பொழிற்சண் பையர்வேந்தர்மெய்ப்பா சுரத்தைக்
குறியே றியஎல்லை அறிந்துகும்பிட்டேன் அல்லேன்
சிறியேன் அறிவுக்கவர் தந்திருப்பாதந் தந்த
நெறியே சிறிதியான் அறிநீர்மைகும்பிட்டேன் அன்பால். 844

2742 அலரும் விரைசூழ் பொழிற்காழியுள் ஆதி ஞானம்
மலருந் திருவாக் குடைவள்ளலார் உள்ள வண்ணம்
பலரும் உணர்ந் துய்யப்பகர்ந்து வரைந்தி யாற்றில்
நிலவுந் திருவேடு திருக்கையால் நீட்டி யிட்டார். 845

844.பொழிப்புரை: மணம் வீசுகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழியின் மன்னவரான ஞானசம்பந்தர் அருளிய மெய்ப்பொருள் விரித்த பதிகத்தை, அதன் அருட் குறிப்புச் செல்லும் அளவு அறிந்து போற்றி னேன் அல்லேன், ஆயினும் இதுவரை போற்றி உரைத்தது என்னை எனில் ? சிறியவனான என் சிற்றறிவுக்கு அவர்தம் திருவடிகள் உணர்த்திய வழியே நின்று, சிறிய அளவில் நான் அறிந்த தன்மை பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு, அதன்பால் அன்பு காரணமாகக் கும்பிட்டு வணங்கினேன்.

குறிப்புரை: இவ்வரிய திருப்பாசுரத்திற்கு மேல் 822ஆவது பாடல் முதல் 844ஆவது பாடல்வரை 23 பாடல்களில் விளக்கங் கூறி இருப்பி னும் ஆசிரியர் சேக்கிழார், 'இப்பாசுரத்தை இதுகாறும் அன்பின் வழி நின்று போற்றினேன் என்பதன்றி விளக்கம் தந்தேன் அல்லேன்' என்றருளியிருப்பது, இப்பாசுரத்தின் அருமையும் ஆசிரியரின் அடக் கமும் உணர நின்றது.

845.பொழிப்புரை: மலர்கள் மலர்தலால் உண்டாகும் மணம் சூழ்ந்த சோலைகளையுடைய சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய சிவஞானம் கமழும் திருவாக்கினையுடைய வள்ளலாரான ஞானசம்பந்தர், உண்மைப் பொருள் நிலையினைப் பலரும் அறிந்து உய்யுமாறு அருளிச் செய்து, எழுதுவித்து, என்றும் அழியாத மெய்ப்பொருளை உடைய அத்திரு வேட்டினை வைகையாற்றில் தம் திருக்கையினால் நீட்டி இட்டார்.

குறிப்புரை: ஆற்றில் இட்ட பதிகம் 'வாழ்க அந்தணர்' (தி.3 ப.54) எனத் தொடங்கும் கௌசிகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இதனைத் திருப்பாசுரம் என்பர். 23 பாடல்களையுடையது. சிவஞான போத நூற்பாக்களோடு ஒப்பிட்டுக் காண்டற்குரியது. இத் திருப்பாசுரத் திற்கு மேல் வரும் 23 பாடல்களால் ஆசிரியர் சேக்கிழார் விளக்கம் தருகிறார். மிக நுணுகியதும் அமைவுடையதுமான இவ்விளக்கம் அறிந்து இன்புறுதற்குரியதாம். இவ்வரிய பாக்களின்

2743 திருவுடைப் பிள்ளை யார்தந்
திருக்கையால் இட்ட ஏடு
மருவிய பிறவி யாற்றில்
மாதவர் மனஞ்சென் றாற்போல்
பொருபுனல் வைகை யாற்றில்
எதிர்ந்துநீர் கிழித்துப் போகும்
இருநிலத் தோர்கட் கெல்லாம்
இதுபொரு ளென்று காட்டி. 846

2744 எம்பிரான் சிவனே எல்லாப்
பொருளும்என் றெழுதும் ஏட்டில்
தம்பிரா னருளால் வேந்தன்
தன்னைமுன் ஓங்கப் பாட
அம்புய மலராள் மார்பன்
அநபாயன் என்னுஞ் சீர்த்திச்
செம்பியன் செங்கோ லென்னத்
தென்னன்கூன்நிமிர்ந்த தன்றே. 847

பொருளைச் சமணர்கள் அறியமாட்டாராயினும், இருவினைஒப்பும் மலபரிபாகமும் உற்ற நிலையில் பாண்டியன் கேட்டு உய்தற்குரியனாகுவன் என எண்ணி இதனை அருளினார். பக்குவம் உற்ற மன்னன் முன் (பா.819) இவ்வாறு வினைகளொத்து துலையென நின்றதை உளங்கொண்டே அருணந்தி சிவாசாரியாரும் 'மன்னவன் கேட்பக் கிளந்த மெய்ஞ் ஞானம்' என இதனை அருளுவாராயினர். இச்செய்யுள் சில பதிப்புகளில் 820 ஆம் பாடலுக்கு அடுத்த பாடலாக வருவதும் காண்க.

846.பொழிப்புரை: சைவ மெய்த்திருவுடைய ஞானசம்பந்தர் தம் திருக்கையினால் ஆற்று நீரில் செலுத்திய அவ்வேடு, பொருந்திய பிறவியான ஆற்றிலே மாதவரின் உள்ளமானது எதிர்த்துச் செல்வதைப் போன்று, பெருகி ஓடும் நீரையுடைய வைகையாற்றில் பெரிய இவ்வுலகில் வாழ்பவர்களுக்குக் கெல்லாம், 'இதுவே உண்மைப் பொருள் உடையது' என்று எடுத்துக் காட்டிக் கீழ்நோக்கி ஓடும் ஓட்டத்தை எதிர்த்து நீரின் நடுவில் அதைக் கிழித்துக் கொண்டு மேல்நோக்கிச் செல்லலாயிற்று.

குறிப்புரை: ஆற்றில் எதிர்த்துச் சென்ற ஏட்டிற்கு, மாதவர் மனத்தை உவமை காட்டியிருக்கும் அருமை அறிதற்குரியது. 'உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்துங்காப்பான் வரன் என்னும் வைப்பிற்கு' (குறள், 24) வித்தாவர் அல்லரோ ?

847.பொழிப்புரை: 'எம் இறைவரான சிவபெருமானே முழுமுதற் பொருளாவர்'

2745 ஏடுநீ ரெதிர்ந்து செல்லும்
பொழுதிமை யோர்கள் எல்லாம்
நீடிய வாழ்த்திற் போற்றி
நிறைந்தபூ மாரி தூர்த்தார்
ஆடியல் யானை மன்னன்
அற்புத மெய்தி நின்றான்
பாடுசேர் அமண ரஞ்சிப்
பதைப்புடன் பணிந்து நின்றார். 848

2746 ஆற்றின்மேற் செல்லும்ஏடு
தொடர்ந்தெடுப் பதற்கு வேண்டிக்
காற்றென விசையிற் செல்லும்
கடும்பரி ஏறிக் கொண்டு
கோற்றொழில் திருத்த வல்ல
குலச்சிறை யார்பின் சென்றார்
ஏற்றுயர் கொடியி னாரைப்
பாடினார் ஏடு தங்க. 849

என்று எழுதிய அவ்வேட்டில், தம் இறைவரின் அருளாலே 'வேந்தனும் ஓங்குக' என்று மன்னனை ஓங்குமாறு பாடிய காரணத்தால், திருமகளை மார்பில் உடைய அனபாயன் என்னும் சிறப்புப் பொருந்திய சோழ மன்னனின் செங்கோலைப் போல் பாண்டியனின் கூனும் அப்போதே நிமிர்ந்தது.

குறிப்புரை: நிமிர்ந்து நிற்கும் உடலிற்கு, என்றும் நிமிர்ந்து நிற்கும் (நிற்கவேண்டிய) செங்கோலை உவமை கூறிய அருமையும் அறிதற் குரியதாம். 'வளையாத செங்கோல்' என இளங்கோவடிகள் குறிப்ப தும் நினைதற்குரியது.

848.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் இட்ட ஏடு வையையாற்றின் நீரில் முன் கூறியபடி எதிர்த்துச் செல்லும் போது, வானவர்கள் எல்லாம் நீண்ட வாழ்த்து மொழிகளால் வாழ்த்தி மிக்க மலர்மழை பொழிந்து நிலத்தை மறைத்தனர். வெற்றிபெறும் இயல்புடைய யானைப்படை உடைய பாண்டிய மன்னன் வியப்படைந்து நின்றான். அறிவழிய நின்ற சமணரெல்லாம் பயந்து பதைப்புடன் தலைகுனிந்து நின்றனர்.

849.பொழிப்புரை: ஆற்றின் நடுவில் நீரை எதிர்த்து மேல் நோக்கிச் சென்ற அவ்வேட்டைத் தொடர்ந்து போய் எடுப்பதற்காக, ஆட்சியைத் திருந்தச் செய்யவல்ல குலச்சிறையார் என்ற அமைச்சர் காற்றைப் போல் விரைவாய்ச் செல்லும் குதிரைமீது ஏறி அவ்வேட்டின் பின் சென்றார். ஞானசம்பந்தர் விடைக் கொடியை யுடைய சிவபெருமானை, அந்த ஏடு மேற்கொண்டு செல்லாது ஓரிடத்தில் தங்கி நிற்குமாறு பாடினார்.

2747 ஏடகம் பிள்ளை யார்தாம்
வன்னிஎன் றெடுத்துப் பாடக்
கூடிய நீரில் ஏடு
குலச்சிறை யாருங் கூடிக்
காடிட மாக ஆடும்
கண்ணுதல் கோயில் மாடு
நீடுநீர் நடுவுட் புக்கு
நின்றஏ டெடுத்துக் கொண்டார். 850

2748 தலைமிசை வைத்துக் கொண்டு
தாங்கரும் மகிழ்ச்சி பொங்க
அலைபுனற் கரையில் ஏறி
அங்கினி தமர்ந்த மேருச்
சிலையுடை யவர்தாள் போற்றி
மீண்டுசென் றணைவார் தெய்வ
மலைமகள் குழைத்த ஞானம்
உண்டவர் தம்பால் வந்தார். 851

850.பொழிப்புரை: பிள்ளையார் தாமும் அவ்வேடகத் திருப்பதி கத்தை 'வன்னியு மத்தமும்' எனத் தொடங்கிப் பாடியருளவும், ஆற்று நீரொடு சேர்ந்து வந்த ஏட்டினிடத்துக் குலச்சிறையாரும் சென்று அடைந்து, பெருஞ் சுடுகாடே இடமாய் ஆடுகின்ற நெற்றிக்கண்ணை உடைய சிவபெருமானது கோயிலின் அருகில் நிலைபெற ஓடிக் கொண்டிருக்கும் வைகை ஆற்றின் நடுவில் புகுந்து, மேற்செல்லாமல் நின்ற ஏட்டை எடுத்துக் கொண்டார்.

குறிப்புரை: 'வன்னியும் மத்தமும்' (தி.3 ப.32) எனத் தொடங்குவது கொல்லிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகத் திருக்கடைக் காப்பில் 'வைகைநீர் ஏடுசென்று அணைதரும் ஏடகம்' எனவருவது இவ்வரலாற்றிற்குரிய அகச் சான்றாகும்.

851.பொழிப்புரை: குலச்சிறையார் எடுத்த ஏட்டைத் தம் தலைமீது வைத்துக் கொண்டு, தாங்கற்கரிய மகிழ்ச்சி மீதூர, அலைகளையுடைய நீர் நிறைந்த வையை ஆற்றின் கரையில் ஏறி, அவ்விடத்து அமர்ந்திருக்கும் மேருமலை வில்லாக வளைத்த இறைவரை வணங்கி, மீண்டு மலைமகளாம் உமையம்மையார் குழைத்து ஊட்டிய ஞானத்தை உண்டவரான ஞானசம்பந்தரிடத்து வந்த சேர்ந்தார்.

852.பொழிப்புரை: வந்த குலச்சிறையார், பிள்ளையாரின் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைப் போற்றி நின்று, அரசன் முதலாக அங்கிருந்தோர் அனைவரும்

2749 மற்றவர் பிள்ளை யார்தம்
மலரடி வணங்கிப் போற்றிக்
கொற்றவன் முதலா யுள்ளோர்
காணமுன் கொணர்ந்த ஏடு
பற்றிய கையி லேந்திப்
பண்பினால் யார்க்குங் காட்ட
அற்றருள் பெற்ற தொண்டர்
அரவொலி எழுந்த தன்றே. 852

2750 மன்னவன் மாறன் கண்டு
மந்திரி யாரை நோக்கித்
துன்னிய வாதில் ஒட்டித்
தோற்றஇச் சமணர் தாங்கள்
முன்னமே பிள்ளை யார்பால்
அநுசிதம் முற்றச் செய்தார்
கொன்னுனைக் கழுவில் ஏற
முறைசெய்க என்று கூற. 853

2751 புகலியில் வந்த ஞானப்
புங்கவர் அதனைக் கேட்டும்
இகலிலர் எனினும் சைவர்
இருந்துவாழ் மடத்தில் தீங்கு
தகவிலாச் சமணர் செய்த
தன்மையாற் சாலு மென்றே
மிகையிலா வேந்தன் செய்கை
விலக்கிடா திருந்தவேலை. 854

காணுமாறு, முற்படத் தம் தலைமீது ஏடுத்துக் கொண்டுவந்த ஏட்டைக் கையில் ஏந்திப் பண்பால் அனைவர்க்கும் காட்ட, இம்மையும் மறுமையுமாய பற்றுக்களை அறுத்துத் திருவருளைப் பெற்ற தொண்டர்கள் செய்யும் 'அரகர' என்ற ஒலி முழக்கம், அதுபொழுது எங்கும் எழுந்தது.

853.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னன் அமைச்சரை நோக்கிப் பொருந்திய வாதத்தில் தாமே சூளுரைத்துத் தோற்ற இச்சமணர்கள், அச்சூளுரையில் தோற்றதால், ஒறுத்தற்குரியராகின்றனர். அன்றியும் முன்பே ஞானசம்பந்தரிடத்தில் செய்யத்தகாத தீய செயலை முழுமை யாகச் செய்துள்ளனர். ஆதலால் அவர்களைக் கழுவிலேற்றி முறை செய்து ஒறுக்க எனக் கூற,

854.பொழிப்புரை: சீகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர், அங்ஙனம் பாண்டிய மன்னன் ஆணையிட்டதைக் கேட்டும், சமணரிடத்துப் பகைமை இல்லாதவ

2752 பண்புடை அமைச்ச னாரும்
பாருளோர் அறியு மாற்றால்
கண்புடை பட்டு நீண்ட
கழுத்தறி நிரையி லேற்ற
நண்புடை ஞானம் உண்டார்
மடத்துத்தீ நாடி யிட்ட
எண்பெருங் குன்றத் தெண்ணா
யிரவரும் ஏறி னார்கள். 855

2753 தோற்றவர் கழுவில் ஏறித்
தோற்றிடத் தோற்றுந் தம்பம்
ஆற்றிடை அமணர் ஓலை
அழிவினால் ஆர்ந்த தம்பம்
வேற்றொரு தெய்வம் இன்மை
விளக்கிய பதாகைத் தம்பம்
போற்றுசீர்ப் பிள்ளை யார்தம்
புகழ்ச்சயத் தம்ப மாகும். 856

ராயினும், சைவத்தொண்டர்கள் இருந்து வாழும் மடத்தில் தீங்கைச் செய்த சமணர்களின் தகுதியற்ற தன்மையினால் இவ்வொறுப்பு மிகவும் பொருத்தமானதேயாகும் என்று எண்ணி, நேர்மையில் திறம்பாத மன்னனின் ஆணைச் செய்தியை விலக்காமலிருந்தார். அப்போது,

குறிப்புரை: ‘கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட் டதனொடு நேர்’ (குறள், 550) ‘குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல் வடுவன்று வேந்தன் தொழில்’ (குறள், 549) எனவரும் குறட் பாக்களையும் காண்க.

855.பொழிப்புரை: நற்பண்புடைய அமைச்சரும், உலகில் உள்ளவர் அறியும்படி நிரல்படி யாகக் கணுக்களைப் பக்கங்களில் வெட்டிக் கூர்மையான கழுக்களை அமைத்திட, அன்புடைய ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளிய மடத்தில் தீயைக் கொளுத்த வேண்டும் எனச் சூழ்ச்சி செய்து கொளுத்திய எண் பெருங்குன்று களிலும் இருந்து வந்த எண்ணாயிரம் சமணக் குருமார்களும் கழுவில் ஏறினார்.

குறிப்புரை: எண்பெருங்குன்றங்கள் – மதுரையைச் சூழ்ந்துள்ள ஆனைமாமலை, ஆதியாய குன்றுகள். அவை பரங்குன்று, ஒருவகம் பப்பாரம்பள்ளி, அருங்குன்றம், பேராந்தை, யானை, இருங்குன்றம் என்பன. ஏற்ற என்றது அரசன் ஆணையை முறைப்படி செயற்படுத் தியமையைக் குறித்தது. அரசனின் ஆணை என அறிவித்ததும் அவர்களே கழுவில் ஏறினார்கள். சமணர்கள் வாதத்தின் பொழுது தாமே கூறிய கூற்றினாலன்றிப் பிறிதில்லை இச்செயல் என்பதும் கருதத்தக்கது.

2754 தென்னவன் தனக்கு நீறு
சிரபுரச் செல்வர் ஈந்தார்
முன்னவன் பணிந்து வாங்கி
முழுவதும் அணிந்து நின்றான்
மன்னன்நீ றணிந்தான் என்று
மற்றவண் மதுரை வாழ்வார்
துன்னிநின் றார்கள் எல்லாம்
தூயநீ றணிந்து கொண்டார். 857

2755 பூதிமெய்க் கணிந்து வேந்தன்
புனிதனாய் உய்ந்த போது
நீதியும் வேத நீதி
யாகியே நிகழ்ந்த தெங்கும்
மேதினி புனித மாக
வெண்ணீற்றின் விரிந்த சோதி
மாதிரந் தூய்மை செய்ய
அமணிருள் மாய்ந்த தன்றே. 858

856.பொழிப்புரை: வாதத்தில் தோற்றவர்களான சமணர்கள் எண்ணாயிரம் பேரும் கழுவில் ஏறிட யாவரும் காணும்படி நின்ற அக்கழுமரங்கள், ஆற்றில் சமணர்கள் இட்ட ஓலை அழிந்து போன காரணத்தால் நிறுத்திய வெற்றித் தூண்களாகவும், சிவபெருமானை யன்றி வேறு ஒரு கடவுள் இல்லை என்ற உண்மையினை உலகத்திற்கு விளக்கிக் காட்டி உயர்த்திய கொடித் தூண்களாகவும் விளங்கின. உலகம் போற்றும் சிறப்பையுடைய காழிப் பிள்ளையாரின் புகழைப் புலப்படுத்திய வெற்றித் தூண்களாகவும் அவை விளங்கின.

குறிப்புரை: பதாகை – வெற்றிக்கொடி.

857.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னனுக்குச் சீகாழிச் செல்வரான பிள்ளையார் திருநீறு அளித்தார். அவன், அதனை வணங்கி ஏற்றுத் தன் உடல் முழுவதும் முறைப்படி அணிந்து கொண்டான். மன்னன் திருநீறு அணிந்து கொண்டான் என்பதால், அம் மதுரையில் வாழும் நெருங்கிய மக்கள் எல்லாரும் தூய திருநீற்றை அணிந்து கொண்டனர்.

858.பொழிப்புரை: ஞானப் பிள்ளையார் அளித்தருளிய திருநீற்றை உடலுக்கு மருந்தாக அணிந்து கொண்டு, மன்னன் தூயவனாகப் பெற்று உய்வுபெற்ற அப்போது, அரசியலறங்களும் மறைகளில் விதித்த நீதியேயாக நாடு எங்கும் நிகழலாயின. உலகம் தூய்மை யாகுமாறு திருவெண்ணீற்றினின்றும் விரிந்த பேரொளியானது, எண் திசைகளிலும் தூய்மை செய்தலால், அப்போதே உயிர்களைச் சூழ்ந் திருந்த சமண் இருளும் அழிந்தது.

2756 மீனவற் குயிரை நல்கி
மெய்ந்நெறி காட்டி மிக்க
ஊனமாஞ் சமணை நீக்கி
உலகெலாம் உய்யக் கொண்ட
ஞானசம் பந்தர் வாய்மை
ஞாலத்திற் பெருகி ஓங்கத்
தேனலர் கொன்றை யார்தந்
திருநெறி நடந்த தன்றே. 859

2757 மறையவர் வேள்வி செய்ய
வானவர் மாரி நல்க
இறைவன் நன்னெறியின் ஓங்க
இகத்தினில் அவனி இன்பம்
குறைவில தெனினும் கூற்றை
உதைத்தவர் நாமம் கூறி
நிறைகடற் பிறவித் துன்பம்
நீங்கிடப் பெற்ற தன்றே. 860

2758 அங்கயற் கண்ணி தன்னோ
டாலவாய் அமர்ந்த அண்ணல்
பங்கயச் செய்ய பாதம்
பணிவன்என் றெழுந்து சென்று
பொங்கொளிச் சிவிகை ஏறிப்
புகலியர் வேந்தர் போந்தார்
மங்கையர்க் கரசி யாரும் 861
மன்னனும் போற்றி வந்தார்.

859.பொழிப்புரை : மன்னவனுக்கு உயிரைத் தந்ததுமன்றி உண்மை நெறியையும் காட்டி, மிக்க கேட்டை விளைவிக்கும் சமண சமயத்தைப் போக்கி, உலகம் எல்லாம் உய்யுமாறு ஆட்கொண்டருளும் திருஞானசம்பந்தரின் மெய்ந்நெறி, உலகில் பெருகி ஓங்குவதால், வண்டுகள் ஒலிப்பதற்கு இடமான கொன்றை மலர்மாலையைச் சூடிய சிவ பெருமானது திருநெறி அப்பொழுதே பரவுவதாயிற்று.

860.பொழிப்புரை: அந்தணர்கள் வேள்விகளைச் செய்ய, அதுகாரணமாகத் தேவர்கள் மழைபெய்யச் செய்ய, மன்னன் நன்னெறியில் நிற்க, இவ்வாறாக இவ்வுலகம் இம்மை இன்பங்களைக் குறைவின்றித் துய்த்தது. ஆயினும் அதன் துய்ப்பு, பிறவித்துன்பத்துக்கு ஏதுவாதலன்றி, வீட்டின்பத்திற்கு ஏதுவாக அமையாமை கண்ட நகர மாந்தர் கூற்றுவனைக் காலால் உதைத்தவரான

2759 எண்ணரும் பெருமைத் தொண்டர்
யாவரும் மகிழ்ச்சி எய்திப்
புண்ணியப் பிள்ளை யாரைப்
புகழ்ந்துடன் போற்றிப் போத
மண்ணெலாம் உய்ய வந்த
வள்ளலார் தம்மைக் கண்டு
கண்ணினாற் பயன்கொண் டார்கள்
கன்னிநாட் டவர்க ளெல்லாம். 862

2760 ஆலவாய் அண்ணல் கோயில்
அங்கண்முன் தோன்றக் கண்டு
பாலறா வாயர் மிக்க
பண்பினால் தொழுது சென்று
மாலுநான் முகனும் போற்ற
மன்னினார் கோயில் வாயில்
சீலமா தவத்தோர் முன்பு
சிவிகைநின் றிழிந்து புக்கார். 863

சிவபெருமான் திருநாமத்தைக் கூறிவர, நிறைந்த கடல் அலைபோல மேன்மேலும் தொடர்ந்து வரும் பிறவியான துன்பத்தினின்று நீங்கவும் ஏதுவாயிற்று.

861.பொழிப்புரை: 'வாழ்க அந்தணர்' எனும் திருப்பாடலை மீண்டும் நினைவு கூரும் வகையில் இப்பாடற் கருத்து அமைந்துள்ளது. 'அங்கயற்கண்ணியுட னாகத் திருவாலவாயில் விரும்பி வீற்றிருந்தருளும் பேரருளாளரான இறைவரின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்குவன்' என்று, வைகைக் கரையினின்றும் எழுந்து சென்று, மேன்மேலும் ஒளிமிகுந்து நிற்கும் முத்துச் சிவிகையில் இவர்ந்து, சீகாழி மன்னவர் வந்தருளினர். மங்கையர்க்கரசியாரும், நின்றசீர் நெடுமாறனாரும் அவரைப் போற்றியவாறு அவர்பின் வந்தனர்.

862.பொழிப்புரை: எண்ணுதற்கரிய பெருமையுடைய தொண்டர்கள் எல்லோரும் மகிழ்ந்து சிவபுண்ணியப் பிழம்பாகும் பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்து, அவருடைய திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றிவர, பாண்டிய நாட்டவர் அனைவரும் உலகுய்தற்கென்றே தோன்றிய ஞானசம்பந்தரை நேரே காணப் பெற்றதால் கண்கள் படைத்த பயன் களை அடைந்தவர் ஆயினர்.

863.பொழிப்புரை: இறைவரின் 'ஆலவாய்' என்னும் கோயிலானது அங்குத் தோன்றக் கண்டு பிள்ளையார், மிக்க அடிமைப் பண்பினால் வணங்கிச் சென்று, திருமாலும் நான்முகனும் போற்ற நிலைபெற எழுந்தருளிய இறைவரின் கோயிலின் திருவாயில் முன்பு, ஒழுக்க முடைய அடியார்களின் முன்னம், முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி உள்ளே புகுந்தார்.

2761 தென்னவன் தானும் எங்கள்
செம்பியன் மகளார் தாமும்
நன்னெறி அமைச்ச னாரும்
ஞானசம் பந்தர் செய்ய
பொன்னடிக் கமலம் போற்றி
உடன் புகப் புனிதர்கோயில்
தன்னைமுன் வலங்கொண் டுள்ளால்
சண்பையர் தலைவர் புக்கார். 864

2762 கைகளுந் தலைமீ தேறக்
கண்ணில்ஆ னந்த வெள்ளம்
மெய்யெலாம் பொழிய வேத
முதல்வரைப் பணிந்து போற்றி
ஐயனே அடிய னேனை
அஞ்சலென் றருள வல்ல
மெய்யனே என்று வீட
லாலவாய் விளம்ப லுற்றார். 865

2763 ஒன்றுவே றுணர்வு மில்லேன்
ஒழிவற நிறைந்த கோலம்
மன்றிலான் மறைக ளேத்த
மானுடர் உய்ய வேண்டி
நின்றுநீ ஆடல் செய்கை
நினைப்பதே நியம மாகும்
என்றுபூம் புகலி மன்னர்
இன்தமிழ்ப் பதிகம் பாட. 866

864.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னனும், எங்கள் சோழமன்னரின் மகளாரான மங்கையர்க்கரசியாரும், உலகை நன்னெறிப் படுத்தி வருகின்ற குலச்சிறைநாயனாரும் திருஞானசம்பந்தரின் செம்மையான அழகிய திருவடிகளைப் போற்றியவாறு உட்புக, திருஞானசம்பந்தர், புனிதரான இறைவரின் திருக்கோயிலை வலமாக வந்து உள்ளே சென்றார்.

865.பொழிப்புரை: இரு கைகளும் தலைமீது குவிந்திடவும், கண் களினின்றும் பெருகும் நீர்வெள்ளம் திருமேனி முழுவதும் பொழிய வும், மறைமுதல்வரான இறைவரைப் பணிந்து போற்றி, ‘ஐயனே! அடியவனையும் அஞ்சேல் என்று அருளிச் செய்து ஆட்கொள்ளவல்ல மெய்ப் பொருளானவரே’ என்று ‘வீடலாலவாய்’ (தி.3 ப.52) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை: இம்முதற் குறிப்புடைய பதிகம் கௌசிகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். ‘ஐயனே! அஞ்சல் என்று அருள் செய் எனை’ என முன்வேண்டியதற்கேற்ப, ‘ஆ

2764 தென்னவன் பணிந்து நின்று
திருவால வாயில் மேவும்
மன்னனே அமணர் தங்கள்
மாயையால் மயங்கி யாதும்
உன்னையான் அறிந்தி லேனை
உறுபிணி தீர்த்தாட் கொள்ள
இன்னருட் பிள்ளை யாரைத்
தந்தனை இறைவ என்றான். 867

2765 சீருடைப் பிள்ளை யாரும்
சிறப்புடை அடியா ரோடும்
காரினிற் பொலிந்த கண்டத்
திறைவர்தாள் வணங்கிக் காதல்
ஆரருள் பெற்றுப் போற்றி
அங்குநின் றரிது நீங்கி
ஏரியல் மடத்தின் உள்ளால்
இனிதெழுந் தருளிப் புக்கார். 868

கொண்டருளினீர்' என அவர் தம் கருணையை எண்ணி மகிழ்ந்தவராய், இப்பதிகத்தை அருளினார்.

866.பொழிப்புரை: 'பற்றற்குரிய வேறு உணர்வு ஒன்றும் இல்லாத வனாய, யான் நீக்கம் இல்லாது எங்கும் நிறைந்த அழகிய சிற்றம்பலத் தில், நான்மறைகளும் போற்றுமாறு மக்கள் உய்யும் பொருட்டாய் நீ அருட்கூத்து ஆடுவதை இடை விடாமல் எண்ணுவதே என் நியமமா கும்' என்ற கருத்துடன், அழகிய சீகாழியின் தலைவர் ஆன ஞான சம்பந்தர் இனிய தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடி அருள,

குறிப்புரை: மேற்கூறிய 'வீடலாலவாய்' எனவரும் திருப்பதிகத்தில் ஆறாவது பாடலில், 'கூடலாலவாயிலாய் நின்றயங்கி யாடலே நினைப்பதே நியமமே' எனவரும் கருத்தை முகந்து இங்ஙனம் ஆசிரியர் அருளினர். 'நினைப்பதே நியமமே' எனவரும் தொடர், இப்பதிகத்தில் 8ஆவது பாடலிலும் வருகின்றது.

867.பொழிப்புரை: பாண்டியன் வணங்கி எழுந்து நின்று 'திரு ஆலவாயில் எழுந்தருளிய அரசே! சமணர்களின் வஞ்சனைக்கு ஆளாகி மயங்கி உன் அருட் பெருமையினை ஒருசிறிதும் அறியாத என்னை, இறைவனே! உற்ற நோயைத் தீர்த்து ஆட்கொள்ள இனிய அருள் உருவான திருஞானசம்பந்தரை எனக்கு அளித்து அருள் செய்தனை!' என வணங்கினான்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

868.பொழிப்புரை: இயல்பாகவே பலபெருமைகளையுடைய ஞானசம்பந்தரும், தம்முடன் வந்த அடியவர்களுடன் கருமை நிறமுறைய கழுத்தினையுடைய இறைவன்தான் வணங்கி. அன்பு அருளைப் பெற்று,

2766 நீடுசீர்த் தென்னர் கோனும்
நேரியன் பாவை யாரும்
மாடுசென் றிறைஞ்சிநோக்கி
மாளிகை தன்னிற் போகக்
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக்
கும்பிடும் விருப்பி னாலே
நாடியங் கிருந்து தங்கள்
நாதரைப் பாட லுற்றார். 869

2767 திருஇய மகத்தி னுள்ளும்
திருநீல கண்டப் பாணர்க்
கருளிய திறமும் போற்றி
அவரொடும் அளவ ளாவித்
தெருளுடைத் தொண்டர் சூழத்
திருத்தொண்டின் உண்மை நோக்கி
இருள்கெட மண்ணில் வந்தார்
இனிதமர்ந் திருந்தா ரன்றே. 870

போற்றி, அவ்விடம் விட்டு அரிதின் நீங்கி, அழகு நிறைந்த திருமடத்தில் புகுந்து இனிது இருந்தார்.

869.பொழிப்புரை: மிகுபுகழுடைய பாண்டிய அரசரும், சோழரின் மகளாரான மங்கையர்க்கரசியாரும், அருகிற் சென்று வணங்கிப் பின், தம் அரண்மனைக்குள் சென்றனர். மீதூர்ந்த மகிழ்ச்சிமிக வழிபடும் விருப்பினால் நாடி அங்கிருந்து தம் இறைவரைப் பாடுபவராகி,

870.பொழிப்புரை: திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணருக்கு இறைவர் அருள் செய்த திறத்தைத் 'திருவியமகத் திருப்பதிகத்துள்' வைத்துப் போற்றி, அவருடனே உரையாடியிருந்து, தெளிவுடைய அறிவினராய திருத்தொண்டர்கள் பலரும் சூழ இருப்ப, திருத்தொண்டின் அழியாத உண்மைத் திறத்தை நோக்கி மகிழ்ந்து இருள் கெடுமாறு மண்ணுலகில் தோன்றியருளிய பிள்ளையார் அங்கு இனிதாய்த் தங்கியிருந் தருளினார்.

குறிப்புரை: பிள்ளையார் அருளிய திருஇயமகப் பதிகம் 'ஆலநீழல்' (தி.3 ப.115) எனத் தொடங்கும் பழம்பஞ்சுரப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். ஒரு பாடலின் ஓரடியில் வரும் சொல்லோ அல்லது சொற்றொடரோ மீண்டும் அவ்வடியில் வரப்பெறின் அது இயமகம் ஆகும். அவ்வகையில் இப்பதிகம் முழுவதும் வருதலின் இவ்வியமக வகையதாயிற்று. இதன்கண் 'தாரம் உய்த்தது பாணர்க் கருளோடே' (தி.3 ப.115 பா.6) எனவரும் தொடரை நினைவு கூர்ந்தே, 'பாணர்க்கருளும் திறம் போற்றி' என்றார் ஆசிரியர். தாரம் – பண்பாடும் திறம்

2768 பூழியன் மதுரை யுள்ளார்
புறத்துளார் அமணர் சேரும்
பாழியும் அருகர் மேவும்
பள்ளியு மான எல்லாம்
கீழுறப் பறித்துப் போக்கிக்
கிளரொளித் தூய்மை செய்தே
வாழியப் பதிக ளெல்லாம்
மங்கலம் பொலியச் செய்தார். 871

2769 மீனவன் தேவி யாரும்
குலச்சிறை யாரும் மிக்க
ஞானசம் பந்தர் பாதம்
நாள்தொறும் பணிந்து போற்ற
ஆனசண் பையர்கோ னாரும்
ஆலவாய் அமர்ந்தார் பாதம்
ஊனமர்ந் துருக ஏத்தி
உளங்களித் துறையும் நாளில். 872

நாளும் பண்ணின் திறங்கொள யாழிசைத்துவரும் பாணருக்கு, இறைவன் தன் திருமுன்பழைத்துப் பலகையிடச் செய்து, அதன்மீதிருந்து பாடுக என அருளியது இங்குக் குறிக்கப் பெறும் கருத்தாகும்.

871.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னனின் மதுரை நகரத்து மக்களும், மதுரையின் புறத்துப் பல இடங்களிலும் உள்ளவர்களும், சமணத் துற வியர் தங்கியிருந்த பாழிகளையும், அவர்தம் இறைவர் இடம் கொண்ட பள்ளிகளையும் முழுமையாகக் கீழ்நிலம் காண அகழ்ந்து போக்கி, ஒளி பெருகத் தூய்மை செய்து, வாழ்வுபெறும் அப்பதிகள் எல்லாவற்றிலும் சிவச் சின்னங்களை விளங்கச் செய்தார்கள்.

குறிப்புரை: மேற்கூறிய இடங்களில் எல்லாம் விடைக்கொடி, விடை இலச்சினை, சூலம் ஆகிய சிவச்சின்னங்களை அமைத்தனர் என்பதாம்.

872.பொழிப்புரை: பாண்டியனின் மனைவியாரான மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறை நாயனாரும் மிகு சைவத்துறை நிற்கும் ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளை நாள்தோறும் வணங்கிப் போற்றிவர, சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரும் திருவாலவாயில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளை ஊனும் உருகுமாறு போற்றி உள்ளம் மகிழ அங்கு வீற்றிருந்தருளிய நாள்களில்,

2770 செய்தவத்தாற் சிவபாத
இருதயர்தாம் பெற்றெடுத்த
வைதிகசூ ளாமணியை
மாதவத்தோர் பெருவாழ்வை
மைதிகழுந் திருமிடற்றார்
அருள்பெற்ற வான்பொருளை
எய்தியபூம் புகலியிலே
இருந்தநாள் மிகநினைந்தார். 873

2771 ஆனபுகழ்த் திருநாவுக்
கரசர்பால் அவஞ்செய்த
மானமிலா அமணருடன்
வாதுசெய்து வெல்வதற்கும்
மீனவன்தன் நாடுய்ய
வெண்ணீறு பெருக்குதற்கும்
போனவர்பாற் புகுந்தபடி
அறிவனெனப் புறப்படுவார். 874

2772 துடியிடையாள் தன்னோடும்
தோணியில் வீற்றிருந்தபிரான்
அடிவணங்கி அலர்சண்பை
அதனின்றும்வழிக்கொண்டு
படியின்மிசை மிக்குளவாம்
பரன்கோயில் பணிந்தேத்தி
வடிநெடுவேல் மீனவன்தன்
வளநாடு வந்தணைந்தார். 875

873.பொழிப்புரை: முன் செய்த தவத்தால் பெற்றெடுத்த சிவபாத இருதயருந் தம் திருமகனாராய் மறைவழிப் பட்டவர்களின் மணி முடியாய் நிற்பவரை, மாதவத் தோர்களாகிய சிவஞானியர்களின் பெருவாழ்வாக இருந்தருளுபவரை, நஞ்சுடைய திருக்கழுத்தை உடைய இறைவரின் திருவருள் பெற்று மெய்ப் பொருளாய் விளங்குபவரைச் சீகாழியில் தங்கியிருந்த அந்நாள்களில் மிகவும் நினைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

874.பொழிப்புரை: 'திருவருளாலாய புகழையுடைய திருநாவுக் கரசரிடம் பிழை செய்த, மானம் இல்லாத சமணர்களுடன் வாதம் செய்து, அவரை வெற்றி கொள்வதற்கும், பாண்டிய நாடு உய்யும் வண்ணம் திருநீற்று நெறியைப் பெருக்குதற்கும் சென்றருளிய பிள்ளையாரிடம் நிகழ்ந்தவற்றை அறிவேன் என்று சிவபாத இருதயர் புறப்படுவாராகி,

2773 மாமறை யோர் வளம்பதிகள்
இடைத்தங்கி வழிச்செல்வார்
தேமருவு நறும்பைந்தார்த்
தென்னவன்தன் திருமதுரை
தாமணைந்து திருவால
வாயமர்ந்த தனிநாதன்
பூமருவுஞ் சேவடிக்கீழ்ப்
புக்கார்வத் தொடுபணிந்தார். 876

2774 அங்கணரைப் பணிந்துபோந்
தருகணைந்தார் தமைவினவ
இங்கெம்மைக் கண்விடுத்த
காழியார் இளவேறு
தங்குமிடம் திருநீற்றுத்
தொண்டர்குழாஞ் சாருமிடம்
செங்கமலத் திருமடம்மற்
றிதுவென்றே தெரிந்துரைத்தார். 877

குறிப்புரை: நாவரசரை நினைவு கூர்ந்தது முன்னம் அவர்தம் வரலாற்றை யறிந்தமையாலாம்.

875.பொழிப்புரை: துடியைப் போன்ற இடையுடைய திருநிலை நாயகியம்மை யாருடனாகத் திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, அழகிய சீகாழியினின்றும் புறப்பட்டு வரும் வழியில் இம்மண்ணுலகில் மேம்பட்டு விளங்கும் சிவபெருமானின் கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கிப் போற்றிக் கூரிய வேல் ஏந்திய பாண்டியனின் வளம்மிக்க நாட்டில் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

876.பொழிப்புரை: சிறந்த அந்தணரான சிவபாத இருதயர், வளம் மிக்க பாண்டிய நாட்டுப் பதிகளுள் தங்கிச் செல்வாராய்த் தேன் பொருந்திய மணம் கமழும் பசுமையான வேப்ப மாலையையுடைய பாண்டியனின் தலைநகரமான மதுரையை அடைந்து, திரு ஆலவாயில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற முதல்வரான சொக்கநாதப் பெருமா னின் மலர்கள் பொருந்திய சிவந்த திருவடிகளின் கீழ்ச் சென்று மிக்க ஆர்வத்துடன் வணங்கினார்.

877.பொழிப்புரை: இறைவரை வணங்கி வெளியே வந்து அருகில் வந்து சேர்ந்த நகர மக்களான அடியார்களை, ஞானசம்பந்தர் தங்கி யுள்ள மடம்பற்றி வினவ, இங்குக் குருடராய் இருந்த எம்மைக் கண் திறக்கச் செய்து ஒளிநெறிகாட்டிய சீகாழிப் பதியினரின் இளஞ்சிங்க மான ஞானசம்பந்தர் தங்கும் இடமாவது,

2775 செப்புதலும் அதுகேட்டுத்
திருமடத்தைச் சென்றெய்த
அப்பர்எழுந் தருளினார்
எனக்கண்டோர் அடிவணங்கி
ஒப்பில்புகழ்ப் பிள்ளையார்
தமக்கோகை உரைசெய்ய
எப்பொழுது வந்தருளிற்
றென்றெதிரே எழுந்தருள. 878

2776 சிவபாத இருதயர்தாம்
முன்தொழுது சென்றணையத்
தவமான நெறியணையுந்
தாதையார் எதிர்தொழுவார்
அவர் சார்வு கண்டருளித்
திருத்தோணி அமர்ந்தருளிப்
பவபாசம் அறுத்தவர்தம்
பாதங்கள் நினைவுற்றார். 879

திருநீற்றுத் தொண்டர் கூட்டம் சூழும் இடமாய்ச் செந்தாமரை போன்ற திருமுக இதுவேயாகும் என அவர்கள் அறிந்து கூறினர்.

878.பொழிப்புரை: அவர்கள் அங்ஙனம் கூறக் கேட்ட சிவபாத இருதயர், அம்மடத்தில் சென்று சேர, அங்கு அவரைக் கண்டவர்கள் அடிவணங்கி, ஒப்பில்லாத புகழையுடைய ஞானசம்பந்தருக்கு, அந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியைக் கூறவே, அவர் 'எப்பொழுது வந்தருளி யது' என வினவிக் கொண்டு எதிரே எழுந்தருள,

879.பொழிப்புரை: சிவபாத இருதயர் தாம் அப்பிள்ளையார் முன்பு தொழுது சென்றருளத் தவநெறியில் நின்றருளும் தந்தையார் எதிரில், தாமும் தொழுவாராகி, பிள்ளையார், அவரைக் கண்ட அளவில் திருத்தோணியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிறவிப் பிணிப்பை அறுத் தருளியவரான தோணியப்பரின் திருவடியினை நினைவு கூர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

880.பொழிப்புரை: பெரிய தவத்தினரான அச்சிவபாத இருதயர் முன்னே, மலர் அனைய இரண்டு கைகளையும் கூப்பியருளி, 'அரிய தவத்தையுடையவரே! என்னை அறியாப் பருவத்தில் எடுத்தாண்ட பெருந்தகையாரான தோணியப்பர் எம் பெரியநாயகி அம்மையாருடன் நன்கு எழுந்தருளியிருந்ததே!' என்ற கருத்துடன் பொருந்தும் புகழுடைய சீகாழியின் மேல் திருப்பதிகத்தினைப் பாடுபவராய்,

2777 இருந்தவத்தோர் அவர்முன்னே
இணைமலர்க்கை குவித்தருளி
அருந்தவத்தீர் எனையறியாப்
பருவத்தே எடுத்தாண்ட
பெருந்தகையெம் பெருமாட்டி
உடனிருந்த தேயென்று
பொருந்துபுகழ்ப் புகலியின்மேல்
திருப்பதிகம் போற்றிசைத்தார். 880

2778 மண்ணில்நல்ல என்றெடுத்து
மனத்தெழுந்த பெருமகிழ்ச்சி
உண்ணிறைந்த காதலினால்
கண்ணருவி பாய்ந்தொழுக
அண்ணலார் தமைவினவித்
திருப்பதிகம் அருள்செய்தார்
தண்ணறும்பூஞ் செங்கமலத்
தாரணிந்த தமிழ்விரகர். 881

881.பொழிப்புரை: 'மண்ணில் நல்ல' என்று தொடங்கித் திருவுள் ளத்தில் எழுந்த பெருமகிழ்ச்சியுடன் உளம் நிறைந்த ஆசைப் பெருக் கால், கண்களிலிருந்து அருவி எனக் கண்ணீர் பாய்ந்து வழிய, தோணி யப்பர் இனிதாய் இருந்தமை பற்றித் தம் தந்தையை வினவிக் குளிர்ந்த மணமுடைய அழகிய செந்தாமரை மாலையை அணிந்த தமிழ் வல்லுந ரான பிள்ளையார் திருப்பதிகத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

குறிப்புரை: இத்தொடக்கமுடைய திருப்பதிகம் கொல்லிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும்(தி.3 ப.24). ஒருவர் தம் பதியை விடுத்துப் பிற பதிக்குச் சென்று அங்குத் தங்கியிருக்கும்பொழுது, தம் பதியிலிருந்து ஒருவர்வரக் காணின், நம்மவர் நலமாக இருக்கின்றார்களா ? என வினவுதல் இயற்கை. உலகியல் வயப்பட்ட இவ்வழக்கு, அருளியல் வயப்பட்ட பிள்ளையாரிடமும் அமைந்திருந்தது. எனினும் இவ்வினா அருளியல் வயப்பட்டதாய்த் தம் உடல் தந்தையாரைக் கண்ட பொழுதே உயிர்த் தந்தையாரும், தாயாரும் திருவுள்ளத்திற்கு வர அருளப்பட்டதாகும். தோணிபுரத்து வீற்றிருக்கும் அம்மையப்பரிடம் அவருக்கிருந்த உணர்வுதானும் அரியதும் பெரியதுமாயதை இந் நிகழ்ச்சி விளக்குவதாகும்.

2779 திருப்பதிகந் திருக்கடைக்காப்
புச்சாத்திச் சிறப்பின்மிகு
விருப்பினால் அவர்தமக்கு
அருப்புறுமெய்க் காதல்புரி
அடியவர்கள் தம்மோடும்
பொருப்புறுகைச் சிலையார்சேர்
பதிபிறவும் தொழப்போவார். 882

2780 ஆலின்கீழ் நால்வர்க்கன்
றறமுரைத்த அங்கணனை
நூலின்கட் பொருள்பாடி
நூலறிவார்க் கீந்தானைக்
காலம்பெற் றினிதிறைஞ்சிக்
கைதொழுது புறம்போந்தார்
சீலங்கொள் தென்னவனும்
தேவியரும் உடன்போத. 883

2781 தேன்நிலவு பொழில் மதுரைப் புறத்துப் போந்த
'தென்னவனார் தேவியார் அமைச்சர் சிந்தை
ஊன்நெகிழும் படியழிந்தங் கொழுகு கண்ணீர்
பாய்ந்திழிய உணர்வின்றி வீழக் கண்டே
யான்உம்மைப் பிரியாத வண்ணம் இந்நாட்
டிறைவர்பதி யெனைப்பலவும் பணிவீ ரென்று
ஞானமுணர் வார்அருள அவரும் போத
நம்பர்திருப் பரங்குன்றை நண்ணி னாரே. 884

882.பொழிப்புரை: அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பையும் அருளி நிறைவித்து, மிக்க விருப்பத்துடன் அத்தந்தையார் தமக்கு விருந்து அளித்து, மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடன் இருக்கும் நாளில், அரும்பு எனப் புதியதாய் மலர்ந்த உண்மையன் பின் மிகுதியால், திருத்தொண்டை இடையறாது நினைந்து செய்யும் அடியவர்கள் வீற்றிருக்கும் மற்றப் பதிகளையும் சென்று வணங்குதற் பொருட்டுச் செல்வாராய்,

883.பொழிப்புரை: கல்லால மரத்தின்கீழ் அமர்ந்து அக்காலத்தில் நான்கு முனிவர்கட்கு அறம் உரைத்த இறைவரை, தமிழ் நூல்களுள் சிறந்த பொருள் இலக்கணத்தைப் பாடி நூலறியும் சங்கப் புலவர்களுக்குத் தந்தருளியவரை, உரியகாலம் அறிந்து சேரப்பெற்று இனி தாக வணங்கிக் கையால் தொழுது, சைவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்ட பாண்டியனும், அவரது தேவியாரும் உடன்வர, ஞானசம்பந்தர் வெளியே வந்தருளினார்.

2782 ஆறணிந்தார் தமைவணங்கி அங்குப் போற்றி
அணிஆப்ப னூரணைந்து பணிந்து பாடி
நீறணிந்த செல்வர்பதி பிறவுஞ் சேர்ந்து
நிலவுதிருப் பதிகங்கள் நிகழப் பாடிச்
சேறணிந்த வயற்பழனக் கழனி சூழ்ந்த
சிரபுரத்து வந்தருளுஞ் செல்வர் செங்கண்
ஏறணிந்த வெல்கொடியார் திருப்புத் தூரை
எய்திஇறைஞ் சிச்சிலநாள்அங் கிருந்தா ரன்றே. 885

குறிப்புரை: நூலின்கண் – தமிழ்நூல்களுள். பொருள் பாடி – இறையனார் அகப்பொருள் எனும் அகப்பொருள் இலக்கணத்தைப் பாடி. நூலறிவார் – சங்கப் புலவர்கள். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

884.பொழிப்புரை: தேன் பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த சோகைள் சூழ்ந்த மதுரை மாநகரின் வெளியே வந்து பாண்டியரும், தேவியா ரான மங்கையர்க்கரசியாரும், அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் தம் ஊன் உருகும் வண்ணம் உள்ளம் அழிந்து, அதனால் பெருகிவரும் கண்ணீர் இடையறாது ஒழுகிவிழ, உணர்வு இழந்து விழுந்ததைக் கண்டு 'நான் உங்களைப் பிரியாதவாறு இந்நாட்டின் இறைவரது பதிகள் பலவற் றையும் வணங்குவீர்களாக!' எனச் சிவஞான உணர்வினரான பிள்ளையார் உரைத்தருள, அவ்வாறே அதற்கு இசைந்து அவர்களும் உடன்வர, இறைவரின் திருப்பரங்குன்றத்தைச் சென்று அடைந்தனர்.

குறிப்புரை: ஊன் நெகிழ, ஒழுகு கண்ணீர்வழிய, உணர்விழந்து மூவரும் விழுதற்குக் காரணம் பிள்ளையாரின் பிரிவாற்றாமையே யாகும். அதனை யுணர்ந்த பிள்ளையாரும் தம்முடன் அவர்கள் மூவ ரும் போதர இணங்கினர். 'யான் உம்மைப் பிரியாத வண்ணம்' என் றது நனிநாகரிகம் பட நின்றது.

885.பொழிப்புரை: கங்கையாற்றைத் திருமுடியிற் கொண்ட சிவபெருமானை அப்பதியில் போற்றி, அழகிய ஆப்பனூரை அடைந்து வணங்கிப் பாடி, திருநீறு பூசிய இறைவரின் பதிகள் பல வற்றையும் சேர்ந்து, பொருந்திய பதிகங்கள் நிகழுமாறு பாடி, சேறு பொருந்திய வயல்கள் சூழ்ந்த சீகாழியில் தோன்றிய செல்வரான பிள்ளையார், சிவந்த கண்களை உடைய விடையைக் கொடியாய் உடைய இறைவரின் திருப்புத்தூரை இனிதாய் அடைந்து, வணங்கிச் சிலநாள்கள் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

2783 பற்றார்தம் புரங்கள்மலைச் சிலையால் செற்ற
பரமனார் திருப்புத்தூர் பணிந்து போந்து
புற்றாரும் பணிபூண்ட புனித னார்தம்
பூவணத்தைப் புக்கிறைஞ்சிப் புகழ்ந்து பாடிக்
கற்றார்கள் தொழுதேத்துங் கானப் பேரும்
கைதொழுது தமிழ்பாடிச் சுழியல் போற்றிக்
குற்றாலங் குறும்பலாக் கும்பிட் டேத்திக்
கூற்றுதைத்தார் நெல்வேலி குறுகினாரே. 886

2784 புண்ணியனார் நெல்வேலி பணிந்து போற்றிப்
புரிசடையார் திருப்பதிகள் பிறவும் சென்று
நண்ணியினி தமர்ந்தங்கு நயந்துபாடி
நற்றொண்ட ருடன்நாளும் போற்றிச் செல்வார்
விண்ணவரைச் செற்றுகந்தான் இலங்கை செற்ற
மிக்கபெரும் பாதகத்தை நீக்க வேண்டித்
திண்ணியபொற் சிலைத்தடக்கை இராமன் செய்த
திருவிரா மேச்சரத்தைச் சென்று சேர்ந்தார். 887

886.பொழிப்புரை: பகைவரின் முப்புரங்களை, மலையாகிய வில்லினால் அழித்த இறைவரின் திருப்புத்தூரைப் பணிந்து சென்று, புற்றில் வாழும் இயல்புடைய பாம்பை அணிந்த தூயவரின் 'திருப் பூவணம்' என்ற திருப்பதிக்குச் சென்று இறைவரை வணங்கிப் புகழ்ந்து பாடி, கற்றவர் வணங்கிப் போற்றும் 'திருக்கானப்பேர்' என்ற பதியையும் வணங்கித் தமிழ்ப் பதிகம்பாடி, 'திருச் சுழியலைப்' போற்றி, அதன்பின் 'திருக்குற்றாலத்தையும்' வணங்கிக் கூற்று வனை உதைத்து அருளிய இறைவரின் திருநெல்வேலியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருப்புத்தூர்: வெங்கள் விம்மு (தி.1 ப.26) – தக்கராகம் 2. திருப்பூவணம்: 1. அறையார் புனலும் (தி.1 ப.64) - தக்கேசி 2. மாதமர் மேனியன் (தி.3 ப.20) – காந்தாரபஞ்சமம் 3. திருக்கானப்பேர்: பிடியெலாம் (தி.3 ப.26) – கொல்லி. (காளையார் கோயில்). 4. திருக்குற்றாலம்: வம்பார்குன்றம் (தி.1 ப.99) – குறிஞ்சி. (குறும்பலா) : திருந்தமதிசூடி (தி.2 ப.71) - காந்தாரம். திருச்சுழியலில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

887.பொழிப்புரை: புண்ணியரான சிவபெருமானின் திருநெல்வேலியை வணங்கிப் பணிந்து, போற்றி, முறுக்கிய சடையையுடைய இறைவரின் திருப்பதிகள் பலவற்றிற்கும் சென்று, விரும்பி அங்கங்கும் பாடி, நல்ல தொண்டர்களுடனே நாளும் போற்றிச் செல்பவரான பிள்ளையார், தேவர்களை அழித்து மகிழ்ந்த இராவணனின் இலங் கையை அழித்த மிகப் பெரும்பாதகத்தைப் போக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு வலிய அழகிய வில்லை ஏந்திய பெரிய கையையுடைய இராமன் நிறுவிய திருஇராமேச்சுரத்தைச் சென்றடைந்தார்.

2785 செங்கண்மால் வழிபட்ட கோயில் நண்ணித்
திருமுன்பு தாழ்ந்தெழுந்து தென்ன னோடும்
மங்கையர்க்கு நாயகியார் தாமும் மெய்ம்மை
மந்திரியா ரும்சூழ மணிநீள் வாயில்
பொங்கியெழும் விருப்பினால் உடனே புக்குப்
புடைவலங்கொண் டுள்ளணைவார் போற்றி செய்து
பங்கயச் செங் கைகுவித்துப் பணிந்து நின்று
பாடினார் மன்னவனும் பரவி யேத்த. 888

2786 சேதுவின்கண் செங்கண்மால் பூசை செய்த
சிவபெருமான் தனைப்பாடிப் பணிந்து போந்து
காதலுடன் அந்நகரில் இனிது மேவிக்
கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் ஆனார்க் கெல்லாம்
கோதில்புகழ்ப் பாண்டிமா தேவி யார்மெய்க்
குலச்சிறையார் குறைவறுத்துப் போற்றிச் செல்ல
நாதர்தமை நாள்தோறும் வணங்கி ஏத்தி
நளிர்வேலைக் கரையில்நயந் திருந்தா ரன்றே 889

குறிப்புரை: திருநெல்வேலியில் அருளிய பதிகம் 'மருந்தவை' (தி.3 ப.92) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். திருப் பதிகள் பிறவும் சென்று என்பன திருப்புடைமருதூர் (திருப்பிடவூர்), திரு அகத்தீச்சுரம், திருவுத்தரகோசமங்கை முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் கிடைத்தில.

888.பொழிப்புரை: சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் வழிபட்ட இராமேச்சுரத்தை அடைந்து, அதன் திருமுன்பு வீழ்ந்து எழுந்து,பாண்டியனோடும் மங்கையர்க்கரசியாரும் உண்மை ஒழுக்கத்துடன் நிற்கும் அமைச்சரான குலச்சிறையாரும் தம்மைச் சூழ்ந்து தொடர்ந்து வர, அவர்களுடனே அழகிய நீண்ட வாயிலுள் மேன்மேலும் எழு கின்ற விருப்பத்தினால் புகுந்து, உள்ளே சேர்பவராய், மன்னனும் வணங்கிப் போற்றத் தாமரை போன்ற கைகளைக் கூப்பி வணங்கி நின்று பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகங்கள்: 1. அலைவளர் – (தி.3 ப.10) காந்தார பஞ்சமம். 2. திரிதருமாமணி – (தி.3 ப.101) பழம் பஞ்சுரம்.

889.பொழிப்புரை: சேதுவிடத்தில் சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் வணங்கிய சிவபெருமானை வணங்கிப் பாடி, புறத்தே வந்து, விருப்பத்துடன் அந்நகரத்தில் தங்கியிருந்து நெற்றிக்கண்ணை உடைய சிவபெருமானின் தொண்டர்களுக்கெல்லாம், குற்றமற்ற புகழை யுடைய பாண்டிமாதேவியாரும் உண்மை நெறி நிற்கும் குலச்சிறை நாயனாரும் குறைவின்றி வேண்டுவனவற்றையெல்லாம்

2787 அந்நகரில் அமர்ந்தங்கண் இனிது மேவி
ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந் தன்னில்
மன்னுதிருக் கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண்
மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்
சென்னிமதி புனைமாட மாதோட்டத்தில்
திருக்கேதீச் சரத்தண்ணல் செய்ய பாதம்
உன்னிமிகப் பணிந்தேத்தி அன்பரோடும்
உலவாத கிழிபெற்றார் உவகை யுற்றார். 890

2788 அப்பதியைத் தொழுதுவட திசைமேற் செல்வார்
அங்கையனல் தரித்தபிரான் அமருங் கோயில்
புக்கிறைஞ்சிப் பலபதியும் தொழுது போற்றிப்
புணரிபொரு தலைகரைவாய் ஒழியப் போந்தே
செப்பரிய புகழ்த்திருவா டானை சேர்ந்து
செந்தமிழ்மா லைகள்சாத்திச் சிவனார் மன்னும்
ஒப்பரிய புனவாயில் போற்றி செய்து
வணங்கினார் உலகுய்ய ஞானம் உண்டார். 891

தந்து போற்றிவர, இராமநாதரான இறைவரை நாள்தோறும் வணங்கி போற்றிய வாறு, குளிர்ந்த கடற்கரை நகரில் விருப்புடன் ஞானசம் பந்தர் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை: உடன்வரும் மாறனாரின் விருப்பினை நிறைவேற்றி வரும் கடப்பாடுடைமை பற்றி அரசியாரையும் அமைச்சரையும் கூறினார். சேது – அணை. அதனையுடைமைபற்றி அப்பெயராலேயே அப்பதியும் அழைக்கப் பெறுவதாயிற்று.

890.பொழிப்புரை: அத்திருப்பதியில் பிள்ளையார் இனிதாக இருந்தருளும் பொழுது, கடல் சூழ்ந்த இலங்கையில் பொருந்தியுள்ள திருக்கோணமலையில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் சிவந்த கண்களை உடைய இளைய ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட இறைவரை வணங்கிப் பாடி, பிறைச் சந்திரன் தவழுமாறு உயர்ந்த மாடங்களை உடைய மாதோட்ட நகரத்திலிருக்கும் 'திருக்கேதீச்சரம்' என்ற கோயிலில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் செம்மையான திருவடிகளை மிகவும் நினைந்து போற்றிப் பணிந்து, இறைவரிடம் பொற்கிழி பெற்ற ஞானப்பிள்ளையார் அன்பர்களுடன் கூடியிருந்து மகிழ்ந்தார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதிகளை நினைந்து அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருக்கோணமலை: நிரைகழல் (தி.3 ப.123) – புறநீர்மை 2. திருக்கேதீச்சரம்: விருதுகுன்ற (தி.2 ப.107) –நட்டராகம்.

2789 பதிநிலவு பாண்டிநா டதனில் முக்கட்
பரமனார் மகிழ்விடங்கள் பலவும் போற்றி
விதிநிலவு வேதநூல் நெறியே ஆக்கி
வெண்ணீற்றின் சார்வினால் மிக்குயர்ந்த
கதியருளிக் காழிநகர் வாழவந்தார் கண்ணுதலான்
திருத்தொண்டர் பலருஞ் சூழ
மதிநிலவு குலவேந்தன் போற்றிச் செல்ல
மந்திரியார் பதிமணமேற் குடியில் வந்தார். 892

891.பொழிப்புரை: அப் பதியை வணங்கி, வடதிசைநோக்கிச் செல்ப வராய், அழகிய கையில் தீயை ஏந்திய இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கும் கோயிலுள் புகுந்து வணங்கிப் பல பதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, கடல் அலைகள் புரண்டு வரும் அவ் எல்லைகள் பிற்படக் கடந்து சென்று, சொலற்கரிய புகழையுடைய திருவாடானை என்னும் பதியை அடைந்து, செந்தமிழ் மாலைகளைச் சாத்தி, உலகம் உய்யும் பொருட்டுச் சிவஞானம் உண்ட பிள்ளையார் ஒப்பில்லாத திருப் புனவாயிலைத் தாழ்ந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருவாடானை: மாதோர் கூறு (தி.2 ப.112) – நட்டராகம். 2. திருப்புனவாயில்: மின்னியல் (தி.3 ப.11) – காந்தார பஞ்சமம். அப்பதி என்றது திருக்கேதீச்சுரத்தையும், கோயிலுள் புகுந்து என்றது இராமேசுவரத்திலுள்ள திருக்கோயிலுள் புகுந்து என்றும் பொருள்படும். பலபதியும் தொழுது என்றது உப்பூர், திருவெற்றியூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். இத்திருப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில.

892.பொழிப்புரை: பலபதிகளும் விளங்கும் பாண்டியநாட்டில் முக்கண்களையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்கள் பலவற்றையும் வணங்கி, ஒழுகலாறுகள் பலவற்றையும் விளங்க உணர்த்துகின்ற மறைநூல்களின் நெறியையே எங்கும் எவரும் பின்பற்றும்படி செய்து, வெண்மையான திருநீற்றின் சார்பு பெற்றதால் உயர்ந்த நற்பேற்றை யாவரும் பெறும்படி அருள்செய்து, சீகாழிப் பதிவாழ வந்தருளிய சம்பந்தப் பெருமான், இறைவரின் திருத் தொண்டர் பலரும் சூழ்ந்துவரச் சந்திரகுல மரபில் வந்த பாண்டியனார் போற்றி உடன் வரவும் சென்று, அமைச்சர் குலச்சிறையாரின் பதியான 'திருமணமேற்குடிக்கு' வந்தருளினார்.

குறிப்புரை: பரமனார் மகிழ்விடங்கள் ஒலியூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் கிடைத்தில.

2790 அந்நகரில் இனிதமர்வார் அருகு சூழ்ந்த
பதிகளில்நீ டங்கணர்தங் கோயில் தாழ்ந்து
மன்னுதிருத் தொண்டருடன் மீண்டு சேர்ந்து
மன்னவனும் மங்கையருக் கரசி யாரும்
கொன்னவில்வேற் குலச்சிறையார் தாமுங் கூடிக்
குறைகழல்கள் பணிந்துகுறை கொண்டு போற்றச்
சென்னிவளர் மதியணிந்தார் பாதம் போற்றிச்
சிரபுரத்துச் செல்வர்இனி திருந்த நாளில். 893

2791 பொங்குபுனற் காவிரிநா டதனின் மீண்டு
போதுதற்குத் திருவுள்ள மாகப் பெற்று
மங்கையருக் கரசியார் தாமும் தென்னர்
மன்னவனும் மந்திரியார் தாமுங் கூட
அங்கவர்தந் திருப்பாதம் பிரிய லாற்றா
துடன்போக ஒருப்படும்அவ் வளவுநோக்கி
இங்குநான் மொழிந்ததனுக் கிசைந்தீ ராகில்
ஈசர்சிவ நெறிபோற்றி இருப்பீ ரென்று. 894

2792 சாலமிகத் தளர்வாரைத் தளரா வண்ணம்
தகுவனமற் றவர்க்கருளிச் செய்த பின்பு
மேலவர்தம் பணிமறுக்க அவரும்அஞ்சி
மீள்வதனுக் கிசைந்துதிரு வடியில் வீழ்ந்து
ஞாலமுய்ய வந்தருளும் பிள்ளை யாரைப்
பிரியாத நண்பினொடும் தொழுது நின்றார்
ஆலவிட முண்டவரை அடிகள் போற்றி
அந்நாட்டை அகன்றுமீண் டணையச் செல்வார். 895

893.பொழிப்புரை: அம்மணமேற்குடியில் இனிது விரும்பி எழுந்தருளும் பிள்ளையார், அருகிலுள்ள பதிகளில் உள்ள இறை வரின் திருக்கோயில்களுக் குச் சென்று வணங்கிச் சூழவரும் தொண் டர்கள் உடனே மீண்டும் வந்து சேர்ந்து, பாண்டியரும் மங்கையர்க்கரசி அம்மையாரும், வடித்த கூர்மையான வேலையுடைய குலச்சிறையாரும் சேர்ந்து, ஒலிக்கும் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளைப் பணிந்து போற்ற, சீகாழிச் செல்வரான ஞானசம்பந்தர், தலையில் பிறையைச் சூடிய இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றி, இனிதாக அமர்ந்திருக்கும் அந்நாள்களில்,

குறிப்புரை: அருகு சூழ்ந்த பதிகள் என்பன திருப்பெருந்துறை முதலிய பதிகளாகலாம். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

894.பொழிப்புரை: பெருகிவரும் நீர்ப்பெருக்கையுடைய காவிரி பாய்கின்ற நாடான சோழ நாட்டிற்குத் திரும்பிச் செல்வதற்குத் திருவுள்ளம் கொண்டு,

2793 பொன்னிவளந் தருநாடு புகுந்து மிக்க
பொருவில்சீர்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடும்
பன்னகப்பூ ணணிந்தவர்தங் கோயில் தோறும்
பத்தருடன் பதியுள்ளோர் போற்றச் சென்று
கன்னிமதில் திருக்களரும் போற்றிக் கண்டங்
கறையணிந்தார் பாதாளீச் சுரமும் பாடி
முன்னணைந்த பதிபிறவும் பணிந்து போற்றி
முள்ளிவாய்க் கரையணைந்தார் முந்நூல் மார்பர். 896

மங்கையர்க்கரசியம்மையாரும் பாண்டிய மன்ன ரும் அமைச்சரும் கூட அவர்தம் திருவடிகளைப் பிரிய மாட்டாதவர்களாகி உடன்வருதற்கு மனம் துணியும் அந்நிலையினைப் பார்த்து, 'இங்கு நான் கூறுதற்கு இசைந்தீராயின் இந்நாட்டிலிருந்து இறைவரின் சிவநெறியைப் பாதுகாத்து வருவீராக' என்று உரைத்து,

895.பொழிப்புரை: பிரிவாற்றாமல் மிகவும் மனம் தளர்பவர்களைத் தளர்ச்சியடையாதவாறு தக்க இன்சொற்களைச் சொல்லித் தேற்றினர். அவர்களும் மேன்மையான அவர்தம் ஏவலை மறுக்க அஞ்சி, சோழ நாட்டிற்குப் பிரிந்து செல்வதற்கு ஒருப்பட்டு, அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொள்ளும் வகையால், அவருடைய திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, உலகுய்யத் தோன்றிய அப்பெருமகனாரைப் பிரியமாட்டாத நண்பு டன் வணங்கி நின்றனர். அப்பிள்ளையாரும் விடைபெற்றுக் கொண்டு, நஞ்சை உண்ட இறைவரை வணங்கிப் போற்றி அந்நாட்டை விட்டு நீங்கித் தம் நாட்டிற்குத் திரும்பவும் செல்பவராய்,

896.பொழிப்புரை: காவிரியாறு வளம் பெருக்குகின்ற சோழநாட்டில் புகுந்து, ஒப்பில்லாத மிகுந்த சிறப்புகளையுடைய தொண்டர் கூட்டத் துடன், பாம்பை அணியாய்ப் பூண்ட இறைவரின் திருக்கோயில்கள் தோறும் இருந்தருளும் அன்பர்களுடன், அப்பதியில் உள்ளவர்களும் எதிர்கொண்டு போற்றச் சென்று, பகைவரால் அழித்தற்கரிய மதிற் சிறப்புடைய 'திருக்களர்' என்ற பதியையும் போற்றிப் பின்பு, கழுத்தில் நஞ்சுடைய இறைவரின் 'பாதாளீச்சுரத்தினையும்' பாடி வணங்கி, முன்னே வழிபட்டுச் சென்ற மற்றப் பதிகளையும் வணங்கிப் போற்றி, முந்நூல் அணிந்த மார்பையுடைய ஞானசம்பந்தர் முள்ளிவாய்க் கரையைச் சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: திருக்களரில் இதுபொழுது பாடிய பதிகம் கிடைத்திலது. திருப்பாதாளீச்சுரத்தில் அருளியது, 'மின்னியல்' (தி.1 ப.108) எனத் தொடங்கும் வியாழக் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். கோயில் தொறும் என்றது திருவெண்ணியூர், திருவிரும்பூளை முதலாயின வாகலாம் என்பர் சிவக் கவிமணியார். முள்ளிவாய்க்கரை என்பது இப்பொழுது ஓடம்போக்கியாறு என வழங்குகிறது. இது காவிரியின் கிளையே. இதனருகே உள்ள ஊர் திருக்கொள்ளம்பூதூராகும். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின. மாட்டாமையால்,

2794 மலைவளர்சந் தனம்அகிலும் தேக்கு முந்தி
மலர்ப்பிறங்கல் வண்டிரைப்பச் சுமந்து பொங்கி
அலைபெருகி ஆள்இயங்கா வண்ணம் ஆறு
பெருகுதலால் அத்துறையில் அணையும் ஓடம்
நிலைபுரியும் ஓடக்கோல் நிலையி லாமை
நீர்வாழ்நர் கரையின் கண் நிறுத்திப் போகக்
கலைபயிலுங் கவுணியர்கோன் அதனைக் கண்டக்
கரையின்கண் எழுந்தருளி நின்ற காலை. 897

2795 தேவர்பிரான் அமர்ந்ததிருக் கொள்ளம் பூதூர்
எதிர்தோன்றத் திருவுள்ளம் பணியச் சென்று
மேவுதலால் ஓடங்கள் விடுவா ரின்றி
ஒழிந்திடவும் மிக்கதோர் விரைவால் சண்பைக்
காவலனார் ஓடத்தின் கட்ட விழ்த்துக்
கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் தம்மை ஏற்றி
நாவலமே கோலாக அதன்மே னின்று
நம்பர் தமைக் கொட்டமென நவின்று பாட. 898

2796 உம்பருய்ய நஞ்சுண்டார் அருளால் ஓடம்
செலச்செல்ல உந்துதலால் ஊடு சென்று
செம்பொனேர் சடையார்தங் கொள்ளம் பூதூர்
தனைச்சேர அக்கரையிற் சேர்ந்த பின்பு
நம்பரவர் தமைவணங்க ஞான முண்ட
பிள்ளையார் நற்றொண்ட ருடனி ழிந்து
வம்பலரும் நறுங்கொன்றை நயந்தார் கோயில்
வாயிலின் முன் மகிழ்ச்சியொடு வந்து சார்ந்தார். 899

நீர்வாழ் மக்களான இனத்தவர் கரையில் நிறுத்தி விட்டுச் சென்றுவிடவே, கலைகள் பலவற்றானும் புகழப் பெறும் கவுணியர் தலைவரான பிள்ளையார் அதைப் பார்த்து அக்கரையில் எழுந்தருளி நின்றபோது,

897.பொழிப்புரை: மலையில் வளர்கின்ற சந்தனம், அகில், தேக்கு முதலிய மரங்களை உந்தி அலைத்துக் கொண்டு, மலைபோன்ற மலர்க்குவியல்களை வண்டுகள் ஒலிக்கச் சுமந்து பெருகி, ஆள்கள் இயங்காதபடி ஆறு பெருகிவருவதால், அத்துறையில் அணையும் ஓடத்தை, நீரில் நிலை கொண்டு செலுத்தும் ஓடக்கோல் நிலைக்க

898.பொழிப்புரை: தேவர்களின் தலைவரான இறைவர் வீற்றிருக்கும் 'திருக்கொள்ளம்பூதூர்' என்ற திருப்பதி எதிரில் தோன்ற, அதைப் பார்த்து, அங்குச் சென்று பணிவதற்கு உள்ளம் எண்ணியதால் ஓடம் செலுத்துபவர்கள்

2797 நீள்நிலைக்கோ புரமதனை இறைஞ்சிப் புக்கு
நிகரிலாத் தொண்டருடன் நெருங்கச் சென்று
வாள்நிலவு கோயிலினை வலங்கொண் டெய்தி
மதிச்சடையார் திருமுன்பு வணங்கி நின்று
தாணுவே ஆற்றின்கண் ஓடம் உய்க்குந்
தன்மையால் அருள்தந்த தலைவா நாகப்
பூணினாய் களிற்றுரிவை போர்த்த முக்கட்
புனிதனே எனப்பணிந்து போற்றி செய்தார். 900

அங்கே இல்லாத நிலையில், மிகு விரைவாகச் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார், ஓடத்தின் கட்டை அவிழ்த்து, நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானின் தொண்டர்களை அவ் வோடத்தில் ஏற்றித் தன் நாவின் வல்லமையையே கோலாகக் கொண்டு அவ்வோடத்தின் மீது நின்று, இறைவரைப் பணிந்து 'கொட்டமே' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாட,

குறிப்புரை: 'கொட்டமே' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் காந்தார பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்ததாகும் (தி.3 ப.6).

899.பொழிப்புரை: வானவர் உய்யுமாறு நஞ்சை உண்டருளிய இறை வரின் திருவருளினால், அவ்வோடம் செல்லும்படி உந்தப்படுதலால், செம்பொன் போன்ற சடையுடைய இறைவரின் திருக்கொள்ளம் பூதூரினைச் சேரும் வண்ணம் அக்கரையில் சேர்ந்த பின்பு, நம்பரான சிவபெருமானை வணங்குதற்கு ஞானப்பால் உண்ட ஞானசம்பந்தர் நல்ல திருத்தொண்டர்களுடனே ஓடத்திலிருந்து கீழே இறங்கிச் சென்று, மணம் கமழ்கின்ற கொன்றை மலரை விரும்பிச் சூடிய சிவ பெருமானின் திருக்கோயில் வாயிலின் முன் மகிழ்ச்சியுடன் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: மேற்கூறிய பதிகத்தில் பாடல்தொறும் 'செல்ல உந்துக சிந்தையார் தொழ, நல்குமாறு அருள் நம்பனே' என அருளப் பெறுதலின் ஓடம் கரையைச் சேருவதாயிற்று. 'ஓடம் செலச் செல்ல உந்துதலால்' என ஆசிரியர் அருளியதைக் காண்க. இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

900.பொழிப்புரை: நீண்ட நிலைகளைக் கொண்ட திருக்கோபுரத்தை வணங்கி வாயிலுள் புகுந்து, ஒப்பில்லாத தொண்டர்கள் சூழ நெருங்கிச் சென்று, ஒளியுடைய திருக்கோயிலை வலங்கொண்டு, பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சடையையுடைய இறைவரின் திருமுன்பு வணங்கி நின்று, 'அனைத்துயிர் களையும் தாங்குபவரே! ஆற்றிடையே ஓடம் செலுத்தி வர அருள் சுரந்த தலைவரே! பாம்புகளை அணியாய் அணிந் தவரே! யானையின் தோலைப் போர்த் திக் கொண்ட முக்கண்களை யுடைய தூயவரே!' எனப் பணிந்து போற்றினார்.

குறிப்புரை: தாணு – தாங்குபவர். 'சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பி ரான் என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே' (தி.8 நீத்தல். 1) எனவரும் திருவாசகத் திருவாக்கும் காண்க.

2798 போற்றிசைத்துப் புறம்போந்தங் குறையும் நாளில்
பூழியன்முன் புன்சமயத் தமணர் தம்மோ
டேற்றபெரு வாதின்கண் எரியின் வேவாப்
பதிகமுடை இறையவரை இறைஞ்ச வேண்டி
ஆற்றவும்அங் கருள்பெற்றுப் போந்து முன்னம்
அணைந்தபதி களும்இறைஞ்சி அன்பர் சூழ
நாற்றிசையும் பரவுதிரு நள்ளா றெய்தி
நாடுடைநா யகர்கோயில் நண்ணினாரே. 901

2799 நீடுதிருத் தொண்டர்புடை சூழ அங்கண்
நித்திலயா னத்திடைநின் றிழிந்து சென்று
பீடுடைய திருவாயில் பணிந்து புக்குப்
பிறையணிந்த சென்னியார் மன்னுங் கோயில்
மாடுவலங் கொண்டுள்ளால் மகிழ்ந்து புக்கு
மலர்க்கரங்கள் குவித்திறைஞ்சி வள்ள லாரைப்
பாடகமெல் லடியெடுத்துப் பாடி நின்று
பரவினார்கண்ணருவி பரந்து பாய. 902

2800 தென்னவர்கோன் முன்அமணர் செய்த வாதில்
தீயின்கண் இடுமேடு பச்சை யாக்கி
என்னுள்ளத் துணையாகி ஆல வாயில்
அமர்ந்திருந்த வாறென்கொல் எந்தாய் என்று
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப் பரவிப் போந்து
பண்பினிய தொண்டருடன் அங்கு வைகி
மன்னுபுகழ்ப் பதிபிறவும் வணங்கச் சண்பை
வள்ளலார் நள்ளாறு வணங்கிச் செல்வார். 903

901.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் இறைவரைப் போற்றி, வெளியில் வந்து, அப்பதியில் தங்கியிருந்த நாள்களில், பாண்டியனின் முன்னிலையில், புன்மையான சமயத்தவரான சமணர்களுடன் மேற்கொண்ட பெரியவாதத்தில், தீயில் வேகாமல் இருந்து வெற்றி தந்த திருப்பதிகத்தின் தலைவரான திருநள்ளாற்றின் இறைவரை வணங்க வேண்டி, வழியில் முன்சென்று வணங்கிய பதிகளையும் போற்ற திரும்பவும் வணங்கி, அன்பர் கூட்டம் சூழ்ந்துவரச் சென்று, நாற்றிசையும் போற்ற வரும் திரு நள்ளாற்றைச் சார்ந்து, நாடுடை நாயகரின் கோயிலை ஞானசம்பந்தர் அடைந்தார்.

குறிப்புரை: முன்னணைந்த பதிகளாவன: திருக்குடவாயில், திருவாஞ்சியம், திருவம்பர், திருப்புகலூர் முதலாயினவாகலாம். நாடுடை நாயகர் – இறைவரின் பெயர் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

2801 சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச் சேர்ந்து
சிவபெருமான் தனைப்பரவிச் செல்லும் போது
சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை
சார்தலும்மற் றதுஅறிந்த சைவ ரெல்லாம்
ஆர்கலியின் கிளர்ச்சியெனச் சங்கு தாரை
அளவிறந்த பல்லியங்கள் முழக்கி ஆர்த்துப்
பார்குலவு தனிக்காளஞ் சின்ன மெல்லாம்
பரசமய கோளரிவந் தான்என் றூத. 904

902.பொழிப்புரை: பெருகவரும் தொண்டர்கள் அருகில் சூழ்ந்து வர, அங்கு முத்துச் சிவிகையினின்றும் இழிந்தருளிச் சென்று, பெருமை உடைய வாயிலை வணங்கி உள்ளே புகுந்து, பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவர் நிலைபெற்று வீற்றிருக்கும் கோயிலின் உள்பக்கத்தேயுள்ள திருச்சுற்றுக்களில் வலமாக வந்து, மகிழ்வுடன் உள்ளே புகுந்து, வள்ளலாரான இறைவரைப் ‘பாடகமெல்லடி’ எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடி நின்று, கண்களினின்றும் நீர் அருவி பெருகப் போற்றினார்.

குறிப்புரை: ‘பாடகமெல்லடி’ எனத் தொடங்கும் பதிகம் நட்ட பாடைப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.1 ப.6). வினாவுரையாக வரும் இப்பதிகப் பாடல் தொறும் வரும் கருத்தை உளங்கொண்டே வரும் பாடலை அருளுகின்றார் சேக்கிழார்.

903.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னன் முன்பு, சமணர் செய்த வாதில் தீயில் இட்ட ஏடு. பச்சையாக இருக்கச் செய்தும், என் மனத்தின்கண் துணையாகியும், ஆலவாயிலில் வெளிப்பட வீற்றிருந்த தன்மைதான் என்ன அதிசயம்! எந்தையே! என நயம் பெறப் போற்றி, நலம் குலாவிப் பன்முறையும் எடுத்துக் கூறும் தமிழ்த் தொடையான திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றி, வெளியே வந்து, அடிமைப் பண்பினால் இனிமை தருகின்ற தொண்டர்களுடன் கூடி அத்திருப்பதியில் தங்கியருளி, நிலையான புகழையுடைய திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்குதற்காகச் சம்பந்தர் திருநள்ளாற்றினை வணங்கி விடை பெற்றுச் செல்வார்,

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளப் பெற்ற பதிகம் ‘ஏடுமலி’ (தி.2 ப.33) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

904.பொழிப்புரை: சிறப்புக்கள் பொருந்திய ‘திருத்தெளிச்சேரி’ யைச் சேர்ந்து இறைவரைப் போற்றி மேற்செல்லுபோது, நற்சார்பு இல்லாத புத்தர்கள் தங்கும் ‘போதிமங்கை’ என்ற ஊரின் அணித்தாக வருதலும், அச்செய்தியை அறிந்த சைவர் எல்லாரும் கடல் கிளர்ந்து எழுந்தது போல் தாரை சங்கு முதலான அளவற்ற பல இயங்களையும் ஒலித்து, உலகம் விளங்கும்படி எக்காளம் திருச்சின்னம் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் பரசமய கோளரி வந்தார் என்று சொல்லி ஊத,

2802 புல்லறிவிற் சாக்கியர்கள் அறிந்தார் கூடிப்
புகலியர்தம் புரவலனார் புகுந்து தங்கள்
எல்லையினில் எழுந்தருளும் பொழுது தொண்டர்
எடுத்தஆர்ப் பொலியாலும் எதிர்முன் சென்று
மல்கியெழுந் திருச்சின்ன ஒலிக ளாலும்
மனங்கொண்ட பொறாமையினால் மருண்டு தங்கள்
கல்வியினில் மேம்பட்ட புத்த நந்தி
முதலான தேரர்க்குங் கனன்று சொன்னார். 905

2803 மற்றவர்கள் வெவ்வுரையும் பிள்ளை யார்முன்
வருசின்னப் பெருகொலியும் மன்னுந் தொண்டர்
பொற்புடைய ஆர்ப்பொலியுஞ் செவியினூடு
புடைத்தநா ராசமெனப் புக்க போது
செற்றமிகு முள்ளத்துப் புத்த நந்தி
செயிர்த் தெழுந்து தேரர்குழாஞ் சூழச்சென்று
வெற்றிபுனை சின்னங்கள் வாதி லெம்மை
வென்றன்றோ பிடிப்பதென வெகுண்டு சொன்னான். 906

குறிப்புரை: கோளரி – சிங்கம். பரசமயம் – பிறசமயங்கள்; பிறசம யங்களாகிய யானைகளைச் சிங்கம் என நின்று வெற்றிகொள்பவர். யானை வடிவால் பெரியதாயினும் ஊக்க மிகுதியிலாதது : ஆதலின் சிங்கம் அதனை வெல்லும் என்பதாம். திருத்தெளிச்சேரியில் அருளிய பதிகம் 'பூவலர்ந்தன' (தி.2 ப.3) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

905.பொழிப்புரை: இதனைப் புல்லிய அறிவுடைய சாக்கியர்களுள் அறிந்தவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, சீகாழியினரின் காவலரான ஞானசம் பந்தர் ஊரின் எல்லையுள் புகுந்தபோது, திருத்தொண்டர்கள் எடுத்த சிவ ஒலிகளின் முழுக்கத்தாலும், அவர்களின் எதிரே முன் அணியில் திரண்டு எழுந்து ஒலிக்கும் திருச்சின்னம் எக்காளம் என்ற இவற்றின் ஒலிகளாலும், தம் உள்ளத்துள் கொண்ட பொறாமையால், மயக்கம் அடைந்து, தம் கல்வியிலே மேம்பட்ட புத்தநந்தி முதலானவர்களுக்குச் சினத்துடன் கூறினர்.

குறிப்புரை: இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

906.பொழிப்புரை: மற்று அவர்களின் கொடிய சொற்களும், அதுபொழுது ஞானசம்பந்தர் முன்வரும் சின்னங்களின் பெருகிய ஒலியும், நிலைபெற்ற தொண்டர்களின் மகிழ்வொலியும் கூடி ஒருசேர வந்து தம் காதினுள் காய்ச்சி அடித்த வேல்நுனிபோல் புகுந்த போது, சினம் மிகுந்த புத்த நந்தி மேலும் சினந்து தம் கூட்டம் சூழ்ந்துவரத் திருக்கூட்டத்தினிடையேபோய் 'வெற்றிக்கறிகுறியாக முழக்கப்படும் சின்னங்கள் எம்மை வாதில் வென்ற பின்னன்றோ

2804 புத்தரினம் புடைசூழப் புத்த நந்தி
பொருவில்ஞா னப்புனிதர் திருமுன் பூதும்
மெய்த்தவிறற் சின்னங்கள் விலக்குங் காலை
வெகுண்டெழுந்த திருத்தொண்டர் வெறுத்து நோக்கி
இத்தகைய செயற்கிவரைத் தடிதல் செய்யா
திதுபொறுக்கில் தங்கணிலை ஏற்ப ரென்று
முத்துநிரைச் சிவிகையின் மேல் மணியை வந்து
முறைபணிந்து புகுந்தபடி மொழிந்து நின்றார். 907

2805 வருமிடத்தில் அழகிதாம் நமக்கு வாதில்
மற்றிவர்தம் பொருள்நிலைமை மறாத வண்ணம்
பொருமிடத்தில் அறிகின்றோம் புத்த நந்தி
பொய்ம்மேற்கோள் எனப்புகலி வேந்தர் கூற
அருமுறைசொல் திருப்பதிகம் எழுது மன்பர்
ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக் காலே
உருமிடித்து விழப்புத்தன் உத்த மாங்கம்
உருண்டுவீழ் கெனப்பொறா உரைமுன் விட்டார். 908

பிடித்தல் வேண்டும்!' எனக் கடுமையாகச் சினந்து சொன்னான்.

குறிப்புரை: அவர்கள் – புத்த நந்தியிடம் சொன்ன சாக்கியர்கள். புடைத்த – காய்ச்சி அடித்த, நாராசம் – அம்பின் நுனி, 'நெருப்பு நுனை யுறீஇக் கருநாராசம் செவிசெறித்தாங்கு' எனவரும் பெருங்கதையும் காண்க.

907.பொழிப்புரை: புத்தர் கூட்டம் தன்னைச் சூழ்ந்து வரப் புத்த நந்தி ஒப்பற்ற ஞானமுடைய தூய பிள்ளையாரின் திருமுன்பு, ஊதப்பட்ட உண்மைத்திறம் உடைய திருச்சின்னங்களை விலக்கிய போது, சினத்துடன் எழுந்த திருத்தொண்டர்கள், அவனது செய்கையை வெறுத்துப் பார்த்து இவ்வாறு செய்யும் கொடிய செயலுக்கு இவர்களை ஒறுக்காது பொறுத்துக் கொண்டு போயின், தங்கள் நிலையையே மேலும் மேற்கொண்டொழுகுவர் என எண்ணி, முத்துக்கள் நிரல்படப் பதித்த சிவிகையில் அமர்ந்துள்ள முடிமணியான பிள்ளையாரிடம் வந்து அவரை முறையாய்த் தொழுது, நேர்ந்த செயலைக் கூறி நின்றனர்.

908.பொழிப்புரை: 'வரும் இடத்தில் இது நேர்தல் நமக்கு அழகியதே! மாறுபாடு கொண்ட இவர்களது பொருளுண்மை மறுக்க இயலாதபடி வாதிடும் இடத்தில், புத்த நந்தியின் பொய் மேற்கொண்டு வரும் கொள்கையின் நிலையை உள்ளபடி காட்டுவோம்' என்று சீகாழித் தலைவர் உரைக்க, அரிய திருமுறைகளாகிய திருப்பதிகங்களை எழுதும் வழக்கத்தையுடைய சம்பந்த சரணாலயர் என்பார், ஆளுடைய பிள்ளையாரின் திருவாக்கின் ஆணையால், 'புத்த நந்தியின் தலை, இடிவிழ உருண்டு வீழக் கடவது' எனத் தாங்கற்கரிய சொல்லை முன்கூறிச் செல்ல விட்டார்.

2806 ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி ஆணை உய்க்க
எதிர்விலக்கும் இடையூற்றை எறிந்து நீக்கும்
மாறில்வலி மந்திரமாம் அசனி போல
வாய்மைஉரைத் திருத்தொண்டர் வாக்கி னாலே
வேறுமொழிப் போர் ஏற்பான் வந்த புத்தன்
மேனியையும் தலையினையும் வெவ்வே றாகக்
கூறுபட நூறியிடப் புத்தர் கூட்டம்
குலைந்தோடி விழுந்துவெருக் கொண்ட தன்றே. 909

2807 மற்றவர்கள் நிலைமையையும் புத்த நந்தி
வாக்கின்போர் ஏற்றவன்தன் தலையும் மெய்யும்
அற்றுவிழ அத்திரவாக் கதனால் அன்பர்
அறுத்ததுவுங் கண்டஅர னடியார் எல்லாம்
வெற்றிதரும் பிள்ளையார் தமக்குச் சென்று
விண்ணப்பஞ் செயவெதிர்ந்த விலக்கு
நீங்கஉற்றவிதி அதுவேயாம் அரனன் றெல்லாம்
ஓதுகென அவ்வொலிவான் உற்ற தன்றே. 910

குறிப்புரை: பிள்ளையாரின் திருப்பதிகங்களை எழுதிவரும் அன்பர் சம்பந்த சரணாலயர் என்றும், அவர் பிள்ளையாரின் அம்மான் முறையினர் என்றும் கூறுவர். அவர் தாம் தொகுத்திருக்கும் சுவடித் திரளில் கயிறு சார்த்திப் பார்த்ததில், 'புத்தர் சமண் கழுக்கையர் பொய் கொளாச் சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின, வித்தக நீறணிவார் வினைப் பகைக்கு, அத்திர மாவன அஞ்செழுத்துமே' (தி.3 ப.22 பா.10) எனவரும் திருப்பாட்டுவர, அதனையே அத்திரமாகக் கூற, அப் புத்தன் தலை வீழ்ந்தது.

909.பொழிப்புரை: விடைக்கொடியையுயர்த்திய சிவபெருமானின் சைவ நெறியின் ஆணையை உலகெங்கும் நடத்த, எதிரே வந்து அடையும் இடையூறுகளை வேர் அறக் களைந்து நீக்கும் ஒப்பில்லாத வலிமையுடைய மந்திரமான இடிபோன்ற உண்மைத் திருவாக்கான சமபந்தரின் திருவாக்கு, வேறுபட்ட மொழிகளால் செய்யும் போரை மேற்கொண்டு வந்த புத்த நந்தியின் உடம்பையும் தலையையும் வெவ்வேறு கூறுபடச் சிதைவு படுத்தியது. அதுபொழுது புத்தர்களின் கூட்டம் விரைந்து அஞ்சி ஓடி நடுங்கியது.

910.பொழிப்புரை: அப் புத்தர்களின் நிலையையும், வாக்கால் போர் செய்ய வந்த புத்த நந்தியின் தலையும் உடலும் வேறாய் அறுபட்டு விழுமாறு அம்பு போன்ற வாக்கினால் தொண்டர் செய்த செயலையும் கண்ட சிவனடியார்கள் எல்லாம், அவ்வெற்றியை அளிக்கும் ஞான சம்பந்தரிடத்துச் சென்று கூறினர், 'எதிர்ப் இடையூறு நீங்கும்படி பொருந்திய இறைவரின் அருள் ஆணை அதுவாகும்;

2808 அஞ்சிஅகன் றோடியஅப் புத்த ரெல்லாம்
அதிசயித்து மீண்டுமுடன் அணைந்து கூடி
வஞ்சனையோ இதுதான்மற் றவர்தஞ்சைவ
வாய்மையோ எனமருண்டு மனத்திற் கொள்வார்
எஞ்சலின்மந் திரவாத மன்றி எம்மோ
டெதிர்ந்து பொருள் பேசுவதற் கிசைவ தென்று
தஞ்செயலின் மிக்குள்ள சாரிபுத்தன்
தன்னையே முன்கொண்டு பின்னுஞ் சார்ந்தார். 911

2809 அத்தன்மை கேட்டருளிச் சண்பை வந்த
அடலேறு திருவுள்ளத் தழகி தென்று
மெத்தமகிழ்ச் சியினோடும் விரைந்து சென்று
வெண்தரளச் சிவிகையினின் றிழிந்து வேறோர்
சத்திரமண் டபத்தின் மிசை ஏறி நீடு
சைவருடன் எழுந்தருளி இருந்து சாரும்
புத்தர்களை அழைக்கவெனத் திருமுன் நின்றார்
புகலிகா வலர்ஏவல் போற்றிச் சென்றார். 912

ஆதலால் சிவ பெருமானை வணங்கி 'அரகர' என்று எல்லாரும் சிவன் நாமத்தை ஓதி முழக்கம் செய்க!' என்று பிள்ளையார் உரைத்தருள, அங்ஙனமே. அனைவரும் 'அரகர' என்று முழங்கினர். அப்பேரொலியானது வானத்தில் அப்பொழுதே சென்று பொருந்தியது

911.பொழிப்புரை: அச்சம் கொண்டு ஓடிய அப்புத்தர் எல்லாம் வியப்படைந்து, மீண்டும் தம்முள் ஒன்று கூடி, 'அந்நிகழ்ச்சிதான் வஞ்சனையால் உண்டானதோ அல்லது அவர்களது சைவ சமயத்தின் உண்மைத் திறத்தால் விளைந்ததோ' என்று மயக்கம் கொண்டு, மனத்தில் அதை எண்ணிக் 'குறைவில்லாத மந்திர வாதத்தாலன்றி எம்முடன் எதிர்த்து உண்மைப் பொருள் இது என்று பொருள் உண்மை பேசி வாதம் செய்வதற்கு இசைவீராக!' என்று தம் சமய நிலையில் மிக்க வலிமையுடைய சாரி புத்தன் என்பவனையே தலை வனாகக் கொண்டு பின்னும் வந்து சாரந்தனர்.

912.பொழிப்புரை: அவர்கள் கூறிய அதனைச் சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய ஞான சம்பந்தர் திருவுள்ளத்தில் 'இது அழகிது!' என்று கொண்டு, மிக்க மகிழ்ச்சி யோடும் விரைவாகச் சென்று, வெண்மை யான முத்துச் சிவிகையினின்று இறங்கி, வேறு ஒரு சத்திரத்தின் மண்டபத்தில் ஏறி, பெருகிய சைவர்களுடனே அமர்ந்து 'முற்கூறிய வண்ணம் எதிர்த்துப் பொருள் பேசச் சார்கின்ற புத்தர்களை அழை யுங்கள்!' என்று சொல்ல, அவரது திருமுன்பு நின்ற தொண்டர்கள், சீகாழித் தலைவரின் ஆணையை ஏற்று, அவ்வாறே புத்தரை அழைக்கச் சென்றனர்.

2810 சென்றவர்கள் தேரர்குழாம் அணைந்து நீங்கள்
செப்பிவரும் பொருள் நிலைமை தெரிக்க எங்கள்
வென்றிமழ இளங்களிறு சண்பை யாளி
வேதபா லகன்மும்மைத் தமிழின் வேந்தன்
நன்றுமகிழ்ந் தழைக்கின்றான் ஈண்ட நீரும்
நண்ணுமெனக் கூறுதலும் நன்மை சாராத்
தன்தகைமைப் புத்தருடன் சாரி புத்தன்
சத்திரமண் டபமுன்பு சார வந்தான். 913

2811 அங்கணைந்து மண்டபத்துப் புத்த ரோடும்
பிள்ளையார் அருகணைய நின்ற போதில்
எங்குநிகழ் திருச்சின்னந் தடுத்த புத்தன்
இருஞ்சிரத்தைப் பொடியாக்கும் எதிரில் அன்பர்
பொங்குபுகழ்ப் புகலிகா வலர்தம் பாதம்
போற்றிஅரு ளாற்சாரி புத்தன் தன்னை
உங்கள்தலை வனும்பொருளும் உரைக்க என்ன
உற்றவா தினைமேற்கொண் டுரைசெய் கின்றான். 914

913.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தரின் ஆணையின்வண்ணம் சென்ற அடியவர்கள், புத்தர் கூட்டத்தை அடைந்து, 'நீங்கள் கூறி வருகின்ற பொருளின் உண்மை நிலையைத் தெரிவிக்குமாறு, எங்களின் வெற்றி பொருந்திய இளங்களிறும் சண்பை நகரத்தவரும் மறைத்தலைவரும் முத்தமிழ் மன்னருமான ஞானசம்பந்தப் பெருமான் மகிழ்ந்து அழைக் கின்றார்; நீங்கள் வாருங்கள்!' எனக் கூறவும், அதைக்கேட்டு, நன்னெறியை இதுவரை சாராத புத்தர்களுடனே கூடிச் சாரி புத்தன் சத்திர மண்டபத்தின் முன்னே வந்தான்.

குறிப்புரை: தேரர் – புத்தர்.

914.பொழிப்புரை: அங்குச் சென்ற சாரிபுத்தன், மண்டபத்தில் புத்தர்களுடன் கூடிப் பிள்ளையார் அருகில் நெருங்கி நின்ற அமை யத்து, எங்கள் ஆணை செலுத்துகின்ற திருச்சின்னத்தைத் தடுத்த புத்த நந்தியின் பெரிய தலையை அழிவு செய்த ஒப்பில்லாத அன்பரான சம்பந்த சரணாலயர், மேன்மேலும் பெருகும் புகழையுடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளைப் போற்றி, அவரது அருளைப் பெற்று, வாதத்தில் புகுவாராய்ச் சாரி புத்தனைப் பார்த்து, 'உங்கள் தலைவனான கடவுளையும் அவன் கூறும் பொருளான வீடுபேற்றையும் இன்ன தன்மைய எனப் பேசுவாயாக!' என்று சொல்ல, பொருந்திய சமயவாதத்தை மேற்கொண்டு அச்சாரி புத்தன் சொல்கின்றவனாய்,

915.பொழிப்புரை: எல்லாக் கற்பங்களிலும் அளவற்ற பிறப்பு வகைகளில் பிறந்தும் இறந்தும் அந்நிலையினின்றும் மாறி வீடு பெறுகின்ற கணபங்க இயல்பு கூறும்

2812 கற்பங்கள் அனைத்தினிலும் பிறந்து வீந்து
கதிமாறுங் கணபங்க இயல்பு தன்னில்
பொற்புடைய தானமே தவமே நன்மை
புரிந்தநிலை யோகமே பொருந்தச் செய்ய
உற்பவிக்கும் ஒழிவின்றி உரைத்த ஞானத்
தொழியாத பேரின்ப முத்தி பெற்றான்
பற்பலரும் பிழைத்துய்ய அறமுன் சொன்ன
பான்மையான் யாங்கள்தொழும் பரமன் என்றான். 915

2813 என்றுரைத்த சாரிபுத்தன் எதிர்வந் தேற்ற
இருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அன்பர் தாமும்
நன்றுமது தலைவன்தான் பெற்றா னென்று
நாட்டுகின்ற முத்திதான் யாவ தென்றார்
நின்றவுரு வேதனையே குறிப்புச் செய்கை
நேர்நின்ற ஞானமென நிகழ்ந்து ஐந்தும்
ஒன்றியகந் தத்தழிவே முத்தி யென்ன
உரைசெய்தான் பிடகத்தின் உணர்வு மிக்கான். 916

புத்த சமயத்தில், அழகு உடைய தானம், தவம், பண்பு, மிகுந்த யோகம் என்னும் இவற்றைத் தான் பொருந்தும்படி செய்யவே, அதனால் உண்டாகும் நீங்குதல் இல்லாத நிலையில், சொன்ன ஞானத்தால், அழியாத பேரின்பம் தரும் கந்தவீடு பெற்றவன். பலரும் பிறவித் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி உய்யும் பொருட் டாக அறங்கள் பலவற்றை முன்னே சொன்ன அருள் உடையவன், அவனே, நாங்கள் தொழும் கடவுளாவான்' எனச் சொன்னான்.

குறிப்புரை: கற்பங்கள் – 432 கோடி ஆண்டுகள் கொண்ட கால எல்லை. பிறப்புவகை – வினைக்கீடாக வரும் மக்கள், தேவ, பிரம, நாக, விலங்கு, பேய் எனவரும் அறுவகைப் பிறப்புக்கள். கணபங்கம் – கணந்தொறும் அழிவது. ஈண்டுக் கணம் என்பது ஷணம் என்பதன் திரிபாகும். இதற்குரிய கால அளவாவது நூறு தாமரை இதழ்களை அடுக்கி, ஊசியினால் குத்த, அவற்றுள் எட்டு இதழ்கள் அறும் காலமாம். இவ்வியல்பைக் கூறுவது புத்த சமயமாகும். புத்தர் இருபத்து நால்வர் என்றும், இவர்களுள் இறுதியாக நின்ற கௌதம புத்தனே இங்குக் கூறப்படும் ஆதி புத்தன் என்றும் கூறுவர். இப்புத்தனைப் பற்றிய வரலாறு:– இவன் தன் தாயின் வலது இடையில் பிறந்து, பின் ஆறு நாள்களில் அத் தாயை உயிர்துறக்கச் செய்தவன். உயிர்கள் உய்தற்கென எண்ணற்ற கற்பங்களில், எண்ணற்ற பிறப்புக்களில் பிறந்தும் இறந்தும் உயிர்கட்கு உறுதி செய்து, பின் அந்நிலை மாறி, வீடு பெற்றவன். (புத்த சரித்திரக் குறிப்பு).

916.பொழிப்புரை: இவ்வாறு கூறிய தன் தலைவன் தன்மை பற்றி விடை சொன்ன

2814 ஆங்கவன்தான் உரைத்தமொழி கேட்ட அன்பர்
அதனைஅநு வாதஞ்செய் தவனை நோக்கித்
தாங்கியஞா னத்துடனாம் கந்தம் ஐந்தும்
தாம்வீந்து கெட்டனவேல் தலைவன் தானும்
ஈங்குளன் என் றவனுக்கு விடயமாக
யாவையுமுன் இயற்றுதற்கு விகார மேசெய்
தோங்குவடி வமைத்துவிழ வெடுக்கும் பூசை
கொள்வார்ஆர் உரைக்கவென உரைக்க லுற்றான். 917

சாரி புத்தன் முன்னம், வாதத்தை ஏற்று நின்ற பெரிய தவத்தையும், பெருந் தன்மையையும் உடைய அன்பரும், ‘உங்கள் தலைவன் பெற்ற பேறு என உங்கள் சமயம் உறுதிப்படக் கூறும் வீடு பேற்றின் இயல்புதான் யாது ?’ என வினவினார். நின்ற உரு, வேதனை, குறிப்பு, செய்கை, நேரே நின்ற ஞானம் என நிகழும் ஐந்தும் கூடிய பஞ்ச கந்தத்தின் அழிவே முத்தியாவது எனத் திரிபிடகம் என்ற புத்த சமய நூலில் அறிவுமிக்க சாரி புத்தன் கூறினான்.

குறிப்புரை: பஞ்ச கந்தங்கள் : 1. உரு – காணப்படும் பெயரின் கருக் கெல்லாம் காரணமாகிய பொருளை யுணர்வது அது. ஐவகையான் வரும் உணர்வுகள். அவை: நிலம், நீர், தீ, வளி ஆகிய நான்கும் அவற் றிற்குக் காரணமான வன்மை, சுவை, நிறம், மணம் எனும் நான்கும் ஆக எண்வகைப் பொருள்வழி வரும் உணர்வு. 2. வேதனை மூன்று: அவை: சுக அறிவு, துக்க அறிவு, சுகதுக்க அறிவு என்பன. 3. குறிப்பு ஆறு: வாய், கண், மூக்கு, செவி, மனம் என்பனவற்றான் வரும் பொதுவும் சிறப்புமாகிய உணர்வு. 4. பாவனை: மனம், மொழி, மெய்களால் வரும் பக்குவம். இதற்கு ஏதுவாக அமைவன. தீக்குணம் பத்தும் நற்குணம் பத்துமாம். தீக்குணங்களாவன: பொய்சொல்லல், கோட்சொல்லல், சினந்து சொல்லல், பயனில சொல்லல் எனச் சொல் லின் வழிவரும் குணம் நான்கு; களவுக்குப் போதல், வறிதே தொழில் செய்தல், கொலை செய்தல் என உடம்பின் வழிவரும் குணம் மூன்று ; கொலை நினைத்தல், காமப்பற்று, ஆசை என மனத்தின் வழிவரும் குணம் மூன்று; ஆகப் பத்து. நற்குணங்களாவன: மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியவை கூறல், பயன்படுசொல் எனச் சொல் குணம் நான்கு; பள்ளி வலம் வரல், தவம் புரிதல், தானஞ்செய்தல், என உடற்குணம் மூன்று; அருள்நினைவு, ஆசையறுத்தல், தவப்பற்று என மனத்தின் குணம் மூன்று; ஆகப் பத்து செய்கை மூன்று ; இவை மனம் மொழி மெய்களால் வருவன. விஞ்ஞானம் 5. அறிவுடையாரிடத்து நின்று அதன் வழிப்படும் உணர்வு. அவை சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், சித்தம் என்பன.

917.பொழிப்புரை: அப்போது அந்தச் சாரி புத்தன் உரைத்ததைக் கேட்ட அன்பரான சம்பந்த சரணாலயர், அவன் கூறிய மொழியைத் தாம் எடுத்து மொழிந்து, அவனைப் பார்த்து, அவன் (புத்தன்) முன் தங்கியிருந்த ஞானம்

2815 கந்தமாம் வினையுடம்பு நீங்கி எங்கோன்
கலந்துளன்முத் தியில்என்றான் என்னக் காணும்
இந்திரியங் கண்முதலாம் கரணந் தானும்
இல்லையேல் அவனுணர்ச்சி யில்லை யென்றார்
முந்தையறி விலனாகி உறங்கி னானை
நிந்தித்து மொழிந் துடல்மீ தாடினார்க்கு
வந்தவினைப் பயன்போல வழிபட் டார்க்கும்
வருமன்றோ நன்மையென மறுத்துச் சொன்னான். 918

2816 சொன்னவுரை கேட்டருளி அன்பர் தாமும்
தொடர்ந்தவழி பாடுபல கொள்கின் றானுக்
கன்னவற்றி னுடன்பாடும் எதிர்வு மில்லை
ஆனபோ தவன்பெறுதல் இல்லை யென்றார்
முன்னவற்றி னுடன்பாடும் எதிர்வுமின்றி
முறுகுதுயில் உற்றானை முனிந்து கொன்றால்
இன்னுயிர்போய்க் கொலையாகி முடிந்த தன்றோ
இப்படியால் எம்மிறைவற் கெய்தும் என்றார். 919

முதலான ஐந்து கந்தங்களும் தாம் ஒருங்கே அழிந்து கெட்டவனானால், அத்தலைவன்தானே அங்கு வீற்றிருக்கின் றான் என்று கொண்டு, அவன் கொள்ளும்படி எல்லாவற்றையும் செய்வதற்காக, விகாரம் என்னும் கோயில் எடுப்பித்து, அதனுள் அவனது பெரிய வடிவத்தையும் வைத்து, விழாச்செய்யும் பூசையை ஏற்றுக்கொள்பவர் யார் கூறுக ? என்று

918.பொழிப்புரை: இருவினை காரணமாக வந்த ஐவகை உணர்வு கொண்ட உடம்பு கெட, எம் தலைவன் முத்தியில் சேர்ந்திருக்கின்றான், அதனால் கோயிலும் விழாவும் எடுப்பது பொருந்தும் என்று சாரி புத்தன் உரைத்திட, அவன் அங்ஙனம் முத்தியில் சேர்ந்திருக்கும் உன் தலைவனுக்குப் பொருள்களை உணரும் கருவிகளான கண் முதலாய கருவிகள் இல்லாது ஒழிந்ததால், அவனுக்கு உணர்வு தோன்றல் இல்லையாகும் என்று சம்பந்த சரணாலயர் மறுத்துச் சொன்னார் ‘முற்பட்ட உணர்வு கெட்டு உறங்குபவனை கழித்துத் தூற்றி அவன் உடலின் மீது மிதித்தாடிய ஒருவனுக்கு;’ அதனால் தீவினைப் பயன் வருவதைப் போல், ஐந்து கந்தமும் கெட்டு முத்தியடைந்த எம் முதல் வனை வணங்கியவர்க்கும் அந்த நல்வினைப் பயன் வரும் அன்றோ !’ எனச் சாரிபுத்தன் மறுத்துச் சொன்னான்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

919.பொழிப்புரை: சாரிபுத்தனின் இம்மறு மொழியைக் கேட்ட அன்பரான சம்பந்த சரணாலயரும், நீ தொடர்ந்து வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளும் உன் தலைவனுக்கு,

2817 இப்படியால் எய்துமென இசைத்துநீ இங்கு
எடுத்துக்காட் டியதுயிலும்இயல்பி னான்போல்
மெய்ப்படிய கரணங்கள் உயிர்தா மிங்கு
வேண்டுதியா னும்மிறைவற் கான போது
செப்பியஅக் கந்தத்தின் விளைவின் றாகித்
திரிவில்லா முத்தியிற்சென் றிலனும் ஆனான்
அப்படியக் கந்தத்துள் அறிவுங் கெட்டால்
அம்முத்தி யுடன்இன்ப மணையா தென்றார். 920

2818 அவ்வுரைகேட் டெதிர்மாற்றம் அறைவ தின்றி
அணைந்துளன் அம் முத்தியெனும் அதுவும் பாழாம்
கவ்வையில்நின் றவனையெதிர் நோக்கி ஞானக்
கடலமுதம் அனையவர்தங் காத லன்பர்
பொய்வகையே முத்தியினிற் போனான் முன்பே
பொருளெல்லாம் உணர்ந்துரைத்துப் போனான்ன்றாய்
எவ்வகையால் அவனெல்லாம் உணர்ந்த தீதும்
இல்லதுரைப் பாய்எனினும் ஏற்போ மென்றார். 921

உணர்ந்து கொள்வதற்குரிய கருவிகள் இல்லாமையால் அவற்றில் விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லை. அங்ஙனமாயின் அவ்வாறான வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதும் இல்லை!' என்று சொன்னார். தன் முன்புள்ள பொருள்களில் விருப்பும் வெறுப்பும் இன்றி நல்ல உறக்கத்தை உடைய ஒருவனைச் சினந்து கொன்றால், அங்ஙனம் கொல்லப்பட்டவனுக்கு உயிர் போகும். கொன்றவனுக்கு கொலைப் பழியும் வந்து சேரும் அன்றோ ? இவ்வாறே எம் இறைவ னுக்கும் எம் வழிபாடு சென்று பொருந்தும் என்று சாரி புத்தன் உரைத்தான்.

குறிப்புரை : முறுகு துயில் – மிகுதியான தூக்கம்.

920.பொழிப்புரை : இங்ஙனம் வழிபாட்டில் பயன் தருதல் எம் தலைவன்பாலும் பொருந்தும் என்று நீ இங்கு மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டிய, உடன்பாடு மறுப்பும் இல்லாது உறங்குபவனின் தன்மை போல், உடம்பில் உள்ள கரணங்களும் உயிரும் ஈண்டு இச்செயலுக்கு வழிபாடு கொண்டு பயன்படும் நிலைக்கு உன் தலைவனுக்கு இருக்க வேண்டும் அன்றோ! அங்ஙனம் உடலும் கரணமும் உயிரும் வழிபாடு கொள்ளும் நிலையில் உள்ளவன் ஆனபோது உன்னால் முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்து கந்தத்தின் விளைவும் இல்லாது போகவே உம் தலைவனான அவன் முத்தியில் சேர்ந்தவன் அல்லன் ஆகின்றான். அங்ஙனம் அக்கந்தத்தின் அறிவும் கெடுமே ஆனால் அந்த முத்தியுடன் இன்பம் சேராது என்று சம்பந்த சரணாலயர் மொழிந்தார்.

2819 உணர்வுபொதுச் சிறப்பென்ன இரண்டின் முன்ன
துளவான மரப்பொதுமை உணர்தல் ஏனைப்
புணர்சிறப்பு மரங்களில்வைத் தின்ன தென்றல்
இப்படியால் வரம்பில்லாப் பொருள்கள் எல்லாம்
கொணரும்விற கினைக்குவைசெய் திடினும் வேறு
குறைத்தவற்றைத் தனித்ததனியே இடினும் வெந்தீத்
துணர்கதுவிச் சுடவல்ல வாறு போலத்
தொகுத்தும்விரித் துந்தெரிக்குந் தொல்லோன்என்றான். 922

921.பொழிப்புரை: அம்மொழியைக் கேட்டு அதற்கு எதிராக ஒன்றும் கூறுவதற்கின்றி, அம் முத்தியில் தலைவன் சேர்ந்துள்ளான் எனச் சொல்லப்பட்டதும் பாழாய் முடிந்த சிறுமையுடன், வருத்தத்தோடு சாரி புத்தன் நின்றான். அத்தகையவனை மீண்டும் பார்த்து, ஞானம் என்ற கடலில் கடைந்தெடுத்த அமுதம் போன்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரின் அன்பரான சம்பந்த சரணாலயர், கந்தங்கள் அவிந்து பொய்யாய் முடிந்தபின் முத்தியில் சேர்பவனான உன் தலைவன் அதற்கு முன்பே, எல்லாப் பொருள்களையும் உணர்ந்து அறம் உரைத்துச் சென்றான் என்று கூறினாய்! அவன் அவ்வாறு எல்லாவற்றையும் எங்ஙனம் முழுதும் உணர்ந்து கொண்டவன் ஆனான் ? எனவே அனைத்தையும் உணர்ந்து கொண்டான் என்பதும் இல்லையாகின்றது ! இதற்கு மறுமொழி கூறுவாயாயின் அதனை யாம் ஏற்றுக் கொள்வோம் என்று சொன்னார்.

குறிப்புரை: எவையும் கணம் தொறும் அழியும் என்று கொண்ட உம் தலைவனுக்கு ஒன்றுணர ஒன்றழிய இவ்வாறே முழுதும் அழியுமே யன்றி, எல்லாப் பொருள்களையும் முற்ற உணர்ந்தவன் என்றல் எங்ஙனம் ? என்பது வினா.

922.பொழிப்புரை: உணர்வு என்பது ‘பொது’, ‘சிறப்பு’ என இரு வகைப்படும். அவற்றுள் பொதுவுணர்வு, ஒரு காட்டில் உள்ள மரங் களை மரம் எனப் பொதுவாய் உணர்வது. மற்ற சிறப்பு உணர்வாவது, அக்காட்டில் உள்ள மரங்களை இன்னவகை என்று பிரித்து உணர்வது. இங்ஙனமே எல்லாப் பொருள்களின் உணர்வும் ஆகும். கொண்டு வரும் விறகுகளைக் கூட்டித் தீயில் மொத்தமாக இட்டாலும், அங்ஙன மில்லாது வெவ்வேறாக வெட்டித் தனித்தனியே தீயில் இட்டாலும் வெப்பமுடைய தீயின் கொழுந்து அதைச்சுட்டு நாசமாக்க வல்லவாறு போல், தொகையாய்க் கூட்டியும் தனித்தனியே விரித்தும் பழைய வனான எம் இறைவன் தெரிவிப்பான் எனச் சாரி புத்தன் கூறினான்.

குறிப்புரை: மரக்காட்டினைப் பொதுவும் சிறப்புமாக உணர்தல் போல, உலகியலுண்மையையும் பொதுவும் சிறப்புமாக உணரவும் உரைக்கவும் வல்லானாய எம் முதல்வன், முத்தியடையும் முன்னும் பின்னுமாக அவற்றை உரைத்துச் சொன்னான். அவ்விருவகை உணர் வும் ஒன்றேயாதல், விறகுக் கட்டைச் சேர்த்து எரிப்பினும், தனித்து எரிப் பினும் ஒன்றேயாதல் போலவாம் என உவமைப் பொருட்படுத்துக் கூறினான் புத்தன்.

2820 எடுத்துரைத்த புத்தனெதிர் இயம்பு மன்பர்
எரியுணர்வுக் கெடுத்துக்காட் டாகச் சொன்னாய்
அடுத்தவுணர் உருவுடைய தன்று சொன்ன
அனல்வடிவிற் றாம் அதுவும் அறிதி நுங்கோன்
தொடுத்தநிகழ் காலமே யன்றி ஏனைத்
தொடர்ந்தஇரு காலமுந்தொக் கறியுமாகில்
கடுத்தளி நிகழ்காலத் திட்ட தல்லால்
காணாத காலத்துக் கதுவா தென்றார். 923

2821 ஆதலினால் உன்னிறைவன் பொருள்கள் எல்லாம்
அறிந்ததுநும் முத்திபோல் ஆயிற் றன்றே
ஏதமாம் இவ்வறிவால் உரைத்த நூலும்
என்றவனுக் கேற்குமா றருளிச் செய்ய
வாதமா றொன்றின்றித் தோற்றான் புத்தன்
மற்றவனை வென்றருளிப் புகலி மன்னர்
பாததா மரைபணிந்தார் அன்பர் தங்கள்
பான்மையழி புத்தர்களும் பணிந்து வீழ்ந்தார். 924

923.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டி விடை கூறிய சாரி புத்தன் எதிரில், வாதம் கூறும் அன்பர், 'நீ, தீயின் செயலுக்குக் காட்டாக உணர்வின் செயலைக் கூறினாய். ஆனால் பொருள்களை அடுத்து நின்ற உணர்வு, வடிவுடையதன்று. அந்த உணர்வுக்குக் காட்டாகக் கூறிய தீயோ வடிவுடையது. அதையும் நீ அறிவாயாக! அன்றியும் உம் இறைவன், நிகழ்காலமன்றி மற்ற இறந்த காலமும் எதிர்காலமும் அறிபவனாயின், அவன் அவ்வாறு அறியும் முக்கால உணர்வுக்கு நீ எடுத்துக் காட்டிய பொருளான எரிக்குந் தீ காட்டாகாது. காரணம் அது நிகழ்காலத்தில் இட்டபோது சுடுவதே அல்லாது, மற்ற ஏனை இரு காலங்களிலும் சுடாதாகும்' என்றார்.

924.பொழிப்புரை: ஆதலால், நீ காட்டிய பொருள் பொருத்தமானதாக இல்லாததால் உம் தலைவன் எல்லாப் பொருள்களையும் முழுவதும் ஒருங்கே உணர்ந்த செய்தியும், நீ கூறிய முத்தி இலக்க ணமும் பாழாய் முடிந்தவாறுபோல், இதுவும் பாழாய் முடிந்தது. இத்தகைய நிரம்பாத அறிவால் அவன் உரைத்த உம் பிடக நூலும் குற்றமுடையதாகும் என்று அந்தச் சாரி புத்தனுக்கு ஏற்கும் வகையில் உண்மையை உணர்த்தச் சாரி புத்தன் அதன்மேல் வாதிடுவதற்கு ஒன்றுமின்றித் தோல்வியுற்றான். அன்பரான சம்பந்த சரணாலயரும், மாறுபட்ட அவனை இங்ஙனம் வென்று அருளி, சீகாழி மன்னரான பிள்ளையாரின் திருவடித் தாமரைகளை வணங்கினார். தங்கள் சமயத் தன்மை அழிந்த புத்தர்களும் ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளில் பணிந்து விழுந்தனர்.

2822 புந்தியினால் அவருரைத்த பொருளின் தன்மை
பொருளன்றாம் படியன்பர் பொருந்தக் கூற
மந்தவுணர் வுடையவரை நோக்கிச் சைவம்
அல்லாது மற்றொன்றும் இல்லை யென்றே
அந்தமில்சீர் மறைகள்ஆ கமங்கள் ஏனை
அகிலகலைப் பொருளுணர்ந்தார் அருளிச் செய்யச்
சிந்தையினில் அதுதெளிந்து புத்தர் சண்பைத்
திருமறையோர் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந்தார். 925

2823 அன்றவர்க்குக் கவுணியர்கோன் கருணை நோக்கம்
அணை தலினால் அறிவின்மை அகன்று நீங்கி
முன்தொழுது விழுந்தெழுந்து சைவ ரானார்
முகைமலர்மா ரியின்வெள்ளம் பொழிந்த தெங்கும்
நின்றனவும்சரிப்பனவும் சைவ மேயாம்
நிலைமையவர்க் கருள்செய்து சண்பை வேந்தர்
சென்றுசிவ னார்பதிகள் பணிய வேண்டித்
திருக்கடவூர் அதன்மருங்கு சேர வந்தார். 926

925.பொழிப்புரை: அறிவையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு, அப் புத்தர்கள் கூறிய பொருள் உண்மைகள் உண்மை அல்லவாகி முடியும் இயல்பைச் சம்பந்த சரணாலயர் பொருத்தமாக எடுத்துச் சொல்ல, மந்தமான அறிவுடைய அப் புத்தர்களைப் பார்த்துச் 'சைவத் திறமே அல்லாது மற்றொன்றும் இல்லை' என்று அழிவற்ற சிறப்புடைய மறைகளையும் ஆகமங்களையும் அவற்றின் வழிவரும் மற்ற அள வற்ற கலைப் பொருள்களையும் உணர்ந்த ஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்ய, அவ்வுண்மை உணர்ந்த புத்தர்கள், சீகாழியில் தோன்றிய அந்தணராய பிள்ளையாரின் செம்மையான திருவடிகளைச் சென்று வணங்கினர்.

926.பொழிப்புரை: அன்று அப்புத்தர்களுக்குச் சீகாழித் தலைவரான குருமூர்த்திகளின் அருட்பார்வை பட்டதால், அறிவை மறைக்கும் தன்மையுடைய ஆணவம் தம்மை விட்டு நீங்கிய நிலையில், அப் புத்தர்கள், ஞானசம்பந்தரின் திருமுன்பு விழுந்து வணங்கி எழுந்து அவரால் திருநீறு தரப்பெற்று, அணிந்து சைவர் ஆயினர். தேவர்களின் மலர்மழை எங்கும் பொழிந்தது. 'நிற்பனவும் நடப்பனவுமான எல்லா உயிர் வகைகளும் சைவமே யாகும்' என்ற நிலைமையை அப்புத்தர் கள் அறிந்து உய்யுமாறு அருளிச் செய்து, சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் சிவபெருமான் எழுந்தருளிய மற்றப் பதிகளுக்கும் சென்று வணங்கும் பொருட்டுத் திருக்கடவூரின் அருகே வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: 'நிற்பனவும் நடப்பனவும் சைவமே' என்றது, உயிர்த் தொகை யனைத்தும் சிவபெருமானோடு சம்பந்தமுடையவாய், அப்பெருமானின் ஐந்தொழில்களில் ஆட்பட்டு ஒரு கால எல்லையில் அழியத் தக்கனவாய் அமைந்தமையைக் காட்டுகிறது.

2824 அந்நகரில் அடியார்கள்
எதிர்கொள்ள புக்கருளிக்
கொன்னவிலுங் கூற்றுதைத்தார்
குரைகழல்கள் பணிந்தேத்தி
மன்னியமர்ந் துறையுநாள்
வாகீச மாமுனிவர்
எந்நகரில் எழுந்தருளிற்
றென்றடியார் தமைவினவ. 927

2825 அங்கவரும் அடிபோற்றி
ஆண்டஅர செழுந்தருளிப்
பொங்குபுனற் பூந்துருத்தி
நகரின்கண் போற்றிசைத்துத்
தங்குதிருத் தொண்டுசெயும்
மகிழ்ச்சியினாற் சார்ந்தருளி
எங்குநிகழ்ந் திடஇருந்த
படியெல்லாம் இயம்பினார். 928

2826 அப்பரிசங் கவர்மொழிய
ஆண்டஅர சினைக்காணும்
ஒப்பரிய பெருவிருப்பு
மிக்கோங்க ஒளிபெருகும்
மைப்பொருவு கறைக்கண்டர்
கழல்வணங்கி அருள்பெற்றுச்
செப்பரிய புகழ்ப்புகலிப்
பிள்ளையார் செல்கின்றார். 929

927.பொழிப்புரை: அத்திருக்கடவூரில், தொண்டர்கள் தம்மை வரவேற்க, ஞான சம்பந்தர் திருக்கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளி, உயிரைப் பிரிக்கவரும் இயமனை உதைத்த இறைவரின் ஒலிக்கும் கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றி, விரும்பி அங்குத் தங்யிருக்கும் நாள்களில், 'திருநாவுக்கரசு நாயனார் எந்தத் திருநகரில் எழுந்தருளியுள்ளார் ?' என்று அடியவர்களைக் கேட்டருள.

928.பொழிப்புரை: அப்பொழுது அவ்வடியவர்களும் ஞானசம்பந் தரின் திருவடி களை வணங்கிப்போற்றி நின்று, ஆண்ட அரசு, பெருகும் நீர் வளம் உடைய காவிரி சூழ்ந்த திருப்பூந்துருத்தியில் எழுந் தருளி, இறைவரைப் போற்றி, அங்குத் தங்கித் திருத்தொண்டு செய்யும் மகிழ்ச்சியால் எங்கும் தம்பண்பு நிலவுமாறு இருந்தருளும் பாங்கை யெல்லாம் எடுத்து மொழிந்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

2827 பூவிரியுந் தடஞ்சோலை
புடைபரப்பப் புனல்பரக்கும்
காவிரியின் தென்கரைபோய்க்
கண்ணுதலார் மகிழ்ந்தஇடம்
மேவிஇனி தமர்ந்திறைஞ்சி
விருப்புறுமெய்த் தொண்டரொடு
நாவரசர் உழைச்சண்பை
நகரரசர் நண்ணுவார். 930

2828 அந்தணர்சூ ளாமணியார்
பூந்துருத்திக் கணித்தாக
வந்தருளும் பெருவார்த்தை
வாகீசர் கேட்டருளி
நந்தமையா ளுடையவரை
நாம்எதிர்சென் றிறைஞ்சுவது
முந்தைவினைப் பயனென்று
முகமலர அகமலர்வார் 931

929.பொழிப்புரை: அவ்வாறு கூற, நாவுக்கரசரைக் கண்டு மகிழ வேண்டும் என்ற ஒப்பில்லாத அரிய பெருவிருப்பம் மிக்கு, ஒளிமிகும் கருமை பொருந்திய கழுத்தையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, அவரது அருள் விடையைப் பெற்றுச் சொலற்கரிய புகழு டைய சீகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர் செல்கின்றாராகி,

930.பொழிப்புரை: மலர்கள் மலரும் பெரிய சோலைகள் நிலவ, நீர் பரந்து ஓடுகின்ற காவிரி ஆற்றின் தென்கரை வழியாய்ச் சென்று, நெற் றிக் கண்ணையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகளை அடைந்து, இனிதாய் விரும்பி வணங்கிச் சென்று, விருப்பம் பொருந்திய உண்மை வாய்ந்த அடியவர்களுடன் நாவுக்கரசரிடம் ஞானசம் பந்தப் பெருமான் நண்ணுவாராகி,

குறிப்புரை: திருக்கடவூருக்கும் திருப்பூந்துருத்திக்கும் இடைப்பட்ட திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்றுள்ளார் பிள்ளையார். அப்பதிகள் இவை என அறிதற்கு இயன்றிலது.

931.பொழிப்புரை: மறையவர்களின் மணிமுடியாய் விளங்கும் ஞானசம்பந்தர் திருப்பூந்துருத்திக்கு அண்மையாய் வந்தருளுகின்ற பெருமொழியைக் கேட்ட, நாவரசுப் பெருந்தகையாரும் 'நம்மை ஆளாகவுடைய பிள்ளையாரை நாம் எதிர் கொண்டு வணங்குவது முற்பிறவியில் செய்த நல்வினையின் பயனாகப் பெறக் கூடியதாகும்' என எண்ணி அகமும் முகமும் மலர,

2829 எதிர்சென்று பணிவனென
எழுகின்ற பெருவிருப்பால்
நதிதங்கு சடைமுடியார்
நற்பதங்கள் தொழுதந்தப்
பதிநின்றும் புறப்பட்டுப்
பரசமயஞ் சிதைத்தவர்பால்
முதிர்கின்ற பெருந்தவத்தோர்
முன்னெய்த வந்தணைந்தார். 932

2830 திருச்சின்னம் பணிமாறக்
கேட்டநாற் றிசையுள்ளோர்
பெருக்கின்ற ஆர்வத்தால்
பிள்ளையார் தமைச்சூழ்ந்த
நெருக்கினிடை யவர்காணா
வகைநிலத்துப் பணிந்துள்ளம்
உருக்கியெழு மனம்பொங்கத்
தொண்டர்குழாத் துடன்அணைந்தார். 933

2831 வந்தணைந்த வாகீசர்
வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணித் திருமுத்தின்
சிவிகையினைத் தாங்கியே
சிந்தைகளிப் புறவருவார்
திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறொன்று
நிகழ்ந்திடமுன் புகல்கின்றார். 934

932.பொழிப்புரை: 'எதிர் கொண்டு வணங்குவன்' என்று, தம் உள்ளத்தில் மேன்மேலும் எழும் பெருவிருப்பத்தால், கங்கை சூடிய சடை யாரின் நல்ல திருவடிகளைத் தொழுது, அத்திருப்பதியினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்று, பிறசமயங்களின் தீங்கை அழித்த பிள்ளையார் இடத்து, முதிரும் பெருந்தவத்தவர்களான அடியவர்களின் முன் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

933.பொழிப்புரை: திருச்சின்னம் பிள்ளையாரின் புகழ்களை எடுத்து முழங்கக் கேட்டவர்களான நாற்றிசைகளிலிருந்தும் வந்த அன்பர்கள், பெருகும் ஆசையால் ஞானசம்பந்தரைச் சூழ்ந்து வரும் நெருக்கத்தில், ஞானசம்பந்தர் காணாத வகையில் நிலத்தில் விழுந்து பணிந்து, உள்ளத்தை உருக்கி எழும் மனம் ஓங்கத் திருத்தொண்டர் கூட்டத் துடன் சேர்ந்தார்.

2832 அப்பர்தாம் எங்குற்றார்
இப்பொழுதென் றருள்செய்யச்
செப்பரிய புகழ்த்திருநா
வுக்கரசர் செப்புவார்
ஒப்பரிய தவஞ்செய்தேன்
ஆதலினால் உம்மடிகள்
இப்பொழுது தாங்கிவரப்
பெற்றுய்ந்தேன் யான்என்றார். 935

2833 அவ்வார்த்தை கேட்டஞ்சி
அவனியின்மேல் இழிந்தருளி
இவ்வாறு செய்தருளிற்
றென்னாம்என் றிறைஞ்சுதலும்
செவ்வாறு மொழிநாவர்
திருஞான சம்பந்தர்க்
கெவ்வாறு செயத்தகுவ
தென்றெதிரே இறைஞ்சினார். 936

குறிப்புரை: இப்பாடல் சில பதிப்புகளில் இல்லை.

934.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் தொண்டர் கூட்டத்துள் வந்து சேர்ந்த திருநாவுக்கரசர், கொடைத்தன்மை வாய்ந்த சீகாழிப் பதியை வாழ் விக்க வந்தருளிய பிள்ளையாரது அழகிய முத்துச் சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களுடன் கூடி, தாமும் தாங்கி உள்ளக் களிப்புடனே வருவாராக, திருஞானசம்பந்தர் தம் உள்ளத்தில் திருவருட் குறிப்பாற் வேறொரு உணர்ச்சி உண்டானதால் முற்படக் கூறுவாராய்,

குறிப்புரை: வேறொரு உணர்ச்சி – அப்பரைப்பற்றிய நினைவு ணர்ச்சி.

935.பொழிப்புரை: ‘அப்பர் தாம் இப்போது எங்கு எழுந்தருளினார் ?’ என்று வினவியருள, சொலற்கரிய புகழையுடைய திருநாவுக்கரசரும் விடை தருபவராய் ‘ஒப்பற்ற தவத்தை முன்னே செய்தேனாதலின் இப்போது உம் திருவடிகளைத் தாங்கிவரும் பெரும்பேற்றை அடைந்து உய்ந்தேன்’ என்று அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

936.பொழிப்புரை: அத்திருமொழிகளைக் கேட்டு அச்சம் கொண்ட ஞானசம்பந்தர், சிவிகையினின்றும் இறங்கியருளி, ‘இவ்வாறு தாங் கள் செய்தருளுவது என்னோ ?’ எனப் பதைப்புடன், வணங்குதலும் செம்மையே மொழியும் நாவுடைய அரசரும் ‘திருஞானசம்பந்த ருக்கு, வேறு யாது செய்தல் தக்கதாகும் ?’ எனக் கூறி வணங்கினார்.

2834 சூழ்ந்துமிடைந் தருகணையுந்
தொண்டரெல்லாம் அதுகண்டு
தாழ்ந்துநில முறவணங்கி
எழுந்துஅங்கை தலைகுவித்து
வாழ்ந்துமனக் களிப்பினராய்
மற்றிவரை வணங்கப்பெற்
றாழ்ந்தபிறப் புய்ந்தோம்என்
றண்டமெலாம் உறஆர்த்தார். 937

2835 திருஞான சம்பந்தர்
திருநாவுக் கரசர்தமைப்
பெருகார்வத் தொடும்அணைந்து
தழீஇக்கொள்ளப் பிள்ளையார்
மருவாரும் மலரடிகள்
வணங்கியுடன் வந்தணைந்தார்
பொருவாரும் புனற்சடையார்
மகிழ்ந்ததிருப் பூந்துருத்தி. 938

2836 அன்பர்குழாத் தொடும்செல்வார்
ஆனேற்றார் மகிழ்கோயில்
முன்பணித்தா கச்சென்று
கோபுரத்தை முன்னிறைஞ்சித்
துன்பமிலாத் திருத்தொண்ட
ருடன்தொழுது புக்கருளி
என்புருக வலங்கொண்டு
பணிந்தேத்தி இறைஞ்சினார். 939

937.பொழிப்புரை: சூழ்ந்து நெருங்கி வரும் உண்மைத் தொண்டர் கள் எல்லாம் அதைப்பார்த்துத் தாழ்ந்து நிலத்தில் பொருந்த வணங்கி எழுந்து அழகிய கைகளைத் தலைமீது குவித்து உள்ளக் களிப்புடைய வராய், 'இவ்விரு பெருமக்களையும் வணங்கப் பெற்றதால் நாம் ஆழ்ந்துள்ள பிறவிக் கடலினின்றும் ஈடேறி உய்யப் பெற்றோம்' என மொழிந்து அண்டங்கள் எல்லாம் பொருந்த மகிழ்வொலி செய்தனர்.

938.பொழிப்புரை: திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், பெருகும் விருப்பத்தோடும் திருநாவுக்கரசரை அணைந்து தழுவிக் கொள்ள, நாவுக்கரசர் மணம் கமழும் மலர் போன்ற பிள்ளையாரின் அடிகளை வணங்கி உடன் வர, அலைகள் மோதுகின்ற கங்கை நீரைச் சடையில் கொண்ட இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற திருப்பூந்துருத்திக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

939.பொழிப்புரை: அடியார் கூட்டத்துடன் செல்பவரான ஞானசம் பந்தர், விடைக்

2837 **பொய்யிலியா ரைப்பணிந்து**
போற்றியே புறத்தணைவார்
செய்யசடை யார்கோயில்
திருவாயில் முன்னாக
மையறுசீர்த் தொண்டர்குழாம்
வந்துபுடை சூழஉல
குய்யவரு வார்தங்க
ளுடன்மகிழ்ந்தங் கினிதிருந்தார். 940

2838 **வாக்கின் தனிமன்னர் வண்புகலி வேந்தர்தமைப்**
போக்கும் வரவும் வினவப் புகுந்ததெல்லாம்
தூக்கின் தமிழ்விரகர் சொல்லிறந்த ஞானமறை
தேக்குந் திருவாயால் செப்பி யருள்செய்தார். 941

கொடியை யுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருக்கோயில் முன்பு அருகில் சென்று, கோபுரத்தை முன் வணங்கித் துன்பம் இல்லாத தொண்டருடன் தொழுத வண்ணமே உள்ளே சென்று எலும்பும் உருகுமாறு கோயிலுள் வலமாக வந்து பணிந்து வணங்கிப் போற்றினார்.

940.பொழிப்புரை: திருப்பூந்துருத்தியில் வீற்றிருக்கும் பொய்யிலி யப்பரை வணங்கிப் போற்றிப் பின்னர், புற முற்றத்தில் சேர்பவரான ஞானசம்பந்தர், சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் கோயிலின் வாயில் முன்பு குற்றமறும் சிறப்புடைய தொண்டர் கூட்டம் வந்து, தம்மைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து வர, உலகம் உய்யும் பொருட்டு வருகின்ற நாயன்மார்கள் இருவரும் அடியார்கள் சூழ அவர்களுடன் மகிழ்ந்து அங்கு இனிதாய் விரும்பித் தங்கியிருந்தனர்.

குறிப்புரை: பூந்துருத்தியில் பொய்யிலியப்பரைப் போற்றிப் பணிந்த பதிகம் கிடைத்திலது.

941.பொழிப்புரை: சொற்குறுதிக்கு ஒப்பில்லாத அரசரான திருநாவுக்கரசர், வளமையுடைய சீகாழி மன்னரான ஞானசம்பந்தரை அவர் பாண்டி நாட்டுக்குச் சென்றருளியதும் அங்கு நின்று மீண்டதும் ஆகிய வரலாறுகளை வினவ, அங்கு நிகழ்ந்த வரலாறு முழுவதையும், தமிழ்ப் பாட்டின் தலைவரான பிள்ளையார், சொலற்கு அரிய ஞானமறைகளைத் தேக்கும் தம் திருவாக்கால் உரைத்தருளினார்.

குறிப்புரை: திருமறைக்காட்டினின்றும் பிரிந்த இருபெருமக்களும், திருப்பூந் துருத்தியில் மீண்டும் கூடுகின்றனர். ஒருவர் ஒருவரைப் பார்த்தவுடனேயே பாண்டிய நாட்டு நிகழ்ச்சிகளைப் பரிமாறிக் கொள் ளாது, பெருமானை வழிபட்டு, அதன்பின்னரே அதுபற்றி அளவளாவிக் கொள்வது அறிந்து கடைப்பிடித்தற்குரியதாம். அதுவும் திருக்கோ யிலினுள் அளவளாவுதலின்றிப் புறத்தணைந்தபின் நிகழ்த்துவதும் குறிக்கொள்ளதக்கதாம்.

2839 காழியினில் வந்த கவுணியர்தம் போரேற்றை
ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் வந்தார் அடிவணங்கி
வாழிதிருத் தொண்டென்னும் வான்பயிர்தான் ஓங்குதற்குச்
சூழும் பெருவேலி யானீர்எனத் தொழுதார். 942

2840 பிள்ளையார் தாமும்அவர் முன்தொழுது பேரன்பின்
வெள்ள மனையபுகழ் மானியார் மேன்மையையும்
கொள்ளும் பெருமைக் குலச்சிறையார் தொண்டினையும்
உள்ள பரிசெல்லாம் மொழிந்தங் குவந்திருந்தார். 943

2841 தென்னற் குயிரோடு நீறளித்துச் செங்கமலத்
தன்னம் அனையார்க்கும் அமைச்சர்க்கும் அன்பருளித்
துன்னுநெறி வைதிகத்தின் தூநெறியே ஆக்குதலான்
மன்னுபுகழ் வாகீசர் கேட்டு மனமகிழ்ந்தார். 944

942.பொழிப்புரை: சீகாழியில் தோன்றிய கவுணியர் குலத்தவரின் போர் ஏறு என விளங்கும் ஞானசம்பந்தரை, கடல்மீது கல்லையே மிதப்பாகக் கொண்டு வந்தருளிய திருநாவுக்கரசர் வணங்கி, 'வாழ்வை வழங்கும் திருத்தொண்டு என்னும் பெரிய பயிர் ஓங்கி வளர்ந்து பயன்தரச் செய்வதற்கு உரியதாய்ச் சூழும் பெரிய வேலிபோல் நீவிர் ஆயினீர்' எனக் கூறித் தொழுதனர்.

குறிப்புரை: வாதம் செய்து வென்றமை தோன்றப் 'போர் ஏறு' என்றார். நாவரசர் தமக்கே உரிய பாங்கில் பிள்ளையாரைத் திருத் தொண்டாம் பயிர்காக்கும் வேலி எனப் புகழ்ந்தது, அவருக்கும் பொருந்துவதாகும். எனவே நம்மளவில் சூழும் பெருவேலியானவர்கள் இவ்விருவருமேயாவர் என்பது அறியத்தக்கதாம்.

943.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தப் பெருமானார் நாவுக்கரசர் முன் தொழுது பெரிய அன்பின் வெள்ளத்தைப் போன்ற புகழையுடைய மங்கையர்க்கரசியாரின் மேம்பாட்டையும், பெருமையுடைய குலச்சிறையாரின் திருத்தொண்டின் சிறப்பையும் உள்ளவாறு கூறியருளி அங்கு மகிழ்ந்திருந்தார்.

944.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னருக்கு உயிருடனே திருநீற்றை அளித்துச், செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் அன்னப் பறவை போன்ற மங்கையர்க்கரசி அம்மையாருக்கும் குலச்சிறையாருக்கும் அன்பைச் சுரந்தருளியும், தூய மறைவழிவரும் சைவ நெறியையே பொருந்தும் நெறியாக ஆக்கியதால், நிலைபெற்ற புகழையுடைய திருநாவுக்கரசர் அதனைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார்.

2842 சொல்லின் பெருவேந்தர் தொண்டைவள நாடெய்தி
மல்கு புகழ்க்காஞ்சி ஏகாம் பரமன்னும்
செல்வர் கழல்பணிந்து சென்றதெல்லாஞ் செப்புதலும்
புல்குநூன் மார்பரும்போய்ப் போற்றுந்திறம் புரிந்தார். 945

2843 அங்கணரைப் போற்றியெழுந் தாண்ட அரசமர்ந்த
பொங்கு திருமடத்திற் புக்கங் கினிதமர்ந்து
திங்கட் பகவணியும் சென்னியார் சேவடிக்கீழ்த்
தங்கு மனத்தோடு தாம்பரவிச் செல்லுநாள். 946

2844 வாகீச மாமுனிவர் மன்னுதிரு வாலவாய்
நாகம் அரைக்கசைத்த நம்பர் கழல் வணங்கப்
போகும் பெருவிருப்புப் பொங்கப் புகலியின்மேல்
ஏகும் பெருங்காதல் பிள்ளையார் ஏற்றெழுவார். 947

945.பொழிப்புரை: சொல்லரசரான திருநாவுக்கரசர் திருத்தொண்டை வளநாட்டைச் சேர்ந்து, மிகுபுகழுடைய காஞ்சிபுரத்தில் நிலைபெற வீற்றிருக்கின்ற செல்வரான ஏகம்பநாதரின் திருவடிகளை வணங்கி வந்த வரலாற்றையெல்லாம் கூறியருளவும், பொருந்திய நூலையு டைய மார்பரான பிள்ளையாரும் அங்குச் சென்று வணங்கத் திருவுள் ளம் பற்றினார்.

குறிப்புரை: தலைமை பற்றிக் காஞ்சித் திருப்பதியில் வணங்கியதை விதந்து கூறினாரேனும் 'சென்றதெல்லாம் செப்புதலும்' என்றமை யால், தொண்டைநாட்டில் அமைந்த பல திருப்பதிகளையும் வணங்கி வந்தமையைக் கூறினார் என்பது பெறுதும்.

946.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் இறைவரை வணங்கி எழுந்து, ஆளுடைய அரசர் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் அன்புமிக்க திரு மடத்தில் சேர்ந்து, அங்கு விரும்பி வீற்றிருந்தருளி, திங்களின் பிளவு அனைய பிறையைச் சூடிய திருமுடியையுடைய இறைவரின் சேவடி யின் கீழ்த் தங்கும் திருவுள்ளத்துடன் தாமும் போற்றி எழுந்தருளி யிருந்த காலத்தில்,

947.பொழிப்புரை: வாகீச முனிவரான நாவுக்கரசருக்கு, நிலைபெற்ற திருவாலவாயில் எழுந்தருளியிருக்கும் பாம்பை அரையில் கட்டிய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்குவதற்காகச் செல்ல வேண்டும் என்ற பெரிய விருப்பம் மேன்மேலும் எழவும், ஞானசம்பந்தரும் சீகாழியில் சென்று சேரும் பெருகிய காதலை மேற்கொண்டவராய்,

2845 பூந்துருத்தி மேவும் புனிதர்தமைப் புக்கிறைஞ்சிப்
போந்து திருவாயில் புறத்தணைந்து நாவினுக்கு
வேந்தர் திருவுள்ளம் மேவவிடை கொண்டருளி
ஏந்தலார் எண்ணிறந்த தொண்டருடன் ஏகினார். 948

2846 மாடுபுனற் பொன்னி இழிந்து வடகரையில்
நீடுதிரு நெய்த்தானம் ஐயாறு நேர்ந்திறைஞ்சிப்
பாடுதமிழ் மாலைகளும் சாத்திப் பரவிப்போய்
ஆடல் புரிந்தார்திருப் பழனம் சென்றணைந்தார். 949

2847 செங்கண் விடையார் திருப்பழனஞ் சேர்ந்திறைஞ்சிப்
பொங்கிய காதலின்முன் போற்றும் பதிபிறவும்
தங்கிப்போய்ச் சண்பைநகர் சார்ந்தார் தனிப்பொருப்பின்
மங்கை திருமுலைப்பால் உண்டருளும் வள்ளலார். 950

948.பொழிப்புரை: திருப்பூந்துருத்தியில் வீற்றிருக்கும் இறைவரைத் திருக்கோயிலுள் புகுந்து வணங்கிப் போந்து, வாயில் பக்கத்தை அடைந்து திருநாவுக்கரசரின் உள்ளம் பொருந்த அவரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு பெருமையுடைய பிள்ளையார் அளவில்லாத தொண்டர்களுடன் தம் செலவினை மேற்கொண்டார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

949.பொழிப்புரை: அருகில் உள்ள காவிரியில் இறங்கிச் சென்று, ஆற்றின் வடகரையில் நிலைபெற்றிருக்கும் திருநெய்த்தானத்தையும், திருவையாற்றையும் சேர்ந்து பணிந்து, பெருமையுள்ள தமிழ் மாலைக ளையும் அருளிப் போற்றிச் சென்று, திருக்கூத்து இயற்றும் இறைவரின் திருப்பழனத்தைப் போய்ச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: திருநெய்த்தானத்திலும், திருஐயாற்றிலும், திருப்பழனத்திலும் இதுபோது அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில.

950.பொழிப்புரை: சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றை ஊர்தி யாகக் கொண்ட இறைவரின் திருப்பழனத்தை அடைந்து வணங்கி, பொங்கிய காதலின் முன்போற்றிய திருப்பதிகள் பலவற்றிலும் தங்கிச் சென்று, ஒப்பில்லாத பொன்மலை வல்லியான அம்மையாரின் திரு முலைப் பாலையுண்டருளிய வள்ளலாரான பிள்ளையார், சீகாழிப் பதியினை அணைவாராயினர்.

குறிப்புரை: முன்பு வணங்கிய பதிபலவும் என்றது திருக்குடந்தை, திருவடகுரங்காடுதுறை, திருப்பனந்தாள், திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் முதலாயினவாகலாம் என்பார் சிவக்கவிமணியார்.

951.பொழிப்புரை: பாண்டிய நாட்டில் சமண் சார்பாய குற்றங்களை அழித்துத் திருநீற்றினை அந்நாடு முழுதும் அணியும்படி செய்தருளிய ஞானசம்பந்தர் வருகின்ற திருமொழியைக் கேட்டு, எந்நாளில் அவ ரைப் பணியப் பெறுவோம்?

2848 தென்னாட் டமண்மா சறுத்துத் திருநீறே
அந்நாடு போற்றுவித்தார் வந்தணையும் வார்த்தைகேட்
டெந்நாள் பணிவதென ஏற்றெழுந்த மாமறையோர்
முன்னாக வேதம் முழங்க எதிர்கொண்டார். 951

2849 போத நீடுமா மறையவர்
எதிர்கொளப் புகலிகா வலருந்தம்
சீத முத்தணிச் சிவிகைநின்
றிழிந்தெதிர் செல்பவர் திருத்தோணி
நாதர் கோயில்முன் தோன்றிட
நகைமலர்க் கரங்குவித் திறைஞ்சிப்போய்
ஓத நீரின்மேல் ஓங்குகோ
யிலின்மணிக் கோபுரஞ் சென்றுற்றார். 952

2850 அங்கம் மாநிலத் தெட்டுற
வணங்கிப்புக் கஞ்சலி முடியேறப்
பொங்கு காதலிற் புடைவலங்
கொண்டுமுன் பணிந்துபோற் றெடுத்தோதித்
துங்க நீள்பெருந் தோணியாம்
கோயிலை அருளினால் தொழுதேறி
மங்கை யோடுடன் வீற்றிருந்
தருளினார் மலர்க்கழல் பணிவுற்றார். 953

என்று ஆர்வம் கொண்டிருந்த மறையவர்கள், மறைகள் முழங்க அவர்முன் சென்று எதிர் கொண்டனர்.

952.பொழிப்புரை: ஞானம் மிக்க மாமறையவர்கள் தம்மை எதிர் கொண்டு வர வேற்கச் சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரும், குளிர்ந்த முத்துகளால் இயன்ற சிவிகையினின்றும் இறங்கி, அவர்களின் எதிரே செல்பவர், அதுபொழுது திருத் தோணியில் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயில் முன்னே தோன்ற, புதியதாய் மலர்ந்த தாமரை மலரனைய கைகளைக் கூப்பி, இறைஞ்சிச் சென்று, ஊழி வெள்ளத்தில் மேலே மிதந்த அக்கோயிலின் அழகிய கோபுர வாயிலைச் சென்றடைந்தார்.

953.பொழிப்புரை: தரையில் எட்டு உறுப்புக்களும் பொருந்த வணங்கிக் கோயிலுக்குள் புகுந்து, கைகள் குவித்தவாறு திருமுடியின் மீது பொருந்த, மேன் மேலும் மீதூர்ந்து எழும் அன்புடன் திருக்கோயி லைச் சூழ்ந்து வலமாக வந்து, திருமுன்னாப் பணிந்து, பெரிய நீண்ட பெருந்தோணியான கோயிலை அருளால் தொழுது, மலையின் மீது ஏறி, அம்மையாருடன் எழுந்தருளிய இறைவரின் தாமரைமலர் அனைய திருவடிகளை வணங்கியவராய்,

2851 முற்றும் மெய்யெலாம் புளகங்கள்
முகிழ்த்தெழ முகந்துகண் களிகூரப்
பற்றும் உள்ளம்உள் ளலைத்தெழும்
ஆனந்தம் பொழிதரப் பணிந்தேத்தி
உற்றுமை சேர்வ தெனுந்திரு
வியமகம் உவகையால் எடுத்துஏத்தி
வெற்றி யாகமீ னவன்அவை
எதிர்நதி மிசைவரு கரனென்பார். 954

2852 சீரின் மல்கிய திருப்பதி
கத்தினில் திருக்கடைக் காப்பேற்றி
வாரின் மல்கிய வனமுலை
யாளுடன் மன்னினார் தமைப்போற்றி
ஆரும் இன்னருள் பெற்றுமீண்
டணைபவர் அங்கையால் தொழுதேத்தி
ஏரின் மல்கிய கோயில்முன்
பணிந்துபோந் திறைஞ்சினர் மணிவாயில். 955

954.பொழிப்புரை: திருமேனி முழுவதும் மயிர்க்கூச்செழவும், முன் னுறக் காணும் கண்கள் களிப்புக் கொள்ளவும், அம்மெய்ப்பாடுகளைக் கொண்ட திருவுள்ளத்தில் ஆனந்தம் பொங்கி வழியவும், வணங்கி ‘உற்றுமை சேர்வது’ எனத் தொடங்கும் ‘திருஇயமகத் திருப்பதிகத்தை’ மகிழ்வுடன் எடுத்துப் போற்றி, வெற்றி ஆகுமாறு பாண்டியனின் அவையிலும், நீர் எதிர்த்துச் செல்ல வைகையாற்றிலும் வரும் திருவருள் செயல் கொண்டவர் எனப் போற்றுபவராய்,

குறிப்புரை: ‘உற்றுமை சேர்வது’ (தி.3 ப.113) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் பழம்பஞ்சுரப் பண்ணிலமைந்ததாகும். ‘பருமதில் மதுரையின்மன் அவையெதிரே பதிகம தெழுதிலை அவையெதிரே வருநதியிடைமிசை வருகரனே வகையொடும் அலர்கெட வருகரனே’ என வரும் இத்திருப்பதிகத் திருக்கடைக் காப்பினையுமாங் கொண்ட வகையில் ஆசிரியர் சேக்கிழார் இவ்வாறு அருளுகின்றார்.

955.பொழிப்புரை: சீர்மை பொருந்திய திருப்பதிகத்தில் திருக்கடைக் காப்புச்சாத்திக் கச்சணிந்த அழகிய மார்பகங்களையுடைய திருநிலை நாயகியம்மையாருடன் நிலைபெற்ற தோணியப்பரை வணங்கி, நிறைந்த அவரது இனிய அருளைப் பெற்று, மீண்டு அணைபவராகி, அங்கைகள் கூப்பித் தொழுது போற்றி அழகால் நிறைந்த திருக்கோயிலின் முன் வணங்கிச் சென்று திருவாயிலை அடைந்து தொழுதார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

956.பொழிப்புரை: அப்பொழுது அவருடைய தந்தையார் சிவபாத இருதயரும் பணிந்து உடன் அணைந்திடச் சீகாழிப் பதியினரின் சிங்க ஏற்றைப் போன்ற

2853 தாதை யாரும்அங் குடன்பணிந்து
அணைந்திடச் சண்பையார் தனியேறு
மூதெ யில்திரு வாயிலைத்
தொழுதுபோய் முகைமலர்க் குழலார்கள்
ஆதரித்துவாழ்த் துரையிரு
மருங்கெழ அணிமறு கிடைச்சென்று
காத லித்தவர்க் கருள்செய்து
தந்திரு மாளிகைக் கடைசார்ந்தார். 956

2854 நறவம் ஆர்பொழிற் புகலியில்
நண்ணிய திருஞான சம்பந்தர்
விறலி யாருடன் நீலகண்
டப்பெரும் பாணர்க்கு மிகநல்கி
உறையு ளாம்அவர் மாளிகை
செலவிடுத் துள்ளணை தரும்போதில்
அறலி னேர்குழ லார்மணி
விளக்கெடுத் தெதிர்கொள அணைவுற்றார். 957

2855 அங்க ணைந்தரு மறைக்குலத்
தாயர்வந் தடிவணங் கிடத்தாமும்
துங்க நீள்பெருந் தோணியில்
தாயர்தாள் மனங்கொளத் தொழுவாராய்த்
தங்கு காதலின் அங்கமர்ந்
தருளுநாள் தம்பிரான் கழல்போற்றிப்
பொங்கும் இன்னிசைத் திருப்பதி
கம்பல பாடினார் புகழ்ந்தேத்தி. 958

பிள்ளையார், பழமையான மதிலுடன் கூடிய வாயிலை வணங்கிச் சென்று, மலர்களை அணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் அன்புடனே வாழ்த்தும் உரைகள் இரு மருங்கிலும் திரண் டெழ, அழகிய வீதியில் சென்று, அன்புடனே வந்தவர்க்கு அருள் செய்து, திருமாளிகையின் முன் வாயிலைச் சேர்ந்தார்.

957.பொழிப்புரை: தேன்பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழியை அடைந்தருளிய திருஞானசம்பந்தர், பாடினியார்உடன் வரும் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணருக்கு மிகவும் அருள் சுரந்து, அவர்தம் இருக்கையான திருமாளிகைக்குச் செல்லுமாறு விடை அளித்து, தம் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளும் பொழுது, கரிய மணல் போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்கள் அழகான விளக்குகளை ஏந்தி வரவேற்க, அவர் உள்ளே சென்றருளினார்.

958.பொழிப்புரை: அங்குச் சேர்ந்து, அரிய மறையவர் மரபில் வந்த தாயாரான பகவதியார் வந்து அடிவணங்க, தாமும் தூய்மையான நீண்ட பெரிய திருத்

2856 நீல மாவிடந் திருமிடற்
றடக்கிய நிமலரை நேரெய்தும்
கால மானவை அனைத்தினும்
பணிந்துடன் கலந்தஅன் பர்களோடும்
சால நாள்கள்அங் குறைபவர்
தையலாள் தழுவிடக் குழைகம்பர்
கோல மார்தரக் கும்பிடும்
ஆசைகொண் டெழுங்குறிப் பினர்ஆனார். 959

2857 தண்ட கத்திரு நாட்டினைச்
சார்ந்துவந்து எம்பிரான் மகிழ்கோயில்
கண்டு போற்றிநாம் பணிவதென்
றன்பருக் கருள்செய்வார் காலம்பெற்
றண்ட ருக்கறி வரும்பெருந்
தோணியில் இருந்தவர் அருள்பெற்றுத்
தொண்டர் சூழ்ந்துடன் புறப்படத்
தொடர்ந்தெழுந் தாதையார்க் குரைசெய்வார். 960

தோணியில் எழுந்தருளிய தாயாரான பெரிய நாயகியம்மையாரின் திருவடிகளை உள்ளத்தில் கொண்டு, எதிர் தொழுவார், அங்கே தங்கியிருக்கும் விருப்பால் எழுந்தருளியிருக் கின்ற நாள்களில், தம் இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றி, பெருகும் இனிய இசையுடைய பல திருப்பதிகங்களையும் பாடினார்.

குறிப்புரை: சீகாழியில் அருளிய பதிகங்களாக முன் குறித்தனவற்றுள் சில இங்குப் பாடியனவாய் இருக்கலாம். அன்றி மேலும் சில பதிகங்களையும் அருளியிருக்கலாம். அவை இவை எனத் தெளிவாக அறிய முடியவில்லை.

959.பொழிப்புரை: நீலநிறமான பெரிய நஞ்சைத் திருக்கழுத்தில் அடக்கிய குற்றமற்றவரான தோணியப்பரை நேரே சென்று வணங்கு தற்குரிய காலங்களில் எல்லாம் சென்று வணங்கி, உடன் கலந்த அடி யார்களோடும் கூடிப் பலநாள்கள் அச் சீகாழிப் பதியில் தங்கியருளிய ஞானசம்பந்தர், காமாட்சி அம்மையார் தழுவிடத் திருமேனி குழைந்து காட்டிய ஏகம்பநாதரின் திருக்கோலத்தைச் சென்று மணம் நிறைவு பெற வழிபடவேண்டும் என்னும் ஆசை மேற்கொண்டு எழும் உள்ளக் குறிப்பு உடையவரானார்.

960.பொழிப்புரை: தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்து சென்று நம் இறைவர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயில்களைக் கண்டு போற்றி வணங்குவோம்! என அடியார்களுக்கு அருள் செய்பவராய், உரிய காலத்தில் நேர்பட்டுத் தேவர்களுக்கும் அரிய பெரிய திருத்தோணியில் வீற்றி ருக்கும் இறைவர்பால் விடைபெற்றுத் திருத்தொண்டர் தம்முடன் சூழ்ந்து வரப் புறப்படத் தாமும் உடன்வரும் பொருட்டாகப் புறப்பட்ட தந்தையாருக்கு உரை செய்பவராய்,

2858 அப்பர் நீர்இனி இங்கொழிந்
தருமறை அங்கிவேட் டன்போடுந்
துப்பு நேர்சடை யார்தமைப்
பரவியே தொழுதிரு மெனச்சொல்லி
மெய்ப்பெருந் தொண்டர் மீள்பவர்
தமக்கெலாம் விடைகொடுத் தருளிப்போய்
ஒப்பி லாதவர் தமைவழி
யிடைப்பணிந் துருகுமன் பொடுசெல்வார். 961

2859 செல்வம் மல்கிய தில்லைமூ
தூரினில் திருநடம் பணிந்தேத்திப்
பல்பெ ருந்தொண்ட ரெதிர்கொளப்
பரமர்தந் திருத்தினை நகர்பாடி
அல்கு தொண்டர்கள் தம்முடன்
திருமாணி குழியினை அணைந்தேத்தி
மல்கு வார்சடை யார்திருப்
பாதிரிப் புலியூரை வந்துற்றார். 962

குறிப்புரை: தொண்டைநாடு, தண்டகன் என்ற அரசனால் ஆளப் பெற்ற காலத்துத் தண்டக நாடு என்றும், பின் துண்டீரன் எனும் அரசனால் ஆளப் பெற்ற காலத்துத் துண்டீர நாடு என்றும் பெயர் பெற்று வந்து. பின் தொண்டைமானால் ஆளப்பெற்ற காலத்திலிருந்து தொண்டை நாடு எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

961.பொழிப்புரை: அப்பரே ! நீங்கள் இனி எம்முடன் வருவதைக் கைவிட்டு, இங்கு அருமறை விதிப்படி தீவளர்த்து வேள்விசெய்து கொண்டு, அன்புடன் பவளம் போன்ற சடையையுடைய இறைவரைப் போற்றித் தங்கியிருப்பீராக ! எனக் கூறி, பெருமையுடைய மெய்த் தொண்டர்களுள் தம்முடன் வாராது தங்குகிறவர்க்கெல்லாம் விடை தந்து, தமக்கு ஒப்பில்லாத இறைவரை வழியில் கண்டு வணங்கிக் கொண்டு, உருகும் அன்புடனே மேற் செல்பவராய்,

குறிப்புரை: சீகாழியிலிருந்து தில்லைவரையுள்ள இடைப்பட்ட பதிகளை வணங்கினார் என்பார் ‘வழியிடைப் பணிந்து’ என்றார்

962.பொழிப்புரை: செல்வம் நிறைந்த ‘தில்லை’ என்ற பழம் பெரும் பதியில் இறைவரின் திருக்கூத்தை வணங்கிப் போற்றிப் பெருந் தொண்டர்கள் பலரும் வரவேற்கச் சென்று, இறைவரின் ‘திருத்தினை’ நகரை அடைந்து பாடிச்சென்று, அத்தொண்டர்களுடன் ‘திருமாணி குழியினை’ அடைந்து போற்றி, செறிந்து பொருந்திய நீண்ட சடையை உடைய இறைவரின் ‘திருப்பாதிரிப்புலியூரை’ வந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதிகளில் திருமாணிகுழிக்கமைந்த பதிகம் மட்டுமே கிடைத்துளது. அப்பதிகம் ‘பொன்னியல்’ (தி.3 ப.77): பண்:சாதாரி. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2860 கன்னி மாவனங் காப்பென
இருந்தவர் கழலிணை பணிந்தங்கு
முன்ன மாமுடக் கால்முயற்
கருள்செய்த வண்ணமும் மொழிந்தேத்தி
மன்னு வார்பொழில் திருவடு
கூரினை வந்தெய்தி வணங்கிப்போய்ப்
பின்னு வார்சடை யார்திரு
வக்கரை பிள்ளையார் அணைவுற்றார். 963

2861 வக்க ரைப்பெரு மான்தனை
வணங்கிஅங் கமருநாள் அருளாலே
செக்கர் வேணியார் இரும்பைமா
காளமும் சென்றுதாழ்ந் துடன்மீண்டு
மிக்க சீர்வளர் அதிகைவீ
ரட்டமும் மேவுவார் தம்முன்பு
தொக்க மெய்த்திருத் தொண்டர்வந்
தெதிர்கொளத் தொழுதெழுந் தணைவுற்றார். 964

963.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் பெரிய 'கன்னிவனத்தைத்' தம் காவலிட மாகக் கொண்டு எழுந்தருளிய சிவபெருமானின் இரண்டு திருவடிகளையும் பணிந்து, அப்பதியில் முன் நாளில் முடங்கிய காலுடன் முயலாய் ஒறுக்கப்பட்ட மங்கண முனிவர் சாபநீக்கம் பெற அருள் செய்த தன்மையையும் பதிகத்தில் மொழிந்து போற்றிச் சென்று, நீண்ட சோலைகள் சூழ்ந்த திருவடுகூரினை அடைந்து, நீண்ட சடை யுடைய இறைவரின் 'திருவக்கரை' என்ற பதியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: உமையம்மையார் தவம் செய்து அருள்பெற்ற இடம் ஆதலின், இவ்வூர் கன்னியாவனம் என்றும் அழைக்கப்பெற்றது. திருப்பாதிரிப்புலியூரில் அருளிய பதிகம் 'முன்னம் நின்ற' (தி.2 ப.121) எனத் தொடங்கும் செவ்வழிப் பண்ணில மைந்த பதிகமாகும். இப் பதிகத்தின் முதற் பாடலில், 'முன்னம் நின்ற முடக்கால் முயற்கருள் செய்து, நீள் புன்னை நின்று கமழ்பாதிரிப் புலியூருளான்' எனவருவது கொண்டு, ஆசிரியர் இவ்வரலாற்றை எடுத்து மொழிகின்றார். திருவடுகூரில் அருளிய பதிகம் 'சுடுகூர்எரிமாலை' (தி.1 ப.86) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

964.பொழிப்புரை: அத் திருவக்கரையில் ஞானசம்பந்தர் இறைவ னைத் தொழுது வணங்கித் தங்கியிருந்த நாள்களில், திருவருட் குறிப் பினால் சிவந்த வானம் போன்ற சடையையுடைய இறைவரின் 'திரு விரும்பைமாகாளத்தை'யும் சென்று வணங்கி, உடனே திரும்பி, மிக்க சிறப்புகள் வளர்கின்ற

2862 ஆதி தேவர்அங் கமர்ந்தவீ
ரட்டானஞ் சென்றணை பவர்முன்னே
பூதம் பாடநின் றாடுவார்
திருநடம் புலப்படும் படிகாட்ட
வேத பாரகர் பணிந்துமெய்
உணர்வுடன் உருகிய விருப்போடும்
கோதி லாஇசை குலவுகுண்
டைக்குறட் பூதம்என் றெடுத்துஏத்தி. 965

2863 பரவி ஏத்திய திருப்பதி
கத்திசை பாடினார் பணிந்தங்கு
விரவும் அன்பொடு மகிழ்ந்தினி
துறைபவர் விமலரை வணங்கிப்போய்
அரவ நீர்ச்சடை அங்கணர்
தாம்மகிழ்ந் துறைதிரு வாமாத்தூர்
சிரபு ரத்துவந் தருளிய
திருமறைச் சிறுவர்சென் றணைவுற்றார். 966

'திருவதிகைவீரட்டானத்தைச்' சென்று சேர்பவரான அவர், தமக்கு. முன்கூடிய உண்மைத் தொண்டர்கள் வந்து எதிர் கொள்ளத் தொழுது அங்கு அணைந்தார்.

குறிப்புரை: இரும்பைமாகாளமும் என்ற உம்மையால் திரு அரசிலி யையும் கொள்ளத்தக்கதாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருவக்கரை: 'கறையணி' (தி.3 ப.60) – பஞ்சமம். 2. திருவிரும்பைமாகாளம்: 'மண்டுகங்கை' (தி.2 ப.117) –செவ்வழி. 3. திருஅரசிலி: 'வண்டறை' (தி. 2 ப.95) – பியந்தைக் காந்தாரம்.

965.பொழிப்புரை: முதன்மையுடைய தேவராய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருந்தருளும் திருவீரட்டானத்தைச் சென்று அடைபவரான சம்பந்தர் முன்பு, பூத கணங்கள் பாட நின்றாடும் இறைவர், தம் திருக்கூத்தைக் கண்ணுக்குப் புலனாகும்படி காட்டவே, மறைகளில் வல்லுநரான அவர் வணங்கி, மெய்யுணர்வுடன் உள்ளம் உருகி விருப்பத்துடன் குற்றம் அற்ற இசையுடன் கூடிய 'குண்டைக் குறட் பூதம்' என்று தொடங்கிப் போற்றி,

குறிப்புரை: வேதபாரகர்: பாரம் – கரை, கர் – கண்டவர். மறைகளின் கரையைக் கண்டவர். 'குண்டைக் குறட் பூதம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்ததாகும் (தி.1 ப 46). இப்பதிகப் பாடல் தொறும், வீரட்டானத்தில் பெருமான் கூத்தியற்றும் சிறப்பைக் குறித்துப் போற்றும் பிள்ளையார், 'ஆடும்வீரட்டானத்தே' என நிறைவுபடவும் அருளுகின்றார். ஆதலின் ஆசிரியர் சேக்கிழார் 'பூதப் படை நின்றாடுவார் திருநடம் புலப்படும்படி காட்ட' என அதனை வரலாற்று இயைபுபடுத்திக் காட்டுவாராயினர்.

2864 சென்ற ணைந்துசிந் தையின்மகிழ்
விருப்பொடு திகழ்திரு வாமாத்தூர்ப்
பொன்ற யங்குபூங் கொன்றையும்
வன்னியும் புனைந்தவர் அடிபோற்றிக்
குன்ற வார்சிலை யெனுந்திருப்
பதிகமெய் குலவிய இசைபாடி
நன்று மின்புறப் பணிந்துசெல்
வார்திருக் கோவலூர் நகர்சேர்ந்தார். 967

2865 கோவல் நீடிய வீரட்டம்
அமர்ந்தவர் குரைகழல் பணிந்தேத்தி
ஆவின் ஐந்துகந் தாடுவார்
அறையணி நல்லூரை அணைந்தேத்திப்
பாவலர் தசெந் தமிழ்கொடு
பரவுவார் பரவுசீர் அடியார்கள்
மேவு மன்புறு மேன்மையாம்
தன்மையை விளங்கிட அருள்செய்தார். 968

966.பொழிப்புரை: போற்றி வழிபட்ட அப்பதிகத்தின் இசையினை நிறைவுறப்பாடி பணிந்து, அத் திருப்பதியில், அன்புடன் மகிழ்ந்து இனிதாகத் தங்கியவரான சீகாழியில் தோன்றிய அந்தணர் குலத்துப் பிள்ளையார், பாம்பும் கங்கையும் தங்கிய சடையையுடைய இறைவர் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் எழுந்தருளிய திருஆமாத்தூரினைச் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

967.பொழிப்புரை: சென்றடைந்து, உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மீதூரக் கொண்ட விருப்பத்துடனே, விளங்கும் திருஆமாத்தூரில் பொன் போல் விளங்கும் கொன்றையையும் வன்னியையும் அணிந்து வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றிக் ‘குன்றவார் சிலை’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை மெய்ம்மை விளங்கும் இசை யுடன் பாடி, இன்பம் மிகப் பொருந்த வணங்கிச் செல்பவரான ஞான சம்பந்தர், திருக்கோவலூரை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதிக்கு இத் தொடக்கமுடையதொரு பதிகம் அன்றிப் பிறிதொரு பதிகமும் உளது. முன்னர்ப் பாடியது: ‘குன்றவார் சிலை’ (தி.2 ப.50)- சீகாமரம். பின்னர்ப் பாடியது: ‘துன்னம்பெய்’ – (தி.2 ப.44) – சீகாமரம்.

968.பொழிப்புரை: திருக்கோவலூரில் திருவீரட்டக் கோயிலில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின், ஒலிக்கும் கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றி, ஆனினிடமாகத் தோன்றும் ஐந்து பொருள்களையும் விரும்பி யாடுபவரான இறைவரின் திருஅறை யணி நல்லூரைச் சென்றடைந்து போற்றி

2866 சீரின் மன்னிய பதிகம்முன்
பாடிஅத் திருவறை யணிநல்லூர்
வாரின் மல்கிய கொங்கையாள்
பங்கர்தம் மலைமிசை வலங்கொள்வார்
பாரின் மல்கிய தொண்டர்கள்
இமையவர் நாடொறும் பணிந்தேத்துங்
காரின் மல்கிய சோலைஅண்
ணாமலை அன்பர்காட் டிடக்கண்டார். 969

2867 அண்ணா மலைஅங் கமரர்பிரான்
வடிவு போன்று தோன்றுதலும்
கண்ணால் பருகிக் கைதொழுது
கலந்து போற்றுங் காதலினால்
உண்ணா முலையாள் எனும்பதிகம்
பாடித் தொண்ட ருடன்போந்து
தெண்ணீர் முடியார் திருவண்ணா
மலையைச் சென்று சேர்வுற்றார். 970

பாவாக மலர்ந்த தமிழ்ப் பதிகத் தினால் போற்றுபவரான பிள்ளையார், இறைவரின் பொருள் சேர் புகழ்களையே போற்றி வாழும் தொண்டர்களுக்கு, அன்பினால் உள வாகும் மேம்பாடான தன்மைகளை உலகம் அறிந்து உய்யுமாறு அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருக்கோவலூர்: 'படைகொள்' (தி.2 ப.100) – நட்டராகம். 2. திருஅறையணிநல்லூர்: 'பீடினால்' (தி.2 ப.77) – காந்தாரம். திருஅறையணிநல்லூரில் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானை வணங்குவோர்க்கு உளவாகும் நலன்களை இப்பதிகப் பாடல் தொறும் பிள்ளையார் அருளுவதை உளங்கொண்டு ஆசிரியர் இங்ஙனம் அருளுவாராயினர்.

969.பொழிப்புரை: பெருமையையுடைய பதிகத்தை முதலில் பாடி அந்தத் திருவறை நல்லூரில் வாரால் விளங்கும் நதிலையுடையாள் பங்கரான இறைவர் மலையை வலமாக வந்து நிலவுலகத் தொண்டர்களும் தேவர்களும் பணிந்து போற்றும் மேகங்கள் நிறைந்த சோலைகளையுடைய அண்ணாமலையை அன்பர்கள் காட்டதான் கண்டார்.

970.பொழிப்புரை: அவ்விடத்தினின்றும் திருவண்ணாமலை தோன்றும் காட்சி, தேவர் தலைவரான சிவபெருமானின் வடிவம் போல் தோன்றவும், கண்ணால் கண்டு, பருகுவார் அன்ன ஆர்வத் தராகி, கைகளால் தொழுது, போற்றுதற்குரிய பெருவிருப்பத்தால் 'உண்ணா முலையாள்' என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடித் தொண்டருடன் சென்று, தெளிந்த கங்கையைத் தலையிற்கொண்ட இறைவரின் திருவண்ணாமலையைச் சேர்ந்தார்.

2868 அங்கண் அணைவார் பணிந்தெழுந்து
போற்றி செய்தம் மலைமீது
தங்கு விருப்பில் வீற்றிருந்தார்
தாள்தா மரைகள் தம்முடிமேல்
பொங்கும் ஆர்வத் தொடும்புனைந்து
புளகம் மலர்ந்த திருமேனி
எங்கு மாகிக் கண்பொழியும்
இன்ப அருவி பெருக்கினார். 971

2869 ஆதி மூர்த்தி கழல்வணங்கி
அங்கண் இனிதின் அமருநாள்
பூத நாத ரவர் தம்மைப்
பூவார் மலராற் போற்றிசைத்துக்
காத லால்அத் திருமலையிற்
சிலநாள் வைகிக் கமழ்கொன்றை
வேத கீதர் திருப்பதிகள்
பிறவும் பணியும் விருப்புறுவார். 972

குறிப்புரை: திருஅறையணிநல்லூரின் மலையிலிருந்தவாறே திருவண்ணா மலையை அன்பர்கள் காட்டக் கண்ட பிள்ளையார், அவ் வண்ணாமலையை நோக்கியருளிய பதிகம் இத்தொடக்கம் உடைய பதிகம் ஆகும். இது நட்டபாடைப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.1 ப.10). அலரவனும் மாலவனும் காணாமே அழலுருவாய் நின்ற மலை ஆதலின், பெருமானின் வடிவு போல்வதாயிற்று.

971.பொழிப்புரை: அண்ணாமலையை அடைபவரான ஞானசம் பந்தர், நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, அம்மலையின் மீது தங்கும் விருப்புடன் வீற்றிருக்கின்ற இறைவரின் திருவடிகளாகிய தாமரைகளைத் தம்முடியின் மீது மேல் எழுகின்ற ஆசையுடன் சூடி, திருமேனி முழு தும் மயிர்க் கூச்செறியக் கண்களில் பொழியும் ஆனந்தக் கண்ணீரை அருவி எனப் பெருக்கினார்.

972.பொழிப்புரை: ஆதி மூர்த்தியான அண்ணாமலையாரின் திருவடிகளை வணங்கி, அங்கு இனிதாய் விரும்பித் தங்கியிருக்கும் நாள்களில், பூதங்களுக்குத் தலைவரான அவரைப் 'பூவார் மலர்' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றி, விருப்புடன் அம்மலையில் சில நாள்கள் தங்கி, மறைகளை இசையுடன் பாடுபவரான ஞானசம்பந்தர், இறைவரின் திருப்பதிகள் பிறவற்றையும் சென்று வணங்கும் விருப்பத்தை மேற்கொள்பவராய்,

குறிப்புரை: 'பூவார் மலர்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணிலமைந்ததாகும் (தி.1 ப.69).

973.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவரின் திருவருளால் வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்று, சிவந்த கண்களையுடைய

2870 மங்கை பாகர் திருவருளால்
வணங்கிப் போந்து வடதிசையில்
செங்கண் விடையார் பதிபலவும்
பணிந்து புகலிச் செம்மலார்
துங்க வரைகள் கான்பலவும்
கடந்து தொண்டைத் திருநாட்டில்
திங்கள் முடியார் இனிதமரும்
திருவோத் தூரைச் சேர்வுற்றார். 973

2871 தேவர் முனிவர்க்கு ஓத்தளித்த
திருவோத் தூரில் திருத்தொண்டர்
தாவில் சண்பைத் தமிழ்விரகர்
தாம்அங் கணையக் களிசிறந்து
மேவுங் கதலி தோரணங்கள்
விளக்கு நிரைத்து நிறைகுடமும்
பூவும் பொரியுஞ் சுண்ணமும்முன்
கொண்டு போற்றி எதிர்கொண்டார். 974

விடையை ஊர்தியாகக் கொண்ட இறைவரின், வடக்கில் உள்ள பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, பெரிய மலைகளையும் காடுகள் பலவற்றையும் கடந்து, திருத் தொண்டை நாட்டில் பிறைச்சந்திரனைத் தலையில் சூடிய இறைவர் இனிதாய் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற 'திருவோத்தூரைச்' சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: வடதிசையில் பதிபலவும் பணிந்து என்றது, திருத் தெள்ளாறு, திரு வெண்குன்றம், புரிசை நாட்டுப் புரிசை முதலாயின வாகலாம் என்பர் சிவக்கவி மணியார். 'துங்கவரைகள் கான்பலவும் கடந்து' என்றது பல்குன்றம், இளங்காடு, திண்டிவனம், புலிவனம், புறவார் பனங்காட்டூர் முதலிய ஊர்ப் பெயர்களை உளங்கொண்டு கூறியிருக்கலாம் என்பர் அவர். இவற்றில் புறவார் பனங்காட்டூரில் அருளிய பதிகம், 'விண்ணமர்ந்தன' (தி.2 ப.53) எனத் தொடங்கும் சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும்.

974.பொழிப்புரை: தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மறைகளை ஓதுவித்து அருள் செய்த திருவோத்தூரில் வாழும் திருத்தொண்டர் கள், குற்றம் அற்ற சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய தமிழ்வல்லுநரான ஞானசம்பந்தர் அங்கு வரவே, மிகவும் மகிழ்ந்து, வாழைகளையும் தோரணங்களையும் விளக்குகளையும் நிரல்பட அமைத்து, நிறை குடங்களையும் பூவும் பொரியும் சுண்ணமும் என்ற இவற்றையும் முன்னே ஏந்திப் போற்றிசெய்து எதிர் கொண்டனர்.

குறிப்புரை: ஒத்து – மறைகள். 'உயர்ந்தோர்க்கு உரிய ஒத்தினான' (தொல். அகத்.31) என்னும் தொல்காப்பியமும். அவற்றை இறைவன் உபதேசித்த அருளிய இடமாதலின் ஒத்தூர் எனப்பட்டது.

2872 சண்பை வேந்தர் தண்தரளச்
சிவிகை நின்றும் இழிந்தருளி
நண்பின் மிக்க சீரடியார்
சூழ நம்பர் கோபுரஞ்சூழ்
விண்பின் னாகமுன் னோங்கும்
வியன்பொற் புரிசை வலங்கொண்டு
பண்பு நீடிப் பணிந்தெழுந்து
பரமர் கோயில் உள்ளடைந்தார். 975

2873 வார ணத்தின் உரிபோர்த்த
மைந்தர் உமையாள் மணவாளர்
ஆர ணத்தின் உட்பொருளாய்
நின்றார் தம்முன் அணைந்திறைஞ்சி
நார ணற்கும் பிரமற்கும்
நண்ணற் கரிய கழல்போற்றும்
கார ணத்தின் வரும்இன்பக்
கண்ணீர் பொழியக் கைதொழுதார். 976

2874 தொழுது விழுந்து பணிந்தெழுந்து
சொல்மா லைகளால் துதிசெய்து
முழுது மானார் அருள்பெற்றுப்
போந்து வைகி முதல்வர்தமைப்
பொழுது தோறும் புக்கிறைஞ்சிப்
போற்றி செய்தங் கமர்வார்முன்
அழுது வணங்கி ஒரு தொண்டர் 977
அமணர் திறத்தொன் றறிவிப்பார்.

975.பொழிப்புரை: சீகாழியில் தோன்றிய பிள்ளையார், முத்துச் சிவிகையினின்றும் இழிந்து, அன்பின் சிறப்புடைய அடியவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, இறைவரின் கோபுரத்தைச் சூழ்ந்து, வானமும் கீழ்ப்படும் வண்ணம் முன்னால் உயர்ந்து விளங்கும் பெரிய பொன் மதிலை வலமாக வந்து வணங்கிப் பண்பில் நீடிப் பணிந்து, எழுந்து, இறைவரின் திருக்கோயிலினுள் சென்றார்.

976.பொழிப்புரை: யானைத் தோலைப் போர்த்திய வீரம் உடையவர், உமையம்மையின் கணவர், வேதங்களின் உட்பொருளாக இருப்பவர், திரக்கோயிலை அடைந்து வணங்கி நாரணரும் நான்முகரும் நண்ணரிய கழல்போற்றும் காரணத்தால்வரும் கண்ணீர் பொழியக் கைகள் குவித்து வணங்கினார்.

977.பொழிப்புரை: தொழுது நிலத்தில் விழுந்து பணிந்து எழுந்து, சொல்

2875 அங்கை அனலேற் றவர்க்கடியேன்
ஆக்கும் பனைக ளானவெலாம்
மங்கு லுறநீண் டாண்பனையாய்க்
காயா வாகக் கண்டமணர்
இங்கு நீரிட் டாக்குவன
காய்த்தற் கடைவுண் டோவென்று
பொங்கு நகைசெய் திழித்துரைத்தார்
அருள வேண்டு மெனப்புகல. 978

2876 பரம னார்தந் திருத்தொண்டர்
பண்பு நோக்கிப் பரிவெய்தி
விரவு காத லொடும்விரைந்து
விமலர் கோயில் புக்கருளி
அரவும் மதியும் பகைதீர
அணிந்தார் தம்மை அடிவணங்கி
இரவு போற்றித் திருப்பதிகம்
இசையிற் பெருக எடுத்தருளி. 979

மாலைகளால் போற்றி, எல்லாமாய் நின்ற இறைவரின் திருவருள் பெற்று, வெளியே வந்து தங்கியிருந்தவராய், இறைவரைக் காலங்கள் தோறும் சென்று வணங்கிப் போற்றி, அங்கு விரும்பி இருப்பவரான அப்பிள்ளையாரின் திருமுன்பு, ஒரு தொண்டர் அழுது நின்று, சமணர்களின் தன்மை பற்றிய ஒரு செய்தியை அறிவிக்கத் தொடங்கி,

978.பொழிப்புரை: 'உள்ளங்கையில் தீயினைக் கொண்ட இறைவற்கு அடியவனாகிய யான், வளர்க்கும் பனை மரங்கள் எல்லாம் மேக மண் டலம் பொருந்த நீண்டு வளர்ந்தும், ஆண் பனைகளாய்க் காய்க்காது இருப்பதைக் கண்ட சமணர்கள், 'இங்கு நீவிர் வைத்து வளர்க்கும் பனை மரங்கள் காய்ப்பதற்கு வழியுண்டோ ?' என்று எள்ளி மிகவும் நகைத்து, இழிவாய்ப் பேசுகின்றனர்; தாங்கள் அவ்விழிவைப் போக்கி அப் பனைகள் காய்க்குமாறு அருள் செய்ய வேண்டும்' என விண் ணப்பிக்க,

979.பொழிப்புரை: சிவபெருமானது திருத்தொண்டரின் அடிமைத் திறத்தைத் திருவுளங்கொண்ட திருஞானசம்பந்தர், மிகவும் இரங்கி, பொருந்திய பெருவிருப்பத்துடன் விரைந்து சென்று, இறைவரின் திருக்கோயிலுக்குள் புகுந்து, பாம்பையும் பிறைச்சந்திரனையும் பகை தவிர்த்துத் தலையில் சூடிய சிவபெருமானின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கித் திருவருளை இரந்து 'பூத்தேர்ந்தாயன' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பண் இசை பெருகப் போற்றியருள,

குறிப்புரை: 'பூத்தேர்ந்தாயன' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பழந்தக் கராகப் பண்ணிலமைந்ததாகும் (தி.1. ப.54).

2877 விரும்பு மேன்மைத் திருக்கடைக்காப்
பதனில் விமல ரருளாலே
குரும்பை ஆண் பனைஈனும்
என்னும் வாய்மை குலவுதலால்
நெருங்கும் ஏற்றுப் பனையெல்லாம்
நிறைந்த குலைக ளாய்க்குரும்பை
யரும்பு பெண்ணை யாகியிடக்
கண்டா ரெல்லாம் அதிசயித்தார். 980

2878 சீரின் மன்னும் திருக்கடைக்காப்
பேற்றிச் சிவனா ரருள்பெற்றுப்
பாரில் நீடும் ஆண்பனைமுன்
காய்த்துப் பழுக்கும் பண்பினால்
நேரும் அன்பர் தங்கருத்து
நேரே முடித்துக் கொடுத்தருளி
ஆரும் உவகைத் திருத்தொண்டர்
போற்ற அங்கண் இனிதமர்ந்தார். 981

980.பொழிப்புரை: விரும்பத்தக்க மேன்மை பொருந்திய திருக்கடைக்காப்பில், இறைவரின் திருவருளால் ‘குரும்பைகளை ஆண் பனைகள் ஈனும்’ என்னும் வாய்மை பொருந்தி விளங்குதலால், நெருங்கிய அவ்வாண்பனைகள் எல்லாம், நிறைந்த குலைகளை உடையனவாய்க் குரும்பையுடைய பெண்பனைகளாக மாறிவிடவே, கண்டவர் அனைவரும் வியப்படைந்தனர்.

குறிப்புரை : குரும்பை ஆண்பனை ஈன்குலை ஒத்தூர்
அரும்பு கொன்றை அடிகளைப்
பெரும்பு கலியுண் ஞானசம் பந்தன்சொல்
விரும்பு வார்வினை வீடே. (தி.1 ப.54 பா.11)

என்பது திருக்கடைக்காப்புப் பாடலாகும். ‘ஆண்பனைக் குரும்பைக் குலையீன் ஒத்தூர்’ என மாறுக. திருவருள் வயப்பட்ட இத்திருவாக்கு மெய்ம்மை பொருந்தி நிற்பதால் ஆண்பனை குலை ஈன்றது. ஆதனால் பெண்பனையாயிற்று. இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

981.பொழிப்புரை: சிறப்பால் நிலைபெற்ற திருக்கடைக்காப்புச் சாத்திப் பதிகத்தை நிறைவாக்கி, இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று, உலகத்தில் நீடிய ஆண்பனைகள் முன்னே காய்த்துப் பழுக்கும் தன்மை வர, விரும்பும் அன்பரின் கருத்தை நேர்பட முடித்துத் தந்து நிறைவான மகிழ்ச்சியடைய, திருத்தொண்டர் போற்ற, அந்நகரத்தில் இனிதாய் எழுந்தருளியிருந்தார் ஞானசம்பந்தர்.

2879 தென்னாட் டமண்மா சறுத்தார்தம்
செய்கை கண்டு திகைத்தமணர்
அந்நாட் டதனை விட்டகல்வார்
சிலர்தங் கையிற் குண்டிகைகள்
என்னா வனமற் றிவையென்று
தகர்ப்பார் இறைவன் ஏறுயர்த்த
பொன்னார் மேனிப் புரிசடையான்
அன்றே என்று போற்றினார். 982

2880 பிள்ளை யார்தந் திருவாக்கில்
பிறத்தலால்அத் தாலம்முன்
புள்ள பாசம் விட்டகல
ஒழியாப் பிறவி தனையொழித்துக்
கொள்ளு நீர்மைக் காலங்கள்
கழித்துச் சிவமே கூடினவால்
வள்ள லார்மற் றவரருளின்
வாய்மை கூறின் வரம்பென்னாம். 983

982.பொழிப்புரை: பாண்டிய நாட்டில் சமணமான குற்றத்தை நீக்கிய ஞானசம்பந்தரின் இச் செயலைக் கண்டு, திகைத்த சமணர்களிற் சிலர், அந்நாட்டை நீங்கிச் செல்பவர்களாகி, சிலர் தம் கையில் ஏந்திய தம் சமயச் சின்னங்களுள் ஒன்றான நீர்க் குண்டிகைகளை இவற்றால்என்ன பயன் என்று கூறி உடைத்தெறிந்து, 'முழுமுதல் கடவுளாவார் விடைக்கொடியை யுயர்த்திய பொன்போன்ற மேனியையுடைய புரிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானே!' என்று போற்றினர்.

983.பொழிப்புரை: திருஞானசம்பந்தரின் உண்மைத் திருவாக்கினால் பெண்பனையாய அப்பனைமரங்களுள், பனையாய்ப் பிறப்பதற்குரியதான வினைநீங்க, ஓயாமல் தொடர்ந்து வருகின்ற பிறவிப் பிணி நீங்கி, உடம்பு இருப்பதற்குக் காரணமான ஏன்ற வினையை நுகரும் கால அளவு நீங்கியபின், சிவப்பேற்றை அடைந்தன. இந் நிலையைக் காண, வள்ளலாரான பிள்ளையாரின் அருளிப் பாட்டை எடுத்துக் கூறுவது என்பது ஒரு வரம்புக்கு உள்ளாகுமோ? ஆகாது.

குறிப்புரை: இவ்வாற்றான் ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு ஈறாக உள்ள அனைத்துயிர்களுமே வினைவயத்தால் தோன்றின என்பதும், அவ் வினைநீங்கியபின் அவை வீடுபெறற்குரியன என்பதும் விளங்கும். உமாபதிசிவம் முள்ளிச் செடிக்கு முத்தி கொடுத்த வரலாற்றையும் நினைவு கூர்க.

2881 அங்கண் அமரர் பெருமானைப்
பணிந்து போந்தா டரவினுடன்
பொங்கு கங்கை முடிக்கணிந்தார்
மகிழும் பதிகள் பலபோற்றி
மங்கை பாகர் அமர்ந்தருளும்
வயல்மா கறலை வழுத்திப்போய்க்
கொங்கு மலர்நீர்க் குரங்கணில்முட்
டத்தைச் சென்று குறுகினார். 984

2882 ஆதி முதல்வர் குரங்கணில்முட்
டத்தை அணைந்து பணிந்தேத்தி
நீதி வழுவாத் திருத்தொண்டர்
போற்ற நிகரில் சண்பையினில்
வேத மோடு சைவநெறி
விளங்க வந்த கவுணியனார்
மாதொர் பாகர் தாம்மன்னும்
மதில்சூழ் காஞ்சி மருங்கணைந்தார். 985

2883 நீடுகாஞ்சி வாழ்நரும்
நிலாவுமெய்ம்மை அன்பரும்
மாடுசண்பை வள்ளலார்
வந்தணைந்த ஓகையால்
கூடுகின்ற இன்பநேர்
குலவுவீதி கோலினார்
காடுகொண்ட பூகம்வாழை
காமர்தோ ரணங்களால். 986

984.பொழிப்புரை: அவ்விடத்துத் தேவதேவரான இறைவரை வணங்கிச் சென்று, ஆடும் பாம்புடன் பெருகும் நீரையுடைய கங் கையை முடியில் சூடிய இறைவர் மகிழும் பதிகள் பலவற்றையும் போற்றி, உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவர் வீற்றி ருக்கும் வயல்கள் சூழ்ந்த திருமாகறலைப் போற்றிச் சென்று, மணம் கமழும் மலர்களையுடைய நீர் சூழ்ந்த திருக்குரங்கணில்முட்டத்தின் அருகில் செல்வாராயினர்.

குறிப்புரை: பதிகள் பல என்றது, திருவன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர் முதலாயின வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். திருமாகறலில் அருளிய பதிகம் 'விங்கு விளை' (தி.3 ப.72) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

985.பொழிப்புரை: ஆதிமுதல்வரான சிவபெருமானின் திருக்குரங்கணில்முட்டத் தைச் சேர்ந்து வணங்கிப் போற்றிச் சைவநெறியில் வழுவாத ஒழுக்கமுடைய திருத்தொண்டர் போற்றச் சென்று, ஒப்பில்லாத சீகாழிப் பதியில் மறைநெறியுடனே

2884 கொடிநிரைத்த வீதியில்
கோலவே திகைப்புறங்
கடி கொள்மாலை மொய்த்தபந்தர்
கந்தநீர்த் தசும்புடன்
மடிவில்பொன் விளக்கெடுத்து
மாதர்மைந்தர் மல்குவார்
படிவிளக்கும் அன்பரும்பரந்த
பண்பில் ஈண்டுவார். 987

2885 கோதைமாதர் ஆடலுங்
குலாவுதொண்டர் பாடலும்
வேதகீத நாதமும்
மிக்கெழுந்து விம்மவே
காதல்நீடு காஞ்சிவாழ்நர்
கம்பலைத் தெழுந்துபோய்
மூதெயிற் புறம்புசென்
றணைந்துமுன் வணங்கினார். 988

சைவநெறியும் விளங்குமாறு தோன்றியருளிய கவுணியரான ஞானசம்பந்தர், உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்ட ஏகம்பவாணர் நிலையாக எழுந்தருளியுள்ள மதில் சூழ்ந்த காஞ்சிப் பதியின் அருகில் அடைந்தார்.

குறிப்புரை: முட்டம் – காகம். குரங்கு, அணில், காகம் ஆகிய மூன்றும் வழிபட்ட திருப்பதியாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இப்பதியில் அருளிய பதிகம் 'விழுநீர்' (தி.1 ப.31) எனத் தொடங்கும் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

986.பொழிப்புரை: பெருமைமிக்க காஞ்சிமாநகரத்தில் வாழும் மக்களும், மெய்ம்மை நெறி நிலைபெற்ற திருத்தொண்டர்களும், நகரத்தின் அருகே திருஞானசம்பந்தர் வந்து சேர்ந்த மகிழ்ச்சியினால் உண்டான இன்பம் காரணமாக, காடு எனச் செறிந்த பாக்கு மரங்களையும், வாழைகளையும், அழகிய தோரணங்களையும் நிரல்பட அமைத்து வீதிகளை அணிசெய்தனர்.

987.பொழிப்புரை: கொடிகளை நிரல்படக் கட்டிய வீதியில், அழகிய திண்ணையின் பக்கத்தில் மணமுடைய பந்தலில், மணநீர் நிறைந்த நிறைகுடங்களுடன், கெடுதல் இல்லாத பொன் விளக்குகளை ஏந்திப் பெண்களும் ஆண்களுமாய் நிறைந்து கூடுவார்களும், உலகில் அன்பு நெறியை விளக்கம் செய்யும் அன்பர்களும் பரவிப் போற்றும் இயல்புடன் வந்து நெருங்குபவர்களாகி,

988.பொழிப்புரை: மாலை சூடிய பெண்களின் ஆடல் ஓசையும், மறை ஒலியும் கூடி மிக்கு எழுந்து பெருகப் பெருவிருப்பினால் காஞ்சி வாழும் மக்கள்

2886 சண்பையாளும் மன்னர்முன்பு
தொண்டர்வந்து சார்தலும்
பண்புநீடி யானமுன்
பிழிந்திறைஞ்சு பான்மைகண்
டெண்பெருக்கு மிக்கதொண்டர்
அஞ்சலித்து எடுத்தசொல்
மண்பரக்க வீழ்ந்தெழுந்து
வானம்முட்ட ஆர்த்தனர். 989

2887 சேணுயர்ந்த வாயில்நீடு
சீர்சொள்சண்பை மன்னனார்
வாண்நிலாவு நீற்றணி
விளங்கிட மனத்தினில்
பூணுமன்பர் தம்முடன்
புகுந்திடப் புறத்துளோர்
காணும்ஆசை யிற்குவித்த
கைந்நிரை யெடுத்தனர். 990

2888 வியல்நெடுந் தெருவினூடு
மிக்கதொண்டர் ஆர்ப்பெழக்
கயல்நெடுங்கண் மாதரும்
காதல்நீடு மாந்தரும்
புயல்பொழிந்த தாமெனப்
பூவினொடு பொற்சுணம்
இயலுமாறு வாழ்த்தெடுத்
திருமருங்கும் வீசினார். 991

மகிழ்வொலி செய்து, எழுந்து சென்று, பழைமை உடைய மதிலின் வெளியில் சென்று கூடி முன்னம் வணங்கினர்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

989.பொழிப்புரை: சீகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர் முன்பு, அந்தத் தொண்டர்கள் வந்து சேர்ந்தபோது அவர் அடிமைப் பண்பில் தலைநின்று, முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி, வணங்கும் இயல்பைப் பார்த்து, எண்ணம் பெருக்கிய தொண்டர்கள் 'அரகர' என்று எழுப்பிய ஒலி உலகத்தில் பரவ, நிலத்தில் விழுந்து எழுந்து, வானம் அளாவ மகிழ்வொலி செய்தனர்.

990.பொழிப்புரை: பெருகும் சிறப்புக் கொண்ட சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், ஒளி பொருந்திய திருநீற்றுக் கோலம் திருமேனியினில் விளங்கிட, உள்ளத்தில் சிவபெருமான் மீது கொண்ட அன்பையே அணிகலனாக

2889 இன்னவண்ணம் யாவரும்
இன்பமெய்த எய்துவார்
பின்னுவார் சடைமுடிப்
பிரான்மகிழ்ந்த கோயில்கள்
முன்னுறப் பணிந்துபோய்
மொய்வரைத் திருமகள்
மன்னுபூ சனைமகிழ்ந்த
மன்னர்கோயில் முன்னினார். 992

2890 கம்பவாணர் கோயில்வாயில் கண்டுகை குவித்தெடுத்
தும்பர்ஓங்கு கோபுரத்தின் முன்னிறைஞ்சி உள்ளணைந்
தம்பொன்மா ளிகைப்புறத்தில் அன்பரோடு சூழவந்
திம்பர்ஞாலம் உய்யவந்த பிள்ளையார் இறைஞ்சுவார். 993

வுடைய அடியவருடன், வான் அளாவ உயர்ந்த நகரத்து மதில் புறவாயிலுள் புகுந்தபோது, நகர்ப் புறத்தினின்றும் வந்து கூடிய மக்கள், பிள்ளையாரைக் காண்கின்ற ஆசையினால் வரிசை யாய்க் கைகளைத் தலைமீது குவித்தவாறு வணங்கினர்.

991.பொழிப்புரை: அகன்ற நீண்ட தெருவினிடையே கூடிய தொண் டர்களின் முழக்கம் எழ, கயல்மீன் போன்ற நீண்ட கண்களை உடைய பெண்களும் காதலால் மிக்க மக்களும், மேகம் மழைபெய்தது போல் பூக்களுடன் பொன் சுண்ணப் பொடியைத் திருமேனியில் ஒவ்வுமாறு தூவி வாழ்த்துக் கூறி இருமருங்கிலும் நின்று கவரி வீசினர்.

992.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் எல்லோரும் இன்பம் அடையுமாறு சேர்பவரான ஞானசம்பந்தர், சுருண்ட நீண்ட சடையையுடைய சிவ பெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும் பலகோயில்களுள் இடைப் பட்ட கோயில்களை வணங்கிச் சென்று, மலையரசன் மகளான உமையம்மையாரின் நிலைபெற்ற பூசனையை என்றும் மகிழ்ந்து ஏற்றருளும் ஏகம்பரான இறைவரின் திருக்கோயில் முன்பு சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: காஞ்சி நகரில் கோயில்கள் பல உளவாதலை முன்னரும் (பா.1153) ஆசிரியர் குறித்துள்ளார். அக்கோயில்களுள் தம் வழியிடைப்பட்ட கோயில்களை வணங்கிச் சென்றனர் பிள்ளையார்.

993.பொழிப்புரை: ஏகம்பவாணரான இறைவரின் திருக்கோயில் வாயிலை நோக்கி, கைகளைக் குவித்துத் தலைமேற் கொண்டு வணங்கி, வானளாவ ஓங்கி நிற்கும் கோபுரத்தின் முன் வணங்கி, கோயிலுள் சென்று சேர்ந்து, அழகிய பொன் மாளிகையின் புறச்சுற்றில் அன்பர்களுடன் வலமாக வந்து, உலகம் உய்யுமாறு தோன்றி யருளிய ஞானசம்பந்தர் வணங்குவாராய்,

2891 செம்பொன்மலைக் கொடிதழுவக்
குழைந்தருளுந் திருமேனிக்
கம்பரைவந் தெதிர்வணங்கும்
கவுணியர்தங் காவலனார்
பம்புதுளிக் கண்ணருவி
பாய்ந்துமயிர்ப் புளகம்வரத்
தம்பெருகு மனக்காதல்
தள்ளநில மிசைத்தாழ்ந்தார். 994

2892 பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து
பங்கயச்செங் கைமுகிழ்ப்ப
மலருமுக மளித்ததிரு
மணிவாயால் மறையான்என்
றுலகுய்ய எடுத்தருளி
உருகியஅன் பென்புருக்க
நிலவுமிசை முதற்றாளம்
நிரம்பியநீர் மையில்நிகழ. 995

2893 பாடினார் பணிவுற்றார்
பரிவுறுஆ னந்தக்கூத்
தாடினார் அகங்குழைந்தார்
அஞ்சலிதஞ் சென்னியின்மேல்
சூடினார் மெய்ம்முகிழ்த்தார்
சூகரமும் அன்னமுமாய்த்
தேடினார் இருவர்க்கும்
தெரிவரியார் திருமகனார். 996

994.பொழிப்புரை: சிவந்த பொன்மயமான மலையரசனின் மகளா ரான கொடிபோன்ற காமாட்சியம்மையார் தழுவக்குழைந்த மேனியை யுடைய ஏகம்பரநாதரை, திருமுன்பு சென்று வணங்கும் கவுணியர் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், துளிக்கும் துளிகளாகி அருவி எனக் கண்ணீர் பெருகத் திருமேனியில் மயிர்க்கூச்செறிந்து, தம் உள்ளத்தில் நிறைந்து பெருகும் பெருவிருப்பம் உந்த, நிலத்தின்மீது விழுந்து வணங்கியவராய்,

995.பொழிப்புரை: பலமுறையும் வணங்கி எழுந்து, தாமரையனைய சிவந்த கைகள் குவிய, மலர்கின்ற திருமுகத்தில் தோன்றிய அழகிய ஒளி விளங்கும் வாக்கினால் 'மறையானை' என உலகம் உய்யுமாறு தொடங்கி, உள்ளம் உருகிய அன்பு எலும்பையும் உருக்குவதால் பொருந்திய பண்ணும் தாளமும் கூட நிரம்பிய தன்மையில்,

குறிப்புரை: இவ்வாறாய மெய்ப்பாடுகள் நிகழ அருளிய பதிகம் 'மறையானை' (தி.2 ப.12) எனத் தொடங்கும் இந்தளப்.பண்ணில் அமைந்த திருப்பதிகமாகும்.

2894 மருவியஏ ழிசைபொழிய
மனம்பொழியும் பேரன்பால்
பெருகியகண் மழைபொழியப்
பெரும்புகலிப் பெருந்தகையார்
உருகியஅன் புள்ளலைப்ப
உமைதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் உணர்வினொடும்
பரவியே புறத்தணைந்தார். 997

2895 புறத்தணைந்த தொண்டருடன்
போந்தமைந்த திருமடத்தில்
பெறற்கரும்பே றுலகுய்யப்
பெற்றருளும் பிள்ளையார்
மறப்பரிய காதலுடன்
வந்தெய்தி மகிழ்ந்துறைவார்
அறப்பெருஞ்செல் வக்காமக்
கோட்டம்அணைந் திறைஞ்சினார். 998

996.பொழிப்புரை: பன்றியும் அன்னமுமாய் உருவெடுத்து முறையே அடியும் முடியும் தேடியவர்களான இருபெருந்தேவர்களும் அறிதற்கு அரியராய் நிமிர்ந்த இறைவரின் திருமகனாரான பிள்ளையார், பாடி னார், பணிந்தார், அன்பினால் நிறைந்த ஆனந்தக் கூத்து ஆடினார் மனம் குழைந்து உருகினார், கைகளைக் குவித்த அஞ்சலியைத் தலை மேல் கொண்டார், உடல் எங்கும் மயிர்கூச் செறியப் பெற்றார்.

குறிப்புரை: சூகரம் – பன்றி.

997.பொழிப்புரை: பொருந்திய ஏழிசைகளையும் வாக்கானது பொழிய, மனத்தினின்றும் மேலிட்டு எழும் அன்பினால் கண்களில் நீர் ஊற்றெடுத்துப் பெருகப் பெருமையுடைய சீகாழியில் தோன்றியருளிய பெருந்தகையாரான பிள்ளையார், உள்ளம் உருகுவதற்குக் காரணமான அன்பு மனத்தை அலையச் செய்ய, காமாட்சியம்மையார் தழுவக் குழைந்த ஏகாம்பரநாதரை அநுபவித்த மெய் உணர்ச்சியோடும் போற்றிசெய்து, கோயில் வெளிப்பக்கத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

998.பொழிப்புரை: தம்முடன் வந்தருளிய திருத்தொண்டர்களுடன் சென்று, தாம் எழுந்தருளும் பேறுபெற்ற திருமடத்தில், பெறற்கரிய பேறான சிஞானத்தை உலகம் உய்யும் பொருட்டாய்ப் பெற்று, அவ் வாறே உலகுக்கு அருளும் ஞானசம்பந்தர், இறைவரை மறவாத பெரு விருப்புடன் வந்து மகிழ்ச்சியுடன் தங்கியருள்வார், அறங்கள் எல்லா வற்றையும் வளர்த்து வரும் உமையம்மையார் எழுந்தருளியுள்ள பெரிய செல்வம் பொருந்திய காமக் கோட்டத்தை அடைந்து வணங் கினார்.

2896 திருவேகம் பத்தமர்ந்த
செழுஞ்சுடரைச் சேவடியில்
ஒருபோதும் தப்பாதே
உள்ளுருகிப் பணிகின்றார்
மருவுதிரு இயமகமும்
வளர்இருக்குக் குறள்மற்றும்
பெருகும்இசைத் திருப்பதிகத்
தொடைபுனைந்தார் பிள்ளையார். 999

2897 நீடுதிருப் பொழில்காஞ்சி
நெறிக்காரைக் காடிறைஞ்சிச்
சூடுமதிக் கண்ணியார்
துணைமலர்ச்சே வடிபாடி
ஆடுமவர் இனிதமரும்
அனேகதங்கா வதம்பரவி
மாடுதிருத் தானங்கள்
பணிந்தேத்தி வைகுநாள். 1000

குறிப்புரை: இறைவனையன்றித் தனித்து அம்மையாரையும் வணங்கியதாகக் குறிக்கும் இடம் இஃது. சுந்தரரும் இவ்வாறு வணங்கியமையைப் பின் (தி.12 பு.29 பா.84) காண்க.

999.பொழிப்புரை: திருஏகம்பத்தில் விரும்பி வீற்றிருந்தருளும் செழுமை பொருந்திய ஞானச் சுடரான இறைவரின் திருவடிகளை வழிபட வேண்டிய காலங்களில், ஒரு பொழுதும் தவறாது உள்ளம் உருகிப் பணிகின்றவராய், ஞானசம்பந்தர், அணிபொருந்திய 'திரு இயமகமும்', பொருளால் வளர்கின்ற 'திருவிருக்குக் குறளும்', மேலும் பெருகுகின்ற இசை பொருந்திய திருப்பதிக மாலையையும் இறைவருக்கு அணிவித்தார்.

குறிப்புரை: திருஏகம்பத்தில் பாடிய பதிகங்கள்: 1. திருஇயமகம்: பாயும் மால்விடை (தி.3 ப.114) – பழம்பஞ்சுரம். 2. திருவிருக்குக்குறள்: கருவார் கச்சி (தி.3 ப.41) – கொல்லி. 3. மேலும் பாடிய பதிகமாலை: வெந்த வெண்பொடி (தி.1 ப.133) – மேகராகக் குறிஞ்சி.

1000.பொழிப்புரை: பெருகிய சோலைகள் சூழ்ந்த 'திருக்கச்சி நெறிக்காரைக் காடு' என்னும் திருக்கோயிலைச் சென்று வணங்கி, அணியும் பிறையான கண்ணியையுடைய இறைவரின் துணையான மலர் அனைய திருவடிகளைப் பாடி, கூத்தியற்றும் இறைவர் இனிதாய் வீற்றிருக்கும் 'திருக்கச்சிஅனேகதங்கா வதம்' என்னும் திருப்பதியைப் போற்றி, அருகில் உள்ள பல கோயில்களையும் பணிந்து போற்றி அங்குத் தங்கியிருக்கும் நாள்களில்,

குறிப்புரை: திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டில் அருளிய பதிகம் 'வாரணவு'

2898 எண்திசையும் போற்றிசைக்கும்
திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்
தொண்டருடன் இனிதேகித்
தொல்லைவிடம் உண்டிருண்ட
கண்டர்மகிழ் மேற்றளியும்
முதலான கலந்தேத்தி
மண்டுபெருங் காதலினால்
வணங்கிமீண் டினிதிருந்தார். 1001

2899 அப்பதியில் விருப்பினொடும்
அங்கணரைப் பணிந்தமர்வார்
செப்பரிய புகழ்ப்பாலித்
திருநதியின் தென்கரைபோய்
மைப்பொலியுங் கண்டர்திரு
மாற்பேறு மகிழ்ந்திறைஞ்சி
முப்புரஞ்செற் றவர்தம்மை
மொழிமாலை சாத்தினார். 1002

(தி.3ப.65) எனத் தொடங்கும் பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். திருக்கச்சி அனேகதங்காவதத்தில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. 'மாடு திருத்தானங்கள்' என்பன காஞ்சியிலும் அதற்கு அண்மையிலும் உள்ள பல கோயில்களுமாம்.

1001.பொழிப்புரை: எட்டுத் திசைகளில் உள்ளவர்களும் போற்றும் திருப்பதியான காஞ்சிபுரத்தின் புறத்தில், திருத்தொண்டர்களுடன் கூடி இனிதாய்ச் சென்று, முன்நாளில் நஞ்சை உண்டு அதனால் கருநிறம் உடைய கழுத்தையுடைய இறைவர் மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கும் 'திரு மேற்றளி' முதலான பதிகளில் சென்று போற்றிச் செறிந்த பெருங் காதலால் வணங்கி, திருக்கச்சி நகரில் மீண்டும் இனிதாய் எழுந்தருளித் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை : திருமேற்றளியில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

1002.பொழிப்புரை: இவ்வாறு காஞ்சி நகரத்தில் மிக்க விருப்புடன் இறைவரை வணங்கியவாறு விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிள்ளையார், கூறுதற்கரிய புகழுடன் கூடிய பாலியாற்றின் தெற்குக் கரையின் வழியில் சென்று, நஞ்சு விளங்கும் கழுத்தையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற 'திருமாற்பேற்றை' மகிழ்ச்சியுடன் வணங்கி, முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமானுக்குச் சொல் மாலை ஆன திருப்பதிகம் சாத்தியருளினார்.

2900 திருமாற்பே றுடையவர்தம்
திருவருள்பெற் றெழுந்தருளிக்
கருமாலுங் கருமாவாய்க்
காண்பரிய கழல்தாங்கி
வரும்ஆற்றல் மழவிடையார்
திருவல்லம் வணங்கித்தம்
பெருமாற்குத் திருப்பதிகப்
பெரும்பிணையல் அணிவித்தார். 1003

2901 அங்குள்ள பிறபதியில்
அரிக்கரியார் கழல்வணங்கிப்
பொங்குபுனற் பாலியாற்றின்
புடையில்வட பாலிறைவர்
எங்கும்உறை பதிபணிவார்
இலம்பையங்கோட் டூரிறைஞ்சிச்
செங்கண்விடை உகைத்தவரைத்
திருப்பதிகம் பாடினார். 1004

1003.பொழிப்புரை: திருமாற்பேற்றில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று, அங்கிருந்து எழுந்தருளிச் சென்று, கரிய நிறம் கொண்ட திருமால் பன்றி வடிவு எடுத்தும் காண இயலாத திரு அடிகளைச் சுமந்து வரும் வலிமை பெற்றுள்ள இளைய விடையை உடைய இறைவரின், திருவல்லம் என்னும் பதியினை வணங்கித் தம் இறைவர்க்குத் திருப்பதிகமான மாலையைச் சாா்த்தியருளினாா்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் அருளிய பதிகம் ‘எரித்தவன் முப்புரம்’ (தி.1 ப.113) எனத் தொடங்கும் வியாழக்குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

1004.பொழிப்புரை: அவ்விடங்களிலுள்ள திருப்பதிகளில் திருமாலுக்கு அரியவரான இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, பெருகும் நீரைக் கொண்ட பாலியாற்றின் அருகே வடபாலில் இறைவர் எங்கும் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பதிகளையெல்லாம் வணங்குவாராகி, திருஇலம்பையங்கோட்டூரினைத் தொழுது, சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றை ஊர்தியாகச் செலுத்தி வருபவரைத் திருப்பதிகம் பாடி யருளினாா்.

குறிப்புரை: பாலியாற்றின் வடபாலுள்ள திருப்பதிகளாவன திருச்சுரபுரம், விரிஞ்சிபுரம், மகாதேவமலை, தீக்காலி, வள்ளிமலை முதலாயினவாகலாம் என்பார் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில. திருஇலம்பையங்கோட்டூரில் அருளிய பதிகம் ‘மலையினாா்’ (தி.1 ப.76) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும்.

2902 திருத்தொண்டர் பலர்சூழத்
திருவிற்கோ லமும்பணிந்து
பொருட்பதிகத் தொடைமாலை
புரமெரித்த படிபாடி
அருட்புகலி யாண்டகையார்
தக்கோலம் அணைந்தருளி
விருப்பினொடுந் திருவூறல்
மேவினார் தமைப்பணிந்தார். 1005

2903 தொழுதுபல முறைபோற்றிச்
சுரர்குருவுக் கிளையமுனி
வழுவில்தவம் புரிந்தேத்த
மன்னினார் தமைமலர்ந்த
பழுதில்செழுந் தமிழ்மாலைப்
பதிகஇசை புனைந்தருளி
முழுதும்அளித் தவர்அருளால்
போந்தனர்முத் தமிழ்விரகர். 1006

1005.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் திருத் தொண்டர்கள் பலராகச் சூழ்ந்துவர திருவிற்கோலத்து இறைவரைப் பணிந்து திருப்பதிகம் பாடினார். அதில் திரிபுரம் எரித்த வரலாற்றைத் தெரிவித்தார். புகலி ஆண்டகையார் திருவூறலை அமைந்து, அவ்வூர்ப் பரமத் தம்மை வணங்கினார்.

குறிப்புரை: திருவிற்கோலத்தில் அருளிய பதிகம் 'உருவினார்' (தி.3 ப.23) எனத் தொடங்கும் பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்த திருப் பதிகமாகும். இப்பதிகத்தில் வரும் 2,4,6,7,9 ஆகிய பாடல்களில் முப்புரம் எரித்தமை அருளப்படுகின்றது. அதனை உளங்கொண்டே ஆசிரியர் சேக்கிழார் இங்ஙனம் அருளுவாராயினர். இங்குள்ள இறைவரின் தீண்டாத் திருமேனியின் நிறம் பருவ காலத்திற்கேற்ப மாறுபடுகிறது என்பர். தக்கோலம் எனும் பதி பழங்காலத்தே திருவூறல் எனும் பெயரில் வழங்கப்பட்டது. எனினும் தக்கோலம் ஊர்ப் பெயராகவும், திருவூறல் கோயில் பெயராகவும் கருதத்தக்கதாம்.

1006.பொழிப்புரை: வணங்கிப் பலமுறையும் போற்றித் தேவ குருவான வியாழனின் தம்பி சம்வர்த்த முனிவர், குற்றம் இல்லாத தவத்தைச் செய்து

2904 குன்றநெடுஞ் சிலையாளர்
குலவியபல் பதிபிறவும்
நின்றவிருப் புடனிறைஞ்சி
நீடுதிருத் தொண்டருடன்
பொன்தயங்கு மணிமாடப்
பூந்தராய்ப் புரவலனார்
சென்றணைந்தார் பழையனூர்த்
திருவாலங் காட்டருகு. 1007

2905 இம்மையிலே புவியுள்ளோர் யாருங் காண
ஏழுலகும் போற்றிசைப்ப எம்மை யாளும்
அம்மைதிருத் தலையாலே நடந்து போற்றும்
அம்மையப்பர் திருவாலங் காடாம் என்று
தம்மையுடை யவர்மூதூர் மிதிக்க அஞ்சிச்
சண்பைவருஞ் சிகாமணியார் சாரச் சென்று
செம்மைநெறி வழுவாத பதியின் மாடோர்
செழும்பதியில் அன்றிரவு பள்ளி சேர்ந்தார். 1008

போற்ற எழுந்தருளிய இறைவரைப் போற்றி, அன்பால் மலர்ந்த குற்றம் இல்லாத செழுந் தமிழ் மாலையான பதிக இசையைப் பாடி, எல்லாவற்றையும் படைத்தளித்த இறைவரிடம் விடைபெற்று முத்தமிழ் வல்லுநர் சென்றார்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் உள்ள கோயிலின் பெயர் திருவூறல் என்பதாகும். இறைவனின் திருவடிகளிலிருந்து நீர் பெருகி வருதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இப்பதியில் அருளிய பதிகம் ‘மாறில் அவுணர்’ (தி.1 ப.106) எனத் தொடங்கும் வியாழக் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகம் ஆகும்.

1007.பொழிப்புரை: மலைகள் தோறும் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் உறையும் பல பதிகளையும் ஆர்வமுடன் வணங்கித் திருத்தொண்டர்களுடன் பூந்தராய் மன்னராம் ஞானசம்பந்தர் பழையனூர் திருஆலங்காடு சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: ‘பதிபிறவும்’ என்றது மணவூர், திருஎவ்வளூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

1008.பொழிப்புரை: இப்பிறவியில் இம்மண்ணுலகத்தில் எவரும் நேரில்

2906 மாலையிடை யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளும்
மறையவனார் தம்முன்பு கனவி லேவந்
தாலவனத் தமர்ந்தருளும் அப்பர் நம்மை
அயர்த்தனையோ பாடுதற்கென் றருளிச் செய்ய
ஞாலமிருள் நீங்கவரும் புகலி வேந்தர்
நடுஇடையா மத்தினிடைத் தொழுது ணர்ந்து
வேலைவிட முண்டவர்தங் கருணை போற்றி
மெய்யுருகித் திருப்பதிகம் விளம்ப லுற்றார். 1009

காணும்படி, ஏழ் உலகத்தவரும் போற்றுமாறு எம்மை ஆளு கின்ற அம்மையாரான காரைக்கால் அம்மையார், தம் திருத்தலையி னால் நடந்து சென்று போற்றிய அம்மையப்பர் வீற்றிருக்கின்ற பதி இத்திருவாலங்காடாகும் என்று உள்ளத்தில் எண்ணி, தம்மை ஆளு டைய இறைவரின் பழமை பொருந்திய அவ்வூரைக் காலால் மிதித்து உள் செல்ல அச்சம் கொண்டு, சீகாழியில் தோன்றியருளிய பிள்ளையார், அப்பதியின் அருகில் சாரச் செம்மை நெறியினின்று சற்றும் வழுவாத தூய ஒழுக்கமுடையவர்கள் வாழ்கின்ற ஒரு செழுமையான நகரில் சென்று இரவிலே தங்கி உறங்கலானார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதி யாதெனத் தெரிந்திலது.

1009.பொழிப்புரை: மாலைப் பொழுது கழிய நடுயாமத்தில் பள்ளி கொண்டருளும் வேதியரான பிள்ளையாரின் கனவில் வெளிப்பட்டுத் திருவாலங்காட்டில் வீற்றிருக்கும் இறைவர், 'நம்மைப் பாடுவதற்கு மறந்தாயோ?' என்று வினவியருள, உலகம் இருள்நீங்கி உய்யும் பொருட்டுத் தோன்றியருளிய சீகாழித் தலைவர், அந்நள்ளிருள் யாமத்தில் உறக்கத்தினின்று உணர்ந்து எழுந்து, கடலில் உண்டான நஞ்சை உண்டருளிய சிவபெருமானின் திருவருளைப் போற்றி, மெய் உருகித் திருப்பதிகத்தைப் பாடத் தொடங்கினார்.

2907 துஞ்சவரு வார்என்றே எடுத்த வோசைச்
சுருதிமுறை வழுவாமல் தொடுத்த பாடல்
எஞ்சலிலா வகைமுறையே பழைய னூரார்
இயம்புமொழி காத்தகதை சிறப்பித் தேத்தி
அஞ்சனமா கரியுரித்தார் அருளா மென்றே
அருளும்வகை திருக்கடைக்காப் பமையச் சாற்றி
பஞ்சுரமாம் பழைய திறங் கிழமை கொள்ளப்
பாடினார் பாரெலாம் உய்ய வந்தார். 1010

2908 நீடுமிசைத் திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி
நெடுங்கங்கு லிருணீங்கி நிகழ்ந்த காலை
மாடுதிருத் தொண்டர்குழா மணைந்தபோது
மாலையினில் திருவால வனத்து மன்னி
ஆடுமவ ரருள்செய்த படியை யெல்லாம்
அருளிச்செய் தகமலரப் பாடி யேத்திச்
சேடர்பயில் திருப்பதியைத் தொழுது போந்து
திருப்பாசூர் அதன்மருங்கு செல்ல லுற்றார். 1011

1010.பொழிப்புரை: ‘துஞ்ச வருவாரும்’ என்று தொடங்கி ஓசையுடைய மறைநெறி தவறாதவாறு பாடிய பாடலில், குறைவற்ற வகையினால் அறநெறிவழுவாத பழையனூரார் வேளாளர், தாங்கள் கூறிய சொல்லைத் தவறாது காத்து, அருள் பெற்ற வரலாற்றைச் சிறப்பித்துப் பாராட்டி, கரிய யானையை உரித்த இறைவரின் திருவருளேயாகும் இது என்று அவர் அருள் செய்யும் தன்மையைத் திருக்கடைக் காப்பில் வைத்து, குறிஞ்சியாழ்ப் பண் அமைதித் திறமும் கிழமையும் பொருந்தப் பாடினார்.

குறிப்புரை: ‘துஞ்ச வருவாரும்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகம் எனத் திருமுறையில் குறித்துள்ளனர். (தி.1 ப.45). எனினும் ஆசிரியர் சேக்கிழார், பஞ்சுரமாம் பழையதிறம் கிழமை கொள்ள (அஃதாவது குறிஞ்சியாழ்த்திறன் வகைகளுள் ஒன்றான பழம்பஞ்சுரமாகப்) பாடினார் என்றருளுகின்றார். தமிழோடு இசைப்பாடல் திறனையும் ஒருங்கு அறிந்த அறிஞர்களால் இஃது ஆராயத் தக்கதாம்.

1011.பொழிப்புரை: எக்காலத்தும் நிலைபெறும் இசையமையந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றி, பின் நீண்ட இரவின் இருள் புலர்ந்த பகற் காலத்தே, திருத்தொண்டர்களின் கூட்டம் வந்து சேர்ந்த போது, இரவில் திருவாலங்காட்டுப் பதியில் ஆடுகின்ற இறைவர், தமக்கு அருள் செய்த பாங்கை எல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்லி, அத்திருப் பதிகத்தைத் திரும்பவும் உள்ளம் மகிழப் பாடிப் போற்றிய பின்பு, பெரியவர்கள் வாழ்கின்ற அப்பதியை வணங்கி அகன்று போய்த் ‘திருப்பாசூர்’ அருகில் செல்வாராய்,

குறிப்புரை: சேடர் – பெருமை மிக்கோர்.

2909 திருப்பாசூர் அணைந்தருளி யங்கு மற்றச்
செழும்பதியோ ரெதிர்கொள்ளச் சென்று புக்குப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பா கத்துப்
புராதனர்வே யிடங்கொண்ட புனிதர் கோயில்
விருப்பினுடன் வலங்கொண்டு புக்குத் தாழ்ந்து
வீழ்ந்தெழுந்து மேனியெலா முகிழ்ப்ப நின்றே
அருட்கருணைத் திருவாளன் நாமஞ் சிந்தை
யிடையாரென் றிசைப்பதிகம் அருளிச் செய்தார். 1012

2910 மன்னுதிருப் பதிகஇசை பாடிப் போற்றி
வணங்கிப்போந் தப்பதியில் வைகி மாடு
பிஞ்ஞகர்தம் வெண்பாக்கம் முதலா யுள்ள
பிறபதிகள் பணிந்தணைவார் பெருகு மன்பால்
முன்னிறைந்த திருவாய்மஞ் சனநீ ராட்டு
முதல்வேடர் கண்ணப்ப நாய னாரை
உன்னியொளிர் காளத்தி மலை வணங்க
வுற்றபெரு வேட்கையுட னுவந்து சென்றார். 1013

1012.பொழிப்புரை: திருப்பாசூரை அணைந்து, அங்கு அச்செழும் பதியார் வந்து எதிர்கொள்ளப் பதியுள் போய்ப் புகுந்து, மலை அரசனின் மகளான பார்வதி அம்மையாரை இடமருங்காகக் கொண்ட பழமை உடையவரும், மூங்கிலை இடமாகக் கொண்டவருமான இறைவரின் திருக்கோயிலுள் விருப்பத்துடன் வலமாக வந்து, உள்ளே புகுந்து, இறைவரின் திருமுன்பு, நிலம் பொருந்த விழுந்து வணங்கி எழுந்து, திருமேனி முழுதும் மயிர்க்கூச்செறிய நின்று, அருட்கருணை என்ற செல்வத்தை உடைய இறைவரின் திருநாமத்தைச் 'சிந்தையிடையார்' எனத் தொடங்கி இசையுடன் கூடிய அத்திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: 'சிந்தை யிடையார்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும் (தி.2 ப.60). இம்முதற் பாடலில் வரும் தொடர்கள் பலவும் பெருமானின் திருப்பெயர்களாய் அமைந்திருக்கு மாறும் காணலாம்.

1013.பொழிப்புரை: பிள்ளையார் நிலைபெறும் இசையையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றிச் சென்று, அப்பதியில் எழுந்தருளி யிருந்தவர், பின்பு அத்திருப்பதியின் அருகில் இறைவர் எழுந்தருளி இருக்கும் திருவெண்பாக்கம் முதலான பிற பதிகளையும் வணங்கிச் செல்வாராய், பெருகும் அன்பால் முன் திருவாய் நிறைந்த நீரால் இறைவரைத் திருமுழுக்காட்டும் முதல்வரான கண்ணப்ப நாயனாரை எண்ணி, விளங்கும் திருக்காளத்தி மலையைத் தொழுவதற்குப் பொருந்திய பெருவிருப்புடன் மகிழ்ந்து சென்றருளினார்.

குறிப்புரை: திருவெண்பாக்கம் முதலாயுள்ள பதிகள் திருக்கள்ளில் முதலாயினவாகலாம். திருவெண்பாக்கப் பதிகம் கிடைத்திலது. திருக் கள்ளிலில் அருளிய

2911 மிக்கபெருங் காதலுடன் தொண்டர் சூழ
மென்புனல்நாட் டினையகன்று வெற்பும் கானும்
தொக்கபெரு வன்புலக்கா னடைந்து போகிச்
சூலகபா லக்கரத்துச் சுடரு மேனி
முக்கண்முதல் தலைவனிட மாகி யுள்ள
முகில்நெருங்கு காரிகரை முன்னர்ச் சென்று
புக்கிறைஞ்சிப் போற்றிசைத்தப் பதியில் வைகிப்
பூதியரோ டுடன்மகிழ்ந்தார் புகலி வேந்தர். 1014

2912 இறைவர்திருக் காரிகரை யிறைஞ்சி அப்பால்
எண்ணில்பெரு வரைகளிரு மருங்கு மெங்கும்
நிறையருவி நிரைபலவாய் மணியும் பொன்னும்
நிறைதுவலை புடைசிதறி நிகழ்ப வாகி
அறைகழல்வா னவர்க்கிறைவன் குலிச வேற்றால்
அற்றசிறை பெற்றவன்மே லெழுவ தற்குச்
சிறகடித்துப் பறக்கமுயன் றுயர்ந்த போலும்
சிலைநிலத்தி லெழுந்தருளிச் செல்லா நின்றார். 1015

பதிகம் 'முள்ளின்மேல் முதுகூகை' (தி.1 ப.119) எனத் தொடங்கும் வியாழக் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும்.

1014.பொழிப்புரை: மிக்க பெருவிருப்புடனே தொண்டர் சூழ்ந்து வர, மெல்லிய தாய்ப் பாய்கின்ற நீர்வளம் கொண்ட பாலியாற்றின் வடகரையில் உள்ள நாட்டின் பகுதியை நீங்கி, மலையும் காடுகளுமாய்ச் சேர்ந்து நெருங்கிய வலிய காட்டிடங் களை அடைந்து, சூலமும் மண்டை ஓடும் கையில் கொண்டு ஒளி விளங்கும் திருமேனி யையும் மூன்று கண்களையுமுடைய இறைவரின் இடமாகிய மேகம் சூழ்ந்த 'திருக்காரிகரையினை' முன்னர்ச் சென்று, இறைவரை வணங்கிப் போற்றி, அப்பதியில் தங்கித் தொண்டருடன் ஞானசம்பந்தர் மகிழ்ந்திருந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. பாலியாறு ஊற்றுநீர் சுரக்க வருவதாதலின், அதனைச் சூழ்ந்த நாட்டை 'மென் புனல் நாடு' என்றார்.

1015.பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் திருக்காரிகரையைத் தொழுது, மேற் சென்று அளவில்லாத பெரிய மலைகளின் இருபக்கங்களிலும் எங்கும் நீர் நிறைந்த அருவிகள் பல வரிசையான மணிகளையும் பொன்னையும் நிறைந்த நீர்த்துளிகளையும் பக்கங்களில் நிரம்பச் சிதற, ஒலிக்கின்ற கழலை அணிந்த தேவேந்திரனின் வச்சிரப் படைத் தாக்குதலால் அறுபட்ட இறகுகளைப் பெற்று, அவன் மீது போருக்கு எழுவதற்காகச் சிறகுகளை விரித்துப் பறக்க முயன்று உயர்ந்தன போன்ற காட்சிதரும் மலைகள் சூழ்ந்த நாட்டின் பகுதியில் எழுந்து அருளிச் செல்பவராய்,

2913 மாதவர்கள் நெருங்குகுழாம் பரந்து செல்ல
மணிமுத்தின் பரிச்சின்னம் வரம்பின் றாகப்
பூதிநிறை கடல்அணைவ தென்னச் சண்பைப்
புரவலனார் எழுந்தருளும் பொழுது சின்னத்
தீதிலொலி பலமுறையும் பொங்கி யெங்குந்
திருஞான சம்பந்தன் வந்தான் என்னும்
நாதம்நிறை செவியினவாய் மாக்க ளெல்லாம்
நலமருவு நினைவொன்றாய் மருங்கு நண்ண. 1016

2914 கானவர்தங் குலம்உலகு போற்ற வந்த
கண்ணப்பர் திருப்பாதச் செருப்புத் தோய
மானவரிச் சிலைவேட்டை ஆடும் கானும்
வானமறை நிலைபெரிய மரமும் தூறும்
ஏனையிமை யோர்தாமும் இறைஞ்சி யேத்தி
எய்தவரும் பெருமையவாம் எண்ணி லாத
தானமும்மற் றவைகடந்து திருக்கா ளத்தி
சாரஎழுந் தருளினார் சண்பை வேந்தர். 1017

குறிப்புரை: மலைகள் ஒருகால எல்லையில் சிறகுடையனவாய்ப் பறக்கும் நிலையில் இருந்தன என்றும், அச்சிறகுகளை ஒரு காலத்தில் இந்திரன் அரிந்தனன் என்றும் பண்டைப் பனுவல்கள் கூறுகின்றன. அதனை உளங் கொண்டே சேக்கிழார் அவ்வாறுசிறகை யரிந்த இந்தி ரனை, மலைகள் மீண்டும் சிறகுகள் பெற்று, அவனை அழிக்க முயல் வன போன்று, அம்மலைகளினின்று இழிந்து வரும் அருவிகள் விளங்குகின்றன என்றும் கூறுகின்றார். மலைகள் – பறவைகள். அருவிகள் அவற்றின் சிறகுகள் இது தற்குறிப்பேற்ற அணியாம்.

1016.பொழிப்புரை: திருத்தொண்டர்களின் கூட்டம் பரந்து செல்ல, அழகிய முத்துச் சின்னங்கள் உண்டாக்கும் ஓசை அளவில்லாது எழ, திருநீறு நிறைந்த கடல் அணைவதைப் போல் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் வரும்போது, திருச்சின்னங்களின் ஒப்பில்லாத ஒலி பல முறையாலும் மேன்மேல் மிக, எங்கும் 'திருஞானசம்பந்தர் வந்தார்' என்று உண்டாகும் ஒலி நிறைந்த காதுகளை உடையன ஆதலால், ஐந்து அறிவுடைய விலங்குச் சாதிகள் எல்லாம் தம் இயல்பான தீமையின்றி நன்மை பொருந்திய நினைவு ஒன்றையே மேற் கொண்டு பக்கங்களில் வந்து பொருந்த,

குறிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் எனும் திருப்பெயரைக் கேட்ட அளவில், பொல்லா விலங்குகளும் புன்மை நீங்கி நன்மை பெருக அவரை எதிர் கொள்வனவாயின.

1017.பொழிப்புரை: வேடுவர் குலத்தை உலகமானது போற்றுமாறு, அக்குலத்தில் வந்து தோன்றிய கண்ணப்ப நாயனாரின் திருவடிகளில் அணிந்த செருப்புத்

2915 அம்பொன்மலைக் கொடிமுலைப்பால் குழைத்த ஞானத்
தமுதுண்ட பிள்ளையார் அணைந்தார் என்று
செம்பொன்மலை வில்லியார் திருக்கா ளத்தி
சேர்ந்ததிருத் தொண்டர் குழாம்அடைய ஈண்டிப்
பம்புசடைத் திருமுனிவர் கபாலக் கையர்
பலவேடச் சைவர்குல வேடர் மற்றும்
உம்பர்தவம் புரிவார்அப் பதியி லுள்ளோர்
உடன்விரும்பி யெதிர்கொள்ள வுழைச்சென் றுற்றார். 1018

2916 திசையனைத்தும் நீற்றினொளி தழைப்ப மண்மேற்
மிசைவிளங்கும் மணிமுத்தின் சிவிகை நின்றும்
வேதபா ரகர்இழிந்து வணங்கி மிக்க
அசைவில்பெருந் தொண்டர்குழாம் தொழுது போற்றி
அரவெனுமோ சையில்அண்டம் நிறைப்ப அன்பால்
இசைவிளங்குந் தமிழ்விரகர் திருக்கா ளத்தித்
திருமலையிம் மலைகளில்யா தென்று கேட்டார். 1019

தேயுமாறு பெரிய கட்டமைந்த வில் வேட்டை ஆடும் காடுகளும், வானத்தை மறைக்குமாறு நீண்ட பெரிய மரச் சோலைகளும், தூறுகளும், தேவர்களும் போற்றும் பெருமையுடைய அளவில்லாத மற்ற இடங்களும் ஆகியவற்றையெல்லாம் கடந்து சென்று, திருக்காளத்தி மலையை அணுகச் சென்றார் சீகாழித் தலைவர்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

1018.பொழிப்புரை: அழகிய இமவானின் மகளாரான கொடி போன்ற உமையம்மையாரின் திருமுலைப்பாலில், குழைத்த ஞான அமுதத்தை உண்ட ‘ஆளுடைய பிள்ளையார் வருகின்றார்’ என்று எண்ணி, மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட இறைவரின் திருக் காளத்தியில் உள்ள திருத்தொண்டர் கூட்டம் நெருங்கி வர, நெருங்கிய சடையையுடைய முனிவர்களும், மண்டை ஓட்டை ஏந்தும் காபாலியர்களும், மற்றும் மாவிரதம் முதலான பற்பல வேடங்களை உடைய சைவர்களும், மேன்மையான தவம் செய்தவரும், அப்பதி யில் உள்ளவருடன் கூடி மகிழ்ந்து, எதிர் கொள்ள, அவர் அருகே சேர்ந்தனர்.

1019.பொழிப்புரை: எல்லாத் திசைகளிலும் திருநீற்றின் ஒளி பரவ, ‘இந்த உலகத்தில் சிவலோகம் வந்து சேர்ந்தது’ எனக் கூறுமாறு சென்றபோது, மேலே விளங்கும் அழகிய முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி, மறைகளில் வல்ல ஞான சம்பந்தர், வணங்கி, எதிர் கொண்ட மன அசைவற்ற பெரிய திருத்தொண்டர் கூட்டம் தொழுது வணங்கி‘அர அர!’ என்ற பேரொலியால் அண்டம் முழுதும் நிறையுமாறு செய்யப் புகழினால் எங்கும் விளங்கும் தமிழ் வல்லுநரான ஞானசம்பந்தர் அவர்களை நோக்கி, ‘இங்குத் தோன்றும் மலைகளுள் திருக்காளத்தி மலை எது ?’ என்று வினவினார்.

2917 வந்தணைந்த மாதவத்தோர் வணங்கித் தாழ்ந்து
மறைவாழ்வே சைவசிகா மணியே தோன்றும்
இந்தமலை காளனோ டத்தி தம்மில்
இகலிவழி பாடுசெய இறைவர்மேவும்
அந்தமில்சீர்க் காளத்தி மலையாம் என்ன
அவனிமேற் பணிந்தெழுந்தஞ் சலிமேற் கொண்டு
சிந்தைகளி மகிழ்ச்சிவரத் திருவி ராகம்
வானவர்கள் தானவர்என் றெடுத்துச் செல்வார். 1020

2918 திருந்தியஇன் னிசைவகுப்பத் திருக்கண் ணப்பர்
திருத்தொண்டு சிறப்பித்துத் திகழப் பாடிப்
பொருந்துபெருந் தவர்கூட்டம் போற்ற வந்து
பொன்முகலிக் கரையணைந்து தொழுது போகி
அருந்தவர்கள் எம்மருங்கும் மிடைந்து செல்ல
ஆளுடைய பிள்ளையார் அயன்மால்தேடும்
மருந்துவெளி யேயிருந்த திருக்கா ளத்தி
மலையடிவா ரஞ்சார வந்து தாழ்ந்தார். 1021

1020.பொழிப்புரை: எதிர்கொண்டு வரவேற்ற தொண்டர்கள் ஞான சம்பந்தரை வணங்கி 'மறையவர்களின் வாழ்வாகியவரே! சைவத் தலைவர்களுள் சிறந்தவரே! நம் எதிரே தோன்றும் இம் மலைதான், முன்நாளில் 'காளன்' என்னும் பாம்பும், 'அத்தி' என்னும் யானையும், தம்முள் மாறுபட்டுத் தம்மைப் பூசை செய்த இறைவர் எழுந்தருளி யுள்ள கேடில்லாத சிறப்புடைய திருக்காளத்தி மலையாகும்' என உரைப்ப, அப்போது ஞானசம்பந்தர் விழுந்து வணங்கி எழுந்து, கைகளைத் தலை மீது குவித்து, மனத்துள் மிக்க மகிழ்ச்சி எழுதலால் 'வானவர்கள் தானவர்கள்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைத் திருவிராக அமைப்பில் பாடியவாறு மேற்செல்வாராய்,

குறிப்புரை: 'வானவர்கள் தானவர்கள்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் சாதாரிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.3 ப.69). 'வாய் கலசமாக வழிபாடு செயும் வேடன் மலராகு நயனம், காய்கணையினாலிடந்து ஈசன் அடிகூடு காளத்திமலையே' எனக் கண்ணப்பரைப் பிள்ளையார் போற்றப்பெறும் சிறப்பே இங்கு எடுத்து மொழியப்படுகிறது.

1021.பொழிப்புரை: திருந்திய இனிய பண்ணமைதி பெறத் திருக் கண்ணப்பரின் திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துப் பாடியருளி, பொருந்திய பெரிய திருத்தொண்டர் கூட்டம் சூழ்ந்து போற்ற எழுந்தருளி வந்து, பொன்முகலி யாற்றின் கரையை அடைந்து, வணங்கிச் சென்று, அரிய தவத்தவர்களான திருத்தொண்டர்கள் எம் மருங்கும் சூழ்ந்து வர, ஆளுடைய பிள்ளையார், நான்முகனும் திருமாலும் தேடிக் காண இயலாத மருந்தான இறைவர், வெளிப்பட எழுந்தருளியிருந்த திருக் காளத்தி மலையின் அடிவாரத்தினை அணுக வந்து, நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கினார்.

2919 தாழ்ந்தெழுந்து திருமலையைத் தொழுது கொண்டே
தடஞ்சிலா தலசோபா னத்தா லேறி
வாழ்ந்திமையோர் குழாம்நெருங்கு மணிநீள் வாயில்
மருங்கிறைஞ்சி உட்புகுந்து வளர்பொற் கோயில்
சூழ்ந்துவலங் கொண்டிறைவர் திருமுன் பெய்தித்
தொழுதுதலை மேற்கொண்ட செங்கை போற்றி
வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண் பார்போல்
மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார். 1022

2920 உள்ளத்தில் தெளிகின்ற அன்பின் மெய்ம்மை
யுருவினையும் அவ்வன்பி னுள்ளே மன்னும்
வெள்ளச்செஞ் சடைக்கற்றை நெற்றிச் செங்கண்
விமலரையும் உடன்கண்ட விருப்பும் பொங்கிப்
பள்ளத்தில் இழிபுனல்போல் பரந்து செல்லப்
பைம்பொன்மலை வல்லிபரிந் தளித்த செம்பொன்
வள்ளத்தில் ஞானஆ ரமுத முண்டார்
மகிழ்ந்தெழுந்து பலமுறையும் வணங்கு கின்றார்.1023

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1022.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் தாழ்ந்து எழுந்து அம்மலையை வணங்கியவாறே அகன்ற மலைப்படிகளின் வழியே ஏறிச் சென்று, வாழ்வடைந்த தேவர்களின் கூட்டம் நெருங்கியுள்ள மணிகளை உடைய நீண்ட திருவாயிலின் முன் வணங்கிக் கோயிலுள் புகுந்து, அக்கோயிலை வலமாக வந்து, இறைவரின் திருமுன்பு சார்ந்து, தொழுது, தலையின் மேலே கூப்பிய சிவந்த திருக்கைகளுடன் போற்றி, நிலம் பொருந்த விழுந்து வணங்கி, எழுந்து செல்பவராய், அவ்வாறு கும்பிட்டதன் பயனைக் காண்பவரைப் போல், மெய்ம்மையான வேடர் பெருமானாம் திருக்கண்ணப்ப நாயனாரைக் கண்டு அவருடைய அடிகளில் வீழ்ந்தார்.

குறிப்புரை: காளத்தி இறைவரை வணங்கும் பேறு தேவர்களுக்குக் கிடைத்தமையின் ‘வாழ்வடைந்து’ என்றார். உயிர்கட்கு இறைவனை வணங்குதலே பெரும்பயன்; அப்பயனுக்கும் பயன் அவன் அடியார் களை வணங்குதலாம் என்பார், ‘கும்பிட்ட பயன் காண்பார் போல் மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்’ என்றார். ‘பேணலால் எம்மைப் பெற்றார்’ என்பதால், அடியவர்தாமும் இறைவனையே தம் மனத்தகத்துப் பெற்றிருத்தலின், அவரை வணங்குதல் பயனுக்குப் பயனாயிற்று. சிலாதலம் – மலை. சோபானம் – படிப்படியாகப் படிகளின் வழியே ஏறிவருதல்.

1023.பொழிப்புரை: மனத்தில் தெளிவாய்க் கொள்கின்ற அன்பின் மெய்ம்மையான வடிவத்தையும், அந்த அன்பினுள் நிலையாய் வீற்றிருக்கின்ற கங்கை தாங்கிய சிவந்த சடையையும் நெற்றியில் சிவந்த விழியையும் உடைய குற்றமற்ற

2921 பங்கயக்கண் ணருவிநீர் பாய நின்று
பரவும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடி யாடித்
தங்குபெருங் களிகாதல் தகைந்து தட்பத்
தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மைநீட
அங்கரிதிற் புறம்போந்தங் கயன்மால் போற்ற
அரியார்தந் திருமலைக்கீ ழணைந்தி றைஞ்சிப்
பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட அங்குப்
புக்கருளி இனிதமர்ந்தார் புகலி வேந்தர். 1024

2922 யாவர்களும் அறிவரிய இறைவன் றன்னை
ஏழுலகும் உடையானை யெண்ணி லாத
தேவர்கள்தம் பெருமானைத் திருக்கா ளத்தி
மலையின்மிசை வீற்றிருந்த செய்ய தேனைப்
பூவலரும் பொழில்புடைசூழ் சண்பை யாளும்
புரவலனார் காலங்கள் தோறும் புக்குப்
பாவலர்கொண் டடிபோற்றிப் பருகி யார்ந்து
பண்பினிய திருப்பதியிற் பயிலும் நாளில். 1025

இறைவரையும் ஒருசேர ஓரிடத்தில் கண்டதால் ஆன விருப்பமும் மேலிடத்தினின்றும் பள்ளத்தில் இழிந்து ஓடும் நீர்போல் மேன்மேல் மிக பசும்பொன் மலை மன்னன் மகளான கொடிபோன்ற உமையம்மையார் அருளுடன் அளித்த செம்பொன் கிண்ணத்தில் ஞானஅமுதை உண்டருளிய ஞான சம்பந்தர் மகிழ்ந்து வணங்கி எழுந்து பலமுறையும் வணங்குவாராகி,

1024.பொழிப்புரை: தாமரை போன்ற கண்களினின்றும் கண்ணீர் வழிந்தோட நின்று, போற்றும் பண் பொருந்திய திருப்பதிகத்தைப் பாடி, ஆனந்தக் கூத்தாடி, தம் உள்ளத்துள் தங்கிக் கிடக்கும் பெருங்களிப்பும் காதலும் வலிந்து தம்மை அங்கேயே தகைத்து நிறுத்த, அதனால் தம் பெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றி நிற்கும் இயல்பு நீடித்தலால், அங்கிருந்து அரிதாக வெளியே போந்து, நான்முகனும் திருமாலும் போற்றுதற்கரிய இறைவரின் திருக்காளத்தி மலையின் அடியில் வந்து அணைந்து, வணங்கிச் சென்று, பெருகிய தொண்டர்கள் திருமடத்தைக் காட்டச் சென்று, புகுந்த பிள்ளையார் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய திருப்பதிகம் கிடைத்திலது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1025.பொழிப்புரை: யாவரும் அறிதற்கரிய இறைவரை, ஏழ் உலகங்களையும் உடையவரை, எண்ணிறந்த தேவர்களின் தலை வரை, திருக்காளத்தி மலையின் மீது வீற்றிருக்கும் சிவந்த தேனை, மலர் கள் மலரும் சோலை சூழ்ந்த சீகாழியை ஆளும் வேந்தரான திருஞான சம்பந்தர், உரிய காலங்கள் தோறும் சென்று

2923 அங்கண்வட திசைமேலுங் குடக்கின் மேலும்
அருந்தமிழின் வழக்கங்கு நிகழா தாகத்
திங்கள்புனை முடியார்தந் தானந் தோறுஞ்
சென்றுதமிழ் இசைபாடுஞ் செய்கை போல
மங்கையுடன் வானவர்கள் போற்றி சைப்ப
வீற்றிருந்தார் வடகயிலை வணங்கிப் பாடிச்
செங்கமல மலர்வாவித் திருக்கே தாரம்
தொழுதுதிருப் பதிகஇசை திருந்தப் பாடி. 1026

2924 கூற்றுதைத்தார் மகிழ்ந்தகோ கரணம் பாடிக்
குலவுதிருப் பருப்பதத்தின் கொள்கை பாடி
ஏற்றிமிசை வருவார்இந் திரன்றன் நீல
பருப்பதமும் பாடிமகிழ்ந்து இறைவர் தானம்
போற்றியசொன் மலர்மாலை பிறவும் பாடிப்
புகலியர்தம் பெருந்தகையார் புனித மாகும்
நீற்றின்அணி கோலத்துத் தொண்டர் சூழ
நெடிதுமகிழ்ந் தப்பதியில் நிலவு கின்றார். 1027

திருக்கோயிலுள் புகுந்து, பதிகம் என்ற மலர் கொண்டு அருச்சனை செய்து, போற்றிப் பருகி, நிறைவாகத் துய்த்துச் செம்மையான பண்புகளால் இனிய அத்திருப் பதியைப் பொருந்தித் தங்கியிருந்த அந்நாள்களில்,

குறிப்புரை: உரிய காலங்கள் தொறும் சென்று பாடிய பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

1026.பொழிப்புரை: அவ்விடத்திற்கு, வடக்கிலும் மேற்கிலும் உள்ள நாடுகளில் அரிய தமிழின் வழக்கு நிகழாததால், ஞானசம்பந்தர், பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய முடியையுடைய இறைவரின் பிற பதிகள் தோறும் சென்று திருப்பதிகத் தமிழ் இசைபாடும் செயல்போல், தேவர்கள் தொழுது போற்றுமாறு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானின் வடகயிலை மலையை இங்கு இருந்தபடியே வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிச் செந்தாமரை மலர்கள் மலர்வதற்கு இடமான நீர் நிலைகளைக் கொண்ட திருக்கேதாரத்தையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் இசையுடன் பாடி,

குறிப்புரை: இப்பதிகளை நோக்கி அருளிய பதிகங்கள்: 1. வடகயிலை:– 1. பொடிகொள் உருவர் (தி.1 ப.68) –தக்கேசி. 2. வாளவரி (தி.3 ப.68) – சாதாரி. 2. திருக்கேதாரம்:– தொண்டர் (தி.2 ப.114) – செவ்வழி.

1027.பொழிப்புரை: இயமனைக் காலால் உதைத்த இறைவர் மகிழ்ந்தருளும் கோகரணத்தைப் பாடி, விடையின் மீது எழுந்தருளி வரும் இறைவரின்

2925 தென்திசையில் கயிலையெனும்திருக்காளத்தி
போற்றிஇனி தமர்கின்றார் திரைசூழ் வேலை
ஒன்றுதிரு வொற்றியூர் உறைவார் தம்மை
இறைஞ்சுவது திருவுள்ளத் துன்னி அங்கண்
இன்தமிழின் விரகரருள் பெற்று மீள்வார்
எந்தையா ரிணையடியென் மனத்த வென்று
பொன்தரளங் கொழித்திழி பொன் முகலிகூடப்
புனைந்ததிருப் பதிகஇசை போற்றிப் போந்தார். 1028

இந்திரநீலபருப்பதத்தையும் பாடி, மற்றும் போற்றுதற்குரிய செம்மலர்களால் திருப்பதிகள் பிறவற்றையும் பாடி, சீகாழிப் பதியினரின் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், தூய திருநீற்றின் விளக்கம் மிகுகோலமுடைய தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வர, மிகவும் மகிழ்ந்து அப்பகுதியில் தங்கி இருப்பவராய்,

குறிப்புரை: இப்பதிகளை நோக்கியருளிய பதிகங்கள்: 1.திருக்கோகரணம்: என்றும் அரியான் (தி.3 ப.79) – சாதாரி. 2.திருப்பருப்பதம்: சுடுமணி (தி.1 ப.118) – வியாழக் குறிஞ்சி. 3.திருஇந்திரநீலப் பருப்பதம்: குலவு பாரிடம் (தி.2 ப.27) – இந்தளம். மற்று இறைவர் தானம் பிறவும் என்பன: வாரணாசி, அனேக தங்காவதம், கோடீச்சுரம், சோமேசம், பீமேசம், பிரயாகை, மதுரை, காஞ்சி, அவந்திகை முதலியனவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். இவற்றுள் பதிகம் கிடைத்துள்ள பதி ஒன்றே. அது – அனேகதங்காவதம்: பதிகம்: நீடல் மேவு – பண்: இந்தளம்.

1028.பொழிப்புரை: தெற்குத் திக்கில் உள்ள திருக்கயிலை எனக் கூறப்படுகின்ற திருக்காளத்தியைப் போற்றி இனிதாக அங்குத் தங்கியிருப்பவர், அலைசூழ்ந்த கடலின் கரைசார்ந்த திருவொற்றியூரில் வீற்றிருக்கும் இறைவரைச் சென்று வணங்குதலை மனத்தில் கொண்டு, அங்கிருந்து இனிய தமிழ் விரகரான ஞானசம்பந்தர், இறைவரின் திருவருள் விடைபெற்று, மீண்டு வருபவர், 'எந்தையார் இணையடி என் மனத்துள்ளவே' என்ற கருத்துடன் பொன்னும் முத்தும் கொழித்து வரும் பொன் முகலியாற்றையும் குறித்துத் திருப்பதிக இசையால் போற்றிவருவாரானார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'சந்தமாரகிலொடு' (தி.3 ப.36) எனத் தொடங்கும் கொல்லிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிக முதற்பாடல் முதல் இரண்டு அடிகளில், பொன் முகலியாற்றின் வளம் கூறி, நிறைவாக

2926 மன்னுபுகழ்த் திருத்தொண்டர் குழாத்தி னோடும்
மறைவாழ வந்தவர்தாம் மலையுங் கானும்
முன்னணைந்த பதிபிறவும் கடந்து போந்து
முதல்வனார் உறைபதிகள் பலவும் போற்றிப்
பன்மணிகள் பொன்வரன்றி அகிலுஞ் சாந்தும்
பொருதலைக்கும் பாலிவட கரையில் நீடு
சென்னிமதி யணிவார்தந் திருவேற் காடு
சென்றணைந்தார் திருஞான முண்ட செல்வர். 1029

2927 திருவேற்கா டமர்ந்தசெழுஞ் சுடர்பொற் கோயில்
சென்றணைந்து பணிந்துதிருப் பதிகம்பாடி
வருவேற்று மனத்தவுணர் புரங்கள் செற்றார்
வலிதாயம் வந்தெய் திவணங்கிப் போற்றி
உருவேற்றார் அமர்ந்துறையும் ஓத வேலை
ஒற்றியூர் கைதொழச்சென் றுற்றபோது
பொருவேட்கை தருவாழ்வு பெற்ற தொண்டர்
பெரும்பதியோர் எதிர்கொள்ளப் பேணி வந்தார். 1030

'எந்தையார் இணையடி என்மனத்துள்ளவே' என்றருளுகின்றார் பிள்ளையார். இக்கருத்தை முகந்தே ஆசிரியர் சேக்கிழார், இப்பாடலில் அருளுகின்றார். நிறைவாகவுள்ள இக்கருத்தே, காளத்தியினின்றும் விடைகொண்டு போதருங்கால் பாடியது என அருளுதற்கேதுவாயிற்று.

1029.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற புகழையுடைய தொண்டர் கூட்டத்துடன் மறைகள் வாழும் படியாய்த் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர், மலைகளையும், காடுகளையும் சேர்ந்த பதிகள் பலவற்றையும் கடந்து வந்து, முழுமுதல்வராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் போற்றிச் சென்று, பலமணிகளையும் பொன்னையும் இழுத்துக் கொண்டும், அகில், சந்தனம் முதலான மரங்களை மோதி அடித்துக் கொண்டும் ஓடும் பாலியாற்றின் வடக்குக் கரையில் நிலைபெற்ற திருச்சடையில் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் திருவேற்காட்டினைச் சிவஞான அமுது உண்ட செல்வரான பிள்ளையார் சென்று அடைந்தார்.

1030.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் திருவேற்காட்டில் விரும்பி வீற்றிருக்கும்

2928 மிக்கதிருத் தொண்டர்தொழு தணையத் தாமும்
தொழுதிழிந்து விடையவனென் றெடுத்துப் பாடி
மைக்குலவு கண்டத்தார் மகிழுங் கோயில்
மன்னுதிருக் கோபுரத்து வந்து தாழ்ந்து
தக்கதிருக் கடைக்காப்புச் சாற்றித் தேவர்
தம்பெருமான் திருவாயி லூடு சென்று
புக்கருளி வலங்கொண்டு புனிதர் முன்பு
போற்றெடுத்துப் படியின்மேற் பொருந்த வீழ்ந்தார்.
1031

செழுஞ்சுடரான இறைவரின் அழகான கோயிலில் சென்று சேர்ந்து, வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளி, செந்நெறிகளை எதிர்த்துவரும் வேறுபட்ட உள்ளமுடைய பகைவரான அவுணரின் முப்புரங்களையும் எரித்த இறைவரின் 'திருவலிதாயத்தில்' வந்து போற்றி, அழகான விடையூர்தியையுடைய இறைவர் விரும்பி வீற்றி ருக்கும் குளிர்ந்த கடற்கரையில் உள்ள திருவொற்றியூரை வணங்குவ தற்குச் சென்ற போது, பெருவிருப்பம் கொண்டு வாழ்வு பெற்ற தொண்டர்களும் அப்பதியில் உள்ளவர்களும் அவரை எதிர்கொண்டு வரவேற்க அன்புடன் வந்தனர்.

குறிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருவேற்காடு: ஒள்ளிதுள்ள (தி.1 ப.57) – பழந்தக்கராகம். 2. திருவலிதாயம்: பத்தரோடு (தி.1 ப.3) – நட்டபாடை.

1031.பொழிப்புரை : பெருகிய திருத்தொண்டர்கள் தொழுத வண் ணம் வந்து சேர, பிள்ளையார் தாமும் அவர்களை வணங்கிய வண் ணம் முத்துச் சிவிகையினின்றும் இழிந்து, 'விடையவன்' என்ற தொடக்கம் உடைய பதிகத்தை எடுத்துப் பாடி, கருமை பொருந்திய திருக்கழுத்தையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலின் முன்னுள்ள கோபுரத்தருகில் வந்து, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கிப் பொருந்திய திருக்கடைக்காப்பினையும் பாடி, இறைவரின் கோயில் வாயிலின் வழியே உள்ளே புகுந்து, வலம் வந்து, தூயவரான இறைவர் திருமுன்பு போற்றி நிலம் பொருந்த வீழ்ந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை: 'விடையவன்' என்று தொடங்கும் பதிகம் பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த தாகும் (தி.3 ப.57). தொண்டர்கள் எதிர்கொள்ளத் தொடங்கிய இத்திருப்பதிகம், திருவீதி கடந்து, திருகோயிலின் முன் திருக்கடைக்காப்பு அமைய நிறைவுற்றுள்ளது. பாடல் தொறும் 'உறை யும் இடம் ஒற்றியூரே' என நிறைவு

2929 பொற்றிரள்கள் போற்புரிந்த சடையார் தம்பால்
பொங்கியெழுங் காதல்மிகப் பொழிந்து விம்மிப்
பற்றியெழும் மயிர்ப்புளகம் எங்கு மாகிப்
பரந்திழியுங் கண்ணருவி பாய நின்று
சொல்திகழுந் திருப்பதிகம் பாடி ஏத்தித்
தொழுதுபுறத் தணைந்தருளித் தொண்ட ரோடும்
ஒற்றிநகர் காதலித்தங் கினிது றைந்தார்
உலகுய்ய வுலவாத ஞானம் உண்டார். 1032

2930 இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையார் இருந்தனர் இப்பால்
பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியில்
மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகர்தந் தோன்றலார் திறத்து
முன்னம் எய்திய தொன்றினை நிகழ்ந்தவா மொழிவாம். 1033

பெறுவதும், திருக்கடைக்காப்பில் 'ஒற்றியூரைச் சொன்ன' என அமையப் பெற்றிருப்பதும் இப்பதிகம் அருளப் பெற்ற இடவகைமையை அறிவதற்கு அரணாகின்றன.

1032.பொழிப்புரை: பொன்னின் திரள் என முறுக்கிய சடையை உடைய இறைவர் பால் பெருகி எழுகின்ற பெருவிருப்பம் மிகவும் மேலோங்க விம்மித் திருமேனியைப் பற்றி, மேல் எழுகின்ற மயிர்க் கூச்சு மேனி எங்கும் நிரம்பப் பரவி, வழியும் கண்ணீர்ப் பெருக்குப் பாய்ந்தொழுக நின்று, சொற்பொருள் மிகவும் விளங்கும் திருப்பதிகத் தைப் பாடி, உலகம் உய்யும் பொருட்டுக் கெடுதல் இல்லாத சிவஞான அமுதுண்ட சம்பந்தர், திருவொற்றியூரில் விரும்பி அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

1033.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளி இருந்தார். இவ்வுலகில் புகழ்ந்து பேசப்படுகின்ற திருமயிலாப்பூர்ப் பதியில் நிலைபெற்ற புகழையுடைய பெருவணிகர் குடியில் வந்த பெருமை யுடையவரின் வாழ்நாளில் நிகழ்ந்ததொரு வரலாற்றை இனிப் புகல் வாம்.

1034.பொழிப்புரை: அரிய செல்வ வகைகளைப் பெருக்கச் செய்வதற் காக பெரிய மரக்கலங்கள் பலவற்றையும் அலைமோதும் கடலின்கண் செலுத்தி, அவ் வணிகத்தால் திரட்டிய செல்வக் குவியல்கள் நிரம்பத் தம் இல்லத்தில் சேரும்படி கொண்டுவரும் மரக்கலன்களின் குவியல், வரிசை பெறக் குவிக்கும் பெருநிதி முதலான பெருஞ்செல்வங்களின் எல்லையில்லாத வளங்களை யுடையவராய்,

2931 அருநி தித்திறம் பெருக்குதற்
கருங்கலம் பலவும்
பொருக டற்செலப் போக்கியப்
பொருட்குவை நிரம்ப
வரும ரக்கல மனைப்படப்
பணைக்கரை நிரைக்கும்
இருநி திப்பெருஞ் செல்வத்தின்
எல்லையில் வளத்தார். 1034

2932 தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின்
சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை யேசெயும் விருப்புடன்
மிக்கதோ ரன்பால்
பொய்மை நீக்கியமெய்ப் பொருளிது
எனக்கொளு முள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினார்
சிவநேசர் என்பார். 1035

2933 கற்றை வார்சடை முடியினார்
அடியவர் கலப்பில்
உற்ற செய்கையில் ஒழிவின்றி
உருகிய மனமும்
பற்றி லாநெறிப் பரசம
யங்களைப் பாற்றுஞ்
செற்ற மேவிய சீலமும்
உடையராய்த் திகழ்வார். 1036

1035.பொழிப்புரை: தம்மை உள்ளவாறு அறிந்து கொண்டமையின் அதன்பின், இன்பந் தருபவரான இறைவரிடத்தில் அடிமைத் திறத்தை மெய்ந்நெறி பிறழாது செய்யும் விருப்பத்துடன் கூடிய அன்பினால், பொய்ம்மையைக் கடிந்த மெய்ப் பொருள் இதுவே எனத் தெரிந்து கொண்ட உள்ளத்தில், செம்மை நெறியையே இடைவிடாது எண்ணி ஒழுகும் திண்மை உடையவர் ஒருவர்; அவர் சிவநேசர் என்று அழைக் கப்படுவர்.

1036.பொழிப்புரை: தொகுதியான நீண்ட சடையையுடைய இறை வரின் அடியவர்கள் வரின், பொருந்திய செய்கையில் இடை விடாது உருகிய உள்ளத்தையும், இறைவரிடத்து அன்பு இல்லாத நெறிகளை யுடைய பிறசமயங்களை நீக்குவதில் சினம் பொருந்திய நல்லொழுக் கத்தையும் உடையராய் விளங்குவர்.

2934 ஆன நாள்செல அருமறைக்
கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனகம் நுகர்ந்ததும்
நானிலம் உய்ய
ஏனை வெஞ்சமண் சாக்கியம்
இழித்தழித் ததுவும்
ஊன மில்புகழ் அடியர்பால்
கேட்டுவந் துளராய். 1037

2935 செல்வ மல்கிய சிரபுரத்
தலைவர்சே வடிக்கீழ்
எல்லை யில்லதோர் காதலின்
இடையறா வுணர்வால்
அல்லும் நண்பக லும்புரிந்
தவர்அருட் டிறமே
சொல்ல வுஞ்செயல் கேட்கவும்
தொழிலின ரானார். 1038

2936 நிகழும் மாங்கவர் நிதிப்பெருங்
கிழவனின் மேலாய்த்
திகழும் நீடிய திருவினிற்
சிறந்துள ராகிப்
புகழும் மேன்மையில் உலகினில்
பொலிந்துளா ரெனினும்
மகவி லாமையின்ம கிழ்மனை
வாழ்க்கையின் மருண்டு. 1039

1037.பொழிப்புரை: அவ்வாறான நாள்கள் பலசெல்ல, அரிய வேதி யரான கவுணியர் குலத்தில் தோன்றிய தலைவரான ஞானசம்பந்தப் பெருமான் சிவஞானம் உண்டதையும், உலகம் உய்யும் பொருட்டா கப் பிற சமயங்களான கொடிய சமண புத்த சமயங்களின் கீழ் நிலையை விளக்கி, அவை அடைந்திருந்த தலைமையை ஒழித்ததையும், குற்றம் இல்லாத அடியவர்கள் வந்து சொல்லக் கேட்டு மகிழந்தவராய்,

1038.பொழிப்புரை: அருட்செல்வம் நிறைந்த சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளின்பால் அளவில்லாத ஒப்பற்ற பெரு விருப்புடன் இடையறாத அன்பு பூண்ட உணர்ச்சியால், இரவும் பகலும் இடைவிடாது அவரையே எண்ணியவராய், அவரது அருள் தன்மையையே தம் வாக்கினால் புகழ்ந்து பாராட்டுதலும் அருட் செயல்களை அன்பர்களிடம் கேட்டலுமாகிய இவையேதம் வாழ்க்கைக்குரிய செயல்களாக மேற்கொண்டவர் ஆனார்.

1039.பொழிப்புரை: அருட்செல்வம் நிறைந்த சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளின்பால் அளவில்லாத ஒப்பற்ற பெரு விருப்புடன்

2937 அரிய நீர்மையில் அருந்தவம்
புரிந்தரன் அடியார்க்கு
உரிய அர்ச்சனை யுலப்பில
செய்தஅந் நலத்தால்
கரிய வாங்குழன் மனைவியார்
வயிறெனுங் கமலத்
துரிய பூமக ளெனவொரு
பெண்கொடி யுதித்தாள். 1040

2938 நல்ல நாள்பெற ஓரையில்
நலம்மிக வுதிப்பப்
பல்பெ ருங்கிளை யுடன்பெரு
வணிகர்பார் முழுதும்
எல்லை யில்தன முகந்துகொண்
டியாவரும் உவப்ப
மல்ல லாவண மறுகிடைப்
பொழிந்துளம் மகிழ்ந்தார். 1041

2939 ஆறு சூடிய முடியினார்
அடியவர்க் கன்பால்
ஈறி லாதபூ சனைகள்யா
வையுமிகச் செய்து
மாறி லாமறை யவர்க்குவேண்
டினவெலாம் அளித்துப்
பேறு மற்றிதுவே எனும்படி
பெருங்களி சிறந்தார். 1042

இடையறாத அன்பு பூண்ட உணர்ச்சியால், இரவும் பகலும் இடைவிடாது அவரையே எண்ணியவராய், அவரது அருள் தன்மையையே தம் வாக்கினால் புகழ்ந்து பாராட்டுதலும் அருட் செயல்களை அன்பர்களிடம் கேட்டலுமாகிய இவையே தம் வாழ்க்கைக்குரிய செயல்களாக மேற்கொண்டவர் ஆனார்.

1040.பொழிப்புரை: அரிய தன்மையுடன் அருந்தவம் ஆற்றிவரும் சிவனடியார்களுக்குரிய அளவற்ற அருச்சனைகளைச் செய்துவர, அந் நன்மையால் அவரது கரிய சிறந்த கூந்தலையுடைய மனைவியாரின் வயிறு என்னும் தாமரையில், உரிமை பொருந்திய பூமகள் போன்ற பெண் ஒருத்தி பிறந்தாள்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1041.பொழிப்புரை: நல்லநாளில் நல்ல ஓரையில் நலம் பல பெறுதற் குரிய அக்குழந்தை பிறக்க, பல பெரிய சுற்றத்துடன் பெருவணிகரானசிவநேசர், அளவற்ற செல்வங்களை முகந்து எடுத்து, யாவரும் மகிழச் செழிப்புடைய வீதியில் பொழிந்து உள்ளம் மகிழ்ந்தார்.

1042.பொழிப்புரை: கங்கையைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானின்

2940 சூத நல்வினை மங்கலத்
தொழில்முறை தொடங்கி
வேத நீதியின் விதியுளி
வழாவகை விரித்த
சாத கத்தொடு சடங்குகள்
தசதினம் செல்லக்
காதல் மேவிய சிறப்பினில்
கடிவிழா அயர்ந்தார். 1043

2941 யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியால்
இன்புறப் பயந்த
பாவை நல்லுறுப் பணிகிளர்
பண்பெலாம் நோக்கிப்
பூவி னாள்என வருதலின்
பூம்பாவை யென்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர்
புவியின்மேல் விளங்க. 1044

அடியார்களுக்கு, அன்பு மிகுதியினால் எல்லையற்ற பூசைகளை மிகவும் செய்தும், ஒப்பில்லாத மறையவர்களுக்கு அவர்கள் வேண்டியவற்றை எல்லாம் தந்தும், இதுவே பெரும் பேறாகும் என்று சொல்லும்படி உள்ளம் மகிழ்ந்தார்.

1043.பொழிப்புரை: குழந்தை பிறந்தவுடன் செயத்தக்க நல்ல செயற்பாடுகளையெல்லாம் முறைப்படி செய்யத் தொடங்கி, மறைவழித் தவறாது விரித்துக் கூறிய சாதகன்மம் முதலாக வரும் செயற்பாடுகளை குழந்தை பிறந்தபின் பத்து நாள்களிலும் செய்து, பெருவிருப்பம் பொருந்திய சிறப்பால் மங்கல விழாவையும் செய்தனர்.

1044.பொழிப்புரை: யாவரும் பெருமகிழ்ச்சியால் இன்பத்தை அடையப் பெற்றெடுத்த பாவை போன்ற பெண்ணின் அழகு விளங்கும் பண்புகளை எல்லாம் பார்த்து, அவை திருமகளின் திருத்தகவு உலகத்தில் மேலாய் விளங்குமாறு கூறிச் சூட்டினர். என விளங்கலின், அப்பெண்ணுக்குப் 'பூம்பாவை' என்ற பெயரைச் சூட்டினர்

குறிப்புரை: பூப்பாவை – பூம்பாவையாயிற்று.

1045.பொழிப்புரை: பூப்பாவை – பூம்பாவையாயிற்று.மாதங்கள் தோறும், செய்யப்பெறும் திருவளர்ச் சிறப்புடைய மங்கல நற்செயல்களையெல்லாம்,

2942 திங்கள் தோறுமுன் செய்யும்அத்
திருவளர் சிறப்பின்
மங்க லம்புரி நல்வினை
மாட்சியிற் பெருக
அங்கண் மாநகர் அமைத்திட
ஆண்டெதி ரணைந்து
தங்கு பேரொளிச் சீறடி
தளர்நடை பயில. 1045

2943 தளரும் மின்னின்அங் குரமெனத்
தமனியக் கொடியின்
வளரி ளந்தளிர்க் கிளையென
மணிகிள ரொளியின்
அளவி லஞ்சுடர்க் கொழுந்தென
அணைவுறும் பருவத்
திளவ னப்பிணை யனையவர்க்
கேழுயாண் டெய்த. 1046

2944 அழகின் முன்னிளம் பதமென
அணிவிளக் கென்ன
விழவு கொண்டெழும் பேதைய
ருடன்விளை யாட்டில்
கழலொடு அம்மனை கந்துகம்
என்றுமற் றினைய
மழலை மென்கிளிக் குலமென
மனையிடை ஆடி. 1047

சிறப்போடு, அந்த இடம் அகன்ற பெரிய நகரின்கண் முறையாகச் செய்யும் நிலையில், ஓராண்டு நிறைவுபெற்றுத் தன் பேரழகுடைய சிறிய பாதங்களால் தளர்நடையிட்டாள்.

குறிப்புரை: ஓராண்டில் தளர்நடை பயின்றாள்.

1046.பொழிப்புரை: விளங்கும் மின்னலின் ஒளிக் கீற்று போலவும், பொற்கொடியின் வளரும் தளிர்க் கிளையெனவும், பன்மணிகள் பரப்பும் கதிர்களின் அளவற்ற அழகிய சுடர்க்கொழுந்து போலவும் பருவங்கள் தோறும் வளர்ந்து சறந்தாள். அவளுக்கு ஆண்டுகள் ஏழு எய்தின.

குறிப்புரை: ஏழாண்டுகளில் பூம்பாவையினிடத்துப் பொருந்திய பொற்பு இது.

1047.பொழிப்புரை: பேரழகின் முன்பருவம்போல் அழகிய விளக்குபோல் விழாக்கள் பல கொண்டாடி வளரும் பேதைப் பருவத்துச் சிறுமியருடன் கழல், அம்மானை, கந்துகம் எனப்பெறும் ஆடல்களை, மழலைபேசும்

2945 பொற்றொ டிச்சிறு மகளிர்
ஆயத்தொடும் புணர்ந்து
சிற்றில் முற்றவும் இழைத்துட
னடுந்தொழிற் சிறுசோ
றுற்ற உண்டிகள் பயின்றொளி
மணியூசல் ஆடி
மற்றும்இன்புறு வண்டலாட்
டயர்வுடன் வளர. 1048

2946 தந்தை யாரும்அத் தளிரிளம்
கொம்பனாள் தகைமை
இந்த வையகத் தின்மையால்
இன்புறு களிப்பு
வந்த சிந்தையின் மகிழ்ந்துமற்
றிவள்மணம் பெறுவான்
அந்த மில்லென தருநிதிக்
குரியனென்று அறைந்தார். 1049

மென்மையான கிளிகளின் கூட்டம் போல, தம் இல்லத்தில் ஆடி மகிழ்ந்தாள்.

குறிப்புரை: ஏழாண்டுகளில் பூம்பாவையினிடத்துப் பொருந்திய பொற்பு இது.

1048.பொழிப்புரை: பொன்னால் ஆன வளையலை அணிந்த சிறுபெண்களின் கூட்டத்துடன் கூடிச் சிற்றில்களை முற்றக் கட்டியும், அதனுடன் சமைக்கும் தொழிலில் சிறு சோற்றுடன் பொருந்திய உணவுகள் அமைத்தும், உண்டும் பழகியும், ஒளியையுடைய மணிகள் கட்டிய ஊஞ்சல் ஆடியும், இன்னும் இங்ஙனம் இன்பம் பொருந்தும் வண்டல் பயிலும் ஆடல்களை ஆடியும் வளர,

குறிப்புரை: இறைவனையோ இறைவியையோ அல்லது பெரியவர்களையோ பிள்ளைமைத் தன்மையில் வைத்துப் பாடுவது பிள்ளைத் தமிழாகும். இப்பூம்பாவைக்கோ உண்மையிலேயே பிள்ளைமைத் தன்மையில் இவ்வருஞ் செயல்களை வைத்துக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

1049.பொழிப்புரை: தந்தையான சிவநேசரும், அந்தத் தளிர்த்த இளங்கொம்பை போன்ற பெண்ணுக்கு ஒத்த பண்பு இவ்வுலகத்தில் வேறு எவருக்கும் இல்லாததால், இன்பத்துடன் கூடிய களிப்புப் பொங்கிய உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்து, பெறற்கரிய பேறாகிய இவளை மணம் செய்து கொள்ளும் மணமகனே என் எல்லையற்ற அரிய செல் வங்களுக்கெல்லாம் உரிமை உடையவன் ஆவன் என்று சொன்னார்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2947 ஆய நாள்களில் அமண்பயில்
பாண்டிநா டதனைத்
தூய ஞானமுண் டருளிய
தோன்றலார் அணைந்து
மாய வல்லமண் கையரை
வாதில்வென் றதுவும்
மேய வெப்பிடர் மீனவன்
மேலொழித் ததுவும். 1050

2948 நெருப்பில் அஞ்சினார் தங்களை
நீரில் ஒட்டியபின்
மருப்பு நீள்கழுக் கோலின்மற்
றவர்கள் ஏறியதும்
விருப்பி னால்திரு நீறுமீ
னவற்களித் தருளிப்
பொருப்பு வில்லியார் சாதனம்
போற்றுவித் ததுவும். 1051

2949 இன்ன வாறெலாம் அறிந்துளார்
எய்தியங் கிசைப்பச்
சொன்ன வர்க்கெலாம் இருநிதி
தூசுடன் அளித்து
மன்னு பூந்தராய் வள்ளலார்
தமைத்திசை நோக்கிச்
சென்னி மேற்கரங் குவித்துவீழ்ந்
தெழுந்துசெந் நின்று. 1052

1050.பொழிப்புரை: அந்நாட்களில் பாண்டிய நாட்டு மதுரையில் உறைந்த சமண முனிவர்களை எல்லாம், சிவஞானம் பெற்ற தோன்றலாகிய ஞான சம்பந்தர், அனல்வாதம், புனல்வாதங்களில் வென்ற அரிய தகல்களையும் பாண்டிய மன்னனுக்கு ஏற்பட்ட சுரநோயைத் திருநீற்றால் போக்கியதையும்

1051.பொழிப்புரை: அனல் வாதத்தில் தோற்று அஞ்சிய சமணர்களைப் புனல் வாதத்தால் வென்றபின்பு, கூர்மையான கொம்பைப்போன்ற நீண்ட கழுமரங்களில் அந்தச் சமணர்கள் ஏறியதும் விருப்பத்துடன் பாண்டிய மன்னனுக்குத் திருநீற்றை அளித்து அதன்மூலம் மலையாகிய வில்லையுடைய சிவபெருமானின் திருநீற்றுச் சாதனத்தைப் போற்றுவித்தும்,

1052.பொழிப்புரை: (ஆகிய) இவ்வரிய செயல்களை எல்லாம் அறிந்தவர் அங்குச்

2950 சுற்றம் நீடிய கிளையெலாம்
சூழ்ந்துடன் கேட்பக்
கற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநா
டுடையவர்க் கடியேன்
பெற்றெ டுத்தபூம் பாவையும்
பிறங்கிய நிதியும்
முற்றும் என்னையும் கொடுத்தனன்
யானென்று மொழிந்தார். 1053

2951 எல்லை யில்பெருங் களிப்பினால்
இப்பரி சியம்பி
முல்லை வெண்ணகை முகிழ்முலை
யாருடன் முடியா
மல்கு செல்வத்தின் வளமையும்
மறைவளர் புகலிச்
செல்வ ரேயுடை யாரெனும்
சிந்தையால் மகிழ்ந்தார். 1054

சொல்ல, வந்து சொன்னவர்க்கெல்லாம் பெருநிதியங் களை ஆடைகளுடன் அளித்து, நிலைபெற்ற சீகாழிப் பதியின் வள்ள லாரான ஞானசம்பந்தரை, அவர் இருந்த திசையை நோக்கித் தலைமீது கைகுவித்துக் கூப்பிக் கொண்டு நிலமுற விழுந்து, வணங்கி எழுந்து நேர்நின்று,

1053.பொழிப்புரை: சுற்றத்தவரும் நீண்ட கிளைஞர்களும் கேட்கு மாறு, உரத்த குரலில் 'கற்றவர்களாகிய மக்கள் வாழ்கின்ற சீகாழிப் பிள்ளையாருக்கு, அடியேன் பெற்ற பூம்பாவையையும், விளக்கமான என்பெருஞ் செல்வத்தையும், முற்றவும் அடிமையாக என்னையும் யான் தந்தேன்!' என உரைத்தார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின. சுற்றத்தார் – பெண்ணை மணங்கொள்ள உரிமையுடையவர்கள். கிளைஞர் – ஆண்மகவு இல்லாத நிலையில் தம் உடைமையைத் தமக்குப் பின் பெறுதற்குரியார். (சிவக்கவிமணியார்).

1054.பொழிப்புரை: அளவு இல்லாத பெரு மகிழ்ச்சியினால் இவ்வாறு சிவநேசர் சொல்லி, முல்லையரும்பைப் போன்ற கூர்மையும் வெண்மையுமான பல்வரிசையையும், முகிழ்க்கும் மார்பகங்களை யும், உடைய மகளுடன் எல்லையற்ற நிரம்பிய செல்வ வளங்களையும், மறையவரின் சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய செல்வரான ஞானசம்பந்தரே உடையவர் என்று துணிவு கொண்ட உள்ளத்தில் மகிழ்வும் அடைந்தார்.

1055.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் சிவநேசர் செயல் ஆற்றிவரும் நாள்களில், தெய்வப் பெண் போன்ற பூம்பாவையார் கன்னிமாடத் தில், பால் போன்ற தூய நீர் நிறைந்த பொய்கை அருகில், குளிர்ந்த மலர்களைக் கொய்வதற்காகத் தம்மைப் போற்றும்

2952 ஆற்று நாள்களில் அணங்கனார்
கன்னிமா டத்தின்
பால்த டம்பொழில் மருங்கினிற்
பனிமலர் கொய்வான்
போற்று வார்குழற் சேடிய
ருடன்புறம் போந்து
கோற்றொடித் தளிர்க் கையினால்
முகைமலர் கொய்ய. 1055

2953 அன்பர் இன்புறும் ஆர்வத்தின்
அளித்தபாங் கல்லால்
பொன்பி றங்குநீர்ப் புகலிகா
வலர்க்கிது புணரா
தென்ப துட்கொண்ட பான்மைஓர்
எயிற்றிளம் பணியாய்
முன்ப ணைந்தது போலவோர்
முள்ளெயிற்று அரவம். 1056

2954 மௌவல் மாதவிப் பந்தரில்
மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர்பொழு
தினில்மலர்ச் செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுநுதற்
செறிநெறி கூந்தல்
கொவ்வை வாயவள் முகிழ்விரல்
கவர்ந்தது குறித்து. 1057

நீண்ட கூந்தலை உடைய தோழியருடனே வெளியே சென்று, திரண்ட வளையலை அணிந்த தளிர் போன்ற கைகளால் முகைக்கும் பருவத்து மலர்களைக் கொய்ய,

1056.பொழிப்புரை: அன்பரான சிவநேசர் இன்பம் பொருந்துகின்ற விருப்பத்தால் அளித்த அளவிலன்றிப் பொன்கொழிக்கும் நீரை உடைய சீகாழித் தலைவராய ஞானசம்பந்தருக்கு இது சேர்வுறாது என்பதை மனத்துள் கொண்டுள்ள ஊழானது, நச்சுப் பற்களையுடைய ஒரு பாம்பாகி முன்வந்ததைப் போல, முள் போன்ற பற்களையுடைய ஒரு பாம்பு,

குறிப்புரை: சிவநேசர், சீகாழித் தலைவருக்கெனத் தம் மகளாரையும், பொருள்களையும் உரிமைப் படுத்திய அளவிலன்றி, அத்திரு மகளாரோ, அப்பொருள்களோ அவரைச் சார்தற்குரிய ஊழ்இல்லை. ஆத லின் அவ்வூழே ஒருபாம்பாக வந்தது என ஆசிரியர் குறிப்பாராயினர்.

1057.பொழிப்புரை: மல்லிகையும் முல்லையுமாகப் படர்ந்த பந்தலில் மறைந்து வந்து

2955 நாலு தந்தமும் என்புறக்
கவர்ந்துநஞ் சுகுத்து
மேலெ ழும்பணம் விரித்துநின்
றாடிவே றடங்க
நீல வல்விடந் தொடர்ந்தெழ
நேரிழை மென்பூ
மாலை தீயிடைப் பட்டது
போன்றுள மயங்கி. 1058

2956 தரையில் வீழ்தரச் சேடியர்
வெருக்கொண்டு தாங்கி
வரைசெய் மாடத்தின் உட்கொடு
புகுந்திட வணிகர்
உரையும் உள்ளமும் நிலையழிந்
துறுதுயர் பெருகக்
கரையில் சுற்றமுந் தாமும்முன்
கலங்கினார் கலுழ்ந்தார். 1059

சேர்ந்து, பூம்பாவையார் புதிய அரும்புகளைப் பறிக்கின்றபோது, மான்போன்ற கூர்மையான கண்களையும், நல்ல நெற்றியையும், செறிவும் நெறிவும் உடைய கூந்தலையும், கோவைக் கனி போன்ற வாயையும் உடைய பூம்பாவையரின் மலர் போன்ற கையில், பூக்கொய்யக் கூப்பிய விரலைக் கடித்தது.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1058.பொழிப்புரை: நச்சுப் பற்கள் நான்கும், எலும்பளவும் அழுந்தக் கடித்து, நஞ்சைச் செலுத்திப் படத்தை விரித்து நின்று ஆடிய அப்பாம்பு, வேறு இடத்தில் மறைந்து விட்டது. அவ்வாறாகவே, கரிய கொடிய நஞ்சு அதனைத் தொடர்ந்து மேலே எழுந்ததால், மென்மை ஆன பூமாலையில் தீப்பட்டதைப் போல, நல்ல அணிகளை அணிந்த பூம்பாவை யார் உள்ளம் மயங்கி,

குறிப்புரை: 'இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்' (குறள், 308) என்னும் திருக்குறளும்.

1059.பொழிப்புரை: நிலத்தில் விழ, தோழியர் திடுக்கிட்டு அஞ்சித் தாங்கிச் சென்று, அவருக்கென்று அமைக்கப்பட்ட கன்னிமாடத்தில் கொண்டு புக, அதனால் சிவநேசர் சொல்லும் மனமும் நிலையழிந்து துன்பம் மேலிட, அளவற்ற சுற்றத்தாரும் தாமும் முன்கலங்கி அழுதனர்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2957 விடந்தொலைத்திடும் விஞ்சையில்
பெரியராம் மேலோர்
அடர்ந்த தீவிடம் அகற்றுதற்
அணைந்துளார் அனேகர்
திடங்கொள் மந்திரந் தியானபா
வகநிலை முட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தொழிலராய்த்
தனித்தனிச் சூழ்வார். 1060

2958 விடந்தொலைத்திடும் விஞ்சையில்
பெரியராம் மேலோர்
அடர்ந்த தீவிடம் அகற்றுதற்
அணைந்துளார் அனேகர்
திடங்கொள் மந்திரந் தியானபா
வகநிலை முட்டி
தொடர்ந்த செய்வினைத் தொழிலராய்த்
தனித்தனிச் சூழ்வார். 1061

1060.பொழிப்புரை: நஞ்சைத் தீர்த்திடும் கலையில் கைவந்த பெரி யோரான மேலோர் பலர், கொடிய அந்நஞ்சைப் போக்குதற்குச் சேர்ந் தவர்களாய், வன்மையுடைய மந்திரமும் தியானமும் பாவனையும் முட்டி நிலையுமாய்த் தொடர்ந்த தீர்வுச் செயல்களைத் தனித்தனிச் செய்யச் சூழ்ந்து,

குறிப்புரை: மந்திரம் – கருடமந்திரம். தியானம் – அம்மந்திரத்திற்கு அதிதெய்வமூர்த்தியை அழுந்தியறிதல், பாவனை – அம்மூர்த்தியாகத் தன்னைப் பாவித்தல். முட்டிநிலை – மந்திரம் செய்வோர், தன் கை விரல்களில் பெருவிரலை விடுத்து ஏனைய நான்கு விரல்களையும் முட்டியாக மடித்துக் கொண்டு நஞ்சின் வேகத்தைத் தடுத்தற்காகத் தலை முதல் கடிவாய் இறுதியாகத் தீண்டப்பட்டோர் உடலைத் தடவுதல்.

1061.பொழிப்புரை: மேற்கூறப்பட்ட நான்குடன், அளவில்லாத இணையற்ற மருந்துகளைக் கொடுத்தும் தடவியும் சிகிச்சை செய்யவும், வன்மையாய்ப் பற்றிக் கொண்ட கொடிய நஞ்சு, ஏழு வேகமும் முறையாய் மேல்ஏறி, அகன்ற கண்களையுடைய மென்மை ஆன கொடி போன்ற பூம்பாவையாரின் தலையை மேற்கொண்டு விளங்க, திருந்துமாறு செய்த தீர்வினைகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து தீராமல் போகவே,

2959 ஆவி தங்குபல் குறிகளும்
அடைவில வாக
மேவு காருட விஞ்சைவித்
தகர்இது விதியென்
றோவும் வேளையில் உறுபெரும்
சுற்றமும் அலறிப்
பாவை மேல்விழுந் தழுதனர்
படரொலிக் கடல்போல். 1062

2960 சிந்தை வெந்துயர் உறுசிவ
நேசருந் தெளிந்து
வந்த செய்வினை இன்மையில்
வையகத் துள்ளோர்
இந்த வெவ்விடம் ஒழிப்பவர்க்கு
ஈகுவன்என் னுடைய
அந்த மில்நிதிக் குவையெனப்
பறையறை வித்தார். 1063

2961 முரசி யம்பிய மூன்றுநாள்
அகவயின் முற்ற
அரசர் பாங்குளோர் உட்பட
அவனிமே லுள்ள
கரையில் கல்வியோர் யாவரும்
அணைந்துதங் காட்சிப்
புரையில் செய்கையில் தீர்ந்திடா
தொழிந்திடப் போனார். 1064

1062.பொழிப்புரை: உயிர் உடம்பில் தங்குவதற்கு உரிய பல குறிகளும் பொருந்தாது போக, வந்து சேர்ந்த காருடக் கலையில் வல்லவரும் இது ஊழ் என்று கைவிடும் வேளையில், பொருந்திய பல சுற்றத்தார்களும், கடலைப் போல் அலறிப் பாவை மீது விழுந்து அழுதனர்.

குறிப்புரை: காருடக் கலை – கருடனாகப் பாவித்து நஞ்சைத் தீர்க்கும் கலை.

1063.பொழிப்புரை: உள்ளத்தில் கொடிய துன்பம் அடைந்த சிவநேசரும், பின்பு

2962 சீரின் மன்னிய சிவநேசர்
கண்டுளம் மயங்கிக்
காரின் மல்கிய சோலைசூழ்
கழுமலத் தலைவர்
சாரும் அவ்வள வும்முடல்
தழலிடை யடக்கிச்
சேர என்பொடு சாம்பல்சே
மிப்பது தெளிவார். 1065

2963 உடைய பிள்ளையார்க் கெனஇவள்
அடைவு துன்புறு வதற்கிலை
யாம்நமக் கென்றே
இடரொ ழிந்தபின் அடக்கிய
என்பொடு சாம்பல்
புடைபெ ருத்தகும் பத்தினிற்
புகப்பெய்து வைப்பார். 1066

தெளிந்து, செய்யக்கூடிய தீர்வினை ஏதும் இல்லாததால், ‘உலகத்தில் உள்ளவர்களில் யாவராயினும் இந்தக் கொடிய நஞ்சை ஒழித்தார் அவருக்கு இங்குள்ளன எல்லையில்லாத செல்வத் திரள் அனைத்தையும் அளிப்பேன்’ என்று எங்கும் யாரும் அறியுமாறு பறை சாற்றினார்

1064.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் பறை சாற்றிய பின்னர், மூன்று நாள்எல்லையில், அரச அவையில் உள்ளவர் உட்பட உலகத்தில் உள்ளஎல்லை இல்லாத கல்வியுடைய யாவரும் வந்து சேர்ந்து, தாம் தாமும் உறுதியாய்க் கண்ட குற்றமற்ற தீர்தொழில்கள் எவற்றாலும் தீராது ஒழியாமற் போக, நீங்கிச் சென்றனர்.

1065.பொழிப்புரை: அந்நிலைமையைக் கண்ட சிறப்புப் பொருந்திய சிவநேசர் உள்ளம் மயங்கி, மேகம் பொருந்திய சோலைகளால் சூழப்பட்ட சீகாழித் தலைவர் வந்து சேரும் நாள் வரையிலும், பூம்பாவையாரின் உடலைத் தீயில் இட்டு அடங்கச் செய்து, அதில் சேரும் எலும்புடன் சாம்பலையும் பாதுகாத்து வைப்பது எனும் தெளிவுடையவராய்,

1066.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு இவளை அளித்தேன் என்று கூறிவிட்டதால், இதனால் தமக்குத் துன்பம் அடைவதற்கு இயைபு இல்லையாம் என்று துணிந்து, துன்பம் நீங்கிய நிலையில், தீயில் எரிந்த எலும்பையும் சாம்பலையும் வாய் அகன்ற குடத்தில் இட்டு வைப்பார் ஆனார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2964 கன்னி மாடத்தின் முன்புபோல்
பொன்னு முத்துமே லணிகலன்
பூந்துகில் சூழ்ந்து
பன்னு தூவியின் பஞ்சணை
விரைப்பள்ளி அதன்மேல்
மன்னு பொன்னரி மாலைகள்
அணிந்துவைத் தனரால். 1067

2965 மாலை சாந்தொடு மஞ்சனம்
நாடொறும் வழாமைப்
பாலி னோர்தரும் போனகம்
பகல்விளக்கு இனைய
சாலு நன்மையில் தகுவன
நாள்தொறுஞ் சமைத்தே
ஏலு மாசெய யாவரும்
வியப்பெய்து நாளில். 1068

2966 சண்பை மன்னவர் திருவொற்றி
யூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றொண்டர்க
ளுடன்பணிந் திருந்த
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தைஅந்
நற்பதி யுள்ளோர்
வண்பு கழ்ப்பெரு வணிகர்க்கு
வந்துரை செய்தார். 1069

1067.பொழிப்புரை: கன்னிமாடத்தில் முன்போலவே காவல் பொருந்த அக்குடத்தை வைத்துப் பொன்னும் முத்தும் மேல் அணி கலன்களும், அழகான மேன்மையான துகில்களும் சுற்றிப் புனைந்து, புகழ்ந்து பேசப்படும் அன்னத்தூவியிட்ட படுக்கையான மணம் கமழும் பஞ்சணையில் வைத்து, அதன்மேல் நிலைபெற்ற பொன்னரியான கழுத்தணி வகைகளையும் அழகுபெறக் கோலம் செய்து வைத்தார்,

1068.பொழிப்புரை: மாலையும், சந்தனத்துடன் திருமுழுக்கும், நாள்தோறும் விடாமல், பால்சோறும், பகல் விளக்கும் என்ற இவையும் இவை போன்றவற்றையும் பொருந்திய நன்மையினால் தக்கவையாக நாள்தோறும் அமைத்துப் பொருந்தும்படி செய்ய, யாவரும் அதைக் கண்டு வியப்படைந்துவரும் நாள்களில்,

1069.பொழிப்புரை: சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் திருவொற்றியூரில்

2967 **சொன்ன வர்க்கெலாந் தூசொடு**
இன்ன தன்மையர் எனவொணா
மகிழ்சிறந் தெய்தச்
சென்னி வாழ்மதி யார்திரு
வொற்றியூ ரளவும்
துன்னு நீள்நடைக் காவணந்
துகில்விதா னித்து. 1070

2968 **மகர தோரணம் வண்குலைக்**
கமுகொடு கதலி
நிகரில் பல்கொடித் தாமங்கள்
அணிபெற நிரைத்து
நகர நீள்மறுகு யாவையும்
நலம்புனை அணியால்
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததாம்
எனப்பொலி வித்தார். 1071

வந்து சார்ந்து, பண்புமிக்க நல்ல தொண்டர்களுடன் இறைவரைப் பணிந்து அங்கே எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்ற பொருந்து வதற்குரிய நல்ல சொல்லை, அந்நற்பதியில் வாழும் அடியார்கள், வண்மையும் புகழும் உடைய பெருமை சான்ற வணிகர் தோன்றலார் ஆன சிவநேசரிடம் வந்து கூறினர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1070.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் ஞானசம்பந்தரைப் பற்றித் தம்மிடம் வந்து கூறியவர்களுக்கெல்லாம் சிவநேசர், ஆடையும், காசும், பொன் னும் அன்புடனே கொடுத்து, இன்ன தன்மைதான் பெற்றார் என்று சொல்ல முடியாத மகிழ்ச்சி மேல் ஓங்க, திருச்சடையில் வாழ்வு பெறும் மதியைத் தாங்கிய இறைவர் எழுந்தருளிய திருவொற்றியூர் அளவும் நெருங்கிய நடைக் காவணம் இட்டுத் துணியால் விதானமும் கட்டி,

1071.பொழிப்புரை: மகர தோரணங்களும், வளம்மிக்க குலைக் கமுகுகளும், வாழைகளும், ஒப்பில்லாத பலகொடிகளும், மாலைகளும் ஆகிய இவற்றை அழகு பொருந்த நிரல்பட அமைத்து, நகரம் முழுமையும் உள்ள நீண்ட தெருக்கள் எல்லாவற்றையும் நன்மை பொருந்த அணிசெய்து, குற்றம் இல்லாத தேவலோகமே கீழ் இறங்கிய தாம் எனக் கூறுமாறு அழகு செய்வித்தார் சிவநேசர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

2969 இன்ன வாறணி செய்துபல
குறைவறுப் பேவி
முன்னம் ஒற்றியூர் நகரிடை
முத்தமிழ் விரகர்
பொன்ன டித்தலம் தலைமிசைப்
புனைவனென் றெழுவார்
அந்ந கர்ப்பெருந் தொண்டரும்
உடன்செல வணைந்தார். 1072

2970 ஆய வேலையில் அருமறைப்
புகலியர் பிரானும்
மேய ஒற்றியூர் பணிபவர்
வியனகர் அகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடல்மயி
லாபுரி நோக்கித்
தூய தொண்டர்தம் குழாத்தொடும்
எதிர்வந்து தோன்ற. 1073

2971 மாறில் வண்பெரு வணிகரும்
தொண்டரும் மலர்ந்த
நீறு சேர்தவக் குழாத்தினை
நீளிடைக் கண்டே
ஆறு சூடினார் திருமக
னார்அணைந் தாரென்
ஈறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி
னால்விழுந் திறைஞ்ச. 1074

1072.பொழிப்புரை: இவ்வாறு பலவாற்றானும் அணி செய்து, குறைகள் எவையும் இல்லாமல் செய்யும் பணியாட்களை ஏவி, 'முன்சென்று திருவொற்றியூர் நகரில் முத்தமிழ் விரகரான பிள்ளையாரின் பொன்னார் திருவடிகளை வணங்கித் தலைமீது சூட்டிக் கொள்வேன்' என்று எழுவாராகி, அம் மயிலையில் வாழும் பெருந் தொண்டர்களும் தம் உடன் வரத் திருவொற்றியூரை நோக்கிச் சென்றார்.

குறிப்புரை: குறைவு + அறுப்பு = குறைவறுப்பு – குறைகள் எவையும் இல்லையாகச் செய்தல்.

1073.பொழிப்புரை: அவ்வமையத்தில் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம் பந்தப் பெருமானும், தாம் தங்கியிருந்த திருவொற்றியூரைப் பணிந்து, அப் பெருநகரை விட்டு அகன்று, உப்பளங்கள் சூழ்ந்த கடற்கரையின் துறையையுடைய திருமயிலையை நோக்கித் தூய்மையான தொண்டர் களின் திருக்கூட்டத்தோடும் எதிரில் வந்து தோன்ற,

2972 காழி நாடரும் கதிர்மணிச்
சிவிகைநின் றிழிந்து
சூழி ரும்பெருந் தொண்டர்முன்
தொழுதெழுந் தருளி
வாழி மாதவர் வணிகர்செய்
திறஞ்சொலக் கேட்டே
ஆழி சூழ்மயி லாபுரித்
திருநகர் அணைந்தார். 1075

2973 அத்தி றத்துமுன் நிகழ்ந்தது
திருவுள்ளத்து அமைத்துச்
சித்தம் இன்புறு சிவநேசர்
தம்செயல் வாய்ப்பப்
பொய்த்த வச்சமண் சாக்கியர்
புறத்துறை அழிய
வைத்த வப்பெருங் கருணைநோக்
கால்மகிழ்ந் தருளி. 1076

1074.பொழிப்புரை: ஒப்பற்ற கொடைத்திறனுடைய பெருவணிக ரான சிவநேசரும், அவருடன் வந்த பெருந் தொண்டர்களும், ஒளி விளங்கும் வெண்ணீறு புனைந்த தவத்தையுடைய அடியார் கூட்டத்தினை நெடுந்தொலைவில் பார்த்து, 'கங்கையாற்றைச் சூடிய இறைவரின் மகனார் வந்தனர்' என்று இறுதியில்லாத ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியால் நிலத்தில் விழுந்து போற்ற,

1075.பொழிப்புரை: சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரும் ஒளி வீசும் முத்துச் சிவிகையினின்றும் இழிந்து, சூழ்ந்த பெரிய தொண்டர்களின் முன்னே, தொழுது எழுந்தருளி, வாழ்வுடைய மாதவர்களா கிய அடியவர்கள் சிவநேசரின் அடிமைப் பண்பை எடுத்துச் சொல்லக் கேட்டு, கடற்கரை சூழ்ந்த திருமயிலைத் திருநகரைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1076.பொழிப்புரை: அத்திறத்தின் முன்னே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியைத் தம் உள்ளத்தில் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் அமைத்துக் கொண்டு, உள்ளத்தில் இன்பமடையும் தொண்டரான சிவநேசரின் செயல் வாய்த்திட, பொய்யான தவத்தை மேற்கொண்ட சமணர் சாக்கியரின் புறத்துறைகள் அழியத் திருவுளங் கொண்ட அப் பெரிய அருள் நோக்கத்தினால் மகிழ்ந்தருளி,

2974 கங்கை வார்சடை யார்கபா
லீச்சரத் தணைந்து
துங்க நீள்சுடர்க் கோபுரம்
தொழுதுபுக் கருளி
மங்கை பாகர்தம் கோயிலை
வலங்கொண்டு வணங்கிச்
செங்கை சென்னிமேல் குவிந்திடத்
திருமுன்பு சேர்ந்தார். 1077

2975 தேவ தேவனைத் திருக்கபா
லீச்சரத் தமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு
பண்பினால் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய
விரைவினால் விழுந்து
நாவின் வாய்மையால் போற்றினார்
ஞானசம் பந்தர். 1078

2976 போற்றி மெய்யருள் திறம்பெறு
பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியில் நிறைமயிர்ப்
புளகங்கள் நெருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின்
புறம்புபோந் தருளி
ஆற்றும் இன்னருள் வணிகர்மேற்
செலவருள் செய்வார். 1079

1077.பொழிப்புரை: கங்கையைச் சூடிய நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் 'திருக்கபாலீச்சரம்' என்னும் திருக்கோயிலைச் சேர்ந்து, உயர்ந்த நீண்ட ஒளியுடைய கோபுரத்தைத் தொழுது, புகுந்தருளி, உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவர் கோயிலை வலமாக வந்து வணங்கி, சிவந்த கை தலைமீது குவித்திடத் திருமுன்பு வந்து சேர்ந்தவராய்,

1078.பொழிப்புரை: தேவரின் தலைவராயுள்ள இறைவரை, திருக் கபாலீச்சரத்தில் அமர்ந்தருளிய அமுதம் போன்றவரை, உமையம் மையை ஒருகூற்றில் கொண்ட முதல்வரை, அன்பு பொருந்திய பண்பி னால் போற்றிப் பொருந்திய காதலால், விரும்பிய விரைவினால் நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து, திருநாவில் பொருந்திய உண்மைத் திருவாக்கினால், ஞானசம்பந்தர் போற்றியருளினார்.

2977 ஒருமை உய்த்தநல் லுணர்வி
அருமை யால்பெறும் மகள்என்பு
நிறைத்தஅக் குடத்தைப்
பெரும யானத்து நடம்புரி
வார்பெருங் கோயில்
திரும திற்புற வாய்தலில்
கொணர்கென்று செப்ப. 1080

2978 அந்த மில்பெரு மகிழ்ச்சியால்
அவனிமேல் பணிந்து
வந்து தந்திரு மனையினில்
மேவிஅம் மருங்கு
கந்த வார்பொழில் கன்னிமா
டத்தினில் புக்கு
வெந்த சாம்பலோ டென்புசேர்
குடத்தைவே றெடுத்து. 1081

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

1079.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் போற்றி, மெய்யருள் திறத்தைப் பெறும் இடைவிடாத எண்ணத்துடன் வணங்கி, திருநீறு பூசிய மேனி யில் நிறைவாக மயிர்க் கூச்செறிய, இயமனைக் காலினால் உதைத்து உருட்டிய இறைவரின் கோயிலின் வெளிப்புறத்தில் சென்று, செய் கின்ற இனிய அருள், வணிகரின் மீது செல்வதாய் அருளிச் செய்பவராய்,

1080.பொழிப்புரை: ‘பெருமானின் அடிமைத்திறத்தில் ஒன்றித்து வைத்த உணர்வுடையீர்! உலகத்தவர் எல்லாம் அறியுமாறு, அரிய தவத்தின் பயனாய்ப் பெற்ற மகளுடைய எலும்பு நிறைந்த அக்குடத்தை, பெரிய மயானத்தில் கூத்தாடுகின்ற இறைவரின் கோயிலின் திருமதில் புறத்துத் திருவாயில் முன்னர்க் கொண்டு வருக’ எனக் கூறியருள,

1081.பொழிப்புரை: எல்லையற்ற பெருமகிழ்ச்சியால் நிலத்தின் மீது விழுந்து வணங்கிக் கோயிலினின்றும் வந்து, தம் திரு இல்லத்துள் சேர்ந்து, அங்கு மணம் பொருந்திய நீண்ட சோலையிடையில் உள்ள கன்னி மாடத்தில் புகுந்து, மகளது உடல் வெந்தமையாலாய சாம்பலுடன் எலும்பையும் இட்டு வைத்த குடத்தை, பஞ்சணை முதலியவற்றினின்றும் வேறாய் எடுத்து வந்து,

2979 மூடு பன்மணிச் சிவிகையுள்
பெய்துமுன் போத
மாடு சேடியர் இனம்புடை
சூழ்ந்துவந் தணைய
ஆடல் மேவினார் திருக்கபா
லீச்சரம் அணைந்து
நீடு கோபுரத் தெதிர்மணிச்
சிவிகையை நீக்கி. 1082

2980 அங்க ணாளர்தம் அபிமுகத்
தினில்அடி யுறைப்பால்
மங்கை என்புசேர் குடத்தினை
வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீள்புனற் புகலிகா
வலர்புவ னத்துத்
தங்கி வாழ்பவர்க் குறுதியாம்
நிலைமைசா திப்பார். 1083

2981 மாடம் ஓங்கிய மயிலைமா
நகருளார் மற்றும்
நாடு வாழ்பவர் நன்றியில்
சமயத்தி னுள்ளோர்
மாடு சூழ்ந்துகாண் பதற்குவந்
தெய்தியே மலிய
நீடு தேவர்கள் ஏனையோர்
விசும்பிடை நெருங்க. 1084

1082.பொழிப்புரை: பலமணிகளால் இழைக்கப்பெற்ற மூடிய சிவிகையுள் அக் குடத்தை இனிதாக வைத்து, அதனை முன்போக விட்டு, இருமருங்கிலும் தோழியர் கூட்டம் சூழ்ந்து வர, ஆடலைச் செய்யும் இறைவரின் திருக்கபாலீச் சரத்தைச் சேர்ந்து, நீண்ட கோபுரத் தின் வெளியே எதிரில், மணிச் சிவிகையின் திரையை விலக்கி,

1083.பொழிப்புரை: இறைவரின் திருமுன்பாக, அவரது திருவடியில் பதிந்த அன்பின் உறைப்பால், பெண்ணின் எலும்புடைய குடத்தை எடுத்து வைத்துப் பிள்ளையாரின் திருமுன்பு சிவநேசர் வணங்கி நிற்ப, பொங்கிவரும் பெருநீர்ச் சிறப்புடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர், இவ்வுலகத்தில் இருந்துவரும் மக்களுக்கு உறுதிப் பொருள் இதுவாம் என நேரே காட்டியருள,

குறிப்புரை: அபிமுகம் – திருமுன்பு.

1084.பொழிப்புரை: மாடங்கள் ஓங்கிய மயிலைப் பெருநகரத்தில் உள்ளவர்களும்,

2982 தொண்டர் தம்பெரும் குழாம்புடை
சூழ்தரத் தொல்லை
அண்டர் நாயகர் கோபுர
வாயில்நேர் அணைந்து
வண்டு வார்குழ லாள்என்பு
நிறைந்தமண் குடத்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின்
பெருமையே கருதி. 1085

2983 இந்த மாநிலத் திறந்துளோர்
என்பினைப் பின்னும்
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட
நன்மையாந் தன்மை
அந்த என்பொடு தொடர்ச்சியாம்
எனவருள் நோக்கால்
சிந்தும் அங்கம்அங் குடையபூம்
பாவைபேர் செப்பி. 1086

மற்றும் அந்நாட்டில் உள்ளவர்களும், நன்றி இல்லாத மற்ற சமயத்தில் உள்ளவர்களும், எம்மருங்கிலும் சூழ்ந்து, இதன் விளைவைக் காண்பதற்கு வந்து பெருகவும், நீடிய தேவர்களும் மற்றவர்களும் வானத்தில் நெருங்கவும்,

1085.பொழிப்புரை: திருத்தொண்டர்கள் தம் அருகே சூழ்ந்து வரவும், பழமையான தேவரது கோபுர வாயிலின் நேரில் வந்து சேர்ந்து, வண்டுகள் தங்கும் நீண்ட கூந்தலையுடைய பூம்பாவையாரின் எலும்பு நிறைந்த அம் மண்குடத்தை, அருட்பார்வை செய்து, இறைவரின் கருணையின் பெருமையை உள்ளத்துள் பெரிதும் நினைந்து,

1086.பொழிப்புரை: இவ்வுலகத்தில் இறந்தவரின் எலும்பை, மேலும் பெரிய நன்னெறியில் பொருந்தியிட, நன்மையாகின்ற தன்மையா னது அவ்வெலும்புடன் கூடிய தொடர்ச்சியால் ஆவதாகும் என்று எண்ணிய அருள் நோக்கத்தினால், சிந்திய அந்த எலும்பை, முன் உடம்பில் வாழ்ந்த பூம்பாவை என்ற பெயரால் விளித்துச் சொல்லி அருளி,

குறிப்புரை: என்புக் குடத்தை நோக்கிப் பூம்பாவை என்றது, எலும்பும் அதனொடு கூடிய தசைத் திரளாய உடம்பும், அதனுள் வாழும் உயிருமாய் நின்ற முன் தொடர்ச்சி பற்றியாம். எலும்பை வைத்துச் செய்யும் நற்செயல், அதனொடு தொடர்புற்றிருந்த உடற்கும், அதனோடு இயைந்து வாழ்ந்த உயிர்க்கும் ஆதலினாற்றான் இன்றும் அத்தகைய நற்செயல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. 'என்போடி யைந்த தொடர்பு' (குறள், 73) எனத் திருவள்ளுவர் இத்தொடர்ச்சியைக் கூறுவதும் காண்க. நந்துதல் – பெரிதாதல்; தழைத்தல்.

2984 மண்ணி னில்பிறந் தார்பெறும்
பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார்அடி யார்தமை
அமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னால்அவர் நல்விழாப்
பொலிவுகண்டு ஆர்தல்
உண்மை யாம்எனில் உலகர்முன்
வருகஎன வுரைப்பார். 1087

2985 மன்னு வார்சடை யாரைமுன்
தொழுதுமட் டிட்ட
என்னும் நற்பதி கத்தினில்
போதியோ என்னும்
அன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனும்
அமுதமவ் வங்கம்
துன்ன வந்துவந் துருவமாய்த்
தொக்கதக் குடத்துள். 1088

1087.பொழிப்புரை: 'இம்மண்ணுலகத்தில் வினைக்கு ஈடாக வந்து பிறந்த உயிர்கள், பெறும் பிறவிப் பயனாகிய உறுதிப் பொருள்களாவன, பிறையை அணியும் பெருமானின் அடியவர் தமக்குத் திருவமுது செய்வித்தலும், கண்களால் அவ்வடியவர்களின் உள்ளத்து உயிர்க்கு உயிராய் நிற்கும் இறைவரின் திருவிழாக்களின் பெரும் பொலிவைக் கண்டு மகிழ்தலும் ஆய இவ்விரண்டுமே என்பது உண்மையானால், பூம்பாவையே! இவ்வுலகத்தார் முன் உடலும் உயிரும் பொருந்த வருவாயாக! எனச் சூள் செய்து எடுத்துச் சொல்பவராய்,

குறிப்புரை: 'அண்ணலார் அடியார்' என இருசொற்கள் முன் இருத்தலின், பின்வரும் அவர் என்ற சுட்டு இறைவர், அடியவர் ஆகிய இரு வரையும் குறிக்கும். எனினும், பதிகப் பொருண்மை வகையால் இறைவர் என்றே கொள்ளத்தகும். 'உருத்திரபல்கணத்தார்க்கு அட்டிட்டல் காணாதே போதியோ' என முதற் பாட்டில் வருதல் கண்டு, அண்ண லார் அடியார் தமை அமுது செய்வித்தலை முன்னாக் கூறினார். அடுத்து வரும் பாடல்களிலெல்லாம், இறைவற்கு எடுக்கும் விழாக்களைக் குறித்துத் தனித்தனியே அவ்வவ் விழாக்களையும் 'காணாதே போதியோ' எனக் குறித்தலின், கண்ணினால் அவர்தம் (இறைவர்) நல்விழாக் காண்டலை இரண்டாவதாகக் குறித்தார்.

1088.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற நீண்ட சடையையுடைய இறைவரைத் தொழுது 'மட்டிட்ட' எனத் தொடங்கும் அந்தத் திருப்பதிகத்தில் 'போதியோ' என்றுகூறும் அந்த மெய்த் திருவாக்கு என்னும் அமுதமானது, அக்குடத்தினுள் இருந்த எலும்பினுள்ளே வந்துவந்து பொருந் தப் பெண்ணுருவமாகக் கூடியது.

2986 ஆன தன்மையில் அத்திருப்
பாட்டினில் அடைவே
போன வாயுவும் வடிவமும்
பொலிவொடு நிரம்பி
ஏனை அக்குடத் தடங்கிமுன்
னிருந்தெழு வதன்முன்
ஞான போனகர் பின்சமண்
பாட்டினை நவில்வார். 1089

2987 தேற்ற மில்சமண் சாக்கியத்
திண்ணர்இச் செய்கை
ஏற்ற தன்றென எடுத்துரைப்
பார்என்ற போது
கோற்றொ டிச்செங்கை தோற்றிடக்
குடமுடைந் தெழுவாள்
போற்று தாமரைப் போதவிழ்ந்
தெழுந்தனள் போன்றாள். 1090

குறிப்புரை: ‘மட்டிட்ட’ (தி.2 ப.47) எனத் தொடங்கும் பதிகம் சீகாமரப் பண்ணிலமைந்ததாகும். ‘போதியோ’ என்றவிடத் தமைந்த ஓகாரம், ‘போகமாட்டாய், மீண்டும் வந்து விடுவாய்’ எனப் பொருள் படுதலின் எதிர்மறைப் பொருளதாம். ஞானத்தின் திருவுருவாய் நின்றருளும் பிள்ளையாரின் திருவாயில், இவ்வரிய சொல் வருத லின், ஆசிரியர் இதனை ‘மெய்த் திருவாக்கு’ என்றார். அன்றியும் ஓகாரம் பிரணவமாதலும் அறியத்தக்கதாகும். பாடல்தொறும் வரும் அவ்வரிய திருவாக்கு எலும்பினுள் வந்து வந்து பொருந்த அரிய பெண்ணுருவாயது.

1089.பொழிப்புரை : முன் நான்கு பாட்டுகளில் கூறிய அத்தகைய தன்மையால் ‘மட்டிட்ட’ எனத் தொடங்கிய அத்திருப்பாட்டைத் தொடர்ந்து முறையே பாடுந்தோறும், போன உயிரும் உருவம் பெறும் உறுப்புப் பகுதிகளும் அழகுபட முறையாய் நிரம்பி, வேறாகிய அக்குடத்தில் முன்பு தொக்குக் கூடியிருந்து உரியபடி வெளிப்பட்டு எழுவதன் முன்பு ஞானஅமுது உண்ட சம்பந்தப் பெருமான், பின் முறையாய் அருளும் சமண் பாட்டான பத்தாம் திருப்பாட்டை அருளிச் செய்பவராகி,

1090.பொழிப்புரை :தெளிவு என்பதே இல்லாத சமணர்களும் சாக்கியர்களும் ஆகிய திண்ணர்கள், இச்செயல், ஏற்கத்தக்கது அன்று என்று எடுத்துக் கூறுவார்கள் என்றபோது அழகிய வளையல் அணிந்த சிவந்த கைகள் வெளியில் தோன்ற குடம் உடைந்து எழுவாள் போல, தாமரை மலர் இதழ் விரிந்து வளங்க பூம்பாவை வெளிப்பட்டாள்.

2988 எடுத்த பாட்டினில்வடிவுபெற்
றிருநான்கு திருப்பாட்
டடுத்த அம்முறைப் பன்னிரண்
டாண்டள வணைந்து
தொடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினில்
தோன்றிடக் கண்டு
விடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக்
காப்புமேல் விரித்தார். 1091

2989 ஆங்கனம் எழுந்து நின்ற
அணங்கினை நோக்கு வார்கள்
ஈங்கிது காணீர் என்னா
அற்புத மெய்தும் வேலைப்
பாங்குசூழ் தொண்ட ரானோர்
அரகர என்னப் பார்மேல்
ஓங்கிய வோசை யும்பர்
நாட்டினை உற்ற தன்றே. 1092

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1091.பொழிப்புரை: 'மட்டிட்ட' எனத் தொடங்கிய பாட்டில் பாவை யார் வடிவத்தைப் பெற்று, அதன்மேல் அருளிய எட்டுத் திருப்பாட்டுகளில் அம்முறையே பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குரிய வளர்ச்சியைப் பெற்றுத் தொடுத்த கொடிய சமணர் பாட்டை அருளியஅளவில், குடமானது உடைந்து, பூம்பாவை வெளிப்பட்டுத் தோன்றக்கண்டு, பற்றற்ற பான்மையுடைய பிள்ளையார், அதன்பின் திருக்கடைக் காப்பை விரித்துக் கூறினார்.

குறிப்புரை: எடுத்த பாட்டு – இப்பதிகத்தின் முதற்பாடல். அதனைப் பாடிய அளவில், அவ்வென்பும் சாம்பலும் உயிருடன் கூடத்தொடங்கி ஒரு வடிவு பெற்றன. அடுத்து அருளப்பெற்ற எட்டுப்பாடல்களையும், ஒவ்வொன்றாய் அருளப் பெற்ற நிலையில், அவ்வடிவும் வளரப்பெற்று பன்னிரண்டாண்டு நிரம்பப் பெற்ற பூம்பாவையாயினள். பாம்பு தீண்டி இறந்தது ஏழாவது ஆண்டில் ஆகும். இதுபொழுது பன்னிரண்டு ஆண்டாய் நிரம்பினள் எனவே, அப்பெண் இறந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னையது இந்நிகழ்ச்சி என்பதும் அறியத் தக்கதாகும். திருக்கடைக்காப்பில் இப்பதிகம் பூம்பாவைப் பாட்டு என்றே குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

2990 **தேவரும் முனிவர் தாமும்**
திருவருட் சிறப்பு நோக்கிப்
பூவரு விரைகொள் மாரி
பொழிந்தனர் ஒழிந்த மண்ணோர்
யாவரும் இருந்த வண்ணம்
எம்பிரான் கருணை என்றே
மேவிய கைகள் உச்சி
மேற்குவித் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். 1093

2991 அங்கவள் உருவம் காண்பார் அதிசயம் மிகவும் எய்திப்
பங்கமுற் றாரே போன்றார் பரசம யத்தி னுள்ளோர்
எங்குல செய்கை தான்மற் றென்செய்த வாதிதென்று
சங்கையாம் உணர்வு கொள்ளும்
சமணர்கள் நாடி வீழ்ந்தார் 1094

1092.பொழிப்புரை: அவ்வாறு தோன்றிய தெய்வ நலம் வாய்ந்த பூம்பாவையாரைப் பார்த்தவர் எல்லாம் 'இங்கு இதனைப் பாரீர்' என்று எடுத்துச் சொல்லி அற்புதத்தை அடைந்த போது, அருகில் சூழ்ந்திருந்த திருத்தொண்டர்கள் 'அரகர' என்று இவ்வுலகத்தில் முழங்கிய பேரொலி, அப்போதே சென்று வானுலகத்தை அடைந்தது.

1093.பொழிப்புரை: வானத்தில் நெருங்கிய தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலானவர்கள் சிவபெருமானின் திருவருட்சிறப்பை நோக்கித் தெய்வ மரங்களின் மலர்களால்ஆன மணமுடைய மலர்மழையைப் பெய்தனர். முன்கூறப்பட்டவர்கள் ஒழிய, மற்றவர்கள் எல்லோரும் 'இங்ஙனம் நிகழ்ந்த இவ்விளைவின் வண்ணம் எம்தலைவரான சிவபெருமானின் திருவருட்கருணையே யாகும்' எனச் சொல்லிப் பொருந்திய கைகளை உச்சிமீது குவித்து வணங்கி, நிலத்தில் விழுந்து தொழுதனர்.

1094.பொழிப்புரை: அங்கு அப்பூம்பாவையின் வடிவத்தைக் காண்பவரான மற்ற சமயத்தில் உள்ளவர்கள், மிக்க அதிசயம் அடைந்து, இச்செய்தியால் தம்தம் சமயங்களும் மறுத்து ஒதுக்கப்பட அவ்வவரும் தோல்வி அடைந்தவர் போல் ஆயினர். இச்செய்கை எங்குத் தான் உள்ளது ? எவ்வாறு செயல்பட்டது ? எனத் துணிய மாட்டாமல் ஐயம் கொண்ட சமணர், தள்ளாடி நிலத்தில் தடுமாறி விழுந்தனர்.

2992 கன்னிதன் வனப்புத் தன்னைக்
கண்களால் முடியக் காணார்
முன்னுறக் கண்டார்க் கெல்லாம்
மொய்கருங் குழலின் பாரம்
மன்னிய வதன செந்தா
மரையின்மேல் கரிய வண்டு
துன்னிய ஒழுங்கு துற்ற
சூழல்போ லிருண்டு தோன்ற. 1095

2993 பாங்கணி சுரும்பு மொய்த்த
பனிமலர் அளகப் பந்தி
தேங்கமழ் ஆரம் சேரும்
திருநுதல் விளக்கம் நோக்கில்
பூங்கொடிக் கழகின் மாரி
பொழிந்திடப் புயற்கீ ழிட்ட
வாங்கிய வான வில்லின்
வளரொளி வனப்பு வாய்ப்ப. 1096

1095.பொழிப்புரை: பூம்பாவையாரின் அழகு முழுமையும், தம் கண்களால் முற்றும் காணாதவராகி அவ்வளவில் அமைந்தார்க்கு எல்லாம், தோன்றிய நிலையாவது, செறிந்து வளர்ந்த கருமையான கூந்தலான பளுவைப் பொருந்திய முகமான செந்தாமரையில், கரிய வண்டுக் கூட்டம் நெருங்கி மொய்த்து வரிசையாகச் சூழ்ந்திருந்தாற் போன்று கரிய நிறம் அடைந்து காணப்படவும்,

குறிப்புரை: செந்தாமரையில் வண்டின் கூட்டம் மொய்த்திருந்தாற் போல, முகத்தின் மேலதாகக் கூந்தல் அமைந்திருந்தது.

1096.பொழிப்புரை: பக்கத்தில் அழகிய வண்டுகள் மொய்த்த குளிர்ந்த பூக்களை அணிந்த கூந்தல் ஒழுங்கின் கீழ், மணம் வீசும் திலகம் அணிந்த நெற்றிப் பொலிவைப் பார்க்கில், பூம்பாவையரான பூங்கொடிக்கு அழகின்மழை பொழியும் பொருட்டாக மேகத்தின் கீழே இட்ட வளைந்த வானவில்லின் மிக்க ஒளி பொருந்திய அழகு பொருந்தவும்,

குறிப்புரை: கூந்தலைச் சேர்ந்து இருந்த நெற்றி, மேகத்தின் கீழிருந்த வானவில்லைப் போன்றது .

1097.பொழிப்புரை: புருவம் என்ற இரண்டு கொடிகள், முற்காலத்தில் முப்புரம் எரித்த சிவபெருமானின் நெற்றித் தனிக்கண்ணில் வந்த தீயினால் சாம்பலாகிப் பின், அருள் பெற உள்ளவனான காமனின் போரில் ஏந்திய வில் ஒன்றும் சேமமாய் வைக்கப்படும் வில் ஒன்றுமாக இருபெரு விற்களின் தன்மையை முன்னே கொண்டு தோன்றி எழுந்தாற்போல் அழகு செய்ய,

2994 புருவமென் கொடிகள் பண்டு
புரமெரித் தவர்தம் நெற்றி
ஒருவிழி எரியில் நீறா
யருள்பெற உளனாம் காமன்
செருவெழும் தனுவ தொன்றும்
சேமவில் லொன்றும் ஆக
இருபெருஞ் சிலைகள் முன்கொண்
டெழுந்தன போல ஏற்ப. 1097

2995 மண்ணிய மணியின் செய்ய
வளரொளி மேனி யாள்தன்
கண்ணிணை வனப்புக் காணில்
காமரு வதனத் திங்கள்
தண்ணளி விரிந்த சோதி
வெள்ளத்தில் தகைவின் நீள
ஒண்ணிறக் கரிய செய்ய
கயலிரண் டொத்து லாவ. 1098

2996 பணிவளர் அல்குல் பாவை
நாசியும் பவள வாயும்
நணியபே ரொளியில் தோன்றும்
நலத்தினை நாடு வார்க்கு
மணிநிறக் கோபங் கண்டு
மற்றது வவ்வத் தாழும்
அணிநிறக் காம ரூபி
அனையதாம் அழகு காட்ட. 1099

குறிப்புரை: நெற்றியின்கீழ் அமைந்த இருபுருவங்களும், மன்மதன் கைக்கொண்டிருந்த இருபெரு விற்கள் என இருந்தன. ‘அடையார் முனையகத்து அமர்மேம்படுநர்க்குப் படைவழங்குவதோர் பண்பு உண்டாகலின், உருவிலாளன் ஒருபெருங் கருப்புவில், இருகரும் புருவமாக நிற்க’ (சிலப்பதி.– புகார்க். மனையறம் 42 – 44) என இளங்கோவடிகள் கூறியதும் நினைவு கூர்தற்குரியதாம்.

1098.பொழிப்புரை: கடைந்தெடுத்த மாணிக்கத்தினும் செம்மையாய ஒளிபொருந்திய மேனியைக் கொண்ட பாவையாரின் இரண்டு கண் களின் அழகானது, அழகுமிக்க முகமான சந்திரனின் குளிர்ந்த கதிர்கள் விரிந்த நிலவொளியான வெள்ளத்தில் தடுக்கப்படாத நீளமுடைய ஒள்ளிய நிறமும் கருமையும் செம்மையும் கலந்த இரண்டு கயல் மீன்களைப் போன்று உலாவ,

2997 இளமயில் அனைய சாயல்
ஏந்திழை குழைகொள் காது
வளமிகு வனப்பி னாலும்
வடிந்ததா ளுடைமை யாலும்
கிளரொளி மகர ஏறு
கெழுமிய தன்மை யாலும்
அளவில்சீர் அனங்கன் வென்றிக்
கொடியிரண் டனைய வாக. 1100

குறிப்புரை: கண்கள் இரண்டும், ஒருநிலா வெள்ளத்தில் இரு கயல்கள் உலாவுவன போலிருந்தன.

1099.பொழிப்புரை: பாம்புபோல் வளர்ந்துள்ள அடிவயிற்றையுடைய பூம்பாவையின் மூக்கும், பவழவாயும் நல்ல ஒளியினை உடையன. ஆராய்ந்து பார்த்தால், அவை வாய் இந்திர கோப பூச்சியையும், மூக்குப் பச்சோந்தியையும் போன்று இருந்தன.

குறிப்புரை: காமரூபி – பச்சோந்தி. வேண்டியவாறு நிறம் கொள்ளும் இயல்பினது. வாய் இந்திர கோபப் பூச்சியையும், மூக்குப் பச்சோந்தி யையும் ஒத்தன. நீண்டிருக்கும் மூக்கின் கீழ் வாய் இருப்பது கவரவரும் பச்சோந்தியின் கீழ்க் கோபப் பூச்சிஇருப்பதைப் போன்றது. வடிவும் நிறமும் பற்றி வந்த உவமை.

1100.பொழிப்புரை: இளம் மயிலைப் போன்ற சாயலையுடைய ஏந்திய இழை அணிந்த பூம்பாவையின் காதணி அணிந்த காதுகள், வளமான அழகாலும் வடிந்த காதுத்தண்டை உடைமையாலும் மிக்க ஒளியுடைய ஆண் சுறா மீனானது பொருந்திய தன்மையினாலும் அளவில்லாத சிறப்புடைய மன்மதனின் வெற்றிக்கொடியான மீனக் கொடிகளைப் போன்று விளங்க,

1101.பொழிப்புரை: ஒளி திகழும் முத்துக் கோவைகள் விளங்கும் கழுத்து, நல்ல பெரிய சங்கம் என்னும் நிதியைப் போன்றும், அதன்மீது விளங்கும் அழகமைந்த முகம் பதும நிதியைப் போன்றும் தோன்றி விளங்குவது, இருள்போலும் கரிய நஞ்சு விளங்கிய கழுத்தையுடைய திருநீலகண்டரான இறைவர் தந்த பெருங் கருணைக்கு அடையாளத்தைக் காட்ட,

குறிப்புரை: தாமரை முகத்திற்கும், சங்கு கழுத்திற்கும் உவமையாம். ஆசிரியர் சேக்கிழார் இவ்விரண்டையும் முறையே பதும நிதி, சங்க நிதி என உருவகித்து,

2997 விற்பொலி தரளக் கோவை
விளங்கிய கழுத்து மீது
பொற்பமை வதன மாகும்
பதுமநன் னிதியம் பூத்த
நற்பெரும் பணிலம் என்னும்
நன்னிதி போன்று தோன்றி
அற்பொலி கண்டர் தந்த
அருட்கடை யாளங் காட்ட. 1101

2999 எரியவிழ் காந்தள் மென்பூத்
தலைதொடுத் திசைய வைத்துத்
திரள்பெறச் சுருக்குஞ் செச்சை
மாலையோ தெரியின் வேறு
கருநெடுங் கயற்கண் மங்கை
கைகளால் காந்தி வெள்ளம்
அருகிழிந் தனவோ என்னும்
அதிசயம் வடிவில் தோன்ற. 1102

அவை யிரண்டும் அழகுபெற அமைந்தாற் போலப் பாவையாரின் முகமும் கழுத்தும் விளங்கின என்றார். இவ்விரு நிதியினையும் வழங்கத்தக்கவன் இறைவனே. இச்செல்வியா ரும் அப்பெருமானின் அருளால் தோன்றிய வராதலின், அதற்குரிய அடையாளங்களைக் காட்டி விளங்குபவராயினார் என ஆசிரியர் கூறுகின்றார்.

1102.பொழிப்புரை: கரிய நீண்ட கயல்மீன் போன்ற கண்களை உடைய பாவை யாரின் கைகளைக் காணும்போது, தீயைப் போல் மலர்ந்த மெல்லிய செங்காந்தள் பூக்களைத் தலைத்தலை பொருந்தத் தொடுத்துப் பொருந்துமாறு வைத்து அதன் திரட்சி வரவரச் சுருங்கி வருமாறு அமைந்த வெட்சிப் பூ மாலையோ, அதுவன்றி வேறொரு வகையால் ஆராயுமிடத்து உடலில் உள்ள மேனியின் ஒளி மிகுதி இரு பக்கங்களிலும் மிகுந்து வழிந்தனவோ எனும் அதிசயம் தோன்ற அக்கைகள் அமைய,

குறிப்புரை: தோளினிடமாகத் தோன்றிய இருகைகளும் மேலே பருத்தும், வரவரச் சிறுத்தும் இருக்கும். அதற்குக் காந்தட் பூக்களைத் தலையில் கொண்டு, கீழ் வரவர வெட்சிப் பூவைத் தொடுத்துக் கட்டிய மாலையை உவமை கூறினார். அக்கைகளின் ஒளிக்கு உடலின் ஒளி இரு மருங்கும் வழிந்தொழுகியது போல்வது என்றார். இவ்வுவமை யழகுகள் எல்லாம் தனித்தன்மை வாய்ந்தன.

3000 ஏர்கெழு மார்பிற் பொங்கும்
ஏந்திளங் கொங்கை நாகக்
கார்கெழு விடத்தை நீக்குங்
கவுணியர் தலைவர் நோக்கால்
ஆர்திரு வருளிற் பூரித்
தடங்கிய அமுத கும்பச்
சீர்கெழு முகிழைக் காட்டுஞ்
செவ்வியில் திகழ்ந்து தோன்ற. 1103

3001 காமவேள் என்னும் வேடன்
உந்தியிற் கரந்து கொங்கை
நேமியம் புட்கள் தம்மை
யகப்பட நேரி தாய
தாமநீள் கண்ணி சேர்த்த
சலாகைதூக் கியதே போலும்
வாமமே கலைசூழ் வல்லி
மருங்கின்மேல் உரோம வல்லி. 1104

1103.பொழிப்புரை: அழகு பொருந்திய மார்பில் பெருகி எழுகின்ற மார்பகங்கள், பாம்பின் கரிய நஞ்சைப் போக்கும் கவுணியர் தலைவரான ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் நோக்கத்தால் பொருந்திய திருவருள் என்னும் அமுதத்தால் நிறையப் பெற்று, அமைந்த கும்பத்தினை மேல் மூடிய முகிழ் போன்ற தன்மையில் விளங்கித் தோன்ற,

குறிப்புரை: 'போகம் ஆர்த்த பூண்முலையாள்' (தி.1 ப.49 பா.1) என அன்னையின் மார்பகங்கள் போற்றப்படுதல் போல, இப்பாவையின் மார்பகங்களும் திருவருள் ஆர்த்த பூண் முலையாக விளங்குகின்றன என ஆசிரியர் திருவுள்ளம் பற்றுகின்றார்.

1104.பொழிப்புரை: அழகிய மேகலை என்ற அணியை அணிந்த கொடியைப் போன்ற பூம்பாவையாரின் இடையை அடுத்த கொப்பூழி னின்று தொடங்கி மேல் எழும் மயிர் ஒழுங்கானது, காமன் என்ற வேடன் கொப்பூழுக்குள் மறைந்திருந்து மேலே உள்ள கொங்கைகள் என்ற அழகிய சக்கரவாளப் பறவைகளைப் பிடிப்பதற்கு நேரான கயிற்றில் நீண்ட கண்ணிகளைக் கோத்த ஓர் அம்பினை உயர்த்தியது போல விளங்கிட,

குறிப்புரை: மார்பகங்களுக்குச் சக்கரவாளப் பறவைகளும், உந்தியிலிருந்து மேற்செல்லும் மயிர் ஒழுங்கிற்கு மன்மதனின் அம்பும் உவமையாயின.

3002 பிணியவிழ் மலர்மென் கூந்தல்
பெண்ணமு தனையாள் செம்பொன்
அணிவளர் அல்குல் தங்கள்
அரவுசெய் பிழையால் அஞ்சி
மணிகிளர் காஞ்சி சூழ்ந்து
வனப்புடை அல்கு லாகிப்
பணியுல காளும் சேடன்
பணம்விரித் தடைதல் காட்ட. 1105

3003 வரிமயில் அனைய சாயல்
மங்கைபொற் குறங்கின் மாமை
கரியிளம் பிடிக்கை வென்று
கதலிமென் தண்டு காட்டத்
தெரிவுறு மவர்க்கு மென்மைச்
செழுமுழந் தாளின் செவ்வி
புரிவுறு பொற்பந் தென்னப்
பொலிந்தொளி விளங்கிப் பொங்க. 1106

1105.பொழிப்புரை: கட்டவிழ்ந்த மலர்களைச் சூடிய மென்மையான கூந்தலையுடைய பெண்களுள் அமுதத்தை ஒத்த பூம்பாவையாரது செம்பொன் அணிகளை அணிந்த அல்குலானது, நாக உலகத்தை ஆளும் ஆதிசேடன் தம் உறவாகியதொரு பாம்பு, பூம்பாவையைத் தீண்டிய பிழையின் பொருட்டு, அச்சம் கொண்டு, செம்மணிகள் விளங்கும் காஞ்சி என்னும் எட்டுக் கோவை வடத்தால் சூழப்பெற்று அழகுடைய அல்குலாகிப் படத்தை விரித்துச் சேர்கின்ற தோற்றத்தைக் காட்ட,

குறிப்புரை: அல்குலுக்கு ஆதிசேடனின் படத்தை உவமை காட்டிய ஆசிரியர், தற்குறிப்பேற்றமாக அதற்கு ஒரு காரணமும் கூறினார்

1106.பொழிப்புரை: வரி பொருந்திய மயில் போன்ற சாயலைக் கொண்ட பாவையாரின் பொன்போன்ற தொடைகளின் அழகானது, இளம்பெண் யானையின் துதிக்கையின் அழகை வெற்றி கொண்டு, வாழையின் மெல்லிய தண்டின் அழகையும் புலப்படுத்திக் காட்டக் காண்பவர்க்கு மென்மையுடைய செழுமையான முழந்தாளின் அழகானது கைத்திறம் அமைந்த பொன்னால் ஆன பந்தைப் போல விளங்கி ஒளி பொருந்திப் பெருக,

குறிப்புரை: தொடைக்குப் பெண்யானையின் துதிக்கையும், வாழைத்தண்டும் உவமையாதல், 'ஈர்ந்து நிலம் தோயும் இரும்பிடித் தடக்கையிற், சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கு, குறங்கென மால்வரை ஒழுகிய வாழை' (தண்டியலங்காரம்) எனவரும் வாக்காலும் அறியலாம்.

3004 பூவலர் நறுமென் கூந்தல்
பொற்கொடி கணைக்கால் காமன்
ஆவநா ழிகையே போலும்
அழகினின் மேன்மை எய்த
மேவிய செம்பொன் தட்டின்
வனப்பினை மீதிட் டென்றும்
ஓவியர்க் கெழுத ஒண்ணாப்
பரட்டொளி ஒளிர்வுற் றோங்க. 1107

3005 கற்பகம் ஈன்ற செவ்விக்
காமரு பவளச் சோதிப்
பொற்றிரள் வயிரப் பத்திப்
பூந்துணர் மலர்ந்த போலும்
நற்பதம் பொலிவு காட்ட
ஞாலமும் விசும்பும் எல்லாம்
அற்புதம் எய்தத் தோன்றி
அழகினுக் கணியாய் நின்றாள். 1108

1107.பொழிப்புரை: மலர்கள் மலர்வதற்கு இடமான மென்மையான கூந்தலையுடைய பொற்கொடி போன்ற பாவையாரின் கணைக்கால், காமனின் அம்பறாத் துணியே போன்ற அழகால், மேன்மை பொருந்த, பொருந்திய செம்பொன்னால் ஆன துலாத் தட்டின் அழகை வெற்றி கொண்டு, எக்காலத்தும் சித்திரம் தீட்டுவோர்க்கும் எழுத இயலாத கணைக்காலின் ஒளி விளங்கித் தோன்ற,

குறிப்புரை: கணைக்காலிற்குக் காமனின் அம்புப் புட்டிலும் தராசுத் தட்டும் உவமையாகின்றன.

1108.பொழிப்புரை: கற்பக மரம் தந்த சிவந்த அழகிய பவளத்தின் ஒளி வீசும் பொன் திரளுடன் வயிர வரிசைகளையுடைய மலர்க் கொத் துகள் மலர்ந்தவை போன்ற அழகை நல்ல அடிகள் புலப்படுத்த, இம் மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் மற்ற எல்லா உலகங்களும் அற்புதம் பொருந்தத் தோன்றி அழகுக்கு அழகு செய்யும் பொருளாக நின்றாா்.

குறிப்புரை: இந்நூலுள் முடிமுதல் அடிவரை வருணிக்கப்பட்ட பாவை இப்பூம்பாவையாரே யாவர். காரணம், கண்ணுதல் கருணை வெள்ளத்தால் தோன்றியமையே யாகும். இப் பதினான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1109.பொழிப்புரை: அளவற்ற ஆண்டுகள் கழிந்த நான்முகன், தான் படைத்த திலோத்தமை என்ற மங்கையின் அழகின் வண்ணங்களைத் தனக்குள்ள நான்கு முகங்களால் கண்டு மகிழ்ந்தான். அவளை விட மேலான நலங்கள் பலவும் அமைந்த பூம்பாவையாரிடம், பதினாறு ஆண்டு எனக் கணக்கிடத்தகும்

3006 எண்ணில்ஆண் டெய்தும் வேதாப்
படைத்தவள் எழிலின் வெள்ளம்
நண்ணுநான் முகத்தால் கண்டான்
அவளினும் நல்லாள் தன்பால்
புண்ணியப் பதினா றாண்டு
பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ளம்
ஆயிர முகத்தாற் கண்டார். 1109

3007 இன்னணம் விளங்கிய ஏர்கொள் சாயலாள்
தன்னைமுன் கண்ணுறக் கண்ட தாதையார்
பொன்னணி மாளிகைப் புகலி வேந்தர்தாள்
சென்னியிற் பொருந்தமுன் சென்று வீழ்ந்தனர். 1110

சீகாழித் தலைவராம் ஞானசம்பந்தர், நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானின் அருட் பெருக்கையே ஆயிர முகங்களால் காண்பார் ஆயினார்.

குறிப்புரை: நான்முகனுக்கும் காழிச்செல்வருக்கும் உளவாகும் இடையீடு பெரிதாமாற்றை, ஆசிரியர் சேக்கிழார் இப்பாடலில் காட்டிப் பெரிதும் மகிழ்விக்கின்றார். நான்முகன், எண்ணில் ஆண்டு எய்தியவன். வயது முதிர்ந்த வன். தம்மால் படைக்கப்பட்டவள் திலோத்தமை. மகண்மை முறையினள். அத்திலோத்தமையின் அழகைத் தன் நான்முகங்களாலும் கண்டு, அவளை விரும்பினன். பிள்ளையார், பதினாறு ஆண்டு வயதை நெருங்கும் மிக இளைஞர். அவர்தம் திருவருள் திறத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவர் பூம்பாவையார். சிவநேசர் மகளாயிருந்த நிலையில் இவருக்கென உரிமை யாக்கப் பெற்றவர். திருவருள் வயத்தால் தம்மால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மகண்மை முறையையும், திருவருள் திறத்தையுமே நினைந்து தம் ஆயிரம் திருமுகங்களானும் அத்திருவருள் பொலிவாகவே கண்டார். இதற்குக் காரணம் என்ன ? நான்முகன் படைப்புத் தொழிற்கு உரியவனாயினும், கலையறிவையே (வேதா) பெற்றவன். காழிப் பிள்ளையாரோ அம்மையாரின் பாலமுதத்தோடு சிவஞானமும் குழைத்து ஊட்டப் பெற்றவர். ஆதலின் அந்நான்முகன் பார்வை யினும் இவர் பார்வை வேறுபட்டும் உயர்ந்தும் இருப்பதாயிற்று. 'நூலுணர்வு உணரா நுண்ணியோன் காண்க' (தி.8 ப.3 வ.49), 'நூலறிவு பேசி நுழைவிலாதார் திரிக' (தி.11 ப.4 பா.33) என்றல் தொடக்கத்தனவாய திருவாக்குகள் எள்ளளவும் மறக்கப் போமோ ?

1110. பொழிப்புரை: இங்ஙனம் விளங்கிய அழகுடைய மென்மையான சாயலையுடைய பூம்பாவையைக் கண்முன் பார்த்த தந்தையா ராகிய சிவநேசர், பொன்னால் அணியப்பட்ட மாளிகைகளை உடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளைத் தம் தலையில் பொருந்தும்படி முன்சென்று வீழ்ந்து வணங்கினார்.

3008 அணங்கினும் மேம்படும் அன்னம் அன்னவள்
பணம்புரி யரவரைப் பரமர் முன்பணிந்
திணங்கிய முகில்மதில் சண்பை யேந்தலை
வணங்கியே நின்றனள் மண்ணு ளோர்தொழ. 1111

3009 சீர்கெழு சிவநேசர் தம்மை முன்னமே
கார்கெழு சோலைசூழ் காழி மன்னவர்
ஏர்கெழு சிறப்பில்நும் மகளைக் கொண்டினிப்
பார்கெழு மனையினிற் படர்மின் என்றலும். 1112

3010 பெருகிய அருள்பெறும் வணிகர் பிள்ளையார்
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றிநின்
றருமையால் அடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்ந்தருள் செய்யும் என்றலும். 1113

3011 மற்றவர் தமக்குவண் புகலி வாணர்நீர்
பெற்றபெண் விடத்தினால் வீந்த பின்னையான்
கற்றைவார் சடையவர் கருணை காண்வர
உற்பவிப் பித்தலால் உரைத காதென. 1114

1111.பொழிப்புரை: திருமகளினும் மேன்மையுடையவராய் அன் னம் போன்றவரான பூம்பாவையார், படம் பொருந்திய ஐந்து தலைப் பாம்பை அரையில் அணிந்த கபாலீச்சுரரை முன் வணங்கி, அதைக் கண்ட உலகத்தவர் தொழுமாறு, மேகம் தவழும் மதில்களை உடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரை வணங்கி நின்றார்.

குறிப்புரை: பூம்பாவையார், முன்னர் இறைவனை வணங்கிப் பின்னர்ப் பிள்ளையாரை வணங்கி நின்றது உலகத்தவரும் ஏற்றுப் போற்று தற்குரியதாகும்

1112.பொழிப்புரை: சிறப்புப் பொருந்திய சிவநேசரை, முன்னம் மேகம் சூழ்ந்த சோலைகள் பெருகிய சீகாழித் தலைவர், 'அழகால் மிகச் சிறப்புடைய உம்மகளை உலகில் ஓங்கி விளங்கும் இல்லத்துக்கு இனி அழைத்துச் செல்வீர்' என்று அருளிச் செய்யவும்,

1113.பொழிப்புரை: பெருகிய திருவருளைப் பெற்ற வணிகரான சிவநேசர், ஞானசம்பந்தரின் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றி நின்று, 'அடியேன் அருமையாய்ப் பெற்றெடுத்த இப்பூம்பாவைப் பெண்ணை மணம் கொண்டருளும்' என வேண்டிக் கொள்ளவும்.

1114.பொழிப்புரை: அவ்வாறு வேண்டிக் கொண்ட வணிகரான சிவநேசரைப் பார்த்து, வளம் பொருந்திய சீகாழிச் செல்வரான ஞானசம்பந்தர், 'நீவிர் பெற்ற

3012 வணிகருஞ் சுற்றமும் மயங்கிப் பிள்ளையார்
அணிமல ரடியில்வீழ்ந் தரற்ற ஆங்கவர்
தணிவில்நீள் பெருந்துயர் தணிய வேதநூல்
துணிவினை யருள்செய்தார் தூய வாய்மையார். 1115

3013 தெள்ளுநீ தியின்முறை கேட்ட சீர்கிளை
வெள்ளமும் வணிகரும் வேட்கை நீத்திடப்
பள்ளநீர்ச் செலவெனப் பரமர் கோயிலின்
உள்ளெழுந் தருளினார் உடைய பிள்ளையார். 1116

பெண் நஞ்சினால் இறந்த பின்பு, தொகுதியான நீண்ட சடையையுடைய கபாலீச்சுரரின் அருள் விளங்க மீளவும் நான் உயிர் பெறச் செய்தலால், நீவிர் சொல்லும் அச் சொல் பொருந்தாது!' என்று கூறியருள,

குறிப்புரை: மகளாராகிய நிலையில் மணக்கச் சொல்லுதல் தகாது என்றார். கோட்புலியார் மகளாரைச் சுந்தரர் மகண்மையாகக் கொண் டதையும் எண்ணுக

1115.பொழிப்புரை: வணிகரான சிவநேசரும் அவருடைய சுற்றத் தவரும் அதைக் கேட்டு மயங்கி, ஞானசம்பந்தரின் அழகிய மலரடிக ளில் விழுந்து பலவும் கூறிக் குறையிரந்து அழுது புலம்பக் கண்டு, அப்போது அவர்களின் ஆற்ற இயலாத நீண்ட பெருந்துன்பம் தணியுமாறு, தூய்மையான வாய்மையுடைய ஞானசம்பந்தர், மறை நூல்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் முறைமைகளை எடுத்துக் கூறித் தேற்றியருளினார்.

குறிப்புரை: மறைநூல் முறைமையாவது மகளாராகக் கருதத் தக்கவரை, மனைவியாராக ஏற்றல் முறைமையும் அறனும் அன்று என் பதும், 'அன்றே அனாதி அமைத்தபடி யல்லாது ஒன்று, இன்றே புதி தாய் இயையுமோ – என்றும், சலியாது இயற்றுவான் தன்னையே நோக்கி, மெலியாது இருந்து விடு' (சிவபோகசாரம், 95) என்பதும் போன்ற நியதிகளாகும்.

1116.பொழிப்புரை: தெளிந்த நீதி நூல்களின் ஒழுகலாற்றைக் கேட்ட சிறப்புடைய சுற்றத்தவரான பெருங்கூட்டமும், சிவநேசரும் தாம் கொண்ட விருப்பம் நீங்கிட, ஞானசம்பந்தரும் மேட்டுநிலத்தினின்றும் பள்ளத்திற்குப் பாயும் நீரென விரைவுடன் கோபுரவாயிலினின்றும் இறைவரின் திருக்கோயிலுக்குள் எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை: இறைவரை ஆர்வமிகுதியோடு விரைந்து சென்று வணங்குதற்காம் உள்ளமிகுதிக்கு, பள்ளநீர்ச் செலவினை உவமை காட்டியது மரபுவழிவரும் உவமையாகும். 'பள்ளந்தாழ் உறுபுனலின்' (தி.8 ப.5 பா.25) எனவரும் திருவாசகத் திருவாக்கும் காண்க.

3014 பான்மையால் வணிகரும் பாவை தன்மணம்
ஏனையோர்க் கிசைகிலேன் என்று கொண்டுபோய்
வானுயர் கன்னிமா டத்து வைத்தனர்
தேனமர் கோதையும் சிவத்தை மேவினாள். 1117

3015 தேவர்பிரான் அமர்ந்தருளும்
திருக்கபா லீச்சரத்து
மேவியஞா னத்தலைவர்
விரிஞ்சன்முதல் எவ்வுயிர்க்கும்
காவலனார் பெருங்கருணை
கைதந்த படிபோற்றிப்
பாவலர்செந் தமிழ்பாடிப்
பன்முறையும் பணிந்தெழுவார். 1118

3016 தொழுதுபுறம் போந்தருளித்
தொண்டர்குழாம் புடைசூழப்
பழுதில்புகழ்த் திருமயிலைப்
பதியில்அமர்ந் தருளுநாள்
முழுதுலகுந் தருமிறைவர்
முதல்தானம் பலஇறைஞ்ச
அழுதுலகை வாழ்வித்தார்
அப்பதியின் மருங்ககல்வார். 1119

1117.பொழிப்புரை: பழவினை வயத்தால் சிவநேசரும், ‘பூம்பாவை யாரை மற்றவர் எவர்க்கும் மணம் செய்விக்க நான் சம்மதியேன்’ என எண்ணித் துணிந்து, வான் அளாவ உயர்ந்த அவரது கன்னிமாடத்தில் வைத்து, அங்கு வாழச் செய்தார். வண்டுகள் மொய்த்தற்கு இடமான மாலையை அணிந்த பூம்பாவையாரும் சிவபெருமானை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: சடங்கவியார் மகளார், திலகவதியார் ஆகியோர்களின் நிறைவு நிலையும் ஈண்டு ஒப்பிட்டுணர்தற்குரியவாம்.

1118.பொழிப்புரை: தேவர்களின் தலைவரான சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் திருக்கபாலீச்சுரத்தினுள் எழுந்தருளிய ஞான சம்பந்தர், நான்முகன் முதலான எல்லா உயிர்களுக்கும் காவலரான இறைவரின் பெருங்கருணை, கைகொடுத்தருளியதைப் போற்றிப் பாக்களாக மலர்ந்த செந்தமிழைப் பாடி பன்முறையும் பணிந்து எழுவாராய்,

குறிப்புரை: முன் அருளிய பதிகம் (தி.2 ப.47) கிடைத்தது போல, இதுபொழுது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது; நம்மனோரின் நற்றவக் குறைவே.

1119.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் தொழுது வெளியே வந்து, திருத்தொண்டர்களின் கூட்டம் அருகில் சூழ்ந்துவர, குற்றம் இல்லாத புகழையுடைய

3017 திருத்தொண்டர் அங்குள்ளார்
விடைகொள்ளச் சிவநேசர்
வருத்தம்அகன் றிடமதுர
மொழியருளி விடைகொடுத்து
நிருத்தர்உறை பிறபதிகள்
வணங்கிப்போய் நிறைகாதல்
அருத்தியொடும் திருவான்மி
யூர்பணிய அணைவுற்றார். 1120

3018 திருவான்மி யூர்மன்னும்
திருத்தொண்டர் சிறப்பெதிர
வருவார்மங் கலஅணிகள்
மறுகுநிரைத் தெதிர்கொள்ள
அருகாக இழிந்தருளி
அவர்வணங்கத் தொழுதன்பு
தருவார்தங் கோயில்மணித்
தடநெடுங்கோ புரம்சார்ந்தார். 1121

அம்மயிலைத் திருப்பதியில் விரும்பித் தங்கி இருந் தருளும் நாள்களில், எல்லா உலகங்களையும் தந்து காத்தருளும் இறை வர் எழுந்தருளும் முதன்மையுடைய பதிகள் பலவற்றையும் சென்று வணங்குவதற்காக, அழுது உலகை வாழ்வித்தவரான ஞானசம்பந்தர், அப்பதியினின்றும் நீங்கிச் செல்வாராய்,

1120.பொழிப்புரை: அங்கு இருக்கும் திருத்தொண்டர்கள் விடை பெற்றுக் கொள்ளச் சிவநேசரின் வருத்தம் நீங்கும்படி அவருக்கு இனிய சொற்களைச் சொல்லி விடைதந்து, சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் பிறபதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, நிறைந்த காதலால் விளைந்த அன்புடனே திருவான்மியூரை வணங்கச் செல்வாரானார்.

குறிப்புரை: பிறபதிகளாவன திருமயிலைக்கும் திருவான்மியூருக் கும் இடைப்பட்ட புலியூர், கோட(கன்)ம்பாக்கம், வெளிச்சேரி, முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

1121.பொழிப்புரை: திருவான்மியூரில் நிலைபெற்று வாழ்கின்ற தொண்டர்கள் சிறப்பாக வரவேற்க வருபவர்களாய், மங்கலம் பொருந்திய அணிகளைத் தெருவில் நிரல்பட அமைத்து, எதிர்கொண்டு அருகே வந்த பொழுது, முத்துப் பல்லக்கினின்றும் இறங்கி அருளி, அத்தொண்டர்கள் தம்மை வணங்கத் தாமும் அவர்களை வணங்கி, அன்பை அளித்து ஆட்கொள்கின்ற இறைவரின் திருக்கோயிலின் அழகிய பெரிய நீண்ட கோபுரத்தைச் சேர்ந்தார்.

3019 மிக்குயர்ந்த கோபுரத்தை
வணங்கிவியன் திருமுன்றில்
புக்கருளிக் கோயிலினைப்
புடைவலங்கொண் டுள்ளணைந்து
கொக்கிறகு மதிக்கொழுந்தும்
குளிர்புனலும் ஒளிர்கின்ற
செக்கர்நிகர் சடைமுடியார்
சேவடியின் கீழ்த்தாழ்ந்தார். 1122

3020 தாழ்ந்துபல முறைபணிந்து
தம்பிரான் முன்னின்று
வாழ்ந்துகளி வரப்பிறவி
மருந்தான பெருந்தகையைச்
சூழ்ந்தஇசைத் திருப்பதிகச்
சொன்மாலை வினாவுரையால்
வீழ்ந்தபெருங் காதலுடன்
சாத்திமிக இன்புற்றார். 1123

3021 பரவிவரும் ஆனந்தம்
நிறைந்ததுளி கண்பனிப்ப
விரவுமயிர்ப் புளகங்கள்
மிசைவிளங்கப் புறத்தணைவுற்
றரவநெடுந் திரைவேலை
அணிவான்மி யூர்அதனுள்
சிரபுரத்துப் புரவலனார்
சிலநாள்அங் கினிதமர்ந்தார். 1124

1122.பொழிப்புரை: மிகவும் உயர்ந்த கோபுரத்தை வணங்கி, பெரிய முற்றத்தினுள் புகுந்து, கோயிலை வலமாக வந்து, உட்சென்று கொக்கு இறகும் பிறைச் சந்திரனும் கங்கையும் விளங்கும் அந்தி மாலையின் சிவப்புப் போன்ற சடையையுடைய இறைவரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

1123.பொழிப்புரை: நிலத்தில் விழுந்து பன்முறையும் வணங்கி, முன்நின்று, வாழ்வு பெற்று, மகிழ்ச்சி பொருந்த, பிறவி நோய்க்கு மருந்தான பெருந்தகைமை மிக்க இறைவரை உளங்கொண்டவாறு, பண் பொருந்திய திருப்பதிகமான வினாவுரையாய் வரும் சொல்மாலையை மிக்க விருப்புடனே பாடி இன்பம் அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் இதுபொழுது அருளியது, 'கரையுலாங் கடலில்' (தி.2 ப.4) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகப் பாடல்கள் முழுதும் இறைவனிடத்துக் கேட்கும் வினாவுரையாக அமைந்துள்ளன.

3022 அங்கண் அமர் வார்உலகா
ளுடையாரை அருந்தமிழின்
பொங்கும்இசைப் பதிகங்கள்
பலபோற்றிப் போந்தருளிக்
கங்கையணி மணிமுடியார்
பதிபலவும் கலந்திறைஞ்சிச்
செங்கண்விடைக் கொடியார்தம்
இடைச்சுரத்தைச் சேர்வுற்றார். 1125

3023 சென்னியிள மதியணிந்தார்
மருவுதிரு இடைச்சுரத்து
மன்னுதிருத் தொண்டர்குழாம்
எதிர்கொள்ள வந்தருளி
நன்நெடுங்கோ புரம்இறைஞ்சி
உட்புகுந்து நற்கோயில்
தன்னைவலங் கொண்டணைந்தார்
தம்பிரான் திருமுன்பு. 1126

1124.பொழிப்புரை: சீகாழித் தலைவர், பரவி வருகின்ற ஆனந்தக் கண்ணீர் விழிகளினின்றும் துளித்துப் பெருகவும், மேனி முழுதும் மயிர்க் கூச்செறியவும் பெற்று, கோயிலின் வெளியே வந்து, ஒலி பொருந்திய நீண்ட அலைகளையுடைய கடற்கரையில் அமைந்த அழகிய திருவான்மியூரில், சில நாள்கள் இனிதாய்த் தங்கியருந்தார்.

1125.பொழிப்புரை: அவ்விடத்தில் தங்கியிருப்பவரான ஞானசம் பந்தர், உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய இறைவரை, அரிய தமிழில் மேன்மேல் வாழும் இசையையுடைய பதிகங்கள் பலவற்றால் போற்றி, அங்கிருந்து நீங்கிக் கங்கையை அணிந்த அழகிய சடையை உடைய இறைவரின் பதிகள் பலவற்றிற்கும் அங்கங்கும் சென்று சேர்ந்து, வணங்கி சிவந்த கண்ணையுடைய விடையைக் கொடியாக உடைய சிவபெருமானின் திருவிடைச்சுரத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: 'பதிகங்கள் பலபோற்றி' என்றாரேனும், 'விரையார் கொன்றையினாய்' (தி.3 ப.55) எனத் தொடங்கும் கௌசிகப் பண்ணிலமைந்த ஒருபதிகமே கிடைத்துள்ளது. பதிபலவும் என்பன, குன்றத்தூர், திருநெடுங்குன்றம், திருக்கச்சூர், ஆலக்கோயில், மாடன் பாக்கம், பல்லவபுரம், திருச்சுரம், திருச்சிவப்பேறூர், கோவூர், மாங்காடு, சோமங்கலம், மணிமங்கலம், படூர், பூஞ்சேரி, திருக்கச்சூர், வயலூர், வீராபுரம் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

1126.பொழிப்புரை: திருச்சடையில் பிறையை அணிந்த இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற திருவிடைச்சுரத்தில், நிலைபெற வாழ்கின்ற திருத்தொண்டர் கூட்டம் எதிர்கொள்ளச் சென்றருளி, நன்மை தரும் நீண்ட கோபுரத்தை வணங்கி, உள்ளே புகுந்து, கோயிலை வலம் வந்து, தம் இறைவர் திருமுன்பு வந்தணைந்தார்.

3024 கண்டபொழு தேகலந்த
காதலால் கைதலைமேல்
கொண்டுதலம் உறவிழுந்து
குலவுபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
மண்டியபே ரன்புருகி
மயிர்முகிழ்ப்ப வணங்கிஎழுந்
தண்டர்பிரான் திருமேனி
வண்ணங்கண்டு அதிசயித்தார். 1127

3025 இருந்தஇடைச் சுரம்மேவும்
இவர்வண்ணம் என்னேயென்
றருந்தமிழின் திருப்பதிகத்
தலர்மாலை கொடுபரவித்
திருந்துமனங் கரைந்துருகத்
திருக்கடைக்காப் புச்சாத்திப்
பெருந்தனிவாழ் வினைப்பெற்றார்
பேருலகின் பேறானார். 1128

1127.பொழிப்புரை: தம் இறைவரைக் கண்ட பொழுதே, மனம் கலந்து எழுந்த பெருவிருப்பத்தால், கைகளைத் தலைமீது கொண்டு, நிலத்தில் விழுந்து பொருந்திய பெருமகிழ்ச்சியுடன் பெருகிய பேரன்பினால் உள்ளம் உருகி, மெய்ம்மயிர் சிலிர்க்க வணங்கி, எழுந்து, தேவ தேவரான சிவபெருமானின் திருமேனியின் வண்ணத்தைப் பார்த்து வியப்படைந்தார்.

1128.பொழிப்புரை: உலகத்தவரின் பெரும்பேறாகத் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர், சாரல் விளங்க இருந்த அத் திருவிடைச்சுரத்தில் வீற்றி ருக்கும், 'பெருமானின் வண்ணம்தான் என்ன அதிசயம்' என்று அரிய தமிழால் ஆன இனிய திருப்பதிக மலர் மாலையால் போற்றி, உள்ளம் கரைந்து உருகத் திருக்கடைக்காப்புப் பாடியருளி, பெரிய ஒப்பில்லாத சிவானந்தப் பெருவாழ்வினில் திளைத்து நின்றார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'வரிவளர் அவிரொளி'(தி.1 ப.78) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். பாடல் தொறும் 'இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே' எனவருவதையே ஆசிரியர் இங்குக் குறித்துக் காட்டுகின்றார்.

1129.பொழிப்புரை: சிவானந்தப் பெருவாழ்வில் நிறைவுற்று ஆராத வேட்கையினால் நீண்ட நேரம் நின்று வணங்கி, வெளியே வந்து, அப் பதியில்

3026 நிறைந்தாரா வேட்கையினால்
நின்றிறைஞ்சிப் புறம்போந்தங்
குறைந்தருளிப் பணிகின்றார்
உமைபாகர் அருள்பெற்றுச்
சிறந்ததிருத் தொண்டருடன்
எழுந்தருளிச் செந்துருத்தி
அறந்தளிகள் பயில்சாரல்
திருக்கழுக்குன் றினைஅணைந்தார். 1129

3027 சென்றணையும் பொழுதின்கண்
திருத்தொண்டர் எதிர்கொள்ளப்
பொன்திகழும் மணிச்சிவிகை
இழிந்தருளி உடன்போந்து
மன்றல்விரி நறுஞ்சோலைத்
திருமலையை வலங்கொண்டு
மின்தயங்கும் சடையாரை
விருப்பினுடன் பணிகின்றார். 1130

தங்கியிருந்து பணிந்து வரும் பிள்ளையார், அவ்விறைவரின் அருள்விடை பெற்றுக் கொண்டு, சிறந்த திருத்தொண்டர்களுடன் எழுந்தருளிச் சென்று, செந்துருத்தி என்ற பண்ணைப் பாடி, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற சாரலையுடைய திருக்கழுக்குன்றத்தை அடைந்தருளினார்.

குறிப்புரை: செந்துருத்திப் பண்ணில் அமைந்த பதிகத்தைப் பாடியவாறு, திருக்கழுக்குன்றத்தினை அடைந்துள்ளார். இப்பதிகம் கிடைத்திலது. செந்துருத்திப் பண்ணில் அமைந்த 'மீளா அடிமை' (தி.7 ப.95) எனத் தொடங்கும் சுந்தரரின் திருப்பதிகம் ஒன்றே இதுபொழுது கிடைத்துள்ளது.

1130.பொழிப்புரை: திருக்கழுக்குன்றத்தில் சென்று அடையும் போதில், அப்பகுதியில் வாழ்கின்ற தொண்டர்கள் வந்து வரவேற்க, பொன் விளங்கும் முத்துச் சிவிகையினின்றும் கீழே இறங்கி, அவர் களுடன் சேர்ந்து, மணம் விரிந்து கமழும் நல்ல மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அம்மலையை வலமாக வந்து, மின்போல் விளங்கும் சடையையுடைய இறைவரை விருப்பத்தோடு பணிபவராய்,

3028 திருக்கழுக்குன் றத்தமர்ந்த
செங்கனகத் தனிக்குன்றைப்
பெருக்கவளர் காதலினால்
பணிந்தெழுந்து பேராத
கருத்தினுடன் காதல்செயுங்
கோயில்கழுக் குன்றென்று
திருப்பதிகம் புனைந்தருளிச்
சிந்தைநிறை மகிழ்வுற்றார். 1131

3029 இன்புற்றங் கமர்ந்தருளி
ஈறில்பெருந் தொண்டருடன்
மின்பெற்ற வேணியினார்
அருள்பெற்றுப் போந்தருளி
என்புற்ற மணிமார்பர்
எல்லையிலா ஆட்சிபுரிந்
தன்புற்று மகிழ்ந்ததிரு
அச்சிறுபாக் கத்தணைந்தார். 1132

3030 ஆதிமுதல் வரைவணங்கி
ஆட்சிகொண்டார் எனமொழியும்
கோதில்திருப் பதிகஇசை
குலவியபா டலில்போற்றி
மாதவத்து முனிவருடன்
வணங்கிமகிழ்ந் தின்புற்றுத்
தீதகற்றுஞ் செய்கையினார் 1133
சின்னாள்அங் கமர்ந்தருளி.

1131.பொழிப்புரை: அத் திருக்கழுக்குன்றத்தின் மீது விரும்பி வீற்றிருந்தருளும் ஒப்பில்லாத செம்பொன்குன்றம் போன்ற மறைகளின் தலைவரான சிவபெருமானை, வளரும் விருப்பத்தினால் வணங்கி, எழுந்து, ஒன்றிய கருத்துடன் காதல் செய்யும் கோயில் கழுக்குன்று என்ற நிறைவுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடி, உளம் நிறைந்த மகிழ்வை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம், ‘தோடுடையான்’ (தி.1 ப.103) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகப் பாடல் பத்தும் ‘காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே’ என நிறைவு பெறுதலை உளங்கொண்டு

3031 ஏறணிந்த வெல்கொடியார்
இனிதமர்ந்த பதிபிறவும்
நீறணிந்த திருத்தொண்டர்
எதிர்கொள்ள நேர்ந்திறைஞ்சி
வேறுபல நதிகானம்
கடந்தருளி விரிசடையில்
ஆறணிந்தார் மகிழ்ந்ததிரு
அரசிலியை வந்தடைந்தார். 1134

ஆசிரியர் இங்ஙனம் கூறுவார் ஆயினர். திருக்கடைக்காப்பிலும் இத்தொடர் எடுத்து மொழியப்பட் டுள்ளது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1132.பொழிப்புரை: இன்புற்ற நிலையில் அப்பதியில் விரும்பி எழுந்தருளியிருந்து,எல்லை இல்லாத பெருந்தொண்டர்களுடனே, மின்போன்ற சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவருள் பெற்று, அங்கிருந்து நீங்கி, எலும்பு மாலைகளை அணிந்த அழகான மார்பை யுடைய இறைவர் எல்லையில்லாத வண்ணம் ஆட்சி செய்து அன்பு பொருந்தி மகிழ்ந்து எழுந்து அருளியுள்ள அச்சிறுபாக்கத்தைச் சேர்ந்தார்.

1133.பொழிப்புரை: பழமையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி 'ஆட்சி கொண்டார்' எனக் கூறும் நிறைவையுடைய குற்றம் இல்லாத திருப்பதிகத்தைப் பண்பொருந்தி விளங்கும் திருப்பாடல்களால் போற்றி, மாதவமுடைய முனிவர்களுடன் வணங்கி, மகிழ்ந்து, இன்பம் அடைந்து, தீமையை நீக்குவதே தம் செய்கையாகக் கொண்டருளிய ஞானசம்பந்தர், சில நாள்கள் அங்கே தங்கியிருந்து,

குறிப்புரை: இப்பதியில் அருளிய பதிகம் 'பொன் திரண்டன்ன' (தி.1 ப.77) எனும் தொடக்கம் உடைய குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பதிகப் பாடல் தொறும், 'அச்சிறுபாக்கமது ஆட்சிகொண் டாரே' எனவருதலை ஆசிரியர் கொண்டெடுத்து மொழிந்துள்ளார்.

1134.பொழிப்புரை: விடையைப் பொறித்த வெற்றி பொருந்திய கொடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள பிறபதிகள் பல வற்றையும் திருநீறு அணிந்த தொண்டர்கள் அங்கங்கும் எதிர்கொளச் சென்று, விரிந்த சடையில் கங்கையாற்றை அணிந்த இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற 'திருவரசிலிப் பதியினை' வந்தடைந்தார்.

குறிப்புரை: 'பதிபிறவும்' என்பன பெரும்பேறு, திருநெற்குன்றம், உலகூர், உலகாபுரம், கந்தாடு, கிடங்கில், கிளியனூர், தேவனூர், திண்டீச்சுரம், பேராவூர், மரக்காணம், முன்னூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். இவ்விருபாடல்களும் ஒரு முடிபின.

3032 அரசிலியில் அமர்ந்தருளும்
அங்கண் அர சைப்பணிந்து
பரசியெழு திருப்புறவார்
பனங்காட்டூர் முதலாய
விரைசெய்மலர்க் கொன்றையினார்
மேவுபதி பலவணங்கித்
திரைசெய்நெடுங் கடலுடுத்த
திருத்தில்லை நகரணைந்தார். 1135

3033 எல்லையில்ஞா னத்தலைவர்
எழுந்தருள எதிர்கொள்வார்
தில்லையில்வா ழந்தணர்மெய்த்
திருத்தொண்டர் சிறப்பினொடு
மல்கியெதிர் பணிந்திறைஞ்ச
மணிமுத்தின் சிவிகையிழிந்
தல்கு பெருங் காதலுடன்
அஞ்சலிகொண் டணைகின்றார். 1136

3034 திருவெல்லை யினைப்பணிந்து
சென்றணைவார் சேண்விசும்பை
மருவிவிளங் கொளிதழைக்கும்
வடதிசைவா யிலைவணங்கி
உருகுபெருங் காதலுடன்
உட்புகுந்து மறையினொலி
பெருகிவளர் மணிமாடப் 1137
பெருந்திருவீ தியைஅணைந்தார்.

1135.பொழிப்புரை: திருஅரசிலியில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறை வரைப் பணிந்து போற்றி, திருப்புறவார் பனங்காட்டூர் முதலான, மணம் கமழ்கின்ற கொன்றை மலரைச் சூடிய இறைவர் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பல பதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, அலைகளையுடைய நீண்ட கடல் அணிமையாய்ச் சூழ்ந்த திருத்தில்லை நகரை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருஅரசிலியில் அருளியது, 'பாடல் வண்டறை' (தி.2 ப.95) எனும் முதற்குறிப்புடைய பியந்தைக் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். திருஅரசிலி மற்றும் திருப்புறவார்பனங் காட்டூரில் இதுபோது அருளியது, 'விண் அமர்ந்தன' (தி.2 ப.53) எனும் முதற்குறிப்புடைய சீகாமரப் பண்ணிலமைந்த

3035 **நலம்மலியும் திருவீதி**
பணிந்தெழுந்து நற்றவர்தம்
குலம்நிறைந்த திருவாயில்
குவித்தமலர்ச் செங்கையொடு
தலம்உறமுன் தாழ்ந்தெய்தித்
தமனியமா ளிகைமருங்கு
வலம் உறவந் தோங்கியபே
ரம்பலத்தை வணங்கினார். 1138

பதிகமாகும். பதிபலவும் என்பன திருவக்கரை, திருவடுகூர், திருஇரும்பை மாகாளம், திருவாமாத்தூர், திருவதிகை, திருச்சோபுரம் முதலாயினவாக லாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். இவற்றுள் திருச்சோபுரத்திற்கு அமைந்தது, 'வெங்கண் ஆனை' (தி.1 ப.51) எனும் முதற்குறிப்புடைய பழந்தக்கராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். பிறபதிகளுக்குரிய பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

1136.பொழிப்புரை: அளவற்ற சிவஞானத்தைப் பெற்றவரான ஞானசம்பந்தர் வந்தருளுவதை அறிந்து, அவரை எதிர் கொள்பவராய்த் தில்லைவாழ் அந்தணர்களும், சைவத் தொண்டர்களும் எதிர் கொள்வதற்குரிய சிறப்புகளுடனே கூடிச் சென்று, அவரை எதிரே வணங்கிட, அழகிய முத்துச் சிவிகையினின்றும் இறங்கிப் பெருங்காதலுடன் அஞ்சலி செய்து ஞானசம்பந்தர் அணைபவராய்,

1137.பொழிப்புரை: தில்லையின் எல்லையைப் பணிந்து மேற்செல்ப வராகி, நீண்ட வானளவு உயர்ந்து விளங்கும் ஒளிபெருகும் வடதிசை வாயிலை வணங்கி, உள்ளம் உருகும் பெருங்காதலுடன் நகரத்தின் உள்ளே புகுந்து, மறைகளின் ஒலி பெருகி வளர்வதற்கு இடமான அழகிய மாடங்கள் நிறைந்த பெரிய வீதியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: தில்லைநகரின் வடஎல்லை நிவாநதிக் கரையும், தெற்கெல்லை கொள்ளிடக்கரையும், மேற்கு எல்லை வாய்க்காலும், கிழக்கெல்லை கடற்கரையும் ஆகும் இவ்வகையிலேயே வடதிசை வாயிலைக் கடந்ததும் நகரினுட்புகுந்து என்றார்.இவ்விரு பாடல்க ளும் ஒருமுடிபின

1138.பொழிப்புரை: நன்மை பெருகும் திருவீதியை வணங்கி, நல்ல தவமுடையவர்களின் குழுநிறைந்த திருவாயிலைச் செங்கைகளைத் தலைமீது குவித்துக் கொண்டு நிலத்தில் விழுந்து தாழ்ந்து வணங்கிச் சென்று, பொன்மாளிகையான அம்பலத்தின் அருகே வலமாக வந்து, உயர்ந்த பேரம்பலத்தை வணங்கினார்.

3036 வணங்கிமிக மனம்மகிழ்ந்து
மாலயனும் தொழும்பூத
கணங்கள்மிடை திருவாயில்
பணிந்தெழுந்து கண்களிப்ப
அணங்குதனிக் கண்டருள
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கடந்த தனிக்கூத்தர்
பெருங்கூத்துக் கும்பிடுவார். 1139

3037 தொண்டர்மனம் பிரியாத
திருப்படியைத் தொழுதிறைஞ்சி
மண்டுபெருங் காதலினால்
நோக்கிமுகம் மலர்ந்தெழுவார்
அண்டமெலாம் நிறைந்தெழுந்த
ஆனந்தத் துள்ளலைந்து
கண்டபே ரின்பத்தின்
கரையில்லா நிலையணைந்தார். 1140

1139.பொழிப்புரை: வணங்கி, உள்ளம் மகிழ்ந்து, திருமாலும் நான்முகனும் தொழும் சிவகணங்களும் நெருங்கிய திருவணுக்கன் திரு வாயிலை வணங்கி எழுந்து, கண்கள் களிகூர, சிவகாமி அம்மையார் தனித்திருந்து கண்டருளுமாறு அம்பலத்தில் ஆடல் செய்து அருளு கின்ற குணங்களைக் கடந்த மெய்ஞ்ஞான வெளியில், தனிப்பெருங் கூத்தரின் பெருங்கூத்தை வணங்குபவராய்,

குறிப்புரை: 'பாலுண் குழவி பசுங்குடர் பொறாதென, நோயுண் மருந்து தாயுண் டாங்கு' (சிதம்பர மும்மணிக் கோவை அ.14, 15) அம்மையார் இறைவனின் தனிக்கூத்தைத் தாம் தனியே கண்டு, பின் அதன் பயனை உலகுக்கு அருளுவர். ஆதலின் 'அணங்கு தனி கண்டருள' என்றார்.

1140.பொழிப்புரை: தொண்டர்களின் மனத்தினின்றும் பிரியாது விளங்கும் திருக்களிற்றுப் படியை வணங்கி, செறிந்த பெருங் காதலால் நோக்கி முகமலர்ச்சி பெற்று எழுபவராய ஞானசம்பந்தர், அண்டங்கள் எங்கும் நிறைந்து எழுகின்ற சிவானந்தப் பெருக்கினுள் அலைந்து, தம் அநுபவத்துள் கண்ட பேரின்பத்தில் கரையில்லாத நிலையினை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1141.பொழிப்புரை: அத்தகைய நிலையை அடைந்து, அந்த அநுப வத்தில் மூழ்கியிருந்து, அங்குத் தங்காத காலத்தில், நிலையான திருச்சிற் றம்பலத்தை வலமாக வந்து வெளியே சென்று, பொன்னால் அழகு பெற்ற மாளிகைகளை யுடைய வீதியின் பக்கத்தை அடைந்து, காலந் தோறும் இனிய இசையுடன் கூடிய பாக்களைப் பாடியருளிக் கும்பிட் டுக் கொண்டு அங்கு இனிதாய்த் தங்கியிருந்தனர்.

3038 அந்நிலைமை யடைந்துதிளைத்
தாங்கெய்தாக் காலத்தின்
மன்னுதிரு அம்பலத்தை
வலங்கொண்டு போந்தருளிப்
பொன்னணிமா ளிகைவீதிப்
புறத்தணைந்து போதுதொறும்
இன்னிசைவண் தமிழ்பாடிக்
கும்பிட்டங் கினிதமர்ந்தார். 1141

3039 திருந்தியசீர்த் தாதையார்
சிவபாத இருதயரும்
பொருந்துதிரு வளர்புகலிப்
பூசுரரும் மாதவரும்
பெருந்திருமால் அயன்போற்றும்
பெரும்பற்றப் புலியூரில்
இருந்தமிழா கரர்அணைந்தார்
எனக்கேட்டு வந்தணைந்தார். 1142

3040 ஆங்கவரைக் கண்டுசிறப்
பளித்தருளி அவரோடும்
தாங்கரிய காதலினால்
தம்பெருமான் கழல்வணங்க
ஓங்குதிருத் தில்லைவாழ்
அந்தணரும் உடனாகத்
தேங்கமழ்கொன் றைச்சடையார்
திருச்சிற்றம் பலம்பணிந்தார். 1143

குறிப்புரை: அங்குத் தங்காத காலம் வழிபாட்டிற்கு உரியவல்லாத காலம். அவை கதவம் திருக்காப்பிட்டிருக்கும் காலமாகும். இறைவற் குத் திருமுழுக்கு தலியன நிகழும் காலமும் ஆம். இது பொழுது அருளிய பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

1142.பொழிப்புரை: உலகம் திருந்துவதற்குக் காரணமான சிறப் புடைய தந்தையார் சிவபாத இருதயரும், பொருந்திய சைவத் திரு வளர்வதற்கு இடமான சீகாழியில் வாழும் அந்தணர்களும், சிவனடி யார்களும் பெருந்திருவுடைய திருமாலும் நான்முகனும் போற்றி வரும் பெரும்பற்றப் புலியூரில், பெருந்தமிழாகரரான ஞானசம்பந்தர் வந்திருக்கின்றார் எனக்கேட்டு, தாங்கள் அங்கு வந்து அடைந்தனர்.

1143.பொழிப்புரை: உலகம் திருந்துவதற்குக் காரணமான சிறப்புடைய தந்தையார் சிவபாத இருதயரும், பொருந்திய சைவத் திரு வளர்வதற்கு இடமான

3041 தென்புகலி அந்தணரும்
தில்லைவா ழந்தணரும்
அன்புநெறி பெருக்குவித்த
ஆண்தகையார் அடிபோற்றிப்
பொன்புரிசெஞ் சடைக்கூத்தர்
அருள்பெற்றுப் போந்தருளி
இன்புறுதோ ணியில்அமர்ந்தார்
தமைவணங்க எழுந்தருள. 1144

3042 நற்றவர்தங் குழாத்தோடும்
நம்பர்திரு நடம்செய்யும்
பொற்பதியின் திருவெல்லை
பணிந்தருளிப் புறம்போந்து
பெற்றம்உயர்த் தவர்அமர்ந்த
பிறபதியும் புக்கிறைஞ்சிக்
கற்றவர்கள் பரவுதிருக்
கழுமலமே சென்றடைவார். 1145

சீகாழியில் வாழும் அந்தணர்களும், சிவனடி யார்களும் பெருந்திருவுடைய திருமாலும் நான்முகனும் போற்றி வரும் பெரும்பற்றப் புலியூரில், பெருந்தமிழாகரரான ஞானசம்பந்தர் வந்திருக்கின்றார் எனக்கேட்டு, தாங்கள் அங்கு வந்து அடைந்தனர்.

1144.பொழிப்புரை: அழகிய சீகாழி அந்தணர்களும், தில்லையில் வாழும் அந்தணர்களும், அன்பு நெறியைப் பெருகச் செய்து, இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றிப் பொன்போற் புரிந்த சடையை உடைய கூத்தரின் திருவருள் விடைபெற்று, வெளிவந்து, இன்பம் செய்யும் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் தோணியப்பரை வணங்கு வதன் பொருட்டு,

1145.பொழிப்புரை: நல்ல தவமுடைய அடியவர்களின் கூட்டத்துடன் கூடி, இறைவர் திருநடனம் செய்கின்ற அழகிய அப்பதியின் திரு எல்லையை வணங்கிப் புறத்தில் சென்று, விடைக் கொடியை உடைய இறைவர் விரும்பி வீற்றிருந்தருளுகின்ற பிற பதிகளையும் போய்த் தொழுது, கற்றவர்கள் போற்றுகின்ற சீகாழிப் பதியை அடைபவராய்,

குறிப்புரை: பிறபதிகள் என்பன, திருமயேந்திரப்பள்ளி, திருநல் லூர்ப் பெருமணம், திருக்குருகாவூர் முதலியனவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

1146.பொழிப்புரை: பலதிருப்பதிகளையும் கடந்துசென்று, பன்னி ரண்டு பெயர்களையுடைய பழமையான வளம் வாய்ந்த சீகாழிப் பதியானது தொலைவில் காணப்பட, திருந்திய முத்துச் சிவிகையி னின்றும் இறங்கி, வணங்கி, திருவருட்செல்வம் நிறைந்த அச்சீகாழிப் பதியின் மீது திருப்பதிகத்தை அருள்பவராய்,

3043 பல்பதிகள் கடந்தருளிப்
பன்னிரண்டு பெயர்படைத்த
தொல்லைவளப் பூந்தராய்
தூரத்தே தோன்றுதலும்
மல்குதிரு மணிமுத்தின்
சிவிகையிழிந் தெதிர்வணங்கிச்
செல்வமிகு பதியதன்மேல்
திருப்பதிகம் அருள் செய்வார். 1146

3044 மன்னுமிசை மொழிவண்டார்
குழலரிவை என்றெடுத்து
மின்னுசுடர் மாளிகைவிண்
தாங்குவபோல் வேணுபுரம்
என்னும்இசைச் சொன்மாலை
எடுத்தியம்பி எழுந்தருளிப்
புன்னைமணங் கமழ்புறவப்
புறம்பணையில் வந்தணைந்தார். 1147

3045 வாழிவளர் புறம்பணையின்
மருங்கணைந்து வரிவண்டு
சூழுமலர் நறுந்தீப
தூபங்க ளுடன்தொழுது
காழிநகர் சேர்மின்எனக்
கடைமுடிந்த திருப்பதிகம்
ஏழிசையி னுடன்பாடி
எயில்மூதூர் உட்புகுந்தார். 1148

1147.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற இசையுடைய ‘வண்டார் குழல்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை அருளத் தொடங்கி, ஒளிவீசும் சுடர்களைக் கொண்ட மாளிகைகள் விண்தாங்குவன போல் உள்ளன என்னும் கருத்துக்கொண்ட இசையுடன் கூடிய திருப்பதிகத்தை எடுத் துப் போற்றி, மேற்சென்று, புன்னை மரங்களின் மணம் வீசுவதற்கு இடமான சீகாழியின் புறநகர்ப்பகுதியில் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: ‘வண்டார் குழல்’ எனத் தொடங்கும் பதிகம் நட்டபாடைப் பண்ணிலமைந்ததாகும் (தி.1 ப.9). இப்பதிக முதற்பாடலில், ‘தண்டாமரை மலராளுறைதவளந்நெடுமாடம், விண்தாங்குவ போலும் மிகு வேணு புரம் அதுவே’ எனவரும் கருத்தை முகந்தே ஆசி ரியர் இங்ஙனம் அருளிச் செய்வாராயினர். புறம்பணை –புறத்தே உள்ள வயல்கள். புறநகர்ப் பகுதி. இந்நான்கு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

148.பொழிப்புரை: ஊழிக்காலத்திலும் அழியாது வளர்கின்ற புறம்பணையின்

3046 சேணுயர்ந்த திருத்தோணி
வீற்றிருந்த சிவபெருமான்
தாள்நினைந்த ஆதரவின்
தலைப்பாடு தனையுன்னி
நீள்நிலைக்கோ புரம்அணைந்து
நேரிறைஞ்சிப் புக்கருளி
வாள்நிலவு பெருங்கோயில்
வலங்கொண்டு முன்பணிந்தார். 1149

3047 முன்னிறைஞ்சித் திருவருளின்
முழுநோக்கம் பெற்றேறிப்
பொன்னிமயப் பாவையுடன்
புணர்ந்திருந்த புராதனரைச்
சென்னிமிசைக் குவித்தகரம்
கொடுவிழுந்து திளைத்தெழுந்து
மன்னுபெரு வாழ்வெய்தி
மனங்களிப்ப வணங்குவார். 1150

அருகில் வந்து, வரிவண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்க ளாலும், நல்ல மணமுடைய நறும்புகை, ஒளி விளக்கு ஆகியவற்றாலும், வழிபட்டுத் தொழுது 'சீகாழி நகரினுள் சேர்மின்கள்' எனும் நிறைவுடைய இறுதிச் சீர்களால் அமைந்த திருப்பதிகத்தை ஏழிசைகளுடனே பாடியருளியவாறே, மதிலையுடைய அப்பழைய நகரினுள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்வருங் குறிப்புக்களையுடைய பதிகம், 'நம் பொருள் நம்மக்கள்' (தி.2 ப.97) எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். 'காழிநகர் சேர்மினே' எனவரும் நிறைவுத் தொடர் இப்பதிகப் பாடல்தொறும் வருகின்றது. 'தீபமாலை தூபமும் செறிந்தகையராகிச் சேர்மினே' எனும் அருளுரை இரண்டாவது பாடலில் வருகின்றது. இவற்றை யெல்லாம் முகந்து நிற்ப இப்பாடலை அருளியுள்ளார் ஆசிரியர்.

1149.பொழிப்புரை: வானளாவ உயர்ந்து நிற்கும் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் திருவடிகளை, நினைந்த அன்பின் மேன்மையை எண்ணியவராய், நீண்ட நிலைகளையுடைய கோபுரத்தை அடைந்து, எதிரில் நிலத்தில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி எழுந்து, உள்ளே புகுந்து, ஒளி விளங்கும் பெருந்திருக்கோயிலை வல மாக வந்து, வணங்கி முன்னின்று தொழுதார்.

1150.பொழிப்புரை: கோயிலுள் ஞானசம்பந்தர், பிரமபுரீசர் திரு முன்பு வணங்கி அவரது திருவருளின் முழுநோக்கமும் பெற்று, திருத் தோணியான மலையின் மீது ஏறிச் சென்று, பொன்மலை எனும் இமயமலை அரசனின் மகளாரான

3048 பரவுதிருப் பதிகங்கள்
பலவும்இசை யினிற்பாடி
விரவியகண் ணருவிநீர்
வெள்ளத்திற் குளித்தருளி
அரவணிந்தார் அருள்பெருகப்
புறம்பெய்தி அன்பருடன்
சிரபுரத்துப் பெருந்தகையார்
தந்திருமா ளிகைசேர்ந்தார். 1151

3049 மாளிகையின் உள்ளணைந்து
மறையவர்கட் கருள்புரிந்து
தாள்பணியும் பெருங்கிளைக்குத்
தகுதியினால் தலையளிசெய்
தாளுடைய தம்பெருமான்
அடியவர்க ளுடன்அமர்ந்து
நீளவரும் பேரின்பம்
மிகப்பெருக நிகழுநாள். 1152

திருநிலை நாயகியம்மையாருடன் வீற்றிருந்தருளுகின்ற தோணியப்பரைத் தலைமீது கூப்பிய கைகளுடன் நிலம்பொருந்த விழுந்து வணங்கித் திளைத்தெழுந்து, நிலை பெற்ற வாழ்வையடைந்து, மனம் மகிழ வணங்குபவராய்,

1151.பொழிப்புரை: போற்றுகின்ற திருப்பதிகங்கள் பலவற்றையும் பண்ணுடன் பொருந்தப் பாடி, பொருந்திய கண்ணீர் வெள்ளத்தில் முழுதும் தோய்ந்தருளி, பாம்பை அணியாய் அணிந்த இறைவரின் திருவருள் பெற்று, வெளியே வந்து, அன்பர்களுடன் சீகாழிப் பதியி னரான ஞானசம்பந்தர் தம் திருமாளிகையுள் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகங்கள் எவை எனத் தெரிந் தில. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

1152.பொழிப்புரை: சம்பந்தப் பெருமான் தம் மாளிகையுள் புகுந்து, தம்மைக் காண வந்த அந்தணர்களுக்கெல்லாம் அருள்விடை தந்து, தம் திருவடிகளை வணங்கி நின்ற பெரிய சுற்றத்தவர்களுக்குத் தகுதிக்கு ஏற்றவண்ணம் தலையணி செய்து, விடை தந்து, தம்மை ஆள்கின்ற இறைவரின் அடியாருடனே விரும்பி எழுந்தருளியிருந்து, நீண்டு பெருக வரும் பேரின்பமானது மேன்மேலும் பெருகும்படி நிகழ்ந்து வரும் நாள்களில்,

3050 காழிநா டுடையபிரான்
கழல்வணங்கி மகிழ்வெய்த
ஆழியினும் மிகப்பெருகும்
ஆசையுடன் திருமுருகர்
வாழிதிரு நீலநக்கர்முதல்
தொண்டர் மற்றெனையோர்
சூழுநெடுஞ் சுற்றமுடன்
றோணிபுரந் தொழுதணைந்தார். 1153

3051 வந்தவரை எதிர்கொண்டு
மனமகிழ்ந்து சண்பையர்கோன்
அந்தமில்சீர் அடியார்க
ளவரோடு மினிதமர்ந்து
சுந்தரவா ரணங்கினுடன்
றோணியில்வீற் றிருந்தாரைச்
செந்தமிழின் பந்தத்தால்
திருப்பதிகம் பலபாடி. 1154

1153.பொழிப்புரை: சீகாழி நாட்டின் தலைவரான ஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளை வணங்கி, மகிழ்ச்சி எய்த எண்ணி, கடலை விடப் பெரிதாகப் பெருகும் ஆசையுடன், திருமுருக நாயனார், வாழ்வுபெருகும் திருநீலநக்க நாயனார் முதலிய தொண்டர்களும், மற்றவர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்த பெரிய சுற்றத்துடனே வந்து, திருத்தோணிபுரத்தை வணங்கி, பிள்ளையார்பால் வந்தார்கள்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1154.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் வந்தவர்களை எதிரேசென்று அழைத்து, திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து, சீகாழிப் பெருமான், அளவில்லாத சிறப்புக்களை உடைய அவ்வடியவர்களுடனே இனிதாக விரும்பியிருந்து, அழகின் நிலைக்களமான பெரியநாயகியம்மையாருடன் திருத்தோணியில் வீற்றிருந்தருளும் தோணியப்பரைச் செந்தமிழ் யாப்பால் பல பதிகங்களையும் பாடி,

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய திருப்பதிகங்கள்:

1. கறையணி (தி.2 ப.65) – காந்தாரம்.
2. கரமுனம் மலரால் (தி.3 ப.37) – கொல்லி.
3. நிறையவன் ஈசன் (தி.3 ப.56) – பஞ்சமம்.
4. லவும் புனலும் (தி.2 ப.17) – இந்தளம்.
5. பூதத்தின் படையினீர் (தி.2 ப.81) – காந்தாரம்

6. விதியாய் விளைவாய் (தி.1 ப.30) – தக்கராகம்.
7. ஆடல் அரவசைத்தான் (தி.1 ப.104) – வியாழக்குறிஞ்சி.
8. உகலியாழ்கடல் (தி. 2 ப. 25) – இந்தளம்.
9. உருவார்ந்த (தி.2 ப.54) – காந்தாரம்.
10. விடையதேறி (தி.2 ப.122) – செவ்வழி.
11. கண்ணுதலானும் (தி.3 ப .7) – காந்தார பஞ்சமம்.
12. காலைநன்மாமலர் (தி.1 ப.75) – குறிஞ்சி.
13. வண்டரங்க (தி.1 ப.60) – பழந்தக்கராகம்.
14. கரும்பமர் (தி.3 ப.100) – பழம்பஞ்சுரம்.
15. செந்நெலங்கழனி (தி.2 ப.1) – இந்தளம்.
16. பந்துசேர்விரலாள் (தி.3 ப.2) – காந்தாரபஞ்சமம்.
17. மின்னன (தி.3 ப.13) – காந்தாரபஞ்சமம்.
18. பல்லடைந்த (தி.1 ப.47) – பழந்தக்கராகம்.
19. வாருறு (தி.1 ப.109) – வியாழக்குறிஞ்சி.
20. எய்யாவென்றி (தி.1 ப.97) – குறிஞ்சி.
21. பங்கமேறு (தி.1 ப.66) – தக்கேசி.
22. அடலேறமரும் (தி.1 ப.34) – தக்கராகம்.
23. நல்லார் தீமேவும் (தி.1 ப.81) – குறிஞ்சி.
24. உரவார்கலை (தி.1 ப.102) – குறிஞ்சி.
25. நல்லானை (தி.2 ப.11) – இந்தளம்.
26. பண்ணின் நேர் (தி.2 ப.49) – சீகாமரம்.
27. நலங்கொள் (தி.2 ப.59) – காந்தாரம்.
28. விண்ணியங்கு (தி.2 ப.75) – காந்தாரம்.
29. பொங்குவெண்புரி (தி.2 ப.96) – பியந்தைக் காந்தாரம்.
30. பொடியிலங்கு (தி.2 ப.113) – செவ்வழி.
31. சந்தமார் (தி.3 ப.43) – கௌசிகம்.
32. நிலநன் (தி.2 ப.83) – பியந்தைக் காந்தாரம்.
33. அறையும் (தி.2 ப.89) – பியந்தைக் காந்தாரம்.
34. திருந்துமா (தி.3 ப.89) – சாதாரி.
35. அயிலுறு படையினர் (தி.1 ப.79) – குறிஞ்சி.
36. சேவுயரும் (தி.1 ப.129) – மேகராகக் குறிஞ்சி.
37. மடல்மலி (தி.3 ப.118) – புறநீர்மை
38. ஆரூர் தில்லை (தி.2 ப.39) – இந்தளம்.
39. கல்லால் நீழல் (தி.3 ப.40) – கொல்லி.

3052 பெருமகிழ்ச்சி யுடன்செல்லப்
பெருந்தவத்தால் பெற்றவரும்
மருவுபெருங் கிளையான
மறையவரும் உடன்கூடித்
திருவளர்ஞா னத்தலைவர்
திருமணம்செய் தருளுதற்குப்
பருவம்இது என்றெண்ணி
அறிவிக்கப் பாங்கணைந்தார். 1155

3053 நாட்டுமறை முறையொழுக்கம்
ஞானபோ னகருக்கும்
கூட்டுவது மனங்கொள்வார்
கோதில்மறை நெறிச்சடங்கு
காட்டவரும் வேள்விபல
புரிவதற்கோர் கன்னிதனை
வேட்டருள வேண்டுமென
விண்ணப்பம் செய்தார்கள். 1156

3054 மற்றவர்தம் மொழிகேட்டு
மாதவத்தின் கொழுந்தனையார்
சுற்றமுறு பெரும்பாசத்
தொடர்ச்சிவிடு நிலைமையராய்ப்
பெற்றம்உயர்த் தவரருள்முன்
பெற்றதனால் இசையாது
முற்றியதா யினுங்கூடா
தென்றவர்முன் மொழிந்தருள. 1157

1155.பொழிப்புரை: பெருமகிழ்வுடன் இங்ஙனம் இருக்க, பெரிய தவம் செய்ததன் பயனாக ஞானசம்பந்தரைப் பெற்றெடுத்த தந்தையார் ஆன சிவபாத இருதயரும் பொருந்திய சுற்றத்தவராகிய அந்தணர்களும் கூடி, முத்திச் செல்வம் வளர்வதற்கு ஏதுவான ஞானத்தின் தலைவராம் பிள்ளையார் திருமணம் செய்ருளுதற்கு ஏற்ற பருவம் இதுவாகும் என நினைந்து, தம் எண்ணத்தைப் பிள்ளையாருக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அவரை அடைந்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1156.பொழிப்புரை: உலகியல் நிலையில், மறைவழிபட்ட ஒழுக்கத்தை ஞானசம்பந்தருக்கும் இசைவித்தலை உள்ளத்தில் கொண்டு, குற்றமில்லாத மறை நெறியில் சொல்லப்படும் செயற்பாடுகளுடன் (சடங்குகளுடன்) கூடிய வேள்விகளைச் செய்வதற்கு, உரிமையைப் பெறும் பொருட்டுத் தாங்கள் ஓர் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

3055 அருமறையோர் அவர்பின்னும்
கைதொழுதங் கறிவிப்பார்
இருநிலத்து மறைவழக்கம்
எடுத்தீர்நீர் ஆதலினால்
வருமுறையால் அறுதொழிலின்
வைதிகமா நெறியொழுகும்
திருமணம்செய் தருளுதற்குத்
திருவுள்ளம் செய்யுமென. 1158

3056 மறைவாழ அந்தணர்தம்
வாய்மையொழுக் கம்பெருகும்
துறைவாழச் சுற்றத்தார்
தமக்கருளி உடன்படலும்
பிறைவாழுந் திருமுடியில்
பெரும்புனலோ டரவணிந்த
கறைவாழுங் கண்டத்தார்
தமைத்தொழுது மனங்களித்தார். 1159

குறிப்புரை: 'போனகருக்கும்' என்றவிடத்துவரும் உம்மை அவர் தம் சிறப்புணர நின்றது. ஞானத்தின் திருவுருவாக விளங்கும் ஞானசம்பந்தருக்கு, மறை வழிப்பட்ட செயற்பாடுகளோ, அவற்றைச் செய்தற்கு என ஓர் இல்வாழ்க்கையோ வேண்டுவதின்று என்பது போதர நின்றது.

1157.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் கூறிய அவர்களின் சொல்லைக் கேட்டு, மாதவத்தின் கொழுந்தென விளங்கும் ஞானசம்பந்தர், சுற்றங்கள் பொருந்திய பெரிய பாசத் தொடக்கினை, விட்டு நீங்குவதற்காக நிலைமை உடையவராகி, விடைக் கொடியை உயர்த்திய சிவபெருமானின் திருவடி ஞானமான உயர்ந்த சிவ ஞானத்தை முன்னே பெற்றவர் ஆதலால் அவர்களின் மொழிக்கு இசையாமல் 'நீங்கள் கூறுவது பொருந்திய மொழியாயினும், அது என்னளவில் வேண்டாத ஒன்றாகும்' எனக் கூறியருள,

1158.பொழிப்புரை: அம் மறையவர்கள் மேலும் கைகூப்பித் தொழுது, ஞான சம்பந்தரிடம் அறிவிப்பாராய், பெரிய மண்ணுலகில் மறைவழிவரும் வழக்கினை நீர் உயர்த்தியருளினீர் ஆதலின், அவ் வழிவரும் முறையில் அந்தணர்க்குரிய ஆறு தொழில்களுடன் கூடிய அப்பெருநெறியில் ஒழுகும் திருமணத்தைச் செய்தருளுதற்குத் திருவுள்ளம் கொள்ளல் வேண்டும் என்று கூற,

1159.பொழிப்புரை: மறைகள் வாழ்வு அடையவும், அந்தணர்களின் மறைவழிப்பட்ட வாய்மையால் வரும் ஒழுக்கம் வாழ்வடையவும், அந்தச் சுற்றத்தார்களுக்கு அருள்செய்து, அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு ஞானசம்பந்தர் இசைவு

3057 திருஞான சம்பந்தர்
திருவுள்ளஞ் செய்ததற்குத்
தருவாய்மை மறையவரும்
தாதையரும் தாங்கரிய
பெருவாழ்வு பெற்றாராய்ப்
பிஞ்ஞகனார் அருளென்றே
உருகாநின்று இன்பமுறும்
உளமகிழ்ச்சி எய்துவார். 1160

3058 ஏதமில்சீர் மறையவரில்
ஏற்றகுலத் தோடிசைவால்
நாதர்திருப் பெருமணத்து
நம்பாண்டார் நம்பிபெறும்
காதலியைக் காழிநா
டுடையபிரான் கைப்பிடிக்கப்
போதுமவர் பெருந்தன்மை
எனப்பொருந்த எண்ணினார். 1161

தெரிவிக்கவும், பிறைச் சந்திரன் வாழ்கின்ற திருமுடியில் பெரிய நீர்க் கங்கையுடன் பாம்பையும் அணிந்த நீலகண்டரான இறைவரை வணங்கி, அச்சுற்றத்தார் மகிழ்ந்தனர்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1160.பொழிப்புரை: திருஞானசம்பந்தர் இவ்வாறு திருவுள்ளம் பற்ற, (மணம் செய்து கொள்வதற்கு இசைய), வாய்மையுடைய மறையவர்களும், தந்தையாரான சிவபாத இருதயரும் அளவற்ற, தாங்கற்கரிய பெருவாழ்வைப் பெற்றவர் ஆகி, ‘இஃது இறைவரின் திருவருளே யாகும்’ எனத் துணிந்து, உள்ளம் உருகி, இன்பம் பொருந்திய மன மகிழ்ச்சியுடையவராகி,

1161.பொழிப்புரை: குற்றமற்ற மறையவர் மரபில், பொருந்திய குலம் முதலியவற்றுடன் இசைந்ததாகையால், இறைவரின் திருப்பெருமண நல்லூரில் வாழும் நம்பாண்டார் நம்பி பெற்ற திருமகளாரை, சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையார் மணம்செய்தருளுதல் தகுதியுடையதாகும் என்று பொருத்தமுற எண்ணினர்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1162.பொழிப்புரை: திருஞானசம்பந்தர் சிறப்புப் பெருகும் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பெருவாழ்வைப் பற்றித் தொண்டர்களும் அந்தணர்களும் மிகவிரும்பவும், வருபவர்களாகிய பெருஞ் சுற்றம் மகிழ்ச்சி மிகப் பெறவும், மகட்

3059 திருஞான சம்பந்தர்
சீர்பெருக மணம்புணரும்
பெருவாழ்வு திருத்தொண்டர்
மறையவர்கள் மிகப்பேண
வருவாரும் பெருஞ்சுற்றம்
மகிழ்சிறப்ப மகள்பேசத்
தருவார்தண் பணைநல்லூர்
சார்கின்றார் தாதையார். 1162

3060 மிக்கதிருத் தொண்டர்களும்
வேதியரும் உடன்ஏகத்
திக்குநிகழ் திருநல்லூர்ப்
பெருமணத்தைச் சென்றெய்தத்
தக்கபுகழ் நம்பாண்டார்
நம்பிதாம் அதுகேட்டுச்
செக்கர்முடிச் சடையார்தம்
திருப்பாதம் தொழுதெழுவார். 1163

3061 ஒப்பரிய பேருவகை
ஓங்கியெழும் உள்ளத்தால்
அப்புநிறை குடம்விளக்கு
மறுகெல்லாம் அணிபெருக்கிச்
செப்பரிய ஆர்வமிகு
பெருஞ்சுற்றத் தொடுஞ்சென்றே
எப்பொருளும் எய்தினேன்
எனத்தொழுதங் கெதிர்கொண்டார். 1164

கொடை நேர்தற் பொருட்டு, மரங்கள் நிறைந்த குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த திருபெருமணநல்லூரைச் சேர் கின்ற தந்தையார்,

1163.பொழிப்புரை: தொண்டர்களும் அந்தணர்களும் உடன்செல்ல, எண் திசையும் புகழ்கின்ற திருநல்லூர்ப்பெருமணத்தைச் சேரத் தகுந்த புகழுடைய நம்பாண்டார் நம்பிகளும், அவர்தம் வருகையைக் கேட்டு, மகிழ்ந்து, சிவந்த வானத்தைப் போன்ற சடையை உடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி எழுபவராய்,

1164.பொழிப்புரை: ஒப்பில்லாத பெருமகிழ்ச்சி ஓங்கி மேல் எழும் மனத்துடன், நன்னீர் நிறைந்தகுடமும் விளக்கும் வைத்து, வீதியை எங்கும் அணிசெய்து, சொலற்கரிய ஆசைமிக்க சுற்றத்தாருடன் சென்று, உறுதிப்

3062 எதிர்கொண்டு மணிமாடத்
　　தினில்எய்தி இன்பமுறு
மதுரமொழி பலமொழிந்து
　　வரன்முறையால் சிறப்பளிப்பச்
சதுர்முகனின் மேலாய
　　சண்பைவரு மறையவரும்
முதிருணர்வின் மாதவரும்
　　அணைந்ததிறம் மொழிகின்றார். 1165

3063 ஞானபோ னகருக்கு
　　நற்றவத்தின் ஒழுக்கத்தால்
ஊனமில்சீ லத்தும்பால்
　　மகட்பேச வந்ததென
ஆனபே றந்தணர்பால்
　　அருளுடைமை யாம்என்று
வானளவு நிறைந்தபெரு
　　மனமகிழ்ச்சி யொடுமொழிவார். 1166

3064 உம்முடைய பெருந்தவத்தால்
　　உலகனைத்தும் ஈன்றளித்த
அம்மைதிரு முலைப்பாலில்
　　குழைத்தஆ ரமுதுண்டார்க்
கெம்முடைய குலக்கொழுந்தை
　　யாமுய்யத் தருகின்றோம்
வம்மின்என உரைசெய்து
　　மனமகிழ்ந்து செலவிடுத்தார். 1167

பொருள் எல்லாவற்றையும் நான் அடைந்தவன் ஆனேன் எனச்சொல்லி அவர்களை வரவேற்றார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1165.பொழிப்புரை: நம்பாண்டார் நம்பி எதிரே போய் வரவேற்று அழைத்துக் கொண்டு சென்று, தம் மணிமாடத்தை அடைந்து, இன்ப முடைய பணிமொழிகள் பலவற்றையும் கூறி, முறையாக வரவேற்று, விருந்து முதலான சிறப்புகளைச் செய்ய, நான்முகனைவிட மேன்மை யுடைய சிவபாத இருதயரும், முதிர்ந்த உணர்வுடைய திருத்தொண்டர் களும் மற்ற அந்தணர்களும், தாங்கள் வந்த திறத்தைத் கூறுபவர்களாகி,

1166.பொழிப்புரை: ஞான அமுதுண்ட ஞானசம்பந்தருக்கு நல்ல தவம் பொருந்திய இனிமையான ஒழுக்கத்தால் குற்றமற்ற சிறப்புடைய உம் மகளை மணம்

3065 பேருவகை யால்இசைவு
பெற்றவர்தாம் மீண்டணைந்து
காருலவு மலர்ச்சோலைக்
கழுமலத்தை வந்தெய்திச்
சீருடைய பிள்ளையார்க்கு
அவர்நேர்ந்த படிசெப்பிப்
பார்குலவும் திருமணத்தின்
பான்மைவினை தொடங்குவார். 1168

3066 திருமணஞ்செய் கலியாணத்
திருநாளும் திகழ்சிறப்பின்
மருவிய ஓரையுங்கணித
மங்கலநூ லவர்வகுப்பப்
பெருகுமண நாள்ஓலை
பெருஞ்சிறப்பி னுடன் போக்கி
அருள்புரிந்து நன்னாளில்
அணிமுளைப்பா லிகைவிதைத்தார். 1169

பேசுவதற்கு நாங்கள் வந்துள்ளோம் என்று எடுத்துச் சொல்லவும், இவ்வாறு வரப்பெறுகின்ற பேறு, அந்தணரான நீங்கள் என்மீது வைத்த கருணையாலாகுவதன்றி என் தகுதிபற்றியன்றுஎன்று வானளவு நிறைந்த பெரும் மனமகிழ்ச்சியுடன், சிவபாத இருதயரை நோக்கி நம்பாண்டார் நம்பி கூறுபவராகி,

1167.பொழிப்புரை: 'உம் பெருந்தவத்தினால் தோன்றிய, உலகங்கள் எல்லாம் பெற்றெடுத்த உமையம்மையாரின் திருமுலைப்பாலில் குழைத்த சிவஞான அமுதத்தை உண்டருளிய பிள்ளையாருக்கு, எம் குலக்கொழுந்தான மகளை, யாங்கள் உய்யும் பொருட்டுத் திருமணம் செய்து தருகின்றோம். வாருங்கள்' என்று சொல்லி, உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்க அவர்களைச் சீகாழிக்குச் செல்லுமாறு அனுப்பினார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1168.பொழிப்புரை: மிக்க மகிழ்ச்சியால் நம்பாண்டாரின் இசைவைப் பெற்ற சிவபாத இருதயர் முதலியவர்கள், மீண்டு சென்று, மேகங்கள் தவழ்கின்ற பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழிப் பகுதியை வந்து அடைந்து, சிறப்புப் பொருந்திய ஞானசம்பந்தரிடம் நம்பாண்டாரின் இசைவு பற்றி விரிவாகச் சொல்லி, உலகம் விளங்குதற்குக் காரணமான திருமணத்தின் செயல்முறைகளைத் தொடங்குவார்களாய்,

1169.பொழிப்புரை: திருமணம் செய்யநின்ற நாளையும், விளங்கும் சிறப்புடன் கூடிய ஓரையையும், கணித நூல் உணர்ந்த சான்றோர்கள் வகுத்துச் சொல்ல,

3067 செல்வம்மலி திருப்புகலிச்
செழுந்திருவீ திகளெல்லாம்
மல்குநிறை குடம்விளக்கு
மகரதோ ரணம் நிரைத்தே
எல்லையிலா வொளிமுத்து
மாலைகளெங் கணும் நாற்றி
அல்கு பெருந் திருவோங்க
அணிசிறக்க அலங்கரித்தார். 1170

3068 அருந்தவத்தோர் அந்தணர்கள்
அயலுள்ளோர் தாம்உய்யப்
பொருந்துதிரு நாள்ஓலை
பொருவிறந்தார் கொண்டணையத்
திருந்துபுகழ் நம்பாண்டார்
நம்பிசிறப் பெதிர்கொண்டு
வருந்தவத்தால் மகட்கொடுப்பார்
வதுவைவினை தொடங்குவார். 1171

3069 மன்னுபெருஞ் சுற்றத்தார்
எல்லாரும் வந்தீண்டி
நன்னிலைமைத் திருநாளுக்
கெழுநாளாம் நன்னாளில்
பன்மணிமங் கலமுரசம்
பல்லியங்கள் நிறைந்தார்ப்ப
பொன்மணிப்பா லிகைமீது
புனிதமுளை பூரித்தார். 1172

பெருகும் மண ஓலையைப் பெருஞ் சிறப்புடன் மணமகள் வீட்டாருக்கும் மற்றச் சுற்றத்தவர் முதலானவர்களுக்கும் அனுப்பி, திருவருள் உணர்த்தியவாறு தேர்ந்தெடுத்த நன்னாளில் அழகிய பாலிகைகளில் அழகான முளையை விதைத்தார்கள்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1170.பொழிப்புரை: செல்வம் நிறைந்த சீகாழிப் பதியின் செழித்த வீதிகளில் நிறைகுடங்களையும், விளக்குகளையும், மகரதோரணங்க ளையும் நிரல்பட அமைத்து, பேரொளியையுடைய முத்துமாலைகளை எங்கும் தொங்கவிட்டு, மிக்க பெருந்திரு ஒங்கும்படி, அழகு விளங்க அணிசெய்தனர்.

1171.பொழிப்புரை: அரிய தவத்தவர்களான தொண்டர்களும் மற்ற வர்களும் மற்றும் அயலில் உள்ளவர்களுமாகக் கூடிய ஒப்பற்ற சான்றோர்கள், தாம் உய்யுமாறு பொருந்தும் திருமண நாள்ஓலையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து சேர,

3070 சேணுயரும் மாடங்கள்
திருப்பெருகு மண்டபங்கள்
நீணிலைய மாளிகைகள்
நிகரில்அணி பெறவிளக்கிக்
காணவரு கைவண்ணம்
கவின்ஓங்கும் படியெழுதி
வாணிலவு மணிக்கடைக்கண்
மங்கலக்கோ லம்புனைந்து. 1173

3071 நீடுநிலைத் தோரணங்கள்
நீள்மறுகு தொறும்நிரைத்து
மாடுயரும் கொடிமாலை
மணிமாலை இடைப்போக்கிச்
சேடுயரும் வேதிகைகள்
செழுஞ்சாந்து கொடுநீவிப்
பீடுகெழு மணிமுத்தின்
பெரும்பந்தர் பலபுனைந்தார். 1174

பெரும் புகழையுடைய நம்பாண்டார் நம்பிகளும், அச்சிறப்பை முறைமையாக ஏற்றுக் கொண்டு, முன்னைய தவத்தின் பயனால் தம்மகளாரைப் பிள்ளையாருக்கு மணமகளாகத் தருபவராகித் திருமணத்திற்கான செயல்களைச் செய்யத் தொடங் குவார்,

1172.பொழிப்புரை: நிலைத்த புகழையுடைய சுற்றத்தவர் அனை வரும் சீகாழியில் வந்து கூடி, திருமணம் நிகழவிருக்கும் நாளுக்கு ஏழுநாள்களுக்கு முன், நல்ல நாளிலே, பல அழகிய மங்கல முரசு களும், பலவகை இயங்களும் நிறைந்து ஒலிக்க, பொன் இட்ட அழகிய பாலிகைகளின் மீது தூய முளையை நிறைத்துத் தெளித்தார்கள்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1173.பொழிப்புரை: வானுயர்ந்த மாடங்களையும், செல்வம் மிகும் மண்டபங்களையும், பெரிய நிலைகளை உடைய மாளிகைகளையும் ஒப்பில்லாத அழகு பெறுமாறு அணிசெய்து, காட்சி பொருந்த வரும் ஓவியத்திலும் அழகு மிகுமாறு சித்தரித்துச் சிறந்த உருவங்களை அங்கங்கும் எழுதி, ஒளி பொருந்திய அழகிய மணிகள் பதித்த முதற்கடை வாயிலில் மங்கலக் கோலங்களைச் செய்து,

1174.பொழிப்புரை: உயர்ந்த தோரணங்களை நீண்ட வீதிகள் தோறும் நிரல்பட அமைத்து, பக்கங்களில் உயர்ந்த பசிய கொடி மாலைகளையும் மணிமாலைகளையும் இடையிடையே அமைத்து, ஒளியுடைய திண்ணைகளைச் செழுமையுடைய சுண்ணச் சாந்துகளால் மெழுகி, பெருமை விளங்கும் மணிமுத்துக்கள் நிறைந்த பெரும் பந்தல்கள் பலவற்றையும் அமைத்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின

3072 மன்றல்வினைத் திருமுளைநாள்
தொடங்கிவரு நாளெல்லாம்
முன்றில்தொறும் வீதிதொறும்
முகநெடுவா யில்கள்தொறும்
நின்றொளிரும் மணிவிளக்கு
நிறைவாசப் பொற்குடங்கள்
துன்றுசுடர்த் தாமங்கள்
தூபங்கள் துதைவித்தார். 1175

3073 எங்கணும்மெய்த் திருத்தொண்டர்
மறையவர்கள் ஏனையோர்
மங்கலநீள் மணவினைநாள்
கேட்டுமிக மகிழ்வெய்திப்
பொங்குதிருப் புகலிதனில்
நாள்தோறும் புகுந்துஈண்ட
அங்கண்அணைந் தவர்க்கெல்லாம்
பெருஞ்சிறப்பு மிகவளித்தார். 1176

3074 மங்கலதூ ரியநாதம்
மறுகுதொறும் நின்றியம்பப்
பொங்கியநான் மறையோசை
கடலோசை மிசைபொலியத்
தங்குநறுங் குறையகிலின்
தழைத்தசெழும் புகையினுடன்
செங்கனல்ஆ குதிப்புகையும்
தெய்வவிரை மணம்பெருக. 1177

1175.பொழிப்புரை: திருமணச் செயல்களுள், முளை வளர்ந்து வரும் நாள் தொடங்கி, வரும் நாள்களில் எல்லாம் வீதிகள் தோறும், மாடங் களின் முற்றங்கள் தோறும், நீண்ட முன்வாயில்தோறும் விளக்கம் செய்யும் மணி விளக்குகளும், மணமுடைய தூயநீர் நிறைந்த பொன் குடங்களும், நெருங்கிய ஒளியையுடைய மாலைகளும், நறுமணப் பொருள்களுமாகிய இவற்றை நெருக்கமாக அமைத்தனர்.

1176.பொழிப்புரை: எல்லா இடங்களிலும் உண்மைத் தொண்டர் களும், அந்தணர் களும், மற்றவர்களும், மங்கலம் பெருகும் மணச் செயல்கள் நிகழும் நாளைக் கேட்டு மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்து, திருப் பெருகும் சீகாழிப் பதியில் நாள்தோறும் வந்து பெருக, அங்ஙனம் அங்கு வந்து சேர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம் பெரிய சிறப்பை மிகவும் அளித்தனர்.

1177.பொழிப்புரை: மங்கலம் பொருந்திய இயங்கள், வீதிகள்தோறும் நின்று ஒலிக்க, மேன்மேல் ஒங்கி எழுந்த நான்மறைகளின் ஒலியானது கடல்

3075 எண்டிசையி னுள்ளோரும் ஈண்டுவளத் தொடுநெருங்கப்
பண்டநிறை சாலைகளும் பலவேறு விதம்பயில
மண்டுபெரு நீதிக்குவைகள் மலைப்பிறங்கல் எனமலிய
உண்டிவினைப் பெருந்துழனி ஒவாத ஒலி ஓங் 1178

3076 மாமறைநூல் விதிச்சடங்கின்
வகுத்தமுறை நெறிமரபின்
தூமணநல் லுபகரணம்
சமைப்பவர்தந் தொழில்துவன்றத்
தாமரையோன் அனையபெருந்
தவமறையோர் தாம்எடுத்த
பூமருவு பொற்கலசப்
புண்ணியநீர் பொலிவெய்த. 1179

3077 குங்குமத்தின் செழுஞ்சேற்றின்
கூட்டமைப்போர் இனங்குழுமப்
பொங்குவிரைப் புதுக்கலவைப்
புகையெடுப்போர் தொகைவிரவத்
துங்கநறுங் கர்ப்பூரச்
சுண்ணம்இடிப் போர்நெருங்க
எங்குமலர்ப் பிணைபுனைவோர்
ஈட்டங்கள் மிகப்பெருக. 1180

ஒலியைவிட மிக்கு விளங்க, நறுமணம் மிக்க அகில் துண்டங்களின் மிக்க செழும் புகையுடன், வேள்விப் புகையும் சேர்ந்து தெய்வ மணம் பெருக,

1178.பொழிப்புரை: எண்திசையில் உள்ள மக்களும், அங்கங்குள்ள வளம் மிக்க பொருள்களுடன் நெருங்க, பண்டங்கள் நிறையச் சேமிக் கும் சாலைகளும் பல்வேறு விதமாக விளங்க, மிக்க பெருநிதியின் குவியல்கள் மலை என மலிய, உணவு உண்பார் உணவருந்தும் வகையில் எழும் ஓசைகள் இடையறாது பேரொலியாய்ப் பெருக,

1179.பொழிப்புரை: சிறந்த மறைநூல்களின் வழிச் செயத்தகும் வேள்விகளில், உரிய பொருள்களை அமைத்து ஒழுங்குபடுத்துபவர் களின் தொழில் நெருங்க, நான்முகனைப் போன்று வேள்வி செய்த லில் வல்ல மறையவர்கள் எடுத்த மலர்கள் பொருந்திய பொற்குடங் களில் நிறைந்த புண்ணிய நீர் திகழ,

1180.பொழிப்புரை: குங்குமப் பூவின் செழுமையான சேறான சந்தனக் குழம்பை

3078 இனையபல வேறுதொழில்
எம்மருங்கும் நிரைத்தியற்று
மனைவளரு மறுகெல்லாம்
மணவணிசெய் மறைமூதூர்
நினைவரிய பெருவளங்கள்
நெருங்குதலால் நிதிக்கோமான்
தனையிறைவர் தாம்ஏவச்
சமைத்ததுபோல் அமைந்துளதால். 1181

3079 மாறி லாநிறை வளந்தரு
புகலியின் மணமீக்
கூறு நாளின்முன் னாளினில்
வேதியர் குழாமும்
நீறு சேர்திருத் தொண்டரும்
நிகரிலா தவருக்
காறு சூடினார் அருள்திருக்
காப்புநா ணணிவார். 1182

அமைப்பவர்களின் இனங்கள் கூட, மிக்க மணம் உடைய மணப் பொருள்கள் கூட்டிய கலவையின் நறும்புகை எடுப்பவர் கூட்டம் பெருக, உயர்வுடைய நறுமணம் உடைய கற்பூரச் சுண்ணத்தை இடிப்போர் கூட்டம் நெருங்க, எங்கும் மலர்களாலான பிணையல் முதலான பலவகைப்பட்ட மாலைகளைத் தொடுப்பவர் கூட்டம் பெருக,

1181.பொழிப்புரை: இப்படிப் பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு தொழில் களை எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஒழுங்குபடச் செய்யும் மனைகள் உள்ள வீதிகளில் எல்லாம், மணவிழாவை விளக்கமாகக் காட்டும் மறையவர்கள் வாழ்கின்ற அவ்வூர், நினைப்பதற்கும் அரிய பெரிய வளங்கள் நெருங்கிய அதனால், குபேரனைச் சிவபெருமான் ஏவிய தால், அவனே வகுத்ததைப் போல விளங்குகிறது.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1182.பொழிப்புரை: மாறுபாடில்லாத நிறைந்த வளத்தை அளிக்கும் சீகாழிப் பதியில், திருமணத்தை மேற்கொள்ளும் திருநாளின் முன்நாளில், அந்தணர்களும், திருநீறு அணிந்த தொண்டர்களும் கூடி, ஒப்பில்லாத பிள்ளையாருக்குக் கங்கையைத் தலையில் சூடிய இறைவரின் அருள் பொருந்திய திருக்காப்பு நாணை அணிவிப்பவராகி,

3080 வேத வாய்மையின் விதியுளி
விளையினால் விளங்க
ஓத நீர்உல கியல்முறை
ஒழுக்கமும் பெருகக்
காதல் நீள்திருத் தொண்டர்கள்
மறையவர் கவினார்
மாதர் மைந்தர்பொற் காப்புநாண்
நகர்வலம் செய்தார். 1183

3081 நகர்வ லஞ்செய்து புகுந்தபின்
நவமணி யணிந்த
புகரில் சித்திர விதானமண்
டபத்தினிற் பொலியப்
பகரும் வைதிக விதிச்சமா
வர்த்தனப் பான்மை
திகழ முற்றிய செம்மலார்
திருமுன்பு சேர்ந்தார். 1184

1183.பொழிப்புரை: மறைவழிச் செயத்தகும் செயற்பாடுகள் இதனால் விளங்கவும், கடல் சூழ்ந்த உலக நடைமுறை ஒழுக்கங்கள் மிகவும், அன்புமிக்க திருத்தொண்டர்களும் வேதியர்களும் அழகான மங்கையர்களும் ஆடவரும் கூடிப் பொன்னால் ஆன காப்பு நாணை நகர்வலம் வருமாறு செய்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1184.பொழிப்புரை: அவ்வாறு நகர்வலம் வரச்செய்து, மங்கலமனை புகுந்த பின்பு, நவமணிகளால் ஆன குற்றம் இல்லாத ஓவியங்களால் மேற்கட்டி அமைக்கப்பட்ட மண்டபத்தில், நூல்களால் எடுத்துக் கூறப்படும் மறைவழி சமாவர்த்தனமாகிய தன்மையை மேற்கொள்ளச் சிறந்த ஞானசம்பந்தரின் திருமுன்பு வந்து சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: சமாவர்த்தனம் – இதுகாறும் ஒழுகிய பிரமசரிய நிலை யினின்றும் நீங்கி இல்லறம் மேற்கொள்ளுதற்குரிய நிலை. இதற்கென விதிக்கப் பட்டிருக்கும் செயற்பாடுகளைச் செய்ய அனைவரும் பிள்ளையாரின்முன் வந்தனர்.

3082 செம்பொ னின்பரி கலத்தினில்
செந்நெல்வெண் பரப்பின்
வம்ப ணிந்தநீள் மாலைசூழ்
மருங்குற வமைத்த
அம்பொன் வாசநீர்ப் பொற்குடம்
அரசிலை தருப்பை
பம்பு நீள்சுடர் மணிவிளக்
கொளிர்தரும் பரப்பில். 1185

3083 நாத மங்கல முழக்கொடு
நற்றவ முனிவர்
வேத கீதமும் விம்மிட
விரைகமழ் வாசப்
போது சாந்தணி பூந்துகில்
புனைந்தபுண் ணியம்போல்
மீது பூஞ்சய னத்திருந்
தவர்முன்பு மேவி. 1186

3084 ஆர்வ மிக்கெழும் அன்பினால்
மலர்அயன் அனைய
சீர்ம றைத்தொழிற் சடங்குசெய்
திருந்துநூல் முனிவர்
பார்வ ழிப்பட வரும்இரு
வினைகளின் பந்தச்
சார்பொ ழிப்பவர் திருக்கையில்
காப்புநாண் சாத்த. 1187

1185.பொழிப்புரை: செம்பொன்னால் ஆன தட்டில், செந்நெல்லைப் பரப்பி, அதன் மீது மணம் பொருந்திய நீண்ட மாலைகள் இரு மருங் கிலும் சூழ, அமைக்கப்பட்ட மணமுடைய நீர் நிறைந்த பொன்குடமும், அரசிலையும், தருப்பையும், பரவிய நீண்ட ஒளியையுடைய அழகான விளக்குப் பொருந்திய சூழலில்,

1186.பொழிப்புரை: பல்வேறு இயங்களால் ஆய மங்கல முழக்கத்து டன், நல்ல தவ முனிவர்களின் மறை ஒலியும் நிறைய, நறுமணம் வீசும் மலர்களும், சாந்தும், அணிகளும், அழகான ஆடையும் புனைந்த புண் ணியத்தின் பொலிவென அழகிய மலர் அமளி மீது வீற்றிருந்த பிள்ளையாரின் திருமுன் அடைந்து,

1187.பொழிப்புரை: ஆர்வம் மிகுந்து எழுவதால் ஆன அன்பால், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனைப் போன்ற சிறந்த மறை விதிப்படி செயற்பாடுகளைச் செய்யும் நூல்வல்ல வேதியர்கள், உலகில் பிறவி எடுக்க வரும் இருவினைகளின் சார்பை நீக்குபவரான ஞானசம்பந்தரின், திருக்கையில் காப்புநாணை அணிவிக்க,

3085 **கண்ட மாந்தர்கள் கடிமணம்**
காணவந் தணைவார்
கொண்ட வல்வினை யாப்பவிழ்
கொள்கைய வான
தொண்டர் சிந்தையும் வதனமும்
மலர்ந்தன சுருதி
மண்டு மாமறைக் குலம்எழுந்
தார்த்தன மகிழ்ந்தே. 1188

3086 **நிரந்த கங்குலின் நிதிமழை**
விதிமுறை யெவர்க்கும்
புரந்த ஞானசம் பந்தர்தாம்
புன்னெறிச் சமய
அரந்தை வல்லிருள் அகலமுன்
னவதரித் தாற்போல்
பரந்த பேரிருள் துரந்துவந்
தெழுந்தனன் பகலோன். 1189

3087 **அஞ்சி றைச்சுரும் பறைபொழில்**
சண்பையாண் டகையார்
தம்சி வத்திரு மணஞ்செயத்
தவஞ்செய்நாள் என்று
மஞ்ச னத்தொழில் புரிந்தென
மாசிருள் கழுவிச்
செஞ்சு டர்கதிர்ப் பேரணி
யணிந்தன திசைகள். 1190

1188.பொழிப்புரை: அதனைப் பார்த்தவர்களும், மணத்தைக் காண்பதற்காக வந்து கொண்டிருப்பவர்களும், பற்றிய வலிய வினைக்கட்டை அவிழ்த்து நீக்கும் கொள்கையுடைய தொண்டர்களும் ஆகிய இவர்களின் உள்ளங்களும் முகங்களும் மலர்ச்சி பெற்றன; ஓசை நிறைந்த மறைக் குலங்கள் மகிழ்ச்சி பெற்று மேல் ஓங்கி ஒலித்தன.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1189.பொழிப்புரை: பரவிய இரவில் மறைவழி நிதிமழையாகப் பொழிந்து அனைவர்க்கும் அருளிய ஞானசம்பந்தர், முன் புன்மையான நெறிகளான புறச்சமயங்களின் துன்பம் தரும் வலிய இருள் நீங்க வந்து தோன்றினாற் போல, பரந்த பேரிருளை நீக்கிக் கதிரவன் தோன்றினான்.

1190.பொழிப்புரை: அழகான வண்டுகள் இசைபாடும் பொழில்கள் சூழ்ந்த சீகாழியின் ஆண் தகையாரான ஞானசம்பந்தர், சிவத் திருமணம் செய்வதற்கிடமாகத்

3088 பரம்பு தம்வயின் எங்கணும்
உள்ளபல் வளங்கள்
நிரம்ப முன்கொணர்ந் தெண்திசை
யவர்நெருங் குதலால்
தரங்க டந்தவர் தந்திருக்
கல்லியா ணத்தின்
வரம்பில் தன்பயன் காட்டுவ
தொத்தது வையம். 1191

3089 நங்கள் வாழ்வென வருந்திரு
ஞானசம் பந்தர்
மங்க லத்திரு மணவெழுச்
சியின்முழக் கென்னத்
துங்க வெண்திரைச் சுரிவளை
ஆர்ப்பொடு சூழ்ந்து
பொங்கு பேரொலி முழக்குடன்
எழுந்தது புணரி. 1192

3090 அளக்கர் ஏழும்ஒன் றாமெனும்
பெருமையெவ் வுலகும்
விளக்கு மாமண விழாவுடன்
விரைந்துசெல் வனபோல்
துளக்கில் வேதியர் ஆகுதி
தொடங்கிடா முன்னம்
வளர்க்கும் வேதியில் வலஞ்சுழித்
தெழுந்தது வன்னி. 1193

தவம் செய்யப் பெறும் நாள்இது என்று எண்ணித் திருமஞ்சனத் தொழிலைச் செய்தல் போல, மாசுடைய இரு ளைக் கழுவி நீக்கிப் பகலோனது செஞ்சுடரான கதிர்களின் பேரணி யினைத் திசைகள் பூண்டு கொண்டன.

1191.பொழிப்புரை: பெருகிய தங்களிடத்தில் எவ்வெவ்விடங்களிலும் உள்ள பல வளங்களையும் மிகுதிப்பட முன்கொணர்ந்து, எட்டுத் திசைகளில் உள்ளவர் களும் நெருங்கி வந்து கூடியதால், ஒப்பில்லாதவரான ஞானசம்பந்தரின் திருமணத்தில் அளவற்ற தன் பயனை, நிலம் எடுத்துக் காட்டுவது போல விளங்கியது.

1192.பொழிப்புரை: அடியவரான எங்கள் வாழ்வே உருக்கொண்டு வந்தது போல வரும் திருஞானசம்பந்தரின், மங்கலமான திருமண எழுச்சியில், மங்கல இயங்களின் ஒலி போலப் பெரிய வெண்மை யான அலைகளுடன் சங்குகளின்

3091 சந்த மென்மலர்த் தாதணி
நீறுமெய் தரித்துக்
கந்தம் மேவுவண்டு ஒழுங்கெனுங்
கண்டிகை பூண்டு
சிந்தை தூயஅன் பர்களுடன்
திருமணம் போத
மந்த சாரியின் மணங்கொணர்ந்
தெழுந்தது மருத்து. 1194

3092 எண்தி சைத்தலத் தியாவரும்
புகலிவந் தெய்தி
மண்டும் அத்திரு மணஎழுச்
சியின்அணி வாய்ப்பக்
கொண்ட வெண்ணிறக் குருஉச்சுடர்க்
கொண்டல்கள் என்னும்
வெண்து கிற்கொடி நிரைத்தது
போன்றது விசும்பு. 1195

ஒலியும் சூழ்ந்து, மேன்மேலும் எழும் பெரிய ஒலியான முழக்கத்துடனே கடல் எழுந்தது.

1193.பொழிப்புரை: கடல்கள் ஏழும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து எழுந்தன என்ற பெருமை கொண்டு, எல்லா உலகங்களையும் விளங்கிடச் செய்கின்ற திருமண நிகழ்ச்சியான விழாவுடனே, தாமும் கூடிப் பயன் பெறும்பொருட்டு, விரைவாகச் செல்ல ஒருப்பட்டு, எழுபவை போன்று, அசைவில்லாத ஒழுக்கத்தையுடைய வேதியர்கள் ஆகுதியைத் தொடங்குவதற்கு முன்னம், மூன்று தீ வளர்வதற்கிடமான வேதி கைகளில் தீயானது வலம் சுழித்து எழுந்தது.

1194.பொழிப்புரை: அழகான மெல்லிய பூந்தாதுக்களான திரு நீற்றை மெய்யில் தாங்கிக் கொண்டு, கூட்டமாகப் பொருந்தும் வண்டுகளின் வரிசையான உருத்திராக்க மாலைகளைப் பூண்டு, உள்ளம் தூய்மை யான அன்பர்களுடன் கூடித் திருமண எழுச்சியில் கலந்து செல்ல, மென்மையான வேகத்தினால், பூமணங்களைச் சுமந்த வண்ணம் காற்று வந்தது.

1195.பொழிப்புரை: எட்டுத் திசைகளின் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற எல்லாத் திறத்தவரும் சீகாழியில் வந்துகூடி, நெருங்கி, எழுந்த அத் திருமண நிகழ்ச்சியில், அழகு பொருந்தும்படி மேற்கொண்டு தூக்கி எடுத்த வெண்ணிறம் பொருந்திய ஒளியையுடைய பெருவெண் மேகங்களாகிய வெண்மையான துணியால் ஆன கொடிகளை, நிரல் பட அமைத்தாற்போன்று வானம் விளங்கியது.

3093 ஏல இந்நலம் யாவையும்
எழுச்சிமுன் காட்டும்
காலை செய்வினை முற்றிய
கவுணியர் பெருமான்
மூல மாகிய தோணிமேல்
முதல்வரை வணங்கிச்
சீல மார்திரு வருளினால்
மணத்தின்மேற் செல்வார். 1196

3094 காழி மாநகர் வேதியர்
குழாத்தொடும் கலந்து
சூழும் அன்பர்கள் ஏனையோர்
துதைந்துமுன் செல்ல
வாழி மாமறை முழங்கிட
வளம்பதி வணங்கி
நீழல் வெண்சுடர் நித்திலச்
சிவிகைமேற் கொண்டார். 1197

3095 ஆன வாகனம் ஏறுவார்
யாரும்மேற் கொள்ளக்
கான மாகிய தொங்கல்பிச்
சங்குடை கவரி
மேனெ ருங்கிட விசும்பினும்
நிலத்தினும் எழுந்த
வான துந்துபி முழக்குடன் 1198
மங்கல வியங்கள்.

1196.பொழிப்புரை: சிறப்புடைய செயல்கள் யாவும் இவ்வாறு எழுந்து விளங்கும் நேரத்தில், தான் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் யாவற்றையும் செய்து முடித்த கவுனியர் குல முதல்வர் எங்கும் மூலமாக இருந்து தோணி மேல் விளங்கும் இறைவனை வணங்கித் திருவருளால் திருமணத்திற்காகப் புறப்பட்டார்

1197.பொழிப்புரை: சீகாழிப் பதியில் அந்தணர்கள் கூட்டத்துடன் கலந்து சூழ்ந்த அன்பர்களும், மற்றவர்களும் நெருங்கி முன்னே செல்லச் சென்று, வாழ்வுதரும் பெருமறைகள் முழங்க, வளம் வாய்ந்த சீகாழிப் பதியினை வணங்கி, ஒளி மிக்க

3096 சங்கொடு தாரை சின்னம்
தனிப்பெருங் காளந் தாளம்
வங்கியம் ஏனை மற்று
மலர்துளைக் கருவி யெல்லாம்
பொங்கிய ஒலியின் ஓங்கிப்
பூசுரர் வேத கீதம்
எங்கணும் எழுந்து மல்கத்
திருமணம் எழுந்த தன்றே. 1199

3097 கோதையர் குழல்சூழ் வண்டின்
குழாத்தொலி யொருபால் கோல
வேதியர் வேத வாய்மை
மிகும்ஒலி யொருபால் மிக்க
ஏதமில் விபஞ்சி வீணை
யாழொலி யொருபால் ஏத்தும்
நாதமங் கலங்கள் கீத
நயப்பொலி ஒருபா லாக. 1200

வெண்மையான சுடரை உடைய முத்துச் சிவிகையின் மேல் எழுந்தருளி அமர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1198.பொழிப்புரை: அவரவர்க்குரிய ஊர்திகளில் அமர்ந்து செல்பவர்கள், அவ்வவற்றில் ஏறி அமர, காட்டைப் போன்ற தொங்கல் களும்,பீலிக் குஞ்சங்களும், குடைகளும், கவரிகளும் மேலே நெருங்க, வானத்திலும் நிலத்திலுமாக முறையே தேவதுந்துபி ஒலியுடன் மங்கல இன்னியங்களின் ஒலியும் ஒருங்கே எழுந்தன.

1199.பொழிப்புரை: சங்கினொடு தாரை, சின்னம், ஒப்பற்ற பெரிய எக்காளம், தாளம், குழல் என்ற இவை போன்ற ஒலி உண்டாகின்ற கருவிகள் எல்லாமும், மேல் எழுந்த ஒலியினால் ஓங்கி, அந்தணர் களின் மறைப் பாடல்களின் ஒலியுடன் பொருந்தி, எங்கும் பெருகத் திருமணமானது எழுச்சி பெற்றுச் சென்றது.

1200.பொழிப்புரை: மங்கையரின் கூந்தலைச் சூழ்ந்த வண்டுக் கூட்டங்களின் ஒலி ஒருபக்கத்திலும், அழகிய மறையவர் ஓதும் மறை ஒலி ஒருபக்கத்திலும், குற்றம் இல்லாத மிக்க வீணையும் யாழுமான இவற்றின் ஒலி ஒருபக்கத்திலும், போற்றும் நாதத்துடன் கூடிய மங்கலங்களைப் பாடலாய்ப் பாடும் இனிமையான ஒலி ஒரு பக்கத்திலும்,

3098 விண்ணினை விழுங்க மிக்க
வெண்துகில் பதாகை வெள்ளம்
கண்வெறி படைப்ப மிக்க
கதிர்விரி கவரிக் கானம்
மண்ணிய மணிப்பூண் நீடும்
அரிச்சனம் மலிந்த பொற்பின்
எண்ணிலா வண்ணத் தூசின்
பொதிப்பரப் பெங்கும் நண்ண. 1201

3099 சிகையொடு மான்தோல் தாங்கும்
கிடையும் ஆசானும் செல்வார்
புகைவிடும் வேள்விச் செந்தீ
இல்லுடன் கொண்டு போவார்
தகைவிலா விருப்பின் மிக்க
பதிகங்கள் விளம்பிச் சார்வார்
வகையறு பகையுஞ் செற்ற
மாதவ ரியல்பின் மல்க. 1202

3100 அறுவகை விளங்குஞ் சைவத்
தளவிலா விரதஞ் சாரும்
நெறிவழி நின்ற வேடம்
நீடிய தவத்தி னுள்ளோர்
மறுவறு மனத்தி லன்பின்
வழியினால் வந்த யோகக்
குறிநிலை பெற்ற தொண்டர்
குழாங்குழாம் ஆகி ஏக. 1203

1201.பொழிப்புரை: மிக்க வெண் துகில் கொடிகளின் கூட்டம் வானவெளியை மறைக்கவும், மிக்க ஒளிவீசும் சாமரைகளின் கூட்டம் கண்கள் கூசவும், விளங்கும் மணிகளையுடைய அணிகளும் நீடும் மஞ்சள் நிறம் மிக்க அழகிய அளவற்ற துணிப் பொதிகளின் கூட்டமும் எங்கும் பொருந்த,

1202.பொழிப்புரை: பஞ்சசிகை கொண்ட தோற்றத்துடன், கரியமான் தோலைப் பூணும் நூலில் கொண்ட மறை ஓதும் சிறுவர்களும் ஆசிரியரும் ஆகக் கூடிச் செல்லவும், ஓமப் புகைவிடும் வேள்விச் செந்தீயினைத் தத்தம் மனைவியர்களுடனே கொண்டு அந்தணர் செல்லவும், தடுக்க இயலாத விருப்பத்துடன் பெருமையால் சிறந்த திருப்பதிகங்களை ஓதிக்கொண்டு ஓதுபவர் செல்லவும், ஆறுவகையான பகைகளையும் அறுத்தவர்கள் தத்தம் இயல்புடனே நெருங்கவும்,

3101 விஞ்சையர் இயக்கர் சித்தர்
கின்னரர் மிடைந்த தேவர்
அஞ்சனம் நாட்ட ஈட்டத்
தரம்பைய ருடனா யுள்ளோர்
தஞ்சுடர் விமானம் ஏறித்
தழைத்த ஆதரவி னோடும்
மஞ்சுறை விசும்பின் மீது
மணவணி காணச் சென்றார். 1204

3102 மற்றிவர் மிடைந்து செல்லும்
மங்கல வனப்பின் காட்சி
முற்றஇத் தலத்தி னுள்ளோர்
மொய்த்துடன் படரும் போதில்
அற்புத நிகழ்ச்சி எய்த
அணைதலால் மணமேற் செல்லும்
பொற்பமை மணத்தின் சாயை
போன்றுமுன் பொலியச் செல்ல. 1205

குறிப்புரை: செருக்கு, சினம், காமம், இவறல், மாண்பிறந்த மானம், மாணா உவகை ஆகியன அறுவகைப் பகையாம்.

1203.பொழிப்புரை: ஆறுவகையான உட்சமயங்களில் எண்ணற்ற விரதங்களைக் கொண்ட ஒழுக்க வழிகளிலே உரிய வேடங்களால் நீடிய தவத்தில் நின்றவர்களும், குற்றமற்ற மனத்துடன் அன்பின் வழியினால் சிவயோகக் குறியில் நிலைபெற்றவர்களும் கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்லவும்,

குறிப்புரை: உட்சமயம் ஆறாவன, பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவசமவாதம், சிவசங்கிராந்த வாதம், ஈசுவர அவிகாரவாதம், சிவாத்துவிதம் என்பன இக்கொள்கையினர், சைவசித்தாந்தச் செந்நெறியோடு முடிவில் சிலவேறுபாடுகளை உடையரேனும், மேலாய உண்மையை ஒருமருங்கு ஏற்கும் இயல்புடையர் ஆதலின் இவர்களும் பிள்ளையார் திருமணத்திற்கு வந்தனர். சிவயோகக் குறியில் நிற்பவர்கள் கிரியையில் நிற்போர்.

1204.பொழிப்புரை: வித்தியாதரர்களும் இயக்கர்களும் சித்தர்களும் நெருங்கிய தேவர்களும் மைபூசப் பெற்ற கண்களை உடைய கூட்ட மான அரம்பையர்கள் உடன் உள்ளவர்களும், தங்கள் தங்களுடைய ஒளிபொருந்திய வான விமானங்களில் ஏறிக் கொண்டு, மிகு விருப்புடன் மேகங்கள் தவழும் வான் வழியாகத் திருமண நிகழ்ச்சியைக் காண்பதற்காக வந்தனர்.

குறிப்புரை: வித்தியாதரர், இயக்கர், கின்னரர் ஆகிய இவர்கள் தேவரினத்தவர். சித்தர் தாம் வேண்டியவாறு இயங்கும் வல்லமை உடையவர்.

1205.பொழிப்புரை: இவர்கள் கலந்து செல்லும் மங்கலம் நிறைந்த அழகுக் காட்சி, முழுவதுமாகச் சீகாழியில் வாழ்வார் நெருங்கிச் செல்லும்போது,

3103 தவஅர சாள உய்க்கும்
தனிக்குடை நிழற்றச் சாரும்
பவமறுத் தாள வல்லார்
பாதம்உள் ளத்துக் கொண்டு
புவனங்கள் வாழ வந்த
பூந்தராய் வேந்தர் போந்து
சிவனமர்ந் துறையு நல்லூர்த்
திருப்பெரு மணத்தைச் சேர்ந்தார். 1206

3104 பெருமணக் கோயி லுள்ளார்
மங்கலம் பெருகு மாற்றால்
வருமணத் திறத்தின் முன்னர்
வழியெதிர் கொள்ளச் சென்று
திருமணம் புணர எய்தும்
சிரபுரச் செம்ம லார்தாம்
இருள்மறைத்து இலங்கு கண்டத்
திறைவர்தங் கோயில் புக்கார். 1207

அது அற்புத நிகழ்ச்சிபோல் காணப் பெற்றது. மண்ணவர்கள் சாயல் விண்ணவர்கள் மேல் காணப்பெற்றது.

குறிப்புரை: திருமணஎழுச்சிக்கு விண்ணவர்கள் விண் வழியாகவும், அதே நேரத்தில் மண்ணவர்கள் மண்வழியாகவும் செல்கின்றனர். இவர்களில் மண்ணவர்களின் சாயையே விண்ணவர்களாகக் காட்சி யளிக்கிறதாம். இதனால் மண்ணவர்களின் சிறப்புணரப்படும்.

1206.பொழிப்புரை: தவ அரசை ஆட்சி செய்வதற்குப் பிடித்ததைப் போன்று, ஒப்பில்லாத முத்துக் குடைகள் மேலே நிழல் செய்ய, சாரும் பிறவியை அறுத்து ஆட்கொள்ள வல்ல இறைவரின் திருவடிகளைத் தம் திருவுள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டவராய், உலகங்கள் எல்லாம் வாழ்வடையும் பொருட்டு வந்து தோன்றிய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் சென்றருளிச் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1207.பொழிப்புரை: திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் உள்ள கோயிலில் உள்ள தொண்டர்கள் மங்கலம் பெருக, இனி நிகழ உள்ள திருமணத்தின் முன், வழியிலே வந்து எதிர்கொள்ள, திருமணம் செய்து கொள்ள வருகின்ற ஞானசம்பந்தர் சென்று, கரிய நஞ்சினைத் தன்னுள் மறைத்து விளங்கும் திருக்கழுத்துடைய இறைவரின் கோயிலுள் புகுந்தார்.

3105 நாதரைப் பணிந்து போற்றி
நற்பொருட் பதிகம் பாடிக்
காதல்மெய் யருள்முன் பெற்றுக்
கவுணியர் தலைவர் போந்து
வேதியர் வதுவைக் கோலம்
புனைந்திட வேண்டும் என்னப்
பூதநா யகர்தங் கோயில்
புறத்தொரு மடத்திற் புக்கார். 1208

3106 பொற்குடம் நிறைந்த வாசப்
புனிதமஞ் சனநீ ராட்டி
விற்பொலி வெண்பட் டாடை
மேதக விளங்கச் சாத்தி
நற்றிரு வுத்த ரீய
நறுந்துகில் சாத்தி நானப்
பற்பல கலவைச் சாந்தம்
பான்மையில் அணிந்த பின்னர். 1209

1208.பொழிப்புரை: இறைவரைப் பணிந்து போற்றி, நல்ல பொருள் பொதித்த பதிகத்தைப் பாடி, பெரு விருப்பத்தை விளைக்கின்ற இறை வரின் மெய்யருளை முன் பெற்றவராய்க் கவுணியர் தலைவரான பிள்ளையார் வெளியே போதர, அதுபொழுது மறையவர்கள், திருமணக் கோலத்தைக் கொள்ள வேண்டும் என வேண்டிக் கொள்ள, அதனைச் செவியேற்றுப் பூதகணங்களின் தலைவரான இறைவரின் கோயில் அருகே உள்ளதொரு மடத்தினுள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளியபதிகம் கிடைத்திலது.

1209.பொழிப்புரை: பொன்குடத்தில் நிறைக்கப் பெற்ற மணமுடைய புனிதமான திருமுழுக்கிற்குரிய நீரால் ஞானசம்பந்தரை நீராட்டி, ஒளிவிளங்கும் வெண்மையான பட்டாடையை அழகுபெற உடுத்தி, நல்ல மேலாடையான நறுமணத் துகிலையும் அணிவித்து, மணம்கமழும் கத்தூரியுடன் பல பொருள்களைக் கூட்டி அமைத்த சாந்தத்தைப் பண்பு அமையச் சாத்திய பின்னர்,

3107 திருவடி மலர்மேற் பூத்த
செழுந்தகைச் சோதி யென்ன
மருவிய தரளக் கோவை
மணிச்சரி அணையச் சாத்தி
விரிசுடர்ப் பரட்டின் மீது
விளங்குபொற் சரட்டில் கோத்த
பெருகொளி முத்தின் தாமம்
பிறங்கிய தொங்கல் சாத்தி. 1210

3108 தண்சுடர்ப் பரிய முத்துத்
தமனிய நாணிற் கோத்த
கண்கவர் கோவைப் பத்திக்
கதிர்க்கடி சூத்தி ரத்தை
வெண்சுடர்த் தரள மாலை
விரிசுடர்க் கொடுக்கின் மீது
வண்திரு அரையில் நீடு
வனப்பொளி வளரச் சாத்தி. 1211

1210.பொழிப்புரை: திருவடிகள் மேல் மலர்ந்த செழுமிய விளக்கம் போல, முத்துச் சரத்தையும் மணிச்சரியையும் அழகு விளங்க அணிவித்து, விளங்கும் பாட்டின் மீது தங்கக் கம்பியில் கோத்த ஒளிவீசும் முத்துமாலை அணிவித்து

குறிப்புரை: இப்பாடல் முதலாவுள்ள ஆறுபாடல்களில், பிள்ளையாரின் திருவடி முதல் திருமுடி வரை செய்த அணிநலன்கள் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

1211.பொழிப்புரை: குளிர்ந்ததும், ஒளி வீசுகின்றதுமான பெரிய முத்துக்களைப் பொன் கயிற்றில் கோத்துப் பார்ப்பவரின் கண்களைக் கவரத்தக்க கோவை வரிசையுடைய ஒளிகொண்ட அரைஞாணை, வெண்ணிற ஒளி வீசும் முத்து மாலை விரிந்த சுடர்விடும் கச்சத்தின் மீது வளமை வாய்ந்த அரையில் மிக்க அழகுடனே ஒளிவிளங்க அணிந்து,

குறிப்புரை: கடிசூத்திரம் – அரைஞாண், இது உடையின் மேல் அணி தற்குரியது என்பர்.

1212.பொழிப்புரை: ஒளியையுடைய முத்துக் கோவைகளாலான அரைப் பட்டிகையின் மீது தளிர்க்கும் ஒளிமிகும் சன்ன வீரத்தைச் சாத்தி, குளிர்ந்த முத்து ஒளிவீசும் முத்துக் கோவையால் ஆன பூண் நூலை அணிந்து, குளிர்ந்த கதிர்களையுடைய முத்து மாலையான ஒளி பொருந்திய ஆரத்தைச் சாத்தி,

குறிப்புரை: உதரபந்தனம் – அரையில் ஆடையின் மீது கட்டப்படுவது. சன்னவீரம் – கழுத்திலிருந்து உந்திவரை தொங்குதற்குரிய முத்துமாலை.

3109 ஒளிகதிர்த் தரளக் கோவை
யுதரபந் தனத்தின் மீது
தளிர்ஒளி துளும்பு முத்தின்
சன்னவீ ரத்தைச் சாத்திக்
குளிர்நில வெறிக்கு முத்தின்
பூணநூல் கோவை சாத்தி
நளிர்கதிர் முத்துமாலை
நகுசுடர் ஆரஞ் சாத்தி. 1212

3110 வாள்விடு வயிரக் கட்டு
மணிவிரல் ஆழி சாத்தித்
தாளுறு தடக்கை முத்தின்
தண்டையும் சரியும் சாத்தி
நீளொளி முழங்கைப் பொட்டு
நிறைசுடர் வடமும் சாத்தித்
தோள்வளைத் தரளப் பைம்பூண்
சுந்தரத் தோள்மேற் சாத்தி. 1213

3111 திருக்கழுத் தாரந் தெய்வக்
கண்டிகை மாலை சேரப்
பருத்தமுத் தொழுங்கு கோத்த
படரொளி வடமும் சாத்திப்
பெருக்கிய வனப்பின் செவ்வி
பிறங்கிய திருவார் காதில்
வருக்கவெண் தரளக் கொத்தின்
வடிக்குழை விளங்கச் சாத்தி. 1214

1213.பொழிப்புரை: ஒளிவீசும் வயிரக் கட்டுக் கொண்ட விரலில் மோதிரத்தை அணிந்து, முழந்தாள்வரையும் நீண்ட வன்மையான கையில் முத்தால் ஆன தண்டையையும், கைச்சரியையும் அணிந்து, நீண்ட ஒளி கொண்ட முழங்கைப் பொட்டுடன் வரிசையாய் ஒளிவீசும் மணிவடங்களையும் சாத்தி, தோள் வளையான முத்தால் ஆன அணியை அழகிய தோள் மீது சாத்தி,

1214.பொழிப்புரை: தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த உருத்திராக்க மாலையுடன் சேருமாறு கழுத்தில் அணியும் ஆரமாய்ப் பெரிய முத்துக்களை ஒழுங்காய்க் கோத்த படரும் ஒளியுடைய வடத்தையும் சாத்தி, மிக்க அழகோடு உரிய இலக்கணமும் அமைந்த திருப்பொருந்திய காதில் நல்ல சாதி முத்துக்களால் ஆன மகர குண்டலத்தை விளங்கச் சாத்தி,

3112 நீற்றொளி தழைத்துப் பொங்கி
நிறைதிரு நெற்றி மீது
மேற்பட விரிந்த சோதி
வெண்சுட ரெழுந்த தென்னப்
பாற்படு முத்தின் பாரப்
பனிச்சுடர்த் திரணை சாத்தி
ஏற்பவைத் தணிந்த முத்தின்
எழில்வளர் மகுடஞ் சேர்த்தார். 1215

3113 இவ்வகை நம்மை யாளும்
ஏர்வளர் தெய்வக் கோலம்
கவ்வினை மறையோர் செய்யக்
கடிகொள்செங் கமலத் தாதின்
செவ்விநீள் தாம மார்பர்
திருவடை யாள மாலை
எவ்வுல கோரும் ஏத்தத்
தொழுதுதாம் எடுத்துப் பூண்டார். 1216

1215.பொழிப்புரை: திருநீற்றின் ஒளி தழைத்துப் பெருகும் நெற்றி யின் மீது, விரிந்த ஒளிபொருந்திய வெண்மையான சுடரானது மேல் எழுந்ததைப் போன்ற நல்ல தன்மையுடைய முத்தால் ஆன குளிர்ந்த ஒளிவிடும் திரணையை அணிந்து, பொருந்துமாறு வைத்து அழகு படுத்திய முத்தால் ஆன அழகு மிக்க மகுடத்தைச் சாத்தினார்.

குறிப்புரை: திரணை– மகுடத்தின் கீழ் அதனைப் பொருந்த வைத்தற் குரிய விளிம்பு. இவ்வேழு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1216.பொழிப்புரை: இவ்வாறு நம்மை ஆட்கொள்கின்ற அழகுமிக்க தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த மணக்கோலத்தை, அத்தொழிலில் வல்ல அந்தணர்கள் செய்ய, மணம் பொருந்திய தாதுக்களையுடைய புதிய தாய் மலர்ந்த நீண்ட தாமரை மாலையை அணிந்த மார்பரான ஞானசம்பந்தர், திருஅடையாள மாலையான உருத்திராக்க மாலையை எல்லா உலகத்தவரும் போற்றுமாறு வணங்கி, தாமே எடுத்து அணிந்து கொண்டார்.

1217.பொழிப்புரை: அழகுக்கு அழகு செய்கின்ற திருவெண்ணீற்றைத் திருவைந்தெழுத்தை ஓதி அணிந்து கொண்டு, அழகிய அன்பர் கள் சூழ்ந்துவர, ஒலியும் ஒளியும் பொருந்திய தெருவில் வந்து, இளமையான விடையையுடைய சிவபெருமானை மனமார வணங்கி, முழவுகள் ஒலிக்க, முத்துச் சிவிகை மீது அமர்ந்து எழுந்தருளிய பொழுது,

1218.பொழிப்புரை: சங்குகளின் ஒலி எழுந்தன. இனிய இயங்களின் ஒலி எழுந்தன. விண்ணிலிருந்து தேவர்கள் கற்பகப் பூமழையைப் பொழிந்தனர்.

3114 அழகினுக் கணியாம் வெண்ணீ
றஞ்செழுத் தோதிச் சாத்திப்
பழகிய அன்பர் சூழப்
படரொளி மறுகி லெய்தி
மழவிடை மேலோர் தம்மை
மனங்கொள வணங்கி வந்து
முழுவொலி யெடுப்ப முத்தின்
சிவிகைமேல் கொண்ட போது. 1217

3115 எழுந்தன சங்க நாதம்
இயம்பின இயங்கள் எங்கும்
பொழிந்தன விசும்பில் விண்ணோர்
கற்பகப் புதுப்பூ மாரி
தொழுந்தகை முனிவர் தொண்டர்
சுருதியின் வாழ்த்துப் பொங்கி
வழிந்தன திசைகள் மீது
மலர்ந்தன உலகம் எல்லாம். 1218

3116 படர்பெருந் தொங்கல் பிச்சம்
பைங்கதிர்ப் பீலிப் பந்தர்
அடர்புனை செம்பொற் பாண்டில்
அணிதுகிற் சதுக்கம் மல்கக்
கடலின்மீ தெழுந்து நிற்கும்
கதிர்நிறை மதியம் போல
வடநிரை யணிந்த முத்தின்
மணிக்குடை நிழற்ற வந்தார். 1219

தொழத்தகும் முனிவர்களும் தொண்டர்களும் எடுத் தோதும் வாழ்த்தொலிகள் மேன்மேலும் பெருகி எழுந்து, எண்திசை களிலும் பரவின. உலகம் மலர்ந்தது.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1219.பொழிப்புரை: பரந்த பெரிய குஞ்சங்களும், வெண்குடைகளும், பச்சை நிறமுடைய பீலியால் அமைந்த பந்தர்களும், நெருக்க மாய் அழகு செய்யப்பெற்ற பொன் தகட்டால் ஆன வட்ட அமைப்புடைய ஆகிய தணிகளால் அமைந்த மேற்கட்டிகளும் நெருங்கக் கடல் மீது வந்து தோன்றும் தலைகள் நிறைந்த சந்திரன் போல முத்து வடங்களால் அழகு செய்யப்பட்ட முத்துக் குடை மேலே நிழல்செய்ய ஞானசம்பந்தர் வந்தருளினார்.

குறிப்புரை: பிச்சம் வெண்குறை

3117 சீரணி தெருவி னூடு
திருமணம் செல்ல முத்தின்
ஏரணி காளம் சின்னம்
இலங்கொளித் தாரை யெல்லாம்
பேரொலி பெருக முன்னே
பிடித்தன மறைக ளோடு
தாரணி உய்ய ஞான
சம்பந்தர் வந்தா ரென்று. 1220

3118 மண்ணினுக் கிடுக்கண் தீர
வந்தவர் திருநா மங்கள்
எண்ணில பலவும் ஏத்திச்
சின்னங்க ளெழுந்த போதவ்
வண்ணலார் வதுவை செய்ய
அலங்கரித் தணையப் பெற்ற
புண்ணிய மறையோர் மாட
மங்கலம் பொழிந்து பொங்க. 1221

3119 முற்றுமெய்ஞ்ஞானம் பெற்ற
மூர்த்தியார் செங்கை பற்ற
நற்பெருந் தவத்தின் நீர்மை
நலம்படைத் தெழுந்த தெய்வக்
கற்பகப் பூங்கொம் பன்னார்
தம்மையும் காப்புச் சேர்த்துப்
பொற்புறு சடங்கு முன்னர்ப்
பரிவுடன் செய்த வேலை. 1222

1220.பொழிப்புரை: அழகிய தெருவில் திருமண எழுச்சி இவ்வாறு அமைந்து செல்ல, முத்தால் ஆன அழகுடைய எக்காளமும், திருச்சின்னமும், ஒளியுடைய தாரையும் ஆகிய இவையெல்லாம், நான்மறைகளும் உய்யவந்த திருஞானசம்பந்தர் வந்தார் என இயம்பின.

1221.பொழிப்புரை: இவ்வுலகத்தவரின் துன்பம் நீங்கத் தோன்றி அருளிய ஞானசம்பந்தரின் திருப்பெயர்கள் பலவற்றையும், திருச்சின் னங்கள் பலவும் கூறி வாழ்த்திவரும் அமயத்தில், ஞானசம்பந்தர் திரு மணம் செய்தற்காக அணிநலன் பொருந்த எழுந்தருளப்பெறும் பேறு பெற்ற புண்ணிய அந்தணரான நம்பாண்டாரது திருமாளிகையில், மங்கல இயங்கள் பலவும் பேரொலி செய்ய,

3120 செம்பொன்செய் வாசிச் சூட்டுத்
திருமணிப் புனைபூண் செல்வப்
பைம்பொனின் மாலை வேய்ந்த
பவளமென் கொடியொப் பாரை
நம்பன்தன் அருளே வாழ்த்தி
நல்லெழில் விளங்கச் சூட்டி
அம்பொன்செய் தீப மென்ன
அழகலங் கரித்து வைத்தார். 1223

3121 மாமறை மைந்தர் எல்லாம்
மணத்தெதிர் சென்று மன்னும்
தூமலர்ச் செம்பொற் சுண்ணம்
தொகுநவ மணியும் வீசத்
தாமரை மலரோன் போல்வார்
அரசிலை தருப்பை தோய்ந்த
காமர்பொற் கலச நன்னீர்
இருக்குடன் கலந்து வீச. 1224

1222.பொழிப்புரை: முற்றிய மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய ஞானசம் பந்தரின் சிவந்த திருக்கையைப் பிடிக்க, நல்ல பெரிய தவத்தன்மை யால் ஆன நலன்களை எல்லாம் கொண்டு எழுந்த தெய்வக் கற்பகப் பூங்கொம்பு போன்ற அம்மையாரையும், காப்பு அணிந்து, திருமணம் செய்தற்குரிய செயற்பாடுகள் பலவற்றையும் முன்னர் விருப்பத்துடன் செய்த போது,

1223.பொழிப்புரை: செம்பொன்னால் ஆன நெற்றி மாலையையும், அழகிய மணிகள் பதித்த ஒப்பனை செய்த அணிகளையும், செல்வம் பொருந்திய பொன் அரிமாலைகளையும், நிரல்படச் சூட்டிய மெல் லிய பவளக் கொடியைப்போன்ற அம்மையாரை, இறைவரின் அரு ளையே வாழ்த்தி, நல்ல அழகு விளங்க ஒப்பனை செய்து, அழகிய பொன்னால் ஆன விளக்கைப் போன்ற அழகையே அழகு செய்தாற் போன்று அழகு செய்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1224.பொழிப்புரை: சிறந்த அந்தண மைந்தர்கள் அனைவரும் திரு மண எழுச்சியின் முன்வந்து, பொருந்திய தூய்மையான மலர்களு டன் பொன் சுண்ணத்தையும், தொகுதியான நவமணிகளையும் வீச, தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகன் போன்ற அந்தணர்கள் அர சிலையும் தருப்பையும் தோய்ந்த அழகிய பொற்குடத்தின்கண் உள்ள நல்ல நீரை மந்திரங்களைக் கூறித் தெளிக்க,

3122 விண்ணவர் மலரின் மாரி வீசும்பொளி தழைப்ப வீச
மண்ணகம் நிறைந்த இந்த மந்தமா
ருதமும் வீசச்
கண்ணொளி விளக்கம் மிக்கார்
காமர்தோ ரணங்க ளூடு
புண்ணிய விளைவு போல்வார்
பூம்பந்தர்முன்பு சார்ந்தார்
1225

3123 பொன்னணி சங்கின் வெள்ளம்
பொலிவுடன் முழங்கி ஆர்ப்ப
மன்னிய தரளப் பத்தி
வளர்மணிச் சிவிகை நின்றும்
பன்மலர் நறும்பொற் சுண்ணம்
பரந்தபா வாடைமீது
முன்னிழிந் தருளி வந்தார்
மூவுல குய்ய வந்தார். 1226

3124 மறைக்குல மனையின் வாழ்க்கை
மங்கல மகளி ரெல்லாம்
நிறைத்தநீர்ப் பொற்கு டங்கள்
நிறைமணி விளக்குத் தூபம்
நறைக்குல மலர்சூழ் மாலை
நகுசுடர் முளைப்பொற் பாண்டில்
உறைப்பொலி கலவை யேந்தி
உடன்எதி ரேற்று நின்றார். 1227

1225.பொழிப்புரை: தேவர்கள் மலர் மழையை வானத்தே ஒளி மிகுமாறு வீச, நிறைந்த மணத்தையுடைய தென்றல் காற்றை மண்ணுலகம் வீச, நெருங்கிய ஒளிமிக்க அழகிய தோரணங்களிடையே சென்று, புண்ணியத்தின் பயனைப் போன்ற திருஞானசம்பந்தர் பூம்பந்தலின் முன் அணைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1226.பொழிப்புரை: பொன்னை அணிந்த சங்குகளின் கூட்டம் அழகுடன் முழங்கி ஒலிக்க, பொருந்திய முத்து வரிசைகள் பெருகி ஒளி செய்து விளங்கிய சிவிகையினின்றும், பல மலர்களும் மணம் கமழும் பொன் சுண்ணமும் பரவியிருந்த பாவாடையின் மேல் முன்னே இறங்கி, மூவுலகையும் உய்யும் பொருட்டுத் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர் வந்தருளினார்.

3125 ஆங்குமுன் னிட்ட செம்பொன்
அணிமணிப் பீடந் தன்னில்
ஓங்கிய ஞான வெள்ளம்
உண்ணிறைந் தெழுவ தென்னத்
தாங்கிய முத்தின் பைம்பூண்
தண்ணிலவு எறிப்ப ஏறிப்
பாங்கொளி பரப்பி நின்றார்
பரசம யங்கள் வீழ்த்தார். 1228

3126 எதிர்வர வேற்ற சாயல்
இளமயி லனைய மாதர்
மதுரமங் கலமுன் னான
வாழ்த்தொலி யெடுப்ப வந்து
கதிர்மணிக் கரக வாசக்
கமழ்புன லொழுக்கிக் காதல்
விதிமுறை வலங்கொண் டெய்தி
மேவுநல் வினைகள் செய்தார். 1229

1227.பொழிப்புரை: அந்தணர் குலத்தவராய் இல்வாழ்வில் வாழும் மங்கலம் உடைய அந்தண மங்கையர் எல்லாம், நிறைந்த நீரையுடைய பொற்குடங்களையும், வரிசையான அழகிய விளக்குகளையும், நறு மணப் புகைகளையும், தேன்பொருந்திய நல்ல மலர் மாலைகளையும், நல்ல ஒளியுடைய முளைப் பாலிகைகளை இட்டு வைத்த பொன் தட்டுகளையும், தேய்த்தெடுக்கப்பட்ட விளங்கும் கலவைச் சாந்தையும் ஏந்தியவாறு ஒன்றுகூடி, மணமகனாரான ஞானசம்பந்தரை வர வேற்று நின்றார்கள்.

1228.பொழிப்புரை: அவ்விடத்தில் முன்னமேயே இட்டுவைத்த செம்பொன்னால் ஆன அழகிய மணிபதித்த பீடத்தில், திருவருள் வயத்தால் பிறசமயங்களையெல்லாம் வென்றருளிய ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஓங்கிய சிவஞானப் பெருக் கானது உள்ளே நிறைந்து மேல் எழுந்து பொழிவதைப் போல, அணி யாய்ப் பூண்ட முத்தால் ஆன நல்ல அணிகள் குளிர்ந்த ஒளியை வீசு மாறு ஏறி, பக்கங்களில் ஒளிபரப்பி நின்றருளினார்.

1229.பொழிப்புரை: எதிர் கொண்டு வரவேற்ற, சாயலால் இளைய மயில் போன்ற மங்கையர், இனிய மங்கலச் சொற்களை முன்னாகப் பாடிய வாழ்த்தொலி எங்கும் நிறையு, ஒளி பொருந்திய அழகான கரத்தில் உள்ள மணமுடைய நீரைத் திருமுன் வார்த்து, மிக்க விருப் பத்துடன் விதி முறைப்படி வலமாகச் சுற்றி, பொருந்திய நல்ல மண வினைகளைச் செய்தனர்.

குறிப்புரை: நீரையுடைய வட்டிலை வலமாகச் சுற்றுதல், கண்ணேறு (திருட்டி) நீங்கவாம்.

3127 மங்கலம் பொலிய ஏந்தி
மாதரார் முன்பு செல்லக்
கங்கையின் கொழுந்து செம்பொன்
இமவரை கலந்த தென்ன
அங்கவர் செம்பொன் மாடத்
தாதிபூ மியினுட் புக்கார்
எங்களை வாழ முன்னாள்
ஏடுவை கையினுள் இட்டார். 1230

3128 திருமகட் கொடுக்கப் பெற்ற
செழுமறை முனிவர் தாமும்
அருமையால் முன்செய் மெய்ம்மை
அருந்தவ மனைவி யாரும்
பெருமகிழ்ச் சியினாற் பாதம்
விளக்குவார் பிள்ளை யார்முன்
உரிமையால் வெண்பால் தூநீர்
உடனெடுத் தேந்தி வந்தார். 1231

3129 வந்துமுன் னெய்தித் தாம்முன்
செய்தமா தவத்தின் நன்மை
நந்துநம் பாண்டார் நம்பி
ஞானபோ னகர்பொற் பாதம்
கந்தவார் குழலி னார்பொற்
கரகநீர் எடுத்து வார்ப்பப்
புந்தியால் நினைதி யானம்
புரிசடை யான்என் றுன்னி. 1232

1230.பொழிப்புரை: எங்களை வாழ்விப்பதற்காக வந்து முன்னாளில் வைகையில் ஏட்டை இட்ட பிள்ளையார், மங்கலப் பொருள்களை எடுத்துக் கொண்டு அந்தண மங்கையர் முன்செல்ல, கங்கையின் கொழுந்து போன்ற வெள்ள ஒழுக்கு, சிவந்த பொன் மலையான இமயத்தில் சேர்ந்தாற்போல, அங்கு நம்பாண்டார் நம்பிகளின் அழகான பொன்மாடத்தில் ஆதி பூமி என்ற மணவறையுள்புகுந்தார்.

குறிப்புரை: கங்கையின் கொழுந்து – பிள்ளையார்: திருமேனி வெண் ணீறு அணியப்பெற்றும், முத்தாலாய அணிகள் அணியப்பெற்றும் இருத்தலின் இவ்வுருவகத்தால் விளக்கம் பெற்றார். ஆதிபூமி – மணவறை. ஆதி – சிவன், பூமி – நகர்: சிவனகர்.

1231.பொழிப்புரை: தம் மகளாரை மணமகளாகக் கொடுக்கும் பேற்றைப் பெற்ற செழுமையான மறை முனிவரான நம்பாண்டார் நம்பிகளும், அரிய தவப்

3130 விருப்பினால் விளக்கி மிக்க
புனிதநீர் தலைமேற் கொண்டு
பொருப்புறு மாடத் துள்ளும்
புறத்துளுந் தெளித்த பின்னர்
உருப்பொலி உதரத் துள்ளும்
பூரித்தார் உவகை பொங்கி
அருப்புறு கிளைஞர் மேலும்
தெளித்தனர் ஆர்வத் தோடும். 1233

3131 பெருகொளி ஞானம் உண்ட
பிள்ளையார் மலர்க்கை தன்னில்
மருவுமங் கலநீர் வாசக்
கரகம்முன் னேந்தி வார்ப்பார்
தருமுறைக் கோத்தி ரத்தின்
தங்குலம் செப்பி என்தன்
அருநிதிப் பாவை யாரைப்
பிள்ளையார்க் களித்தேன் என்றார். 1234

பேறுடைய அவர்தம் மனைவியாரும் மிக்க மகிழ்வுடன் பிள்ளையாரின் திருவடிகளை விளக்குபவராய், ஞானசம்பந்தரின் திருமுன்பு, வெண்மையான பசுவின் பாலையும் தூய்மையான நீரையும் ஒருசேரக் கொண்டு வந்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1232.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தரின் முன்வந்து, தாம் முன்பு செய்த பெருந்தவத்தால் பெற்ற நன்மை பெருகும் நம்பாண்டார் நம்பிகள், மணம் வீசும் நீண்ட கூந்தலையுடைய மனைவியார் பொற்கமண்டலத்தின் நீரை எடுத்து வார்க்க, உள்ளத்தில் நினைத்து வரும் ஒருமைப்பாட்டால் சடையையுடைய சிவபெருமானே இவர் என்ற எண்ணத்துடன் ஞானப்பால் உண்ட அவர்தம் திருவடிகளை,

1233.பொழிப்புரை: விருப்புடன் விளக்கித் தூய நீரைத் தலையின் மேல் தெளித்துக் கொண்டு, அதனை மலைபோன்ற திருமாளிகையின் உள்ளும் வெளியேயும் தெளித்த பின்னர், அழகுமிக்க வயிற்றில் கொள்ளுமாறு மிக்க ஆசையுடன் உட்கொண்டனர். மயிர்க் கூச்செறிய அருகிருந்த உறவினர், மேலும் பெருகும் ஆசையோடு அந்நீரைத் தெளித்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1234.பொழிப்புரை: பெருகும் ஞான அமுது உண்ட சம்பந்தரின் தாமரை மலர் போன்ற கையில், பொருந்திய மணமுடைய நீர் நிறைந்த கமண்டலத்தை முன் ஏந்தி அதன் மங்கல நீரை வார்ப்பவராய்த் தரும் முறையில், தம் கோத்திரத்துக்குரிய குலப்பெயரையும் எடுத்துக் கூறி ‘என் அருமைமிக்க

3132 நற்றவக் கன்னி யார்கை
ஞானசம் பந்தர் செங்கை
பற்றுதற் குரிய பண்பில்
பழுதில்நற் பொழுது நண்ணப்
பெற்றவ ருடன்பி றந்தார்
பெருமணப் பிணையன் னாரைச்
சுற்றமுன் சூழ்ந்து போற்றக்
கொண்டுமுன் துன்னி னார்கள். 1235

3133 ஏகமாம் சிவமெய்ஞ் ஞானம்
இசைந்தவர் வலப்பா லெய்தி
நாகமார் பணபே ரல்குல்
நற்றவக் கொழுந்தன் னாரை
மாகமார் சோதி மல்க
மன்னிவீற் றிருந்த வெள்ளை
மேகமோ டிசையும் மின்னுக்
கொடியென விளங்க வைத்தார். 1236

3134 புனிதமெய்க் கோல நீடு
புகலியார் வேந்தர் தம்மைக்
குனிசிலைப் புருவ மென்பூங்
கொம்பனா ருடனே கூட
நனிமிகக் கண்ட போதில்
நல்லமங் கலங்கள் கூறி
மணிதரும் தேவ ரானார்
கண்ணிமை யாது வாழ்த்தி. 1237

செல்வமான பாவை போன்ற மகளாரைப் பிள்ளையாருக்குத் தந்தேன்' என்று விதிப்படி மும்முறை கூறினார்.

குறிப்புரை: கோத்திரம் – மரபின் உட்பிரிவு; குலம் – அக்கோத்திரத்தின் உட்பிரிவு. அருநிதிப்பாவையார் – இவர் பெயரைத் தோத்திர பூரணாம்பிகை என நல்லூர்ப் பெருமணத்தில் உள்ளவர்கள் கூறுவார் கள் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

1235. பொழிப்புரை: நல்ல தவத்தையுடைய கன்னியாரின் கையைத் திருஞானசம்பந்தர் தம் செங்கையால் பிடிப்பதற்கு உரிய பண்புடைய குற்றம் இல்லாத நல்லவேளை வந்து சேரக் கன்னியைப் பெற்ற தாய் தந்தையரும் உடன் பிறந்தாரும் பெருமையுடைய மணப் பெண்ணான மான் போன்ற கன்னியை உறவினர்முன் சூழ்ந்து போற்ற, அழைத்துக் கொண்டு மணமகனாரான ஞானசம்பந்தர் முன் கொணர்ந்தனர்.

3135 பத்தியிற் குயிற்றும் பைம்பொன்
பவளக்கால் பந்தர் நாப்பண்
சித்திர விதானத் தின்கீழ்ச்
செழுந்திரு நீல நக்கர்
முத்தமிழ் விரகர் முன்பு
முதன்மறை முறையி னோடு
மெய்த்தநம் பெருமான் பாதம்
மேவுமுள் ளத்தாற் செய்ய. 1238

3136 மறையொலி பொங்கி யோங்க
மங்கல வாழ்த்து மல்க
நிறைவளைச் செங்கை பற்ற
நேரிழை யவர்முன் அந்தப்
பொறையணி முந்நூல் மார்பர்
புகரில்வெண் பொரிகை அட்டி
இறைவரை ஏத்தும் வேலை
எரிவலங் கொள்ள வேண்டி. 1239

1236.பொழிப்புரை: ஒருவன் என்னும் ஒருவனாய சிவபெருமா னிடத்திருந்து ஞானத்தை அடைந்த ஞானசம்பந்தரின் வலப்பக்கத்தில் வந்து, பாம்பின் படத்தைப் போன்ற அல்குலையுடைய நல்ல தவத்தின் கொழுந்தைப் போன்ற கன்னியாரை, வானத்தில் நிறைந்த ஒளி பொருந்த நிலைபெற்று வீற்றிருந்த வெள்ளை மேகத்துடன் பொருந் தும் மின்னற்கொடி என விளங்குமாறு அமரச் செய்தனர்.

1237.பொழிப்புரை: தூய்மையான மெய்க்கோலத்துடன் நீடிய சீகாழித் தலைவரான பிள்ளையாரை, வளைந்த வில்போன்ற புருவங் களையுடைய மென்மையான பூங்கொம்பைப் போன்ற தேவியாரு டன் ஒருங்கு கண்ட போது, நல்ல மங்கலங்களைக் கூறி, கண்இமை யாது பார்த்து வாழ்த்திய வகையால், மக்களும் தேவர்கள் ஆயினர்.

குறிப்புரை: விண்ணவர் கண்ணிமையார். அவ்வகையில் இவர்க ளும் பார்த்து வாழ்த்தியமையின் மண்ணவரும் விண்ணவர் ஆயினர் என்றார்.

1238.பொழிப்புரை: வரிசை பெற அழகு படுத்தப்பட்ட பசும் பொன்னால் ஆன பவளக் கால்களையுடைய பந்தரின் நடுவில், ஓவியம் அமைந்த மேற்கட்டியின் கீழ், செழுமையுடைய நீலநக்க நாயனார் ஆசிரியராய் இருந்து, முத்தமிழ் வல்லுநரான பிள்ளையா ரின் முன், முதன்மையான மறைவழிச் செய்யும் மணவினையை அம்முறைப்படியே மெய்ப்பொருளான நம் பெருமானின் திருவடிகளைப் பொருந்தும் உள்ளத்துடன் செய்ய,

1239.பொழிப்புரை: மறையொலிகள் மேன்மேலும் பெருகி ஓங்க வும், மங்கல

3137 அருப்புமென் முலையி னார்தம்
அணிமலர்க் கைப்பி டித்தங்
கொருப்படும் உடைய பிள்ளை
யார்திரு உள்ளந் தன்னில்
விருப்புறும் அங்கி யாவார் விடை
உயர்த் தவரே என்று
திருப்பெரு மணத்தை மேவும்
சிந்தையில் தெளிந்து செல்வார். 1240

3138 மந்திர முறையால் உய்த்த
எரிவல மாக மாதர்
தந்திருக் கையைப் பற்றும்
தாமரைச் செங்கை யாளர்
இந்தஇல் லொழுக்கம் வந்து
சூழ்ந்ததே இவள்தன் னோடும்
அந்தமில் சிவன்தாள் சேர்வன்
என்னும்ஆ தரவு பொங்க. 1241

வாழ்த்தொலிகள் மிகவும், நிறைந்த வளையல்களை அணிந்த மணப் பெண்ணின் சிவந்த கையைப் பிள்ளையார், பற்றும் பொருட்டு நேரிய அணிகளை அணிந்த அக் கன்னியாரின் முன், பொறுமையை அணியாகக் கொண்ட முந்நூல் அணிந்த மார்பினரான திருநீலநக்க நாயனார், குற்றம் அற்ற நெல் பொரியைக் கையிலே எடுத்து வேள்வித் தீயில் ஆகுதியாகப் பெய்து, சிவபெருமானை வணங்கும்போது, எரியை வலமாக வருவதற்கு எண்ணி,

1240.பொழிப்புரை: அரும்பைப் போன்ற மென்மையான கொங்கைகளை உடைய அம்மங்கையின் அழகான மலர் போன்ற கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, அங்கு மணவினை செய்தற்கு ஒருப் பட்ட பிள்ளையார், 'மனத்தில் விருப்பம் பொருந்தும் வேள்வித் தீயா யானவர் விடைக் கொடியை உயர்த்திய சிவபெருமானே ஆவார்' எனத் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தைப் பொருந்திய உள்ளத்திலே தெளிந்து செல்பவராய்,

குறிப்புரை: 'எரி பெருக்குவர் அவ்வெரி ஈசனது உரு என அறிகி லார்' (தி.5 ப.100 பா.7) எனும் நாவரசரின் திருவாக்கும் காண்க. ஒருப் படும் – எண்ணிய மணவினையைக் செய்தற்குத் தலைப்பட.

1241.பொழிப்புரை: மந்திர முறையால் வளர்க்கப்பட்ட எரியை வலம் வரும் பொருட்டு அம்மையாரின் கையைப் பிடிக்கும் தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த கைகளையுடைய பிள்ளையார், 'இந்த இல்வாழ் வான ஒழுக்க நிலை வந்து

3139 மலர்பெருங் கிளையும் தொண்டர்
கூட்டமும் மல்கிச் சூழ
அலகில் மெய்ஞ்ஞானத் தொல்லை
அடைவுறுங் குறிப்பால் அங்கண்
உலகில்எம் மருங்கும் நீங்க
உடன்அணைந் தருள வேண்டிக்
குலமணம் புரிவித் தார்தம்
கோயிலை நோக்கி வந்தார். 1242

3140 சிவனமர்ந் தருளுஞ் செல்வத்
திருப்பெரு மணத்துள் எய்தித்
தவநெறி வளர்க்க வந்தார்
தலைப்படுஞ் சார்பு நோக்கிப்
பவமற என்னை முன்னாள்
ஆண்டஅப் பண்பு கூட
நவமலர்ப் பாதங் கூட்டும்
என்னும்நல் லுணர்வு நல்க. 1243

வாய்த்ததே! இவளுடன் அழிவில்லாத சிவபெருமானின் திருவடிகளை அடைவேன்' என்ற ஆசை உள்ளத்தில் பெருக,

1242.பொழிப்புரை: மலர்ச்சியுடைய பெரிய உறவினரும், திருத்தொண்டர் கூட்டமும் ஆகிய இவர்களுடனே கூட, அளவில்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தினது எல்லையை அடைய வேண்டும் என்ற உள்ளக் குறிப்பினால், அங்கு உலகப்பற்றுத் தம்மைச் சாராது நீங்க, இறைவருடன் சேர விரும்பி, அந்தணர் குலத்துக்குரிய மணத்தைச் செய்வித்த இறைவ ரின் திருப்பெருமணம் எனும் திருக்கோயிலை நோக்கி எழுந்தருளி வந்தார்.

குறிப்புரை: திருப்பெருமணம் – திருக்கோயிலின் பெயர் ஆகும். இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1243.பொழிப்புரை: சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருந்து, உயிர்களுக்கு அருட்செல்வத்தை வழங்கியருளிவரும் திருப்பெருமணக் கோயிலுக்குள் சென்று, தவநெறியை வளர்ப்பதற்கென்றே தோன்றிய வரான ஞானசம்பந்தர், உலகக் காட்சியினின்றும் நீங்கி, வீடுபேற்று நிலையில் சார்வதற்குக் காரணமான அருட்குறிப்பைக் கண்டு, பிறப்பற என்னை முற்பிறவியில் ஆளாகக் கொண்ட அத்தன்மைக்கு ஏற்ப, புதிதாக மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை இதுபொழுது அடைவிக்கும் என்ற மெய் உணர்வானது உள்ளத்தில் பொருந்த,

3141 காதல்மெய்ப் பதிகம் கல்லூர்ப்
பெருமணம் எடுத்துக் கண்டோர்
தீதுற பிறவிப் பாசந்
தீர்த்தல்செம் பொருளாக் கொண்டு
நாதனே நல்லூர் மேவும்
பெருமண நம்பனே உன்
பாதமெய்ந் நீழல் சேரும்
பருவம் ஈதென்று பாட. 1244

3142 தேவர்கள் தேவர் தாமும்
திருவருள் புரிந்து நீயும்
பூவையன் னாளும் இங்குன்
புண்ணிய மணத்தின் வந்தார்
யாவரும் எம்பாற் சோதி
இதனுள்வந் தெய்தும் என்று
மூவுல கொளியால் விம்ம
முழுச்சுடர்த் தாணு வாகி. 1245

1244.பொழிப்புரை: பெருவிருப்பைப் புலப்படுத்தும் உண்மை உடைய திருப்பதிகத்தைக் 'கல்லூர்ப்பெருமணம்' எனத் தொடங்கி, அங்கு அத்திருமணத்தைக் கண்டோர் அனைவரும் தீய பிறவிக்குக் காரண மான வினை நீக்கம் பெற்று வீடடைவர் என்பதைச் செம்பொருளாகக் கொண்டு, 'இறைவரே! திருநல்லூரில் பொருந்திய திருப்பெரு மணக்கோயிலில் எழுந்தருளிய நம்பரே! உம் திருவடிகளாகிய மெய்ம்மை பொருந்திய நிழலை அடையும் பருவம் இதுவாகும்' என்று பாடியருள,

குறிப்புரை: 'கல்லூர்ப்பெருமணம்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் அந்தாளிக் குறிஞ்சி என்னும் பண்ணிலமைந்ததாகும் (தி.3 ப.125). இப்பதிகப் பொருளைச் சேக்கிழார் இருவகையால் சுருங்க விளக்குகின்றார். 1 வினைநீக்கம் பெறுவது. 2. இறையடி அடைவது. பிறவிதீயது. அதுபாசத்தால் வருவது. பாசம் உலகியற் சார்பால் வருவது. எனவே 'கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா' என்றார். 8 ஆவது பாடலில் 'நல்லூர்ப் பெருமணம் புக்கிருந்தீர் எமைப் போக்கு அருளீரே' என்றும், திருக்கடைக்காப்பில் 'நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை உறும் பொருளாற் சொன்ன ஒண்தமிழ்' என்றும் அருளுகின் றார். எட்டாவது பாடலில் 'எனை' என்னாது 'எமை' எனப் பன்மை ஆகக் கூறுகின்றார். இவ்வருங் குறிப்புக்களே, 'கண்டோர் தீதுறு பிறவிப் பாசம் தீர்த்தல் செம்பொருளாக் கொண்டு '... நம்பனே! உன்பாத மெய்ந்நீழல் சேரும் பருவம் ஈதென்று பாட' எனச் சேக்கிழார் அருளக் காரணமாயிற்று.

3143 கோயிலுட் படமேல் ஓங்குங்
கொள்கையாற் பெருகுஞ் சோதி
வாயிலை வகுத்துக் காட்ட
மன்னுசீர்ப் புகலி மன்னர்
பாயின ஒளியால் நீடு
பரஞ்சுடர்த் தொழுது போற்றி
மாயிரு ஞாலம் உய்ய
வழியினை அருளிச் செய்வார். 1246

3144 ஞானமெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும்
நமச்சிவா யச்சொ லாம்என்
றானசீர் நமச்சி வாயத்
திருப்பதி கத்தை அங்கண்
வானமும் நிலனும் கேட்க
அருள்செய் திம்மணத்தில் வந்தோர்
ஈனமாம் பிறவி தீர
யாவரும் புகுக என்ன. 1247

1245.பொழிப்புரை: தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரான சிவபெரு மானும், திருவருள் செய்து 'நீயும் நாகணவாய்ப் பறவை அனைய நின் மனைவியும், இங்கு உன் புண்ணியத் திருமணத்தில் வந்தவர்கள் யாவரும் எம்மிடத்தில் இந்தச் சோதியுள் வந்து அடையுங்கள்' என்று அருளாணையிட்டு, மூன்று உலகங்களும் தம் ஒளியினால் மேலிட்டு விளங்கும்படி, முழுமையான சுடர்விட்டெழும் சோதிலிங்கமாய் நிமிர்ந்து எழுந்து,

1246.பொழிப்புரை: திருக்கோயில் தன்னகத்துட்பட, மேலே பரந்து பெருகி எழுகின்ற அச் சோதியுள், ஒரு வாயிலையும் அமைத்துக் காட்ட, நிலைபெற்ற புகழையுடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம் பந்தர், பரந்த பேரொளியால் நீண்டு விளங்கும் பரஞ்சுடரான இறை வரை வணங்கிப் போற்றி, மிகப் பெரிய உலகில் உள்ள உயிர்கள் எல் லாம் உய்யும் வழியை அருள் செய்வாராய்,

1247.பொழிப்புரை: மெய்ம்மை பொருந்திய ஞான நெறிதான் யாவர்க்கும், 'நமச்சிவாய' என்னும் ஐந்தெழுத்தாலாய சொல்லே ஆகும் என்று, ஆக்கம் பொருந்திய சிறப்புக் கொண்ட நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தை, அங்கு விண்ணோரும் மண்ணோரும் கேட்குமாறு அருள் செய்து, 'இம் மணத்தில் வந்தவர் எல்லோரும் இழிவான பிறவி நீங்க யாவரும் இவ்வொளியில் புகுக' என்று ஆணையிட்டருள,

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'காதலாகி' (தி.3 ப.49) எனத் தொடங்கும் கௌசிகப் பண்ணில் அமைந்த பதிகம் ஆகும்.

3145 வருமுறைப் பிறவி வெள்ளம்
வரம்புகா ணாத ழுந்தி
உருவெனுந் துயரக் கூட்டில்
உணர்வின்றி மயங்கு வார்கள்
திருமணத் துடன்சே வித்து
முன்செலுஞ் சிறப்பி னாலே
மருவிய பிறவி நீங்க
மன்னுசோ தியினுள் புக்கார். 1248

3146 சீர்பெருகு நீலநக்கர்
திருமுருகர் முதல்தொண்டர்
ஏர்கெழுவு சிவபாத
இருதயர்நம் பாண்டார்சீர்
ஆர்திருமெய்ப் பெரும்பாணர்
மற்றேனையோர் அணைந்துளோர்
பார்நிலவு கிளைசூழப்
பன்னிகளோ டுடன்புக்கார். 1249

இப்பதிகப் பாடல் தொறும் 'நமச்சிவாய' எனும் திருவைந்தெழுத்து அருளப் பெற்றிருத்தலின், இதனை நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் என்றழைத்தனர். ஞானத்தைப் பெறவும் அதன்வழி வீடு பேற்றை அடையவும் தக்கதொரு நெறி(வழி) திருவைந்தெழுத்தை குருவரு ளால் பெற்று ஓதி வருதலேயாகும். இவ்வருளுரை தானும் யாவர்க்கும் பொருந்தும் என முன்னர்த் தொகுத்துக் கூறிய ஆசிரியர், பின்னர் 'வானமும் நிலமும் கேட்க' என வகுத்தும் கூறினார்.

1248.பொழிப்புரை: முறையாய் இடையறாது வரும் பிறவி என்னும் பெருவெள்ளத்தின் எல்லை காணாது அழுந்தி 'உடல்' என்ற துன்பம் நிறைந்த கூட்டினுள் இருந்து உணர்வில்லாது மயங்குபவர்களாகிய அம்மக்கள் தாமும், பிள்ளையாரின் திருமணக்கோலத்தை வணங்கி முன்னால் செல்லப் பெற்ற சிறப்பால், பொருந்திய பிறவி நீங்குமாறு நிலையான அப் பேரொளியில் புகுந்தார்கள்.

குறிப்புரை: இவ்வாறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1249.பொழிப்புரை: சிறப்பு மிகும் திருநீலநக்க நாயனார், திருமுருக நாயனார், முதலிய தொண்டர்களும், தவ ஒழுக்கத்தின் பொலிவு மிக்க சிவபாத இருதயரும், நம்பாண்டார் நம்பிகளும், சிறப்பு நிறைந்த உண்மை ஒழுக்கத்தையுடைய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும், மற்றும் அங்கு

3147 அணிமுத்தின் சிவிகைமுதல்
அணிதாங்கிச் சென்றோர்கள்
மணிமுத்த மாலைபுனை
மடவார்மங் கலம்பெருகும்
பணிமுற்றும் எடுத்தார்கள்
பரிசனங்கள் வினைப்பாசந்
துணிவித்த உணர்வினராய்த்
தொழுதுடன்புக் கொடுங்கினார். 1250

3148 ஆறுவகைச் சமயத்தின்
அருந்தவரும் அடியவரும்
கூறுமறை முனிவர்களும்
கும்பிடவந் தணைந்தாரும்
வேறுதிரு வருளினால்
வீடுபெற வந்தாரும்
ஈறில்பெருஞ் சோதியினுள்
எல்லாரும் புக்கதற்பின். 1251

வந்தவர்களும், உலகில் நிலவிய சுற்றத்தார்களும் சூழ்ந்து வரத் தத்தம் மனைவியர்களுடன் புகுந்தனர்.

குறிப்புரை: முன்னையபாடலில் அனைவரும் சோதியுள் புகுதற்குக் காரணம் கூறினார். இப்பாடலிலும் அடுத்துவரும் இருபாடல்களிலும் அங்ஙனம் புகுந்தவர்களை அடைவுபடுத்திக் கூறியருளுகின்றார்.

1250.பொழிப்புரை: அழகிய முத்துச் சிவிகையைத் தாங்கிச் சென்ற வரும், மணிமுத்து மாலைகளைத் தக்கவாறு அழகுசெய்த மங்கை யரும், மங்கலம் பெருக வரும் மணிகளை எல்லாம் எடுத்து வந்தவர் களும், மற்றும் பணி செய்தவர்களும், வினையால் வரும் பிறவிக்குக் காரணமான பாசங்களை யெல்லாம் அறுத்து, உணர்வு உடையவராய்ப் பிள்ளையாரை வணங்கியவாறே உடன்புகுந்து அப்பேரொளியுள் ஒடுங்கினர்.

1251.பொழிப்புரை: சைவ சமயத்தில் உட்பிரிவான அறுவகைச் சமய நெறியிலும் நின்ற தவத்தவர்களும், சைவத் தொண்டர்களும், மறை வழி ஒழுகும் முனிவர்களும், கும்பிடும் கரத்துடன் வந்து சேர்ந்தவர் களும், முன்சொன்ன வாறன்றி எக்காரணமும் அறிய இயலாது திரு வருள் வயத்தால் வந்தவர்களும், எல்லை இல்லாத பெரிய சிவப் பேரொளியுள் எல்லாருமாகப் புகுந்தபின்,

3149 காதலியைக் கைப்பற்றிக்
கொண்டுவலம் செய்தருளித்
தீதகற்ற வந்தருளும்
திருஞான சம்பந்தர்
நாதன்எழில் வளர்சோதி
நண்ணிஅதன் உட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழிப்
புக்கொன்றி உடனானார். 1252

3150 பிள்ளையார் எழுந்தருளிப்
புக்கதற்பின் பெருங்கூத்தர்
கொள்ளுநீ டியசோதிக்
குறிநிலைஅவ் வழிகரப்ப
வள்ளலார் தம்பழய
மணக்கோயில் தோன்றுதலும்
தெள்ளுநீ ருலகத்துப்
பேறில்லார் தெருமந்தார். 1253

1252.பொழிப்புரை: மனைவியாரைக் கைப்பிடித்தவாறே அச் சோதியை வலம் வந்து, உலகில் உள்ள தீமைகளைப் போக்கிச் சைவ நெறி தழைத்தற்கென்றே தோன்றியருளிய திருஞானசம்பந்தர், சிவ பெருமானின் அழகினதாய் வளர்ந்து எழுகின்ற பேரொளியை அடைந்து, அதனுள் புகுபவராய், ஓரொருகால் உலகியலைத் தழுவி நிற்கும் ஒருப்பாடு நீங்கியதால், உள்ளே புகுந்து, ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து சிவானந்த நிறைவாம் தன்மையில் வீடுபேற்றை எய்தினார்.

குறிப்புரை: போதநிலை என்பது மூன்றாண்டு வரை உலகியல் வயப்பட்ட குழந்தையாய் வளர்ந்ததும், ஞானம் பெற்ற பின்பும், கொல்லி மழவன் மகளார், வணிகர் இருவரின் மகளார் போன்றவர்களுக்கு அருளுதற் பொருட்டும், உலகியல் வயப்பட்டு வீழிமிழலையிலும், தாதையார் வயப்பட்டுத் திருவாவடுதுறையிலுமாகப் பொருள் வேண்டப் பெற்றும் வந்தன போன்ற சூழல்களாம்.

1253.பொழிப்புரை: ஞானசம்பந்தர் உட்புகுந்து உடனாகிய பின் னர்ப் பேரானந்தக் கூத்தரான இறைவர், இவ்வாறு மணத்தில் வந்தோரையும் பிள்ளையாரையும் வீடுபேற்றில் உடனாகக் கொள்ளும் அளவும் நீடியிருந்த பேரொளிப் பெருவடிவையும், அதன் உட்புகக் காட்டிய வாயிலையும் மறையுமாறு செய்ய, சிவலோகத் தியாகரின் பழைய பெருமணக் கோயில் தோன்றவும், தெளிந்த நீருடைய உலகத் தில் இவ்வரிய பேற்றைப் பெறாதவர் பலரும் மயங்கி வருந்தினர்.

3151 கண்ணுதலார் திருமேனி
உடன்கூடக் கவுணியனார்
நண்ணியது தூரத்தே
கண்டுநணு கப்பெறா
விண்ணவரும் முனிவர்களும்
விரிஞ்சனே முதலானார்
எண்ணிலவர் ஏசறவு
தீரஎடுத் தேத்தினார். 1254

3152 அருந்தமிழா கரர்சரிதை
அடியேனுக் கவர்பாதம்
தரும்பரிசால் அறிந்தபடி
துதிசெய்தேன் தாரணிமேல்
பெருங்கொடையுந் திண்ணனவும்
பேருணர்வுந் திருத்தொண்டால்
வருந்தகைமைக் கலிக்காம
னார்செய்கை வழுத்துவேன். 1255

குறிப்புரை: தவமும் தவமுடையார்க்கன்றி ஆகுமோ ? ஆகாதன்றே.

1254.பொழிப்புரை: நெற்றியில் விழியையுடைய சிவபெருமானின் திருமேனியுடன் கூடத் திருஞானசம்பந்தர் சென்று சேர்ந்ததைத் தாம் தாமும் தொலைவான இடத்தில் இருந்தவாறே கண்டும், வந்து அடைகின்ற பேறு பெறாத தேவர்களும் முனிவர்களும் நான்முகன் முதலான பெருந்தேவர்களும் ஆகிய எண்ணில்லாதவர்கள் தம் வருத்தம் நீங்கப் பெருமானைப் போற்றினர்.

1255.பொழிப்புரை: அரிய தமிழுக்கு இருப்பிடமான ஆளுடைய பிள்ளையாரின் வரலாற்றை, அடியேனுக்கு அவருடைய திருவடிகள் அறிவித்தருளிய முறையில் வணங்கிக் கூறினேன். இனிப் பெரிய கொடையும், உறுதிப்பாடான வன்மையும், பேருணர்வும் திருத்தொண்டு செய்த காரணத்தால் பெற்ற அடியவராய ஏயர்கோன் கலிக் காம நாயனார் செய்த திருத்தொண்டின் திறங்களைப் போற்றத் தொடங்குவேன். திருஞானசம்பந்தர் புராணம் முற்றிற்று.

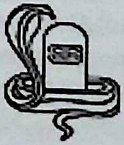

ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3153 நீடு வண்புகழ்ச் சோழர்நீர் நாட்டிடை நிலவும்
மாடு பொன்கொழி காவிரி வடகரைக் கீழ்பால்
ஆடு பூங்கொடி மாடம்நீ டியஅணி நகர்தான்
பீடு தங்கிய திருப்பெரு மங்கலப் பெயர்த்தால். 1

3154 இஞ்சி சூழ்வன எந்திரப் பந்திசூழ் ஞாயில்
மஞ்சு சூழ்வன வரையென வுயர்மணி மாடம்
நஞ்சு சூழ்வன நயனியர் நளினமெல் லடிச்செம்
பஞ்சு சூழ்வன காளையர் குஞ்சியின் பரப்பு. 2

3155 விழவ றாதன விளங்கொளி மணிநெடு வீதி
முழவ றாதன மொய்குழ லியர்நட வரங்கம்
மழவ றாதன மங்கலம் பொலிமணி முன்றில்
உழவ றாதநல் வளத்தன ஓங்கிருங் குடிகள். 3

1.பொழிப்புரை: நீடிய கொடையின் சிறப்பால் புகழ்கொண்ட சோழ அரசர்களது, நீர்வளம் குன்றாத நாட்டில் நிலவுகின்ற தனது கரையின் இருமருங்கும் பொன் கொழித்திடும் காவிரி ஆற்றின் வடகரையின் கிழக்குப் பக்கத்தே, பூங்கொடிகள் ஆடப், பொருந்திய மாடங்கள் நீண்டவரிசையாக இருப்ப, அதனால் அழகு பொருந்திய நகர் ஒன்றுளது. அந்நகர் பெருமை தங்கிய திருப்பெருமங்கலம் என்னும் பெயருடையது.

குறிப்புரை: தான், ஆல் என்பன அசை.

2.பொழிப்புரை: அந்நகரின் உட்புற மதில்களில், பகைவரைத் தாக்குவதற்கு என நாட்டப் பெற்ற எந்திரங்கள் நிரல்படச் சூழ்ந்து இருக்கும். மேகங்கள் வந்து படிந்து சூழ்ந்த வண்ணம் இருப்பன மலை என உயர்ந்த அழகிய மாடங்கள். நஞ்சின் தன்மையை உடைய அழகிய கண்களை உடைய இளம் பெண்களின் தாமரை மலர்போன்ற அடிகளில் ஊட்டிய செம்பஞ்சின் குழம்பு, தம்மைக் காதலால் அணைத்திட வேண்டிநிற்கும் காதலர்களின் முடியில் சூழ்ந்திருக்கும்.

குறிப்புரை: இஞ்சி – மதில். ஞாயில் – மதில் உறுப்பு. ‘பிணியின்மை, செல்வம், விளைவு இன்பம், ஏமம், அணி என்ப நாட்டிற்கு இவ்வைந்து’ (குறள், 738) என்பர் திருவள்ளுவர். ‘இஞ்சி சூழ்வன எந்திரம்’ என்பதால் ஏமமும், ‘மஞ்சு சூழ்வன மாடம்’ என்பதால் செல்வமும் விளைவும், ‘நயனியர் அடிப்பஞ்சு காளையர் குஞ்சி சூழ்வன’ என்பதால் பிணியின்மையும் இன்பமும் குறித்துக் காட்டியிருக்கும் அழகு காணத்தக்கது.

3156 நீரி னிற்பொலி சடைமுடி நெற்றிநாட் டத்துக்
காரி னில்திகழ் கண்டர்தங் காதலோர் குழுமிப்
பாரின் மிக்கதோர் பெருமையால் பரமர்தாள் பரவும்
சீரின் மிக்கது சிவபுரி யெனத்தகுஞ் சிறப்பால். 4

3157 இன்ன வாழ்பதி யதனிடை
ஏயர்கோக் குடிதான்
மன்னி நீடிய வளவர்சே
னாபதிக் குடியாம்
தொன்மை மேவிய தொடர்ச்சியால்
நிகழ்வது தூய
பொன்னி நாட்டுவே ளாண்மையில்
உயர்ந்தபொற் பினதால். 5

3.பொழிப்புரை: விளங்கும் அழகிய நெடிய வீதிகள் எங்கும், விழாக் கோலங்கள் நீங்காதன. வண்டினம் மொய்க்கும் ‘கூந்தலையுடைய பெண்கள் நடமாடும் அரங்குகள் எங்கும், முழவின் ஓசைகள் நீங்காதன. மங்கலம் பொலியும் அழகிய முற்றங்கள் எங்கும், மழலைச் சொல் ஒவாத குழந்தைகள் நீங்காதன. பெருமை பொருந்திய பெருங் குடிகளிடத்து உழவின் வளமான உணவின் செல்வம் என்றும் அறாது நிரம்ப உள்ளன.

குறிப்புரை: வீதிகளில் விழவும், அரங்குகளில் முழவும், முன்றில்களில் மழவும் அடுத்தடுத்து இருத்தற்குக் குடிகளிடத்து உழுவறாத நல்வளங்கள் இருத்தலே காரணம் என்பது உய்த்துணர நின்றது. ‘உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி’ (குறள், 1032) என்றலும் காண்க.

4.பொழிப்புரை: அந்நகரம், கங்கை பொலியும் சடைமுடியையும், நெற்றிக் கண்ணையும், மேகம் போலக் கருமையின் அழகு பொலியும் கரிய கழுத்தையும் உடையு, தேவர்களின் தலைவனான சிவபெருமானின் அன்பர்கள் கூடி, உலகில் சிறந்ததாய பெருமையால், பரம் பொருளாய ஈசன் திருவடிகளை வணங்கி வரும் சிறப்பின் மிக்கது. அதனால் அது சிவபுரி எனத்தகும் சிறப்பினது.

குறிப்புரை: நீர் – ஈண்டுக் கங்கையைக் குறித்தது. பரமர் தாள் பரவி வருவதே பாரின் மிக்க சிறப்பாகும். அச்சிறப்புடைமையான் அது சிவபுரி எனத்தகும்.

5.பொழிப்புரை: இத்தகைய பெருவாழ்வுடைய அத்திருப்பெருமங்கலமாய பதியிடத்து இருக்கும் ஏயர்கோக்குடி என்பது, வழிவழி யாகச் சிறந்து வரும் சோழ அரசர்களிடத்துத் தானைத் தலைமை பூண்டு நிற்கும் வரலாறு பெற்றதாய் என்றும் நிறைந்து இருப்பது. இந்த ஏயர் கோக்குடி என்னும் இனம், தூயதான சோழநாட்டு வேளாண்குலத்தில் மிக்குவிளங்கும் பொற்புடையதாகும்.

3158 அங்கண் மிக்கஅக் குடியினில் அவதரித் துள்ளார்
கங்கை வாழ்முடி யார்தொண்டர் கலிக்காமர் என்பார்
தங்கள் நாயகர் அடிபணி வார்அடிச் சார்ந்து
பொங்கு காதலி னவர்பணி போற்றுதல் புரிந்தார். 6

3159 புதிய நாள்மதிச் சடைமுடி யார்திருப் புன்கூர்க்
கதிக மாயின திருப்பணி அநேகமுஞ் செய்து
நிதிய மாவன நீறுகந் தார்கழ லென்று
துதியி னாற்பர வித்தொழு தின்புறு கின்றார். 7

3160 நாவ லூர்மன்னர் நாதனைத் தூதுவிட் டதனுக்
கியாவ ரிச்செயல் புரிந்தன ரென்றவ ரிழிப்பத்
தேவர் தம்பிரா னவர்திறந் திருத்திய வதற்கு
மேவ வந்தஅச் செயலினை விளம்புவா னுற்றேன். 8

குறிப்புரை: ஹேஹயர் என்பது கேகயர் எனக் குறிக்கப்பெற்று அதுவே ஈண்டு ஏயர் என மருவிற்று என்று கூறுப.

6.பொழிப்புரை: அத் திருப்பெருமங்கலப் பதியில் மிக்க பெரும் புகழுக்குரிய ஏயர்கோக்குடியில் வந்து தோன்றியவர் கங்கை வாழும் சடையையுடைய பெருமானின் தொண்டராய கலிக்காமர் என்பார். இவர், தங்கள் தலைவரான சிவ்பெருமானின் திருவடிகளைப் பெரும்பேறாகக் கொண்டு வாழும் அடியார்களுக்குச் செயத்தக்க பணிகளைச் செய்து வந்தார்.

7.பொழிப்புரை: அவர், நாளும் புதியதாய்த் தோன்றும் ஒற்றைக் கலையுடைய பிறையினைச் சூடும் சடை முடியையுடைய பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்புன்கூருக்குத் திருப்பணிகள் பலவும் செய்து, அடியவர்களுக்கு உற்ற செல்வமாவன திருநீற்றை உகந்து அணியும் பெருமானின் திருவடிகளே என நாளும் போற்றித் தொழுது, அவ்வழிபாட்டால் வரும் இன்பத்தில் திளைத்து வாழ்பவராய இவர்,

குறிப்புரை: பெருமானின் திருச்சடையில் இருக்கும் பொலிவாலும் அழகாலும் நாளும் புதிதாய்த் தோன்றுதலின் 'புதிய நாள் மதி' என் றார். மழையின்மையால் நாடு வருந்த மழை வேண்டி, இறைவற்குப் பன்னிருவேலி நிலம் தந்தும், அதனால் மிகுமழை பொழிய, அதனை நிறுத்தவேண்டி மீண்டும் இறைவற்குப் பன்னிருவேலி நிலம் தந்தும் அப்பகுதியை வாழ்வித்த அருமையால் 'அதிகமாயின திருப்பணி அனேகமும் செய்து' என்றார். 'வையகம் முற்றும் மாமழை மறந்து வயலில் நீரிலை மாநிலம் தருகோம் உய்யக் கொள்கமற் றெங்களை யென்ன ஒளிகொள் வெண் முகிலாய்ப் பரந் தெங்கும் பெய்யு மாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த்துப் பெயர்த்தும் பன்னிருவேலி

3161 திருத்தொண்டத் தொகையருளித்
திருநாவ லூராளி
கருத்தொன்று காதலினால்
கனகமதில் திருவாரூர்
ஒருத்தர்கழல் முப்பொழுதும்
உருகியஅன் பொடுபணிந்து
பெருத்தெழுமெய் யன்பினாற்
பிரியாதங் குறையுநாள். 9

3162 தாளாண்மை உழவுதொழில்
தன்மைவளந் தலைசிறந்த
வேளாளர் குண்டையூர்க்
கிழவரெனும் மேதக்கோர்
வாளார்வெண் மதியணிந்தார்
மறையவராய் வழக்கினில்வென்று
ஆளாகக் கொண்டவர்தாள்
அடைந்தன்பா லொழுகுவார். 10

கொண்டருளும் செய்கை'(தி.7 ப.55 பா.2) எனச் சுந்தரர் அருளுவதுங் காண்க.

8.பொழிப்புரை: திருநாவலூர்த் தலைவராகிய நம்பியாரூரர், பெருமானைப் பரவையாரிடத்துத் தூதராக அனுப்பியதற்கு, யாவர்இச்செயல் புரிவார்? என இகழ்ந்துரைப்ப, தேவர்கட்கும் தலைவரான பெருமான் கலிக்காமருடைய தன்மையைத் திருத்தி, தாம் அடியார்க்கு எளியன் என்பதை உணர வைத்த அவ்வருஞ்செயலின் வரலாற்றினை, இனி அடியேன் எடுத்துச் சொல்லல் உற்றேன்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

9.பொழிப்புரை: திருநாவலூரை ஆட்சி கொள்ளும் அருளாளராய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், திருவாரூரில் தங்கியிருந்து திருத்தொண்டத் தொகையை அருளிய பின்னர், ஒருமைப்பாடுற்ற பெருவிருப்பால், அழகிய மதில் சூழ்ந்த திருவாரூரில் வாழும் ஒப்பற்ற பெருமானின் திருவடிகளை முப்போதும் சென்று உருகிய அன்பொடும் பணிந்து, உள்ளத்து எழுகின்ற மெய்யன்பினால் திருவாரூரை விட்டுப் பிரியாது அங்கு வாழும் நாள்களில்,

10.பொழிப்புரை: முயற்சிக்கேற்ற முழுப்பயனை நல்கும் உழவுத் தொழிலின் இயல்பால், வளம் தலைக்கொண்ட வேளாண் குடியினராய குண்டையூர்க் கிழார் என்னும் பெயருடைய பெரியவர், ஒளி நிறைந்து விளங்கும் வெண்மதியைச் சூடிய பெருமான் இவ்வுலகில் அந்தணராய் வடிவு கொண்டு

3163 செந்நெல்லும் பொன்னன்ன
செழும்பருப்பும் தீங்கரும்பின்
இன்னல்ல வமுதும்முதல்
எண்ணில்பெரும் பலவளங்கள்
மன்னியசீர் வன்றொண்டர்க்
கமுதாக வழுவாமல்
பன்னெடுநாள் பரவையார்
மாளிகைக்குப் படிசமைத்தார். 11

3164 ஆனசெயல் அன்பின்வரும்
ஆர்வத்தால் மகிழ்ந்தாற்ற
வானமுறை வழங்காமல்
மாநிலத்து வளஞ்சுருங்கப்
போனகநெற் படிநிரம்ப
எடுப்பதற்குப் போதாமை
மானமழி கொள்கையினால்
மனமயங்கி வருந்துவார். 12

3165 வன்றொண்டர் திருவாரூர்
மாளிகைக்கு நெல்லெடுக்க
இன்றுகுறை யாகின்ற
தென்செய்கேன் எனநினைந்து
துன்றுபெருங் கவலையினால்
துயரெய்தி உண்ணாதே
அன்றிரவு துயில்கொள்ள
அங்கணர்வந் தருள்புரிவார். 13

வந்தருளி, வழக்கினில் வென்று ஆண் டருளப் பெற்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவடிகளையே பற்றாகக் கொண்டு, அன்பினால் அவருக்குத் தொண்டுகள் செய்து வருவாராய்,

11.பொழிப்புரை: செந்நெல்லும், பொன் போன்ற செழுமையான பருப்பும், தித்திப்பாய கரும்பின் நல்ல அமுதும், முதலாக எண்ணற்ற பலவகையான வளங்கள் யாவற்றையும் நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகட்குத் திருவமுதாக அமைத்திட, இடையீடின்றிப் பன்னெடு நாள்கள், தமது இடத்திலிருந்து பரவையார் மாளிகைக்குப் படித்தரமாகத் தந்து வந்தார்.

குறிப்புரை: படித்தரம் – நாளும் அளித்து வரும் அறக்கட்டளை. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

12.பொழிப்புரை: இவ்வாறாக அன்பினால் வரும் ஆர்வத்தால் மகிழ்ந்து, அவருக்குச் செய்துவரும் காலத்து, ஒருசமயம் மழை பொழியாது ஒழிய, நிலத்தின்

3166 ஆரூரன் தனக்குன்பால்
நெல்தந்தோம் என்றருளி
நீரூருஞ் சடைமுடியார்
நிதிக்கோமான் தனையேவப்
பேரூர்மற் றதனெல்லை
அடங்கவும்நென் மலைப்பிறங்கல்
காரூரும் நெடுவிசும்புங்
கரக்கநிறைந் தோங்கியதால். 14

3167 அவ்விரவு புலர்காலை
உணர்ந்தெழுவார் அதுகண்டே
எவ்வுலகில் நெல்மலைதா
னிதுவென்றே யதிசயித்துச்
செவ்வியபொன் மலைவளைத்தார்
திருவருளின் செயல் போற்றிக்
கொவ்வைவாய்ப் பரவையார்
கொழுநரையே தொழுதெழுவார். 15

வளம் சுருங்கிடலால், திருவமுதிற்கு வேண்டிய நெல் அனுப்புதற்கு இயலாமையால், மானம் அழிந்த கொள்கையால், மனம் மயங்கிக் குண்டையூர்க் கிழார் வருந்துவாராகி,

குறிப்புரை: செயத்தக்கதொன்றைச் செய்ய இயலாமையின் 'மானம் அழிகொள்கை' என்றார்.

13.பொழிப்புரை: வன்றொண்டராய சுந்தரரின் திருவாரூர் மாளி கைக்கு நெல்லை எடுத்துச் சென்றிட இன்று குறை நேர்ந்ததே ! என்செய்கேன் ? என நினைந்து, பெருகும் கவலை மிகுதியால் துயர் அடைந்து, உணவும் அருந்துதலின்றி, அன்றிரவு துயில்கொள்ள, அது பொறாத அரிய தண்ணளியை யுடையவராய இறைவர், அவர் கனவில் தோன்றி அருள் செய்வாராய்,

14.பொழிப்புரை: 'நம்பியாரூரனுக்கு அளித்தற்காக உன்பால் நெல்லினைக் கொடுத்துள்ளோம்' என்று குண்டையூர்க் கிழாருக்கு அருள் செய்து, கங்கைநீர் உலவும் சடைமுடியை உடைய சிவபெரு மான், நிதியின் தலைவனான குபேரனை ஏவுதலும் அச்செயலால், அப்பேரூராய குண்டையூரின் எல்லை அடங்கவும் நெல்லின் மலை யாகவே பொலிந்து, மேகம் தவழும் நெடிய வானமும் மறைய, எங் கும் அந்நெல்மலை ஓங்கியது.

குறிப்புரை: ஆல் – அசை. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

15.பொழிப்புரை: அன்றைய இரவு விடியும் காலத்து, உறக்கத்தினின்றும் நீங்கி

3168 நாவலூர் மன்ன னார்க்கு
நாயனார் அளித்த நெல்இங்
கியாவரா லெடுக்க லாகும்
இச்செய லவர்க்குச் சொல்லப்
போவன்யா னென்று போந்தார்
புகுந்தவா றருளிச் செய்து
தேவர்தம் பெருமான் ஏவ
நம்பியும் எதிரே சென்றார். 16

3169 குண்டையூர்க் கிழவர் தாமும்
எதிர்கொண்டு கோதில் வாய்மைத்
தொண்டனார் பாதந் தன்னில்
தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து நின்று
பண்டெலாம் அடியேன் செய்த
பணியெனக் கின்று முட்ட
அண்டர்தம் பிரானார் தாமே 17
நெல்மலைஅளித்தா ரென்று.

3170 மனிதரால் எடுக்கு மெல்லைத்
தன்றுநெல் மலையின் ஆக்கம்
இனியெனால் செய்ய லாகும்
பணியன்றி தென்னக் கேட்டுப்
பனிமதி முடியா ரன்றே
பரிந்துமக் களித்தார் நெல்லென்
றினியன மொழிந்து தாமும் 18
குண்டையூர் எய்த வந்தார்.

உணர்ந்து எழும் குண்டையூர்க் கிழார், எவ்வுலகின் நெல் மலைதான் இஃது! என்று வியந்து, செவ்விய பொன்மலையாம் மேருவை வில்லாக வளைத்த பெருமானின் திருவருளின் செயலைப் போற்றி செய்து, கொவ்வைப் பழம் போலும் வாயினையுடைய பரவையாரின் கணவரான சுந்தரரையே நினைந்து தொழுவாராய்,

16.பொழிப்புரை: திருநாவலூர் அரசர்க்கு இறைவனால் தரப்பட்ட நெல்மலையை, இங்கு யாவரால் அவ்விடத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முடியும் ? ஆதலால், அவ் வற்புதச் செயலை நேரில் அவருக்குச் சொல்ல யான் போவன் எனத் திருவாரூ ருக்குச் சென்றார்; தேவர்கட்கும் தேவராய பெருமானாரும் நம்பியாரூரருக்கு அங்கு நிகழ்ந்த தன்மையை அருள, அவரும் அவ்வாணையைச் சிரமேற் கொண்டு எதிர் சென்றார்.

3171 விண்ணினை அளக்கு நெல்லின்
வெற்பினை நம்பி நோக்கி
அண்ணலைத் தொழுது போற்றி
அதிசயம் மிகவு மெய்தி
எண்ணில்சீர்ப் பரவை யில்லத்
திந்நெல்லை யெடுக்க ஆளும்
தண்ணில வணிந்தார் தாமே
தரிலன்றி ஒண்ணா தென்று. 19

3172 ஆளிடவேண் டிக்கொள்வார்
அருகுதிருப் பதியான
கோளிலியில் தம்பெருமான்
கோயிலினை வந்தெய்தி
வாளனகண் மடவாள்
வருந்தாமே எனும்பதிகம்
மூளவருங் காதலுடன்
முன்தொழுது பாடுதலும். 20

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

17.பொழிப்புரை: தம் பதியை நோக்கி எதிர்வரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் குண்டையூர்க் கிழாரும் எதிர்கொண்டு, குற்றமற்ற வாய்மையை உடைய அத்தொண்டரைத் தொழுது, வீழ்ந்து எழுந்து நின்று, பெருமானே! முன்பெல்லாம் அடியேன் உமக்குச் செய்துவந்த பணிக்கு இன்று முட்டுப்பாடுற்ற நிலையில், தேவாதி தேவனாய பெருமானார் தாமே, வேண்டிய நெல் மலையைத் தந்துள்ளார் என மொழிந்து, பின்னரும்,

18.பொழிப்புரை: 'இந்நெல்மலையின் பெருக்கம் மனிதரால் எடுத் திடும் எல்லையில் அடங்குவதன்று. அது என்னால் செய்யத்தகும் பணியும் அன்று' என்று மொழிந்திடச் சுந்தரரும் அவரை நோக்கி, 'குளிர்ந்த இளம்பிறையைச் சூடிய சிவபெருமான் உம்பால் பரிந்து இந் நெல்மலையைக் கொடுத்தார்' என இனியவாய சொற்களைக் கூறித் தாமும் அவருடன் கூடிக் குண்டையூர்ப் பதியை அணைய வந்தரு ளினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

19.பொழிப்புரை: வானளாவ உயர்ந்து நிற்கும் நெல்மலையை நோக்கியருளி, நம்பியாரூரர் பெருமானைத் தொழுது போற்றி, வியப்புற்ற நிலையில், அளவற்ற நீர்மையை உடைய பரவையின் மாளிகைக்கு இந்நெல்மலையைஎடுத்துச் செல்ல, ஆளினைக் குளிர்ந்த பிறையணிந்த பெருமானே தந்தால் அன்றி, இது எம்மால் எடுக்க முடியாது என மொழிந்து,

20.பொழிப்புரை: நெல்மலையை எடுத்திட ஆள்களைத் தருமாறு வேண்டிக்

3173 பகற்பொழுது கழிந்ததற்பின்
பரவைமனை யளவன்றி
மிகப்பெருகு நெல்லுலகில்
விளங்கியஆ ரூர்நிறையப்
புகப்பெய்து தருவனநம்
பூதங்க ளெனவிசும்பில்
நிகர்ப்பரிய தொருவாக்கு
நிகழ்ந்ததுநின் மலனருளால். 21

3174 தம்பிரான் அருள்போற்றித்
தரையின்மிசை விழுந்தெழுந்தே
உம்பரா லுணர்வரிய
திருப்பாதந் தொழுதேத்திச்
செம்பொன்நேர் சடையாரைப்
பிறபதியுந் தொழுதுபோய்
நம்பரா ரூரணைந்தார்
நாவலூர் நாவலனார். 22

கொள்வாராய், அதற்கு அருகிலுள்ள திருப்பதியான திருக்கோளிலியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானை அடைந்து, திருமுன் நின்று வணங்கி, 'வாள்போலும் நீண்ட வரிவிழியை உடைய பரவை வருந்தாதவாறு இந்நெல் மலையை அவள் மனையில் கொண்டு சேர்க்க நல்ல ஆள்களைத் தந்தருளும்' என்னும் கருத்தமைந்த திருப்பதிகத்தை, மேன்மேலும் பெருகி வளர்கின்ற அன்பினால் தொழுது பாடுதலும்,

குறிப்புரை: இக்கருத்தமைவுடைய பதிகம், 'நீள நினைந்தடியேன்' (தி.7 ப.20) எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். நீள நினைந்தடியேன் உனை நித்தலுங் கைதொழுவேன் வாளன கண்மடவா ளவள் வாடி வருந்தாமே கோளிலி எம்பெருமான் குண்டை யூர்ச்சில நெல்லுப் பெற்றேன் ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித்தரப் பணியே. என இப்பதிகத்து வரும் முதற் பாடலிலும், 'நெல்லிட ஆள்கள் வேண்டி நினைந்து ஏத்திய பத்தும்' எனவரும் பத்தாவது பாடலிலும் கூறப்பெறும் பொருண்மையை முகந்தே ஆசிரியர் இவ்வரலாற்று அமைவைத் தருகின்றார். 'அவள் வாடி வருந்தாமே' என்றது பரவையார் இறைவற்கும், அடியவர்களுக்கும், நாளும் சிறப்பொடு பூசனை செய்துவரும் செயற்பாட்டிற்கன்றி வேறு காரணத்தால் அன்றாம்.

21.பொழிப்புரை: பகற்பொழுது கழிந்ததற்பின், பரவையின் மனை அளவில் அல்லது, மிகப் பெருக விளங்கிடும் இந்நெல், உலகில் விளங் கிய சிறப்புடைய திருவாரூர் நிறைய வந்து சேரும்படி கொண்டு சேர்ப்பன நம் பூதங்கள் எனப் பெருமானின் திருவருளினால், விண்வழியாக ஒப்பற்றதொரு வாக்கு நிகழ்ந்தது.

3175 பூங்கோயில் மகிழ்ந்தருளும்
புராதனரைப் புக்கிறைஞ்சி
நீங்காத பெருமகிழ்ச்சி
யுடனேத்திப் புறம்போந்து
பாங்கானார் புடைசூழ்ந்து
போற்றிசைக்கப் பரவையார்
ஓங்குதிரு மாளிகையின்
உள்ளணைந்தார் ஆரூரர். 23

3176 கோவைவாய்ப் பரவையார்
தாம்மகிழும் படிகூறி
மேவியவர் தம்மோடு
மிகஇன்புற் றிருந்ததற்பின்
சேவின்மே லுமையோடும்
வருவார்தந் திருவருளின்
ஏவலினால் அவ்விரவு
பூதங்கள் மிக்கெழுந்து. 24

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின

22.பொழிப்புரை: தமது பெருமானின் இத்திருவருள் நிகழ்வைக் கேட்ட திருநாவலூரார், அவ்வருளிப்பாட்டை நினைந்து, தொழுது போற்றி, நிலம்மீது விழுந்து எழுந்து, தேவராலும் உணர ஒண்ணாத திருவடிகளைத் தொழுது வணங்கி, அங்கிருந்து நீங்கிச் செம் பொன்னை ஒத்த சடைமுடியையுடைய பெருமானைப் பிற பதிகளி லும் சென்று வணங்கித் திருவாரூர் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: பிற பதிகளாவன திருவலிவலம், திருநெல்லிக்கா, திருக்காறாயில், திருஏமப்பேறூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை). இவற்றிற்குரிய திருப்பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

23.பொழிப்புரை: திருவாரூரிலுள்ள கோயிலில் அமர்ந்தருளி யிருக்கும் முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளாய பெருமானை முன்சென்று வணங்கிப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் போற்றி, வெளியே போந்து, பாங்குடைய அடியார்கள்தம் பக்கலில் சூழ்ந்து போற்றிப் புகழ்ந்து வரப் பரவையாரின் மேலோங்கிய திருவுடைய மாளிகையின் உள்ளாக வந்து சேர்ந்தருளினார்.

குறிப்புரை: இதுபோது இறைவன் திருமுன்பு போற்றிய திருப்பதிகம் கிடைத்திலது.

24.பொழிப்புரை: கொவ்வைப் பழம் போலும் வாயினை உடைய பரவையார்

3177 குண்டையூர் நென்மலையைக்
குறட்பூதப் படைகவர்ந்து
வண்டுலாங் குழற்பரவை
மாளிகையை நிறைவித்தே
அண்டர்பிரான் திருவாரூர்
அடங்கவும்நெல் மலையாக்கிக்
கண்டவர்அற் புதமெய்துங்
காட்சிபெற அமைத்தனவால். 25

3178 அவ்விரவு புலர்காலை
ஆரூரில் வாழ்வார்கண்டு
எவ்வுலகில் விளைந்தனநெல்
மலையிவையென் றதிசயித்து
நவ்விமதர்த் திருநோக்கின்
நங்கைபுகழ்ப் பரவையார்க்
கிவ்வுலகு வாழவரு
நம்பியளித் தனவென்பார். 26

3179 நீக்கரிய நெற்குன்று
தனைநோக்கி நெறிபலவும்
போக்கரிதா யிடக்கண்டு
மீண்டுந்தம் மில்புகுவார்
பாக்கியத்தின் திருவடிவாம்
பரவையார்க் கிந்நெல்லுப்
போக்குமிட மரிதாகும் 27
எனப்பலவும் புகல்கின்றார்.

மகிழுமாறு நிகழ்ந்த செயல்களைக் கூறி, அவருடன் கூடி மிக இன்புற்று இருக்க, ஆனேற்றின் மீது உமையம்மையாருடன் இருந்தருளும் இறைவனின் அருளால், அன்றிரவு பூதங்கள் மிக எழுந்து,

25.பொழிப்புரை: குண்டையூரிலிருந்த நெல்மலையைக் குறுகிய வடிவான அப்பூதப் படைகள், ஒருவருக்கும் தெரியாமே, முகந்து எடுத்து வந்து, வண்டுகள் உலாவி விளங்கிடும் கூந்தலையுடைய பரவையாரின் மாளிகை முழுவதும் சே நிறைவித்தே, அதனுடன் அமையாது, தேவாதி தேவருடைய திருவாரூர் முழுவதும் நெல்லின் மலையேயாக்கி, கண்டவர்கள் வியக்குமாறு

3180 வன்றொண்டர் தமக்களித்த
நெற்கண்டு மகிழ்சிறப்பார்
இன்றுங்கள் மனையெல்லைக்
குட்படுநெற் குன்றெல்லாம்
பொன்தங்கு மாளிகையிற்
புகப்பெய்து கொள்கவென
வென்றிமுர சறைவித்தார்
மிக்கபுகழ்ப் பரவையார். 28

காட்சி பெற எங்கும் அமைத்தன.

குறிப்புரை: ஆல் – அசை. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின

26.பொழிப்புரை: அன்று இரவு விடியும் அமையத்தே, திருவாரூரில் வாழ்வார் அந்நெல் மலையைப் பார்த்து, இந்நெல் மலைகள் எவ்வுலகில் விளைந்தன ? என நினைந்து, வியப்புற்று, இவைதாம் மான் போலும் சிறந்த திருநோக்கினையுடைய நங்கை பரவை நாச்சி யாருக்கு இவ்வுலகம் வாழ வருகின்ற சுந்தரர் கொடுத்தனவாகும் என்று பலபடச் சொல்வார்களாகி,

27.பொழிப்புரை: தம் முயற்சியால் அகற்றுதற்கு அரிய நெல் மலைகளை அவர்கள் பார்த்து, அதனால் தம்மூரில் பலவழிகளானும் வெளிப்போக அரிதாய்த் திரும்பித் தம் இல்லங்களில் செல்வார்களாய், 'நாம் செய்த புண்ணியத்தின் திருவடிவாகிய பரவை அம்மையா ருக்கும், இவ்வளவும் கொண்டு சேர்க்க அவரது மாளிகையில் இடம் அரிதாகும்' எனப் பலவாறாகப் பேசிக் கொள்வாராய்,

28.பொழிப்புரை: வன்றொண்டர் எனப்பெறும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி கள் தமக்கு வழங்கிய நெல்மலையை, மிக்க புகழுடைய பரவையார் கண்டு, மனம் களிகூர்ந்து, 'இன்று தத்தம் மனைகளின் எல்லைக்குட் பட்ட நெற்குவியலை, அவரவர்களும் தத்தம் மாளிகைகளில் சேரும் படி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று வெற்றி முரசினை அறையுமாறு செய்தார்.

குறிப்புரை: 'நின் நயந்துறைநர்க்கும் நீ நயந்துறைநர்க்கும், பன்மாண் கற்பின் நின்கிளை முதலோர்க்கும், கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழ நின், நெடுங்குறி எதிர்ப்பை நல்கியோர்க்கும், இன்னோர்க்கும் என்னாது என்னொடும் சூழாது, வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது, எல்லோர்க்கும், கொடுமதி மனைகிழ வோயே' (புறம். 163) என மனையாளுக்குக் கூறினர் பெருஞ்சித்திரனார். இங்கு மனையாள் திருவாரூர் வாழ்வார் பலர்க்கும் வழங்குமாறு நிகழ்ந்த அருள்திறம் காண்டற்குரியது. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3181 அணியாரூர் மறுகதனில்
ஆளியங்கப் பறையறைந்த
பணியாலே மனைநிறைத்துப்
பாங்கெங்கும் நெற்கூடு
கணியாமற் கட்டிநகர்
களிகூரப் பரவையார்
மணியாரம் புனைமார்பின்
வன்றொண்டர் தமைப்பணிந்தார். 29

3182 நம்பியா ரூரர்திரு
வாரூரில் நயந்துறைநாள்
செம்பொற்புற் றிடங்கொண்டு
வீற்றிருந்த செழுந்தேனைத்
தம்பெரிய விருப்பினொடுந்
தாழ்ந்துணர்வி னாற்பருகி
இம்பருடன் உம்பர்களும்
அதிசயிப்ப ஏத்தினார். 30

3183 குலபுகழ்க் கோட்புலியார்
குறையிரந்து தம்பதிக்கண்
அலகில்புக ழாரூரர்
எழுந்தருள அடிவணங்கி
நிலவியவன் தொண்டர்அஃ
திசைந்ததற்பி னேரிறைஞ்சிப்
பலர்புகழும் பண்பினார் 31
மீண்டுந்தம் பதியணைந்தார்.

29.பொழிப்புரை: அழகிய திருவாரூர் வீதிகளில் ஆள்கள் இயங் குதற்கு ஏற்பு, பறை அறைவித்த அப்பணியால், தத்தம் மனைகளிலும் நெல் நிறைவித்து, மேலும் மிக்கிருந்த நெற்குவியலை அவரவர்களும் தத்தமக்கு அருகில் உள்ள இடங்களிலும் நெற் கூடுகளிலும் குறை விலாது வைத்துத் தமக்குக் கிடைத்த பெரும்பேற்றை நினைந்து, திருவா ரூர் நகரமே களி கூர்ந்திடலும், அது கண்ட பரவையாரும், அழகிய முத்து மாலையை அணிந்தவராய மார்பினையுடைய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருவடிகளைப் பணிந்தார்.

குறிப்புரை: பரவையார் தம் கணவரைப் பணிந்தது, இத்துணைப் பேற்றிற்கும் அவரே மூலமாய் நிற்றலைத் தாம் உணர்ந்தததனோடு நம்மனோர்க்கு உணர்த்தவுமாம். இதனால் முரசறைவித்து அவரவர்க் கும் தத்தம் எல்லைக்குட்பட்ட நெல்லை எடுத்துக் கொள்க எனக் கூறியதும், தம் கணவர் திருவுள்ளக் குறிப்புணர்ந்து செய்ததேயாம் என்பதும் உணரக் கிடக்கின்றது.

3184 தேவ ரொதுங்கத் திருத்தொண்டர்
மிடையுஞ் செல்வத் திருவாரூர்
காவல் கொண்டு தனியாளுங்
கடவுட் பெருமான் கழல்வணங்கி
நாவ லூர ரருள் பெற்று
நம்பர் பதிகள் பிறநண்ணிப்
பாவை பாகர் தமைப்பணிந்து
பாடும் விருப்பிற் சென்றணைவார். 32

3185 மாலும் அயனும் உணர்வரியார்
மகிழும் பதிகள் பலவணங்கி
ஞால நிகழ்கோட் புலியார்தம்
நாட்டி யத்தான் குடிநண்ண
ஏலும் வகையால் அலங்கரித்தங்
கவரு மெதிர்கொண் டினிதிறைஞ்சிக்
கோல மணிமா ளிகையின்கண்
ஆர்வம் பெருகக் கொடுபுக்கார். 33

30.பொழிப்புரை: இவ்வாறாக நம்பியாரூரர் திருவாரூரில் விரும்பி வாழும் காலத்து, நாளும், செம்பொன்மயமான புற்றில் இடங்கொண்டு வீற்றிருக்கும் செழுமை மிக்க தேனாய பெருமானாரைத் தமதுஉள்ளத்துப் பெருகிய விருப்பினோடும் தாழ்ந்து பணிந்து, அறிதற் கரிய அம்மூர்த்தியைத் தமது உணர்வினால் பருகி, இவ்வுலகில் உள்ள மனிதர்களுடன் தேவர்களும் அவர் வணங்கிப் பெறுகின்ற பேரின்ப நிலையைக் கண்டு, வியந்து நிற்பப் போற்றி வருவாராயினர்.

31.பொழிப்புரை: இவ்வாறாய அருள் நிறைவுடன் இவர் இருப்பப் புகழ் விளங்கும் கோட்புலியார் என்னும் நாயனார், திருவாரூர் வந்து, தமது ஊராகிய நாட்டியத்தான்குடிக்கு எழுந்தருளி வருமாறு, குறைவிலாத புகழுடைய சுந்தரரை வேண்டி அவர் திருவடிகளைப் பணிதலும், அதற்கு அவரும் இசைய, அவரை வணங்கிப் பலரும் புகழும் பண்புடைய கோட்புலி நாயனார் அவர்·வருகையை எதிர் நோக்கி மீண்டும் தம் பதிக்குச் சென்றார்.

32.பொழிப்புரை: தேவர்களும் வழிவிட்டு ஒதுங்கிடச் சீலமுடைய திருத்தொண்டர்கள் நெருங்கிச் சூழும் அருட் செல்வமுடைய திரு வாரூர் நகரினைக் காவல் கொண்டு தனியரசு செலுத்திவரும் பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் பிற பதிகளையும் சென்றடைந்து அங்குப் பெருமானைப் பணிந்து பாடும் விருப்பினுடன் செல்வாராய்,

33.பொழிப்புரை: திருமாலும் அயனும் உணர்வரிய சிவபெருமான் இனிதுறையும் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிப் பின், இந்நிலவுலகில் சிறப்புற்றிலங்கும்

3186 தூய மணிப்பொன் தவிசிலெழுந்
தருளி யிருக்கத் தூநீரால்
சேய மலர்ச்சே வடிவிளக்கித்
தெளித்துக் கொண்டச் செழும்புனலால்
மேய சுடர்மா ளிகையெங்கும்
விளங்க வீசி யுளங்களிப்ப
ஏய சிறப்பில் அர்ச்சனைகள்
எல்லாம் இயல்பின் முறைபுரிவார். 34

3187 பூந்தண் பனிநீர் கொடுசமைத்த
பொருவில் விரைச்சந் தனக்கலவை
வாய்ந்த அகிலி னறுஞ்சாந்து
வாச நிறைமான் மதச்சேறு
தோய்ந்த புகைநா வியின்நறுநெய்
தூய பசுங்கர்ப் பூரமுதல்
ஏய்ந்த அடைக்கா யமுதினைய
எண்ணில் மணிப்பா சனத்தேந்தி. 35

3188 வேறு வேறு திருப்பள்ளித்
தாமப் பணிகள் மிகவெடுத்து
மாறி லாத மணித்திருவா
பரண வருக்கம் பலதாங்கி
ஈறில் விதத்துப் பரிவட்டம்
ஊழி னிரைத்தே யெதிரிறைஞ்சி
ஆறு புனைந்தா ரடித்தொண்டர்
அளவில் பூசை கொளவளித்தார். 36

கோட்புலி நாயனாரது நாட்டியத்தான்குடி என்னும் நற்பதியை நண்ணுதலும், அவர் வருகை உணர்ந்த கோட்புலியார் தமது நகரைப் பொருந்தும் வகையால் அழகுபடுத்தி, நகர் வாயிலில் வந்து நம்பியாரூரரை எதிர்கொண்டு, இனிது வணங்கித் தமது அழகு மிக்க மணி மாளிகையினிடத்து அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்.

குறிப்புரை: பிற பதிகளாவன திருவிளமர், திருஏமப்பேறூர், மாவூர் முதலியனவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை).

34.பொழிப்புரை: மாளிகையை அடைந்தபின், தூய முத்துக்களால் ஆன அரியணையில் அவர் இருந்திடக் கோட்புலியார், செம்மை பொருந்திய நம்பி ஆரூரரின் மலரணைய திருவடிகளை நீரால் விளக்கி, அந்நீரைத் தம்மீதும் தம் அழகின் ஒளிவீசும் மாளிகையிடத்தும் எங்கும் விளங்கிடத் தெளித்துத் தம் உள்ளம் களிப்புற, நன்மை பொருந்திய சிறப்பினால் போற்றியுரைகள்

3189 செங்கோல் அரசன் அருளுரிமைச்
சேனா பதியாங் கோட்புலியார்
நங்கோ மானை நாவலூர்
நகரார் வேந்தை நண்பினால்
தங்கோ மனையில் திருவமுது
செய்வித் திறைஞ்சித் தலைசிறந்த
பொங்கோ தம்போற் பெருங்காதல்
புரிந்தார் பின்னும் போற்றுவார். 37

3189 ஆனா விருப்பின் மற்றவர்தாம்
அருமை யால்முன் பெற்றெடுத்த
தனார் கோதைச் சிங்கடியார்
தமையும் அவர்பின் கருவுயிர்த்த
மானார் நோக்கின் வனப்பகையார்
தமையும் கொணர்ந்து வன்றொண்டர்
தூநாண் மலர்த்தாள் பணிவித்துத்
தாமுந் தொழுது சொல்லுவார். 38

பலவற்றையும் இயல்பான முறையினால் புரிவாராய்,

35.பொழிப்புரை: அழகிய மலர்களினின்றும் எடுத்த பன்னீரால் அமைந்த நறுமணம் மிக்க சந்தனக் கலவையையும், பொருந்திய அகிலின் கட்டையைத் தேய்த்தலால் வந்த சாந்தினையும், மணம் நிறைந்த மானின் கத்தூரிக் குழம்பினையும், மணம் மிக்க நறும் புகையையும், வாசனை உடைய புனுகு, பசுங்கற்பூரம் முதலாகிய இவற்றுடன் நன்மை தரும் பாக்கு, வெற்றிலைத் திருவமுது ஆகிய இவற்றையும் எண்ணற்ற பொற்கலங்களில் எடுத்து ஏந்தி வந்து,

36.பொழிப்புரை: வேறு வேறு வகையாக அணிந்திடக் கொள்ளும் மலர் மாலைகளை மிகச் சிறப்பாக அமைவதாக, ஒப்பற்ற அணி வகைகளையும், ஒப்பற்ற அழகான ஆடைகளையும் முறையாக வைத்து வணங்கி, கங்கையாறு அணிந்த பெருமானின் திருவடித் தொண்டராய ஆரூரருக்கு, அளவற்ற இப்பூசைகளைக் கொள்ளுமாறு செய்து அருளினார் கோட்புலி நாயனார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

37.பொழிப்புரை: செவ்விதாக ஆட்சிபுரியும் சோழ அரசனின் அருளிற்கு உரிமையுடைய தானைத் தலைவராய கோட்புலி நாய னார், நம் தலைவரும் திருநாவலூரின் அரசருமான நம்பியாரூரரை நட்பு முறையால், தமது தலைமைப்பாடான திருவுடைய மனையில் திருவமுது செய்வித்து, வணங்கித் தலைசிறந்த பொங்கும் கடல்போல் உளம்பெருகும் காதல் கொண்டு, மேலும் போற்றுவாராய்,

38.பொழிப்புரை: குறைவுபடாத நல்ல விருப்பத்தால், தாம் முன்னர்ப் பெற்றெடுத்த தேன் சொரியும் மலர்சூடிய கூந்தலையுடைய சிங்கடியார் என்னும்

3191 அடியேன் பெற்ற மக்களிவர்
அடிமை யாகக் கொண்டருளிக்
கடிசேர் மலர்த்தாள் தொழுதுய்யக்
கருணை யளிக்க வேண்டுமெனத்
தொடிசேர் தளிர்க்கை இவரெனக்குத்
தூய மக்க ளெனக்கொண்டப்
படியே மகண்மை யாக்கொண்டார்
பரவை யார்தங் கொழுநனார். 39

3192 கோதை சூழ்ந்த குழலாரைக்
குறங்கின் வைத்துக் கொண்டிருந்து
காதல் நிறைந்த புதல்வியராம்
கருத்துட் கசிவால் அணைத்துச்சி
மீது கண்ணீர் விழமோந்து
வேண்டு வனவுங் கொடுத்தருளி
நாதர் கோயில் சென்றடைந்தார்
நம்பிதம்பி ரான்தோழர். 40

மகளாரையும், அவளுக்குப் பின் பெற்றெடுத்த மான்போலும் பார்வையால் சிறந்த வனப்பகையார் என்னும் மகளாரையும் நம்பியாரூரரின் திருமுன்பு கொணர்ந்து, அவருடைய தூய அன்றலர்ந்த மலர்போலும் திருவடிகளைப் பணியச் செய்து, தாமும் அவரைத் தொழுது சொல்வாராகி,

39.பொழிப்புரை: ‘பெருமானே! அடியேன் பெற்ற மக்களிவர்கள். உமக்குப் பணிவிடை செய்யும் உரிமைப் பொருளாகக் கொண்டருளி, தங்களின் நறுமணம் மிக்க மலர்த் தாள்களைத் தொழுது உய்ந்திடக் கருணை செய்திடல் வேண்டும்’ என்றலும், அதுகேட்ட பரவையாரின் கணவரான சுந்தரரும், வளையல் அணிந்த தளிர்போலும் மென்மையான கைகளுடைய இம்மகளிர் தாமும், எனக்குத் தூய மக்களாவர் என மொழிந்து, அவர்களைத் தமது மக்களாக ஏற்றார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

40.பொழிப்புரை: மலர்சூடிய கூந்தலையுடைய அம்மக்களைத் தம்மடி மீது வைத்து, அவர்களைத் தம் காதல் நிறைந்த மக்களாய்க் கருத்துட் கொண்டு, கசிவால் அணைத்து, உச்சியின் மீது கண்ணீர் விழ மோந்து அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்தருளிய பின்னர்த் தம் தலைவராய சிவபெருமானின் திருக்கோயிலைச் சென்றடைந்தார்.

41.பொழிப்புரை: வெற்றியைத் தரும் வெண்மையான ஆனேற்றுக் கொடியை உயர்த்தி அருளும் பெருமானாரின் திருக்கோயிலின் அழகிய கோபுரத்தை

3193 வென்றி வெள்ளே றுயர்த்தருளும்
விமலர் திருக்கோ புரம்இறைஞ்சி
ஒன்றும் உள்ளத் தொடும்அன்பால்
உச்சி குவித்த கரத்தோடும்
சென்று புக்குப் பணிந்துதிருப்
பதிகம் பூணா ணென்றெடுத்துக்
கொன்றை முடியா ரருளுரிமை
சிறப்பித் தார்கோட் புலியாரை. 41

3194 சிறப்பித் தருளுந் திருக்கடைக்காப்
பதனி னிடைச்சிங் கடியாரைப்
பிறப்பித்தெடுத்த பிதாவாகத்
தம்மை நினைந்த பெற்றியினால்
மறப்பில் வகைச்சிங் கடியப்ப
னென்றே தம்மை வைத்தருளி
நிறப்பொற் புடைய இசைபாடி
நிறைந்த அருள்பெற் றிறைஞ்சுவார். 42

வணங்கி, ஒருமைப்பட்ட உள்ளத்தோடும் அன்பினால் உச்சியில் சூடிய திருக்கரத்தோடும், கோயிலினுள் சென்று, பெருமானைப் பணிந்து, அங்குப் 'பூணாண்' எனத் தொடங் கித் திருப்பதிகம் பாடியருளிக் கொன்றை மலரை முடிமேலுடைய பெருமானின் அருளுக்கு உரிமையால் கோட்புலியாரை அப்பதிகத்துள் சிறப்பித்தருளினார்.

குறிப்புரை: 'பூணாண்' எனத் தொடக்கமுடைய பதிகம் தக்கராகப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். (தி.7 ப.15).

42.பொழிப்புரை: அவ்வாறு கோட்புலி நாயனாரைச் சிறப்பித்தருளும் திருப்பதிகத் திருக்கடைக்காப்பில், சிங்கடியாரைப் பெற்று எடுத்த தந்தையாராகத் தம்மை நினைந்த அத்தன்மையினால், அப் பதிகத்தில் மறவாது 'சிங்கடி அப்பன்' என்றே தம்மை வைத்தருளி, பல வகையானும் நிறைவுடைய பண் இசை பாடிப் பெருமானின் நிறைந்த அருளைப் பெற்று வணங்குவாராய்,

குறிப்புரை: கூடா மன்னரைக் கூட்டத்து வென்ற கொடிறன் கோட்புலி சென்னி நாடார் தொல்புகழ் நாட்டியத் தான்குடி நம்பியை நாளும் மறவாச் சேடார் பூங்கழல் சிங்கடி யப்பன் திருவா ரூரன் உரைத்த பாடூ ராகிலும் பாடுமின் தொண்டீர் பாடநும் பாவம் பற்றறுமே.என்பது இப்பதிகத்து வரும் பத்தாவது பாடலாகும். இதன்கண் கோட் புலியாரைச் சிறப்பித்திருப்பதுடன், அவர்தம் மகளாருக்குத் தந்தை என்ற முறையில் ஆரூரர், தம்மைச் சிங்கடியப்பன் என்று குறித்து இருப்பதும் காண்க.

3195 அங்கு நின்றும் எழுந்தருளி
அளவி லன்பில் உள்மகிழச்
செங்க ணுதலார் மேவுதிரு
வலிவ லத்தைச் சேர்ந்திறைஞ்சி
மங்கை பாகர் தமைப்பதிகம்
வலிவ லத்துக் கண்டேனென்
றெங்கும் நிகழ்ந்த தமிழ்மாலை
எடுத்துத் தொடுத்த விசைபுனைவார். 43

3196 நன்று மகிழுஞ் சம்பந்தர்
நாவுக் கரசர் பாட்டுகந்தீர்
என்று சிறப்பித் திறைஞ்சிமகிழ்ந்
தேத்தி யருள்பெற் றெழுந்தருளி
மன்றி னிடையே நடம்புரிவார்
மருவு பெருமைத் திருவாரூர்
சென்று குறுகிப் பூங்கோயிற்
பெருமான் செம்பொற் கழல்பணிந்து. 44

43.பொழிப்புரை: அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி, அளவற்ற அன்பினால் உள்ளம் மகிழ்ந்திட, சிவந்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் மேவியிருக்கும் திருவலிவலம் என்னும் திருப்பதியினைச் சேர்ந்து, வணங்கி, உமையொரு கூறனாய பெருமானை 'வலிவலத்துக் கண்டேன்' என்று எங்கும் பெருமை பொருந்த விளங்கும் திருப்பதிகத் தமிழ்மாலையை எடுத்துத் தொடுத்துப் பாடி மகிழ்வார்.

குறிப்புரை: இந்நிறைவுடைய பாடல், 'ஊன் அங்கத்து' (தி.7 ப.67) எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணிலமைந்ததாகும். இப்பதிகப் பாடல் முழுதினும் 'வலிவலந்தனில் வந்து கண்டேனே' என்னும் தொடர் அமைந்திருத்தலின் அதனை ஆசிரியர் எடுத்து மொழிந்தார்.

44.பொழிப்புரை: அத்திருப்பதிகத்தில் பெரிதும் உம்மைப் பரவி மகிழும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானும் திருநாவுக்கரசரும் விண்ணப்பிக்கும் பாடல்களைக் கேட்டு உகந்தீர் என்று மொழிந்து, வணங்கி, அருள்பெற்று, எழுந்தருளி மேற்சென்று, திருவம்பலத்தினிடமாகக் கூத்தியற்றும் பெருமான் வீற்றிருக்கும் பெருமையுடைய திருவாரூருக்குச் சென்று அணைந்து, அங்குப் பூங்கோயிலின்கண் அமர்ந்த பெருமானின் செம்பொன்னின் சிலம்பணிந்த சேவடிகளைப் பணிந்து,

குறிப்புரை: 'நல்லிசை ஞானசம் பந்தனும் நாவினுக் கரையனும் பாடிய நற்றமிழ் மாலை சொல்லிய வேசொல்லி ஏத்துகப் பாணை' (தி.7 ப.67 பா.5) என வரும் அருள் மொழியை நினைவு கூர்ந்து இப் பாடலில் அருளுகின்றார் ஆசிரியர். இவ்விரு பெருமக்களும் அருளிய பதிகங்களையே தொடர்ந்து கூறினும், பெருமானா

3197 இறைஞ்சிப் போந்து பரவையார்
திருமா ளிகையில் எழுந்தருளி
நிறைந்த விருப்பின் மேவுநாள்
நீடு செல்வத் திருவாரூர்ப்
புறம்பு நணிய கோயில்களும்
பணிந்து போற்றிப் புற்றிடமாய்
உறைந்த பெருமான் கழல்பிரியா
தோவா இன்பம் உற்றிருந்தார். 45

3198 செறிபுன் சடையார் திருவாரூர்த்
திருப்பங் குனிஉத் திரத்திருநாள்
குறுக வரலும் பரவையார்
கொடைக்கு விழாவிற் குறைவறுக்க
நிறையும் பொன்கொண் டணைவதற்கு
நினைந்து நம்பி திருப்புகலூர்
இறைவர் பாதம் பணியவெழுந்
தருளிச் சென்றங் கெய்தினார். 46

கூறிய தையே கூறுகின்றார் எனும் உவர்ப்பின்றி அருள்செய்வான் என்ப தால், நம் அருளாளர் பெருமக்கள் அருளியனவற்றையே நாம் கூறி உய்யலாம் என்பது தெளிவாகின்றது. காரணம் அவர்கள் அனை வரும் அருளாளர்கள். இறைவனை உயிரினும் மேலாக உணர்ந்து போற்றிவந்த தன்மையால் அப்பெருமானைத் தம்மகத்துக் கொண்டவர்கள். ஆதலின் அவர்கள் திருவாக்கைச் சலிப்பின்றி ஏற்கின்றான் இறைவன்.

45.பொழிப்புரை: வணங்கியவர், அக்கோயிலினின்றும் மீண்டருளி, பரவையார் திருமாளிகைக்குச் சென்று, அங்குத் தங்கி, உளம் நிறைந்த விருப்புடன் வாழ்ந்து வரும் காலத்தில், நீடிய செல்வமுடைய திருவா ரூரின் புறத்தே அணிமையாக உள்ள கோயில்களையும் சென்று பணிந்து போற்றிப் புற்றின் இடமாக உறைந்தருளும் பெருமானின் திருவடிகளையும் பிரியாது வணங்கி என்றும் ஒழியாத இன்பத்தைப் பெற்றிருந்தார்.

குறிப்புரை: நண்ணிய கோயில்கள் என்பன திருவிளமர், திருமாலுமங்கை, திருச்சாத்தமங்கை, திருப்பள்ளியின் முக்கூடல் முதலாயின வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை). இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

46.பொழிப்புரை: இவ்வாறு ஆரூரர் இன்புற்று வாழும் நாளில், நிறைந்த திருச்சடையையுடைய பெருமான் அமர்ந்தருளும் திருவா ரூர்த் திருப்பங்குனி உத்திரத் திருநாள் அணுக, அப்பங்குனி உத்திரத் திருநாளில் பரவையார் நிகழ்த்திவரும் அருந்தொண்டிற்குப் பொருட் குறைவு வாராதவாறு, நிறைந்த

3199 சென்று விரும்பித் திருப்புகலூர்த்
தேவர் பெருமான் கோயில்மணி
முன்றில் பணிந்து வலங்கொண்டு
முதல்வர் முன்பு வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொன்று மரபி னடித்தொண்டு
தோய்ந்த வன்பிற் றுதித்தெழுந்து
நின்று பதிக விசைபாடி
நினைந்த கருத்து நிகழ்விப்பார். 47

3200 சிறிது பொழுது கும்பிட்டுச்
சிந்தை முன்னம் அங்கொழிய
வறிது புறம்போந் தருளியயல்
மடத்தி லணையார் வன்றொண்டர்
அறிவு கூர்ந்த வன்பருடன்
அணிமுன் றிலினோ ரருகிருப்ப
மறிவண் கையா ரருளேயோ
மலர்க்கண் துயில்வந் தெய்தியதால். 48

பொன் கொண்டணைவதற்குத் திருவுளம் பற்றிய நம்பியாரூரர், திருப்புகலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவர் திருவடிகளைப் பணிய அங்குச் சென்றார்.

47.பொழிப்புரை: சென்று அத்திருப்புகலூரில் அமர்ந்தருளும் தேவர்களின் தலைவனாய பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலின் அழகிய திருமுற்றத்தை அடைந்து, பணிந்து வலங்கொண்டு, தம் முதல்வர் முன்பாக வீழ்ந்து வணங்கி, வழிவழியாக நீளநினைந்து வரும் மரபில் அடிமையாகித் திருவடித் தொண்டு செய்து வரும் சிறப்பினால், முழுவதும் மூழ்கிய அன்பினால் போற்றிசெய்து, எழுந்து திருமுன்பு நின்று, திருப்பதிக இசை பாடித் தாம் நினைந்த கருத்தைப் பெருமானிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்வாராய்,

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

48.பொழிப்புரை: சிறிதுநேரம் கும்பிட்டு, சிந்தையில் பெருமானின் நினைப்பைத் தவிரப் பிறிதொழிந்து நிற்ப, வேண்டியவாறு பொருள் பெறாது வறிதே வெளியில் செல்லாது, வந்தருளி, அருகில் உள்ள திருமடத்தில் அறிவுமிக்க அன்பர்களுடன் அதுபொழுது திருக்கோயிலின் அழகிய திருமுற்றத்தின் அருகே இருந்திட, மான்கன்றை ஏந்திய இறைவனின் அருளாலேயோ, என்னவோ, அறியோம். அவருடைய மலர்போன்ற கண்களில் துயில்வந்து பொருந்தியது.

குறிப்புரை: இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

49.பொழிப்புரை: அவ்வாறு துயில்வந்த அளவில், தம்பிரான் தோழராய சுந்தரர், அங்குத் திருக்கோயில் திருப்பணிக்கு இருந்த சுட்ட மண்கட்டிகளான செங்

3201 துயில்வந் தெய்தத் தம்பிரான்
றோழ ரங்குத் திருப்பணிக்குப்
பயிலும் சுருமட் பலகைபல
கொணர்வித் துயரம் பண்ணித்தேன்
அயிலும் சுரும்பார் மலர்ச்சிகழி
முடிமேல் அணியா உத்தரிய
வெயிலுந் தியவெண் பட்டதன்மேல்
விரித்துப் பள்ளி மேவினார். 49

3202 சுற்று மிருந்த தொண்டர்களுந்
துயிலு மளவில் துணைமலர்க்கண்
பற்றுந் துயில்நீங் கிடப்பள்ளி
யுணர்ந்தார் பரவை கேள்வனார்
வெற்றி விடையா ரருளாலே
வேமண் கல்லே விரிசுடர்ச்செம்
பொன்திண் கல்லா யினகண்டு
புகலூ ரிறைவ ரருள்போற்றி. 50

3203 தொண்ட ருணர மகிழ்ந்தெழுந்து
துணைக்கைக் கமல முகைதலைமேல்
கொண்டு கோயி லுட்புக்குக்
குறிப்பி லடங்காப் பேரன்பு
மண்டு காத லுறவணங்கி
வாய்த்த மதுர மொழிமாலை
பண்தங் கிசையில் தம்மையே
புகழ்ந்தென் றெடுத்துப் பாடினார். 51

கற்கள் பலவற்றைக் கொண்டுவரச் செய்து, உயரமாக அடுக்கி, தேன்விரும்பும் வண்டினங்கள் மொய்த்திடும் மலர்களையுடைய திருமுடிக்குமேல் அணையாக மேலாடையாய ஒளி பொருந்திய வெண்பட்டாடையை அதன்மீது விரித்துத் துயில் கொண்டார்.

50.பொழிப்புரை: அதுபொழுது உடனிருந்த தொண்டர்களும் துயில்கின்ற அளவில், ஆரூரரின் தாமரை மலரனைய இரு கண்களை யும் பற்றிய உறக்கம் நீங்கிட, வெற்றி பொருந்திய ஆனேற்றை ஊர்தி யாக உடைய பெருமானின் திருவருளால், வெந்திடச் சுட்ட கற்கள், விரிந்த ஒளியுடைய செம்பொன் கற்களாய் இருந்தமை கண்டு, திருப்புகலூர் இறைவரின் அருளை நினைந்து, தொழுது, வணங்கி,

51.பொழிப்புரை: அதுபொழுது அடியவர்களும் துயில் உணரத் தாமும் மகிழ்ந்து எழுந்து, துணையான திருவுடைய செந்தாமரையின் முகைபோலத்

3204 பதிகம் பாடித் திருக்கடைக்காப்
பணிந்து பரவிப் புறம்போந்தே
எதிரி லின்பம் இம்மையே
தருவா ரருள்பெற் றெழுந்தருளி
நிதியின் குவையும் உடன்கொண்டு
நிறையும் நதியுங் குறைமதியும்
பொதியுஞ் சடையார் திருப்பனையூர்
புகுவார் புரிநூல் மணிமார்பர். 52

3205 செய்ய சடையார் திருப்பனையூர்ப்
புறத்துத் திருக்கூத் தொடுங்காட்சி
எய்த அருள எதிர்சென்றங்
கெழுந்த விருப்பால் விழுந்திறைஞ்சி
ஐயர் தம்மை அரங்காட
வல்லார் அவரே யழகியரென்
றுய்ய வுலகு பெறும்பதிகம்
பாடி யருள்பெற் றுடன்போந்தார். 53

திருக்கைகளைத் தலைமேல் குவித்துக்கொண்டுகோயிலுட்புகுந்து, தம்அளவில் அடங்காத பேரன்பு மிகும் காதல் கொள்ள வணங்கித், தமக்கு அந்நிலையில் வாய்த்த இனிய பண்ணமைந்த இசையால் 'தம்மையே புகழ்ந்து' என்று தொடங்கும் பதிகத்தை எடுத்துப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: 'தம்மையே புகழ்ந்து' என்று தொடங்கும் பதிகம் கொல்லிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.34). திருவருளால் செங்கல் பொன்னாக, அப்பேருள் திறத்தை நினைந்து புலவராற்றுப்படையாக இப்பதிகத்தை அருளிச் செய்துள்ளார் ஆரூரர். திருக்கடைக்காப்பில், வனப்பகையப்பன், சடையன் தன் சிறுவன் என அருளியிருப்பன இவர்தம் வரலாற்றிற்குத் துணையா கின்றன.

52.பொழிப்புரை: இத்திருப்பதிகம் பாடி அப்பதிகத்திற்குத் திருக் கடைக்காப்பும் அணிந்து போற்றி, வெளியே போந்து, ஒப்பற்ற இன்பத்தை இப்பிறவியிலேயே தரும் பெருமானின் அருள் பெற்று, அப்பெருமானின் அருளால் பெற்ற பொன் குவியலையும் உடன் கொண்டு, நீர் நிறைந்த கங்கை நதியையும், இளம் பிறையையும், திருச்சடையையும் உடைய பெருமானின் திருப்பனையூர் என்னும் திருப்பதிக்குச் சென்று சேர்ந்தார் முந்நூலணிந்த அழகிய மார்புடன் விளங்கும் சுந்தரர்.

குறிப்புரை: எதிரில் – ஒப்பற்ற. 'இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும்

3206 வளமல் கியசீர்த் திருப்பனையூர்
வாழ்வா ரேத்த எழுந்தருளி
அளவில் செம்பொன் இட்டிகை
களால்மேல் நெருங்கி யணியாரூர்த்
தளவ முறுவற் பரவையார்
தம்மா ளிகையிற் புகத்தாமும்
உளமன் னியதம் பெருமானார்
தம்மை வணங்கி உவந்தணைந்தார். 54

ஏத்தலாம் இடர் கெடலுமாம், அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற் கியாதும் ஐயுறவில்லையே' எனவரும் இப்பதிக முதற்பாடல் கருத்தை உளங்கொண்டே 'எதிரி லின்பம் இம்மையே தருவா ரருள்பெற்று' என ஆசிரியர் அருளுவாராயினர்.

53.பொழிப்புரை: திருப்பனையூர்த் திருக்கோயிலுக்குச் சுந்தரர் வந்து கொண்டிருக்க, அவர் முன்பாகச் சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், தம் கோயிலின் வெளிப்புறத்து, திருக்கூத்தாடும் காட்சியைக் காணுமாறு அருள் செய்திடலும், அங்கு எழுந்த பெரு விருப்பால் விழுந்து வணங்கிப் பெருமானை 'அரங்காட வல்லார் அவரே அழகியர்' என்று இவ்வுலகம் உய்யத் திருப்பதிகம் பாடி, அருள் பெற்று, உடன் திருப்பனையூரினின்றும் சென்றார்.

குறிப்புரை: 'மாடமாளிகை' (தி.7 ப.87) எனத் தொடங்கும் இத் திருப்பதிகம் சீகாமரப் பண்ணிலமைந்ததாகும். இப்பதிகத்தில் வரும் ஒன்பது பாடல்களிலும் பெருமானின் திருநடனத்தைப் பலவாறாகச் சிறப்பித்து, அவ்வாறு ஆடல் வல்லார் அவரே அழகியரே என நிறைவு படுத்தியருளுகின்றார் ஆரூரர். அதனை யுளங்கொண்ட குறிப்பிலேயே ஆசிரியர் இப்பாடலை அருளியுள்ளார். திருக்கடைக்காப்பில், 'வன்றொண்டன் செஞ்சொற் கேட்டுகப்பா ரவ ரேய ழகியரே' என நிறைவு செய்திருப்பதும் அறிந்தின்புறத் தக்கதாம். இவ்விரு பாடல் களும் ஒருமுடிபின.

54.பொழிப்புரை: வளம் நிறைந்த சிறப்புடைய திருப்பனையூரில் வாழ்வார் வழிக்கொண்டு வணங்கிட, எழுந்தருளிச் சென்று, அளவற்ற செம்பொன் கட்டிகள் யாவற்றையும் ஆள்கள் எடுத்துவர, நெருங்கி வந்து, அழகிய திருவாரூரில் முல்லையரும்பு போலும் புன்முறுவ லுடைய பரவையார் மாளிகையில் அவர்கள் புகுந்திட, தாமும் தம் உள்ளத்துப் பொருந்திய திருவாரூர்ப் பெருமானை வணங்கிப் பெருமகிழ்வுடன் சேர்வாராகி,

குறிப்புரை: இட்டிகை செய்தல் – அவை பொன்னாலாயவாய் அமைந்திருந்தன.

3207 வந்து பரவைப் பிராட்டியார்
மகிழ வைகி மருவுநாள்
அந்த ணாரூர் மருங்கணிய
கோயில் பலவும் அணைந்திறைஞ்சிச்
சிந்தை மகிழ விருப்பினொடும்
தெய்வப் பெருமாள் திருவாரூர்
முந்தி வணங்கி யினிதிருந்தார்
முனைப்பா டியர்தங் காவலனார். 55

3208 பலநாள் அமர்வார் பரமர்திரு
வருளால் அங்கு நின்றும்போய்ச்
சிலைமா மேரு வீரனார்
திருநன் னிலத்துச் சென்றெய்தி
வலமா வந்து கோயிலினுள்
வணங்கி மகிழ்ந்து பாடினார்
தலமார் கின்ற தண்ணியல்வெம்
மையினான் என்னுந் தமிழ்மாலை. 56

55.பொழிப்புரை: இவ்வாறு திருவாரூருக்கு மீண்டு வந்து பரவைப் பெருமாட்டியார் மகிழத் தங்கி இருந்து, அவருடன் கூடி மகிழும் நாள்களில், அழகிய திருவாரூரின் அருகில் உள்ள கோயில்கள் பல வற்றிற்கும் சென்று வணங்கி, தம் சிந்தை மகிழும் விருப்பினோடும் தேவ தேவனாம் மகாதேவனாகிய திருவாரூர்ப் பெருமானை நாளும் முன்னதாகச் சென்று வணங்கித் திருவாரூரில் இனிதிருந்தருளினார், திருமுனைப்பாடி நாட்டின் அருட் காவலராகிய ஆரூரர்.

குறிப்புரை: 'கோயில் பலவும் அணைந்திறைஞ்சி' என்றது முன்னாக் குறித்தனவும், ஆங்காங்குள்ள பிற திருக்கோயில்களும் ஆம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

56.பொழிப்புரை: பல நாள்கள் திருவாரூரில் இவ்வாறு இருந்தருளிய நம்பிகள், பெருமானின் திருவருளால் அங்கிருந்து, பெருமலையான மேருவை வில்லாகக் கொண்டு திரிபுரத்தை எரியச் செய்த வீரராகிய சிவபெருமான் அமர்ந்தருளும் திருநன்னிலப் பதியை அடைந்து, அக்கோயிலை வலம் கொண்டு, உட்புகுந்து, பெருமானை வணங்கி மகிழ்ந்து, 'தண்ணியல் வெம்மையினான்' எனத் தொடங்கும் தமிழ் மாலையைப் பாடினார்.

குறிப்புரை: 'தண்ணியல் வெம்மையினான்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்ததாகும். (தி.7 ப.98)

57.பொழிப்புரை: பாடி, அத்திருப்பதியில் தங்கியிருந்த பின், திரு வீழிமிழலை

3209 பாடி யங்கு வைகியபின்
பரமர் வீழி மிழலையினில்
நீடு மறையான் மேம்பட்ட
அந்த ணாளர் நிறைந்தீண்டி
நாடு மகிழ அவ்வளவும்
நடைக்கா வணம்பா வாடையுடன்
மாடு கதலி பூகநிரை
மல்க மணித்தோ ரணநிரைத்து. 57

3210 வந்து நம்பி தம்மைஎதிர்
கொண்டு புக்கார் மற்றவருஞ்
சிந்தை மலர்ந்து திருவீழி
மிழலை யிறைஞ்சிச் சேண்விசும்பின்
முந்தை யிழிந்த மொய்யொளிசேர்
கோயில் தன்னை முன்வணங்கிப்
பந்த மறுக்குந் தம்பெருமான்
பாதம் பரவிப் பணிகின்றார். 58

3211 படங்கொள் அரவில் துயில்வோனும்
பதுமத் தோனும் பரவரிய
விடங்கன் விண்ணோர் பெருமானை
விரவும் புளக முடன்பரவி
அடங்கல் வீழி கொண்டிருந்தீர்
அடியேனுக்கும் அருளுமெனத்
தடங்கொள் செஞ்சொல் தமிழ்மாலை
சாத்தி யங்குச் சாருநாள். 59

என்னும் திருப்பதியில் வாழும் நீடிய மறைவழி ஒழுகிடும் அந்தணர்கள் திரண்டு வந்து நாடெல்லாம் மகிழத் திருவீழிமிழலையி லிருந்து திருநன்னிலம் வரையுள்ள வழி எங்கும், நிலத்தில் நீள விரிக்கின்ற பாவாடையிட்டு, வழியின் இருமருங்கும் கதலி, வாழை, கமுகு ஆகியவைகளை நிரை நிரையாக விளங்க நாட்டி, அங்காங்கே அழகிய தோரண முகப்புகளும் நிரைத்து,

58.பொழிப்புரை: திருநன்னிலம் வந்து, நம்பிகளை எதிர்கொண்டு அழைத்து, தமது திருவீழிமிழலையை அடைந்தார்கள். அதுபொழுது அப்பெருமகனாரும் தமது சிந்தை மலர்ந்து, திருவீழிமிழலை என்னும் திருப்பதியை வணங்கி, மிக உயர்ந்த வானினின்றும் முன்பொருகால் இறங்கி வந்த மிக்க வியத்தகு ஒளியையுடைய கோயிலை முன்னாக வணங்கிப், பாசக்கட்டினை அறுத்திடும் பெருமானின் திருவடிகளைப் பரவிப் பணிவாராய்,

59.பொழிப்புரை: படங்கொண்ட பாம்பில் துயில்கின்ற திருமாலும், செந்தாமரை

3212 வாசி யறிந்து காசளிக்க
வல்ல மிழலை வாணர்பால்
தேசு மிக்க திருவருள்முன்
பெற்றுத் திருவாஞ் சியத்தடிகள்
பாச மறுத்தாட் கொள்ளுந்தாள்
பணிந்து பொருவ னார்என்னும்
மாசில் பதிகம் பாடியமர்ந்
தரிசிற் கரைப்புத் தூரணைந்தார். 60

மலரில் இருந்திடும் அயனும் வணங்கிடற்கு அரியனாய, தேவர்கட்கும் தேவனாய பெருமானை, உடம்பெல்லாம் மயிர் முகிழ்க்க வணங்கி, 'அழகில் அடங்காத திருவீழிமிழலையில் கோயில் கொண்டிருந்தீர்! உம் அடியேனுக்கும் அருளும்' என மிகவும் பொருள் விரிந்த செஞ்சொல்லின் தமிழ் மாலையைச் சாத்தி அங்கு இருந்தருளுகின்ற நாள்களில்,

குறிப்புரை: இப்பொருண்மை அமைந்த பதிகம் 'நம்பினார்க்கு அருள் செய்யும்' (தி.7 ப.88) என்னும் தொடக்கமுடைய சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். இப்பதிகப் பாடல்தொறும் 'வீழிகொண்டீர் அடியேற்கும் அருளுதிரே' என வரும் தொடர் அமைந்துள்ளது. வீழியில், சம்பந்தருக்கும், அப்பர் பெருமானுக்கும் பஞ்சம் தீரும் வரை ஒரு பெருந்தொகை தந்து, துயர்சூர் வறுமை தொலைக்குமாறு அருளியிருக்கலாம். அவ்வாறன்றி நித்தமும் ஒரு காசு நல்கியமைக்குரிய காரணத்தைத் சுந்தரர் நயமாக அருளும் பதிகம் இதுவாம். 'திருமிழலையிருந்து நீர் தமிழோடிசை கேட்கும் இச்சையால் காசு நித்தல் நல்கினீர்' என்பது இப்பதிகத்து வரும் எட்டாவது பாடலாகும்.

60.பொழிப்புரை: தாம் வழங்கிய பொற்காசுகளில் குற்றமும், குற்றம் இன்மையுமாகக் கொடுத்திட வல்ல திருவீழிமிழலையில் அமர்ந்து அருளும் பெருமானிடம், உயிர் விளக்கம் பெறுதற்கான அருள் பெற்றுத் திருவாஞ்சியத்தில் அமர்ந்தருளும் சிவபெருமானின், பாசம் அறுத்து ஆட்கொள்ளும் திருவடி மலர்களைப் பணிந்து, 'பொருவ னார்' எனத் தொடங்கும் மாசில்லாத, புகழுடைய திருப்பதிகத்தினைப் பாடி அங்குத் தங்கிப் பின் திருஅரிசில்கரைப்புத்தூரை அணுகச் சென்றார்.

குறிப்புரை: 'பொருவனார்' எனத் தொடங்கும் பதிகம், பியந்தைக் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்ததாகும் (தி.7 ப.76). இந்நான்கு பாடல் களும் ஒருமுடிபின.

61.பொழிப்புரை: அரிசிற்கரைப்புத்தூருக்கு வந்தணையும் அவர், இடையில் அரிசில் என்னும் ஆற்றின் செழுமை மிக்க நீர்வளமுடைய திருநறையூர் என்னும் ஊரில் நிலவிடும் சித்தீச்சரம் என்னும் திருக்கோயிலையும் வணங்கி,

3213 செழுநீர் நறையூர் நிலவுதிருச்
சித்தீச் சரமும் பணிந்தேத்தி
விழுநீர் மையினிற் பெருந்தொண்டர்
விருப்பி னோடும் எதிர்கொள்ள
மழுவோ டிளமான் கரதலத்தில்
உடையார் திருப்புத் தூர்வணங்கித்
தொழுநீர் மையினில் துதித்தேத்தித்
தொண்டர் சூழ வுறையுநாள். 61

3214 புனித னார்முன் புகழ்த்துணையார்க்கு
அருளுந் திறமும் போற்றிசைத்து
முனிவர் போற்ற எழுந்தருளி
மூரி வெள்ளக் கங்கையினில்
பனிவெண் திங்கள் அணிசடையார்
பதிகள் பலவும் பணிந்துபோந்
தினிய நினைவி லெய்தினார்
இறைவர் திருவா வடுதுறையில். 62

ஒழுக்கத்தாலும், பத்திமையாலும் விழுமிய அடியார்கள் விருப்பத்துடன் எதிர்கொள்ள, மழுவுடன் இளைய மானையும் திருக்கைகளில் கொண்ட பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருஅரிசிற்கரைப்புத்தூர் என்னும் திருப்பதியையும் பணிந்து, போற்றி, அடியார்கள் சூழ அத்திருப்பதியில் இருந்தருளும் காலத்து,

குறிப்புரை: திருநறையூர் ஊர்ப்பெயர். சித்தீச்சரம் திருக்கோயிலின் பெயர். இவ்விடத்து அருளிய பதிகம் 'நீரும் மலரும்'(தி.7 ப.93) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

62.பொழிப்புரை: திருஅரிசிற்கரைப்புத்தூரில் இருந்தருளும் பெருமானார் முன்னாப் புகழ்த்துணை என்னும் நாயனாருக்கு அருள் புரிந்த வரலாற்றையும் அப்பதிகத்து வைத்துச் சிறப்பித்துப் போற்றிப் பாடி, அங்குள்ள முனிவர்கள் போற்றிட எழுந்தருளி, கங்கையாற்றினையும் குளிர்ந்த வெண்பிறையையும் அணிந்த சடையையுடைய பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பதிகள் பலவும் பணிந்து, இனிமை கூர்ந்த நினைவாய்த் திருவாவடுதுறையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: அரிசில்கரைப்புத்தூரில், 'மலைக்கு மகள்' எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த பதிகத்துள், புகழ்த்துணை எனவரும்

3215 விளங்குந் திருவா வடுதுறையில்
மேயார் கோயில் புடைவலங்கொண்டு
உளங்கொண் டுருகு மன்பினுடன்
உள்புக் கிறைஞ்சி யேத்துவார்
வளங்கொள் பதிக மறையவன்என்று
எடுத்து வளவன் செங்கணான்
தளங்கொள் பிறப்புஞ் சிறப்பித்துத்
தமிழ்ச்சொல் மாலை சாத்தினார். 63

யாரைச் சிறப்பித்தருளும் பாடல் ஆறாவது பாடலாகும்

அகத்தடி மைசெய்யும் அந்தணன்றான்
அரிசிற்புனல் கொண்டுவந் தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர் வெய்திக் குடத்தையும்நும்
முடிமேல்விழுத் திட்டு நடுங்குதலும்
வகுத்தவ னுக்குநித் தற்படியும்
வரும்என்றொரு காசினை நின்றநன்றிப்
புகழ்த்துணை கைப்புகச் செய்துகந்தீர்
பொழிலார்திருப் புத்தூர்ப் புனிதனீரே. (தி.7 ப.9 பா.6).

இப்பாடல் புகழ்த்துணையாரின் வரலாற்றைச் சித்தரித்துக் காட்டுதல் காணலாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

63.பொழிப்புரை: அருள்விளங்கும் திருவாவடுதுறையில் வீற்றிருந் தருளும் பெருமானின் திருக்கோயிலினை வலங்கொண்டு, இறைவனை உளங் கொண்டு, உருகும் அன்பினுடன் திருக்கோயில் உள்ளே சென்று வணங்கும் சுந்தரர், 'மறையவன்' எனத் தொடங்கும் வளங்கொண்ட திருப்பதிகத்தைப் பாடி அதன்கண் கோச்செங்கட்சோழ அரசரின் பிறப்பையும் சிறப்பித்து அத்தமிழ்ச்சொல் மாலையைச் சாத்தினார்.

குறிப்புரை: இத்திருப்பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். இப்பதிகத்து வரும் இரண்டாவது பாடலில் (தி.7 ப.66 பா.2), 'தெருண்ட வாயிடை நூல்கொண்டு சிலந்திசித்திரப் பந்தர் சிக்கென இயற்றச்சுருண்ட செஞ்சடை யாய்அது தன்னைச்சோழ னாக்கிய தொடர்ச்சி கண்டு' எனக் கோச் செங்கட்சோழப் பெருமானாரின் பிறப்பின் சிறப்பினை எடுத்து மொழிகின்றார் ஆரூரர். இதனை உளங்கொண்டே சேக்கிழார் இவ்வாறு அருளுவாராயினார். இப்பதிகத்தில் ஐந்து திருப்பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. ஒவ்வொன்றிலும் ஒருவரலாற்றுச் செய்தி காணக் கிடக்கின்றது.

3216 சாத்தி யங்கு வைகுநாள்
தயங்கு மன்ப ருடன்கூடப்
பேர்த்து மிறைஞ்சி யருள்பெற்றுப்
பெண்ணோர் பாகத் தண்ணலார்
தீர்த்தப் பொன்னித் தென்கரைமேல்
திகழும் பதிகள் பலபணிந்து
மூர்த்தி யார்தம் இடைமருதை
யடைந்தார் முனைப்பா டித்தலைவர். 64

3217 மன்னும் மருதி னமர்ந்தவரை
வணங்கி மதுரச் சொல்மலர்கள்
பன்னிப் புனைந்து பணிந்தேத்திப்
பரவிப் போந்து தொண்டருடன்
அந்நற் பதியி லிருந்தகல்வார்
அரனார் திருநா கேச்சுரத்தை
முன்னிப் புக்கு வலங்கொண்டு
முதல்வர் திருத்தாள் வணங்கினார். 65

64.பொழிப்புரை: திருப்பதிக மாலையைச் சாத்தி அங்கிருந்தருளும் நாள்களில், அருள் விளங்கும் அன்பர்களுடன் கூடி மீண்டும் பெருமானை வணங்கி, அருள்பெற்று, உமையொரு கூறராய அண்ணலா ரின் புண்ணிய நன்னீர் மிகுந்த காவிரியாற்றின் தென்கரையின் மேல் திகழும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் பணிந்து, திருவிடைமருதூரைச் சென்று அடைந்தார், திருமுனைப்பாடியின் தலைவரான சுந்தரர் பெருமான்.

குறிப்புரை: பதிகள் பல பணிந்து என்பன, திருக்கோழம்பம், திருச்சாத்தனூர், தென்குரங்காடுதுறை முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை).

65.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற மருதமர நிழலில் அமர்ந்தருளும் பெருமானாரை வணங்கி, இனிமை மிக்க சொல்மலர்களைக் கொண்டு புனைந்த திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றி வணங்கி, அப்பால் அடியார்கள் உடன் அந்நற்பதியினின்றும் நீங்கிச் செல்வார், பெருமானாருடைய திருநாகேச்சுரம் என்னும் திருப்பதியை நினைந்து, அங்குச் சென்று, கோயிலை வலங்கொண்டு பெருமானாரின் திருவடிகளை வணங் கினார்.

குறிப்புரை: திருவிடைமருதூரில் அருளிய பதிகம், ‘கழுதை குங்குமம்’ (தி.7 ப.60) எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும்.

3218 பெருகும் பதிகம் பிறையணிவாள்
நுதலாள் பாடிப் பெயர்ந்துநிறை
திருவின் மலியுஞ் சிவபுரத்துத்
தேவர் பெருமான் கழல்வணங்கி
உருகுஞ் சிந்தை யுடன்போந்தே
யுமையோர் பாகர் தாமகிழ்ந்து
மருவும் பதிகள் பிறபணிந்து
கலைய நல்லூர் மருங்கணைந் தார் 66

3219 செம்மை மறையோர் திருக்கலைய
நல்லூ ரிறைவர் சேவடிக்கீழ்
மும்மை வணக்கம் பெறவிறைஞ்சி
முன்பு பரவித் தொழுதெழுவார்
கொம்மை மருவு குரும்பைமுலை
யுமையாள் என்னுந் திருப்பதிகம்
மெய்ம்மைப் புராணம் பலவுமிகச்
சிறப்பித் திசையின் விளம்பினார். 67

66.பொழிப்புரை: வணங்கி அருள்பெருகும், 'பிறையணி வாள் நுதலாள்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப்போற்றி, அங்கிருந்து நீங்கிக் குறைவற்ற செல்வமாய சிவம் நிறைந்து விளங்கும் சிவபுரம் என்னும் திருப்பதியில் இருந்தருளும் தேவர் தலைவனாய சிவபெருமானின் திருவடிகளையும் வணங்கி, உருகிய சிந்தையுடன் வந்து, உமையொரு கூறராய பெருமான் மகிழ்ந்து உறையும் பதிகள் பிறவும் பணிந்து, திருக்கலயநல்லூர் என்னும் திருப்பதியின் அருகாக வந்தருளினர்.

குறிப்புரை: 'பிறையணி வாள் நுதலாள்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்ததாகும் (தி.7 ப.99). சிவபுரத்தில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. சிவபுரத்திற்கும் கலயநல்லூருக்கும் இடைப்பட்ட பதிகள் எவையெனத் தெரிந்தில.

67.பொழிப்புரை: செம்மை வாய்ந்த அந்தணர்கள் வாழும் திருக்கலய நல்லூரில் அமர்ந்தருளிய பெருமானின் சேவடிக் கீழ் மனம், மொழி, மெய் ஆகிய முக்கருவிகளானும் வணங்கி, பெருமானின் திரு முன்பு நின்று போற்றித் தொழுதெழும் அவர், தலைமை பொருந்திய 'குரும்பை முலை மலர்க்குழலி' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தில் மெய்ம்மை யான வரலாறுகள் பலவும் வைத்து, இறைவனைச் சிறப்பித்து இசை மிக்க அப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: 'குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி' எனத் தொடங்கும் பதிகம் தக்கராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.16). இப்பதிகத்தில் இறைவன் உமையம்மையாரை மணந்ததும், சலந்தரன், அந்தகாசுரன், முப்புரத்தவர்,

3220 அங்கு நின்று திருக்குடமூக்
கணைந்து பணிந்து பாடிப்போய்
மங்கை பாகர் வலஞ்சுழியை
மருவிப் பெருகு மன்புருகத்
தங்கு காத லுடன்வணங்கித்
தமிழாற் பரசி அரசினுக்குத்
திங்கள் முடியா ரடியளித்த
திருநல் லூரைச் சென்றணைந்தார். 68

3221 நல்லூர் இறைவர் கழல்போற்றி
நவின்று நடுவு நம்பர்பதி
எல்லா மிறைஞ்சி ஏத்திப்போய்
இசையாற் பரவுந் தம்முடைய
சொல்லூ தியமா வணிந்தவர்தஞ்
சோற்றுத் துறையின் மருங்கெய்தி
அல்லூர் கண்டர் கோயிலினுள்
அடைந்து வலங்கொண் டடிபணிவார். 69

தக்கன், இராவணன், தாருகன் முதலியோரை அழித்ததும் ஆகிய செய்திகளை அருளியுள்ளார். இதனால், 'மெய்ம் மைப் புராணம் பலவும் மிகச் சிறப்பித்து' என்றார்.

68.பொழிப்புரை:அப்பதியினின்று நீங்கித் திருக்குடமூக்கினைச் சேர்ந்து, பெருமானைப் பணிந்து பாடி, பின் உமையொரு கூறராய பெருமான் அமர்ந்தருளும் திருவலஞ்சுழியைச் சேர்ந்து, பெருகும் அன்பு உருகப் பெருமானிடத்து நிறைந்த காதலுடன் வணங்கித் தமிழாற் போற்றிப் புகழ்ந்து, அப்பால் திருநாவுக்கரசர் பெருமானுக்குத் திங்களைச் சடைமீதணிந்த இறைவர் திருவடி சூட்டி அருள்புரிந்த திருநல்லூரைச் சென்றணைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பதிகளிலும் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில.

69.பொழிப்புரை: திருநல்லூரில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்து பாடி, இடையிலுள்ள இறைவருடைய திருப் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிப் போற்றிச் சென்று, இசையோடு பாடிடும் தம் சொற்களைப் பயனாகக் கொண்டருளும் இறைவரின் திருச்சோற்றுத்துறைக்குச் சென்று, நஞ்சைக் கழுத்தில் கொண்ட பெரு மான் கோயிலினை வலங்கொண்டு திருவடிகளைப் பணிவாராய்,

குறிப்புரை: திருநல்லூரில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. ஊதியம் – பயன்; கேட்டு மகிழும் பயன்.

3222 அழனீ ரொழுகி யனையவெனும்
அஞ்சொற் பதிக மெடுத்தருளிக்
கழனீ டியவன் பினிற்போற்றுங்
காதல் கூரப் பரவியபின்
கெழுநீர் மையினி லருள்பெற்றுப்
போந்து பரவை யார்கேள்வர்
முழுநீ றணிவா ரமர்ந்தபதி
பலவும் பணிந்து முன்னுவார். 70

3223 தேவர் பெருமான் கண்டியூர்
பணிந்து திருவை யாறதனை
மேவி வணங்கிப் பூந்துருத்தி
விமலர் பாதந் தொழுதிறைஞ்சிச்
சேவில் வருவார் திருவாலம்
பொழிலிற் சேர்ந்து தாழ்ந்திரவு
பாவு சயனத் தமர்ந்தருளிப்
பள்ளி கொள்ளக் கனவின்கண். 71

3224 மழபா டியினில் வருவதற்கு
நினைக்க மறந்தா யோவென்று
குழகா கியதம் கோலமெதிர்
காட்டி யருளக் குறித்துணர்ந்து
நிழலார் சோலைக் கரைப்பொன்னி
வடபா லேறி நெடுமாடம்
அழகார் வீதி மழபாடி
யணைந்தார் நம்பி யாரூரர். 72

70.பொழிப்புரை: 'அழல்நீர் ஒழுகி அனைய' எனும் அழகிய சொற்களையுடைய பதிகத்தைப் பாடி எடுத்தருளி, பெருமானின் திருவடிகளிடத்துக் கொண்ட நீடிய அன்பினால் காதல் மீதூர வணங்கிய பின், பொருந்திய திருவருள் பெற்று மேற்சென்று, பரவை கேள்வராய நம்பிகள், முழுமையாக ஒளி நீறணிந்து விளங்கும் சிவபெருமான் அமர்ந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் பணிந்து செல்கின்றவர்,

குறிப்புரை: 'அழல்நீர் ஒழுகி அனைய' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் கௌசிகப் பண்ணிலமைந்ததாகும் (தி.7 ப.94). பதி பலவும் என்பன – தண்டங்குறை, திருவேதிகுடி முத லியனவாகலாம் என்பார் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை).

71.பொழிப்புரை: தேவர்களின் தலைவனாய பெருமானின் திருக் கண்டியூரைப் பணிந்து, திருவையாற்றிற்குச் சென்று வணங்கி, திருப் பூந்துருத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானின் திருவடிகளைத் தொழுது போற்றிய பின்னர்,

3225 அணைந்து திருக்கோ புரமிறைஞ்சி
அன்பர் சூழ வுடன்புகுந்து
பணங்கொ ளரவ மணிந்தார்முன்
பணிந்து வீழ்ந்து பரங்கருணைக்
குணங்கொ ளருளின் திறம்போற்றிக்
கொண்ட புளகத் துடனுருகிப்
புணர்ந்த விசையாற் றிருப்பதிகம்
பொன்னார் மேனி என்றெடுத்து. 73

3226 அன்னே யுன்னை யல்லால்யான்
ஆரை நினைக்கேன் எனவேத்தித்
தன்னே ரில்லாப் பதிகமலர்
சாத்தித் தொழுது புறம்பணைந்து
மன்னும் பதியில் சிலநாள்கள்
வைகித் தொண்ட ருடன்மகிழ்ந்து
பொன்னிக் கரையி னிருமருங்கும்
பணிந்து மேல்பாற் போதுவார். 74

ஆனேற்றின் மீது இவர்ந்தருளும் பெருமானின் திருவாலம்பொழிலை அடைந்து வணங்கி, அன்றிரவு அங்குத் தங்கித் துயில்கொள்ளும்பொழுது, அவர் கனவில்,

குறிப்புரை : இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

72.பொழிப்புரை: 'திருமழபாடிவருதற்கு மட்டுமின்றி நினைக்கவும் மறந்தனையோ ?' என்று தோடணிந்த திருக்காதுடன் விளங்கும் பெருமானார் காட்சி தந்து உணர்த்தியருளலும், துயில் நீங்கிய சுந்தரர், நிழல் மிகும் சோலைகள் சூழ்ந்த காவிரியாற்றின் வடகரையில் ஏறிச் சென்று, நெடிய மாடங்களுடன் அழகிய வீதிகளையும் உடைய திருமழபா டியை அணைந்தார்.

குறிப்புரை: 'நாடுவன் நாடுவன் நாபிக்கு மேலே யொர்நால்விரல்' (தி.7 ப.45 பா.9) என்பது நம்பிகளின் அநுபவமாதலின், நினைக்கவும் மறந்தனையோ ? என்றார். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

73.பொழிப்புரை: அணைந்தவர், கோயிலின் திருக்கோபுரத்தை வணங்கி, அன்பர்கள் சூழ உள்ளே சென்று, படங்கொண்ட பாம்பை அணிந்த பெருமானின் திருமுன்னிலையில் பணிந்து வீழ்ந்து, மேலாய கருணையையே குணமாகக் கொண்ட பெருமானின் அருட்டிறத்தைப் போற்றி, மயிர்சிலிர்க்க உருகிப் பணிந்து, பொருந்திய இசையில் 'பொன்னார் மேனியனே' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை எடுத்து,

74.பொழிப்புரை: 'அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே ?' எனப்

3227 செய்ய சடையார் திருவானைக்
காவி லணைந்து திருத்தொண்டர்
எய்த முன்வந் தெதிர்கொள்ள
இறைஞ்சிக் கோயி லுள்புகுந்தே
ஐயர் கமலச் சேவடிக்கீழ்
ஆர்வம் பெருக வீழ்ந்தெழுந்து
மெய்யு முகிழ்ப்பக் கண்பொழிநீர்
வெள்ளம் பரப்ப விம்முவார். 75

3228 மறைக ளாய நான்கும்என
மலர்ந்த செஞ்சொல் தமிழ்ப்பதிகம்
நிறையுங் காத லுடனெடுத்து
நிலவு மன்பர் தமைநோக்கி
இறையும் பணிவா ரெம்மையுமா
ளுடையா ரென்றென் றேத்துவார்
உறையூர்ச் சோழன் மணியாரஞ்
சாத்துந் திறத்தை யுணர்ந்தருளி. 76

பாடிப் போற்றி, தனக்கு ஒப்பில்லாத அப்பதிகமாய மாலையைச் சாத்தித் தொழுது வெளிவந்து, நிலைபெற்ற அப்பதியில் சில நாள்கள் தங்கி, அடியார்களுடன் மகிழ்ந்து, காவிரியின் இரு புறமும் உள்ள திருப்பதிகள் பலவற்றையும் பணிந்து, மேற்றிசையாகச் செல்பவர்,

குறிப்புரை: 'பொன்னார் மேனியனே'(தி.7 ப.24) எனத் தொடங் கும் திருப்பதிகம் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். 'அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே' என்பது முதற் பாடலில் வரும் நான்காவது அடியாகும். இப்பதிகம் முழுவதும் இத்தொடர் நிறைவுத் தொடராக வந்துள்ளது. 'பொன்னிக் கரையின் இருமருங் கும் போதுவார்' என்றது, வடகரையில் திருஅன்பிலாலந்துறை, திருத்தவத்துறை, திருக்கானூர், வடகரைத் திருமாந்துறை முதலியனவும், தென்கரையில் திருநியமம், திருவேங்கூர் முதலியனவும் ஆகலாம் எனக் குறிப்பிடுவர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை). பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

75.பொழிப்புரை: சிவந்த சடையையுடைய பெருமான் அமர்ந்தருளும் திருவானைக்காவை அடைய, அங்கு வாழும் அடியவர்கள், இவர் வருகையறிந்து, களிகூர்ந்து, எதிர்கொள்ளத்தாமும் வணங்கி, அவர்களுடன் பெருமானது

3229 வளவர் பெருமான் மணியாரம்
சாத்திக் கொண்டு வரும்பொன்னிக்
கிளருந் திரைநீர் மூழ்குதலும்
வழுவிப் போகக் கேதமுற
அளவில் திருமஞ் சனக்குடத்துள்
அதுபுக் காட்ட அணிந்தருளித்
தளரு மவனுக் கருள்புரிந்த
தன்மை சிறக்கச் சாற்றினார். 77

கோயிலுள் சென்று, சேவடிக் கீழ் ஆர்வம் பெருக வீழ்ந்து எழுந்து, மேனியில் மயிர் முகிழ்த்திட, கண்ணிலிருந்து பொழியும் ஆனந்த வெள்ளம் திருமேனி எங்கும் பரந்து வழியுமாறு திளைப்பவர்,

76.பொழிப்புரை: 'மறைகளாயின நான்கும்' என மலர்ந்து வரும் செஞ்சொல் கொண்ட தமிழ்ப் பதிகத்தை உள்ளம் நிறைகின்ற காத லுடன் பாட எடுத்துத், தம்முடன் நின்று வழிபடும் அன்பர்களை நோக்கி, 'எம்பெருமானை நாளும் பணிவார்கள் எம்மையும் அடிமையாக உடையவராவர்' என்று மகிழ்வுடன் போற்றுவார், அத்திருப்பதி யில் முன் வழிபாடாற்றிய உறையூர்ச் சோழ அரசனின் முத்து மாலையை இறைவன் அணிந்தருளிய திருவருட்டிறத்தை உணர்ந் தருளி,

குறிப்புரை: 'மறைகளாயின நான்கும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.75). 'இறைவன் என்றடி சேர்வார் எம்மையும் ஆளுடையாரே' எனும் கருத்துப் பாடல்தொறும் வரும் நிறைவுத் தொடராக அமைந்துள்ளது.

77.பொழிப்புரை: சோழ மன்னன், அழகிய மணிமாலையை அணிந்து கொண்டு, விரைவாக வரும் காவிரியாற்றில் பெருகும் நீரில் மூழ்குதலும், அவர்தம் முத்து மாலை கழுத்தினின்றும் வழுவிப் போகத் துன்பமுற்று, 'ஐயனே! அம்முத்து மாலையை ஏற்றருள்க' என வேண்ட, பெருமானாரும் திருமுழுக்காட்டும் நீரொடு குடத்தில் அது சேருமாறு செய்வித்துத் தமக்குத் திருமுழுக்காட்டக் கொணர்ந்த காவிரி நீருடன் அம்மாலையையும் அணிந்தருளித் தளர்ச்சியுற்ற சோழ அரசனுக்கு அருள்புரிந்த தன்மையையும் அப்பதிகத்துள் சிறப்பித்து அருளினார்.

குறிப்புரை: இப்பொருளமைந்த பாடல், தாரமாகிய பொன்னித் தண்டுறை ஆடி விழுத்துநீரில் நின்றடி போற்றி நின்மலா கொள்ளென ஆங்கே ஆரம் கொண்டஎம் ஆனைக் காவுடை ஆதியை நாளும் ஈரம் உள்ளவர் நாளும் எம்மையும் ஆளுடை யாரே. எனவரும் (தி.7 ப.75 பா.7) திருப்பாடலாகும். இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3230 சாற்றி யங்குத் தங்குநாள்
தயங்கும் பவளத் திருமேனி
நீற்றர் கோயில் எம்மருங்கும்
சென்று தாழ்ந்து நிறைவிருப்பால்
போற்றி யங்கு நின்றும்போய்ப்
பொருவி லன்பர் மருவியதொண்டு
ஆற்றும் பெருமைத் திருப்பாச்சில்
ஆச்சி ராமம் சென்றடைந்தார். 78

3231 சென்று திருக்கோ புரம்இறைஞ்சித்
தேவர் மலிந்த திருந்துமணி
முன்றில் வலங்கொண்டு உள்ளணைந்து
முதல்வர் முன்பு வீழ்ந்திறைஞ்சி
நன்று பெருகும் பொருட்காதல்
நயப்புப் பெருக நாதரெதிர்
நின்று பரவி நினைந்தபொருள்
அருளா தொழிய நேர்நின்று. 79

78.பொழிப்புரை: இப்பதிகத்தைப் பாடி அங்குத் தங்கியிருக்கும் நாள்களில், அதன் அருகிலுள்ள ஒளிவளர் பவளமேனியில் ஒளி நீறணிந்து விளங்கும் சிறப்பையுடைய சிவபெருமானின் கோயில்கள் பலவற்றிற்கும் சென்று வணங்கி, நிறைந்த விருப்பால் போற்றி, அங்கி ருந்து ஒப்பற்ற அன்பர்கள் அருகிலிருந்து இறைவற்குத் தொண்டு செய்யும் பெருமையுடைய திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் என்னும் பதிக்குச் சென்றடைந்தார்.

குறிப்புரை: கோயில் எம் மருங்கும் என்றது திருச்சிராப்பள்ளி, உறையூர், திருக்கற்குடி முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணி யார் (பெரிய. பு உரை). பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

79.பொழிப்புரை: சென்று திருக்கோபுரத்தை வணங்கித் தேவர்கள் பெருகக் கூடும் திருந்தியமணிகள்பதித்த கோயிலின் திருமுற்றத்தினை வலங்கொண்டு, உட்சென்று, முதல்வராய பெருமானின் திரு முன்பு வீழ்ந்து வணங்கி, பெரிதாகத் தம் உள்ளத்துப் பெருகும் பொருளின் விருப்புப் பெருகிட, அப்பொருளைப் பெற வேண்டிப் பெருமானின் திருமுன் நின்று வணங்கிட, இறைவர் தாம் நினைந்த பொருளை அருளாது ஒழிய, அவர் முன் நின்று,

80.பொழிப்புரை: அன்பு நீங்காத அச்சமுடன் பெருமானுக்கு உற்ற தோழமை

3232 அன்பு நீங்கா அச்சமுட னடுத்த
திருத்தோழமைப் பணியாற்
பொன்பெ றாத திருவுள்ளம்
புழுங்க அழுங்கிப் புறம்பொருபால்
முன்பு நின்ற திருத்தொண்டர்
முகப்பே முறைப்பா டுடையார்போல்
என்பு கரைந்து பிரானார்மற்
றிலையோ யென்ன வெடுக்கின்றார். 80

3233 நித்தமும் நீங்கா நிலைமையின் நீங்கி
நிலத்திடைப் புலங்கெழும் பிறப்பால்
உய்த்தகா ரணத்தை யுணர்ந்துநொந் தடிமை
யொருமையா மெழுமையு முணர்த்தி
எத்தனை யருளா தொழியினும் பிரானார்
இவரலா தில்லையோ யென்பார்
வைத்தனன் தனக்கே தலையுமென் னாவும்
எனவழுத் தினார்வழித் தொண்டர். 81

யினால், தாம் வேண்டிய பொன்னை விரும்பியவாறு பெறாத அவரது திருவுள்ளம், புழுங்கி, புறம்பாக நின்ற திருத்தொண் டர்களை முன்னிலைப் படுத்தி, அவர்களிடமே தமது முறைப்பாட்டைச் சொல்லிக் கொள்வார்போல, எலும்பும் கரைந்துருகப், 'பிரானார் மற்று இல்லையோ' என்று பாடத் தொடங்குவாராய்,

81.பொழிப்புரை: ஒருநாளும் திருக்கயிலாய மலையை விட்டு நீங்காத பேரின்ப நிலையினின்றும் நீங்குமாறு செய்து, இந்நிலவுல கத்தில் ஐம்புல இன்பங்களால் ஆரத் துய்த்தற்குரிய பிறப்பினைக் கொடுத்த காரணத்தை உணர்ந்து வருந்தி, அடிமைத் திறத்தில் இப்பிறப்பிலன்றி எழுமைக்கும் நான் அடிமை என்பதை விண்ணப் பித்து, எவ்வளவும் இவர் அருளா தொழிந்தாலும் இவரலாது பிரானார் எனக்கு இல்லை என நினைவு கூர்ந்து 'வைத்தனன் தனக்கே தலையும்என் நாவும்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர், வழிவழியாக அடிமை செய்துவரும் நம்பியாரூரர்.

குறிப்புரை: 'வைத்தனன் தனக்கே தலையும்என் நாவும்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் தக்கராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.14). 'ஒருமையே யல்லேன் எழுமையும் அடியேன் அடியவர்க் கடியனு மானேன்' எனப் பதினோராவது பாடலில் வரும் தொடரையும், பாடல்தொறும் 'இவரலா தில்லையோ பிரானார்' என

3234 இவ்வகை பரவித் திருக்கடைக் காப்பும்
ஏசின வல்லஎன் றிசைப்ப
மெய்வகை விரும்பு தம்பெரு மானார்
விழுநிதிக் குவையளித் தருள
மைவளர் கண்டர் கருணையே பரவி
வணங்கியப் பதியிடை வைகி
எவ்வகை மருங்கு மிறைவர்தம் பதிகள்
இறைஞ்சியங் கிருந்தனர் சில நாள். 82

வரும் தொடர்களையும் நினைந்து இவ்வரிய கருத்தினை இப் பாடலில் ஆசிரியர் அருளுவாராயினார். இறைவன்பால் பொன் வேண்ட, அவர் தாராது ஒழிந்த நிலையில் பாடியது என அருளற்குக் காரணம், நான்காவது பாடலில், ‘பரிந்து ஓர் பேச்சிலர் ஒன்றைத் தரவிலர் ஆகில்’ என்றும், ஒன்பதாவது பாடலில் ‘பிழைத்தது பொறுத்தொன்று ஈகிலராகில்’ என்றும் அருளுவனவேயாம். ‘இவரலாது இல்லையோ பிரானார்’ எனும் தொடர் மேலாக நோக்கின் வெகுளற் குறிப்புடையதாய் இருப்பினும், ‘ஒருமையே யல்லேன் எழுமையும் அடியேன் அடியவர்க் கடியனுமானேன்’ எனவும், ‘ஏசின வல்ல இகழ்ந்தன வல்ல’ எனவும் அருளும் நம்பியாரூரரின் திருவுள்ளக் கிடக்கையை ஆழ்ந்து கண்ட சேக்கிழார் பெருமான், இறைவன், அருளினும் அருளாதொழியினும், ‘இவரலாது பிரானார் எனக்கில்லை’ என்பதே அவர்தம் திருவுள்ளம் என மொழி மாற்றிப் பொருள் அமைவு காணச் செய்திருப்பது ஆழ எண்ணற் குரியதாம். வழிவழித் தொண்டர் என இவ்விடத்து அவரைக் குறிப் பதும் எண்ணற்குரியதாம். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

82.பொழிப்புரை: இவ்வாறு போற்றி, ‘ஏசின வல்ல’ என்று இசைத்த திருக்கடைக் காப்பையும் சேர்த்துப் பாட, உண்மை அன்பையே விரும்பியருளும் பெருமானும், பெரும் பொருள் குவையைக் கொடுத்து அருளலும், நஞ்சு வளரும் கழுத்தினையுடைய பெருமானின் திருக் கருணையையே போற்றித் தொழுது வணங்கி, அப்பதியின் இடத்துத் தங்கி, அவ்விடத்து அருகிலுள்ள இறைவர்தம் கோயில்கள் பலவற்றிற் கும் சென்று வணங்கி, மீளவும் வந்து சிலநாள்கள் அங்கு இருந்தனர்.

குறிப்புரை: எவ்வகை மருங்கும் உள்ள இறைவர்தம் பதிகளை வணங்கி என்றதற்கேற்ப அறியத்தகும் பதிகள் எவை எனத் தெரிந்தில.

83.பொழிப்புரை: அப்பதியினின்றும் நீங்கித் திருவருட் சார்பாய்ச் சென்று, பசுவினிடத்துப் பெறும் ஐந்து பொருள்களையும் விரும்பித் திருமுழுக்காடிடும் பெருமான் எழுந்தருளி இருக்கும் காவிரியின் இரு மருங்கிலுமுள்ள எல்லாப் பதிகளையும் வணங்கி, சிவபெருமான் உறைகின்ற திருப்பைஞ்ஞீலியை அடைந்து, அங்குப் பாம்பினை அணிந்த இறைவரின் கோயில் கோபுரத்தை

3235 அப்பதி நீங்கி யருளினாற் போகி
ஆவின்அஞ் சாடுவார் நீடும்
எப்பெயர்ப் பதியு மிருமருங் கிறைஞ்சி
இறைவர்பைஞ் ஞீலியை யெய்திப்
பைப்பணி யணிவார் கோபுர மிறைஞ்சிப்
பாங்கமர் புடைவலங் கொண்டு
துப்புறழ் வேணி யார்கழல் தொழுவார்
தோன்றுகங் காளரைக் கண்டார். 83

3236 கண்டவர் கண்கள் காதல்நீர் வெள்ளம்
பொழிதரக் கைகுவித் திறைஞ்சி
வண்டறை குழலார் மனங்கவர் பலிக்கு
வருந்திரு வடிவுகண் டவர்கள்
கொண்டதோர் மயலால் வினவுகூற் றாகக்
குலவுசொற் காருலா வியவென்று
அண்டர்நா யகரைப் பரவிஆ ரணிய
விடங்கராம் அருந்தமிழ் புனைந்தார். 84

வணங்கி, உட்புறமுள்ள திருச்சுற்றில் வலமாக வந்து, பவளம்போலும் செஞ்சடையைக் கொண்ட இறைவரைத் தொழுது, அவர் தமக்கு முன்னதாகத் தோன்றும் கங்காள வேடமுடைய பெருமானாரைக் கண்டார்.

குறிப்புரை: எப்பெயர்ப் பதியும் என்றது திருச்செந்துறை, திருவாலந்துறை, திருத்துடையூர், திருப்பராய்த்துறை முதலியனவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை).

84.பொழிப்புரை: கண்ட அளவில் அவர் கண்கள் காதலினால் நீர் வெள்ளம் பொழிந்திடக் கைகளைக் கூப்பி, வண்டுகள் பாடும் மலர்களைச் சூடிய பெண்களின் மனம் கவரும்படி அவர்பால் பிச்சை ஏற்கின்ற பெருமானாருடைய அவ்வடிவைக்கண்டு அவர்கள் அப் பெருமானாரிடம் கொண்டதொரு மயக்க மிகுதியால், வினாவிடும் கூற்றாக விளங்கும் சொற்களையுடைய 'காருலாவிய' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தால், தேவாதி தேவர்க்கெல்லாம் தலைவர் ஆன இறைவரைப் போற்றிப் பாடல்தொறும், 'ஆரணிய விடங்கராம் இவர்' என அமையும் அப்பதிகத்தைப் பாடி நிறைவு செய்தார்.

குறிப்புரை: இம்முதற் குறிப்புடைய பதிகம் கொல்லிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.36). ஆரணிய விடங்கர் – காட்டை இடமாகக் கொண்டு தாமே தோன்றிய திருவடிவை உடையவர். இத்தொடர் பாடல்தொறும் நின்று, பெருமானை விளிக்கும் தொடராக அமைந்துள்ளது.

3237 பரவியப் பதிகத் திருக்கடைக் காப்புச்
சாத்திமுன் பணிந்தருள் பெற்றுக்
கரவிலன் பர்கள்தங் கூட்டமுந் தொழுது
கலந்தினி திருந்துபோந் தருளி
விரவிய ஈங்கோய் மலைமுத லாக
விமலர்தம் பதிபல வணங்கிக்
குரவலர் சோலை யணிதிருப் பாண்டிக்
கொடுமுடி யணைந்தனர் கொங்கில். 85

3238 கொங்கினிற் பொன்னித் தென்கரைக் கறையூர்க்
கொடுமுடிக் கோயில் முன்குறுகிச்
சங்கவெண் குழையா ருழைவலஞ் செய்து
சார்ந்தடி யிணையினில் தாழ்ந்து
பொங்கிய வேட்கை பெருகிடத்தொழுது
புனிதர்பொன் மேனியை நோக்கி
இங்கிவர் தம்மை மறக்கவொண் ணாதென்
றெழுந்தமெய்க் குறிப்பினி லெடுப்ப. 86

85.பொழிப்புரை: அவ்வாறு போற்றியருளிய அப்பதிகத்திற்குத் திருக்கடைக் காப்பும் சாத்தித் திருமுன்பே பணிந்து, அருள்பெற்று, வஞ்சனையற்ற அன்பர்களது கூட்டத்தையும் முன்னாக வணங்கி அவர்களுடன் கலந்து இனிதிருந்து, அப்பால் சென்று, அருள் பொருந்திய திருஈங்கோய்மலை முதலாகப் பெருமானுடைய பதிகள் பலவும் பணிந்து, குரா மரங்கள் மலரும் சோலைகளையுடைய அழகில் சிறந்த கொங்கு நாட்டில் உள்ள திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி என்னும் கோயிலைச் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: ஈங்கோய் மலையிலிருந்து திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி வரையிலான பதிகள் பல உள. அவற்றுள் எட்டாம் நூற்றாண்டிற்கு முன் இருந்த கோயில்களை ஆய்ந்து அவற்றை ஈண்டுக் குறித்தல் தகும்.

86.பொழிப்புரை: கொங்குநாட்டில் காவிரியாற்றின் தென்கரையில் உள்ள கறையூரில் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி என்னும் கோயில் முன்னாகச் சென்று, சங்கினால் ஆய வெண்தோடணிந்த பெருமானது கோயிலை வலமாக வந்து, பெருமானைச் சார்ந்து, திருவடிகளை அன்பால் தாழ்ந்து வணங்கி, பொங்கிடும் வேட்கை பெருகிடத் தொழுது, புனிதனாய அம்மூர்த்தியின் பொன்மேனியை நோக்கி, இங்கு இவர்தம்மை மறக்க முடியாது என்று எழுந்த உண்மைக் குறிப்பால் திருப்பதிகம் பாடி எடுத்திட்டு,

87.பொழிப்புரை: 'தலைமை சான்ற பெருமானுடைய திருவடிகளை என் மனம் மறந்தாலும், அவருடைய நாமமாகிய ஐந்தெழுத்தினை எப்பொழுதும் எண்ணிய

3239 அண்ணலா ரடிகள் மறக்கினுநாம
அஞ்செழுத் தறியவெப் பொழுதும்
எண்ணிய நாவே யின்சுவை பெருக
இடையறா தியம்புமென் றிதனைத்
திண்ணிய வுணர்விற் கொள்பவர் மற்றுப்
பற்றிலேன் எனச்செழுந் தமிழால்
நண்ணிய அன்பிற் பிணிப்புற நவின்றார்
நமச்சிவா யத்திருப் பதிகம். 87

3240 உலகெ லாம்உய்ய உறுதியாம் பதிகம்
உரைத்துமெய் யுணர்வறா வொருமை
நிலவிய சிந்தை யுடன்திரு வருளால்
நீங்குவார் பாங்குநற் பதிகள்
பலவுமுன் பணிந்து பரமர்தாள் போற்றிப்
போந்துதண் பனிமலர்ப் படப்பைக்
குலவுமக் கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர்
குறுகினார் முறுகுமா தரவால். 88

என் நாவே இனிய சுவை பெருக இடை யறாது சொல்லிடும்' என்ற இதனைத் தமது திண்மையான உணர்வி னிற் கொள்பவர், 'மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி' என்று தொடங்கும் செழுமையாய தமிழால் பொருந்திய நமச்சிவாயப் பதிகத்தை அன்பினால் பெருமானாரைப் பற்றிய வாறு பாடி அருளினார்.

குறிப்புரை: 'மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி' என்று தொடங்கும் பதிகம் பழம்பஞ்சுரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.48). பாடல்தொறும், இறைவனே! நின்னை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே எனும் கருத்தால் நிறையும் தொடர் வருதலின், இப்பதிகத்தை நமச்சிவாயப் பதிகம் என்பர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

88.பொழிப்புரை: உலகெலாம் ஓதி உய்ய உறுதியாய அப்பதிகத்தைப் பாடியருளி, உண்மையாம் உணர்வினில் ஒருமைப்பாடு நிலவிய சிந்தையுடன், திருவருட் பேற்றினால் நிறைந்து, பெருமானது திரு முன்னின்றும் நீங்கிச் சென்றிடும் அவர், அத்திருக்கோயிலின் புறத்தாக உள்ள பல திருப்பதிகளுக்கும் சென்று பணிந்து, பெருமானுடைய திருவடிகளைப் போற்றி அப்பால் சென்று, குளிர்ந்த நல்ல மலர்கள் நெருங்கிச் செறிந்த மேல் கொங்கு நாட்டில் உள்ள காஞ்சிவாய்ப் பேரூர் என்னும் திருப்பதிக்குச் சென்று, மீதூர்ந்த அன்பின் எழுச்சி யோடு சேர்வுற்றார்.

குறிப்புரை: 'மீகொங்கில் அணி காஞ்சிவாய்' என்பது ஆரூரர் திருவாக்காகும். ஆதலின் ஆசிரியர் சேக்கிழாரும் 'மீகொங்கில்' எனும் தொடரை எடுத்தாளுவா ராயினர். காஞ்சி – ஆறு. இது பேரூருக்கு மேற்கே வெள்ளிமலைச் சாரலில் வன்னி மூலத்தில் தோன்றிப் பேரூர் வரும்வரைக் காஞ்சி நதி என அழைக்கப்

3241 அத்திருப் பதியை யணைந்துமுன் தம்மை
யாண்டவர் கோயிலுள் புகுந்து
மெய்த்தவர் சூழ வலங்கொண்டு திருமுன்
மேவுவார் தம்மெதிர் விளங்க
நித்தனார் தில்லை மன்றுள்நின் றாடல்
நீடிய கோலம்நேர் காட்டக்
கைத்தலங் குவித்துக் கண்களா னந்தக்
கலுழிநீர் பொழிதரக் கண்டார். 89

3242 காண்டலும் தொழுது வீழ்ந்துஉட னெழுந்து
கரையிலன் பென்பினை யுருக்கப்
பூண்டஐம் புலனிற் புலப்படா இன்பம்
புணர்ந்துமெய் யுணர்வினிற் பொங்கத்
தாண்டவம் புரியுந் தம்பிரா னாரைத்
தலைப்படக் கிடைத்தபின் சைவ
ஆண்டகை யாருக் கடுத்தஅந் நிலைமை
விளைவையார் அளவறிந் துரைப்பார். 90

பட்டு வருகிறது. பின் இவ்வாறு காவிரியில் கூடும் வரை நொய்யல் ஆறு என அழைப்பர்.மீகொங்கு – மேற்குப் பகுதியிலுள்ள கொங்கு. கொங்கு நாடானது, கீழ்க்கொங்கு, மேல் கொங்கு, வட கொங்கு என்னும் முப்பிரிவு களைஉடையது. பாங்கு நற்பதிகள் என்பன மேல்கொங்கு நாட்டிலும், காவிரிக் கரையிலுமாக உள்ள திருக்கோயில்களாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை). சிவன்மலை, சென்னிமலை, ஊதியூர்மலை, பெருந்தலையூர், குரக்குத்தளி முதலிய குன்றின் கண்ணுள்ள கோயில்களாகலாம் என்றும் அவர் கூறுவர்.

89.பொழிப்புரை: அக்காஞ்சிப் பேரூருக்குச் சென்று, தம்மை ஆட்கொண்டருளிய பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயிலை அணைந்து, உண்மை நிறைந்த அடியவர் கூட்டம் சூழ்ந்திட, வலங் கொண்டு, இறைவனின் திருமுன்பு சென்றிடும் அவர், தம் முன்னி லையில், விளக்கமுற என்றும் நிலைபெற்ற பொருளாய இறைவன், தில்லையில் நின்று ஆடிடும் நீடிய கோலத்தை நேராகக் காட்டியருளத் தம் கைகளை உச்சி மீது குவித்துக் கண்களினின்றும் பெருகி வரும் நீர் சொரிந்திடக் கண்டருளினார்.

குறிப்புரை: பேரூர் முற்காலத்தே பெரிய நகராக விள்ங்கியதாதலை இதனால் அறியலாம். மேலைச் சிதம்பரம், ஆதிபுரி, பிறவாநெறி என அழைக்கப் பெற்றமை கொண்டு, இது புண்ணியப் பதியாதலையும் அறியலாம். பெருமானின் தில்லைக் காட்சியை இங்குக் கண்டதாகச் சேக்கிழார் கூறுகின்றார். தில்லையில் சுந்தரர் தாம் வழிபட்ட பொழுது பேரூரர் பெருமாணைப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தே பெற்றாமன்றே" (தி.7 ப.90 பா.10)

3243 அந்நிலை நிகழ்ந்த ஆரருள் பெற்ற
அன்பனார் இன்பவெள் ளத்து
மன்னிய பாடல் மகிழ்ந்துடன் பரவி
வளம்பதி யதனிடை மருவிப்
பொன்மணி மன்றுள் எடுத்தசே வடியார்
புரிநடங் கும்பிடப் பெற்றால்
என்னினிப் புறம்போய் எய்துவ தென்று
மீண்டெழுந் தருளுதற் கெழுவார். 91

3244 ஆயிடை நீங்கி அருளினால் செல்வார்
அருவரைச் சுரங்களும் பிறவும்
பாயுநீர் நதியும் பலபல கடந்து
பரமர்தம் பதிபல பணிந்து
மேயவண் தமிழால் விருப்பொடும் பரவி
வெஞ்சமாக் கூடலும் பணிந்து
சேயிடை கழியப் போந்துவந் தடைந்தார்
தென்திசைக் கற்குடி மலையில். 92

எனச் சுந்தரர் கூறுகின்றார் 'ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க' (தி.8 ப.4 வரி.43) எனவரும் திருவாக்கை நினைவு கூர்க.

90.பொழிப்புரை: காண்டலும் தொழுது வீழ்ந்து, உடன் எழுந்து, கரையிலாது எழும் அன்பு என்பினையும் உருக்கிடத் தம்மிடத்துக் கொண்ட ஐம்புலன்களுக்கும் புலப்படாத இன்பத்தை அடைந்து, அவ்வின்பம் உண்மை உணர்வில் பொங்கிடக் கூத்தியற்றுதலில் வல்ல பெருமானைத் தலைப்படுமாறு கிடைத்தபின், சைவ ஆண்டகையராய நம்பிகளுக்கு, அடுத்து நேர்ந்த அவ்வருட் பேற்றின் நிலையை ஆர்அளவறிந்து உரைப்பார்கள் ? எவருமிலர் என்பதாம்.

91.பொழிப்புரை: அவ்வாறாக நிகழ்ந்த பேரருளைப் பெற்ற அன்பராகிய நம்பிகள், தம் இன்ப வெள்ளத்துள் மலர்ந்த பாடலை மகிழ்ந்து உடன் போற்றி, வளம் நிறைந்த அப்பதியிடைப் பொருந்தி, பொன் மணியாலாய அடைதற்கரிய சபையில் எடுத்து நின்றாடிய திருவடிகளைக் கும்பிடப் பெற்றால், இனிப் புறம்பு சென்று போற்றுவது என் ? (ஏதும் இன்று) எனும் கருத்துடன் அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளிச் செல்வதற்கு முற்படுவாராகி,

குறிப்புரை: இப்பதிகம் கிடைத்திலது.

92.பொழிப்புரை: அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கிப் பெருமானாரின் அருளைப் பெற்றுச் சென்றிடும் நம்பிகள், அரிய மலைச் சுரங்களையும், பிற நிலப்பகுதிகளையும், நீருடைய ஆறுகளையும் கடந்து, இடைப்பட்ட பெருமானுடைய பதிகள் பலவும் பணிந்து, பொருந்திய வளம் மிக்க தமிழால் விருப்புடன் போற்றித் திரு

3245 வீடு தரும்இக் கற்குடியில்
விழுமி யாரைப் பணிந்திறைஞ்சி
நீடு விருப்பில் திருப்பதிகம்
நிறைந்த சிந்தை யுடன்பாடிப்
பாடும் விருப்பில் தொண்டருடன்
பதிகள் பலவும் அணைந்திறைஞ்சித்
தேடு மிருவர் காண்பரியார்
திருவா றைமேற் றளிசென்றார். 93

3246 செம்பொன் மேருச் சிலைவளைத்த
சிவனார் ஆறை மேற்றளியில்
நம்பர் பாதம் பணிந்திறைஞ்சி
நாளு மகிழ்வார்க் கருள்கூட
உம்பர் போற்றுந் தானங்கள்
பலவும் பணிந்து போந்தணைவார்
இம்பர் வாழ இன்னம்பர்
நகரைச் சேர வெய்தினார். 94

வெஞ்சமாக் கூடலையும் வணங்கி, நெடுந்தொலைவு கடந்து, தென்திசையில் உள்ள திருக்கற்குடி மலைக்கு வந்தார்.

குறிப்புரை: நதிகள் பல கடந்து என்றது, அமராவதி, நன்காஞ்சி, சிற்றாறு, குழகனாறு முதலாயினவாகலாம் என்றும், பதிகள் பல என்றது மூலனூர், தென்னிலை, கருவூர் முதலியனவாகலாம் என்றும் கருதுவர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை). திருவெஞ்சமாக்கூடலில் அருளிய பதிகம், 'எறிக்கும்' (தி.7 ப.42) எனத்தொடங்கும் கொல்லிக் கௌவாணப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

93.பொழிப்புரை: வீடுபேற்றை வழங்கிடும் இக்கற்குடிமலையில், நினைத்தற்கரிய மிகு இனிமையுடைய பெருமானைப் பணிந்து, போற்றி, மீதூர்ந்த விருப்பில், நிறைந்த சிந்தையுடன் திருப்பதிகம் பாடி யருளி, மேலும் பெருமானாரைப் பாடும் விருப்பில், அடியார்களுடன் பல பதிகளும் சென்று வணங்கி, தேடிநின்ற அயன், திருமால் ஆகிய இருவருக்கும் காண்டற்கரிய கடவுளின் திருஆறைமேற்றளி என்னும் திருப்பதிக்குச் சென்றார்.

குறிப்புரை: திருக்கற்குடியில் அருளிய பதிகம் 'விடையார்' எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும் (தி.7 ப.27).

94.பொழிப்புரை: சிவந்த பொன்னான மேருமலையை வில்லாக வளைத்த சிவபெருமான் உறையும் திருஆறைமேற்றளி என்னும் பதியில் பெருமானுடைய திருவடிகளைப் பணிந்து வணங்கி, நாளும் மகிழ்கின்ற நம்பிகளுக்குத்

3247 ஏரின் மருவும் இன்னம்பர்
மகிழ்ந்த ஈசர் கழல்வணங்கி
ஆரு மன்பிற் பணிந்தேத்தி
ஆரா அருளால் அங்கமர்வார்
போரின் மலியுங் கரியுரித்தார்
மருவும் புறம்ப யம்போற்றச்
சேரும் உள்ளம் மிக்கெழமெய்ப்
பதிகம் பாடிச் செல்கின்றார். 95

3248 அங்க மோதியோ ராறை மேற்றளி
யென்றெ டுத்தமர் காதலில்
பொங்கு செந்தமி ழால்வி ரும்பு
புறம்ப யந்தொழப் போதும்என்
றெங்கும் மன்னிய இன்னி சைப்பதி
கம்பு னைந்துட னெய்தினார்
திங்கள் சூடிய செல்வர் மேவு
திருப்பு றம்பயஞ் சேரவே. 96

திருவருள் கூடிட, அப்பாலும் சென்று தேவர்கள் போற்றும் கோயில்கள் பலவும் சென்று பணிந்து வருவார், இவ்வுலகு வாழத் திருஇன்னம்பர் என்னும் நகரைச் சென்றடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருஆறை மேற்றளியில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. பதிகள் பலவும் என்பன திருச்சத்திமுற்றம், திருப்பட்டீச்சுரம், திருப்பழையாறை, பழையாறைவடதளி, திருவலஞ்சுழி முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை).

95.பொழிப்புரை: அழகு பொருந்திய திருஇன்னம்பரில் மகிழ்ந்தருளி இருக்கும் இறைவனின் திருவடிகளைப் பணிந்து, உள்ளம் நிறையும் அன்பினால் போற்றி செய்து, தெவிட்டாத அருளின் பெருக்கால் இன்புற்று, அங்கு அமர்ந்தருளும் நம்பிகள், போர்த்தொழிலில் மிகு விருப்பங்கொண்டு திரியும் கயாசுரன் என்னும் யானையை உரித்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருப்புறம்பயம் என்னும் திருப் பதிக்கும் சென்று, போற்றுதற்குப் பொருந்திய உள்ளம் மிகவும் வேட்கை எய்த, அங்குச் செல்பவர், செல்லும்போது திருப்பதிகம் பாடியவாறே செல்வாராய்,

96.பொழிப்புரை: ‘அங்கம் ஓதி ஓர் ஆறை மேற்றளி’ எனத் தொடங் கிப் பெருமானிடம் பொருந்திய காதலால் பொங்கி எழும் செந்தமிழால், தாம் விரும்பிய ‘புறம்பயம் தொழப்போதும்’ என்று, எங்கும் பரவிய இன்னிசையுடைய தேவாரப் பதிகத்தைப் பாடிக் கொண்டு, திங்களைச் சூடிய இறைவர் வீற்றிருந்தருளும் திருப்புறம் பயம் என்னும் பதிக்குச் சென்றார்.

3249 அப்ப திக்கண் அமர்ந்த தொண்டரும்
அன்று வெண்ணெய்நல் லூரினில்
ஒப்ப ருந்தனி வேதி யன்பழ
வோலை காட்டிநின் றாண்டவர்
இப்ப திக்கண்வந் தெய்த என்ன
தவங்கள் என்றெதிர் கொள்ளவே
முப்பு ரங்கள் எரித்த சேவகர்
கோயில் வாயிலில் முன்னினார். 97

3250 நீடு கோபுர முன்பி றைஞ்சி
நிலாவு தொண்டரொ டுள்ளணைந்து
ஆடன் மேவிய வண்ண லாரடி
போற்றி யஞ்சலி கோலிநின்று
ஏடு லாமலர் தூவி எட்டினொ
டைந்து மாகும் உறுப்பினாற்
பீடு நீடு நிலத்தின் மேற்பெரு
கப்ப ணிந்து வணங்கினார். 98

குறிப்புரை: இத்தொடக்கமுடைய பதிகம் கொல்லிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.35). இப்பதிகத்தின் முதற் பாடலில் வரும் ‘அங்கம் ஓதி ஓர் ஆறை மேற்றளி நின்றும் போந்து வந்து இன்னம்பர்த், தங்கினோமையும் இன்னதென்றிலர் ஈசனார் எழுநெஞ்சம்’ எனவரும் பகுதி, நம்பிகள் தொடர்ந்து போந்தருளும் திருப்பதிச் (துல யாத்திரை) செலவினை அறியவும் வாயிலாயுள்ளது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

97.பொழிப்புரை: அத்திருப்பதிக்கண் வாழும் தொண்டர்களும், இவர்தம் வருகையறிந்து, அன்று திருவெண்ணெய்நல்லூரில் ஒப்பற்ற சிறந்த அந்தணனாய் வந்து பழமையான ஓலை ஒன்றினைக் காட்டி ஆண்டு கொண்டருளப் பெற்ற பேரருளாளராய நம்பிகள், இத்திருப்பதிக்கு வந்து சேர்ந்திட, ‘என்ன தவங்கள் நாம் செய்தனம்’ எனப் போற்றிச் சென்று, அவரை எதிர்கொண்டிட, அவர்களுடன் கூடி முப்புரங்களையும் எரிசெய்த சிவபெருமான் அமர்ந்தருளும் அக்கோயிலின் திருவாயிலைச் சென்று சேர்ந்தார்.

98.பொழிப்புரை: நீண்ட கோபுரத்தின் முன்பாக வணங்கித், தம்முடன் கூடிய அடியாருடன் உட்சென்று, அங்கு உலகெலாம் உய்ய நடமாடும் பெருமானின் திருவடிகளையும் வணங்கிக் கைகள் கூப்பி நின்று, மணம் கமழும் இதழ்கள் விரிந்த மலர்களைத் தூவி, உறுப்புக்கள் எட்டுடனும் ஐந்துடனுமாய பெருமை நீடிய நிலமிசைப் பொருந்திய வணக்கங்களைச் செய்தார்.

3251 அங்கு நீடருள் பெற்றுஉள் ஆர்வம்
மிகப்பொ ழிந்தெழு மன்பினால்
பொங்கு நாண்மலர்ப் பாத முன்பணிந்
தேத்தி மீண்டு புறத்தணைந்
தெங்கு மாகி நிறைந்து நின்றவர்
தாம கிழ்ந்த விடங்களில்
தங்கு கோல மிறைஞ்சு வாரருள்
தாவி லன்பரோ டெய்தினார். 99

3252 வம்புநீ டலங்கல் மார்பின்
வன்றொண்டர் வன்னி கொன்றை
தும்பைவெள் ளடம்பு திங்க
டுயநீ ரணிந்த சென்னித்
தம்பிரா னமர்ந்த தானம்
பலபல சார்ந்து தாழ்ந்து
கொம்பனா ராடல் நீடு
கூடலை யாற்றூர் சார. 100

99.பொழிப்புரை: அங்கு இறைவனின் பேரருளைப் பெற்று, உள்ளத்தில் ஆர்வம் மிகப் பொழிந்து எழுகின்ற அன்பினால் பொங்கி மலர்ந்திடும் பூப்போன்ற அழகிய திருவடிகளை முன்பாகப் பணிந்து போற்றி, மீண்டு வெளியே வந்து, எங்குமாகி நிறைந்து விளங்குகின்ற பெருமான் மகிழ்ந்து உறைகின்ற கோயில்களில் ஆங்காங்கு அவர் கொண்டிருக்கும் திருக்கோலங்களைக் கண்டு பணிவாராகிய நம்பிகள், அருள் நிறைந்த குறைவில்லாத அன்பர்களுடன் சென்றார்.

குறிப்புரை: திருப்புறம்பயத்தில் பெருமான் முன்பு நின்று போற்றிய பதிகம் கிடைத்திலது.

100.பொழிப்புரை: நறுமணம் மிக்க மாலை அணிந்த மார்பினை உடைய ஆரூரர், வன்னி, கொன்றை, தும்பை, வெள்ளெருக்கு, இளம் பிறை, தூய கங்கைநீர் ஆகியவற்றை அணிந்த சடையையுடைய சிவ பெருமான் இருந்தருளும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிப் பூங்கொடியின் வனப்புடைய பெண்கள் ஆடல் மிகுந்த கூடலை ஆற்றூரை அணுக,

குறிப்புரை: தானம் பல பல என்பன, கோவந்த புத்தூர், பழுவூர், கடம்பூர்கரக் கோயில், கடம்பை இளங்கோயில் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவி மணியார்

3253 செப்பரும் பதியிற் சேரார்
திருமுது குன்றை நோக்கி
ஒப்பரும் புகழார் செல்லும்
ஒருவழி யுமையா ளோடும்
மெய்ப்பரம் பொருளா யுள்ளார்
வேதிய ராகி நின்றார்
முப்புரி நூலுந் தாங்கி
நம்பியா ரூரர் முன்பு. 101

3254 நின்றவர் தம்மை நோக்கி
நெகிழ்ந்தசிந் தையராய்த் தாழ்வார்
இன்றியாம் முதுகுன் றெய்த
வழியெமக் கியம்பும் என்னக்
குன்றவில் லாளி யாரும்
கூடலை யாற்றூர் ஏறச்
சென்றதிவ் வழிதானென்று
செல்வழித் துணையாய்ச் செல்ல. 102

3255 கண்டவர் கைகள் கூப்பித்
தொழுதுபின் தொடர்வார்க் காணார்
வண்டலர் கொன்றை யாரை
வடிவுடை மழுவென் றேத்தி
அண்டர்தம் பெருமான் போந்த
அதிசயம் அறியே னென்று
கொண்டெழு விருப்பி னோடும்
கூடலை யாற்றூர் புக்கார். 103

101.பொழிப்புரை: ஆயினும், ஒப்பற்ற புகழுடைய சுந்தரர் பெருமான் சொலற்கரிய பெருமையுடைய திருக்கூடலையாற்றூருக்குச் சேராதவ ராய்த் திருமுதுகுன்றை நோக்கிச் செல்லலும், அவ்வழியில் உமையம்மையாரோடு வீற்றிருந்தருளும் உண்மையான மேலான பொருளாக விளங்கும் சிவபெருமான், ஓர் அந்தணர் வடிவு கொண்டு, முப்புரி நூல் அணிந்து அவர் முன்பு நின்றார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

102.பொழிப்புரை: அவ்வழியில் நின்ற அந்தணர் பெருமானை, நம்பிகள் நோக்கி, நெகிழ்ந்த சிந்தை உடையவராகித் தாழ்ந்து வணங்கி, ‘இன்று யாம் திருமுது குன்றத்தைச் சேர்தற்குரிய வழியைச் சொல்லும்’ என்னலும், அதுபொழுது மேரு மலையை வில்லாக உடைய சிவபெருமான் அவரை நோக்கிக் ‘கூடலையாற்றூரை அடைதற்குரிய வழி இதுவாகும்’ என்று கூறியருளித் தாமும் அவருக்கு வழித்துணையாகச் சென்றிடலும்,

3256 கூடலை யாற்றூர் மேவும்
கொன்றைவார் சடையி னார்தம்
பீடுயர் கோயில் புக்குப்
பெருகிய ஆர்வம் பொங்க
ஆடுகப் பொதுவி லாடும்
அறைகழல் வணங்கிப் போற்றி
நீடருள் பெற்றுப் போந்து
திருமுது குன்றி னேர்ந்தார். 104

3257 தடநிலைக் கோபு ரத்தைத்
தாழ்ந்துமுன் னிறைஞ்சிக் கோயில்
புடைவலங் கொண்டு புக்குப்
போற்றினர் தொழுது வீழ்ந்து
நடநவில் வாரை நஞ்சி
யிடை எனுஞ் செஞ்சொன் மாலைத்
தொடைநிகழ் பதிகம் பாடித்
தொழுதுகை சுமந்து நின்று. 105

103.பொழிப்புரை: அந்தணனாய எம்பிரான் வழித்துணையாக முன் போகக் கண்டு, கைகள் கூப்பித் தொழுது, பின்னாகச் செல்பவர், முன்போன அந்தணணாரைக் காணாதவராகி, வண்டுகள் மொய்க்க இதழ் விரிந்து விளங்கும் மலர் சூடிய சிவபெருமானை உடன் நினைந்து தொழுது, 'வடிவுடை மழு' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடிப் போற்றித் தேவர்கள் தலைவனாம் சிவபெருமானார் 'இவ்வழிப் போந்த அதிசயம் அறியேன் யான் ' என அப்பதிகத்து மொழிந்து, எம்பிரான் மீது கொண்டெழுகின்ற பெருவிருப்பத்துடன் திருக்கூடலையாற்றூருக்குச் சென்றருளினார்.

குறிப்புரை: 'வடிவுடை மழு' எனத் தொடங்கும் பதிகம் புறநீர்மைப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.85). 'இவ்வழி போந்த அதிசயம் அறியேனே' எனப் பாடல் தோறும் வரும் நிறைவுத் தொடர் ஆசிரியர் சேக்கிழார் அருளும் இவ்வரலாற்றிற்கு அரணாய் அமைந்துள்ளமை அறியத்தக்கது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

104.பொழிப்புரை: அத்திருநகரில் வீற்றிருந்தருளும், கொன்றை மலர் சூடிய சடையையுடைய, பெருமானது பெருமை மிகுந்த கோயிலினுள் புகுந்து, உள்ளத்துப் பெருகிய ஆர்வம் பொங்கிட, பொன்னாலாய திருச்சபையில் திருக்கூத்தியற்றும் பெருமானின் வீரக்கழலை யணிந்த திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றிப் பேரருள் பெற்றுப் பின் திருமுதுகுன்றத்தைச் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: திருமுன்பு நின்று அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

105.பொழிப்புரை: பெருகிய நிலைகளையுடைய கோபுரத்தை முன் வணங்கிக்

3258 நாதர்பாற் பொருள் தாம் வேண்டி
நண்ணிய வண்ண மெல்லாம்
கோதறு மனத்துட் கொண்ட
குறிப்பொடும் பரவும் போது
தாதவிழ் கொன்றை வேய்ந்தார்
தரஅருள் பெறுவார் சைவ
வேதியர் தலைவர் மீண்டும்
மெய்யில்வெண் பொடியும் பாட. 106

3259 பனிமதிச் சடையார் தாமும்
பன்னிரண் டாயி ரம்பொன்
நனியருள் கொடுக்கு மாற்றால்
நல்கிட உடைய நம்பி
தனிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத்
தாழ்ந்தெழுந் தருகு சென்று
கனிவிட மிடற்றி னார்முன்
பின்னொன்று கழற லுற்றார். 107

கோயிலைச் சூழ வலம் வந்து புகுந்து, எஞ்ஞான்றும்மாறாது கூத்தியற்றிவரும் பெருமானைக் கண்ட அளவிலேயே கை தொழுது வீழ்ந்து, 'நஞ்சியிடை' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடித் தொழுது, தலைமேல் கூப்பிய கையராய் நின்று,

குறிப்புரை: 'நஞ்சியிடை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் கொல்லிக் கௌவாணப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.43).

106.பொழிப்புரை: குற்றமற்ற தம் மனத்தில், தம் தலைவர்பால் பொருள் வேண்டி வந்த குறிப்போடும் வணங்கும் பொழுது, இதழ்கள் விரிந்த கொன்றை மலரைச் சூடிய பெருமான் பொருள் தர, அருள் பெறுவாராய நம்பிகள், மீண்டும் திருமுதுகுன்றத்து இறைவரை 'மெய்யில் வெண்பொடி' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடிடலும்,

குறிப்புரை: 'மெய்யை முற்றப் பொடிபூசி' (தி.7 ப.63) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். பாடலில் வரும் சொற்கிடக்கையைச் சிறிது மாற்றி, மெய்யில் வெண்பொடியும் பாட என்றருளினார்.

107.பொழிப்புரை: குளிர்ந்த பிறையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானும் அவருக்குப் பன்னிரண்டாயிரம் பொன்னினை மிகவும் அருள் செய்யும் வகையில் கொடுத்திடலும், ஆளுடைய நம்பிகளுக்குத் தனித்துத் தமது உள்ளத்து எழும் மகிழ்ச்சி பொங்கிட, பெருமானைத் தாழ்ந்து வணங்கி, எழுந்து, அருகாகச் சென்று, கனிந்த நஞ்சை உண்டருளிய கழுத்தினை உடைய பெருமான் திருமுன்பு நின்று, மேலும் விண்ணப்பிப்பாராய்,

108.பொழிப்புரை: பெருமான் எனக்குத் தந்தருளிய இப்பொன்எல்லாம், திருவாரூரில் உள்ளார் கண்டு மருட்சியுறவும், அதிசயித் திடும்படியாகவும் அங்கு

3260 அருளும்இக் கனக மெல்லாம்
அடியனேற் காரு ருள்ளோர்
மருளுற வியப்ப அங்கே
வரப்பெற வேண்டு மென்னத்
தெருளுற வெழுந்த வாக்கால்
செழுமணி முத்தாற் றிட்டிப்
பொருளினை முழுதும் ஆரூர்க்
குளத்திற்போய்க் கொள்க வென்றார். 108

3261 என்றுதம் பிரானார் நல்கும்
இன்னருள் பெற்ற பின்னர்
வன்றொண்டர் மச்சம் வெட்டிக்
கைக்கொண்டு மணிமுத் தாற்றில்
பொன்றிரள் எடுத்து நீருள்
புகவிட்டுப் போது கின்றார்
அன்றெனை வலிந்தாட் கொண்ட
அருளிதில் அறிவே னென்று. 109

3262 மேவிய காதல் தொண்டு
விரவுமெய் விருத்தி பெற்றார்
ஆவியின் விருத்தி யான
அந்தணர் புலியூர் மன்றில்
காவியங் கண்டர் கூத்துக்
கண்டுகும் பிடுவன் என்று
வாவிசூழ் தில்லை மூதூர்
வழிக்கொள்வான் வணங்கிப் போந்தார். 110

வரும்படி செய்தல் வேண்டுமென்று வேண்டி டலும், அதுபொழுது அவர் தெளிவு கொள்ளும்படி, வானில் எழுந்த திருவாக்கால், 'ஆரூரனே! செழுமையான மணிமுத்தாற்றில் இட்டு, இப்பொருளை எல்லாம் திருவாரூர்க் குளத்தில் போய்ப் பெற்றுக் கொள்வாய்!' என்றருளினார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

109.பொழிப்புரை: தம் பெருமானார் அருளிய வானொலியைக் கேட்ட பின்னர், வன்றொண்டராய நம்பிகள், அப்பொன்னின் அடை யாளம் தெரிதற்காக ஒரு துண்டினை வெட்டி, அதனைக் கையிற் கொண்டு, ஏனைய பொன்னின் திரளை அழகிய மணிமுத்தாற்றில் சேருமாறு விடுத்துத் திருவாரூர் நோக்கிப் போகின்றவர், 'அன்று எனைத் தாமே வலிய வந்து ஆட்கொண்டருளிய இறைவனின் திரு வருளை, இச்செயலில் மீளவும் அறிவேன்' என்று,

110.பொழிப்புரை: பெருமானிடத்துப் பொருந்திய பெருவிருப்பால் தொண்டு

3263 மாடுள பதிகள் சென்று
வணங்கிப்போய் மங்கை பாகர்
நீடிய கடம்பூர் போற்றி
நிறைந்தஆ னந்தக் கூத்தர்
ஆடிய தில்லை மூதூர்
அணைந்தணி வாயில் புக்குச்
சேடுயர் மாட மன்னுஞ்
செழுந்திரு வீதி சார்ந்தார். 111

3264 பொற்றிரு வீதி தாழ்ந்து
புண்ணிய விளைவாய் ஓங்கும்
நற்றிரு வாயில் நண்ணி
நறைமலி யலங்கல் மார்பர்
மற்றதன் முன்பு மண்மேல்
வணங்கியுட் புகுந்து பைம்பொன்
சுற்றுமா ளிகைசூழ் வந்து
தொழுதுகை தலைமேற் கொள்வார். 112

செய்து, உடற்கு வளர்ச்சி தரும் பொன்னைப் பெற்றவர், உயிர்க்கு வளர்ச்சி தரும் (நிலையான இன்பம்) அந்தணர்கள் போற் றும், புலியூரெனும் தில்லைப்பகுதியின் கண்ணுள்ள கனகசபையில் நீல கண்டப் பெருமானின் திருக்கூத்தைக் கண்டு கும்பிடுவன் என்று கருதி, குளங்கள் சூழ்ந்த தில்லை என்னும் ஊரை நோக்கிச் செல்லும் நோக்கத்தில், திருமுதுகுன்றப் பெருமானை வணங்கிப் போயினார்.

111.பொழிப்புரை: செல்லும் வழியில் இடைப்பட்ட பதிகள் பலவும் வணங்கிச் சென்று, உமையொரு கூறராய சிவபெருமான் வீற்றிருக் கும் திருக்கடம்பூரை அடைந்து, பெருமானைப் போற்றி, உள்ளம் நிறைந்த பெருமகிழ்வை வழங்கி அருளும் கூத்துடைய பெருமான் ஆடி அருளும் தில்லை என்னும் மூதூரை (பழைய நகரை) அணைந்து, அழகிய திருவாயிலின் ஊடாக உட்புகுந்து, மிகவும் உயர்ந்த மாடங்கள் விளங்கும் செழுமையான திருவீதியைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: மாடுள பதிகள் என்பன, திருமுதுகுன்றத்திற்கும், திருத்தில்லைக்கும் இடையிலுள்ள பதிகளாய திருஎருக்கத்தம்புலியூர் தலாயினவாகலாம். கடம்பூரில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

3265 ஆடிய திருமுன் பான
அம்பொனின் கோபு ரத்தின்
ஊடுபுக் கிறைஞ்சி ஓங்கும்
ஒளிவளர் கனக மன்றில்
நாடகச் செய்ய தாளை
நண்ணுற வுண்ணி றைந்து
நீடும்ஆ னந்த வெள்ளக்
கண்கள்நீர் நிரந்து பாய. 113

3266 பரவுவாய் குளறிக் காதல்
படிதிருப் படியைத் தாழ்ந்து
விரவுமெய் அங்கம் ஐந்தும்
எட்டினும் வணங்கி வேட்கை
உரனுறு திருக்கூத் துள்ளம்
ஆர்தரப் பெருகி நெஞ்சில்
கரவிலா தவரைக் கண்ட
நிறைவுதங் கருத்திற் கொள்ள. 114

112.பொழிப்புரை: பொலிவு மிக்க அவ்வீதியைத் தாழ்ந்து வணங்கி, புண்ணியத்தின் விளைவாய் ஓங்கிய நல்ல திருவுடைய கோயிலின் வாயிலை அடைந்து, மணம் நிறைந்த மாலையைச் சூடும் மார்புடைய நம்பிகள், மற்று அத்திருவாயிலின் முன்பாக மண்மேல் விழுந்து வணங்கி, உட்புகுந்து, பசிய பொன்னால் அமைந்த திருச்சுற்றுத் திருமாளிகைகளையும் வலமாகச் சூழ்ந்து, உச்சிக் கூப்பிய கையினராய்,

113.பொழிப்புரை: தில்லைக் கூத்தியற்றும் பெருமானின் திருமுன்பாக விளங்கும் அழகிய பொற் கோபுரத்தின் ஊடாக உள்புகுந்து வணங்கி, ஒளி ஓங்கி வளரும் பொற்பொதுவில் நடனமாடும் பெருமானுடைய செவ்விய திருவடிகளை அணுக வந்தடைய, உள்ளத்து நிறைந்து நீடஓங்கும் ஆனந்த வெள்ளமாக, கண்கள் நீரினை இடையறாது வெளிப்படுத்த,

114.பொழிப்புரை: போற்ற எடுத்திடும் வாய் குளறிப், பெருமான் இடத்துக் காதல் பெருக உள்ள திருக்களிற்றுப்படியைத் தாழ்ந்து, பொருந்திய வகையால் உடலின் ஐந்து உறுப்புகளும் எட்டு உறுப்புகளுமாக நிலமிசைப் பொருந்த வணங்கி, உயிர்கள் எல்லாம் உய்தற்குரிய வலிமை மிகுந்த திருக்கூத்து, உள்ளத்துப் பெருகிய இன்பத்தை விடாத தமது உள்ளத்தே, வஞ்சியாது நீள நிறைந்து நிற்கும் பேரொ ளியைக் கண்டு கொண்ட நிறைவு தம் மனத்தில் பெருக்கெடுப்ப,

3267 மடித்தாடும் அடிமைக்கண் என்றெடுத்து
மன்னுயிர்கட் கருளு மாற்றால்
அடுத்தாற்று நன்னெறிக்கண் நின்றார்கள்
வழுவிநர கணையா வண்ணம்
தடுப்பானைப் பேரூரிற் கண்டநிலை
சிறப்பித்துத் தனிக்கூத் தென்றும்
நடிப்பானை நாம்மனமே பெற்றவா
றெனுங்களிப்பால் நயந்து பாடி. 115

3268 மீளாத அருள்பெற்றுப் புறம்போந்து
திருவீதி மேவித் தாழ்ந்தே
ஆளான வன்றொண்டர் அந்தணர்கள்
தாம்போற்ற அமர்ந்து வைகி
மாளாத பேரன்பால் பொற்பதியை
வணங்கிப்போய் மறலி வீழத்
தாளாண்மை கொண்டவர்தங் கருப்பறிய
லூர்வணங்கிச் சென்று சார்ந்தார். 116

115.பொழிப்புரை: ‘மடித்தாடும் அடிமைக் கண்’ எனத் தொடங்கி, நிலைபெற்ற உயிர்கட்கு அருள் புரிந்திடும் அத்தகவால், அடுத்துச் செய்திடும் நல்ல நெறியில் ஒழுகி நிற்பார்கள், தவறியும் இயமன் கைப்பட்டு நரகத்துச் சேராதவாறு தடுக்கின்ற பெருமானைத் திருக் காஞ்சிவாய்ப்பேரூரில் கண்ட திருக்கூத்தைச் சிறப்பித்து, ஒப்பற்ற அத் திருக்கூத்தை என்றும் செய்தருள்பவனை, ‘மனமே! நான் பெற்ற பேறு தான் என்னே !’ என்று மிக நயப்புடன் பாடியருளி,

குறிப்புரை: *மடித்தாடும் அடிமைக்கண் அன்றியே மனனேநீ வாழுநாளுந்*
தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கிலிடும்போது
தடுத்தாட்கொள்வான் கடுத்தாடுங் கரதலத்தில் தமருகமும்
எரிஅகலும் கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடிப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்து எம்பெருமானைப்
பெற்றா மன்றே. (தி.7 ப.90 பா.1)

என்பது இப்பதிகத்து வரும் முதற் பாடலாகும். இப்பதிகம் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்ததாம் (தி.7 ப.90). ‘தருமனார் தமர் செக்கில் இடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்’ எனும் பகுதிக்கு வரும் விளக்கமே, ‘நன்னெறிக்கண் நின்றவர்கள்

3269 கூற்றுதைத்தார் திருக்கொகுடிக் கோயில் நண்ணிக்
கோபுரத்தைத் தொழுதுபுகுந் தன்பர் சூழ
ஏற்றபெருங் காதலினால் இறைஞ்சி யேத்தி
எல்லையிலாப் பெருமகிழ்ச்சி மனத்தி லெய்தப்
போற்றிசைத்துப் புறத்தணைந்தப் பதியின் வைகிப்
புனிதரவர் தமைநினையு மின்பங் கூறிச்
சாற்றியமெய்த் திருப்பதிகஞ் சிம்மாந் தென்னுந்
தமிழ்மாலை புனைந்தங்குச் சாரு நாளில். 117

வழுவி நரகு அடையா வண்ணம் தடுப் பான்' என்பதாகும்.

116.பொழிப்புரை: பிரியாத அருள் பெற்று, வெளியே சென்று, கோயிலின் திருவீதியை அணைந்து தாழ்ந்து வணங்கி, பெருமானுக்கு ஆளான நம்பிகள், தில்லையில் வாழும் அந்தணர்கள் தம்மைப் போற்ற, அவர்களுடன் அங்கு அமர்ந்து இருந்து, பின்பும் நீங்காத பேரன்பினால் பொற்பதியாம் தில்லையை வணங்கி, அப்பால் சென்று, இயமன் வீழ்ந்திடத் திருவடியை ஒச்சி அருளிய பெருமானது திருக் கருப்பறியலூரை வணங்கி அப்பால் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இயமன் வீழ இறைவன் தாளாண்மை கொண்ட இடம் திருக்கடவூர் ஆயினும் அச்செயல் திறம் ஆற்றிய இறைவன் யாண்டும் நீக்கமற நிற்றலின் ஈண்டும் இயைபுபடுத்திக் கூறினார். பிறபிற இடங்களில் இங்ஙனம் வருமாற்றிற்கும் இது ஒக்கும். இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

117.பொழிப்புரை: இயமனை உதைத்தருளிய பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் திருக்கொகுடிக் கோயிலை அடைந்து, முதற்கண் கோபுரத் தைத் தொழுது, உட்சென்று அன்பர்கள் சூழ்ந்துவரப் பெருவிருப்பால் இறைவனைப் போற்றி, எல்லையில்லாத பெருமகிழ்ச்சி மனத்தில் பொருந்தப் பெருமானைப் போற்றிப் பாடிப் புறமே போந்து, அத் திப்பதியில் வதிந்திடும் நாள்களில், அப்புனிதராய பெருமானை நினைவதால் வரும் இன்பப் பெருக்கினை எடுத்து மொழிந்தருளும் திருப்பதிகமான 'சிம்மாந்து' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அத்தமிழ் மாலையை, இறைவற்குச் சார்த்தி, அங்கு இருந்திடுங் காலத்தில்,

குறிப்புரை: திருக்கருப்பறியலூர் – ஊர்ப் பெயர். கொகுடிக் கோயில் – கோயிலின் பெயர். கொகுடி – முல்லை. முல்லையினை உடைய கோயில். இப்பெருமானின் திருமுன்பு அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. அங்குத் தங்கியிருந்த நாள்களில் அருளிய பதிகம் 'சிம்மாந்து' எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.30). 'எம்மானை மனத்தினால் நினைந்தபோது அவர் நமக்கு இனிய வாறே' எனவரும் பதிகக் குறிப்பே ஈண்டு விளக்கப் பெறுகின்றது.

3270 கண்ணுதலார் விரும்புகருப் பறிய லூரைக்
கைதொழுது நீங்கிப் போய்க் கயல்கள் பாயும்
மண்ணிவளம் படிக்கரையை நண்ணி யங்கு
மாதொருபா கத்தவர்தாள் வணங்கிப் போற்றி
எண்ணில்புகழ்ப் பதிகமுமுன் னவன்என் றேத்தி
யேகுவார் வாழ்கொளிபுத் தூரெய் தாது
புண்ணியனார் போம்பொழுது நினைந்து மீண்டு
புகுகின்றார் தலைக்கலன்என் றெடுத்துப்போற்றி. 118

3271 திருப்பதிகம் பாடியே சென்றங் கெய்தித்
தேவர்பெரு மானார்தங் கோயில் வாயில்
உருப்பொலியும் மயிர்ப்புளகம் விரவத் தாழ்ந்தே
உள்ளணைந்து பணிந்தேத்தி உருகு மன்பால்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பா லானைப்
போற்றிசைத்துப் புறம்போந்து தங்கிப் பூமென்
கருப்புவயல் வாழ்கொளிபுத் தூரை நீங்கிக்
கானாட்டு முள்ளூரைக் கலந்த போது. 119

118.பொழிப்புரை: நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் விரும்பி உறைகின்ற திருக்கருப்பறியலூரைத் தொழுது, வணங்கிப் பின்னர் அங்கிருந்து நீங்கிச் சென்று, மீன்கள் பாய்ந்து திரியும் மண்ணிஆற்றின் வளமுடைய திருப்பழமண்ணிப் படிக்கரையை அடைந்து, உமையொரு கூறராய் பெருமானின் திருவடிகளைப் பணிந்து போற்றுபவர், எண்ணற்கரிய புகழமைந்த பதிகமாய ‘முன்னவன்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றிப் பின்னர் திருவாழ்கொளிப்புத்தூர் என்னும் கோயிற்குச் செல்லாது செல்கின்றவர், அத்திருப்பதியை நினைந்தளவில், மீண்டு அங்குச் சென்று, ‘தலைக்கலன்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் போற்றியவாறு உட்சென்றார்.

குறிப்புரை: ‘முன்னவன்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப. 22). ‘தலைக்கலன்’ எனத் தொடங் கும் திருப்பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப. 57).

119.பொழிப்புரை: சென்றவர் திருவாழ்கொளிப்புத்தூரில் வீற்றிருக் கும் தேவர் பெருமானாரின் திருக்கோயில் வாயிலைச் சார்ந்து, உடம்பெல்லாம் மயிர்க் கூச்செறியத் தாழ்ந்து, உள்ளாகச் சென்று, பணிந்து, அன்பினால் மலையரசன் மகளாராய உமையம்மையாரை இடமருங்கில் கொண்ட சிவபெருமானை வணங்கிப் போற்றிப் பாடி வெளியே போந்து, அங்குத் தங்கி, பின்னர் அழகும் மென்மையும் உடைய கரும்பின் வயல் நிறைந்த வாழ்கொளிப்புத்தூரை விடுத்து நீங்கி, திருக்கானாட்டு முள்ளூரைச் சேர்ந்த பொழுது,

3272 கானாட்டு முள்ளூரைச் சாரும் போது
கண்ணுதலார் எதிர்காட்சி கொடுப்பக் கண்டு
தூநாள்மென் மலர்க்கொன்றைச் சடையார் செய்ய
துணைப்பாத மலர்கண்டு தொழுதே னென்று
வானாளுந் திருப்பதிகம் வள்வாய் என்னும்
வண்டமிழின் தொடைமாலை மலரச் சாத்தித்
தேனாரு மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழ்ந்த
திருவெதிர்கொள் பாடியினை யெய்தச் செல்வார். 120

3273 எத்திசையுந் தொழுதேத்த மத்த யானை
எடுத்தெதிர்கொள் பாடியினை அடைவோம் என்னும்
சித்தநிலைத் திருப்பதிகம் பாடிவந்து
செல்வமிகு செழுங்கோயி லிறைஞ்சி நண்ணி
அத்தர்தமை அடிவணங்கி அங்கு வைகி
அருள்பெற்றுத் திருவேள்விக் குடியி லெய்தி
முத்திதரும் பெருமானைத் துருத்தி கூட
மூப்பதிலை எனும்பதிகம் மொழிந்து வாழ்ந்தார். 121

குறிப்புரை: இறைவனின் திருமுன்பு அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

120.பொழிப்புரை: திருக்கானாட்டு முள்ளூரைச் சாரும்பொழுது கண்ணுதற் பெருமான் அவர் எதிரே தோன்றிக் காட்சி கொடுத்தருளக் கண்டு போற்றுவார், தூயதாய அன்றலர்ந்த மெல்லிய மலராகும் கொன்றை மாலையைச் சடைமீது அணிந்த பெருமானாரது இரு திருவடி மலர்களையும் நேரில் கண்டு தொழுதேன் எனும் கருத்தமைந்த, விண்ணுலகத்தையும் ஆட்படுத்தும் 'வள்வாய்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத் தமிழ்மாலையை உள்ளம் உருகப்பாடி, பெருமானுக்கு அணிவித்து, அப்பால் தேன்நிறைந்த மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த திருஎதிர்கொள்பாடியைச் சென்று சேர்வாராய்,

குறிப்புரை: 'வள்வாய்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் கொல்லிக் கௌவாணப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.40).

121.பொழிப்புரை: சேர்ந்திடும்பொழுது, எத்திசையும் தொழுது போற்றி 'மத்த யானை' எனத் தொடங்கி, திருஎதிர்கொள்பாடியை அடைவோம் என்னும் கருத்தினை நிலைகொள்ளுமாறு வைத்திடும் திருவுடைய பதிகத்தைப் பாடி வந்து, செல்வமிகுந்த செழுமையான கோயிலினை வணங்கி, அங்குச் சில நாள்கள் தங்கி அருள்பெற்று, திருவேள்விக்குடியைச் சென்றடைந்து, வீடுபேற்றைத் தருகின்ற பெருமானைத் திருத்துருத்தி என்னும் பதியும் சேர்ந்திட 'மூப்ப தில்லை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி அங்கிருந் தருளினார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருஎதிர்கொள்பாடி: மத்த யானை – இந்தளம் (தி.7 ப.7) 2. திருவேள்விக்குடியும் திருத்துருத்தியும்:

3274 காட்டுநல் வேள்விக் கோலங்
கருத்துற வணங்கிக் காதல்
நாட்டிய உள்ளத் தோடு
நம்பிஆ ரூரர் போற்றி
ஈட்டிய தவத்தோர் சூழ
அங்குநின் றேகி அன்பு
பூட்டிஆட் கொண்டார் மன்னுந்
தானங்கள் இறைஞ்சிப் போந்து. 122

3275 எஞ்சாத பேரன்பில்
திருத்தொண்ட ருடனெய்தி
நஞ்சாருங் கறைமிடற்றார்
இடம்பலவு நயந்தேத்தி
மஞ்சாரும் பொழிலுடுத்த
மலர்த்தடங்கள் புடைசூழுஞ்
செஞ்சாலி வயன்மருதத்
திருவாரூர் சென்றடைந்தார். 123

மூப்பதுமில்லை – நட்டராகம் (தி.7 ப.18) 'திருவேள்விக்குடியில் எய்தி...... துருத்தி கூடி மூப்பதிலை' எனும் பதிகம் மொழிந்து என்பதால், இவ்விரு பதிகளையும் இணைத் துப் பாடியமை புலனாகும். இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

122.பொழிப்புரை: அவ்விடத்து, இறைவன் தன் திருமணக்கோலத் தைக் காட்டியருளியதை நம்பியாரூரர் வணங்கி, மிக்கெழும் உள்ளத் துடன் போற்றி செய்து, தவத்தைப் பெருக்கிக் கொண்ட தொண்டர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, அங்கிருந்தும் நீங்கியருளி, தம்மிடத்து அன்பு கொள்ள வைத்து ஆட்கொண்டருளிய பெருமான் வீற்றிருக்கும் கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று,

குறிப்புரை: மன்னும் தானங்கள் என்பன திருத்துருத்திக்கும் திருவா ரூருக்கும் இடைப்பட்ட பதிகள்: வரும் பாடலிற் காண்க. இப்பாடலின் முன்னிரண்டு அடிகளின் கருத்து இதன் முதற்பாடலாலும், பின்னி ரண்டு அடிகளின் கருத்து வரும் பாடலாலும் நன்கு விளங்குதலின் இப் பாடல் இடைச்செருகல் ஆகலாம் என ஐயுறுவர் சிவக்கவிமணியார்

123.பொழிப்புரை: குறைவுபடாத பேரன்பு கொண்ட திருத்தொண்டர்களுடன் கூடிச் சென்று நஞ்சு விளங்கும் கறையுடைய கழுத்துடன் பொலியும் சிவபெருமானின் இடங்கள் பலவும் நயப்புடன் போற்றி, மேகங்கள் மேவும் சோலைகள் சூழ்ந்ததும், மலர்ப் பொய்கைகள் பல புறத்தே சூழந்ததும், செஞ்சாலி நெல் விளையும் வயல்கள் பல சிறந் திருப்பதுமான மருத நில வளம் மிக்க திருவாரூரைச் சென்றடைந்தார்.

3276 செல்வமலி திருவாரூர்த்
தேவரொடு முனிவர்களும்
மல்குதிருக் கோபுரத்து
வந்திறைஞ்சி உள்புக்கங்
கெல்லையிலாக் காதன்மிக
எடுத்தமலர்க் கைகுவித்துப்
பல்குபெருந் தொண்டருடன்
பரமர்திரு முன்னணைந்தார். 124

3277 மூவாத முதலாகி
நடுவாகி முடியாத
சேவாருங் கொடியாரைத்
திருமூலட் டானத்துள்
ஓவாத பெருங்காதல்
உடனிறைஞ்சிப் புறம்போந்து
தாவாத புகழ்ப்பரவை
யார்திருமா ளிகைசார்ந்தார். 125

குறிப்புரை: இடம் பலவும் என்பன திருவழுந்தூர், திருவழுவூர், மயிலாடுதுறை, திருத்திலதைப்பதிமுற்றம், திருமீயச்சூர், பேரளம், திரு அம்பர்மாகாளம், அம்பர்பெருந்திருக்கோயில், திருக்கொண்டீச்சரம், திருவிற்குடி, திருப்பள்ளியின் முக்கூடல் முதலாயினவாகலாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

124.பொழிப்புரை: செல்வம் மிக்கு விளங்கும் திருவாரூரில், தேவர்களும் முனிவர்களும் நெருங்கிச் சூழும் கோபுரத்தைப் பணிந்து, வணங்கி, உட்புகுந்து, அங்கு அமர்ந்தருளும் பெருமானிடத்து, எல்லையில்லாத காதல் மிகுந்திட, கும்பிட எடுத்த மலர்க் கையினைக் குவித்து, பெருகும் திருத்தொண்டருடன் சிவபிரான் திருமுன்பாகச் சென்று சேர்ந்தார்.

125.பொழிப்புரை: எஞ்ஞான்றும் அழியாத முதலாகி, நடுவாகி, முடிதலும் இல்லாத ஆனேற்றுக் கொடியையுடைய சிவபெருமானைத் திருமூலட்டானத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் பெருமானை, ஒழியாத பெருங்காதலுடன் வணங்கி, அருள்பெற்று, வெளியே வந்தருளிக் குறைவிலாத புகழுடைய பரவையாரது திருமாளிகையைச் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: முதலும் நடுவும் முடிவும் இல்லாதது இறைவயத்ததாய நிலை. 'முந்திய முதல் நடு இறுதியுமானாய்' என்பது உலகைச் செயல் படுத்தும் நிலையது. ஆதலின், இவ்வாறு வரும் திருவாக்குக்கள் முரணாகாமை காண்க.

3278 பொங்குபெரு விருப்பினொடு
புரிகுழலார் பலர்போற்றப்
பங்கயக்கண் செங்கனிவாய்ப்
பரவையார் அடிவணங்கி
எங்களையும் நினைந்தருளிற்
றெனஇயம்ப இனிதளித்து
மங்கைநல்லா ரவரோடும்
மகிழ்ந்துறைந்து வைகுநாள். 126

3279 நாயனார் முதுகுன்றர்
நமக்களித்த நன்னிதியம்
தூயமணி முத்தாற்றில்
புகவிட்டேம் துணைவரவர்
கோயிலின்மா ளிகைமேல்பால்
குளத்தில்அவ ரருளாலே
போய்எடுத்துக் கொடுபோதப்
போதுவாய் எனப்புகல. 127

126.பொழிப்புரை: நம்பிகள் மாளிகை வருதலும், மிக்க பெரு விருப்புடன் அழகிய கூந்தலையுடைய பெண்கள் பலரும் போற்ற, தாமரை மலர் போன்ற கண்களையும், செங்கனி போன்ற வாயினை யும் உடைய பரவையார் எதிர்வந்து திருவடிகளில் பணிந்தருளி, 'எங்களையும் நினைந்து அருளிற்று' என மொழிந்திடலும், நம்பியாரூரரும் அவர்களுக்கு இனிய அருள் புரிந்து, பெண்களில் நல்லாராய பரவையாருடன் மகிழ்ந்து தங்கியிருக்கும் நாள்களில்,

குறிப்புரை: இறைவனையும், அடியவர்களையும் இடையறாது நினைந்தருளும் திருவுள்ளத்தில், எங்களையும் நினைந்தருளிற்று என அருளியது, நீண்ட கால எல்லை தம்மைப் பிரிந்திருந்த குறிப்புத் தோன்றவாம். இக்கால எல்லைதாமும் பெரிதும் நீட்டித்ததன்று. ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும் சேண்சென்றார் வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு. – குறள், 1269 எனும் மனநிலையில் நீட்டித்ததாகும். உம்மை இழிவு சிறப்பும்மை.

127.பொழிப்புரை: ஒருநாள் பரவையாரை நம்பிகள் நோக்கியருளி, உயிர்கட்குத் தலைவராய திருமுதுகுன்றத்துப் பெருமானார், நமக்கு வழங்கிய நல்ல நிதியமாகிய பொன்னின் குவியலை எல்லாம் அவர்தம் திருவருளின்படி மணிமுத்தாற்றில் புக விடுத்தோம், நம் துணைவராய திருவாரூர்ப் பெருமானின் கோயிலின் மேற்குப் புறத்தே உள்ள கமலாலயக் குளத்தில் அவரது அருளால் அதனை எடுத்து உனக்குத் தருவதற்கு, நீ என்னுடன் வருவாய் எனப் புகலுதலும்,

குறிப்புரை: புக – அவ்வாற்றிலிருந்து நம் குளத்திற் புக.

128.பொழிப்புரை: அதுகேட்டுப் புன்சிரிப்புடன் மின்னலையொத்த இடையை

3280 என்ன அதி சயம்இதுதான்
என்சொன்ன வாறென்று
மின்னிடையார் சிறுமுறுவ
லுடன்விளம்ப மெய்யுணர்ந்தார்
நன்னுதலாய் என்னுடைய
நாதனரு ளாற்குளத்தில்
பொன்னடைய எடுத்துனக்குத்
தருவதுபொய் யாதென்று. 128

3281 ஆங்கவரும் உடன்போத
வளவிறந்த விருப்பினுடன்
பூங்கோயி லுண்மகிழ்ந்த
புராதனரைப் புக்கிறைஞ்சி
ஓங்குதிரு மாளிகையை
வலம்வந்தங் குடன்மேலைப்
பாங்குதிருக் குளத்தணைந்தார்
பரவையார் தனித்துணைவர். 129

3282 மற்றதனின் வடகீழ்பால்
கரைமீது வந்தருளி
முற்றிழையார் தமைநிறுத்தி
முனைப்பாடித் திருநாடர்
கற்றைவார் சடையாரைக்
கைதொழுது குளத்தில்இழிந்து
அற்றைநாள் இட்டெடுப்பார்
போல்அங்குத் தடவுதலும். 130

யுடைய பரவையார், ஈதென்ன அதிசயம்! என்றலும், உண்மைப் பொருளினை உணர்ந்த நம்பிகளும், 'நல்ல நெற்றியையுடைய பரவையே! என்னுடைய பெருமானின் அருளால் அக்குளத்தில் பொன் முழுவதையும் எடுத்துத் தருவது பொய்யாகாது! என்று கூறியருளுதலும்,

129.பொழிப்புரை: அதுகேட்ட பரவையாரும் அவருடன் வர, அவ்வம்மையின் ஒப்பற்ற துணைவராகிய நம்பிகள், அளவுகடந்த விருப்பத்துடன் திருவாரூர்ப் பூங் கோயிலில் அமர்ந்தருளும் முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாய பெருமானை உட்புகுந்து வணங்கி, மேலோங்கிய கோயில் மாளிகையை வலமாக வந்து, உடனாக மேற்குப் புறத்ததாக விளங்கிடும் திருக்குளத்திற்கு வந்துற்றார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

130.பொழிப்புரை: பின்பு அந்தக் குளத்தின் வடகிழக்குக் கரையின்மேலாக

3283 நீற்றழகர் பாட்டுவந்து
திருவிளையாட் டில்நின்று
மாற்றுறுசெம் பொன்குளத்து
வருவியா தொழிந்தருள
ஆற்றினிலிட் டுக்குளத்தில்
தேடுவீர் அருளிதுவோ
சாற்றுமெனக் கோற்றொடியார்
மொழிந்தருளத் தனித்தொண்டர். 131

3284 முன்செய்த அருள்வழியே
முருகலர்பூங் குழற்பரவை
தன்செய்ய வாயில்நகை
தாராமே தாருமென
மின்செய்த நூன்மார்பின்
வேதியர்தாம் முதுகுன்றில்
பொன்செய்த மேனியினீர்
எனப்பதிகம் போற்றிசைத்து. 132

வந்தருளி, முழுமையான நல்ல பல அணிகளை அணிந்த பரவையாரை அங்கு நிறுத்திப் பின்னர் திருமுனைப்பாடி என்னும் நாட்டைத் தமக்குப் பிறப்பிடமாக உடைய நம்பிகள், தொகுதியாக நீண்டு விளங்கும் சடையையுடைய பெருமானைக் கைதொழுது, குளத்துள் இறங்கி, அன்றைய நாளில் பொன்னைப் போட்டு எடுப்பார் போன்று, அங்குப் பொற்குவியலைப் பெறத் தண்ணீரில் தடவுதலும்,

131.பொழிப்புரை: நீற்றினால் அழகு பொலியும் திருமேனியையுடைய பெருமானும் அதுபொழுது சுந்தரரது திருப்பாட்டை விரும்பிக் கேட்பதொரு திருவிளையாட்டைச் செய்வாராய், சிறந்த மாற்றுடைய செம்பொன்னைக் குளத்தில் வருவியாது மறைத்து அருளலும், அது கண்டு கரையில் நின்ற வளையல் அணிந்த பரவையாரும், நம்பிகளை நோக்கி, 'ஆற்றில் இட்டுக் குளத்தில் தேடும் தலைவரே! இறைவனின் இன்னருள் இதுதானோ?' எனக் கூறலும், தனித்தொண்டராம் நம்பிகள்,

குறிப்புரை: ஆற்றில் இட்டுக் குளத்தில் தேடுவீர் என்றது நகைக் குறிப்புபட நின்றது. அருளிதுவோ என்றது உம் அருளிதுவோ என்பதன்றி இறைவன் உமக்கு நல்கிய அருள் இதுவோ என்னும் குறிப்பும்பட நின்றது.

132.பொழிப்புரை: பெருமானே! முன்னர் வானொலி வழி வழங்கியவாறே அழகு விளங்கும் மலர்களைச் சூடிய கூந்தலுடைய பரவையினது சிவந்த

3285 முட்டஇமை யோரறிய
முதுகுன்றில் தந்தபொருள்
சட்டநான் பெறாதொழிந்த
தளர்வினால் கையறவாம்
இட்டளத்தை இவளெதிரே
கெடுத்தருளும் எனுந்திருப்பாட்
டெட்டளவும் பொன்காட்டா
தொழிந்தருள ஏத்துவார். 133

3286 ஏத்தாதே இருந்தறியேன்
எனுந்திருப்பாட் டெவ்வுலகும்
காத்தாடும் அம்பலத்துக்
கண்ணுளனாங் கண்ணுதலைக்
கூத்தாதந் தருளாய்இக்
கோமளத்தின் முன்னென்று
நீத்தாருந் தொடர்வரிய
நெறிநின்றார் பரவுதலும். 134

வாயில் இகழ்ச்சிக் குறிப்புத் தோன்றாதவாறு பொன்னினைத் தந்தருளும் என்று, மின்னலையொத்த ஒளியை யுடைய நூல் அணிந்த மார்பினையுடைய சுந்தரரும், முதுகுன்றில் அமர்ந்த இறைவரை உளங்கொண்டு ‘பொன்செய்த மேனியினீர்’ எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் போற்றிப் பாடி,

குறிப்புரை: ‘பொன்செய்த மேனியினீர்’ எனத் தொடங்கும் பதிகம் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.25).

133.பொழிப்புரை: முழுவதும் தேவர் அறிய, நீர் திருமுதுகுன்றில் தந்தபொருளை, மிகவும் உடன்பெறாது போன தளர்ச்சியினால் வரும் துன்பமாம் அக் கொடுமையை, இப் பரவை முன்னாகக் கொடுத்தருளும் என மொழிகின்ற அத்திருப்பாட்டைப் பாடியருளலும் பெருமான் எட்டுணையேனும் பொன் காட்டாது ஒழிந்தருளப் பின்னும் போற்றுவாராய்,

குறிப்புரை: முட்ட – முழுமையாக. சட்ட – செவ்விதாக. இட்டளம் – துன்பம்.

134.பொழிப்புரை: எம்பெருமானே! ‘உம்மை எக்காலமும் ஏத்தாது இருந்தறியேன்’ எனும் கருத்தமைவுடைய திருப்பாட்டில், எவ்வுலகினையும் துன்புறாது அம்பலத்துள் நிறைந்து காத்து ஆடுகின்ற கண்ணுதற் பெருமானையே நினைந்து உருகி, கூத்தா! பொன்னினைத் தந்தருள்வாய்! இப்பரவை முன்பாக

3287 கொந்தவிழ்பூங் கொன்றைமுடிக்
கூத்தனார் திருவருளால்
வந்தெழுபொன் திரளெடுத்து
வரன்முறையாற் கரையேற்ற
அந்தரத்து மலர்மாரி
பொழிந்திழிந்த தவனியுளோர்
இந்தஅதி சயமென்னே
யார்பெறுவார் எனத்தொழுதார். 135

3288 ஞாலம்வியப் பெய்தவரு
நற்கனகம் இடையெடுத்து
மூலமெனக் கொடுபோந்த
ஆணியின்முன் னுரைப்பிக்க
நீலமிடற் றவரருளால்
உரைதாழப் பின்னும் நெடு
மாலயனுக் கரியகழல்
வழுத்தினார் வன்றொண்டர். 136

என்று, பற்றுக்களை எல்லாம் அறுத்தெரிந்த பெரியோர்களும் தொடர்ந்து பற்றுதற்கரிய நெறி.நின்ற ஆரூரர் போற்றுதலும்,

குறிப்புரை: ‘ஏத்தாதிருந்தறியேன்’ எனும் பாடல் இப்பதிகத்து வரும் ஒன்பதாவது பாடலாகும். இப்பாடலை எடுத்துமொழிந்தார், பொன்வரப் பெற்ற அருட்குறிப்புடைமையின்.

135.பொழிப்புரை: கொத்துக்களாய் விரிந்த கொன்றைமாலையை முடிமீது சூடியவரும், எஞ்ஞான்றும் திருக்கூத்தியற்றுபவருமான இறைவனின் திருவருளால், அப்பொழுது குளத்தின்கண் வந்த பொன்னின் திரளினை எடுத்து வரன்முறையால் கரையில் சேர்த் திடலும், விண்ணிலிருந்து மலர்மழை பொழிந்து தரையில் வழிந்ததும், இதனைக் கண்ட நிலவுலகில் உள்ளோர் யாவரும் இவ்வதிசயம் இருந்தவாறு என்னே! இறைவனின் வியத்தகு கருணைப் பெருக்கை யார் பெறுவார் ? எனப் போற்றித் தொழுதார்கள்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

136.பொழிப்புரை: உலகவர் வியக்குமாறு வந்த நல்ல பொற்குவியலில் ஒரு துண்டை எடுத்துக் கொண்டு முன்னர் முத்தாற்றில் இட்டபோது மூலமான பொன் இதுவெனக் கொண்டு வந்த அவ்வாணிப் பொன்னின் இணையாக

3289 மீட்டுமவர் பரவுதலும்
மெய்யன்ப ரன்பில்வரும்
பாட்டுவந்து கூத்துவந்தார்
படுவாசி முடிவெய்தும்
ஒட்டறுசெம் பொன்னொக்க
ஒருமாவுங் குறையாமல்
காட்டுதலும் மகிழ்ந்தெடுத்துக்
கொண்டுகரை யேறினார். 137

3290 கரையேறிப் பரவையா
ருடன்கனக மானதெலாம்
நிரையேஆ ளிற்சுமத்தி
நெடுநிலைமா ளிகைபோக்கித்
திரையேறும் புனற்சடிலத்
திருமூலட் டானத்தார்
விரையேறு மலர்ப்பாதந்
தொழுதணைந்தார் வீதியினில். 138

இப்பொன்னினையும் உரைத்துப் பார்த்த பொழுது, நீலகண்டப் பெருமானின் அருளால் மாற்றுக் குறைந்து இருக்கப் பின்னரும், நெடிய திருமாலும் நான்முகனும் காணமுடியாத திருவடி களை வன்றொண்டர் போற்றினார்.

குறிப்புரை: ஆணி – உரைத்துப் பார்த்தற்காக வெட்டிக் கொண்ட துண்டு. இதுபொழுது வழுத்திய பதிகம் கிடைத்திலது.

137.பொழிப்புரை: மீண்டும் அவர் போற்றி வணங்குதலும், மெய்யான அன்பர்களது அன்பில் வருகின்ற பாட்டினை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கூத்தினையும் மகிழ்ந்து புரிகின்ற பெருமான், தாம் கொடுத்த பொன்னில் குறைவெய்திய அக்குறைபாடுகள் முழுமையாக நீங்க ஒப்பற்ற செம்பொன் முழுவதையும் ஒருமா எடையும் குறையாமல் காட்டுத லும், அதனை மகிழ்ந்து எடுத்துக் கொண்டு கரை ஏறினார்.

குறிப்புரை: ஒருமா – மிகச் சிறிய அளவு; இருபதில் ஒருபங்கு (1/20 = 0.05) கொண்ட அளவென்பர்.

138.பொழிப்புரை: கரையில் ஏறிப் பரவையாருடன் அப்பொன் முழுமையையும் நிரல்பட ஆள்களின் தலைமேல் ஏற்றி நெடுநிலை களையுடைய மாளிகையில் போகுமாறு செல்லவிடுத்து, அலைகள் மிகும் நீருடைய கங்கையைச் சடைமேல் உடைய திருமூலட்டானத்துப் பெருமானின் நறுமணம் பொருந்திய மலரடிகளைத் தொழுது பின் திருவீதியினில் எழுந்தருளி வந்தனர்.

3294 வந்துதிரு மாளிகையின் உட்புகுந்து
மங்கலவாழ்த்(து)
அந்தமிலா வகையேத்தும் அளபிறந்தார் ஒலிசிறப்பச்
சிந்தைநிறை மகிழ்ச்சியுடன் சேயிழையார்
உடன் அமர்ந்தார்
கந்தமலி மலர்ச்சோலை நாவலத்தங் காவலனார் 139

3292 அணியாரூர் மணிப்புற்றில்
அமர்ந்தருளும் பரம்பொருளைப்
பணிவார்அங் கொருநாளில்
பாராட்டுந் திருப்பதிகம்
தணியாத ஆனந்தம்
தலைசிறப்பத் தொண்டருடன்
துணிவாய பேரருள்வினவித்
தொழுதாடிப் பாடுவார். 140

3293 பண்ணிறையும் வகைபாறு
தாங்கியென வெடுத்தருளி
உண்ணிறையும் மனக்களிப்பால்
உறுபுளகம் மயிர்முகிழ்ப்பக்
கண்ணிறையும் புனல்பொழியக்
கரையிகந்த ஆனந்தம்
எண்ணிறைந்த படிதோன்ற
ஏத்திமதிழ்ந் தின்புற்றார். 141

139.பொழிப்புரை: திருவீதியில் வந்த நறுமணமுடைய மலர்கள் நிறைந்த சோலைகளையுடைய நாவலூர்த் தலைவராய நாவன்மையையுடைய நம்பிகளும் திருவுடைய தம் மாளிகையில் உட்புக,நிறையுடைய மங்கல வாழ்த்தினைப் போற்றி செய்யும் அளவிறந்த பெருமக்களின் ஓசை சிறந்தெழ, சிந்தை நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடன் அழகிய அணிகளை அணிந்த அம்மையாருடன் அங்கு இருந்தருளினார்.

140.பொழிப்புரை: அழகிய திருவாரூரில், முத்துமணி போலும் திரண்டிருக்கும் கறையான் புற்றின்மீது அமர்ந்தருளும் பரம்பொருளாய பெருமானைப் பணிந்துவரும் நம்பிகள், ஒருநாள், பெருமானின் கருணையைப் பாராட்டும் திருப்பதிகம் ஒன்றைத் தமது உள்ளத்துத் தணியாது எழுகின்ற மகிழ்ச்சி தலைசிறந்து மேற்பட, அடியாருடன் மகிழ்ந்து, உயிர்கள் முடிவாகத் துணிந்து தெளிதற்குரிய பெருமானின் திருவருள் திறத்தினைத் தனித்தனியாக வினவும் முகமாகத் தொழுதும் ஆடியும் பாடிடுவார்,

3294 இன்புற்றங் கமர்நாளில்
ஈறிலரு மறைபரவும்
வன்புற்றில் அரவணிந்த
மன்னவனா ரருள்பெற்றே
அன்புற்ற காதலுடன்
அளவிறந்த பிறபதியும்
பொன்புற்கென் றிடவொளிருஞ்
சடையாரைத் தொழப்போவார் 142

3295 பரிசனமும் உடன்போதப்
பாங்கமைந்த பதிகள்தொறும்
கரியுரிவை புனைந்தார்தம்
கழல்தொழுது மகிழ்ந்தேத்தித்
துரிசறுநற் பெருந்தொண்டர்
நள்ளாறு தொழுவதற்குப்
புரிவுறுமெய்த் திருத்தொண்டர்
எதிர்கொள்ளப் புக்கணைந்தார். 143

141.பொழிப்புரை: பண்ணிறைந்த வகையால், 'பாறுதாங்கி' என எடுத் தருளி, உள்நிறைந்த மனக்களிப்பால் உடல் மேல் மயிர்க்கூச் செறிய வும், கண்களில் நிறைகின்ற நீர் பொழிந்திடவும் கரைகடந்த ஆனந்தம் கருத்தில் நிறைந்தவாறு ஏத்தி மகிழ்ந்து இன்புற்றார்.

குறிப்புரை: வினாவுரையாகப் பாடியருளிய 'பாறுதாங்கிய' (தி.7 ப.33) எனத் தொடங்கும் பதிகம் கொல்லிப்பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். திருக்கடைக்காப்பில் இதுகாறும் தாம் கேட்ட வினாக் களுக்கு விடை தருமாறு 'பத்தர்காள்! பணிந்தேத்தினேன் பணியீர்' என வேண்டி நிறைவு செய்துள்ளார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

142.பொழிப்புரை: இன்புற்று அங்கு அமர்கின்ற காலத்தில், முடிவிலாத அரிய நான்மறைகளும் போற்றும் வலிமையாய புற்றின் மீதுள்ள பாம்பணிந்த அரசனார் திருவடிகளைப் பணிந்து, அருள்பெற்று, அன்பு கொண்ட காதலுடன் அளவிறந்த பிற பதிகளுக்கும் பொன்னின் ஒளி தாழ்ந்திட மிளிரும் சடையுடைய பெருமானைத் தொழுதி டப் போவார்,

143.பொழிப்புரை: தமக்குப் பணிபுரிகின்ற ஏவலர்களும் உடன் வந்திட, அருகில் அமைந்திருக்கின்ற கோயில்கள் தோறும் சென்று, அத்திருப்பதிகளில் எல்லாம் யானைத் தோலினைப் போர்த்த பெருமா னின் திருவடிகளைத் தொழுது, மகிழ்ந்து, கும்பிட்டு, குற்றம் அற்ற பெருந்தொண்டராய சுந்தரர், திருநள்ளாறு என்னும் கோயிலினை வணங்குதற்கு, இவர்பால் அன்புற்ற அடியார்கள் அங்கிருப்பார் வந்து எதிர்கொள்ள, உள்ளே புகுந்து சென்றார்.

3296 விண்தடவு கோபுரத்தைப்
பணிந்துகர மேல்குவித்துக்
கொண்டுபுகுந் தண்ணலார்
கோயிலினை வலஞ்செய்து
மண்டியபே ரன்பினொடு
மன்னுதிரு நள்ளாறர்
புண்டரிகச் சேவடிக்கீழ்ப்
பொருந்தநில மிசைப்பணிந்தார். 144

3297 அங்கணரைப் பணிந்தேத்தி
அருளினால் தொழுதுபோய்
மங்குலணி மணிமாடத்
திருக்கடவூர் வந்தெய்தித்
திங்கள்வளர் முடியார்தந்
திருமயா னமும்பணிந்து
பொங்குமிசைப் பதிகம்மரு
வார்கொன்றை யெனப்போற்றி. 145

3298 திருவீரட் டானத்துத்
தேவர்பிரான் சினக்கூற்றின்
பொருவீரந் தொலைத்தகழல்
பணிந்துபொடி யார்மேனி
மருவீரத் தமிழ்மாலை
புனைந்தேத்தி மலைவளைத்த
பெருவீரர் வலம்புரத்துப் 146
பெருகார்வத் தொடுஞ்சென்றார்.

குறிப்புரை: பாங்கு அமைந்த பதிகள் என்பன திருவிளமர், திருப்பள்ளியின்முக்கடல் முதலாயின வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

144.பொழிப்புரை: வானளாவிய அக்கோபுரத்தைப் பணிந்து, கைகளை உச்சிமேற் குவித்து, உட்புகுந்தருளி, பெருமானுடைய கோயிலினை வலம்செய்து, உள்ளத்துப் பெருகும் பேரன்புடன் என்றும் அங்கு அமர்ந்தருளும் திருநள்ளாற்றுப் பெருமானின் செந்தாமரை மலர் போலும் சேவடியின் கீழாக, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினார்.

145.பொழிப்புரை: அழகிய நெற்றிக்கண்ணையுடைய இறைவனை அத்திருப்பதியில் பணிந்து போற்றித் திருவருள் முன்னிற்கத் தொழுது நீங்கிப்

3299 வரையோடு நிகர்புரிசை
வலம்புரத்தார் கழல்வணங்கி
உரையோசைப் பதிகம்எனக்
கினியோதிப் போய்ச்சங்க
நிரையோடு துமித்தூப
மணித்தீப நித்திலப்பூந்
திரையோதங் கொண்டிறைஞ்சுந்
திருச்சாய்க்கா டெய்தினார். 147

போய், மேகங்கள் தவழும் அழகிய மாடங்கள் நிரம்பிய திருக்கடவூர் என்னும் திருப்பதியை வந்தடைந்து, பணிந்து, இளம் பிறை மலரும் சடைமுடியையுடைய பெருமானது திருமயானம் என்னும் திருப்பதியையும் பணிந்து, பொங்கும் இசையுடைய பதிக மான 'மருவார் கொன்றை' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றி செய்து,

குறிப்புரை: இத்திருப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருநள்ளாறு: செம்பொன்மேனி – தக்கேசி (தி.7 ப.68) 2. திருக்கடவூர் மயானம்:மருவார் கொன்றை – பழம்பஞ்சுரம் (தி.7 ப.53)

146.பொழிப்புரை: திருக்கடவூர் வீரட்டானத்து அமர்ந்தருளும் தேவாதி தேவனது சினம் மிக்க இயமனின் வீரத்தைத் தொலைத்த திருவடிகளைப் பணிந்து, 'பொடியார் மேனியனே' எனத் தொடங்கும் கசிந்துருகும் தமிழ் மாலையைப் பாடிப் போற்றி வணங்கி, அப்பால் மேரு மலையை வளைத்த பெரு வீரராய சிவபெருமான் அமர்ந்து அருளும் திருவலம்புரம் என்னும் திருப்பதிக்குப் பெருகிய ஆர்வத்தோடும் சென்றார்.

குறிப்புரை: 'பொடியார் மேனியனே' எனத் தொடங்கும் பதிகம் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.28).

147.பொழிப்புரை: மலையை ஒத்த மதில் சூழ்ந்த திருவலம்புரம் என்னும் திருப்பதியில் அமர்ந்தருளும் பெருமானது திருவடிகளை வணங்கிச் சிறந்த ஓசையுடைய திருப்பதிகமான 'எனக்கினி' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றி, அப்பால் சென்று, சங்குகளின் நிரையான இயங்களோடு, அலைத்துளிகளான நறுமணப் புகை யையும், ஒன்பான் மணிகளான ஒளியையும், முத்துக்களாகிய வெண் மையான மலர்களையும் ஏற்று, அலைகளாகிய திருக்கைகளால் போற்றி வணங்கும் கடல் சூழ்ந்த திருச்சாய்க்காடு என்னும் திருப் பதிக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: 'எனக்கினி' எனத் தொடங்கும் பதிகம் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.72). துமித் தூலம் – அனைத்துளிகளால் ஆன தூபம்.

3300 தேவர்பெரு மான்தன்னைத்
திருச்சாய்க்காட் டினிற்பணிந்து
பாவலர்செந் தமிழ்மாலைத்
திருப்பதிகம் பாடிப்போய்
மேவலர்தம் புரமெரித்தார்
வெண்காடு பணிந்தேத்தி
நாவலர்கா வலரடைந்தார்
நனிபள்ளித் திருநகரில். 148

3301 நனிபள்ளி யமர்ந்தபிரான்
கழல்வணங்கி நற்றமிழின்
புனிதநறுந் தொடைபுனைந்து
திருச்செம்பொன் பள்ளிமுதல்
பனிமதிசேர் சடையார்தம்
பதிபலவும் பணிந்துபோய்த்
தனிவிடைமேல் வருவார்தம்
திருநின்றி யூர்சார்ந்தார். 149

148.பொழிப்புரை: திருச்சாய்க்காடு என்னும் திருப்பதிக்குச் சென்று சேர்ந்து, தேவர் தலைவரான பெருமானைப் பணிந்து, பாடலாக அலரும் செந்தமிழ் மாலைத் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அப்பால் சென்று, பகைவருடைய முப்புரங்களையும் எரித்த பெருமானின் திருவெண் காடு என்னும் திருப்பதிக்குச் சென்று பணிந்து போற்றி, நாவன்மை யுடைய புலவர்களுக்கு என்றும் காவலராய நாவலூரர் திருநனிபள் ளித் திருநகரிடத்துச் சென்றார்.

குறிப்புரை: திருவெண்காட்டில் அருளிய ‘படங்கொள் நாகம்’ (தி.7 ப.6) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த தாகும். திருச்சாய்க்காட்டில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

149.பொழிப்புரை: திருநனிபள்ளியில் அமர்ந்தருளும் சிவபெருமா னின் திருவடிகளை வணங்கி நல்ல தமிழினால் தூய்மையும், இனிமை யும் விரவிய தமிழ்மாலை தொடுத்து அணிவித்துத் திருச்செம்பொன் பள்ளி முதலாக உள்ள குளிர்ந்த இளம் பிறையை அணிந்த சடையை யுடைய பெருமானது திருப்பதிகள் பலவும் பணிந்து சென்று, ஒப்பற்ற ஆனேற்றின் மீது இவர்ந்தருளும் பெருமானது திருநின்றியூர் என் னும் திருப்பதியைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : திருநனிபள்ளியில் அருளிய பதிகம் ‘ஆதியன்’(தி.7 ப.97) எனத் தொடங்கும் பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். திருச்செம்பொன்பள்ளி முதலான பதிபலவும் என்பன, திருப்பறியலூர், திருவிளநகர், திருமயிலாடுதுறை, திருக்கஞ்சாறு முதலாயினவாக லாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

3302 நின்றியூர் மேயாரை
நேயத்தால் புக்கிறைஞ்சி
ஒன்றியஅன் புள்ளுருகப்
பாடுவார் உடையஅர
சென்றுமுல கிடர்நீங்கப்
பாடியஏ ழெழுநூறும்
அன்றுசிறப் பித்தஞ்சொல்
திருப்பதிகம் அருள்செய்தார். 150

3303 அப்பதியில் அன்பருடன்
அமர்ந்தகல்வார் அகலிடத்தில்
செப்பரிய புகழ்நீடூர்
பணியாது செல்பொழுதில்
ஒப்பரிய வுணர்வினால்
நினைந்தருளித் தொழலுறுவார்
மெய்ப்பொருள்வண் தமிழ்மாலை
விளம்பியே மீண்டணைந்தார். 151

150.பொழிப்புரை: திருநின்றியூரில் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானாரை உட்புகுந்து அன்பினால் வணங்கி, இறைவனுடன் ஒன்றிய அன்பு உள்ளத்தை உருக்கத் தமிழ் மறையைப் பாடும் அவர், ஆளுடைய அரசர், என்றும் உலகம் இடர் நீங்கப் பாடியருளியன நாலாயிரத்துத் தொள்ளாயிரம் (4,900) பதிகங்களாகும் எனும் வரலாற்றை, அன்று தம்முடைய பதிகத்தில் வைத்துச் சிறப்பித்து அருள் நிறைந்த சொல்லு டைய திருப்பதிகம் பாடினார்.

குறிப்புரை: திருநின்றியூரில் அருளிய பதிகம் ‘திருவும் வண்மை யும்’(தி.7 ப.65) எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். இப்பதிகத்தில் வரும் இரண்டாவது பாடலில்,இணைகொள் ஏழெழு நூறு இரும்பனுவல் ஈன்றவன் திருநாவினுக் கரையன்’ என அருளப் பெற்ற குறிப்பே சேக்கிழார் பெருமானால் ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 7 x 700 = 4,900 பதிகங்கள். ‘பதிகம் ஏழெழு நூறு பகரு மாகவியோகி’ (தி.11 திருநாவுக். பா.7) என நம்பியாண் டார் நம்பிகளும் இது குறித்துப் போற்றுவர்.

151.பொழிப்புரை: அப்பதியில் அன்பர்களுடன் தங்கி அப்பால் செல்பவர், அகன்ற இந்நிலவுலகில் சொலற்கரிய புகழுடைய திருநீடூர் என்னும் திருப்பதியைப் பணியாது செல்கின்ற அமையத்தில், தம்மிடத் துள்ள ஒப்பரிய அருள்வயப்பட்ட உணர்வினால் அத்திருப்பதியை நினைந்தருளித் தொழுகின்றவர், உண்மைப் பொருள் நிறைந்த வண்மையான தமிழ்மாலைத் திருப்பதிகம் பாடி மேலும் செல்லாது, மீண்டும் திருநீடூர் வருவாராயினர்.

3304 மடலாரும் புனல்நிடூர்
மருவினர்தாள் வணங்காது
விடலாமே எனுங்காதல்
விருப்புறும்அத் திருப்பதிகம்
அடலார்சூ லப்படையார்
தமைப்பாடி அடிவணங்கி
உடலாரும் மயிர்ப்புளகம்
மிகப்பணிந்தங் குறைகின்றார். 152

3305 அங்கண்இனி தமர்ந்தருளால்
திருப்புன்கூ ரணைத்திறைஞ்சிக்
கொங்கலரும் மலர்ச்சோலைத்
திருக்கோலக் காஅணையக்
கங்கைசடைக் கரந்தவர்தாம்
எதிர்காட்சி கொடுத்தருளப்
பொங்குவிருப் பால்தொழுது
திருப்பதிகம் போற்றிசைப்பார். 153

குறிப்புரை: திருநின்றியூரில் தங்கியிருந்த பொழுது அருளிய பதிகம் 'அற்றவ ணார்' (தி.7 ப.19) எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும்.

152.பொழிப்புரை: 'மலர்கள் நிறைந்த நீர்ப் பெருக்குடைய திருநீடூரில் இருந்தருளும் பெருமானின் திருவடிகளைப் பணியாது விடலாமே' என்னும் கருத்துடைய 'ஊர்வதோர் விடை' எனத் தொடங்கும் அத் திருப்பதிகத்தைப் போர் விளங்கிய சூலப் படையை உடைய பெரு மான்மீது பாடியருளித் திருவடி பணிந்து, பணியும்தொறும் மெய் நிறைந்து சிலிர்க்கும் மயிர்க்கூச்சம் மேன்மேல் எழுந்திடப் பணிந்து அங்குத் தங்கியிருந்தருளுவார்,

குறிப்புரை: 'ஊர்வதோர் விடை' எனத் தொடங்கும் பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.56).

153.பொழிப்புரை: திருநீடூரில் விரும்பி இருந்தவர், அங்கிருந்து திருப்புன்கூர் வந்து வழிபட்டுத் திருக்கோலக்கா அடைந்தபோது இறைவர் எதிரில் காட்சிதா, அப்பொழுது மிகுந்த விருப்பமுடன் திருப்பதிகம் பாடினார்.

குறிப்புரை: திருக்கோலக்காவில் அருளிய பதிகம் 'புற்றில்வாள் அரவு' (தி.7 ப.62) எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்த தாகும். பதிகப் பாடல் தோறும் 'கோலக்காவினில் கண்டு கொண் டேனே' என வருவது கண்டு, 'எதிர்காட்சி கொடுத்தருள' என்ற வர லாற்றுப் பின்னணியை அமைத்துக் கொண்டார்.

3306 திருஞான சம்பந்தர்
திருக்கைக ளால் ஒற்றிப்
பெருகார்வத் துடன்பாடப்
பிஞ்ஞகனார் கண்டிரங்கி
அருளாலே திருத்தாளம்
அளித்தபடி சிறப்பித்துப்
பொருள்மாலைத் திருப்பதிகம்
பாடியே போற்றிசைத்தார். 154

3307 மூவாத முழுமுதலார்
முதற்கோலக் காஅகன்று
தாவாத புகழ்ச்சண்பை
வலங்கொண்டு தாழ்ந்திறைஞ்சி
நாவார்முத் தமிழ்விரகர்
நற்பதங்கள் பரவிப்போய்
மேவார்தம் புரஞ்செற்றார்
குருகாவூர் மேவுவார். 155

154.பொழிப்புரை: திருஞானசம்பந்தர் தமது திருக்கைகளால் தாளமிட்டுப் பெருகும் ஆர்வத்துடன் அத்திருப்பதியை முன்னால் பாடிட, அதுகண்டு பெருமானார் திருவுள்ளமிரங்கி அவருக்குத் திருத்தாளம் வழங்கிய வரலாற்றைத் தாம் பாடிய பதிகத்து வைத்துச் சிறப்பித்துப் பொருள் சிறந்த மாலையாகும் அத்திருப்பதிகத்தை இசையுடன் பாடிப் போற்றி செய்தார்.

குறிப்புரை: மேற்கூறிய பதிகத்துள் வரும் எட்டாவது பாடலில், 'நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தனுக்கு உலகவர் முன் தாளம் ஈந்து அவன் பாடலுக்கு இரங்கும் தன்மை யாளனை' என வரும் குறிப்பை முகந்தெடுத்துக் கூறும் குறிப்பு இதுவாம். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

155.பொழிப்புரை: எக்காலத்தும் மூப்படையாத முழுமுதல்வராய சிவபெருமான் அமர்ந்த முதன்மையான அத்திருக்கோலக்காவை நீங்கிக் குறைவிலாத புகழுடைய சீகாழி நகரையும் வலங்கொண்டு, விழுந்து வணங்கி, அங்குத் தோன்றிய நாவார்ந்த முத்தமிழில் வல்லுனரான திருஞானசம்பந்தரின் திருவடிகளைப் போற்றி, அப்பால் சென்று, பகைவர்களாகிய முப்புரத்தவரை எரித்த பெருமா னது திருக்குருகாவூரை அணைவார்,

3308 உண்ணீரின் வேட்கையுடன்
உறுபசியால் மிகவருந்திப்
பண்ணீர்மை மொழிப்பரவை
யார்கொழுநர் வரும்பாங்கர்க்
கண்ணீடு திருநுதலார்
காதலவர் கருத்தறிந்து
தண்ணீரும் பொதிசோறும்
கொண்டுவழிச் சார்கின்றார். 156

3309 வேனிலுறு வெயில்வெம்மை
தணிப்பதற்கு விரைக்குளிர்மென்
பானல்மலர்த் தடம்போலும்
பந்தரொரு பாலமைத்தே
ஆனமறை வேதியராய்
அருள்வேடங் கொண்டிருந்தார்
மானமருந் திருக்கரத்தார்
வன்தொண்டர் தமைப்பார்த்து. 157

3310 குருகாவூர் அமர்ந்தருளும்
குழகர்வழி பார்த்திருப்பத்
திருவாரூர்த் தம்பிரான்
தோழர்திருத் தொண்டருடன்
வருவார்அப் பந்தரிடைப்
புகுந்துதிரு மறையவர்பால்
பெருகார்வஞ் செலவிருந்தார்
சிவாயநம வெனப்பேசி. 158

156.பொழிப்புரை: உண்ணும் வேட்கையோடு தமக்குற்ற பசியாலும் மிகவும் வருந்திப் பண்ணிசை போல இனிமையாகப் பேசும் பரவை யாரின் கணவரான நம்பியாரூரர் வரும் அமையத்தில், நீண்ட கண்ணை நெற்றியில் கொண்ட சிவபெருமான், தம் அன்பர்பால் உற்ற அன்பு சிறந்திட. அவர்தம் வேட்கையை அறிந்து, தண்ணீரும் பொதிசோறும் திருக்கையில் கொண்டு அவர் வரும் வழியாகத் தாமும் சேர்பவராய்,

157.பொழிப்புரை: வேனிற்காலத்து வெயிலின் வெப்பத்தை நீக்குதற் காக, நறுமணம் மிக்க குளிர்ந்த மெல்லிய பாலின் சுவையையுடைய செங்கழுநீர் மலர்கள் நிறைந்த குளம்போலும் குளிர்ந்த தண்ணீர்ப் பந்தரை ஒருமருங்கு அமைத்து, மான் ஏந்திய கையுடன் விளங்கும் இறைவர், தாம் ஒரு மறையயின்ற

3311 ஆலநிழற் கீழிருந்தார்
அவர்தம்மை எதிர்நோக்கிச்
சாலமிகப் பசித்தீர்இப்
பொதிசோறு தருகின்றேன்
காலமினித் தாழாமே
கைக்கொண்டிங் கினிதருந்தி
ஏலநறுங் குளிர்தண்ணீர்
குடித்திளைப்புத் தீரஎன. 159

3312 வன்தொண்டர் அதுகேட்டு
மறைமுனிவர் தரும்பொதிசோறு
இன்றுநமக் கெதிர்விலக்க
லாகாதென் றிசைந்தருளிப்
பொன்றயங்கு நூல்மார்பர்
தரும்பொதிசோ றதுவாங்கிச்
சென்றுதிருத் தொண்டருடன்
திருவமுது செய்தருளி. 160

அந்தணராய் அருள் வேடங் கொண்டு, நம்பியாரூரர் வரும் வழியைப் பார்த்திருந்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

158.பொழிப்புரை: திருக்குருகாவூர் அமர்ந்தருளும் மிக இளையவராகிய பெருமான், அவர் வரும் வழியைப் பார்த்திருப்ப,திருவாரூரில் இருக்கும் தம்பிரான் தோழராகிய நம்பியாரூரர், அடியவர்களுடன் அவ்வழி வருவார், அத்தண்ணீர்ப் பந்தரிடை வந்து, அங்கிருந்த அழகுடைய அந்தணர் பெருமான்பால் தம் கருத்துச் செல்லும்படி நோக்கிச் ‘சிவாயநம’ எனக் கூறி அமர்ந்தார்.

159.பொழிப்புரை: அதுபொழுது கல்லால மரத்தின் கீழிருந்தருளும் இறைவர் அவரைப் பார்த்து, ‘நீர் மிகவும் பசித்திருக்கின்றீர்’ என்னிட முள்ள இப்பொதி சோற்றினைத் தருகின்றேன், காலந் தாழ்த்தலின்றி இதனை இனிதுண்டு, மணம்மிக்க குளிர்ந்த தண்ணீரும் பருகி, இளைப் புத் தீரும்’ என்னலும்,

160.பொழிப்புரை: அதுகேட்ட வன்தொண்டர்,‘இம்மறை முனிவர் தரும் பொதி சோற்றை மறுத்தல் தகாது’ என்று:எண்ணி, அதற்கு இசைந்து பொன்னனைய நூல் அணிந்த மார்பையுடைய அவ்வந் தணர் கொடுக்கும் பொதிசோற்றினை வாங்கிச் சென்று, அடியவர்களு டன் திருவமுது செய்தருள,

3313 எண்ணிறந்த பரிசனங்கள்
எல்லாரும் இனிதருந்தப்
பண்ணியபின் அம்மருங்கு
பசித்தணைந்தார் களும்அருந்த
உண்ணிறைந்த ஆரமுதாய்
ஒருகாலும் உலவாதே
புண்ணியனார் தாமளித்த
பொதிசோறு பொலிந்ததால். 161

3314 சங்கரனார் திருவருள்போல்
தண்ணீரின் சுவையார்ந்து
பொங்கிவரும் ஆதரவால்
அவர் நாமம் புகழ்ந்தேத்தி
அங்கயர்வால் பள்ளியமர்ந்
தருகணைந்தார் களுந்துயிலக்
கங்கைசடைக் கரந்தார்அப்
பந்தரொடுந் தாங்கரந்தார். 162

3315 சித்தநிலை திரியாத
திருநாவ லூர்மன்னர்
அத்தகுதி யினிற்பள்ளி
யுணர்ந்தவரைக் காணாமை
இத்தனையா மாற்றை
அறிந்திலேன் எனவெடுத்து
மெய்த்தகைய திருப்பதிகம்
விளம்பியே சென்றடைந்தார். 163

161.பொழிப்புரை: தம்முடன் வந்த எண்ணற்ற ஏவலர் முதலிய அனைவரையும் இனிது உண்ணச் செய்து, பின் அதன் அயலே பசித்து அணைந்தார்களும் அருந்திட, உள்ளத்து நிறைந்த அரிய அமுதாகி, ஒரு காலமும் குறைவிலாது, புண்ணியப் பொருளாகும் அந்தணனார் கொடுத்த அப்பொதிசோறு பொலிந்தது. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

162.பொழிப்புரை: எண்ணற்ற உயிர்கட்கெல்லாம் இன்பம் தந்தருளும் இறைவனாரின் இன்னருள் என விளங்கும் தண்ணீரினையும் குடித்துத் திளைத்து, உள்ளத்துப் பொங்கி வரும் மீதூர்ந்த அன்பால் பெரு மானின் திருப்பெயராய திருவைந்தெழுத்தைப் புகழ்ந்து போற்றி, அவ்விடத்து அமுதுண்ட களைப்பால் துயில்கொள்ள, அவருடன் அருகில் இருந்தவர் தாமும் உறங்கிட, கங்கையாற்றைச் சடைமீது மறைத்திருக்கும் சிவபெருமான் தாமும் தம் தோற்றத்தைத் தண்ணீர்ப் பந்தருடன் மறைந்து அருளினார்.

3316 குருகாவூர் அமர்ந்தருளும்
குழகனார் கோயிலினுக்
கருகார்பொற் கோபுரத்தை
யணைந்திறைஞ்சி யுள்புக்கு
வருகாதல் கூரவலங்
கொண்டுதிரு முன்வணங்கிப்
பருகாவின் னமுதத்தைக்
கண்களாற் பருகினார். 164

3317 கண்ணார்ந்த இன்னமுதைக்
கையாரத் தொழுதிறைஞ்சிப்
பண்ணார்ந்த திருப்பதிகம்
பாடியே பணிந்தேத்தி
உள்நாடும் பெருங்காதல்
உடையவர்தாம் புறத்தெய்தி
நண்ணார்வத் தொண்டருடன்
அங்கினிது நயந்திருந்தார். 165

163.பொழிப்புரை: சிவபெருமானிடத்து வைத்த சித்தநிலை மாறாத திருநாவலூரின் அருள் அரசரான சுந்தரர், அவ்வளவில் விழித்துத் தமக்குப் பொதிசோறு கொடுத்து அருளிய அந்தணர் பெருமானைக் காணாது, அது இறைவன் செயலாக இருந்தமையுணர்ந்து, 'இத்தனை யாமாற்றை அறிந்திலேன் எம்பெருமான்' எனப் பாட எடுத்து மெய்ம்மை விளங்கிய அத்திருப்பதிகத்தைப் பாடியவாறே திருக்குருகாவூரினைச் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை: 'இத்தனை யாமாற்றை' எனத் தொடங்கும் பதிகம் நட்ட ராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும்(தி.7 ப.29) 'ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்து என்னை ஆட்கொண்டாய்' 'பாடுவார் பசி தீர்ப்பாய்' என இப்பதிகத்து வரும் தொடர்கள், இவ்வரலாற்றுக்கு அரணாகின்றன.

164.பொழிப்புரை: திருக்குருகாவூரில் அமர்ந்தருளும் பெருமானின் திருக்கோயிலுக்கு அருகே சென்று பொற்கோபுரத்தை வணங்கி, உட்புகுந்து உள்ளத்தெழுகின்ற காதல் பெருக, வலங்கொண்டு, திரு முன்பு வணங்கி, பருகத்தெவிட்டாத இன்னமுதான பெருமானைத் தம் கண்களால் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

165.பொழிப்புரை: கண்ணிற்கு இனிமை தரும் அமுதத்தைக் கையாரக் கும்பிட்டு வணங்கி, பண்ணிசை தவழும் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பணிந்து போற்றி, பெருமானைத் தம் உள்ளத்தே நாடும் பெருங் காதலையுடைய சுந்தரர் வெளியே வந்து, அங்கிருந்த ஆர்வமுடைய அடியவருடன் அத்திருப்பதியில் இனிது விருப்புற்று இருந்தார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

3318 அந்நாளில் தம்பெருமான்
அருள்கூடப் பணிந்தகன்று
மின்னார்செஞ் சடைமுடியார்
விரும்புமிடம் பலவணங்கிக்
கன்னாடும் எயில்புடைசூழ்
கழிப்பாலை தொழுதேத்தித்
தென்னாவ லூர்மன்னர்
திருத்தில்லை வந்தடைந்தார். 166

3319 சீர்வளருந் திருத்தில்லைத்
திருவீதி பணிந்துபுகுந்
தேர்வளர்பொன் திருமன்றுள்
எடுத்தசே வடியிறைஞ்சிப்
பார்வளர மறைவளர்க்கும்
பதியதனில் பணிந்துறைவார்
போர்வளர்மே ருச்சிலையார்
திருத்தினைமா நகர்புகுந்தார். 167

166.பொழிப்புரை: அந்நாள்களில், தம் பெருமானின் அருள்கூடப் பணிந்து, விடைபெற்று, அங்கிருந்து அகன்று, மின்போல் மிளிரும் செஞ்சடை முடியையுடைய பெருமான் விரும்பி அமர்ந்தருளும் இடங்கள் பலவும் வணங்கி, கற்களால் அமைந்த மதில் சூழ்ந்த திருக் கழிப்பாலைக்குச் சென்று வணங்கிப் போற்றி, அப்பால் தென்னாட்டில் சிறந்த திருநாவலூர் அரசர், திருவமைந்த திருத்தில்லைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: விரும்பும் இடம்பல வணங்கி என்பன திருமுல்லை வாயில், திருமஃயேந்திரப்பள்ளி, திருநல்லூர்ப்பெருமணம் முதலாயின வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். திருக்கழிப்பாலையில் அருளிய பதிகம் 'செடியேன்' (தி.7 ப.23) எனும் தொடக்கமுடைய நட்டராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும்.

167.3பொழிப்புரை: மேன்மேலும் சிறப்புகள் பலவும் வளர்கின்ற திருவுடைய தில்லை நகரின் திருவீதியைப் பணிந்து, உட்புகுந்து, அழகு வளரும் பொன்னாலாய திருச்சபையில் ஆட எடுத்த திருவடிகளை வணங்கி, இந்நிலவுலகு வளர மறைகளை வளர்க்கும் தில்லை என்னும் அப்பதியதனில் பணிந்து தங்குபவர், முப்புரத்தை அழிக்கும் போரில் தலைநின்ற மேருமலையை வில்லாக உடைய பெருமானின் திருத் தினை மாநகரினைச் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது தில்லையில் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில.

3320 திருத்தினைமா நகர்மேவும்
சிவக்கொழுந்தைப் பணிந்துபோய்
நிருத்தனார் அமர்ந்தருளும்
நிறைபதிகள் பலவணங்கிப்
பொருத்தமிகுந் திருத்தொண்டர்
போற்றுதிரு நாவலூர்
கருத்தில்வரு மாதரவால்
கைதொழச்சென் றெய்தினார். 168

3321 திருநாவ லூர்மன்னர்
சேர்கின்றார் எனக்கேட்டுப்
பெருநாமப் பதியோரும்
தொண்டர்களும் பெருவாழ்வு
வருநாள்என் றலங்கரித்து
வந்தெதிர்கொண் டுள்ளணையச்
செருநாகத் துரிபுனைந்தார்
செழுங்கோயி லுள்ளணைந்தார். 169

168.பொழிப்புரை: திருத்தினை மாநகரில் வீற்றிருந்தருளும் சிவக் கொழுந்தைப் பணிந்து, அங்கிருந்தும் கூத்தியற்றும் பெருமானார் அமர்ந்தருளும் திருப்பதிகள் பலவும் வணங்கிச் சென்று, திருவருள் உறைப்பு மிகும் திருத்தொண்டர்கள் போற்றுகின்ற திருநாவலூருக்கு வரும் ஆதரவால், அப்பதியில் வீற்றிருக்கும் இறைவனைக் கை தொழச் சென்றார்.

குறிப்புரை: திருத்தினை நகரில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. நிறை பதிகள் பலவணங்கி என்பன திருச்சோபுரம், திருமாணிகுழி, திருப் பல்லவனகரம், திருமுண்டீச்சுரம், திருக்குணபரஈச்சுரம், திருஅதிகை வீரட்டம், திருவாமூர், சித்தவடம், திருமணம் வந்த புத்தூர் முதலாயின வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

169.பொழிப்புரை: திருநாவலூரின் அருள்அரசராய சுந்தரர், அங்கு எழுந்தருளுவதைக் கேட்டுப் பெரும் புகழுடைய அப்பதியில் உள்ளார்களும், தொண்டர்களும், 'தங்களுக்கு இன்று பெருவாழ்வு வருநாள்' என்று நகரம் முழுவதும் அணி செய்து, 'அவரை எதிர் கொண்டு அழைத்துச் சென்றிட, அவரும் சென்று, வலி மிகுந்த யானை யின் தோலைப் போர்த்த பெருமானின் திருவமைந்த திருக்கோயிலின் உள்ளாகச் சென்றருளினார்.

3322 மேவியஅத் தொண்டர்குழாம்
மிடைந்தரவென் றெழுமோசை
மூவுலகும் போயொலிப்ப
முதல்வனார் முன்பெய்தி
ஆவியினு மடைவுடையா
ரடிக்கமலத் தருள்போற்றிக்
கோவலனான் முகனெடுத்துப்
பாடியே கும்பிட்டார். 170

3323 நலம்பெருகும் அப்பதியில்
நாடியஅன் பொடுநயந்து
குலம்பெருகுந் திருத்தொண்டர்
குழாத்தோடு மினிதமர்ந்து
சலம்பெருகுஞ் சடைமுடியார்
தாள்வணங்கி யருள்பெற்றுப்
பொலம்புரிநூல் மணிமார்பர்
பிறபதியுந் தொழப்போவார். 171

170.பொழிப்புரை: தம்முடன் வந்த அடியவர் கூட்டம் நெருங்கி, அரகர என மொழிந்திட எழுகின்ற ஓசை மூவுலகும் சென்று ஒலித்திட, முதல்வனின் திருமுன்பு எய்தி, உயிரினும் சிறந்தாராய பெருமானின் திருவடித் தாமரை வழங்கியருளும் பேரருளின் திறம் போற்றி, 'கோவலன் நான்முகன்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை எடுத்துப் பாடிக் கும்பிட்டார்.

குறிப்புரை: 'கோவலன் நான்முகன்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.17). இறைவன் ஆவணம் கொண்டு ஆட்கொள்ளவரத் தாம் வன்மைகள் பேசி வன்தொண் டர் என்பதோர் வாழ்வு பெற்றமையை இத்திருப்பதிகத்தில் பாடக் குறித்து அருளுகின்றார். நரசிங்க முனையரையர் பற்றிய குறிப்பும் இதன் உள் காணக்கிடக்கின்றது.

171.பொழிப்புரை: நலம் என்றும் பெருகிய அப்பதியில் பெருமானை விரும்பிக் கொண்ட அன்போடும் பணிந்து, குலம் பெருகும் திருத்தொண்டர் கூட்டத்தோடும் இனிதே அங்குத் தங்கி, கங்கை தங்கும் சடைமுடியையுடைய பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, அருள்பெற்று, அழகு பொருந்திய முப்புரி நூலை அணிந்த மார்பினராய சுந்தரர், அப்பதியினின்றும் நீங்கிப் பிறபதிகளையும் தொழுதிடப் போவார்,

3324 தண்டகமாந் திருநாட்டுத்
தனிவிடையார் மகிழ்விடங்கள்
தொண்டர்எதிர் கொண்டணையத்
தொழுதுபோய்த் தூயநதி
வண்டறைபூம் புறவுமலை
வளமருதம் பலகடந்தே
எண்திசையோர் பரவுதிருக்
கழுக்குன்றை யெய்தினார். 172

3325 தேனார்ந்த மலர்ச்சோலை
திருக்கழுக்குன் றத்தடியார்
ஆனாத விருப்பினொடு
மெதிர்கொள்ள அடைந்தருளித்
தூநாள்வெண் மதியணிந்த
சுடர்க்கொழுந்தைத் தொழுதிறைஞ்சிப்
பாநாடு மின்னிசையின்
திருப்பதிகம் பாடினார். 173

172.பொழிப்புரை: குளிர்ந்த நீர்வளமுடைய திருநாட்டில் ஒப்பற்ற ஆனேற்று ஊர்தியையுடைய பெருமான் மகிழ்ந்தருளும் இடங்களில் அடியவர்கள் அங்கங்கும் எதிர்கொண்டு வணங்கிடத் தொழுது சென்று, தூய ஆறுகளும், வண்டுகள் பாடும் சோலைகள் சூழ்ந்த முல்லை நிலங்களும், மலைவளம் தரும் குறிஞ்சி நிலங்களும், மருத நிலங்களுமாய பல இடங்களைக் கடந்து, எண் திசையினில் உள்ளா கியவரும் வணங்கிடும் திருக்கழுக்குன்றத்தை அடைந்தார்.
குறிப்புரை: மகிழ்விடங்கள் தொழுது என்பன, திருப்புறவார்பனங்காட்டூர், திண்டீச்சுரம், திருஅச்சிறுபாக்கம், உருத்திரகோடி முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். நதிகள் – வராக நதி, பாலாறு, பெண்ணையாறு முதலியன. புறவு – இடைப்பட்ட காடுகள். திண்டிவ னம், அச்சிறுபாக்கம், செஞ்சி முதலாயின என்பர் சிவக்கவிமணியார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

173.பொழிப்புரை: தேன் நிறைந்த மலர்களைப் பெற்ற சோலைகள் சூழ்ந்துள்ள திருக்கழுக்குன்றத்து அடியார்கள் மிகுந்த விருப்பமுடன் எதிர் கொண்டு அழைக்கதான் சென்று தூய சநதிரனை அணிந்த சுடர்க்கொழுந்தை வணங்கி பாக்களில் சிறந்தவை கொண்டு திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்ந்தார்.
குறிப்புரை: இங்கு அருளிய பதிகம் ‘கொன்று செய்த’(தி.7 ப.8) என்னும் தொடக்க முடைய நட்டபாடைப் பண்ணில் அமைந்த பதிக மாகும். தூ நாள் வெண்மதி – தூ – தூய்மை : சாபம் நீங்கி இறையருள் பெற்ற தூய்மை. நாள் – புதிய : அன்றலர்ந்த.

3326 பாடியஅப் பதியின்கண்
இனிதமர்ந்து பணிந்துபோய்
நாடியநல் லுணர்வினொடும்
திருக்கச்சூர் தனைநண்ணி
ஆடகமா மதில்புடைசூழ்
ஆலக்கோ யிலின்அமுதைக்
கூடியமெய் யன்புருகக்
கும்பிட்டுப் புறத்தணைந்தார். 174

3327 அணைந்தருளும் அவ்வேலை
அமுதுசெயும் பொழுதாகக்
கொணர்ந்தமுது சமைத்தளிக்கும்
பரிசனமும் குறுகாமைத்
தணந்தபசி வருத்தத்தால்
தம்பிரான் திருவாயில்
புணர்ந்தமதில் புறத்திருந்தார்
முனைப்பாடிப் புரவலனார். 175

3328 வன்தொண்டர் பசிதீர்க்க
மலையின்மேல் மருந்தானார்
மின்தங்கு வெண்டலையோ
டொழிந்தொருவெற் றோடேந்தி
அன்றங்கு வாழ்வாரோர்
அந்தணராய்ப் புறப்பட்டுச்
சென்றன்பர் முகநோக்கி 176
அருள்கூரச் செப்புவார்.

174.பொழிப்புரை: இவ்வாறு பாடிய அத்திருப்பதியில் இனிது தங்கி, பணிந்து, அப்பால் சென்று, பெருமானை நாடிய நல்லுணர்வோடும் திருக்கச்சூரை அடைந்து, அங்குப் பொன்னாலான பெரிய மதில்கள் சூழப்பெற்ற ஆலக்கோயிலில் அமர்ந்தருளும் அமுதாய பெருமானை உள்ளத்தில் பெருகும் உண்மையான அன்பு உருகக் கும்பிட்டு வெளியே வந்தருளினார்.

175.பொழிப்புரை: வெளியே வந்தருளிய அப்பொழுது, திருவமுது செய்யும் பொழு தாகிட, உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு வந்து அமுதினைச் சமைத்துக் கொடுத்திடும் ஏவலர் அவ்விடம் வந்து சேராமையால், பெருகிய பசியின்

3329 மெய்ப்பசியால் மிகவருந்தி
இளைத்திருந்தீர் வேட்கைவிட
இப்பொழுதே சோறிரந்திங்
கியானுமக்குக் கொணர்கின்றேன்
அப்புறநீர் அகலாதே
சிறிதுபொழு தமருமெனச்
செப்பியவர் திருக்கச்சூர்
மனைதோறும் சென்றிரப்பார். 177

3330 வெண்திருநீற் றணிதிகழ
விளங்குநூல் ஒளிதுளங்கக்
கண்டவர்கள் மனமுருகக்
கடும்பகற்போ திடும்பலிக்குப்
புண்டரிகக் கழல்புவிமேல்
பொருந்தமனை தொறும்புக்குக்
கொண்டுதாம் விரும்பியாட்
கொண்டவர்முன் கொடுவந்தார். 178

வருத்தத்தினால், திருமுனைப்பாடி நாட்டின் பேரருளாளராய சுந்தரர், கோயில் திருவாயிலினைச் சேர்ந்த மதிலின் அருகே இருந்தருளினார்.

176.பொழிப்புரை: அவ்வாறு பசியுடன் இருந்த வன்தொண்டரின் பசியைத் தீர்த்திட, கச்சூர்மலைமேல் வீற்றிருக்கும், கொடிய பசிப் பிணியைத் தீர்த்தருளும் மருந்தாகிய சிவபெருமான், தமது திருக்கரத்து ஏந்திய மின்னல் போலும் ஒளி பொருந்திய வெண்தலை ஓட்டினை நீக்கி வேறு ஒரு மண் ஓட்டினைத் திருக்கையில் ஏந்தி, அவ்விடத்து வாழும் ஓர் அந்தணர் வடிவில் சென்று, அவர் திருமுகத்தை நோக்கி, அருள் கூர்ந்திடச் சொல்வாராய்,

177.பொழிப்புரை: ‘உடலில் ஏற்பட்ட பசியால் மிக வருந்தி, நீவிர் இளைத்திருக்கின்றீர்; உம் பசிவருத்தம் நீங்கிட, இப்பொழுதே நான் சோற்றினை இரந்து உமக்குக் கொண்டு வருவேன்; நீவிர் அப்புறம் போகாமல் சிறிது நேரம் இங்கு அமரும்’ எனச் சொல்லி, அவர் திருக்கச்சூர் என்னும் அந்நகரில் உள்ள மனைதோறும் சென்று சோறு இரப்பாராய்,

178.பொழிப்புரை: வெண்மையான திருநீற்றின் அழகு திகழ, மார்பில் விளங்கிய நூல், ஒளியுடன் விளங்கக் கண்டவர்கள் மனம் காதலால் உருகிட, கடுமையான வெயில் மிக்க நண்பகல் பொழுதில் இடுகின்ற பிச்சைக்காகத் தாமரை யனைய திருவடிகள் நிலத்தில் பொருந்திட, வீடுகள்தொறும் புகுந்து சோறு பெற்றுக் கொண்டு வந்தவர்,

3331 இரந்துதாங் கொடுவந்த
இன்னடிசி லுங்கறியும்
அரந்தைதரும் பசீதீர
அருந்துவீ ரெனவளிப்பப்
பெருந்தகையார் மறையவர்தம்
பேரருளின் திறம்பேணி
நிரந்தபெருங் காதலினால்
நேர்தொழுது வாங்கினார். 179

3332 வாங்கிஅத் திருவமுது
வன்தொண்டர் மருங்கணைந்த
ஓங்குதவத் தொண்டருடன்
உண்டருளி யுவந்திருப்ப
ஆங்கருகு நின்றார்போல்
அவர்தம்மை யறியாமே
நீங்கினா ரெப்பொருளும்
நீங்காத நிலைமையினார். 180

3333 திருநாவ லூராளி
சிவயோகி யார்நீங்க
வருநாம மறையவனார்
இறையவனா ரெனமதித்தே
பெருநாதச் சிலம்பணிசே
வடிவருந்தப் பெரும்பகற்கண்
உருநாடி எழுந்தருளிற் 181
றென்பொருட்டாம் எனவுருகி.

179.பொழிப்புரை: இரந்து தாம் கொண்டு வந்த இனிய சோற்றையும், கறிவகைகளையும் எடுத்துத் 'துயர்தரும்நும் பசிதீர உண்டிடுவீர்' எனக் கொடுத்திடலும், பெருந்தகையாராய சுந்தரர் அந்தணராக வந்து அருளியவரின் பேரருளைப் போற்றி உள்ளம் நிறைகின்ற பெருங் காதலினால் எதிரே தொழுது அச்சோற்றை வாங்கியவர்,

180.பொழிப்புரை: வாங்கிய அத்திருவமுதைச் சுந்தரர் தம் மேலாய தவமுடைய அடியார்களுடன் உண்டருளிப் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டு இருப்ப, எப்பொருளினும் நீங்குதலரிய தேவராய பெருமானும், அவர் அருகே நின்றாற்போல் நின்று, அவரை அறியாது மறைந் தருளினார்.

குறிப்புரை : இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

181.பொழிப்புரை: அதுகண்டு திருநாவலூரின் மன்னராய சுந்தரரும், சிவயோகியாய அவ்வந்தணர் பெருமான் மறைந்திடத் தம் முன்பு வந்தருளிய

3334 முதுவா யோரி என்றெடுத்து
முதல்வ னார்தம் பெருங்கருணை
அதுவா மிதுவென் றதிசயம்வந்
தெய்தக் கண்ணீர் மழையருவிப்
புதுவார் புனலின் மயிர்ப்புளகம்
புதையப் பதிகம் போற்றிசைத்து
மதுவார் இதழி முடியாரைப்
பாடி மகிழ்ந்து வணங்கினார். 182

3335 வந்தித் திறைவ ரருளாற்போய்
மங்கை பாகர் மகிழ்ந்தவிடம்
முந்தித் தொண்ட ரெதிர்கொள்ளப்
புக்கு முக்கட்பெருமானைச்
சிந்தித் திடவந் தருள்செய்கழல்
பணிந்து செஞ்சொல் தொடைபுனைந்தே
அந்திச் செக்கர்ப் பெருகொளியார்
அமருங் காஞ்சி மருங்கணைந்தார். 183

அந்த அந்தணர், எல்லாம் வல்ல ஈசனாகும் என எண்ணிப் பேரொலியையுடைய சிலம்பு ஒலித்திட அணிந்த திருவடிகள் இந்நிலவுலகில் வருத்தமடைய, இக் கொடிய பெரும் பகற்பொழுதில் நாடி வந்தருளியது என் பொருட்டாகவன்றோ? என உள்ளம் உருகி,

182.பொழிப்புரை: ‘முதுவாய் ஓரி’ எனத் தொடங்கி எப்பொருட்கும் மூலமான சிவபெருமானது பெருங்கருணை அதுவாம் இது எனும் கருத்தமைய, கண்களில் நீர் மழை அருவியென மேனியில் புது நீராகிப் பொழிய, உடல் முழுதும் மயிர்க் கூச்செறிய, அப்பதிகத்தை இசையு டன் பாடிப் போற்றி, தேனார்ந்த கொன்றை மலரை முடிமேல் சூடிய பெருமானை மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை: ‘முதுவாய் ஓரி’ எனத் தொடங்கும் பதிகம் கொல்லிக் கௌவாணத்தில் அமைந்த பதிகமாகும் (தி.7 ப.41). இவ்வரலாற் றிற்கு இப்பதிகம் அகச்சான்றாக அமைந்துள்ளது. தமக்காக உச்சிப் பொழுதில் வீடுதொறும் சென்றிரந்து வந்த பெருங்கருணையைச் சுந்தரர் பலபடக் குறித்து நன்றியுணர்வோடு போற்றி மகிழ்கின்றார். இரண்டாவது பாடலில் ‘கச்சேர் அரவு ஒன்று அரையில் அசைத்துக் கழலும் சிலம்பு ஒலிக்க பலிக்கென்று உச்சம் போதா ஊர் ஊர்திரியக் கண்டால் அடியார் உருகாரே’ எனவரும் பகுதி எண்ணற்குரியது.

183.பொழிப்புரை: இவ்வாறு இறைவனாரைப் போற்றி, அவர் அருள்பெற்று, உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் உடைய பெருமான் மகிழ்ந்தருளும் திருப்பதிகள் பலவற்றிற்கும் ஆங்காங்குள்ள அடியவர்கள் எதிர்கொளச் சென்று அத்திருப்பதிகளில் கோயில் கொண்டிருக்கும் முக்கட் செல்வரை நினைந்த

3336 அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில்
அரியும் அயனுந் தொடர்வரிய
வென்றி மழவெள் விடையுயர்த்தார்
வேத முதல்வ ராய்வந்து
நின்று சபைமுன் வழக்குரைத்து
நேரே தொடர்ந்தாட் கொண்டவர்தாம்
இன்றிங் கெய்தப் பெற்றோமென்று
எயில்சூழ் காஞ்சிநகர் வாழ்வார். 184

3337 மல்கு மகிழ்ச்சி மிகப்பெருக
மறுகு மணித்தோ ரணம்நாட்டி
அல்கு தீபம் நிறைகுடங்கள்
அகிலின் தூபங் கொடியெடுத்துச்
செல்வ மனைகள் அலங்கரித்துத்
தெற்றி யாடன் முழவதிரப்
பல்கு தொண்ட ருடன்கூடிப்
பதியின் புறம்போய் எதிர்கொண்டார். 185

வண்ணம் திருவடிகளை வணங்கிச் செஞ்சொற்களாலாய தமிழ்ப் பதிக மாலைகளைச் சூட்டி, மாலைப் பொழுதில் தோன்றும் செக்கர் வானம் போலும் சிவப்பு மிக்க ஒளியை யுடைய பெருமான் வீற்றிருக்கும் காஞ்சிபுரத்தின் அருகாக வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: மங்கைபாகர் மகிழ்ந்த இடங்கள் என்பன திருக்கச்சூருக் கும், காஞ்சி புரத்திற்கும் இடையேயுள்ள பதிகளாம். அவை திருமுக் கூடல், திருவில்வலம், திருமாகறல், திருக்குரங்கணில்முட்டம் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

184.பொழிப்புரை: அதுபொழுது மதில் சூழ்ந்த காஞ்சிநகரில், வாழும் அடியவர்கள் பலரும், அன்றொரு நாள் திருவெண்ணெய் நல்லூரில், மாலும் அயனும் தொடர் வரியாராகும், வெற்றி தரும் இளைய ஆனேற் றுக் கொடியைக் கொண்டிருக்கும் பெருமானார், தாம் ஒரு வேத முதல்வராய அந்தணராய் வடிவுகொண்டு வந்து, அவையிடத்து நேர் நின்று தொடர்ந்து வழக்குரைத்துத் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டவரான சுந்தரர், இன்று இங்கு வந்திடப் பேறு பெற்றோம் என்று கூறி,

185.பொழிப்புரை: உள்ளத்துப் பொருந்திய மகிழ்ச்சி மிகப் பெருகிட, வீதிகள் தோறும் அழகிய முத்துத் தோரணங்களை நாட்டி, ஒளிவளர் விளக்குக்கள், நிறை குடங்கள், அகிலின் நறும்புகை, கொடிகள் ஆகியவற்றை எடுத்து, செல்வம் மிகும் தம் மனைகள் தோறும் அணி செய்து, தத்தம் முன்றில்தோறும் நடனமாடுதற் கேற்ற முழவுகள் முழங்கிடத் திரளும் அடியவர்களுடன் கூடி, தம் பதியின் புறம்போந்து அவரை எதிர் கொண்டார்கள்.

3338 ஆண்ட நம்பி யெதிர்கொண்ட
அடியார் வணங்க எதிர்வணங்கி
நீண்ட மதிற்கோ புரங்கடந்து
நிறைமா ளிகைவீ தியிற்போந்து
பூண்ட காதல் வாழ்த்தினுடன்
புனைமங் கலதூ ரியம்ஒலிப்ப
ஈண்டு தொண்டர் பெருகுதிரு
ஏகாம் பரஞ்சென் றெய்தினார். 186

3339 ஆழிநெடுமா லயன்முதலாம்
அமரர் நெருங்கு கோபுரமுன்
பூமி யுறமண் மிசைமேனி
பொருந்த வணங்கிப் புகுந்தருளிச்
சூழு மணிமா ளிகைபலவுந்
தொழுது வணங்கி வலங்கொண்டு
வாழி மணிபபொற் கோயிலினுள்
வந்தார் அணுக்க வன்தொண்டர். 187

3340 கைகள் கூப்பி முன்னணைவார்
கம்பை யாறு பெருகிவர
ஐயர் தமக்கு மிகஅஞ்சி
ஆரத் தழுவிக் கொண்டிருந்த
மையு லாவுங் கருநெடுங்கண்
மலையா ளென்றும் வழிபடுபூஞ்
செய்ய கமலச் சேவடிக்கீழ்த்
திருந்து காத லுடன் வீழ்ந்தார். 188

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

186.பொழிப்புரை: இறைவனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற சுந்தரர், தம்மை எதிர் கொண்ட அடியவர்கள் வணங்கத் தாமும் வணங்கி, நீண்ட மதில்களையுடைய கோபுரத்தைக் கடந்து, நிரல்பட அமைந்த மாளிகைகளின் வீதிவழியே சென்று, தம்பால் பூண்ட அன்பினால் பெருகிய வாழ்த்தொலிகளுடன் சிறந்த மங்கல இயங்களும் ஒலித்திட, நெருங்கிய தொண்டர்கள் சூழத் திருவேகாம்பரம் என்னும் கோயி லைச் சென்றடைந்தார்.

187.பொழிப்புரை: இறைவனின் அணுக்கத் தொண்டராய சுந்தரர், சக்கரப் படையை உடைய நெடிய திருமால், நான்முகன் முதலாய தேவர்களும் சூழ நிற்கும் கோபுரம் முன்பாக, நிலத்தில் உடல் படிந்திட வணங்கி, உட்சென்று, பெருமானின் இருப்பிடத்தைச் சூழ்ந்த அழகிய பல மாளிகைகளையும் தொழுது வணங்கி, வலங்கொண்டு அழகிய பொற்கோயில் உள்ளாக வந்தார்.

188.பொழிப்புரை: கைகளைக் கூப்பியவாறு பெருமானின் திருமுன்பு

3341 வீழ்ந்து போற்றிப் பரவசமாய்
விம்மி யெழுந்து மெய்யன்பால்
வாழ்ந்த சிந்தை யுடன்பாடி
மாறா விருப்பிற் புறம்போந்து
சூழ்ந்த தொண்ட ருடன்மருவும்
நாளில் தொல்லைக் கச்சிநகர்த்
தாழ்ந்த சடையா ராலயங்கள்
பலவுஞ் சார்ந்து வணங்குவார். 189

3342 சீரார் காஞ்சி மன்னுதிருக்
காமக் கோட்டம் சென்றிறைஞ்சி
நீரார் சடையா ரமர்ந்தருளும்
நீடு திருமேற் றளிமேவி
ஆரா அன்பிற் பணிந்தேத்து
மளவில்நுந்தா வொண்சுடராம்
பாரார் பெருமைத் திருப்பதிகம்
பாடி மகிழ்ந்து பரவினார். 190

செல்பவராய ஆரூரர், கம்பையாறு பெருகிவரக் கண்டு, பெருமானின் திருமேனியின் பொருட்டு மிகப் பயந்து, நன்றாக அவரை இறுகத் தழுவிக்கொண்டிருந்த மைதீட்டி விளங்கும் நீண்ட கண்களை உடைய மலையரசன் மகளாரான ஏலவார் குழலார், என்றும் வழிபட்டு வருகின்ற செந்தாமரை மலர் போன்ற மென்மையும், நிறமும், மணமும் கொண்ட பெருமானின் திருவடிகளின் கீழாகத் திருந்திய காதலுடன் வணங்கினார்.

189.பொழிப்புரை: கால்உற வணங்கிப் போற்றி செய்து, தன்வயம் இழந்து, விம்மி அழுது எழுந்து மெய்யன்பினால் வாழ்வு பெற்ற சிந்தையால், பெருமானைப் பாடி, மாறாத விருப்பத்துடன் வெளியே வந்து, தம்மைச் சூழ்ந்த அடியவர்களுடன் ஆரூரர் அங்குத் தங்கியிருக்கும் நாள்களில், பழமையான காஞ்சி நகரைச் சூழ்ந்து விளங்கிடும் சடையையுடைய பெருமான் திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும் சென்று வணங்குவாராய்,

குறிப்புரை: திருக்கச்சி ஏகம்பத்தில் இதுபொழுது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

190.பொழிப்புரை: சிறப்பு மிக்க காஞ்சிப் பதியில் விளங்கும் திருக்காமக் கோட்டத்திற்குச் சென்று வணங்கி, கங்கையைச் சடையில் உடைய பெருமான் நிலைபெற்று வாழும் திருக்கச்சிமேற்றளி என்னும் கோயிலை அடைந்து ஆராத அன்பினால், பெருமானைப் பணிந்து போற்றும் வகையில் இந்நிலவுலகில் அளவற்ற பெருமையுடைய 'நுந்தா வொண் சுடரே' எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைப் பாடி மகிழ்ந்து போற்றினார்.

3343 ஓண காந்தன் தளிமேவும்
ஒருவர் தம்மை யுரிமையுடன்
பேணி யமைந்த தோழமையால்
பெருகும் அடிமைத் திறம்பேசிக்
காண மோடு பொன்வேண்டி
நெய்யும் பாலும் கலைவிளங்கும்
யாணர்ப் பதிகம் எடுத்தேத்தி
யெண்ணில் நிதிபெற் றினிதிருந்தார். 191

3344 அங்கண் அமர்வார் அனேகதங்கா
வதத்தை யெய்தி யுள்ளணைந்து
செங்கண் விடையார் தமைப்பணிந்து
தேனெய் புரிந்தென் றெடுத்ததமிழ்
தங்கு மிடமா மெனப்பாடித்
தாழ்ந்து பிறவுந் தானங்கள்
பொங்கு காத லுடன்போற்றிப்
புரிந்தப் பதியிற் பொருந்துநாள். 192

குறிப்புரை: 'நொந்தா வொண்சுடரே' எனத் தொடங்கும் பதிகம் நட்ட ராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.21). இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

191.பொழிப்புரை: திருவோணகாந்தன்தளியில் எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவரை, உரிமையோடு விரும்பி ஏற்ற தோழமைத் திறம் பற்றிப் பெருகிவரும் அடிமைத் திறத்தினைக் கூறி, காசுடன் பொன்னை விரும்பி, 'நெய்யும் பாலும்' எனத் தொடங்கும் இசைக் கலைகளின் தன்மை விளங்குகின்ற அழகிய திருப்பதிகத்தினை எடுத்துப் போற்றி அளவற்ற செல்வங்களைப் பெற்று இனிதாக இருந்தார்.

குறிப்புரை: ஓணன், காந்தன் என்ற இரு அசுரர்களாலும் வழிபடப் பெற்றதால் ஓணகாந்தன்தளி எனப் பெயர் பெற்றது. 'நெய்யும் பாலும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம், (தி.7 ப.5) இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த தாகும். 'கையில் ஒன்றும் காணம் இல்லை'என வரும் குறிப்பால், இது பொன் வேண்டியருளிய பதிகமாதல் தெரியலாம். 'உங்களுக்கு ஆட் செய்ய மாட்டோம்; இல்லை என்னீர் உண்டும் என்னீர்; ஓடிப் போகீர் பற்றுந் தாரீர்; வாரமாகித் திருவடிக்குப் பணிசெய் தொண்டர் பெறுவ தென்னே' என வரும் முறைப்பாடுகள் இவர்தம் தோழமைத் திறத்தை விளக்கலின், 'உரிமையுடன் பேணியமைந்த தோழமையால்' பாடி அருளியது எனச் சேக்கிழார் குறித்தருளுவாராயினர்.

192.பொழிப்புரை: அப்பதியில் விரும்பித் தங்கியிருந்தவராய நம்பிகள், திருக்கச்சி அனேகதங்காவதத்தினைச் சேர்ந்து, திருக்கோயிலின் உள்ளே அணைந்து, சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றை உடையாராகிய இறைவரை

3345 பாட இசையும் பணியினால்
பாவை தழுவக் குழைகம்பர்
ஆடல் மருவுஞ் சேவடிகள்
பரவிப் பிரியா தமர்கின்றார்
நீட மூதூர்ப் புறத்திறைவர்
நிலவும் பதிகள் தொழவிருப்பால்
மாட நெருங்கு வன்பார்த்தான்
பனங்காட் டூரில் வந்தடைந்தார். 193

3346 செல்வ மல்கு திருப்பனங்காட்
டூரிற் செம்பொற் செழுஞ்சுடரை
அல்லல் அறுக்கும் அருமருந்தை
வணங்கி யன்பு பொழிகண்ணீர்
மல்கநின்று விடையின்மேல்
வருவார் எனும்வண் டமிழ்ப்பதிகம்
நல்ல இசையி னுடன்பாடிப்
போந்து புறம்பு நண்ணுவார். 194

வணங்கித் ‘தேன்நெய் புரிந்து’ எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தினைப் பாடியருளி, வணங்கி, இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் பிற பதிகளையும் மேன்மேலும் மிகும் பெரு விருப்புடன் சென்று போற்றி, இடைவிடாத நினைவுடனே அக்கச்சித் திருப்பதியில் பொருந்தவிருக்கும் நாள்களில்,

குறிப்புரை: ‘தேன்நெய்’ (தி.7 ப.5) எனத் தொடங்கும் பதிகம், இந் தளப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். பிற தானங்கள் என்பன, காஞ்சியில் உள்ளனவும், அதனைச் சூழ்ந்து உள்ளனவுமாய திருக்கோயில்களாம். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் புராணத்து (தி.12 பு.19), இக் கோயில்கள் பலவும் குறித்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளன. ஆண்டுக் காண்க.

193.பொழிப்புரை: பாடுதற்கு இசைகின்ற பணிசெய்யப் பெற்றதனால், அம்மையார் தழுவக் குழைந்து காட்டிய திருவேகம்பரது அருட் கூத்தாடும் திருவடிகளைப் போற்றிப் பிரியாது விரும்பி எழுந்தருளி இருக்கின்ற நம்பியாரூரர், மிகப் பழமையான அக்கச்சிமூதூரின் புறத்திலே நிலவுகின்ற பதிகள் பலவற்றையும் தொழுது விருப்பத்தினால் சென்று, மாடங்கள் நெருங்கி விளங்கும் வன்பார்த்தான்பனங்காட் டூரை வந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

194.பொழிப்புரை : செல்வம் நிறைந்த திருப்பனங்காட்டூரில் எழுந் தருளியிருக்கும் சிவந்த பொன்போன்ற ஒளியையுடைய செழுஞ்சுட ராயும், பிறவித் துன்பத்தினை அறுக்கும் அரிய மருந்தாயும் இருக்கும் இறைவரைப் பணிந்து, அன்பு மேலீட்டால் பொழியும் கண்ணீர் பெருக நின்று, ‘விடையின் மேல் வருவானை’ எனத்

3347 மன்னு திருமாற் பேறணைந்து
வணங்கிப் பரவித் திருவல்லம்
தன்னுள் எய்தி இறைஞ்சிப்போய்ச்
சாரும் மேல்பாற் சடைக்கற்றைப்
பின்னல் முடியா ரிடம்பலவும்
பேணி வணங்கிப் பெருந்தொண்டர்
சென்னி முகில்தோய் தடங்குவட்டுத்
திருக்கா ளத்தி மலைசேர்ந்தார். 195

3348 தடுக்க லாகாப் பெருங்காதல்
தலைநின் றருளுங் கண்ணப்பர்
இடுக்கண் களைந்தாட் கொண்டருளும்
இறைவர் மகிழ்ந்த காளத்தி
அடுக்கல் சேர அணைந்துபணிந்
தருளா லேறி அன்பாறு
மடுப்பத் திருமுன் சென்றெய்தி
மலைமேல் மருந்தை வணங்கினார். 196

தொடங்கும் வளப்பம் உடைய பதிகத்தை நல்ல இசை பொருந்தப் பாடிப் புறம் போந்து சேர்வாராய்,

குறிப்புரை: ‘விடையின் மேல் வருவானை’ எனத் தொடங்கும் பதிகம் சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.86).

195.பொழிப்புரை: அதன்பின், நிலைபெற்ற திருமாற்பேறு என்னும் திருப்பதியை அடைந்து வணங்கிப் போற்றி, திருவல்லம் அடைந்து வணங்கிப் போய், மேற்குப் புறமாக உள்ள கற்றையாய சடைமுடியை யுடைய பெருமான் வீற்றிருக்கும் இடங்கள் பலவற்றையும் விருப் புடன் வணங்கிச் சென்ற பெரிய தொண்டரான நம்பிகள், முடியின் மீது முகில் படியும் அகன்ற சிகரங்களுடைய திருக்காளத்தி மலையினைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில. திருவல்லத்திற்கு மேற்குப்புறமாக உள்ள பதிகள், திருக்கரபுரம் முதலாயின வாகலாம்.

196.பொழிப்புரை: தடுத்தற்கரிய பெருங்காதல் தலைநின்று விளங்கும் கண்ணப்ப நாயனாரது துன்பத்தைக் களைந்து ஆட்கொண்டருளும் இறைவர், மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருக்காளத்தி மலையினைச் சேரச் சென்று பணிந்து, அப்பெருமான் திருவருள் மீதூர அம்மலை மீது ஏறி, அன்பெனும் ஆறு கரையது புரளக் காளத்தி அப்பரின் திருமுன்பாகச் சென்று, அம்மலைமேல் என்றும் பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாக இருந் தருளும் பெருமானை வணங்கினார்.

3349 வணங்கி உள்ளங் களிகூர
மகிழ்ந்து போற்றி மதுரஇசை
அணங்கு செண்டா டெனும்பதிகம்
பாடி யன்பாற் கண்ணப்பர்
மணங்கொள் மலர்ச்சே வடிபணிந்து
வாழ்ந்து போந்து மன்னுபதி
இணங்கு தொண்ட ருடன்கெழுமி
இன்புற் றிருக்கும் அந்நாளில். 197

3350 வடமா திரத்துப் பருப்பதமும்
திருக்கே தார மலையுமுதல்
இடமா அரனார் தாமுவந்த
வெல்லா மிங்கே இருந்திறைஞ்சி
நடமா டியசே வடியாரை
நண்ணி னார்போ லுண்ணிறைந்து
திடமாங் கருத்தில் திருப்பதிகம்
பாடிக் காதல் சிறந்திருந்தார். 198

197.பொழிப்புரை: வணங்கி, உள்ளம் களிகூர்ந்திட மகிழ்ந்து போற்றி, இனிமை மிகுந்த இசையால், ‘செண்டாடும் விடையாய்’ எனத் தொடங்கிடும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அன்பினால் கண்ணப்ப நாயனாரது மணம் நிறைந்து விளங்கும் தாமரை மலர் போலும் சிவந்த திருவடிகளைப் பணிந்து, பெரும்பேறு பெற்று, வெளியே வந்து விளங்கும் அத்திருக் காளத்தியில் தம்முடன் இணங்கிய அடியாருடன் பொருந்தி இன்புற்று இருக்கும் அந்நாள்களில்,

குறிப்புரை : ‘செண்டாடும் விடையாய்’ எனத் தொடங்கும் பதிகம் நட்டராகப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.26).

198.பொழிப்புரை: வடபுலத்துள்ள நிலைபெற்ற திருப்பருப்பதம், திருக் கேதாரம் ஆகிய மலைப் பதிகளையும், இவை முதலாக உள்ள சிவ பெருமான் உவந்து உறைகின்ற பிற இடங்களையும், திருக்காளத்தியில் இருந்தவாறே வணங்கி, அத்திருப்பதிகளில் சென்று கூத்தியற்றும் திருவடிகளை உடைய பெருமானை நேரில் சென்று வணங்கினாற் போல் உள்ளம் மகிழ்ந்து, உறைப்புடைய திருவுள்ளத்தால், அப்பதிகளை உளம் கொண்ட நிலையில் திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: திருக்கேதாரம் முதலாகவுள்ள திருப்பதிகளாவன, திருக்கயிலாயம், திருஅனேகதங்காவதம், திருஇந்திர நீலப்பருப்பதம் முதலாயினவாகலாம். ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்காளத்தியில் இருந்தவாறே, இப்பதிகளையெல்லாம் வணங்கிப் போற்றியதைப் போல, இவரும் இங்கிருந்தவாறே பணிந்து போற்றியுள்ளார். இத்திருப்பதிக்களில் இரு திருப்பதிகளில் அருளிய

3351 அங்குச் சிலநாள் வைகியபின்
அருளாற் போந்து பொருவிடையார்
தங்கும் இடங்க ளெனைப்பலவுஞ்
சார்ந்து தாழ்ந்து தமிழ்பாடிப்
பொங்கு புணரிக் கரைமருங்கு
புவியுட் சிவலோகம் போலத்
திங்கள் முடியா ரமர்ந்ததிரு
வொற்றியூரைச் சென்றடைந்தார். 199

3352 அண்ணல் தொடர்ந்தா வணங்காட்டி
ஆண்ட நம்பி யெழுந்தருள
எண்ணில் பெருமை ஆதிபுரி
இறைவ ரடியா ரெதிர்கொள்வார்
வண்ண வீதி வாயில்தொறும்
வாழை கமுகு தோரணங்கள்
சுண்ண நிறைபொற் குடந்தூப
தீப மெடுத்துத் தொழவெழுங்கால். 200

ப.79) 2. திருக்கேதாரம்: வாழ்வாவது – நட்டபாடை (தி.7 ப.78) இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

199.பொழிப்புரை: இந்நிலையில் அங்குச் சில நாள்கள் இருந்தருளிய பின், பெருமானின் திருவருள் பெற்றுப் பொருதலில் வல்ல ஆனேற்று ஊர்தியையுடைய பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏனைய பதிகள் பலவும் சென்று வணங்கித் தமிழ்ப் பதிகங்கள் பாடிப் போற்றிப் பொங்கும் அலைகளையுடைய கடற்கரையோரத்தில் விளங்கும் இந் நிலவுலகில் சிவலோகம் எனச் சிறந்து விளங்கும் இளம்பிறையினை முடிமேற் சூடிய சிவபெருமான் அமர்ந்தருளும் திருவொற்றியூரைச் சென்றடைந்தார்.

குறிப்புரை: இடங்கள் எனைப் பலவும் என்றது, திருக்காளத்தியி லிருந்து திருவொற்றியூர் செல்லும் வரையில் உள்ள இடைப்பட்ட பதிகளாம். அவை திருக்காரிக்கரை, திருக்கள்ளில், புண்ணிய கோடீசுவரர் கோயில் முதலாயினவாகலாம்.

200.பொழிப்புரை: பெருமனார் தாமே தொடர்ந்து வந்து ஆவணம் காட்டி ஆட்கொள்ளப்பெற்ற நம்பியாரூரர் எழுந்தருளலும், எண் ணற்ற பெருமையுடைய தோற்றமில் காலத்தே தோன்றிய திரு வொற்றியூர்ப் பெருமான்பால் அன்பு

3353 வரமங் கலநல் லியம்முழங்க
வாச மாலை யணியரங்கில்
புரமங் கையர்கள் நடமாடப்
பொழியும் வெள்ளப் பூமாரி
அரமங் கையரும் அமரர்களும்
வீச அன்ப ருடன்புகுந்தார்
பிரமன் தலையிற் பலியுகந்த
பிரானார் விரும்பு பெருந் தொண்டர். 201

3354 ஒற்றியூரி னுமையோடுங்
கூட நின்றா ருயர்தவத்தின்
பற்று மிக்க திருத்தொண்டர்
பரந்த கடல்போல் வந்தீண்டிச்
சுற்றம் அணைந்து துதிசெய்யத்
தொழுது தம்பி ரானன்பர்
கொற்ற மழவே றுடையவர்தங்
கோயில் வாயி லெய்தினார். 202

3355 வானை அளக்குங் கோபுரத்தை
மகிழ்ந்து பணிந்து புகுந்துவளர்
கூனல் இளவெண் பிறைச்சடையார்
கோயில் வலங்கொண் டெதிர்குறுகி
ஊனும் உயிருங் கரைந்துருக
உச்சி குவித்த கையினுடன்
ஆன காத லுடன் வீழ்ந்தார் 203
ஆரா வன்பி னாரூரர்.

கொண்ட அடியார்கள் வந்து எதிர்கொள்பவர்கள், அழகு பொருந்திய தம் வீதிகளின் வாயில்கள் தோறும் வாழை, கமுகு, தோரணங்கள், பொற்சுண்ணம் நிறைந்த பொற்குடங்கள், நறும்புகை, ஒளிவிளக்கு முதலியவற்றை எடுத்து நகரை அணிசெய்து, நம்பிகளைத் தொழ வந்தபொழுது,

201.பொழிப்புரை: சிறந்த மங்கலமுடைய நல்ல இயங்கள் முழங்கிட, நறுமணமுடைய மாலைகள் அணிசெய்யும் நாட்டிய அரங்குகளில், சிலம்பணிந்த பெண்கள் நடனமாடிட, எங்கும் பொழியும் மழை வெள்ளம் போல் பூ மழையைத்

3356 ஏட்டு வரியில் ஒற்றியூர்
நீங்கல் என்ன எழுத்தறியும்
நாட்ட மலருந் திருநுதலார்
நறும்பொற் கமலச் சேவடியிற்
கூட்டு முணர்வு கொண்டெழுந்து
கோதி லமுத இசைகூடப்
பாட்டும் பாடிப் பரவிஎனும்
பதிக மெடுத்துப் பாடினார். 204

தேவப் பெண்களும்.தேவர்களும் பொழிந்திட, நான்முகனது தலையில் பலியை உவந்து ஏற்றருளும் சிவபெருமான் விரும்பும் பெருந்தொண்டராம் நம்பிகள், அன்பர்களு டன் அந்நகரில் புகுந்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

202.பொழிப்புரை: திருவொற்றியூரில் உமையம்மையாரோடும் கூட நின்றருளும் சிவபெருமானது உயர்ந்த தவத்தில் பற்றுமிக்க திருத்தொண்டர்கள், பரந்த பெருங் கடல்போலப் பெருக வந்துகூடி, அவரது சுற்றம் போல அணைந்து போற்ற, தாமும் அவர்களைத் தொழுது, பெருமானின் அன்பராம் நம்பிகள், வெற்றி பொருந்திய இளைய விடையை ஊர்தியாகவுடைய பெருமானது கோயில் வாயில் முன்பாக வந்தடைந்தார்.

203.பொழிப்புரை: வானினை அளப்பது போலும் கோபுரத்தை மகிழ்ந்து பணிந்து உள்ளே புகுந்து, வளர்ந்துவரும் வளைந்த இளமை ஆன வெண்பிறையைச் சடைமேல் உடைய பெருமானது கோயிலை வலங்கொண்டு, திருமுன்பு சேர்ந்து, ஊனும் உயிரும் கரைந்து உருகிட உச்சிமீது குவித்த கையுடன் உள்ளத்துப் பெருகிய காதலுடன், ஆராத அன்பினையுடைய நம்பியாரூரர் வீழ்ந்து வணங்கினார்.

204.பொழிப்புரை: ஏடுகளின் எழுதும்போது திருவொற்றியூர் நீங்க என எழுத்தறியும் நாட்டம் மலரவும், திருநுதலையுடைய பெருமான் மணமுடைய பொற்றாமரை போன்ற சிவந்த பாதங்களைக் கூட்டும் உணர்வுடன் வணங்கிப் பாட்டும் பாடிப் பரவி என்ற பதிகத்தால் வழிபட்டார்.

குறிப்புரை: 'பாட்டும் பாடிப் பரவி எனத் தொடங்கும் பதிகம் குறிஞ் சிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.91).

3357 பாடி அறிவு பரவசமாம்
பரிவு பற்றப் புறம்போந்து
நீடு விருப்பிற் பெருங்காதல்
நிறைந்த அன்பர் பலர்போற்றத்
தேடும் அயனும் திருமாலும்
அறிதற் கரிய திருப்பாதங்
கூடுங் காலங் களில்அணைந்து
பரவிக் கும்பிட் டினிதிருந்தார். 205

3358 இந்த நிலைமை யாரிவரிங்
கிருந்தார் முன்பே இவர்க்காக
அந்தண் கயிலை மலைநீங்கி
அருளாற் போந்த அநிந்திதையார்
வந்து புவிமேல் அவதரித்து
வளர்ந்து பின்பு வன்தொண்டர்
சந்த விரைசூழ் புயஞ்சேர்ந்த
பரிசு தெரியச் சாற்றுவாம். 206

3359 நாலாங் குலத்திற் பெருகுநல
முடையார் வாழும் ஞாயிற்றின்
மேலாங் கொள்கை வேளாண்மை
மிக்க திருஞா யிறுகிழவர்
பாலா தரவு தருமகளார்
ஆகிப் பார்மேல் அவதரித்தார்
ஆலா லஞ்சேர் கறைமிடற்றார்
அருளால் முன்னை அநிந்திதையார். 207

205.பொழிப்புரை: இப்பதிகம் பாடியருளி அறிவு தன்வயமிழந்து சிவமயமாகிப் பரிவு கொண்டிட வெளியே வந்து, நீடிய விருப்புடைய பெருங்காதல் நிறைந்த அன்பர் பலர் போற்றிட, தேடுகின்ற பிரமனும் திருமாலும் அறிதற்கு அரிய சிவபெருமானின் திருப்பாதத்தைப் பரிவொடுங் கூடிக் கும்பிடும் காலங்களில் சென்றடைந்து போற்றிக் கும்பிட்டு அங்கு இனிதே இருந்தார் ஆரூரர்.

206.பொழிப்புரை: இந்நிலையில் ஆரூரர் இங்கு இருந்தார். நம்பிகள் இவ்வாறு வருதற்கு முன்னே, இவருக்காக அழகிய திருக்கயிலாய மலையை விடுத்து நீங்கி, திருவருட் செயலால் இவ்வுலகில் வந்த அநிந்திதையார் அவதரித்து வளர்ந்து, பின்னாகச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது வாசனை கமழ்ந்திடும் மாலை சூடும் தோளினைச் சேர்ந்த அவ்வருட் செயலை அறிந்தவாறு சொல்லுவோம்.

207.பொழிப்புரை: அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் எனப்படும் நான்கு

3360 மலையான் மடந்தை மலர்ப்பாதம்
மறவா அன்பால் வந்தநெறி
தலையா முணர்வு வந்தணையத்
தாமே யறிந்த சங்கிலியார்
அலையார் வேற்கண் சிறுமகளி
ராயத் தோடும் விளையாட்டு
நிலையா யினஅப் பருவங்கள்
தோறும் நிகழ நிரம்புவார். 208

3361 சீர்கொள் மரபில் வருஞ்செயலே
யன்றித் தெய்வ நிகழ்தன்மை
பாரில் எவரும் அதிசயிக்கும்
பண்பில் வளரும் பைந்தொடியார்
வாரும் அணிய அணியவாம்
வளர்மென் முலைகள் இடைவருத்தச்
சாரும் பதத்தில் தந்தையார்
தங்கள் மனைவி யார்க்குரைப்பார். 209

வகையான குலத்தில், நான்காவதாகச் சொல்லப்படும் வேளாளர் குலத்தில், பெருகும் நலமுடையவராய், உலகிற்கு ஒளிதந்து உதவுகின்ற கதிரவனினும் மேலான கொள்கை உடையவராய், உழவுத் தொழிலில் தலைசிறந்தவராய் வாழ்ந்துவரும் ஞாயிறுகிழார் என்பார் ஒருவருக்கு, அன்புமிகும் மகளாராகி, முன்பு அநிந்திதை எனப் பெயர் பெற்ற அம்மையார், நீலமணிமிடற்று ஒருவனாய பெருமானின் திருவருளால் இவ்வுலகில் தோன்றினார்,

குறிப்புரை: முன்பு – ஞாயிறு என்னும் பதியில் தோன்றும் முன்பு, திருக்கயிலையில் அநிந்திதை எனும் பெயருடையராய் வாழ்ந்த நிலையைக் குறிக்க இவ்வாறு கூறினார்.

208.பொழிப்புரை: மலையரசன் மகளாராய உமையம்மையாரின் மலர் அனைய திருவடிகளை மறவாத அன்பினால், அதுவே உள்ளத் துத் தலையாய அன்பின் உணர்ச்சியாக வந்து சேர, தமது நிலையைத் தாமே அறிந்த சங்கிலியார், கூரிய வேல் போன்ற நீண்ட வரிவிழிகளையுடைய சிறு பெண்கள் கூட்டத்துடன் விளையாடி வரும் நிலைகளாய கழங்காடல், அம்மானை. பந்தாடல் முதலிய பருவங்கள் முறையே வர, வயது நிரம்பிவரும் நிலையில்,

209.பொழிப்புரை: சீர்மை பொருந்திய குலமரபில் வருகின்ற செயலே யன்றி, உள்ளத்தில் தெய்வத் தன்மை நிகழும் பண்பும் விளங்க, உலகவர் வியக்கும் பண்பில் வளர்ந்துவரும் பசிய வளையல் அணிந்த சங்கிலியார், கச்சு அணிதற்கான காலம் நெருங்க, வளரும் முலைகள் இடையினை வருத்திட, வளர்ந்து, எழில் திகழும் பருவத்தில் அவரது நிலைகண்டு தந்தையாரான ஞாயிறு கிழார் தம் மனைவியாருக்குச் சொல்லுவாராய்,

3362 வடிவும் குணமும் நம்முடைய
மகட்கு மண்ணு ளோர்க்கிசையும்
படிவ மன்றி மேற்பட்ட
பரிசாம் பான்மை அறிகிலோம்
கடிசேர் மணமும் இனிநிகழுங்
கால மென்னக் கற்புவளர்
கொடியே அனைய மனைவியார்
ஏற்கு மாற்றால் கொடுமென்றார். 210

3363 தாய ரோடும் தந்தையார்
பேசக் கேட்ட சங்கிலியார்
ஏயும் மாற்றம் அன்றிதுஎம்
பெருமா னீசன் திருவருளே
மேய வொருவர்க் குரிய தியான்
வேறென் விளையும் எனவெருவுற்று
ஆய வுணர்வு மயங்கிமிக
அயர்ந்தே அவனி மிசைவிழுந்தார். 211

210.பொழிப்புரை: நம் மகளுக்கு வடிவும் குணமும் இந்நிலவுலகில் உள்ள ஏனைய பெண்கட்குப் பொருந்துவனவாக அன்றி, மிகமேம் பட்ட நிலையில் விளங்குவது நாம் எவ்வாறென அறிகிலோம்! மகளிர்க்கு நிறை காக்கும் காப்பாக விளங்கும் திருமணமும் இனி நிகழ்தற்குரிய காலமாகும் என்றிடலும், அது கேட்டுக் கற்பு வளரும் பூங்கொடி போலும் மனைவியார், கணவனாரை நோக்கி, நம் மக ளாரை ஏற்கும் முறையாகத் திருமணம் செய்து கொடுப்பீராக என்றார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

211.பொழிப்புரை: தாயாரும் தந்தையாரும் தமது திருமணம் பற்றிய பேச்சினைப் பேசக் கேட்ட சங்கிலியார், இத்திருமண வார்த்தை எனக்குப் பொருந்துவது அன்று; எம்பெருமானின் திருவருள் முழுமை யாகப் பொருந்திய ஒருவருக்கே என் வாழ்க்கை உரியது. இவ்வாறாக, இவர்தம் எண்ணங்களால் இதனின் வேறாய் விளைந்திடுமோ ? என அஞ்சிய அச்ச நினைவால், உணர்வு மயங்கி, மிகச் சோர்ந்து நிலத்தில் விழுந்தார்.

குறிப்புரை: 'உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன் சீரடியோம் உன்னடி யார் தாள் பணிவோம், ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம், அன்னவரே எம் கணவராவார்', 'எம் கொங்கைநின் அன்பர் அல்லார் தோள் சேரற்க' (தி.8 ப.7 பா.19) என உடன் பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும் வைத்துக் கூறும் மகளிர் நினைவு ஈண்டு மறக்கப்போமோ ?

212.பொழிப்புரை: அருகில் நின்ற தந்தையாரும் தாயாரும் மகளார் வீழ்ந்ததை கண்டு பதைத்துப் பரிவுடன் அவரை எடுத்து, ஏங்குகின்ற உள்ளமுடையராகி, இவளுக்கு என்ன நேர்ந்தது ? என்று கைகளில் அணைத்துத் தாங்கி, குளிர்ந்த

3364 பாங்கு நின்ற தந்தையார்
தாயார் பதைத்துப் பரிந்தெடுத்தே
ஏங்கும் உள்ளத் தினராகி
இவளுக் கென்னோ உற்றதெனத்
தாங்கிச் சீத விரைப்பனிநீர்
தெளித்துத் தைவந் ததுநீங்க
வாங்கு சிலைநன் னுதலாரை
வந்த துனக்கிங் கென்னென்றார். 212

3365 என்று தம்மை ஈன்றெடுத்தார்
வினவ மறைவிட் டியம்புவார்
இன்றென் திறத்து நீர்மொழிந்த
திதுஎன் பரிசுக் கிசையாது
வென்றி விடையா ரருள் செய்தார்
ஒருவர்க் குரியேன் யானினிமேல்
சென்று திருவொற்றி யூரணைந்து
சிவனார் அருளிற் செல்வனென. 213

3366 அந்த மாற்றங் கேட்டவர்தாம்
அயர்வும் பயமும் அதிசயமும்
வந்த வுள்ளத் தினராகி
மற்ற மாற்றம் மறைத்தொழுகப்
பந்தம் நீடும் இவர்குலத்து
நிகராம் ஒருவன் பரிசறியான்
சிந்தை விரும்பி மகட்பேச
விடுத்தான் சிலருஞ் சென்றிசைத்தார். 214

நறுமணமுடைய பன்னீரைத் தெளித்து, உடம்பில் தடவிட, அவர்தம் மயக்கமும் அயர்ச்சியும் நீங்க, வளைந்த வில்போலும் நெற்றியையுடைய அவரை நோக்கி, 'உனக்கு இங்கு என்ன நேர்ந்தது ?' எனக் கேட்டனர்.

213.பொழிப்புரை: தந்தையும்தாயும் என்னநேர்ந்தது ? என்று கேட்டவுடன், சங்கிலியார் மறைக்காது கூறவிரும்பி, நீவிர் கூறியது என்பால் பொருந்தாது. யான் விடை மீது எழுந்தருளும் சிவனடியார்க்கே உரியன, யான் ஒற்றியூர் சென்று, சிவத்தொண்டு செய்வேன் என்றார்.

214.பொழிப்புரை: அச் சொற்களைக் கேட்ட முதுகுரவர் இருவரும் மனத்தில்

3367 தாதை யாரும் அதுகேட்டுத்
தன்மை விளம்பத் தகாமையினால்
ஏத மெய்தா வகைமொழிந்து
போக்க அவராங் கெய்தாமுன்
தீதங் கிழைத்தே யிறந்தான்போற்
செல்ல விடுத்தா ருடன் சென்றான்
மாத ராரைப் பெற்றார்மற்று
அதனைக் கேட்டு மனமருண்டார். 215

சோர்வும் அச்சமும் அதிசயமும் கொண்டவராகி, தம்மிடம்சொல்லிய அச்சொற்களை ஒருவருக்கும் தெரியாதவாறு மறைத்து ஒழுக, இவர் தமக்குக் குடிப்பிறப்பானும், பிற பண்புகளானும் ஒத்தான் ஒருவன், இவ்வுண்மை அறியானாய், சங்கிலியாரை விரும்பி மணம் பேசச் சிலரை விடுப்ப, அவரும் ஞாயிறு கிழாரிடம் வந்து கேட்டனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

215.பொழிப்புரை: தந்தையாரும் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு, உண்மை நிலையை உணர்த்தத் தகாமையினால், அவர்கள் மனம்வருந்தா வகையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி, அவர்களைப் போக்கலும், அவர்களும் தம்மை விடுத்த அவனிடம் செல்லும் முன்பே, பெருந்தீங்கைச் செய்தான் ஒருவன் அதன் பயனாக உடன் இறந்தாற்போல, மணம் பேச விடுத்த அவர்கள், அவனிடத்தினின்றும் புறப்பட்ட அளவிலேயே அவனும் இறந்தொழிந்தான். இச்செய்தி கேட்டதும் சங்கிலியாரைப் பெற்ற தந்தை தாயர் பெரிதும் மனம் கலங்கினார்கள்.

குறிப்புரை: பெண் கேட்க வந்தாருக்குத் தம்மகளைக் கொடுக்கும் விருப்பம் இல்லையாயினும், அதனை அவ்வாறே சொல்லல் மரபன்று, வந்தாருக்கு மனம் வருந்தாதவாறு சொல்லலே மரபாகும். இவ் வகையிலேயே இங்கும் 'ஏதம் எய்தாவகை மொழிந்து' என்றார். ஆனால் அவ் ஏதம் தானும், அவர்கள் அளவிலன்றித் தம் குடும்ப அளவிலும் எய்தாவகை கூறல்வேண்டும். பெண்ணளவிலோ அன்றித்தம் குடும்ப அளவிலோ ஏதோ குறைபாடு உள்ளது; அதனால்தான் மணம் நேர்தலைத் தவிர்க்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு உண்டாகிவிடக்கூடாது. எனவே தங்குலத்திற்கும் மகளின் பெண் தன்மைக்கும் ஏதம் எய்தா வகையானும் மொழிதல் வேண்டும். இத்தகைய உலகியல் உணர்வுகள் எல்லாம் அடங்கவே 'ஏதம் எய்தாவகை மொழிந்து' என்றார். நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீங்கும் உடன் நிகழ்வனவல்ல; பெரும்பாலும் 'தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல் தன்னை வீயாது அடியுறைந் தற்று' (குறள்,208) என்புழிப் போல அவ்வக்கால எல்லை வந்துழியே வருத்தும். மாறாக மிகப் பெரிய நன்மையே அல்லது மிகப்பெரிய தீமையோ செய்யின் 'பிறர்க்கின்னா முற்பகல்

3368 தைய லார்சங் கிலியார்தம்
திறத்துப் பேசத் தகாவார்த்தை
உய்ய வேண்டும் நினைவுடையார்
உரையா ரென்றங் குலகறியச்
செய்த விதிபோல் இதுநிகழச்
சிறந்தார்க் குள்ள படிசெப்பி
நையும் உள்ளத் துடன்அஞ்சி
நங்கை செயலே உடன்படுவார். 216

3369 அணங்கே யாகும் இவள்செய்கை
அறிந்தோர் பேச அஞ்சுவரால்
வணங்கும் ஈசர் திறமன்றி
வார்த்தை யறியாள் மற்றொன்றும்
குணங்க ளிவையா மினியிவள் தான்
குறித்த படியே ஒற்றிநகர்ப்
பணங்கொ ளரவச் சடையார்தம்
பாற்கொண் டணைவோம் எனப்பகர்வார். 217

செய்யின் தமக்கின்னா பிற்பகல் தாமே வரும் (குறள், 319) என்றற்கு இணங்க, உடன் வருதலும் உண்டு. அவ்வகையிலேயே மிகப் பெரிய தீங்கு செய்தவன் அதன் பயனை உடன் அடைந்தாற் போல, மணம் பேச விடுத்த அவனும் அதற்குரியவரை விடுத்த அளவிலேயே இறந்தனன் என்றார். ‘செல்ல விடுத்தாருடன் சென்றான்’ என்றது, ‘கற்புடைய மடவாரும் கணவனாருடன் சென்றார் (தி.12 பு. 27 பா.28) என்றாற்போல வரும் தொடராயிருப்பினும் அங்குக் கணவனார் இறப்ப, அவ்வம்மையாரும் உடன் இறந்தார் என்ற அமைப்பில் பொருள் கொள நின்றது. ஆனால் இங்கே மணம் பேச விடுத்தான்; அவர்கள் அவ்வினைக்குச் சென்ற அளவிலேயே தானும் சென்றான் (இறந்தான்) எனும் கருத்தமைய நிற்கின்றது. சென்ற அளவில் அவர்களுக்கும், அவனுக்கும் உடனிகழ்ச்சிப் பொருள்கொள நிற்பினும் அவர்கள் மணம்பேசச் சென்றனர்; இவன் உயிர் செலச் சென்றனன் என்பது கருத்தாகும்.

216.பொழிப்புரை: தையலாரான சங்கிலியார் திறத்துப் பேசத்தகாத வார்த்தையை, இவ்வுலகில் வாழ வேண்டும் எனும் நினைவுடையார் சொல்லார் என்பதை இங்கு உலகறியச் செய்து வைத்த விதியின் திறம்போல, இச்செயல் நிகழ தம்மூரில் உள்ள பெரியோர்களுக்குச் சங்கிலியார் தன்மையை உள்ளவாறு வெளிப்படுத்தி, வருந்திடும் உள்ளத்துடன் அச்சம் கொண்டு, சங்கிலியார் விரும்பிய அச்செய் கைக்கே உடன்படுவாராய்,

217.பொழிப்புரை: பெண்களுக்குள் தெய்வமே யாகும் இவளது செய்கை இதனை அறிந்தோர், இவள் பற்றிய வேறு திறம் பேச அஞ்சுவார்கள்

3370 பண்ணார் மொழிச்சங் கிலியாரை
நோக்கிப் பயந்தா ரொடுங்கிளைஞர்
தெண்ணீர் முடியார் திருவொற்றி
யூரிற் சேர்ந்து செல்கதியும்
கண்ணார் நுதலார் திருவருளால்
ஆகக் கன்னி மாடத்துத்
தண்ணார் தடஞ்சூ ழந்நகரிற்
றங்கிப் புரிவீர் தவமென்று. 218

3371 பெற்ற தாதை சுற்றத்தார்
பிறைசேர் முடியார் விதியாலே
மற்றுச் செயலொன் றறியாது
மங்கை யார்சங் கிலியார் தாம்
சொற்ற வண்ணஞ் செயத்துணிந்து
துதைந்த செல்வத் தொடும்புரங்கள்
செற்ற சிலையார் திருவொற்றி
யூரிற் கொண்டு சென்றணைந்தார். 219

என்றும், தாம் வணங்கும் ஈசனுடைய பெருமை யல்லாது மற்றொரு வார்த்தை பேசவும் அறியாள் என்றும், இவளது செயல் இது என்றும், பெற்றோரும் உற்றோரும் தெளிந்து, இனி இப்பெண் நம்மிடம் தெரிவித்தபடியே திருவொற்றியூர் நகரிடத்துப் படம் கொண்ட பாம்பினைச் சடைமேலுடைய நாயகன் பால் சேர்த்திடலே தக்கது எனத் துணிவார்களாகி,

218.பொழிப்புரை: பண் போலும் இனிய மொழியுடைய சங்கிலி யாரை நோக்கி, 'அம்மையே! நீர், பெற்ற தாய் தந்தையருடன் சுற்றத்தவரும் சொல்லுவார்களாகி, 'அம்மையே!நீர், திருவொற்றியூர் தெளிந்த கங்கை நீரை முடியில் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவொற்றியூர் நகரைச் சேர்ந்து, இனி உமக்குச் செல்கின்ற கதியும் கண்ணார்ந்த நெற்றியுடைய கடவுளின் திருவருளேயாக, குளிர்ந்த குளங்கள் சூழ்ந்த நகரிடத்து ஒரு கன்னி மாடத்து தங்கி, தவத்தினைச் செய்திடுவீர்' என்று கூறி,

219.பொழிப்புரை: பெற்ற தந்தையர் உள்ளிட்ட சுற்றத்தார், பிறை யணிந்த சடைமுடியையுடைய திருவொற்றியூர்ப் பெருமான் திருவரு ளாலே, மற்றச் செயல் ஒன்றும் அறியாது, பெண்ணில் நல்லாராகிய சங்கிலியார் சொல்லிய வண்ணம் செய்திடத் துணிந்து, பெருகிய செல்வத்தோடும், முப்புரங்களையும் எரித்த வில்லையுடைய பெருமான் அமர்ந்த திருவொற்றியூருக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

220.பொழிப்புரை: திருமுடிமீது வளர்கின்ற வெண்பிறையை அணிந்த பெருமான் அமர்ந்தருளும் திருவொற்றியூர்க் கோயிலுக்குள் புகுந்து நெருங்கிவரும் சுற்றத்தோடும் பணிந்து, உலகத் தோற்றத்தில் மிக முந்திய அத்திருப்பதியில்

3372 சென்னி வளர்வெண் பிறையணிந்த
சிவனார் கோயி லுள்புகுந்து
துன்னுஞ் சுற்றத் தொடும்பணிந்து
தொல்லைப் பதியோர் இசைவினால்
கன்னி மாட மருங்கமைத்துக்
கடிசேர் முறைமைக் காப்பியற்றி
மன்னுஞ் செல்வந் தகவகுத்துத்
தந்தை யார்வந் தடிவணங்கி. 220

3373 யாங்கள் உமக்குப் பணிசெய்ய
ஈசன் கேற்ற பிணவிரும்பி
ஓங்கு கன்னிமாடத்தில் உளவுகின்றீர்
என்று னாக்கின்றார்
தாங்கள் கரிய கண்கள் நீர்த் தாரை ஒழுகத் தரியாதே
ஏங்கு சுற்றத் தொடும் இளைஞ்சிப் போனார் எயில்
சூழ்தம்பதியில் 221

3374 காதல் புரிந்து தவம்புரியும் கன்னி
யாச்சுங் கமர்கின்றார்
பூத நாதர் கோயிலினிற் காலந் தோறும் புக்கிறைஞ்சி
நீதி முனைமை வழுவாது தமக்கு நேர்ந்த பணிசெய்யச்
சீத மலர்ப்பூ மண்டபத்துத் திரைசூழ் ஒருபார்வு
சென்றிருந்தது 222

ஆண்டுள்ளோரின் இசைவுடன் பெருமானின் திருக்கோயிலின் அருகே, ஒரு கன்னி மாடம் அமைத்து, அங்கு ஒருவரும் புகமுடியாத முறைமையால் காவலும் செய்து வைத்து, அச்சூழற்கு வேண்டும் செல்வத்தைத் தகுதியுடன் அமைத்துத் தாதை யாரான ஞாயிறு கிழார் வந்து தமது மகளார் சங்கிலியாரின் திருவடி களை வணங்கி,

221.பொழிப்புரை: 'யாங்கள் உமக்குப் பணிசெய்திட நீர் ஈசனுக் கேற்ற பணியினை விரும்பிச் செய்து மேலோங்கிய கன்னிமாடத்தில் உறைவீராக' என்று மொழிகின்றவர், தாங்கற்கரிய கண்ணீர் தாரை தாரையாக ஒழுகப் பிரிவாற்றாது, சுற்றத்தோடும் வணங்கி, எழுந்து, மதில் சூழ்ந்த தமது ஊருக்குச் சென்றார்.

222.பொழிப்புரை: பெருமான்பால் பேரன்பு பூண்டு, தவம்புரியும் கன்னியாராம்

3375 பண்டு கயிலைத் திருமலையில்
செய்யும் பணியின் பான்மைமனம்
கொண்ட உணர்வு தலைநிற்பக்
குலவு மலர்மென் கொடியனையார்
வண்டு மருவுந் திருமலர்மென்
மாலை காலங் களுக்கேற்ப
அண்டர் பெருமான் முடிச்சாத்த
அமைத்து வணங்கி யமருநாள். 223

3376 அந்தி வண்ணத் தொருவர்திரு
வருளால் வந்த ஆரூரர்
கந்த மாலைச் சங்கிலியார்
தம்மைக் காதல் மணம்புணர
வந்த பருவ மாதலால்
வகுத்த தன்மை வழுவாத
முந்தை விதியால் வந்தொருநாள்
முதல்வர் கோயி லுட்புகுந்தார். 224

சங்கிலியார், பூதங்கட்கு எல்லாம் தலைவனாய சிவபெருமானின் திருக்கோயிலில், காலம் தோறும் சென்று வணங்கி, நீதி முறைமையில் ஏதும் தவறாது, தமக்கு உற்ற பணியினைச் செய்திடற்கு மாலை கட்டும் அத்திருமண்டபத்துத் திரை சூழ்ந்த ஒருபுறத்துத் தாம் இருந்து,

223.பொழிப்புரை: முன்பு திருக்கயிலையில் செய்துவந்த பணியினை, அப் பான்மையால் மனம்கொண்ட உணர்வே தலைநிற்ப, விளங்கிடும் மெல்லிய பூங்கொடி போலும் வனப்புடைய சங்கிலியார், வண்டுகள் மொய்த்திடும் திருவுடைய மலர்கோத்த மிருதுவாய நல்ல மாலை களை, அவ்வக் காலங்களின் விதிமுறைக்கு ஏற்ற பண்பினால், தேவர்களுக்குத் தலைவனாய சிவபெருமானின் திருமுடிமேல் சாத்திடத் தொடுத்துக் கொடுத்து, வணங்கி, அங்குக் கன்னிமாடத்து வாழ்ந்து வரும் நாள்களில்,

224.பொழிப்புரை: மாலைக் காலத்துச் செக்கர் வானத்தின் நிறத்தினை ஒத்த, ஒப்பற்றவராய பெருமானாரின் திருவருளால் இவ்வுலகில் வந்த நம்பிகள், நறுமணம் மிக்க மாலையைத் தொடுக்கும் சங்கிலியாரைக் காதல் மணஞ் செய்திட வந்த பருவம் இதுபொழுதாக அமைதலினால், வகுத்தான் வகுத்த வழி அமையும் முன்னைய விதியின் பயனாக ஒருநாள், சிவபெருமானின் திருக்கோயிலுள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3377 அண்டர் பெருமான் அந்தணராய்
ஆண்ட நம்பி யங்கணரைப்
பண்டை முறைமை யாற்பணிந்து
பாடிப் பரவிப் புறம்போந்து
தொண்டு செய்வார் திருத்தொழில்கள்
கண்டு தொழுது செல்கின்றார்
புண்ட ரீகத் தடம்நிகர்பூந்
திருமண் டபத்தி னுட்புகுந்தார். 225

3378 அன்பு நாரா அஞ்செழுத்து
நெஞ்சு தொடுக்க அலர்தொடுத்தே
என்புள் ளுருகும் அடியாரைத்
தொழுது நீங்கி வேறிடத்து
முன்பு போலத் திரைநீக்கி
முதல்வர் சாத்தும் பணிகொடுத்து
மின்போல் மறையுஞ் சங்கிலியார்
தம்மை விதியாற் கண்ணுற்றார். 226

225.பொழிப்புரை: தேவாதி தேவராய பெருமானார், அந்தணராய வடிவுகொண்டு ஆட்கொள்ளப் பெற்ற நம்பியாரூரர், நெற்றியில் கண்கொண்ட அப் பெருமானை, முன்னைய நாளெல்லாம் வணங்கி டும் முறைமையால் வணங்கி, வெளியே வந்து, ஆங்குத் தொண்டு செய்து வரும் அடியார்களது திருவுடைய தொழில்கண்டு பணிந்து செல்கின்றவர், தாமரை மலர் நிறைந்த பொய்கையை ஒத்த, வனப்புடைய மலர்களைத் தொடுக்கும் திருமண்டபத்தின் உள்ளாகச் சென்றார்.

226.பொழிப்புரை: அன்பே நாராக ஐந்தெழுத்தை நெஞ்சம் தொடுக்கவும், அத்தன்மையால் தம் கைகளால் மலர்களைத் தொடுத்தே, என்பும் உள் உருக மனமுருகி வரும் அடியவர்களை நம்பிகள் கண்டு தொழுது நீங்கும்பொழுது, முன்பு போலத் திரையினை நீக்கித் தம் பணியில் நின்று, தொடுத்த பூமாலைகளைக் கொடுத்து மின்னல் எனத் தோன்றி மறையும் சங்கிலியாரைப் பண்டை விதியால் கண்ணுற்றார்.

குறிப்புரை: அகத்தும் புறத்தும் இறைவற்கென மாலை தொடுத்து, என்பும் உருக வழிபட்டுவரும் அடியவர்களைச் சுந்தரர், தொழுது நீங்கும் அளவில், தாம் இருந்த இடத்திலுள்ள திரையை நீக்கிக் கொண்டு, கட்டிய மாலைகளை இறைவற்குக் கொடுத்து, மின்னல் என மறையும் சங்கிலியாரைக் கண்ணுற்றார் என்பது கருத்து.

3379 கோவா முத்தும் சுரும்பேறாக்
கொழுமென் முகையு மனையாரைச்
சேவார் கொடியார் திருத்தொண்டர்
கண்ட போது சிந்தைநிறை
காவா தவர்பால் போய்வீழத்
தம்பாற் காம னார் துரந்த
பூவா ளிகள்வந் துறவீழத்
தரியார் புறமே போந்துரைப்பார். 227

3380 இன்ன பரிசென் றறிவரிதால்
ஈங்கோர் மருங்கு திரைக்குள்ளால்
பொன்னும் மணியும் மலர்ந்தவொளி
யமுதில் அளாவிப் புதியமதி
தன்னுள் நீர்மை யால்குழைத்துச்
சமைத்த மின்னுக் கொடிபோல்வாள்
என்னை யுள்ளந் திரிவித்தாள்
யார்கொல் என்றங் கியம்புதலும். 228

3381 அருகு நின்றார் விளம்புவார்
அவர்தாம் நங்கை சங்கிலியார்
பெருகு தவத்தால் ஈசர்பணி
பேணுங் கன்னி யாரென்ன
இருவ ராலிப் பிறவியைஎம்
பெருமான் அருளால் எய்துவித்தார்
மருவும் பரவை ஒருத்திஇவள் 229
மற்றை யவளாம் எனமருண்டார்.

227.பொழிப்புரை: கோக்கப்படாத முத்தும், வண்டுகள் மொய்த்திடாத நல்ல மிருதுவாய அரும்பும் ஒத்த சங்கிலியாரை, விடைக் கொடியை உடைய சிவபெருமானின் திருத்தொண்டரான நம்பிகள் கண்டபோது, தமது நிறையைக் காக்க இயலாது அம்மையார்பால் காமஉணர்வின் வயப்பட்டுச் சிந்தை சென்றிட, அதுபொழுது மன்மதன் சொரிந்த மலர் அம்புகள் மேன்மேல் வந்து வீழ்ந்திடத் தரியாது வெளியே வந்து சொல்வாராகி,

228.பொழிப்புரை: இஃது இன்ன தன்மை என்று சொல்ல முடியவில்லை; இவ்விடத்து ஒருபக்கத்துத் திரைக்குள்ளாகப் பொன்னும் முத்தும் மலர்ந்த ஒளி, அமுதில் அளைந்து சேர்த்துப் பின்னர் அவ் வொளியமுதினைப் புதிய சந்திரனில் உள்ள நிலவாய அமுதின் தன்மையிற் குழைத்து, உருச்செய்த மின்னுக் கொடிபோலும் அப்பெண், என் மனத்தை மாற்றினள். இப்பெண்தான் யார் எனக் கூறலும்,

3382 மின்னார் சடையார் தமக்காளாம்
விதியால் வாழும் எனைவருத்தித்
தன்னா ரருளால் வரும்பேறு
தவத்தால் அணையா வகைதடுத்தே
என்னா ருயிரும் எழின்மலரும்
கூடப் பிணைக்கும் இவள்தன்னைப்
பொன்னார் இதழி முடியார்பால்
பெறுவே னென்று போய்ப்புக்கார். 230

3383 மலர்மே லயனும் நெடுமாலும்
வானும் நிலனுங் கிளைத்தறியா
நிலவு மலருந் திருமுடியும்
நீடுங் கழலும் உடையாரை
உலக மெல்லாந் தாமுடையார்
ஆயும் ஒற்றி யூரமர்ந்த
இலகு சோதிப் பரம்பொருளை
இறைஞ்சி முன்னின் றேத்துவார். 231

குறிப்புரை: இயம்பல் – தம் வாய்விட்டுக் கூறல். அவ்வளவில் அருளு கின்றார் அவரைப்பற்றிக் கூறலாயினர். நயத்தக்க நாகரிகம் இது.

229.பொழிப்புரை: அருகே நின்றவர்கள் சொல்லுவார்களாய், அவர் தான் நங்கையாகிய சங்கிலியார் என்பவர், பெருகும் தவமுடையவர், ஈசர் பணி பேணும் கன்னியர் என்னலும், அது கேட்டருளிய நம்பிகள், இருவரால் இப்பிறவியை எம்பெருமான் அடைய வைத்தார், அவர்களுள் முன் அணைந்த பரவை ஒருத்தி, சங்கிலியாய இவள் மற்றைய வளாம் என எண்ணி மனம் மருட்சியடைந்தனர்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

230.பொழிப்புரை: மின் அனைய சடையையுடைய பெருமானுக்கு ஆளாகும் விதியால் வாழும் எனை வருத்தி, இறைவனது அருளால் வரும் பேற்றைத் தனது தவத்தால் என்பால் அணையாவகை தடுத்து, எனது அரிய உயிரையும் அழகிய மலரையும் சேரப் பிணைக்கும் இவள் தன்னை, பொன்னார்ந்த மலர்க் கொன்றை முடியுடைய பெருமான்பால் விண்ணப்பித்துப் பெறுவேன் என நினைந்து இறைவன் கோயிலினுட் சென்று புகுந்தார்.

231.பொழிப்புரை: தாமரை மலர்மேல் இருந்த அயனும், நெடிய உருவுடைய திருமாலும் வானத்திலும் நிலத்தினுள்ளும் ஊடுருவிச் சென்றும் அறிய முடியாத இளம்பிறை சூடிய திருமுடியையும் நீண்ட திருவடிகளையும் உடைய சிவபிரானை, உலகம் யாவையும் தாமே உடையவராகி இருந்தும், திருவொற்றியூர்த் திருப்பதியில் அமர்ந்து என்றும் உறைகின்ற ஒளிப்பிழம்பாய சோதியாம் முதல்பொருளை வணங்கித் திருமுன்பு நின்று போற்றுவாராய்,

3384 மங்கை யொருபால் மகிழந்ததுவும்
அன்றி மணிநீண் முடியின்கண்
கங்கை தன்னைக் கரந்தருளும்
காதலுடையீர் அடியேனுக்
கிங்கு நுமக்குத் திருமாலை
தொடுத் தெனுள்ளத் தொடையவிழ்த்த
திங்கள் வதனச் சங்கிலியைத்
தந்தென் வருத்தந் தீருமென. 232

3385 அண்ண லார்முன் பலவும்அவர்
அறிய வுணர்த்திப் புறத்தணைந்தே
எண்ண மெல்லாம் உமக்கடிமை
யாமா றெண்ணும் என்னெஞ்சில்
திண்ண மெல்லா முடைவித்தாள்
செய்வ தொன்று மறியேன் யான்
தண்ணி லாமின் னொளிர்பவளச்
சடையீர் அருளும் எனத்தளர்வார். 233

3386 மதிவாள் முடியார் மகிழ்கோயிற்
புறத்தோர் மருங்கு வந்திருப்பக்
கதிரோன் மேலைக் கடல்காண
மாலைக் கடலைக் கண்டயர்வார்
முதிரா முலையார் தம்மைமணம்
புணர்க்க வேண்டி முளரிவளை
நிதியா னண்பர் தமக்கருளும்
நண்பால் நினைந்து நினைந்தழிய. 234

---

232. பொழிப்புரை: மலைமகளை ஒருபாகத்து வைத்து மகிழ்ந்ததும் அல்லாமல், உமது அழகிய நீண்ட திருமுடியினிடத்துக் கங்கை என் னும் பெண்ணையும் மறைத்து வைத்திருக்கும் காதல் உடையீர்! இங்கு உமக்குத் திருவுடைய பூமாலை தொடுத்து என் உள்ளத்தின் நிறையையும் அவிழச்செய்த முழுமதியென விளங்கும் சங்கிலியாரைத் தந்தருளி, எனக்குற்ற வருத்தத்தை நீக்குவீராக என்னலும்,

குறிப்புரை: முன் ஒரு பெண்ணை மணந்திருக்கும் நீ, பின் ஒரு பெண்ணை வேண்டுவது ஏன்? என்னும் வினா எழாதவாறு பெருமானை விளித்துக்

3387 உம்ப ருய்ய உலகுய்ய
ஓல வேலை விடமுண்ட
தம்பி ரானார் வன்தொண்டர்
தம்பா லெய்திச் சங்கிலியை
இம்ப ருலகில் யாவருக்கும்
எய்த வொண்ணா இருந்தவத்துக்
கொம்பை உனக்குத் தருகின்றோம்
கொண்ட கவலை ஒழிகென்ன. 235

கூறியருளியது எண்ணி மகிழ்தற்குரியது. வெல்லும் சொல் இன்மையறிந்து கூறிய விளியழகே அழகாம்.

233.பொழிப்புரை: இறைவனின் திருமுன்பு நின்று இனிய பல கூற்று களால் அவர் அறியும்படி உணர்த்தி, வெளியே வந்து, என் எண்ணம் எல்லாம் உமக்கு அடிமையாமாறு எண்ணும் எனது நெஞ்சினில் அதன் திண்மை எல்லாவற்றையும் உடையச் செய்தாள். இனிச் செய்வதொன்றும் அறியேன் நான், குளிர்ந்த நிலவு ஒளிரும் பவளம் போலும் சடையை உடையீர்! நும் அடியேற்கு அருளும் எனக் கூறித் தளர்வாராய்,

234.பொழிப்புரை: இளம்பிறை தவழும் திருச்சடையை உடைய பெருமான் மகிழ்கின்ற கோயிலின் வெளியே ஒருபுறமாக நம்பிகள் இருப்பக் கதிரவன் மேலைக் கடலிற் செல்லும் காலமாகிய மாலைக் காலம் வந்துற, அதுகண்டு மயங்குவார், முதிராத முலையையுடைய சங்கிலியாரைத் தமக்குத் திருமணம் செய்ய வேண்டிப் பதுமநிதிசங்கநிதி எனும் இரண்டையும் உடைமையாகக் கொண்டு நிற்கும் குபேரனை நட்பாகக் கொண்டிருக்கும் பெருமான் தமக்குத் தோழன் என்பதை நினைந்து நினைந்து மனம் அழிய,

குறிப்புரை: இறைவன் குபேரனையன்றித் தம்மையும் தோழனாகக் கொண்டிருக்கும் நட்பு உரிமையால் தமக்கு உதவ வேண்டி மனம் அழிந்தவராயினர். ‘நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன்’ (குறள், 802) என்பர் திருவள்ளுவர். அத்தகைய உரிமையும் தகுதியும் பற்றியே இவ்வகையானும் உதவ வேண்டுகின்றார் நம்பிகள்.

235.பொழிப்புரை: தேவர் உலகும் இவ்வுலகும் உய்ய நஞ்சுண்டருளிய இறைவர் நம்பிகள்பால் வந்தருளி, அவரை நோக்கி, இந்த உலகில் யாவரும் அடைய முடியாத பெருந் தவத்தின் பூங்கொடியாம் சங்கி லியை உனக்குத் தருகின்றோம்; நீ மனத்தில் கொண்ட கவலையை ஒழிவாயாக! என்னலும்,

3388 அன்று வெண்ணெய் நல்லூரில்
வலிய ஆண்டு கொண்டருளி
ஒன்று மறியா நாயேனுக்
குறுதி யளித்தீர் உயிர்காக்க
இன்றும் இவளை மணம்புணர்க்க
ஏன்று நின்றீர் எனப்போற்றி
மன்றல் மலர்ச்சே வடியிணைக்கீழ்
வணங்கி மகிழ்ந்தார் வன்தொண்டர். 236

3389 ஆண்டு கொண்ட அந்தணனார்
அவருக் கருளிக் கருணையினால்
நீண்ட கங்குல் யாமத்து
நீங்கி வானில் நிறைமதியந்
தீண்டு கன்னி மாடத்துச்
சென்று திகழ்சங் கிலியாராம்
தூண்டு சோதி விளக்கனையார்
தம்பால் கனவில் தோன்றினார். 237

236.பொழிப்புரை: அன்று திருவெண்ணெய்நல்லூரில் வலியவந்து ஆட்கொண்டருளி ஒன்றும் அறியாத நாயேனுக்கு உறுதி வழங்கி யருளினீர்! எனது உயிரைக் காத்திட இன்றும் இச்சங்கிலியைத் திருமணம் செய்து வைத்தற்கு ஏற்றருளினீர்! என்று பெருமானைப் போற்றி அவர்தம் மணம் கமழும் மலர்ச் சேவடிகளை வணங்கி மகிழ்வுற்றார்.

குறிப்புரை: இவ் ஆறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

237.பொழிப்புரை: நம்பிகளை ஆண்டு கொண்ட அறவாழி அந்தணனாராகிய இறைவரும் அவருக்கு அருள் புரிந்து, கருணையுடன், நீண்டு பெருகிய இரவின் யாமத்து அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, வானில் நிறைந்த திங்களஞ் செல்வலும் தீண்டும் உயர்வுடைய கன்னிமாடத்துச் சென்றருளி, அவ்விடத்துத் திகழும் சங்கிலியார் எனப்படும் தூண்டும் ஒளி விளக்கினை ஒத்த அம்மையார் பாலாகக் கனவில் தோன்றினார்.

குறிப்புரை: தூண்டுசோதி விளக்கு அனையார் – இறையருளால் உந்தப்பட்டு ஒளிவிளங்க வாழ்தலின் இனியும் வாழ இருத்தலின், இங்ஙனம் கூறினார்.

3390 தோற்றும் பொழுதிற் சங்கிலியார்
தொழுது விழுந்து பரவசமாய்
ஆற்ற அன்பு பொங்கியெழுந்
தடியே னுய்ய எழுந் தருளும்
பேற்றுக் கென்யான் செய்வதெனப்
பெரிய கருணை பொழிந்தனைய
நீற்றுக் கோல வேதியரும்
நேர்நின் றருளிச் செய்கின்றார். 238

3391 சாருந் தவத்துச் சங்கிலிகேள்
சால என்பா லன்புடையான்
மேரு வரையின் மேம்பட்ட
தவத்தான் வெண்ணெய் நல்லூரில்
யாரு மறிய யான்ஆள
உரியான் உன்னை யெனையிரந்தான்
வார்கொள் முலையாய் நீயவனை
மணத்தால் அணைவாய் மகிழ்ந்தென்றார். 239

238.பொழிப்புரை: இறைவர், சங்கிலியார் கனவில் தோன்றிய பொழுது, சங்கிலியார் தொழுது விழுந்து தம்வயமிழந்து மிகவும் அன்பு பொங்கி எழுந்து, 'ஐயனே! அடியேன் உய்ய எழுந்தருளி வந்த பேற்றிற்கு என்ன கைம்மாறு செய்வது' என்னலும், அதுபொழுது பெரிய கருணையையே மேலே பொழிந்தாற்போல் விளங்கும் திரு நீற்றின் திருமேனியைக் கொண்ட சிறந்த அந்தணரும் நேராக நின்று அருள் புரிவாராய்,

குறிப்புரை: திருநீறு கருணையின் வண்ணமாதல், 'பராவணமாவது நீறு' என்பதாலும் அறியப்படும்.

239.பொழிப்புரை: 'எம்பால் சாரும் தவமுடைய சங்கிலியே! கேள். மிகவும் என்பால் அன்புடையன். மேருமலையிலும் மேம்பட்ட தவமுடையவன். திருவெண்ணெய் நல்லூரில் யாரும் அறிய யான் ஆண்டுகொள்ள உரிமையுடையவன். உன்னை வேண்டி என்னை இரந்தான். கச்சணிந்த மார்பகத்தை உடையவளே! நீ அவனைத் திருமணம் புரிந்து மகிழ்ந்து வாழ்வாயாக! என்றருளிச் செய்தனர்.

குறிப்புரை: தவம் பெற்ற பெருவாழ்வைச் சங்கிலியாருக்கும், நம்பி களுக்கும் இயைத்துக் கூறியது, கயிலையில் தன்பாலும், நிலவுலகில் அடியவர்பாலும் பூண்டு நிற்கும் தவம்பற்றியாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3392 ஆதி தேவர் முன்னின்றங்
கருளிச் செய்த பொழுதின்கண்
மாத ரார்சங் கிலியாரும்
மாலும் மயனு மறிவரிய
சீத மலர்த்தா மரையடிக்கீழ்ச்
சேர்ந்து வீழ்ந்து செந்நின்று
வேத முதல்வர் முன்னடுக்கம்
எய்தித் தொழுது விளம்புவார். 240

3393 எம்பி ரானே நீரருளிச்
செய்தார்க் குரியேன் யான்இமையோர்
தம்பி ரானே அருள்தலைமேற்
கொண்டேன் தக்க விதிமணத்தால்
நம்பி யாரு ரருக்கென்னை
நல்கி யருளும் பொழுதிமயக்
கொம்பி னாகங் கொண்டீர்க்குக்
கூறுந் திறமொன் றுளதென்பார். 241

3394 பின்னும் பின்னல் முடியார்முன்
பெருக நாணித் தொழுரைப்பார்
மன்னுந் திருவா ரூரின்கண்
அவர்தாம் மிகவும் மகிழ்ந்துறைவ
தென்னுந் தன்மை யறிந்தருளும்
எம்பி ராட்டி திருமுலைதோய்
மின்னும் புரிநூல் அணிமார்பீர் 242
என்றார் குன்றா விளக்கனையார்.

240.பொழிப்புரை: மூலகாரணமாய் நிற்கும் முதல்வனார் அருளிச் செய்த அளவில், சங்கிலியாரும், மாலும் அயனும் அறிதற்கரிய குளிர்ந்த மலராய தாமரை போலும் திருவடிக்கீழ்ப் பொருந்த வீழ்ந்து, நேர் நின்று, வேதமுதல்வராய அவர் முன்பு நடுக்கமடைந்து தொழுது சொல்வாராகி,

241.பொழிப்புரை: எம்பெருமானே! நீர் அருளிச் செய்த அவருக்கே உரியவள் நான். தேவர்களின் தலைவனே! உமது அருளிப்பாட்டை என் தலைமேற் கொண்டேன். தக்க விதியுடைய திருமணத்தால் நம்பிகளுக்கு என்னைக் கொடுத்தருளும் பொழுது, மலையரையன் மகளாராய உமையம்மையாரை ஒருபாலாகக் கொண்டிருக்கும் பெருமானுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்வதும் ஒன்று உண்டு என்பாராய்,

3395 மற்றவர்தம் உரைகொண்டு
வன்தொண்டர் நிலைமையினை
ஒற்றிநகர் அமர்ந்தபிரான்
உணர்ந்தருளி யுரைசெய்வார்
பொற்றொடியா யுனையிகந்து
போகாமைக் கொருசபதம்
அற்றமுறு நிலைமையினால்
அவன்செய்வா னெனவருளி. 243

3396 வேயனைய தோளியார்
பால்நின்று மீண்டருளித்
தூயமனம் மகிழ்ந்திருந்த
தோழனார் பால்அணைந்து
நீஅவளை மணம்புணரும்
நிலையுரைத்தோம் அதற்கவள்பால்
ஆயதொரு குறைஉன்னால்
அமைப்பதுள தென்றருள. 244

242.பொழிப்புரை: இணைந்துவிளங்கும் புரிபுன் சடையையுடைய இறைவனை முன்னாகப் பெரிதும் நாணம் பெருகத் தொழுது சொல்வாராய், விளங்கும் திருவாரூரின்கண் அவர் மிகவும் மகிழ்ந்து தங்குவது என்னும் தன்மையைத் திருவுளங் கொண்டு, எம்பெருமாட்டியின் திரு முலை தோய்ந்த, மின்னும் முப்புரி நூலணிந்த மார்புடையீரே! அதற்கேற்ப அருள் புரிதல் வேண்டும் என்றார், விளக்கினை ஒத்த சங்கிலியார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

243.பொழிப்புரை: மற்று அச்சங்கிலியார்தம் விண்ணப்பத்தை ஏற்றருளி, நம்பிகளின் நிலையைத் திருவொற்றியூர் நகர் அமர்ந்த பெருமான் உணர்ந்தருளி உரைப்பாராய், பொன்னாலாய வளையல் அணிந்தவளே! உன்னை விடுத்துப் போகாமைக்குரியதொரு சூளுரையை மறைவாகப் பொருந்திய நிலையில் அவனும் செய்து தரு வான் என அருள் புரிந்து,

244.பொழிப்புரை: மூங்கிலின் வனப்பினை ஒத்த தோளுடைய சங்கிலி யாரிடத்தினின்றும் மீண்டருளித் திரும்பவும் தூயதான தனது மனத் தகத்து மகிழ்ந்திருக்கின்ற தோழர் சுந்தரனார்பால் சென்று, அவரை நோக்கி அவளை மணஞ் செய்திடும் நிலைமையை நாம் சொன் னோம், அதற்கு அவள்பாலாக நின்றதொரு குறையுளது, அது உன்னால் முடித்துக் கொடுக்க வேண்டியதாகும் எனப் பெருமான் மொழிதலும்,

3397 வன்தொண்டர் மனங்களித்து
வணங்கிஅடி யேன்செய்ய
நின்றகுறை யாதென்ன
நீயவளை மணம்புணர்தற்
கொன்றியுட னேநிகழ
ஒருசபத மவள்முன்பு
சென்றுகிடைத் திவ்விரவே
செய்கவென வருள்செய்தார். 245

3398 என்செய்தால் இதுமுடியும்
அதுசெய்வன் யானிதற்கு
மின்செய்த புரிசடையீர்
அருள்பெறுதல் வேண்டுமென
முன்செய்த முறுவலுடன்
முதல்வரவர் முகநோக்கி
உன்செய்கை தனக்கினியென்
வேண்டுவதென் றுரைத்தருள. 246

3399 வம்பணிமென் முலையவர்க்கு
மனங்கொடுத்த வன்தொண்டர்
நம்பரிவர் பிறபதியும்
நயந்தகோ லஞ்சென்று
கும்பிடவே கடவேனுக்
கிதுவிலக்கா மெனுங்குறிப்பால்
தம்பெருமான் றிருமுன்பு 247
தாம்வேண்டுங் குறையிரப்பார்.

245.பொழிப்புரை: அதுகேட்ட வன்தொண்டராய நம்பிகளும் பெரிதும் மனம் மகிழ்ந்து பணிந்து, அடியேன் செயத்தக்கதொரு குறையாது ? எனலும், பெருமானும் அவரை நோக்கி, நீ அவளைத் திரு மணம் செய்தற்கு, அவளுடன் என்றும் பிரியாது உடன் உறைதற்கான சூளுரையொன்றை இன்றிரவே அவள் முன்பு செய்திடுவாய் என்று அருள் புரிந்தார்.

குறிப்புரை: சென்று கிடைத்து என்பது விரைந்து சென்று அவளை யடைந்து எனும் பொருள்பட நின்றது. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

246.பொழிப்புரை: எம்பெருமானே ! என்செய்தால் இத்திருமணம் இனிது நிகழ்வு றுமோ அதனைச் செய்வேன் யான், ஆனால் அவ்வண் ணம் செய்திடற்கு மின் ஒளிரும் புரிபுன் சடையீர் ! உமது அருள் பெறு தல் வேண்டும் எனலும், அதனைத் திருவுளம் கொண்டு, புன்முறுவ லுடன் அவரது முகத்தை நோக்கி உனது செய லுக்கு இனி நாம் என் செய்திடல் வேண்டும் ? எனப் பெருமான் கேட்டருளலும்,

3400 சங்கரர்தாள் பணிந்திருந்து
தமிழ்வேந்தர் மொழிகின்றார்
மங்கையவள் தனைப்பிரியா
வகைசபதஞ் செய்வதனுக்
கங்கவளோ டியான்வந்தால்
அப்பொழுது கோயில்விடத்
தங்குமிடந் திருமகிழ்க்கீழ்க்
கொளவேண்டு மெனத்தாழ்ந்தார். 248

3401 தம்பிரான் தோழரவர்
தாம்வேண்டிக் கொண்டருள
உம்பர்நா யகருமதற்
குடன்பாடு செய்வாராய்
நம்பிநீ சொன்னபடி
நாஞ்செய்தும் என்றருள
எம்பிரா னேயரிய
தினியெனக்கென் னெனவேத்தி. 249

247.பொழிப்புரை: அதுபொழுது கச்சணிந்த மார்பகத்தையுடைய சங்கிலியாரிடத்து மனங்கொடுத்த நம்பிகள், இங்கிருக்கும் எம்பெரு மானின் இத்திருப்பதியல்லாது, பிற பிற திருப்பதிகளிலும் இத்திருக் கோலத்தை வழிபட வேண்டும் எனும் உளங்கொண்ட அடியேனுக்கு இச்சூளுரை தடையாகும் என நினைந்த குறிப்பினால், தம்மை ஆளாகவுடைய பெருமானின் திருமுன்பு தாம் வேண்டுதற்குரிய குறையினைக் கூறி இரந்திடுவாராகி,

248.பொழிப்புரை: இன்பத்தை வழங்கிவரும் பெருமானுடைய திருவடிகளைப் பணிந்து, அவர் திருமுன்பிருந்து, தமிழ் வேந்தராய சுந்தரர் மொழிவாராய், எம்பிரானே! சங்கிலியாகிய அவள்தனை நான் திருமணம் செய்து பிரியாதிருத்தற்குரிய சூளுரையைச் செய்வ தற்கு அங்கு அவளுடன் திருமுன்பு வந்தால், அதுபொழுது தாங்கள் கோயிலை விடுத்து நீங்கித் தங்குகின்ற இடம் திருவுடைய மகிழ மரத்தின் கீழாக அமையவேண்டும் என வேண்டி விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

249.பொழிப்புரை: தம்பிரான் தோழராகிய சுந்தரர் இவ்வண்ணம் இரந்து வேண்டிக் கொண்டருளலும், தேவர்கட்குத் தலைவராய சிவ பெருமானும் அதற்கு உடன்பட்டுச் சுந்தரனே! நீ சொன்னபடி நாம் செய்வோம் என்று அருளலும், அதனைக் கேட்டருளிய சுந்தரரும், எம்பிரானே! இனி எனக்கு அரியதொரு செயல் எதுவாகும் ? (எதுவுமின்று) எனப் போற்றி செய்து,

3402 அஞ்சலிசென் னியில்மன்ன
அருள்பெற்றுப் புறம்போதச்
செஞ்சடையார் அவர்மாட்டுத்
திருவிளையாட் டினைமகிழ்ந்தோ
வஞ்சியிடைச் சங்கிலியார்
வழியடிமைப் பெருமையோ
துஞ்சிருள்மீ ளவும்அணைந்தார்
அவர்க்குறுதி சொல்லுவார். 250

3403 சங்கிலியார் தம்மருங்கு
முன்புபோற் சார்ந்தருளி
நங்கையுனக் காரூரன்
நயந்துசூ ளுறக்கடவன்
அங்கு நமக் கெதிர்செய்யும்
அதற்குநீ யிசையாதே
கொங்கலர்பூ மகிழின்கீழ்க்
கொள்கவெனக் குறித்தருள. 251

250.பொழிப்புரை: இரு கைகளும் கூப்பியவாறு உச்சியில் விளங்க எம்பிரானிடம் இவ்வாறாக அருள்பெற்று வெளியே வந்திடலும், அது பொழுது செஞ்சடையையுடைய சிவபெருமானும், தம் தோழரிடத்து ஒரு திருவிளையாடல் புரிதற்கு மகிழ்ந்தோ! அல்லது வஞ்சிக்கொடி போன்ற சிற்றிடையினையுடைய சங்கிலியார் வழிவழியாகச் செய்து வரும் அடிமையின் பெருமையை எண்ணியோ! நாம் அறியோம்! உயிர்கள் அனைத்தும் துயில்கொள்ளும் இரவிலே, மீண்டும் உறுதி சொல்வதற்குச் சங்கிலியார்பால் சென்றார்.

குறிப்புரை: மன்னுயிரெல்லாம் துயில அருள் செய்யும் பெருமான் தான் துயிலாது அவ்வுயிர்களுக்கு அருள் செய்தலிலேயே திருவுளம் கொண்டிருத்தலை அறிவிக்கவே, 'துஞ்சிருள் மீளவும் அணைந்தார்' என்றார். 'உண்ணாது உறங்காது இருந்தாய் போற்றி' (தி.6 ப.55 பா.11) என நினைந்துருகுவதல்லது அப்பெருமானுக்கு உயிர்களாகிய நாம் என் செய்ய வல்லோம் ? இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

251.பொழிப்புரை: சங்கிலியாரிடத்து முன்பு போலச் சென்றருளி, பெருமான் அவரை நோக்கிப், பெண்ணே! உனக்குச் சுந்தரன் சூளுரை செய்வன், அச்சூளுரையை நம் முன்பு செய்திடற்கு இசைவு கொள் ளாது, நறுமணம் மிக்க மலர்களையுடைய மகிழ மரத்தின்கீழ்ச் செய்தற்கு ஏற்பாயாக' எனக் குறித்தருளலும்,

குறிப்புரை: 'பொன்னவிலும் கொன்றையினாய், போய் மகிழ்க்கீழ் இரு என்று சொன்ன எனைக் காணாமே சூளுறவு மகிழ்க்கீழே, என்ன வல்ல பெருமானே' எனவரும் நம்பிகள் கூற்றே இந்நிகழ்விற்கு அடித்தளமாகும்.

3404 மற்றவருங் கைகுவித்து
மாலயனுக் கறிவரியீர்
அற்றமெனக் கருள்புரிந்த
அதனில்அடி யேனாகப்
பெற்றதியான் எனக்கண்கள்
பெருந்தாரை பொழிந்திழிய
வெற்றிமழ விடையார்தம்
சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தெழுந்தார். 252

3405 தையலார் தமக்கருளிச்
சடாமகுடர் எழுந்தருள
எய்தியபோ ததிசயத்தால்
உணர்ந்தெழுந்தவ் விரவின்கண்
செய்யசடை யாரருளின்
திறம்நினைந்தே கண்துயிலார்
ஐயமுடன் அருகுதுயில்
சேடியரை அணைந்தெழுப்பி. 253

252.பொழிப்புரை: அதுகேட்ட சங்கிலியாரும் வணங்கி, எம்பெருமானைக் கைகூப்பித் தொழுது, மாலும் அயனும் அறிதற்கரியீர்! பிறர்க்குக் கூறற்கரிய உண்மை நிலையை எனக்கு அருள்புரிந்த அத்தன்மையால், பெருமானுக்கு அடியேனாகப் பெற்றேன் யான் என்று கூறிக் கண்க ளில் பெருந் தாரையாக நீர்வழிந்திழிய, வெற்றி பொருந்திய இளைய விடையையுடைய பெருமான் திருவடிக் கீழ்ப் பணிந்து வீழ்ந்து எழுந் தார்.

குறிப்புரை: அற்றம் – பிறர்க்குக் கூறற்கரிய மறைவான செய்தி: அந்தரங்கம், இரகசியம் என்பனவும் அன்ன. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

253.பொழிப்புரை: சங்கிலியாருக்கு அருள்புரிந்து சடைமுடியுடைய பெருமான் எழுந்தருளிச் சென்றிடலும், இந்நிகழ்ச்சி கனவில் நிகழப் பெற்றபோதும் நனவுபோல் உணர்ந்தெழுந்த சங்கிலியார் அவ்விர வின்கண்ணே செம்மையான சடையுடைய பெருமானது திருவருளின் திறத்தை நினைந்து, மேலும் கண் துயிலாராகி, மனத்தில் பெரும் ஐயப்பாட்டுடன், அருகே துயின்ற தோழியரை அணைந்து அவரை எழுப்பிடலும்,

குறிப்புரை: ஐயம் – தாம் கண்ட கனவு நிகழ்ச்சியின்கண் கொண்ட ஐயம். இறைவன் தன்பொருட்டாக ஒருமுறைக்கு இருமுறை எழுந்த ருளி வந்ததும், தனக்கு உற்றதுறைத்தும், உறுவது கூறியும் செய்த அருளிப்பாடு எவரும் பெறுதற்கரிது ஆதலின், அதன்கண் ஐயம் எழலாயிற்று.

3406 நீங்குதுயிற் பாங்கியர்க்கு
நீங்கல்எழுத் தறியுமவர்
தாங்கனவில் எழுந்தருளித்
தமக்கருளிச் செய்ததெலாம்
பாங்கறிய மொழியஅவர்
பயத்தினுடன் அதிசயமும்
தாங்குமகிழ்ச் சியும்எய்தச்
சங்கிலியார் தமைப்பணிந்தார். 254

3407 சேயிழையார் திருப்பள்ளி
யெழுச்சிக்கு மலர்தொடுக்கும்
தூயபணிப் பொழுதாகத்
தொழில்புரிவா ருடன்போதக்
கோயிலின்முன் காலமது
வாகவே குறித்தணைந்தார்
ஆயசப தஞ்செய்ய
வரவுபார்த் தாரூரர். 255

254.பொழிப்புரை: துயில் நீங்கிய தோழியர்க்கெல்லாம் ஏட்டில் உள்ள வரியைநீக்கி எழுத்தறிய வல்ல திருவொற்றியூர்ப் பெருமான், தமது கனவில் அருளிச் செய்த இவ்வருளிப் பாட்டை யெல்லாம் அவர்கள் பாங்குடன் அறியுமாறு மொழிந்திடலும், அதுகேட்ட தோழியர்கள் அச்சமும் வியப்பும் கொண்டு தம்மை அறியாது பெற்ற மகிழ்ச்சியால் சங்கிலியாரைப் பணிந்தார்கள்.

குறிப்புரை: இறைவர் அருளிய மறைவாகக் கொள்ளத்தக்க செய்தி யைத் தோழியரிடம் கூறியது பொருந்துமோ ? எனில், பொருந்தும். தோழியரும் தானும் உடல் வகையால் பலராக இருப்பினும், உணர்வு வகையால் ஒன்றிய மனமுடையர்களாகவே இருந்தலினாலாம்.

‘இருவரே மெய்வடிவில் ஏந்திகழ் நல்லார், ஒருவரே தம்மில் உயிர்’ எனவரும் கூற்றும் காண்க. (தண்டியலங்காரம் – மேற்கோள்).

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

255.பொழிப்புரை: அதுபொழுது சங்கிலியாருக்குப் பெருமானுடைய திருப்பள்ளி எழுச்சிக்கு மலர் தொடுக்கும் பொழுதாகிட, அவர் எழுந்து அத்தொழில் செய்திடும் பெண்களுடன் தாம் கோயில் சென்றிட, கோயிலின் முன்பாகச் சங்கிலியார் வரும் காலத்தை உணர்ந்து, தமது சூளுரையை நிறைவேற்றும் காலம் அதுவாகவே அமைத்துக் கொண்டு, பெருமான் அருளியவாறு சூளுரை செய்திட, நம்பிகள் வருவாராயினர்.

3408 நின்றவர் அங் கெதிர்வந்த
நேரிழையார் தம்மருங்கு
சென்றணைந்து தம்பெருமான்
திருவருளின் திறங்கூற
மின்தயங்கு நுண்ணிடையார்
விதியுடன்பட் டெதிர்விளம்பார்
ஒன்றியநா ணொடுமடவார்
உடனொதுங்கி உட்புகுந்தார். 256

3409 அங்கவர்தம் பின்சென்ற
ஆரூரர் ஆயிழையீர்
இங்குநான் பிரியாமை
உடிக்கிசையும் படியியம்பத்
திங்கள்முடி யார்திருமுன்
போதுவீர் எனச்செப்பச்
சங்கிலியார் கனவுரைப்பக்
கேட்டதா தியர்மொழிவார். 257

256.பொழிப்புரை: நின்ற நம்பிகள், அங்கு எதிர்வந்த சங்கிலியா ரிடத்துச் சென்று சேர்ந்து, பெருமானின் திருவருள் திறங்களை எடுத்து மொழிய, மின்னல் என ஒளிரும் நுண்ணிய இடையையுடைய சங்கிலி யார், சூளுரை செய்தற்குரிய நீர்மையை நேராக எதிர்நின்று சொல்லா ராகி, உள்ளத்துக்கொண்ட நாணமுடன் ஒதுங்கித், தம்முடன் வந்த தோழியருடன் கோயிலுட் புகுந்தார்.

257.பொழிப்புரை: அங்கு அவர்பின் சென்ற நம்பிகள் அவரை நோக்கி, அழகிய அணிகளை அணிந்தீர்! இங்கு நான் உம்மைப் பிரியாமைக்கு இசைந்து சூளுரை செய்திட, இளம்பிறை அணிந்த திருச்சடையையுடைய பெருமான் முன்பு போதுவீராக என மொழியலும், அது கண்டு சங்கிலியார் தம் கனவைச் சொல்லக் கேட்ட அவர்தம் தோழி யர்கள் சுந்தரருக்குச் சொல்வார்களாய்,

குறிப்புரை: முன்பாடலில், சுந்தரர் திருவருளின் திறம்கூறச் சங்கிலி யார் எதிர் மொழியாது தோழியருடன் ஒதுங்கி உட்புகுந்ததும், இப் பாடலில் இறைவன் திருமுன் வர அழைப்பத் தோழியர் வழித் தம் கருத்தை யுணர்த்துவதும் அவர்தம் பெண்மைத் தன்மையைக் காட்டி நிற்கின்றன 'அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுத்தல் நிச்சமும் பெண்பாற் குரியவென்ப' (தொல். களவு. 8) எனத் தொல்காப்பியர் கூறும் பெண்மையை இவர்வழி கண்டு மகிழ ஏதுவாகின்றது.

3410 எம்பெருமான் இதற்காக
எழுந்தருளி யிமையவர்கள்
தம்பெருமான் திருமுன்பு
சாற்றுவது தகாதென்ன
நம்பெருமான் வன்தொண்டர்
நாதர்செயல் அறியாதே
கொம்பனையீர் யான்செய்வ
தெங்கென்று கூறுதலும். 258

3411 மாதரவர் மகிழ்க்கீழே
அமையுமென மனமருள்வார்
ஈதலரா கிலும்ஆகும்
இவர்சொன்ன படிமறுக்கில்
ஆதலினால் உடன்படலே
அமையுமெனத் துணிந்தாகில்
போதுவீ ரெனமகிழ்க்கீழ்
அவர்போதப் போயணைந்தார். 259

3412 தாவாத பெருந்தவத்துச்
சங்கிலியா ருங்காண
மூவாத திருமகிழை
முக்காலும் வலம்வந்து
மேவாதிங் கியானகலேன்
எனநின்று விளம்பினார்
பூவார்தண் புனற்பொய்கை
முனைப்பாடிப் புரவலனார். 260

258.பொழிப்புரை: எம்பெருமானே ! இச்சூளுரைக்காகத் தாங்கள் எழுந்தருளி வந்து இறைவரின் திருமுன்பு சொல்வது தகாது என்றலும், அது கேட்டருளிய நம்பிகள் தம் பெருமானது செய்கையை அறியாதவராய்ப் பூங்கொடி போல்வீர்! பின்னர் யான் சூளுரை செய்வது எங்கே ? என்று கூறுதலும்,

259.பொழிப்புரை: அதற்கு அப்பெண்கள், மகிழ மரத்தின் கீழே செய்ய அமையும் என்றதும், அதுகேட்டு மனம் மயங்கியவராய், யான் இவர் சொன்னபடி செய்ய மறுத்தால், முற்கூறிய உறுதிப்பாட்டிற்கு மாறாகும் ஆதலின் நான் உடன்படலே பொருந்திய செயலாகும் என்று துணிந்து, அங்ஙனமாயின் நீர் மகிழ மரத்தடியிற் போதுவீர் என்ன, அவர்கள் போதலும் தாமும் அங்குச் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3413 மேவியசீ ராரூரர்
மெய்ச்சபத வினைமுடிப்பக்
காவியினேர் கண்ணாருங்
கண்டுமிக மனங்கலங்கிப்
பாவியேன் இதுகண்டேன்
தம்பிரான் பணியால்என்
றாவிசோர்ந் தழிவார்அங்
கொருமருங்கு மறைந்தயர்ந்தார். 261

3414 திருநாவ லூராளி
தம்முடைய செயல்முற்றிப்
பொருநாகத் துரிபுனைந்தார்
கோயிலினுட் புகுந்திறைஞ்சி
அருள்நாளுந் தரவிருந்தீர்
செய்தவா றழகிதெனப்
பெருநாமம் எடுத்தேத்திப்
பெருமகிழ்ச்சி யுடன்போந்தார். 262

260.பொழிப்புரை: குறைவிலாத பெருந்தவமுடைய சங்கிலியாரும் காண, என்றும் அழியாத மகிழ மரத்தை மும்முறையாக வலம் வந்து, நான் இங்கிராது அகன்று போகேன் என நின்று விளம்பினார், மலர்கள் மலர்ந்திடத் தோன்றும் குளிர்ந்த நீர்ப் பொய்கையுடைய திருமுனைப் பாடி நாட்டின் தலைவரான நம்பிகள்.

261.பொழிப்புரை: என்றும் பொருந்திய சிறப்பினையுடைய நம்பிகள் உண்மையாகச் சூளுரை செய்திடும் அச்செயலை முடித்திடக் குவளை மலரை ஒத்த கண்களையுடைய சங்கிலியாரும், அதுகண்டு மிகவும் மனம் கலங்கிப் பாவியேன் இந்நிகழ்வினை எம்பெருமான் பணியால் கண்டேன் என்று உயிர் சோர்ந்து மனம் அழிபவர், அங்கு ஒருபுறம் மறைந்து நின்றனர்.

குறிப்புரை: நம்பிகள், தம்மை மணந்தபின் பிரியாது தம்மோடு இருத்தல் வேண்டும் என்பது கருத்தெனினும், இடையில் நிகழ்ந்த இந்நிகழ்வுகள் அவரை வருத்தின. இதுவும் அப்பெண்தன்மையை விளக்குவதாகும்.

262.பொழிப்புரை: திருநாவலூரினுக்கு அரசராய சுந்தரர், தமது செயல் முடித்துப் போர்செய்யும் யானைத் தோலைப் போர்த்த சிவபெருமான் கோயிலினுள் புகுந்து, ஐயனே! நின் அருளை நாளும் வழங்க இங்கிருந்தீர்! இச்செயல் செய்தவாறு அழகியது, என்று பெருமா னுடைய பெரும்பெயரான திருவைந்தெழுத்தைப் போற்றி, மகிழ்ந்து, பெருமகிழ்ச்சியுடன் வெளியே வந்தருளினர்.

குறிப்புரை: சுந்தரர் தாம் இறைவன் திருமுன்பு சூளுரைக்குங்கால், அவர் மகிழ மரத்தடியில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டியது அவருக்கும் இறைவற்கும்

3415 வார்புனையும் வனமுலையார்
வன்தொண்டர் போனதற்பின்
தார்புனையும் மண்டபத்துத்
தம்முடைய பணிசெய்து
கார்புனையும் மணிகண்டர்
செயல்கருத்திற் கொண்டிறைஞ்சி
ஏர்புனையுங் கன்னிமா
டம்புகுந்தார் இருள்புலர. 263

3416 அன்றிரவே ஆதிபுரி
ஒற்றிகொண்டார் ஆட்கொண்ட
பொன்றிகழ்பூண் வன்தொண்டர்
புரிந்தவினை முடித்தருள
நின்றபுகழ்த் திருவொற்றி
யூர்நிலவு தொண்டருக்கு
மன்றல்வினை செய்வதற்கு
மனங்கொள்ள வுணர்த்துவார். 264

3417 நம்பியா ரூரனுக்கு
நங்கைசங் கிலிதன்னை
இம்பர்ஞா லத்திடைநம்
ஏவலினால் மணவினைசெய்
தும்பர்வா ழுலகறிய
அளிப்பீரென் றுணர்த்துதலும்
தம்பிரான் திருத்தொண்டர்
அருள்தலைமேற் கொண்டெழுவார். 265

மட்டுமே தெரியும். அங்ஙனமிருக்க அவர் திருமுன்பு சூளுரைக்க முற்பட்ட பொழுது, தோழியர்கள் மகிழ மரத்தடியே அமையும் என்றது, இறைவன் உணர்த்த உணர்ந்ததன்றிப் பிறிதன்று என்பதை யுணர்ந்த நம்பிகள், குறிப்பு மொழியால் 'இச்செயல் அழகிது' என்றார். அங்ஙனமாயினும் அவ்வருள் இதற்கு முன்னின்று அருளியது போலப் பின்னும் அருளும் என்ற உறுதிப்பாடும், தோழமையாம் உரிமையுணர்வும் நிலைபெற உள்ளத்திருத்தலின், சலியாது பெருமகிழ்வுடன் வந்தருளினார்.

263.பொழிப்புரை: கச்சணிந்த மார்பகங்களையுடைய சங்கிலியார், நம்பிகள் போனபின்பு, மாலைகட்டும் மண்டபம் சென்று தம் பணி களை முடித்துக் கருமையான மேகம் போலும் அழகிய திருக்கழுத்தினையுடைய சிவபெருமானின் செயலினைக் கருத்தில் கொண்டு, வணங்கி, இருள் நீங்கிப் பொழுது விடிந்திட அழகு பொருந்தும் கன்னி மாடத்துள் புகுந்தார்.

264.பொழிப்புரை: அன்றைய இரவிலேயே தொன்மைமிகு மூதூராய

3418 மண்ணிறைந்த பெருஞ்செல்வத்
திருவொற்றி யூர்மன்னும்
எண்ணிறைந்த திருத்தொண்டர்
எழிற்பதியோ ருடனீண்டி
உண்ணிறைந்த மகிழ்ச்சியுடன்
உம்பர்பூ மழைபொழியக்
கண்ணிறைந்த பெருஞ்சிறப்பிற்
கலியாணஞ் செய்தளித்தார். 266

3419 பண்டுநிகழ் பான்மையினால்
பசுபதிதன் னருளாலே
வண்டமர்பூங் குழலாரை
மணம்புணர்ந்த வன்தொண்டர்
புண்டரிகத் தவள்வனப்பைப்
புறங்கண்ட தூநலத்தைக்
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த்துற்
றமர்ந்திருந்தார் காதலினால். 267

திருவொற்றியூரை உடையவராகிய பெருமானும், தாம் ஆட்கொண் டிருக்கும் பொன்னாலாய அணிகலன்களை அணிந்த நம்பிகளின் விருப்பிற் கிணங்கப் புகழ் விளங்கி நிற்கும் திருவொற்றியூரில் வாழும் தொண்டர்கட்குச் சுந்தரருக்குச் சங்கிலியாரைத் திருமணம் செய்திடற்கு மனம் கொள்ளும்படி கனவில் அருள் செய்வாராய்,

265.பொழிப்புரை: ‘சுந்தரனுக்குச் சங்கிலியை இவ்வுலகில் நமது ஏவலின்படி மணவினை செய்து, விண்ணவரும் அறியுமாறு திருமணம் செய்து கொடுப்பீர்களாக’ என்று அவர்கள் அறிந்திடக் கனவில் உணர்த்துதலும், பெருமானிடத்து அன்பு பூண்டிருக்கும் திருத்தொண் டர்களும் அப்பணியைத் தலைமேற் கொண்டு எழுவார்களாய்,

266.பொழிப்புரை: திருவருள் நிறைந்த திருவொற்றியூரில் இருக்கும் அத்திருத்தொண்டர்களுடன் அழகிய அப்பதியில் உள்ளோரும் சேர்ந்து, மகிழ்ச்சியுடன் தேவர்கள் பூமழை பொழிந்திட, காண்பார்தம் கண்கள் களிகொள்ளப் பெருஞ்சிறப்புடன் கலியாணம் செய்து கொடுத்தார்கள்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

267.பொழிப்புரை: முன் திருக்கயிலாய மலையில் நிகழ்ந்த நியதியால், உயிர்கட்கெல்லாம் தலைவனான சிவபெருமானின் அருளாலே, வண்டுகள் மொய்த்திடும் கூந்தலையுடைய சங்கிலியாரைத் திருமணம் செய்த நம்பிகள், தாமரை மலர்மேல் இருக்கும் திருமகளின் வனப் பையும் புறங்கண்ட அத்துணை அழகுடைய தூய நலமுடைய சங்கிலி யாரைக் கண்டும் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்தும் உற்றும் விருப்பம் மீதூரத் துய்த்திருந்தார்.

3420 யாழின்மொழி எழின்முறுவல்
இருகுழைமேற் கடைபிறழும்
மாழைவிழி வனமுலையார்
மணியல்குல் துறைபடிந்து
வீழுமவர்க் கிடைதோன்றி
மிகும்புலவிப் புணர்ச்சிக்கண்
ஊழியா மொருகணந்தான்
அவ்வூழி யொருகணமாம். 268

3421 இந்நிலையில் பேரின்பம்
இனிதமர்வார் இறையுறையும்
மன்னுபுகழ் ஒற்றியூர்
அதனில்மகிழ் சிறப்பினால்
சென்னிமதி புனைவார்தந்
திருப்பாதந் தொழுதிருந்தார்
முன்னியகா லங்கள்பல
முறைமையினால் வந்தகல. 269

குறிப்புரை: 'நற்பெரும் பான்மை கூட்ட', 'பண்டைவிதி கடைக் கூட்ட' என முன்னர்ப் பரவையார் திறத்துக் கூறியவாறே இங்கும் கூறப்பட்டது. 'கண்டுகேட்டு உண்டுயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும் ஒண்டொடி கண்ணே உள' (குறள், 1101) எனும் திருக்குறளை இப்பாடலில் முகந்தெடுத்து மொழிந்துள்ளார் ஆசிரியர். இவ்வாறே, கழறிற்றறிவாரும் தம் திருக்கயிலாய ஞானவுலாவில் இவ்வருங் குறளை முகந்தெடுத்துள்ளமையும் அறியத்தக்கதாகும். உலகியல் வழித்தாய் இங்ஙனம் கூறினும், சுந்தரர் தம் அருளியல் வாழ்வில் பன்னாளும் பயில் யோகமாய் அமைந்தவாற்றை ஆசிரியர் முன்னர்க் (பா.327) கூறியவாறு ஈண்டும் உணர்ந்து மகிழல் வேண்டும்.

268.பொழிப்புரை: யாழினும் இனிய மொழியும் , அழகிய முறுவலும், இரு குழைக்காதின்பாலாகப் பார்வை புரளும் மாவடு போன்ற கண்களும், பருத்த மார்பகங்களும் உடைய பெறுதற்கரிய சங்கிலி யாரை, அவருடைய அல்குலாகிய பொய்கையில் படிந்து துய்த்து வரும் நம்பிகளுக்கும், சங்கிலியாருக்கும் இடைப்பட் புலத்தலும் புணர்தலும் நிகழும் பொழுதெல்லாம், அக்காலங்கள் முறையே ஒரு கணப்பொழுது ஊழியாகவும், ஊழிதானும் ஒரு கணமாகவும் நீட்டித்தும் சுருங்கியும் நிற்கும்.

குறிப்புரை: 'புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ' (குறள், 1323), 'ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை' (குறள்,1329), 'ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம்' (குறள்,1330) என வருவனவற்றால் ஊடலின் இன்றியமை யாமை விளங்கும். அப்புலவி தானும் சுவை குன்று உப்பமைந்தற்றாய் இருத்தல் வேண்டுமேயன்றிச் சிறிது மிகினும் ஊழியாகுமாம். தாம் மாதலின் அக்காலம் கணப்பொழுதாயினும், இவர்களுக்கு

3422 பொங்குதமிழ்ப் பொதியமலைப்
பிறந்துபூஞ் சந்தனத்தின்
கொங்கணைந்து குளிர்சாரல்
இடைவளர்ந்த கொழுந்தென்றல்
அங்கணையத் திருவாரூர்
அணிவீதி அழகரவர்
மங்கலநாள் வசந்தமெதிர்
கொண்டருளும் வகைநினைந்தார். 270

3423 வெண்மதியின் கொழுந்தணிந்த
வீதிவிடங் கப்பெருமான்
ஒண்ணுதலார் புடைபரந்த
ஓலக்க மதனிடையே
பண்ணமரும் மொழிப்பரவை
யார்பாட லாடல்தனைக்
கண்ணுறமுன் கண்டுகேட்
டார்போலக் கருதினார். 271

வீழ்வார் மென்தோளைத் துய்த்தலினும் தாமரைக் கண்ணனானுலகும் வேண்டப் படுவதொன்று அன்றாதலின் அக்காலந்தானும் மிகப் பெரிதாயி னும் இவர்களுக்கு ஒரு கணமாகும். அகப்பொருட் சுவையைத் திருக்குறள் வழியாகக் குழைத்து இழைத்திடும் ஆசிரியர் சேக்கிழாரின் கவிநலன் அறிந்து இன்புறற்குரியதாகும்.

269.பொழிப்புரை: இந்நிலையில் பேரின்பத் துறையில் சங்கிலியா ருடன் இனிதமர்ந்தருளும் நம்பிகள், பெருமான் உறைந்தருளும் புகழ் விளங்கும் திருவொற்றியூர்தனில் மகிழ்ந்து உறைகின்ற சிறப்பினால் முறைமையாக வரும் காலங்கள் பலவும் தத்தம் எல்லையில் வந்து கழிந்திடத் திருச்சடையின்மீது இளம்பிறையை அணிந்து விளங்கும் பெருமானின் திருவடிகளைத் தொழுது அங்கிருந்தார்.

270.பொழிப்புரை: தமிழ் மேன்மேலும் தழைத்து வளருகின்ற பொதிய மலையில் தோன்றி, பூக்கள் மலரும் சந்தன மரங்களின் அடுக்கலில் அணைந்து, குளிர்ந்த மரச்சாரலிடையாக வளர்ந்து வரும் மிருதுவாய தென்றல் காற்று அங்கு வீசிடவும், அக்காற்றின் நலம் கண்ட நம்பிகள், திருவாரூரின் அழகிய வீதிகளில் வசந்த விழாப்பெருநாள்களில் எழுந் தருளி உலாப்போகும் பெருமான் எதிராக வசந்தக் காற்று எதிர் கொண்டு வணங்கும் தன்மையை நினைந்தருளினார்.

குறிப்புரை: திருவொற்றியூரில் வீசிய கடற் காற்று, திருவாரூர்ப் பெருமானின் முன்னாக வீசும் வசந்த காலக் காற்றை நினைவு கூர வைத்தது.

271.பொழிப்புரை: (அதுபொழுது) நம்பிகள், வெண்பிறையின் கொழுந்து அணிந்த வீதிவிடங்கப் பெருமானது, அழகிய நெற்றியை யுடைய பெண்கள் சூழ்ந்திடக் கொலு வீற்றிருக்கும் திருமண்டபத்துப் பண் பொருந்தும் மொழியையுடைய

3424 பூங்கோயில் அமர்ந்தாரைப்
புற்றிடங்கொண் டிருந்தாரை
நீங்காத காதலினால்
நினைந்தாரை நினைவாரைப்
பாங்காகத் தாமுன்பு
பணியவரும் பயனுணர்வார்
ஈங்குநான் மறந்தேனென்
றேசறவால் மிகவழிவார். 272

3425 மின்னொளிர்செஞ் சடையானை
வேதமுத லானானை
மன்னுபுகழ்த் திருவாரூர்
மகிழ்ந்தானை மிகநினைந்து
பன்னியசொற் பத்திமையும்
அடிமையையுங் கைவிடுவான்
என்னுமிசைத் திருப்பதிகம்
எடுத்தியம்பி யிரங்கினார். 273

பரவையாரது பாடல் ஆடல் ஆகிய இவைகளைத் தம் கண்முன்னாகக் கண்டு கேட்கப்பெற்றாற் போலவே கருதினார்.

குறிப்புரை: ஆரூர்ப்பெருமானின் திருமுன்னாக வரும் காற்று நினைவு வரவே அதனைத் தொடர்ந்து, அவர் அமர்ந்திருக்கும் திருவோலக்கத்தினில் பரவையார் ஆடும் ஆடலும் பாடலும் காணும் காட்சியும் நினைவிற்கு வந்தது. இம்மூன்று பாடல்களானும் நம்பிகள் திருவொற்றியூரில் இருந்தருளிய காலமும், இது பொழுது நிகழ்ந்து வரும் காலமும் உணர முடிகின்றது. முன் (பா.269) முன்னிய காலங்கள் பலமுறைமையினால் வந்தகல எனப் பன்மைப்படக் கூறவே, இரண்டு மூன்று பருவ காலங்களாவது நம்பிகள் சங்கிலியா ரோடு ஒற்றியூரில் உறைந் திருக்கவேண்டும் எனக் கருதலாம். பின்னர்ப் பங்குனித் திருநாளுக்குப் பண்டு போல் வருவாராகி எனக் குறிப்பதால், இவர் இந்நினைவோடு சங்கிலியாரைப் பிரிந்து செல்லும் காலம் இளவேனிற் காலம் எனத் தெரிகிறது. இளவேனிற் காலத்துப் பிரியும் இவர் இதற்கு முந்திய காலங்கள் பல செல்ல இங்கிருந்தார் எனவே, கார் காலத்தில் சங்கிலியாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டு இருக்க லாம் எனக் கருத இடனுண்டு. எனவே கார் காலத்தில் சங்கிலி யாரை மணந்த நம்பிகள் கூதிர், முன்பனி, பின்பனி ஆகிய காலங்களில் அப்பெருமாட்டியாரோடு உடனுறைந்து, பின் வேனிற் காலமாகிய பங்குனி மாதத்தில் பிரிந்து சென்றுள்ளார் என்பது விளங்குகிறது. சிவக்கவிமணியார் உரையும் காண்க.

272.பொழிப்புரை: பூங்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் புற்றிடங் கொண்ட பெருமானாரை, நீங்காத காதலினால் தம்மை நினைத்திருப்பவரை தாமும் நினைந்து

3426 பின்னொருநாள் திருவாரூர்
தனைப்பெருக நினைந்தருளி
உன்னஇனி யார்கோயில்
புகுந்திறைஞ்சி ஒற்றிநகர்
தன்னையக லப்புக்கார்
தாஞ்செய்த சபதத்தால்
முன்னடிகள் தோன்றாது
கண்மறைய மூர்ச்சித்தார். 274

3427 செய்வதனை யறியாது
திகைத்தருளி நெடிதுயிர்ப்பார்
மைவிரவு கண்ணார்பால்
சூளுறவு மறுத்ததனால்
இவ்வினைவந் தெய்தியதாம்
எனநினைந்தெம் பெருமானை
வெவ்வியஇத் துயர்நீங்கப்
பாடுவேன் எனநினைந்து. 275

அருளுவாரைத் தாம் முன்னைய நாள்களில் பணிய, அதனால் வருகின்ற இன்பப் பயனை உணர்வாராகிய அவர், இங்கே நான் மறந்தேனே என எண்ணிப் பதைப்பால் மிகவும் மனம் அயர் வாராய்,

குறிப்புரை: தம்மை நினைத்திருப்பவர்களை, இறைவர் தாமும் நினைந்தருளுவார். 'தீர்ந்த அன்பாய அன்பர்க்கு அவரினும் அன்ப போற்றி' எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

273.பொழிப்புரை: மின்போல் ஒளிரும் செஞ்சடையையுடைய பெருமானை, மறைகட்கெல்லாம் முதற்பொருளாயினானை, சீர் மன்னிய புகழுடைய திருவாரூரில் மகிழ்ந்திருப்பவனை, மிகவும் நீள நினைந்து, பலபடப் புகழ்ந்த சொற்களாலாய 'பத்திமையும் அடிமை யையும் கைவிடுவான்' எனத் தொடங்கும் இசையுடைய பதிகத்தால் பாடி, மிகவும் இரங்கினார்.

குறிப்புரை: 'பத்திமையும் அடிமையையும் கைவிடுவான்' எனத் தொடங்கும் பதிகம், பழம்பஞ்சுரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.51).

274.பொழிப்புரை: பின்பொருநாள், திருவாரூரினை மிகவும் நினைந்தருளி, நினைக்க இனிமைதரும் பெருமானாரது திருவொற்றியூர்க் கோயிலுக்குள் சென்று பணிந்து, தாம் திருவாரூருக்குப் போக ஒருப் பட்டுத் திருவொற்றியூர் நகரினின்றும் அகன்றிடத் தாம் முன்செய்த சூளுரையால், தம் அடி பெயர்ந்திடும் நிலையறியாது கண் ஒளி மறைய மயங்கினார்.

275.பொழிப்புரை: மேற்செய்வதறியாது திகைத்தருளி, நெடிது பெருமூச்செறிபவர், மைபூசிய கண்களையுடைய சங்கிலியார்பாலா கச் செய்த சூளுரையை மறுத்தலால், இவ்விளைவு நேர்ந்தது என எண்ணி எம் பெருமானைக் கொடிய இத்துயர் நீங்கிடப் பாடுவேன் என நினைந்து,

3428 அழுக்கு மெய்கொடென் றெடுத்தசொற் பதிகம்
ஆதி நீள்புரி யண்ணலை யோதி
வழுத்து நெஞ்சொடு தாழ்ந்துநின் றுரைப்பார்
மாதொர் பாகனார் மலர்ப்பதம் உன்னிஇழுக்கு
நீக்கிட வேண்டும்என் றிரந்தே
எய்து வெந்துயர்க் கையற வினுக்கும்
பழிக்கும் வெள்கிநல் லிசைகொடு பரவிப்
பணிந்து சாலவும் பலபல நினைவார். 276

3429 அங்கு நாதர்செய் அருளது வாக
அங்கை கூப்பியா ரூர்தொழ நினைந்தே
பொங்கு காதன்மீ ளாநிலை மையினால்
போது வார்வழி காட்டமுன் போந்து
திங்கள் வேணியார் திருமுல்லை வாயில்
சென்றி றைஞ்சிநீ டிய திருப் பதிகம்
சங்கிலிக் காகஎன் கண்களை மறைத்தீர்
என்று சாற்றிய தன்மையிற் பாடி. 277

3430 தொண்டை மானுக்கன் றருள்கொடுத் தருளுந்
தொல்லை வண்புகழ் முல்லை நாயகரைக்
கொண்ட வெந்துயர் களைகெனப் பரவிக்
குறித்த காதலின் நெறிக்கொள வருவார்
வண்டுலா மலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்து
மாட மாளிகை நீடுவெண் பாக்கம்
கண்ட தொண்டர்கள் எதிர்கொள வணங்கி
காயும்நா கத்தர் கோயிலை யடைந்தார். 278

276.பொழிப்புரை: ‘அழுக்கு மெய் கொடு’ எனத் தொடங்கும் செஞ்சொல் திருப்பதிகத்தை, ஆதியாய திருவொற்றியூர் இறைவனாரைப் போற்றி வணங்கும் நெஞ்சோடு தாழ்ந்து, அங்கு நின்று பாடும் அவர், உமையொரு கூறராய பெருமானாரின் மலரனைய திருவடிகளை நினைந்து, தமக்கு நேர்ந்த இழுக்கு நீங்கிட வேண்டும் என்று இரந்து துயர் தரும் செயலற்ற நிலைக்கும் தமக்குக் கண்பார்வை இழந்ததால் வந்த பழிக்கும் நாணி, நல்ல இசை கொண்டு எம்பெருமானைப் போற்றிப் பணிந்து பல பல நினைவாராய்,

குறிப்புரை: ‘அழுக்கு மெய் கொடு’ எனத் தொடங்கும் பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.54).

277.பொழிப்புரை: அங்குத் திருவொற்றியூர் இறைவர் செய்த அருள் அதுவேயாகத் தம் அழகிய கைகளைக் கூப்பி வணங்கித் திருவாரூர்ச் சென்று தொழ விரும்பிப் பொங்கும் காதலால், வழிக்கொள்ளும் அவர், முன்போவார் வழிகாட்டிடச் சென்று, இளம்பிறையைச் சடையிலுடைய பெருமானின்

3431 அணைந்த தொண்டர்க ளுடன்வல மாக
அங்கண் நாயகர் கோயில்முன் னெய்திக்
குணங்க ளேத்தியே பரவியஞ் சலியால்
குவித்த கைதலை மேற்கொண்டு நின்று
வணங்கி நீர்மகிழ் கோயிலு ளீரே
என்ற வன்தொண்டர்க் கூன்றுகோ லருளி
இணங்கி லாமொழி யால்உளோம் போகீர்
என்றி யம்பினார் ஏதிலார் போல. 279

வடதிருமுல்லைவாயில் என்னும் திருப்பதிக்குச் சென்று வணங்கி, பெருமை மிகுந்த திருப்பதிகம் பாடு வார், 'சங்கிலிக்காக என் கண்களை மறைத்தீர்' எனப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை: வடதிருமுல்லைவாயிலில் அருளிய 'திருவும் மெய்ப் பொருளும்' (தி.7 ப.69) எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகத்தின் இரண்டாவது பாடலில் வரும் 'சங்கிலிக்கா என் கண் கொண்ட பண்ப' எனவருவதை ஆசிரியர் இங்குச் சொல்கிறார்.

278.பொழிப்புரை: தொண்டைமான் என்னும் அரசனுக்கு முன்னைய நாளில் அருள் புரிந்திடும், வடதிருமுல்லைவாயிலில் அமர்ந்தருளும் தலைவனை நினைந்து, 'அடியனேன் கொண்ட கொடும்துயர்களைந்திடுவாய்' எனப் போற்றித் திருவாரூர் மேல் குறித்த காதலால் வழிக்கொண்டு வருபவர், வண்டுகள் மொய்த்திடும் சோலைகள் சூழ்ந்து, மாட மாளிகைகள் நிரல்பட அமைந்து விளங்கிடும் திருவெண்பாக்கத்தில் உள்ள அடியவர்கள் நகர எல்லையில் எதிர்கொண்டிடத் தாம் அவரை வணங்கிக் கொலை புரியும் யானையை உரித்த சிவபெருமானது அக்கோயிலைச் சென்றடைந்தார்.

குறிப்புரை : இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

279.பொழிப்புரை: தம்முடன் வந்த தொண்டர்களுடன் வலமாக வந்து, திருமுன்பு சென்று, பெருமானது குணங்களைப் போற்றி வணங்கி, அஞ்சலியால் கூப்பிய கரங்களைத் தலைமேற் கொண்டு வணங்கிக் கண் தெரியாத கையறவால், 'எம்பிரானே ! நீர் கோயிலில் உள்ளீரோ ?' என்று கேட்ட நம்பிகளுக்கு, எம்பிரான் ஓர் ஊன்றுகோல் கொடுத்தருளி, இதமுடன் எடுத்துச் சொல்லாத ஒரு வார்த்தையாக 'உளோம் போகீர்' என்று மொழிந்தார்; தாம் ஒரு தொடர்பிலார் போல.

குறிப்புரை: குழைவிரவு வடிகாதா என்றலும், கோயிலில் உள் ளாயோ என்றதும் கடுஞ்சொற்களேயாகும். எனினும் அவற்றை அவர்தம் வருத்த மிகுதியால் கூற, பெருமானும் 'உளோம்' என்ற அளவில் கூட நில்லாது 'போகீர்' என்றும் கூறிப்

3432 பிழையுனை பொறுத்திடுவர் என்றெடுத்துப் பெண்பாகம்
விழைவடிவில் பெருமானை வெண்பாக்கம் மகிழ்ந்தானை
இழைநனமா சுணம் அணிந்த இறையானைப் பாடினார்
மழைதவழும் கெடும்புரிசை நாவலூர் மன்னவனார் 280

3433 முன்னின்று முறைப்பாடு
போல்மொழிந்த மொழிமாலைப்
பன்னும்இசைத் திருப்பதிகம்
பாடியபின் பற்றாய
என்னுடைய பிரானருள்இங்
கித்தனைகொ லாமென்று
மன்னுபெருந் தொண்டருடன்
வணங்கியே வழிக்கொள்வார். 281

போகச் செய்தமை நம்பிகளுக்குப் பெருவருத்தத்தைத் தந்துள்ளது. இதனைப் பாடல் தொறும் கூறுவதோடமையாது, 9 ஆவது பாடலில், 'ஒன்னலரைக் கண்டார் போல்' என்று, அருளியது அவர்தம் வருத்த மிகுதியை மேலும் காட்டுவதாகும். 10 ஆவது பாடலில் 'ஊன்றுவதோர் கோல் அருளி' என்றது அச்செயல்தானும் தமக்கு ஒராற்றான் ஆறுதல் தந்தமையைக் குறித்தருளியதாகும். இவ்வகையில் இப்பாடற்குறிப்பு கள், ஆசிரியர் தம் வரலாற்று அமைவிற்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

280.பொழிப்புரை: பிழையுளன பொறுத்திடுவர் என்று தொடங்கிப் பெண்ணைப் பாகமாகவுடைய இறைவனை, திருவெண்பாக்கத்தில் இருப்பவனை, அணியாகப் பாம்பினை அணிந்தவனை, மேலும் தவழும் மதில்களையுடைய திருநாவலூர் மன்னவரப் பதிகம் பாடினார்.

குறிப்புரை : 'பிழையுளன பொறுத்திடுவர்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.89).

281.பொழிப்புரை: பெருமான் கோயிலின் திருமுன்பு நின்று, தமது முறைப்பாடு உரைப்பார்போலப் பாடிய தமிழ் மாலையாய இசை யுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடிய பின்பு, 'எனக்குப் பற்றுக்கோடாய பெருமானது அருள் 'இவ்வளவினதே

3434 அங்கணர்தம் பதியதனை
அகன்றுபோய் அன்பருடன்
பங்கயப்பூந் தடம்பணைசூழ்
பழையனூர் உழையெய்தித்
தங்குவார் அம்மைதிருத்
தலையாலே வலங்கொள்ளும்
திங்கண்முடி யாராடுந்
திருவாலங் காட்டினயல். 282

3435 முன்னின்று தொழுதேத்தி
முத்தாஎன் றெடுத்தருளிப்
பன்னும்இசைத் திருப்பதிகம்
பாடிமகிழ்ந் தேத்துவார்
அந்நின்று வணங்கிப்போய்த்
திருவூறல் அமர்ந்திறைஞ்சிக்
கன்னிமதில் மணிமாடக்
காஞ்சிமா நகரணைந்தார். 283

போலும்' என மொழிந்து, தம்முடன் வந்த பெருமைமிக்க அடியவர்களுடன் வணங்கி, அப்பால் திருவாரூர் நோக்கி வழிக்கொள்வாராய்,

282.பொழிப்புரை: நெற்றிக்கண்ணை உடைய இறைவரின் திருப்பதி யினின்றும் நீங்கிப்போய், அன்பர்களுடன் தாமரை மலர்கள் நிறைந்த குளங்கள் புறமே சூழ இருக்கும் வயல்களை உடைய பழையனூர் வந்து சேர்ந்து, காரைக்கால் அம்மையார் தலையாலே வலங்கொள நின்ற, இளம்பிறையை முடியில் அணிந்த பெருமான் திருக்கூத்தியற்றி வரும் திருவாலங்காடு என்னும் பதியின் அயலாக,

குறிப்புரை: நம்பிகள் திருவாலங்காட்டின் உட்செல்லாது அயலே நின்று, இறைவரின் திருக்கோயிலை நோக்கியவாறே தொழுதற்குக் காரணம், அம்மையார் அக்கோயிலை வலங்கொண்டும் வணங்கியும் இருந்தருளும் காரணத்தாலாம். ஆளுடைய பிள்ளையார் இத்திருப்பதிக்குச் சென்றபொழுதும் இந்நியமமே கொண்டு வழிபட்டமையும் நினைவுகூரத் தக்கதாம்.

283.பொழிப்புரை: முன்பாக நின்று தொழுது போற்றி, 'முத்தா முத்தி, என்று தொடங்கும் இசையமைந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடி மகிழ்ந்து, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கிச் சென்று, திருவூறல் என்னும் பதியில் தங்கி, வணங்கி, அப்பால் சென்று, அழியாத மதில் சூழ்ந்த அழகிய மாடங்களையுடைய திருக்காஞ்சி மாநகரினை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: 'முத்தா முத்தி, என்று தொடங்கும் பதிகம், பழம்பஞ்சுரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.52). இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3436 தேனிலவு பொழிற்கச்சித்
திருக்காமக் கோட்டத்தில்
ஊனில்வளர் உயிர்க்கெல்லாம்
ஒழியாத கருணையினால்
ஆனதிரு வறம்புரக்கும்
அம்மைதிருக் கோயிலின்முன்
வானில்வளர் திருவாயில்
வணங்கினார் வன்தொண்டர். 284

3437 தொழுது விழுந் தெழுந்தருளாற்
துதித்துப்போய்த் தொல்லுலகம்
முழுதும்அளித் தழித்தாக்கும்
முதல்வர்திரு வேகம்பம்
பழுதில்அடி யார்முன்பு
புகப்புக்குப் பணிகின்றார்
இழுதையேன் திருமுன்பே
என்மொழிவேன் என்றிறைஞ்சி. 285

3438 விண்ணாள்வார் அமுதுண்ண
மிக்கபெரு விடமுண்ட
கண்ணாளா கச்சியே
கம்பனே கடையானேன்
எண்ணாத பிழைபொறுத்திங்
கியான்காண எழிற்பவள
வண்ணாகண் ணளித்தருளாய்
எனவீழ்ந்து வணங்கினார். 286

284.பொழிப்புரை: தேன் உண்ணும் வண்டுகள் உலவிடும் சோலை களை உடைய காஞ்சி மாநகரில், திருக்காமக்கோட்டத்தில், உடம்பு டைய உயிர்க்கெல்லாம் ஒழியாத கருணையினால் ஆன அறத்தினை விரும்பிப் புரிந்தருளும் பெருமாட்டியின் திருக்கோயிலின் முன்பாக, வான் நோக்கி உயரும் திருவாயிலினை வணங்கினார் நம்பிகள்.

285.பொழிப்புரை: தொழுது விழுந்து, எழுந்து, அருளால் போற்றி, அப்பால் சென்று முன்னான இவ்வுலகம் முழுதும் காத்தும் படைத்தும் அழித்தும் விளையாடும் முதல்வருடைய திருவேகம்பம் என்னும் திருப்பதியில், பழுதிலாத அடியவர்கள் முன் செல்லத் தாம் பின்னாகப் புகுந்து, பெருமானைப் பணிகின்றவராகிப் பேயனாகிய யான், பெரு மானின் திருமுன் நின்று யாதென்று மொழிவேன் என மொழிந்து, வணங்கியருளி,

286.பொழிப்புரை: விண்ணுலகத்தை ஆளுகின்ற தேவர்கள் அமுது உண்டு

3439 பங்கயச்செங் கைத்தளிரால்
பனிமலர்கொண் டருச்சித்துச்
செங்கயற்கண் மலைவல்லி
பணிந்தசே வடிநினைந்து
பொங்கியஅன் பொடுபரவிப்
போற்றியஆ ரூரருக்கு
மங்கைதழு வக்குழைந்தார்
மறைந்தஇடக் கண்கொடுத்தார். 287

3440 ஞாலந்தான் இடந்தவனும்
நளிர்விசும்பு கடந்தவனும்
மூலந்தான் அறிவரியார்
கண்ணளித்து முலைச்சுவட்டுக்
கோலந்தான் காட்டுதலும்
குறுகிவிழுந் தெழுந்துகளித்
தாலந்தா னுகந்தவன் என்
றெடுத்தாடிப் பாடினார். 288

இறவாதிருப்ப, மிக்க பெரு நஞ்சுண்ட கருணையாளனே! கச்சி ஏகம்பம் உறைவானே! கடைப்பட்ட நாயேன் நினைந்து செய்யாத பிழையைப் பொறுத்து இங்கு யான் காண, எழில் திகழும் பவள வண்ணா! கண் தந்தருள்வாய்! என வேண்டி நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங் கினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

287.பொழிப்புரை: தாமரைமலர்போலும் செங்கைத் தளிரால் எடுத்து குளிர்ந்த மலர்கொண்டு போற்றி செய்து, சிவந்த கயல் மீனை ஒத்த கண்ணுடைய மலைக்கொடியாம் உமையம்மையார் பணிந்த சேவடி களை மிகவும் நினைந்து, பொங்கிடும் அன்புடன் வணங்கிப் போற்றி டும் நம்பிகளுக்கு, எம்பிராட்டி தழுவிடக் குழைந்து காட்டிய இறைவர் மறைந்த கண்களில், இடக்கண் பார்வையைக் கொடுத்தருளினார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. பிராட்டி தழுவக் குழைந்த இடத்துப் பெற்ற கண்ணாதலின், இடக்கண் கொடுத் தார் என அருளினார் போலும். கண் மறைந்த இடம் திருவொற்றியூரும், இடக் கண் பெற்ற இடம் காஞ்சிபுரமும், வலக் கண் பெற்ற இடம் ஆரூருமாகும். இம்மூன்றும் நிலத் திருப்பதிகளாதலின், (பிருதிவித் தலங்கள்) யாது யாண்டு ஒடுங்கியது, அஃது ஆண்டுநின்றே மீள உளதாம் என்னும் நியதியை அறிவிப்பதாக அமைந்துளது என நயம் காண்பர் சிவக்கவிமணியார்.

288.பொழிப்புரை: இந்நிலவுலகைக் கீண்டு தேடிய மாலும், அழகிய வானத்தைக் கடந்து சென்ற அயனும் முறையே திருவடியையும், முடியையும் காண இயலாத சிவபெருமான், இடக் கண் கொடுத்து, எம்பிராட்டியின் முலைச் சுவடு

3441 பாடிமிகப் பரவசமாய்ப்
பணிவார்க்குப் பாவையுடன்
நீடியகோ லங்காட்ட
நிறைந்தவிருப் புடனிறைஞ்சிச்
சூடியஅஞ் சலியினராய்த்
தொழுதுபுறம் போந்தன்பு
கூடியமெய்த் தொண்டருடன்
கும்பிட்டங் கினிதமர்வார். 289

3442 மாமலையாள் முலைச்சுவடும்
வளைத்தழும்பும் அணிந்தமதிப்
பூமலிவார் சடையாரைப்
போற்றியரு ளதுவாகத்
தேமலர்வார் பொழிற்காஞ்சித்
திருநகரங் கடந்தகல்வார்
பாமலர்மா லைப்பதிகம்
திருவாரூர் மேற்பரவி. 290

அணிந்த கோலத்தைக் காட்டலும், பெருமானை அணுக விழுந்து எழுந்து மனம் மகிழ்ந்து, 'ஆலந்தான் உகந்தவன்' என்று தொடங்கிப் பதிகம் பாடி, ஆடிப் பரவினார்.

குறிப்புரை: 'ஆலந்தான் உகந்தவன்' என்று தொடங்கும் பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.61). இப்பதிகப் பாடல் தொறும் அம்மையார் வழிபடப் பெற்ற அரிய புண்ணியச் செயலையும், 'காணக் கண் அடியேன் பெற்ற வாறே' என்ற அருளிப்பாட்டையும் நம்பிகள் அருளுகின்றார். இக்குறிப்புகள் வரலாற்றிற்கு அரணாவதுடன், இடக் கண் பெற்றமையை உய்த்துணர்தற்கும் ஏதுவாகின்றன.

289.பொழிப்புரை: திருப்பதிகம் பாடித் தம்வயம் இழந்து பணிகின்ற நம்பிகட்கு உமையம்மையாருடன் பெரிதும் பொருந்தியிருக்கும் திருக்கோலம் காண் பித்திடத் தாம் கண்டு, நிறைகின்ற விருப்பத்துடன் பணிந்து உச்சியில் கூப்பிய கையினராய்த் தொழுது வெளியே வந்து, அன்பு பொருந்திய மெய்யடியாருடன் கும்பிட்டுக் காஞ்சிப் பதியில் இனிதே தங்கியிருப்பவர்,

290.பொழிப்புரை: உயர்ந்த இமயமலையில் தோன்றிய உமை அம் மையாரின் முலைச்சுவடும் வளையல்களின் தழும்பும் அணிந்த, இளம்பிறை சூடிய, கொன் றைப் பூவணிந்த சடையையுடைய பெருமா னைப் போற்றி செய்து, தமக்கு இடக் கண் பெற்ற அருள் அதுவேயாகக் கொண்டு தேன் பொருந்திய மலர்கள் பெருகிய சோலைகளையுடைய காஞ்சித் திருநகரத்தைக் கடந்து, மேற்செல்லும் நம்பிகள்,

3443 அந்தியும்நண் பகலும்என
எடுத்தார்வத் துடனசையால்
எந்தைபிரான் திருவாரூர்
என்றுகொல்எய் துவதென்று
சந்தஇசை பாடிப்போய்த்
தாங்கரிய ஆதரவு
வந்தணைய அன்பருடன்
மகிழ்ந்துவழிக் கொள்கின்றார். 291

3444 மன்னுதிருப் பதிகள்தொறும்
வன்னியொடு கூவிளமும்
சென்னிமிசை வைத்துவந்தார்
கோயிலின்முன் சென்றிறைஞ்சிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப்
பரவியே போந்தணைந்தார்
அன்னமலி வயற்றடங்கள் சூழ்ந்ததிரு வாமாத்தூர். 292

பாடல்கள் மலரும் திருப்பதிகத்தைத் திருவாரூர் மேலாகப் பாடிப் போற்றி செய்து,

291.பொழிப்புரை: ‘அந்தியும் நண்பகலும்’ எனப் பாட எடுத்து, உள் ளத்துத் திருவாரூருக்குச் செல்ல வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் மிக, அப் பெரும்பதிக்கு என்று சேருவது எனும் குறிப்புடைய சந்தம் உடைய இசை யினைப் பாடி அன்பர்களுடன் மகிழ்ந்து வழிக்கொள்ளும் ஆரூரர்,

குறிப்புரை: ‘அந்தியும் நண்பகலும்’ எனத் தொடங்கும் பதிகம் புறநீர் மைப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப. 83). பதிகப் பாடல்தொறும் ‘திருவாரூர்புக்கு .... என்று கொல் எய்துவதோ’ என நிறைவுறுவதை உளங்கொண்டு ஆசிரியர் இப்பாடலையும் அக்குறிப்பையும் எடுத்து மொழிவாராயினர்.

292.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று வழிபட்டார். வன்னி, கூவிளம் போன்ற மலர்களைத் தலையில் அணிந்தருளியுள்ள சிவபரம்பொருள் எழுந்தருளியுள்ள பதிகள் பலவற்றை அடைந்து திருப்பதிகம் பாடி, திருவாமத்தூர் அடைந்தார்.

குறிப்புரை: மன்னு திருப்பதிகள்தொறும் என்பன காஞ்சியிலிருந்து ஆரூர் செல்வதற்கு இடைப்பட்ட பதிகளாம். அவை திருவில்வலம், திருக்குரங்கணில் முட்டம், புரிசை நாட்டுப் புரிசை, திருவெண்குன்றம், திருப்புறவார் பனங்காட்டூர், திண்டீச்சுரம் முதலாயினவாகலாம் என் பர் சிவக்கவிமணியார். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில. நம்பிகளின் பதிகங்களில் இவற்றில் சில வைப்புப் பதிகளாய் உள்ளன. இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3445 அங்கணரை ஆமாத்தூர்
அழகர்தமை யடிவணங்கித்
தங்கும்இசைத் திருப்பதிகம்
பாடிப்போய்த் தாரணிக்கு
மங்கலமாம் பெருந்தொண்டை
வளநாடு கடந்தணைந்தார்
செங்கண்வள வன்பிறந்த
சீர்நாடு நீர்நாடு. 293

3446 அந்நாட்டின் மருங்குதிரு
வரத்துறையைச் சென்றெய்தி
மின்னாரும் படைமழுவார்
விரைமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந்து
சொன்மாலை மலர்க்கல்வா
யகில்என்னுந் தொடைசாத்தி
மன்னார்வத் திருத்தொண்ட
ருடன்மகிழ்ந்து வைகினார். 294

293.பொழிப்புரை: உயிர்களுக்கு அருள் வழங்கியருளும் அழகிய பெருமானாரைத் திருஆமாத்தூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகரை வணங்கி, இசை பொருந்திய திருப்பதிகம் பாடி, அப்பாற்சென்று, இந்நிலவுலகிற்கு மங்கலமாக விளங்கும் தொண்டைநாடு என்னும் வளமுடைய நாட்டினைக் கடந்து, கோச்செங்கட் சோழன் தோன்றிய சீர்மைமிகுந்த நாடாய நீர்வளமுடைய சோழ நாட்டினை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: திருஆமாத்தூரில் அருளிய பதிகம் 'காண்டனன்' (தி.7 ப.45) எனத் தொடங்கும் கொல்லிக் கௌவாணப் பண்ணில் அமைந்த பதிகம் ஆகும். இப்பதிகத்தில் வரும் நான்காவது பாடலும், ஒன்பதாவது பாட லும் நம்பிகள் யோகநெறியில் தலைநின்றவராதலை விளக்கி நிற்கின்றன. தொண்டை நாட்டின் சிறப்பினைத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணத்து ஆசிரியர் விளங்கக் கூறியுள்ளார். அத்தகைய சிறப்புகளை உடைமையின் 'மங்கலமாம் பெருந் தொண்டை வளநாடு' என்றார். செங்கண் வளவன் – கோச்செங்கட் சோழர்.

294.பொழிப்புரை: அச் சோழநாட்டின் அருகே விளங்கிய திருநெல் வாயில் அரத்துறை என்னும் கோயிலைச் சென்று சேர்ந்து, மின்ஒளி விளங் கும் மழுப்படையை உடைய பெருமானின் நறுமணமுடைய மலரனைய திருவடிகளைப் பணிந்து, எழுந்து, சொல்லாக மலரும் மாலை யாய, 'கல்வாய் அகில்' எனத் தொடங்கும் பாமாலை பாடிச் சாத்தி, மேலான ஆர்வமுடைய திருத்தொண்டருடன் மகிழ்ந்திருந்தார்.

3447 பரமர்திரு வரத்துறையைப்
பணிந்துபோய்ப் பலபதிகள்
விரவிமழ விடையுயர்த்தார்
விரைமலர்த்தாள் தொழுதேத்தி
உரவுநீர்த் தடம்பொன்னி
அடைந்தன்ப ருடனாடி
அரவணிந்தார் அமர்ந்ததிரு
வாவடுதண் டுறைஅணைந்தார். 295

3448 அங்கணைவார் தமையடியார்
எதிர்கொள்ளப் புக்கருளிப்
பொங்குதிருக் கோயிலினைப்
புடைவலங்கொண்டு உள்ளணைந்து
கங்கைவாழ் சடையாய்ஓர்
கண்ணிலேன் எனக்கவல்வார்
இங்கெனக்கா ருறவென்னுந்
திருப்பதிக மெடுத்திசைத்தார். 296

குறிப்புரை: ‘கல்வாய் அகில்’ எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த (தி.7 ப.3) இப்பதிகத்தில் ‘எற்றே ஒரு கண்ணிலன்’ என3ஆவது பாடலில் வரும் குறிப்பு, நம்பிகளின் வரலாற்றிற்கு அரணாகும்.

295.பொழிப்புரை: சிவபெருமானுடைய திருவரத்துறை என்னும் திருப்பதியைப் பணிந்து, அப்பால் சென்று, அவ்வவ் விடங்களிலுமுள்ள பல திருப்பதிகளையடைந்து விடைக் கொடியையுடைய சிவபெருமானது மணமிக்க மலரனைய திருவடிகளைத் தொழுது போற்றி, பெருகிய நீருடைய குளிர்ந்த காவிரியாற்றைச் சேர்ந்து, அன்பருடன் நீராடி எழுந்து, அப்பால் சென்று, பாம்பணிந்த பெருமா னின் திருஆவடுதண்டுறையை அணைந்தார்.

296.பொழிப்புரை: அத்திருப்பதியை அணைய வரும் நம்பிகளை, அடியவர்கள் வந்து எதிர்கொண்டிட, அவர்களுடன் புகுந்தருளி, பெருகிநிற்கும் அருளின் சிறப்புடைய திருக்கோயிலினை வலம் வந்து, உள்ளே சென்று, எம்பிரானை நினைந்து, ‘கங்கை வார் சடையாய் ஓர் கண்ணிலேன்’ எனக் கவல்பவர், ‘இங்கு எனக்கு ஆர் உறவு’ என்று சிறந்ததொரு திருப்பதிகத்தை எடுத்துப் பாடி அருளினார்.

குறிப்புரை: ‘கங்கைவார் சடையாய்’ (தி.7 ப. 70) எனும் முதற் குறிப்புடைய பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். பதிகப் பாடல் தொறும் ‘யார் எனக்கு உறவு அமரர்கள் ஏறே’ எனவரும் நிறைவுத் தொடரை ஆசிரியர் முகந்தெடுத்து மொழிந்துள்ளார். திருக்கடைக்காப்பில் ‘சிங்கடியப்பன்’ எனத் தம்மைக் குறித்திருப்பது, வரலாற்றிற்கு அரணாயுள்ளது. இப்பதிகத்து வரும் இரண்டாவது பாடலில், ‘கண்ணிலேன் உடம்பில் அடுநோயால் கருத்தழிந்து உனக்கே

3449 திருப்பதிகங் கொடுபரவிப்
பணிந்துதிரு வருளாற்போய்
விருப்பினொடுந் திருத்துருத்தி
தனைமேவி விமலர்கழல்
அருத்தியினாற் புக்கிறைஞ்சி
யடியேன்மே லுற்றபிணி
வருத்தமெனை ஒழித்தருள
வேண்டுமென வணங்குவார். 297

3450 பரவியே பணிந்தவர்க்குப்
பரமர் திரு வருள்புரிவார்
விரவியஇப் பிணியடையத்
தவிர்ப்பதற்கு வேறாக
வரமலர்வண் டறைதீர்த்த
வடகுளத்துக் குளிஎன்னக்
கரவில்திருத் தொண்டர்தாங்
கைதொழுது புறப்பட்டார். 298

பொறையானேன்' எனவரும் முறைப்பாட்டால், கண்ணிழந்ததோடு உடம்பை வருத்தும் மேக நோயும் நம்பிகளுக்கு இருந்தமை விளங்குகின்றது.

297.பொழிப்புரை: திருப்பதிகம் கொண்டு போற்றி செய்து, பணிந்து, திருவருளால் விருப்பத்துடன் திருத்துருத்தி என்னும் கோயிலை அடைந்து, பெருமானின் திருவடிகளை அன்பினால் வணங்கி, 'எம்பிரானே! அடியேனுக்குற்ற மேக நோயினை நீக்கியருள வேண் டும்' என வணங்குவாராய்,

குறிப்புரை : பிணி நீங்க வேண்டிப் பாடிய திருப்பதிகம் கிடைத்திலது.

298.பொழிப்புரை: இவ்வாறு வேண்டிப் போற்றிய நம்பிகளுக்குப் பெருமான் திருவருள் புரிவாராய், 'பொருந்திய இப்பிணி முழுவதும் தீர்தற்கு இக்கோயிலின் அருகேயுள்ள நல்ல மலர்களில் வண்டுகள் மொய்த்துப்பாட விளங்கும் புனித நீரையுடைய வடகுளத்தில் குளிப்பாயாக' என அருளிட, அதுகேட்ட வஞ்சனையற்ற நம்பிகள் கை தொழுது, புறப்பட்டுச் சென்றார்.

குறிப்புரை: வடகுளம் – திருக்கோயிலின் வடபுறத்தே உள்ளது. இதன் கரையில், ஒற்றைக்கண்ணுடைய திருவடிவில் நம்பிகளின் திருவுரு அமைந்துள்ளது. தீது நீங்கக் கடல், ஆறு, குளம் முதலியவற்றில் ஆடுவது பண்டு தொட்டு வரும் மரபாகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3451 மிக்கபுனல் தீர்த்தத்தின்
முன்னணைந்து வேதமெலாந்
தொக்கவடி வாயிருந்த
துருத்தியார் தமைத்தொழுது
புக்கதனில் மூழ்குதலும்
புதியபிணி யதுநீங்கி
அக்கணமே மணியொளிசேர்
திருமேனி யாயினார். 299

3452 கண்டவர்கள் அதிசயிப்பக்
கரையேறி உடைபுனைந்து
மண்டுபெருங் காதலினால்
கோயிலினை வந்தடைந்து
தொண்டரெதிர் மின்னுமா
மேகம்எனுஞ் சொற்பதிகம்
எண்திசையு மறிந்துய்ய
ஏழிசையால் எடுத்திசைத்தார். 300

299.பொழிப்புரை: பெருகிய நீருடைய வடகுளத்துப் புனித நீர் முன் அணுகி நான்மறைகளும் திரண்டதொரு வடிவென இருந்தருளும் திருத்துருத்திப் பெருமானாரைத் தொழுது, மூழ்குதலும், அக்கணமே அவர் உடம்பில் இருந்ததொரு புதிய நோய் நீங்க, முத்தின் ஒளியையுடைய திருமேனியை உடையராயினார்.

குறிப்புரை: புதிய பிணி என்றார், கண்ணிழந்த பிணியினின்றும் வேறாதல் பற்றி. எனவே உடல் பற்றிய பிணி; மேக நோய் என்பர்.

300.பொழிப்புரை: கண்டவர்கள் வியந்திடக் கரையேறி, உடை அணிந்து, உள்ளத்துப் பெருகும் காதலினால் கோயிலை அடைந்து, அடியவர்கள் திருமுன்பாக நின்று, 'மின்னுமா மேகம்'எனத் தொடங்கி எடுத்த திருப்பதிகத்தை எட்டுத் திக்கில் உள்ளாரும் இறைவனது அற்புதத்தை அறிந்து உய்ய, ஏழிசையும் பொருந்தப் பாடினார்.

குறிப்புரை: 'மின்னுமா மேகம்' எனத் தொடங்கும் பதிகம், காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.74). 'என்னை நான் மறக்குமாறு எம்பெருமானை என்னுடம்பு அடும்பிணி இடர்கெடுத்தானை' என இப்பதிக முதற்பாடலில் வரும் தொடர், இவ்வரலாற்றிற்கு அரணாகின்றது. எம் பெருமானை, இடர் கெடுத்தானை மறக்குமாறு என்னை ? எனக் கூட்டுக.

CC-0. In Public Domain. Cuḍdalore Collection. TN.

3453 பண்ணிறைந்த தமிழ்பாடிப்
பரமர்திரு வருள்மறவா
தெண்ணிறைந்த தொண்டருடன்
பணிந்தங்கண் உறைந்தேகி
உண்ணிறைந்த பதிபிறவும்
உடையவர்தாள் வணங்கிப்போய்க்
கண்ணிறைந்த திருவாரூர்
முன்தோன்றக் காண்கின்றார். 301

3454 அன்றுதிரு நோக்கொன்றால்
ஆரக்கண் டின்புறார்
நின்றுநில மிசைவீழ்ந்து
நெடிதுயிர்த்து நேரிறைஞ்சி
வன்தொண்டர் திருவாரூர்
மயங்குமா லையிற்புகுந்து
துன்றுசடைத் தூவாயார்
தமைமுன்னந் தொழவணைந்தார். 302

301.பொழிப்புரை: பண்ணின் இசைநிறைந்த இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பெருமானுடைய திருவருள் மறவாது, அளவிறந்த அடியவர்களுடன் பணிந்து, அங்குத் தங்கி, அப்பால் சென்று, உளம் நிறைவான திருப்பதிகள் பலவற்றிற்கும் சென்று இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கிச் சென்று, கண்ணிற்கு விருந்தாகும் நிறைவுடைய திருவாரூர் முன்னாகத் தோன்றக் காண்கின்றவர்,

குறிப்புரை: பதிபிறவும் என்பன திருமயிலாடுதுறை, திருப்பேரளம் முதலாயினவாகலாம்.

302.பொழிப்புரை: அன்று தமது ஒரு கண்ணால் கொள்ளும் திருப் பார்வையால், திருவாரூரின் அற்புதம் முழுவதும் ஆரக் கண்டு இன்புற இயலாதவராய் நின்று, நிலத்தின் மீது வீழ்ந்து, நெடிதே மூச்செறிந்து, நேராக வணங்கி, எழுந்து, நம்பிகள், பொழுது மயங்கும் மாலைக் காலத்தில் திருவாரூர் சென்று, அங்குப் பரந்த சடையை உடைய தூவாயராகிய பெருமானை முன்னாகப் பணிதற்கு அணைந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

303.பொழிப்புரை: அன்புமிகும் அடியவர்களுடன் உள்ளே சென்று வணங்கி, மேலான இசையையுடைய திருப்பதிகமாய, 'தூவாயா' எனப்பாட எடுத்தே, 'இங்கு எனது துயர் களைந்து கண்காணக் காட்டாய்' என்னும் பொருளியையப் போற்றி மகிழ்ந்து, கண்ணுதற் பெருமான் திருமுன்பு நின்று, அரிய தமிழ்மாலையைச் சூட்டினார்.

3455 பொங்குதிருத் தொண்டருடன்
உள்ளணைந்து புக்கிறைஞ்சி
துங்கவிசைத் திருப்பதிகம்
தூவாயா என்றெடுத்தே
இங்கெமது துயர்களைந்து
கண்காணக் காட்டாயென்
றங்கணர்தம் முன்னின்று
பாடியருந் தமிழ்புனைந்தார். 303

3456 ஆறணியுஞ் சடையாரைத்
தொழுதுபுறம் போந்தங்கண்
வேறிருந்து திருத்தொண்டர்
விரவுவா ருடன்கூடி
ஏறுயர்த்தார் திருமூலட்
டானத்துள் இடைதெரிந்து
மாறில்திரு அத்தயா
மத்திறைஞ்ச வந்தணைந்தார். 304

குறிப்புரை: ‘தூவாயா’ எனத் தொடங்கும் பதிகம் பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.96). இடைதெரிந்து – தம்வேண்டுகோளை விரும்பி ஏற்றற்குரியகாலத்தே. ‘இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக’ (குறள்., 712) என வரும் திருக்குறளானும் இப் பொருண்மை அறியப்படும். தூவாயார் – பரவையுண் மண்டளியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவர் பெயர். தூ – உண்ணுகின்ற; வாயார் – திருவாயினை உடையவர். ஒருகால் வந்த ஊழிப்பெருவெள்ளத்தால் திருவாரூர் அழியாதிருக்கக் காத்தவர் என்னும் குறிப்பினது. பரவை – கடல், உண் – உண்ணுகின்ற; மண்டளி – பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம். தூவாயர் என்பதற்கு தூ – பற்றுக்கோடு; ஆயார் – ஆயவர் எனப் பொருள்கண்டு எவ்வுயிர்க்கும் பற்றுக் கோடாயவர் எனப் பொருள் விரித்துத் தூ பற்றுக் கோடாதற்கு ‘இனந்தூய்மை தூவா வரும்’ (குறள்., 455) எனும் திருக்குறளையும் மேற்கோள் காட்டுவர் சிவக்கவி மணியார்.

304.பொழிப்புரை: கங்கை அணிந்த திருச்சடையையுடைய இறைவரை வணங்கி, அருள்பெற்று, வெளிப்போந்து, அவ்விடத்தே வேறாக இருந்து வந்த சிவனடியார்கள் பலருடன் கூடி விடைக் கொடியை உயர்த்திய பெருமானது பெருங்கோயிலாய திருமூலட்டானத்தைச் சேர்வதற்கு தக்க அருளுடைய காலத்தை உணர்ந்து, மாறிலாத திருவருள் நிறைந்த நடுயாமத்து வணங்கிட அங்கு வந்தணைந்தார்.

3457 ஆதிதிரு அன்பரெதிர்
அணையஅவர் முகநோக்கிக்
கோதிலிசை யாற்குருகு
பாயவெனக் கோத்தெடுத்தே
ஏதிலார் போல்வினவி
ஏசறவால் திருப்பதிகம்
காதல்புரி கைக்கிளையாற்
பாடியே கலந்தணைவார். 305

3458 சீர்பெருகுந் திருத்தேவா
சிரியன்முன் சென்றிறைஞ்சிக்
கார்விரவு கோபுரத்தைக்
கைதொழுதே உட்புகுந்து
தார்பெருகு பூங்கோயில்
தனைவணங்கிச் சார்ந்தணைவார்
ஆர்வமிகு பெருங்காத
லால்அவனி மேல்வீழ்ந்தார். 306

305.பொழிப்புரை: ஆதியாய பெருமானின் அன்பர்கள், இவர் எதிரில் வரக்கண்டு, அவர்கள் முகம் நோக்கிக் கோதிலாத இசையையுடைய பதிகத்தால், 'குருகு பாய' எனத் தொடங்கி எடுத்து, அவர்களை வின்வுமுகமாகத் தாம் அயலவர்போல அவர்களைக் கேட்டுத் தமது கவலை மிகுதியினால் பாடிய பதிகம், எம்பிரான்பால் காதல் புரியும், கைக்கிளை என்னும் திணையில் அமைய, அத்தொண்டர்களுடன் கலந்து வந்தருளுவார்,

குறிப்புரை: இம்முதற் குறிப்புடைய பதிகம் கொல்லிப் பண்ணில் அமைந்த தாகும்(தி.7 ப.37). காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார் ஏனோர் பாங்கினும் என்மனார்புலவர் –தொல்.புறத்.28 என்பது தொல்காப்பியம். இதன்கண் வரும் காமப் பகுதி என்பதற்கு, நச்சினார்க்கினியர், கடவுள் மாட்டுக் கடவுட் பெண்டிர் நயப்பனவும், கடவுள் மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயப்பனவும், கடவுள் மானிடப் பெண்டிரை நயப்பனவும் பிறவுமாம் என விளக்கம் கண்டனர். அவ்வகையில் இக்கைக்கிளை கடவுள்மாட்டு மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பகுதியாகும். பொருண்மை இதுவாயினும், அடியவர் முகநோக்கி அருளியதாக ஆசிரியர் சேக்கிழார் அருளியிருக்கும் திறம் ஆழமுடையதாகும்.

306.பொழிப்புரை: சீர்மை மிகுந்த தேவாசிரியத் திருமண்டபத்தை முன்சென்று வணங்கி, மேகங்கள் படிந்த பெருங் கோபுரத்தைக் கைதொழுது, உள்ளே சென்று, மாலைகள் மிக விளங்குகின்ற பூங்கோயில் என்னும் பெயர் பூண்ட பெருமானது திருமாளிகையினை வணங்கிச் சேருகின்ற நம்பிகள், இறைவன் திருமுன்பு வருபவராய், ஆர்வம் மிகுந்த பெருங்காதலால் நிலத்தின்மேல் தம்வயமிழந்து வீழ்ந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின

3459 வீழ்ந்தெழுந்து கைதொழுது
முன்னின்று விம்மியே
வாழ்ந்தமலர்க் கண்ணொன்றால்
ஆராமல் மனமழிவார்
ஆழ்ந்ததுயர்க் கடலிடைநின்
றடியேனை யெடுத்தருளித்
தாழ்ந்தகருத் தினைநிரப்பிக்
கண்தாரும் எனத்தாழ்ந்தார். 307

3460 திருநாவ லூர்மன்னர்
திருவாரூர் வீற்றிருந்த
பெருமானைத் திருமூலட்
டானஞ்சேர் பிஞ்ஞகனைப்
பருகாஇின் னமுதத்தைக்
கண்களாற் பருகுதற்கு
மருவார்வத் துடன்மற்றைக்
கண்தாரீ ரெனவணங்கி. 308

3461 மீளா வடிமை எனவெடுத்து
மிக்க தேவர் குலமெல்லாம்
மாளா மேநஞ் சுண்டருளி
மன்னி யிருந்த பெருமானைத்
தாளா தரிக்கும் மெய்யடியார்
தமக்கா மிடர்நீர் தரியீரென்
ஆளாந் திருத்தோ ழமைத்திறத்தால்
அஞ்சொற் பதிகம் பாடினார். 309

307.பொழிப்புரை: வீழ்ந்து எழுந்து கைதொழுது முன்னின்று விம்மி வாழ்வுடைய கண் ஒன்றால் கண்டு நிறைவு கொள்ளாது மனம் அயர்வார், ஆழ்ந்த துயர்க் கடலிடை நின்று அடியேனை எடுத்தருளி, தாழ்ந்து வேண்டிக் குறையிரக்கும் எனது கருத்தை நிரப்பிக் கண்ணினைத் தாரீர் என வேண்டினார்.

308.பொழிப்புரை ; திருநாவலூர் அரசரான நம்பிகள், திருவாரூரில் வீற்றிருந்த பெருமானை, திருமூலட்டானத்தே கோயில் கொண் டிருக்கும் பரம்பொருளை, உண்ணற்கரிய அமுதத்தைக் கண்களால் கண்டு மகிழ்தற்கு உள்ளத்துக் கொண்ட ஆர்வத்துடன், மற்றைக் கண்தாரீர் என வேண்டி வணங்கி,

309.பொழிப்புரை: 'மீளா அடிமை' எனத் தொடங்கி, மிக்க மேலான தேவர்குலம் எல்லாம் மாளாதவாறு அன்றெழுந்த நஞ்சுண்டருளித் திருவாரூரில் இருந்தருளும் பெருமானை, நின் திருவடிகளை விரும்பி வணங்கி வரும் மெய்யடியார்களுக்கு வருகின்ற இடரை நீர் பார்த்திருந்து தரிக்க மாட்டீரே! எனும் குறிப்புடன் தோழமையும் ஆகிய திறத்தால் அழகிய

3462 பூத முதல்வர் புற்றிடங்கொண்
டிருந்த புனிதர் வன்தொண்டர்
காதல் புரிவே தனைக்கிரங்கிக்
கருணைத் திருநோக் களித்தருளிச்
சீத மலர்க்கண் கொடுத்தருளச்
செவ்வே விழித்து முகமலர்ந்து
பாத மலர்கள் மேற்பணிந்து
வீழ்ந்தார் உள்ளம் பரவசமாய். 310

3463 விழுந்தும் எழுந்தும் பலமுறையால்
மேவிப் பணிந்து மிகப்பரவி
எழுந்த களிப்பி னாலாடிப்
பாடி இன்ப வெள்ளத்தில்
அழுந்தி யிரண்டு கண்ணாலும்
அம்பொற் புற்றி னிடையெழுந்த
செழுந்தண் பவளச் சிவக்கொழுந்தின்
அருளைப் பருகித் திளைக்கின்றார். 311

3464 காலம் நிரம்பத் தொழுதேத்திக்
கனக மணிமா ளிகைக்கோயில்
ஞால முய்ய வரும்நம்பி
நலங்கொள் விருப்பால் வலங்கொண்டு
மாலும் அயனு முறையிருக்கும்
வாயில் கழியப் புறம்போந்து
சீல முடைய அன்பருடன்
தேவா சிரியன் மருங்கணைந்தார். 312

சொற்களையுடைய அத்திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

குறிப்புரை: ஆளாதல் – அடிமையாதல். 'மீளா அடிமை' எனத் தொடங்கும் பதிகம் செந்துருத்திப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.95). அல்லல் சொன்னக்கால் வாளா அங்கிருப்பீர் என்பதை வினவு முகமாகக் கொண்டு காணில், வறிதே அங்கு இருப்பீர்? இருக்க மாட்டீரே! என்ற பொருளைச் சொற்குறிப்பால் அறியுமாற்றான், ஆசிரியர் இவ்வகையில் அமைப்பார் ஆயினார். அங்ஙனம் வாளா இருக்க மாட்டாதீர், இதுபொழுது மறுதலையாகிய இருப்பின் வாழ்ந்து போதீரே எனும் கருத்துடையதாக அருளுகின்றார் ஆசிரியர்.

310.பொழிப்புரை: உயிர்கட்கெல்லாம் முதல்வராய புற்றிடங் கொண்ட பெருமானார், நம்பிகள் அன்பினால் எடுத்து மொழியும் இத்துன்பங்களுக்கு இரங்கிக் கருணையால் குளிர்ந்த மலர்க்கண்ணைக் கொடுத்தருளலும், உடன் செப்பமாகப் பார்த்து, முக மலர்ந்து, தம்வயமிழந்தவராய், இறைவரின் திருவடிமலர்களில் பணிந்து வீழ்ந்தார்.

3465 நங்கை பரவை யார்தம்மை
நம்பி பிரிந்து போனதற்பின்
தங்கு மணிமா ளிகையின்கண்
தனிமை கூரத் தளர்வார்க்குக்
கங்குல் பகலாய்ப் பகல்கங்கு
லாகிக் கழியா நாளெல்லாம்
பொங்கு காதல் மீதூரப்
புலர்வார் சிலநாள் போனதற்பின். 313

3466 செம்மை நெறிசேர் திருநாவ
லூரர் ஒற்றி யூர்சேர்ந்து
கொம்மை முலையார் சங்கிலியார்
தம்மைக் குலவு மணம்புணர்ந்த
மெய்ம்மை வார்த்தை தாம்அவர்பால்
விட்டார் வந்து கட்டுரைப்பத்
தம்மை யறியா வெகுளியினால்
தரியா நெஞ்சி னொடுந்தளர்வார். 314

311.பொழிப்புரை: விழுந்தும் எழுந்தும் பலமுறையால் பணிந்து மிக வும் போற்றி, மனத்தில் எழுந்த மகிழ்வால் ஆடிப்பாடி இன்பவெள்ளத்தில் அழுந்தி, இரு கண்களாலும் அழகிய பொன் புற்றின் இடனாக முளைத்தெழுந்த செழுமையாய தண்ணளியையுடைய பவள ஒளி பரந்த சிவக்கொழுந்தின் அருளைப் பருகித் திளைத்து இன்புறுமவர்.

312.பொழிப்புரை: அவ்வழிபாட்டுக் காலம் நிரம்பும் வரையிலும் தொழுது போற்றிப் பொன்மயமாய் மிளிர்கின்ற அழகிய மாளிகைகளை உடைய கோயிலினை, இவ்வுலகு உய்ந்திட வரும் நம்பிகள்,நலம்கொள்ளும் விருப்பால் வலம் கொண்டு வந்து திருமாலும் நான்முகனும் முறையே வழிபாட்டிற்காகக் காத்திருக்கும் திருவாயிலைக் கடந்து, சீலமுடைய அன்பர்களுடன் தேவாசிரிய மண்டபம் அருகாக வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

313.பொழிப்புரை: இவ்வாறு இவர் இங்கிருப்ப, பரவையார், தம்மைச் சுந்தரர் பிரிந்து சென்றது முதல், தம் அழகிய மாளிகையினிடத்துத் தனிமை கூர்ந்திடத் தளர்ந்திடுவார், இரவு பகலாகவும், பகல் இரவாகவும் கால வேறுபாடு உணராதவாறு தனிமையின் துயரால் கழிகின்ற நாள்கள் எல்லாம் பொங்கு காதல் மிகப் பெருக வாட்டம் மிக, அக்கால எல்லை கழிய,

314.பொழிப்புரை: செம்மை நெறியாம் சிவநெறியைச் சேர்ந்த திரு நாவலூர்த் தலைவராய நம்பிகள், திருவொற்றியூர் சேர்ந்து பெருத்த மார்பகங்களையுடைய

3467 மென்பூஞ் சயனத் திடைத்துயிலும்
மேவார் விழித்தும் இனிதமரார்
பொன்பூந் தவிசின் மிசையினிரார்
நில்லார் செல்லார் புறம்பொழியார்
மன்பூ வாளி மழைகழியார்
மறவார் நினையார் என்செய்வார்
என்பூ டுருக்கும் புலவியோ
பிரிவோ இரண்டின் இடைப்பட்டார். 315

3468 ஆன கவலைக் கையறவால்
அழியும் நாளில் ஆரூரர்
கூனல் இளவெண் பிறைக்கண்ணி
முடியார் கோயில் முன்குறுகப்
பானல் விழியார் மாளிகையில்
பண்டு செல்லும் பரிசினால்
போன பெருமைப் பரிசனங்கள்
புகுதப் பெறாது புறநின்றார். 316

சங்கிலியாரைச் சிறப்பாகத் திருமணம் செய்து கொண்ட மெய்ம்மையை, அவர்தம் நிலையை அறிந்திடத் தாம் அவர்பால் விட்ட மக்கள் வந்து சொல்ல, அதுகேட்டலும், தம்மையும் அறியாது எழுந்த சினமிகுதியால் தாங்கொணாத நெஞ்சமொடும் தளர்ச்சியுறுவார்

315.பொழிப்புரை: மெல்லிய மலர்ப்படுக்கையில் துயில் கொள்ளார். கண்விழித்து ஆறுதலாக இருக்கவும் அறியார். பொன்பதித்த பூந்தவிசின் மேலும் இருக்க மாட்டார். நில்லார். நடந்திடார். வேறிடம் போகார். மன்மதனுடைய மலராய மழையிலும் நீங்கார். சுந்தரரை மறக்கவும் மாட்டார். சினம் மிகுதியால் அவரை நினைக்கவும் மாட் டார். இந்நிலையில் என் செய்வார் ? என்பினையும் ஊடுருக்கும் புல வியோ ! பிரிவோ ! இவ்விரண்டானும் வரும் துயரின் இடைப்பட்டார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

316.பொழிப்புரை: இவ்வாறான கவலையின் துயரால் அழிகின்ற நாள்களில், வளைந்த இளைய வெண்ணிறமுடைய பிறைக்கொழுந்தைச் சூடிய முடியையுடைய திருவாரூர்ப் பெருமான் கோயில் முன் நம்பியாரூர் வந்து சேரலும், குவளையனைய கண்களையுடைய பரவையாரது மாளிகையில் முன்போலச் சென்றிடும் ஏவலர்கள், யாவரும் உள்ளே சென்றிடற்கு அனுமதி இல்லாதாக வெளியே நின்றார்கள்.

317.பொழிப்புரை: அவ்வாறு நின்றவர்களில் சிலர், திருவாரூரர் எதிர்சென்று சொல்லுவார், ‘திருவொற்றியூரில் நிகழ்ந்த செய்கை எல் லாம் ஒன்றும் ஒழியாத

3469 நின்ற நிலைமை அவர்கள் சிலர்
நிலவு திருவா ரூரர்எதிர்
சென்று மொழிவார் திருவொற்றி
யூரில் நிகழ்ந்த செய்கையெலாம்
ஒன்று மொழியா வகையறிந்தங்
குள்ளார் தள்ள மாளிகையில்
இன்று புறமுஞ் சென்றெய்தப்
பெற்றி லோம்என் றிறைஞ்சினார். 317

3470 மற்ற மாற்றங் கேட்டழிந்த
மனத்த ராகி வன்தொண்டர்
உற்ற இதனுக் கினியென்னோ
செயலேன் றுயர்வார் உலகியல்பு
கற்ற மாந்தர் சிலர் தம்மைக்
காதற் பரவை யார்கொண்ட
செற்ற நிலைமை யறிந்தவர்க்குத்
தீர்வு சொல்லச் செலவிட்டார். 318

3471 நம்பி யருளால் சென்றவரும்
நங்கை பரவை யார்தமது
பைம்பொன் மணிமா ளிகையணைந்து
பண்பு புரியும் பாங்கினால்
வெம்பு புலவிக் கடலழுந்தும்
மின்னே ரிடையார் முன்னெய்தி
எம்பி ராட்டிக் கிதுதகுமோ
என்று பலவும் எடுத்துரைப்பார். 319

வகை அறிந்து, அங்குள்ளார் எங்களை உட்புகாதபடி வெளியே தள்ளிடப் பரவையாரது மாளிகை முற்றத்தின் வெளியில்கூடி நாம் போகமுடியாது போனோம்' என்று கூறி வணங்கினர்.

318.பொழிப்புரை: மற்று அம்மாற்றம் கேட்டு அழிந்த மனமுடைய ராகிய நம்பிகள், 'இனி இதனுக்கு என்னோ செயல் ?' என்று உணர்பவர், அதற்காக உலகின் நீதி இயல்பைக் கற்ற மாந்தர் சிலர் தம்மை அழைத்துத் தமது காதலியார் பரவையார் கொண்ட சினத்தைத் தெரிந்து, அதுதீர்தற்கேற்ப நன்மை கூறித் தெருட்டுமாறு செல்லவிட்டார்.

319.பொழிப்புரை: நம்பிகளின் அருளாணைவழிச் சென்ற அப் பெரியோர்களும், பெண்மணியாம் பரவையார் தம் மாளிகையினை அணைந்து, அவர்தம் செற்றத்தைத் தணிக்கும் தன்மையால், வெம் பிடும் கவலையாய

3472 பேத நிலைமை நீதியினாற்
பின்னும் பலவுஞ் சொன்னவர்முன்
மாத ரவரும் மறுத்துமனங்
கொண்ட செற்றம் மாற்றாராய்
ஏதம் மருவு மவர்திறத்தில்
இந்த மாற்றம் இயம்பில்உயிர்
போத லொழியா தெனவுரைத்தார்
அவரும் அஞ்சிப் புறம்போந்தார். 320

3473 போந்து புகுந்த படியெல்லாம்
பூந்தண் பழன முனைப்பாடி
வேந்தர் தமக்கு விளம்புதலும்
வெருவுற் றயர்வார் துயர்வேலை
நீந்தும் புணையாந் துணைகாணார்
நிகழ்ந்த சிந்தா குலம்நெஞ்சில்
காந்த அழிந்து தோய்ந்தெழார்
கங்குல் இடையா மக்கடலுள் 321

புலவியெனும் கடலில் வீழ்ந்து அழுந்திக் கரை காணாது தவித்திடும் மின்னலை ஒத்த சிற்றிடையை உடைய பரவையார் திருமுன்பு சென்று, 'எம்பிராட்டிக்கு இத்தன்மை தகுதியாமோ ?' என்று பலவும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

குறிப்புரை: பண்பு புரியும் பாங்கினால் என்பதற்குக் கற்பை அவாவிய நிலமையால் புலவி என்னும் கடலில் அழுந்தி நிற்கும் பரவையார் எனப் பொருள் கொள்வாரும்உளர்.

320.பொழிப்புரை: முன்னர் இனியவாகக் (சாமமாக) கூறிப் புலவி நீக்க முயன்றவர்கள், மேற்கொண்டு புலவி கொள்வதாலாய இன்னாமை யையும், அது நீங்கி வாழ்தலாகிய இனிமையையும் ஆக வேறுபடுத்திக் (பேதமாக) கூற, பரவையாரும் அவர் உரையை மறுத்து, மனத்தில் கொண்ட சினம் ஆறாதவராய்க் 'குற்றம் பொருந்திய அவர் திறத்ததாக இனியும் நீர் சொல்ல முற்படின், எனது உயிர் நீங்கிடும்' என்று கூற, அதுகேட்ட அப்பெரியோரும் அஞ்சி வெளியே போந்தார்கள்.

குறிப்புரை: இப்பாடலில் பேத நிலைமை (வேற்றுமைப்பட) கூற என்றதால், இது காறும் கூறியது சாம நிலைமை (இன்சொல்லாக) என்பது பெற்றாம். இன்சொற் கூறல் (சாமம்), வேறுபடுத்திக் கூறல் (பேதம்), கொடுத்தல் (தானம்), ஒறுத்தல் (தண்டம்) என ஒருவர் ஒருவரை ஆற்றுப்படுத்தும் நிலை நான்காம். இவற்றுள் புலவி நீக்கத்திற்கெனக் கொளற்குரியன முன்னைய இரண்டுமேயாதலின், இவ்விரு வகையானும் கூறினார்கள். பிள்ளைத் தமிழில் அம்புலிப் பருவத்தில் இந்நால்வகையானும் ஆற்றப்படுத்தும் மரபைக் காணலாம்.

3474 அருகு சூழ்ந்தார் துயின்றுதிரு
அத்த யாமம் பணிமடங்கிப்
பெருகு புவனஞ் சலிப்பின்றிப்
பேயும் உறங்கும் பிறங்கிருள்வாய்
முருகு விரியு மலர்க்கொன்றை
முடிமேல் அரவும் இளமதியுஞ்
செருகு மொருவர் தோழர்தனி
வருந்தி இருந்து சிந்திப்பார். 322

3475 முன்னை வினையால் இல்வினைக்கு
மூலம் ஆனாள் பால் அணைய
என்னை உடையாய் நினைத்தருளாய்
இந்த யாமத் தெழுந்தருளி
அன்னம் அனையாள் புலவியினை
அகற்றில் உய்யலாம். அன்றில்
பின்னை இல்லைச் செயல் 323

321.பொழிப்புரை: வெளிப்போந்த பெரியவர்கள், அங்கு நிகழ்ந்தனவற்றை மலர்கள் நிறைந்த குளிர்ந்த வயல்களை உடைய திருமுனைப்பாடி நாட்டின் தலைவராய நம்பிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லுதலும், அது கேட்ட அவர் அஞ்சி அயர்ச்சி கொள்வாராய்த் தம்மிடத்துக் கொண்ட கவலைக் கடற்குக் கரைகாணும் துணையைக் காணாராய்ப் பெருந் துன்பத்தால் மனமழிந்து, சோர்ந்து, அன்றைய இரவின் இடையாம மாய கடலில் அழுந்தி நிற்பாராயினர்.
குறிப்புரை : இடையாமம் – யாமத்தின் இடை; பாதியிரவு – நள்ளிரவு.

322.பொழிப்புரை: அருகில் இருந்த ஏவலர்களும் துயில, நடுயாமத்து நிகழும் வழிபாடும் அடங்கிப் பெருகிய இவ்வுலகில் உள்ளாரும் தமது செயல் ஒழிந்து உறங்கப் பேயும் உறங்கிக் கிடக்கும் இருளிடத்து, மணம் கமழும் மலர்க் கொன்றையைச் சூடிய திருமுடிமேல் பாம்பை யும் இளம்பிறையையும் கொண்ட ஒப்பற்ற இறைவரின் தோழரான நம்பிகள் தனியே இருந்து வருந்திச் சிந்திப்பாராய்,

குறிப்புரை: இப்பாடலில் வரும் முன்னிரண்டடிகள், 'மன்னுயி ரெல் லாம் துயிற்றி அளித்திரா என்னலல்லது இல்லைத் துணை' (குறள்., 1168), 'நனந்தலை உலகமும் துஞ்சும் ஓர்யான்மன்ற துஞ்சாதேனே' எனவரும் சங்கச் செய்யுள்களை நினைவு கூரச் செய்கின்றன.

323.பொழிப்புரை: யான் முன் செய்த செயலால் இச்செயலுக்குக் காரணம் ஆனாள் பால், யான் சென்றுசேர, என்னை ஆளாக உடைய பெருமானே, நீயே நினைந்து அருள்புரிய வேண்டும். இந்த இடையாமப் பொழுதில்

3476 அடியார் இடுக்கண் தரியாதார்
ஆண்டு கொண்ட தோழர்குறை
முடியா திருக்க வல்லரே
முற்று மளித்தாள் பொற்றளிர்க்கைத்
தொடியார் தழும்பும் முலைச்சுவடும்
உடையார் தொண்டர் தாங்காணும்
படியால் அணைந்தார் நெடியோனுங்
காணா அடிகள் படிதோய. 324

3477 தம்பி ரானார் எழுந்தருளத்
தாங்கற் கரிய மகிழ்ச்சியினால்
கம்பி யாநின் றவயவங்கள்
கலந்த புளகம் மயிர்முகிழ்ப்ப
நம்பி யாரூ ரரும்எதிரே
நளின மலர்க்கை தலைகுவிய
அம்பி காவல் லவர்செய்ய
அடித்தா மரையின் கீழ்வீழ்ந்தார். 325

சென்று, அன்னப்பறவை போன்ற பறவையின் புலவியினை நீக்கினால், யான் விடுதலை பெறலாம் அல்லலமல், வேறு செயல் இல்லையென்று, ஆருர்ப்பெருமானை நினைந்தவராய் இருந்தார்.

324.பொழிப்புரை: அடியவர்களின் துன்பங்களைக் கண்டு பொறுக்க லாற்றாத இறைவர், தாம் விரும்பி ஆண்டுகொண்ட தோழராய நம்பிகளின் குறையினை முடிக்காமல் மனம் வலித்திருக்க வல்லமை உடையுரோ ? (அல்லர். ஆதலின்,) உலகம் முழுதும் பெற்ற உமையம் மையாரின் அழகிய தளிரனைய கைகளின் வளையல் தழும்பும், முலைச் சுவடும் கொண்ட இறைவர், திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணரா முடியாத திருவடிகள் இந்நிலவுலகில் தோய்த்திடத் தம்தொண்டர் தம்மை நேராகக் காணும்படியாக வந்தருளினார்.

325.பொழிப்புரை: தம் பெருமான் எழுந்தருளி வந்திடலும், அவரைக் கண்டு தாங்கற்கரிய மகிழ்ச்சியினால் உடல் உறுப்புக்கள் அனைத்தும் நடுக்கம் கொண்டிட, மயிர்க்கூச்செறிந்திட, நம்பிகளும் அவர் திருமுன்பாக எழுந்து, தாமரை மலர் அனைய கைகள் உச்சிமேற்குவிய வணங்கி, உமையொரு கூறராய சிவபெருமானின் சிவந்த தாமரை போலும் திருவடியின் கீழ் வீழ்ந்தார்.

3478 விழுந்து பரவி மிக்கபெரு
விருப்பி னோடும் எதிர் போற்றி
எழுந்த நண்பர் தமைநோக்கி
யென்நீ யுற்ற தென்றருளத்
தொழுந்தங் குறையை விளம்புவார்
யானே தொடங்குந் துரிசிடைப்பட்
டழுந்து மென்னை யின்னமெடுத்
தாள வேண்டு முமக்கென்று. 326

3479 அடியே னங்குத் திருவொற்றி
யூரில் நீரே யருள்செய்ய
வடிவே லொண்கண் சங்கிலியை
மணஞ்செய் தணைந்த திறமெல்லாம்
கொடியே ரிடையாள் பரவைதா
னறிந்து தன்பால் யான்குறுகின்
முடிவே னென்று துணிந்திருந்தா
ளென்னான் செய்வ தெனமொழிந்து. 327

3480 நாய னீரே நான்உமக்கிங்
கடியே னாகில் நீர்எனக்குத்
தாயி னல்ல தோழருமாந்
தம்பி ரானா ரேயாகில்
ஆய வறிவும் இழந்தழிவேன்
அயர்வு நோக்கி அவ்வளவும்
போயிவ் விரவே பரவையுறு
புலவி தீர்த்துத் தாருமென. 328

326.பொழிப்புரை: வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து, மிக்க விருப்பினுடன் போற்றி முன்நின்ற தோழரை நோக்கி, 'உனக்கு நேர்ந்தது என்ன?' என்று வினவ, நம்பிகளும் தொழுது தமது குறையைச் சொல்வாராய், 'யானே தொடங்கிய குற்றத்தின் உட்பட்டு அழுந்தி வேதனையுறும் என்னை இன்னமும் எடுத்தாள வேண்டும், அது உமக்காய செயல் ஆகும்' என்று கூறி,

327.பொழிப்புரை: 'அடியேன் அங்குத் திருவொற்றியூரில் நீரே அருள்புரிந்திட, வடித்த வேல்போலும் கூரிய கண்களையுடைய சங்கிலியாரைத் திருமணம் செய்து கூடிய தன்மை எல்லாவற்றையும், கொடிபோலும் சிறிய இடையையுடைய பரவை தான் கேள்வியுற்றுச் சினம் கொண்டு, தன்பால் யான் செல்லின் தான் மடிவேன் என்று துணிந்துள்ளாள்; இதற்கு நான் என் செய்வேன்?' என்று கூறியருளி,

328.பொழிப்புரை: 'என் தலைவனே! நான் உமக்கு இங்கு அடியேன் என்பதனால், அத்துடன் நீர் எனக்குத் தாயினும் இனிய கருணை உடைய நல்ல தோழருமாய

3481 அன்பு வேண்டும் தம்பெருமான்
அடியார் வேண்டிற் றேவேண்டி
முன்பு நின்று விண்ணப்பம்
செய்த நம்பி முகம்நோக்கித்
துன்பம் ஒழிநீ யாம்உனக்கோர்
தூத னாகி இப்பொழுதே
பொன்செய் மணிப்பூண் பரவைபால்
போகின் றோம்என் றருள்செய்தார். 329

3482 எல்லை யில்லாக் களிப்பின ராய்
இறைவர் தாளில் வீழ்ந்தெழுந்து
வல்ல பரிசெல் லாந்துதித்து
வாழ்ந்து நின்ற வன்தொண்டர்
முல்லை முகைவெண் ணகைப்பரவை
முகில்சேர் மாடத் திடைச்செல்ல
நில்லா தீண்ட எழுந்தருளி
நீக்கும் புலவி யெனத்தொழுதார். 330

தலைவருமாகுவீரானால், எனக்குற்ற அறிவெல்லாம் பரவைபால் கொண்ட காதலால் அழிந்திடும் வருத்தத்தைக் கண்டு, அவ்வளவில் நீர் இவ்விரவே பரவைபால் சென்று, அவள் கொண்டிருக்கும் புலவியை நீக்கியருள வேண்டும்' என்று கூறலும்,

329.பொழிப்புரை: அடியாரது அன்பினையே வேண்டி நிற்கின்ற பெருமான், தனது அடியவராய நம்பிகள் வேண்டியதையே தாம் செய்திட விரும்பி, முன்பாக நின்று விண்ணப்பம் செய்த அவர்தம் முகத்தை நோக்கியருளி, 'சுந்தரனே! உனது துன்பத்தை ஒழித்திடுவாய், யாம் உனக்கு ஒரு தூதனாக இப்பொழுதே, பொன்னால் செய்த அழகிய அணிகளை அணிந்த பரவைபால் செல்கின்றோம்' என்று அருள் செய்தார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

330.பொழிப்புரை: எல்லை இல்லாத களிப்புடையராகி இறைவரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து, தம்மால் இயன்ற வகையால் எல்லாம் வாழ்த்தி, வாழ்வு பெற்ற நம்பிகள், தமது தலைவரை நோக்கி, 'முல்லை மலர்போலும் முறுவலுடைய பரவையின் முகில்கள் படிந்த மாடத்திடைச் சென்றிட, இங்கு நில்லாது இப்பொழுதே எழுந்தருளிச் சென்று, அவள் புலவியை நீக்கியருள்வீராக' எனத் தொழுதார்.

குறிப்புரை: ஈண்ட – விரைவாக. 'நில்லாது ஈண்ட எழுந்தருளி நீக்கும்' என வேண்டியது நம்பிகளின் தோழமைத் திறம் பற்றியாம்.

331.பொழிப்புரை: தேவர்கள் வாழ்ந்திடக் கருணையால் நஞ்சினை அமுதமாக உண்ட நீலநிறமுடைய அழகிய திருக்கழுத்தையுடைய ஒப்பற்றவரும், அயன்

3483 அண்டர் வாழக் கருணையினால்
ஆல காலம் அமுதாக
உண்ட நீலக் கோலமிடற்
றொருவர் இருவர்க் கறிவரியார்
வண்டு வாழும் மலர்க்கூந்தல்
பரவை யார்மா ளிகைநோக்கித்
தொண்ட னார்தம் துயர்நீக்கத்
தூத னாராய் எழுந்தருள. 331

3484 தேவா சிரியன் முறையிருக்குந்
தேவ ரெல்லாஞ் சேவித்துப்
போவார் தம்மில் வேண்டுவார்
போத ஒழிந்தார் புறத்தொழிய
ஓவா அணுக்கச் சேவகத்தில்
உள்ளோர் பூத கணநாதர்
மூவா முனிவர் யோகிகளின்
முதலா னார்கள் முன்போக. 332

3485 அருகு பெரிய தேவருடன்
அணைந்து வரும்அவ் விருடிகளும்
மருவு நண்பின் நிதிக்கோனும்
முதலா யுள்ளோர் மகிழ்ந்தேத்தத்
தெருவும் விசும்பும் நிறைந்துவிரைச்
செழும்பூ மாரி பொழிந்தலையப்
பொருவி லன்பர் விடுந்தூதுர்
புனித வீதி யினிற்போத. 333

திருமால் என்னும் இருவரும் காண அரிய வரும் ஆகிய இறைவர், வண்டுகள் மொய்த்திடும் மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய பரவையாரது திருமாளிகையினை நோக்கிப் புறப்பட்டுத் தமது தொண்டனாரின் துயர் தீர்த்திடத் தாம் ஒரு தூதுவராக எழுந் தருளிச் செல்ல,

332.பொழிப்புரை: தேவாசிரிய மண்டபத்தில் முறையாகத் தங்கி இருக்கும் தேவர்கள் பலரும் எழுந்து பெருமானை வணங்கிச் செல்பவர்கள் செல்ல உடன் வருபவர்கள் வர, ஒழிந்தவர்கள் புறத்தாய்ப் போக! ஒளிமுதலாம் சிவபெருமானுக்கு ஒழியாது அணித்தாக நெருங்கித் தொண்டுபுரியும் தொழில் உள்ளோர்களும், பூதரும், கண நாதரும், மூப்பினை நீங்கிச் சாவா உடம்பெய்திய தவ முனிவர்களும், யோகியர்களும் ஆகிய அனைவரும் முன்னாகச் சென்றிடவும்.

333.பொழிப்புரை: அருகே பெருமானாய பெரிய தேவருடன் அணைந்து

3486 மாலும் அயனுங் காணாதார்
மலர்த்தாள் பூண்டு வந்திறைஞ்சும்
காலம் இதுவென் றங்கவரை
அழைத்தா லென்னக் கடல்விளைத்த
ஆல மிருண்ட கண்டத்தான்
அடித்தா மரைமேற் சிலம்பொலிப்ப
நீல மலர்க்கட் பரவையார்
திருமா ளிகையை நேர்நோக்கி. 334

3487 இறைவர் விரைவில் எழுந்தருள
எய்து மவர்கள் பின்தொடர
அறைகொள் திரைநீர் தொடர்சடையில்
அரவு தொடர அரியஇளம்
பிறைகொள் அருகு நறைஇதழிப்
பிணையல் சுரும்பு தொடரவுடன்
மறைகள் தொடர வன்தொண்டர்
மனமுந் தொடர வரும்பொழுது. 335

3488 பெருவீ ரையினும் மிகமுழங்கிப்
பிறங்கு மதகுஞ் சரம்உரித்து
மரவீ ருரிவை புனைந்தவர்தம்
மருங்கு சூழ்வார் நெருங்குதலால்
திருவீ தியினில் அழகரவர்
மகிழுஞ் செல்வத் திருவாரூர்
ஒருவீ தியிலே சிவலோகம்
முழுதுங் காண வுளதாமால். 336

வருகின்ற அந்த இருடிகளும், எம்பிரான்பால் பொருந்தியநண்புடைய நிதியின் தலைவனாய குபேரனும் முதலாக உள்ளோர் மகிழ்ந்து போற்றிடத் தெருவும் வானும் நிறைந்த நறுமணம்மிக்க மலர் மழையைப் பொழிந்து வணங்கிட, ஒப்பற்ற அன்பர் ஆகிய சுந்தரர் விடுகின்ற பெருமானாராய தூதர், தூய திருவீதியில் போதரவும்.

334.பொழிப்புரை: திருவடியை முன்தேடிக் காணாதாரான திருமாலும் அயனும் இப்பொழுது நேராகக் கண்டு கண் குளிர வணங்கிடும் காலம் இதுவென்று அவரை வாருங்கள் என அழைத்தாற் போலக் கடலினின் றும் தோன்றிய நஞ்சை உண்டு இருண்ட திருக்கழுத்தினை உடைய இறைவரின் திருவடித் தாமரை மலர்மேல் அணிந்த சிலம்புகள் ஒலித்திட, குவளை மலர்போலும் அழகிய கண்களையுடைய பரவையார் திருமாளிகையை நேராக நோக்கி,

335.பொழிப்புரை: பெருமான் விரைவாக எழுந்தருள, அவருடன் முன்கூறு

3489 ஞாலம் உய்ய எழுந்தருளும்
நம்பி தூதர் பரவையார்
கோல மணிமா ளிகைவாயில்
குறுகு வார்முன் கூடத்தம்
பால்அங் கணைந்தார் புறநிற்பப்
பண்டே தம்மை யர்ச்சிக்கும்
சீல முடைய மறைமுனிவர்
ஆகித் தனியே சென்றணைந்தார். 337

3490 சென்று மணிவா யிற்கதவம்
செறிய அடைத்த அதன்முன்பு
நின்று பாவாய் திறவாய்என்று
அழைப்ப நெறிமென் குழலாரும்
ஒன்றுந் துயிலா துணர்ந்தயர்வார்
உடைய பெருமான் பூசனைசெய்
துன்றும் புரிநூல் மணிமார்பர்
போலும் அழைத்தார் எனத்துணிந்து. 338

பெற்றவர்கள் பலரும் பின்தொடர, ஒலிக்கும் அலைகள் சூழ்ந்த கங்கைநீரைப் பாம்பு தொடர, அரிய இளம்பிறையின் அருகே வாசனையுடைய கொன்றை மலர் மாலையின்மீது வண்டினம் தொடர, உடன் மறைகளும் தொடர, நம்பிகளின் மனமும் தொடர, வரும்பொழுது,

336.பொழிப்புரை: பெரிய கடலினும் மிக முழங்கிப் பேரொலி புரியும் மதயானையை உரித்து, அதன் தோலைப் போர்த்த சிவபெருமானது இருமருங்கும் சூழ்வார் இவ்வண்ணம் திருவீதியில் நெருங்குதலால் அழகிய கோலமுடைய வீதிவிடங்கராய பெருமான் மகிழ்ந்துறையும் செல்வமுடைய திருவாரூரின் இந்த ஒரு வீதியிலேயே சிவலோகம் முழுவதும் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

குறிப்புரை: பெருவீரை – பெரிய கடல்; இவ்வாறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின

337.பொழிப்புரை: இந்நிலவுலகம் உய்ந்திட எழுந்தருளிவரும் சுந்தர ரின் தூதுவர், பரவையாரது அழகிய நல்ல திருமாளிகை வாயிலில் சேர்வாராகி, முன்னாகத் தம்மைச் சூழ்ந்து வந்தார்கள் அனைவரையும் வெளியே நிற்கப் பணித்து தொடர்ந்து தம்மை வழிபாடு செய்துவரும் சீலமுடைய சிவவேதியராய வடிவு கொண்டு, அந்த மாளிகை வாயிலைத் தனியே சென்றடைந்தார்.

338.பொழிப்புரை: சென்று, கதவம் நன்கு அடைக்கப்பெற்ற அழகிய அவ்வாயிலில் நின்று, ‘பரவையே! கதவைத் திறந்திடுவாய்’ என்று அழைத்திடச் செறிந்த, சிறந்த, மெல்லிய கூந்தலையுடைய பரவையாரும், ஒரு சிறிதும்

3491 பாதி மதிவாழ் முடியாரைப்
பயில்பூ சனையின் பணிபுரிவார்
பாதி யிரவில் இங்கணைந்த
தென்னோ என்று பயமெய்திப்
பாதி உமையாள் திருவடிவிற்
பரம ராவ தறியாதே
பாதி மதிவாள் நுதலாரும்
பதைத்து வந்து கடைதிறந்தார். 339

3492 மன்னும் உரிமை வன்தொண்டர்
வாயில் தூதர் வாயிலிடை
முன்னின் றாரைக் கண்டிறைஞ்சி
முழுது முறங்கும் பொழுதின்கண்
என்னை யாளும் பெருமானிங்
கெய்தி யருளி னாரென்ன
மின்னு மணிநூ லணிமார்பீர்
எய்த வேண்டிற் றென்என்றார். 340

துயிலாது புலவியால் வாடி அயர்பவர், என்னை அடிமையாக உடைய திருவாரூப் பெருமானுக்குப் பூசனை புரிந்திடும் நெருங்கிய முப்புரி நூலையணிந்த மார்பையுடைய சிவவேதி யர் போலும் அழைத்தார் எனத் துணிவு கொண்டு,

339.பொழிப்புரை: இளம்பிறை வாழ்தற்குரிய திருச்சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குப் பணிகளைச் செய்துவரும் சிவவேதியர், நடு யாமத்து இவ்விருளில் இங்கு வந்தது என்ன காரணமோ என்று பெரிதும் அச்சம் கொண்டு எழுந்து, வாயில் வந்து அழைத்தவர், உமை யொரு கூறராய சிவபெருமானா ராவது அறியாதே, பாதியாய பிறைபோலும் அழகிய நெற்றியையுடைய பரவையாரும், பதைப்புடன் வந்து தமது வாயிலின் கதவைத் திறந்தார்.

குறிப்புரை: பாதி என அடிதோறும் வரும் சொல், முதல் அடியிலும் நான்காவது அடியிலும் மதி என்பதனோடும், இரண்டாவது அடியில் இரவோடும், மூன்றாவது அடியில் உமையம்மையாரோடும் இயைந்து சொற்பொருள் பின்வருநிலயணி அமைய அமைந்திருப்பது அழகு தருகிறது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

340.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற தோழராகும் உரிமையுடைய சுந்தர ரின் தூதர், தமது மாளிகை வாயில் முன்னாக நின்றாரைக் கண்டு வணங்கிப் பரவையார் உலகம் எல்லாம் உறங்குகின்ற பெரு யாமத்திடை, என்னை யாளும் பெருமான் இங்கு எழுந்தருளினார் என்னும்படி, மின்னும் அழகிய நூலணிந்த மார்பினை யுடையீர்! நீர் இங்கு வருதல் வேண்டும் செயல் யாதோ ? என்று வினவினார்.

341.பொழிப்புரை: கங்கையாற்றை மறைத்து வைத்த பெருமான் அருளிச்

3493 கங்கைநீர் கரந்த வேணி
கரந்தவர் அருளிச் செய்வார்
நங்கைநீ மறாது செய்யின்
நான்வந்த துரைப்ப தென்ன
அங்கயல் விழியி னாரும்
அதனைநீ ரருளிச் செய்தால்
இங்கெனக் கிசையு மாகில்
இசையலாம் என்று சொல்லி. 341

3494 என்னினைந் தணைந்த தென்பால்
இன்னதென் றருளிச் செய்தால்
பின்னைய தியலு மாகில்
ஆம்எனப் பிரானார் தாமும்
மின்னிடை மடவாய் நம்பி
வரஇங்கு வேண்டு மென்ன
நன்னுத லாருஞ் சால
நன்றுநம் பெருமை யென்பார். 342

3495 பங்குனித் திருநா ளுக்குப்
பண்டுபோல் வருவா ராகி
இங்கெனைப் பிரிந்து போகி
ஒற்றியூர் எய்தி யங்கே
சங்கிலித் தொடக்குண் டாருக்
கிங்கொரு சார்வுண் டோநீர்
கங்குலின் வந்து சொன்ன
காரியம் அழகி தென்றார். 343

செய்கின்றார், 'பெண்ணே! நான் சொல்வதை நீ மறுத்திடாது செய்யின் நான் வந்த காரணத்தைச் சொல்வேன்' என்றலும், அது கேட்டு அழகிய கயல்மீன் போலும் நீண்ட விழியையுடைய பரவையா ரும், 'அக்காரணத்தை நீர் சொல்லி யருளினால் அது இங்கு எனக்கு இசையுமாகில் நான் இசைய இயலும்' என்றலும்,

342.பொழிப்புரை: நீர் என்ன நினைந்து என்பால் வந்தது? அதனை இன்ன தென்று சொல்லியருளிச் செய்தால், பின்னர் அஃது என்னால் முடியுமாகில் நான் செய்திட முடியும் எனக் கூறிடலும், அதுகேட்ட எம்பெருமானார் தாமும், 'மின்னலை ஒத்த சிற்றிடையையுடைய பெண்ணே! சுந்தரன் இங்கு வரப்பெறல் வேண்டும்' என்றலும், அதுகேட்ட நல்ல நெற்றியையுடைய பரவையாரும், 'மிகவும் நன்று, நம்முடைய பெருமை' என்று சொல்வாராய்,

343.பொழிப்புரை: பங்குனி உத்தரத் திருநாளுக்கு வழக்கம்போல மீண்டு என்னிடம் வருவார்போல இங்கு என்னைத் தனியே விடுத்துப் பிரிந்து சென்று,

3496 நாதரும் அதனைக் கேட்டு
நங்கைநீ நம்பி செய்த
ஏதங்கள் மனத்துக் கொள்ளா
தெய்திய வெகுளி நீங்கி
நோதகவு ஒழித்தற் கன்றோ
நுன்னையான் வேண்டிக் கொண்ட
தாதலின் மறுத்தல் செய்ய
அடாதென அருளிச் செய்தார். 344

3497 அருமறை முனிவ ரான
ஐயரைத் தைய லார்தாம்
கருமம்ஈ தாக நீர்
கடைத்தலை வருதல் நுந்தம்
பெருமைக்குத் தகுவ தன்றால்
ஒற்றியூர் உறுதி பெற்றார்
வருவதற் கிசையேன் நீரும்
போம்என மறுத்துச் சொன்னார். 345

திருவொற்றியூர் சேர்ந்து, அங்கே சங்கிலியாருடன் தொடர்பு கொண்ட அவருக்கு, இங்கு ஒரு சார்வும் உண்டோ ? இந்த இரவிலே நீர் வந்து சொன்ன இச்செயல்தானும் நன்றாக இருக்கின்றது என்றார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

344.பொழிப்புரை: இறைவரும் அதனைக் கேட்டு, 'பெண்ணே ! நீ உனது தலைவனான சுந்தரன் செய்த குற்றங்களை மனத்தில் கொள்ளாது, அதனால் விளைந்த புலவியினின்றும் நீங்கி, நின் துன்பத்தை ஒழித் திடவன்றோ யான் வேண்டிக் கொண்டது, ஆதலால் நீ மறுத்து இருப்பது தகாது' என்று சொல்லியருளினார்

குறிப்புரை: நோ– துன்பம் : தகவு – தன்மை. 'நோநொந்து அறனல்ல செய்யாமை நன்று' (குறள்., 157) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

345.பொழிப்புரை: அந்தணராய் வடிவுகொண்ட பெருமானாரை நோக்கிப் பரவையாரும், 'குறித்த இச்செயலுக்காக நீர் இங்கு வருதல், நும் பெருமைக்குத் தகுவதன்றாம்; திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாரிடம் அப்பதியிலேயே இருத்தற்கு உறுதிபூண்டார். அவர் இங்கு வருவதற்கு இசையேன்; நீரும் போமின் !' என்று மறுத்துச் சொன்னார்.

3498 நம்பர்தாம் அதனைக் கேட்டு
நகையும்உட் கொண்டு மெய்ம்மைத்
தம்பரி சறியக் காட்டார்
தனிப்பெருந் தோழ னார்தம்
வெம்புறு வேட்கை காணும்
திருவிளை யாட்டின் மேவி
வம்பலர் குழலி னார்தாம்
மறுத்ததே கொண்டு மீண்டார். 346

3499 தூதரைப் போக விட்டு
வரவுபார்த் திருந்த தொண்டர்
நாதரைஅறிவி லாதேன்
நன்னுதல் புலவி நீக்கப்
போதரத் தொழுதேன் என்று
புலம்புவார் பரவை யாரைக்
காதலில் இசைவு கொண்டு
வருவதே கருத்துட் கொள்வார். 347

குறிப்புரை: உறுதி – அப்பதியிலேயே இருத்தற்காம் உறுதிமொழி. (சங்கிலியாரிடம் செய்த சபதம்).

346.பொழிப்புரை: அந்தணராக வந்த இறைவர், அதுகேட்டு உள்நகையுடையராய், உண்மையாய தம் தன்மையை வெளிப்படக் காட்டாரா கித் தம் தனிப்பெருந் தோழனார், பரவைபால் கொண்ட வேட்கையின் விளைவைக் கண்டு மகிழ்ந்தருளும் திருவிளையாட்டினைத் திருவுளங்கொண்டு, மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய பரவையார் மறுத்த அச்சொல்லையே ஏற்றுக்கொண்டு, மீண்டு அருளினார்.

குறிப்புரை: யாவர்க்கும் முன்னவனே முன்னிற்கும் பொழுது முடி யாத பொருள் உளதோ ? இன்று; எனினும் சுந்தரருக்குப் பரவையார் பால் இருக்கும் பெருவேட்கையைக் காணும் திருவிளையாட்டால் மீண்டு சென்றார், என்றார்.

347.பொழிப்புரை : இறைவரைத் தூதுவராகப் போகவிட்டு வரவு பார்த்திருந்த தொண்டர் சுந்தரரும், 'நல்ல அழகிய நெற்றியுடைய பர வையின் புலவியை நீக்கப் போதருமாறு, அறிவிலாதே நான், நாதரைத் தொழுதேனே! என் செய்தேன் ?' என்று புலம்புவார்; எவ்வாறாயினும் பரவையாரைத் தம்பால் கொண்ட காதல் பெருக இசைவித்துக் கொண்டே வருவர் என்று தம் கருத்தினில் கொள்வாராய்,

3500 போயவள் மனையில் நண்ணும்
புண்ணியர் என்செய் தாரோ
நாயனார் தம்மைக் கண்டால்
நன்னுதல் மறுக்கு மோதான்
ஆயஎன் அயர்வு தன்னை
அறிந்தெழுந் தருளி னார்தாம்
சேயிழை துனிதீர்த் தன்றி
மீள்வதும் செய்யார் என்று. 348

3501 வழியெதிர் கொள்ளச் செல்வர்
வரவுகா ணாது மீள்வர்
அழிவுற மயங்கி நிற்பர்
அசைவுடன் இருப்பர் நெற்றி
விழியவர் தாழ்த்தா ரென்று
மீளவு மெழுவர் மாரன்
பொழிமலர் மாரி வீழ
ஒதுங்குவார் புன்க ணுற்றார். 349

3502 பரவையார் தம்பால் நம்பி
தூதராம் பாங்கிற் போன
அரவணி சடையார் மீண்டே
அறியுமாறு அணையும் போதில்
இரவுதான் பகலாய்த் தோன்ற
எதிரெழுந் தணையை விட்ட
உரவுநீர் வெள்ளம் போல
ஓங்கிய களிப்பிற் சென்றார். 350

348.பொழிப்புரை: இங்கு நின்றும் பரவையின் மனைக்குச் சென்ற புண்ணியர் என் செய்தாரோ? நம் தலைவரைக் கண்டால் பரவையும் மறுப்பாளோ? எவ்வாறாயினும் எனது அயர்ச்சி அறிந்து எழுந்தருளிச் சென்ற பெருமான், பரவையது கலக்கத்தை நீக்கி ஆறுதல் செய் தன்றி மீண்டு வரமாட்டார் என நினைந்து,

349.பொழிப்புரை: மீண்டு வரும் பெருமானை வழியில் எதிர் கொள்ளத் தாம் எழுந்து செல்வார்; ஆனால் அவர் வரவைக் காணாது மீள்வார்; மனம் அழிவுற மயங்கி நிற்பார்; அச்சோர்வுடன் ஒருபுறம் இருப்பார்; நெற்றியில் கண் உடைய பெருமான் வரத் தாழ்த்தார் என்று மீளவும் எழுவர்; மன்மதன் பொழிகின்ற மலர்மாரி வீழ ஒதுங்குவார்; இவ்வாறு பெருந் துயரமுற்றார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3503 சென்றுதம் பிரானைத் தாழ்ந்து
திருமுகம் முறுவல் செய்ய
ஒன்றிய விளையாட் டோரார்
உறுதிசெய் தணைந்தா ரென்றே
அன்றுநீ ராண்டு கொண்ட
அதனுக்குத் தகவே செய்தீர்
இன்றிவள் வெகுளி யெல்லாந்
தீர்த்தெழுந் தருளி என்றார். 351

3504 அம்மொழி விளம்பு நம்பிக்
கையர்தா மருளிச் செய்வார்
நம்மைநீ சொல்ல நாம்போய்ப்
பரவைதன் இல்லம் நண்ணிக்
கொம்மைவெம் முலையி னாட்குன்
திறமெலாங் கூறக் கொள்ளாள்
வெம்மைதான் சொல்லி நாமே
வேண்டவும் மறுத்தா ளென்றார். 352

350.பொழிப்புரை: பரவையாரிடத்துச் சுந்தரருடைய தூதுவராகச் சென்ற பாம்பணிந்த சடையையுடைய பெருமான், மீண்டு, தம்மை அறியுமாறு சுந்தரர்பால் வரும்பொழுது, பெருமானது ஒளியால்இரவின்றிப் பகல் என ஒளி தோன்றிட, நம்பிகள் அதுகண்டு எதிர் எழுந்து, பெருமானது முன்பாக அணையை உடைத்தெழும் விரைவான நீர் வெள்ளம் போன்று, மனத்தில் பெரு மகிழ்வுடன் சென்றார்.

351.பொழிப்புரை: திருமுன்பு சென்று, தம் பெருமானைத் தாழ்ந்து, அவரது திருமுக மலர்வினால் முறுவல் செய்திடப் பெருமான் கொண்ட திருவிளையாட்டினை உணராராகித் தமக்காகப் பரவையின் புலவியை நீக்கி வந்தார் என்று நினைந்து, பெருமானை நோக்கி, ‘ஐயனே ! அன்று நீர் என்னை அடிமையாக ஆண்டு கொண்டருளிய செயலிற்குத் தகவாகவே, இன்றும் பரவையினது புலவியைத் தீர்த்து இங்கு வந்தருளினீர்’ என மொழிந்தார்.

352.பொழிப்புரை: அவ்வாறு விளம்பிய சுந்தரருக்கு, இறைவர் அருளிச் செய்வாராய், ‘நம்மை நீ தூதுபோம்படி சொல்ல, நாம் போய் பரவையாரது இல்லத்தை அடைந்து, பருத்த மார்பகங்களையுடைய அவளுக்கு உன் தன்மை எல்லாம் கூறியும், அவள் ஏற்றுக்கொண் டாள் இல்லை; நாம் பலகால் வேண்டி நின்றும் கடிய மொழிகளைக் கூறி மறுத்து விட்டாள்’ என்றார்.

3505 அண்ணலார் அருளிச் செய்யக்
கேட்டஆ ரூரர் தாமும்
துண்ணென நடுக்க முற்றே
தொழுதுநீ ரருளிச் செய்த
வண்ணமும் அடியா ளான
பரவையோ மறுப்பாள் நாங்கள்
எண்ணஆர் அடிமைக் கென்ப
தின்றறி வித்தீ ரென்று. 353

3506 வானவர் உய்ய வேண்டி
மறிகடல் நஞ்சை யுண்டீர்
தானவர் புரங்கள் வேவ
மூவரைத் தவிர்த்தாட் கொண்டீர்
நான்மறைச் சிறுவர்க் காகக்
காலனைக் காய்ந்து நட்டீர்
யான்மிகை யுமக்கின் றானால்
என்செய்வீர் போதா தென்றார். 354

3507 ஆவதே செய்தீர் இன்றென்
அடிமைநீர் வேண்டா விட்டால்
பாவியேன் தன்னை அன்று
வலியஆட் கொண்ட பற்றென்
நோவும்என் னழிவுங் கண்டீர்
நுடங்கிடை யவள்பால் இன்று
மேவுதல் செய்யீ ராகில்
விடுமுயிர் என்று வீழ்ந்தார். 355

353.பொழிப்புரை: பெருமான் இவ்வாறு அருளக் கேட்ட சுந்தரரும், திடீரென மெய்
நடுக்கம் கொண்டு, தொழுது, நீர் அருளிச் செய்யவும் உமது அடியாளான பரவை
யோ மறுத்திடுவாள் ? (மறுக்க வல்லள் அல்லள்) நாங்கள் உம் அடிமைத் திறத்தில்
வைத்து எண்ணற்குரிய ரல்லோம் என்பதை இன்று அறிவித்தீர் என்று கூறி,
குறிப்புரை: பரவையின் புலவி நீக்காமையின் அவளையும், தம் மோடு அவளை
இயைவிக்காமையின் தம்மையும் அடிமைத் திறத்தில் வைத்து எண்ணவில்லை
என்றார். நாங்கள் என்றது பரவையாரையும் உளப்படுத்தி நிற்பதாகும்.

354.பொழிப்புரை: தேவர்கள் உய்ய வேண்டிக் கடலில் தோன்றிய நஞ்சை உண்டீர்; அசுரரது முப்புரங்களும் எரிந்து அவிய, அவற்றுள் இருந்த மூன்று அசுரர்களுக்கு மட்டும் ஊறு வாராது தவிர்த்தருளினீர்; நான்மறைவழி ஒழுகிடும் அந்தணச் சிறுவர் மார்க்கண்டேயருக்காக இயமனை உதைத்து, அவரை அடிமை கொண்டீர்; இவ்வாறாய அளவிலா ஆற்றலும் பேரருட் கருணையும்

3508 தம்பிரான் அதனைக் கண்டு
தரியாது தளர்ந்து வீழ்ந்த
நம்பியை அருளால் நோக்கி
நாம்இன்னம் அவள்பாற் போய்அக்
கொம்பினை இப்போ தேநீ
குறுகுமா கூறு கின்றோம்
வெம்புறு துயர்நீங் கென்றார்
வினையெலாம் விளைக்க வல்லார். 356

3509 மயங்கிய நண்பர் உய்ய
வாக்கெனும் மதுர வாய்மை
நயங்கிள ரமுதம் நல்க
நாவலூர் மன்னர் தாமும்
உயங்கிய கலக்கம் நீக்கி
யும்மடித் தொழும்ப னேனைப்
பயங்கெடுத்து இவ்வா றன்றோ
பணிகொள்வ தென்று போற்ற. 357

உடைய உமக்கு, நான் மிகையாய போது மீண்டு வாராது என் செய்வீர் ? என்று கூறியவர்,

355.பொழிப்புரை: எங்களுக்கு ஆகவேண்டிய செயலையே செய்தீர்; இன்று எனது அடிமைத் தன்மையை வேண்டாது விடுப்பின், பாவி யேனை அன்று வலிய வந்து ஆட்கொண்ட பற்று எற்றிற் ? எனது வருத்த மிகுதியையும் மன அழிவையும் கண்டும் திருவுள்ளம் பற்றுகிலீர் ! மீண்டும் சிறிய இடையையுடைய பரவைபால் சென்று, நீர் இன்று என்னைக் கூட்டி வைத்திடாவிடில் என் உயிர் நீங்கும் என்று கூறிப் பெருமானின் திருவடியில் வீழ்ந்தார்.

குறிப்புரை: ஆகவே செய்தீர் என்பது, குறிப்பு மொழியாக மறுதலைப் பொருள் கொள நின்றது. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

356.பொழிப்புரை: பெருமான் அதனைக் கண்டு பொறுக்கலாற்றாது, தம்முன் தளர்ந்து வீழ்ந்த நம்பிகளை அருளால் நோக்கி, ‘நாம் இன்னமும் ஒருகால் பரவைபால் சென்று பூங்கொடிபோலும் அவளை இப்பொழுதே நீ சேருமாறு கூறுகின்றோம், வெதும்பும் நின் துயரத்தினின்றும் நீங்குவாய்’ என்று உயிர்கட்குற்ற வினைப்பயன்களை எல்லாம் தவறாது கூட்ட வல்ல பெருமானார் கூறியருளினார்.

357.பொழிப்புரை: திருமுன்பு வீழ்ந்து மயங்கிய நண்பர் சுந்தரர் உய்ந்திட, தமது திருவாக்கு என்னும் இனிய வாய்மொழியாகும் அமுதினைக் கொடுத்திடலும், திருநாவலூர் அரசராய அவரும் தம்மை வருத்திய கலக்கம் நீங்கி, எழுந்து, எம்பிரானே ! உம் திருவடி பணியும் தொண்டனேனை அச்சத்தினினின்றும் நீக்கி,

3510 அன்பர்மேற் கருணை கூர
ஆண்டவர் மீண்டுஞ் செல்லப்
பின்புசென்றிறைஞ்சி நம்பி
பேதுற வோடு மீண்டார்
முன்புடன் போதா தாரும்
முறைமையிற் சேவித் தேகப்
பொன்புரி சடையார் மாதர்
புனிதமா ளிகையிற் சென்றார். 358

3511 மதிநுதற் பரவை யார்தாம்
மறையவர் போன பின்பு
முதிர்மறை முனியாய் வந்தார்
அருளுடை முதல்வ ராகும்
அதிசயம் பலவும் தோன்ற
அறிவுற்றே அஞ்சிக் கெட்டேன்
எதிர்மொழி எம்பி ரான்முன்
என்செய மறுத்தேன் என்பார். 359

3512 கண்துயில் எய்தார் வெய்ய
கையுற வெய்தி ஈங்குஇன்று
அண்டர்தம் பிரானார் தோழர்க்
காகஅர்ச் சிப்பார் கோலம்
கொண்டணைந் தவரை யானுட்
கொண்டிலேன் பாவி யேன்என்
றொண்சுடர் வாயி லேபார்த்
துழையரோ டழியும் போதில். 360

358.பொழிப்புரை: அன்பர்மேல் திருக்கருணை கூர்ந்திட ஆண்டு கொண்ட பெருமானும், மீண்டும் தூதாகச் சென்றிடப் பின் சென்று அவரை வணங்கிய சுந்தரரும், உள்ளம் மயங்கிட மீண்டு வந்தார். முன்னாப் போற்றிசெய்து செல்லாத மற்றையவர்களும் முறைமையாகப் பெருமானை வணங்கி உடன் போதரப் பொன்போல் மிளிரும் சடையையுடைய பெருமானாரும் பரவையாருடைய தூய மாளிகைக் குச் சென்றருளினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

359.பொழிப்புரை: பிறைபோலும் நெற்றியையுடைய பரவையார், அந்தணர் வடிவுடன் முதன்முறை தூது வந்து சென்றபின்பு, முதிய முறைவழி ஒழுகும் முனிவராய் வந்த பெருமான் அருள் சிறந்த சிவபெருமானேயாகும் என்னும் அதிசயம் பலவும் மனத்தில் தோன்றிட, அந்நினைவால் அஞ்சி, அந்தோ! கெட்டேன். எம்பிரான் முன்னராக எதிர்மொழி மறுத்துப் பேசி என்ன செயல்

3513 வெறியுறு கொன்றை வேணி
விமலருந் தாமாந் தன்மை
அறிவுறு கோலத் தோடும்
மளவில்பல் பூத நாதர்
செறிவுறு தேவர் யோகர்
முனிவர்கள் சூழ்ந்து செல்ல
மறுவில்சீர்ப் பரவை யார்தம்
மாளிகை புகுந்தார் வந்து. 361

3514 பாரிடத் தலைவர் முன்னாம்
பல்கண நாதர் தேவர்
நேர்வுறு முனிவர் சித்தர்
இயக்கர்கள் நிறைத லாலே
பேரரு ளாள ரெய்தப்
பெற்றமா ளிகைதான் தென்பால்
சீர்வளர் கயிலை வெள்ளித்
திருமலை போன்ற தன்றே. 362

செய்தேன் என்று வருந்துவாராய், இவ்வண்ணமாக அன்றோ பணிகொள்வது எனக் கூறிப் போற்றுதலும்,

360.பொழிப்புரை: கண்துயில் கொள்ளாராய், கொடுந் துயரம் அடைந்து, ஈங்கு இன்றிரவு தேவர்தம் பெருமான் தம் தோழருக்காகத் தம் திருமேனி தீண்டி வழிபடும் முனிவர் கோலம் கொண்டு வந்தரு ளினார். நான் பாவியேன் அதனை நினைந்து கருத்துட் கொண்டிலா திருந்தேனே! எனக் கூறித் தனது ஒளிபொருந்திய அழகிய திருவாயி லையே நோக்கியவாறு தன் தோழியருடன் பெரும் மனத்துயரால் மயங்கியிருந்தபொழுது.

361.பொழிப்புரை: மணம் மிக்க தேன்சொரியும் கொன்றை மாலையைத் திருச்சடையிலுடைய இறைவரும், தாமே வருகின்றார் என்னும் தன்மையை அறியக் கொள்ளும் உண்மை வடிவில் அளவில்லாத பல்பூதகணங்களும் புடைசூழத் தேவர்கள், யோகிகள், முனிவர் கள் முதலிய யாவரும் பின் வரக் குற்றம் எதுவுமில்லாத சீருடைய பரவையாரது மாளிகையில் வந்து புகுந்தருளினார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

362.பொழிப்புரை: பூதகணங்க்ளின் தலைவரும், கணநாதரும், தேவர்களும், சிவபெருமானையன்றி எண்ணாத ஒழுகலாறு உடைய முனிவர்களும், சித்தர்களும், இயக்கர்களும், யாவரும் வந்து நிறைத லால், பேரருளாளராய எம் பெருமானார் சென்று அடைந்திடப் பெற்ற அம்மாளிகை தான், தென்னாட்டில் விளங்கிடும் சீர்வளரும் திருக் கயிலாயத் திருமலை போன்றிருந்தது.

3515 ஐயர்அங் கணைந்த போதில்
அகிலலோ கத்துள் ளாரும்
எய்தியே செறிந்து சூழ
எதிர்கொண்ட பரவை யார்தாம்
மெய்யுறு நடுக்கத் தோடு
மிக்கெழும் மகிழ்ச்சி பொங்கச்
செய்யதா ளிணைமுன் சேர
விரைவினாற் சென்று வீழ்ந்தார். 363

3516 அரிஅயற் கரியார் தாமும்
ஆயிழை யாரை நோக்கி
உரிமையால் ஊரன் ஏவ
மீளவும் உன்பால் வந்தோம்
முருகலர் குழலாய் இன்னம்
முன்புபோல் மறாதே நின்பால்
பிரிவுற வருந்து கின்றான்
வரப்பெற வேண்டும் என்றார். 364

3517 பெருந்தடங் கண்ணி னாரும்
பிரான்முன்பு மிகவும் அஞ்சி
வருந்திய வுள்ளத் தோடு
மலர்க்கரங் குழல்மேற் கொண்டே
அருந்திரு மறையோ ராகி
அணைந்தீர்முன் னடியேன் செய்த
இருந்தவப் பயனாம் என்ன 365
எய்திய நீரோ என்பார்.

363.பொழிப்புரை: அனைத்துலகத்துள்ளாரும் வந்து நெருங்கிச் சூழப் பெருமானார் அங்கு எழுந்தருளியபொழுது, அப்பெருமானாரை எதிர்கொண்ட பரவையாரும், உடல் நடுக்கத்துடன் உள்ளத்து மிகுந்து எழும் மகிழ்ச்சி பொங்கிடச் செம்மையாய திருவடிகளைப் பொருந்த மிகு விரைவில் சென்று வீழ்ந்தார்.

364.பொழிப்புரை: மால், அயனுக்கு அரிய பெருமானும், பரவை யாரைப் பார்த்தருளி, தோழன் என்ற உரிமையால் சுந்தரன் நம்மை ஏவ மீளவும் யாம் உன்பால் வந்தோம்; மணம் கமழும் கூந்தலை யுடைய பரவையே! முன்போல நீ மறுத்திடாது, பிரிவாற்றாது பெரிதும் வருந்தும் சுந்தரன், இங்கு வரப் பெறுதல் வேண்டும் என்றார்.

3518 துளிவளர் கண்ணீர் வாரத்
தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்வார்
ஒளிவளர் செய்ய பாதம்
வருந்தஓர் இரவு மாறா
தளிவரும் அன்பர்க் காக
அங்கொடிங் குழல்வீ ராகி
எளிவரு வீரு மானால்
என்செய்கேன் இசையா தென்றார். 366

3519 நங்கைநின் தன்மைக் கேற்கும்
நன்மையே மொழிந்தா யென்று
மங்கையோர் பாகம் வைத்த
வள்ளலார் விரைந்து போகத்
திங்கள் வாணுதலி னாருஞ்
சென்றுபின் னிறைஞ்சி மீண்டார்
எங்களை யாளும் நம்பி
தூதர்மீண் டேகு கின்றார். 367

365.பொழிப்புரை: நீண்டு அகன்ற கண்களையுடைய பரவையாரும், பெருமானிடத்துப் பெரிதும் அஞ்சி, வருந்திய உள்ளத்தோடு, மலர் போன்ற தமது கைகளை உச்சியிற் குவித்து, அரிய திருவுடைய அந்தணராகி முன்வந்தவர், அடியேன் செய்த பெருந் தவத்தின் பயனாக இதுபொழுது வந்தருளிய நீரோ ? என்று வினவியவாறு,

366.பொழிப்புரை: துளிகளாகக் கண்களில் நீர் வாரப் பெருமானாரை தொழுது விண்ணப்பஞ் செய்வார், 'ஒளிவளரும் செவ்விய இத்திருவடிகள் வருந்திட இன்று ஓர் இரவு முழுதும் உமது அன்பருக்காக அங்கும் இங்குமாக உழன்று அடியவருக்கு எளியராகி வருவீராயின், நான் இசையாது வேறு என் செய்ய வல்லேன் ? என்றார்.

367.பொழிப்புரை: 'பெண்ணே ! நினது பெருமையாம் தகவிற்கேற்ப, நன்மையே மொழிந்தாய்' என்று பாராட்டி, உமையம்மையாரை ஒருகூற்றில் கொண்ட வள்ளலாரான பெருமான், விரைந்து போதலும், அதுகண்டு இளம்பிறை போலும் அழகிய நெற்றியினை உடைய பரவையாரும் எப்பெருமான் பின்சென்று வணங்கி மீள, எம்மையெல்லாம் உய்யக்கொள்ளும் சுந்தரரின் தூதர் மீண்டு செல்ல,

3520 ஆதியும் மேலும் மால்அயன்
நாடற் கருளாதார்
தூதினில் ஏகித் தொண்டரை
யாளுந் தொழில்கண்டே
வீதியில் ஆடிப் பாடி
மகிழ்ந்தே மிடைகின்றார்
பூதியில் நீடும் பல்கண
நாதர் புகழ்வீரர். 368

3521 அன்னவர் முன்னும் பின்னும்
மருங்கும் அணைவெய்த
மின்னிடை யார்பால் அன்பரை
உய்க்கும் விரைவோடும்
சென்னியில் நீடுங் கங்கை
ததும்பத் திருவாரூர்
மன்னவ னார்அம் மறையவ
னார்பால் வந்துற்றார். 369

3522 அன்பரும் என்பால் ஆவி
யளிக்கும் படிபோனார்
என்செய்து மீள்வார் இன்னமும்
என்றே யிடர்கூரப்
பொன்புரி முந்நூல் மார்பினர்
செல்லப் பொலிவீதி
முன்புற நேருங் கண்ணிணை 370
தானும் முகிழாரால்.

368.பொழிப்புரை: அடியையும், முடியையும் நாடிக் காண்டற்கு இயலாத பரம் பொருளாம் சிவபெருமான், தாமே தூதாகச் சென்று தமது தொண்டர் சுந்தரர் பெரு மானை ஆட்கொண்டிடும் அருட் செய லைக் கண்டு, நீற்றின் ஒளியால் பெருகிய கோலமுடைய கணநாதர்களும், புகழுடைய பூத வீரர்களும் அவர் சென்றருளும் திருவீதியில் ஆடியும், பாடியும் மிக மகிழ்ந்தே நெருங்குகின்றார்களாய்,

369.பொழிப்புரை: இவ்வாறாக அவர்கள் முன்னும், பின்னும், அயலேயும் வந்து

3523 அந்நிலை மைக்கண் மன்மதன்
வாளிக் கழிவார்தம்
மன்னுயிர் நல்குந் தம்பெரு
மானார் வந்தெய்த
முன்னெதிர் சென்றே மூவுல
குஞ்சென் றடையுந்தாள்
சென்னியில் வைத்தென் சொல்லுவ
ரென்றே தெளியாதார். 371

3524 எம்பெரு மானீர் என்னுயிர்
காவா திடர்செய்யும்
கொம்பனை யாள்பால் என்கொடு
வந்தீர் குறையென்னத்
தம்பெரு மானும் தாழ்குழல்
செற்றந் தணிவித்தோம்
நம்பி யினிப்போய் மற்றவள்
தன்பால் நணுகென்ன. 372

சூழ்தர, மின்னல் போன்ற இடையையுடைய பரவையார் பாலாகத் தம் அன்பர் சுந்தரரைச் சேர்த்திடும் பொருட்டுக் கொண்ட விரைவுடன், திருமுடிமேல் கொண்டு விளங்கும் கங்கை ததும்பிட, ஆதி சைவராய சுந்தரரிடத்து வந்துசேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

370.பொழிப்புரை: அன்பராய சுந்தரரும், என்னிடத்து உயிரைத் தந்தருளுதற்கெனச் சென்ற பெருமான், இனியும் என் செய்து மீள்வாரோ ? என்ற இடர் பெருகப் பொன்போன்ற முப்புரிநூல் அணிந்த இறைவர் சென்றிடப் பொலிவுமிகும் வீதியினை முன்னாக நோக்கிக் கண் இமையாது நின்றார்.

குறிப்புரை : முகிழ்த்தல் – இமைத்தல். மூடுதல்.

371.பொழிப்புரை: அதுபொழுது மன்மதன் ஒய்வின்றிச் சொரியும் மலர் அம்புகட்கு அழிபவராய சுந்தரருக்கு, உயிரைத் தந்தருளும் தம் இறைவர் வந்துசேர, அவர்திருமுன்பு சென்று, மூவுலகங்களும் பணியும் பெருமானது திருவடிகளை உச்சியிற்கொண்டு வணங்கி, என்ன சொல்லுவாரோ என்று தெளியாராகி,

372.பொழிப்புரை: 'எம்பெருமானே ! என் உயிர் காவாது இடர்செய்திடும் பூங்கொடிபோலும் பரவையிடமிருந்து என்ன மாற்றம் கொண்டு வந்தீர் ? என்னலும், எம்பெருமானும் அவரை நோக்கித் 'தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய பரவையின் சினத்தைத் தணிவித்தோம்; சுந்தரனே ! நீ இனிச் சென்று பரவையிடம் சேர்வாய் ! என்னலும்,

3525 நந்தி பிரானார் வந்தருள்
செய்ய நலமெய்தும்
சிந்தையு ளார்வங் கூர்களி
யெய்தித் திகழ்கின்றார்
பந்தமும் வீடும் தீரருள்
செய்யும் படிசெய்தீர்
எந்தைபி ரானே என்னினி
யென்பால் இடரென்றார். 373

3526 என்றடி வீழும் நண்பர்தம்
அன்புக் கெளிவந்தார்
சென்றணை நீஅச் சேயிழை
பாலென் றருள்செய்து
வென்றுயர் சேமேல் வீதி
விடங்கப் பெருமாள் தம்
பொன்றிகழ் வாயிற் கோயில்
புகுந்தார் புவிவாழ. 374

3527 தம்பிரா னார்பின் சென்று
தாழ்ந்தெழுந் தருளால் மீள்வார்
எம்பிரான் வல்ல வாறென்
எய்திய மகிழ்ச்சி யோடும்
வம்பலர் குழலார் செம்பொன்
மாளிகை வாயில் நோக்கி
நம்பியா ரூரர் காதல் 375
நயந்தெழுந் தருளும் போது.

373.பொழிப்புரை: பெருமானார் இவ்வண்ணம் அருள் செய்திட, நலம் பெருகும் தமது சிந்தையில் மீதூர்ந்த மகிழ்ச்சி பொங்கத் திகழ்கின்ற சுந்தரர், எம்பெருமானே! உயிர்கட்குப் பாசக் கட்டையும் வீட்டையும் அருள் செய்துவரும் அத்தகவால், இதுவும் செய்தீர்! இனி அடியே னுக்கு என்ன இடருளது? என்று போற்றினார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

374.பொழிப்புரை: என்றுகூறித் திருவடிகளில் வீழும் தோழர்தம் அன்பிற்கு

3528 முன்துயில் உணர்ந்து சூழ்ந்த
பரிசனம் மருங்கு மொய்ப்ப
மின்திகழ் பொலம்பூ மாரி
விண்ணவர் பொழிந்து வாழ்த்த
மன்றல்செய் மதுர சீத
சீகரங் கொண்டு மந்தத்
தென்றலும் எதிர்கொண் டெய்துஞ்
சேவகம் முன்பு காட்ட. 376

3529 மாலைதண் கலவைச் சேறு
மான்மதச் சாந்து பொங்கும்
கோலநற் பசுங்கர்ப் பூரம்
குங்குமம் முதலா யுள்ள
சாலுமெய்க் கலன்கள் கூடச்
சாத்தும்பூ ணாடை வர்க்கம்
பாலனம் பிறவும் ஏந்தும்
பரிசனம் முன்பு செல்ல. 377

எளிவந்த பெருமானாரும் அவரை நோக்கி, இப்போதே 'நீ அப்பரவைபால் சென்று சேர்க' என்று அருள்புரிந்து உயர்ந்த விடைமேல் வரும் ஆரூர் அமர்ந்த தியாகேசர், தமது பொன்திகழும் வாயிலுடைய கோயிலுள் உலகுய்யப் புகுந்தருளினார்.

375.பொழிப்புரை: தமது பெருமான் பின்சென்று தாழ்ந்து எழுந்து அருளால் மீள்பவர், எம்பெருமானுடைய வல்லமை இருந்தவாறு என் ? என்று தம்மிடத்துக் கொண்ட மகிழ்ச்சியோடும், மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய பரவையாரின் செம்பொன்னின் மாளிகை வாயிலை நோக்கி, நம்பிகள் காதலுடன் நயந்து எழுந்தருளும் பொழுது,

376.பொழிப்புரை: முன்னமேயே துயில்நீங்கி எழுந்து சூழ்ந்த ஏவலர்கள் நெருங்கிவர, மின்னின் ஒளி திகழும் அழகிய பூமழையை வானவர் பொழிந்து வாழ்த்தெடுப்ப, நறுமணமும் இனிமையும் தவழும் இனிய குளிர்ந்த நீர்த்திவலைகளுடன் கூடி மெல்லிதாய் வீசிடும் தென்றற் காற்று எதிர்கொண்டு பணிசெய்யும் சேவகத் தன்மையை முன்புகாட்ட,

377.பொழிப்புரை: பூமாலையும், குளிர்ந்த சந்தனக் கலவைச் சாந்தும், கத்தூரிக் குழம்பும், பசிய கற்பூரமும், குங்குமமும் முதலாக உள்ள திருமேனியில் கொள்ளுதற்குரிய, பொருந்திய அணி வகைகளும், அழகிய பட்டாடை வகைகளும், தகுதியுடைய பிறவும் தாங்கிவரும் ஏவலர் முன்சென்றிட,

3530 இவ்வகை இவர்வந் தெய்த
எய்திய விருப்பி னோடும்
மைவளர் நெடுங்கண் ணாரும்
மாளிகை அடைய மன்னும்
செய்வினை அலங்கா ரத்துச்
சிறப்பணி பலவுஞ் செய்து
நெய்வளர் விளக்குத் தூபம்
நிறைகுடம் நிரைத்துப் பின்னும். 378

3531 பூமலி நறும்பொன் தாமம்
புனைமணிக் கோவை நாற்றிக்
காமர்பொற் சுண்ணம் வீசிக்
கமழ்நறுஞ் சாந்து நீவித்
தூமலர் வீதி சூழ்ந்த
தோகையர் வாழ்த்தத் தாமும்
மாமணி வாயில் முன்பு
வந்தெதி ரேற்று நின்றார். 379

3532 வண்டுலாங் குழலார் முன்பு
வன்தொண்டர் வந்து கூடக்
கண்டபோ துள்ளங் காதல்
வெள்ளத்தின் கரைகா ணாது
கொண்டநாண் அச்சங் கூர
வணங்கஅக் குரிசி லாரும்
தண்டளிர்ச் செங்கை பற்றிக்
கொண்டுமா ளிகையுள் சார்ந்தார். 380

378.பொழிப்புரை: இவ்வகையாய சிறப்புக்கள் பொருந்த எம்பிரான் சுந்தரர் வந்து சேர, இதற்கிடையில் சுந்தரரை அடைந்திடும் விருப்பத் துடன் மை பூசப் பெற்ற நீண்ட வரிவிழிகளை உடைய பரவையாரும், தமது மாளிகை முழுவதும் விளங்கிடச் செய்திடும் அழகிய அணிவகைகள் பலவும் செய்து, நெய் வார்த்து வளர்ந்தெரியும் விளக்கு, நறுமணப்புகை, நிறைகுடம் ஆகிய இவைகள் நிரை நிரையாக வைத்து, மேலும்,

379.பொழிப்புரை: பூக்கள் மலர்ந்த பொன்நிற மாலைகள், நன்கு அழகு பெறக் கட்டிய மணிமாலைகள் ஆகியவற்றைத் தூக்கி, அழகிய பொற்சுண்ணம் எங்கும் வீசி, வாசனை உடைய சந்தனத்தால் மெழுகி, தூய மலர்நிறைந்த

3533 இருவருந் தம்பி ரானார்
தாமிடை யாடிச் செய்த
திருவருட் கருணை வெள்ளத்
திறத்தினைப் போற்றிச் சிந்தை
மருவிய வின்ப வெள்ளத்
தழுந்திய புணர்ச்சி வாய்ப்ப
ஒருவரு ளொருவர் மேவு
நிலைமையி லுயிரொன் றானார். 381

3534 ஆரணக் கமலக் கோயின்
மேவிப்புற் றிடங்கொண் டாண்ட
நீரணி வேணி யாரை
நிரந்தரம் பணிந்து போற்றிப்
பாரணி விளக்குஞ் செஞ்சொற்
பதிகமா லைகளுஞ் சாத்தித்
தாரணி மணிப்பூண் மார்பர்
தாமகிழ்ந் திருந்த நாளில். 382

அத்திருவீதியில் தோழிப் பெண்கள் வாழ்த்துக்கள் பலவும் மொழியத் தாமும் பேரழகுடன் சிறந்த முத்து மணிவாயில் முன்பாக வந்து, சுந்தரரை எதிர் வரவேற்று நின்றார் பரவையார்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

380.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் எதிர்கொள்ளும் பரவையார் திருமுன்பு, சுந்தரர் வந்து சேரக் கண்டபோது, தமது உள்ளத்து எழுந்த காதல் வெள்ளம் கரை காணாதவாறு பெருகிட, நாணமும், அச்சமும் மீதூர வணங்கிடலும், பெருமைமிக்க நம்பியாரூரரும் அவர்தம் குளிர்ந்த தளிர் போலும் சிவந்த கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு மாளிகையின் உள்ளே புகுந்தார்.

381.பொழிப்புரை: பரவையாரும் சுந்தரரும் தங்கள் பெருமானார், தம்மிடத்துச் செய்தருளிய திருவருளின் கருணை வெள்ளத் திறத்தினைப் போற்றித் தத்தம் சிந்தையுள் பொருந்திய இன்ப வெள்ளத்துள் அழுந்தி ஒருமையுற்ற அன்பினால் ஒருவரில் ஒருவர் மேவிய நிலையில் உயிர் ஒன்றானார்.

382.பொழிப்புரை: மறைகளாய பூங்கோயிலுள் பொருந்திப் புற்றிடங் கொண்டு ஆண்டருளிய கங்கைநீர் அணிந்த சடையையுடைய பெருமானாரை நாளும் பணிந்து போற்றி, இந்நிலவுலகைக் திருவருள் நீழலாம் அழகில் விளங்கிடச் செய்யும் செஞ்சொல் பாமாலைகளைப் பாடிச் சாத்தி, மாலையணிந்த அழகிய முந்நூல் மார்பராய சுந்தரர் திருவாரூரில் மகிழ்ந்திருந்த நாள்களில்,

குறிப்புரை: இதுபோது அருளிய பதிகங்கள் இன்னதெனத் தெரியவில்லை.

3535 நம்பியா ரூரர் நெஞ்சில்
நடுக்கம்ஒன் றின்றி நின்று
தம்பிரா னாரைத் தூது
தையல்பால் விட்டார் என்னும்
இம்பரின் மிக்க வார்த்தை
ஏயர்கோ னார்தாங் கேட்டு
வெம்பினார் அதிச யித்தார்
வெருவினார் விளம்ப லுற்றார். 383

3536 நாயனை அடியான் ஏவும்
காரியம் நன்று சாலம்
ஏயுமென் றிதனைச் செய்வான்
தொண்டனாம் என்னே பாவம்
பேயனேன் பொறுக்க வொண்ணாப்
பிழையினைச் செவியால் கேட்ப
தாயின பின்னும் மாயா
திருந்ததென் னாவி யென்பார். 384

3537 காரிகை தன்பால் செல்லும்
காதலால் ஒருவன் ஏவப்
பாரிடை நடந்து செய்ய
பாததா மரைகள் நோவத்
தேரணி வீதியூடு செல்வது
வருவ தாகி
ஓரிர வெல்லாம் தூதுக் 385
குழல்வராம் ஒருவ ரென்று.

383.பொழிப்புரை: சுந்தரர், தமது நெஞ்சில் கொஞ்சமும் நடுக்கம் ஒன்றும் இல்லாது, எம்பெருமானை ஒரு பெண்ணிடம் தூதாக விட்டார் என்ற, இவ்வுலகில் மிகுமேம்பாட்டுடன் பேசப்படும் வார்த்தையை, ஏயர்கோன் கலிக்காமர் கேட்டு வெம்பினார்; அதிசயம் கொண்டார்; அச்சமுற்றார்; இதனைச் சொல்லலுமானார்.

குறிப்புரை: யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடைய பெருமானை, யாவர்க்கும் கீழாயதொரு உலகியல் வயப்பட்ட செய்திக்காகத் தூது விடுக்கின்றோமே என்று அஞ்சியிருக்க வேண்டும்; நடுக் கமும் கொண்டிருக்க வேண்டும்; அவ்வாறன்றித் துணிந்து தூதுவிட்டார் என்பார், 'நடுக்கம் ஒன்று இன்றி' என்றார்.

3538 நம்பர்தாம் அடியார் ஆற்றாராகியே
நண்ணி னாரேல்
உம்பரார் கோனும் மாலும்அயனுநேர்
உணர வொண்ணா
எம்பிரா னிசைந்தார் ஏவப்
பெறுவதே இதனுக் குள்ளம்
கம்பியா தவனை யான்முன்
காணுநாள் எந்நா ளென்று. 386

3539 அரிவைகா ரணத்தி னாலே
ஆளுடைப் பரமர் தம்மை
இரவினில் தூது போக
ஏவியங் கிருந்தான் தன்னை
வரவெதிர் காண்பே னாகில்
வருவதென் னாங்கொல் என்று
விரவிய செற்றம் பற்றி
விள்ளும்உள் ளத்த ராகி. 387

384.பொழிப்புரை: 'யாவர்க்கும் மேலாய தலைவனை ஒரு அடியனாய சுந்தரன் ஏவிய செயல் நன்றாயிருக்கிறது! மிகவும் இது பொருந்தும் என இச்செயலைச் செய்தான் ஒரு தொண்டனாம்! இது என்ன செயல்! பெரும் பாவமே! பொறுக்க முடியாத இப்பிழையினைப் பேயனே னான என் செவியால் கேட்க நேர்ந்தும், நீங்காதிருந்தது என் உயிர்! என்று சொல்லுவார்,

385.பொழிப்புரை: ஒரு பெண்ணிடத்துச் செல்லும் காதலால் ஒருவன் ஏவ, இவ்வுலகிடை நடந்து, செம்மையாய திருவடித் தாமரைகள் நோவுறத் தேர் ஓடும் அழகிய வீதியில் செல்வதும் வருவதுமாக ஓர் இரவு முழுவதும் தூதிற்கு உழன்று திரிவாராம் எம் பெருமானார் என மொழிந்து, பின்னும்,

386.பொழிப்புரை : எம்பெருமான் தமது அடியவரின் துயரம் தாங் கொணாது முன் வந்தார் என்றாலும், அத்துடன் தேவர்களின் அரசனாய இந்திரனும், அயனும், திருமாலும் அறிய ஒண்ணாத எம்பிரான் தூது போதற்கு இசைந்தார் என்றாலும் அவரை அவ்வாறு தூது செல்ல விடுத்திடவுமாமோ ? இக்கொடுஞ் செயற்குச் சிறிதும் உள்ளம் நடுக்க முறாதவனை, யான் காணும் நாளும் எந்நாளோ ? என எண்ணிய வராய்,

387.பொழிப்புரை: பெண் ஒருத்தியின் காரணத்தினால் ஆளுடைய பெருமானார் தம்மை இரவிலே தூது போம்படி விடுத்து, அங்கு இருந்தவனை, என் எதிரே வரக் காணின் என்ன விளைவு நேருமோ ? என்று பெருகிய சினம் வெடிப்பது போன்ற உள்ளத்தராகி,

3540 ஈறிலாப் புகழின் ஓங்கும்
ஏயர்கோ னார்தாம் எண்ணப்
பேறிது பெற்றார் கேட்டுப்
பிழையுடன் படுவா ராகி
வேறினி யிதற்குத் தீர்வு
வேண்டுவார் விரிபூங் கொன்றை
ஆறிடு சடைய னாருக்
கதனைவிண் ணப்பஞ் செய்து. 388

3541 நாள்தொறும் பணிந்து போற்ற
நாதரும் அதனை நோக்கி
நீடிய தொண்டர் தம்முள்
இருவரும் மேவும் நீர்மை
கூடுதல் புரிவார் ஏயர்
குரிசிலார் தம்பால் மேனி
வாடுறு சூலை தன்னை
அருளினார் வருந்து மாற்றால். 389

388.பொழிப்புரை: ஈறில்லாத புகழோடு ஓங்கும் ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் மேற்கூறியவாறு எண்ணும் பேற்றைப் பெற்ற சுந்தரர் கேட்டுத் தாம் செய்தது தவறு என்று உடன்பட்டவராய், இப்பிழைக்குத் தீர்வினை வேண்டிக் கொள்வாராகிய அவர், விரிந்த பூங்கொன்றை யுடன் கங்கையும் விளங்கி நிற்கும் சடையராய சிவபெருமானாரிடம் அதனை விண்ணப்பம் செய்து,

குறிப்புரை: தாம் செய்தது தவறு என்பதை முழுமையாக உணர்ந்தமையும், அத்தவறு காரணமாக ஏயர்கோன் நாயனார் தம்மைச் சினந்தது ஏற்றுக் கொள்ளுதற்குரியதே என்பதையும் திருவுளம் கொண்டார். ஆதலின், அவர்தம் எண்ணமே தமக்குப் பேறாகும் என்று கருதினார் சுந்தரர். அவர்கொண்ட சினம், தாம் தம் தவற்றினின்றும் நீங்கக் காரண மாயினமையின், அதுவே அவர் பெற்ற பேறுமாயிற்று.

389.பொழிப்புரை: நாள்தோறும் தமது தவற்றை நினைந்து போற்றிட, இறைவர், நீளநினைந்து வழிபட்டுவரும் இருபெருந் தொண்டர்களும் கூடி மகிழவேண்டும் எனும் திருவுளம் கொண்டவராய், ஏயர்கோன் கலிக்காமரிடத்து வாடுறும் சூலை நோயினைச் சேருமாறு அருள் செய்தார்.

குறிப்புரை: இவ்வெட்டுப் பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3542 ஏதமில் பெருமைச் செய்கை
ஏயர்தம் பெருமான் பக்கல்
ஆதியார் ஏவும் சூலை
அனல்செய்வேல் குடைவ தென்ன
வேதனை மேன்மேற் செய்ய
மிகஅதற் குடைந்து வீழ்ந்து
பூதநா யகர்தம் பொற்றாள்
பற்றியே போற்று கின்றார். 390

3543 சிந்தையால் வாக்கால் அன்பர்
திருந்தடி போற்றி செய்ய
எந்தமை யாளும் ஏயர்
காவலர் தம்பால் ஈசர்
வந்துனை வருத்துஞ் சூலை
வன்தொண்டன் தீர்க்கி லன்றி
முந்துற வொழியா தென்று
மொழிந்தருள் செய்யக் கேட்டு. 391

390.பொழிப்புரை: குற்றம் ஏதும் இல்லாத பெருமையின் செய்கையுடைய ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாரிடத்து, இறைவர் அருளிய சூலைநோய், நெருப்பாலாகிய வேல் வயிற்றைக் குடைவது போன்ற வேதனையை மேன்மேல் செய்திட, அதனைப் பொறுக்கலாற்றாது அவர் மிக வருந்திச் சோர்வுற்று வீழ்ந்து, உயிர்கட்கெல்லாம் தலைவர் ஆன சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் பற்றியவாறு போற்றுவாராய்,

குறிப்புரை: சூலைநோயின் துன்பத்தை நாவரசர் அருளுமாற்றான் நன்கறியலாம். 'புண்ணிலாம் பெரும் புழையில் கனல் நுழைந்தால்' (கம்பராமா. கையடைப் படலம், 12) என உவமை காட்டிய துயரினும், 'அனல் செய்வேல் குடைவதென்ன' என்ற உவமை காட்டும் துயரம் மிக்கதாகின்றது. அனல்செய்வேல் – அனலில் காய்ச்சிய வேல் என்றே பலரும் விளக்கினர். நெருப்பால் ஆகிய வேல் எனில் மேலும் சிறக்கு மன்றோ ? இஃது இல்பொருள் உவமையாம்.

391.பொழிப்புரை: மனத்தாலும் மொழியாலும் பெருமானாருடைய திருந்திய திருவடிகளைப் போற்றி வரும் எம்மையாளும் ஏயர்கோன் கலிக்காமனார் பாடல் இறைவர் தோன்றி, 'உன்னை வருத்திடும் சூலைநோய் சுந்தரன் தீர்த்தார் அன்றி, வேறு எவ்வாற்றானும் நீங்காது' என்று மொழிந்து அருள் செய்திட, அதுகேட்டு,

3544 எம்பிரான் எந்தை தந்தை
தந்தைஎங் கூட்ட மெல்லாம்
தம்பிரான் நீரே யென்று
வழிவழி சார்ந்து வாழும்
இம்பரின் மிக்க வாழ்க்கை
யென்னைநின் றீருஞ் சூலை
வம்பென ஆண்டு கொண்டான்
ஒருவனோ தீர்ப்பான் வந்து. 392

392.பொழிப்புரை: 'எம்பெருமானே ! எம் தந்தை, அவர் தந்தை, இவர் முதலாய கூட்டமெல்லம் நம் தலைவர் நீரேயென்று வழிவழிச் சார்ந்து வாழும் இந்த உலகில், மிக மேலான வாழ்க்கை உடைய என்னை நின்று அறுத்திடும் இச் சூலைநோயை வல்வழக்கு இட்டு ஆட்கொள்ளப் பெற்றான் ஒருவனோ வந்து தீர்ப்பான்?'

குறிப்புரை: எம்பிரான் நீரே என்றவிடத்து வந்த ஏகாரம் தேற்றப் பொருளது. 'உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே' என்புழிப் போல. இனிப் பிரிநிலையுமாம். 'உன்னையல்லால் பிறதெய்வம் உள்கேன்' என்புழிப்போல. வம்பு – புதுமை; மையல் – மானுடமாய் மயங்கும் வழி. ஐயனே தடுத்தாட் கொண்டு அருள் செய்ய வேண்டும் என விண்ணப்பித்துக்கொண்ட விண்ணபத்தைத் தானே மறந்தவிடத்தும், பெருமான் தம் கருணையால் ஓலைகொண்டு வந்தருளி உணர்த்தியும் உணராது, அவரைப் பித்தன் என மொழிந்தும், திருக்கரத்திலிருந்த ஆவணத்தைக் கிழித்தெறிந்தும் செய்த துரிசுகளையெல்லாம் இறைவன் பொறுத்தருளி ஆட்கொள்ளப்பெற்ற நிலை சுந்தரருக்குக் கிடைத் தது. இவ்வாறு வலிய வந்து ஆட்கொள்ளப் பெற்றமையாலேயே 'வன்தொண்டன்' எனப் பெயர்பெற்றமையும் கருதுக. தாம் முன்பின் நினையாத நிலையில் இறைவன் குருந்த மரத்தடியில் குருமூர்த்தியாக வந்து ஆட்கொண்டருளினமையின் 'வம்பெனப்பழுத்து' என்றார் வாதவூர் அடிகள்; இறைவன் வம்பென (புதுமையாக) வந்தும், தாம் 'புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க, அவன் எனை ஆட்கொண்டு அருளினன் காண்க, சிவன் என யானும் தேறினன் காண்க' என அருளுகின்றார். இத்தகைய குழைந்த மனப்பக்குவத்தால் அவர் 'வம்பெனப்பழுத்து' என்றார். சுந்தரர்பால் அமைந்த சூழ்நிலை வேறாதலின் 'வம்பென ஆண்டு கொண்டான்' என்றார் சேக்கிழார்.

393.பொழிப்புரை: 'விடைக்கொடியை உடைய பெருமானே ! மற்று அந்தச் சுந்தரன் தீர்ப்பதினும் இச்சூலைநோய் தீராதொழிந்து எனைவருத்துதல் நன்றாம்; நீர் செய்திடும் பெருமைகளை உயர்ந்தவர் யாவரே ? உம்பால் உற்ற சுந்தரனுக்கே மேன்மையான உறுதியும் செய் தீர் !' என்னலும், அவ்வளவில் தொகுதியாக நீண்ட சடையையுடைய பெருமானும் அவர் முன்பு நின்று மறைந்தருளினார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3545 மற்றவன் தீர்க்கில் தீரா
தொழிந்தெனை வருத்தல் நன்றால்
பெற்றம்மே லுயர்த்தீர் செய்யும்
பெருமையை அறிந்தார் யாரே
உற்றவன் தொண்டற் கேயாம்
உறுதியே செய்தீர் என்னக்
கற்றைவார் சடையார் தாமும்
அவர்முன்பு கரந்தா ரன்றே. 393

3546 வன்தொண்டர் தம்பால் சென்று
வள்ளலா ரருளிச் செய்வார்
இன்றுநம் ஏவ லாலே
ஏயர்கோ னுற்ற சூலை
சென்றுநீ தீர்ப்பா யாகென்
றருள்செயச் சிந்தை யோடு
நன்றுமெய்ம் மகிழ்ந்து போற்றி
வணங்கினார் நாவ லூரர். 394

3547 அண்ணலார் அருளிச் செய்து
நீங்கஆரூரர் தாமும்
விண்ணவர் தம்பி ரானார்
ஏவலால் விரைந்து செல்வார்
கண்ணிய மனத்தின் மேவுங்
காதலாற் கலிக்கா மர்க்குத்
திண்ணிய சூலை தீர்க்க
வருந்திறஞ் செப்பி விட்டார். 395

394.பொழிப்புரை: சுந்தரரிடத்துச் சென்று, இறைவர் அருளிச் செய்வாராய், சுந்தரனே! இன்று நமது ஏவலால் ஏயர்கோன் கலிக்காமனா ரிடத்துப் பொருந்திய சூலை நோயை நீ சென்று தீர்ப்பாயாக என்று அருள்புரிந்திட, மனமும் உடலும் ஒருங்கு மகிழ்ந்து போற்றி வணங் கினார் திருநாவலூரர்.

395.பொழிப்புரை: இவ்வாறு பெருமான் அருள்புரிந்து மறைந்திடச் சுந்தரரும் தேவர்க்கெல்லாம் தேவனாய பெருமானின் அருளாணையின் வண்ணம் விரைந்து சென்று ஏயர்கோனார்பால் கொண்ட காதலால் அவருக்கு உற்ற கொடுமை பயந்திடும் சூலைநோயைத் தாம் தீர்த்திட வரும் தன்மையை முன்சென்று அறிவித்திடத் தூதுவரை அனுப்பினார்.

3548 நாதர்தம் அருளால் நண்ணும்
சூலையும் அவர்பாற் கேட்ட
கேதமும் வருத்த மீண்டும்
வன்தொண்டர் வரவு கேட்டுத்
தூதனாய் எம்பி ரானை
ஏவினான் சூலை தீர்க்கும்
ஏதமிங் கெய்த வெய்தில்
யான்செய்வது என்னாம் என்பார். 396

3549 மற்றவன் இங்கு வந்து
தீர்ப்பதன் முன்நான் மாயப்
பற்றிநின் றென்னை நீங்காப்
பாதகச் சூலை தன்னை
உற்றஇவ் வயிற்றி னோடும்
கிழிப்பன்என் றுடைவாள் தன்னால்
செற்றிட வுயிரி னோடும்
சூலையுந் தீர்ந்த தன்றே. 397

396.பொழிப்புரை: பெருமானது அருளால் வந்திடும் சூலையும் அவர் பால் கேட்ட துன்புறுசொல்லும் தம்மை வருத்திட, அதன்மேலும், சுந்தரர் சூலைநோயைத் தீர்த்திட வருகின்றார் என்ற வார்த்தையும் கேட்டு தூதனாக எம்பெருமானைச் செலுத்திய சுந்தரன் எனக்குற்ற சூலைநோயைத் தீர்த்திட வரும் துன்பமும் நேர்ந்தால் யான் என் செய்வது ? எனக் கருதியவராய்,

குறிப்புரை: கேதம் – துன்பம்; ஈண்டுக் கேட்ட என்பதால் துன்புறுதற் குரிய சொல்லாயிற்று. 'சூலை வன்தொண்டன் தீர்க்கிலன்றி முற்றுற ஒழியாது' என்பதே கேதப்பட வரும் மொழியாம்.

397.பொழிப்புரை: மற்று அந்தச் சுந்தரன் வந்து இச்சூலை நோயைத் தீர்ப்பதன்முன், நான் மாய்ந்திடும் அளவு என்னைப் பற்றி நின்று வருத்தும் இச்சூலை நோயை அஃது அடைந்த இவ் வயிற்றோடும் கிழிப்பேன் என்று கூறி, உடை வாளினால் வயிற்றில் கீறிட, அவரது உயிருடன் சூலை நோயும் தீர்ந்தது.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

398.பொழிப்புரை: நினைத்தற்கரிய பெருமையும் பண்பும் மிக்க கலிக்காம நாயனார் மனைவியாரும், அதுகண்டு, தமது ஒப்பற்ற கணவரோடு தம் உயிரை நீக்கி, அவருடன் போவது துணிந்து, அதற்கென ஆயத்தம் செய்திடும் வேளை, நம்பிகள் விரைவில் அங்கு வரவிருக்கும் செய்தியை, அவர் முன்னாக வந்த சிலர்கூற, அதுகேட்ட அம்மனைவியாரும் ஒருவரும் இங்கு அழுதல் செய்யாது இருத்தல் வேண்டும் என்று கூறிப் பின்னரும்,

3550 கருதரும் பெருமை நீர்மைக்
கலிக்காமர் தேவி யாரும்
பொருவருங் கணவ ரோடு
போவது புரியுங் காலை
மருவிஇங் கணைந்தார் நம்பி
என்றுமுன் வந்தார் கூற
ஒருவரும் அழுதல் செய்யா
தொழிகவென் றுரைத்துப் பின்னும். 398

3551 கணவர்தஞ் செய்கை தன்னைக்
கரந்துகா வலரை நம்பி
அணைவுறும் பொழுது சால
அலங்கரித் தெதிர்போம் என்னப்
புணர்நிலை வாயில் தீபம்
பூரண கும்பம் வைத்துத்
துணர்மலர் மாலை தூக்கித்
தொழுதெதிர் கொள்ளச் சென்றார். 399

3552 செம்மைசேர் சிந்தை மாந்தர்
சென்றெதிர் கொண்டு போற்ற
நம்மையா ளுடைய நம்பி
நகைமுகம் அவர்க்கு நல்கி
மெய்ம்மையாம் விருப்பி னோடும்
மேவியுட் புகுந்து மிக்க
மொய்ம்மலர்த் தவிசின் மீது
முகம்மலர்ந் திருந்த போது. 400

399.பொழிப்புரை: கணவனார்தம் செயலை மறைத்துச் சுந்தரர் தம் மாளிகைக்கு வர அணையும்பொழுது, அதனை நன்கு அணிசெய்து வரவேற்றிடுவோம் என்று ஏவலரிடம் கூறிட, அவர்களும் அவர் விரும்பியவாறே, அழகு சிறந்த அம்மாளிகை வாயிலில் நல்விளக்கும் நிறை குடமும் வைத்துப் பசிய மகரந்தப் பொடி பரக்கும் மலர்மாலை களைத் தொங்கவிட்டு வணங்கி எதிர்கொண்டிட முன்சென்றார்கள்.
குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

400.பொழிப்புரை: செம்மை சேர்ந்த சிந்தை உடைய அப்பணியாளர் களும் பிறரும் சென்று சுந்தரரை எதிர்கொண்டு போற்றிட, அவரும் புன்முறுவல் செய்து மகிழ்வித்து, உண்மையாம் விருப்பினோடும் சென்று மாளிகை உள்ளே புகுந்து, மலர்பரப்பிய இருக்கையில் முக மலர்ச்சியுடன் இருந்தபொழுது,

3553 பான்மைஅர்ச் சனைக ளெல்லாம்
பண்பினில் வழாமை ஏய்ந்த
நான்மறை தொடர்ந்த வாய்மை
நம்பியா ரூரர் கொண்டிங்
கியான்மிக வருந்து கின்றேன்
ஏயர்கோ னார்தாம் உற்ற
ஊனவெஞ் சூலை நீக்கி
யுடனிருப் பதனுக் கென்றார். 401

3554 மாதர்தம் ஏவ லாலே
மனைத்தொழில் மாக்கள் மற்றிங்
கேதமொன் றில்லை யுள்ளே
பள்ளிகொள் கின்றார் என்னத்
தீதணை வில்லை யேனும்
என்மனந் தெருளா தின்னம்
ஆதலால் அவரைக் காண
வேண்டுமென் றருளிச் செய்தார். 402

401.பொழிப்புரை: முறையாகவும் பண்பு மேம்பாட்டுடனும் வழிபாடாற்றிப் போற்றிடப் பொருந்திய நான்மறைகளின் பிழிவாகத் தொடர்ந்து தமிழ்ப் பதிகங்களை அருளிவரும் சுந்தரர் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு, ஏயர்கோனாருக்கு உற்ற மிகக் கொடுமையாய சூலை நோயை நீக்கி அவருடன் இருந்திடலன்றி, இங்கு இனித் தனித்திருக்க வருந்துகிறேன் என்றருளினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

402.பொழிப்புரை: ஏயர்கோனார்தம் மனைவியாரின் ஏவலால், மனையில் பணிபுரிந்திடும் மக்கள், 'மற்று இங்கு ஏதும் குறை ஒன்றும் இல்லை; அவர் உள்ளே பள்ளி கொள்கின்றார், என்றிடலும், நம்பிகள் அவருக்குத் தீங்கு ஒன்றும் இல்லையெனினும், மனம் தெளிவுற வில்லை, ஆதலால் நான் அவரை உடன் காணவேண்டும் என்று அருளிச் செய்தார்.

403.பொழிப்புரை: சுந்தரர் பெருமான் பின்னரும் அவரைக் காண வேண்டுமென மொழிந்திட, அப்பணியாளர்கள், அவரை அழைத்துச் சென்று காட்டிட, வடிந்திட குருதி சோர்ந்திடத் தொடர்ந்த குடல், அறுபட்டு வெளிப்போந்திட, உயிர்நீங்கிக்

3555 வன்தொண்டர் பின்னுங் கூற
மற்றவர் தம்மைக் காட்டத்
துன்றிய குருதி சோரத்
தொடர்குடர் சொரிந்துள் ளாவி
பொன்றியே கிடந்தார் தம்மைக்
கண்டபின் புகுந்த வாறு
நன்றென மொழிந்து நானும்
நண்ணுவேன் இவர்முன் பென்பார். 403

3556 கோளுறு மனத்த ராகிக்
குற்றுடை வாளைப் பற்ற
ஆளுடைத் தம்பி ரானார்
அருளினால் அவரும் உய்ந்து
கேளிரே யாகிக் கெட்டேன்
எனவிரைந் தெழுந்து கையில்
வாளினைப் பிடித்துக் கொள்ள
வன்தொண்டர் வணங்கி வீழ்ந்தார். 404

கிடக்கும் ஏயர்கோனாரைக் கண்ட அளவில், 'இங்கு நேர்ந்தவாறு நன்று' என்று மொழிந்து, நானும் இவர்முன் செல்வேன் என்பார்,

404.பொழிப்புரை: தாம் மனம் கொண்ட குறிக்கோளின்றும் பிழையாத வராய், உயிரை நீக்குதற்கென உடைவாளைப் பற்றிட, அவ்வளவில் உயிர்களை யெல்லாம் அடிமையாகக் கொண்டருளும் பெருமானார் அருளினால் உயிர்பெற்ற ஏயர்கோனார், சுந்தரரைக் கண்ட அளவில் 'என் நட்புடையவரேயாகவும் நான் கெட்டேன்' என்று விரைந்து எழுந்து, அவர் திருக்கையில் கொண்ட வாளினைப் பிடித்திட, அவரும் ஏயர்கோன் பெருமானாரை வணங்கி அவர்முன்பு வீழ்ந்தார்.

குறிப்புரை: இறைவரிடத்தேயன்றி அவர்தம் அடியவர்களிடத்தும் இத்தகைய கேண்மையும் கிழமையும் கொண்ட சுந்தரரை, யான் அறியாது கெட்டேன் என்பார், கெட்டேன் என்றார். தூது சென்ற இறைவரே, அவரைப் பற்றி அருளவும், தாம் மனங்கொள்ளாதிருந்தமையும், உயிர்துறக்க நினைந்தமையும் மிகக்கொடியது என்பதையும் 'கெட்டேன்' என்றார். எனவே உணர்வாலும் உயிராலும் கெட நேர்ந்தமை கூறினாராயிற்று.இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

3557 மற்றவர் வணங்கி வீழ
வாளினை மாற்றி ஏயர்
கொற்றவ னாரும் நம்பி
குரைகழல் பணிந்து வீழ்ந்தார்
அற்றைநாள் நிகழ்ந்த இந்த
அதிசயங் கண்டு வானோர்
பொற்றட மலரின் மாரி
பொழிந்தனர் புவனம் போற்ற. 405

3558 இருவரும் எழுந்து புல்லி
இடைவிடா நண்பி னாலே
பொருவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத்
திருப்புன்கூர்ப் புனிதர் பாதம்
மருவினர் போற்றி நின்று
வன்தொண்டர் தம்பி ரானார்
அருளினை நினைந்தே அந்த
ணாளன்என் றெடுத்துப் பாடி. 406

405.பொழிப்புரை: சுந்தரர் பெருமான் வணங்க, ஏயர்கோன் பெருமா னாரும் தாம் பற்றிய வாளினை அகற்றிச் சுந்தரர் பெருமானின் மெல்லென இசைத்திடும் சிலம்பணிந்த திருவடி மலர்களில் பணிந்து வீழ்ந் தார். அன்றைய நாளில் நடந்த இவ்வியத்தகு செயலைக் கண்ட தேவர்கள், இவ்வுலகம் போற்றிடக் கற்பக மலர்களை மழையெனப் பொழிந்தனர்.

406.பொழிப்புரை: இருவருமெழுந்து ஒருவரை ஒருவர் கட்டித் தழுவிக் கொண்டு இடைவிடாத நட்பினால் ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சி பொங்கிடத் திருப்புன்கூர்க் கோயிலைச் சேர்ந்து, அங்கு வீற்றிருந்தருளும் பெருமானாரின் திருவடிகளைப் போற்றி நின்றனர். வன்தொண்டராம் சுந்தரர் பெருமான், சிவபெருமானரது திருவருளினை நினைந்து ‘அந்தணாளன்’ என எடுத்துப் பாடியருளி,

குறிப்புரை: ‘அந்தணாளன்’ எனத்தொடக்கமுடைய திருப்பதிகம் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.55). இப்பதிகத்தில் மார்க் கண்டேயர், இயக்கர், கின்னரர், வருணன், அருச்சுனன், பகீரதன், முப் புரத்தவரில் மூவர், இராவணன் முதலானோருக்கு அருள்புரிந்ததைக் குறிப்பித்தருளுவதோடு, ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனாருக்கு அருள் புரிந்தமையையும் கூறி, அவ்வருட் கருணை தமக்குமாக வேண்டுகின் றார். நான்காவது பாடலில், ஞானசம்பந்தர்,

3559 சிலபகல் கழிந்த பின்பு
திருமுனைப் பாடி நாடர்
மலர்புகழ்த் திருவா ரூரின்
மகிழ்ந்துடன் வந்த ஏயர்
குலமுதற் றலைவ னாருங்
கூடவே குளிர்பூங் கோயில்
நிலவினார் தம்மைக் கும்பிட்
டுறைந்தனர் நிறைந்த அன்பால். 407

3560 அங்கினி தமர்ந்து நம்பி
அருளினால் மீண்டு போந்து
பொங்கிய திருவின் மிக்க
தம்பதி புகுந்து பொற்பில்
தங்குநாள் ஏயர் கோனார்
தமக்கேற்ற தொண்டு செய்தே
செங்கண்மால் விடையார் பாதம்
சேர்ந்தனர் சிறப்பி னோடும். 408

நாவுக்கரசர், நாளைப்போவார், சிலந்தி, சூதர், சாக்கியர், கண்ணப்பர், கணம்புல்லர் ஆகி யோர் குற்றம் செய்யினும் குணம் எனக் கருதும் கொள்கை கண்டு பெருமானை அடைந்ததாக அருளுகின்றார். அக்குறிப்புத் தாம் செய்த குற்றத்தையும் குணமாகக் கொண்டருளும் பெருமானாரின் திறத்தை ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனாரும் திருவுள்ளம் பற்றுமாறு அமைந் துள்ளது.

407.பொழிப்புரை : வணங்கி அருள்பெற்றுச் சிலநாள்கள் ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாரோடு அங்கிருந்தருளிய பின்பு, திருமுனைப்பாடி நாடுடையை சுந்தரர், திருவாரூர் மீண்டிட, அவருடன் மகிழ்ந்து உடன் வந்த ஏயர்குலத்தாரின் முதல் தலைவராய கலிக்காமருடன் கூடிச் சென்று, முதிர்ந்த பூங்கோயிலில் புற்றின்மீது அமர்ந்தருளும் பெருமானாரைக் கும்பிட்டு, அங்குச் சுந்தரருடன் நிறைந்த அன்பால் தங்கி யிருந்தார்.

408.பொழிப்புரை : அங்கு இனிதிருந்து, சுந்தரரது அருளால் கலிக்காமர் மீண்டு சென்று, பொங்கிய செல்வத்தின் மிக்க தம் பதியாய திருப்பெருமங்கலத்திற்குச் சென்று பொற்பினுடன் அங்குத் தங்கி இருக்கும் காலத்தில், தமக்கு ஏற்ற தொண்டினைச் செய்து வந்தவர், பின் சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றின்மீது இவர்ந்தருளும் சிவபெருமானின் திருவடிகளைச் சேர்ந்தார்.

3561 நள்ளிருள் நாய னாரைத்
தூதுவிட் டவர்க்கே நண்பாம்
வள்ளலார் ஏயர் கோனார்
மலரடி வணங்கிப் புக்கேன்
உள்ளுணர் வான ஞானம்
முதலிய வொருநான் குண்மை
தெள்ளுதீந் தமிழாற் கூறுந்
திருமூலர் பெருமை செப்ப. 409

409.பொழிப்புரை: நடுவிருள் யாமத்திலே தம் தலைவரைத் தூதுவிட்ட சுந்தரருக்கே நண்பராம் வள்ளலாரான ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாருடைய மலரடிகளை வணங்கி, உள்ளத்து உணர்வினால் பெறத்தக்க ஞானம் முதலாய நான்கின் உண்மையைத் தெள்ளிய தீந்தமிழால் கூறுகின்றவராய திருமூல நாயனாரின் பெருமையை இனிச் சொல்லப் புகுகின்றேன்.

குறிப்புரை : சரியை முதலாய மூன்றானும் பெறத்தக்கது ஞானமே யாதலின், அதனை முன்வைத்து ஏனைய மூன்றையும் அதன்பின் அடைவாகக் கூறினார். திருமூலர்தம் வரலாற்று நிறைவிலும், 'நலம்' என இவ்வாறே அடைவு படுத்தியருள்வர். ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் 'இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்திணை' (தொல்.களவு –1) என அருளியிருப்பதும் ஈண்டு நினைவு கூரலாம். ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

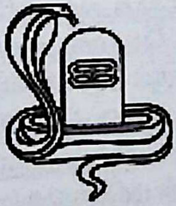

திருமூலதேவ நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3562 அந்தியிளம் பிறைக்கண்ணி
அண்ணலார் கயிலையினில்
முந்தைநிகழ் கோயிலுக்கு
முதற்பெருநா யகமாகி
இந்திரன்மால் அயன்முதலாம்
இமையவர்க்கு நெறியருளும்
நந்திதிரு வருள்பெற்ற
நான்மறையோ கிகளொருவர். 1

1.பொழிப்புரை: மாலைக்காலத்தில் தோன்றும் இளம்பிறைக் கண்ணியைச் சூடிய சிவமூர்த்தியினது திருக்கயிலாய மலையினில் உள்ள பழமையான கோயிலுக்கு முதற்பெருந் தலைவராகத் தலைமை பெற்று, இந்திரன் மால் அயன் முதலாய தேவர்கட்கு இறைவனை அடைகின்ற நெறியினை அருள் செய்கின்ற குருமூர்த்தியாகிய நந்தியெம்பெருமான் திருவருள் பெற்ற, நான்கு மறைகளையும் உணர்ந்த, யோகியர்களில் ஒருவர்.

குறிப்புரை: முந்தை நிகழ் கோயில் – முன்னைப் பழமைக்கும் பழமை யாகத் திகழ்ந்து வரும் கோயில். முதன்மை பெற்ற கோயில் என்றலும் ஒன்று. நெறி – இறைவனை அடைவதற்குரிய நெறி. சிவபெருமானிடத்து அருளுபதேசம் பெற்றவராதலின், அதனைத் தம்பால் வந்து கேட்போர்க்கும் அருளும் குரு மூர்த்தியாக விளங்கினர் நந்திதேவர். திருமூலர் நந்தியெம்பெருமானிடத்து அருள் பெற்றவராதலை, நந்தி அருள் பெற்ற நாதரை நாடின் நந்திகள் நால்வர் சிவயோக மாமுனி மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்கிரமர் என்று இவர் என்னோடு எண்மரும் ஆமே. (தி.10 பாயி. பா.6) என வரும் அவர்தம் திருவாக்கால் அறியலாம். நந்தி என்பது சிவபெருமானுடைய திருப்பெயர்களுள் ஒன்றா கும். அஃது அவர்பால் முதலுபதேசம் பெற்ற நந்தியெம் பெருமானுக்கும் ஆயிற்று. யோகியார் பெயரை யாண்டும் குறியாது, மேல்வரும் பதினான் காவது பாடலில் 'திருமூலராய் எழலும்' என ஆசிரியர் குறித்தருளுவதால், அந்நிகழ்ச்சியின் பின்பே திருமூலர் என்னும் பெயர் இவருக்கு வழங்குவதாயிற்று என அறிய இயலு கின்றது. இவர்தம் இயற்பெயர் சுந்தரநாதன் என்றும், 'மந்திரம் கொண்டு வழிபடு வோருக்குச் சுந்தரநாதன் சொல்லிய மந்திரம்', 'சுந்தரன் ஆகமச் சொல் மொழிந் தானே' என வரும் திருமந்திரச் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள்களால் (தி.10 பாயி. பா.38) இவ்வுண்மை அறியப் படும் என்றும் கூறுவர். இவ்வரலாறு 'அந்தி' என அகரத்தில் தொடங்கிச் 'சாற்றுவாம்' என மகர ஒற்றில் நிறைவுறுதலின் பிரணவ வடிவான ஞானத்தை வழங்குவோரின் வரலாறு இது எனக் குறிப்பால் அறிய முடிகின்றது என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை).

3563 மற்றவர்தாம் அணிமாதி
வருஞ்சித்தி பெற்றுடையார்
கொற்றவனார் திருக்கயிலை
மலைநின்றுங் குறுமுனிபால்
உற்றதொரு கேண்மையினால்
உடன்சிலநாள் உறைவதற்கு
நற்றமிழின் பொதியமலை
நண்ணுதற்கு வழிக்கொண்டார். 2

3564 மன்னுதிருக் கேதாரம்
வழிபட்டு மாமுனிவர்
பன்னுபுகழ்ப் பசுபதிநே
பாளத்தைப் பணிந்தேத்தித்
துன்னுசடைச் சங்கரனார்
ஏற்றதூ நீர்க்கங்கை
அன்னமலி யகன்றுறைநீர்
அருங்கரையின் மருங்கணைந்தார். 3

2.பொழிப்புரை: அச்சிவயோகியார் தாமும், அணிமா முதலாக வரும் எண் வகைச் சித்திகளையும் பெற்றவர். அவர் நம் முதல்வரது திருக் கயிலாய மலையினின்றும் புறப்பட்டுத் தென்திசையில் பொதிய மலையில் இருந்த அகத்திய முனிவரிடத்துக் கொண்டதொரு நட்பு உரிமையால், அவருடன் சில நாள் தங்குதற்கு விரும்பி, நல்ல தமிழின் பிறப்பிடமாய பொதிய மலையில் சேர்வதற்கு வழிக் கொண்டு வந்தார்.

குறிப்புரை: அணிமா முதலிய எண்வகைச் சித்திகள்: 1. அணிமா – அணுவினும் சிறிய வடிவம் கொள்ளுதல். 2. மகிமா – எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் பெருவடிவம் கொள்ளுதல். 3. லகிமா – மலையனைய பொருள்களும் எடுக்கும்பொழுது எளியவாய் இருத்தல். 4. கரிமா – அணுவனைய வடிவில் இருந்தும், எடுக்கும் பொழுது மலையனைய பளுவாய் இருத்தல். 5. பிராத்தி – யாண்டும் செல்லும் ஆற்றல் உடைமை. 6. பிராகாமியம் – ஓர் உடலை விட்டுப் பிறிதோர் உடலுக்குச் செல்லுதல், விண்ணில் இயங்குதல், தாம் நினைந்தவற்றை எல்லாம் தம்மிடத்திருந்தே வரச் செய்தல், தாம் இருந்தவிடத்திருந்தே விண்ணி லும் மண்ணிலும் நிகழ்வனவற்றை அறிதல், முக்காலமும் அறிதல் முதலாயின. 7. ஈசத்துவம் - ஈசன் என முத்தொழிலும் செய்து, விண்ண வரும் தம்பணி கேட்க இருத்தல். 8. வசித்துவம் – எவ்வுயிர்களையும் தம்வயப்படுத்தும் பெருமை கொள்ளுதல்.

3.பொழிப்புரை: பொதிய மலை நோக்கி வழிக்கொண்டு வரும் சிவயோகியார், பெருநிலைபெற்ற திருக்கேதாரம் எனும் பதியை வழிபட்டு, அப்பால் வந்து, பெருமுனிவர்கள் தங்கிய பெரும் புகழ் வாய்ந்த பசுபதி நேபாளம் என்னும் பதியைப்

3565 கங்கைநீள் துறையாடிக்
கருத்துறைநீள் கடலேற்றும்
அங்கணர்தாம் மகிழ்ந்தருளும்
அவிமுத்தம் பணிந்தேத்தி
மங்குல்வளர் வரைவிந்த
மன்னுபருப் பதம்இறைஞ்சித்
திங்களணி சடையர்திருக்
காளத்தி மலைசேர்ந்தார். 4

பணிந்து போற்றி, அதன்பின் புறப்பட்டு வந்து சிறந்த தமது திருச்சடையில் சிவபெருமான் ஏற்ற புனிதமாய கங்கையாற்றின், அன்னப் பறவைகள் மலிந்த அகன்ற நீர்த்துறைகளை உடைய அரிய கரையின் அருகே வந்தார்.

குறிப்புரை: திருக்கேதாரம் இமயமலைச் சாரலிலுள்ள ஒரு பதியா கும். திருஞான சம்பந்தரும், சுந்தரரும் திருக்காளத்தியில் இருந்தவாறே அருளிய பதிகங்களை யுடையது. மிகத்தொன்மையான பன்னிரண்டு சிவலிங்கங்களில் இங்குள்ள திருமேனியும் ஒன்றாகும். பசுபதி நேபாளம் – உயிர்கட்குத் தலைவனாகிய பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் நேபாளம். அவன் யாண்டும் நீக்கமற நிற்பினும் இப்பகுதி யில் பசுபதிநாதர் எனும் திருப்பெயரோடு வீற்றிருந்தருள்வது பற்றி அத்திருமேனியோடு திருப்பதியையும் இணைத்துக் கூறினார். நேபாளத்தின் தலைநகரான காத்மண்டு என்னும் நகருக்கு வடக்கே இருகல் தொலைவில் இத்திருக்கோயில் உள்ளது. சிவபத்தி மீதூர்ந்த தனியரசர்களால் வழிவழியாக ஆளப் பெறுவது. உருத்திராக்கம் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் இடம் இஃதாம்.

4.பொழிப்புரை: வந்தவர், கங்கையாற்றின் நீர்த் துறையில் நீராடிப் பின்னர், நீண்ட பிறவிக் கடலில் புகுவாரை அக் கடலினின்றும் கரை யேற்றும் கண்ணுதற் பெருமான் அமர்ந்தருளும் காசி என்னும் திருப் பதியைப் பணிந்து போற்றி, அப்பால் சென்று மேகங்கள் படியும் விந்திய மலையினையும், நிலைபெற்ற திருப் பருப்பத மலையையும் பணிந்து, அதன் பின்னாகத் தொடர்ந்து, பிறையணிந்த சடையை யுடைய பெருமானது திருக்காளத்தி மலையினைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: கரு – பிறவி. பிறத்தற்குரிய துறைகள் பலவும் கொண்டது பிறவி ஆதலின் அதனைக் கடல் என்றார். ஓரறிவு முதலாக ஆறறிவு ஈறாகவுள்ள உயிர்கள் பலவும் தத்தம் வினைக்கேற்பப் பிறவியுட் பட்டுச் சுழன்று வருதல் கண்கூடு. ஆதலின் அதனைக் கடல் என்றார். முத்தம் – நீங்குதல். வி – சிறப்பாக; உறுதியாக. அகரம் எதிர்மறைப் பொருளது. அஃதாவது சிறப்பாக நீங்குதற்குரிய ஒன்று நீங்காதிருப் பது. பிறவிப் பெருங்கடலுள் புகும் நீங்குதலை இல்லாமை செய்வது என்பார் சிவக்கவிமணியார். அப்பதி காசியாம். அயனிடத்துத் தவஞ் செய்து காசியில் அரசு உரிமை பெற்ற திவோதானன் என்னும் அரசன், அப்பதியில் தேவர்கள் வதிதல் கூடாது என்று வரம் பெற்று,

3566 நீடுதிருக் காளத்தி
நிலவுதா ணுவைவணங்கி
ஆடுதிரு வரங்கான
ஆலவனந் தொழுதேத்தித்
தேடும்இரு வர்க்கரியார்
திருஏகாம் பரம்பணிந்து
மாடுயர்மா மதிற்காஞ்சி
வளநகரின் வைகினார். 5

3567 நற்பதியங் கமர்யோக
முனிவர்களை நயந்துபோய்க்
கற்புரிசைத் திருவதிகை
கலந்திறைஞ்சிக் கறைக்கண்டர்
அற்புதக்கூத் தாடுகின்ற
அம்பலஞ்சூழ் திருவீதிப்
பொற்பதியாம் பெரும்பற்றப்
புலியூரில் வந்தணைந்தார். 6

ஆண்டு கொண்டிருக்கும் பொழுது, தேவர்கட்கும் தேவனாகிய இறைவனும் அவ் வரம் பொய்யாதவாறு, அங்கு அருவுருவாய் எழுந்தருளியிருந் தனன் என்பது வரலாறு. ஆதலின் காசி அவி முத்தமாயிற்று. திருப் பருப்பத மலை – மிகத் தொன்மையான சிவலிங்கம் பன்னிரண்டனுள், இங்குள்ள திருமேனியும் ஒன்றாகும்.

5.பொழிப்புரை: பெருமை பொருந்திய திருக்காளத்தி மலையில் என்றும் நிலைபெற்று விளங்கும் சிவபெருமானை வணங்கிக், கூத்தப் பெருமான் ஆடியருளும் திருமன்றங்களுள் ஒன்றாகிய திருவாலங்காடு எனும் திருப்பதியைத் தொழுது ஏத்தி, அயனும் மாலும் ஆகிய இருவர்க்கும் காணுதற்கரியராய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவேகாம்பரத்தினையும் பணிந்து, உயர்ந்த பெரிய பொன் மதில் களையுடைய திருக்காஞ்சிபுரம் என்னும் வளம்மிக்க திருநகரில் தங்கினார்.

குறிப்புரை:தாணு – தூண் போல உயிர்களைத் தாங்குபவர்; சிவ பெருமான். ஆலவனம் – திருவாலங்காடு.

6.பொழிப்புரை: நற்பதியாய காஞ்சி நகரில் வாழ்கின்ற யோகியர்களாகிய

3568 எவ்வுலகும் உய்யவெடுத்
தாடியசே வடியாரைச்
செவ்வியஅன் புறவணங்கிச்
சிந்தைகளி வரத்திளைத்து
வவ்வியமெய் யுணர்வின்கண்
வருமானந் தக்கூத்தை
அவ்வியல்பில் கும்பிட்டங்
காராமை அமர்ந்திருந்தார். 7

முனிவர்களை நயந்து, அவர்களுடன் அன்பாய்க் கலந்து, அப்பால் சென்று, கற்செறிவு மிக்க மதிலையுடைய திருவதிகைப் பதியைச் சேர்ந்து இறைவனைக் கண்டு வழிபட்டு, நஞ்சுண்ட கழுத்தையுடைய பெருமான் அற்புதத் தனிக் கூத்தாடுகின்ற கனகசபையைச் சூழ்ந்த திருவீதியையுடைய பொற்பதியாகும் பெரும்பற்றப் புலியூ ரென்னும் தில்லைப்பதியை வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: 'அமர்தல் மேவல்' (விரும்பல்) என்னும் தொல்காப்பி யம் (உரியியல் 82). யோகம் – கூடுதல். உயிர் இறைவனோடு கூடி அப்பரம்பொருளையே சிந்தித்திருப்பது, இந்நிலையில் இருந்தருளுவதை விரும்பிச் செய்வர் யோகியர். காஞ்சியில், சிவயோகியர்கள் வாழிடங்கள் பல உளஎனத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணத்து (தி.12 பு.19) ஆசிரியர் முன்னர் அருளியதும் காண்க. பற்றற்றார் பலரும் பெரும்பற்றுக் கொண்டு கூத்தப்பெருமானை வழிபாடாற்றி வருதலின் பெரும்பற்றப்புலியூர் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று.

7.பொழிப்புரை: அத்திருப்பதியில், எவ்வுலகும் உய்ய எடுத்து ஆடியருளிய சேவடியையுடைய பெருமானைச் செவ்விய அன்பு மீதூர வணங்கிச், சிந்தையில் பெருகிய பேரின்பம் தழையத் திளைத்துப், பெருமானையே நினைந்து நிற்பார், அன்பர்களின் மெய்உணர்வில் தாமே தோன்றி ஆடும் ஆனந்தத் திருக்கூத்தைச் சிவயோகியார் அவ்வாறு தாம் பெறுகின்ற அப்பேரின்ப இயல்பில் கும்பிட்டு, அவ் வின்ப விளைவின் ஆராமையால் அங்குத் தங்கி இருந்தார்.

குறிப்புரை: செப்பும் சிவாகமம் என்னும் அப்பேர் பெற்றும் அப்படி நல்கும் அருள்நந்தி தாள் பெற்றுத் தப்பிலா மன்றில் தனிக் கூத்துக் கண்டபின் ஒப்பில் ஒருகோடி யுகம் இருந்தேனே. (தி.10 பா.13) எனத் திருமூலர் அருளிய திருவாக்கு, இதற்கு அரணாகின்றது. எனி னும், திருமூலர் தில்லைக்கு இருமுறை வந்து வழிபட்டுள்ளார் என் றும், இவ்வநுபவம் முதன்முறையாகும் என்றும் துடிசைக்கிழார் அ. சிதம்பரனார் கூறுவர்.

3569 தடநிலைமா ளிகைப்புலியூர்
தன்னிலுறைந் திறைஞ்சிப்போய்
அடல்விடையின் மேல்வருவா
ரமுதுசெய வஞ்சாதே
விடமளித்த தெனக்கருதி
மேதினிக்கு வளநிறைத்தே
கடல்வயிறு நிறையாத
காவிரியின் கரையணைந்தார். 8

8.பொழிப்புரை: பெருமை பொருந்திய மாடங்களையுடைய தில்லைப்பதியில் சிவயோகியார் தங்கி இருந்து வணங்கி, அப்பால் சென்று வலிமையான ஆனேற்றின் மேலாக வருகின்ற பெருமான், அமுது செயக் கொஞ்சமும் அச்சமின்றி, நஞ்சினைக் கொடுத்தது இக்கடல் எனக் கருதி, அக்கடலிடை ஓடிச் சென்று சேராது, இவ்வுலகிற்கு நீர் வளத்தை நிறையக் கொடுத்துக் கடலின் வயிற்றை நிறைக்காத காவிரி ஆற்றின் கரையினை அணைந்தார்.

குறிப்புரை: ‘தடவும் கயிவும் நளியும் பெருமை’ என்னும் தொல்காப்பியம். புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும் காவிரி, வயல் வளத்திற்கே பெரிதும் உதவி, இறுதியில் சிறிதாக எஞ்சிய நீரே கடல் முகத்துக் கொண்டு செல்கின்றது. அவ்வாறு நீர் சிறியதாய் இருத்தலின் கடலின் நுழை முகத்தேயே தங்கி விடுகின்றது. அதனுட் செல்ல வில்லை. இதனையே தற்குறிப்பேற்றமாக ஆசிரியர், இறைவனுக்கு நஞ்சினைக் கொடுத்தமையால் அதனுட் செல்ல வில்லை எனக் கூறுகின்றார். ‘இனி, இயற்பகை நாயனார் புராணத்தினுள், ‘வயல் வளந்தர வியல்பினிலளித்துப், பொன்னி நன்னதி மிக்க நீர்பாய்ந்து புணரி தன்னையும் புனிதமாக்குவதோர், நன்னெடும் பெருந் தீர்த்தம்’ (தி.12 பு.3 பா.3) என்றது இக் கருத்துடன் மாறுபடுமோ ? எனின், மாறுபடாது; இது முன்னரே ஆண்டு விளக்கப்பட்டது காண்க. ‘மிக்கநீர்’ என்றது வெள்ளக் காலத்திற் பெருகி மிகுந்த நீர் என்ற குறிப்புடைமையாலும், ஈண்டு ‘வயிறு நிறையாத’ என்றமையால் நிறைவு பட வழங்காது சுருங்கிய அளவில் மட்டும் தருவது என்ற குறிப்புடைமையானும் அமையு மென்க, என விளக்கியிருக்கும் சிவக்கவிமணியார் கூற்றும்(ஆறாவது தொகுதி: பக். 472) ஈண்டுக் கருதத் தக்கதாம். இதுபோன்றே வைகை கடலோடு கலக்காமைக்குப் பரஞ் சோதியார் கூறும் காரணமும் நினைந்து மகிழ்தற்குரியதாம்.

தொடுத்தவறு மையும் பயனுந் தூக்கிவழங் குநர்போல
அடுத்த வயல் குளநிரப்பி யறம்பெருக்கி யவனியெலாம்
உடுத்தகட லொருவர்க்கு முதவாத வுவரியென
மடுத்தறியாப் புனல்வைகைக் கரையுளது வாதவூர்.

என்பது (திருவிளை.பு. படலம்.58 பா.2) அவர் திருவாக்காகும். அருளியல்பும் அறவியல்புமாக அமைந்திருக்கும் இவ்விருவர்தம் தற்குறிப்பேற்றக் கருத்துகளை ஒப்பிட்டு மகிழலாம்.

3570 காவிரிநீர்ப் பெருந் தீர்த்தங்
கலந்தாடிக் கடந்தேறி
ஆவின்அருங் கன்றுறையும்
ஆவடுதண் டுறையணைந்து
சேவில்வரும் பசுபதியார்
செழுங்கோயில் வலம்வந்து
மேவுபெருங் காதலினால்
பணிந்தங்கு விருப்புறுவார். 9

3571 அந்நிலைமைத் தானத்தை
அகலாத தொருகருத்து
முன்னியெழுங் குறிப்பினால்
மூளும் ஆதரவெய்தப்
பின்னுமகன் றேகுவார்
பேணவருங் கோக்குலங்கள்
பொன்னிநதிக் கரைப்புறவிற்
புலம்புவன எதிர்கண்டார். 10

9.பொழிப்புரை: காவிரி நீராகப் பெருகும் தீர்த்தத்தில் கலந்து நீராடி, அதனைக் கடந்து மறுகரை ஏறி, பசுவின் கன்றாக உமையம்மையார் சென்று தவம் செய்து பெருமானை வழிபட்ட ஆவடுதண்டுறை என்னும் திருப்பதியைச் சேர்ந்து, ஆனேற்றில் எழுந்தருளி உயிர்களுக் கெல்லாம் அருள் சுரக்கும் தலைவராய பெருமானது அழகிய அக் கோயிலை வலம் வந்து, இயல்பாகவே தோன்றும் பெருங் காதற் பெருக்கால், அங்கு உறைந்தருளும் பெருமானைப் பணிந்து, அங்குத் தங்கியிருக்க விரும்புவார்,

குறிப்புரை: தீர்த்தம் – தூய்மை செய்வது. புறத்தூய்மை நீரானும், அகத் தூய்மை அதன் புனிதத்தானும் அமைதலின், உடல், உணர்வு ஆகிய இவ்விரண்டும் கலக்க நீராடினார் என்பார், 'பெருந்தீர்த்தம் கலந்தாடி' என்றார். 'கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்' (தி.5 ப.99 பா.2) என்பதால், இவ்விரண்டும் கலக்கத் திருவருள் சிந்தனை யுடன் நீராடல் வேண்டும் என்பது பெற்றாம். 'ஆர்த்த பிறவித் துயர் கெட நாம் ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன்' (தி.8 திருவெம். 12), 'களித்துக் கலந்ததோர் காதல் கசிவொடு காவிரிவாய்க் குளித்து' (தி.4 ப.92 பா.7) என வரும் திருவாக்குக்களையும் காண்க. கயிலையில் இறைவனோடு சொக்கட்டான் ஆடிக்களித்தமை யால், உமையம்மை ஆவின் வடிவம் பெற்றனர் என்றும், அது நீங்க வழிபட்ட திருப்பதியாதலின், (ஆ அடுதுறை – பசுவடிவம் நீங்கப் பெற்ற இடம்) இப்பெயர் பெற்றதென்றும் கூறுப. வினை வயத்ததன்றி அருள் வயத்ததாதலின், 'ஆவின் நறும் கன்று' என்றார்.

10.பொழிப்புரை: அந்நிலையில் ஆவடுதண்டுறையை விட்டு நீங்காத தொரு

3572 அந்தணர்தஞ் சாத்தனூர்
ஆமேய்ப்பார் குடித்தோன்றி
முந்தைமுறை நிரைமேய்ப்பான்
மூலனெனும் பெயருடையான்
வந்துதனி மேய்க்கின்றான்
வினைமாள வாழ்நாளை
வெந்தொழில்வன் கூற்றுண்ண
வீடிநிலத் திடைவீழ்ந்தான். 11

கருத்து உள்ளத்துத் தானாகத் தோன்றி எழும் எண்ணத்தால், எழுந்த பேராதரவு உள்நின்று விளங்கினும், பின்னரும் பொதியமலை சேரும் விருப்பால் அத் திருப்பதியை நீங்கிப் போகும் சிவயோகியார், மேய்த்துக் காத்திடற்குரிய பசுவினங்கள் காவிரியாற்றின் கரையி லுள்ள ஒரு சோலையில் புலம்புவதைத் தாம் கண்டருளினார்.

குறிப்புரை: மூளும் ஆதரவு – மேன்மேல் பெருகி எழும் அன்பு. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

11.பொழிப்புரை:அந்தணர்கள் வாழுகின்ற சாத்தனூர் என்னும் இடத்தில், பசு மேய்ப்பவரின் குடியில் வந்து பிறந்து, முன்புள்ள முறையில் பசு இனங்களை மேய்க்கின்ற மூலன் என்னும் பெயருடையவன் ஒருவன், காவிரிக் கரையில் வந்து தன் பசுக்களை மேய்ப்பவன், தனது வினைப்பகுதி மாண்டிட, அவன் வாழ்நாளைக் கொடுந்தொழில் உடைய கூற்றுவன் உண்டிட, அத்தன்மையால் இறந்து நிலத்திடை வீழ்ந்தான்.

குறிப்புரை: சாத்தனூர் – திருவாவடுதுறையின் தென்பால் 7 கிமீ. தொலைவில் உள்ளது. எனினும் இஃது ஊர்ப்பெயர் என்றும், ஆவடு துறை என்பது கோவில் பெயர் என்றும் இவ்வூர்க் கல்வெட்டால் அறிய இயலுகின்றது என டாக்டர். மா. இராசமாணிக்கனார் கூறுவர். இதற்கு ஏற்பச் சேந்தனார் திருவிசைப்பாவிலும் சாத்தனூரொடு ஆவடுதுறையையும் இணைத்துக் கூறப் பெற்றுள்ளமையும் காணமுடிகின்றது. ‘பொய்யாத வேதியர் சாந்தை மெய்ப் புகழாள ராயிரம் பூசுரர் மெய்யே திருப்பணி செய்சீர்’(தி.9 ப.6 பா.1),‘சோதி மதிலணி சாந்தை மெய்ச்சுருதி விதிவழி யோர்தொழும், ஆதியமரர் புராணன்’ (தி.9 ப.6 பா.2), ‘மொழிவொன்றி லாப்பொன்னித் தீர்த்தமும் முனிகோடி கோடியா மூர்த்தியும், அழிவொன்றி லாச்செல்வச் சாந்தையூர் அணிஆ வடுதுறை ஆடினாள்’ (தி.9 ப.6 பா.8) எனவரும் திருவாக்குகளைக் காண்க.

12.பொழிப்புரை: அவ்விடத்து இறந்து வீழ்ந்த மூலனின் உடம்பினை அப்பசுக் கூட்டங்கள் வந்து அணைந்து, சுற்றி, அன்பினால் மிகக் கதறுவனவாயும், உடலைச் சூழ்வனவாயும், மோந்தனவாயும் நிற்ப, அதனை நல்ல தவ முனிவரான யோகியார் கண்டு, ‘பெருமானுடைய அருளாலே இப்பசுக்கள் உற்ற துயர்களாகிய இவை நீங்க நான் ஒழித்திடுவேன்’ என்று எண்ணியவராய்,

3573 மற்றவன்றன் உடம்பினைஅக்
கோக்குலங்கள் வந்தணைந்து
சுற்றிமிகக் கதறுவன
சுழல்வனமோப் பனவாக
நற்றவயோ கிகள்காணா
நம்பரரு ளாலேயா
உற்றதுய ரிவைநீங்க
ஒழிப்பன்என வுணர்கின்றார். 12

3574 இவன்உயிர்பெற் றெழில்அன்றி
ஆக்களிடர் நீங்காவென்று
அவனுடலில் தம்முயிரை
அடைவிக்க அருள்புரியும்
தவமுனிவர் தம்முடம்புக்
கரண்செய்து தாம்முயன்ற
பவனவழி அவனுடலில்
தம்முயிரைப் பாய்த்தினார். 13

13.பொழிப்புரை: 'இந்த இடையன் உயிர்பெற்றெழுந்தால் அன்றி இப்பசுக்கள் தம் துயர் நீங்கி எழா' என்று, மூலனுடைய உடலில் தம் உயிரைச் சேர்ப்பிக்க அருள் கொண்ட சிவயோகியார், தம் உடல் தீங்குறாத வகையில் ஓரிடத்தில் காவல்செய்து வைத்துத், தாம் பழகியிருந்த யோக சாதனையின் வழியால் அம்மூலனுடைய உடலில் தமது உயிரைச் சேர்த்தினார்.

குறிப்புரை: தாம் பயின்ற பவனவழி – தாம் பயிற்சி பெற்ற மூச்சுக் காற்றை அடக்கும்வழியில். 'காற்றைப் பிடிக்கும் கணக்கறி வாளர்க்குக், கூற்றை உதைக்கும் குறியது வாமே' (தி.10 பா.559) என்றும், 'காயாதி பூதம் கலைகாலம் மாயையில், ஆயாதகல அறிவொன்றணாதியே, ஓயாப்பதியதன் உண்மையைக் கூடினால், வீயாப் பரகாயம் மேவலு மாமே' (தி.10 பா.628) என்றும் அவர்தாமே கூறுவாராதலின், இந்நிலை திருமூலருக்கு வாய்த்தது எளிதேயாம். 'நந்தியருளாலே மூலனை நாடினேன்'(தி.10 பாயி. பா.7), 'நந்தியருளாலே மூலனை நாடிப்பின், நந்தியருளாலே சதாசிவன் ஆயினேன்' (தி.10 பாயி. பா.29) என ஆசிரியர் திருமூலர் தாமே அருளும் திருவாக்குகளும் இதற்கு அகச்சான்றுகளாகின்றன.

3575 பாய்த்தியபின் திருமூல
ராய்எழலும் பசுக்களெல்லாம்
நாத்தழும்ப நக்கிமோந்
தணைந்துகனைப் பொடுநயந்து
வாய்த்தெழுந்த களிப்பினால்
வாலெடுத்துத் துள்ளிப்பின்
நீத்ததுய ரினவாகி
நிரந்துபோய் மேய்ந்தனவால். 14

3576 ஆவினிரை மகிழ்வுறக்கண்
டளிகூர்ந்த அருளினராய்
மேவியவை மேய்விடத்துப்
பின்சென்று மேய்ந்தவைதாம்
காவிரிமுன் துறைத்தண்ணீர்
கலந்துண்டு கரையேறப்
பூவிரிதண் புறவின்நிழல்
இனிதாகப் புறங்காத்தார். 15

3577 வெய்யசுடர்க் கதிரவனும்
மேல்பாலை மலையணையச்
சைவநெறி மெய்யுணர்ந்தோர்
ஆன்இனங்கள் தாமேமுன்
பையநடப் பனகன்றை
நினைந்துபடர் வனவாகி
வையநிகழ் சாத்தனூர் 16
வந்தெய்தப் பின்போனார்.

14.பொழிப்புரை: தம் உயிரை மூலன் உடலில் பாய்ச்சிய பின்பு, சிவயோகியார் மூலனது உடலில் திருமூலராய் எழலும், பசுக்கள் எல்லாம் அதுகண்டு நாத்தழும்பேற அவரை நக்கி முகந்து, அணைந்து கனைப்பொடு நயந்து, வாய்க்கப்பெற்றெழுந்த மகிழ்ச்சியால் வால் எடுத்துத் துள்ளிப் பின் நீங்கிய துயருடையனவாகித் திரும்ப நிரையாகச் சென்று மேய்ந்தன.

15.பொழிப்புரை: பசுக்களின் கூட்டம் மகிழ்வுற்றது கண்டு அன்பு கூர்ந்த கருணை உடையவராய், அப்பசுக்கள் சென்று மேயும் இடத்துப் பின்னாகச் சென்று, மேய்ந்த அப்பசுக்கள் எல்லாம், காவிரியாற்றின் துறையில் சென்று தண்ணீர் விரும்பி உண்டு, களைப்புத் தீர்ந்து கரை ஏறிப் பின், மலர்கள் விரிந்த சோலையின் நிழலில் இனிதாகத் தங்கிடத், தாம் காவல் செய்தார்.

3578 போனவர்தாம் பசுக்களெலாம்
மனைதோறும் புகநின்றார்
மானமுடை மனையாளும்
வைகியபின் தாழ்த்தார்என்று
ஆனபயத் துடன்சென்றே
அவர்நின்ற வழிகண்டாள்
ஈனம்இவர்க் கடுத்ததென
மெய்தீண்ட அதற்கிசையார். 17

3579 அங்கவளும் மக்களுடன்
அருஞ்சுற்றம் இல்லாதாள்
தங்கிவெரு வுறமயங்கி
என்செய்தீர் எனத்தளர
இங்குனக்கென் னுடன்அணைவொன்
றில்லையென எதிர்மறுத்துப்
பொங்குதவத் தோர்ஆங்கோர்
பொதுமடத்தின் உட்புக்கார். 18

16.பொழிப்புரை: வெப்பமாய சுடருடைய கதிரவனும் மேற்குப் புறத்துள்ள மலையிடத்துச் சேர்தலும், அதுபொழுது சைவப்பெரு நெறியின் மெய்ம்மையை உணர்ந்த திருமூலநாயனாரும், அப்பசுக்கள் தாமாகவே முன் எழுந்து பையப் பைய நடப்பனவாகியும் கன்றை நினைந்து போவனவாகியும் இந்நிலவுலகில் விளங்கும் சாத்தனூரைப் போய்ச் சேர்ந்திடத் தாமும் அவற்றின் பின்னாகச் சென்றார்.

17.பொழிப்புரை: பின் சென்ற திருமூல நாயனார், பசுக்கள் எல்லாம் தத்தமது மனைகளிற் சேரும்வரை நிற்பப், பெருமையுடைய மூலன் மனைவியும், மூலன் வரக் காணாமையால், 'பொழுது போன பின்பும் தன் கணவர் வரத் தாழ்த்தாரே' என்று மனத்திலான அச்சத்துடன் தேடிச் சென்று, திருவருட் சிந்தனையுடன் நிற்கும் அவரைக் கண்டாள்; கண்டதும், அவர் தன்மை உணராத அவள், 'இவருக்கு நேர்ந்த தென்ன ?' என்று அவர் திருமேனியைத் தீண்ட முற்படுதலும், அவர் அதற்கு இசையாரானார்.

18.பொழிப்புரை: பிள்ளைகளுடன் நெருங்கிய சுற்றத்தவருமில்லாத வளாய அவ்விடத்து நின்ற மூலன் மனைவியும், அவர் நிலை கண்டு அஞ்சியவளாக மிக மயங்கி, 'என்ன செய்தீர் ?' என்று உண்மை யறியாது தளர்ந்திடலும், அதுபொழுது திருமூலரும் அவளை நோக்கி, 'ஈங்கு உனக்கு என்னுடன் சேர்தற்குரிய தொடர்பு ஒன்றுமில்லை' என்று மறுத்துப், பெருகும் தவமுடைய அவர், அங்குள்ள அவ்வூர்ப் பொதுமடத்தின் உள்ளே சென்று சேர்ந்தார்.

3580 இல்லாளன் இயல்புவே
றானமைகண் டிரவெல்லாம்
சொல்லாடா திருந்தவர்பால்
அணையாது துயிலாதாள்
பல்லார்முன் பிற்றைநாள்
இவர்க்கடுத்த பரிசுரைப்ப
நல்லார்கள் அவர்திறத்து
நாடியே நயந்துரைப்பார். 19

3581 பித்துற்ற மயல்அன்று
பிறிதொருசார் புளதன்று
சித்தவிகற் பங்களைந்து
தெளிந்தசிவ யோகத்தில்
வைத்தகருத் தினராகி
வரம்பில்பெரு மையிலிருந்தார்
இத்தகைமை யளப்பரிதால்
யாராலும் எனவுரைப்பார். 20

3582 பற்றறுத்த வுபதேசப்
பரமர்பதம் பெற்றார்போல்
முற்றுமுணர்ந் தனராகும்
முன்னைநிலை மையில்உங்கள்
சுற்றவியல் பினுக்கெய்தார்
என்றுரைப்பத் துயரெய்தி
மற்றவளும் மையலுற 21
மருங்குள்ளார் கொண்டகன்றார்.

19.பொழிப்புரை: தனது கணவனின் மனநிலை இவ்வாறு வேறானமை கண்டு எவ்வளவோ அவருடன் உரையாட முயன்றும், ஒரு வார்த்தை யும் பேசாதிருக்கும் நிலை கண்டு, அவருடன் அணையாது, துயிலும் கொள்ளாதிருந்த அவள், மறுநாள் காலை அவ்வூரிலுள்ள நன்மக்கள் பலர் முன்னிலையில், அவருக்கு நேர்ந்த மனமாற்றத்தை எடுத்துச் சொல்ல, அது கேட்ட பெரியோர் வந்து, அவர் தன்மையை ஆய்ந்து, அவளுக்குச் சொல்வாராய்,

20.பொழிப்புரை: 'பெண்ணே! நீ நினைந்தவாறு இவர் பித்துடைய ரல்லர்; பேய் முதலியவற்றால் மனமாற்றம் அடைந்தாரும் அல்லர்' பொருள் அல்லவற்றைப் பொருளாகக் கருதும் மன வேறுபாடுகளி னின்றும் நீங்கித் தெளிந்த மனநிலை யுடையவராய், இறைவன் மீது கொண்ட பேரன்பினால் அப்பெருமானிடம் ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தால் மீதூர்ந்த பெருமை யுடையவராயுள்ளார். இச்சிவயோக நிலையின் தன்மை, யாராலும் அளத்தற்கரிதாகும் என்று அவளிடம் கூறுவாராகி,

3583 இந்தநிலை மையிலிருந்தார்
எழுந்திருந்தங் கானிரைகள்
வந்தநெறி யேசென்று
வைத்தகாப் பினிலுய்த்த
முந்தையுடல் பொறைகாணார்
முழுதுணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானச்
சிந்தையினில் வந்தசெயல்
ஆராய்ந்து தெளிகின்றார். 22

3584 தண்ணிலவார் சடையார்தாம்
தந்தஆ கமப்பொருளை
மண்ணின்மிசைத் திருமூலர்
வாக்கினால் தமிழ்வகுப்பக்
கண்ணியஅத் திருவருளால்
அவ்வுடலைக் கரப்பிக்க
எண்ணிறைந்த வுணர்வுடையார்
ஈசர்அரு ளெனவுணர்ந்தார். 23

21.பொழிப்புரை: 'இருவகைப் பற்றுக்களையும் நீக்கிய மேலான உபதேசத்தினால் ஈசன் திருவடிகளைப் பெற்றிருப்பவராகிய ஞானிகளைப் போன்று, அவர் முழுவதும் உணர்ந்த முனிவரா யுள்ளார், முன்னை நிலைமையில் உங்களது சுற்றத்தொடர்பிற்கு உரியவர் ஆகார்' என்று அவர்கள் எடுத்துக் கூறிட, அதுகேட்டுப் பெருந் துயரடைந்த மூலன் மனைவியும் மயங்கிச்சோர, அருகில் உள்ளார் அவளைக் கொண்டு அவ்விடம் நீங்கிப் போயினார்கள்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

22.பொழிப்புரை: இந்த நிலைமையில் சாத்தனூர்ப் பொதுமடத்தில் இருந்த திருமூலர், எழுந்திருந்து, அங்குப் பசு நிரைகள் வந்தவழியே திரும்பிச் சென்று, தாம் காவலாக வைத்த முன்னைய உடலைத் தேடிப் பார்த்தபோது, அவ்வுடற் பொறையைக் காணாராகி, எல்லாம் உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானமாய் நிற்கும் தம் சிந்தையில், அச்செயலை ஆராய்ந்து தெளிவாராய்,

23.பொழிப்புரை: குளிர்ந்த நிலவணிந்த திருச்சடையையுடைய சிவபெருமான், தாம் தந்தருளிய ஆகமப் பொருளை இந்நிலவுலகில் திருமூலர் வாக்கால் தமிழால் சொல்லுதற்கு ஏற்ப, ஒப்பற்ற கருணையால், சிவயோகியாராக இருந்தார் தம்உடலை மறைப்பிக்க, பேரறிவு உடையராய திருமூலர், அது 'ஈசர் அருளாகும்' என உணர்ந்தார்.

குறிப்புரை: 'சிந்தை செய்து ஆகமம் செப்பலுற்றேனே' (தி.10 பா.12)
'சீலாங்க வேதத்தைச் செப்ப வந்தேனே' (தி.10 பா.16)

3585 சுற்றியஅக் குலத்துள்ளார்
தொடர்ந்தார்க்குத் தொடர்வின்மை
முற்றவே மொழிந்தருள
அவர்மீண்டு போனதற்பின்
பெற்றம்மீ துயர்த்தவர்தாள்
சிந்தித்துப் பெருகார்வச்
செற்றமுதல் கடிந்தவர்தாம்
ஆவடுதெண் டுறைசேர்ந்தார். 24

3586 ஆவடுதெண் டுறையணைந்தங்
கரும்பொருளை யுறவணங்கி
மேவுவார் புறக்குடபால்
மிக்குயர்ந்த அரசின்கீழ்த்
தேவிருக்கை அமர்ந்தருளிச்
சிவயோகந் தலைநின்று
பூவலரும் இதயத்துப்
பொருளோடும் புணர்ந்திருந்தார். 25

'என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே' (தி.10 பா.20) என அவரே திருமந்திரத்தில் அருளிய திருவாக்குகளையும் காண்க.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

24.பொழிப்புரை: ஈசர் அருளென உணர்ந்த திருமூலர், தமக்கு அருகே, உடல் அளவில் முன் தொடர்புடைய இடையர் குலத்துள்ளார் சூழ்ந்து நிற்ப, தம்முடன் அவர்களுக்கு எத்தொடர்பும் இல்லை யென்ற தன்மையை முழுமையாகக் கூறினாராக, கேட்ட அவர்களும் அங்கிருந்து போனபின்பு, ஆனேற்றைக் கொடியாகக் கொண்ட பெருமானின் திருவடிகளைச் சிந்தித்து, அதனால், பெருகிய காமம் வெகுளி மயக்கம் முதலாய குற்றங்களை அறவே நீக்கி, திருஆவடு தண்டுறை என்னும் திருக்கோயிலை அடைந்தார்.

25.பொழிப்புரை: திருஆவடுதண்டுறை என்னும் கோயிலை அடைந்து, அங்கு அரும்பொருளாய் உள்ள சிவபெருமானைச் சிந்தையுற வணங்கி, அப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் அக்கோயி லின் புறத்தே மேற்குத் திசையில் நின்ற மிக உயர்ந்த அரசமரத்தின்கீழ்த் தெய்வத்தன்மை மேவுதற்கு ஏதுவாய யோகாசனத்தில் வீற்றிருந் தருளிச் சிவயோகந் தலைநின்று, பூப்போல மலரும் 'தம்து இதயத் துள்ள அரும்பொருளாய சிவத்துடன் ஒன்றி இருந்தார்.

குறிப்புரை: 'சிவன் ஆவடுதண்டுறை சீருடையான் பதம் சேர்ந் திருந்தேனே' (தி.10 பா.17) சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனைச் சேர்ந்திருந் தேன்சிவன்

3587 ஊனுடம்பில் பிறவிவிடம்
தீர்ந்துலகத் தோருய்ய
ஞானமுதல் நான்குமலர்
நல்திருமந் திரமாலை
பான்மைமுறை ஓராண்டுக்
கொன்றாகப் பரம்பொருளாம்
ஏனஎயி றணிந்தாரை
ஒன்றவன்தா னெனஎடுத்து. 26

3588 முன்னியஅப் பொருள்மாலைத்
தமிழ்மூவா யிரஞ்சாத்தி
மன்னியமூ வாயிரத்தாண்
டிப்புவிமேல் மகிழ்ந்திருந்து
சென்னிமதி யணிந்தார்தந்
திருவருளால் திருக்கயிலை
தன்னிலணைந் தொருகாலும்
பிரியாமைத் தாளடைந்தார். 27

ஆவடு தண்டுறை சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியின் நீழலில் சேர்ந்திருந் தேன் சிவன் நாமங்கள் ஓதியே. (தி.10 பா.18) என அவர் தாமே அருளுவதும் காண்க.

26.பொழிப்புரை: அங்கிருந்து ஊன் பொருந்திய உடம்பினை எடுத்துவரும் பிறவி என்னும் தீயவிடத்தினின்றும் நீங்கி, உலகவர் உய்ந்திட, ஞானம் யோகம் கிரியை சரியை என்னும் நான்கும் மலர்கின்ற நல்ல திருமந்திர மாலையைப் பெருமானுக்குப் பாடி அணிகின்ற அத்தொண்டில், ஆண்டிற்கு ஒரு பாடலாகப் பன்றியின் கொம்பணிந்த பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானை, ‘ஒன்றவன் தானே’ எனப் பாட எடுத்து,

குறிப்புரை: ‘ஒன்றவன் தானே எடுத்து’ என்பதால் இதுவே திருமந் திரத்தின் முதற் பாடலாகும். ‘ஐந்துகரத்தனை’ எனத் தொடங்கும் மூத்த பிள்ளையாரின் வணக்கப் பாடல் ஆசிரியரின் திருவாக்கன்று என்பது விளங்கும்.

27.பொழிப்புரை: பாடிய அப்பாமாலையில், தாம் நினைந்தருளிய ஞானம் முதலாகவுள்ள நான்கு பொருளும் சிறக்குமாறு, தமிழால் மூவாயிரம் பாடல் கொண்ட அம்மாலையைச் சாத்தி, விளங்கிய மூவாயிரம் ஆண்டுகள் இந்நிலவுலகில் வாழ்ந்து மகிழ்ந்திருந்து, அதன்பின் திருச்சடையின்மீது பிறையையணிந்த பெருமானின் திருவருளால், திருக்கயிலாய மலையினிடத்துச் சென்று, ஒருகாலும் பெருமானைப் பிரியாதிருக்கும் பேரின்பமாம் திருவடி நீழலைச் சார்ந்தார்.

குறிப்புரை: பாடிய அப்பாமாலையில், தாம் நினைந்தருளிய ஞானம் முதலாகவுள்ள நான்கு பொருளும் சிறக்குமாறு, தமிழால் மூவாயிரம் பாடல்கொண்ட

3589 நலஞ்சிறந்த ஞானயோகக்
கிரியை சரியையெலாம்
மலர்ந்தமொழித் திருமூல
தேவர்மலர்க் கழல்வணங்கி
அலர்ந்தபுகழ்த் திருவாரூர்
அமணர்கலக் கங்கண்ட
தலங்குலவு விறல்தண்டி
யடிகள்திறஞ் சாற்றுவாம். 28

அம்மாலையைச் சாத்தி, விளங்கிய மூவாயிரம் ஆண்டுகள் இந்நிலவுலகில் வாழ்ந்து மகிழ்ந்திருந்து, அதன்பின் திருச்சடையின்மீது பிறையையணிந்த பெருமானின் திருவருளால், திருக்கயிலாய மலையினிடத்துச் சென்று, ஒருகாலும் பெருமானைப் பிரியாதிருக்கும் பேரின்பமாம் திருவடி நீழலைச் சார்ந்தார்.

28.பொழிப்புரை: நலம் சிறந்த ஞான, யோக, கிரியை, சரியை ஆகிய நெறிகள் எல்லாம் மலர்ந்த திருவாய் மொழியை அருளிய திருமூலதேவ நாயனாரின் மலரனைய திருவடிகளை வணங்கி, உலகெங்கும் பரவ விளங்கிய புகழுடைய திருவாரூரில் சமணர்கள் கலங்குமாறு செய்த இந்நிலவுலகில் என்றும் சிறந்த வலிமையுடைய தண்டி யடிகளின் அடிமைத் திறத்தைச் சொல்லுவாம். திருமூலதேவ நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3590 தண்டி யடிகள் திருவாரூர்ப்
பிறக்கும் பெருமைத் தவமுடையார்
அண்ட வாணர் மறைபாட
ஆடுஞ் செம்பொற் கழன்மனத்துக்
கொண்ட கருத்தின் அகநோக்கும்
குறிப்பே யன்றிப் புறநோக்கும்
கண்ட வுணர்வு துறந்தார்போற்
பிறந்த பொழுதே கண்காணார். 1

1.பொழிப்புரை: தண்டியடிகள் என்பார் திருவாரூரில் பிறந்திடும் பெருமையாம் தவமுடையார். தேவர்கள் நான்மறைகளைப் பாட ஆடிடும் சிவந்த பொன்மயமான இறைவரின் திருவடிகளை மனத்தில் கொண்ட கருத்தில், உள்ளத்தே நோக்கி மகிழும் குறிப்பேயல்லாது வெளியே நோக்கிக் காணும் உணர்ச்சிகளை நீக்கினார் போன்று, தாம் தோன்றிய பொழுதே கண்பார்வை யிலரானார்.

குறிப்புரை: திருவாரூரில் பிறக்க முத்தி என்பர். திருவாரூர்ப் பிறந்தார் கள் எல்லாருக்கும் அடியேன் என்பர் சுந்தரரும் (தி.7 ப.39 பா.10), 'திருவாரூர்த் தோற்றமுடை உயிர் கொன்றான் ஆதலினால், ஆற்றவும் மற்றவற் கொல்லும் அதுவேயாம் என நினைமின்' என்பது மனு வேந்தர் கூற்றாகும் (தி.12 திருமலைச் சரு. பா.126). 'ஆரூர்ப் பிறத்தல் நேர்படின் அல்லது, செயற்கையின் எய்தும் இயற்கைத் தன்றே' என்பர் குமரகுருபர அடிகள் (குமர. சிதம்பர மும். பா.1). இத்தகைய அருமையும் பெருமையும் நோக்கியே திருவாரூர்ப் பிறக்கும் பெருமைத் தவமுடையார் என்றார். புற நோக்கினும் இவர் பெருமானைக் கண்டு மகிழும் அகநோக்குச் சிறப்புடைத்தாதல் பற்றியே சுந்தரர் பெருமானும் 'நாட்டம்மிகு தண்டி' (தி.7 ப.39 பா.5) என்றார். 'அகத்திற்கண் கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம்' (தி.10 த.9 ப.25 பா.10) என்பர் திருமூலரும்.

3591 காணுங் கண்ணால் காண்பதுமெய்த்
தொண்டே யான கருத்துடையார்
பேணும் செல்வத் திருவாரூர்ப்
பெருமான் அடிகள் திருவடிக்கே
பூணும் அன்பி னால்பரவிப்
போற்றும் நிலைமை புரிந்தமரர்
சேணு மறிய வரியதிருத்
தொண்டிற் செறியச் சிறந்துள்ளார். 2

3592 பூவார் சடிலத் திருமுடியார்
மகிழ்ந்த தெய்வப் பூங்கோயில்
தேவா சிரியன் முன்னிறைஞ்சி
வலஞ்செய் வாராய்ச் செம்மைபுரி
நாவால் இன்ப முறுங்காதல்
நமச்சி வாய நற்பதமே
ஓவா அன்பில் எடுத்தோதி
ஒருநாள் போல வருநாளில். 3

2.பொழிப்புரை: காணுகின்ற கண்ணால் காண்டற்குரியது இறைவனது உண்மையான தொண்டே எனும் கருத்து உடையவர்; அவர் பேணு கின்ற பெருஞ் செல்வமாம் தியாகராசப் பெருமானின் திருவடிக்காகப் பூணுகின்ற அன்பினால் போற்றி வணங்கும் நிலைமையில் நின்றவர்; வானவர்கள் தொலை தூரத்திலேனும் இத்தொண்டின் பெருமை இத்தன்மைத்து என அறிதற்கரிய திருத்தொண்டில் மிகவும் பற்றுடையவராய், அப்பற்றில் சிறப்பு மிக்கவராய் வாழ்வாராயினர்.

குறிப்புரை: ‘தொண்டலால் துணையுமில்லை’ (தி.4 ப.40 பா.4) என்பர் நாவரசர். அத்திருத்தொண்டே இவர் மேற்கொண்ட அரிய திருத்தொண்டாம்.

3.பொழிப்புரை: பூவார்ந்த கொன்றை மலரையுடைய சடைமுடியை உடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து உறைகின்ற பூங்கோயிலின் திருமுன்புள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்தின் முன்பு வணங்கி, கோயிலை வலம் செய்வாராய்த் தமது நாவால் இன்பமுறுகின்ற காதலால் ‘நமச்சிவாய’ என்ற நல்ல அரிய மந்திரத்தையே அயர்த்தல் இல்லாத அன்பினால் எடுத்து ஓதி, ஒருநாள் போலப் பலநாளும் அவ் வண்ணமே அவர் செய்து வரும் நாள்களில்.

4.பொழிப்புரை: சிவந்த கண்களையுடைய, ஆனேற்றில் எழுந்தருளும்

3593 செங்கண் விடையார் திருக்கோயில்
குடபால் தீர்த்தக் குளத்தின்பாங்
கெங்கும் அமணர் பாழிகளாய்
இடத்தாற் குறைபா டெய்துதலால்
அங்கந் நிலைமை தனைத்தண்டி
யடிகள் அறிந்தே ஆதரவால்
இங்கு நான்இக் குளம்பெருகக்
கல்ல வேண்டும் என்றெழுந்தார். 4

3594 குழிவா யதனில் குறிநட்டுக்
கட்டுங் கயிறு குளக்கரையில்
இழிவாய்ப் புறத்து நடுதறியோடு
இசையக் கட்டி இடைதடவி
வழியால் வந்து மண்கல்லி
எடுத்து மறித்துந் தடவிப்போய்
ஒழியா முயற்சி யால்உய்த்தார்
ஓதும் எழுத்தஞ் சுடன்உய்ப்பார். 5

பெருமானாரின் திருக்கோயிலின் மேற்குப்புறத்து உள்ள தீர்த்தக் குளத்தின் அருகில், சமணர்களின் மடங்களும் இருப்பிடங்களுமாகி, இதனால் அக்குளத்தின் இடப் பரப்பிற்குக் குறைபாடு வந்தடைதலால், அந்நிலையை அறிந்த தண்டியடிகள் உள்ளத்துக் கொண்ட அன்பி னால், 'இங்கு நான் இக்குளத்தின் பரப்பு மிக, இதனைத் தோண்டியிடல் வேண்டும்' என்ற துணிவு கொண்டு, அப்பணிக்கு முற்பட்டார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

5.பொழிப்புரை: தாம் நினைந்தவாறு குளத்தை அகழ்வதற்குக் கண் பார்வை இல்லாமையால், அதனைத் தேர்ந்து கொள்வதற்கு, அகழு மிடத்து ஒரு கோலை நட்டு, குளக்கரையில் மண்கொண்டு சென்று கொட்டுகின்ற இடமாய அவ்விடத்து மற்றொரு கோலை நட்டு, இரு கோல்களையும் ஒரு கயிற்றால் தொடுத்துக்கட்டி, அக்கயிற்றைப் பிடித்துத் தடவியவாறு, அதன் குறிவழியால் வந்து, மண்ணைத் தோண்டி எடுத்து, திரும்பவும் அக்கயிற்றைத் தடவிப்போய் வெளியில் கொட்டி, இவ்வாறு ஒய்வில்லாத முயற்சியால் குளத்தை அகழ்ந்து மண் எடுப்பவர், அதைச் செய்திடும் போது ஐந்தெழுத்தோதுதலையும் அப்பணியுடன் செய்து வருவாராய்,

குறிப்புரை: இழிவாய்ப் புறத்து நடுதறி – தணிவான இறக்கத்தில் ஒரு கோல் நட்டு.

3595 நண்ணி நாளும் நற்றொண்டர்
நயந்த விருப்பால் மிகப்பெருகி
அண்ணல் தீர்த்தக் குளங்கல்லக்
கண்ட அமணர் பொறாராகி
எண்ணித் தண்டி யடிகள்பால்
எய்தி முன்னின் றியம்புவார்
மண்ணைக் கல்லிற் பிராணிபடும்
வருத்த வேண்டா வென்றுரைத்தார். 6

3596 மாசு சேர்ந்த முடையுடலார்
மாற்றங் கேட்டு மறுமாற்றம்
தேசு பெருகுந் திருத்தொண்டர்
செப்பு கின்றார் திருவிலிகாள்
பூசு நீறு சாந்தமெனப்
புனைந்த பிரானுக் கானபணி
ஆசி லாநல் லறமாவது
அறிய வருமோ உமக்கென்றார். 7

3597 அந்தம் இல்லா அறிவுடையார்
உரைப்பக் கேட்ட அறிவில்லார்
சிந்தித் திந்த அறங்கேளாய்
செவியும் இழந்தா யோஎன்ன
மந்த வுணர்வும் விழிக்குருடும்
கேளாச் செவியும் மற்றுமக்கே
இந்த வுலகத் துள்ளனஎன் 8
றன்பர் பின்னும் இயம்புவார்.

6.பொழிப்புரை: இவ்வாறாக நாள்தோறும் சென்று, தண்டியடிகள் நயந்த விருப்பினாலே, அவ்வாசை மிகப் பெருகி, பெருமானுடைய தீர்த்தக் குளத்தை அகழக் கண்ட சமணர்கள் பொறுக்க மாட்டாராய், மனத்தில் வஞ்சனை கொண்டு தண்டியடிகள்பால் சென்று, இதனைச் சொல்வாராய், 'நீர் மண்ணை அகழ்ந்தெடுத்தால் அதனுள் வாழும் உயிரினங்கள் இறந்தும் காயமுற்றும் வருந்தும், எனவே அகழ வேண்டா' என்று சொன்னார்கள்.

குறிப்புரை: இவ்வாறாக நாள்தோறும் சென்று, தண்டியடிகள் நயந்த விருப்பினாலே, அவ்வாசை மிகப் பெருகி, பெருமானுடைய தீர்த்தக் குளத்தை அகழக் கண்ட சமணர்கள் பொறுக்க மாட்டாராய், மனத்தில் வஞ்சனை கொண்டு

3598 வில்லால் எயில்மூன் றெரித்தபிரான்
விரையார் கமலச் சேவடிகள்
அல்லால் வேறு காணேன்யான்
அதுநீர் அறிதற் காரென்பார்
நில்லா நிலையீர் உணர்வின்றி
நுங்கண் குருடாய் என்கண்உல
கெல்லாங் காண யான்கண்டால்
என்செய் வீர்என் றெடுத்துரைத்தார். 9

தண்டியடிகள்பால் சென்று, இதனைச் சொல்வாராய், 'நீர் மண்ணை அகழ்ந்தெடுத்தால் அதனுள் வாழும் உயிரினங்கள் இறந்தும் காயமுற்றும் வருந்தும், எனவே அகழ வேண்டா' என்று சொன்னார்கள்.

7.பொழிப்புரை: அழுக்குப் பொருந்திய மேனியை உடைய சமணர்கள் கூறிய கூற்றைக் கேட்ட அடிகள், அதற்கு மறுமாற்றம் கூறுவாராய், 'திருவில்லாதவர்களே! பூசும் நீற்றினை நறுமணமுடைய சந்தனம் என அணியும் சிவபெருமானுக்கு ஆன அத்தொண்டு எதுவாயினும் அது நல்ல அறமேயாம் என்பது அறிய வருமோ உமக்கு' என்றார்.

குறிப்புரை: திரு–சிவத்திரு; அதனை உளங்கொளாமையின் திரு விலிகாள் என்றார். 'உருவிலான் பெருமையை உளங்கொளாத அத் திருவிலார்' (தி.3 ப.14 பா.2) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

8.பொழிப்புரை: முடிவிலாத பேரறிவின் திறமுடைய தண்டியடிகள் இவ்வாறு அருளக் கேட்ட அறிவிலாத சமணர்கள், 'நாங்கள் சிந்தித்து ஓதிய இவ்வறத்தைக் கேளாயாயினை, உன் கண் இழந்ததோடு காதும் இழந்தனையோ ?' என்று கூறிட, அதுகேட்ட தண்டியடிகள், சமணரை நோக்கி, 'மந்தமான மூடவுணர்வும் குருட்டுக் கண்ணும், கேளாத காதும் மற்று உமக்கே இவ்வுலகத்தில் உள்ளன' என்று கூறிப் பின்னரும் சொல்வார்,

9.பொழிப்புரை: 'மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு புரங்கள் மூன்றினையும் எரித்த பெருமானது நறுமணம் பொருந்திய தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளை அல்லாது வேறொன்றும் என் கண்ணால் நான் காணேன்! அப்பேரின்பத்தைப் பெறுதற்கு நீங்கள் ஆர் ?' என்று கூறுவாராய், மேலும் அவரிடம், நில்லாதவற்றை நிலையின என்றுண ரும் புல்லறிவாளர்களே! புறத்தே பார்க்கும் பார்வை உணர்வின்றி உங்கள் கண்கள் குருடாகவும், எம் கண்கள் உலகெல்லாம் காணுமாறு ஒளிபெறவும் நேரின், நீர் என் செய்வீர் ? என்று கேட்டார்.

3599 அருகர் அதுகேட் டுன்தெய்வத்
தருளால் கண்நீ பெற்றாயேல்
பெருகும் இவ்வூ ரினில்நாங்கள்
பின்னை யிருக்கி லோமென்று
கருகு முருட்டுக் கைகளால்
கொட்டை வாங்கிக் கருத்தின்வழித்
தருகைக் கயிறுந் தறியுமுடன்
பறித்தார் தங்கள் தலைபறித்தார். 10

3600 வெய்ய தொழிலார் செய்கையின்மேல்
வெகுண்ட தண்டி யடிகள்தாம்
மைகொள் கண்டர் பூங்கோயில்
மணிவா யிலின்முன் வந்திறைஞ்சி
ஐய னேஇன்று அமணர்கள்தாம்
என்னை யவமா னஞ்செய்ய
நைவ தானேன் இதுதீர
நல்கு மடியேற் கெனவீழ்ந்தார். 11

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

10.பொழிப்புரை: அதுகேட்ட, சமணர்கள், 'உன் இறையருளால் கண்ணினைநீ பெற்றாயாயின் பெருகிய இத்திருவாரூரில் நாங்கள் பின்னர் இருக்கில்லோம்' என்று கூறி, கறுத்த தங்கள் முரட்டுக் கையால் தண்டியடிகளது மண்வெட்டியையும் பறித்துக்கொண்டு, அவர் தாம் தடவிப் போதற்கெனக் கட்டிவைத்த கயிற்றையும் நட்ட கோல்களையும் பிடுங்கி உடன் எறிந்தார்கள்.

குறிப்புரை: கொட்டு – மண்வெட்டி

11.பொழிப்புரை: பிறர்க்கு ஊறு செய்தும் வரும் கொடிய தொழிலின ரான சமணர்கள் செய்த இச்செயலை அறிந்த தண்டியடிகள் வெகுண்டு, வேதனையடைந்து, நஞ்சுண்டு கருமையாய கழுத்தினையுடைய சிவபெருமானின் பூங்கோயிலின் முன்பு வந்து வணங்கி, 'என் ஐயனே! இன்று சமணர்கள் என்னை இழிவு செய்திட நான் மனவேதனையுறுவ தானேன், அடியேற்கு இதனைத் தீர்த்திட அருள் புரிதல் வேண்டும்' என விண்ணப்பித்துக் கொண்ட நிலையில், நிலம் உற வணங்கினார்.

12.பொழிப்புரை: திருத்தொண்டு செய்யும் தண்டியடிகள், இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்ளும் நிலையில், வணங்கித் தாம் தங்கும் மடத்திற்கு ஐந்து தழுது வருந்தியிருக்க, துங்கிய அவர்கனவில் உலகம் முழுவதும் காக்கும் இறைவன் தோன்றி அருள்புரிந்தார்.

3601 பழுது தீர்ப்பார் திருத்தொண்டர்
பரவி விண்ணப் பஞ்செய்து
தொழுது போந்து மடம்புகுந்து
தூய பணிசெய் யப்பெறா
தழுது கங்கு லவர்துயிலக்
கனவி லகில லோகங்கள்
முழுது மளித்த முதல்வனார்
முன்னின் றருளிச் செய்கின்றார். 12

3602 நெஞ்சின் மருவும் கவலையினை
ஒழிநீ நின்கண் விழித்துஅந்த
வஞ்ச அமணர் தங்கள்கண்
மறையு மாறு காண்கின்றாய்
அஞ்ச வேண்டா வென்றருளி
அவர்பால் நீங்கி அவ்விரவே
துஞ்சும் இருளின் அரசன்பாற்
தோன்றிக் கனவி லருள் புரிவார். 13

3603 தண்டி நமக்குக் குளங்கல்லக்
கண்ட அமணர் தரியாராய்
மிண்டு செய்து பணிவிலக்க
வெகுண்டான் அவன்பால் நீமேவிக்
கொண்ட குறிப்பால் அவன்கருத்தை
முடிப்பா யென்று கொளவருளித்
தொண்டர் இடுக்கண் நீங்கஎழுந்
தருளி னார்அத் தொழிலுவப்பார். 14

13.பொழிப்புரை: தண்டியே! 'நின் நெஞ்சில் கொண்ட கவலையை ஒழிவாய்! உன் கண்ணை நீ விழித்துப் பார்வை பெறவும், அவ்வஞ்சகராய சமணர்களின் கண்கள் மறையவும் நீ காணப்போகின்றாய்! அஞ்ச வேண்டா' என அருளி, அவரிடம் நீங்கி, அவ்விரவிலேயே அனைவரும் துயிலும் இருளில், அரசனிடத்துத் தோன்றி, அவன் கனவில் அருள் செய்வாராகிய பெருமான்,

14.பொழிப்புரை: 'தண்டி நமக்குக் குளம் தோண்டக் கண்ட சமணர்கள் தாங்காது, பொறாமையால் வன்மை செய்து, அவன் பணியினை விலக்கிட, அவன்

3604 வேந்தன் அதுகண் டப்பொழுதே
விழித்து மெய்யில் மயிர் முகிழ்ப்பப்
பூந்தண் கொன்றை வேய்ந்தவரைப்
போற்றிப் புலரத் தொண்டர்பால்
சார்ந்து புகுந்த படிவிளம்பத்
தம்பி ரானர் அருள் நினைந்தே
ஏய்ந்த மன்னன் கேட்பஇது
புகுந்த வண்ணம் இயம்புவார். 15

3605 மன்ன கேள்யான் மழவிடையார்
மகிழுந் தீர்த்தக் குளங்கல்லத்
துன்னும் அமணர் அங்கணைந்தீ
தறமன் றென்று பலசொல்லிப்
பின்னுங் கயிறு தடவுதற்கியான்
பிணித்த தறிக ளவைவாங்கி
என்னை வலிசெய் தியான்கல்லுங்
கொட்டைப் பறித்தா என்றியம்பி. 16

வெகுட்சியால் வேதனைப்பட்டான். அவனிடம் நீ சென்று அவன் மனத்தில் கொண்ட குறிப்பின்வழி அவன் எண்ணத்தை முடிப்பாய்' என அருள் புரிந்து, தண்டியடிகளது இடுக்கண் நீங்க அருள்செய்து மறைந்தருளினார் அவர்தம் தொழிலை மகிழ்வாராகிய இறைவர்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

15.பொழிப்புரை: அரசன் அக்கனாக் கண்ட அப்பொழுதே விழித்து, உடலில் மயிர் சிலிர்த்திடக் குளிர்ந்த மலராய கொன்றை மாலையைச் சூடினாரைப் போற்றி, இருள் நீங்கியவுடன், தொண்டராய தண்டியடிகளிடம் சென்று, தனக்குப் பெருமான் அருளிய பாங்கைச் சொல்லிட, அதுகேட்டுத் தம்பெருமான் அருள் நினைந்து, திருவருளின் வாய்ப்புடைய அரசன் கேட்ப, இவ்வண்ணமாகச் சொல்வாராய்,

16.பொழிப்புரை: 'அரசே! கேள்; இளைய ஆனேற்றினையுடைய பெருமான் மகிழ்கின்ற தீர்த்தக் குளத்தை யான் தோண்டிட, அதனைக் கண்டு அங்கு இருந்த சமணர்கள், வந்து என்னை நோக்கி, ஈது அறமன்று என்று பல சொல்லிப் பின்னர், யான் குருடானமையின், தடவிச் செல்லக் கட்டிய கயிறு, அதனைப்

3606 அந்த னான வுனக்கறிவும்
இல்லை யென்றா ரியானதனுக்
கெந்தை பெருமா னருளால்யான்
விழிக்கி லென்செய் வீரென்ன
இந்த வூரில் இருக்கிலோம்
என்றே ஒட்டி னார்இதுமேல்
வந்த வாறு கண்டிந்த
வழக்கை முடிப்ப தெனமொழிந்தார். 17

3607 அருகர் தம்மை அரசனும்அங்
கழைத்துக் கேட்க அதற்கிசைந்தார்
மருவுந் தொண்டர் முன்போக
மன்னன் பின்போய் மலர்வாவி
அருகு நின்று விறல்தண்டி
யடிகள் தம்மை முகநோக்கிப்
பெருகுந் தவத்தீர் கண்ணருளாற்
பெறுமா காட்டும் எனப்பெரியோர். 18

பிணைத்திருக்கும் கோல்கள் ஆகியவற்றைப் பிடுங்கி, எனக்கு வன்மைசெய்து, யான் வைத்திருந்த மண்வெட்டியையும் பறித்தார்கள்' என்று சொல்லிப் பின்னரும்.

17.பொழிப்புரை: 'குருடனான உனக்கு அறிவும் இல்லை என்றார்கள். யான் அதற்கு எந்தை பெருமான் அருளால் கண்பார்வை பெற்று விழிப்பின் என் செய்வீர்கள் ? என்ன, அவ்வாறு நிகழின் நாங்கள் இவ்வூரில் இருக்கமாட்டோம் என ஒட்டிக் (சபதம்) கூறினார்கள். நிகழ்ந்தது இது, இனி இவ்வழக்கில் காணும் உண்மை கண்டு தேர்வாய்' என்று தண்டியடிகள் மொழிந்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

18.பொழிப்புரை: அதுகேட்ட அரசன், சமணர்களை அங்கு அழைத்து இதனைக் கூற, அவர்களும் அதற்கு இசைந்தவர்களாய், இறைவன் அருளால் சிறந்திடும் தண்டியடிகள் முன்னாக அரசன் பின்னாகச் சென்று மலர்கள் சிறந்திடும் குளத்தினருகே நின்று வலியுடைய தண்டியடிகளின் முகநோக்கிப் பெருகும் தவமுடையீர்! உமது கண்ணினை அருளால் பெறுமாறு இங்குக் காட்டும் என்ன, அதுகேட்ட பெரியோராகிய தண்டியடிகளும்,

3608 ஏய்ந்த வடிமை சிவனுக்கியான்
என்னில் இன்றென் கண்பெற்று
வேந்த னெதிரே திருவாரூர்
விரவுஞ் சமணர் கண்ணிழப்பார்
ஆய்ந்த பொருளுஞ் சிவபதமே
யாவ தென்றே அஞ்செழுத்தை
வாய்ந்த தொண்டர் எடுத்தோதி
மணிநீர் வாவி மூழ்கினார். 19

3609 தொழுது புனல்மேல் எழுந்தொண்டர்
தூய மலர்க்கண் பெற்றெழுந்தார்
பொழுது தெரியா வகையிமையோர்
பொழிந்தார் செழுந்தண் பூமாரி
இழுதை அமணர் விழித்தேகண்
ணிழந்து தடுமா றக்கண்டு
பழுது செய்த அமண்கெட்ட
தென்று மன்னன் பகர்கின்றான். 20

19.பொழிப்புரை: உண்மையில் சிவபெருமானுக்குப் பொருந்திய அடிமையான் என்னில் இன்று யான் கண் பெற்றிட, இவ்வரசன் முன்னாகத் திருவாரூரில் வாழ்ந்துவரும் இச்சமணர்கள் கண்ணிழப்பர், செவ்விய நூல்களால் ஆராய்ந்து தெளிந்த மெய்ப்பொருளும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளே எனக் கூறி திருவருள் வாய்ப்புற்ற தண்டியடிகள் திருவைந்தெழுத்தை ஓதியவாறு அழகிய நீர்க் குளத்தில் மூழ்கினார்.

குறிப்புரை: சிவபதம் – சிவபெருமானின் திருவடி. சிவபெருமானின் திருப் பெயராய சொல்; திருவைந்தெழுத்து என்றலும் ஒன்று. பதம் – சொல்லாதல், 'அஞ்சு பதம் சொல்லி' (தி.7 ப.83 பா.1) என்ற திருவாக்காலும் அறியலாம்.

20.பொழிப்புரை: குளத்தில் மூழ்கித் தொழுது நீர்மேலாக எழுந்த தண்டியடிகள், தமது தூயதான மலர்க் கண்களைப் பெற்று எழுந்தார். அதுபொழுது வானவெளியே இதுவென அறியாவாறு தேவர்கள் செழுமையான பூமழை பொழிந்தார்கள். இந்நிலையில் பேய்களாகும் சமணர்கள் கண் விழித்தவாறே, பார்வை இழந்து தடுமாறக் கண்ட அரசன், பழுதுசெய்த சமணம் இனிக் கெட்டழிந்தது என மொழிவானாய்,

21.பொழிப்புரை: தண்டியடிகள் தம்முடன் ஒட்டிக் கெட்டழிந்த வஞ்சகச் சமணர்கள், தேவர்கள் போற்றும் திருவாரூரினின்றும் அகன்றுபோய் ஒழிந்திட, நீங்கள் அவர்களைக் கண்டவிடத்தே இனி இங்குக் காணாவண்ணம் களைக எனக் கட்டளை செய்தலும், அதன்படி அரசனது படைவீரர்கள் சமணர்களை

3610 தண்டி யடிகள் தம்முடனே
ஒட்டிக் கெட்ட சமண்குண்டர்
அண்டர் போற்றுந் திருவாரூர்
நின்றும் அகன்று போய்க்கழியக்
கண்ட அமணர் தமையெங்கும்
காணா வண்ணந் துரக்கவென
மண்டி வயவர் சாடுதலும்
கண்கள் காணார் மனங்கலங்கி. 21

3611 குழியில் விழுவார் நிலைதளர்வார்
கோலும் இல்லை எனவுரைப்பரார்
வழியீ தென்று தூறடைவார்
மாண்டோம் என்பார் மதிகெட்டீர்
அழியும் பொருளை வழிபட்டுஇங்கு
அழிந்தோம் என்பார் அரசனுக்குப்
பழியீ தாமோ என்றுரைப்பார்
பாய்க ளிழப்பார் பறிதலையர். 22

3612 பீலி தடவிக் காணாது
பெயர்வார் நின்று பேதுறுவார்
காலி னோடு கைமுறியக்
கல்மேல் இடறி வீழ்வார்கள்
சால நெருங்கி எதிரெதிரே
தம்மில் தாமே முட்டிடுவார்
மாலு மனமும் அழிந்தோடி
வழிக ளறியார் மயங்குவார். 23

அடித்துத் துரத்துதலும், கண் காண முடியாத அவர்கள் மனக்கலக்கம் கொண்டு,

22.பொழிப்புரை: குழியில் தடுக்கி வீழ்வார்களும், செல்லும் நிலை தளர்வார்களும், அந்தோ எமக்கு ஊன்றுகோலும் இல்லையே எனச் சொல்வார்களும், வழி இஃதெனச் சென்று செடிப் புதர்களைச் சார்வார் களும், அழிந்தோம் என்பார்களும், இவ்வாறு செய்யும் அரசனுக்கு இதுவும் பழியாய் ஆகுமோ? ஆகாது என்பார்களும், தமக்குரிய பாய்களை இழப்பார்களுமாகிய அச்சமணர்கள்.

23.பொழிப்புரை: மயிற்பீலியைக் கீழே வீழ்த்தி அதனைக் காணாது

3613 அன்ன வண்ணம் ஆரூரில்
அமணர் கலக்கங் கண்டவர்தாம்
சொன்ன வண்ண மேஅவரை
ஓடத் தொடர்ந்து துரந்ததற்பின்
பன்னும் பாழி பள்ளிகளும்
பறித்துக் குளஞ்சூழ் கரைபடுத்து
மன்ன னவனும் மனமகிழ்ந்து
வந்து தொண்டர் அடிபணிந்தான். 24

3614 மன்னன் வணங்கிப் போயினபின்
மாலு மயனும் அறியாத
பொன்னங் கழல்கள் போற்றிசைத்துப்
புரிந்த பணியுங் குறைமுடித்தே
உன்னும் மனத்தால் அஞ்செழுத்தும்
ஓதி வழுவா தொழுகியே
மின்னுஞ் சடையார் அடிநீழல்
மிக்க சிறப்பின் மேவினார். 25

செல்வார்களும், செல்லாது நின்று நடுங்குவார்களும், மிகவும் நெருங்கிச் செல்லும் நிலையில் தாம்தாமும் முட்டிக்கொள்வார்களும், மனம் உடைந்த நிலையில் மயங்குவார்களுமாயினார்.

24.பொழிப்புரை: அவ்வாறாய நிலையில், அச்சமணர்களைத் தாங்கள் முன்னர் சொன்னவாறே அவர்களைத் தொடர்ந்து துரத்தியபின், சமணப் பள்ளிகளையும் இடித்துக், குளத்தைச் சூழந்த கரையையும் அகலமாகச் செய்து, அரசனும் மனமகிழ்ந்து வந்து தண்டியடிகள் திருவடிகளை வணங்கினான்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

25.பொழிப்புரை: அரசன் வணங்கிப்போன பின், திருமாலும் அறிந்திடாத பெருமானின் பொன்வண்ணமாய அழகிய திருவடிகளைப் போற்றித், தாம் செய்த திருப்பணியின் துறையினையும் முடித்து, சிந்திக்கும் மனத்தால் திருவைந்தெழுத்தையும் ஓதித் தமது பணியில் வழுவின்றி ஒழுகிவந்து, மின்னும்

3615 **கண்ணின் மணிக ளவையின்றிக்**
கயிறு தடவிக் குளந்தொட்ட
எண்ணில் பெருமைத் திருத்தொண்டர்
பாத மிறைஞ்சி யிடர்நீங்கி
விண்ணில் வாழ்வார் தாம்வேண்டப்
புரங்கள் வெகுண்டார் வேற்காட்டூர்
உண்ணி லாவும் புகழ்த்தொண்டர்
மூர்க்கர் செய்கை யுரைக்கின்றாம். 26

சடையையுடைய பெருமான் திருவடி நிழற்கீழ் மிக்க சிறப்பில் பொருந்தினார் தண்டியடிகள்.

26.பொழிப்புரை: கண்ணின் மணிகளாய ஒளியின்றிக் கயிற்றைத் தடவிக் கொண்டே ஏறியும் இழிந்தும் பொருந்திய திருத்தொண்டாற்றிய தண்டியடிகளின் திருவடிகளை வணங்கித் துன்பங்கள் பலவும் நீங்கப்பெற்று, வானில் வாழும் தேவர்கள் வேண்ட முப்புரங்களையும் எரித்த பெருமான் விரும்பி உறையும் திருவேற்காட்டில் வாழும் நிலவிய புகழுடைய தொண்டர் மூர்க்க நாயனாரது செயலினை இனி எடுத்து மொழிவாம். தண்டியடிகள் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

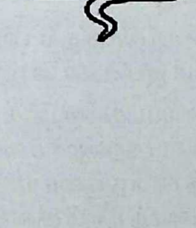

மூர்க்க நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3616 மன்னிப் பெருகும் பெருந்தொண்டை
வளநா டதனில் வயல் பரப்பும்
நன்னித் திலவெண் திரைப்பாலி
நதியின் வடபால் நலங்கொள்பதி
அன்னப் பெடைகள் குடைவாவி
யலர்புக் காட அரங்கினிடை
மின்னுக் கொடிகள் துகிற்கொடிகள்
விழவிற் காடு வேற்காடு. 1

3617 செம்பொற் புரிசைத் திருவேற்கா
டமர்ந்த செய்ய சடைக்கற்றை
நம்பர்க் கும்பர்க் கமுதளித்து
நஞ்சை யமுது செய்தவருக்
கிம்பர்த் தலத்தில் வழியடிமை
யென்றுங் குன்றா வியல்பில்வரும்
தம்பற் றுடைய நிலைவேளாண்
குலத்தில் தலைமை சார்ந்துள்ளார். 2

1.பொழிப்புரை: என்றும் விளக்கம் பெற்றிருக்கும் பெருந் தொண்டை நாட்டிடத்தே வயலில் நீர்பரப்பிடும் நல்ல முத்துப்போலும் திரைகளை யுடைய பாலி நதியின் வடபுறத்தில் நலம்கொள்ளும் ஒரு நகரம்; அது, அங்குள்ள பெடை அன்னங்கள் தாம் குடைந்தாடும் குளங்களில் உள்ள தாமரைப் பூக்களில் புகுந்து நின்று ஆடவும் நாட்டிய அரங்குக ளிடையே மின்னிடும் இடையையுடைய பெண்களும் துகிலின் கொடிகளும் விழாக் காலத்தே ஆடுகின்ற சிறப்புடையதுமான வேற்காடு என்னும் பெயருடையது.

குறிப்புரை: வேலமரங்கள் நிறைந்திருத்தல் பற்றியும், முருகப் பெருமானின் திருக்கைவேல் பற்றியும் இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

2.பொழிப்புரை: செம்பொன்னினாய மதில்சூழ்ந்த திருவேற்காடாய அத்திருப்பதியில், அமர்ந்தருளும் செம்மையாய கற்றைச் சடையை யுடைய பெருமானாரும் தேவர்க்கு அமுது கொடுத்துத் தாம் நஞ்சை யுண்டவருமான இறையவருக்கு இவ்வுலகில் வழிவழியாக அடிமைத் திறம் குன்றாத இயல்பில் வளர்ந்து வரும் நிலையுடைய வேளாளரது குலத்தில் தோன்றித் தலைமை பெற்றவர்.

3.பொழிப்புரை: குற்றம் இல்லாத வழிவழியாகச் சிறந்துவரும் நல்ல மரபில் தோன்றி வளர்ந்து வரும் அவர், பிறந்து மொழி பயின்ற பின்னெல்லாம் ஆதி

3618 கோதின் மரபில் பிறந்துவளர்ந்
தறிவு கொண்ட நாள்தொடங்கி
ஆதி முதல்வர் திருநீற்றின்
அடைவே பொருளென் றறிந்தரனார்
காத லடியார்க் கமுதாக்கி
அமுது செய்யக் கண்டுண்ணும்
நீதி முறைமை வழுவாத
நியதி பூண்ட நிலைமையார். 3

3619 தூய அடிசில் நெய்கன்னல்
சுவையின் கறிக ளவையமைத்து
மேய வடியார் தமைப்போற்றி
விருப்பால் அமுது செய்வித்தே
ஆய பொருளும் அவர்வேண்டும்
படியால் உதவி அன்புமிக
ஏயு மாறு நாடோறும்
இனைய பணிசெய் தின்புற்றார். 4

3620 இன்ன செயலின் ஒழுகுநாள்
அடியார் மிகவும் எழுந்தருள
முன்ன முடைமை யானபொருள்
முழுதும் மாள அடிமையுடன்
மன்னு காணி யானநிலம்
மற்று முள்ள திறம்விற்றே
அன்னம் அளித்து மேன்மேலும்
ஆரா மனத்தா ராயினார். 5

முதல்வனாய சிவபெருமானது திருநீற்றின் சார்பே மெய்ம்மைப் பொருள் என்று அறிந்து, அப்பெருமான்மீது பெருகும் அன்புடைய அடியார்கட்கு அமுதாக்கி, அவர் அமுது செய்திடத் தாம் அதனைக் கண்டு மகிழ்ந்த பின், தாம் உண்கின்ற நீதி முறைமை தவறாத ஓர் நியதி பூண்டு வாழ்பவர்.

4.பொழிப்புரை: தூய சோறு, நெய், கரும்பின்கட்டி, சுவையுடைய கறிகள் ஆகியவற்றை அமைத்துத் தம்பால் எழுந்தருளிவரும் அடியார் களை வணங்கி, விருப்பினால் அவர்களுக்கு அமுது செய்வித்துத், தம்மிடமுள்ள பொருள்களை அடியார்கள் வேண்டும்படி கொடுத்து, அன்பு மிகப் பொருந்துமாறு, நாள்தோறும் இத்தகைய பணியைச் செய்து இன்புற்று வருபவர்.

5.பொழிப்புரை: இவ்வாறாய செயல்களைச் செய்து ஒழுகிவரும் நாளில், அடியார்கள் மிகுதியாக எழுந்தருளி வந்திட, அவர்களுக்கு ஏற்ற பணி புரிந்திடலால்,

3621 அங்கண் அவ்வூர் தமக்கொருபற்று
அடியார் தங்கட் கமுதாக்க
எங்குங் காணா வகைதோன்ற
இலம்பா டெய்தி யிருந்தயர்வார்
தங்கும் வகையால் தாமுன்பு
கற்ற தன்மை நற்சூதால்
பொங்கு பொருளாக் கவுமங்குப்
பொருவா ரின்மை யினிற்போவார். 6

3622 பெற்றம் ஏறிப் பலிக்குவரும்
பெருமான் அமருந் தானங்கள்
உற்றன் அன்பாற் சென்றெய்
உருகு முள்ளத் தொடும்பணிந்து
கற்ற சூதால் நியதியாங்
கடனு முடித்தே கருதாரூர்
செற்ற சிலையார் திருக்குடந்தை
யடைந்தார் வந்து சிலநாளில். 7

தமது முன்னைய உடைமைகளாய பொருள்கள் முழுதும் நீங்கத் தம்மிடத்து விளங்கிய அடிமையுடன்,காணியான நிலம், மற்றுமுள்ள அணிகலன்கள் முதலாய உடைமைப் பொருள்கள் யாவற்றையும் விற்று அடியார்க்கு உணவு கொடுத்து, அதனால் மேன்மேலும் அத்தொண்டில் ஆசை நிறையாத மனத்தரானார்.

6.பொழிப்புரை: அந்நாளில், அவ்வூரில், இனி ஒருபொருளும் அடி யார் தமக்கு அமுதாக்க எங்கும் பெற இயலாத நிலையில், வறுமைப் பாடு மிகக் கொண்டு தொண்டு செய்வதற்கு வழிகாணாது இருந்து அயர்பவர், தம்மிடத்து மறவாது கொண்டிடும் வகையில், தாம் பழகிக் கற்றுக் கொண்டதாய நல்ல சூதினால் பொருள் தேடிக் கொள்வதற்குச் சூதில் தம்முடன் பணயமாக எதிர் ஏற்பார்யாரும் அந்நாட்டில் இல்லா மையால் வேற்றிடத்திற்குச் செல்வாராய்,

7.பொழிப்புரை: ஆனேற்றின் மீதமர்ந்து, பிச்சையேற்றுவரும், பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற பல பதிகளையும் தமக்கு உற்ற அன்பினால் சென்றடைந்து, உருகும் உள்ளத்தொடும் பணிந்து, தாம்கற்ற சூதினால் பெறும் பொருளால், தமது நியமாக அடியார்க்கு அமுதூட்டும் செயலை முடித்து வருபவர், தம்மை நினையாத அசுரர்களின் முப்புரங் களையும் அழித்த வில்லையுடைய பெருமானின் திருக்குடந்தை என்னும் திருப்பதியைச் சிலநாள்களில் வந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: குடந்தை என்பது இக்காலத்துக் கும்பகோணம் என அழைக்கப்பெற்று வருகிறது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3623 இருளாரும் மணிகண்டர்
அடியார்க்கின் னமுதளிக்கப்
பொருளாயம் எய்துதற்குப்
புகழ்க்குடந்தை அம்பலத்தே
உருளாயச் சூதாடி
யுறுபொருள்வென் றனநம்பர்
அருளாக வேகொண்டங்
கமுதுசெய்வித் தின்புறுவார். 8

3624 முற்சூது தாந்தோற்று
முதற்பணையம் அவர்கொள்ளப்
பிற்சூது பலமுறையும்
வென்றுபெரும் பொருளாக்கிச்
சொற்சூதுதான் மறுத்தாரைச்
சுரிகையுரு விக்குத்தி
நற்சூதர் மூர்க்கரெனும்
பெயர்பெற்றார் நானிலத்தில். 9

8.பொழிப்புரை: இருள் விளங்கும் அழகிய திருக்கழுத்தினையுடைய பெருமானின் அடியவர்களுக்கு, இனிய திருவமுதாக்க வேண்டிய பொருளைத் திரட்டுதற்குப் புகழ்நிறைந்த திருக்குடந்தை நகரினில் பெயர் பெற்ற பொதுமடம் ஒன்றினில், காய் உருட்டும் சூதாடி, அதனால் பெரும் பொருள் பெருகுமளவில் வென்று, அதனைப் பெரு மான் அருளாகவே கொண்டு, அங்கு அப்பொருளால் அடியவர்க ளுக்கு அமுது செய்வித்து இன்புறுவாராகி,

குறிப்புரை: பொருள் ஆயம் – பொருட் பெருக்கம். ஆதாயம் என்பதன் திரிபென்பர் பரிமேலழகர். உருளாயம் – உருள்கின்ற காய்; சூதாடும் கருவி. 'உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம் போஒய்ப் புறமே படும்' (திருக்குறள், 933) எனவரும் சொல்லாட்சிகளை இப் பாடல் முகந்து நிற்கிறது.

9.பொழிப்புரை: இவ்வாறு சூதாடும்பொழுது, முதற் சூதாட்டத்தில் வைத்த பந்தயப் பொருளைத் தாம் தோற்று, எதிர் வைத்தார் அதைப் பெறும்படி செய்து, பின்னர்த் தமது திறமையால் அவர் முன்பெற்ற பணத்தின் மகிழ்வால் மேலும் பணயமாக வைக்கும் எல்லாப் பொருள்களையும் பலமுறையும் வென்று, பெரும் பொருளை ஈட்டி, இவ்வாறு சூதாடும்பொழுது பேச்சுமாறி மறுத்தும் வாதிடுவாரைத் தமது வாளால் குத்தி, இத்தன்மையால் நல்ல சூதராய அவர், மூர்க்கர் என்னும் பெயரைப் பெற்றார்.

குறிப்புரை: பெறுவது ஒன்றாய் இழப்பது பலவாயினும், இழக்கும் தொறும் அச்சூதில் காதல் மிகும் (குறள், 932) என்றார் திருவள்ளுவர். இவ்வாறு

3625 சூதினில்வென் றெய்துபொருள்
துரிசற்ற நல்லுணர்வில்
தீதகல அமுதாக்கு
வார்கொள்ளத் தாந்தீண்டார்
காதலுடன் அடியார்கள்
அமுதுசெயக் கடைப்பந்தி
ஏதமிலா வகைதாமும்
அமுதுசெய்தங் கிருக்குநாள். 10

3626 நாதன்தன் அடியார்க்கு
நல்லடிசில் நாடோறும்
ஆதரவி னால்அமுது
செய்வித்தங் கருளாலே
ஏதங்கள் போயகல
இவ்வுலகை விட்டதற்பின்
பூதங்கள் இசைபாட
வாடுவார் புரம்புக்கார். 11

பாங்கையெல்லாம் நினைவு கூருமாறு இப்பாடல் அமைந் துள்ளது. நற்சூதர் - நன்கு சூதாடுபவர்; சூதாடுவதிலும், பொருள் பெறுவதிலும் நேர்மை தவறாதவர். 'கற்றசூதன்' எனத் தொகையும், 'நற்சூதன்' என வகையும் கூறியதற்கு ஏற்ப, ஆசிரியர் சேக்கிழாரும், 'நற்சூதர்' என்றார். தம்மொடு சூதாடுவார் நேர்மை தவறின் அவரை வன்மையாக ஒறுத்தல்பற்றி மூக்கர் எனப்பட்டார். எனவே இது காரணப்பெயர் என்பது பெற்றாம். இதுகாறும் பெயர் கூறாது வந்த ஆசிரியர், காரணம் வரும்வழி, இப்பெயரைக் கூறவே, அவர்தம் இயற்பெயர் அறியவாராமையும் பெறுதும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

10.பொழிப்புரை: அவர், சூதினால் வென்று பெற்ற பொருள் முழுவதையும், பழுதற்ற தமது நல்லுணர்வினால், அத்தீங்கெலாம் நீங்க அப்பொருளைத் தம் கையாலும் தீண்டாது, அடியார்கட்கு அமுதாக்குவார் கையில் பெறும்படியாகக் கொடுத்து, அவர் கொடுக்கும் திருவ முதை அன்பினால் அடியார்கள் அமுது செய்திடப், பின்னர் தாம் கடைப்பந்தியில் இருந்து, யாதொரு குற்றமும் இன்றி உண்டு, அங்கு இருக்கும் நாள்களில்,

11.பொழிப்புரை: தலைமை பொருந்திய பெருமானின் அடியார்க்கு நல்ல அமுதை நாள்தோறும் அன்பினால் அமுது செய்வித்துப் பின்னர், அங்குப் பெருமானது திருவருளாலே தமது குற்றங்கள் யாவும் நீங்க, இவ்வுலகை விட்டுப் பெருமானது பூதகணங்கள் இசை பாடப் பொற்பொதுவில் நடனம் ஆடும் பெருமானது உலகினைச் சென்றடைந்தார்.

3627 **வல்லார்கள் தமைவென்று**
சூதினால் வந்தபொருள்
அல்லாருங் கறைக்கண்டர்
அடியவர்கள் தமக்காக்கும்
நல்லார்நற் சூதராம்
மூர்க்கர்கழல் நாம்வணங்கிச்
சொல்லார்சீர்ச் சோமாசி
மாறர்திறஞ் சொல்லுவாம். 12

குறிப்புரை: ஏதங்கள் – குற்றங்கள். இவை தம்மிடத்தினின்றும் விலகினால் மட்டும் அமையாது; அவை இல்லாவாகவும் வேண்டும் என்பார் 'ஏதங்கள் போய் அகல' என்றார்; 'பொய்யாயின வெல்லாம் போய் அகல' என்புழிப் போல.

12.பொழிப்புரை : சூதில் வல்லமை உடையார்களை வென்று, அதனால் வந்த பொருள் முழுமையையும், கருமை விளங்கும் கழுத்தினையுடைய பெருமானின் அடியவர்கட்கு அமுதாக்கிடும் நல்லவராய மூர்க்க நாயனாருடைய மலர்க்கழல்களை வணங்கி, உலகில் பெரிதும் புகழ்ந்து பேசப்படும் சீர்மையுடைய சோமாசிமாற நாயனார் திறத்தை இனிச் சொல்லுவாம். மூர்க்க நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

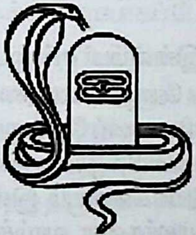

சோமாசிமாற நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3628 சூதம் பயிலும் பொழில்அம்பரில் தூய வாய்மை
வேதம் பயிலும் மறையாளர் குலத்தின் மேலோர்
ஏதம் புரியும் எயில்செற்றவர்க் கன்பர் வந்தால்
பாதம் பணிந்தா ரமுதூட்டுநற் பண்பின் மிக்கார். 1

3629 யாழின் மொழியாள் தனிப்பாகரைப் போற்றும் யாகம்
ஊழின் முறைமை வழுவாதுல கங்க ளான
ஏழும் உவப்பப் புரிந்தின்புறச் செய்த பேற்றால்
வாழுந் திறம்ஈசர் மலர்க்கழல் வாழ்த்தல் என்பார். 2

1.பொழிப்புரை: மாமரங்கள் மிகுதியாக விளங்கி நிற்கும் சோலை களையுடைய திரு அம்பர் என்னும் ஊரில், மனத்தைத் தூய்மை செய் யும் வாய்மையுடைய நான்மறைகளையும் பயில்கின்ற மறையவர்தம் குலத்தில், மேம்பட விளங்கித் தோன்றியவர். அவர், துன்பம் புரியும் முப்புரங்களையும் எரிசெய்த சிவபெருமானுக்கு அன்பராய அடிய வர்கள் தம்மிடம் வந்தால், அவர்களின் திருவடிகளைப் பணிந்து, மிகுந்த அன்புடன் அமுதூட்டுகின்ற நற்பண்பில் மிகுந்தவர்.

குறிப்புரை: அம்பர் என்பது திருஇன்னம்பர் என்னும் பதியாகும்.

2.பொழிப்புரை: யாழின் இனிமை போலும் மொழியையுடைய உமையம்மையாரை ஒருகூற்றில் கொண்ட சிவபெருமானைப் போற் றும் சிவவேள்விகளைப் பண்டு தொட்டுச் செய்துவரும் முறைமை பிழையாது, மேலாய உலகங்களான ஏழும் உவந்திடப் புரிந்து, அனைத்துயிர்களையும் இன்புறச் செய்திடும் பேற்றால், சிவபெருமானுடைய திருவடி மலர்களை வாழ்த்தி வணங்குதலே உயிர்கள் நல்வாழ்வு அடைதற்குரிய வழியாகும் எனும் கருத்து உடையவர்.

குறிப்புரை: பாகரைப் (சிவபெருமானை) போற்றும் யாகம் என்றார், உலகியலின்பங்களைப் பெறக் கருதிப் பிறபிற தெய்வங்களைப் போற் றும் யாகங்களும் உளவாதல்பற்றி. அவை காமியத் தழுந்தி இளைக்கவும், காலன் கைப்படிந்து மடியவும் காரணமாகுமே யன்றி, இறுதியில் இன்பத்தைப் பெற ஏதுவாகா. சிவபாதஇருதயர் செய்துவந்த வேள்வியும், ஆறுசூழ் வேணிநாதனாரை முன்னாக வைத்துச் செய்த வேள்வி யேயாகும். அரன் நாமமே கூறவும், வையகம் துயர் தீரவும் இவ்வேள்வியே உதவும். இவ்வேள்வியை ஆற்றுவதனாலேயே, இறைவர் கழலை வாழ்த்துதலே உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் எனக் கொண்டார்.

3630 எத்தன் மையரா யினும்ஈசனுக் கன்பர் என்றால்
அத்தன் மையர் தாம்நமையாள்பவர் என்று கொள்வார்
சித்தந் தெளியச் சிவன்அஞ்செழுத் தோது வாய்மை
நித்தம் நியமம் எனப்போற்றும் நெறியில் நின்றார். 3

3631 சீருந் திருவும் பொலியுந்திரு வாரூர் எய்தி
ஆரந் திகழ்மார்பின் அணுக்கவன் தொண்டர்க் கன்பால்
சாரும் பெருநண்பு சிறப்ப அடைந்து தங்கிப்
பாரும் விசும்பும் பணியும்பதம் பற்றி யுள்ளார். 4

3632 துன்றும் புலன்ஐந் துடன்ஆறு தொகுத்த குற்றம்
வென்றிங் கிதுநன் னெறிசேரும் விளக்க மென்றே
வன்றொண்டர் பாதந் தொழுதான சிறப்பு வாய்ப்ப
வென்றும் நிலவுஞ் சிவலோகத்தில் இன்ப முற்றார். 5

3.பொழிப்புரை: 'எத்தன்மையராயினும் அவர் சிவபெருமானுக்கு அன்பர் என்றால், அத்தன்மை உடையவர்தாம், நம்மை ஆள்பவர்' என்று கொண்டிடும் திறமுடையார், தம்முடைய சித்தம் தெளிவு கொண்டிடச் சிவபெருமானின் நாமமாம் 'நமச்சிவாய' எனும் திருவைந்தெழுத்தை ஓதும் வாய்மை ஒழுக்கத்தை, நாளும் தவறாமல் செய்வதைக் கடமையாகப் போற்றும் நெறியில் தலை நின்றார்.

4.பொழிப்புரை: அவர், சீரும் திருவும் பொலியும் திருவாரூர்க் கோயிலை அடைந்து, அங்கு வாழும் மாலை திகழும் மார்புடைய சிவபெருமானுக்கு அணுக்கத் தொண்டராய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி களுக்கு அன்பால் சேரும் பெரு நண்பு சிறக்கப் பெற்று, அதனால் திருவாரூரில் தங்கி, இவ்வுலகும் வான் உலகும் பணிகின்ற அப்பெருமக னார்தம் திருவடிகளையே தமது பெரும் பற்றாகப் பற்றிக் கொண்டிருப்பார்.

குறிப்புரை : சீர் – சைவச் சீர்மை. திரு – முத்தித்திரு. பொலிதல் – எளிதில் கைவரப் பெறுதல், தேசம் உய்ய.

5.பொழிப்புரை: உயிர்களிடத்துப் பொருந்திய ஐம்புலன்களுடன், காமம் முதலாக உள்ள அறுவகைக் குற்றங்களையும் வென்று, இவ்வுலகில் நன்னெறி சேர்தற்காம் விளக்கம் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருவடிகளைத் தொழுதலே எனக்கருதி அப்பணி தலைநின்ற அதனால் வருவதான சிறப்பு வாய்ந்திட, அப்பேற்றால் என்றும் நிலவிய அழிவிலாத சிவலோகத்துச் சென்று இன்புற்றார். அவர் பெயர் சோமாசிமாற நாயனார் என்பதாகும்.

3633 பணையும் தடமும் புடைசூழும்
ஒற்றி யூரிற் பாகத்தோர்
துணையுந் தாமும் பிரியாதார்
தோழத் தம்பி ரானாரை
இணையுங் கொங்கைச் சங்கிலியார்
எழின்மென் பணைத்தோ ளெய்துவிக்க
அணையு மொருவர் சரணமே
அரண மாக அடைந்தோமே 6

குறிப்புரை: இவர்தம் பெயரை ஆசிரியர் சேக்கிழார் கூறிற்றிலரேனும் தொகை நூலானும், வகை நூலானும் 'மாறன்' என்பது இவர் இயற்பெயர் எனத் தெரிகிறது. சிவ வேள்விகளை இடையறாது செய்து வந்தமையின் சோமயாசி (சோமாசி) எனும் பட்டப்பெயருடன் அழைக்கப் பெற்றார்.

6.பொழிப்புரை: வயற் பண்ணைகளும், குளமும் புறத்தே சூழ இனிது விளங்கும் திருவொற்றியூரில் ஒருகூற்றில், வைத்த துணைவியாரான உமையம்மையாரைச் சிறிதும் பிரியாதிருக்கின்ற பெருமான், தமக்கு ஒப்பற்ற தோழராக விளங்கும் சுந்தரரை இணையான பருத்த மார் பகங்களையுடைய சங்கிலியாரின் அழகிய மெல்லிய தோள்களை அணைந்து சேருமாறு அருள் செய்ய, அதனால் சென்றணைந்த ஒப்பற்றவராகிய சுந்தரரின் திருவடிகளே நமக்குக் காப்பாக அவரை அடைந்தோம்.

குறிப்புரை: அரணம் – காப்பு. சோமாசிமாற நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

வம்பறாவண்டுச் சருக்கம் முற்றிற்று

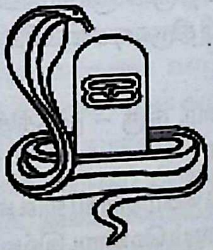

சாக்கிய நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3634 அறுசமயத் தலைவராய்
நின்றவருக் கன்பராய்
மறுசமயச் சாக்கியர்தம்
வடிவினால் வருந்தொண்டர்
உறுதிவரச் சிவலிங்கங்
கண்டுவந்து கல்லெறிந்து
மறுவில்சரண் பெற்றதிறம்
அறிந்தபடி வழுத்துவாம். 1

1.**பொழிப்புரை:** அறுவகைப்பட்ட சமயங்களுக்கும் தலைவராய சிவபெருமானுக்கு அன்பராகிப், புறச்சமய நெறியினரான சாக்கியர் களின் (புத்தர்களின்) வடிவுடன் விளங்கும் தொண்டர், சைவ சமயமே மெய்ச்சமயம் என்ற துணிவு கொண்டதால், சிவலிங்கத் திருமேனி யைப் பார்த்து மகிழ்ந்து, அதன்மீது கல்லெறிந்து, குற்றம் நீக்கும் திருவடியைப் பெற்ற பெரும்பேற்றை நாம் அறிந்த அளவினால் வணங்குவோம்.

குறிப்புரை: அறுசமயம் – அறுவகைப்பட்ட சமயம். மறைநெறியை மையமாகக் கொண்டு, அதற்கு அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம், என நால்வகைப்படுத்தினர். அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் ஏற்ப ஆறு சமயங்களாக விளங்கும் சமயங்கள் இருபத்து நான்காம். உயிர்கள் பலவாதலின், அவை உளங்கொளும் சமயங்களும் பலவகைப்பட் டன. அவ்வவ் உயிர்கட்கேற்ற பக்குவ நிலையில் தோன்றிய இச்சமயங் கட்கெல்லாம் தலைவனாவன் இறைவன் ஒருவனேயாவன். 'ஒத்தாறு சமயங்கட் கொரு தலைவன்' 'ஆறுசமயத்தவர் அவரை தேற்றும் தகையன' 'அறுவகைச் சமயத்தோருக்கும் அவ்வவர் பொருளாய்' எனவரும் திருவாக்குகளும் காண்க.

புறப்புறம் – உலகாயதமும், நால்வகைப் புத்தமும் ஆருகதமும் (சமணமும்) என அறுவகைப்படும். புறம் – தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என அறுவகைப் படும். அகப்புறம் – பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், ஐக்கியவாத சைவம் என அறுவகைப்படும். அகம் – பாடாணவாத சைவம், பேதவாத சைவம், சிவசமவாத சைவம், சிவசங்கிராந்தவாத சைவம், ஈசுவர அவிகாரவாத சைவம், சிவாத்துவித சைவம் என அறுவகைப்படும். இவற்றின் விளக்கங்களை சிவஞான மாபடியத்தில் காண்க.

மறுவில் சரண் – தம்மை வணங்கும் உயிர்கட்குக் குற்றம் (மல மறைப்பு) இல்லையாகச் செய்யும் திருவடி. 'மதனுடை நோன்றாள்' எனவரும் திருமுருகாற்றுப்

3635 தாளாளர் திருச்சங்க
மங்கையினில் தகவுடைய
வேளாளர் குலத்துதித்தார்
மிக்கபொருள் தெரிந்துணர்ந்து
கேளாகிப் பல்லுயிர்க்கும்
அருளுடைய ராய்க்கெழுமி
நீளாது பிறந்திறக்கும்
நிலைஒழிவேன் எனநிற்பார். 2

3636 அந்நாளில் எயிற்காஞ்சி
அணிநகரம் சென்றடைந்து
நல்ஞானம் அடைவதற்குப்
பலவழியும் நாடுவார்
முன்னாகச் சாக்கியர்தாம்
மொழியறத்தின் வழிச்சார்ந்து
மன்னாத பிறப்பறுக்குந் தத்துவத்தின்
வழிஉணர்வார். 3

படையும் (தி.11 ப.17 வரி.4) காண்க. மறுசமயம் – புறப்புறச் சமயம். இங்குப் புத்தத்தை குறித்து நின்றது.

2.பொழிப்புரை: சாக்கிய நாயனார் திருச்சங்கமங்கை என்னும் பதியில் முயற்சியுடையவர்களாக வாழ்கின்ற வேளாளர் மரபில் தோன்றிய வர். உண்மைப் பொருளைத் தெரிந்து, அதன் பயனை உணர்ந்து, அதன்கண் அன்புடைய வராயும், எவ்வுயிர்களிடத்தும் அருள் உடை யவராயும் ஒழுகிப் 'பிறந்தும் இறந்தும் வரும் நிலையினை மேலும் பெறாதவாறு இப்பிறப்பிலேயே அதனின்றும் நீங்குவேன்' என்ற கருத்துடனே அவ்வொழுக்கத்தில் நிற்பாரானார்.

குறிப்புரை: தாளாளர் தகவுடைய வேளாளர் எனக் கூட்டியுரைக்க திருச்சங்க மங்கை – தொண்டைநாட்டில் காஞ்சி மாநகரத்தை அடுத்துள்ளதோர் ஊர். மிக்க பொருள் – எப்பொருள்களினும் மேலாய பொருள்; மெய்ப் பொருள்: இறைவன். பிறந்து இறக்கும் நிலை நீளாது ஒழிவேன் எனக்கூட்டுக. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப் பென்னும் செம்பொருள் காணும் பெற்றியர் என்றவாறு.

3.பொழிப்புரை: அவ்வாறு அவர் ஒழுகி வரும் நாள்களில் ஒருநாள், தம் ஊரைவிட்டு மதிலையுடைய காஞ்சி நகருக்குச் சென்றடைந்து, மெய்ப்பொருளை அடைதற்குரிய பலவழிகளையும் ஆராய்பவராய், முதற்கண் புத்தர்கள் தம் அறவழியில் சேர்ந்து, நிலைபேறு அற்ற பிறப்பை அறுக்கும் உறுதிப்பாட்டின் வழியினை ஆராய்பவராய்,

குறிப்புரை: மன்னாத – நிலைபேறு அற்ற.

3637 அந்நிலைமைச் சாக்கியர்தம்
அருங்கலைநூல் ஓதிஅது
தன்னிலையும் புறச்சமயச்
சார்வுகளும் பொருளல்ல
என்னுமது தெளிந்தீச
ரருள்கூட ஈறில்சிவ
நன்னெறியே பொருளாவ
தெனவுணர்வு நாட்டுவார். 4

3638 செய்வினையுஞ் செய்வானும்
அதன்பயனுங் கொடுப்பானும்
மெய்வகையால் நான்காகும்
விதித்தபொரு ளெனக்கொண்டே
இவ்வியல்பு சைவநெறி
அல்லவற்றுக் கில்லையென
உய்வகையாற் பொருள்
சிவனென்றருளாலே யுணர்ந்தறிந்தார். 5

4.பொழிப்புரை: அந்நிலையில் அவர் புத்தர்களின் அரிய திரிபிடகம் என்ற கலை நூலைக் கற்று, அதன் துணிபாகப் பெறப்பட்ட முடிபும், மேலும் மற்றப் புறச்சமயங்களின் சார்பாகக் கூறும் முடிபுகளும் உண்மைப் பொருள் அல்ல எனத் தெளிந்த நிலையில், சிவபெருமா னது திருவருள் கூடப் பெற்றமையால் அழிவற்ற நல்ல சிவநெறியே உண்மைப் பொருளாவது என்ற உணர்வை மனத்தில் நிலைபெற நிறுத்துவாராய்,

குறிப்புரை: அருங்கலை நூல் – திரிபிடகம்; இது புத்தர்களின் பிரமாண நூல். நல்லாறு தெரிந்துணர நம்பர் அருளாமையினால் நாவரசர் சமண் சமயம் சேர்ந்தார். ஈசர் அருள் கூடியதால் இவர் ஈறில் சிவ நன்னெறியே பொருளாவது என உணர்ந்தார். 'காண்பார் யார்? கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே' என்பது அநுபவமாய் வாய்த்தது.

5.பொழிப்புரை: செய்யும் வினை, செய்பவனான வினை முதல், அதன் பயன், இவைகளைத் தந்து ஊட்டுபவனான இறைவன் ஆக உண்மை வகையால், பொருள்கள் நான்காகும் என்னும் தெளிவு கொண்டு, இச்சிறப்பியல்பு சைவநெறி அல்லாத மற்ற நெறிகளுக்கு இல்லை என்ற துணிவையும், உய்தி பெற அடைதற்குரிய பொருள் சிவமே என்னும் உண்மையையும், அப்பெருமானின் திருவருளால் உணர்ந்து கொண்டார்.

குறிப்புரை: வினையென்பது ஒன்றில்லை என்பாரும், வினைமுதல் என்பது ஒன்றில்லை என்பாரும், வினைப்பயன் என்பது ஒன்றில்லை என்பாரும், அதனை

3639 எந்நிலையில் நின்றாலும்
எக்கோலம் கொண்டாலும்
மன்னியசீர்ச் சங்கரன்தாள்
மறவாமை பொருளென்றே
துன்னியவே டந்தன்னைத்
துறவாதே தூயசிவம்
தன்னைமிகும் அன்பினால்
மறவாமை தலைநிற்பார். 6

ஊட்டுவான் ஒருவன் இல்லை என்பாருமாகச் சமயவாதிகள் பல திறத்தார். இந்நான்கும் உண்டு என்று கொண்ட சமயமே நம் சைவ சமயமாகும். 'செய்வானும் செய்வினையும் சேர் பயனும் சேர்ப்பவனும் உய்வான் உளன் என்று உணர்' என்னும் திரு வருட்பயனும் (அறியுநெறி, 3). இதுவே உண்மையான நிலை: முழு மையான நிலை. இவ்வுண்மையைத் தெளியவும், சிவபெருமானே முழுமுதற் பொருள் என உணரவும் இயன்றது முன்னைய தவத்தாலும் இறையருளாலுமேயாம். 'சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ்பெறல் அரிது'(சித்தியார், 2 சூத்.91), 'பரசமயங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பண் ணொணாதே' (சித்தியார், 2 சூத்.90) எனவரும் திருவாக்குகளும் காண்க. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

6.பொழிப்புரை: எந்த நிலையில் நின்றாலும், எந்தக் கோலத்தைக் கொண்டாலும், நிலையான சிறப்பை உடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை மறவாமையே உண்மையான உறுதிப்பொருளாகும் எனத் துணிந்து தாம் மேற்கொண்டு ஏற்ற அப்புத்தக் கோலத்தினின்றும் நீங்காமலேயே தூயதாய சிவலிங்கத் திருமேனியை மிக்க அன்புடன் மறவாத நிலையில் போற்றி வருவாராய்,

குறிப்புரை: 'வேட நெறிநில்லார் வேடம் பூண்டு என் பயன் ? வேட நெறி நிற்போர் வேடம் மெய்வேடமே' என்பர் திருமூலர் (தி.10 த.1 ப.16 பா.3). ஆதலின் அக ஒழுக்கமும், திருவருள் உணர்வும் இன்றிப், புறவேடம் மட்டுமே கொண்டு நிற்றலில் பயனில்லை என்பது தெளிவு. அத்தெளிவினாலேயே புறவேடம் பற்றி இவர் கருதாராயினார். 'மழித் தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம் பழித்தது ஒழித்து விடின்' (குறள், 280) என்பர் திருவள்ளுவனாரும். இங்ஙனம் கூறுவது பற்றி வேடமே வேண்டா என்பது கருத்தன்று. ஒழுக்கமும் உணர்வும் கொண்டு, உயர்தவ வேடமும் இருப்பின் அது பொன்மலர் நாற்றமுடைத்தாம். இப்பாடலை அடுத்து 'எல்லாம் உடைய ஈசனே' எனத் தொடங்கும் பாடல் ஒன்று சில பதிப்புக்களில் காணப்படுகின்றது. அப்பாடல் ஆசிரிய விருத்தத்தால் ஆயது. இவ்வரலாறு முழுமையும் கொச்சகக் கலிப்பா யாப்பிலேயே அமைந் துள்ளது. அவ்வகையில் ஆசிரிய விருத்தத்தால் ஆய பாடல் ஒன்று இடை நிற்கக் காரணம் இல்லை. அன்றியும், அப்பாடலின் கருத்து இப்பாடற்கண்ணேயே அமைந்திருத் தலின் அப்பாடல் வேண்டுவதின்றாம். ஆதலின் அப் பாடல் இடைச் செருகல் என்று கருதி விலக்கப்பட்டுள்ளது. சிவக்கவிமணியார் உரையையும் காண்க.

3640 காணாத அருவினுக்கும்
உருவினுக்குங் காரணமாய்
நீணாக மணிந்தார்க்கு
நிகழ்குறியாஞ் சிவலிங்கம்
நாணாது நேடியமால்
நான்முகனுங் காணநடுச்
சேணாருந் தழற்பிழம்பாய்த்
தோன்றியது தெளிந்தாராய். 7

3641 நாடோறும் சிவலிங்கங்
கண்டுண்ணு மதுநயந்து
மாடோர்வெள் ளிடைமன்னும்
சிவலிங்கங் கண்டுமனம்
நீடோடு களியுவகை
நிலைமைவரச் செயலறியார்
பாடோர்கல் கண்டதனைப்
பதைப்போடும் எடுத்தெறிந்தார். 8

7.பொழிப்புரை: கண்ணுக்குப் புலப்படாத அருவத் திருமேனிக்கும், கண்ணுக்குப் புலப்படும் உருவத் திருமேனிக்கும் மூலமான இருப்பிட மாய், நீண்ட பாம்பை அணிந்த சிவபெருமானை அறிந்து வழிபடுவதற்குச் சிறந்த அடையாளமாய குறியாய் விளங்கும் சிவலிங்கம், நாணமில்லாது தேடிய திருமாலும் நான்முகனும் காணுமாறு, அருளால் அவர்கள் நடுவே விண்ணையும் கீழ் உலகத்தையும் அளாவும், அனல் பிழம்புத் தூணாகித் தோன்றும் வடிவமே வடிவம் ஆகும் எனும் தெளிவு கொண்டவராய்,

குறிப்புரை: கண்ணுக்குக் காணாத அருவினின்றும் கண்ணுக்குக் காட்சியாகும் ஓர் உருவாய், ஆனால் முகம், கை, கால் முதலிய உறுப்புகள் இலவாய்த் தோன்றி நிற்பதே சிவலிங்கத் திருமேனி யாகும். இந்நிலைக்கு முன்னுள்ள அருவமும் இதற்குப் பின்னுள்ள உருவமும் இத்திருவுருவை இடனாகக் கொண்டிருத்தலின், 'காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய் நீள்நாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்' என்றார். 'உருமேனி தரித்துக் கொண்டது என்றலும் உருவிறந்த அருமேனியதுவும், அருவுருவான போது திருமேனி உபயம் பெற்றோம்' என வரும் சித்தியாரும் இதனை விளக்கி நிற்கும். மாலும் அயனும் காணவியலாதவாறு நின்ற அனல் பிழம்பே இவ்வடிவாயது. இவ்வுண்மையை,

செங்கணானும் பிரமனும் தம்முளே எங்கும் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலார்
இங்குற்றேன் என்று லிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்தியே. (தி.5 ப.95 பா.11)

எனவரும் நாவரசர் திருவாக்கிலும் காணலாம்.

8.பொழிப்புரை: நாள்தோறும் சிவலிங்கத்தைக் கண்டு வணங்கிய பின்பே,

3642 அகநிறைந்த பேருவகை
அடங்காத ஆதரவால்
மகவுமகிழ்ந் துவப்பார்கள்
வன்மைபுரி செயலினால்
இகழ்வனவே செய்தாலும்
இளம்புதல்வர்க் கின்பமே
நிகழுமது போலதற்கு
நீள்சடையார் தாம்மகிழ்வார். 9

உணவு உண்ணவேண்டும் என்னும் கடப்பாடு உடையவராய், விரும்பி அருகிருந்த ஒரு வெளியிடத்தில் நிலைபெற்ற சிவலிங்கத்தைப் பார்த்து, உள்ளத்தில் மிகுகின்ற மகிழ்ச்சி கைவரப் பெற்ற நிலையில் இன்னது செய்வது என்று அறியாதவராகி, அருகே ஒரு கல் கிடப்ப, அதையே மலராய் அன்பின் உண்டான பதைப்புடன் எடுத்து அச்சிவலிங்கத் திருமேனியில் எறிந்தார்.

குறிப்புரை: அன்பு மீதூர்ந்த நிலையில் நிற்கும் அவர் அருகில் ஒரு கல் கிடப்பு, அதனையே மலராய்க் கொண்டு வழிபடும் எண்ணம் தோன்றியது. இச்செயலும், இதுநிகழ உள்ளத்தெழுந்ததோர் பதைப் பும் திருவருள்வழிப்பட்ட குறிப்புகளாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

9.பொழிப்புரை: மனம் நிறைந்து பெருகிய பெருமகிழ்ச்சியால் வந்த அளவற்ற அன்பினால், தம் குழந்தையை மகிழ்ந்து களிப்பவர்கள், அக்குழந்தை வன்மை செய்யும் செயல்களின் மூலம் பிறர் இகழ்வன வற்றைச் செய்தாலும், அவ்விளம் புதல்வர்மாட்டு இன்பம் உண்டாகுமேயல்லாது துன்பம் உண்டாகாது. அதுபோல, நாயனார் தம் அன்பு மீதூர கல்லெறிந்த பொழுதும், அச்செயலுக்கு நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ச்சியே கொள்வாராயினர்.

குறிப்புரை: இவ்வாறன்றிக் குழந்தைகளிடத்து அன்புடைய பெற்றோர்கள் தம் அன்புமிகுதியால், குழந்தைகளிடத்துப் பிறர் இகழத்தக்க வன்மையான செயல்களைச் செய்யினும் அக்குழந்தைகள் மகிழுமாறு போல என விளக்கம் தந்து பொருளொடு பொருத்திக்காட்டுவர் சிவக்கவிமணியார். அத்தகைய வன்செயல்கள் ஆவன: தம் தலைக்கு மேலே தூக்கி எறிந்து பிடித்தல், கன்னத்தைக் கிள்ளுதல், சிறிதே அடித்தல், இறுக அணைத்தல் ஆயினவாம் என விளக்கமும் காண்பர். இவ்வகை ஆராயத் தக்கதாம்.

10.பொழிப்புரை: அன்று தொடங்கிப் பின்வரும் நாள்களில், சிவலிங்கத்தைக் கண்ட பின்பே உண்ணுவது எனத் தாம் கொண்ட அந் நியமத்தின்படி செய்வதற்காகச் சென்றபோது, கொன்றை மாலையைச் சூடிய சடையுடைய சிவபெருமானின் திருமேனியின் மீது, தாம் முன்னைய நாளில் கல் வீசிய திருக்குறிப்பினையே பின்பற்றி அவ் வுணர்வில் தலைப்பட்டவராய், 'அப்போது,

3643 அன்றுபோய்ப் பிற்றைநாள்
அந்நியதிக் கணையுங்கால்
கொன்றைமுடி யார்மேற்றாங்
கல்லெறிந்த குறிப்பதனை
நின்றுணர்வா ரெனக்கப்போ
திதுநிகழ்ந்த தவரருளே
என்றதுவே தொண்டாக
வென்றுமது செயநினைந்தார். 10

3644 தொடங்கியநா ளருளியவத்
தொழிலொழியா வழிதொடரும்
கடன்புரிவா ரதுகண்டு
கல்லெறிவார் துவராடைப்
படம்புனைவே டந்தவிரார்
பசுபதியார் தஞ்செயலே
அடங்கவுமென் பதுதெளிந்தா
ராதலினால் மாதவர்தாம். 11

3645 இந்நியதி பரிவோடு
வழுவாம லிவர்செய்ய
முன்னுதிருத் தொண்டாகி
முடிந்தபடி தான்மொழியில்
துன்னியமெய் யன்புடனே
யெழுந்தவினை தூயவர்க்கு
மன்னுமிகு பூசனையாம்
அன்புநெறி வழக்கினால். 12

எனக்கு இத்தகைய எண்ணம் உண்டானது இறையவர் அருளால் ஆகும்' என்று துணிந்து அதுவே தாம்செய்யும் தொண்டாய் மேற்கொண்டு நாள்தோறும் அச்செயலையே செய்யலானார்.

11.பொழிப்புரை: தொடங்கிய நாளில் இறையருளால் செய்த அச்செயலை இடையறாது தொடர்ந்து செய்யும் கடமையை எண்ணு பவராய்க், கல்லைச் சிவலிங்கத்தின் மீது எறிவாராய்த், துவராடையை அணிகின்ற புத்த வேடத்தையும் விடாது கொண்டிருப்பாராய அவர், அனைத்தும் சிவபெருமானின் அருட் செயல்களேயாம் என்ற உணர்வுடையவராய் விளங்கினார் ஆதலின், அம்மாதவரும்

12.பொழிப்புரை: இத்தகைய நியமமான செயலை அன்புடன் செய்து வர, அச்செயல்தானும் மதிக்கப்படும் திருத்தொண்டேயாகி முடிந்த தன்மையைச் சொல்வோமாயின், அன்பு நெறியின் செயற்பாடே இஃதாதலின், பொருந்திய

3646 கல்லாலே யெறிந்ததுவு
மன்பான படிகாணில்
வில்வேடர் செருப்படியும்
திருமுடியின் மேவிற்றால்
நல்லார்மற் றவர்செய்கை
யன்பாலே நயந்ததனை
அல்லா தார் கல்லென்பா
ரரனார்க்கஃ தலராமால். 13

3647 அங்கொருநாள் அருளாலே
அயர்ந்துண்ணப் புகுகின்றார்
எங்கள்பிரான் றனையெறியா
தயர்த்தேன்யா னெனவெழுந்து
பொங்கியதோர் காதலுடன்
மிகவிரைந்து புறப்பட்டு
வெங்கரியி னுரிபுனைந்தார்
திருமுன்பு மேவினார். 14

மெய்யன்பு காரணமாகத் தொடங்கிச் செய்த அச்செயல் தூயவரான இறைவற்கு நிலைபெற்ற சிறப்புமிக்க பூசனையே ஆகும்.

13.பொழிப்புரை: கல்லால் எறிந்த செயலும் அன்பால் செய்யும் தொண்டே ஆன தன்மையை ஆராயின், வில்வேடரான கண்ணப்ப ரின் செருப்படியும் இறைவரின் திருமுடியில் பொருந்தப் பெற்றதாயின தன்மையைப் பார்த்தோமாதலின், நல்லவரான சாக்கியர் செய்கையை அல்லாதவர்கள் 'கல்' என்பார், ஆனால் அது சிவபெருமானுக்கு மலரேயாகும்.

குறிப்புரை: இதனால் இறைவற்கு எதனை இடுகின்றோம் என்பது கருத்தன்று; எத்தகைய உணர்வால், எத்தகைய அன்பின் திறத்தால் இடுகின்றோம் என்பதே கருதத் தக்கதாகின்றது. 'புத்தன் மறவா தோடி எறிசல்லி புதுமலர்க ளாக்கினான் காண்'(தி. 6 ப.52 பா.8) எனவரும் நாவரசர் திருவாக்கும், இவ்வுணர்வின் பிழிவாக 'அரனடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமதாகும், பரனடிக்கு அன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவமாகும், வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமையாகி, நரரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை யாய்த்தே' (சித்தியார், 2 சூத். பா.29) எனவரும் ஞானநூற் கூற்றும் காண்க.

14.பொழிப்புரை: அவ்விடத்து ஒருநாள் இறைவன் அருளால் தம்செயல் மறந்து உணவு உண்ணப் புகுந்தவர், இன்று மலரிட்டு வழிபாடு

3648 கொண்டதொரு கல்லெடுத்துக்
குறிகூடும் வகையெறிய
உண்டிவினை யொழித்தஞ்சி
யோடிவரும் வேட்கையொடும்
கண்டருளுங் கண்ணுதலார்
கருணைபொழி திருநோக்கால்
தொண்டரெதிர் நெடுவிசும்பில்
துணைவியொடுந் தோன்றுவார். 15

3649 மழவிடைமே லெழுந்தருளி
வந்ததொரு செயலாலே
கழலடைந்த திருத்தொண்டர்
கண்டுகரங் குவித்திறைஞ்சி
விழவருணோக் களித்தருளி
மிக்கசிவ லோகத்தில்
பழவடிமைப் பாங்கருளிப்
பரமரெழுந் தருளினார். 16

செய்யாமல் மறத்தல் செய்தேன், என்று பறப்பட்டுப் பெருகிய அன்புடன், மிகவும் விரைந்து சென்று, அன்று யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்தவர் முன் சென்றார்.

15.பொழிப்புரை: அங்குக் கிடந்து எடுத்துக் கொண்டதொரு கல்லை, வழிபாட்டின் இலக்குக் கூடும் (குறிக்கோள் நிறைவேறும்) வகையி னால், அவர் எறிய, உணவு உண்ணும் செயலையும் கைவிட்டு அச்சத் துடன் ஓடிவரும் பெருவிருப்புடைய அவரைக் கண்டு அருள் செய்கின்ற நெற்றிக் கண்ணரான இறைவர், அருள் பொழியும் நோக்குடன், அத்தொண்டரின் எதிரே பெரிய வானில் தம் துணைவியாரான உமையம்மையாருடன் தோன்றுவாராகி,

16.பொழிப்புரை: இளமை பொருந்திய ஆனேற்றின் மீது எழுந்தருளி வந்த ஒப்பில்லாத செய்கையால், இறைவரின் திருவடியை அடைந்த திருத்தொண்டரான சாக்கிய நாயனார் கண்டு, கைகள் கூப்பி, நிலத்தில் விழுந்து பணிந்து எழ, அருள்நோக்குக் கொண்டருளிச் சிறப்பு மிக்க சிவலோகத்தில் பழைய அடியாராக இருந்து செய்யும் அடிமைத் திறத்தை இறைவர் அளித்தருளி மறைந்தருளினார்.

3650 ஆதியார் தம்மை நாளுங்
கல்லெறிந் தணுகப் பெற்ற
கோதில்சீர்த் தொண்டர் கொண்ட
குறிப்பினை யவர்க்கு நல்கும்
சோதியா ரறித லன்றித்
துணிவதென் அவர்தாள் சூடித்
தீதினை நீக்க லுற்றேன்
சிறப்புலி யாரைச் செப்பி. 17

குறிப்புரை: ‘பழ அடியாரொடும் கூடி எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே’ (தி.9 ப.29 பா.11), ‘பழ அடியார் கூட்டம் அத்தா காண ஆசைப்பட்டேன்’ (தி.8 ப.25 பா.9), ‘தம்மை விடுத்து ஆயும் பழைய அடியாருடன் கூட்டித் தோயும் பரபோகம் துய்ப்பித்து’ (குமர. கந்தர் கலி. 121) எனவரும் திருவாக்குக்களைக் காண்க.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

17.பொழிப்புரை: பழம்பொருளாய சிவபெருமானை நாள்தோறும் கல் எறிந்து வழிபட்டு அதனால் தம்மை அடைந்த குற்றம் இல்லாத சிறப்புடைய தொண்டரான சாக்கிய நாயனார் திறத்தை, அவருக்கு அருள்செய்யும் சோதியாரான சிவபெருமான் அறிதலல்லாது நாம் துணிவது எவ்வாறு? அவர்தம் திருவடிகளைத் தலைமேற்கொண்டு, சிறப்புலியாரின் வரலாற்றை இனிச் சொல்லத் தொடங்கித் தீமையை நீக்கலுற்றேன்.

குறிப்புரை: அன்பின் மீதூர்வால் நிகழும் இத்தகைய அருஞ்செயல் உடையார் திறனையும், அதற்கு அருட் கருணை தாமாக நிற்கும் எம் பெருமானின் அருட்செயலையும் அவ்விருவரும் அறிதலன்றி, ஒன்றற்கும் பற்றாத நம்மனோரால் எண்ணவோ அல்லது சொல்லவோ இயலுமோ? இயலாது என்றவாறு. ‘யாம் அறியும் அன்பன்று அது’ (திருக்களிற். 52) எனவரும் ஞானநூற் கூற்றும் காண்க. சாக்கிய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

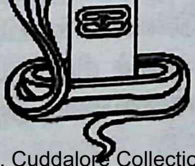

சிறப்புலி நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3651 பொன்னிநீர் நாட்டின் நீடும்
பொற்பதி புவனத் துள்ளோர்
இன்மையால் இரந்து சென்றார்க்
கில்லையென் னாதே ஈயும்
தன்மையார் என்று நன்மை
சார்ந்தவே தியரைச் சண்பை
மன்னனார் அருளிச் செய்த
மறைத்திரு வாக்கூர் ஆக்கூர். 1

1.பொழிப்புரை: காவிரியாறு பாய்ந்து செழிப்புச் செய்யும் சோழ நாட்டின் பழமையான அழகிய பதி, உலகத்துள்ளோர் வறுமையினால் இரந்து சென்றால் அவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லாமல் வேண்டியவற்றை வரையாது அளிக்கும் குணம் உடையவர்கள் என்று சீகாழித் தலைவரான ஆளுடைய பிள்ளையார், நன்மை பொருந்திய வேதியர்களைப் பற்றி அருள் செய்த மறை வாக்கினைப் பெறும் ஊரானது 'திருவாக்கூர்' என்பதாகும்.

குறிப்புரை: பிள்ளையார் அருளிய ஆக்கூர்ப் பதிகத்தில், அவ்வூரவரின் வள்ளன்மை குறித்து ஈரிடங்களில் வருகின்றன. அவை, 1. 'வேளாளர் என்றவர்கள் வள்ளன்மையால் மிக்கிருக்கும், தாளாளர் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி மாடமே' (தி.2 ப.42 பா.3) 2. 'இன்மையால் சென்றிரந்தார்க்கு இல்லை என்னாது ஈத்துவக்கும், தன்மையார் ஆக்கூரில் தான் தோன்றிமாடமே' (தி.2 ப.42 பா.9) என்பனவாம். இவற்றுள் முன்னையது வேளாளின் வள்ளன்மை பற்றியது. பின்னையது இன்னார் என விதந்து கூறாராயினும் வேதியர்தம் வள்ளன்மை கூறுவதாம் என்பது சேக்கிழார் திருவுள்ளமாகிறது.

திருவாக்கூர் – பிள்ளையாரின் திருவாக்கினைப் பெற்ற ஊர். ஆக்கூர் எனப்பின் வருவது அவ்வூரின் திருப்பெயராகும். திருவாக்கூர் ஆக்கூர் என்றது சொல்லணி தவழ நிற்பதாகும்; திருவாமூர் திருவாமூர் என்புழிப்போல.

3652 தூமலர்ச் சோலை தோறும்
சுடர்நெடு மாடந் தோறும்
மாமழை முழக்கந் தாழ
மறையொலி முழக்கம் ஓங்கும்
பூமலி மறுகில் இட்ட
புகையகில் தூபந் தாழ
ஓமநல் வேள்விச் சாலை
ஆகுதித் தூப மோங்கும். 2

3653 ஆலை சூழ் பூகவேலி
அத்திரு வாக்கூர் தன்னில்
ஞாலமார் புகழின் மிக்கார்
நான்மறைக் குலத்தி னுள்ளார்
நீலமார் கண்டத் தெண்டோள்
நிருத்தர்தந் திருத்தொண்டு ஏற்ற
சீலராய்ச் சாலும் ஈகைத்
திறத்தினிற் சிறந்த நீரார். 3

3654 ஆளும்அங் கணருக் கன்பர்
அணைந்தபோ தடியில் தாழ்ந்து
மூளுமா தரவு பொங்க
முன்புநின் றினிய கூறி
நாளும்நல் லமுதம் ஊட்டி
நயந்தன வெல்லாம் நல்கி
நீளும்இன் பத்துள் தங்கி
நிதிமழை மாரி போன்றார். 4

2.பொழிப்புரை: அப்பதியில் விளங்கும் தூய்மையான மலர்ச் சோலைகள் தோறும், ஒளி பொருந்திய பெரிய மாளிகைகள் தோறும், பெருமேக முழக்கங்களும் கீழ்ப்படுமாறு மறை ஒலிகளின் முழக்கங் கள் ஓங்கிநிற்கும், அழகு பொருந்திய வீதிகளில் இட்ட அகிற் புகையின் நறுமணமும் கீழ்ப்படுமாறு, வேட்கப்படும் வேள்விச் சாலைகளின் நெய்ப்புகைமேல் ஓங்கி நிற்கும்.

குறிப்புரை: மறைஒலிகளும், வேள்விப்புகையும் இவ்வகையில் வியக்குமாறுள்ளன.

3.பொழிப்புரை: கரும்பு ஆலைகளைச் சூழ்ந்திருக்கும் பாக்கு மரங்கள் வேலி என அமைந்திருக்கின்ற அத்திருவாக்கூரில், உலகில் நிறைந்த புகழால் மிக்க வரும், நான்மறைகளையும் ஓதும் குலத்தில் தோன்றிய வரும், நஞ்சுண்ட கழுத்தையும் எட்டுத் தோள்களையும் உடைய கூத்தப் பெருமானின் தொண்டினை மேற்கொண்டு ஒழுகி வருபவரும் ஆக வாழ்பவர் சிறப்புலி நாயனார் ஆவர்.

3655 அஞ்செழுத் தோதி அங்கி
வேட்டுநல் வேள்வியெல்லாம்
நஞ்சணி கண்டர் பாதம்
நண்ணிடச் செய்து ஞாலத்
தெஞ்சலில் அடியார்க் கென்றும்
இடையறா அன்பால் வள்ளல்
தஞ்செயல் வாய்ப்ப ஈசர்
தாள்நிழல் தங்கி னாரே. 5

3656 அறத்தினின் மிக்க மேன்மை
அந்தணர் ஆக்கூர் தன்னில்
மறைப்பெரு வள்ள லார்வண்
சிறப்புலி யார்தாள் வாழ்த்திச்
சிறப்புடைத் திருச்செங் காட்டங்
குடியினிற் செம்மை வாய்த்த
விறற்சிறுத் தொண்டர் செய்த
திருத்தொழில் விளம்பல் உற்றேன். 6

4.பொழிப்புரை: அவர், உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆளுகின்ற சிவபெருமானின் அன்பர்கள் தம்பால் வந்து அணையின், அவர்கள் அடியில் தாழ்ந்து வணங்கி, மூண்டெழும் அன்பு மேன்மேல் பொங்க, அவர்களுக்கு இனிய சொற்களைக் கூறி, நாடோறும் நல்ல உணவுகளை அளித்து, உண்பித்து, அவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் அளித்து, அதனால் மேன்மேலும் பெருகி வளர்கின்ற இன்பத்துள் வாழ்ந்து, செல்வத்தை மழைபோல் சொரிகின்ற மேகம் என விளங்கி வந்தார்.

5.பொழிப்புரை: திருவைந்தெழுத்தை ஓதி, முத்தீ வளர்த்து, நஞ்சு விளங்கும் கழுத்தரான சிவபெருமானின் திருவடிகளில் பொருந்த நல்ல வேள்விகளைச் செய்து, உலகில் யாதும் குறைவிலராய் வாழும் சிவனடியார்களுக்கு எக்காலத்தும் இடையறாது செய்யும் அன்பி னால், வள்ளல்களினும் வரையாது அளித்து வாழ்ந்து, இறைவரின் திருவடி நிழலில் நிலை பெறும் பேற்றைப் பெற்றார்.

6.பொழிப்புரை: சிவ அறங்களில் மேன்மை மிக்க அந்தணர் வாழும் திருவாக்கூரில் தோன்றிய வேதியரான வண்மையுடைய அச்சிறப்புலி யாரை வாழ்த்தி, திருச்செங்காட்டங்குடியில் செம்மையால் திளைக்கும் சிறுத்தொண்ட நாயனாரின் திருச்செயலைக் கூறப் புகுகின்றேன்.

குறிப்புரை: செம்மை வாய்த்த விறல் – சிவபெருமானின் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சுடன் வாழும் பெற்றி. 'அன்பு உள்ள மடையாய்' என அவர் வரலாற்றில் ஆசிரியர் குறிக்குமாற்றைக் காண்க. சிறப்புலி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3657 உருநாட்டும் செயல்காமன்
ஒழியவிழி பொழிசெந்தீ
வருநாட்டத் திருநுதலார்
மகிழ்ந்தருளும் பதிவயலில்
கருநாட்டக் கடைசியர்தங்
களிகாட்டுங் காவேரித்
திருநாட்டு வளங்காட்டுஞ்
செங்காட்டங் குடியாகும். 1

3658 நிலவியஅத் திருப்பதியில்
நெடுஞ்சடையார் நீற்றடைவால்
உலகில்வள ருயிர்க்கெல்லாம்
உயர்காவல் தொழில்பூண்டு
மலர்புகழ்மா மாத்திரர்தங்
குலம்பெருக வந்துள்ளார்
பலர்புகழுந் திருநாமம்
பரஞ்சோதி யாரென்பார். 2

1.பொழிப்புரை: உருக்கொண்டிருந்து, உயிர்கள் மீது செலுத்தும் தன் ஆணைச் செயலை மன்மதன் ஒழியுமாறு, விழியினின்றும் வெளிப் படுத்தும் செந்தீ தோன்றும் நாட்டத்தையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கும் திருப்பதி வயல்களில் கருங்கண்களையுடைய உழத்தியர் தம் களியாடல்களைக் காட்டுவதற்கு இடமான ‘காவேரித் திருநாடு’ என்று சொல்லப்படுகின்ற சோழ நாட்டில், வளம் வாய்ந்த திருச்செங்காட்டங்குடி என்பதாகும்.

2.பொழிப்புரை: நிலவும் அப்பதியில் நீண்ட சடையையுடைய சிவ பெருமானின் திருநீற்றுச் சார்பினால் உலகத்தில் தோன்றி வளர்கின்ற எல்லா உயிர்களுக்கும் உயர்வான மருத்துவத் தொழிலை மேற் கொண்டு, பெருகும் புகழையுடைய அம்மருத்துவர் குலத்தின் சீலம் பெருகுமாறு வந்து தோன்றியவர், பலரும் புகழ்கின்ற பரஞ்சோதியார் என்று அழைக்கப்படும் திருப்பெயரை உடையவர்.

குறிப்புரை: காவல் தொழில் – மருத்துவத் தொழில். அடுத்து வரும் ‘ஆயுர் வேதக் கலையும்’ எனவரும் திருப்பாடலால் இத் தொழிலு டைமை பெறப்படும். படைக்கலத் தொழிலிலும் வல்லுநராயினும், அதன் பயன் ஓரொருகால் நேர்ந்த தொன்றாதலின், இஃது அதனினும் சிறப்பாகக் குறிக்கப் பெறுவதாயிற்று. மாமாத்திரர் குலம் – வழிவழியாக மருத்துவம் செய்துவரும் மரபு. இம்மரபினர்க்கு

3659 ஆயுள்வே தக்கலையும்
அலகில்வட நூற்கலையும்
தூயபடைக் கலத்தொழிலும்
துறைநிரம்பப் பயின்றுள்ளார்
பாயுமதக் குஞ்சரமும்
பரியுமுகைக் கும்பண்பு
மேயதொழில் விஞ்சையினும்
மேதினியில் மேலானார். 3

3660 உள்ளநிறை கலைத்துறைகள்
ஒழிவின்றிப் பயின்றவற்றால்
தெள்ளிவடித் தறிந்தபொருள்
சிவன்கழலிற் செறிவென்றே
கொள்ளும்உணர் வினின்முன்னே
கூற்றுதைத்த கழற்கன்பு
பள்ளமடை யாய்என்றும்
பயின்றுவரும் பண்புடையார். 4

3.பொழிப்புரை: ஆயுள் வேதம் என்று கூறப்படுகின்ற மருத்துவ நூற்கலையும், எல்லை இல்லாத வடநூல்களில் உள்ள பல்வேறான கலைகளும், தூய படைக்கலத் தொழிற்கலைகளும் ஆகிய இவற்றை யெல்லாம், அவ்வவற்றில் எல்லை காண்பளவும் பயின்றவர். அவற் றுடன் பாய்கின்ற மதம் பொழியும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் செலுத்தும் தன்மை பொருந்திய வீரம் செறிந்த கலையிலும், உலகத்தில் மேம்பட்டவராக விளங்கினார்.

குறிப்புரை: உயிர்கள் நோயின்றி வாழவும், நெடிது வாழவும் கூறும் நூல்கள் ஆயுள் வேதமாகும். தமிழில் உள்ள சித்தர் மருத்துவ நூல்கள் இவையாம். இவை போகர் முதலியவர்களால் செய்யப் பெற்றவை யாம். மருத்துவன் தாமோதரனார் என்பார் சங்கப் புலவர்களில் ஒருவாராய் இருந்துள்ளமையும் எண்ணத்தக்கது. மறைகளின் சங்கங்களுள் இம்மருத்துவக் கலையும் ஒன்றுதல் பற்றி இதனை ஆயுள் வேதம் என்றனர். தமக்கினி தென்று பிறர்க்கின்னா செய்தல் நன்றன்று. எந்நாட்டிற்கும் எந்நிலையிலும் தீங்குவாராமல் காக்கும் நோக்கில் இக்கலையைப் பயின்றும், பயன்படுத்தியும் வந்தார். ஆதலின், ‘தூய படைக்கலத் தொழில்’ என்றார்

4.பொழிப்புரை: தம் உள்ளம் நிறைவு பெறச் செய்யும் கலைத் துறைகளை எல்லாம் இடைவிடாது கற்று, ‘அவை எல்லாவற்றாலும் தெளிவு பெற வடித்து எடுத்த பொருளாவது, சிவனடிகளில் பொருந் திய அன்புடைமையான ஒழுக்கமேயாகும்’

3661 ஈசன்அடி யார்க்கென்றும்
இயல்பான பணிசெய்தே
ஆசில்புகழ் மன்னவன்பால்
அணுக்கராய் அவற்காகப்
பூசல்முனைக் களிறுகைத்துப்
போர்வென்று பொருமரசர்
தேசங்கள் பலகொண்டு
தேர்வேந்தன் பாற்சிறந்தார். 5

3662 மன்னவற்குத் தண்டுபோய்
வடபுலத்து வாதாவித்
தொன்னகரம் துகளாகத்
துளைநெடுங்கை வரையுகைத்துப்
பன்மணியும் நிதிக்குவையும்
பகட்டினமும் பரித்தொகையும்
இன்னனஎண் ணிலகவர்ந்தே
இகலரசன் முன்கொணர்ந்தார். 6

என்று கொள்ளும் உணர் வினால் முதன்மை பெற, இயமனை உதைத்த திருவடியிடத்தே அன்பு கொண்ட ஒழுக்கம், பள்ள மடையில் நீர் ஓடுவது போல், தடையில்லாது விரைவாக என்றும் பயின்றுவரும் பண்பை உடையவரானார்.

குறிப்புரை: இடையீடின்மைக்கும், விரைவிற்கும் பள்ளத்தில் பாயும் வெள்ள நீரைக் காட்டல் இயல்பு. அவ்வகையிலேயே ஆசிரியர் சேக்கி ழாரும் ‘அன்பு பள்ளமடை யாய்’ என்றார். ‘பள்ளந்தாழ் உறுபுனலில்’ (தி.8 ப.5 பா.21) என மணிவாசகர் அருளுவதும் நினைவு கூர்தற் குரியதாம்.

5.பொழிப்புரை: சிவனடியார்களுக்கு எந்நாளும் இயல்பால் பொருந்திய தொண்டுகளைச் செய்தே, குற்றம் அற்ற புகழையுடைய மன்னனிடத்து அன்பினால் பக்கத் துணையாயிருந்து, அவனுக்காகப் . போரில் செலுத்தப்படுகின்ற யானைப் படையைச் செலுத்திப் பல போர்களில் வெற்றி கொண்டு, போரில் எதிர்த்து நின்ற மன்னர்களின் நாடுகள் பலவற்றையும் கைக்கொண்டு, தேர்ப்படையையுடைய தம் மன்னனிடம் சிறப்பைப் பெற்றார்.

குறிப்புரை: மன்னவன் – மகேந்திரவர்மனின் மகன் நரசிம்மவர்மன். இவன் காலம் கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகும்.

6.பொழிப்புரை: அம் மன்னனுக்காகப் படையெடுத்துச் சென்று வடநாட்டில் ‘வாதாபி’ என்ற பழைய நகரம் தூளாக ஆகும்படி, யானைப் படையைச் செலுத்தி வென்று, பல மணிகளையும், பொருட் குவைகளையும், யானைக்

3663 கதிர்முடிமன் னனுமிவர்தங்
களிற்றுரிமை யாண்மையினை
அதிசயித்துப் புகழ்ந்துரைப்ப
அறிந்தவமைச் சர்களுரைப்பார்
மதியணிந்தார் திருத்தொண்டு
வாய்த்தவலி யுடைமையினால்
எதிரிவருக் கிவ்வுலகி
லில்லையென வெடுத்துரைத்தார். 7

கூட்டங்களையும், குதிரைத் தொகுதிகளையும், இன்னும் இத்தகைய எண்ணில்லாதவற்றையும் கைக்கொண்டு, போர்செய்தலில் விருப்புடைய தம் மன்னன் முன் கொணர்ந்தார்.

குறிப்புரை: வாதாபி – மும்பை மாகாணத்தின் பெல்காம் மாவட்டத்தில் பதாமி என அழைக்கப் பெறும் நகரமாகும். இது சாளுக்கிய அரசனான புலிகேசிக்குத் தலைநகரமாயிருந்ததென்றும், அவனுக்கும் நரசிம்மவர்மனுக்கும் நிகழ்ந்த போரில், பல்லவனுக்குத் தானைத் தலைவராக இருந்த பரஞ்சோதியார் போர்முகத்துட் சென்று வென்று கொண்டு வந்த பொருள்கள் பல என்றும் வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுவர். திருத்தொண்டர்களின் கால ஆய்விற்கு, இனைய பல இடங்கள் பெரிதும் துணை செய்கின்றன. 'எண்ணில கவர்ந்தே' என்பதால் இங்குக் கூறப்படும் பொருள்களுடன் வேறு பல பொருள்களும் கவர்ந்து வந்தமை புலனாம். அவற்றுள் மூத்த பிள்ளையாரின் திருவுருவம் ஒன்று என்றும், அப்பெருமானே, திருச்செங்காட்டங்குடியில் இன்று காணப்பெறும் 'வாதாபி கணபதி' என வணங்க்ப் பெற்று வருகிறார் என்றும் கூறுவர். இதனால் மூத்த பிள்ளையார் வணக்கமே ஆறாம் நூற்றாண்டு முதல்தான் வந்தது என்பது எவ்வாற்றானும் பொருந்துவதன்றாம். 'கஞ்ச வேட்கையில் காந்தமன் வேண்ட அமரமுனிவன் அகத்தியன் தனாது கரகம் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை' (மணிமேகலை பதிகம் 10 – 12) என வரும் கூற்றாலும், சுமத்திராவிலுள்ள 'லாரா யோங்ராங்' என்னும் இடத்தில், மூத்த பிள்ளையாரின் படிமங்கள் பல காணப்படுகின்றன என ந. சி. கந்தையா தரும் குறிப்பாலும் (சிவன். பக்.87) மூத்த பிள்ளையாரின் வணக்கம் தொன்மையானது என அறியலாம்

7.பொழிப்புரை: ஒளி பொருந்திய முடியுடைய மன்னனும் இவர்தம் யானைப் படை செலுத்துவதற்குரிய வல்லமையைப் பார்த்து, வியந்து, புகழ்ந்து கூற, அவரை அறிந்த அமைச்சர்கள் எடுத்துக் கூறுவாராய்ப், 'பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானின் திருத்தொண்டு வாய்க்கப் பெற்ற வல்லமையினால், இவரை எதிர்த்து நிற்பவர் எவரும் இவ் வுலகத்தில் இல்லை' என்று உரைத்தார்கள்.

3664 தம்பெருமான் திருத்தொண்டர்
எனக்கேட்ட தார்வேந்தன்
உம்பர்பிரான் அடியாரை
உணராதே கெட்டொழிந்தேன்
வெம்புகொடும் போர்முனையில்
விட்டிருந்தேன் எனவெருவுற்று
எம்பெருமான் இதுபொறுக்க
வேண்டுமென இறைஞ்சினான். 8

3665 இறைஞ்சுதலும் முன்னிறைஞ்சி
என்னுரிமைத் தொழிற்கடுத்த
திறம்புரிவேன் அதற்கென்னோ
தீங்கென்ன ஆங்கவர்க்கு
நிறைந்தநிதிக் குவைகளுடன்
நீடுவிருத் திகளளித்தே
அறம்புரிசெங் கோலரசன்
அஞ்சலிசெய் துரைக்கின்றான். 9

8.பொழிப்புரை: 'தம் இறைவரின் திருத்தொண்டர் இவர்' என்று அமைச்சர்கள் கூறக் கேட்ட மாலைசூடிய மன்னன், 'எம்பெருமானின் அடியவரான இவரை இத்தகையவர் என்று அறியாது கெட்டேன்! மிக்க கொடிய போர்முனையில் சென்று போர் செய்யுமாறு விட்டிருந்தேனே!' என்று நினைத்து, நடுக்கம் அடைந்து, அவரை நோக்கி, 'எம்பெருமானே! இப்பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டும்!' என்று இறைஞ்சினான்.

9.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் மன்னன் வணங்கவும், அதன் முன்பு தாம் இறைஞ்சி, 'என் உரிமையான படைத்தொழிலுக்கு ஏற்றதான பொருந்திய திறத்தை யான் செய்தேன். அதனால் ஒரு தீங்கும் இன்று' என்று பரஞ்சோதியார் உரைக்க, அறவழிச் செங்கோல் செலுத்தும் மன்னன், அப்போது அவருக்கு நிறைந்த செல்வக் குவியல்களுடன், நெடிது துய்த்தற்குரிய நிலங்களையும் அளித்து அவரை வணங்கி உரைப்பானாகி,

குறிப்புரை: நீடுவிருத்திகள் அளித்தல் – தம் வாழ்விற்கெனப் பிறர் பால் பொருள்வேண்டாதிருக்க இறையிலியாக நிலங்கள் பலவற்றை அளித்தல்.

3666 உம்முடைய நிலைமையினை
அறியாமை கொண்டுய்த்தீர்
எம்முடைய மனக்கருத்துக்
கினிதாக விசைந்துஉமது
மெய்ம்மைபுரி செயல்விளங்க
வேண்டியவா றேசரித்துச்
செம்மைநெறித் திருத்தொண்டு
செய்யுமென விடைகொடுத்தான். 10

3667 மன்னவனை விடைகொண்டு
தம்பதியில் வந்தடைந்து
பன்னுபுகழ்ப் பரஞ்சோதி
யார்தாமும் பனிமதிவாழ்
சென்னியரைக் கணபதீச்
சரத்திறைஞ்சித் திருத்தொண்டு
முன்னை நிலைமை யில்வழுவா
முறையன்பிற் செய்கின்றார். 11

10.பொழிப்புரை: 'உம் உண்மை நிலையான திருத்தொண்டை, யாம் இதுகாறும் அறியாதவாறு செய்து வந்தீர்! எம் மனக் கருத்திற்கு இனிமை பெற இசைந்த, உம் மெய்ம்மைத் திருத்தொண்டின் வழி ஒழுகி, இனி நீர் வேண்டியவாறே, செம்மை தரும் நெறியான சிவ நெறித் தொண்டு செய்வீராக!' என்று சொல்லித், தம் கீழ் அவர் ஆற்றிவரும் பணியினின்றும் விடுவித்து விடைதந்தான்.

குறிப்புரை: சரித்தல் – வேண்டியவாறு ஒழுகல். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

11.பொழிப்புரை: புகழ்ந்து கூறப்படும் பரஞ்சோதியாரும் அம் மன்னனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு, தம் பதியான செங்காட்டங் குடியை அடைந்து, குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரன் வாழ்வதற்கு இடமான திருமுடியையுடைய சிவபெருமானைக் 'கணபதீச்சரம்' என்ற கோயிலில் வணங்கித், திருத்தொண்டினை முன்னைய நிலைமையி னின்று வழுவாது முறையாக அன்புடன் செய்து வருவாராயினார்,

குறிப்புரை: அரசன் அரசுபுரிந்து வந்த இடம் காஞ்சிமா நகராகும். திருச்செங் காட்டங்குடியிலுள்ள திருக்கோவிலின் பெயர் கணபதியீச்சரம் ஆகும். கயமுகாசுரனைக் கொன்ற பாவம் நீங்கத் திருச்செங்காட் டங்குடியில் கணபதி சிவலிங்கத் திருமேனியை எழுந்தருளுவித்து வழிபாடாற்றிய திருக்கோயில் கணபதியீச்சரம் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. எனவே மூத்த பிள்ளையார் (கணபதி) வழிபாடாற்றிய இடமும், அவரைப் பற்றிய வழிபாடும் அக்காலத்திற்கு முன்னமேயே இருந்திருத்தல் வேண்டும் என இதன்வழி அறியலாம்.

3668 வேதகா ரணர்அடியார்
வேண்டியமெய்ப் பணிசெய்யத்
தீதில்குடிப் பிறந்ததிரு
வெண்காட்டு நங்கையெனும்
காதன்மனைக் கிழத்தியார்
கருத்தொன்ற வரும்பெருமை
நீதிமனை யறம்புரியும்
நீர்மையினில் நிலைநிற்பார். 12

3669 நறையிதழித் திருமுடியார்
அடியாரை நாள்தோறும்
முறைமையினில் திருவமுது
முன்னூட்டிப் பின்னுண்ணும்
நிறையுடைய பெருவிருப்பால்
நியதியா கக்கொள்ளும்
துறைவழுவா வகையொழுகுந்
தூயதொழில் தலைநின்றார். 13

12.பொழிப்புரை: மறைகள் தோன்றற்குக் காரணரான சிவபெருமானின் அடியவர்களுக்கு வேண்டிய உண்மைப் பணிகளை யெல்லாம் செய்வாராய், குற்றம் அற்ற குடியில் பிறந்த திருவெண்காட்டு நங்கை என்ற காதலையுடைய இல்லக் கிழத்தியாருடன், இருவர் கருத்தும் ஒன்றாய்ப் பொருந்த வரும் பெருமையுடையதாய், நீதியின் வழியே வரும் இல்லறம் நடத்தி வாழும் தன்மையில் நிலை நிற்பாராய்,

குறிப்புரை: இயற்பெயர் அறிய இயலாமையின் ஊர்ப்பெயரோடு கூட்டித் திருவெண்காட்டுநங்கை என்றே அழைத்து வந்தனர் எனத் தெரிகிறது. 'தீதில் குடி – குற்றமற்ற தம் கணவர் குடியிலேயே தாமும் பிறந்தவர். 'இருவர்ச் சுட்டிய பல் வேறு தொல்குடி' என்னும் திருமுருகாற்றுப்படையும் (தி.11 ப.17 வரி.181).

13.பொழிப்புரை: தேனையுடைய கொன்றை மலர் மாலையைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானின் அடியவர்களை நூல் விதிப்படி நாள்தோறும், முறையாக முன்னமேயே உணவு உண்ணச் செய்து, அதன் பின்னர்த் தாம் உண்ணுதலான பெருவிருப்பத்தால் அதனை வழக்கமாகக் கொண்டு ஒழுகும் நிலையில், தவறாது ஒழுகுதலான தூய்மையான தொழிலில் சிறந்து விளங்கினார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3670 தூயதிரு வமுதுகனி
கன்னல்அறு சுவைக்கறிநெய்
பாயதயிர் பால்இனிய
பண்ணியம்முன் ணீரமுதம்
மேயபடி யாலமுது
செய்விக்க இசைந்தடியார்
மாயிருஞா லம்போற்ற
வருமிவர்பால் மனமகிழ்ந்தார். 14

3671 சீதமதி அரவினுடன்
செஞ்சடைமேற் செறிவித்த
நாதன்அடி யார்தம்மை
நயப்பாட்டு வழிபாட்டால்
மேதகையார் அவர்முன்பு
மிகச்சிறிய ராய்அடைந்தார்
ஆதலினால் சிறுத்தொண்டர்
எனநிகழ்ந்தார் அவனியின்மேல். 15

14.பொழிப்புரை: தூய திருவமுதும், பழவகைகளும், அறு சுவைகளை யுடைய கறிவகைகளும், நெய்யும், உறைந்த தயிரும், பாலும், இனிய் பலகாரங்களும், அமுது போன்ற உண்ணீரும் என்ற இவற்றைப் பொருந்தியவாற்றால், திருவமுது செய்விக்க, அதற்கு இசைந்து அடியார்கள் வந்து அமுதுண்டு, பெரிய உலகம் போற்ற வரும் இவரிடம், உள்ளம் மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

குறிப்புரை: பண்ணியம் – இனிப்பொடும் காரத்தொடும் கூட்டிச் செய்யப்பட்ட பலகாரங்கள். உண்ணீர் அமுதம் – அருந்துதற்கெனத் தூய்மையும் மணமும் பெற்ற நீர். 'அமிழ்தம் என்று உணரற்பாற்று' (குறள், 11) என்பர் திருவள்ளுவனாரும்.

15.பொழிப்புரை: குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனுடன், பாம்பையும் செஞ் சடைமீது அணிந்து கொண்டுள்ள இறைவரின் அடியவர்களுக்கு விருப்புடன் செய்யும் வழிபாட்டு வகையால், மேன்மையுடைய அவ்வடியவர்களின் முன்பு, தம்மை மிகவும் சிறியவராய்க் கருதி ஒழுகி வந்தமையின், அவர், சிறுத்தொண்டர் என்ற பெயருடன் உலகில் விளங்கலானார்.

குறிப்புரை: தாழ்வெனும் தன்மை கொண்டு அவர் வாழ்ந்துவரினும், அவர்தம் பண்பாலும் செய்கையாலும் மிகப்பெரிய தொண்டராவர். 'நீரோ பெரிய சிறுத்தொண்டர்' என இறைவரால் பின்னர் அழைக்கப்படுதலும் காண்க. நயப்பாட்டு வழிபாட்டால் – விருப்பத்துடன் கூடிய வழிபாட்டால்.

3672 கண்ணுதலார் கணபதீச்
சரத்தின்கண் கருத்தமர
உண்ணிறைஅன் பினிற்பணிசெய்
தொழுகுவார் வழுவின்றி
எண்ணில்பெருஞ் சீரடியார்
இடைவிடா தமுதுசெய
நண்ணியபே ருவகையுடன்
நயந்துறையும் நாளின்கண். 16

3673 நீராருஞ் சடைமுடியார்
அருளினால் நிறைதவத்துப்
பேராளர் அவர்தமக்குப்
பெருகுதிரு மனையறத்தின்
வேராகி விளங்குதிரு
வெண்காட்டு நங்கைபால்
சீராள தேவரெனும்
திருமைந்தர் அவதரித்தார். 17

3674 அருமையினில் தனிப்புதல்வர்
பிறந்தபொழு தலங்கரித்த
பெருமையினிற் கிளைகளிப்ப
பெறற்கரிய மணிபெற்று
வருமகிழ்ச்சி தாதையார்
மனத்தடங்கா வகைவளரத்
திருமலிநெய் யாடல்விழாச் 18
செங்காட்டடங் குடியெடுப்ப.

16.பொழிப்புரை: நெற்றியில் கண்ணையுடைய இறைவரின் கணபதீச் சரத்தில் கருத்துப் பதிய, உள்ளம் நிறையும் அன்பினால் தொண்டுகள் பலவும் செய்து ஒழுகுபவரான அவர், குறைவின்றி அளவில்லாத பெருமையுடைய சிறந்த அடியார்கள் இடைவிடாது வந்து உணவு உண்டருளப் பொருந்திய மகிழ்ச்சியுடன் விரும்பி வாழ்ந்திருக்கும் நாள்களில்,

17.பொழிப்புரை: கங்கைநீர் பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெரு மானின் திருவருளால், நிறைந்த தவத்தையுடைய அவருக்குப் பெருகும் சிறந்த இல்லறத்தின் வேராகி விளங்கும் திருவெண்காட்டு நங்கையாரின் மணிவயிற்றில் ‘சீராள தேவர்’ என்னும் திருமகனார் தோன்றினார்.

குறிப்புரை: மனையறத்திற்கு வேராக விளங்குபவர், வீட்டிலிருக்கும் மனைக்கிழத்தியர்களேயாவர். ‘இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால்’

3675 மங்கலநல் லியம்முழக்கம்
மறைமுழக்கம் வானளப்ப
அங்கணர்தஞ் சீரடியார்க்
களவிறந்த நிதியளித்துத்
தங்கள்மர பினில்உரிமைச்
சடங்குதச தினத்தினிலும்
பொங்குபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
புரிந்துகாப் பணிபுனைந்தார். 19

3676 ஆர்வநிறை பெருஞ்சுற்றம்
அகம்மலர வளித்தவர்தாம்
பார்பெருகு மகிழ்ச்சியுடன்
பருவமுறைப் பாராட்டுச்
சீர்பெருகச் செய்யவளர்
திருமகனார் சீரடியில்
தார்வளர்கிண் கிணியசையத்
தளர்நடையின் பதஞ்சார்ந்தார். 20

(குறள், 53), 'மனைக்கு விளக்கம் மடவார்' (தண்டி. மேற்கோள்) என்றெல்லாம் பண்டைப் பனுவல்கள் கூறுதல் காண்க. இவ்விரு பாடல் களும் ஒருமுடிபின.

18.பொழிப்புரை: பிறர் எவரும் பெறுதற்கரிய அருமையான ஒப்பற்ற நன்மகவு தோன்றியபொழுது, மனையை அழகுபடுத்தி, மகவு தோன் றிய பெருமையால் சுற்றத்தார்கள் மகிழ, பெறற்கரிய அம்மகவைப் பெற்றமையால் பெருகிவரும் மனமகிழ்ச்சி, தந்தையாரின் மனத்தில் அடங்குதற்கரிய நிலையில் வளர்ந்து வரச் சிறப்புமிக்க நெய்யாடல் விழாவினைத் திருச்செங்காட்டங் குடியிலுள்ளார் கொண்டாட,

குறிப்புரை: நெய்யாடல் – எண்ணெய் தேய்த்துக் குழந்தையைக் குளிக்கப் படுத்துதல்.

19.பொழிப்புரை: மங்கலமான நல்ல இயங்களின் ஒலியும், மறை களின் ஒலியும் வானத்தில் ஓங்க, இறைவரின் சிறப்புடைய அடியார் களுக்கு அளவில்லாத பொருள்களைத் தந்து, தங்கள் குல மரபிற்கு உரிய செயற்பாடுகளைப் பத்து நாள்களிலும் மேன்மேலும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் செய்து, காப்பு அணிவித்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

20.பொழிப்புரை: மிக்க விருப்பமுடைய சுற்றத்தவர்கட்கு எல்லாம் உள்ளம் மகிழக் கொடுத்து, உலகத்தில் பெருகும் மகிழ்ச்சியுடன் அவ் வப் பருவங்கள் தோறும்

3677 சுருளுமயிர் நுதற்சுட்டி
துணைக்காதின் மணிக்குதம்பை
மருவுதிருக் கண்டநாண்
மார்பினில்ஐம் படைகையில்
பொருவில்வயி ரச்சரிகள்
பொன்னரைஞாண் புனைசதங்கை
தெருவிலொளி விளங்கவளர்
திருவிளையாட் டினிலமர்ந்தார். 21

3678 வந்துவளர் மூவாண்டில்
மயிர்வினைமங் கலஞ்செய்து
தந்தையா ரும்பயந்த
தாயாருந் தனிச்சிறுவர்
சிந்தைமலர் சொல்தெளிவில்
செழுங்கலைகள் பயிலத்தம்
பந்தமற வந்தவரைப்
பள்ளியினில் இருத்தினார். 22

செய்யப்பெறும் செயற்பாடுகளை எல்லாம் சிறப்பாகச் செய்ய, வளரும் திருமகனாரான சீராளதேவர், தம் சிறப்பு மிகுந்த அடிகளில் மாலையாகக் கோத்த கிண்கிணிச் சதங்கை அசையும்படி தளர்நடைப் பருவத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: பருவமுறைப் பாராட்டு – செங்கீரை முதலாகச் சொல்லப் படும் பருவங்களில் செய்யப்பெறும் சிறப்புக்கள்.

21.பொழிப்புரை: சுருண்ட மயிர் நிறைந்த நெற்றியில் சுட்டியும், இரண்டு காதுகளில் குதம்பைகளும், திருக்கழுத்தில் பொருந்தும் கண்டசரமும், மார்பில் ஐம்படைத் தாலியும், கைகளில் ஒப்பில்லாத வயிரத்தால் ஆன சரிகளும், இடையில் பொன் அரைஞாணும், திரு வடிகளில் சதங்கைகளும் விளங்கத் தெருவில் ஒளிவிளங்க, வளரும் பிள்ளைத் திருவிளையாட்டினைச் சீராளதேவர் செய்து வந்தார்.

குறிப்புரை: கண்ட சரம் – கழுத்தொடு விளங்கும் நாண். இது பொன்னாலாயது. ஐம்படைத் தாலி – திருமாலின் சங்கு, சக்கரம், வாள், தண்டு, வில் என்பன. சரிகள் – கை வளையல்கள்

22.பொழிப்புரை: முறைமையாக வளர்கின்ற அவரின் மூன்றாம் ஆண்டில் மயிர் நீக்கும் மணவினையைச் செய்வித்துத், தந்தையாரும் தாயாரும் ஒப்பில்லாத சிறிய தோன்றலான மகனாருக்கு, மனம் மலர்வதற்குக் காரணமான சொற்களின் தெளிவையுடைய செழுங்கலை களைப் பயில்வதற்காகத் தம் பிறவிப் பிணிப்பு நீங்க வந்த அவரை ஐந்தாம் ஆண்டில் பள்ளியில் சேர்த்தனர்.

3679 அந்நாளில் சண்பைநகர்
ஆண்டகையார் எழுந்தருள
முன்னாக எதிர்கொண்டு
கொடுபுகுந்து முந்நூல்சேர்
பொன்மார்பிற் சிறுத்தொண்டர்
புகலிகா வலனார்தம்
நன்னாமச் சேவடிகள்
போற்றிசைத்து நலஞ்சிறந்தார். 23

3680 சண்பையர்தம் பெருமானும்
தாங்கரிய பெருங்காதல்
பண்புடைய சிறுத்தொண்ட
ருடன்பயின்று மற்றவரை
மண்பரவுந் திருப்பதிகத்
தினில்வைத்துச் சிறப்பித்து
நண்பருளி எழுந்தருளத்
தாமினிது நயப்புற்றார். 24

குறிப்புரை: ஐந்தாம் ஆண்டில் பள்ளியிற் சேர்க்கும் மரபு, சண்டேசுவர நாயனார் வரலாற்றாலும் அறியப்படும்

23.பொழிப்புரை: அந்நாளில் சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் அங்கு வந்தருள, முப்புரி நூல் அணிந்த மார்பையுடைய சிறுத்தொண் டர் முன்னாகச் சென்று எதிர்கொண்டு வரவேற்று, அழைத்து வந்து, நகருள் புகுந்து, தம் மனையில் இருக்கச் செய்து, அச்சீகாழித் தலைவ ரின் நலமும் பெருமையும் மிக்க திருவடிகளைப் போற்றி நலம் பெற்றார்.

24.பொழிப்புரை: சீகாழியினரின் தலைவரான ஞானசம்பந்தரும் அளவிடற்கரியதாய், மேன்மேலும் வளரும் அரிய பத்திமைப் பண்புடைய சிறுத்தொண்டருடன் பயின்று, அவரை உலகம் போற்றும் திருப்பதிகத்தால் பாராட்டிச் சிறப்புச்செய்து, தம் நட்பினராகும் பேற்றையும் வழங்கியருளி, இன்பமும் விருப்பமும் மிக அங்கு அமர்ந் திருந்தார்.

குறிப்புரை : திருச்செங்காட்டங்குடிக்குப் பாலறாவாயர் அருளிய பதிகங்கள் இரண்டுள்ளன (தி.1 ப.61, தி.3 ப.63). இவற்றுள்ளும் பின்னைய திருப்பதிகத்தில் மூன்றாவது செய்யுள் காணக் கிடைத் திலது. தி.1 ப.61 10 ஆவது பாடலில், 'பொடிநுகரும் சிறுத் தொண்டர்க்கருள் செய்யும் பொருட்டாகக் கடி நகராய் வீற்றிருந்தான் கணபதியீச்சுரத்தானே' என்று சிறப்பிக்கிறார். தி.3 ப.63இல் பாடல் தொறும் சிறுத்தொண்டரைச் சிறப்பிக்கும் ஞானசம்பந்தர், அப்பதிகத் தின் முதற் பாடலில், 'செங்காட்டங்குடி மேய சிறுத்தொண்டன் பணி

3681 இத்தன்மை நிகழுநாள்
இவர்திருத்தொண் டிருங்கயிலை
அத்தர்திரு வடியிணைக்கீழ்ச்
சென்றணைய அவருடைய
மெய்த்தன்மை அன்புநுகர்ந்
தருளுதற்கு விடையவர்தாம்
சித்தமகிழ் வயிரவராய்த்
திருமலைநின் றணைகின்றார். 25

3682 மடல்கொண்ட மலரிதழி
நெடுஞ்சடையை வனப்பெய்தக்
கடல்மண்டி முகந்தெழுந்த
காளமேகச் சுருள்போல்
தொடர்பங்கி சுருண்டிருண்டு
தூறிநெறித் தசைந்துசெறி
படர்துஞ்சின் கருங்குஞ்சி
கொந்தளமா கப்பரப்பி. 26

செய்ய' என்று குறிப்பிடுகின்றார். மற்ற இடங்களில் எல்லாம் அவர்தம் சீர்மையும் நீர்மையும் விளங்கப் பலபடக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. 'கன்னவில் தோள் சிறுத்தொண்டன்' (தி.3 ப.63 பா.2), 'சீருலாம் சிறுத் தொண்டன்' (தி.3 ப.63 பா.5), 'செருவடி தோள் சிறுத்தொண்டன்' (தி.3 ப.63 பா.7), 'சிறப்புலவாச் சிறுத் தொண்டன்'(தி.3 ப.63 பா.9) என்பன அவற்றுட்சில.

25.பொழிப்புரை: இவ்வாறாக நிகழ்ந்துவரும் சிறுத்தொண்டரின் திருத்தொண் டானது, உயர்ந்த திருக்கயிலாய மலையில் வீற்றிருக் கின்ற இறைவரின் திருவடிக் கீழ்ப் போய்ச்சேர, ஆனேற்றூர்தியை யுடைய இறைவர், தாமே அவர்தம் மெய்யார்ந்த அன்பை நுகர்ந்து அருள் புரிவதன் பொருட்டு, உள்ளம் மகிழும் வயிரவக் கோலத் துடனே திருமலையினின்று நீங்கி எழுந்தருளி வருவாராய்,

26.பொழிப்புரை: இதழ்களையுடைய கொன்றை மலரைச் சூடிய நீண்ட சடையையே அழகுபொருந்த, கருநீலக் கடலில் சேர்ந்து நீரையுண்டு மேலே எழுந்த கரிய மேகத்தின் சுருள் போலத் தொடர்ந்து, நீண்ட தலைமயிராகக் காடு என அடர்ந்து, நெறிப்பும் அசைவும் உடையதாகச் செறித்துப் படரும் வரிசை கொண்ட கருங்குஞ்சிக் கொத்தைப் போல் ஆக்கி அழகுடையதாய்ப் பரப்பி முடித்து,

குறிப்புரை: திருச்சடையை மயிர்க்கொத்தாக ஆக்கி என்பதே இதன் கருத்தாகும். இதன் கருமை, நீரை முகந்த மேகத்தின் கருமையதாம். இம்மயிர் முடி சுருண்டு, இருண்டு, காடென அடர்ந்து, கருமணலின் நிரல் எனச் செறிந்து அசைவுடையதாகி இருந்தது என ஆசிரியர் குறித்தருளுகின்றார். ஒரு மயிர்

3683 அஞ்சனம்மஞ் சனஞ்செய்த
தனையவணி கிளர்பம்பை
மஞ்சினிடை யிடையெழுந்த
வானமீன் பரப்பென்னப்
புஞ்சநிரை வண்டுதேன்
சுரும்புபுடை படர்ந்தார்ப்பத்
துஞ்சினுனித் தனிப்பரப்புந்
தும்பைநறு மலர்தோன்ற. 27

3684 அருகுதிரு முடிச்செருகும்
அந்தியிளம் பிறைதன்னைப்
பெருகுசிறு மதியாக்கிப்
பெயர்த்துச்சாத் தியதென்ன
விரிசுடர்ச்செம் பவளவொளி
வெயில்விரிக்கும் விளங்குசுடர்த்
திருநுதல்மேல் திருநீற்றுத்
தனிப்பொட்டுத் திகழ்ந்திலங்க. 28

முடிக்கு இதனினும் அழகு அமைய இயலாதவாறு குறித்திருக்கும் நுண்மை அறிந்து இன்புறத்தக்கதாம். தொடர்பங்கி – தொடர்ந்து நீண்ட மயிர். குஞ்சி – ஆண்களின் தலை மயிர். கொந்தளம் – கொத்து.

27.பொழிப்புரை: மைக்குழம்பை மூழ்கச் செய்ததைப்போல், அழகு மிகும் கரிய மயிரான மேகத்திடையே எழுந்து தோன்றும் விண்மீன் களின் பரப்பைப் போன்று திரட்சியாய், வரிசையாய்ப் பல வண்டின் கூட்டங்கள் அருகே சூழ்ந்து ஒலிக்க நிலைபெறும் வரிசைகளில் தும்பை மலர்கள் விளங்க,

குறிப்புரை: மேற்கூறியவாறமைந்த திருமுடியில் தும்பை மலர்கள் விளங்குவன, மேகத்தினிடையே விண்மீன்கள் தோன்றுவனபோல் இருந்தனவாம். பம்பை – சுருண்டு விரிந்த மயிர். புஞ்சம் – திரட்சி. துஞ்சின் நுனி – நிலைபெறும் மயிர்ச்செறிவின் நுனி.

28.பொழிப்புரை: திருமுடியின் ஒரு மருங்கில், செருகும் மாலையில் தோன்றும் பிறைச் சந்திரனையே ஒளி பெருகும் சிறிய முழுமதி போலே ஆக்கி, மீண்டும் நெற்றியில் அணிந்ததைப்போல் விரியும் ஒளி பொருந்திய சிவந்த பவளக் கதிர்களை விரித்து வீசும் விளக்கமுடைய சுடர்த்திரு நெற்றியின்மீது, திருநீற்றின் ஒற்றைப் பொட்டு ஒளி வீசி விளங்க,

குறிப்புரை: இளம்பிறையை முழுமதியாக்கி வைத்தது போன்று, நெற்றியில் திருநீற்றின் பொட்டு விளங்கியது என்பது கருத்து. ‘நீற்றின் பேரொளி

3685 வெவ்வருக்கன் மண்டலமும்
விளங்குமதி மண்டலமும்
அவ்வனற்செய் மண்டலமும்
உடன்அணைந்த தெனவழகை
வவ்வுதிருக் காதின்மணிக்
குழைச்சங்கு வளைத்ததனுள்
செவ்வரத்த மலர்செறித்த
திருத்தோடு புடைசிறக்க. 29

3686 களங்கொள்விடம் மறைத்தருளக்
கடலமுதக் குமிழிநிரைத்
துளங்கொளிவெண் திரள்கோவைத்
தூயவடம் அணிந்ததென
உளங்கொள்பவர் கரைந்துடலும்
உயிரும்உரு கப்பெருக
விளங்குதிருக் கழுத்தினிடை
வெண்பளிங்கின் வடந்திகழ. 30

போன்றது நீள்நிலா' (தி.12 திருமலைச் சரு. தடுத்தாட். பா.162) என ஆசிரியர், தாமே கூறியிருத்தலின் நிலவின் ஒளி, நீற்றின் ஒளிக்கு உவமையாயிற்று என அறியலாம். 'பெரியோன் தருக திருநுதலாகென' என வரும் பகுதிக்குச் சிவபெருமான் சூடிய பிறை இரண்டுகலை யுடையதாதலின், அதனை எட்டாம் பிறையாக்கித் தருக என அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்த உரையும் ஈண்டு நினைவு கூரத் தக்கதாம்

29.பொழிப்புரை: வெம்மையுடைய கதிரவன், விளக்கமான சந்திரன், நெருப்பு ஆகிய மூன்றும் தாம்தாமும் விளக்கமுறும் இடங்களுடன் ஒன்றாகக் கூடினாற் போல, அழகைத் தன் வயமாக்கும் செவியில், அழகான சங்குக் குழையை வளைத்து அணிந்து, அதனுள் செவ்வரத்தம்பூவைச் செறித்த தோடு, இருமருங்கும் சிறந்து விளங்க,

குறிப்புரை: கதிரவன், சந்திரன், தீ ஆகிய முச்சுடர்களும் இறைவற்கு முக்கண்களாக விளங்க, அவற்றின் ஒளிப்பரப்பு முறையே காதிலும், குழையிலும், மலரிலும் விளங்கலாயின என்பது கருத்து. மண்டலம் – வளைவு. 'பருதி பலவும் எடுத்து சுடர் பாலித்தாற் போலக் குலவும் மகரக் குழையும்' எனவரும் குமர குருபர அடிகளின் திருவாக்கும் நினைவுகூர்தற்குரியதாம்.

30.பொழிப்புரை: திருக்கழுத்தில் கொண்ட நஞ்சை மறைத்தருளும் பொருட்டுப் பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதத்தின் குமிழிகளின் வரிசையாய் வாய்ந்த ஒளியுடைய வெள்ளிய திரட்சிகளின் தூய வடத்தை அணிந்ததுபோல,

3687 செம்பரிதி கடலளித்த
செக்கரொளி யினைஅந்திப்
பம்புமிருள் செறிபொழுது
படர்ந்தணைந்து சூழ்வதெனத்
தம்பழைய கரியுரிவை
கொண்டுசமைத் ததுசாத்தும்
அம்பவளத் திருமேனிக்
கஞ்சுகத்தின் அணிவிளங்க. 31

3688 மிக்கெழும்அன் பர்கள்அன்பு
திருமேனி விளைந்ததென
அக்குமணி யாற்சன்ன
வீரமும்ஆ ரமும்வடமும்
கைக்கணிதோள் வளைச்சரியும்
அரைக்கடிசூத் திரச்சரியும்
தக்கதிருக் காற்சரியுஞ்
சாத்தியவொண் சுடர்தயங்க. 32

உள்ளத்துள் நினைப்பவரின் உடலும் உயிரும் உருகும்படி மிக விளங்கும் திருக்கழுத்திலே வெண்மையான பளிங்கு மாலை விளங்க,

குறிப்புரை: அமுதம் வெண்மையானது. ஆதலின் அமுதக் குமிழி எனப் பளிங்கின் வடம் இருந்தது என்றார். நஞ்சு – கறுப்பு. வெண்மை அதனை மறைத்தது.

31.பொழிப்புரை: சிவந்த கதிரவன் கடலில் குளிக்கும் சமயத்தில் தோன்றும் செவ்வான ஒளியை, அந்தி முதிர வரும் இருள் அடர்ந்த இராப்போது படர்ந்து வந்து சூழ்வதைப்போல், அழகிய பவளம் போன்ற மேனியின் மீது தம் பழைய யானைத் தோலைக் கொண்டு ஆக்கிய சட்டையின் அழகு விளங்க,

குறிப்புரை: சிவந்த கதிரவன் கடலில் குளிக்கும் சமயத்தில் தோன்றும் செவ்வான ஒளியை, அந்தி முதிர வரும் இருள் அடர்ந்த இராப்போது படர்ந்து வந்து சூழ்வதைப்போல், அழகிய பவளம் போன்ற மேனியின் மீது தம் பழைய யானைத் தோலைக் கொண்டு ஆக்கிய சட்டையின் அழகு விளங்க,

32.பொழிப்புரை: அடியாரிடத்தில் மேல் ஓங்கி எழும் அன்பானது தம் திருமேனியின் மீது அங்கங்கும் வடிவு கொண்டு வளைந்தாற் போல, எலும்பு மணிகளால் அமைந்த வெற்றி மாலையும், கோவை களும், கைகளுக்கு அணியும் கங்கணங்களும், இடுப்பில் அணியும் அரைஞாணும், கால்களில் அணியும் காலணிகளும் அணிந்த ஒன்றிய பேரொளி விளங்க,

3689 பொருவில்திருத் தொண்டர்க்குப்
புவிமேல்வந் தருள்புரியும்
பெருகருளின் திறங்கண்டு
பிரானருளே பேணுவீர்
வரும்அன்பின் வழிநிற்பீர்
எனமறைபூண் டறைவனபோல்
திருவடிமேல் திருச்சிலம்பு
திசைமுழுதுஞ் செலவொலிப்ப. 33

3690 அயன்கபா லந்தரித்த
விடத்திருக்கை யாலணைத்த
வயங்கொளிமூ விலைச்சூல
மணித்திருத்தோள் மிசைப்பொலியத்
தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத்
தமருகத்தின் ஒலிதழைப்பப்
பயன்த்வத்தாற் பெறும்புவியும்
பாததா மரைசூட. 34

3691 அருள்பொழியுந் திருமுகத்தில்
அணிமுறுவல் நிலவெறிப்ப
மருள்மொழிமும் மலஞ்சிதைக்கும்
வடிச்சூலம் வெயிலெறிப்பப்
பொருள்பொழியும் பெருகன்பு
தழைத்தோங்கிப் புவியேத்தத்
தெருள்பொழிவண் தமிழ்நாட்டுச்
செங்காட்டங் குடிசேர்ந்தார். 35

குறிப்புரை: சன்னவீரம் – வெற்றிமாலை. சன்னவீரம், ஆரம், வடம் ஆகியவை மார்பில் அணியத்தக்கன. வளைச்சரி – வளை விளங்க : சரித்தல் – சலிப்பது; விளங்குவது. கடிசூத்திரம் – அரைஞாண். இவ் வணிகளனைத்தும் அடியவர்களின் அன்பு என வளைந்து இலங்கின.

33.பொழிப்புரை: ஒப்பில்லாத தொண்டரான சிறுத்தொண்டருக்கு, இவ்வுலகத்தில் வந்து அருள் செய்யும் பெருகிய அருளின் தன்மை யைக் கண்டு இறைவரின் திருவருளையே விரும்பிப் போற்றுவீர்! வளர்கின்ற அன்பின் வழியில் நிற்கக் கடவீர்! என்று மறைகள் குறிக்கொண்டு கூறுவன போலத், திருவடிகளின் மீதுள்ள சிலம்புகளின் ஒலி எல்லாத் திசைகளிலும் செல்லுமாறு ஒலிக்க,

குறிப்புரை: மறைஒலி எனச் சிலம்பொலிகள் இசைத்தன என்பதாம்.

34.பொழிப்புரை: நான்முகனின் மண்டையோட்டை எடுத்த இடக் கையினால்,

3692 தண்டாத தொருவேட்கைப்
பசியுடையார் தமைப்போலக்
கண்டாரைச் சிறுத்தொண்டர்
மனைவினவிக் கடிதணைந்து
தொண்டானார்க் கெந்நாளும்
சோறளிக்குந் திருத்தொண்டர்
வண்டார்பூந் தாரார்இம்
மனைக்குள்ளா ரோவென்ன. 36

3693 வந்தணைந்து வினவுவார்
மாதவரே யாம்என்று
சந்தனமாந் தையலார்
முன்வந்து தாள்வணங்கி
அந்தமில்சீ ரடியாரைத்
தேடியவர் புறத்தணைந்தார்
எந்தமையா ளுடையவரே
அகத்துள்எழுந் தருளுமென. 37

அணைத்த விளங்கும் ஒளியையுடைய மூவிலைச் சூலமானது அழகிய தோள்களில் விளங்க, விளங்கி வீசும் ஒளியையுடைய வலத்திருக்கையிலே பிடித்த தமருகத்தின் ஒலி ஒலிக்க, முன்னைத் தவத்தால் பயன் பெறும் நிலமும் அடித் தாமரைகளைத் தாங்க,

குறிப்புரை: இடத்திருக்கையில் சூலமும், வலத் திருக்கையில் துடியும் விளங்க, நடந்தருளி வர என்பதாம்.

35.பொழிப்புரை: அருள் பொழியும் திருமுகத்தில் புன்முறுவலானது நிலவைப் போன்று குளிர்ந்த ஒளி வீச, மயக்கத்தை மிகச் செய்யும் மும்மலங்களின் வலியையும் போக்கும் கூரிய சூலம் வெயில் ஒளி வீச, உண்மைப் பொருளை விளக்கும் பெருகும் அன்பு மேலும் மேலும் தழைத்து ஓங்கி இவ்வுலகம் போற்ற, அறிவு விளக்கம் செய்யும் வளமையுடைய தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருச்செங்காட்டங்குடியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதினொரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

36.பொழிப்புரை: குறையாத பசியை உடையவரைப் போலத், தம்முன் வருபவர்களைப் பார்த்துச் ‘சிறுத்தொண்டரின் இல்லம் எங்குள்ளது ?’ என்று கேட்டு அறிந்து, விரைவில் அங்கு வந்து, ‘சிவபெருமானது தொண்டருக்கு எந்நாளும் சோற்றை அளிக்கின்ற தொண்டரான, வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர் மாலையைச் சூடிய சிறுத்தொண்டர் இந்த இல்லத்தில் உள்ளாரோ ?’ என்று வினவ,

37.பொழிப்புரை: வந்து சேர்ந்து வினவுகின்றவர் மாதவரான அடியவரே என்று

3694 மடவரலை முகநோக்கி
மாதரார் தாம்இருந்த
இடவகையில் தனிபுகுதோம்
என்றருள அதுகேட்டு
விடவகல்வார் போலிருந்தார்
எனவெருவி விரைந்துமனைக்
கடனுடைய திருவெண்காட்
டம்மைகடைத் தலையெய்தி. 38

3695 அம்பலவ ரடியாரை
யமுதுசெய்விப் பாரிற்றைக்
கெம்பெருமான் யாவரையுங்
கண்டிலர்தே டிப்போனார்
வம்பெனநீ ரெழுந்தருளி
வருந்திருவே டங்கண்டால்
தம்பெரிய பேறென்றே
மிகமகிழ்வர் இனித்தாழார். 39

எண்ணிச் சந்தனத்தாதியார் என்ற அம்மையார், முன் வந்து, அவர்தம் திருவடிகளை வணங்கி, 'எல்லையில்லாத சிறப் புடைய அடியவரைத் தேடும் பொருட்டு அவர் வெளியே சென்றுள்ளார்; எம்மை ஆள்பவரான முதல்வரே! மனையகத்து எழுந்தருளுக !' என்று கூற,

38.பொழிப்புரை: (இறைவர்) அந்த அம்மையாரைப் பார்த்துப், 'பெண்கள் தனித் திருக்கும் இடத்தில் நாம் தனியே புகமாட்டோம் !' என்று உரைப்ப, அதைக்கேட்டு, அவர் அங்கிருந்து நீங்கிச் சென்று விடுவார் போல் தோன்றுகின்றார் என்று அச்சம் கொண்டு, விரைந்து, மனைத்தக்க மாண்பு உடையவரான திருவெண்காட்டு அம்மையார், உள்ளிருந்து மனையின் முன்வந்து,

குறிப்புரை: அற்றேல் காரைக்காலம்மையார் தனித்திருப்ப, அடியவராக வந்த இறைவர் அவரிடத்தில் சென்று உணவருந்தியது என்னை யெனில், அங்குத் தமிழ் நாட்டவராகவும், எளிய இனிய வயது முதிர்ந்த அடியவராயும் வந்தமையானும், தம் தீப்பசி நீங்க உணவு ஒன்றே தேவையாம் நிலையில் திருவுள்ளம் பற்றியமையாலும், அதனைத் தீர்த்தற்கு அம்மையார் ஒருவரே இருப்பினும் அமையுமாத லானும், அங்கு அவர் தனித்திருப்ப எழுந்தருளியது தகவாயிற்று. இங்கு அந்நிலைமைக்கு முற்றிலும் மாறானதாய் இருத்தலின், இவ்வாறு திருவுள்ளம் கொண்டாராயிற்று.

39.பொழிப்புரை: பேரவையை இடனாகக் கொண்டிருக்கும் இறைவ ரின் அடியவர்களைத் திருவமுது செய்விக்கின்ற நியமம் உடையவர், அச்செயலை

3696 இப்பொழுதே வந்தணைவர்
எழுந்தருளி யிரும்என்ன
ஒப்பின் மனை யறம்புரப்பீர்
உத்தரா பதியுள்ளோம்
செப்பருஞ்சீர்ச் சிறுத்தொண்டர்
தமைக்காணச் சேர்ந்தனம்யாம்
எப்பரிசும் அவரொழிய
இங்கிரோம் என்றருளி. 40

3697 கண்ணுதலிற் காட்டாதார்
கணபதீச் சரத்தின்கண்
வண்ணமலர் ஆத்தியின்கீழ்
இருக்கின்றோம் மற்றவர் தாம்
நண்ணினால் நாமிருந்த
பரிசுரைப்பீர் என்றருளி
அண்ணலார் திருவாத்தி
யணைந்தருளி அமர்ந்திருந்தார். 41

முடிப்பதற்கு, 'எம்பெருமானே! இன்று அடியார் எவரை யும் காணாமையால் தேடிச் சென்றுள்ளார், புதிதாய் நீங்கள் எழுந்தருளி வரும் இத்திருக்கோலத்தைக் கண்டால் தம் பேறே என்று மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவார், இனிக்காலம் தாழ்க்க மாட்டார்',

40.பொழிப்புரை: 'இப்பொழுதே வந்து சேர்வார். இங்குத் தங்கி யிரும்' என்று சொல்ல, 'ஒப்பற்ற இல்லறத்தைத் தவறாது நடத்துபவரே! யாம் வடநாட்டில் உள்ளோம். சொல்வதற்குரிய சிறப்புடைய சிறுத்தொண்டரைக் காணும் பொருட்டு இங்கு வந்து அடைந்தோம், எவ்வகையாலும் அவர் இல்லாதபோது இங்கே நாம் இருக்க மாட்டோம்!' என்று கூறியருளி,

குறிப்புரை: முன்னிருந்த தோழியரின் மொழிக்கு அடியவர் இணங்காமை கேட்ட நங்கையார், உள்ளிருந்து முன்வந்து, தாமே அவருக்கு முழுமையாகவும், இனிமையாகவும் விடை பகர்ந்தது அவர்தம் பொறுப்புணர்வையும், விருப்புணர்வையும் காட்டி நிற்கின்றன. இந்நிலையில் வந்தருளிய வயிரவரும், வரலாற்றின் எதிர் நிகழ்வை உளங்கொண்ட நிலையில் வழங்கிய விடையும் உளங்கொளத்தக்கதாய் அமைந்துள்ளது.

41.பொழிப்புரை: நெற்றிக்கண்ணை மறைத்தவாறு வந்த அவர், 'கணபதியீச்சரத்தில் அழகிய மலர்களையுடைய திருவாத்தி மரத்தின் கீழ்ச் சென்று அமர்ந்து இருப்போம், அவர் மீண்டு இங்கு வரும் பொழுது, அங்கு நாம் இருக்கும் தன்மையினைச் சொல்வீராக!' என்று கூறி, இறைவர் திருவாத்தி மரத்தின் அடியைச் சேர்ந்து, அங்கு விரும்பி எழுந்தருளியிருந்தார்.

3698 நீரார் சடையான் அடியாரை
நேடி யெங்குங் காணாது
சீரார் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர்
மீண்டுஞ் செல்வ மனையெய்தி
ஆரா அன்பின் மனைவியார்க்கு
இயம்பி அழிவெய் திடஅவரும்
பார்ஆ தரிக்குந் திருவேடத்
தொருவர் வந்த படிபகர்ந்தார். 42

3699 அடியேன் உய்ந்தேன் எங்குற்றார்
உரையா யென்ன அவர்மொழிவார்
வடிசேர் சூல கபாலத்தர்
வடதே சத்தோம் என்றார்வண்
துடிசேர் கரத்துப் பயிரவர்யாம்
சொல்ல இங்கும் இராதேபோய்க்
கடிசேர் திருவாத் தியினிழற்கீழ்
இருந்தார் கணப தீச்சரத்து. 43

3700 என்று மனைவி யார்இயம்ப
எழுந்த விருப்பால் விரைந்தெய்திச்
சென்று கண்டு திருப்பாதம்
பணிந்து நின்றார் சிறுத்தொண்டர்
நின்ற தொண்டர் தமைநோக்கி
நீரோ பெரிய சிறுத்தொண்டர்
என்று திருவாய் மலர்ந்தருள
இறைவர் தம்மைத் தொழுதுரைப்பார். 44

குறிப்புரை: இவ்வாறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

42.பொழிப்புரை: சிறப்பு மிகுந்த தவத்தையுடைய சிறுத்தொண்டர், கங்கையாற்றைத் திருச்சடையிலுடைய சிவபெருமானின் அடியவரை எங்கும் தேடிக் காணாது, மீண்டும் இல்லத்தை அடைந்து, அளவு கடந்த அன்பினையுடைய மனைவியாருக்கு அதைச் சொல்லி வருந்த, அவரும் உலகம் அன்புகூரும் கோலம் கொண்ட ஒருவர் அங்கு வந்து சென்றவாற்றை அவருக்குச் சொன்னார்.

43.பொழிப்புரை: 'அடியேன் வாழ்ந்தேன்! அவர் எங்கு இருக்கின்றார்? சொல்வாயாக!' என்று வினவ, அவ்வம்மையாரும் கூறுவா ராய்க் 'கூர்மையுடைய சூலத்தையும், மண்டை ஓட்டையும் கையிற் கொண்ட அவர், நாம் வடநாட்டில்

3701 பூதி யணிசா தனத்தவர்முன்
போற்றப் போதேன் ஆயிடினும்
நாதன் அடியார் கருணையினால்
அருளிச் செய்வர் நானென்று
கோதில் அன்பர் தமையமுது
செய்விப் பதற்குக் குலப்பதியில்
காத லாலே தேடியுமுன்
காணேன் தவத்தால் உமைக்கண்டேன். 45

3702 அடியேன் மனையில் எழுந்தருளி
அமுதுசெய்ய வேண்டுமென
நெடியோ னறியா வடியார்தாம்
நிகழுந் தவத்தீர் உமைக்காணும்
படியால் வந்தோம் உத்தரா
பதியோம் எம்மைப் பரிந்தூட்ட
முடியா துமக்குச் செய்கையரி
தொண்ணா தென்று மொழிந்தருள. 46

உள்ளோம்' என்றார்: அவர் வளமான துடியை ஒரு கையில் பிடித்த வயிரவக் கோலத்தவர்: நாங்கள் இல்லத்தில் எழுந்தருளி இருக்குமாறு சொல்லி வேண்டவும், இங்குத் தங்கி இராமல் சென்று கணபதியீச்சரத்தில் மணம் பொருந்திய திருவாத்தி மரத்தின் நிழலில் தங்கி உள்ளார்.

44.பொழிப்புரை: என்று மனைவியார் கூற, அதைக் கேட்ட சிறுத் தொண்டர், மேன்மேல் எழுந்த விருப்பினால் விரைவாகச் சென்று,அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி நின்றார். வணங்கி நின்ற சிறுத் தொண்டரைப் பார்த்து, 'நீர் தாமோ பெரியவராய்ச் சொல்லப்படுகின்ற சிறுத்தொண்டர்' எனத் திருவாய் மலர்ந்தருள, அவர் இறைவரை வணங்கிச் சொல்வாராய்,

45.பொழிப்புரை: 'திருநீற்றுத் திருத்தொண்டர்களின் முன் சென்று போற்றி வழிபடவும் தகுதியற்றவனாயினும், அடியேன் அடியவர்க ளின் அருளால் அப்பெயருடையவன்' எனக் கூறுவர், குற்றம் தீர்ந்த அடியவரை அமுது செய்விப்பதற்காகப் பழமை வாய்ந்த இப்பதியில், பெருவிருப்பத்தால் எங்கும் தேடியும் கண்டிலேன், முன்பு செய்த பெருந்தவத்தால் உங்களைக் கண்டேன்.

46.பொழிப்புரை: 'அடியவனின் இல்லத்தில் தாங்கள் எழுந்தருளி வந்து திருவமுது செய்தல் வேண்டும்!' என்று சிறுத்தொண்டர் வேண்ட, நீண்ட திருமாலும் அறிய மாட்டாத அவ்வடியவர் தாமும், 'விளங்கும் தவத்தை உடையவரே! உம்மைக் காண்பதற்காக வந்தோம்! வடநாட்டில் உள்ளோம், எம்மை

3703 எண்ணா தடியேன் மொழியேன்நீர்
அமுது செய்யும் இயல்பதனைக்
கண்ணார் வேட நிறைதவத்தீர்
அருளிச் செய்யுங் கடிதமைக்கத்
தண்ணார் இதழி முடியார்தம்
அடியார் தலைப்பட் டால்தேட
ஒண்ணா தனவும் உளவாகும்
அருமை யில்லை யெனவுரைத்தார். 47

3704 அரிய தில்லை எனக் கேட்ட
பொழுதில் அழகு பொழிகின்ற
பெரிய பயிர வக்கோலப்
பிரானார் அருளிச் செய்வார்யாம்
பரியுந் தொண்டீர் மூவிருது
கழித்தாற் பசுவீழ்த் திடவுண்ப
துரிய நாளு மதற்கின்றால்
ஊட்ட அரிதாம் உமக்கென்றார். 48

அன்புடன் உண்ணச் செய்ய இயலாது, அஃது அரியதாகும்! ஆதலால் உம்மால் செய்ய ஒண்ணாது' என்று கூறியருள,

47.பொழிப்புரை: 'அடியேன் எண்ணிப் பாராது கூறமாட்டேன். கண் நிறைந்த அழகையுடைய நிறை தவத்தவரே! தாங்கள் திருவமுது செய்யும் இயல்பை, விரைவாக அமைப்பதன் பொருட்டுக் கூறியருள் செய்வீராக! குளிர்ந்த கொன்றை மாலையைச் சூடிய இறைவரின் அடி யார்கள் கிடைக்கப் பெற்றால், தேடினும் கிடைக்காதனவும் கிடைக்க உள்ளனவாகும், எனக்கு அருமை இல்லை' என்று சொன்னார்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

48.பொழிப்புரை: 'அரியது இல்லை' என்று சிறுத்தொண்டர் கூறக் கேட்ட அமையத்தில், அழகைச் சொரிகின்ற பெரிய வயிரவக் கோலத்துடன் வந்துள்ள இறைவர், 'அன்புத் தொண்டரே! நாம் ஆறு திங்களுக்கு ஒருமுறை, பசுவை வீழ்த்தி அமுது இட உண்பது வழக்க மாகும். அங்ஙனம் உண்பதற்குரிய நாளும் இன்றே யாம். ஆனால் அவ்வாறு உண்பித்தல் உமக்கு அருமையுடையதாகும்!' என அருள் செய்தார்.

3705 சால நன்று முந்நிரையும்
உடையேன் தாழ்விங் கெனக்கில்லை
ஆலம் உண்டா ரன்பர்உமக்
கமுதாம் பசுத்தான் இன்னதென
ஏல வருளிச் செயப்பெற்றால்
யான்போய் அமுது கடிதமைத்துக்
காலந் தப்பா மேவருவேன்
என்று மொழிந்து கைதொழுதார். 49

3706 பண்பு மிக்க சிறுத்தொண்டர்
பரிவு கண்டு பயிரவரும்
நண்பு மிக்கீர் நாம்உண்ணப்
படுக்கும் பசுவும் நரப்பசுவாம்
உண்ப தஞ்சு பிராயத்தில்
உறுப்பின் மறுவின் றேல்இன்னம்
புண்செய் நோவில் வேலெறிந்தாற்
போலும் புகல்வ தொன்றென்றார். 50

குறிப்புரை: ஓர் இருது, இரு திங்களை நிலைக்களனாகக் கொண்டது. மூவிருது ஆறு திங்கள். ஈண்டுப் பசு என்றது உயிர் என்ற பொதுப் பொருளில் வந்துள்ளது.

49.பொழிப்புரை: அதுகேட்ட சிறுத்தொண்டர், 'மிகவும் நல்லது. அடியேன், ஆடு, எருமை, பசு என்ற மூன்று நிரைகளையும் பெற்றி ருக்கின்றேன், எனக்கு இங்குக் குறைவில்லை. நஞ்சை உண்ட சிவ பெருமானின் அன்பராம் தாங்கள், உண்டற் குரிய அப்பசுதான் இன் னது என்றருளின், அடியேன் விரைவாகச் சென்று உணவு சமைத்து அதற்குரிய காலம் தவறாது வருவேன்!' எனக் கூறிக் கை தொழுதார்.

குறிப்புரை: முந்நிரை – பசு, ஆடு, எருமை ஆகியன.

50.பொழிப்புரை: அடிமைப் பண்பு மிகுந்த சிறுத்தொண்டரின் அன்பைக் கண்டு, பயிரவக் கோலத்தராய் வந்த சிவபெருமானும், 'அடியாரிடம் அன்பு உடையவரே! நாம் உண்பதற்குக் கொல்லப் படுகின்ற பசுவும் மானிடப் பசுவாகும். ஐந்து வயதாயும், உடற் குறையற்றதாயும் இருத்தல் வேண்டும். அதுவே யாம் உண்பதாகும்; நோய் செய்யும் புண்ணிலே வேலைப் பாய்ச்சியதைப் போல், மேலும் கூறத்தக்கது ஒன்றுண்டு!' என்று உரைப்பவர்,

குறிப்புரை: 'புண்ணுலாம் பெரும்புழையிற் கனல்நுழைந்தால் எனப்புகுத லோடும்' (கம்ப. கையடை. 12) எனக் கம்பர் கூறும் இடனும் ஈண்டு எண்ணற்குரியதாகும்.

3707 யாதும் அரிய தில்லைஇனி
ஈண்ட அருளிச் செய்யுமென
நாதன் தானும் ஒருகுடிக்கு
நல்ல சிறுவன் ஒருமகனைத்
தாதை அரியத் தாய்பிடிக்கும்
பொழுது தம்மில் மனமுவந்தே
ஏத மின்றி யமைத்தகறி
யாம்இட் டுண்ப தெனமொழிந்தார். 51

3708 அதுவும் முனைவர் மொழிந்தருளக்
கேட்ட தொண்டர் அடியேனுக்
கிதுவும் அரிதன் றெம்பெருமான்
அமுது செய்யப் பெறிலென்று
கதுமென் விரைவில் அவரிசையப்
பெற்றுக் களிப்பாற் காதலொடு
மதுமென் கமல மலர்ப்பாதம்
பணிந்து மனையின் வந்தணைந்தார். 52

3709 அன்பு மிக்க பெருங்கற்பின்
அணங்கு திருவெண் காட்டம்மை
முன்பு வந்து சிறுத்தொண்டர்
வரவு நோக்கி முன்னின்றே
இன்பம் பெருக மலர்ந்தமுகங்
கண்டு பாத மிசையிறைஞ்சிப்
பின்பு கணவர் முகம்நோக்கிப்
பெருகுந் தவத்தோர் செயல்வினவ. 53

51.பொழிப்புரை: அதைக் கேட்ட சிறுத்தொண்டர் 'எனக்கு ஏதும் அரியது இல்லை, விரைவாய்க் கூறியருளுக' என்று உரைக்க, இறைவரும், 'ஒரு குடிக்கு ஒரே மகனாக உள்ள அவனைத் தந்தை அரிய வும், தாய் பிடிக்கவும், அந்நிலையில் அவர்கள் இருவரும் உளம் உவந்து அமைத்த கறியே நாம் உண்பதாகும்' என உரைத்தருளினார்.

52.பொழிப்புரை: அவ்வுரையையும் முதல்வர் உரைத்தருளக் கேட்ட சிறுத் தொண்டர், 'எம் இறைவரான தாங்கள் திருவமுது செய்யும் பேற்றைப் பெற்றால் எனக்கு இதுவும் அரியதன்று' எனக்கூறி, விரைவாக அவரிடம் விடை பெற்று, மிக்க மகிழ்ச்சியால் ஆசை யோடும் அவரது தேன்பொருந்திய மென்மையான தாமரையனைய திருவடிகளை வணங்கிச் சென்று, தம் வீட்டை வந்தடைந்தார்.

3710 வள்ள லாரும் மனையாரை
நோக்கி வந்த மாதவர்தாம்
உள்ள மகிழ அமுதுசெய
இசைந்தார் குடிக்கோர் சிறுவனுமாய்க்
கொள்ளும் பிராயம் ஐந்துளனாய்
உறுப்பிற் குறைபா டின்றித்தாய்
பிள்ளை பிடிக்க வுவந்துபிதா
அரிந்து சமைக்கப் பெறினென்றார். 54

3711 அரிய கற்பின் மனைவியார்
அவரை நோக்கி யுரைசெய்வார்
பெரிய பயிர வத்தொண்டர்
அமுது செய்யப் பெறுமதற்கிங்
குரியவகையால் அமுதமைப்போம்
ஒருவ னாகி ஒருகுடிக்கு
வருமச் சிறுவன் தனைப்பெறுமாறு
எவ்வா றென்று வணங்குதலும். 55

53.பொழிப்புரை: அன்புமிக்க பெருங்கற்பையுடைய பெண்ணான திருவெண்காட்டு நங்கையார், சிறுத்தொண்டரின் வரவை எதிர்நோக்கி வாயிலின் முன் நின்று இன்பம் மிக மலர்ந்திருந்த அவரது முகத்தைப் பார்த்து, அவருடைய திருவடிகளில் வணங்கிப் பின்பு, தம் கணவரான அவரை முகம் நோக்கி, அத்தவ முனிவரைப் பற்றி வினவ,

54.பொழிப்புரை: வள்ளல் தன்மையுடைய சிறுத்தொண்டரும், மனைவியாரான திருவெண்காட்டு நங்கையைப் பார்த்து, 'வந்திருக்கும் மாதவர், ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒரு மகனாக, ஐந்து வயது உள்ளவனாக, உறுப்புகளில் குறைவு ஒன்றும் இல்லாதவனாக இருக்கும் மைந்தனைத் தாய் பிடிக்கத் தந்தை மகிழ்வுடன் அரிந்து அமுது சமைக்கப் பெற்றால், உள்ளம் மகிழும்படி உணவு உண்டருளலாம் என இசைந்துள்ளார்' என்று இயம்பினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

55.பொழிப்புரை: அரிய கற்பையுடைய மனைவியார் அங்ஙனம் உரைத்த அவரைப் பார்த்து, மேலும் உரைப்பாராய்ப் 'பெருமை யுடைய வயிரவத் தொண்டர் உணவு உண்ணப் பெறுவதற்கு இங்கு உரிய வகையினால் அமுது அமைப்போமானால் ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒரு மகனாகிவரும் அந்தச் சிறுவனை நாம் பெறுவது எங்ஙனம் ?' எனக் கூறி வணங்கவும்,

3712 மனைவி யார்தம் முகநோக்கி
மற்றித் திறத்து மைந்தர் தமை
நினைவு நிரம்ப நிதிகொடுத்தால்
தருவா ருளரே நேர்நின்று
தனையன் தன்னைத் தந்தைதாய்
அரிவா ரில்லைத் தாழாமே
எனையிங் குய்ய நீபயந்தான்
தன்னை அழைப்போம் யாம்என்றார். 56

3713 என்று கணவர் கூறுதலும்
அதனுக் கிசைந்தெம் பிரான்தொண்டர்
இன்று தாழா தமுதுசெய்யப்
பெற்றிங் கவர்தம் மலர்ந்தமுகம்
நன்று காண்ப தெனநயந்து
நம்மைக் காக்க வருமணியைச்
சென்று பள்ளி யினிற்கொண்டு
வாரும் என்றார் திருவனையார். 57

56.பொழிப்புரை: அதைக்கேட்ட சிறுத்தொண்டர் மனைவியாரின் முகத்தைப் பார்த்து, 'இத்தகைய தன்மை பொருந்திய மைந்தர்தமை, அவ்வவர் எண்ணம் நிரம்பும் அளவு நிதியம் அளித்தால் கொடுப்பவர் களும் இருப்பர்; ஆனால் நேர் நின்று, தம் மைந்தனைத் தந்தையும் தாயுமாக அரிபவர் இவ்வுலகத்தில் இல்லை! எனவே, இனியும் காலம் தாழ்த்தாது இங்கு என்னை உய்யச் செய்வதற்கு நீ பெற்ற மகனை நாம் இதன் பொருட்டு அழைப்போம்!' என உரைத்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

57.பொழிப்புரை: என்று கணவர் உரைக்கவும், அதற்கு அவ்வம் மையாரும் இசைந்து, 'எம் இறைவரின் தொண்டர் இன்று காலம் தாழ்க்காது அமுது செய்யப்பெற்று அவர்தம் மகிழ்ச்சி பொலியும் திருமுகத்தை நாம் காண்பது இங்கு செய்யத்தக்கதாகும்!' என விரும்பி, கணவரைப் பார்த்து 'நம்மைக் காக்க வரும் மணி போன்ற மகனைப் பள்ளியில் போய் அழைத்துக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று உரைத்தார்.

குறிப்புரை: 'இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர் இன்முகங் காணும் அளவு'

3714 காதல் மனையார் தாங்கூறக்
கணவ னாருங் காதலனை
ஏதம் அகலப் பெற்றபே
றெல்லா மெய்தி னார்போல
நாதர் தமக்கங் கமுதாக்க
நறுமென் குதலை மொழிப்புதல்வன்
ஓத வணைந்த பள்ளியினில்
உடன்கொண் டெய்தக் கடிதகன்றார். 58

3715 பள்ளி யினிற்சென் றெய்துதலும்
பாத சதங்கை மணியொலிப்பப்
பிள்ளை யோடி வந்தெதிரே
தழுவ எடுத்துப் பியலின்மேல்
கொள்ள அணைத்துக் கொண்டுமீண்டு
இல்லம் புகுதக் குலமாதர்
வள்ள லார்தம் முன்சென்று
மைந்தன் தன்னை யெதிர்வாங்கி. 59

(குறள்,224), ‘ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல்’ (குறள்,228) என்பனவாய குறட் பாக்கள் நினைவுகூர்தற்குரியன.

58.பொழிப்புரை: அன்பையுடைய மனைவியார் மேற்கூறியபடி உரைக்க, கணவனாரான சிறுத்தொண்டரும் குற்றம் நீங்கப் பெற்ற எல்லாப்பேறும் அப்போதே பெற்று விட்டவரைப் போல் மகிழ்ந்து, இறைவருக்கு அங்குத் திருஅமுதாக ஆக்குதற்கு, நல்ல மென்மையான மழலை மொழி பயிலும் மைந்தர், கல்வி பயிலச் சேர்ந்துள்ள பள்ளியி னின்றும் உடன் கூட அழைத்து வருவதற்கு விரைவாகச் சென்றார்.

59.பொழிப்புரை: சிறுத்தொண்டர் பள்ளியை அடையவும், காலில் அணிந்த சதங்கை மணிகள் ஒலிக்கப் பிள்ளை அவர் எதிரே ஓடி வந்து தழுவிக் கொள்ள, அவனை எடுத்துத் தோள்மீது வைத்துப் பொருந் தும் படி அணைத்துக்கொண்டு, மீண்டு வந்து தம் இல்லத்துக்குள் புகுந்திடவும், நற்குலத்தில் தோன்றிய திருவெண்காட்டுநங்கையார், வள்ளலார் சிறுத்தொண்டரின் முன்பு போய், அம்மைந்தனை எதிரில் தாம் வாங்கிக் கொண்டு,

3716 குஞ்சி திருத்தி முகந்துடைத்துக்
கொட்டை யரைநாண் துகள்நீக்கி
மஞ்சள் அழிந்த அதற்கிரங்கி
மையுங் கண்ணின் மருங்கொதுக்கிப்
பஞ்சி யஞ்சு மெல்லடியார்
பரிந்து திருமஞ் சனமாட்டி
எஞ்ச லில்லாக் கோலஞ்செய்
தெடுத்துக் கணவர் கைக்கொடுத்தார். 60

3717 அச்சம் எய்திக் கறியமுதாம்
என்னு மதனால் அரும்புதல்வன்
உச்சி மோவார் மார்பின்கண்
அணைத்தே முத்தந் தாமுண்ணார்
பொச்ச மில்லாத் திருத்தொண்டர்
புனிதர் தமக்குக் கறியமைக்க
மெச்சு மனத்தார் அடுக்களையின்
மேவார் வேறு கொண்டணைவார். 61

60.பொழிப்புரை: அம்மைந்தனின் தலைமயிரைத் திருத்தி, முகத்தைத் துடைத்துக், காதணியிலும், அரைஞாணிலும் படிந்த தூசியைப் போக்கி, அணிந்த கலவைச் சாந்து அழிந்ததற்கு வருந்திக், கண்ணில் அணிந்த மையினையும் கண்ணில் படாமல் ஒழுங்காகப் பக்கத்தில் அமைய ஒதுக்கிப், பஞ்சும் அஞ்சத்தக்க மென்மையுடைய அடியையுடைய அம்மையார், அன்புடன் எடுத்து நீராட்டிக், குறையாத கோலத்தைச் செய்து, கணவரான சிறுத்தொண்டரின் கையிலே அம்மைந்தனை அளித்தார்.

குறிப்புரை: கொட்டை – காதணி. 'அரைநாண்' எனப்பின் வருதலின் கொட்டை என்பது பஞ்சைக் குறித்தலும் ஆம்.

61.பொழிப்புரை: திருத்தொண்டருக்கு ஆக்கும் அமுதுக்கு உதவும் பொருள் என்பதால் அச்சம் கொண்டு அரிய மைந்தனை உச்சிமோவா ராய், மார்பில் அணைத்து முத்தம் தாராராய்க், குற்றம் இல்லாத திருத் தொண்டராம் புனிதரான அடியவருக்குக் கறியை ஆக்குதற்கு விரும் பும் உள்ளத்தால், அடுக்களையில் மேவாராகி வேறு தனியிடத்திலே கொண்டு செல்பவராய்,

3718 ஒன்று மனத்தார் இருவர்களும்
உலகர் அறியா ரெனமறைவில்
சென்று புக்குப் பிள்ளைதனைப்
பெற்ற தாயார் செழுங்கலங்கள்
நன்று கழுவிக் கொடுசெல்ல
நல்ல மகனை யெடுத்துலகை
வென்ற தாதை யார்தலையைப்
பிடிக்க விரைந்து மெய்த்தாயர். 62

3719 இனிய மழலைக் கிண்கிணிக்கால்
இரண்டும் மடியின் புடையிடுக்கிக்
கனிவாய் மைந்தன் கையிரண்டுங்
கையாற் பிடிக்கக் காதலனும்
நனிநீ டுவகை யுறுகின்றார்
என்று மகிழ்ந்து நகைசெய்யத்
தனிமா மகனைத் தாதையார்
கருவி கொண்டு தலையரிவார். 63

குறிப்புரை: பொச்சம் – குற்றம். அடுக்களை – சமையல் செய்யும் இடம்; அது மாதவருக்கு அமுதாக்குதற்குரிய இடம் ஆதலின், அங்கு அச்செயலைச் செய்யலாகாது என வேறிடம் கொண்டனர். இந்நிகழ்வுகள் கண்களில் நீர் மல்கச் செய்யும்.

62.பொழிப்புரை: ஒன்றுபட்ட உள்ளம் கொண்டு அவ்விருவரும் உலகத்தவர் இதன் உண்மை இயல்பை அறியமாட்டார் என்று நினைத்து, மறைவான இடத்தை எய்திப் பிள்ளையைப் பெற்ற தாயார் திருவெண்காட்டு நங்கையார் செழுமையான கொள்கலங்களை நன்றாய்க் கழுவி எடுத்துக்கொண்டு செல்ல, நல்ல மைந்தனாரை எடுத்து, உலகியலை முற்றும் வென்ற தந்தையாரான சிறுத்தொண்டர் தலையைப் பிடித்துக் கொள்ள, மெய்த் தாயாரான அம்மையார் விரைந்து,

63.பொழிப்புரை: குழந்தையின் இனிய ஒலிதரும் கிண்கிணி அணிந்த கால்கள் இரண்டையும் மடியின் இடையே பிறழாமல் அமிழ்த்தி வைத்துக்கொண்டு, கொவ்வைக் கனியைப் போன்ற வாயையுடைய மகனின் கைகள் இரண்டையும் தம் கையால் பிடிக்க, அவ்வன்பின் சிறுவனும் தம் பெற்றோர் தம்மை மிகவும் அணைத்து மகிழ்ச்சி கொள்கின்றார்கள் என்று மகிழ்ந்து நகைக்க, ஒப்பில்லாத பெருமை யுடைய மகனாரைத் தந்தையாரான சிறுத்தொண்டர் வாள் கொண்டு தலையை அரிவார்,

3720 பொருவில் பெருமைப் புத்திரன்மெய்த்
தன்மை யளித்தான் எனப்பொலிந்து
மருவு மகிழ்ச்சி யெய்தஅவர்
மனைவி யாருங் கணவனார்
அருமை யுயிரை யெனக்களித்தான்
என்று மிகவும் அகம்மலர
இருவர் மனமும் பேருவகை
யெய்தி அரிய வினைசெய்தார். 64

3721 அறுத்த தலையின் இறைச்சிதிரு
வமுதுக் காகா தெனக்கழித்து
மறைத்து நீக்கச் சந்தனத்தார்
கையிற் கொடுத்து மற்றையுறுப்
பிறைச்சி யெல்லாங் கொத்தியறுத்
தெலும்பு மூளை திறந்திட்டுக்
கறிக்கு வேண்டும் பலகாயம்
மரைத்துக் கூட்டிக் கடிதமைப்பார். 65

64.பொழிப்புரை: அத்தந்தையார், 'ஒப்பில்லாத பெருமை மிகுந்த மகன், மெய்யாம் தன்மையை எனக்கு அளித்தான்' என்று பொருந்திய மகிழ்ச்சியடைய, அவருடைய மனைவியாரான அம்மையாரும், 'கணவனாரின் அரிய உயிரை எனக்கு இம்மைந்தன் அளித்தான்' என்று மிகவும் மனம் மகிழ, இங்ஙனம் இருவருள்ளமும் பெரு மகிழ்ச்சி பொருந்த இவ்வரிய செயலைச் செய்தனர்.

குறிப்புரை: மெய்யாம் தன்மை – மெய்ம்மை பெறுந்தன்மை : மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிதரும் அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தலாதலின் அன்னதாயிற்று. இச் செயற்கு ஊறுநேரின் கணவர் உயிர் வாழார். அவ்வூறுநேராமை காத்தவன் மைந்தன் ஆதலின், 'கணவனார் அருமையுயிரை எனக் களித்தான்' என்றார் அம்மையார். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

65.பொழிப்புரை: அறுத்து எடுத்த தலையின் இறைச்சி, உணவுக்கு ஆகாது எனக் கழித்து, அதை மறைத்து ஒதுக்கும் பொருட்டுச் சந்தனத் தாதியார் என்ற மங்கையின் கையிலே அளித்து, மற்ற உறுப்புகளின் இறைச்சி எல்லாவற்றையும் கொத்தியும், அறுத்தும், எலும்பினுள்ளே உள்ள மூளைப் பகுதியைத் திறந்து எடுத்து இட்டும், கறியாக்குதற்கு வேண்டும் பலவகையான காய வகைகளை அமைத்துக் கூட்டியும் விரைவில் அமுது சமைப்பாராய்,

குறிப்புரை: கறிக்கு வேண்டும் பலகாயம் – கறிக்குக் கூட்டப்படும் பெருங்காயம், சோம்பு, இலவங்கப்பட்டை முதலியன என்பர்.

66.பொழிப்புரை: மணம் கமழும் மலர்களை அணிந்த கூந்தலை யுடைய அம்மையார், அவற்றை ஒரு கலத்தில் வைத்து அடுப்பிலே ஏற்றி, உள்ளம் மகிழ்ந்து

3722 மட்டு விரிபூங் குழன்மடவார்
அடுப்பில் ஏற்றி மனமகிழ்ந்தே
அட்ட கறியின் பதம்அறிந்தங்
கிழிச்சி வேறோர் அருங்கலத்துப்
பட்ட நறையால் தாளித்துப்
பலவும் மற்றுங் கறிசமைத்துச்
சட்ட விரைந்து போனகமும்
சமைத்துக் கணவர் தமக்குரைத்தார். 66

3723 உடைய நாதர் அமுதுசெய
வுரைத்த படியே அமைத்தஅதற்
கடையு மின்ப முன்னையிலும்
ஆர்வம் பெருகிக் களிகூர
விடையில் வருவார் தொண்டர்தாம்
விரைந்து சென்று மென்மலரின்
புடைவண் டறையும் ஆத்தியின்கீழ்
இருந்த புனிதர் முன்சென்றார். 67

3724 அண்ணல் திருமுன் பணைந்திறைஞ்சி
அன்பர் மொழிவார் அடியேன்பால்
நண்ணி நீரிங் கமுதுசெய
வேண்டு மென்று நான்பரிவு
பண்ணி னேனாய்ப் பசித்தருளத்
தாழ்த்த தெனினும் பணிசமைத்தேன்
எண்ணம் வாய்ப்ப எழுந்தருள
வேண்டும் என்றுஅங்கு எடுத்துரைப்பார். 68

சமைத்த கறியைப் பக்குவம் அறிந்து அடுப்பினின்றும் இறக்கி வைத்து, வேறு பல கறிகளையும் சமைத்து, நன்றாகச் சோற்றையும் விரைவில் சமைத்து, தாம் சமைத்து முடித்ததைத் தம் கணவனாருக்கு உரைத்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

67.பொழிப்புரை: தம்மை அடிமையாக உடைய இறைவர் திருவமுது செய்வதற்கு, அவர் அருளியவாறே அமைத்தமைக்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியுற்று, அம்மகிழ்ச்சி மீதூர்வால், விடைமீது வருபவரான சிவ பெருமானின் தொண்டரான சிறுத்தொண்டர் விரைந்து சென்று, மென்மையான மலர்களில் வண்டுகள் ஒலித்தற்கு இடமான திரு வாத்தியின் கீழ் வீற்றிருந்தருளிய தூயவரான வயிரவரிடம் சென்றார்.

68.பொழிப்புரை: இறைவரின் திருமுன்பு சென்று வணங்கி, அன்பரான சிறுத்தொண்டர் சொல்லத் தொடங்கியவர், ‘அடியேனிடத்து எழுந்தருளித்

3725 இறையுந் தாழா தெழுந்தருளி
அமுது செய்யும் என்றிறைஞ்சக்
கறையுங் கண்டத் தினின்மறைத்துக்
கண்ணும் நுதலிற் காட்டாதார்
நிறையும் பெருமைச் சிறுத்தொண்டர்
போதும் என்ன நிதியிரண்டும்
குறைவ னொருவன் பெற்றுவந்தாற்
போலக் கொண்டு மனைபுகுந்தார். 69

3726 வந்து புகுந்து திருமனையின்
மனைவி யார்தாம் மாதவரை
முந்த எதிர்சென் றடிவணங்கி
முழுதும் அழகு செய்தமனைச்
சந்த மலர்மா லைகள்முத்தின்
தாம நாற்றித் தவிசடுத்த
கந்த மலரா சனங்காட்டிக்
கமழ்நீர்க் கரகம் எடுத்தேந்த. 70

தாங்கள் அமுது செய்தருள வேண்டும்; அடியவனின் அன்பிற்கு இணங்கிப் பசித்திருந்து, இதுவரைக் காலம் தாழ்க்க நேர்ந்தது என்றாலும், தங்கள் ஆணையின்படி சமைத்துள்ளேன். அடியவனின் விருப்பப்படி எழுந்தருள வேண்டும்' என்று சொல்லி, மேலும் கூறுபவராய்,

69.பொழிப்புரை: 'இனிச் சிறிதும் காலம் தாழ்க்காது எழுந்தருளி உணவு உண்டருளல் வேண்டும்!' எனக் கூறி வணங்கக் கழுத்தில் உள்ள நஞ்சினை மறைத்தும், நெற்றியில் உள்ள கண்ணை மறைத்தும் வந்தவரான இறைவர், 'நிறைந்த பெருமையுடைய சிறுத்தொண்டரே! செல்வோம்!' என்று அருள, பெற்றுவறியவனான ஒருவன் சங்கநிதி, பதுமநிதி என்ற இரண்டையும் பெற்று மகிழ்ந்தாற்போல, உடன் அழைத்துக்கொண்டு தம் இல்லத்துள் புகுந்தார்.

70.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் இல்லத்துள் புகுந்தருளிய அளவில் மனைவியார் அம் மாதவத்தவரின் முன்வந்து எதிர்கொண்டு அழைத் துச் சென்று, திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, மணம் கமழும் மலர் மாலைகளும், முத்தால் இயன்ற மாலைகளும் தொங்கவிடப்பெற்ற தால் முற்றும் அழகுபடுத்திய அந்த இல்லத்தில், மணமுடைய மலர் மாலைகள் பரப்பிய இருக்கையில் அமர்ந்தருளுமாறு வேண்டி, மணமுடைய நீர் நிறைந்த கரகத்தை எடுத்து ஏந்தி நின்று நீரை வார்க்க,

71.பொழிப்புரை: தூய்மையான அந்நீரால், சிறுத்தொண்டர், இறைவ ரின் திருவடிகளை விளக்கி, அங்ஙனம் விளக்குவதால் பெற்ற நீரைத் தலைமீது நிறையத் தெளித்துக்கொண்டு, இன்பம் பொருந்திய மனையின் எப்பக்கத்தினும் வீசி

3727 தூய நீரால் சிறுத்தொண்டர்
சோதி யார்தங் கழல்விளக்கி
ஆய புனிதப் புனல்தங்கள்
தலைமேல் ஆரத் தெளித்தின்பம்
மேய இல்லம் எம்மருங்கும்
வீசி விரைமென் மலர்சாந்தம்
ஏயுந் தூப தீபங்கள்
முதற்பூ சனைசெய் திறைஞ்சுவார். 71

3728 பனிவெண் திங்கள் சடைவிரித்த
பயில்பூங் குஞ்சிப் பயிரவராம்
புனிதர் தம்மைப் போனகமும்
கறியும் படைக்கும் படிபொற்பின்
வனிதை யாருங் கணவரும்முன்
வணங்கிக் கேட்ப மற்றவர்தாம்
இனிய அன்ன முடன்கறிகள்
எல்லாம் ஒக்கப் படைக்கவென. 72

3729 பரிசு விளங்கப் பரிகலமும்
திருத்திப் பாவா டையில்ஏற்றித்
தெரியும் வண்ணஞ் செஞ்சாலிச்
செழுபோ னகமுங் கறியமுதும்
வரிசை யினின்முன் படைத்தெடுத்து
மன்னும் பரிக லக்கான்மேல்
விரிவெண் டுகிலின் மிசைவைக்க
விமலர் பார்த்தங் கருள்செய்வார். 73

இறைத்து, மணமுடைய மெல்லிய மலர்கள் கொண்டு போற்றியுரை செய்து, சந்தனக் கலவை சாத்திப், பொருந்திய வாறு நறுமணமும் ஒளிவிளக்கும் காட்டி, அடியவருக்கு ஆற்றத்தக்க வழிபாட்டு முறைகளை எல்லாம் செய்து வணங்குவாராய்,

72.பொழிப்புரை: குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சடையை விரித்த, மலர்களைச் சூடியு, தலைமயிரை உடைய வயிரவராம் தூய பெருமானைச் சோற்றையும் கறிவகைகளையும் படைக்கும் வகையை அழகிய மாதராரும் கணவனாரும் வணங்கி, ‘இன்னவாறு என்று அருள் செய்ய வேண்டும்’ என்று வேண்ட, அவர் தாமும் ‘இனிய சோறு உடன் கறி வகைகளையும் ஒருசேரப் படைப்பீராக!’ என்று சொல்ல,

73.பொழிப்புரை: பண்பு விளங்குமாறு உண்கலத்தை விளக்கி, அதனைப்

3730 சொன்ன முறையிற் படுத்தபசுத்
தொடர்ந்த வுறுப்பெல் லாங்கொண்டு
மன்னு சுவையிற் கறியாக்கி
மாண அமைத்தீ ரேஎன்ன
அன்ன மனையார் தலையிறைச்சி
யமுதுக் காகா தெனக்கழித்தோம்
என்ன வதுவுங் கூடநாம்
உண்ப தென்றா ரிடர்தீர்ப்பார். 74

3731 சிந்தை கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர்
மனையா ரோடுந் திகைத்தயரச்
சந்த னத்தா ரெனுந்தாதி
யார்தாம் அந்தத் தலையிறைச்சி
வந்த தொண்டர் அமுதுசெயும்
பொழுது நினைக்க வருமென்றே
முந்த வமைத்தேன் கறியமுதென்று
எடுத்துக் கொடுக்க முகமலர்ந்தார். 75

பாவாடையின் மேல் வைத்து, அமுது வகைகள் வெவ் வேறாக நன்கு தெரியும்படி செந்நெல்லரிசியான செழுஞ் சோற்றையும் கறிவகைகளையும் நிரல்பட முன்னே வைத்து, அந்தப் பரிகலத்தை எடுத்து நிலையான முக்காலியின்மேல் விரித்த வெண்மையான ஆடைமீது வைக்க, குற்றம் அற்றவரான இறைவர் பார்த்து, அப்போது கூறியருளுவாராய்,

74.பொழிப்புரை: 'யாம் சொன்ன முறையில், பசுவினது தொடர்ந்த உறுப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு சுவைபெறச் சிறப்பாக அமைத்தீர்களோ ?' என்று வினவ, அன்னம் போன்ற அம்மையார், 'தலை இறைச்சி திருவமுதுக்கு ஆகாது எனக் கருதி அதனை நீக்கி னோம்' எனக் கூற, அடியார்களின் இடர்களை எல்லாம் முற்ற நீக்குபவராய இறைவர் 'அதனையும் நாம் உண்பது ஆம்' என்றருளினார்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

75.பொழிப்புரை: உள்ளம் கலங்கிய சிறுத்தொண்டர், மனைவி யாருடன் சேர்ந்து மனம் தடுமாறச் சந்தனத் தாதியார், 'அந்தத் தலையின் இறைச்சியானது அருள் செய்ய வந்த திருத்தொண்டர் உணவு உண்ணும் பொழுது நினைக்க நேரிடும் என்று எண்ணியே முன் உணர்வால் முன்னமேயே அதனைக் கறியமுதாக

3732 வாங்கி மகிழ்ந்து படைத்ததற்பின்
வணங்குஞ் சிறுத்தொண் டரைநோக்கி
ஈங்கு நமக்குத் தனியுண்ண
ஒண்ணா தீசன் அடியாரிப்
பாங்கு நின்றார் தமைக்கொணர்வீர்
என்று பரமர் பணித்தருள
ஏங்கிக் கெட்டேன் அமுதுசெய
இடையூ றிதுவோ வெனநினைவார். 76

3733 அகத்தின் புறத்துப் போயருளால்
எங்குங் காணார் அழிந்தணைந்து
முகத்தில் வாட்டம் மிகப்பெருகப்
பணிந்து முதல்வர்க் குரைசெய்வார்
இகத்தும் பரத்தும் இனியாரைக்
காணேன் யானுந் திருநீறு
சகத்தி லிடுவார் தமைக்கண்டே
யிடுவே னென்று தாழ்ந்திறைஞ்ச. 77

அமைத்துள்ளேன்!' எனக் கூறி எடுத்துக் கொடுக்க, அவர்கள் முகம் மலர்ந்தனர்.

76.பொழிப்புரை: சந்தனத் தாதியார் தந்த தலை இறைச்சியைப் பெற்று, மகிழ்ந்து, படைத்தபின்பு, வணங்கி நின்ற தொண்டரைப் பார்த்து, மாதவர்தாமும், 'இப்போது தனித்து உண்ண எமக்கு இய லாது, சிவனடியார் எவரேனும் இப்பக்கத்தில் இருக்கக் கூடியவரை அழைத்து வருவீராக!' என்று அருளச், சிறுத்தொண்டர் மனம் வருந்திக், 'கெட்டேன். இவர் உணவு உண்பதற்கு இதுவோ இடையூறாய் வருவது ?' என நினைவாராகி,

77.பொழிப்புரை: இல்லத்திற்கு வெளியே சென்று தேடியும் இறைவன் திருவருட் செயலால் எங்கும் அடியவரைக் காணாராய், முகத்தில் மிகவும் வாட்டம் கொண்டு திரும்பி வந்து, முதல்வருக்குச் சொல்லுப வராய், 'இகத்தினும் பரத்தினும் இனியவரான சிவனடியார்களைத் தேடியும் காணேன், அடியேன் அறியேனாயினும் உலகத்தில் திருநீறு இடுவார்களைப் பார்த்து நானும் திருநீற்றை இடுவேன்!' எனத் தாழ்ந்து வணங்க,

3734 உம்மைப் போல நீறிட்டார்
உளரோ வுண்பீர் நீரென்று
செம்மைக் கற்பில் திருவெண்காட்
டம்மை தம்மைக் கலந்திருத்தி
வெம்மை இறைச்சி சோறிதனின்
மீட்டுப் படையு மெனப்படைத்தார்
தம்மை யூட்ட வேண்டியவர்
உண்ணப் புகலுந் தடுத்தருளி. 78

3735 ஆறு திங்கள் ஒழித்துண்போம்
உண்ணு மளவுந் தரியாது
சோறு நாளு முண்பீர்முன்
னுண்ப தென்நம் முடன்றுய்ப்ப
மாறின் மகவு பெற்றீரேல்
மைந்தன் தன்னை யழையுமென
ஈறு முதலு மில்லா தார்க்
கிப்போ துதவான் அவனென்றார். 79

குறிப்புரை: சிறுத்தொண்டர், தம்மை யடியார் என எண்ணாது, திருநீறிடுவார் தமைக்கண்டு யானும் இடுவேன் என்றது அவர் தம்பணிவுடைமையைக் காட்டுகிறது. சிவனடியார்கள் எவரையும் காணாமையின், தாமே அந்நிலையிலிருந்து உண்ணலாமோ என அவர்தம் குறிப்புணரவும் நின்றது.

78.பொழிப்புரை: அதைக் கேட்ட அம்மாதவர், 'உம்மைப் போல் திருநீற்றைச் சிறப்பாய் இட்ட அடியவரும் உளரோ? நீவிர், எம்முடன் இருந்து உண்பீராக!' என்று சொல்லி, செம்மை பொருந்திய கற்பை யுடைய திருவெண்காட்டு நங்கையை நோக்கிப் 'பரிகலம் திருத்தி விரும்பத்தக்க இறைச்சியும் சோறும் ஆகிய இவற்றின் மற்றப் பகுதியையும் இவருக்குப் படைப்பீராக' என்று இறைவர் ஆணையிட, அவரும் அவ்வாறே படைத்தனர். இறைவரை உண்பிக்க வேண்டி அவர் விரைந்து உண்ணத் தொடங்க, அப்போது தடுத்தருளி,

79.பொழிப்புரை: 'ஆறு திங்கள் கழிய நாம் ஒருமுறை உண்போம், நீவிர் ஒவ்வொரு நாளும் உண்பீர்! அங்ஙனமாக நாம் உண்பதற்கு முன் நீவிர் உண்ணப் புகுந்தது ஏன்? நம்முடன் இருந்து உண்பதற்கு ஒப்பில்லாத மகனைப் பெற்றீரானால்

3736 நாம்இங் குண்ப தவன்வந்தால்
நாடி யழையு மெனநம்பர்
தாமங் கருளிச் செயத்தரியார்
தலைவ ரமுது செய்தருள
யாமிங் கென்செய் தாலாகும்
என்பார் விரைவுற் றெழுந்தருளால்
பூமென் குழலார் தம்மோடும்
புறம்போ யழைக்கப் புகும்பொழுது. 80

3737 வையம் நிகழுஞ் சிறுத்தொண்டர்
மைந்தா வருவா யெனவழைத்தார்
தைய லாருந் தலைவர்பணி
தலைநிற் பாராய்த் தாமழைப்பார்
செய்ய மணியே சீராளா
வாராய் சிவனா ரடியார்யாம்
உய்யும் வகையால் உடன்உண்ண
அழைக்கின் றார்என்று ஓலமிட. 81

அவனையும் இப்போது அழையும்!' என்று அம்மாதவர் கூற, அங்ஙனம் கூறிய முதலும் இறுதியும் இல்லாத இறைவருக்குச் சிறுத்தொண்டர், 'அவன் இப்போது இங்கு உதவான்' என்று விடையளித்தனர்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

80.பொழிப்புரை: 'அவன் இங்கு வரின் நாம் உண்ண முடியும். ஆதலால் அவன் வருகையை நாடி அழையும்!' என்று இறைவர் அருள, சிறுத்தொண்டர் அதைத் தவிர்க்க இயலாதவராகித் தலைவ ரான இவ்வடியார் உணவு உண்டருள இங்கு நாம் என்ன செய்தால் முடியும்? என்று ஏங்கியவாறு, விரைவாய் எழுந்து, இறைவரின் அருளா ணையின் வழியில் நின்று, மலர்சூடிய கூந்தலையுடைய அம்மையாருடனே, வீட்டின் புறத்தே சென்று, அழைக்கத் தொடங்கும் பொழுது,

81.பொழிப்புரை: உலகத்தில் என்றும் நிலைபெறும் புகழையுடைய சிறுத்தொண்டர், 'மகனே! வருவாய்' எனக் கூவி அழைத்தார். தலைவர்தம் ஆணைவழி நிற்கும் அம்மையாரும், தாமும் அழைப் பாராய், 'சிவந்த மணியே! சீராளா! சிவனடியார் நாம் உய்யும்படி உடன் உண்பதற்கு அழைக்கின்றார். வா!' என்று அழைத்து ஓலமிட,

3738 பரம ரருளாற் பள்ளியினின்
றோடி வருவான் போல்வந்த
தரமில் வனப்பிற் றனிப்புதல்வன்
தன்னை யெடுத்துத் தழுவித்தம்
கரமுன் னணைத்துக் கணவனார்
கையிற் கொடுப்பக் களிகூர்ந்தார்
புரமூன் றெரித்தார் திருத்தொண்டர்
உண்ணப் பெற்றோ மெனும்பொலிவால். 82

3739 வந்த மகனைக் கடிதிற்கொண்
டமுது செய்விப் பான்வந்தார்
முந்த வேஅப் பயிரவராம்
முதல்வர் அங்கண் மறைந்தருளச்
சிந்தை கலங்கிக் காணாது
திகைத்தார் வீழ்ந்தார் தெருமந்தார்
வெந்த இறைச்சிக் கறியமுதுங்
கலத்திற் காணார் வெருவுற்றார். 83

82.பொழிப்புரை: இறைவர் அருளால், அழைக்கும் ஒலிகேட்டுப் பள்ளியினின்றும் ஓடி வருபவனைப் போல எதிரே ஓடிவந்த ஒப்பில்லாத அழகுடன் விளங்கிய, தன் மகனை அம்மையார் எடுத்துத் தழுவிக் கொண்டு, கையால் அணைத்துக் கணவனின் கையில் தர, 'முப்புரங்களையும் எரித்த இறைவனின் தொண்டர் உணவு உண்ணப்பெறும் பேற்றைப் பெற்றோம்' என்று மகிழ்ச்சியுடன் விளங்கினார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

83.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் வந்த மகனை அழைத்துக் கொண்டு இறைவரை உண்ணச் செய்யும்பொருட்டு விரைந்து வந்தவர், அதற்கு முன்னமேயே வயிரவராக வந்த முதல்வர் அவ்விடத்தினின்றும் மறைந்தருள, அவரைக் காணாமல் உள்ளம் கலங்கித் திகைப்படைந்தார்; விழுந்தார்; எழுந்தார், அச்சமுற்றார். வெந்த இறைச்சிக் கறியையும் பரிகலத்தில் காணாதவராய்த் திடுக்கிட்டார்.

84.பொழிப்புரை: 'சிவந்த மேனியும் கரியமுடியும் செழிய போர்வையும் கொண்ட வயிரவர், நாம் உய்யும்படி உணவு உண்ணாமல் எங்கு ஒளிந்தார்?' என்று தேடியவராகி, மயங்கி வெளியே வர, மறைந்தருளிய அவ்வயிரவர் தாமே,

3740 செய்ய மேனிக் கருங்குஞ்சிச்
செழுங்கஞ் சுகத்துப் பயிரவர்யாம்
உய்ய அமுது செய்யாதே
ஒளித்த தெங்கே யெனத்தேடி
மையல் கொண்டு புறத்தணைய
மறைந்த அவர்தாம் மலைபயந்த
தைய லோடுஞ் சரவணத்துத்
தனய ரோடுந் தாமணைவார். 84

3741 தனிவெள் விடைமேல் நெடுவிசும்பில்
தலைவர் பூத கணநாதர்
முனிவ ரமரர் விஞ்சையர்கள்
முதலா யுள்ளோர் போற்றிசைப்ப
இனிய கறியுந் திருவமுதும்
அமைத்தார் காண எழுந்தருளிப்
பனிவெண் திங்கள் முடிதுளங்கப்
பரந்த கருணை நோக்களித்தார். 85

மலைமகளாரான உமையம்மையாருடனும் சரவணப் பொய்கையில் வளர்ந்த திருமகனாரான முருகப் பெருமானொடும் அணைவாராகி,

85.பொழிப்புரை: சிவபூதக் கணத்தலைவரும், முனிவரும், தேவரும், வித்தியாதரரும் முதலாக உள்ளவர்கள் போற்றி செய்ய, இனிய கறியையும் உணவையும் அமைத்த அவர்கள் காணும்படி, நீண்ட விண்வெளியில் ஒப்பில்லாத வெண்மையான விடையின்மீது வெளிப்பட்டு எழுந்தருளிக் குளிர்ந்த வெண்மையான சந்திரனைச் சூடிய திருமுடி அசைய, பரந்த அருள் நோக்கத்தை அருளினார்.

குறிப்புரை: தாய் தந்தையரொடு தனயரும் சேர, இவ்வரிய செயல் நிகழ்ந்திருத்தலின், இறைவரும் தையலோடும் சரவணத்துத் தனயரோடும் காட்சியருளினார். யார் ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் என எண்ணுமாறு நிகழ்ந்த இவ்வரிய அருளிப்பாடும், இவ்வருந்தொண்டர் குடும்பத்திற்கே வாய்த்தது. குடி முழுதாண்டு வாழ்வற வாழ்வித்த கருணைப் பெருக்கு ஈதாம்.

3742 அன்பின் வென்ற தொண்டரவர்க்கு
அமைந்த மனைவி யார்மைந்தர்
முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை
முழுதுங் கண்டு பரவசமாய்
என்பு மனமுங் கரைந்துருக
விழுந்தார் எழுந்தார் ஏத்தினார்
பின்பு பரமர் தகுதியினால்
பெரியோ ரவருக் கருள்புரிவார். 86

3743 கொன்றை வேணி யார் தாமும்
பாகங் கொண்ட குலக்கொடியும்
வென்றி நெடுவேல் மைந்தரும்தம்
விரைப்பூங் கமலச் சேவடிக்கீழ்
நின்ற தொண்டர் மனைவியார்
நீடு மகனார் தாதியார்
என்றும் பிரியா தேயிறைஞ்சி
யிருக்க வுடன்கொண் டேகினார். 87

86.பொழிப்புரை: அன்பின் உறைப்பினால் உலகியல் வழிப்பட்ட உணர்வை வென்ற சிறுத்தொண்டரும், அவர் தம் நெஞ்சொத்த மனைவியாரும், மைந்தரும் தம்முன்பு வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய பெருவாழ்வான சிவபெருமானின் காட்சியை முற்றும் கண்டு, தம் வயமிழந்து, அக்காட்சியின் அருள்வயமாய் நின்று, எலும்பும் உள்ளமும் கரைந்து உருக விழுந்தனர்; எழுந்தனர்; போற்றினர். இறைவர் அப்பெருமக்களுக்கேற்ற தகுதிப்பாட்டால் அருள் செய்வாராய்,

87.பொழிப்புரை: கொன்றை மலரைச் சூடிய சடையை உடைய சிவபெருமானும், அவர்தம் இடமருங்கை இடமாகக் கொண்ட உமை யம்மையாரும், வெற்றி பொருந்திய நீண்ட வேல் ஏந்திய மைந்தரான முருகப் பெருமானும், தம் மணமுடைய தாமரை மலர் போன்ற சேவடி களின் கீழ் விழுந்து எழுந்து போற்றி நிற்கும் சிறுத்தொண்டரையும் திருவெண்காட்டு நங்கையாரையும் மகனாரான சீராள தேவரையும் சந்தனத் தாதியாரையும் என்றும் தம்மைப் பிரியாமல் வணங்கி மகிழுமாறு, தம் சிவலோகத்துள் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3744 ஆறு முடிமேல் அணிந்தவருக்
அடியா ரென்று கறியமுதா
ஊறி லாத தனிப்புதல்வன்
தன்னை யரிந்தங் கமுதூட்டப்
பேறு பெற்றார் சேவடிகள்
தலைமேற் கொண்டு பிறவுயிர்கள்
வேறு கழறிற் றறிவார் தம்
பெருமை தொழுது விளம்புவாம். 88

88.பொழிப்புரை: கங்கையாற்றைச் சடையில் ஏற்ற இறைவருக்கு அடியவர் என்று கறியமுதாகத் தம் களங்கமற்ற சிறந்த மகனாரை அரிந்து, அங்கு அமுது ஊட்ட வரும் அப்பெரும் பேற்றைப் பெற்றவ ரான சிறுத்தொண்ட நாயனார்தம் திருவடிகளை எம் தலையின் மீது தாங்கிக் கொண்டு வணங்கி, அத்துணையால், மற்ற உயிர்கள் எல்லாம் வெவ்வேறாகப் பேசும் மொழிகளை எல்லாம் அறியும் தன்மையி னால் 'கழறிற்றறிவார்' என்ற பெயரைப் பெற்ற நாயனாரின் பெருமையைக் கூறுவாம். சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

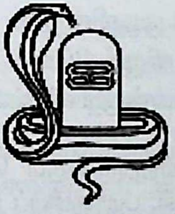

கழறிற்றறிவார் நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3745 மாவீற் றிருந்த பெருஞ்சிறப்பின்
மன்னுந் தொன்மை மலைநாட்டுப்
பாவீற் றிருந்த பல்புகழில்
பயிலு மியல்பிற் பழம்பதிதான்
சேவீற் றிருந்தார் திருவஞ்சைக்
களமும் நிலவிச் சேரர்குலக்
கோவீற் றிருந்து முறைபுரியுங்
குலக்கோ மூதூர் கொடுங்கோளூர். 1

3746 காலை யெழும்பல் கலையின்ஒலி
களிற்றுக் கன்று வடிக்கும்ஒலி
சோலை யெழுமென் சுரும்பின்ஒலி
துரகச் செருக்காற் சுலவும்ஒலி
பாலை விபஞ்சி பயிலும்ஒலி
பாட லாடல் முழவின்ஒலி
வேலை ஒலியை விழுங்கியெழ
விளங்கி யோங்கும் வியப்பினதால். 2

1.பொழிப்புரை: திருமகள் வீற்றிருக்கும் பெருஞ்சிறப்பும், நிலையான பழமையுமுடைய மலைநாட்டில், பழந்தமிழ்ப் பாட்டுக்களில் விளங்கிய பல வகையான புகழையுடைய சேர மரபினரும், குடிகளும், தொன்று தொட்டுப் பயின்று வருகின்ற தன்மையுடைய பழைய பதியாவது, விடையூர்தியில் எழுந்தருளும் சிவபெருமானின் திருவஞ்சைக் களத்தில், நிலவப் பெற்றுச், சேர மரபின் மன்னர்கள் அரசு கட்டில் ஏறி, வழி வழி ஆட்சி செய்து வரும் பெரிய தலைநகரமானது கொடுங் கோளூர் ஆகும்.

குறிப்புரை: சீலமும் கொடையும் மிக்கிருத்தலின், 'மாவீற்றிருந்த ...... மலைநாடு' என்றார். 'அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும்' (குறள், 84) என்னும் திருவாக்கினையும் நினைவு கூர்க. 'உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரே' (புறம். 27) என்புழிப்போல, உரையும் பாட்டும் உடைய நாடுகளும் சிலவே. அவற்றுள் சேரநாடு ஒன்றாகும். பதிற்றுப் பத்தும், புறநானூறும், சிலம்பும் காண்க. கொடுங்கோளூர் – சேர மன்னர்களின் தலைநகரம். இதனொடு அஞ்சைக்களத்தையும் சேர்த்துக் கொடுங்கோளூர் அஞ்சைக்களம் என்று

3747 மிக்க செல்வ மனைகள்தொறும்
விழையும் இன்பம் விளங்குவன
பக்கம் நெருங்கு சாலைதொறும்
பயில்சட் டறங்கள் பல்குவன
தக்க அணிகொள் மடங்கள்தொறும்
சைவ மேன்மை சாற்றுவன
தொக்க வளங்கொள் இடங்கள்தொறும்
அடங்க நிதியந் துவன்றுவன. 3

அழைப்பர். இது மகோதை என்றும் அழைக்கப்பெறும். தேவார வைப்புப் பதியாகும். சிவன் கோயிலும், கண்ணகி கோயிலும், பகவதி கோயிலும் உள்ளன.

2.பொழிப்புரை: அந்நகரமானது, காலையில் ஓதப்படும் மறை முதலான கலைகளின் ஒலியும், யானைக் கன்றுகளின் பிளிற்றொலியும், பூஞ்சோலைகளினின்று எழும் வண்டுகள் பண்பாடும் ஒலியும், குதிரைகளின் செருக்கினால் மிகும் ஒலியும், பாலை, விபஞ்சி, யாழ் முதலியவற்றான் வரும் ஒலியும், பாடல் ஆடல்களுக்கு ஏற்ப இசைக்கப்படும் முழவு ஒலியும் ஆகிய ஒலிகள், அங்குக் கடலில் எழும் ஒலியையும் கீழ்ப்படுத்தி மேல் எழுந்து விளங்கும் வியப்பினது.

குறிப்புரை: காலை எழும் பல கலையினொலி என்றார், அக்காலமே அவ்வக் கலைகளையும் பயிலுதற்குரிய காலமாதலின். துரகம் – குதிரை. சுலவும் ஒலி – சுழலும் ஒலி. பாலை, விபஞ்சி என்பன இசைக் கருவிகள்.

3.பொழிப்புரை: அந்நகரத்தில், செல்வம் மிக்க வீடுகள் தோறும் விரும்பும் இல்லற இன்பங்கள் பொருந்தி விளங்குவன, அவற்றின் அருகில் விளங்கும் அறச்சாலைகள் தோறும் செய்யப்படும் நல்ல அறங்கள் பெருகுவன, தக்க அணிகளால் அழகூட்டிய திருமடங்கள் தோறும் சைவ சமயத்தின் மேன்மைப் பொருள்கள் எடுத்துக் கூறப்படுவன, தொகுதியாக சேர்ந்த வளங்களைத் தம்மிடம் கொண்ட இடங்கள் தோறும் நிறைந்த செல்வங்கள் விளங்குவன.

குறிப்புரை: அறத்தால் பொருளாக்கி, அப்பொருளால் இன்பம் பெறுதல் இல்லற மாண்பதாதலின் ‘விழையும் இன்பம் விளங்குவன’ என்றார். எல்லா உயிர்களும் இன்பம் விழைதல் இயல்பாதலின் ‘விழையும் இன்பம்’ என்றார். சாலை – அறச்சாலைகள். சைவ மெய்ம்மை – இறை, உயிர், தளை பற்றிய சிந்தனைகளும், தளையை நீக்கி உயிர் இறையை அடையத் தகும் செயற்பாடுகள் பற்றிய சிந்தனைகளும் ஆம். ‘ஆய்வார் பதிபசுபாசங்களின் உண்மை ..... கமலை யில் ஞானப் பிரகாசன் மெய்த் தொண்டர்களே’ (சிவபோகசாரம்) எனவரும் குருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கும் காண்க.

3748 வேத நெறியின் முறைபிறழா
மிக்க ஒழுக்கந் தலைநின்ற
சாதி நான்கும் நிலைதழைக்கும்
தன்மைத் தாகித் தடமதில்சூழ்
சூத வகுள சரளநிரை
துதையுஞ் சோலை வளநகர்தான்
கோதை யரசர் மகோதையெனக்
குலவு பெயரும் உடைத்துலகில். 4

3749 முருகு விரியும் மலர்ச்சோலை
மூதூ ரதன்கண் முறைமரபின்
அருகி யழியுங் கலிநீக்கி
அறங்கொள் சைவத் திறந்தழைப்பத்
திருகு சினவெங் களியானைச்
சேரர் குலமும் உலகுஞ்செய்
பெருகு தவத்தால் அரனருளால்
பிறந்தார் பெருமாக் கோதையார். 5

4.பொழிப்புரை: மறைகளில் விதித்துச் சொல்லப்பட்ட நெறிமுறை களினின்றும் வழுவாத மிக்க நல்லொழுக்கத்தில் சிறந்த நால்வகை மரபினரும், தத்தம் நிலைகளில் தழைத்துச் செழித்து விளங்கும் தன்மையுடையதாய், பெரிய மதில் சூழ்ந்ததாய், மாமரம், மகிழமரம், சரளமரம் முதலியவற்றின் வரிசை நெருங்கிய சோலைகள் சூழ்ந்த வளமையுடைதாய் விளங்கும் அந்நகரானது, உலகத்தில் 'கோதை' என்று அழைக்கப்படுகின்ற, சேர மன்னர் ஆளும் தலைநகரான 'மகோதை' என்ற பெயருடையது.

குறிப்புரை: நாட்டின் நலம் கருதி, தாம் தாமும் செயத்தகும் கடமை களை வகுத்துக் கொண்ட நிலையில் வந்தனவே நால்வகை மரபுகளும். அவைபற்றித் தொல் காப்பியம், திருக்குறள் முதலிய நூல்கள் பலவும் சொல்லுகின்றன. இவற்றால் உயர்வு தாழ்வு கருதி உருக் குலைந்தமை நம்மனோரின் போகூழே. சரளம்–நீண்ட இலைகளை யுடையது; தேவதாரு வகையுட்பட்டது. கோதை அரசர் – சேரமரபினர்.

5.பொழிப்புரை: மணம் கமழும் மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த பழமையான அந்நகரத்தில், அருகி அழிவு செய்யும் கலியை மரபு வழி வரும் ஒழுக்கத்தினால் நீக்கி, அறத்தை நாட்டும் சைவத் திறம் தழைத்து ஓங்குமாறு, மாறுபட்ட சினம் மிக்க யானைப் படையை யுடைய சேரர் குலமும் உலகமும் செய்த பெரிய தவத்தால், சிவனரு ளால் பெருமாக்கோதையார் என்பவர் தோன்றியருளினார்.

குறிப்புரை: அருகுதல் – குறைதல். அழிதல் – இல்லையாதல்.

6.பொழிப்புரை : செல்வம் நிறைந்த அப்பெரிய நகரத்தில் உள்ளவர்கள், பெருமாக் கோதையார் தோன்றலால் கொள்ளும் விழாவின் சிறப்பினால் வரும்

3750 திருமா நகரந் திருவவதா
ரஞ்செய் விழவின் சிறப்பினால்
வருமா களிகூர் நெய்யாடல்
எடுப்ப வான மலர்மாரி
தருமா விசும்பின் மிகநெருங்கத்
தழங்கும் மொலிமங் கலந்தழைப்பப்
பெருமா நிலத்தில் எவ்வுயிரும்
பெருகு மகிழ்ச்சி பிறங்கினவால். 6

3751 மண்மேற் சைவ நெறிவாழ
வளர்ந்து முன்னை வழியன்பால்
கண்மேல் விளங்கு நெற்றியினார்
கழலே பேணுங் கருத்தினராய்
உண்மே வியஅன் பினராகி
யுரிமை யரசர் தொழில்புரியார்
தெண்ணீர் முடியார் திருவஞ்சைக்
களத்தில் திருத்தொண் டேபுரிவார். 7

3752 உலகின் இயல்பும் அரசியல்பும்
உறுதி யல்ல எனவுணர்வார்
புலரி யெழுந்து புனல்மூழ்கிப்
புனித வெண்ணீற் றினும்மூழ்கி
நிலவு திருநந் தனவனத்து
நீடும் பணிகள் பலசெய்து
மலரு முகையுங் கொணர்ந்துதிரு
மாலை சாத்த மகிழ்ந்தமைத்து. 8

பெருமகிழ்ச்சி மிக்கு, நெய்யாடல் விழாவைக் கொண்டாட, கற்பக மலர்கள் மழை எனப் பொழியும் வானத்தில், மிக நெருங்க ஒலிக்கும் மங்கல ஒலிகள் ஓங்கி முழங்கப் பெரிய இவ்வுகில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் மேன்மேலும் பெருகும் மகிழ்ச்சி மீதூர்ந்து விளங்கின.

7.பொழிப்புரை: இம் மண்ணுலகத்தில் சைவநெறி வாழ வளர்ந்து, முன் செய்த தவத்தின் வழியே தொடர்ந்து வந்த அன்பினால், நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவ பெருமானின் திருவடிகளையே பேணும் கருத்தை உடையவராகி, உள்ளத்தில் பொருந்திய அன்பு கொண்டவராய்த், தம் உரிமையான அரசாட்சியை மேற்கொள்ளாது, தெளிந்த கங்கை நீரைத் தரித்த சடையையுடைய இறைவரின் திருவஞ்சைக் களத்தில் திருத்தொண்டைச் செய்து வருவாராய்,

8.பொழிப்புரை: 'உலகியல் வாழ்வும் அரசியல் வாழ்வும் நிலையில்லாதவை' என்று

3753 திருமஞ் சனமும் கொணர்ந்துதிரு
வலகும் இட்டுத் திருமெழுக்கு
வருமன் புடன்இன் புறச்சாத்தி
மற்று முள்ள திருப்பணிகள்
பெருமை பிறங்கச் செய்தமைத்துப்
பேணும் விருப்பில் திருப்பாட்டும்
ஒருமை நெறியி னுணர்வுவர
ஓதிப் பணிந்தே யொழுகுநாள். 9

3754 நீரில் மலிந்த கடல்அகழி
நெடுமால் வரையின் கொடிமதில்சூழ்
சீரின் மலிந்த திருநகரம்
அதனிற் செங்கோற் பொறையனெனும்
காரின் மலிந்த கொடைநிழன்மேற்
கவிக்குங் கொற்றக் குடைநிழற்கீழ்த்
தாரின் மலிந்த புயத்தரசன்
தரணி நீத்துத் தவஞ்சார்ந்தான். 10

உணர்ந்து, வைகறையில் எழுந்து நீராடித் தூய்மை தரும் வெண்ணீற்றிலும் ஆடி, நிலைபெற்ற நந்தனவனத்திலே நீடும் திருப்பணிகள் பலவற்றையும் ஆற்றி, மலர்களையும் அரும்புகளையும் கொணர்ந்து மாலைகளைச் சாத்துவதற்கு மகிழ்ச்சியுடனே தொடுத்து,

குறிப்புரை: புலரி – விடியற்காலம். மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியராய் விளங்குதல் பற்றிப் 'புனித வெண்ணீற்றினும் மூழ்கி' என்றார்.

9.பொழிப்புரை: திருமுழுக்கிற்குரிய நீரும் கொண்டு வந்து, திரு வலகும் இட்டுத் திருமெழுக்கும் பொருந்தவரும் அன்புடன் இன்பம் பொருந்த மெழுகி, மேலும் உள்ள திருப்பணிகளையும் பெருமை விளங்கச் செய்து அமைத்துப் போற்றும் விருப்பத்தினால் ஒருமையுற வரும்ஒழுக்கத்தின் உணர்வு வரத் திருப்பாடல்களையும் பாடிப், பணிந்து, இவ்வாறு ஒழுகி வருகின்ற நாள்களில்,

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களால் புறவழிபாடாற்றி வரும் பாங்கு விளங்கும்.

10.பொழிப்புரை: நீரால் நிறைந்த கடலைப்போன்ற அகழியும், நீண்ட பெரிய மலையைப் போன்ற கொடியையுடைய மதிலும் சூழ்ந்த சிறப்பு மிக்க அந்நகரத்தில், மேகத்தைவிட மிக்க கொடை நிழல் மேலும், வெண்கொற்றக் குடை நிழல் அதன் கீழுமாய் நிழற்றச் செங்கோல் பொறையன் என்ற பெயரையுடைய மாலை யணிந்த தோள்களையுடைய சேர மன்னன், இவ்வுலகத்தை ஆள்கின்ற செயலை விடுத்துத் தவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டான்.

3755 வந்த மரபின் அரசளிப்பான்
வனஞ்சார் தவத்தின் மருவியபின்
சிந்தை மதிநூல் தேரமைச்சர்
சிலநாள் ஆய்ந்து தெளிந்தநெறி
முந்தை மரபின் முதல்வர்திருத்
தொண்டு முயல்வார் முதற்றாக
இந்து முடியார் திருவஞ்சைக்
களத்தில் அவர்பால் எய்தினார். 11

குறிப்புரை: கடலும் மலையும் முறையே அகழிக்கும், மதிலுக்கும் உவமையாயின. சேர நாடு கடல்சூழ்ந்தும் மலைசூழ்ந்தும் விளங்கலின், அவையே அகழியும் மதிலுமாக விளங்கின என்றலும் ஒன்று. கொடைநிழல் மேலும், வெண்கொற்றக் குடையின் நிழல் கீழுமாய் நிழற்ற என்றது, கொடைத்திறனையும் ஆட்சித் திறனையும் விளக்கவாம். தரணி நீத்துத் தவம் சார்ந்தது, உலக ஆட்சியினும் உயிர் ஆட்சி சிறப்புடைமை பற்றியாம். உயிர்ஆட்சி பெறுதலாவதுகட்டுநீங்கி வீடுபேறடைதலாம். இவ்வகையில் ஆட்பட்ட ஐயடிகள் காடவர் கோன் வரலாறும் ஈண்டு எண்ணத்தகும். 'மன்னுயிர்க் குறுவதே செய்து வைகினேன் இனி என்னுயிர்க்குறுவதும் செய்ய எண்ணினேன்' (கம்ப – அயோத். மந்திரம் 14) என்ற தசரதன் கூற்றும் காண்க. செங்கோல் பொறையன் – நம் சேர மன்னருக்கு முன் ஆட்சி புரிந்த அரசன். பெருஞ்சேரலிரும்பொறை இளஞ்சேரலிரும்பொறை என அம்மரபினர் பெயர் விளங்குதலும் காண்க. இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

11.பொழிப்புரை: வழிவழியாகத் தொடர்ந்து வந்த மன்னர் மரபில் ஆட்சி செய்பவனான மன்னன், முன் சொன்ன வண்ணம் தவ வனத்தில் சாரும் தவநெறியை அடைந்த பின்னர், சிந்தை செய்யும் கூர்த்த அறிவுடையவராய்த் தாய உரிமை அறிவதற்கு உரிய நூல் களை ஆராய்ந்த அமைச்சர்கள், சில நாள்கள் ஆராய்ந்து தெளிந்த நிலையில், முந்தை மரபினால் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு செய்பவரான பெருமாக்கோதையாரிடம் அம்முதன்மை நின்றதாகப் பிறைசூடிய முடியையுடைய இறைவரின் திருவஞ்சைக்களத்தில் பணிசெய்துவரும் அவரிடம் சென்று அடைந்தனர்.

குறிப்புரை: மதிநூல் தேர் அமைச்சர் – மதிநுட்பம் நூலோடுடைய அமைச்சர்கள். சோழ பாண்டியர்களின் ஆட்சி வழி, மகன் அவன் மகன் என வரும் முறைமையதாம். சேரரின் ஆட்சி வழி, ஆளும் அரசன், அவன் தங்கை மகன் என்ற முறையில் (மருமக்கள் தாயம்) வருவதாம். இந்நிலையில் இதுகாறும் ஆண்டு வந்த செங்கோற் பொறையனாரின் நேரிடையான தங்கையின் திருமகனாராக இவர் இருந்திருப்பின், அந்நாட்டு மரபுவழி அமைச்சர்கள் இத்துணை ஆய்வு செய்து முடிவு எடுக்க வேண்டுவதில்லை. நம் மாக்கோதை யாரின் தாயார் செங்கோற் பொறையனாருக்கு ஒன்றுவிட்ட தங்கை போன்ற சிறிது சேய்மைப் பட்ட

3756 எய்தி யவர்தம் எதிரிறைஞ்சி
இருந்தண் சாரல் மலைநாட்டுச்
செய்தி முறைமை யால்உரிமைச்
செங்கோல் அரசு புரிவதற்கு
மைதீர் நெறியின் முடிசூடி
யருளு மரபால் வந்ததெனப்
பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள்
போற்றிப் புகன்ற பொழுதின்கண். 12

3757 இன்பம் பெருகுந் திருத்தொண்டுக்
கிடையூ றாக இவர்மொழிந்தார்
அன்பு நிலைமை வழுவாமை
அரசு புரக்கும் அருளுண்டேல்
என்பும் அரவும் புனைந்தாரை
இடைபெற் றறிவே னெனப்புக்கு
முன்பு தொழுது விண்ணப்பம்
செய்தார் முதல்வர் அருளினால். 13

நிலையிலிருக்க, இவ்வாய்வு தேவைப் பட்டது போலும். இது மேலும் எண்ணத் தக்கதாம்.

12.பொழிப்புரை: பொய்மை தவிர்ந்த மெய்ம்மையுடைய அவ் வமைச்சர்கள் திருவஞ்சைக்களத்தைச் சேர்ந்து, பெருமாக்கோதை யார் திருமுன்பு வணங்கி, 'பெரிய குளிர்ந்த சாரலையுடைய மலை நாட்டின் மன்னர் மரபு, வழிவழிவரும் முறைமையினால், உரிமைச் செங்கோல் அரசு செலுத்துதற்குக் குற்றம் இல்லாத தூய மரபால் தங்களிடம் வந்தது !' என்று கூறிய அளவில்,

குறிப்புரை: புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனில், 'பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த' (குறள், 292) என்பர். அவ்வகையான் அமைந்த தன்றி, இவர் கூறும் வாய்மை, வாய்மையாகவே அமைந்தது என்பார் 'பொய்தீர் வாய்மை' என்றார்.

13.பொழிப்புரை: 'மேன்மேலும் இன்பம் பெருகுவதற்கு ஏதுவாகச் செய்துவரும் திருத்தொண்டிற்கு இடையூறாக இவ்வமைச்சர்கள் உரைத்தனர்; சிவ பெருமானிடத்துச் செலுத்திவரும் அன்பினின்றும் வழுவாத நிலைமையினால் அரசு செய்வதற்குத் திருவருள் கிட்டு மாயின், எலும்பும் பாம்பும் அணிந்த இறைவரைக் காலம் பார்த்து அவரின் திருவுள்ளத்தை அறிவேன்!' என்று எண்ணிக் கோயிலுள் புகுந்து, திருமுன்பு வணங்கி, விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். அது பொழுது இறைவரின் திருவருளினால்,

குறிப்புரை: இடைபெற்று – காலம் அறிந்து : 'இடைதெரிந்து நன் குணர்ந்து சொல்லுக' (குறள்,712) எனவரும் திருக்குறளும் காண்க. 'இடைதெரிந்து அருளல்

3758 மேவும் உரிமை அரசளித்தே
விரும்பு காதல் வழிபாடும்
யாவும் யாருங் கழறினவும்
அறியும் உணர்வும் ஈறில்லாத்
தாவில் விறலுந் தண்டாத
கொடையும் படைவா கனம்முதலாம்
காவல் மன்னர்க் குரியனவும்
எல்லாங் கைவந் துறப்பெற்றார். 14

3759 ஆன அருள்கொண் டஞ்சலிசெய்
திறைஞ்சிப் புறம்போந் தரசளித்தல்
ஊன மாகுந் திருத்தொண்டுக்
கெனினும் உடையா னருளாலே
மேன்மை மகுடந் தாங்குதற்கு
வேண்டும் அமைச்சர்க் குடன்படலும்
மான அமைச்சர் தாம்பணிந்துஅவ்
வினைமேற் கொண்டு மகிழ்ந்தெழுந்தார். 15

வேண்டும்' என ஆசிரியர் முன்மொழிந்துள்ளமையும் நினைவு கூரத்தகும். இறைவன் திருவுள்ளம் அறிந்து, ஏற்பன் என்றது, அவர்தம் பத்திமை மீதூர்வையும், கடன் இது என

14.பொழிப்புரை: பொருந்தும் உரிமையுடைய ஆட்சியை மேற் கொண்டவாறே, தாம் விரும்பியவாறு அன்பு மீதூரும் சிவபெருமானின் வழிபாடும், அஃறிணை, உயர்திணை என்ற இரு வகையுயிர்களும் கூறுவனவற்றையெல்லாம் அறியும் உணர்வும், அளவில்லாத வெற்றி யும் ஒப்பில்லாத தடையற்ற ஈகையும், படை ஊர்தி முதலான நாடு காவல் செய்யும் மன்னர்க்கு உரிய சூழல்களும் ஆகிய இவையெல் லாம் தம்மைச் சேர்ந்து பொருந்தும்படி அருள்பெற்றார்.

குறிப்புரை:அரசனாவான் எவ்வுயிர்களையும் புரந்து வரும் கடப்பாடுடையன். ஆதலின் அவனுக்கு உயர்திணை அஃறிணை என்ற பாகுபாடின்றி அனைத்துயிர்களையும் காத்தற்கு அவ்வவற்றின் கருத்தறிதல் இன்றியமையாதாதலின், இறைவன் அக்கருத்தறியும் உணர்வையும் தந்தருளினான். இதனால் கழறிற்றறிவார் எனும் பெயரும் பெற்றார். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

15.பொழிப்புரை: இத்தகையவற்றைப் பெறலான இறையருளைக் கைக்கொண்டு, கும்பிட்டு வணங்கி, கோயிலினின்றும் புறப்பட்டு வெளியே வந்து, ஆட்சி செய்தல் சிவத்தொண்டுக்கு இடையூறு செய் வதே ஆயினும், இறைவரின் திருவருள் பெற்றதால் மேன்மையுடைய அரச முடியைத் தாங்குதற்கு விண்ணப்பித்து நின்ற அமைச்சர்களுக்குத் தம் இசைவைக் கூறலும், பெருமையுடைய அந்த

3760 உரிமை நாளில் ஓரைநலன்
எய்த மிக்க வுபகரணம்
பெருமை சிறக்க வேண்டுவன
வெல்லாம் பிறங்க மங்கலஞ்செய்
திருமை யுலகுக் கொருமைமுடி
கவித்தார் எல்லா வுயிருமகிழ்
தரும நிலைமை யறிந்துபுவி
தாங்குங் கழறிற் றறிவார்தாம். 16

3761 தம்பி ரானார் கோயில்வலங்
கொண்டு திருமுன் தாழ்ந்தெழுந்து
கும்ப யானை மேல்கொண்டு
கொற்றக் குடையும் சாமரையும்
நம்பும் உரிமை யவர்தாங்க
நலங்கொள் நகர்சூழ் வலங்கொள்வார்
மொய்ம்பில் உவரின் பொதிசுமந்தோர்
வண்ணான் முன்னே வரக்கண்டார். 17

அமைச்சர்கள், நாயனாரின் திருவடியில் வணங்கி, அதற்கு வேண்டிய செயல்களை மேற்கொள்ள மகிழ்வுடன் சென்றனர்.

16.பொழிப்புரை: முடிசூட்டுதற்குரிய நாளில் ஓரையின் நலமும் பொருந்த, உரிய துணைப் பொருள்களையெல்லாம் சிறப்புடன் அமையுமாறு, அதற்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களையும் விளங்க அமைத்து, உரிய நன்மை பிறக்கும் செயற்பாடுகளைச் (சடங்குகளை) செய்து, உயர்திணை அஃறிணை ஆகிய எல்லா உயிர்களும் மகிழ்வதற்குக் காரணமான அறத்தின் தன்மையை அறிந்து, உலகை ஆளும் கழறிற்றறிவார், இம்மை வீடுபேறு எனும் ஈருலகிற்கும் பொருந்திய ஒரே முடியை அணிந்து கொண்டார்.

குறிப்புரை: ஒருமைமுடி – உலகியலுணர்வோடு அருளியல் உணர்வும் ஒருங்கு கொண்டு ஆட்சிசெய்யும்.

17.பொழிப்புரை: இறைவரின் திருக்கோயிலை வலம் வந்து நிலமுற வணங்கி எழுந்து, மத்தகத்தையுடைய யானைமேல், வெண் கொற்றக் குடையும் சாமரையையும் விரும்புதற்குரிய உரிமையுடைய ஏவலர்கள் தாங்கி ஏற்று ஏவல் செய்துவரத், தம் நகரத்தை வலம் வருபவரான நாயனார், தோளில் உவர் மண் மூட்டையைச் சுமந்து கொண்டு, ஒரு வண்ணான் வருவதைப் பார்த்தார்.

குறிப்புரை: நம்பும் – விரும்புதற்குரிய; 'நம்பும் மேவும் நசையாகும்மே' (தொல். உரி. 31) என்பது தொல்காப்பியம்

18.பொழிப்புரை: மழையால் உவர்மண் கரைந்து ஊறியதால் அவன் மேனி வெளுத்து இருந்த வடிவத்தால் 'மானைக் கையில் உடைய சிவபெருமானின்

3762 மழையிற் கரைந்தங் குவரூறி
மேனி வெளுத்த வடிவினால்
உழையிற் பொலிந்த திருக்கரத்தார்
அடியார் வேடம் என்றுணர்ந்தே
இழையிற் சிறந்த வோடைநுதல்
யானைக் கழுத்தி னின்றிழிந்து
விழைவிற் பெருகுங்காதலினால்
விரைந்து சென்று கைதொழுதார். 18

3763 சேரர் பெருமான் தொழக்கண்டு
சிந்தை கலங்கி முன்வணங்கி
யார்என் றடியே னைக்கொண்ட
தடியேன் அடிவண் ணானென்னச்
சேரர் பிரானு மடிச்சேரன்
அடியேன் என்று திருநீற்றின்
வார வேடம் நினைப்பித்தீர்
வருந்தா தேகும் எனமொழிந்தார். 19

3764 மன்னர் பெருமான் திருத்தொண்டு
கண்டு மதிநீடு அமைச்சரெலாம்
சென்னி மிசைஅஞ் சலிசெய்து
போற்றச் சினமால் களிறேறி
மின்னு மணிப்பூண் கொடிமாட
வீதி மூதூர் வலங்கொண்டு
பொன்னின் மணிமா ளிகைவாயில்
புக்கார் புனைமங் கலம்பொலிய. 20

அடியவர் திருக்கோலம் இது' என்னும் உணர்ச்சி பெற்று, அணிகளில் சிறந்த பட்டத்தை அணிந்த யானையின் கழுத்தினின்றும் இறங்கி, ஆசை மீதூர்ந்த காதலுடன் விரைவாய்ச் சென்று, அவ்வண்ணானைக் கைகூப்பி வணங்கினார்.

19.பொழிப்புரை: சேரர் பெருமான் கைதொழக் கண்டு, அவ்வண்ணான் உள்ளம் கலங்கி, அவர் முன் தானும் வணங்கித் 'தாங்கள் என்னை யாவர் என்று எண்ணி இவ்வாறு செய்தருளியது ? அடியேன் தங்களின் அடிமைத்தொண்டு செய்யும் பணியாளனான வண்ணான் ஆவேன் !' என்று சொல்ல, சேரர் பெருமானாகிய நாயனாரும், 'அடியேன் அடிச் சேரன்' என்று சொல்லித் திருநீற்றின் பொலிவுடைய இனிய அன்பிற்கிடமான திருவேடத்தினை அடியேனுக்கு நினைவூட் டினீர், ஆதலால் வருந்தாது செல்வீராக, என்று மொழிந்தருளினார்.

20.பொழிப்புரை: மன்னரின் திருத்தொண்டைப் பார்த்து அறிவுடைய அமைச்சர்

3765 யானை மிசைநின் றிழிந்தருளி
இலங்கும் மணிமண் டபத்தின்கண்
மேன்மை அரியா சனத்தேறி
விளங்குங் கொற்றக் குடைநிழற்றப்
பானல் விழியார் சாமரைமுன்
பணிமா றப்பன் மலர்தூவி
மான அரசர் போற்றிடவீற்
றிருந்தார் மன்னர் பெருமானார். 21

3766 உலகு புரக்கும் குடைவளவர்
உரிமைச் செழிய ருடன்கூட
நிலவு பெருமுக் கோக்களாய்
நீதி மனுநூல் நெறிநடத்தி
அலகில் அரசர் திறைகொணர
அகத்தும் புறத்தும் பகையறுத்து
மலருந் திருநீற் றொளிவளர
மறைகள் வளர மண்ணளிப்பார். 22

எல்லாரும் தலைமீது கைகூப்பி வணங்கிப் போற்ற, சினம் கொள்ளக்கூடிய பெரிய யானையின் மேல் ஏறி, ஒளிவீசும் மணிகளால் ஆன கொடிகள் கட்டிய மாளிகைகள் நிறைந்த தெருக்களையுடைய பழைய நகரத்தை வலமாக வந்து, புனையப்பட்ட மங்கலம் விளங்க, பொன் பூண்ட மணிகளையுடைய மாளிகையின் வாயிலில் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: மூதூர் – கொடுங்கோளூர்.

21.பொழிப்புரை: தாம் யானையின் மேலிருந்து இறங்கி, விளங்கும் மணிகளை யுடைய மண்டபத்தில், மேன்மை மிகுந்த அரியணையின் மீது அமர்ந்தருளி, விளங்கும் வெண்கொற்றக் குடை நிழல் செய்ய, குவளை போன்ற விழிகளை யுடைய நங்கையர் சாமரை வீச, மலர்கள் பலவும் தூவிப் பெருமையுடைய மன்னர்கள் போற்ற, மன்னர்க்கு மன்னரான நாயனார் வீற்றிருந்தார்.

22.பொழிப்புரை: உலகைக் காக்கின்ற கொடையையுடைய சோழ மன்னரும், உரிமையுடைய பாண்டிய மன்னரும் என்ற இவருடனே கூட நிலவும் மூவேந்தர் களாகி, நீதியை மனுநூல் வழியே நடை பெறுமாறு செய்து, அளவில்லாத மன்னர்கள் திறை கொணர்ந்து செலுத்த, உள்ளும் புறமும் பகையை அறுத்து நீக்கி, விளங்கும் திரு நீற்று நெறி வளரவும், மறைகள் வளரவும் மண்ணுலகத்தைக் காப்பவரானார்.

குறிப்புரை: முக்கோக்கள் – மூவேந்தர்: 'வண்புகழ் மூவர் தண் பொழில் வரைப்பு' (தொல். செய். 78) என்பர் தொல்காப்பியரும். அகப்பகை உட்பகை: தம்மால்

3767 நீடும் உரிமைப் பேரரசால்
நிகழும் பயனும் நிறைதவமும்
தேடும் பொருளும் பெருந்துணையும்
தில்லைத் திருச்சிற் றம்பலத்துள்
ஆடுங் கழலே எனத்தெளிந்த
அறிவால் எடுத்த திருப்பாதம்
கூடும் அன்பில் அர்ச்சனைமேல்
கொண்டார் சேரர் குலப்பெருமாள். 23

3768 வாசத் திருமஞ் சனம்பள்ளித்
தாமஞ் சாந்த மணித்தூபம்
தேசிற் பெருகுஞ் செழுந்தீபம்
முதலா யினவும் திருவமுதும்
ஈசற் கேற்ற பரிசினால்
அருச்சித் தருள எந்நாளும்
பூசைக் கமர்ந்த பெருங்கூத்தர்
பொற்பார் சிலம்பின் ஒலியளித்தார். 24

தம் பரிசனங்களால், கள்வரால், உயிர்கள் தம்மால் வருவது. புறப்பகை – எதிர்ந்த மன்னர்களால் வருவது. இனி அகப்பகை காமம், வெகுளி, மயக்கம் முதலியன என் றும், புறப்பகை அறிவுக் கருவிகளானும், தொழிற் கருவிகளானும் வருவன என்றும் கூறுவாரும் உளர். இவற்றுள், முன்னையவை தம்மளவிலும், பின்னையவை நாட்டளவிலுமாகக் காக்கத் தக்கனவேயாம்.

23.பொழிப்புரை: நெடிதாய் உரிமையுடைய சேர அரசப் பொறுப்பால் நடக்கும் பயனும் நிறைந்த தவமும் தாம் முயன்று தேடிய பொருளும் பெரிதாம் துணையும் யாவும் தில்லையில் அம்பலத்துள் ஆடம் பெருமான் திருவடிகளேயாம் என்றுணர்ந்த அறிவால், தூக்கிய திருவடியை வணங்கி வழிபட்டார் சேரப்பெருமான்.

குறிப்புரை: தமிழக மூவேந்தர்தம் ஆட்சி மிகத் தொன்மையானது. இதனை 'வழங்குவதுஉள் வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று' (குறள், 955) எனவரும் குறட் பாவிற்குப் பரிமேலழகர், தொன்று தொட்டு வருதல், சேர சோழ பாண்டியர் என்றாற் போலப் படைப்புக் காலம் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல் என உரைக்கும் உரையாலும் அறியலாம்.

24.பொழிப்புரை: நறுமணம் மிக்க திருமுழுக்கிற்கான நீரும், திருப்பள்ளித் தாமமும், சாந்தமும், அழகிய நறும் புகையும், ஒளி விளக்குகளும் முதலான

3769 நம்பர் தாளின் வழிபாட்டால்
நாளும் இன்புற்று அமர்கின்றார்
இம்பர் உலகில் இரவலர்க்கும்
வறியோ ரெவர்க்கும் ஈகையினால்
செம்பொன் மழையாம் எனப்பொழிந்து
திருந்து வென்றி யுடன்பொருந்தி
உம்பர் போற்றத் தம்பெருமாற்
குரிய வேள்வி பலசெய்தார். 25

3770 இன்ன வண்ணம் இவரொழுக
எழில்கொள் பாண்டி நன்னாட்டு
மன்னும் மதுரைத் திருவால
வாயில் இறைவர் வருமன்பால்
பன்னும் இசைப்பா டலிற்பரவும்
பாண னார்பத் திரனார்க்கு
நன்மை நீடு பெருஞ்செல்வம்
நல்க வேண்டி அருள்புரிவார். 26

பொருள்களும், திருவமுதும் அமைத்து, இறைவருக்கு வழிபாடாற்றும் வகைமையில் குன்றாது பூசனையாற்றி வர, நாளும் அவ்வழிபாட்டை விரும்பி எழுந்தருளி ஏற்றுவரும் பெருங் கூத்தரான இறைவரும், அழகான தம் திருவடிச் சிலம்பின் ஒலியை, அந்நாயனார் கேட்குமாறு அளித்தருளினார்.

குறிப்புரை: சிவயோகிகளுக்குத் திருவருளுணர்வோடு ஒன்றி இருக்கும் நிலையில் திருச்சிலம்போசை கேட்டல் இயல்பேயாகும். 'திருச்சிலம் போசை ஒலிவழியே சென்று நிருத்தனைக் கும்பிடென்று உந்தீபற நேர்பட அங்கே நின்று உந்தீபற' (திருவுந்தி – 17) எனவரும் ஞானநூற் கூற்றும் காண்க. 'வாத வூரினில் வந்தினிதருளிப் பாதச் சிலம் பொலி காட்டிய பண்பும்' (தி.8 ப.2 வரி.52, 53) எனவரும் மணிவாசகரின் அநுபவக் கூற்றும் காண்க.

25.பொழிப்புரை: இறைவரின் திருவடிக்கண் செய்யும் வழிபாட்டால் நாள்தோறும் இன்பம் அடைந்து எழுந்தருளி இருப்பவரான நாய னார், இவ்வுலகத்தில் தம்மிடம் வந்து இரந்தவர்களுக்கும், வறியவர் களுக்கும், எல்லோருக்கும் வேண்டியவாறே கொடுக்கின்ற தன்மை யினால் செம்பொன்னை மழைபோல் பொழிந்து, திருந்தும் வெற்றியு டன் கூடித் தேவர் போற்றத் தம் இறைவர்க்குரிய வேள்விகள் பலவற் றையும் ஆற்றி வந்தார்.

குறிப்புரை: 'கார்கொண்ட கொடைக் கழறிற்றறிவார்' என வரும் தொகைநூற் கூற்றை நினைவு கூர்ந்தவாறு அருளிய பாங்கு இதுவாம் 'இரப்பவர்க்கு ஈய வைத்தார் ஈபவர்க்கு அருளும் வைத்தார்' (தி.4 ப.38 பா.10), 'வேள்வி நற்பயன்

3771 இரவு கனவில் எழுந்தருளி
என்பால் அன்பால் எப்பொழுதும்
பரவு சேரன் தனக்குனக்குப்
பைம்பொன் காணம் பட்டாடை
விரவு கதிர்செய் நவமணிப்பூண்
வேண்டிற்று எல்லாங் குறைவின்றித்
தரநம் மோலை தருகின்றோம்
தாழா தேகி வருகென்று. 27

3772 அதிர்கழல் உதியர் வேந்தற்
கருள்செய்த பெருமை யாலே
எதிரில்செல் வத்துக்கு ஏற்ற
இருநிதி கொடுக்க வென்று
மதிமலி புரிசை என்னும்
வாசகம் வரைந்த வாய்மைக்
கதிரொளி விரிந்த தோட்டுத்
திருமுகங் கொடுத்தார் காண. 28

வீழ்புனலாவது' (தி.12 பு.28 பா.822) எனவரும் திருமுறைக் கூற்றுக்களை நினைவு கூருமாறு, இவர்தம் ஆட்சியமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இவ்வாற்றான் கழறிற்றறிவார் தாமும் பிற உயிர்களும் பயன்பட வாழ்ந்தமை புலனாகும்.

26.பொழிப்புரை: இவ்வாறு இவர் ஒழுகிவரும் நாள்களில், அழகு வாய்ந்த பாண்டிய நாட்டில் நிலைபெற்ற மதுரையில் திருவாலவாய்த் கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவரான சிவபெருமான், மேன்மேலும் மிகுகின்ற அன்போடு இசைக்கின்ற இசைப் பாட்டுகளால் போற்றிவரும் பாணரான பத்திரனாருக்கு, நன்மை பொருந்திய பெருஞ்செல்வம் வழங்கத் திருவுள்ளம் பற்றுவார்,

27.பொழிப்புரை: இரவில் அப் பாணபத்திரனாரின் கனவில் எழுந்த ருளி, 'நம்மை எப்பொழுதும் போற்றிவரும் சேர மானுக்கு, பசுமையான பொன்னும் காசும் பட்டாடையும் ஒளிக்கதிரையுடைய மணிகள் பதித்த அணிகளும் இன்னும் வேண்டிய எல்லாவற்றையும், குறைவில்லாமல் உனக்குத் தருமாறு, நாம் ஓலையைக் கொடுக் கின்றோம், காலம் தாழ்க்காமல் சென்று வருக !' என்று,

28.பொழிப்புரை: ஒலிக்கும் கழலை அணிந்த சேரமானுக்கு, அருள் செய்த பெருமையால், 'ஒப்பில்லாத செல்வத்துக்கு ஏற்றவாறு பெருஞ் செல்வத்தைக் கொடுக்க !' என்று அவன் காணும்படி, 'மதிமலி புரி' எனத் தொடங்கும் வாய்மை பொருந்திய திருப்பாடலை ஒளி விரிந்த ஏட்டில் எழுதி அவ்வோலையை இறைவர் தந்தருளினார்.

குறிப்புரை: இத்தொடக்கமுடைய திருப்பாடல் திருமுகப் பாசுரம் என அழைக்கப் பெறும். பதினொன்றாம் திருமுறையில் முதற் பதிகமாக வைத்துப் போற்றப் பெறுவதாகும்.

3773 சங்கப் புலவர் திருமுகத்தைத்
தலைமேற் கொண்டு பத்திரனார்
அங்கப் பொழுதே புறப்பட்டு
மலைநா டணைய வந்தெய்தித்
துங்கப் புரிசைக் கொடுங்கோளூர்
தன்னிற் புகுந்து துன்னுகொடி
மங்குல் தொடக்கும் மாளிகைமுன்
வந்து மன்னர்க் கறிவித்தார். 29

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிற
கன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயில்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
குரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்கும் சேரலன் காண்க
பண்பால் யாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பாற்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே. (தி.11 ப.1 திருமுகப் பாசுரம்)

என்பது அவ்வரிய பாடல் ஆகும். திருவிளையாடற் புராணத்தில் இவ்வரலாறு சிறிது வேறுபட உள்ளது. இவ்வரிய திருமுகம் அருமையினும் அருமையானது. இன்றைய நிலையில் கடிதம் எழுதுவதில் அனுப்புநர், பெறுநர் செய்தி என அமைத்துக் கொண்டிருக்கும் பாங்கு இத்திருமுகத்தில் முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாய் அமைந்துள்ளது. 1 முதல் 4 அடிகள், அனுப்புநர் பற்றியன. 5 முதல் 8 அடிகள் பெறுநர் பற்றியன. 9 முதல் 12 அடிகள், பரிந்துரை யாக அமைந்துள்ளன. நிறைவாக அமைந்துள்ள இப்பரிந்துரைச் செய்தியில் 9ஆவது அடி, பாணபத்திரர் பற்றிய அறிமுகம்; 10ஆவது அடி, அப்பத்திரர் யார் என்பது பற்றிய குறிப்பு; 11ஆவது அடி, பொதுவாக உலகியலில் கூறு வது போல 'நின்னைக் காண்பது கருதிப் போந்தனன்' என்ற குறிப்பு; 12ஆவது அடியில் பாணபத்திரரை அனுப்புதற்குரிய காரணம். இத்தகைய பரிந்துரை நம் தமிழ் இலக்கிய உலகிலேயே ஈதொன்றே யாம். இவ்வகையில் 'அடியார்க்கு எளியன் சிற்றம்பலவன்' எனப் பெருமான் அருளியிருக்கும் பரிந்துரை பிறிதொன்றாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

29.பொழிப்புரை: சங்கப் புலவரின் தலைவரான சோமசுந்தரக் கடவுள் அளித்த திருமுகத்தைத் தலைமீது தாங்கிக் கொண்டு, பாணபத்திரர், அங்கிருந்து

3774 கேட்ட பொழுதே கைதலைமேல்
கொண்டு கிளர்ந்த பேரன்பால்
நாட்டம் பொழிநீர் வழிந்திழிய
எழுந்து நடுக்கம் மிகவெய்தி
ஓட்டத் தம்பொன் மாளிகையின்
புறத்தி லுருகுஞ் சிந்தையுடன்
பாட்டின் தலைமைப் பாணனார்
பாதம் பலகாற் பணிகின்றார். 30

3775 அடியேன் பொருளாத் திருமுகங்கொண்
டணைந்த தென்ன அவர் தாமும்
கொடிசேர் விடையார் திருமுகங்கைக்
கொடுத்து வணங்கக் கொற்றவனார்
முடிமேற் கொண்டு கூத்தாடி
மொழியுங் குழறிப் பொழிகண்ணீர்
பொடியார் மார்பிற் பரந்துவிழப்
புவிமேற் பலகால் வீழ்ந்தெழுந்தார். 31

அப்பொழுதே புறப்பட்டுச் சென்று, மலை நாட்டை அடைந்து, உயர்ந்த மதிலையுடைய கொடுங்கோளூரில் புகுந்து, நெருங்கிய கொடிகள் மேகங்களைத் தொடுமாறு உயர்ந்துள்ள அரண்மனை முன்வந்து, மன்னருக்கு அங்கிருந்த ஏவலர்வழி தமது வருகையை அறிவித்துக் கொண்டார்.

30.பொழிப்புரை: அவரின் வருகையைக் கேட்ட அளவில், கைகளைத் தலைமேல் கூப்பி, மீதூர்ந்த அன்பினால், கண்களினின்றும் நீர் வழிந்து பெருக, எழுந்து நடுங்கி, உருக்கி ஓடவிட்ட பொன்மாளிகையின் புறத்தே போந்து, உருகும் உள்ளத்துடன், பாட்டின் தலைவரான பாண பத்திரரின் திருவடிகளைப் பலமுறையும் வணங்குபவர்,

31.பொழிப்புரை: ‘அடியேனையும் ஒரு பொருளாகக் கொண்டு திருமுகத்தைக் கொண்டு இங்கு அணைந்தது என்னே’ என்று சொல்ல, அப் பாணபத்திரரும் விடைக் கொடியையுடைய சிவபெருமானின் ‘திருமுகத்தை’ அவரது கையில் தந்து வணங்கவும், மன்னரும் அத் திருமுகத்தைப் பெற்றுத், தம் முடிமீது கொண்டு, ஆனந்தக் கூத்தாடிச் சொல் தடுமாறிக், கண்களினின்றும் பொழியும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகித் திருநீறு பூசிய மார்பில் வார்ந்து பரவி விழ, நிலத்தில் பல முறையும் வீழ்ந்து எழுந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3776 பரிவில் போற்றித் திருமுகத்தைப்
பலகால் தொழுது படியெடுக்க
உரிய வகையா லெடுத்தோதி
யும்பர் பெருமா னருள்போற்றி
விரிபொற் சுடர்மா ளிகைபுக்கு
மேவும் உரிமைச் சுற்றமெலாம்
பெரிது விரைவிற் கொடுபோந்து
பேணும் அமைச்சர்க் கருள்செய்வார். 32

3777 நங்கள் குலமா ளிகையதனுள்
நலத்தின் மிக்க நிதிக்குவையாய்ப்
பொங்கி நிறைந்த பலவேறு
வகையிற் பொலிந்த பண்டாரம்
அங்க ணொன்று மொழியாமே
அடையக் கொண்டு புறப்பட்டுத்
தங்கும் பொதிசெய் தாளின்மேற்
சமைய வேற்றிக் கொணருமென. 33

3778 சேரர் பெருமான் அருள்செய்யத்
திருந்து மதிநூல் மந்திரிகள்
சாரு மணிமா ளிகையுள்ளால்
தனங்கள் எல்லாம் நிறைந்தபெரும்
சீர்கொள் நிதிய மெண்ணிறந்த
வெல்லாம் பொதிசெய் தாளின்மேல்
பாரில் நெருங்க மிசையேற்றிக் 34
கொண்டு வந்து பணிந்தார்கள்.

32.பொழிப்புரை: அன்பினால் போற்றி, திருமுகத்தைப் பலமுறையும் வணங்கி, அதன் சுருளை நீக்கி எடுப்பதற்குரிய வகையினால் எடுத்து, விரித்துப் படித்து, இறைவரின் திருவருளை வழுத்தி, ஒளிவீசும் பொன் மாளிகையுள் புகுந்து, தம் உரிமைச் சுற்றத்தார் எல்லோரையும் விரை வில் கொண்டு சார்ந்து நாடு காக்கும் அமைச்சருக்கு அருளிச் செய் வாராய்,

33.பொழிப்புரை: 'நம் மாளிகையினுள் நன்மை யுடைய செல்வக் குவியல்களாய் மேன்மேல் வளர்ந்து நிறைந்த பலவேறு வகைகளில் விளங்கிய களஞ்சியத்துள் ஒன்றும் எஞ்சாதவாறு எடுத்துத் தக்கவாறு அமைத்துக் கட்டி, தக்க பணியாட்களின் வழி எடுத்துக் கொண்டு வாருங்கள்!' என்று,

3779 பரந்த நிதியின் பரப்பெல்லாம்
பாண னார்பத் திரனார்க்கு
நிரந்த தனங்கள் வெவ்வேறு
நிரைத்துக் காட்டி மற்றிவையும்
உரந்தங் கியவெங் கரிபரிகள்
முதலாம் உயிருள் ளனதனமும்
புரந்த அரசுங் கொள்ளுமென
மொழிந்தார் பொறையர் புரவலனார். 35

3780 பாண னார்பத் திரனாரும்
பைம்பொன் மௌலிச் சேரலனார்
காணக் கொடுத்த நிதியெல்லாம்
கண்டு மகிழ்வுற் றதிசயித்துப்
பேண எனக்கு வேண்டுவன
அடியேன் கொள்ளப் பிஞ்ஞகனார்
ஆணை யரசும் அரசுறுப்பும்
கைக்கொண் டருளும் எனஇறைஞ்ச. 36

34.பொழிப்புரை: சேரர் பெருமானார் ஆணையிட, திருந்திய அறிவும் நூலறிவும் கொண்ட அமைச்சர்கள், அழகிய மாளிகையில் உள்ள செல்வங்கள் எல்லாவற்றாலும் நிறைந்த பெருஞ்சிறப்புடைய அளவில்லாத நிதியங்களை எல்லாம் பாதுகாப்பாகக் கட்டி, தக்க ஆள்கள்வழி, நிலம் நெருங்க ஏற்றிக்கொண்டு தம் மன்னரிடம் வந்து வணங்கினர்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

35.பொழிப்புரை: வெவ்வேறு வகையாய்ப் பெருகிய செல்வப் பரப்பையெல்லாம் பாணபத்திரருக்கு நிரல்படக் காட்டி, ‘இவற்றையும், மற்றும் வன்மை பொருந்திய கொடிய யானைகள் குதிரைகள் முதலான உயிர்ச் செல்வங்களையும், அடியேன் காவல் செய்யும் ஆட்சியினை யும் கொள்ளுங்கள்!’ என்று சேரர் பெருமானார் உரைத்தார்.

36.பொழிப்புரை: பாணபத்திரரும், பசுமையான பொன்முடி சூடிய சேரமானார் முன் சொன்னவாறு தாம் காணும்படி காட்டித் தந்த நிதிகள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து மகிழ்ந்து, வியந்து, ‘எனக்குப் பேணுதற்கு வேண்டியவற்றை மட்டும் யான் கைக்கொள்ள, அரசாட்சியும் அதற்குரிய அரசுறுப்புக்களையும் நீங்களே கைக்கொள்ளுங்கள், இஃது இறைவரின் ஆணை!’ எனக் கூறி வணங்க,

3781 இறைவ ராணை மறுப்பதனுக்கு
அஞ்சி யிசைந்தார் இகல்வேந்தர்
நிறையு நிதியின் பரப்பையெல்லாம்
நிலத்தை நெளிய வுடன்கொண்டே
உறைமும் மதத்துக் களிறுபரி
யுள்ளிட் டனவேண் டுவகொண்டோர்
பிறைவெண் கோட்டு களிற்றுமேல்
கொண்டு போந்தார் பெரும்பாணர். 37

3782 பண்பு பெருகும் பெருமாளும்
பாண னார்பத் திரனார்பின்
கண்கள் பொழிந்த காதல்நீர்
வழியக் கையால் தொழுதணைய
நண்பு சிறக்கு மவர் தம்மை
நகரின் புறத்து விடைகொண்டு
திண்பொற் புரிசைத் திருமதுரை
புக்கார் திருந்தும் இசைப்பாணர். 38

37.பொழிப்புரை: வலிமைமிக்க மன்னரான சேரர், இறைவரின் ஆணையை மறுப்பதற்கு அஞ்சி, அதற்கு இசைந்தனர், நிறைவான செல்வப் பெருக்கங்களை யெல்லாம் நிலம் நெளியும்படி உடனே கொண்டு, துளிக்கின்ற மும்மதங்களை யுடைய யானை, குதிரை உள்ளிட்டவற்றுள்ளும் வேண்டுவனவற்றைக் கைக்கொண்டு, பாணபத்திரர் தாம் ஒரு வெண்மையான பிறை போன்ற கொம்பை யுடைய யானையின் மீது ஏறிச் சென்றார்.

குறிப்புரை: இகல் – வலிமை : படை, குடி முதலிய அறுவகை யானும், அருள் வயத்தானும் பெற்ற வலிமை. நிலம் நெளிய – பொருள் மிகுதியைத் தாங்கற் கருமையின் நிலமும் நெளிய: (சிலம்பு – புகார்க் மங்கல. 36 –39) மண் தேய்த்த புகழினான் என்புழிப்போல. சேரர் தம் மளவில் அனைத்துப் பொருள்களைக் கொடுப்பினும், பாணபத்திரர் தம்மளவிற்கு வேண்டுவனவற்றையே கொண்டது இருவர்தம் உள்ளப் பண்பை காட்டுகின்றது.

38.பொழிப்புரை: அடிமைத் திறத்தின் பண்புமீதூர ஒழுகும் சேரமான் பெருமாளும், பாணபத்திரர் பின்னே மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழை வாரும் திருவடிவுடன் கைகளைக் கூப்பித் தொழுத வண்ணமே வர, நட்பில் சிறந்த அவரும், நகரின் புறம் போதர விடை பெற்றுக் கொண்டு, திருந்தும் இசையுடைய பாணபத்திரர், திண்மையான பொன்மதில் சூழ்ந்த மதுரை நகரத்தின் உள்ளே புகுந்தார்.

3783 வான வரம்பர் குலம்பெருக்கும்
மன்ன னாரும் அறித்தேகிக்
கூனல் இளவெண் பிறைக்கண்ணி
முடியா ரடிமை கொண்டருளும்
பான்மை யருளின் பெருமையினை
நினைந்து பலகாற் பணிந்தேத்தி
மேன்மை விளங்கு மாளிகைமண்
டபத்துள் அரசு வீற்றிருந்தார். 39

3784 அளவில் பெருமை அகிலயோ
னிகளும் கழறிற் றறிந்தவற்றின்
உளமன் னியமெய் யுறுதுயர்கள்
ஒன்று மொழியா வகையகற்றிக்
களவு கொலைகள் முதலான
கடிந்து கழறிற் றறிவார்தாம்
வளவர் பெருமா னுடன்செழியர்
மகிழும் கலப்பில் வைகு நாள். 40

39.பொழிப்புரை: சேரர் குலத்தை விளங்கச் செய்யும் மன்னரான நாயனாரும் திரும்பச் சென்று, வளைந்த இளைய பிறையான கண்ணியை முடித்த சிவபெருமான், அடியவர்களை ஆட்கொண்டு அருளும் திறத்தின் அருட்பெருமையை நினைந்து நினைந்து பன்முறையும் வணங்கிப், போற்றி, மேன்மையுடன் விளங்கும் தம் மாளிகையின் அரசவையில் வீற்றிருந்தார்.

40.பொழிப்புரை: அளவற்ற பெருமையையுடைய பிறப்பு வகைகள் அனைத்திலும் தோன்றிய உயிர்கள் யாவும் பேசுவனவற்றையெல் லாம் அறிந்து, அவற்றின் உள்ளத்தில் உள்ள துன்பங்களை முழுமை யாக நீக்கிக், களவு கொலை முதலான தீமைகளை விலக்கி கழறிற்றறி வாரான இப்பேரரசர், சோழ மன்னருடன் பாண்டிய மன்னரும் கூடி மகிழ்கின்ற வகையில் மணமியைந்து மகிழ்ந்து வாழும் நாள்களில்,

குறிப்புரை: பிறப்பு வகைகள் அனைத்தின் கருத்தையும் அறியும் அரிய வாய்ப்பு இவருக்குத் திருவருளால் கிடைத்ததாகும். ஆதலின் ஓரறிவுயிர்களும் உவப்ப ஆட்சி செய்யும் பேறு இவருக்கு அமைவ தாயிற்று. மன்னுயிர் ஓம்பி அருளாளும் ஆட்சியே ஆட்சியாம். மூவேந்தர்களும் தம்முள் பகைமையின்றி வாழ்ந்து வருமாற்றையும் கூறினார், அந்நிலை அரிதாதல் நோக்கி. 'இன்றே போல்க நும் புணர்ச்சி' என்றதும் இது பற்றியேயாம்.

3785 வானக் கங்கை நதிபொதிந்த
மல்கு சடையார் வழிபாட்டுத்
தூநற் சிறப்பின் அர்ச்சனையாம்
தொண்டு புரிவார் தமக்கொருநாள்
தேனக் கலர்ந்த கொன்றையினார்
ஆடற் சிலம்பின் ஒலி முன்போல்
மானப் பூசை முடிவின்கண்
கேளா தொழிய மதிமயங்கி. 41

3786 பூசை கடிது முடித்தடியேன்
என்னோ பிழைத்த தெனப் பொருமி
ஆசை உடம்பால் மற்றினிவே
றடையும் இன்பம் யாதென்று
தேசின் விளங்கும் உடைவாளை
யுருவித் திருமார் பினில்நாட்ட
ஈசர் விரைந்து திருச்சிலம்பின்
ஓசை மிகவும் இசைப்பித்தார். 42

3787 ஆடல் சிலம்பின் ஒலிகேளா
வுடைவா ளகற்றி யங்கைமலர்
கூடத் தலைமேற் குவித்தருளிக்
கொண்டு விழுந்து தொழுதெழுந்து
நீடப் பரவி மொழிகின்றார்
நெடுமால் பிரமன் அருமறைமுன்
தேடற் கரியாய் திருவருள்முன் 43
செய்யா தொழிந்த தென்னென்றார்.

41.பொழிப்புரை: இவ்வருளாட்சியோ, வானின்றிழிந்த கங்கையாற் றைத் தாங்கிய சடையையுடைய இறைவரின் வழிபாடான தூய நல்ல சிறந்த பூசனையான திருத்தொண்டையும் நாளும் செய்து வருபவரான அந்நாயனாருக்கு ஒருநாள், தேன் சிந்துமாறு மலர்ந்த கொன்றை மாலையைச் சூடிய சிவபெருமானின் ஆடற் சிலம்பின் ஒலியானது, பெருமையுடைய பூசையின் முடிவில் முன்போன்று கேளாது ஒழிய, மனம் கலங்கி,

42.பொழிப்புரை: பூசையை விரைந்து முடித்து, 'அடியேன் என்ன பிழை செய்தேனோ ?' என்று அழுது, விருப்புற்றுத் தாங்கும் இவ் வுடம்பினால் இனி அடையும் இன்பம் வேறு யாதுளது எனத் துணிந்து, ஒளியுடன் விளங்கும் உடைவாளை எடுத்துத் தம் மார்பிலே பாய்ச்ச முனைந்த போது இறைவர்விரைவுடன் திருச்சிலம்பின் ஒலியை மிகுதியாக ஒலிக்குமாறு செய்தார்.

3788 என்ற பொழுதில் இறைவர்தாம்
எதிர்நின் றருளா தெழுமொலியால்
மன்றி னிடைநங் கூத்தாடல்
வந்து வணங்கி வன்றொண்டன்
ஒன்று முணர்வால் நமைப்போற்றி
யுரைசேர் பதிகம் பாடுதலால்
நின்று கேட்டு வரத்தாழ்த்தோம்
என்றார் அவரை நினைப்பிப்பார். 44

குறிப்புரை: ஊன் அடைந்த உடம்பின் பிறவியே, தான் அடைந்த உறுதியைச் சார்தல் வேண்டும். அந்நிலைவாயாதாயின் உடம்பின் பயன் தான் யாது? ஒன்றுமில்லை. இக்கருத்தால் தம் உடலைத் துறக்கத் துணிந்தார் இவ்வரிய பேரரசர். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

43.பொழிப்புரை: திருக்கூத்தின் சிலம்பு ஒலியைக் கேட்டு, உடைவாளை அகற்றி, அழகிய கைம்மலர்களைச் சேரத் தலைமீது குவித்து நிலத்தில் விழுந்து, தொழுது, எழுந்து, பரவிப் போற்றி, 'நெடிய திருமாலும் நான்முகனும் அரிய மறைகளும் முன்பு தேடுதற்கு அரிய பெருமானே! முன்னமேயே அடியேற்குத் திருவருள் செய்யாது ஒழிந்த காரணம் யாது?' என வினவினார்.

குறிப்புரை: காரணம் வினவியது, தம்பிழையறிந்து அதனை நீக்கிக் கொள்ளவாம்.

44.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் சேரமான் பெருமாள் வினவ, இறைவர் தாம் நேரே தம் வடிவைக் காணக் காட்டியருளாது, வானொலி வழியே, 'தில்லையில், நம் ஆனந்தக் கூத்தை வன்றொண்டனாய சுந்தரன் வணங்கி, நம்மிடம் ஒன்றிய உணர்வால், நம்மைப் போற்றி செய்து வணங்கி, உரை சேரும் பதிகத்தைப் பாடிட, அதனை நின்று கேட்டதால், இங்கு வருதற்குக் காலம் தாழ்த்தினோம்!' என்று, இவ் வருள் வழி அவரை இவருக்கு நினைவூட்டுவராய்க் கூறி அருள் செய்தார்.

குறிப்புரை: உயிர்கள் தாம் தாமும் உள்ளவிடத்தேயுள்ள நிகழ்ச்சிகளையே அறியத்தக்கன. இறைவனோ அன்ன தன்மையினல்லன். யாண்டும் நீக்கமற நிற்பவன். எனவே ஒரு காலத்திலேயே அவ்வவ் விடத்தும் உள்ள உயிர்களை உய்யக் கொள்வன். அன்னோனுக்கு ஆரூரர்தம் பாடலைக் கேட்டு மகிழும் பொழுதே, கழறிற்றறிவாருக்கும் கழற்சிலம்பொலியைக் கேட்பிக்க இயலும். அங்ஙனமாகவும் அப் பாடலைக் கேட்டு மகிழ்ந்த வண்ணம் இருந்தமையின், கழற்சிலம் பொலி கேட்பிக்கக் காலம் தாழ்த்தது என்றது, கழறிற்றறிவாருக்கு ஆரூரரை நினைவுகூரச் செய்து, அதன்வழி அவ்விருவர்தம் நட்பும் சால்பும் பெருகவாம் எனத் திருவருள் திறத்திற்குக் காரணம் கூறியது, ஆசிரியர் சேக்கிழார் தாம்பெற்ற அருள் நலத்தாலேயேயாம்.

3789 என்னே அடியார்க் கிவரருளும்
கருணை யிருந்த வாறென்று
பொன்னேர் சடையார் திருநடஞ்செய்
புலியூர்ப் பொன்னம் பலம்இறைஞ்சித்
தன்னே ரில்லா வன்றொண்டர்
தமையுங் காண்பன் எனவிரும்பி
நன்னீர் நாட்டுச் செலநயந்தார்
நாமச் சேரர் கோமானார். 45

3790 பொன்னார் மௌலிச் சேரலனார்
போற்றும் அமைச்சர்க் கஃதியம்பி
நன்னாள் கொண்டு பெரும்பயணம்
எழுக வென்று நலஞ்சாற்ற
மின்னா ரயில்வேற் குலமறவர்
வென்றி நிலவுஞ் சிலைவீரர்
அந்நாட் டுள்ளார் அடையநிரந்
தணைந்தார் வஞ்சிஅக நகர்வாய். 46

3791 இட்ட நன்னாள் ஓரையினில்
இறைவர் திருவஞ் சைக்களத்து
மட்டு விரிபூங் கொன்றையினார்
தம்மை வலங்கொண் டிறைஞ்சிப்போய்ப்
பட்ட நுதல்வெங் களியானைப்
பிடர்மேற் கொண்டு பனிமதியந்
தொட்ட கொடிமா ளிகைமூதூர் 47
கடந்தார் உதியர் தோன்றலார்.

45.பொழிப்புரை: ‘இறைவர் அடியார்க்கு அருளும் திறம் இருந்தவா றென்னே!’ என்று போற்றிப், ‘பொன் போன்ற சடையையுடைய பெரு மான் கூத்தியற்றுகின்ற பெரும்பற்றப் புலியூருக்குச் சென்று பொன்னம் பலத்தை வணங்கித், தமக்கு எவரும் ஒப்பில்லாதவரான ஆரூரரையும் கண்டு வணங்குவேன்!’ என்ற விருப்பம் கொண்டு, நல்ல நீர்நாடு எனப்படும் சோழ நாட்டிற்கு எழுந்தருளப் பெருமை யுடைய சேர அரசர் திருவுளம் கொண்டார்.

46.பொழிப்புரை: பொன்முடியைச் சூடிய சேரமான்பெருமாள் நாயனார், தத்தம் கடமையைப் பெரிதும் போற்றிச் செய்துவரும் அமைச்சர்களுக்குத் தம் விருப்பத் தைச் சொல்லி, நன்னாளில் செலவு மேற்கொள்ள வேண்டும் என, ஒளியுடைய கூர்மையான வேலை ஏந்திய வீரர்களும், வெற்றியுடைய வில் வீரர்களும், மற்றும் அந்நாட் டில் உள்ளவர்களும் நெருங்க வஞ்சியின் அகநகரத்திலே கூடினர்.

3792 யானை யணிகள் பரந்துவழி
யெங்கும் நிரந்து செல்லுவன
மான மலைநாட் டினின்மலிந்த
மலைக ளுடன்போ துவபோன்ற
சேனை வீரர் புடைபரந்து
செல்வ தங்கண் மலைசூழ்ந்த
கான மடைய வுடன்படர்வ
போலுங் காட்சி மேவின தால். 48

3793 புரவித் திரள்கள் ஆயோகப்
பொலிவி னசைவிற் போதுவன
அரவச் சேனைக் கடற்றரங்க
மடுத்து மேன்மே லடர்வனபோல்
விரவிப் பரந்து சென்றனவான்
மிசையு மவலு மொன்றாக
நிரவிப் பரந்த நெடுஞ்சேனை
நேமி நெளியச் சென்றனவால். 49

குறிப்புரை: வஞ்சி – கொடுங்கோளூர். வஞ்சியை இந்நகராக ஆசிரியர் கருதுகிறார். கருவூராகக் கொண்டு ஆய்வு செய்வாருமுளர்.

47.பொழிப்புரை: நாளும் ஒரையும் தமக்கு ஏற்பக் கொண்டு செல்லும் நன்னாளில், திருவஞ்சைக் களத்தில் வீற்றிருக்கின்ற மணங் கமழும் கொன்றை மலர்களைச் சூடிய பெருமானாரை வலம் கொண்டு போற்றி, நெற்றிப் பட்டத்தை அணிந்த யானையின் பிடரியில் ஏறி, குளிர்ந்த சந்திரனைத் தீண்டும் கொடிகளையுடைய மாளிகைகள் நிறைந்த பழம்பெரும் நகரான கொடுங்கோளூரைக் சேரமான் கடந்து சென்றார்.

48.பொழிப்புரை: யானைகளின் அணிகள் பரவி வழியெங்கும் செல் வன, பெரிய மலைநாட்டில் மலிந்த பொருளாகிய மலைகள் தம் மன்னருடனே செல்வனபோல் விளங்கின. படைவீரர்கள் இரு மருங் கும் பரந்து செல்லும் நிலை, அந்நாட்டில் அம்மலைகளைச் சூழ்ந்த காடுகள் எல்லாம் உடன் செல்வன போன்ற காட்சியை அளித்தது.

குறிப்புரை: யானைகள் மலை எனக் காட்சியளித்தது. படைவீரர்கள் காடெனக் காட்சியளித்தனர். உயர்வும் அகலமும் குறித்தவாறு. அடைய – முழுமையாக. ஆல் – அசை.

49.பொழிப்புரை: குதிரையணிகள் கரையில் சேரும் அலை என அசைவுடன் செல்பவை, ஒலிக்கும் படையான கடலின் அலைகள் மேன் மேல் உயர்ந்து தாக்குவனபோல் பொருந்திப் பரந்து சென்றன. வானளாவிய மேடும் பள்ளமும் ஒன்றாய் அங்ஙனம் நிரல்படப் பரவிய பெரும்படை பூமி நெளியுமாறு சென்றது.

3794 அந்நாட் டெல்லை கடந்தணைய
அமைச்சர்க் கெல்லாம் விடையருளி
மின்னார் மணிப்பூண் மன்னவனார்
வேண்டு வாரை யுடன்கொண்டு
கொன்னார் அயில்வேல் மறவர்பயில்
கொங்கு நாடு கடந்தருளிப்
பொன்னாட் டவரும் அணைந்தாடும்
பொன்னி நீர்நாட் டிடைப்போவார். 50

குறிப்புரை: அலைகள் அசைவுடனும் மேன்மேலும் பெருகியும் வரும் இயல்பின. குதிரைத் திரள்களின் செலவும் அன்னதாகலின் அவற்றின் செலவிற்கு உவமையாயின. மிசை – மேடு; அவல் – பள்ளம். ‘அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ’(புறம் –187) என வருவதும் காண்க. இக்குதிரைச் செலவு, அடர்ந்தும் தொடர்ந்தும் இருத்தலின் மண்ணகம் நெளிவதாயிற்று. மேடு பள்ளமும் தெரியா வாயின. ‘அவல என்னாள் அவலித்து இழிதலின், மிசைய என்னாள் மிசை வைத்து ஏறலின்’ எனவரும் சிலம்பும் காண்க. ஆயோகம் – கரை. நேமி – உலகு

50.பொழிப்புரை: அம்மலை நாட்டின் எல்லையைக் கடந்த அளவில், தம் அமைச்சர்களுக் கெல்லாம் விடை தந்தருளி, ஒளியுடைய மணி களை அணிந்த சேரர்பெருமான் தம் வழிச்செலவிற்கு உதவும் பணி யாளர்களை மட்டும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு, அச்சமூட்டும் கூர்மையான வேல் ஏந்திய மறவர்கள் வாழும் கொங்கு நாட்டைக் கடந்து சென்று, விண்ணவரும் வந்து படிந்து ஆடும் காவிரியின் வளத்தையுடைய சோழநாட்டிடைச் செல்வாராய்,

குறிப்புரை: கொங்கு நாடு – இக்காலத்தே கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், சேலம், ஈரோடு மாவட்டங்களில் சிற்சில பகுதிகளும் சேர்ந்து விளங்கும் பகுதி. கொங்கர் என அழைக்கப்பெறும் சிற்றரசர்களின் மரபினர் ஆண்டுவந்தமையின் இப்பகுதி கொங்கு நாடு எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. இவர்கள் சோழ, பாண்டிய, சேரப் பேரரசர்களுக்கு ஒரோருகால் அடங்கியும் ஆட்சிபுரிந்தனர்; தனித்தும் ஆட்சி புரிந் தனர். இந்நாட்டில் வாழ்வோர் வலிமை மிகுதியால் வன்கண்மை புரியும் இயல்பினராயிருந்தனர். வழிச் செல்வோரைத் துன்புறுத்திப் பொருள் கொண்டனர். ‘கொடுகு வெஞ்சிலை வடுகவேடுவர் விரவ லாமை சொல்லித் திடுகு மொட்டெனக் குத்தி கூறை கொண்டு ஆறலைக்கும் இடம்’ (தி.7 ப.49 பா.1), ‘கொங்கே புகினும் கூறை கொண்டு அலைப்பார் இலை’ (தி.7 ப.92-3) எனவரும் நம்பிகள் திருவாக்காலும் இவ்வுண்மை அறியப்படும். ஆனால் இந்நிலை இது பொழுது யாண்டும் நீக்கமற நிற்பதும், கொங்குப் பகுதியில் உள்ளார் பலரும் அன்பும் பண்பும் உடையராய்த் திருவருள் நாட்டம் உடையராய்த் திகழ்வதும் இக்கால உண்மையாகும்.

3795 சென்ற திசையில் சிவனடியார்
சிறப்பி னோடும் எதிர்கொள்ளக்
குன்றும் கானும் உடைக்குறும்பர்
இடங்கள் தோறுங் குறைவறுப்பத்
துன்று முரம்புங் கான்யாறுந்
துறுகற் சுரமும் பலகடந்து
வென்றி விடையார் இடம்பலவும்
மேவிப் பணிந்து செல்கின்றார். 51

3796 பொருவில் பொன்னித் திருநதியின்
கரைவந் தெய்திப் புனிதநீர்
மருவும் தீர்த்தம் மகிழ்ந்தாடி
மருங்கு வடபாற் கரையேறித்
திருவிற் பொலியுந் திருப்புலியூர்ச்
செம்பொன் மன்றுள் நடம்போற்ற
உருகி மனத்தி னுடன்சென்றார்
ஒழியா அன்பின் வழிவந்தார். 52

51.பொழிப்புரை: தாம் செல்லும் இடத்திலெல்லாம் சிவனடியார்கள் எதிர்கொண்டு வரவேற்க, குன்றுகளையும் காடுகளையும் தத்தம் இடமாகக் கொண்டு ஆளுகின்ற குறுநில மன்னர்கள் தத்தம் இடங் களில் அவருக்கு வேண்டும் பொருள்களைத் தந்துதவப் பருக்கைகள் நெருங்கிய பாலை நிலங்களும் காட்டாறுகளும் துன்பம் தரும் கற்கள் பொருந்திய வழிகளும் என்னும் இவை பலவற்றையும் கடந்து சென்று, வெற்றி பொருந்திய விடையையுடைய இறைவர் வெளிப்பட எழுந்தருளிய இடங்கள் பலவற்றையும் சென்று வணங்கிச் செல்வாராய்,

குறிப்புரை: துன்று முரம்பு – செறிந்த பாலை. துறுகல் சுரம் பரற்கற்கள் செறிந்த பாலை நிலம்.

52.பொழிப்புரை: ஒப்பில்லாத காவிரி ஆற்றின் தென்கரையில் வந்து, வடகரையில் ஏறித், தூய நீர் பொருந்திய அந்நீரில் நீராடி மகிழ்ந்து, நீங்காத அன்பின் வழிவந்த அந்நாயனார், பெரும்பற்றப் புலியூரில் பொன்னம்பலத்தில் ஆடும் திருக்கூத்தைப் போற்றும் பொருட்டு, உருகும் உள்ளத்துடன் சென்றார்.
கு–ரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3797 வந்து தில்லை மூதூரின்
எல்லை வணங்கி மகிழ்ச்சியினால்
அந்த ணாளர் தொண்டர்குழாம்
அணைந்த போதில் எதிர்வணங்கிச்
சந்த விரைப்பூந் திருவீதி
இறைஞ்சித் தலைமேற் கரமுகிழ்ப்பச்
சிந்தை மகிழ எழுநிலைக்கோ
புரத்தை யணைந்தார் சேரலனார். 53

3798 நிலவும் பெருமை எழுநிலைக்கோ
புரத்தின் முன்னர் நிலத்திறைஞ்சி
மலரும் கண்ணீர்த் துளிததும்பப்
புகுந்து மணிமா ளிகைவலங்கொண்டு
உலகு விளக்குந் திருப்பேரம்
பலத்தை வணங்கி யுள்ளணைந்தார்
அலகில் அண்டம் அளித்தவர்நின்று
ஆடுந் திருச்சிற் றம்பலமுன். 54

3799 அளவில் இன்பப் பெருங்கூத்தர்
ஆட எடுத்த கழல்காட்ட
உளமும் புலமும் ஒருவழிச்சென்று
உருகப் போற்றி யுய்கின்றார்
களனில் விடம்வைத் தளித்தவமு
தன்றி மன்றிற் கழல்வைத்
வளருந் திருக்கூத் தமுதுலகுக்கு 55
அளித்த கருணை வழுத்தினார்.

53.பொழிப்புரை: வந்து தில்லைமூதூரின் எல்லையைச் சேர்ந்து, வணங்கி, மகிழ்ச்சிமிக எதிர்கொள்ளும் பொருட்டுத் தில்லைவாழ் அந்தணர்களும் திருத்தொண்டர் கூட்டங்களும் வந்து சேர, அவர்க ளைத் தாம் எதிர் வணங்கி, நகரத்துள் புகுந்து, அழகிய மணமுடைய மலர்களால் அழகுபடுத்தப்பட்ட திருவீதியை வணங்கித், தலையின் மீது கைகள் குவிய, மனம் மகிழ, எழுநிலைக் கோபுரத்தைச் சென் றடைந்தார்.

54.பொழிப்புரை: பொருந்திய பெருமையுடைய எழுநிலைக் கோபுரத்தை முன்னர்

3800 ஆரா ஆசை ஆனந்தக்
கடலுள் திளைத்தே யமர்ந்தருளால்
சீரார் வண்ணப் பொன்வண்ணத்
திருவந் தாதி திருப்படிக்கீழ்ப்
பார்ஆ தரிக்க எடுத்தேத்திப்
பணிந்தார் பருவ மழைபொழியும்
காரால் நிகர்க்க அரிய கொடைக்
கையார் கழறிற் றறிவார் தாம். 56

நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, மலர்கின்ற கண்களில் நீர்த்துளிகள் பெருக, உட்புகுந்து, மாளிகையை வலமாகச் சுற்றிவந்து, உலகத்தை விளக்கம் செய்கின்ற பேரம்பலத்தை வணங்கி, அளவில் லாத அண்டங்களை எல்லாம் அளித்த கூத்தப்பிரான் நின்று அற்புதக் கூத்தாடுகின்ற சிற்றம்பலத்தின் முன், சேரமான் உள்ளே அணைந்தார்.

55.பொழிப்புரை: அளவில்லாத இன்பத்தை வழங்குகின்ற பெருங் கூத்தர் ஆடுதற்குத் தூக்கிய திருவடியைக் காட்டியருள, உள்ளமும்புலன்களும் ஒருங்கு உருகப் போற்றி, உய்தி பெறுகின்றவராய்க், கழுத்தில் நஞ்சை வைத்துத் தேவர்களுக்கு அளித்துக் காத்த அமுதமே அன்றித், திருவம்பலத்தில் ஒரு திருவடியை ஊன்ற வைத்து, எடுத்த தொரு திருவடியில் திருக்கூத்தான அமுதத்தை அளித்தருளும் கருணையைப் போற்றினார்.

குறிப்புரை: நஞ்சு கருமையானது; பெருமானின் திருக்கழுத்தின் நிறத்தை மறைத்து நிற்கின்றது. அங்ஙனம் அது மறைத்து நிற்பவே தேவர்களுக்கு அமுதத்தை வழங்கியருளினன் இறைவன். அது போன்றே, மறைப்பினை ஊன்று மலர்ப்பதத்தால் வைத்தே, எடுத்த திருப்பாதத்தால் அமுதத்தை வழங்குகின் றான் என்பதை உணர வைக்கின்றார் ஆசிரியர். ‘முத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு’ (திருவருட்பயன்,) என்பதால் அது அமுதமாயிற்று.

56.பொழிப்புரை: நிறைவு பெறாத ஆசை மிகுதியால், ஆனந்தமான கடலுள் முழுகி அதில் விரும்பியிருந்து, இறைவர் திருவருளால் பருவம் தவறாது, வேண்டும் மழையைப் பொழியும் மேகமும் ஒப்பா காத கைகளையுடைய கழறிற்றறிவார், சிறப்பு நிறைந்த வண்ணத்தையுடைய பொன்வண்ணத் தந்தாதியினைத் திருப்படியின் கீழ், உலகம் அன்புடன் ஏத்தி இன்பம் அடையுமாறு பாடிப் போற்றிப் பரவினார் (தி.11 ப.6).

குறிப்புரை: வண்ணம் – யாப்புறுப்பு. ‘பொன் வண்ணம்’ என இவ்வந்தாதி

3801 தம்பி ரானார்க் கெதிர்நின்று
தமிழ்ச்சொல் மாலை கேட்பிக்க
உம்பர் வாழ நடமாடும்
ஒருவ ரதற்குப் பரிசிலெனச்
செம்பொன் மணிமன் றினில்எடுத்த
செய்ய பாதத் திருச்சிலம்பின்
இம்பர் நீட எழுந்தவொலி
தாமும் எதிரே கேட்பித்தார். 57

3802 ஆடற் சிலம்பின் ஒலிகேட்பார்
அளவில் இன்ப ஆனந்தம்
கூடப் பெற்ற பெரும்பேற்றின்
கொள்கை வாய்ப்பக் கும்பிடுவார்
நீடப் பணியுங் காலமெலாம்
நின்று தொழுது புறம்போந்து
மாடத் திருமா ளிகைவீதி
வணங்கிப் புறத்து வைகினார். 58

தொடங்குதலின் பொன்வண்ணத்தந்தாதி எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. முதற்குறிப்பால் பெற்ற பெயர். 'பருவ மழை பொழியும், காரால் நிகர்க்க அரிய கொடைக் கையார்' என்பது 'பருவக் கொண் மூப்படி எனப் பாவலர்க்கு உரிமையின் உரிமையின் உதவி' என வரும் அரிய திருமுகப்பாசுரப் பகுதியை முகந்தெடுத்து நிற்ப தாகும்.

57.பொழிப்புரை: தம் இறைவரான கூத்தப் பெருமானுக்கு முன் நின்று செந்தமிழின் சொல்மாலையான அந்தாதியைச் சேரமான் பெருமான் நாயனார் விண்ணப்பிக்க, வானவரும் வாழும்படி கூத்தாடுகின்ற இறைவர், அப்பாட்டிற்கு ஏற்ற பரிசிலாகச் செம்பொன்னால் ஆன அழகிய அம்பலத்துள் எடுத்தருளிய செம்மை தருவதான திருவடிச் சிலம்பினின்றும், இவ்வுலகத்தவர் வாழ எழுந்த ஒலியைத் தாமும் அவருக்கு எதிரே கேட்குமாறு செய்தார்.

குறிப்புரை: சேரர் பெருமான் பாமாலை கேட்பிக்கக் கூத்தப் பெருமான் அவருக்குத் திருச்சிலம்போசையைக் கேட்பித்தார். பண் சுமந்த பாடற்குப் பரிசு படைத்தருளும் திறம் இது.

58.பொழிப்புரை: இவ்வாறு இறைவரின் ஆடும் சிலம்பின் ஒலியைக் கேட்ட சேரர் பெருமான், அளவில்லாத இன்பம் மிக்க ஆனந்தம் சேரப் பெற்ற பெரும்பேற்றின் கொள்கை வாய்ப்ப, வணங்குவாராகி, நெடிது பணியும் காலங்களில் எல்லாம்

3803 பரவுந் தில்லை வட்டத்துப்
பயில்வார் பைம்பொன் அம்பலத்துள்
அரவும் புனலுஞ் சடையாட
ஆடு வார்கூத் தாராமை
விரவுங் காதல் மிக்கோங்க
வேதம் படியும் திருப்படிக்கீழ்
இரவும் பகலும் பணிந்தேத்தி
இன்பம் சிறக்கும் அந்நாளில். 59

3804 ஆடும் பெருமான் பாடல்கேட்
டருளித் தாழ்த்த படிதமக்குக்
கூடும் பரிசால் முன்பருளிச்
செய்த நாவ லூர்க்கோவை
நீடும் பெருங்கா தலிற்காண
நிறைந்த நினைவு நிரம்பமால்
தேடும் பாதர் அருளினால்
திருவா ரூர்மேற் செலவெழுந்தார். 60

நின்று தொழுது, பின்பு வெளியே வந்து, மாடங்களையுடைய மாளிகை வீதியை வணங்கிச் சென்று அதன் வெளியே தங்கினார்.

குறிப்புரை: பணியும் காலமெல்லாம் – பூசனைக்குரிய காலங்களில் எல்லாம்.

59.பொழிப்புரை: போற்றற்குரிய தில்லையின் எல்லையுள் தங்குபவ ரான சேரர் பெருமான், பசுமையான பொன்னால் ஆன அம்பலத்துள், பாம்பையும் கங்கையையும் சடையுள் ஏற்று ஆடும் இறைவரின் திருக் கூத்தை, ஆராமையால் பொருந்தும் பெருவிருப்பம் மேன்மேலும் எழ, நான்மறைகளும் போற்றிப் பணியும் திருக்களிற்றுப்படியின் கீழே, இரவும் பகலும் பணிந்து போற்றி அதனால் மிக்க இன்பம் பெருகப் பெற்ற அந்நாள்களில்,

60.பொழிப்புரை: ஆடுகின்ற கூத்தப் பெருமான், பாட்டைக் கேட்ட வண்ணம் இருந்தமையால் சிலம்பொலியைக் கேட்பிக்கத் தாழ்த் தோம்! என்று தமக்கு அவரது நட்புக் கூடும் இயல்பினால் முன்நாளில் அருளிச் செய்து, நினைவூட்டிய நாவலூர் மன்னரான சுந்தரரை, நீண்ட விருப்போடு காணவேண்டும் என்று உள்ளத்துள் எழுந்த நினைவின் மிகுதியால், சேரமானார், திருமால் தேடும் திருவடியையுடைய இறைவரின் திருவருள் பெற்றுத் திருவாரூரை நோக்கிச் செல்வதற்குப் புறப்பட்டார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3805 அறிவின் எல்லை யாயதிருத்
தில்லை யெல்லை யமர்ந்திறைஞ்சிப்
பிறிவி லாத திருவடியைப்
பெருகும் உள்ளத் தினிற்பெற்றுச்
செறியு ஞான போனகர்வந்து
அருளும் புகலி சென்றிறைஞ்சி
மறிசேர் கரத்தார் கோயில்பல
வணங்கி மகிழ்ந்து வழிக்கொள்வார். 61

3806 வழியில் குழியில் செழுவயலில்
மதகில் மலர்வா விகளில்மடுச்
சுழியில் தரளந் திரைசொரியுந்
துறைநீர்ப் பொன்னி கடந்தேறி
விழியில் திகழுந் திருநுதலார்
விரும்பும் இடங்கள் இறைஞ்சியுகக்
கழிவில் பெருவெள் ளமுங்கொள்ளாக்
கழனி யாரூர் கண்ணுற்றார். 62

61.பொழிப்புரை: ஞானத்தின் நிறைவாக விளங்கும் தில்லையின் எல்லையை விரும்பி வணங்கி, என்றும் பிரியாத மேன்மேலும் பெருகும் அன்பே உள்ளத்தில் நிரம்ப, நிறைந்த ஞானமுடைய ஆளு டைய பிள்ளையாரான ஞானசம்பந்தர் தோன்றியருளிய சீகாழிப் பதியைச் சென்று வணங்கி, மானைக் கையிலுடைய சிவபெருமானின் கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கி மகிழ்ந்து வழிச் செல்பவர்,

குறிப்புரை: கோயில்கள் பல என்பன புள்ளிருக்கு வேளூர், திரு நின்றியூர் முதலாயினவாகலாம்.

62.பொழிப்புரை: வழியிலும், குழியிலும், செழுமையான வயல்களி லும், மலர்கள் நிறைந்த நீர்நிலைகளிலும், மடுக்களின் சுழியிலும் முத்து களை ஒதுக்குகின்ற துறைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய காவிரியாற்றைக் கடந்து, தென்கரையில் ஏறி, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, ஊழி முடிவில் வரும் பெரிய வெள்ளத்தாலும் கொள்ளப் படாத நிலைபெற்ற திருவாரூரைக் கண்டார்.

குறிப்புரை: விழியில் திகழும் திருநுதலார் விரும்பும் இடங்கள் என்பன, சீகாழிக்கும் திருவாரூருக்கும் இடைப்பட்ட திருப்பதிகள் பலவுமாம். அவை திருவிற்கரை திருவழுவூர், வீரட்டம், திருமீயச்சூர், திருஅம்பர் மாகாளம், திருவாரூர் என்றது, முதலாயினவாம். ஊழிப்பெரு வெள்ளத் தாலும் அழியாத திருவாரூர் என்றது, பரவையுள்மண்டளி எனும் திருக்கோயில் இருத்தல் பற்றியாம்.

3807 நம்பி தாமும் அந்நாள்போய்
நாகைக் காரோ ணம்பாடி
அம்பொன் மணிப்பூண் நவமணிகள்
ஆடை சாந்தம் அடற்பரிமா
பைம்பொற் சுரிகை முதலான
பெற்று மற்றும் பலபதியில்
தம்பி ரானைப் பணிந்தேத்தித்
திருவா ரூரில் சார்ந்திருந்தார். 63

3808 வந்து சேரர் பெருமானார்
மன்னும் திருவா ரூர்எய்த
அந்த ணாளர் பெருமானும்
அரசர் பெருமான் வரப்பெற்றுச்
சிந்தை மகிழ எதிர்கொண்டு
சென்று கிடைத்தார் சேரலனார்
சந்த விரைத்தார் வன்றொண்டர்
முன்பு விருப்பி னுடன்தாழ்ந்தார். 64

63.பொழிப்புரை: நம்பியாரூரரும் அந்நாளில் திருநாகைக்காரோணத்திற்குச் சென்று திருப்பதிகம் பாடி, அழகிய பொன்னாலும் மணிகளாலும் ஆன அணிவகைகளையும், நவமணிகளையும், ஆடை, சாந்து, வலிய குதிரைகள், பசும் பொன்னால் ஆன வாள் முதலானவற்றையும் இறைவர் தரத் தாம் பெற்று, மேலும் இடைப்பட்ட பல ப்திகளிலும் வீற்றிருக்கும் இறைவரை வணங்கி, மீண்டும் திருவாரூரைச் சேர்ந்து அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பாடல் சில படிகளில் இல்லை. கழறிற்றறிவாருடன் நம்பியாரூர் திருநாகைக்காரோணம் சென்றார்எனப் பின்னர் இவ்வரலாற்றுள் (பா.85) வருகின்றது. அதுபற்றியே இப்பாடல் சில படிகளில் இல்லை போலும்! எனினும் அடியவர்கள் ஒருமுறையே யன்றிக், காலமும் இடனும் வாய்த்துழியெல்லாம் மீளவும் சென்றிருப் பது ஆங்காங்கும் அறிய வருதலின், ஆரூரர் இதுபொழுதும் சென்று வழிபாடாற்றியிருக்கலாம். ஆதலின் இப்பாடல் இருத்தலில் இழுக்கில்லையாம்.

64.பொழிப்புரை: சேரமான், நிலைபெற்ற திருவாரூரைச் சேர, அந்தணரின் தலைவரான நம்பியாரூரரும் மன்னவர் தலைவரான சேரமான் வரப்பெற்ற நிலையில், உள்ளம் மகிழ எதிர்கொண்டு, அவரை அணுகினார்; சேரமானும் அழகிய மணமுடைய மாலை சூடிய சுந்தரர் முன்பு, விருப்புடனே தாழ்ந்து வணங்கினார்.

3809 முன்பு பணிந்த பெருமாளைத்
தாமும் பணிந்து முகந்தெடுத்தே
அன்பு பெருகத் தழுவவிரைந்
தவரும் ஆர்வத் தொடுதழுவ
இன்ப வெள்ளத் திடைநீந்தி
ஏற மாட்டா தலைவார்போல்
என்பும் உருக வுயிரொன்றி
யுடம்பும் ஒன்றாம் எனஇசைந்தார். 65

3810 ஆன நிலைமை கண்டதிருத்
தொண்டர் அளவில் மகிழ்வெய்த
மானச் சேரர் பெருமானார்
தாமும் வன்றொண் டருங்கலந்த
பான்மை நண்பால் சேரமான்
தோழர் என்று பார்பரவும்
மேன்மை நாமம் முனைப்பாடி
வேந்தர்க் காகி விளங்கியதால். 66

3811 ஒருவர் ஒருவ ரிற்கலந்த
வுணர்வால் இன்ப மொழியுரைத்து
மருவ இனியார் பாற்செய்வ
தென்னா மென்னு மகிழ்ச்சியினால்
பருவ மழைச்செங் கைபற்றிக்
கொண்டு பரமர் தாள்பணியத்
தெருவு நீங்கிக் கோயிலினுள்
புகுந்தார் சேர மான்தோழர். 67

65.பொழிப்புரை: தமக்கு முன்னர்த் தம்மை வணங்கிய சேரமான் பெருமாள் நாயனாரை நம்பியாரூரர் தாமும் வணங்கி, அவரை அணைத்து எடுத்து, அன்பு பெருகத் தழுவிக்கொள்ள, இன்பமான வெள்ளத்துள் முழுகிக் கரையேற மாட்டாது அலைபவரைப் போல், எலும்பும் உருக உயிர்களும் ஒன்றாக உள்ளே கலக்க, அதுபோலப் புறத்தும் இரு உடல்களும் ஒன்றாயின எனக்கூறும்படி பொருந்தினர்.

குறிப்புரை: உயிரும் உடம்பும் ஒன்றாகப் பொருந்தினர் என்பதாம்.

66.பொழிப்புரை: இங்ஙனமாக அவ்விருவரின் தன்மையைக் கண்ட திருத்தொண்டர்கள், அளவற்ற மகிழ்ச்சி அடையப் பெருமையுடைய தோழர் பெருமானான சேரமானும், வன்றொண்டரான நம்பியாரூர ரும் ஒருவருள் ஒருவர் கலந்த பான்மையால் போந்த நட்பின் காரணமாய்ச் 'சேரமான் தோழர்' எனும் உலகு புகழும் மேன்மை பொருந்திய திருப்பெயர், முனைப்பாடி நாட்டின் மன்னரான நம்பியாரூரருக்கு உலகத்தில் வழங்கலாயிற்று.

3812 சென்று தேவா சிரியனைமுன்
இறைஞ்சித் திருமா ளிகைவலங்கொண்டு
ஒன்றும் உள்ளத் தொடும்புகுவார்
உடைய நம்பி முன்னாக
நின்று தொழுது கண்ணருவி
வீழ நிலத்தின் மிசைவீழ்ந்தே
என்றும் இனிய தம்பெருமான்
பாதம் இறைஞ்சி ஏத்தினார். 68

3813 தேவர் முனிவர் வந்திறைஞ்சுந்
தெய்வப் பெருமாள் கழல்வணங்கி
மூவர் தமக்கு முதலாகும்
அவரைத் திருமும் மணிக்கோவை
நாவ லூரர் தம்முன்பு
நன்மை விளங்கக் கேட்பித்தார்
தாவில் பெருமைச் சேரலனார்
தம்பி ரானார் தாம்கொண்டார். 69

67.பொழிப்புரை: ஒருவரில் ஒருவர் கலந்த உணர்ச்சியால் இன்பம் தரும் மகிழ்வான சொற்களைக் கூறியவாறு, பொருந்திப் பயிலுந் தோறும் இனிமை தருவாராகி, இருவரையும் கூட்டி வைத்த இறைவர் பால், மேல் நாம் செய்யக் கூடிய கைம்மாறு என்னே ? என்று உள்ளத் தில் உண்டான மகிழ்ச்சியால் நம்பியாரூரர் சேரமானின் பருவகால மழை போன்ற கொடைத் தன்மை கொண்ட செங்கையைப் பற்றிக் கொண்டு, இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிவதற்கு நினைந்து, திரு வீதியைக் கடந்து கோயிலுக்குள் சென்றனர்.

68.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் சென்றவர்கள், முதற்கண் தேவாசிரிய மண்டபத்தைத் தொழுது, பின் இறைவரின் திருமாளிகையை வலம் கொண்டு, ஒன்றுபட்ட மனத்துடனும் உள்ளே புகுந்து, ஆரூரர் முன்னே நின்று வழிபடச் சேரர்தாமும் அவர் பின்னே நின்று வணங்கிக் கண்ணீர் அருவி என விழ, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, என்றும் இனிய தம் பெருமானாரான புற்றிடம் கொண்ட இறைவரின் திருவடி களைத் தொழுது போற்றினார்.

69.பொழிப்புரை: தேவரும் முனிவரும் வந்து வணங்குகின்ற தெய்வப் பெருமானாரான தியாகேசரின் திருவடிகளை வணங்கிக் கெடுதல் இல்லாத சேரமான் பெருமானார், மூவர்க்கும் முதல்வரான அப்பெரு மானை, நாவலூர் நம்பியின் திருமுன்பு நின்று, 'மும்மணிக்கோவை' (தி.11 ப.7) பாடி, நன்மை விளங்குமாறு கேட்பித்தார். அதை இறைவரும் ஏற்று அருள் செய்தார்.

குறிப்புரை: இக்கோவை, திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை என அழைக்கப் பெறுவது. பதினொன்றாம் திருமுறையில் காணப்பெறுவது. ஆசிரியம்,

3814 அங்கண் அருள்பெற் றெழுவாரைக்
கொண்டு புறம்போந் தாரூரர்
நங்கை பரவை யார்திருமா
ளிகையில் நண்ண நன்னுதலார்
பொங்கு விளக்கும் நிறைகுடமும்
பூமா லைகளும் புகையகிலும்
எங்கும் மடவார் எடுத்தேத்த
அணைந்து தாமும் எதிர்கொண்டார். 70

3815 சோதி மணிமா ளிகையின்கண்
சுடரும் பசும்பொற் கால்அமளி
மீது பெருமாள் தமையிருத்தி
நம்பி மேவி யுடனிருப்பக்
கோதில் குணத்துப் பரவையார்
கொழுந னார்க்குந் தோழர்க்கும்
நீதி வழுவா ஒழுக்கத்து
நிறைபூ சனைகள் முறையளித்தார். 71

3816 தாண்டு புரவிச் சேரர்குலப்
பெருமாள் தமக்குத் திருவமுது
தூண்டு சோதி விளக்கனையார்
அமைக்கத் துணைவர் சொல்லுதலும்
வேண்டும் பரிசு வெவ்வேறு
விதத்துக் கறியும் போனகமும்
ஈண்டச் சமைப்பித் துடன்வந்தார்க் 72
கெல்லாம் இயல்பின் விருந்தமைத்தார்.

வெண்பா, கலித்துறை ஆகிய மூவகைப்பா மணிகளால் இயன்றது ஆதலின் 'மும்மணிக்கோவை' என வழங்கலாயிற்று.

70.பொழிப்புரை: சுந்தரர், அங்கு இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று எழுந்த கழறிற்றறிவாரை உடன் அழைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்து, பரவையாரின் மாளிகையைச் சேர்ந்திட, ஒளிமிகும் விளக்கு களையும், நிறை குடங்களையும், பூமாலைகளையும் எங்கும் மங்கையர் ஏந்தி வர, அப்பரவையார் மாளிகையின் வாயிலில் வந்து தாமும் எதிர்கொண்டு வரவேற்றார்.

71.பொழிப்புரை: ஒளிரும் மணிகள் பொருந்திய மாளிகையுள் புகுந்து, விளங்கும் பசும்பொன்னால் ஆன கால்களையுடைய இருக்கை மீது சேரமானை அமரச் செய்து, நம்பிகளும் உடன் இருக்கக் குற்றம் இல்லாத குணத்தையுடைய பரவையார், தம் கணவரான நம்பியாரூரருக்கும் அவருடைய நண்பரான

3817 அரசர்க் கமைத்த சிறப்பினும்மேல்
அடியார்க் கேற்கும் படியாக
விரவிப் பெருகும் அன்பினுடன்
விரும்பும் அமுது சமைத்ததற்பின்
புரசைக் களிற்றுச் சேரலனார்
புடைசூழ்ந் தவரோ டமுதுசெயப்
பரவைப் பிறந்த திருவனைய
பரவை யார்வந் தறிவித்தார். 73

3818 சேரர் பெருமான் எழுந்தருளி
அமுது செய்யச் செய்தவத்தால்
தாரின் மலிபூங் குழல்மடவாய்
தாழா தமுது செய்வியெனப்
பாரின் மலிசீர் வன்றொண்டர்
அருளிச் செய்யப் பரிகலங்கள்
ஏரின் விளங்கத் திருக்கரத்தில்
இரண்டு படியா ஏற்றுதலும். 74

சேரமானுக்கும், நூல் முறைப்படி நீதியினின்றும் வழுவாத ஒழுக்கத்தில் நின்று பூசையை முறைப்படி செய்தார்.

72.பொழிப்புரை: தாவிச் செல்லும் குதிரைப் படையையுடைய சேரமான் பெருமாளுக்குத் தூண்டு சோதி விளக்கைப் போன்ற பரவையாரைத் திருவமுது அமைக்கும்படி, துணைவரான நம்பியாரூரர் கூறவும், அவர் விரும்பும் தன்மையினால், வெவ்வேறான பல கறிகளும் உணவும் விரைவாகச் சமைக்கச் செய்து, அவருடன் வந்தவர்க்கெல்லாம் விருந்தினை அமைத்தனர்.

73.பொழிப்புரை: மன்னர் என்ற தன்மைக்குத் தக்கவாறு அமைத்ததை விடச் சிறப்புமிக்க அடியார் என்ற தன்மைக்கு ஏற்குமாறு பொருந்திப் பெருகும் அன்புடன் விரும்புகின்ற அமுதைச் சமைத்த பின்னர்க் கழுத்துக் கயிற்றை அணிந்த யானைகளையுடைய சேரமானார் தம்முடன் வந்தவருடன் உணவு உண்ணப் பாற்கடலில் தோன்றிய திருமகளைப் போன்ற பரவையார் வந்து நம்பியாரூரர்க்கு அறிவித்தார்.

குறிப்புரை: சேரமானார் அரசருமாவர், அடியவருமாவர். பரவை யார் அவரை அரசர் என்ற முறைமையைவிட அடியவர் என்ற முறையிலேயே பெரிதும் உபசரித்தார். அரசரின் நிலை துன்பம் அல்லது தொழுதகவு இன்று. அடியவர் நிலையோ இத்தகைய வெற்றரசை விடுத்து வீட்டரசை எய்தும் நிலையாகும். ஆதலின் பரவையார் உபசரிப்பு அன்னதாயிற்று.

74.பொழிப்புரை: 'மலர்மாலை சூடிய குழலையுடைய பரவையே! முன் செய்த தவப்பயனாய்ச் சேரமான் இங்கு எழுந்தருளித் திருவமுது செய்யுமாறு திருவருள்

3819 ஆண்ட நம்பி பெருமாளை
யுடனே யமுது செய்தருள
வேண்டு மென்ன ஆங்கவரும்
விரைந்து வணங்கி வெருவுறலும்
நீண்ட தடக்கை பிடித்தருளி
மீண்டும் நேரே குறைகொள்ள
ஈண்ட அமுது செய்வதனுக்
கிசைந்தார் பொறையர்க் கிறையவனார். 75

3820 ஒக்க அமுது செய்தருள
வுயர்ந்த தவத்துப் பரவையார்
மிக்க விருப்பால் அமுது செய்வித்
தருளி மேவும் பரிசனங்கள்
தக்க வகையால் அறுசுவையுந்
தாம்வேண் டியவா றினிதருந்தத்
தொக்க மகிழ்ச்சி களிசிறப்பத்
தூயவிருந்தின் கடன்முடித்தார். 76

கூட்டியதால், காலம் தாழ்த்தாது உணவு செய்விப்பாயாக!' என்று உலகில் நிறைந்த சிறப்புடைய சுந்தரர் கூறியருள, பரவையாரும் அழகுடன் விளங்கும் தம் திருக்கரத்தால்

குறிப்புரை: அரசரும் சிவவேதியருமாய மரபினால்; இரு வேறிடங்களில் உண்கலங்களை அமைத்தனர் அம்மையார். மரபு கருதிய காலம் அதுவாதலின் அவ்வண்ணம் அமைத்தார். இரண்டுபடியா – இருவேறிடங்களில் அமைவதாக.

75.பொழிப்புரை: சுந்தரர் சேரமானைத் தம்முடன் அமர்ந்து உணவு உண்ண வேண்டும் என்று சொல்ல, அங்கு அவரும் விரைவாகப் பணிந்து அஞ்சித் திடுக்கிடவும், நீண்ட பெரிய கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு நம்பியாரூரர் மீண்டும் வேண்டிக் கொள்ளவும், அவருடன் ஒன்றாய் அமர்ந்து உணவு உண்ணச் சேரமான் இசைந்தார்.

76.பொழிப்புரை: நம்பியாரூரரும் சேரமானும் ஒக்க உடன் இருந்து உணவு உண்ண, உயர்வான தவத்தையுடைய பரவையார் மிக்க விருப்பத்தினால் உண்ணச்செய்து, பொருந்திய பணியாளர்கள் தக்க வகையினால் அறுவகைப் பட்ட உணவைத் தாம் தாம் வேண்டியவாறே இனிதாக உண்ணவும், கூடிய மிக்க

3821 பனிநீர் விரவு சந்தனத்தின்
பசுங்கர்ப் பூர விரைக்கலவை
வனிதை யவர்கள் சமைத்தெடுப்பக்
கொடுத்து மகிழ்மான் மதச்சாந்தும்
புனித நறும்பூ மாலைகளும்
போற்றிக் கொடுத்துப் பொற்கொடியார்
இனிய பஞ்ச வாசமுடன்
அடைக்காய் அமுது மேந்தினார். 77

3822 ஆய சிறப்பிற் பூசனைகள்
அளித்த வெல்லாம் அமர்ந்தருளித்
தூய நீறு தங்கள்திரு
முடியில் வாங்கித் தொழுதணிந்து
மேய விருப்பி னுடனிருப்பக்
கழறிற் றறிவார் மெய்த்தொண்டின்
சேய நீர்மை யடைந்தாராய்
நம்பி செம்பொற் கழல்பணிந்தார். 78

மகிழ்ச்சி சிறக்கத், தூய்மையான விருந்து அளிக்கும் கடமையை இனிது ஆற்றி நிறைவு செய்தார்.

77.பொழிப்புரை: பனி நீருடன் கலந்த சந்தனத்துடன் பச்சைக் கற்பூரம் சேர்ந்த மணக்கலவைக் குழம்பை, உரிய பெண்கள் அரைத்துச் சேர்த் துத் தர, அதைக் கொடுத்து, மகிழ்வு தரும் கத்தூரிச் சாந்தையும் தூய்மை யான மலர்களையும் தந்து, பொன்கொடி போன்ற பரவையார் இனிய ஐவகை நறுமணப் பொருள்களுடன் வெற்றிலை, பாக்கையும் ஏந்தினார்.

78.பொழிப்புரை: அத்தகைய சிறப்பால் செய்யப்பட்ட பூசனைகளை எல்லாம் விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டு, தூய்மை செய்யும் திருநீற்றை வாங்கி வணங்கித் தம் திருமுடியில் அணிந்து, பொருந்திய விருப்பத்தினோடு உடன் இருக்கப் பெற்றமையால், கழறிற்றறிவார், உண்மை யான திருத்தொண்டின் செம்மை தரும் தன்மையை உள்ளபடியே பெற்றவராய்ச் சுந்தரரின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

3823 மலைநாட் டரசர் பெருமானார்
வணங்க வணங்கி எதிர்தழுவிக்
கலைநாட் பெருகு மதிமுகத்துப்
பரவை யார்தங் கணவனார்
சிலைநாட் டியவெல் கொடியாரைச்
சேரத் தந்தார் எனக்கங்கை
அலைநாட் கொன்றை முடிச்சடையார்
அருளே போற்றி யுடனமர்ந்தார். 79

3824 செல்வத் திருவா ரூர்மேவும்
செம்பொற் புற்றில் இனிதமர்ந்த
வில்வெற் புடையார் கழல்வணங்கி
வீதி விடங்கப் பெருமானை
மல்லற் பவனி சேவித்து
வாழ்ந்து நாளும் மனமகிழ்ந்து
சொல்வித் தகர்தாம் இருவர்களுந்
தொடர்ந்த காத லுடன்சிறந்தார். 80

3825 இவ்வா றொழுகும் நாளின்கண்
இலங்கு மணிப்பூண் வன்றொண்டர்
மைவாழ் களத்து மறையவனார்
மருவும் இடங்கள் பலவணங்கிச்
செய்வார் கன்னித் தமிழ்நாட்டுத்
திருமா மதுரை முதலான
மொய்வார் சடையார் மூதூர்கள் 81
இறைஞ்ச முறைமை யால்நினைந்தார்.

79.பொழிப்புரை : மலைநாட்டு மன்னர் பெருமானான சேரமான் வணங்கத் தாமும் எதிர் வணங்கித் தழுவிக்கொண்டு, கலைகள் நிறையப் பெற்ற முழுமதி போன்ற முகத்தையுடைய பரவையாரின் கணவரான நம்பியாரூரர், விற்குறியைப் பொறித்த வெற்றியுடைய சேரமானைச் சேருமாறு தந்தார் என்று, கங்கையாறு அலையும் புதுப்பூங்கொன்றை மலர் சூடிய சடையையுடைய இறைவரின் திருவருளைப் போற்றி உடனமர்ந்தருளினார்.

குறிப்புரை: சேரமானை நம்பியாரூரர் காணுந்தொறும், அவரைத் தோழமையாகப் பெறும்படி கருணைசெய்த பெருமானையும் நினைவு கூர்வாராயினர். கங்கைஅலை – கங்கையாறு. நாட்கொன்றை – அன்ற லர்ந்த கொன்றை.

80.பொழிப்புரை: செல்வம் நிறைந்த திருவாரூரில் உள்ள செம்பொன் புற்றை இடம் கொண்டு இனிது விரும்பி வீற்றிருக்கும் வில்லாய மேருமலையையுடைய பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கியும், வீதி விடங்கப் பெருமானான தியா

3826 **சேரர் பிரானும் ஆரூரர்**
தம்மைப் பிரியாச் சிறப்பாலும்
வாரம் பெருகத் தமக்கன்று
மதுரை யால வாயமர்ந்த
வீரர் அளித்த திருமுகத்தால்
விரும்பும் அன்பில் வணங்குதற்குச்
சார வெழுந்த குறிப்பாலுந்
தாமும் உடனே செலத்துணிந்தார். 82

3827 **இருவர் திருவுள் ளமும்இசைந்த**
பொழுதில் எழுந்து திருவாரூர்
ஒருவர் மலர்த்தாள் புக்கிறைஞ்சி
யுடன்பாட் டருளாற் போந்தருளி
மருவும் உரிமைப் பெருஞ் சுற்றம்
வரம்பில் பணிகள் வாகனங்கள்
பொருவில் பண்டா ரங்கொண்டு
போது வார்கள் உடன்போத. 83

கேசரைச் செழுமையான திருவிழாக் காலங்களில் வழிபட்டும், பெருவாழ்வு பெற்றவராய், நாள் தோறும் மனம் மகிழ்ந்து யாவரும் எடுத்துச் சொல்லும் பேறி வாளர் களான இரு பெருமக்களும் தொடர்ந்து வந்த பெருவிருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தனர்.

குறிப்புரை: பவனி – வீதிகண் தோறும் பெருமான் எழுந்தருளிவரல். மல்லல் – வளம். இவ்வளப்பத்தை அப்பர் பெருமான் அருளிய 'முத்து விதானம்' (தி.4 ப.21பா.1) எனத் தொடங்கும் அரிய பதிகத்தால் அறியலாம். இருவரும் சொல்வித்த கருத்துகளை அவரவரும் அருளிய திருவாக்குக்களால் அறியலாம்.

81.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் இன்பம் பெருக இருவரும் மகிழ்ந்து வரும் நாளில், விளங்கும் மணிப் பூண்களை அணிந்த வன்றொண்டர், நஞ்சுபொருந்தும் கழுத்தையுடைய வேதியரான இறைவர் வீற்றிருக் கும் இடங்கள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, வயல்கள் நிறைந்த 'கன்னி நாடு' எனவும் 'தமிழ் நாடு' எனவும் கூறப்படும் பாண்டிய நாட்டில் மாமதுரை முதலாக நீண்ட நெருங்கிய சடையையுடைய இறைவரின் பல பதிகளையும் வணங்குவதற்குத் திருவருள் கூட்ட நினைந்தார்.

82.பொழிப்புரை: சேரமானும், சுந்தரரைப் பிரியாது உடன் உறைய விரும்பிய சிறப்புடைய எண்ணத்தாலும், அன்பு பெருகுமாறு அன்று தமக்கு மதுரைத் திருவாலவாயில் விரும்பி எழுந்தருளிய வீரரான சோமசுந்தரப் பெருமான் அளித்த திருமுகத்தை நினைவு கூர்ந்து, விரும்பிய அன்பால் சென்று அவரை வணங்குவதற்கு உள்ளத்தில் எழுந்த குறிப்பினாலும், தாமும் அவருடன் செல்வதற்குத் துணிந்தார்.

83.பொழிப்புரை: இருவர்தம் உள்ளமும் இசைந்தபோது, மாளிகை யினின்றும்

3828 சேவித் தணையும் பரிசனங்கள்
சூழத் திருவா ரூர்இறைஞ்சிக்
காவிற் பயிலும் புறம்பணையைக்
கடந்து போந்து கீழ்வேளூர்
மேவிப் பரமர் கழல்வணங்கிப்
போந்து வேலைக் கழிக்கானல்
பூவில் திகழும் பொழில்நாகை
புகுந்து காரோ ணம்பணிந்தார். 84

3829 திருக்கா ரோணச் சிவக்கொழுந்தைச்
சென்று பணிந்து சிந்தையினை
உருக்கார் வச்செந் தமிழ்மாலை
சாத்திச் சிலநாள் உறைந்துபோய்ப்
பெருக்கா றுலவு சடைமுடியார்
இடங்கள் பலவும் பணிந்தேத்தி
அருட்கா ரணர்தந் திருமறைக்கா
டணைந்தார் சேர ராரூரர். 85

புறப்பட்டு எழுந்து, திருவாரூரில் புற்றிடம் கொண்ட இறைவரின் மலர்போன்ற அழகிய திருவடிகளைப் பூங்கோயிலுள் புகுந்து வணங்கி, அவரது திருவருளைப் பெற்றுப் புறம் போந்து, உடன்வரப் பெறும் உரிமையுடைய பெருஞ் சுற்றங்களும், எல்லை யில்லாத அணிகளையும் ஊர்திகளையும் ஒப்பில்லாத சேம நிதிகளையும் கொண்டு செல்பவர்களும் தம்முடன் வர,

84.பொழிப்புரை: தம்மை வழிபட்டு வரும் ஏவலர்கள் சூழ, அத்திரு வாரூரை வணங்கிச் சோலைகள் மிக்க புறம்பணையைக் கடந்து போய்த், 'திருக்கீழ் வேளூரைச்' சேர்ந்து, அங்கு இறைவரின் திருவடி களை வணங்கி, மேற்சென்று, கடல்கழிக் கானல் சூழ்ந்து மலர்கள் நிறைந்து விளங்கும் சோலைகளையுடைய நாகப்பட்டினத்திற்குச் சென்று திருக்காரோணத்தை வணங்கினர்.

85.பொழிப்புரை: திருநாகைக்காரோணத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவக்கொழுந்தாய இறைவரைப் பணிந்து, சிந்தையை உருக்குகின்ற ஆர்வத்தினால், பரந்த செந்தமிழ் மாலையான திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்து சாத்தி, சில நாள்கள் அங்குத் தங்கியிருந்து, மேற் சென்று, பெருகும் கங்கை பொருந்துவதற்கு இடமான சடையை யுடைய பெருமானார் வீற்றிருக்கும் பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிப் போற்றிச் சென்று, அருளுடைய மூல முதல்வரான இறைவரின் திரு மறைக்காட்டைச் சேரமானும் சுந்தரரும் அடைந்தனர்.

3830 முந்நீர் வலங்கொள் மறைக்காட்டு
முதல்வர் கோயில் சென்றெய்திச்
செந்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக்
கரசும் புகலிச் சிவக்கன்றும்
அந்நேர் திறக்க அடைக்கவெனப்
பாடுந் திருவா யிலையணைந்து
நன்னீர் பொழியும் விழியினராய்
நாயன் மாரை நினைந்திறைஞ்சி. 86

3831 நிறைந்த மறைகள் அர்ச்சித்த
நீடு மறைக்காட் டருமணியை
இறைஞ்சி வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து
போற்றி யாழைப் பழித்தென்னும்
அறைந்த பதிகத் தமிழ்மாலை
நம்பி சாத்த அருட்சேரர்
சிறந்த அந்தா தியிற்சிறப்பித்
தனவே யோதித் திளைத்தெழுந்தார். 87

குறிப்புரை:திருநாகைக் காரோணத்தில் அருளிய பதிகம் 'பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு' (தி.7 ப.46) எனத்தொடங்கும் கொல்லிக்கௌவாணப் பதிகமாகும். இடங்கள் பலவும் என்பன பொய்கைநல்லூர், திருவரிஞ்சையூர், திருக்கள்ளிக் குடி, திருக்கோளிலி, திருவாய்மூர், திருமுகத் தலை முதலாயினவாகலாம். பதிகங்கள் கிடைத்தில.

86.பொழிப்புரை: கடலானது சூழ்ந்து வலம்கொளும் திருமறைக் காட்டில் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோயிலை அடைந்து, திருநின்ற செம்மையே செம்மையாகக் கொண்ட திருநாவுக்கரசரும், சீகாழிப்பதியில் தோன்றிய சிவக்கன்றான திருஞானசம்பந்தரும் நேர்முகமாய்த் திறக்கவும் அடைக்கவு மாகப் பாடப் பெற்ற வாயிலை அடைந்து, அருள்கண்ணீர் வழியும் விழிகளை யுடையவர்களாகி அப்பெருமக்களையும் மனத்தகத்து எண்ணி வணங்கி,

87.பொழிப்புரை: எங்கும் நிறைந்த ஒளிவடிவான மறைகள் வழிபாடு செய்த திருமறைக்காட்டில் வீற்றிருக்கின்ற அருமணி போன்றவரான இறைவரைப் பணிந்து, நிலம் பொருந்த விழுந்து வணங்கி, எழுந்து, போற்றி, 'யாழைப் பழித்து' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தை நம்பியாரூர் பாடிச் சாத்த, அருள் பொருந்திய சேரர் பெருமான் தாம் தில்லையில் பாடிய சிறப்புடைய பொன்வண்ணத்தந்தாயில் இறைவரைச் சிறப்பித்துப் பாடியவற்றையே மீளவும் ஓதி இன்புற்றனர்.

3832 எழுந்து பணிந்து புறத்தெய்தி
இருவர் பெருந்தொண் டருஞ்சிலநாள்
செழுந்தண் பழனப் பதியதனுள்
அமர்ந்து தென்பால் திரைக்கடனஞ்
சழுந்து மிடற்றார் அகத்தியான்
பள்ளி யிறைஞ்சி அவிர்மதியக்
கொழுந்து வளர்செஞ் சடைக்குழகர்
கோடிக் கோயில் குறுகினார். 88

3833 கோடிக் குழகர் கோயில்அயல்
குடிக ளொன்றும் புறத்தெங்கும்
நாடிக் காணா துள்புக்கு
நம்பர் பாதந் தொழுதுள்ளம்
வாடிக் கடிதாய்க் கடற்காற்றென்று
எடுத்து மலர்க்கண் ணீர்வாரப்
பாடிக் காடு காள்புணர்ந்த
பரிசும் பதிகத் திடைவைத்தார். 89

குறிப்புரை: ‘யாழைப் பழித்தன்ன’ (தி.7 ப.71) என்னும் முதற் குறிப்புடைய பதிகம் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும். சேரர்பெருமான் அருளிய பொன்வண்ணத்தந்தாதியில் (தி.11 ப.6) திரு மறைக்காட்டிறைவரைப் போற்றும் நிலையில் அமைந்தன இரு பாடல்களாகும். அவை: ‘துயரும் தொழும்’, ‘கொட்டும்’ எனத் தொடங்குவன. எனவே முன்னர் அருளிய பாடல்களை மீண்டும் ஓதி வணங்கலும் மரபு எனத் தெரிகிறது. ‘சொல்லியனவே சொல்லி ஏத்துகப் பாணை’ (தி. ? ப. ? பா. ?) எனவரும் சுந்தரரின் திருவாக்கையும் நினைவு கூர்க. இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

88.பொழிப்புரை: மேற்கூறியவாறு, திருமுன்பில் நின்று திளைத்தெழுந்து வணங்கி வெளியில் வந்து, இருவரும் சில நாள்கள் செழுமையான குளிர்ந்த வயல்கள் சூழ்ந்த அத்திருப்பதியில் விரும்பி வீற்றிருந் தருளி, அங்கு இருந்தவாறே, அதன் தெற்கில் உள்ள அலை பொருந் திய கடல் நஞ்சை உட்கொண்ட கழுத்தினையுடைய இறைவரின் திரு அகத்தியான்பள்ளிக்குச் சென்று வணங்கி கலைகள் வளரும் திருக் கோடிக்குழகர் கோயிலைச் சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: திருஅகத்தியான்பள்ளியில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

89.பொழிப்புரை: கோடிக்குழகர் கோயிலின் அயலிலும் அதன் புறத்திலும் எங்கும்

3834 அங்கு வைகிப் பணிந்தருளால்
போவார் அகன்சோ ணாட்டரனார்
தங்குமிடங்கள் வணங்கிப் போய்ப்
பாண்டி நாடு தனைச்சார்ந்து
திங்கண் முடியார் திருப்புத்தூர்
இறைஞ்சிப் போந்து சேண்விளங்கு
மங்குல் தவழும் மணிமாட
மதுரை மூதூர் வந்தணைந்தார். 90

தேடியும் ஒரு குடியும் காணாத நிலையில், கோயிலுள் புகுந்து இறைவரின் திருவடியைத் தொழுது உள்ளம் வருந்தி மலர்போன்ற கண்களில் நீர் வரக் 'கடிதாய்க் காற்று' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடிக், கொற்றவையுடன் இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற தன்மையை யும் அப்பதிகத்துள் வைத்துப் போற்றினர்.

குறிப்புரை: 'கடிதாய்க் காற்று' (தி.7 ப.32) எனும் முதற் குறிப்புடைய பதிகம் கொல்லிப்பண்ணில் அமைந்ததாகும். இப்பதிகத்தில் 'குடிதான் அயலே இருந்தாற் குற்றம் ஆமோ' என முதற்பாடலிலும், தனியே யிருந்தாய் என 2, 3, 6, 7, 8 ஆகிய பாடல்களிலும், 'அடிகேள் உமக்கார் துணையாக இருந்தீரே', 'இரவே துணையாயிருந்தாய் எம் பிரானே' என முறையே 1, 6 ஆகிய பாடல்களிலும் நம்பிகள் அருளும் திருவாக்குகளின் பிழிவாகவே, 'கோடிக்குழகர் கோயில் அயல் குடிகள் ஒன்றும் புறத்தெங்கும் நாடிக் காணாது உள்புக்கு' என ஆசிரியர் அருளுவாராயினார். காடுகாள் – கொற்றவை. காடுகிழாள் என்பதன் மரூஉ. வனதுர்க்கை என இக்காலத்து அழைப்பர். இப்பதிகத்து வரும் ஐந்தாவது பாடலில் 'கையார்வளைக் காடுகாளோடும் உடனாய்' எனவரும் பொருளுண்மை கொண்டே, 'காடுகாள் புணர்ந்தவராய்' என ஆசிரியர் அருளுவாராயினர்.

90.பொழிப்புரை: திருக்கோடிக்குழகர் உறையும் காட்டில் தங்கி, வணங்கி, விடைபெற்றுச் செல்வாராய்ச் சோழநாட்டில் சிவபெருமான் விளங்க வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்து, பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய முடியையுடைய இறைவரின் திருப்புத்தூரினை வணங்கிச் சென்று, வானில் விளங்கும் முகில்கள் தவழ்கின்ற அழகான மாடங்கள் நிறைந்த மதுரை மூதூரை வந்தடைந்தார்.

குறிப்புரை: சோழநாட்டில் வணங்கிச் சென்ற பதிகள் திருக்கடிக் குளம், திருஇடும்பாவனம், திருவுசாத்தானம் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். இப்பதிகளுக்கும் பாண்டிநாட்டுத் திருப்புத்தூருக்கும் நம்பிகள் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில.

3835 சேரமான் தோழரும்அச்
சேரர்பிரா னும்பணிப்பூண்
ஆரமார் பரைமதுரை
ஆலவா யினில்வணங்க
வாரமா வந்தணைய
வழுதியார் மனக்காதல்
கூரமா நகர்கோடித்
தெதிர்கொண்டு கொடுபுக்கார். 91

3836 தென்னவர்கோன் மகளாரைத்
திருவேட்டு முன்னரே
தொன்மதுரை நகரின்கண்
இனிதிருந்த சோழனார்
அன்னவர்க ளுடன்கூட
அணையஅவ ருங்கூடி
மன்னுதிரு வாலவாய்
மணிக்கோயில் வந்தணைந்தார். 92

3837 திருவால வாய்அமர்ந்த
செஞ்சடையார் கோயில்வலம்
வருவார்முன் வீழ்ந்திறைஞ்சி
வன்றொண்டர் வழித்தொண்டு
தருவாரைப் போற்றிசைத்துத்
தாழ்ந்தெழுந்து வாழ்ந்ததமிழ்ப்
பெருவாய்மை மலர்புனைந்து
பெருமகிழ்ச்சி பிறங்கினார். 93

91.பொழிப்புரை: சேரமான் தோழரான நம்பியாரூரரும் சேரர் பெருமானும், பாம்பை அணியாய் அணிந்த மார்பினரான சிவ பெரு மானை மதுரைத் திருவாலவாயில் வணங்கும் பொருட்டு அன்புடன் வந்து சேர, பாண்டிய மன்னர் மன விருப்பம் மிக மாநகரத்தை அணி செய்து, எதிர்கொண்டு வரவேற்க, நகரின் உள் புகுந்தனர்.

குறிப்புரை: வாரமா – மிகுந்த அன்போடு. கோடித்து – அணிசெய்து.

92.பொழிப்புரை: பாண்டிய மன்னரின் திருமகளைத் திருமணம் செய்து முன்பே தென்மதுரை நகரின்கண், மகிழ்ச்சியாகத் தங்கியிருந்த சோழநாட்டு மன்னர் சேர்ந்து கொள்ள, சேர சோழ பாண்டியர் ஆகிய மூவரும் உடன் சேர்ந்து எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கும் ஆலவாயில் உள்ள அழகிய திருக்கோயிலை அடைந்து மகிழ்ந்தனர்.

93.பொழிப்புரை: வாரமா – மிகுந்த அன்போடு. கோடித்து – அணிசெய்து.

குறிப்புரை: வாரமா – மிகுந்த அன்போடு. கோடித்து – அணிசெய்து.

94.பொழிப்புரை: உலகம் ஏற்றம் அடைதற்கேதுவான புகழையுடைய சேரமானும்,

3838 படியேறு புகழ்ச்சேரர்
பெருமானும் பார்மிசைவீழ்ந்
தடியேனைப் பொருளாக
அளித்ததிரு முகக்கருணை
முடிவுஏதென் றறிந்திலேன்
எனமொழிகள் தடுமாறக்
கடியேறு கொன்றையார்
முன்பரவிக் களிகூர்ந்தார். 94

3839 செம்பியனா ருடன்செழியர்
தாம்பணிந்து சேரருடன்
நம்பியும்முன் புறத்தணைய
நண்ணியபே ருவகையால்
உம்பர்பிரான் கோயிலினின்
றுடன்கொடுபோ யிருவர்க்கும்
பைம்பொன்மணி மாளிகையிற்
குறைவறுத்தார் பஞ்சவனார். 95

3840 உளம்மகிழக் கும்பிட்டங்
குறையுநாள் உதியருடன்
கிளரொளிப்பூண் வன்றொண்டர்
தாமிருந்த இடங்கெழுமி
வளவனார் மீனவனார்
வளம்பெருக மற்றவரோ
டளவளா வியவிருப்பால்
அமர்ந்துகலந் தினிதிருந்தார். 96

திருமுன்பு நிலத்தில் விழுந்து, 'அடியேனையும் ஒரு பொருளாகக்கொண்டு திருமுகத்தைத் தந்தருளிய அருட் பெருக்கின் எல்லையை அளவிட அறியேன்!' என்று கூறிப் போற்றிச் சொற்கள் எழமாட்டாமல் நாத்தழுதழுக்க, மணம் விரிந்த கொன்றை மாலையை அணிந்த சிவபெருமானின் திருமுன்பு பணிந்து மகிழ்ந்தார்.

95.பொழிப்புரை: உலகம் ஏற்றம் அடைதற்கேதுவான புகழையுடைய சேரமானும், திருமுன்பு நிலத்தில் விழுந்து, 'அடியேனையும் ஒரு பொருளாகக்கொண்டு திருமுகத்தைத் தந்தருளிய அருட் பெருக்கின் எல்லையை அளவிட அறியேன்!' என்று கூறிப் போற்றிச் சொற்கள் எழமாட்டாமல் நாத்தழுதழுக்க, மணம் விரிந்த கொன்றை மாலையை அணிந்த சிவபெருமானின் திருமுன்பு பணிந்து மகிழ்ந்தார்.

96.பொழிப்புரை: உள்ளம் மகிழச் சிவபெருமானை வணங்கி, அத்திருப்பதியில் தங்கிய நாள்களில், சேரமானுடன் சுந்தரர் தாம் தங்கியிருந்த இடத்தை

3841 அந்நாளில் மதுரைநகர்
மருங்கரனார் அமர்பதிகள்
பொன்னாரம் மணிமார்பிற்
புரவலர்மூ வரும்போதச்
செந்நாவின் முனைப்பாடித்
திருநாடர் சென்றிறைஞ்சிச்
சொன்மாலை களுஞ்சாத்தித்
தொழத்திருப்பூ வணத்தணைவார். 97

3842 நீடுதிருப் பூவணத்துக்
கணித்தாக நேர்செல்ல
மாடுவருந் திருத்தொண்டர்
மன்னியஅப் பதிகாட்டத்
தேடுமறைக் கரியாரைத்
திருவுடையார் என்றெடுத்துப்
பாடிசையிற் பூவணமீ
தோவென்று பணிந்தணைவார். 98

அடைந்து, சோழரும் பாண்டியரும் வளம் பெருகும் படிச் சார்ந்து, அவர்களுடன் உரையாடிக் கலந்த விருப்பத்தால் அமர்ந்து கூடி இனிதாய் இருந்தனர்.

குறிப்புரை: உதியர் – சேரர்.

97.பொழிப்புரை: அந்த நாள்களில் மதுரைப்பதியின் அருகில் இறைவர் விளங்க எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகளைப் பொன் மாலைகளையும் மணிகளையும் பூண்ட மார்பையுடைய முடி மன்னர் கள் மூவரும் உடன்வர, செம்மை விளங்கும் நாவையுடைய திரு முனைப்பாடித் திருநாட்டின் தலைவரான நம்பிகள், சென்று வணங்கித், திருப்பதிகங்களைப் பாடி, மேலும் வணங்குவதற்கு எழுந்து, திருப்பூவணத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை:மூவருடனும் மதுரை நகரில் நம்பிகள் வணங்கிய பதிகள் எவையெனத் தெரிந்தில.

98.பொழிப்புரை: நிலைத்த திருப்பூவணம் என்ற திருப்பதிக்கு அண்மையில் நேரே செல்லும்பொழுது, பக்கத்தே வரும் தொண்டர் கள், நிலைபெற்ற அப்பதியைக் காட்டத் தேடும் மறைகளுக்கும் எட்டுதற்கு அரிய இறைவரைத் 'திருவுடையார்' எனத் தொடங்கிப், பாடும் இசை பொருந்திய திருப்பதிகத்தில் 'பூவணம் ஈதோ!'

3843 சென்றுதிருப் பூவணத்துத்
தேவர்பிரான் மகிழ்கோயில்
முன்றில்வலங் கொண்டிறைவர்
முன்வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து
நின்றுபர விப்பாடி
நேர்நீங்கி யுடன்பணிந்த
வென்றிமுடி வேந்தருடன்
போந்தங்கண் மேவினார். 99

3844 அப்பதியில் அமர்ந்திறைஞ்சிச்
சிலநாளில் ஆரூரர்
முப்பெருவேந் தர்களோடு
முதன்மதுரை நகரெய்தி
மெய்ப்பரிவில் திருவால
வாயுடையார் விரைமலர்த்தாள்
எப்பொழுதும் பணிந்தேத்தி
இன்புற்றங் கமர்கின்றார். 100

என்று போற்றி வணங்கிச் சேர்வாராகி,

குறிப்புரை: 'திருவுடையாா்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.11). இப்பதிகப் பாடல்தொறும் 'பூவணம் ஈதோ!' என வருதலின், அத்தொடர் வழி இவ்வரலாற்ற மைப்பை அருளுவாராயினா்.

99.பொழிப்புரை: சென்று திருப்பூவணத்துப் பெருமான் திருக்கோயிலை வலமாக வந்து இறைவர் முன் பணிந்து, எழுந்து, போற்றிப் பாடி, உடன்வந்த சேர சோழ பாண்டியருடன் புறம்போந்து தங்கியிருந்தார் நம்பியாருரா்.

100.பொழிப்புரை: 'திருப்பூவணம்' என்ற அத்திருப்பதியில் விரும்பித் தங்கியிருந்து இறைவரை வணங்கியிருந்து, பின் சில நாள்களில், நம்பியாரூரர் பெருவேந்தர் மூவருடனே முதன்மையுடைய மதுரை யைச் சேர்ந்து, உண்மை கூர்ந்த பேரன்பால் ஆலவாயுடைய இறைவனின் மணம் கமழும் மலர் போன்ற திருவடிகளை எப்போதும் வணங்கிப் போற்றி இன்பம்எய்தி, அங்கு விரும்பி எழுந்தருளியிருந்தாா்.

3845 செஞ்சடையார் திருவாப்ப
னூர்திருவே டகம்முதலாம்
நஞ்சணியுங் கண்டரவர்
நயந்தபதி நண்ணியே
எஞ்சலிலாக் காதலினால்
இனிதிறைஞ்சி மீண்டணைந்து
மஞ்சணையும் மதில்மதுரை
மாநகரின் மகிழ்ந்திருந்தார். 101

3846 பரமர்திருப் பரங்குன்றில்
சென்றுபார்த் திபரோடும்
புரமெரித்தார் கோயில்வலங்
கொண்டுபுகுந் துள்ளிறைஞ்சிச்
சிரமலிமா லைச்சடையார்
திருவடிக்கீழ் ஆட்செய்யும்
அருமைநினைந் தஞ்சுதும்என்
றாரூரர் பாடுவார். 102

3847 கோத்திட்டை எனஎடுத்துக்
கோதில்திருப் பதிகவிசை
மூர்த்தியார் தமைவணங்கி
முக்கோக்கள் தம்முன்பே
ஏத்தியவண் டமிழ்மாலை
இன்னிசைபா டிப்பரவிச்
சாத்தினார் சங்கரனார்
தங்குதிருப் பரங்குன்றில். 103

101.பொழிப்புரை: பின்பு சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் 'திரு ஆப்பனூர்', 'திருவேடகம்' முதலான நஞ்சை உண்ட கழுத்தையுடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருந்தருளும் பதிகளுக்குச் சென்று குறைவற்ற பெருவிருப்புடன் இனிதாக வணங்கி, மீண்டும் முகில் தோயும் மதிலையுடைய மதுரை நகரில் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

102.பொழிப்புரை: இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தில. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

103.பொழிப்புரை: 'கோத்திட்டையும்' எனத் தொடங்கிக் குற்றம் இல்லாத திருப் பதிக இசையினால் இறைவரை வணங்கி, மூவேந்தரின் முன்பு, வளப்பம் மிக்க

3848 இறைவர்திருத் தொண்டுபுரி
யருமையினை இருநிலத்து
முறைபுரியும் முதல்வேந்தர்
மூவர்களும் கேட்டஞ்சி
மறைமுந்நூல் மணிமார்பின்
வன்றொண்டர் தமைப்பணிந்தார்
நிறைதவத்தோர் அப்பாலும்
நிருத்தர்பதி தொழநினைந்தார். 104

3849 அந்நாட்டுத் திருப்பதிகள்
பலவும்அணைந்து இறைஞ்சமலை
நன்னாட்டு வேந்தருடன்
நம்பிதாம் எழுந்தருள
மின்னாட்டும் பன்மணிப்பூண்
வேந்தர்இரு வருமீள்வார்
தென்னாட்டு வேண்டுவன
செய்தமைப்பார் தமைவிடுத்தார். 105

தமிழ் மாலையை இனிய இசையால் பாடிப் போற்றிச் சங்கரர் தங்கியிருக்கும் திருப்பரங்குன்றத்தின் இறைவருக்கு ஆரூரர் சாத்தினார்.

குறிப்புரை: இம்முதற் குறிப்புடைய பதிகம் இந்தளப்பண்ணில் அமைந்த தாகும்(தி.7 ப.2). இப்பதிகப் பாடல்தொறும் பெருமானின் சீலமும், கோலமும் சுட்டி, 'அடிகேள் உமக்கு ஆட்செய அஞ்சுதும்' என நிறைவு படுத்துகின்றார். அதனை உளங்கொண்டே ஆசிரியர் இதற்கு முன்னைய பாட்டில், 'திருவடிக்கீழ் ஆட்செய்யும் அருளை நினைந்து அஞ்சுதும் என்றார்' என்றருளுவாராயினர். இப்பதிகத் திருக்கடைக்காப்பில் மூவேந்தர் முன்னே மொழிந்தமையை கூறியிருத்தலின், அதனையும் இப்பாடற் கண், சேக்கிழார் குறிப்பாராயினர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

104.பொழிப்புரை: சிவபெருமானிடத்துத் திருத்தொண்டு செய்யும் அருமைப் பாட்டை, இப்பேருலகை ஆளும் முதன்மைவாய்ந்த முடி மன்னரான மன்னர் மூவரும் கேட்டுத் தாமும் அஞ்சி, மறைகளில் விதித்த முந்நூல் அணிந்த அழகிய மார்பையுடைய சுந்தரரை வணங்கினர். நிறைந்த தவத்தையுடைய சுந்தரர் அப்பாலும் இருக்கின்ற இறைவரின் பதிகளுக்கும் சென்று வணங்குதற்கு எண்ணினார்.

105.பொழிப்புரை: அந்நாட்டின் அருகில் உள்ள பதிகள் பலவற்றை யும் சென்று வணங்க நன்மையுடைய மலைநாட்டு மன்னரான சேரமானுடனே சுந்தரர் எழுந்தருள, ஒளி விளங்கும் பல மணிகள் இழைத்த அணிகளை அணிந்த சோழ

3850 இருபெருவேந் தரும்இயல்பின்
மீண்டதற்பின் எழுந்தருளும்
பொருவருஞ்சீர் வன்றொண்டர்
புகழ்ச்சேர ருடன்புனிதர்
மருவியதா னம்பலவும்
பணிந்துபோய் மலைச்சாரல்
குருமணிகள் வெயிலெறிக்கும்
குற்றாலஞ் சென்றடைந்தார். 106

3851 குற்றாலத் தினிதமர்ந்த
கூத்தர்குரை கழல்வணங்கிச்
சொல்தாம மலர்புனைந்து
குறும்பலாத் தொழுதிப்பால்
முற்றாவெண் மதிமுடியார்
பதிபணிந்து மூவெயில்கள்
செற்றார்மன் னியசெல்வத்
திருநெல்வே லியையணைந்தார். 107

பாண்டியராகிய இருபெருவேந் தரும், மதுரைக்கு மீள்வார், தென்நாட்டில் அவர்களுக்கு வேண்டு வனவற்றைச் செய்தமைத்தற்குரிய பணியாளர்களை உடன் செல்ல அனுப்பினர்.

குறிப்புரை: வேந்தர் இருவர் – சோழரும், பாண்டியரும். தாம் மீளினும், ஆரூருக்கும் சேரர் பெருமானுக்கும் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம்வேண்டுவனவற்றை அமைத்தற்கெனப் பணியாளர்களை அவர்களுடன் அனுப்பி வைத்தமை, அவ்விருவர் தம் பத்திமை யையும், கடமையுணர்வையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

106.பொழிப்புரை: முன் சொன்ன வண்ணம், சோழ பாண்டியரான இரு பெரு மன்னர்களும் மீண்டு சென்றபின்பு, எழுந்தருளிச் செல்கின்ற சுந்தரர், புகழையுடைய சேரமானுடனே, இறைவர் வெளிப்பட எழுந் தருளியிருக்கும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிச் சென்று, மலை யின் சாரலில், நிறமுடைய மணிகள் கதிரவன் ஒளி என விளங்கும் திருக்குற்றாலத்தைச் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: தானம் பலவாவன, பாண்டி நாட்டின் தென்பகுதியில் உளவாய திருப்பதிகளாம்.

107.பொழிப்புரை: திருக்குற்றாலத்தில் இனிதாய் எழுந்தருளியுள்ள கூத்தரின் ஒலிக்கும் கழலை அணிந்த திருவடிகளை வணங்கிச் சொல் மாலை புனைந்து போற்றி, திருக்குறும்பலா என்னும் கோயிலின் இறைவரை வணங்கி, மேலும் இப் பகுதியிலுள்ள முதிராத வெண்மை யான பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் திருப்பதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, முப்புரங்களையும் அழித்த பெருமான் நிலைபெற எழுந்தருளிய செல்வத் திருநெல்வேலியைச் சென்றடைந்தார்.

3852 நெல்வேலி நீற்றழகர்
தமைப்பணிந்து பாடிநிகழ்
பல்வேறு பதிபிறவும்
பணிந்தன்பால் வந்தணைந்தார்
வில்வேட ராய்வென்றி
விசயன்எதிர் பன்றிப்பின்
செல்வேத முதல்வரமர்
திருவிரா மேச்சரத்து. 108

3853 மன்னும்இரா மேச்சரத்து
மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுதமிழ்த் தொடைசாத்திப்
பயில்கின்றார் பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத்
திருக்கேதீச் சரஞ்சார்ந்து
சொன்மலர்மா லைகள்சாத்தித்
தூரத்தே தொழுதமர்ந்தார். 109

குறிப்புரை: கூத்தர் கோயிலும், குறும்பலாக் கோயிலும் வெவ் வேறானவை. இவ்விரண்டிலும் ஆரூரர் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத் தில. 'குற்றாலத்தினி தமர்ந்த கூத்தர்' எனும் தொடர், 'குற்றாலத்தமர்ந்து உறையும் கூத்தா' எனவரும் திருவாசகத் தொடரை நினைவு கூரச் செய்யும்.

108.பொழிப்புரை: திருநெல்வேலியில் வீற்றிருந்தருளும் திருநீற்று அழகரான இறைவரை வணங்கிப் பாடி, அப்பகுதிகளில் உள்ள பல் வேறு பதிகளையும், ஆங்காங்குள்ள திருக்கோயில்களையும் அன்பால் பணிந்து சென்று, வில்லை ஏந்திய வேடர் உருவுடன் வெற்றியினை யுடைய அருச்சுனனுக்கு முன், பன்றியின் பின் சென்ற மறை முதல்வரான இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற இராமேச்சுரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: பதிபிறவும் என்பன திருச்செந்தூர், திருஉத்தர கோசமங்கை முதலாய திருப்பதிகளாகும். திருச்சுழியல், கானப்பேர் முதலாய பதிகளைப் பின்னர் வழிபட்டார் என வருதலின், திருநெல் வேலியிலிருந்து இராமேச்சுரத்திற்கு வந்தது கடற்கரை வழிவந்த பதிகளாகவே கருதத் தக்கனவாம்.

109.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற இராமேச்சரத்தில் எழுந்தருளியிருக் கும் பெரிய சிந்தாமணி போன்ற இறைவரை முன் வணங்கிப் போற்றி, தமிழ்மாலையான திருப்பதிகத்தைப் பாடிச் சாத்தி, பாம்புகளை அணிந்த முடியையுடைய இறைவர் வீற்றிருந்தருளும் ஈழநாட்டில் உள்ள மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சுரத்தைச் சிந்தித்து, அழகிய சொல்மாலைகளான திருப்பதிகத்தைப் பாடிச் சாத்திக், கடல்

3854 திருஇரா மேச்சரத்துச்
செழும்பவளச் சுடர்க்கொழுந்தைப்
பரிவினால் தொழுதகன்று
பரமர்பதி பிறபணிந்து
பெருவிமா னத்திமையோர்
வணங்குபெருந் திருச்சுழியல்
மருவினார் வன்றொண்டர்
மலைவேந்த ருடன்கூட. 110

3855 திருச்சுழியல் இடங்கொண்ட
செம்பொன்மலைச் சிலையாரைக்
கருச்சுழியின் வீழாமைக்
காப்பாரைக் கடல்விடத்தின்
இருட்சுழியு மிடற்றாரை
யிறைஞ்சியெதி ரிதழிமலர்ப்
பருச்சுழியத் துடனூனா
யுயிரெனும் பாமலர்புனைந்தார். 111

இடையில் உள்ளதால், தொலைவில் நின்றபடியே தொழுது, அங்குத் தங்கி இருந்தார்.

குறிப்புரை: திருக்கேதீச்சரப் பதிக்குரிய திருப்பதிகமே கிடைத்துள்ளது. அது, 'நத்தார் படை' (தி.7 ப.80) எனத் தொடங்கும் நட்டபாடைப் பண்ணில் அமைந்ததாம். மாதோட்டம் – ஊர்ப் பெயர். கேதீச்சரம் – கோயிலின் பெயர்.

110.பொழிப்புரை: திருஇராமேச்சரத்தில் சிவந்த பவளம் போன்ற சுடர்க்கொழுந்தாகவுள்ள இறைவரை வணங்கித் தொழுது, அங்கிருந்து இறைவரின் பதிகள் பலவற்றையும் பணிந்து சென்று, வன் றொண்டர் மலைநாட்டு மன்னரான சேரமானுடனாகப் பெரிய வானூர்திகளில் வந்து தேவரும் வணங்கிவரும் பெரிய 'திருச்சுழி யலை' வந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: பரமர் பதிபிற என்பன இளையான்குடி, தஞ்சாக்கை முதலாயின வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

111.பொழிப்புரை: திருச்சுழியலை இடனாகக் கொண்டு வீற்றிருக் கின்றவரை, செம்பொன் மலையையே வில்லாய் ஏந்தியவரை, கருப்பமான சுழியில் விழாமல் காப்பவரை, கடலில் எழுந்த நஞ்சின் கருமைதங்கிய கழுத்தினையுடையவரை, திருமுன்பு விழுந்து வணங்கிக் கொன்றை மலர்மாலையால் ஆன பருத்த சுழியத்துடன் கூட, 'ஊனாய் உயிர்' எனத் தொடங்கும் சொல்மாலையைச் சூட்டினார்.

3856 அங்கணரைப் பணிந்துறையும்
ஆரூரர்க் கவ்வூரில்
கங்குலிடைக் கனவின்கண்
காளையாந் திருவடிவால்
செங்கையினிற் பொற்செண்டுந்
திருமுடியிற் சுழியமுடன்
எங்குமிலாத் திருவேடம்
என்புருக முன்காட்டி. 112

3857 கானப்பேர் யாம்இருப்ப
தெனக்கழறிக் கங்கையெனும்
வானப்பே ராறுலவும்
மாமுடியார் தாம்அகல
ஞானப்பே ராளர்உணர்ந்
ததிசயித்து நாகமுடன்
ஏனப்பே ரெயிறணிந்தார்
அருளிருந்த பரிசென்பார். 113

குறிப்புரை: சுழியம் – திருச்சடையின்கண் அணியத்தகும் பருத்த மாலை. இம்மாலையுடன் சொல்மாலையையும் சூட்டினார். இச் சொல்மாலை ‘ஊனாய் உயிராய்’ (தி.7 ப.82) எனத் தொடங்கும் நட்டராகப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். நட்டபாடைப் பண் எனக் குறிக்கத்தக்கது, நட்டராகம் என இதுபொழுதுள்ள பதிப்புகளில் தவறிக் குறித்தனர் போலும் என ஐயுறுவர் சிவக்கவிமணியார். அவர்தம் ஆய்வையும் காண்க. கருச்சுழி – கருப்பமாகிய மடு. இருட்சுழியும் – இருள்தங்கும் கழுத்து.

112.பொழிப்புரை: இறைவரைத் தொழுது அங்குத் தங்கியிருந்த நம்பியாரூரருக்கு இரவில், கனவில் வெளிப்பட்டுக் காளை வடிவத் துடன் தோன்றிச், சிவந்த கையில் பொற்செண்டும், முடியில் சுழியமும் கொண்டு, எங்கும் காணமுடியாத இத்திருக்கோலத்தை எலும்பும் உருகுமாறு காட்டி,

குறிப்புரை: பொற்செண்டு – வளைவுகளுடன் பிளந்து, நீண்ட நுனி யையுடைய பிரம்பு. சுழியம் – ஆண்மக்களுள் சிறந்தார்க்குரிய தலைய ணிகளுள் ஒன்று.

113.பொழிப்புரை: ‘யாம் இருப்பது கானப்பேர்’ என்று கூறி, வானின்றிழிந்துவரும் கங்கைப் பேராறு தங்குதற்கு இடமான பெரு முடியையுடைய பெருமான் மறைந்தருள, ஞானத்தின் பேராட்சியை யுடைய நம்பியாரூரர் விழித்து உணர்ந்து, அதிசயம் கொண்டு, பாம்புடன் பன்றியின் கொம்பையும் அணிந்த இறைவரின் திருவருள் என்னிடம் இருந்தவாறுதான் என்னே! என்பாராய்,

3858 கண்டருளும் படிகழறிற்
றறிவார்க்கு மொழிந்தருளிப்
புண்டரிகப் புனற்சுழியல்
புனிதர்கழல் வணங்கிப்போய்
அண்டர்பிரான் திருக்கானப்
பேரணைவார் ஆரூரர்
தொண்டரடித் தொழலும்எனுஞ்
சொற்பதிகத் தொடைபுனைவார். 114

3859 காளையார் தமைக்கண்டு
தொழப்பெறுவ தென்றென்று
தாளைநா ளும்பரவத்
தருவார்பாற் சார்கின்றார்
ஆளைநீ ளிடைக்காண
வஞ்சியநீர் நாயயலே
வாளைபாய் நுழைப்பழன
முனைப்பாடி வளநாடர். 115

3860 மன்னுதிருக் கானப்பேர்
வளம்பதியில் வந்தெய்திச்
சென்னிவளர் மதியணிந்தார்
செழுங்கோயில் வலங்கொண்டு
முன்னிறைஞ்சி யுள்ளணைந்து
முதல்வர்சே வடிதாழ்ந்து
பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை
பாடினார் பரவினார். 116

114.பொழிப்புரை: தாம் கண்ட தன்மையையும் சிவபெருமானின் அருள் தன்மையையும் சேரமானாருக்கு எடுத்துக் கூறித், தாமரை மலர்கள் நிறைந்த நீர் நிலைகளையுடைய திருச்சுழியலில் இறைவரை வணங்கி, விடை பெற்றுச் சென்று, தேவர் தலைவரான இறைவரின் திருக்கானப்பேர் என்ற பதியை அடைபவரான நம்பியாரூரர், 'தொண்டரடித் தொழலும்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத் தமிழ்மாலையைச் சாத்துவாராய்,

குறிப்புரை: 'தொண்டரடித் தொழலும்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் புறநீர்மைப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.84). இப் பதிகப் பாடல்தோறும் 'கானப்பேர் உறை காளை' என்றும் அப்பெரு மானைக் 'கைதொழப் பெறுவது என்று கொலோ' என்றும் அருளப்பெறுகின்றன. அவையே ஆசிரியரின் இவ்வரலாற்றிற்கு அரணாயின.

115.பொழிப்புரை: காளையாரான இறைவரைக் கண்டு வணங்குவது என்றோ? எனப் பாடி, மனிதரைத் தொலைவில் காண அஞ்சிய நீர் நாயின் பக்கத்தில்,

3861 ஆராத காதலுட
    னப்பதியிற் பணிந்தேத்திச்
சீராருந் திருத்தொண்டர்
    சிலநாளங் கமர்ந்தருளிக்
காராரு மலர்ச்சோலைக்
    கானப்பேர் கடந்தணைந்தார்
போரானேற் றார்கயிலைப்
    பொருப்பர்திருப் புனவாயில். 117

3862 புனவாயிற் பதியமர்ந்த
    புனிதரா லயம்புக்கு
மனவார்வம் உறச்சித்த
    நீநினைஎன் னொடுஎன்று
வினவான தமிழ்பாடி
    வீழ்ந்திறைஞ்சி யப்பதியில்
சினவானை யுரித்தணிந்தார்
    திருப்பாதந் தொழுதிருந்தார். 118

வாளை மீன்கள் பாயும் இளகிய சேற்றையுடைய வயல் சூழ்ந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டின் தலைவரான நம்பியாரூரர், தம் திருவடிகளை நாளும் பரவுமாறு அருளும் பரமரிடத்துச் சேர்வாராய்,

116.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற ‘கானப்பேர்’ என்னும் வளம் பொருந்திய பதியினை வந்து அடைந்து, திருச்சடையில் வளருகின்ற பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் கோயிலை வலமாக வந்து, அதன் முன்பு வணங்கி, உள்ளே புகுந்து அணைந்து, முதல்வனாரின் சேவடிகளில் விழுந்து வணங்கிப் பலவாறாகப் போற்றி மகிழத்தக்க செழுந் தமிழ் மாலையைப் பாடி வணங்கினார்.

குறிப்புரை: இதுபொழுது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

117.பொழிப்புரை: நிறைதல் இல்லாத (எல்லையற்ற) பத்திமையுடன் அப்பதியில் வணங்கிப் போற்றிச், சிறந்த தொண்டர்களான நம்பியா ரூரரும் சேரமானும் அங்குச் சிலநாள்கள் விரும்பித் தங்கியிருந்து, மேகங்கள் தங்குதற்கு இடனான மலர்ச்சோலைகள் சூழ்ந்த திருக் கானப்பேர் என்ற பதியைக் கடந்து சென்று, போரில் வல்ல விடையை யுடையவரும், கயிலை மலையை யுடையவருமான இறைவரின் திருப்புனவாயிலைச் சென்று அடைந்தார்கள்.

118.பொழிப்புரை: திருப்புனவாயில் என்ற பதியில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருக்கோயிலுள் புகுந்து, உள்ளத்துள் பெருவிருப்பம் கொள்ளச், ‘சித்த நீ நினை என்னொடு’ எனத் தொடங்கும் வினாவுதல் அமைந்த செந்தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடி, நிலமுற விழுந்து

3863 திருப்புனவா யிற்பதியில்
அமர்ந்தசிவ னார்மகிழும்
விருப்புடைய கோயில்பல
பணிந்தருளால் மேவினார்
பொருப்பினொடு கான் அகன்று
புனற்பொன்னி நாடணைந்து
பருப்பதவார் சிலையார்தம்
பாம்பணிமா நகர்தன்னில். 119

3864 பாதாளீச் சரமிறைஞ்சி
அதன்மருங்கு பலபதியும்
வேதாதி நாதர்கழல்
வணங்கிமிகு விரைவினுடன்
சூதாருந் துணைமுலையார்
மணிவாய்க்குத் தோற்றிரவு
சேதாம்பல் வாய்திறக்குந்
திருவாரூர் சென்றணைந்தார். 120

வணங்கி, மதயானையை உரித்து அணிந்து கொண்ட இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, அப்பதியில் தங்கியிருந்தனர்.

குறிப்புரை: 'சித்த நீ நினை என்னொடு' எனத் தொடங்கும் பதிகம், பழம்பஞ்சுரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.50). 'சித்தம் நீ நினை என்னொடு சூள் அறு-மனமே! இத்திருவருட் சார்பால் என்ன கிட்டும் ? என எண்ணுவதை ஒழிவாயாக' என்பது பொருளாம். இப்பதிகப் பாடல்தொறும் வரும் 'சூள் அறு' என்னும் தொடருக்குப் பொருள் இதுவாகவே அமைதலின், 'வினாவான தமிழ்' எனக் குறித்தார் ஆசிரியர். வினவும் மனத்திற்கு விடைகூறும் தமிழ்ப்பதிகம்.

119.பொழிப்புரை: திருப்புனவாயிலில் அமர்ந்திருக்கும் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும் விருப்புடைய கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கி, அருள் விடைபெற்றுக், குன்றுகளும் காடுகளும் கடந்து நீங்கி, நீர்வளம் சிறந்த காவிரி நாட்டை அடைந்து, மலையான நீண்ட வில்லையுடைய இறைவரின் திருப் பாம்பணி என்று வழங்கும் நகரத்தில் சேரமானுடன் நம்பியாரூரரும் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: பருப்பதம் – மலை. விருப்புடைய கோயில் பல என்பன ஓரியூர், திருமணமேற்குடி, திருப்பெருந்துறை முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். திருப்புனவாயிலில் விரும்பி எழுந்தருளி யிருக்கும் இறைவரின் கோயில்கள் எனக் குறிப்பது, கோயில்கள் பலவாயினும் அங்கங்கும் வீற்றிருக்கும் இறைவன் ஒருவனே என்பது தெளியவாம்.

3865 திருநாவ லூர்வேந்தர்
சேரர்குல வேந்தருடன்
வருவாரைத் திருவாரூர்
வாழ்வார்கள் எதிர்கொள்ளத்
தருகாத லுடன்வணங்கித்
தம்பெருமான் கோயிலினுள்
பெருகார்வத் தொடுவிரும்பும்
பெரும்பேறு பெறப்புகுந்தார். 121

3866 வாசமலர்க் கொன்றையார்
மகிழ்கோயில் வலங்கொண்டு
நேசமுற முன்னிறைஞ்சி
நெடும்பொழுதெ லாம்பரவி
ஏசறவால் திருப்பதிகம்
எடுத்தேத்தி எழுந்தருளால்
பாசவினைத் தொடக்கறுப்பார்
பயில்கோயில் பணிந்தணைவார். 122

120.பொழிப்புரை: திருப்பாதாளீச்சரத்தில் இறைவரை வணங்கிச் சென்று, அதன் அருகில் உள்ள பல திருப்பதிகளிலும் மறை முதல்வராய சிவபெருமானின் திருவடியை வணங்கிச் சென்று, மாங்கனி போன்ற இருமார்பகங்களையுடைய மங்கையரின் அழகிய வாயினுக்குத் தோற்றதால் பகலில் வாய் திறக்க ஆற்றாது இரவு நேரத்தில் வாய் திறக்கும் செவ்வாம்பல் மலர்கள் நிறைந்த திருவாரூருக்கு மிக விரை வாக வந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: பாம்பணி – நகரின் பெயர். பாதாளீச்சரம் – கோயிற் பெயர். பாதாளத் திருக்கும் ஆதிசேடன் வழிபடப்பெற்றதால் இப் பெயர் பெற்றது. பலபதியும் என்பன பாம்பணிக்கும் திருவாரூருக்கும் இடைப்பட்ட பதிகள் பலவுமாம். அவை திருப்பூவனூர், திருவிடை வாய், திருப்பேரெயில், திருநாட்டியத்தான்குடி, திருவிளமர் முதலா யினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார். செவ்வாம்பல் இரவிலேயே மலர்வது. தற்குறிப்பேற்ற அணிநலம் தவழ ஆசிரியர் இங்ஙனம் கூறினார். சூது – மாங்கனி; சூதாடு கருவியுமாம்.

121.பொழிப்புரை: திருநாவலூர்த் தலைவரான நம்பியாரூரர், சேரர் குல மன்னருடன் வர, திருவாரூரில் வாழ்பவர்கள் எதிர்கொள்ள, மிக்க விருப்பத்துடனே வணங்கி, தம் இறைவரின் திருக் கோயிலுக்குள் பெருகும் விருப்புடனே வணங்கப் பெறும் பேற்றைப் பெறச் சென்றார்.

122.பொழிப்புரை: மணம் பொருந்திய கொன்றை மலரைச் சூடிய இறைவர் மகிழ்ந்திருக்கும் கோயிலை வலமாக வந்து, அன்பு பொருந்தத் திருமுன்பு வணங்கி, நெடிதுநேரமாக நின்று, போற்றி, நீண்டகாலம் பிரிந்திருந்த

3867 பரவையார் மாளிகையில்
பரிசனங்கள் முன்னெய்த
விரவுபே ரலங்கார
விழுச்செல்வம் மிகப்பெருக
வரவெதிர்கொண் டடிவணங்க
வன்றொண்டர் மலைநாட்டுப்
புரவலனா ரையுங்கொண்டு
பொன்னணிமா ளிகைபுகுந்தார். 123

3868 பரவியே பரவையார்
பரிவுடனே பணிந்தேத்தி
விரவியபோ னகங்கறிகள்
விதம்பலவா கச்சமைத்துப்
பரிகலமும் பாவாடை
பகல்விளக்கும் உடனமைத்துத்
திருவமுது செய்வித்தார்
திருந்தியதேன் மொழியினார். 124

வருத்தத்தால் திருப்பதிகத்தைப் பாடி வணங்கி, அருள் விடைபெற்று, வெளியே வந்து, பாசவினைப்பற்றை அறுப்பவரான இறைவர் வீற்றிருக்கின்ற கோயிலைப் பணிந்து வருவார்,

குறிப்புரை: நெடும்பொழுதெலாம் – நீண்ட வழிபாட்டுக் காலங்களில் எல்லாம் என உரைகாண்பர் சிவக்கவிமணியார். இதுபோது அருளிய பதிகம் 'இறைகளோடிசைந்த இன்பம்' (தி.7 ப.8) என்னும் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாம்.

123.பொழிப்புரை: பரவையாரின் மாளிகையில் ஏவலர்கள் முன்சென்று சேர்ந்தனராகப், பொருந்தும் பெரிய அணிவகைகளான தூய மங்கலங்களை மிகுதியும் செய்து, பரவையார் எதிரேற்று வணங்க, நம்பியாரூரர் மலைநாட்டரசரான சேரமானையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு, பொன் அணிந்த அழகிய மாளிகையுள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: பேரலங்கார விழுச்செல்வம் – அரசர் என்ற நிலையில் செய்யப் பெற்றஅணிவகைகளான மங்கலங்கள்: தோரணம், நிறைகுடம் விளக்கு நிரைத்தல், நுழைவாயில் அழகுபெற அமைத்தல் முதலாயின. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

124.பொழிப்புரை: அவர்கள் உள்ளே வந்தவுடன் பரவையார் முகமனுரை கூறிப் பரவி, அன்புடன் பணிந்து போற்றி, பொருந்திய திருவமுதும் கறிகளும் பற்பலவாய் சமைக்கச் செய்து, திருந்திய தேன் போன்ற சொல்லையுடையவராகி, உண்ணும்

3869 மங்கலமாம் பூசனைகள்
பரவையார் செயமகிழ்ந்து
தங்கியினி தமர்கின்றார்
தம்பிரான் கோயிலினுள்
பொங்குபெருங் காலமெலாம்
புக்கிறைஞ்சிப் புறத்தணைந்து
நங்கள்பிரா னருள்மறவா
நல்விளையாட் டினைநயந்தார். 125

3870 நிலைச்செண்டும் பரிச்செண்டும்
வீசிமிக மகிழ்வெய்தி
விலக்கரும்போர்த் தகர்ப்பாய்ச்சல்
கண்டருளி வென்றிபெற
மலைக்கு நெடு முட்கணைக்கால்
வாரணப்போர் மகிழ்ந்தருளி
அலைக்குமறப் பலபுள்ளின்
அமர்விரும்பி யமர்கின்றார். 126

பரிகலமும் அதன் கீழ் இடும் திருப்பாவாடையும் பகல் விளக்கும் உடனே ஒழுங்கு பட அமைத்து, அவ்விருவருக்கும் ஏவலர்களுக்கும் திருவமுது செய் வித்தார்.

125.பொழிப்புரை: இவ்வாறு நாளும் மாகேசுவர வழிபாடாகிய மங்கலமாகிய பூசனைகளைப் பரவையார் செய்துவரக் கண்டு, மகிழ்ந்து, அங்கு வீற்றிருக்கின்ற நம்பியாரூரரும் சேரர் பெருமானும் தமது பெருமான் அமர்ந்தருளும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று, ஆறு காலங்களிலும் இறை வழிபாடாற்றித் தம் இல்லத்து இருப்பார், பெருமானின் திருவருளை மறவாத நிலையில் நல்ல பல விளையாட்டு களையும் காண விரும்பினர்.

குறிப்புரை: செண்டு – பந்து போல்வதோர் விளையாட்டுக் கருவி. அதனை நின்றவாறு இருந்து வீசி ஆடுவது நிலைச்செண்டு ஆடுவ தாம். குதிரைமீது இவர்ந்து இடம் வலமாகச் சுழன்று அக்கருவியை வீசி ஆடுவது பரிச்செண்டு ஆடுவதாகும். தகர் – ஆட்டுக் கடாக்கள். இவை தம்முன்பொரக் காண்பது பண்டிருந்த விளையாட்டு இன்பங்களுள் ஒன்றாகும். ‘பொருதகர் தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து’ (குறள், 486) எனவரும் திருக்குறளும் நினைவு கூரலாம். வாரணம் – கோழி. கோழிகள் தம்முள் பொரக் காண்பது.‘வருசெரு ஒன்றின்மையினால் மற்போரும் சொற்புலவர் வாதப் போரும் இருசிறை

3871 விரவு காதல் மீக்கூர
மேவு நாள்கள் பலசெல்லக்
கரவில் ஈகைக் கேரளனார்
தங்கள் கடல்சூழ் மலைநாட்டுப்
பரவை யார்தங் கொழுநனார்
தம்மைப் பணிந்து கொண்டணைவான்
இரவும் பகலுந் தொழுதிரக்க
இசைந்தார் அவரும் எழுந்தருள. 127

3872 நங்கை பரவை யார்உள்ளத்
திசைவால் நம்பி யெழுந்தருளத்
திங்கள் முடியார் திருவருளைப்
பரவிச் சேர மான்பெருமாள்
எங்கும் உள்ள அடியாருக்
கேற்ற பூசை செய்தருளிப்
பொங்கு முயற்சி இருவரும்போய்ப்
புக்கார் புனிதர் பூங்கோயில். 128

3873 தம்பி ரானைத் தொழுதருளால்
போந்து தொண்டர் சார்ந்தணைய
நம்பி யாரூ ரருஞ்சேரர்
நன்னாட் டரச னாராகும்
பைம்பொன் மணிநீண் முடிக்கழறிற்
றறிவார் தாமும் பயணமுடன்
செம்பொன் நீடு மதிலாரூர் 129
தொழுது மேல்பாற் செல்கின்றார்.

வாரணப் போரும் இகல்மதவாரணப் போரும் இனைய கண்டே'எனவரும் கலிங்கத்துப்பரணியும் (அவதாரம், 277) காண்க.

127.பொழிப்புரை: மிக்க பெருவிருப்பம் மீதூர, இவ்வாறு தங்கும் நாள்கள் பல கழியக், கரத்தல் இல்லாத கொடைத் தன்மையுடைய சேரமான், கடல் சூழ்ந்த தங்கள் மலைநாட்டில், பரவையாரின் கணவ ரான நம்பியாரூரரை வணங்கி, உடன் அழைத்துக் கொண்டு செல்லுதற் பொருட்டு, இரவும் பகலும் வேண்ட, அவரும் அதற்கு உடன்பட்டார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

128.பொழிப்புரை: பரவையாரின் உளம்நிறைந்த இசைவைப் பெற்று நம்பியாரூரர் புறப்பட்டாராகப், பிறைச் சந்திரனை அணிந்த இறைவ ரின் திருவருளை இவ்வாறு பெற்றதன் பொருட்டுப் போற்றிச் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அத்திருப்பதியில்

3874 பொன்பரப்பி மணிவரன்றிப்
புனல்பரக்குங் காவேரித்
தென்கரைபோய்ச் சிவன்மகிழ்ந்த
கோயில்பல சென்றிறைஞ்சி
மின்பரப்புஞ் சடையண்ணல்
விரும்புதிருக் கண்டியூர்
அன்புருக்குஞ் சிந்தையுடன்
பணிந்துபுறத் தணைந்தார்கள். 130

3875 வடகரையில் திருவையா
றெதிர்தோன்ற மலர்க்கரங்கள்
உடலுருக வுள்ளுருக
வுச்சியின்மேற் குவித்தருளிக்
கடல்பரந்த தெனப்பெருகுங்
காவிரியைக் கடந்தேறித்
தொடர்வுடைய திருவடியைத்
தொழுவதற்கு நினைவுற்றார். 131

உள்ள அனைத்துச் சிவன் அடியார்களுக்கும் தக்கவாறு பூசைகள் செய்து, மேல் எழுகின்ற முயற்சியினால் இருபெருமக்களும் இறைவரின் பூங்கோயிலுக்குள் சென்றனர்.

129.பொழிப்புரை: தம் இறைவரைத் தொழுது அருள் விடை பெற்று, வெளியே வந்து, தொண்டர்கள் உடன் போதர, நம்பியாரூரரும் சேர நன்னாட்டின் மன்னரான பசும்பொன் முடி சூடிய கழறிற்றறிவார் நாயனாரும் புறப்பட்டுச் சென்று, செம்பொன் அணிந்த நீடிய மதில் சூழ்ந்த திருவாரூரினை வணங்கி, மேற்றிசையாகச் செல்கின்றவர்கள்,

130.பொழிப்புரை: பொன்னைக் கொழித்துப் பரப்பியும், மணிகளை வாரிக் கொழித்தும் நீர் பரவிச் செல்லும் காவேரி ஆற்றின் தென்கரை வழியே சென்று, சிவபெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில்கள் பலவற்றையும் வணங்கி, மின் போன்ற ஒளி வீசுகின்ற சடையையுடைய இறைவர் விருப்புடன் வீற்றிருக்கின்ற 'திருக் கண்டியூரை' அன்பால் உருகப் பெறும் மனத்துடன் சென்று பணிந்து வெளியே வந்தனர்.

குறிப்புரை: இப்பதியில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

131.பொழிப்புரை: காவிரிக்கு வடகரையில் திருவையாறானது எதிரே தோன்றவும், உடலும் உள்ளமும் உருக, மலர் போன்ற கைகளைத் தலைமீது குவித்துக், கடல் பெருகி வந்தது என்னுமாறு பெருகி வரும் காவேரி ஆற்றைக் கடந்து, வட கரையில் ஏறிச் சென்று, இடையறாத தொடர்பு பூண்ட இறைவரின் திருவடியை வணங்குதற்குத் திருவுளம் கொண்டனர்.

3876 ஐயா றதனைக் கண்டுதொழு
தருளா ரூரர் தமைநோக்கிச்
செய்யாள் பிரியாச் சேரமான்
பெருமாள் அருளிச் செய்கின்றார்
மையார் கண்டர் மருவுதிரு
வையா றிறைஞ்ச மனமுருகி
நையா நின்ற திவ்வாறு
கடந்து பணிவோம் நாமென்ன. 132

3877 ஆறு பெருகி இருகரையும்
பொருது விசும்பில் எழுவதுபோல்
வேறு நாவாய் ஓடங்கள்
மீது செல்லா வகைமிகைப்ப
நீறு விளங்குந் திருமேனி
நிருத்தர் பாதம் பணிந்தன்பின்
ஆறு நெறியாச் செலவுரியார்
தரியா தழைத்துப் பாடுவார். 133

132.பொழிப்புரை: திருமகள் என்றும் பிரியாது உறைகின்ற சேரமான் பெருமாள் நாயனார், திருவையாற்றை நினைந்து நின்றவாறே வணங்கி, திருவருட்பெருக்குடைய நம்பியாரூரரைப் பார்த்து, அருள் செய்பவராய், 'நஞ்சுண்ட கழுத்தினை உடைய இறைவர் வீற்றிருக் கின்ற திருவையாற்றிற்குச் சென்று பணிய உள்ளம் உருகிடலாயிற்று, நாம் இவ்வாற்றைக் கடந்து செல்வோம்!' எனக் கூற,

குறிப்புரை: செய்யாள் – திருமகள் அரசர்கள் திருமாலின் தோற்ற முடையர். ஆதலின் 'செய்யாள் பிரியாச் சேரமான் பெருமாள்' என்றார். 'திருவுடை மன்னரைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே' என்னும் திருவாக்கும் காண்க.

133.பொழிப்புரை: காவிரி ஆறு பெருக்கெடுத்து இரு கரைகளையும் அலைத்து வானத்தில் எழுவதைப் போல், வேறு மரக் கலங்களாவது ஓடங்களாவது மேல் செல்லாதபடி மிகுத்துச் செல்லத், திருநீறு விளங்கும் மேனியையுடைய இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்து, பெருமான் மீது கொண்டிருக்கும் அன்பின் வழிச் செல்லும் உரிமை கொண்ட நம்பியாரூரர், ஆறுதடுத்து நிற்பதைப் பொறுக்க இயலாது, இறைவரை விளித்துப் பாடத் தொடங்கி,

குறிப்புரை: ஆறு – வழி. பெருமான் மீது கொண்டிருக்கும் அன்பின் பெருக்காய ஆற்றின் வழிச் செல்லும் தகுதி உடையராய ஆரூரருக்கு, இவ்வாறு தடையாகுமோ எனும் குறிப்புப்பட நின்றது. அவர் கொண்டிருக்கும் ஆறு அன்பாகிய ஆறு. அது அடைக்கும் தாழ் ஏதும் இல்லாதது. நீரையுடைய இவ்வாறோ, ஆங்காங்கும் அடைக்கப்பட்டுத் தடுக்கப் பட்டுச்

3878 பரவும் பரிசொன் றெடுத்தருளிப்
பாடுந் திருப்பாட் டின்முடிவில்
அரவம் புனைவார் தமைஐயா
றுடைய வடிக ளோவென்று
விரவும் வேட்கை யுடனழைத்து
விளங்கும் பெருமைத் திருப்பதிகம்
நிரவு மிசையில் வன்றொண்டர்
நின்று தொழுது பாடுதலும். 134

3879 மன்றில் நிறைந்து நடமாட
வல்லார் தொல்லை ஐயாற்றில்
கன்று தடையுண் டெதிரழைக்கக்
கதறிக் கனைக்கும் புனிற்றாப்போல்
ஒன்று முணர்வால் சராசரங்கள்
எல்லாங் கேட்க வோலமென
நின்று மொழிந்தார் பொன்னிமா
நதியு நீங்கி நெறிகாட்ட. 135

செல்லும் இயல்பினது. இவ்வியப்பினதாய ஆறு, அன்பாகிய அவ்ஆற்றைத் தடுக்கவல்லதன்று என்பது பட நின்றது.

134.பொழிப்புரை: 'பரவும் பரிசு' எனத் தொடங்கிப் பாடும் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றின் நிறைவிலும் பாம்பை அணியும் இறைவரை, 'ஐயாறுடைய அடிகேளோ' என்று நிரம்பிய விருப்புடன் அழைத்து, விளக்கம் கொண்ட பெருமையுடைய திருப்பதிகத்தை நிரவும் பண்ணிசையமைய வன்தொண்டப் பெருந்தகையார் நின்று தொழுது பாடவும்,

குறிப்புரை: 'பரவும் பரிசு' எனத் தொடங்கும் பதிகம் காந்தார பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.77). பாடல்கள் தொறும், 'திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து ஐயாறுடைய அடிகேளோ' எனும் தொடர் அமைந்து, ஆரூரர் தம் ஆர்வ மிகுதியைக் காட்டி நிற்கின்றது. காவிரிக் கோட்டம் – காவிரிக்கரை. அடிகள் என்பது, ஓலப் பொருண் மையும் விளிப் பொருண்மையும் அமைய 'அடிகேளோ' என நின்றது.

135பொழிப்புரை: பேரவையுள் நிறைந்து திருக்கூத்து இயற்றுதலில் வல்ல இறைவர், தன் கன்று தடைப்பட்டு எதிர் அழைக்கக் கேட்டுத் தான் கதறிக் கனைக்கும் இளைய பசுவைப்போல், ஒன்றுபட்ட உணர்வால் இயங்கியற் பொருள்கள், நிலையியற் பொருள்கள் ஆகிய அனைத்தும் கேட்கும்படி 'ஓலம்' என்று மொழிந்தார். அந்நிலையில் அக்காவிரியாறும் தொடர்ச்சி நீங்கி வழி காட்ட,

3880 விண்ணின் முட்டும் பெருக்காறு
மேல்பாற் பளிக்கு வெற்பென்ன
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பால்நீர்
வடிந்த நடுவு நல்லவழி
பண்ணிக் குளிர்ந்த மணற்பரப்பக்
கண்ட தொண்டர் பயில்மாரி
கண்ணிற் பொழிந்து மயிர்ப்புளகங்
கலக்கக் கைஅஞ் சலிகுவித்தார். 136

3881 நம்பி பாதஞ் சேரமான்
பெருமாள் பணிய நாவலூர்ச்
செம்பொன் முந்நூன் மணிமார்பர்
சேரர் பெருமான் எதிர்வணங்கி
உம்பர் நாதர் உமக்களித்த
தன்றோ என்ன வுடன்மகிழ்ந்து
தம்பி ரானைப் போற்றிசைத்துத்
தடங்கா வேரி நடுவணைந்தார். 137

3882 செஞ்சொல் தமிழ்நா வலர்கோனும்
சேரர் பிரானும் தம்பெருமான்
எஞ்ச லில்லா நிறைஆற்றின்
இடையே யளித்த மணல்வழியில்
தஞ்ச முடைய பரிசனமும்
தாமும் ஏறித் தலைச்சென்று
பஞ்ச நதிவா ணரைப்பணிந்து
விழுந்தார் எழுந்தார் பரவினார். 138

136.பொழிப்புரை: வானத்தை முட்டுமாறு பெருக்கெடுத்துச் செல்லும் காவிரியாறு மேற் பக்கத்தில் பளிங்கு மலை போல் தாங்கி நிற்க, கீழ்ப் பக்கத்தில் நீர் வடிந்த இடையில், நல்ல வழியினை உண்டாக்கிக் குளிர்ந்த மணல் பரப்பக் கண்ட தொண்டர்கள், மிக்க மழைபோல் கண்ணீர் பொழிந்து திருமேனியில் மயிர்க்கூச்சம் கொள்ளக், கைகளைத் தலைமீது குவித்து வணங்கினர்.

குறிப்புரை:தண்ணீர் வெண்மை நிறத்தது ஆதலின், அது தடைப்பட்டு நின்றது பளிங்குமலை போல் இருந்தது என்றார். இவ்வைந்து பாடல் களும் ஒருமுடிபின

137.பொழிப்புரை: நம்பியாரூரரின் திருவடிகளைச் சேரமான் பெருமாள் வணங்க, நாவலூரில் வந்தருளிய செம்பொன் போன்ற முந்நூல் அணிந்த அழகிய மார்பையுடைய நம்பியாரூரரும் சேரமான் பெருமாளை எதிர் வணங்கி, 'இது தேவர்க்குத் தலைவராய இறைவர் உமக்கு அளித்த திருவருள் அன்றோ?' எனக்

3883 அங்கண் அரனார் கருணையினை
ஆற்றா தாற்றித் திளைத்திறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் திருவருளால்
தாழ்ந்து மீண்டுந் தடம்பொன்னிப்
பொங்கு நதியின் முன்வந்த
படியே நடுவு போந்தேறத்
துங்க வரைபோல் நின்றநீர்
துரந்து தொடரப் பெருகியதால். 139

3884 ஆய செயலின் அதிசயத்தைக்
கண்டக் கரையில் ஐயாறு
மேய பெருமான் அருள்போற்றி
வீழ்ந்து தாழ்ந்து மேல்பாற்போய்த்
தூய மதிவாழ்சடையார்தம்
பதிகள் பிறவுந் தொழுதேத்திச்
சேய கொங்கர் நாடணைந்தார்
திருவா ரூரர் சேரருடன். 140

கூற, இருவரும் கூடி மகிழ்ந்து இறைவரைப் போற்றிப் பரவிப் பெரிய காவிரியின் நடுவே சென்றனர்.

குறிப்புரை: இருவரும் தாழ்வெனும் தன்மை கொண்டு, தம் பெருமை தாமறியாத் தன்மையராய் வாழ்ந்த தகைமை எண்ணற்குரியது.

138.பொழிப்புரை: திருவமைந்த செம்மையான சொற்களை வழங்கி யருளும் தமிழ் நாவலர் பெருமானும், சேரமானும் தம் இறைவர் குறைவில்லாமல் நிறையப் பெருகிய ஆற்றின் நடுவில் அளித்தருளிய மணல் வழியில், தம்மைச்சார்ந்துள்ள ஏவலாளர்களும் தாமுமாக ஏறிச் சென்று, திருவையாற்று இறைவரைப் பணிந்து நிலத்தில் விழுந் தனர்; எழுந்தனர்; போற்றினர்.

குறிப்புரை: தஞ்சம் உடைய – தம்மைச் சார்ந்துள்ள.

139.பொழிப்புரை: அருள் நோக்கமுடைய இறைவரின் திருக்கருணையில் திளைத்து நிறைவு பெறாத வகையில் அமைதிப் படுத்திக் கொண்டு, அதில் முழுகி வணங்கித் தம் பெருமானின் திரு முன்பு சென்று வணங்கி, அங்கு நின்றும் மீண்டு வந்து, பெரிய காவியாற்றின் நடுவில் முன் வந்த வழியே சென்று கரையேறப் பெரிய மலை போன்ற நின்ற ஆற்று நீரும் விரைந்து தொடர்ந்து முன் போல் பெருகி ஓடியது.

குறிப்புரை: ஆல் – அசை.

140.பொழிப்புரை: இத்தகைய அருட் செயலின் பெருநிலையைக் கண்டு,

3885 கொங்கு நாடு கடந்துபோய்க்
குலவு மலைநாட் டெல்லையுற
நங்கள் பெருமான் தோழனார்
நம்பி தம்பி ரான்தோழர்
அங்க ணுடனே யணையவெழுந்து
அருளா நின்றார் எனும்விருப்பால்
எங்கும் அந்நாட் டுள்ளவர்கள்
எல்லாம் எதிர்கொண் டின்புறுவார். 141

3886 பதிகள் எங்குந் தோரணங்கள்
பாங்கர் எங்கும் பூவனங்கள்
வதிகள் எங்குங் குளிர்பந்தர்
மனைகள் எங்கும் அகிற்புகைக்கார்
நதிகள் எங்கும் மலர்ப்பிறங்கல்
ஞாங்கர் எங்கும் ஓங்குவன
நிதிகள் எங்கும் முழவினொலி
நிலங்கள் எங்கும் பொலஞ்சுடர்ப்பூ. 142

அக்கரையில் நின்று, திருவையாற்றில் வீற்றிருக்கும் இறைவ ரின் திருவருளைப் போற்றி நிலமுற விழுந்து வணங்கி, எழுந்து, மேற்றிசை வழியே சென்று, தூய பிறைச் சந்திரன் வாழ்தற்கு இடனான சடையையுடைய இறைவரின் பிற பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கிப் போற்றிச் சென்று, செம்மையுடைய கொங்கர்களின் நாட்டை, நம்பியாரூரர் சேரமானுடன் சென்று சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: பிற பதிகளாவன, திருஎறும்பியூர், திருநெடுங்களம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருமூக்கீச்சரம், திருக்கடம்பந்துறை முதலியவாகலாம்.

141.பொழிப்புரை: கொங்கர் நாட்டைக் கடந்து சென்று, விளங்கும் மலை நாட்டின் எல்லையை அடைய, 'நம் சேரர் பெருமானின் தோழரான, தம்பிரான் தோழர், அங்கு ஒருசேர அணைவதற்குப் புறப்பட்டு வருகின்றார்' என்ற விருப்பத்தினால், அந்நாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும், அவர்களை வரவேற்று எதிர்கொண்டு இன்பம் அடைவார் களாகி,

142.பொழிப்புரை: அந்நகரம் எங்கணும் தோரணங்களும், அதன் பக்கங்களில் எங்கும் மலர்ச் சோலைகளும், வழிகளில் எங்கும் குளிர்ந்த பந்தல்களும், வீடுகளில் எங்கும் மேகம் போல் எழும் அகில் புகையும், ஆறுகளில் எங்கும் மலர்க்குவியல்களும், அவற்றின் பக்கங்கள் எங்கும் அவற்றால் ஒதுக்கப்படும் மணி

பொன் முதலியன வாய் ஒங்குவனவான நிதியங்களும், எங்கும் முழவின் ஒலிகளும், நிலம் எங்கும் ஒளி கொண்ட பொற் பூவாம் மழையும் என இவ்வாறு அந்நகரை அணிசெய்ய,

3887 திசைகள் தோறும் வரும்பெருமை
அமைச்சர் சேனைப் பெருவெள்ளம்
குசைகொள் வாசி நிரைவெள்ளங்
கும்ப யானை யணிவெள்ளம்
மிசைகொள் பண்ணும் பிடிவெள்ளம்
மேவுஞ் சோற்று வெள்ளங்கண்
டசைவி லின்பப் பெருவெள்ளத்
தமர்ந்து கொடுங்கோ ளூர்அணைந்தார். 143

3888 கொடுங்கோ ளூரின் மதில்வாயில்
அணிகோ டித்து மறுகில்உடுத்
தொடுங்கோ புரங்கள் மாளிகைகள்
சூளி குளிர்சா லைகள்தெற்றி
நெடுங்கோ நகர்கள் ஆடரங்கு
நிரந்த மணித்தா மங்கமுகு
விடுங்கோ தைப்பூந் தாமங்கள்
நிரைத்து வெவ்வே றலங்கரித்து. 144

குறிப்புரை: வதிகள் – வழிகள். பொலம் – பொன்.

143.பொழிப்புரை: இவ்வாறு எல்லாத் திசைகளிலும் இருந்து வரும் பெருமைகளையும், அமைச்சர்களும் படைகளும் கூடிய பெரு வெள்ளத்தையும், பிடரி மயிரையுடைய குதிரை அணி வகுத்த வெள்ளத்தையும், மத்தகத்தையுடைய யானைப் படையின் வெள்ளத்தையும், இவர்ந்து வருதற்கான அணிகலம் கொண்ட பெண்யானை களின் வெள்ளத்தையும், விரும்பும் சோற்றுப் பெருக் கங்களான வெள்ளத்தையும் பார்த்துக் கெடாத இன்பமாகிய வெள்ளத்தில் முழுகி, நம்பி யாரூரரும் சேரமான் பெருமாளும் கொடுங்கோளூரை அடைந்தனர்.

குறிப்புரை: ஆண் யானைகள் ஒரொருகால் மதம் கொள்ளும் இயல்பினவாதலின் பெண் யானைகளே இவர்ந்து வருதற்குரியன. ஆதலின் 'மிசைகொள் பண்ணும் பிடிவெள்ளம்' என்றார். மிசை கொள் – மேல் அமர்ந்து வருதற்கான. பண்ணும் – ஒப்பனை செய்யப் பெற்ற. குசைகொள் வாசி – பிடரிமயிரையுடைய குதிரைகள். குசை – கடிவாளம் எனினுமாம். இம் மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

3889 நகர மாந்தர் எதிர்கொள்ள
நண்ணி எண்ணில் அரங்குதொறும்
மகரக் குழைமா தர்கள்பாடி
ஆட மணிவீ தியிலணைவார்
சிகர நெடுமா ளிகையணையார்
சென்று திருவஞ் சைக்களத்து
நிகரில் தொண்டர் தமைக்கொண்டு
புகுந்தார் உதியர் நெடுந்தகையார். 145

3890 இறைவர் கோயில் மணிமுன்றில்
வலங்கொண் டிறைஞ்சி எதிர்புக்கு
நிறையுங் காத லுடன்வீழ்ந்து
பணிந்து நேர்நின் றாரூரர்
முறையில் விளம்புந் திருப்பதிகம்
முடிப்பது கங்கை யென்றெடுத்தப்
றைகொள் முடியார் தமைப்பாடிப்
பரவிப் பெருமா ளுடன்தொழுதார். 146

குறிப்புரை: கோடித்து – ஒப்பனை செய்து. சூளி – நிலா முற்றம். கோ நகர்கள் - அரசர் தங்குதற்குரிய தனியிடங்கள். (உடு – விண் மீன்கள்)

145.பொழிப்புரை: இவ்வாறு அந்நகரமக்கள் எதிர்கொள்ள வந்து, அளவற்ற ஆடரங்குகள் தோறும் மகரக் குழையணிந்த பெண்கள் பாடி, ஆட, அழகான வீதியில் சேர்வாராய்ச், சிகரங்களையுடைய தம் பெரிய மாளிகையில் சேராது, மேற்சென்று திருவஞ்சைக்களத்தில் ஒப்பில்லாத திருத்தொண்டரான நம்பியாரூரரை உடன் அழைத்துக் கொண்டு சேரமான் பெருமாள்புகுந்தார்.

குறிப்புரை: தம் தலைநகராய கொடுங்கோளூர்க்கு நம்பியாரூரரை அழைத்து வந்த சேரர் பெருமகனார் தம் அரண்மனைக்கு நேரே அழைத்துச் செல்லாது திருவஞ்சைக்களத்து இறைவரை வணங்கு தற்கே முற்பட்டார் காரணம் தம் ஊரை விடுத்துச் செல்லும் பொழுதோ அன்றி வெளியூரிலிருந்து வரும் பொழுதோ இறைவரை முதற்கண் வழிபட்ட பின்னரே எதனையும் செய்துவரும் மரபில் நின்றமை பற்றியாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிவின.

3891 தொழுது திளைத்துப் புறம்போந்து
தோன்றப் பண்ணும் பிடிமேல்பார்
முழுதும் ஏத்த நம்பியைமுன்
பேற்றிப் பின்பு தாம்ஏறிப்
பழுதின் மணிச்சா மரைவீசிப்
பைம்பொன் மணிமா ளிகையில்வரும்
பொழுது மறுகில் இருபுடையும்
மிடைந்தார் வாழ்த்திப் புகல்கின்றார். 147

3892 நல்ல தோழர் நம்பெருமாள்
தமக்கு நம்பி இவரென்பார்
எல்லை யில்லாத் தவம்முன்பென்
செய்தோம் இவரைத் தொழவென்பார்
செல்வம் இனியென் பெறுவது நம்
சிலம்பு நாட்டுக் கெனவுரைப்பார்
சொல்லுந் தரமோ பெருமாள்செய்
தொழிலைப் பாரீ ர் எனத்தொழுவார். 148

148.பொழிப்புரை: சிலர், நம் மன்னராய பெருமானாருக்கு இவர் நல்ல தோழர்! என்பர். சிலர், இவரைக் கண்டு தொழுவதற்கு நாம் அள வற்ற தவம் முன்பு என்ன செய்தோம்! என்பர். சிலர், நம் மலை நாட் டுக்கு இனிப்பெற வேண்டிய வேறு செல்வம் என்ன உள்ளது ? என்பர். சிலர், சொல்லும் அளவில் அடங்குமோ நம் பெருமாள் செய்யும் தொழில்! அதனைப் பாரீர்! என்பர்.

3893 பூவும் பொரியும் பொற்றுகளும்
பொழிந்து பணிவார் பொருவில்இவர்
மேவும் பொன்னித் திருநாடே
புவிக்குத் திலதம் எனவியப்பார்
பாவுந் துதிகள் எம்மருங்கும்
பயில வந்து மாளிகையின்
மாவுங் களிறும் நெருங்குமணி
வாயில் புகுந்து மருங்கிழிந்தார். 149

3894 கழறிற் றறியுந் திருவடியும்
கலைநா வலர்தம் பெருமானாம்
முழவிற் பொலியுந் திருநெடுந்தோள்
முனைவர் தம்மை யுடன்கொண்டு
விழவிற் பொலியும் மாளிகையில்
விளங்கு சிங்கா சனத்தின்மிசை
நிழல்திக் கொளிரும் பூணாரை
இருத்தித் தாமும் நேர்நின்று. 150

149.பொழிப்புரை: பூவையும் பொரியையும் பொன்துகளையும் கலந்து வீசி வணங்குவர் சிலர். தங்கட்கு ஒப்பில்லாத இவர் தோன்றிய காவிரித் திருநாடே உலகுக்குத் திலகம் போன்று விளங்குவதாகும் என்று வியந்து உரைப்பர். இங்ஙனம் போற்றி மகிழும் புகழுரைகள் எம்மருங்கும் மிக, வந்து சேர்ந்து திருமாளிகையின் முன், குதிரை களும் யானைகளும் நெருங்கும் மணி வாயிலுள் புகுந்து, சுந்தரரும் சேரமானும் யானையினின்றும் இறங்கினர்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

150.பொழிப்புரை: கழறிற்றறிவாராய அடிகளும், கலைகளில் வல்ல நாவலர் பெருமானாம், முழவைப் போன்று விளங்கும் பெருந் தோள் களையுடைய நம்பி ஆரூரரை அழைத்துச் சென்று, விழாப் பொலிவு கொண்டிருக்கும் மாளிகையுள் விளங்கும் அரியணையின் மீது, எண் திசையாலும் ஒளி வீசும் அணிகளை அணிந்த ஆரூரரை அமர்ந்திருக்கச் செய்து, தாமும் அவர் முன்னே நின்று

குறிப்புரை: திருவடி – அடிகள் எனும் பொருள்பட நின்றது. 'வாகீசத் திருவடி யாம்' என்பர் முன்னும் (தி.12 பு.21 பா.109). மன்னவர் திருவும் தங்கள் வைதிகத் திருவும் பொங்க நிற்பவர் ஆதலின், 'நிழல் திக்கு ஒளிரும் பூணார்' என்றார்.

3895 செம்பொற் கரக வாசநீர்
தேவி மார்கள் எடுத்தேந்த
அம்பொற் பாதந் தாம்விளக்கி
யருளப் புகலும் ஆரூரர்
தம்பொன் தாளை வாங்கியிது
தகாதென் றருளத் தரணியில்வீழ்ந்
தெம்பெற் றிமையாற் செய்தனஈங்
கெல்லாம் இசைய வேண்டுமென. 151

3896 பெருமாள் வேண்ட எதிர்மறுக்க
மாட்டார் அன்பின் பெருந்தகையார்
திருமா நெடுந்தோள் உதியர்பிரான்
செய்த வெல்லாங் கண்டிருந்தார்
அருமா னங்கொள் பூசனைகள்
அடைவே எல்லாம் அளித்ததற்பின்
ஒருமா மதிவெண் குடைவேந்த
ருடனே அமுது செய்துவந்தார். 152

151.பொழிப்புரை: செம்பொன் கரகத்தில் மணமுடைய நல்ல நீரைத் தம் தேவிமார்கள் எடுத்து ஏந்தி வார்க்க, அழகிய அவர்தம் திருவடி களைத் தாமே விளக்கத் தொடங்கிய போது, நம்பியாரூரர் தம் திருவடி களை உள் வாங்கிக் கொண்டு 'இது செய்தல் தகாது' என்று அருளிச் செய்ய, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, 'எம் அன்பின் தகுதிக்கு ஏற்ற வாறு செய்யும் வழிபாடுகள் எல்லாவற்றையும் மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என்று வேண்டி விண்ணப்பித்துக் கொள்ள,

குறிப்புரை: மானம் – பெருமை. சந்தனக் கலவை சாத்தல், மலர் வழிபாடு, நறும்புகை காட்டல், ஒளிவிளக்குக் காட்டல் முதலிய பலவும் அடங்க 'அரு மானங் கொள் பூசனைகள்' என்றார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3897 சேர ருடனே திருவமுது
செய்த பின்பு கைகோட்டி
ஆரம் நறுமென் கலவைமான்
மதச்சாந் தாடை யணிமணிப்பூண்
ஈர விரைமென் மலர்ப்பணிகள்
இனைய முதலா யினவருக்கம்
சார வெடுத்து வன்தொண்டர்ச்
சாத்தி மிக்க தமக்காக்கி. 153

3898 பாடல் ஆட ல் இன்னியங்கள்
பயிறன் முதலாம் பண்ணையினில்
நீடும் இனிய விநோதங்கள்
நெருங்கு காலந் தொறும்நிகழ
மாடு விரைப்பூந் தருமணஞ்செய்
ஆரா மங்கள் வைகுவித்ததுக்
கூட முனைப்பா டியர்கோவைக்
கொண்டு மகிழ்ந்தார் கோதையார். 154

153.பொழிப்புரை: சேர மன்னருடன், உடன் அமர்ந்து உணவு உண்ட பின்பு, மண முடைய சந்தனமும், அது கலந்த கத்தூரிச் சாந்தும், ஆடை யும், அணியும், மணிப் பூண்களும் குளிர்ந்த மணம் நிறைந்த மலர் மாலைகளும் என்ற இவை முதலான அணியத்தகும் பொருள் வகைகளைத் தம் கைகளை வளைத்துச் சாரும்படி எடுத்து வன்தொண்டருக்குச் சாத்தியும், எஞ்சியவற்றைத் தமக்குப் பயன் படுத்தியும்,

குறிப்புரை: கை கோட்டிச் சாத்தி எனக் கூட்டுக. கைகோட்டி – கலவைச் சாந்து அணிவித்தல், ஆடை முதலான வற்றை அணிவித்தல் போன்ற செயல்களுக் கெல்லாம் தம் கைகளை வளைத்துச் செயத்தக்க முறையில் செய்து. கை கோட்டி – உணவருந்திய பின்பு முறைப்படிக் கைகளைத் தூய்மை செய்து என்றுரைப்பாருமுளர். எனினும் முன்னைய பொருளே சிறக்கும். ஆரம் – சந்தனம். வருக்கம் – அணியத்தக்க பொருள் வகை.

154.பொழிப்புரை: பாடலும், ஆடலும், இனிய இசைக் கருவிகள் இசைத்தல் முத லான மகளிர் விளையாட்டில் நீடும் இனிய மகிழ்ச்சி தரும் நிகழ்ச்சிகளும் ஆகக் காலங்கள் தோறும் நிகழ்த்தியும், அருகி லுள்ள மணமுடைய மலர்களால் மணம் வீசும் சோலைகளில் அமர் வித்தும், தம்முடன் திருமுனைப்பாடி நாட்டின் தலைவர் பெருமா னான நம்பியாரூரரை மகிழ்வித்திருந்தார் கோதையர் பெருமான்.

குறிப்புரை: பண்ணையினில் – விளையாட்டு வகைகளில். விநோதங் கள் – மகிழ்ச்சி தரத்தக்க வியத்தகு செயல்கள். ஆராமங்கள் – சோலைகள்.

3899 செண்டாடும் தொழின்மகிழ்வும்
சிறுசோற்றுப் பெருஞ்சிறப்பும்
வண்டாடும் மலர்வாவி
மருவியநீர் விளையாட்டும்
தண்டாமும் மதகும்பத்
தடமலைப்போர் சலமற்போர்
கண்டாரா விருப்பெய்தக்
காவலனார் காதல்செய்நாள். 155

3900 நாவலர்தம் பெருமானும்
திருவாரூர் நகராளும்
தேவர்பிரான் கழல்ஒருநாள்
மிகநினைந்த சிந்தையராய்
ஆவியைஆ ரூரானை
மறக்கலுமா மேஎன்னும்
மேவியசொல் திருப்பதிகம்
பாடியே வெருவுற்றார். 156

திருமாளிகையின் அகத்தும் புறத்தும் அழகுபெற உருவாக்கிய சோலைகள். இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

155.பொழிப்புரை: பந்தாடுகின்ற தொழிலின் நிகழ்ச்சியும், சிறு சோறு உண்ணும் பெருஞ்சிறப்பும், வண்டுகள் தங்குவதற்கு இடமான பூக்கள் நிறைந்த பொய்கைகளில் பொருந்திய நீரில் விளையாடுதலும், குறைவற்ற மும்மதங்களையும் மத்தகத்தையும் உடைய பெரிய மலை போன்ற யானைகளின் போரும், சினத்துடன் செய்யும் வீரர்களின் போரும் என்னும் இவற்றைக் காணுமாறு செய்து, நிறைவுறாத பெரும் விருப்பம் பொருந்தச் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் நம்பியாரூரர்க்கு மகிழ்வை ஏற்படுத்திவரும் நாளில்,

குறிப்புரை: சிறு சோறு – பொதிச் சோற்றின் வகைகளாகவுள்ளவை. சர்க்கரைப் பொங்கல், புளிச்சோறு, தேங்காய்ச் சோறு, எலுமிச்சப் பழச் சோறு, தயிர்ச்சோறு முதலியனவாம். தண்டா – குறையாத. சலமற் போர் – சினத்துடன் வீரர்கள் செய்யும் போர்.

156.பொழிப்புரை: நாவலர் பெருமானான நம்பி ஆரூரரும் திருவா ரூரை ஆட்சி கொண்டிருக்கும் வானவர் தலைவரான இறைவரின் திருவடிகளை, ஒரு நாள் மிகவும் நினைவிற் கொண்ட உள்ளத்த வராய், என் உயிர் போன்றவரைத் திருவாரூர் இறைவரை 'மறக்கலும் ஆமே' என்ற கருத்து நிறைவு கொண்ட திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அச்சம் கொண்டார்.

குறிப்புரை:இக்கருத்தும் நிறைவுமுடைய திருப்பதிகம் 'பொன்னும் மெய்பொருளும்' எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும்

3901 திருவாரூர் தனைநினைந்து
சென்றுதொழு வேன்என்று
மருவுஆர்வத் தொண்டருடன்
வழிக்கொண்டு செல்பொழுதில்
ஒருவாநண் புள்ளுருக
வுடனெழுந்து கைதொழுது
பெருவான வரம்பனார்
பிரிவாற்றார் பின்செல்வார். 157

3902 வன்றொண்டர் முன்எய்தி
மனமழிந்த வுணர்வினராய்
இன்றுமது பிரிவாற்றேன்
என்செய்கேன் யான்என்ன
ஒன்றும்நீர் வருந்தாதே
யுமதுபதி யின்கணிருந்
தன்றினார் முனைமுருக்கி
அரசாளும் எனமொழிந்தார். 158

3903 ஆரூரர் மொழிந்தருள
அதுகேட்ட அருட்சேரர்
பாரோடு விசும்பாட்சி
எனக்குமது பாதமலர்
தேரூரும் நெடுவீதித்
திருவாரூர்க் கெழுந்தருள
நேரூரு மனக்காதல்
நீக்கவும்அஞ் சுவன்என்றார். 159

(தி.7 ப.59). 'மறக்கலுமாமே' எனும் தொடர் பாடல் தொறும் அமைந்துள்ளது. மறக்கலும் ஆமே ? ஆகாது என்றும் பொருள்பட நின்றது. ஏகாரம் எதிர்மறைக் கண் வந்தது. எனவே ஆரூருக்குச் செல்ல வேண்டும் எனத் திருவுளம் பற்றினார்.

157.பொழிப்புரை : திருவாரூரை நினைந்தவாறு, 'அங்குச் சென்று தொழுவேன்!' என்று மனத்தில் எண்ணி, மேற்கொண்டு, பேரன்பு டைய தொண்டர்களுடன் புறப்பட்டுச் செல்ல எழுந்தபோது, பெரிய சேரமான்பெருமாள் நாயனார், நீங்காத நட்பினால் உள்ளம் உள் உருக அவருடன் எழுந்து கை கூப்பி வணங்கிப் பிரிவாற்றாமல் அவர் பின் செல்வாராகி,

158.பொழிப்புரை: வன்தொண்டரின் முன் சென்று, உள்ளம் அழிந்த உணர்ச்சியினை உடையவராய், 'இன்று உம் பிரிவைத் தாங்க இயலாதவன் ஆனேன்! நான் என் செய்வேன் ?' எனக் கூற, 'நீர் ஒரு சிறிதும் வருந்தாமல் உம்

3904 மன்னவனார் அதுமொழிய
வன்றொண்டர் எதிர்மொழிவார்
என்னுயிருக் கின்னுயிராம்
எழிலாரூர்ப் பெருமானை
வன்னெஞ்சக் கள்வனேன்
மறந்திரேன் மதியணிந்தார்
இன்னருளால் அரசளிப்பீர்
நீரிருப்பீர் எனவிறைஞ்ச. 160

3905 மற்றவரும் பணிந்திசைந்தே
மந்திரிகள் தமையழைத்துப்
பொற்புநிறை தொன்னகரில்
இற்றைக்கு முன்புகுந்த
நற்பெரும்பண் டாரநா
னாவருக்க மானவெலாம்
பற்பலவாம் ஆளின்மிசை
ஏற்றிவரப் பண்ணும்என. 161

நகரத்தில் இருந்தருளிப் பகைவரைப் புறங்கண்டு ஆட்சி செலுத்துவீராக!' என்று சுந்தரர் உரைத்தருளினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

159.பொழிப்புரை: நம்பியாரூரர் இவ்வாறருள, அது கேட்ட அருளையுடைய சேரமானார், 'எனக்கு இவ்வுலகத்தோடு விண்ணுல கத்தின் அரசாட்சியுமாவது தங்களின் திருவடி மலர்களே ஆகும்; ஆயினும், தேர் ஓடும் நீண்ட பெரு வீதிகளையுடைய திருவாரூருக்குத் தாங்கள் எழுந்தருளுவதற்குக் கொண்டெழுந்த பேரார்வத்தை விலக்கவும் யான் அஞ்சுவேன்!' என்றார்.

160.பொழிப்புரை: சேரர் பெருமான் இவ்வாறருளக் கேட்ட நம்பி யாரூரர் மறுமொழி கூறுவாராய், 'என் உயிரினும் இனிய அழகிய திருவாரூர் இறைவரை, வன்மையான நெஞ்சுடைய நான் மறந்திரேன்; பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் இன்னருள் துணையால் அரசை ஆள்வீர்! நீவிர் இங்கே இருப்பீராக!' என்று வணங்க,

161.பொழிப்புரை: அதைக் கேட்ட சேரமானாரும் வணங்கி, இசைந்து, தம் அமைச்சரை அழைத்து, அழகு நிறைந்த பழைமையான இந்நகரின் பண்டாரத்தே இன்று வரை சேர்ந்திருக்கும் நல்ல பெரும் பொருள்களின் வகைகளாக உள்ளவற்றையெல்லாம், எடுத்துச் செல்லத்தகும் ஆள்களின் மீது ஏற்றி வருமாறு செய்யுங்கள் என்று ஆணையிட,

3906 ஆங்கவரும் அன்றுவரை
ஆயமா கியதனங்கள்
ஓங்கியபொன் நவமணிகள்
ஒளிர்மணிப்பூண் துகில்வருக்கம்
ஞாங்கர்நிறை விரையுறுப்பு
வருக்கமுதல் நலஞ்சிறப்பத்
தாங்குபொதி வினைஞர்மேல்
தலம்மலியக் கொண்டணைந்தார். 162

3907 மற்றவற்றின் பரப்பெல்லாம்
வன்றொண்டர் பரிசனத்தின்
முற்படவே செலவிட்டு
முனைப்பாடித் திருநாடர்
பொற்பதங்கள் பணிந்தவரைத்
தொழுதெடுத்துப் புனையலங்கல்
வெற்பியர்தோ ளுறத்தழுவி
விடையளித்தார் வன்றொண்டர். 163

3908 ஆரூரர் அவர்தமக்கு
விடையருளி அங்ககன்று
காரூரும் மலைநாடு
கடந்தருளிக் கற்சுரமும்
நீரூருங் கான்யாறு
நெடுங்கானும் பலகழியச்
சீரூருந் திருமுருகன் 164
பூண்டிவழிச் செல்கின்றார்.

162.பொழிப்புரை: அவ்வமைச்சர்களும் அவ்வாணையின் வண்ணம், அன்றுவரை இறைப்பொருளாகச் சேர்ந்துள்ள பொருள்களையும், விலையுயர்ந்த பொன், நவமணிகள், ஒளி வீசும் மணிகளைக் கொண்ட அணிவகைகள், ஆடை வகைகள், அவற்றின் அருகிருந்த மணப் பொருள்களின் வகைகள் ஆகிய இவற்றையும் நன்மையால் சிறந்து விளங்கும்படி தாங்கும் பொதிகளாய் அமைத்து அதற்குரிய ஆட்களின் மீது ஏற்றி, நிலம் நிறையக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள்.

குறிப்புரை: ஆயம் – இறைப்பொருள். ஞாங்கர் – அவ்விடத்தின் அருகே. விரையுறுப்பு வருக்கம் – நறுமணப்பொருள்களாகக் கூட்டி யுரைப்பன; கத்தூரி, பச்சைக்கற்பூரம், குங்குமப்பூ முதலாயின. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

163.பொழிப்புரை: அச்செல்வங்களில் பரவிய பொதிகள் எல்லா வற்றையும் வன்தொண்டர் தம் ஏவலர்களின் வழி முன்னே செல்லு மாறு விடுத்துத், தம்

3909 திருமுருகன் பூண்டிஅயல்
செல்கின்ற போழ்தின்கண்
பொருவிடையார் நம்பிக்குத்
தாமேபொன் கொடுப்பதலால்
ஒருவர்கொடுப் பக்கொள்ள
ஒண்ணாமைக் கதுவாங்கி
பெருகருளால் தாங்கொடுக்கப்
பெறுவதற்கோ அதுஅறியோம். 165

3910 வென்றிமிகு பூதங்கள்
வேடர்வடி வாய்ச்சென்று
வன்றொண்டர் பண்டாரங்
கவரஅருள் வைத்தருள
அன்றினார் புரமெரித்தார்
அருளால்வேட் டுவப்படையாய்ச்
சென்றவர்தாம் வரும்வழியில்
இருபாலும் செயிர்த்தெழுந்து. 166

பொன்னடிகளை வணங்கிய சேரமான் பெருமானைத் திருமுனைப் பாடி நாட்டவரான வன்தொண்டர் தாமும் எதிர் வணங்கி, பணிந்த அவரை முகந்தெடுத்து, அணிந்த மாலையையுடைய மலைபோல் உயர்ந்த தோள்கள் பொருந்தத் தழுவிக் கொண்டு, பின்பு விடையளித்தார்.

164.பொழிப்புரை: நம்பி ஆரூரர், சேரமான் பெருமானாருக்கு விடை தந்தருளி, அந்நகரத்தினின்றும் நீங்கிச் சென்று, மேகங்கள் தவழும் மலைகளையுடைய அந்நாட்டைக் கடந்து, கற்சுரங்களும் நீர் பெருகும் காட்டாறுகளும் நீண்ட காடு களும் பல பிற்படச் செல்ல, சிறப்புடைய திருமுருகன்பூண்டி வழியாகச் செல்கின்றவர்,

165.பொழிப்புரை: நம்பி ஆரூரர், சேரமான் பெருமானாருக்கு விடை தந்தருளி, அந்நகரத்தினின்றும் நீங்கிச் சென்று, மேகங்கள் தவழும் மலைகளையுடைய அந்நாட்டைக் கடந்து, கற்சுரங்களும் நீர் பெருகும் காட்டாறுகளும் நீண்ட காடுகளும் பல பிற்படச் செல்ல, சிறப்புடைய திருமுருகன்பூண்டி வழியாகச் செல்கின்றவர்,

166.பொழிப்புரை: வெற்றி மிக்க பூதகணங்கள் வேடர் வடிவாய்ச் சென்று, சுந்தரர் கொணரும் நிதியங்களைக் கவர்ந்து கொள்ளும்படித் திருவருள் வைத்தருளவே, பகைத்தவரின் முப்புரங்களையும் எரித்த இறைவரின் திருவருளால், அப்பூதகணங்கள் அவ்வாணைவழி வேடர் உருக்கொண்டு சென்று, அந்நாவலூரர் வரும் வழியின் இருமருங்குமாகச் சினந்து எழுந்து,

3911 வில்வாங்கி அலகம்பு
விசைநாணில் சந்தித்துக்
கொல்வோம்இங் கிட்டுப்போம்
எனக்கோபத் தாற்குத்தி
எல்லையில்பண் டாரமெலாங்
கவர்ந்துகொள இரிந்தோடி
அல்லலுடன் பறியுண்டார்
ஆரூரர் மருங்கணைந்தார். 167

3884 ஆரூரர் தம்பால்அவ்
வேடுவர்சென் றணையாதே
நீரூருஞ் செஞ்சடையார்
அருளினால் நீங்கஅவர்
சேர்ஊராந் திருமுருகன்
பூண்டியினிற் சென்றெய்திப்
போரூரும் மழவிடையார்
கோயிலைநா டிப்புக்கார். 168

3913 அங்கணர்தங் கோயிலினை
அஞ்சலிகூப் பித்தொழுது
மங்குலுற நீண்டதிரு
வாயிலினை வந்திறைஞ்சிப்
பொங்குவிருப் புடன்புக்கு
வலங்கொண்டு புனிதநதி
திங்கள்முடிக் கணிந்தவர்தந் 169
திருமுன்பு சென்றணைந்தார்.

167.பொழிப்புரை: வில்லை வளைத்து, கூரிய அம்புகளை விரைவாய்ச் செலுத்தும் நாணில் பூட்டி, 'இப்பொதிகளை இங்கு இட்டுச் செல்லுங்கள்! இல்லையெனில் உங்களைக் கொல்வோம்!' என்று சினத்தால் நிலத்திற் குத்தி, அளவற்ற செல்வங்களையெல்லாம் கவர்ந்து கொள்ளப், பறிக்கப்பட்டவர்களாகிய சுமை ஆட்கள் பதறி ஓடி நம்பியாரூரரின் அருகே வந்தனர்.

குறிப்புரை: விசை – விரைவுபடுத்தற்குரிய நாண். சந்தித்து – தொகுத்து. அலகு – அம்புகளின் ஈர்க்காய பகுதி. கூரியபகுதி. குத்தி – நிலத்திற் குத்தி. இந்நான்கு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

168.பொழிப்புரை: அவ்வேடர்கள் சுந்தரரிடம் செல்லாது, கங்கையைத் தரித்த சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவருளால் நீங்கிச் செல்ல, அவர்கள்

3914 உருகியஅன் பொடுகைகள்
குவித்துவிழுந் துமைபாகம்
மருவியதம் பெருமான்முன்
வன்றொண்டர் பாடினார்
வெருவுறவே டுவர்பறிக்கும்
வெஞ்சுரத்தில் எத்துக்கிங்
கருகிருந்தீர் எனக்கொடுகு
வெஞ்சிலையஞ் சொற்பதிகம். 170

3915 பாடியவர் பரவுதலும்
பரம்பொருளாம் அவரருளால்
வேடுவர் தாம் பறித்தபொரு
ளவையெல்லாம் விண்ணெருங்க
நீடுதிரு வாயிலின்முன்
குவித்திடலும் நேரிறைஞ்சி
ஆடுமவர் திருவருளால்
அப்படியே கைக்கொண்டார். 171

சேர்ந்த ஊரான திருமுருகன்பூண்டிக்குச் சென்று, போரில் வல்ல இளமையான விடையை உடையவரான இறைவரின் கோயிலை நாடி ஆரூரர் அடைந்தார்.

169.பொழிப்புரை: அழகிய அருள் நிறைந்தவராய சிவபெருமானின் திருக்கோயிலைக் கைகளை அஞ்சலியாய்க் குவித்து வணங்கி, மேகங் களைப் பொருந்தும்படி உயர்ந்த வாயிலைப் பணிந்து, பெருகும் விருப்பத்துடன் புகுந்து, வலம் வந்து, தூய்மையான கங்கையாற்றை யும் பிறைச்சந்திரனையும் முடியில் அணிந்த இறைவரின் திருமுன்பு சென்று சேர்ந்தார்.

170.பொழிப்புரை: அழகிய அருள் நிறைந்தவராய சிவபெருமானின் திருக்கோயிலைக் கைகளை அஞ்சலியாய்க் குவித்து வணங்கி, மேகங் களைப் பொருந்தும்படி உயர்ந்த வாயிலைப் பணிந்து, பெருகும் விருப்பத்துடன் புகுந்து, வலம் வந்து, தூய்மையான கங்கையாற்றை யும் பிறைச்சந்திரனையும் முடியில் அணிந்த இறைவரின் திருமுன்பு சென்று சேர்ந்தார்.

171.பொழிப்புரை: நம்பியாரூரர் இவ்வாறு பாடி வணங்கவும், மேலாய பொருளான அவ்விறைவரின் அருளால், வேடுவர் பறித்துச் சென்ற பொருள்களை எல்லாம், வான் அளாவ நீடும் வாயிலின் முன் குவித்திடவும், அதைப் பார்த்து, நேர் வணங்கி, அருட்கூத்தாடும் இறைவரின் திருவருளால், பறிக்கப்பட்ட பொருள்களில் சிறிதும் குறைவின்றி முழுமையாகக் கைவரப்பெற்றார்.

3916 கைக்கொண்டு கொடுபோம்அக்
கைவினைஞர் தமையேவி
மைக்கொண்ட மிடற்றாரை
வணங்கிப்போய்க் கொங்ககன்று
மெய்க்கொண்ட காதலினால்
விரைந்தேகி மென்கரும்பும்
செய்க்கொண்ட சாலியுஞ்சூழ்
திருவாரூர் சென்றணைந்தார். 172

3917 நாவலர்மன் னவர்அருளால்
விடைகொண்ட நரபதியார்
ஆவியின்ஒன் றாநண்பின்
ஆரூரர் தமைநினைந்து
மாவலரு மலர்ச்சோலை
மகோதையினின் மன்னிமலைப்
பூவலயம் பொதுநீக்கி
அரசுரிமை புரிந்திருந்தார். 173

3918 இந்நிலைமை யுதியர்பிரான்
எம்பிரான் வன்றொண்டர்
பொன்னிவள நாடகன்று
மகோதையினின் மேற்புகுந்து
மன்னுதிருக் கயிலையினின்
மதவரைமேல் எழுந்தருள
முன்னர்வயப் பரியுகைக்குந் 174
திருத்தொழில்பின் மொழிகின்றாம்.

172.பொழிப்புரை: எடுத்துச் செல்கின்ற அச்சுமையாட்களைச் செல்லச் செய்து, நஞ்சையுண்டு விளங்கும் திருக்கழுத்தையுடைய இறைவரை வணங்கி, விடை பெற்றுக் கொங்கு நாட்டை நீங்கிச் சென்று, மெய்ம்மையாகப் பொருந்திய பெருவிருப்பத்துடன் விரைவாகச் சென்று, மென் கரும்பும் வயல்களில் நெருங்கிய செந்நெல்லும் சூழ்ந்து விளங்கும் திருவாரூரைச் சென்று அடைந்தார்.

173.பொழிப்புரை: நாவலர் தலைவரான நம்பியாரூரரின் திருவருளால் விடைபெற்றுக் கொண்ட மன்னரான சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும், உயிரோடு ஒன்றிய நட்பையுடைய நம்பியாரூரரை இடைவிடாது எண்ணிய வண்ணமே, வண்டுகள் ஒலிப்பதற்கு இடமான மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த

3919 மலைமலிந்த திருநாட்டு
மன்னவனார் மாகடல்போல்
சிலைமலிந்த கொடித்தானைச்
சேரலனார் கழல்போற்றி
நிலைமலிந்த மணிமாட
நீண்மறுகு நான்மறைசூழ்
கலைமலிந்த புகழ்க்காழிக்
கணநாதர் திறமுரைப்பாம். 175

மகோதை நகரில் வீற்றிருந்து, மலை நாட்டின் அரசினை மற்றவர்க்கு உரியதாக அன்றித் தமக்கே உரிமையாகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தார்.

வூம்ழிட்

174.பொழிப்புரை: இந்நிலையில் ஆட்சி புரிந்தருளும் சேரமான் பெருமானார், எம் தலைவரான வன்றொண்டப் பெருந்தகையார் சோழவளநாட்டை நீங்கி மகோதை நகரிற்கு, மேல் வருங்காலத்து வந்து புகுந்து நிலையான திருக்கயிலைக்கு யானையின் மேல் ஏறி எழுந்தருள, அப்போது, அவர் முன் தம் கொற்றக் குதிரையைச் செலுத்தி அவருடனே தாமும் திருக்கயிலை சேரும் திருச்செயலைப் பின்னர்ச் சொல்வாம்.

175.பொழிப்புரை: மலைகள் மிக்க செல்வமுடைய மலை நாட்டு மன்னவரான, பெரிய கடல் போன்ற வில் எழுதிய கொடியைக் கொண்ட படைகளையுடைய, சேரமானாரின் திருவடிகளைப் போற்றி, நிலையினால் உயர்ந்த அழகிய மாடங்களையுடைய நீண்ட வீதிகள் தோறும், பெரிய மறைகளும் அவற்றை உட்கொண்ட கலைகளும் பயின்றொழுகும் திறம் மிக்க புகழையுடைய சீகாழியில் வாழ்ந்த கணநாத நாயனாரின் இயல்பை இனிக் கூறுவாம்.

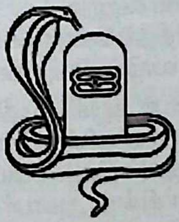

கணநாத நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3920 ஆழி மாநிலத் தகிலமீன்
றளித்தவள் திருமுலை யமுதுண்ட
வாழி ஞானசம் பந்தர்வந்
தருளிய வனப்பின தளப்பில்லா
ஊழி மாகடல் வெள்ளத்து
மிதந்துல கினுக்கொரு முதலாய
காழி மாநகர்த் திருமறை
யவர் குலக் காவலர் கணநாதர். 1

3921 ஆய அன்பர்தாம் அணிமதில்
சண்பையி லமர்பெருந் திருத்தோணி
நாய னார்க்குநல் திருப்பணி
யாயின நாளும்அன் பொடுசெய்து
மேய அத்திருத் தொண்டினில்
விளங்குவார் விரும்பிவந் தணைவார்க்குத்
தூய கைத்திருத் தொண்டினில்
அவர்தமைத் துறைதொறும் பயில்விப்பார். 2

1.பொழிப்புரை : உலகம் உய்யநஞ் சுண்டவர்
தொண்டினில் உறுதிமெய் யுணர்வெய்தி
அலகில் தொண்டருக் கறிவளித்
தவர்திற மவனியின் மிசையாக்கும்
மலர்பெ ரும்புகழ்ப் புகலியில்
வருங்கண நாதனார் கழல் வாழ்த்திக்
குலவு நீற்றுவண் கூற்றுவ
னார்திறங் கொள்கையின் மொழிகின்றாம்.

குறிப்புரை : ஆழி – கடல். வாழி – வாழ்வு; சிவஞானச் சீர்மை

2.பொழிப்புரை: அத்தகைய அன்பர் அழகிய மதில் சூழ்ந்த சீகாழிப் பதியில் விரும்பி எழுந்தருளிய திருத்தோணியப்பரின் நல்ல திருப் பணிகளை நாடோறும் செய்து, அவ்வாறு தொண்டு செய்யும் நிலைமையில் சிறந்து விளங்குவாராய், விருப்புடன் தம்பால் வந்து சேர்கின்ற அன்பர்களுக்கு, உயிர்த் தூய்மை பெறுதற்குரிய கைத் தொண்டாகிய சரியை முதலான நிலைகளில், அவர்களை அவ்வத் துறைதொறும் பயிலச் செய்பவராய்,

குறிப்புரை: கைத்திருத் தொண்டு – கைகளால் செய்யும் சிவத் தொண்டு; இதனைச் சரியை, கிரியை என்பர். இவ்வகையான தொண்டின் வகைகளை

3922 நல்ல நந்தன வனப்பணி
செய்பவர் நறுந்துணர் மலர்கொய்வோர்
பல்ம லர்த்தொடை புனைபவர்
கொணர்திரு மஞ்சனப் பணிக்குள்ளோர்
அல்லும் நண்பக லும் திரு
வலகிட்டுத் திருமெழுக் கமைப்போர்கள்
எல்லை யில்விளக் கெரிப்பவர்
திருமுறை எழுதுவோர் வாசிப்போர். 3

வரும் பாட்டால் அறியலாம். 'கைத்தொண் டாகும் அடிமையினால்' என்பர் முன்னும் (தி.12 பு.21 பா.260).

3.பொழிப்புரை : நல்ல நந்தனவனத்தில் பணி செய்பவரும், மணம் மிக்க கொத்துக்களில் மலர்ந்த மலர்களைக் கொய்பவரும், பல வகைப்பட்ட மலர்களை மாலைகளாகத் தொடுப்பவரும், இறைவற் கெனத் திருமுழுக்கிற்கான நீரைக் கொணரும் பணிக்கு உரியவரும், இரவும் பகலும் திருவலகும் திருமெழுக்கும் அமைப்பவரும், அள வற்ற விளக்குகளை எரிப்பவ்ரும், திருமுறைகளை எழுதுபவரும், அவற்றை வாசிப்பவரும்,

குறிப்புரை : நந்தனவனம் அமைத்துக் கொடுத்தல் சிவபுண்ணியச் செயலாகும். திலகவதியாரும், நாவரசரும் இவ்வகையான வினைத் துறைகளில் தலைநின்றவர்கள். மலர்கொய்தற்குரிய நியமம் எறிபத்தர் வரலாற்றால் உணரப்படும். மலர் தொடுக்கும் இயல்பு சங்கிலியார் செய்தவாற்றால் அறியப்படும். புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கும் இட்டு (தி.6 ப.31 பா.3) என்பதால், அப்பணி செய்தற்குரிய காலம் அறியப்படும். ஈண்டு அல்லும் பகலும் ஆக அமைப்பவர் என்றது, அவ்வலகும் மெழுக்கும் சிதையும் தொறும் செய்யவேண்டுதல் பற்றியாம். 'அந்தியும் பகலும் தொண்டர் அலகிடும் குப்பையாக்கும் நந்தியெம் பெருமான்' (திருவிளையாடல் பு.) என வரும் பரஞ்சோதி யாரின் திருவாக்கும் காண்க.

'விரும்பி நல்விளக்குத் தூபம்'(தி.4 ப.31 பா.3), வேண்டளவு உயரத் தூண்டி'(தி.4 ப.54 பா.9) என்றல் தொடக்கத்தனவாய திருவாக்குகளைக் காண்க. விளக்கிடுமாற்றான் வரும் பயனை, 'விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞான மாகும்' (தி.4 ப.77 பா.3) எனவரும் திருவாக்கால் அறியலாம்.

திருமுறைகள் மந்திரமாதலின், அவற்றை எழுதும் பொழுதும், வாசிக்கும் பொழுதும் பிழையின்றி எழுதவும் ஓதவும் வேண்டும். சைவசீலமும், ஒன்றிய மனமும் ஒருங்கிருத்தல் வேண்டும். ஞான நூல்களை ஓதல், ஓதுவித்தல், நற்பொருளைக் கேட்பித்தல், தான் கேட்டல், நன்றாம். ஈனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும் இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில் ஞானப் பூசையாகும் (சித்தியார் சூத்.8 பா.23).

3923 இணைய பல்திருப் பணிகளில்
அணைந்தவர்க் கேற்றவத் திருத்தொண்டின்
வினைவி ளங்கிட வேண்டிய
குறையெலாம் முடித்துமே விடச்செய்தே
அனைய அத்திறம் புரிதலில்
தொண்டரை யாக்கிஅன் புறுவாய்மை
மனைய றம்புரிந் தடியவர்க்
கின்புற வழிபடுந் தொழில்மிக்கார். 4

3924 இப்பெ ருஞ்சிறப் பெய்திய
தொண்டர்தாம் ஏறுசீர் வளர்காழி
மெய்ப்பெ ருந்திரு ஞானபோ
னகர்கழல் மேவிய விருப்பாலே
முப்பெ ரும்பொழு தருச்சனை
வழிபாடு மூளும்அன் பொடுநாளும்
ஒப்பில் காதல்கூர் உளங்களி
சிறந்திட வொழுகினார் வழுவாமல். 5

4.பொழிப்புரை : இத்தகைய பல திருப்பணிகளைச் செய்தற்கு, விரும்பி வரும் அன்பர்களுக்கு, அவரவர்க்கேற்ற அவ்வத் திருத்தொண்டின் செயல்கள் விளங்கும் படியாகக் கூறி, அவர் வேண்டிய குறைகளை எல்லாம் நீக்கி நிறைவாக்கி, அவற்றில் ஈடுபடுமாறு செய்து, அத்தகைய நற்றிறங்களால் தொண்டர்களைப் பெருகும்படி செய்து, அன்பு பொருந்திய வாய்மையுடைய இல்லறத்தை நடத்தி, வாழ்ந்து, சிவனடி யார்களுக்கு இன்பம் பெருகுமாறு செய்யும் தொழிலில் சிறந்து விளங்கினார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

5.பொழிப்புரை : இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பையுடைய அத் தொண்டர், அடியவரின் உள்ளங்களில் மேன்மேலும் மீதூர்ந்த சிறப்பு வளருதற்கு ஏதுவான சீகாழியில், தோன்றியருளிய மெய்ப்பெரும் திருஞானம் உண்டவரான பிள்ளையாரின் திருவடிகளைப், பொருந்திய விருப் பினால், நாளும், முப்போதும், போற்றிசெய்து, பெருகும் அன்புடன், ஒப்பில்லாத பத்திமை மிகுவதான உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மேலோங்கச் செய்து, வழுவாது ஒழுகி வந்தார்.

குறிப்புரை : ஏறுசீர் – சீர்மை வளர்ந்தமைந்த காலத்தும் வளர்ந்து மாறியதன்றி மேன்மேலும் வளருமாறு அமைந்திருப்பது. மெய்ப் பெருந்திரு ஞானம் – மெய்ப் பொருள் உள்ளத்தில் தழையுமாறு அமைந்த திருவருள் ஞானம்.

3925 ஆன தொண்டினில் அமர்ந்தபேர்
அன்பரும் அகலிடத் தினில்என்றும்
ஞான முண்டவர் புண்டரீ
கக்கழல் அருச்சனை நலம்பெற்றுத்
தூந றுங்கொன்றை முடியவர்
சுடர்நெடுங் கயிலைமால் வரையெய்தி
மான நற்பெருங் கணங்கட்கு
நாதராம் வழித்தொண்டின் நிலைபெற்றார். 6

3926 உலகம் உய்யநஞ் சுண்டவர்
தொண்டினில் உறுதிமெய் யுணர்வெய்தி
அலகில் தொண்டருக் கறிவளித்
தவர்திற மவனியின் மிசையாக்கும்
மலர்பெ ரும்புகழ்ப் புகலியில்
வருங்கண நாதனார் கழல் வாழ்த்திக்
குலவு நீற்றுவண் கூற்றுவ
னார்திறங் கொள்கையின் மொழிகின்றாம். 7

6.பொழிப்புரை: இத்தகைய திருத்தொண்டில் விரும்பியிருந்த பேரன்பரான கணநாதரும், பரந்த மண் உலகத்தில் எந்நாளும் ஞானசம்பந்தரின் தாமரை போன்ற திருவடியை வழிபடுதலான நன்மையை அடைந்து, அதன் பயனாய்த், தூய மணமுடைய கொன்றைப் பூக்களைச் சூடிய சடையுடையவரின் ஒளியுடைய நீண்ட திருக்கயிலை மலையை அடைந்து, பெருமையுடைய நல்ல பெருஞ் சிவகணங்களுக்கு நாதராகும் தலைமை பெற்று, அங்கு வழி வழியாகச் செய்து வரும் திருத்தொண்டில் நிலைபெற்று நின்றார்.

7.பொழிப்புரை: உலகத்து உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு நஞ்சை யுண்ட சிவபெருமானின் தொண்டின் உண்மைத் திறத்தில் உறுதியான மெய்யுணர்ச்சி பொருந்தப் பெற்று, அளவில்லாத தொண்டர்களுக்கு அவ்வவர் தொண்டிற்கான அறிவை அளித்து, அவர்களின் திறங்களை உலகிலே நிலை நிறுத்தும் விரிந்த பெரும் புகழையுடைய சீகாழியில் தோன்றிய கணநாதரின் திருவடிகளைத் துதித்து, விளங்கும் திருநீற்றுச் சார்பு பூண்ட வண்மையுடைய கூற்றுவ நாயனாரின் இயல்பை உளங் கொண்ட கொள்கையின்படி சொல்லப் புகுகின்றாம்.

கணநாத நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

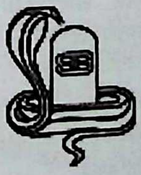

கூற்றுவ நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3927 துன்னார் முனைகள் தோள்வலியால்
வென்று சூலப் படையார்தம்
நன்னா மம்தம் திருநாவில்
நாளும் நவிலும் நலமிக்கார்
பன்னாள் ஈசர் அடியார்தம்
பாதம் பரவிப் பணிந்தேத்தி
முன்னா கியநல் திருத்தொண்டில்
முயன்றார் களந்தை முதல்வனார். 1

3928 அருளின் வலியால் அரசொதுங்க
அவனி யெல்லாம் அடிப்படுப்பார்
பொருளின் முடிவுங் காண்பரிய
வகையால் பொலிவித் திகல்சிறக்க
மருளுங் களிறு பாய்புரவி
மணித்தேர் படைஞர் முதல்மாற்றார்
வெருளுங் கருவி நான்குநிறை
வீரச் செருக்கின் மேலானார். 2

1.பொழிப்புரை: பகைவர் எதிர்த்து நின்ற போரில், அவர்களைத் தம் தோளின் வன்மையால் வெற்றி பெற்றுச், சூலப்படையை ஏந்திய சிவபெருமானின் நல்ல திருப்பெயராய திருவைந்தெழுத்தைத் தம் நாவால் நாள் தோறும் சொல்லும் நன்மையில் மிக்கவர், பல நாள்கள் இறைவனின் அடியவர்தம் திருவடிகளைப் பணிந்து போற்றிவரும் முதன்மையான தொண்டில் முயன்றவர், களந்தைத் தலைவரான கூற்றுவ நாயனார் ஆவர்.

குறிப்புரை: களந்தை – களப்பாள் என வழங்கப்பெறுகிறது. சோழ நாட்டில் திருத்துறைப்பூண்டிக்கு அருகில், முள்ளி ஆற்றின் தென் கரையில் உள்ளது.

2.பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் திருவருள் துணையால் மன்னர் களும் அஞ்சி ஒதுங்கிக் கீழ்ப்படும்படி, நிலம் முழுதும் தம் ஆட்சியின் கீழ்வருமாறு செய்து, பொருள்களின் எல்லை காண இயலாதவாறு சேர்த்துப், போரில் வெற்றிபெறும்படியாக மருட்சி செய்யும் யானை கள், பாய்ந்து செல்லும் குதிரைகள், அழகிய தேர்கள், படை வீரர்கள் ஆகிய நால்வகைப் படைப் பெருக்கமும் கொண்டு, பகைவர்களும் அஞ்சி ஓடத்தக்க வீரத்தைக் கொண்டு பெருமிதத்தால் மேம்பட்டவ ராய் விளங்கினார்.

குறிப்புரை: கல்வி, தறுகண், இசைமை, கொடை ஆகிய நால்வகை யாலும் பெருமிதம் தோன்றும் என்பர் தொல்காப்பியர். கூற்றுவருக்கு வந்த பெருமிதம் தறுகண்மையால் (வீரத்தால்) வந்ததாகும்.

3929 வென்றி வினையின் மீக்கூர
வேந்தர் முனைகள் பலமுருக்கிச்
சென்று தும்பைத் துறைமுடித்துச்
செருவில் வாகைத் திறங்கெழுமி
மன்றல் மாலை மிலைந்தவர்தம்
வளநா டெல்லாங் கவர்ந்துமுடி
ஒன்றும் ஒழிய அரசர்திரு
வெல்லாம் உடைய ராயினார். 3

3930 மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார்
மணிமா மவுலி புனைவதற்குத்
தில்லை வாழந் தணர்தம்மை
வேண்ட அவருஞ் செம்பியர்தம்
தொல்லை நீடுங் குலமுதலோர்க்
கன்றிச் சூட்டோம் முடியென்று
நல்கா ராகிச் சேரலன்தன் மலைநா
டணைய நண்ணுவார். 4

3.பொழிப்புரை: வெற்றி பெறும் செயல் மேன்மேல் பெருக, தும்பைப் பூவைச் சூடி, மன்னருடன் செய்யும் போர்கள் பலவற்றையும் கண்டு அப்போர்த் தொழிலின் நிறைவாக வெற்றி அடையும் வகையில் வாகை மாலையோடு பொருந்திய மணமுடைய மலர் மாலைகளையும் சூடி, அவ்வேந்தர்களின் வளநாடுகளை எல்லாம் கையகப்படுத்தி, மன்னர்க்குரிய முடி ஒன்று தவிர, மற்ற செல்வங்கள் எல்லாவற்றையும் அவர் உடையவர் ஆனார்.

குறிப்புரை: களம் வகுத்துப் போர் செய்யுங்கால் தும்பையும், வெற்றி பெற்றதும் வாகை சூடலும் மரபு.

4.பொழிப்புரை: செழுமையான இவ்வுலகத்தைக் காக்கின்றவராய், நவமணிகளையுடைய பெரிய முடியைச் சூட்டுவதற்காகத் தில்லை வாழ் அந்தணர்களை வேண்ட, அவர்கள் சோழர்களின் தொன்று தொட்டு வரும் குல முதல்வருக்கு அல்லாமல் மற்றவர்க்கு முடி சூட்ட மாட்டோம் என்று கூறி, சேர மன்னரின் மலை நாட்டை அடைவாராய்,

குறிப்புரை: சோழமன்னர்களின் மணிமுடி தில்லைப் பேரம்பலத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப் பெற்று, அவ்வச் சோழ மன்னர்களும் முடி சூடுங்கால் தில்லைவாழ் அந்தணர்களால் அம்முடி சூட்டப்பெற்றுப், பின்னரும் அவ்வம்பலத்திலேயே வைக்கப்பட்டு வந்தது என்பது இதனால் தெரிய வருகின்றது. சோழர்கள் முடி சூடிக் கொள்ளும் பதிகள் காவிரிப்பூம்பட்டினம், திருவாரூர், உறையூர், கருவூர், சேய் ஞலூர் ஆகிய ஐந்துமாம் எனச் சண்டீச நாயனார் வரலாற்றால் அறியப்

3931 ஒருமை யுரிமைத் தில்லைவாழந்
தணர்கள் தம்மில் ஒருகுடியைப்
பெருமை முடியை யருமைபுரி
காவல் பேணும் படியிருத்தி
இருமை மரபுந் தூயவர்தாம்
சேரர் நாட்டில் எய்தியபின்
வரும்ஐ யுறவால் மனந்தளர்ந்து
மன்று ளாடுங் கழல்பணிவார். 5

3932 அற்றை நாளில் இரவின்கண்
அடியேன் தனக்கு முடியாகப்
பெற்ற பேறு மலர்ப்பாதம்
பெறவே வேண்டும் எனப்பரவும்
பற்று விடாது துயில்வோர்க்குக்
கனவிற் பாத மலரளிக்க
உற்ற வருளால் அவைதாங்கி யுலக
மெல்லாந் தனிப் புரந்தார். 6

படுகின்றது. தில்லையில் சூடிக் கொள்ளும் மரபும் உளதாதல் இவ் வரலாற்றால் அறியப்படுகின்றது.

5.பொழிப்புரை: கூத்தப்பெருமானிடத்து ஒரு நெறிய மனங் கொண்ட தில்லை வாழ் அந்தணர்கள், பெருமை கொண்ட அம் மணிமுடியைத் தங்களுக்குள் ஒரு குடியினர்பால் அருமையாய்க் காவல் செய்யும்படி வைத்து,இரு மரபும் தூயவரான அவர்கள், சேர நாட்டை அடைந்த பின்பு, கூற்றுவனார் தமக்குற்ற ஐயப்பாட்டினால் உள்ளம் தளர்ந்து, தில்லையம்பலத்தில் ஆடும் இறைவரின் திருவடியைப் பணிவாராய்,

குறிப்புரை: ஒருமை – கூத்தப்பெருமானிடத்துக் கொண்ட ஒருமை. இருமரபு – தாய், தந்தையர் ஆகிய இருமரபுகள். கூத்தப்பெருமா னுக்கு வழிபாடாற்றி வரும் கடப்பாடு இருத்தலின், தமக்குள் ஒரு குடியினரைமட்டும் தில்லையிலேயே இருக்கச் செய்தனர். அவரிடம் இம்முடியைச் சேமமாக வைத்தனர். வரும் ஐயுறவு – தோன்றிய ஐயப் பாடு. முடிசூட்டுதற்குரிய தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் இடம்பெயர்ந் துறைந்த நிலையில், முடிசூடுவதா ? தவிர்ப்பதா! அன்றி வேறு வழி காண்பதா என்று ஐயுற்ற நிலை.

6.பொழிப்புரை: ‘அடியேன் பெருமானின் மலர் போன்ற அடிகளை மணிமுடியாகப் பெறும் பேறு பெற வேண்டும்,’ எனப் போற்றி வாழும் பற்றை விடாது துயில்கின்ற அவருக்கு, அன்றைய இரவில், கனவில் இறைவர் தம் திருவடிகளை முடியாய்ச் சூட்டியருளப், பொருந்திய திருவருளால் அவ்வடிகளையே மணி முடியாய்த் தாங்கிக் கொண்டு உலகம் எல்லாவற்றையும் தனியாட்சி புரிந்து வந்தார்.

குறிப்புரை: இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

3933 அம்பொன் நீடும் அம்பலத்துள்
ஆரா வமுதத் திருநடஞ்செய்
தம்பி ரானார் புவியின்மகிழ்
கோயி லெல்லாந் தனித்தனியே
இம்பர் ஞாலங் களிகூர எய்தும்
பெரும்பூ சனை யியற்றி
உம்பர் மகிழ அரசளித்தே
யுமையாள் கணவன் அடிசேர்ந்தார். 7

3934 காதற் பெருமைத் தொண்டின்நிலைக்
கடல்சூழ் வையங் காத்தளித்துக்
கோதங் ககல முயல்களந்தைக்
கூற்ற னார்தங் கழல்வணங்கி
நாத மறைதந் தளித்தாரை
நடைநூற் பாவில் நவின்றேத்தும்
போத மருவிப் பொய்யடிமை
யில்லாப் புலவர் செயல்புகல்வாம். 8

3935 தேனும் குழலும் பிழைத்த திரு
மொழியாள் புலவி தீர்க்க மதி
தானும் பணியும் பகை தீர்க்கும்
சடையார் தூது தருந்திருநாட்
கூனும் குருடுந் தீர்த்தேவல்
கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றே
னேழு பிறப்பின் முடங்குகூன். 9

7.பொழிப்புரை: அழகிய பொன்னால் இயன்ற அம்பலத்தில், உண்ணத் தெவிட்டாத அமுதெனத் திருக்கூத்தை இயற்றும் இறைவர், இவ்வுலகத்தில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற கோயில்களில் எல்லாம், தனித் தனியாய் இவ்வுலகத்து வாழும் உயிர்கள் அனைத்தும் இன்பம் அடையுமாறு, இறைவற்குப் பொருந்தும் பெரிய பூசனைகளைச் செய்வித்துத், தேவர் மகிழும்படி ஆட்சி செய்து, உமையொரு கூறரான சிவபெருமானின் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

8.பொழிப்புரை: மிக்க விருப்பமும், பெருமையுமுடைய தொண்டில் நிலைத்த, கடல் சூழ்ந்த உலகத்தைக் காத்து ஆட்சிசெய்து, குற்றம் நீங்குமாறு முயன்ற களந்தைக் கூற்றுவ நாயனாரின் திருவடியை வணங்கி, அத்துணையால் ஒலி வடிவான மறைகளைத் தந்து உலகைக் காக்கும் இறைவரை, நெறியின் இயன்ற

பாக்களால் போற்றி மகிழும் இறையுணர்வு வாய்ந்த 'பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்' எனப் போற்றப் பெறும் திருக்கூட்டத்திற் சேர்ந்த அடியவர்களின் செயலைச் சொல்லப் புகுகின்றோம்.

9.பொழிப்புரை: தேனும் புல்லாங்குழலும் என்ற இவற்றை வென்ற இனிமை கொண்ட மொழியையுடைய பரவையாரின் ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, மதியும் பாம்பும் பகை தீர்ந்து வாழ்தற்கு இடமான திருச்சடையையுடைய பெருமான் தூது போந்த நாளில், கூனனது கூனையும் குருடனின் குருட்டுத் தன்மையையும் தீர்த்துப் பணி கொள்பவரான நம்பி ஆரூரரின் ஒளிபொருந்திய திருவடிகளை யானும் போற்றி, எழுவகைப் பிறப்பினும் உட்பட்டு முடங்கிக் கிடக்கும் தன்மையான கூன் தன்மையையும், அவற்றுள் செலுத்தும் அறியாமை யான குருட்டுத் தன்மையையும் போக்கிக் கொள்கின்றேன்.

குறிப்புரை : வகைநூல் ஆரூரருக்கு மாலையையும் வெற்றிலையை யும் தந்து வந்த கூனனும் குருடனுமாய இருவருக்கும் அவரவருக் குற்ற நோயைத் தீர்த்தருளினார் என்பதொரு வரலாறுகூறி ஆரூரரைப் போற்றி மகிழ்கிறது. விரிநூலில் இந்நிகழ்ச்சி இறைவன் தூதுபோய நன்னாளில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறுகின்றது.

இக் கூனும், குருடும் ஆய பணியாளர்கள் பரவையார் மாளிகை யில் பணியாற்றி வந்தவர் என்பர் சிலர். சிவக்கவிமணியார் இதனை மறுத்து, இறைவரால் புலவி தீர்க்கப்பெற்றபின், நம்பி ஆரூரர் மகிழ்வுடன் பரவையார் மாளிகைக்குச் செல்லுகின்ற போது, மங்கலப் பொருள்களை எடுத்து வந்த பணியாளர்களுடன் அத்திருக்கோயில் அகத்திருந்த கூனும், குருடும் ஆய இருவரும் உடன் வர, அவ்விருவர் தம் உடற்குறைபாடுகளையும் நம்பி ஆரூரர் நீக்கியமையையே இந்நிகழ்ச்சி கட்டுரைக்கின்றது என்பர். இவ்வரலாறு சுந்தரர் வரலாற்றில் இயையுபட்டிலாமையே இவ்வாறெல்லாம் என்னற்கு இடனாயிற்று. ஆசிரியர் சேக்கிழார் ஆண்டு இச்செய்தியைக் குறியா மைக்குக் காரணம் தெரிந்திலது.

இனி இவ்விரு நோய்களையும் சுந்தரருக்கு உற்றதாகக் கூறி அவற்றை இறைவன் தீர்த்தருளினார் என்பாருமுளர். கூன் உற்றது, சுந்தரர் கண் நீங்கிய நிலையில் கோல் ஊன்றி நடப்ப அதனால் ஆய தென்பர் அவர். கூற்றுவ நாயனார் புராணம் முற்றிற்று. வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம் முற்றிற்று.

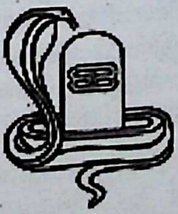

பொய்யடிமையில்லாத புலவர் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3936 செய்யுள்நிகழ் சொல்தெளிவும்
செவ்வியநூல் பலநோக்கும்
மெய்யுணர்வின் பயனிதுவே
எனத்துணிந்து விளங்கியொளிர்
மையணியுங் கண்டத்தார்
மலரடிக்கே ஆளானார்
பொய்யடிமை யில்லாத
புலவர்எனப் புகழ்மிக்கார். 1

3937 பொற்பமைந்த அரவாரும்
புரிசடையார் தமையல்லால்
சொற்பதங்கள் வாய்திறவாத்
தொண்டுநெறி தலைநின்ற
பெற்றியினில் மெய்யடிமை
யுடையாராம் பெரும்புலவர்
மற்றவர் தம்பெருமையார்
அறிந்துரைக்க வல்லார்கள். 2

1.பொழிப்புரை: செய்யுட்கண் வரும் சொற்களின் அமைவைத் தெளிதலும் சிறந்த நூல்கள் பலவற்றையும் நுணுகி ஆராய்தலும் ஆகிய எல்லாம், மெய்யுணர்வின் பயனாக விளங்கும் செம்பொருளின் அடைவேயாம் எனத் துணிந்து, விளங்கி ஒளிவீசுகின்ற நஞ்சினை யுண்ட கழுத்தினையுடைய சிவபெருமானின் மலர் அனைய திருவடிக்கு ஆளானவர்களே, பொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் எனக் குறித்துப்போற்றப் பெற்று விவரிகளாவர்.

குறிப்புரை: செவ்வியநூல் – இலக்கண வரம்பாலும், நுவலப்படும் பொருட்சிறப்பாலும் செவ்விதாய நூல். கற்றதனால் ஆய பயன் வாலறிவன் நற்றாள் தொழுவ தேயாம். ஆதலின் சொற்பொருள் தெளிதலும், அவற்றின் மெய்ம்மை உணர்தலுமான பயன், மலரடிக்கே ஆளாதல் எனத் துணிந்தனர் புலவர்கள். 'மையணியும் கண்டத்தார் மலரடிக்கே ஆளானார்' எனவே பொது நீக்கித் தனை உணரும் பான்மை தெரிய வருகிறது. ஏகாரம் பிரிநிலை. இவர்கள் கபிலர் 'பரணர்' நக்கீரர் முதலான 49 புலவர்கள் என வகை நூல் கூறுகின்றது.

2.பொழிப்புரை: இவர்கள் அழகிய பாம்புகளை அணிந்த முறுக் குண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானையே அல்லாமல், மற்றவ ரைப் பற்றிச் சொற்பொருள்களை அமைத்துச் செல்லாத இயல்பில், திருத்தொண்டின்

3938 ஆங்கவர்தம் அடியிணைகள்
தலைமேற்கொண் டவனியெலாம்
தாங்கியவெண் குடைவளவர்
குலஞ்செய்த தவம்அனையார்
ஓங்கிவளர் திருத்தொண்டின்
உண்மையுணர் செயல்புரிந்த
பூங்கழலார் புகழ்ச்சோழர்
திருத்தொண்டு புகல்கின்றாம். 3

நெறியில் முதன்மை பெற்ற பண்பினால், மெய்யடிமையுடையவராகும் பெரும் புலவர்கள் ஆவார்கள். இவர்களின் பெருமையை அறிந்து உரைக்க வல்லவர் யார்? எவரும் இலர் என்பதாம்.

குறிப்புரை : தலை நிற்றல் – முதன்மை பெறுதல். மெய்ப்பொருள் - நிலையுடையதும் தலைமையுடையதுமான பொருள்; அப்பொருள், சிவபெருமான் ஒருவரேயாவர் என உணர்ந்து போற்றி வரும் பான்மையில் முதன்மை பெற்றவர்கள் இவர்கள் என்பதாம்.

3.பொழிப்புரை : அத் தன்மையுடைய பொய் அடிமை இல்லாத புலவர்களின் திருவடிகளை எம் தலைமீது கொண்டு வணங்கி, இந் நிலவுலகினைத் தாங்கி அரசளித்த வெண்கொற்றக் குடையை உடைய சோழ மரபினர் செய்த தவப்பயனைப் போன்றவரும், மேலோங்கி வளர்கின்ற தொண்டின் உண்மைத் தன்மையினை உணர்ந்த செயலைச் செய்தவரும், கழல் அணிந்த வெற்றியையுடையவரும் ஆகிய புகழ்ச் சோழ நாயனாரின் திருத்தொண்டைச் சொல்லப் புகுகின்றோம்.

குறிப்புரை : ஆங்கு – அத்தன்மை; மேல் இரு பாடல்களும் குறித்த தன்மை.

பொய்யடிமையில்லாத புலவர் புராணம் முற்றிற்று

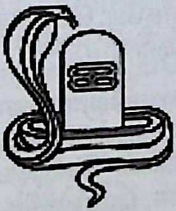

புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3939 குலகிரியின் கொடுமுடிமேல்
கொடிவேங்கைக் குறியெழுதி
நிலவுதரு மதிக்குடைக்கீழ்
நெடுநிலங்காத் தினிதளிக்கும்
மலர்புகழ்வண் தமிழ்ச்சோழர்
வளநாட்டு மாமூதூர்
உலகில்வளர் அணிக்கெல்லாம்
உள்ளுறையூ ராம்உறையூர். 1

3940 அளவில்பெரும் புகழ்நகரம்
அதனில்அணி மணிவிளக்கும்
இளவெயிலின் சுடர்ப்படலை
இரவொழிய எறிப்பனவாய்க்
கிளரொளிசேர் நெடுவானப்
பேர்யாற்றுக் கொடிகெழுவும்
வளரொளிமா ளிகைநிரைகள்
மருங்குடைய மறுகெல்லாம். 2

1.பொழிப்புரை: இமயமலையின் உச்சியின் மேல் தம் வேங்கைப் புலிக் கொடியின் குறியைப் பொறித்து, வெண்மையான ஒளி வீசு கின்ற முழுமதி போன்ற வெண்கொற்றக் குடை நிழலின் கீழ் நீண்ட இந்நிலவுலகத்தைக் காத்து, இன்பம் பெருக அரசை அளிக்கும் புகழை யும், கொடையையும் உடைய தமிழ்ச் சோழர்களால் ஆளப்பட்ட சோழ வளநாட்டில், உலகில் வளர்ந்து ஓங்கும் அழகுகள் எல்லாம் தங்குதற்குரிய இடம் இதுவே எனத் தக்க பதி உறையூர் என்னும் மிகுந்த பழைமையுடைய நகரமாகும்.

குறிப்புரை: குலகிரி – இமயமலை. கொடுமுடி – வளைந்த உச்சி. உள்ளுறை – உள்ளே தங்குதற்குரிய. உலகில் உள்ள அழகுகள் எல்லாம் ஒருங்கு உறையும் ஊர், உறையூர் என்பதாம். திருவாம்ஊர் திருவாமூர் என்புழிப் போல. அவ்வணிகளாவன, பிணியின்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பம், ஏமம் ஆகியனவாம். 'ஊர் எனப்படு வது உறையூர்' என வரும் வழக்கும் காண்க.

2.பொழிப்புரை: அளவற்ற பெரும்புகழையுடைய அந்நகரத்தில் அழகிய மணிகளால் விளக்கம் பெறும் இளவெயிலின் ஒளித் தொகுதி கள், இரவுப் பொழுதை இல்லாமல் செய்து ஒளி வீசுவனவாயும், வீதிகளில் விளங்கும் ஒளியையுடைய மாளிகைகளில் விளங்கும் கொடிவரிசைகள், வானில் விளங்கும் கங்கைப் பேரியாற்றில் தோய்வனவாயும் அமைந்துள்ளன.

3941 நாகதலத் தும்பிலத்தும்
நானிலத்தும் நலஞ்சிறந்த
போகமனைத் தினுக்குறுப்பாம்
பொருவிறந்த வளத்தினவாய்
மாகம்நிறைந் திடமலிந்த
வரம்பில்பல பொருள்பிறங்கும்
ஆகரமொத் துளஅளவில்
ஆவணவீ திகளெல்லாம். 3

3942 பார்நனைய மதம்பொழிந்து
பனிவிசும்பு கொளமுழங்கும்
போர்முகவெங் கறையடியும்
புடையினம்என் றடையவரும்
சோர்மழையின் விடுமதத்துச்
சுடரும்நெடு மின்னோடைக்
கார்முகிலும் பலதெரியா
களிற்றுநிரைக் களமெல்லாம். 4

குறிப்புரை: மணிகளின் ஒளி இருளை நீக்கும்; மாளிகைகளின் கொடிகள் விண்ணில் உள்ள கங்கையாற்றில் தோய்வனவாய் நிற்கும். மணிகளின் ஒளியு கொடிகளின் உயர்வும் குறிக்கப்பெறுகின்றன. சுடர்ப்படலை – ஒளித்தொகுதி மறுகிலுள்ள மாளிகைகளில் கட்டப் பெற்றிருக்கும் கொடிகள் வானப் பேரியாற்றில் கெழுவும் எனக் கூட்டுக.

3.பொழிப்புரை: மேல் உலகான விண் உலகத்திலும், கீழ் உலகான பாதலத்திலு மண் உலகத்திலும் உளவான நன்மையால் சிறந்த போகங்கள் அனைத்தினுக்கு உறுப்பான ஒப்பற்ற வளங்களையுடை யனவாய், வானளாவக் குவிந்த எல்லையற்ற பலவகைப்பட்ட பொருள்களும் ஒருங்கு விளங்கும் கடைவீதிக எல்லாம் கடல் என விளங்கின.

குறிப்புரை: நாகதலம் – விண்ணுலகம்; பிலம் – கீழ் உலகம். ஆகரம் – கடல். போகத்திற்குரிய உறுப்பாவன – அணிகலன்கள், பட்டாடைகள், யாறு கா முதலியனவாம்.

4.பொழிப்புரை: தரை நனையும்படியாக மதநீரைப் பொழிந்து குளிர்ந்த வானம் இடம் கொள்ளும்படி முழங்குகின்ற போர்த்தொழில் வாய்ந்த, உரல் போன்ற அடிகளையுடைய யானைகளும், அருகே அவற்றின் இனம் என வந்து கூடிய பொழியும் மழையான மதத்தை யும் மின்னலான நெற்றிப்பட்டத்தையும் உடைய கரிய மேகங்களும், யானைகளை வரிசைபெறக் கட்டுகின்ற யானைக் கூடங்களில் எங்கும் பலவாய் வேறு பிரித்தறியப்படாதவாறு விளங்கின.

3943 படுமணியும் பரிச்செருக்கும்
ஒலிகிளரப் பயில்புரவி
நெடுநிரைமுன் புல்லுண்வாய்
நீர்த்தரங்க நுரைநிவப்ப
விடுசுடர்மெய் யுறையடுக்கல்
முகில்படிய விளங்குதலால்
தொடுகடல்கள் அனையபல
துரங்கசா லைகளெல்லாம். 5

3944 துளைக்கைஅயிரா வதக்களிறும்
துரங்கஅர சுந்திருவும்
விளைத்தஅமு துந்தருவும்
விழுமணியுங் கொடுபோத
உளைத்தகடல் இவற்றொன்று
பெறவேண்டி உம்பரூர்
வளைத்ததுபோன் றுஉளதங்கண்
மதில்சூழ்ந்த மலர்க்கிடங்கு. 6

குறிப்புரை: யானைக் கூடங்களில் தம் இனம் எனக் கருதி மேகக் கூட்டங்கள் படிந்தன. படிந்த நிலையில் யானைகள் இவை, மேகங்கள் இவை எனப் பிரித்தறிய இயலாதாயின என்பது கருத்து. கறை – உரல். யானைகள் மதமும், நெற்றிப்பட்டமும், கருமை நிறமும் உடையன. அவற்றைப் போலவே மேகங்கள், மழையாகிய மதமும், மின்ன லாகிய நெற்றிப்பட்டமும், கருமை நிறமும் உடையன. எனவே அவற்றிற்கு அவை இனமாயின.

5.பொழிப்புரை: ஒலிக்கும் மணிகளும், குதிரைகளின் கனைப்பும் மிகவும் ஒலிக்க, விளக்கமுடைய குதிரைகளின் நீண்ட வரிசையில் புல்லை உண்ணும் அவற்றின் வாய் நீரில் வரும் நுரை, அலை விளிம்பில் உள்ள நுரைபோல் படியவும், ஒளிவிடுகின்ற கவசங்கள் மலைமீது முகில் எனப் படியவும் விளங்குதலால், பற்பல குதிரைச் சாலைகள் எல்லாம் தோண்டப்பட்ட கடல்களைப் போல் உள்ளன.

குறிப்புரை: மேலே யானைக் கூடங்களின் சிறப்புக்கூறிய ஆசிரியர், இப்பாடலின் குதிரைக் கூடங்களின் சிறப்பை விவரிக்கிறார். கடலி னிடத்து அலைகளும், நுரையும், மேகம் படிதலும் உள. குதிரைக் கூடத்தில், குதிரைகளின் ஒலியும், அவற்றின் வாயிலிருந்து வரும் நீர் நுரையும், மேலிடு கவசமும் உள்ளன. குதிரைக் கூடங்களுக்கு கடல் உவமையாயிற்று. பரிச்செருக்கும் ஒலி – குதிரைகள் கனைக்கும் ஒலி. மெய்யுறை: குதிரைகளின் மேலிடு கவசம்; சேணம். அடுக்கல் முகில் – மலைகளில் படியும் மேகங்கள். துரங்கசாலை – குதிரைக் கூடங்கள்.

6.பொழிப்புரை: துளைபொருந்திய துதிக்கையையுடைய ஐராவதம் என்னும் யானையும், உச்சைச் சிரவம் என்னும் குதிரையும், திருமக ளும், கடைந்த அமுதமும், கற்பகத் தருவும், சிந்தாமணியும் என்ற இவற்றை எல்லாம் தேவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு சென்றமையால், வருந்திய பாற்கடலானது, இவற்றுள்

3945 காரேறுங் கோபுரங்கள்
கதிரேறும் மலர்ச்சோலை
தேரேறும் மணிவீதி
திசையேறும் வசையிலணி
வாரேறு முலைமடவார்
மருங்கேறு மலர்க்கணைஒண்
பாரேறும் புகழ்உறந்தைப்
பதியின்வளம் பகர்வரிதால். 7

3946 அந்நகரில் பாரளிக்கும்
அடலரச ராகின்றார்
மன்னுதிருத் தில்லைநகர்
மணிவீதி யணிவிளக்கும்
சென்னிநீ டநபாயன்
திருக்குலத்து வழிமுதலோர்
பொன்னிநதிப் புரவலனார்
புகழ்ச்சோழர் எனப்பொலிவார். 8

ஒன்றையேனும் மீளப்பெறுவது விரும்பித் தேவரின் உலகத்தை வளைத்தது போல், அங்கு மதிலைச் சூழ்ந்த மலர்கள் நிறைந்த அகழிகள் விளங்கின.

குறிப்புரை: துரங்க அரசு – குதிரைகளில் மேம்பட்ட அரச குதிரை. இதனை உச்சைச் சிரவம் என்றழைப்பர். கடல், தன்பால் தோன்றிய பொருள்களை எல்லாம் தேவர்கள் கொள்ள, அவற்றுள் ஒன்றை யேனும் மீண்டும் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று கருதித் தேவருலகைச் சூழ்ந்ததுபோல, அவ்வூரிலுள்ள அகழி இருந்தது என்றார். இதனால் உறையூர் தேவருலகை ஒத்தது என்பதும், அங்குள்ள அகழி பாற் கடலை ஒத்தது என்பதும் அறியத்தக்கன.

7.பொழிப்புரை: மேகங்கள் தவழ்கின்ற கோபுரங்களையும், ஞாயிறும் திங்களுமாய இரு கதிர்களும் ஏறும் மலர்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலை களையும், தேர்கள் உலவுகின்ற அழகிய வீதிகளையும், எத்திசையும் புகழ் பரந்து செல்கின்ற வசையற்ற அழகுகளையும் உடைமையால், கச்சணிந்த கொங்கைகளையுடைய பெண்களிடை ஏறும் மலர் அம்புகளின் செயல் பொருந்திய, சிறந்த உலகம் முழுவதும் பரவுகின்ற புகழ்கொண்ட உறையூர் என்ற நகரத்தின் வளமையைச் சொல்வது அரிதாகும்.

குறிப்புரை:உறந்தை – உறையூர் என்பதன் மரூஉ. மன்மதனின் மல ரம்புகள் ஏறும் மடவார் எனவே அவர்தம் இன்பச் சிறப்புப் பெறுதும். இதன்கண் ஏறும் எனும் சொல் பலவாகப் பலபொருள்களில் அமையச் சொற்பின் வருநிலையணியாக அமைந்துற்றது.

8.பொழிப்புரை: அந்நகரைத் தலை நகராகக் கொண்டு உலகத்தைக் காவல் செய்யும் உரிமை பொருந்திய அரசர் ஆனவர், நிலை பெற்ற திருத்தில்லைப் பதியின் அழகிய வீதிகளில் அழகு விளங்கத் திருப் பணிகள் செய்த சோழரான

3947 ஒருகுடைக்கீழ் மண்மகளை
உரிமையினில் மணம்புணர்ந்து
பருவரைத்தோள் வென்றியினால்
பார்மன்னர் பணிகேட்ப
திருமலர்த்தும் பேருலகும்
செங்கோலின் முறைநிற்ப
அருமறைச்சை வந்தழைப்ப
அரசளிக்கும் அந்நாளில். 9

3948 பிறைவளரும் செஞ்சடையார்
பேணுசிவா லயமெல்லாம்
நிறைபெரும்பூ சனைவிளங்க
நீடுதிருத் தொண்டர்தமைக்
குறையிரந்து வேண்டுவன
குறிப்பின்வழி கொடுத்தருளி
முறைபுரிந்து திருநீற்று
முதல்நெறியே பாலிப்பார். 10

நீடு விளங்கும் அனபாயச் சோழர்தம் திருக்குலத்தின் மரபு வழியில் முன்தோன்றிய முதல்வராய் விளங்கு பவர்; அவர் காவிரியாறு வளம் செய்யும் சோழநாட்டைக் காக்கும் மன்னரான 'புகழ்ச் சோழர்' என்னும் பெயர் பெற்ற பெருமகனாராவர்.

9. பொழிப்புரை: புகழ்சோழர், ஒப்பற்றதன் வெண் கொற்றக் குடையின் கீழ், நிலமகளை, ஆளும் உரிமையுடன், மணம் சேர்ந்து, பெரிய மலைபோன்ற தோள் வெற்றியால், மற்றமன்னர்கள் எல்லாம் தம்மை வந்து வணங்கி ஏவல்கேட்க, செல்வம் செழிக்கும் நன் நாட்டைச் செங்கோல் ஆட்சி புரிய, அரிய மறை நூல்கள் கூறும் வரியில் சைவசமயம் தழைக்கவும், அரசு புரிந்து வரும் அக் காலத்தில் சிவாலயப் பணிகள் மேற்கொண்டார்.

குறிப்புரை: குளிர்தூங்க – தண்ணளி சிறக்க.

10.பொழிப்புரை: பிறைச்சந்திரன் வளர்தற்கு இடமான சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், விரும்பி வீற்றிருக்கும் சிவன் கோயில் கள் எல்லாவற்றிலும், நிறைவான சிறப்பு வழிபாடுகள் பலவும் நிகழச் செய்து, திருத்தொண்டில் சிறந்து விளங்கும் தொண்டர் களைக் குறையிரந்து, தம் அரண்மனைக்கு அழைத்து முகமன் கூறி, அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் குறிப்பு அறிந்து தந்து ஆட்சி செய்து முதன்மை பெற்ற திருநீற்று நெறியையே பாதுகாத்து வருவாராய்,

3949 அங்கண்இனி துறையுநாள்
அரசிறைஞ்ச வீற்றிருந்து
கொங்கரொடு குடபுலத்துக்
கோமன்னர் திறைகொணரத்
தங்கள் குல மரபின்முதல்
தனிநகராங் கருவூரின்
மங்கலநா ளரசுரிமைச்
சுற்றமுடன் வந்தணைந்தார். 11

3950 வந்துமணி மதிற்கருவூர்
மருங்கணைவார் வானவர்சூழ்
இந்திரன்வந் தமரர்புரி
எய்துவான் எனஎய்திச்
சிந்தைகளி கூர்ந்தரனார்
மகிழ்திருவா னிலைக்கோயில்
முந்துறவந் தணைந்திறைஞ்சி
மொய்யொளிமா ளிகைபுகுந்தார். 12

3951 மாளிகைமுன் அத்தாணி
மண்டபத்தில் மணிபுனைபொன்
கோளரிஆ சனத்திருந்து
குடபுலமன் னவர்கொணர்ந்த
ஒளிநெடுங் களிற்றின்அணி
உலப்பில்பரி துலைக்கனகம்
நீளிடைவில் விலகுமணி
முதனிறையுந் திறைகண்டார். 13

11.பொழிப்புரை: இவ்வாறு உறையூரில் இனிமையுடன் இருக்கும் நாளில், மன்னர்கள் அடிவணங்க அரசு வீற்றிருக்கக் கொங்கு நாட்ட வரும், மேற்குத் திசையின் முதல்வர்களான சிற்றரசர்களும் திறை கொணர்ந்து செலுத்தும் பொருட்டுத், தம் குலத்துக்குரிய ஒப்பில்லாத பெருநகரமான கருவூரிலே மங்கல நாளில் அரசுரிமைச் சுற்றமான அமைச்சர்கள் முதலானவருடன் வந்து அணைந்தார்.

குறிப்புரை: அரசுரிமைச் சுற்றம் – அமைச்சர்கள், தானைத்தலைவர், ஐம்பெருங்குழு, எண் பேராயம் முதலியோர். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

12.பொழிப்புரை: வந்து அழகான மதிலையுடைய கருவூரின் அருகே சேர்வாராகிய புகழ்ச்சோழர், வானவர் சூழ இந்திரன் வந்து அமரா பதியைச் சேர்வதைப் போல் சேர்ந்து, உள்ளம் மிகவும் களித்துச், சிவ பெருமான் மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கும் திருவானிலைத் திருக்கோயிலை முன்னாக வலம் வந்து வணங்கிச், செறிந்து விளங்கும் ஒளியுடைய மாளிகையுள் புகுந்தார்.

13.பொழிப்புரை: அரண்மனையின்கண் உள்ள அரசிருக்கை மண்டபத்தில், மணிகளால் இயற்றப்பட்ட பொன் அரியணையின் மீது வீற்றிருந்து, மேற்குத்

3952 திறைகொணர்ந்த அரசர்க்குச்
செயலுரிமைத் தொழிலருளி
முறைபுரியுந் தனித்திகிரி
முறைநில்லா முரண்அரசர்
உறையரணம் உளவாகில்
தெரிந்துரைப்பீர் எனவுணர்வு
நிறைமதிநீ டமைச்சர்க்கு
மொழிந்தயுளி நிகழுநாள். 14

3953 சென்றுசிவ காமியார்
கொணர்திருப்பள் ளித்தாமம்
அன்றுசித றுங்களிற்றை
அறஎறித்து பாகரையுங்
கொன்றஎறி பத்தர்எதிர்
என்னையுங்கொன் றருளுமென
வென்றிவடி வாள்கொடுத்துத்
திருத்தொண்டில் மிகச்சிறந்தார். 15

திசையின்கண் உள்ள நாடுகளின் மன்னர்கள் கொண்டு வந்து செலுத்தி நிரல்பட நிறுத்தப்பட்ட பெரிய யானைக் கூட்டமும், அளவற்ற குதிரை வரிசைகளும், எடைகுறையாத பொன் குவியலும், நெடுந்தொலைவிலும் ஒளி வீசும் மணிகளும் என்னும் இவை முதலான பொருள்கள் அனைத்தும் நிறைந்த திறைப் பொருள் களையும் பார்த்தருளினார்.

14.பொழிப்புரை: திறையைக் கொணர்ந்த மன்னர்க்கு, அவரவர்க ளும் தத்தம் அரசாணையைச் செலுத்திவரும் உரிமைத் தொழில் நிகழ்த்திவரும் படி ஆணையிட்டருளியும், நம் அரசாணையின் ஒப்பற்ற ஆட்சியின் வழி அடங்கி நிற்காது மாறுபட்டவர்கள் ஒதுங்கி நிற்கும் காவல் இடங்கள் உள்ளன என்றால் அவற்றை அறிந்து சொல்வீராக ! என்று அரசியல் அறம் தெரிந்த மதியால் நீடிய அமைச் சர்க்குக் கட்டளையிட்டு அருளியும், இங்ஙனம் அரசியற்றும் நாளில்,

15.பொழிப்புரை: ‘சிவகாமி ஆண்டார்‘ என்ற அடியார் சென்று கொணர்ந்த திருப்பள்ளித் தாமத்தை, அன்று அவர் கையில் இருந்து பறித்துச் சிதறிய பட்டத்து யானையைக் கொன்று வீழ்த்திப் பாகர்களையும் கொன்ற ‘எறிபத்தர்‘ எதிரே, யானை செய்த இத்தீச் செயலுக்கு ‘இவ்வொறுப்பு மட்டும் போதாது, என்னையும் கொன்றருளும்‘ என்று இரந்து, வெற்றித் திருவுடைய தம் வடிவாளை நீட்டி, இத்தொண்டின் திறத்திலே மிகச் சிறந்து விளங்கினார்.

குறிப்புரை: இந்நிகழ்ச்சியின் விரிவு எறிபத்த நாயனார் புராணத்தில் அறியப்பட்டதொன்று. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

3954 விளங்குதிரு மதிக்குடைக்கீழ்
வீற்றிருந்து பாரளிக்கும்
துளங்கொளிநீண் முடியார்க்குத்
தொன்முறைமை நெறியமைச்சர்
அளந்ததிறை முறைகொணரா
அரசனுளன் ஒருவனென
உளங்கொள்ளும் வகையுரைப்ப
வறுவியப்பால் முறுவலிப்பார். 16

3955 ஆங்கவன்யார் என்றருள
அதிகன்அவன் அணித்தாக
ஓங்கெயில்சூழ் மலையரணத்
துள்ளுறைவான் எனவுரைப்ப
ஈங்குநுமக் கெதிர்நிற்கும்
அரணுளதோ படையெழுந்தப்
பாங்கரணந் துகளாகப்
பற்றறுப்பீர் எனப்பகர்ந்தார் 17

16.பொழிப்புரை: விளங்குகின்ற அழகிய சந்திரன் போன்ற வெண் கொற்றக் குடையின் கீழ் வீற்றிருந்து, உலகத்தைக் காவல் செய்யவும் விளங்கும் ஒளியுடைய முடியையுடைய அவ்வரசருக்கு, வழிவழி யாக வரும் நீதி முறையில் நின்று அறநெறிகளை விளக்கும் அமைச்சர்கள், தங்கள் ஆணைவழி அளவுபடுத்திய திறைப் பொருளை முறைப்படிக் கொணர்ந்து செலுத்தாத மன்னன் ஒருவன் உள்ளான்! என்று அவர் மனங்கொள உரைப்பக் கேட்ட அரசரும், மிக்க வியப்புடன் புன்முறுவல் கொண்டு,

17.பொழிப்புரை: புகழ் சோழர், தம் ஆணையை, ஏற்காமல், எதிர்க்கும், மன்னர்கள் யாவர்? என்று கேட்ட பொழுது, அமைச்சர்கள், அவன் அதிகன் என்பவன், பக்கத்தில் உள்ள மதில்கள் சூழ்ந்த, மலை நாட்டில் வாழ்பவன் என்று சொல்ல இங்கே உமக்கு எதிர் நின்று போர்புரியும் ஆற்றல் உடையவரும் உளளார்களோ? போர்க்களமும் உள்ளதோ என மொழிந்து, படைகளுடன் புறப்பட்டு, அந்தப் பாதுகாப்புடைய அரணத்தைப் பொடியாக்கி முழுவதும் அழியுங்கள் என்று கட்டளையிட்டான்.

குறிப்புரை: அதிகன் – அதிகமான் நெடுமானாஞ்சி என்று அழைக்கப் பெறுபவன் என்பர். அன்னவன் ஆயின், புறநானூற்றில் 87–95, 97–101,103, 158, 206, 228-231 முதலான பல பாடல்கள் வழி இனைய பல செய்திகளை அறிய வாய்ப்புண்டு. அத்தகைய வாய்ப்பின்மையின், இப்பதிகள், இவனின் வேறானவன் என எண்ண இடனுண்டு. கொங்குநாட்டின் கீழ்ப்பகுதியை ஆண்ட இம்மரபினருக்கு மலையரணாக அமைந்தவை கொல்லி மலையும் (சேலம் மாவட்டம்) குதிரைமலையும் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்) ஆம்.

3956 அடல்வளவர் ஆணையினால்
அமைச்சர்களும் புறம்போந்து
கடலனைய நெடும்படையைக்
கைவகுத்து மேற்செல்வார்
படர்வனமும் நெடுங்கிரியும்
பயிலரணும் பொடியாக
மிடலுடைநாற் கருவியுற
வெஞ்சமரம் மிகவிளைத்தார். 18

3957 வளவனார் பெருஞ்சேனை
வஞ்சிமலர் மிலைந்தேற்ப
அளவில்அர ணக்குறும்பில்
அதிகர்கோன் அடற்படையும்
உளநிறைவெஞ் சினந்திருகி
யுயர்காஞ்சி மிலைந்தேறக்
கிளர்கடல்கள் இரண்டென்ன
இருபடையுங் கிடைத்தனவால். 19

3958 கயமொடு கயம்எதிர் குத்தின
அயமுடன் அயமுனை முட்டின
வயவரும் வயவரும் உற்றனர்
வியனமர் வியலிட மிக்கதே. 20

18.பொழிப்புரை: வலிமை பொருந்திய சோழமன்னரின் ஆணையின் வண்ணம் அமைச்சர்களும் வெளிப் போந்து, கடலைப் போன்ற பெரிய படைகளை அணிவகுத்துப் போர் மேல் செல்பவர்களாய்ப் படர்ந்து, நெருங்கிய காடுகளும், உயர்ந்த மலைகளும், பொருந்திய அரணங் களும் பொடியாகுமாறு வலிய நாற்பெரும் படைகளும் பொருந்தக் கொடிய போரை மிகுவலிமையுடன் செய்தனர்.

குறிப்புரை: கைவகுத்து – அணிவகுத்து

19.பொழிப்புரை: சோழ அரசரின் பெரும்படைகள் வஞ்சி மலர் மாலை சூடிப் போருக்குச் செல்ல, அளவில்லாத அரண்களையுடைய குறுநில மன்னனான அதிகனுடைய வலிய படையும் உள்ளம் நிறைந்த கொடிய சினத்தால் முடுக்கப்பட்டு உயர்ந்த காஞ்சிப் பூச்சூடிப் போர்க்கு வர, ஒலிக்கும் பெருங்கடல்கள் இரண்டு தம்முள் கிளர்ந்து எழுந்தது போல் இருதிறப் படைகளும் போர் செய்தன.

குறிப்புரை: வட்கார் மேல் செல்வது வஞ்சியாம் உட்காது எதிர் ஊன்றல் காஞ்சியாம் என்பர் பன்னிருபாடல் ஆசிரியர் அதற்கேற்ப மேற் செல்வார் வஞ்சியும், எதிர் ஊன்றிக் காப்பார் காஞ்சியும் அணிந்தனர் என்றார்.

20.பொழிப்புரை: யானைகளுடன் யானைகள் எதிர்த்துக் குத்தின.

3959 மலையொடு மலைகள் மலைந்தென
அலைமத அருவி கொழிப்பொடு
சிலையினர் விசையின் மிசைத்தெறு
கொலைமத கரிகொலை யுற்றவே. 21

3960 சூறை மாருதம் ஒத்தெதிர்
ஏறு பாய்பரி வித்தகர்
வேறு வேறு தலைப்பெய்து
சீறி யாவி செகுத்தனர். 22

3961 மண்டு போரின் மலைப்பவர்
துண்ட மாயிட வுற்றுஎதிர்
கண்ட ராவி கழித்தனர்
உண்ட சோறு கழிக்கவே. 23

குதிரைகளுடன் குதிரைகள் எதிர்த்து முட்டின. வீரருடன் வீரர் எதிர்த்துப் பொருதனர். இங்ஙனம் விரிந்த போர்க்களம் முழுமையாகப் போர் நிகழ்ந்தது.

குறிப்புரை: கயம் –யானை. அயம் – குதிரை. தேர்ப்படை கூறாராயினார், பொருமிடம் மலையிடமாதலின். ‘தானை, யானை, குதிரை என்ற நோனார் உட்கும் மூவகை நிலையும்’ என ஆசிரியர் தொல் காப்பியர் (தொல்.புறத். 17) இம் மூவகைப் படைகளையே சிறப்பித் துக் கூறுவதும் காண்க.

21.பொழிப்புரை: மலைகளுடனே மலைகள் எதிர்த்தாற் போல் அலைபோல் பாயும் மதமான அருவிநீர் ஒலிக்க, மேல் இவர்ந்து வரும் வில் வீரர்கள் செலுத்தும் வேகத்தைவிட மிக்கு, அழிவு செய்யும் தன்மையுடைய கொலை செய்யும் யானைகளும் கொலையுண்டன.

குறிப்புரை: யானைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிப் போர் செய்ய, இரு யானைகளும் அழிந்தன என்பதாம்.

22.பொழிப்புரை: சூறைக் காற்று என, எதிர் எதிராக ஏறுதலைக் கொண்டு பாய்கின்ற குதிரை வீரர்கள் வெவ்வேறாய் எதிர்த்துச் சினந்து ஒருவரை ஒருவர் கொன்றார்கள்.

குறிப்புரை: போர் மேற்கொண்ட குதிரை வீரர்கள், தம்மில்தாம் பொருத அளவில், குதிரைகளுடன் அவ்விரு திறத்தாரும் மாய்ந்தனர் என்பதாம்.

23.பொழிப்புரை: நெருங்கி மேற் செல்லும் போரில் எதிர்த்துத் துண்டம் ஆகுமாறு செய்பவர்கள், எதிர்கூறும் வீரர்களைக் கொல்ல செஞ்சோற்றுக் கடனைக் கழிக்க எதிர்த்த பகைவர்களும், தம் மீது வந்த எதிரிகளின் செயலால் உயிர் விட்டனர்.

குறிப்புரை: மேல் பொதுவகையால் மூவகைப் போர்களைக் குறித்தவாறே, சிறப்பு வகையானும் இம்மூன்று பாடல்களில் (பா.21, 22, 23) விரித்துக் கூறினார்.

3962 வீடி னாருட லிற்பொழி
நீடு வார்குரு திப்புனல்
ஓடும் யாறென வொத்தது
கோடு போல்வ பிணக்குவை. 24

3963 வானி லாவு கருங்கொடி
மேனி லாவு பருந்தினம்
ஏனை நீள்கழு கின்குலம்
ஆன வூணொ டெழுந்தவே. 25

3964 வரிவிற் கதைசக் கரமுற் கரம்வாள்
சுரிகைப் படைசத் திகழுக் கடைவேல்
எரிமுத் தலைகப் பணம்எல் பயில்கோல்
முரிவுற் றனதுற் றனமொய்க் களமே. 26

3965 வடிவேல் அதிகன் படைமா ளவரைக்
கடிசூ ழரணக் கணவாய் நிரவிக்
கொடிமா மரில்நீ டுகுறும் பொறையூர்
முடிநே ரியனார் படைமுற் றியதே. 27

24.பொழிப்புரை: போர்க் களத்தில் தோற்றவர்களின் உடலிலிருந்து வெளிப்படும் இரத்தம் ஆகிய நீர், பெருகி ஓடும் ஆறு போல் ஆகியது, பிணங்களின் குவியல் மலைச் சிகரங்கள் போன்றவையாம்.

குறிப்புரை: வீடினார் – இறந்தவர்.

25.பொழிப்புரை: விண்ணில் பறக்கின்ற கரிய காக்கைகளும், அவற்றின் மேல் திரியும் பருந்தின் கூட்டமும், மற்றும் நீண்ட கழுகு களின் வகைகளும், தமக்குச் சிறந்த உணவான இறைச்சித் துண்டங் களைப்பற்றிக் கொண்டு மேல் எழுந்தன.

குறிப்புரை: கருங்கொடி – கரிய காக்கை

26.பொழிப்புரை: அப் போர்க்களத்தில், இழுத்துக் கட்டப்பட்ட வில், கதை, சக்கரம், முற்கரம், வாள், சுரிகைப் படை, சத்தி, கழுக்கடை, வேல், எரிமுத்தலை, கப்பணம், ஒளிமிக்க அம்பு என்னும் இவை ஒன்றுடன் ஒன்று தாக்கி முறிவுற்றன.

குறிப்புரை: முற்கரம் – முன்கையில் கொள்ளும் சம்மட்டி. சுரிகைப் படை – உடைவாள். சத்தி – சிறுசூலம். கழுக்கடை – ஈட்டி. எரிமுத்தலை – நெருப்புப் போன்று பாயும் சூலம். கப்பணம் – யானை நெருஞ்சில் வடிவாக இரும்பினால் செய்யப்பட்ட படை. எல்பயில் கோல் – ஒளி பொருந்திய அம்பு.

27.பொழிப்புரை: தீட்டிய வேலை ஏந்திய அதிகனின் படைகள் மடிய, முடி சூடிய மன்னரான புகழ்ச் சோழரின் படைகள், இயற்கையாகச் சூழ்ந்த மலையரண்களையும், அவற்றைச் சூழ்ந்த செயற்கையான காப்பிடங்களுடன் கணவாய்களையும் இடித்துச் சமதரையாக்கிக், கொடிகளையுடைய மதிலையுடைய குறிஞ்சி நிலத்து ஊரையும் வளைத்துக் கொண்டன.

3966 முற்றும் பொருசே னைமுனைத் தலையில்
கல்திண் புரிசைப் பதிகட் டழியப்
பற்றுந் துறைநொச் சிபரிந் துடையச்
சுற்றும் படைவீ ரர்துணித் தனரே. 28

3967 மாறுற் றவிறற் படைவாள் அதிகன்
ஊறுற் றபெரும் படைநூ ழில்படப்
பாறுற் றஎயிற் பதிபற் றறவிட்டு
ஏறுற் றனன்ஓ டியிருஞ் சுரமே. 29

3968 அதிகன் படைபோர் பொருதற் றதலைப்
பொதியின் குவையெண் ணிலபோ யினபின்
நிதியின் குவைமங் கையர்நீள் பரிமா
எதிருங் கரிபற் றினர்எண் ணிலரே. 30

குறிப்புரை: வரைக்கடி – மலையாகிய காவல், சூழ் அரணம் – அதனைச் சூழ்ந்து நிற்கும் செயற்கையான காப்பிடங்கள். குறும் பொறையூர் – மலை நிலத்து ஊர்.

28.பொழிப்புரை: முற்றுகை செய்த புகழ்ச் சோழரின் படை செய் யும் போரின் முன்னே, மலையாகிய திண்மையுடைய மதிலைச் சூழ்ந்த ஊரின் காவல் அழிவு பெறவே, பற்றாகக் கொண்ட நொச்சித் துறை யான மதில் காவலானது சிதைவுபட்டு உடைந்து அழியுமாறு அதனைச் சுற்றிய வீரர்கள் துண்டித்தனர்.

குறிப்புரை: நொச்சி – இப்பூவை, மதிலகத் திருந்துகாவல் செய்வார் சூடுவர். ‘எயில்காத்தல் நொச்சி’ என்னும் பன்னிரு படலம்.

29.பொழிப்புரை: மாறு கொண்ட வலிய படையையுடைய வாள் ஏந்திய அதிகன், தன் அழிந்து பட்ட பெரும் படைகள் பெருமலைத் தொகுதிகளாகக் காணப்பட்டதால், சிதறுண்ட மதில்களையுடைய தன் ஊரில் வாழ்தலை விட்டுப் பெரிய காடுகளில் ஓடிப் போய் ஒளிந்து கொண்டான்.

குறிப்புரை: நூறுற்ற – அழிவுற்ற, நூழில் – கொன்று குவித்தல், ‘மற்றவன் ஒளிவாள் வீசிய நூழிலும்’ (தொல். புறம். 17) எனத் தொல்காப்பியமும் கூறும். வேழப்பழனத்து ‘நுழிலாட்டு’ (வரி– 257) என்னும் மதுரைக் காஞ்சியும்

30.பொழிப்புரை: அதிகனின் படையில், போர்ச் செயலில் வெட்டுப் பட்ட வீரர்களின் தலைக் குவியல்களின் எண்ணற்ற தொகுதி அரச ரிடத்து அனுப்பப்பட்ட பின்பு, நிதிக் குவியல்களும், பெண்களும், பெரிய குதிரைகளும், போரில் சீறி எதிர்க்கும் யானைகளுமாகிய இவற்றையும் அளவற்ற படைவீரர்கள் கைக்கொண்டனர்.

குறிப்புரை: போரில் வெற்றி கொண்டவர்கள், இறந்த பகைவரின் தலைகளைத் தம் அரசன் முன் கொணர்ந்து காட்டுதலும் மரபு. பகைவர் நாட்டுப் பொருட்களைக் கொள்ளுதலும் அறமேயாம்: காரணம் அவை புரப்பாரின்றிச் சிதைதலின். மகளிரைக் கொணர்தல் அவர்தம் நிறைகாக்கவாம்.

3969 அரண்முற் றியெறிந் தஅமைச் சர்கள் தாம்
இரணத் தொழில்விட் டெயில்சூழ் கருவூர்
முரணுற் றசிறப் பொடுமுன் னினர்நீள்
தரணித் தலைவன் கழல்சார் வுறவே. 31

3970 மன்னுங் கருவூர் நகர்வா யிலின்வாய்
முன்வந் தகருந் தலைமொய்க் குவைதான்
மின்னுஞ் சுடர்மா முடிவேல் வளவன்
தன்முன் புகொணர்ந் தனர்தா னையுளோர். 32

3971 மண்ணுக் குயிராம் எனுமன் னவனார்
எண்ணிற் பெருகுந் தலையா வையினும்
நண்ணிக் கொணருந் தலையொன் றில்நடுக்
கண்ணுற் றதொர்புன் சடைகண் டனரே. 33

3972 கண்டபொழு தேநடுங்கி
மனங்கலங்கிக் கைதொழுது
கொண்டபெரும் பயத்துடன்
குறித்தெதிர்சென் றதுகொணர்ந்த
திண்டிறலோன் கைத்தலையிற்
சடைதெரியப் பார்த்தருளிப்
புண்டரிகத் திருக்கண்ணீர்
பொழிந்திழியப் புரவலனார். 34

31.பொழிப்புரை: பாதுகாப்பான இடங்களை முற்றுகையிட்டு அழித்த அமைச்சர்கள், அப்போர்த்தொழிலை விட்டு நீங்கி, இந்நிலவுல கின் பேரரசரான புகழ்ச்சோழரின் திருவடிகளைச் சேரும் பொருட்டுப், பகைவென்று கொண்ட சிறப்புடனே மதில் சூழ்ந்த கருவூர்ப் பதியை அடைந்தனர்.

குறிப்புரை: இரணத் தொழில் – போர்த் தொழில்.

32.பொழிப்புரை: நிலைபெற்ற கருவூர் நகரத்தின் வாயில் முன்னே கொணரப்பட்ட கருந்தலைகளின் பெருகிய குவியலைப் படை வீரர்கள், விளங்கும் ஒளியை யுடைய பெருமுடி சூடிய வேல் ஏந்திய புகழ்ச்சோழரின் முன் கொணர்ந்தனர்.

33.பொழிப்புரை: மண் உலகத்துக்கு உயிர் போன்றவர் எனக் கூறத்தக்க அம் மன்னர், காணும் பொருட்டுக் கொண்டு வந்த அளவில், எண்ணிக்கைப் பெருகிய அத்தலைகள் எல்லாவற்றுள்ளும், நடுவில் ஒன்றிலே குறிப்பிடத் தக்கதொரு சிறிய சடையைக் கண்டார்.

குறிப்புரை: 'மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்' (புறம் – 186) என்பவாதலின் 'மண்ணுக்குயிராம் எனும் மன்னவனார்' என்றார். சடை, அடியார் திருக்கோலங்களுள் ஒன்றாதலின் 'கண்ணுற்ற தோர் சடை' என்றார்.

34.பொழிப்புரை: அத்திருச்சடையினைக் கண்ட அளவில், உடல் நடுக்கம்

3973 முரசுடைத்திண் படைகொடுபோய்
முதலமைச்சர் முனைமுருக்கி
உரைசிறக்கும் புகழ்வென்றி
ஒன்றொழிய வொன்றாமல்
திரைசரித்த கடலுலகில்
திருநீற்றி நெறிபுரந்தியான்
அரசளித்த படிசால
அழகிதென அழிந்தயர்வார். 35

3974 தார்தாங்கிக் கடன்முடித்த
சடைதாங்குந் திருமுடியார்
நீர்தாங்குஞ் சடைப்பெருமான்
நெறிதாங்கண் டவரானார்
சீர்தாங்கும் இவர்வேணிச்
சிரந்தாங்கி வரக்கண்டும்
பார் தாங்க இருந்தேனோ
பழிதாங்கு வேன்என்றார். 36

கொண்டு, உள்ளம் கலங்கிக், கைகூப்பித் தொழுது, மேற் கொண்டு எழுந்த பேரச்சத்துடனே, அதுவே குறியாக எதிரே சென்று, அதைத் தம்மிடம் எடுத்துக் கொண்டுவந்த திண்மையுடைய வலிய வீரன் கைக்கொண்ட அத்தலையில், சடையானது நன்கு விளங்கித் தெரியப் பார்த்தருளிய மன்னரான புகழ்ச்சோழர், தாமரை போன்ற தம் கண்களினின்றும் கண்ணீர் பெருகி வழிய நின்று.

35.பொழிப்புரை: முரசுகளையுடைய வலிய படைகளைக் கொண்டு சென்று, முதன்மை பெற்ற அமைச்சர்கள் போரில் பகைவரை அழித்துப் பிறரால் மேலாகப் பேசப்படும் புகழ்கொண்ட வெற்றி பெற்றது தவிர, நன்மையினின்றும் நீங்கிய அலைதவழும் கடலால் சூழப்பட்ட உலகத் தில், திருநீற்று நெறியை நான் பாதுகாத்து அரசு செய்தது நன்றாக வுள்ளது என்று கூறி மனம் தளர்வாராகி,

குறிப்புரை: ஒன்றாமல் – நன்மை பொருந்தாமல், பகைவரைக் கோறல் அரசியலறம் எனினும், சடையுடைய அடியவரைக் கோறல் அறமன்றாதலின் அச்செயல் நன்மையொடு ஒன்றாததாயிற்று.

36.பொழிப்புரை: போர்க்களத்தில் பொரும் பொழுது, அவ்வச் செயலுக்கும் உரிய மாலையைச் சூடி, மன்னருக்கு உரிய கடமையைச் செய்து முடித்த சடையையுடைய இவர், கங்கை தாங்கிய சடையை யுடைய சிவபெருமானின் திருநெறியில் நின்றவராவர். மேதகு சிறப் புடைய இவரது சடையைத் தாங்கிவரப் பார்த்தும், இந்நில உலகத்தைத் தாங்க இருந்தேனோ! (அன்று) பழியையே தாங்குவேன் ஆனேன்! என்று உரைத்தார்.

குறிப்புரை: ஓகாரம் எதிர்மறை. பார்தாங்க அன்று; பழிதாங்க அன்றோ இருந்தனன் என்பது கருத்து. எனவே இதனைக் கண்ட அளவில் உயிர் துறந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது கருத்தாயிற்று. இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

3975 என்றருளிச் செய்தருளி
இதற்கிசையும் படிதுணிவார்
நின்றநெறி யமைச்சர்க்கு
நீள்நிலங்காத் தரசளித்து
மன்றில்நடம் புரிவார்தம்
வழித்தொண்டின் வழிநிற்ப
வென்றிமுடி என்குமரன்
தனைப்புனைவீர் எனவிதித்தார். 37

3976 அம்மாற்றங் கேட்டழியும்
அமைச்சரையும் இடரகற்றிக்
கைம்மாற்றுஞ் செயல்தாமே
கடனாற்றுங் கருத்துடையார்
செம்மார்க்கந் தலைநின்று
செந்தீமுன் வளர்ப்பித்துப்
பொய்ம்மாற்றுந் திருநீற்றுப்
புனைகோலத் தினிற்பொலிந்தார். 38

3977 கண்டசடைச் சிரத்தினையோர்
கனகமணிக் கலத்தேந்திக்
கொண்டுதிரு முடிதாங்கிக்
குலவும்எரி வலங்கொள்வார்
அண்டர்பிரான் திருநாமத்
தஞ்செழுத்து மெடுத்தோதி
மண்டுதழற் பிழம்பினிடை
மகிழ்ந்தருளி யுள்புக்கார். 39

37.பொழிப்புரை: இவ்வாறு கூறியருளியவர், இதற்குத் தீர்வாகப் பொருந்தும் செயலைத் துணிந்தவராய், தம் ஆணைவழி நிற்கும் அமைச்சர்களுக்கு, நெடிய இந்நிலவுலகத்தைக் காவல் புரிந்து அரசு செய்து, அம்பலக் கூத்தராய இறைவரின் தொண்டின் வழிவழி நிற்கு மாறு, வெற்றி பொருந்திய முடியினை என் மகனுக்குச் சூட்டுங்கள் என ஆணையிட்டார்.

38.பொழிப்புரை: அச்சொல்லைக் கேட்டு மனம் கலங்கும் அமைச்சர் களையும், தக்க அமைதி கூறித் தேற்றி, அவர்களின் துன்பத்தை நீக்கித் தம் சிறுமையால் செய்த பழியைப் போக்கும் செயலைத் தாமே வகுத்துச் செய்யும் கருத்தினராய்ச் சிவபெருமானின் திருநெறியில் நிலைபெற்றுச் செந்தீயை மூட்டி வளர்க்கச் செய்து, பொய்ந் நெறியை மாற்றவல்ல திருநீற்றினைப் புனைந்த கோலத்தில் சிறந்து விளங்கினார்.

குறிப்புரை: கைமாற்றும் செயல் – தம் சிறுமையால் செய்த செயல்; பழிச்செயல். செம்மார்க்கம் – செம் பொருளாய சிவபெருமானின் திருத்தொண்டின் நெறி. பொய் மாற்றும் – பொய்ப் பொருளின் வழிச்சென்ற துன்பத்தை மாற்றும்.

39.பொழிப்புரை: தாம் கண்ட அச்சடைத் தலையினை, மணிகள் பதிக்கப்பட்ட

3978 புக்கபொழு தலர்மாரி
புவிநிறையப் பொழிந்திழிய
மிக்கபெரு மங்கலதூ
ரியம்விசும்பில் முழக்கெடுப்பச்
செக்கர்நெடுஞ் சடைமுடியார்
சிலம்பலம்பு சேவடியின்
அக்கருணைத் திருநிழற்கீழ்
ஆராமை யமர்ந்திருந்தார். 40

3979 முரசங்கொள் கடற்றானை
மூவேந்தர் தங்களின்முன்
பிரசங்கொள் நறுந்தொடையல்
புகழ்ச்சோழர் பெருமையினைப்
பரசுங்குற் றேவலினால்
அவர்பாதம் பணிந்தேத்தி
நரசிங்க முனையர்திறம்
நாமறிந்த படியுரைப்பாம். 41

பொற்கலத்தில் ஏந்தித் திருமுடியில் தாங்கி, ஒளிரும் தீயை வலம் வருவாராகி, வானவர் தலைவரான சிவபெருமானின் திருப்பெயரான திருவைந்தெழுத்தை ஓதியவாறு, செறிந்து எழுகின்ற தீப்பிழம்பினுள் மகிழ்ச்சியுடன் உட்புகுந்தருளினார்.

40.பொழிப்புரை: புகழ்ச் சோழர் இவ்வகையில் தீயுள் புகுந்த போது, தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த மலர்மழையானது மண்ணுலகம் முழுவதும் நிறையப் பொழிய, பெரிய மங்கல இயங்கள் பலவும் வானத்தில் முழங்கின. அந்தியில் தோன்றும் செவ்வானம் போன்ற நீண்ட சடையினையுடைய சிவபெருமானின் அத்தகைய பெங்கருணை யான திருவடி நீழலில் நீங்காத நிலையில் புகழ்ச் சோழர் அமர்ந் திருந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்வழகிய திருப்பாடலால், நாயனார், இறைவனின் திருவடி நீழலில் இனிது அமர்ந்துள்ளமை விளங்கும். இதனால் 'பொழிற் கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க்கு அடியேன்' எனவரும் தொடரில் துஞ்சிய என்பதற்கு இறந்த எனப் பொருள் காண்டல் எத்துணையும் பொருந்துவதன்று எனத் தெளியலாம். துஞ்சிய புகழ் – நிலை பெற்ற புகழ்; அதனையுடைய சோழர் புகழ்ச்சோழர் என்றலே பொருந்துவதாம்.

41.பொழிப்புரை: வெற்றி முரசங்கள் பலவும் ஒலிக்கின்ற கடல் போன்ற படையையுடைய முடிகெழுவேந்தர் மூவருள்ளும் முதன்மை யரான தேன் பொருந்திய மணம் நிறைந்த மாலைகளைச் சூடிய புகழ்ச்சோழரின் பெருமையைப் போற்றி வரும் குற்றேவல் வகையால், அவர் திருவடிகளை வணங்கி வழிபட்டு, அத்துணையாலே நரசிங்க முனையரைய நாயனாரின் அடிமைப் பண்பையாம் அறிந்த வகையி னாலே இனி உரைப்பாம். புகழ்ச்சோழ நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

நரசிங்கமுனையரைய நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3980 கோடாத நெறிவிளங்கும்
குடிமரபின் அரசளித்து
மாடாக மணிகண்டர்
திருநீறே மனங்கொள்வார்
தேடாத பெருவளத்தில்
சிறந்ததிரு முனைப்பாடி
நாடாளும் காவலனார்
நரசிங்க முனையரையர். 1

3981 இம்முனையர் பெருந்தகையார்
இருந்தரசு புரந்துபோய்த்
தெம்முனைகள் பலகடந்து
தீங்குநெறிப் பாங்ககல
மும்முனைநீள் இலைச்சூல
முதற்படையார் தொண்டுபுரி
அம்முனைவர் அடியடைவே
அரும்பெரும்பேறு எனஅடைவார். 2

1.பொழிப்புரை: செங்கோல் செலுத்தும் நீதியினின்றும் தவறாத நெறியில் விளங்கும் குறுநில மன்னர் மரபில் வந்து, ஆண்டு, பெருஞ் செல்வமாகக் கழுத்தில் கருமையுடைய சிவபெருமானின் திருநீற் றையே மனத்தில் கொள்பவர். அவர், எப்பொருள்களையும் தேடிப் பெறவேண்டாது இயல்பாகவே அனைத்துப் பெருவளங்களும் சிறந்த திருமுனைப் பாடி நாட்டைஆளும் மன்னர், 'நரசிங்க முனையரையர்' என்ற பெயர் உடையவர் ஆவர்.

குறிப்புரை: மாடாக செல்வமாக, தேடாத – எந்த ஒரு பொருளுக்கும் பிற நாட்டை நாட வேண்டாத; நாடா வளத்தது நாடு என்பது கருத்து. இந்நாயனார் சுந்தரரை அவர்தம் இளமைக் காலத்திலேயே மகன்மை கொண்டு வளர்த்து வந்த பெரும்பேறு உடையவர் ஆவர். எனினும் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில் இவரைப் பற்றிய பாடலில் இக் குறிப்பு இடம் பெற்றிலது. இது கருதியே ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமா னும், இக்குறிப்பினை இவர் வரலாற்றில் இயையுபடுத்திலர் போலும்! தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில் சுந்தரரை மகன்மை கொண்டவர் இவரே ஆவர் என்பது ஆய்தற்குரியது என்று கூறிய சிவக்கவிமணி யார், இவ்வரலாற்றில் நம்பிகளை மகன்மை கொண்டவர் இவர் என்ப தும் கருதப்படும் எனக் கூறுவதே ஐயமின்றிக் கொள்ளத் தக்கதாம்.

2.பொழிப்புரை: இம் முனையர் மரபின் பெருந்தகையாரான நரசிங்க முனையரையர், தம் நகரத்தில் இருந்து அரசளித்துப் பகைவர்களைப்

3982 சினவிடையார் கோயில்தொறும்
திருச்செல்வம் பெருக்குநெறி
அனவிடையார் உயிர்துறக்க
வருமெனினும் அவைகாத்து
மனவிடையா மைத்தொடையல்
அணிமார்பர் வழித்தொண்டு
கனவிடையா கிலும்வழுவாக்
கடனாற்றிச் செல்கின்றார். 3

3983 ஆறணிந்த சடைமுடியார்க்
காதிரைநாள் தொறும்என்றும்
வேறுநிறை வழிபாடு
விளங்கியபூ சனைமேவி
நீறணியும் தொண்டர்அணைந்
தார்க்கெல்லாம் நிகழ்பசும்பொன்
நூறுகுறை யாமல்அளித்
தின்னமுதும் நுகர்விப்பார். 4

போர்முனையில் வென்று, தீமையான நெறிகளின் செயல்கள் யாவும் நீங்க, மூன்று தலைகளையுடைய நீண்ட இலைவடிவான சூலமான முதன்மை பெற்ற படையையுடைய இறைவரின் தொண்டைச் செய்கின்ற அம்முதல்வர்களாகும் அடியவர்களின் திருவடிகளை அடைவதே தாம் பெறும் பேறு எனக் கருதுவாராய்,

3.பொழிப்புரை: சினம்மிக்க ஆனேற்றையுடைய இறைவரின் கோயில்கள் தோறும், பொருள் வருவாய் பெருகச் செய்யும் நெறியில், அரிய உயிரைவிட வந்தாலும், அந்நெறிகளைத் தவறாது காவல் செய்து, பாசிமணி வடங்களினிடையே ஆமை யோட்டை அணிந்த மார்பை யுடைய இறைவரின் வழித்தொண்டைக் கனவிலும் தவறாது கடமை மேற்கொண்டு செய்து வருபவராய்,

குறிப்புரை:– பாசிமணி. அக்குமணி என்றலும் ஒன்று.

4.பொழிப்புரை: கங்கைப் பேரியாற்றைத் தாங்கிய முடியினரான இறைவற்குத் திருவாதிரை நாள்தோறும் சிறப்பாகவும் நிறைவாகவும் வழிபாட்டைச் செய்து, திருநீறு அணிந்த தொண்டராய் அன்று வந்து சேர்ந்தவர்க்கெல்லாம் குறையாமல் நூறு பசும் பொன்னைத் தந்து இனிய திருவமுதும் ஊட்டுவாராகி,

3984 ஆனசெயல் முறைபுரிவார்
ஒருதிருவா திரைநாளில்
மேன்மைநெறித் தொண்டர்க்கு
விளங்கியபொன் னிடும்பொழுதில்
மானநிலை யழிதன்மை
வருங்காமக் குறிமலர்ந்த
ஊனநிகழ் மேனியராய்
ஒருவர்நீ றணிந்தணைந்தார். 5

3985 மற்றவர்தம் வடிவிருந்த
படிகண்டு மருங்குள்ளார்
உற்றகஇழ்ச் சியராகி
ஒதுங்குவார் தமைக்கண்டு
கொற்றவனார் எதிர்சென்று
கைகுவித்துக் கொடுபோந்தப்
பெற்றியினார் தமைமிகவுங்
கொண்டாடிப் பேணுவார். 6

3986 சீலமில ரேயெனினும்
திருநீறு சேர்ந்தாரை
ஞாலம்இகழ்ந் தருநரகம்
நண்ணாமல் எண்ணுவார்
பாலணைந்தார் தமக்களித்த
படியிரட்டிப் பொன்கொடுத்து
மேலவரைத் தொழுதினிய
மொழிவிளம்பி விடைகொடுத்தார். 7

5.பொழிப்புரை: அந்நற்செயலை மேற்கொண்டு முறையாக ஆற்றி வருபவரான நாயனார், திருவாதிரை நாளில் மேன்மை பொருந்திய சைவ நெறியில் சிறந்து ஒழுகும் அடியார்களுக்குப் பொன்னைக் கொடுக்கும் பொழுது, மானநிலை அழியும் தன்மையுடைய காமக் குறிகள் தெரியும் குற்றம் பொருந்திய உடலையுடையவராய ஒருவர் திருநீற்றை அணிந்து வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: மானநிலை அழிதன்மை வரும் காமக்குறி – பெருமை குன்றுவதற்கு ஏதுவாய சிற்றின்பத்தால் உடலில் காணும் அடையா ளங்கள்; அவை பற்குறி நகக்குறி முதலாயினவும் உடல் நோய் முதலி யனவுமாம். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

6.பொழிப்புரை: அவ்வாறு வந்தவரின் உடல்நிலையைப் பார்த்து, அருகில் இருந்தவர்கள் இகழ்ச்சியோடு அவரை அணுகாது அருவ ருத்து ஒதுக்க, அதைக் கண்டு, அரசர் அவர் எதிரே போய்க் கை குவித்து வணங்கி, அழைத்து வந்து, அத்தன்மையுடைய அவரை மிகவும் பாராட்டிப் போற்றி,

7.பொழிப்புரை: உலகியல் நிலையில் காணத்தக்க சிறந்த ஒழுக்கம்

3987 இவ்வகையே திருத்தொண்டின்
அருமைநெறி எந்நாளும்
செவ்வியஅன் பினல்ஆற்றித்
திருந்தியசிந் தையராகிப்
பைவளர்வாள் அரவணிந்தார்
பாதமலர் நிழல்சேர்ந்து
மெய்வகைய வழியன்பின்
மீளாத நிலைபெற்றார். 8

3988 விடநாகம் அணிந்தபிரான்
மெய்த்தொண்டு விளைந்தநிலை
உடனாகும் நரசிங்க
முனையர்பிரான் கழலேத்தித்
தடநாக மதஞ்சொரியத்
தனஞ்சொரியுங் கலஞ்சேரும்
கடல்நாகை அதிபத்தர்
கடல்நாகைக் கவினுரைப்பாம். 9

இல்லாதவரானாலும், திருநீறணிந்த அடியவரை உலகத்தவர் இகழ்ந்து அதனால் கொடிய நரகத்தை அடையாமல் உய்யவேண்டும் எனச் சிந்திப்பவராய், அங்கு வந்தவர்களுக்குக் கொடுத்ததைவிட இரு மடங்காகப் (இருநூறு) பொற்காசு களைத் தந்து, இன்சொற் கூறி, முகமனுரை பகர்ந்து, விடைதந்து அனுப்பினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

8.பொழிப்புரை: இவ்வாறு திருத்தொண்டினை அதன் சிறப்புணர்ந்து, நாள் தொறும், திருந்திய அன்புடன் செய்துவரும், தெளிந்த சிந்தையுடைய வராகிய நரசிங்கர், ஒளிபொருந்திய பற்களையும் விடமுடைய பையையும் உடைய பாம்பை அணியாக அணிந்த பரம்பொருளின் திருவடிகளை அடைந்து, உண்மையான அன்புடன், மீண்டுவராத வாழ்வு பெற்றார்.

9.பொழிப்புரை: நஞ்சையுடைய பாம்பை அணிந்த சிவபெருமானின் மெய்த்தன்மை பொருந்திய தொண்டு நெறியில் வழுவாது நின்று, அப்பயன் விளைந்த நிலையில் பெருமானின் உடனாக நின்று மகிழும் வாழ்வுடைய நரசிங்கமுனையரையரின் கழல்களை வணங்கிப் பெரிய யானைகள் மதநீரைச் சொரியச் செல்வங்களைப் பொழியும் மரக்கலங்கள் சேரும் கடல்துறைப் பட்டினமான நாகை நகர் வாழ் 'அதிபத்த நாயனாரின்' நியமமான கடமையின் இயல்பைச் சொல்லப் புகுகின்றாம். நரசிங்கமுனையரைய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

அதிபத்த நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3989 மன்னி நீடிய செங்கதி
ரவன்வழி மரபில்
தொன்மை யாம்முதற் சோழர்தந்
திருக்குலத் துரிமைப்
பொன்னி நாடெனுங் கற்பகப்
பூங்கொடி மலர்போல்
நன்மை சான்றது நாகைப்பட்
டினத்திரு நகரம். 1

3990 தாம நித்திலக் கோவைகள்
சரிந்திடச் சரிந்த
தேம லர்க்குழல் மாதர்பந்
தாடுதெற் றிகள்சூழ்
காமர் பொற்சுடர் மாளிகைக்
கருங்கடல் முகந்த
மாமு கிற்குலம் மலையென
ஏறுவ மருங்கு. 2

1.பொழிப்புரை: உரிமை நிலைபெற்று வாழ்ந்து வருகின்ற கதிரவன் வழியில் வந்த மரபான, பழமையும் முதன்மையும் பெற்ற சோழர்க ளின் குலத்திற்கு உரிமையுடைய காவிரிநாடு என்னும் கற்பகப் பூங் கொடியில் மலர்ந்த மலரைப் போன்று நாகைப்பட்டினம் என்ற நகரம் நலம் சிறந்து விளங்கும் மேன்மை உடையதாம்.

2.பொழிப்புரை: முத்து மாலைகளின் கோவைகள் சரியத் தேன் பொருந்திய மலர்களைச் சூடிய தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் பந்தாடும் மேடைகளைக் கொண்ட விரும்பத்தக்க பொன் ஒளி மின்னும் மாளிகைகளை, இவை மலை என்று மயங்கி, அவற்றின் அருகே, கரிய கடல் நீரை முகந்து நிற்கும் கரிய மேகக் கூட்டங்கள் நெருங்குவன.

குறிப்புரை: தெற்றி – பந்தாடுதற்குரிய மேடை.

3991 பெருமை யில்செறி பேரொலி
பிறங்கலின் நிறைந்து
திரும கட்குவாழ் சேர்விட
மாதலின் யாவும்
தருத லில்கடல் தன்னினும்
பெரிதெனத் திரைபோல்
கரிப ரித்தொகை மணிதுகில்
சொரிவதாங் கலத்தால். 3

3992 நீடு தொல்புகழ் நிலம்பதி
னெட்டினும் நிறைந்த
பீடு தங்கிய பலபொருள்
மாந்தர்கள் பெருகிக்
கோடி நீள்தனக் குடியுடன்
குவலயங் காணும்
ஆடி மண்டலம் போல்வதவ்
வணிகிளர் மூதூர். 4

3.பொழிப்புரை: பெருமை மிக்க பேரோசை நிறைதலாலும், அழகு நிறைந்த திருமகள் வாழும் உறைவிடமாதலாலும், வேண்டும் பொருள்களை எல்லாம் அளித்தலாலும், கடலை விடப் பெரியது என்று சொல்லுமாறு விளங்கி, அலை என யானைத் தொகைகள், குதிரைத் தொகைகள், மணிகள், ஆடைகள் ஆகிய இவை முதலான பொருள்களை எல்லாம் மரக்கலங்களில் கொணர்ந்து தர, அந்நகரம் சிறந்து விளங்கும்.

குறிப்புரை: பேரொலி, திருமகள் உறைவது, யாவையும் தருவது ஆகிய செயல்களினால் அந்நகரம் கடலினும் பெரிதாய் விளங்கிற்று.

4.பொழிப்புரை: பெரும் புகழுடைய பதினெண் நிலங்களிலும் நிறைந்த பெருமையுடைய பல பொருள்களைக் கொண்ட மக்களும் சேர்ந்து பெருகி வாழ்வதாலும், கோடியளவினும் பெருகிய செல்வக் குடி மக்களுடன் விளங்குவதாலும், அவ்வழகுடைய பழைய நகரம், இவ்வுலகம் முழுவதும் தனக்குள் நிழலாக அடங்கக் காணப்படுகின்ற கண்ணாடி மண்டலம் போன்றதாகும்.

குறிப்புரை: பதினெண் நிலங்களாவன:– சிங்களம், சோனகம், சாவகம், சீனம், துளுவம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலுங்கம், கலிங்கம், வங்கம், கங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், கோசலம், தமிழகம் என்பன. இந்நாடுகளில் வழங்கும் மொழிகள் அவ்வத் தேயப் பெயரைப் பெற்றே நிற்கும். 'பண்டிதர் தங்கள் பதினெண் பாடையும்' என்னும் திருமந்திரம்.

3993 அந்நெ டுந்திரு நகர்மருங்
கலைகடல் விளிம்பில்
பன்னெ டுந்திரை நுரைதவழ்
பாங்கரின் ஞாங்கர்
மன்னு தொன்மையின் வலைவளத்
துணவினில் மலிந்த
தன்மை வாழ்குடி மிடைந்தது
தடநுளைப் பாடி. 5

3994 புயல ளப்பில வெனவலை
புறம்பணை குரம்பை
அயல ளப்பன மீன்விலைப்
பசும்பொனி னடுக்கல்
வியல ளக்கரில் விடுந்திமில்
வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த
கயல ளப்பன பரத்தியர்
கருநெடுங் கண்கள். 6

5.பொழிப்புரை: அத்தகைய பெருநகரத்தின் அருகில் அலைகளை உடைய கடல் விளிம்பில், நீண்டு அலைகளின் நுரை வந்து தவழ்வ தற்கு இடமான பகுதிகளை அடுத்து, நிலையானதும் பழைமையான துமான பரதவர் மரபில், வலைவீசி மீன் பிடிக்கும் தொழிலால் பெறும் வளமையுடைய மீன் உணவு பெருகிய இயல்பினால் வாழ்வு பெற்ற பரதவர் குடிகள் நெருங்கியுள்ளன.

குறிப்புரை: கடல் விளிம்பு – கடற்கரை. நுளைப்பாடி – பரதவர் வாழும் இடம்.

6.பொழிப்புரை: அளவற்ற மேகங்கள் கிடந்தாற்போல் வலைகள் பெருகிய குடிகளின் அருகே, மீன் விலைக்குக் கொள்வோர் கொண்டு வந்த பசும்பொற்குவியல்கள் அளவிடப்படுவன. பரந்த கடலில் செலுத்தும் மீன்பிடிப் படகுகளின் வழி, பரதவர் கொணர்ந்த கயல் மீன்களை அவரிடம் பெற்றுக் கொள்ளும் பரத்தியரின் கரிய கண்கள் அவை இவ்வளவு விலை பெறும் என்பதைக் கண்ட அளவில் அளந்து விடுவன.

குறிப்புரை: மீனைக் கொடுத்துப் பொன்னைப் பெற்ற பரதவர்கள், அப்பொற்குவியலை அளந்தே அறுதியிடுகின்றனராம், அங்குள்ள பரத்தியர்களோ, தம் பரதவர்கள்பால் பெற்ற மீன் குவியலைக் கண்ட அளவிலேயே, இத்துணைப் பொற்காசுகளைப் பெற்றுவிடலாம் என அறுதியிட்டுவிடுவராம், பெண்களின் அறிவையும் பெருமையையும் நமக்குச் சேக்கிழார் காட்டி மகிழ்விக்கும் திறன் அரிது அரிதுகாண் எனக் கூறி மகிழலாம். திமில் – படகு.

3995 உணங்கல் மீன்கவர் வுறுநசைக்
குருகுடன் அணைந்த
கணங்கொள் ஓதிமங் கருஞ்சினைப்
புன்னையங் கானல்
அணங்கு நுண்ணிடை நுளைச்சியர்
அணிநடைக் கழிந்து
மணங்கொள் கொம்பரின் மருங்குநின்று
இழியல மருளும். 7

3996 வலைநெ டுந்தொடர் வடம்புடை
வலிப்பவர் ஒலியும்
விலைப கர்ந்துமீன் குவைகொடுப்
பவர்விளி ஒலியும்
தலைசி றந்தவெள் வளைசொரி
பவர்தழங் கொலியும்
அலைநெ டுங்கடல் அதிரொலிக்
கெதிரொலி யனைய. 8

3997 அனைய தாகிய அந்நுளைப்
பாடியில் அமர்ந்து
மனைவ ளம்பொலி நுளையர்தங்
குலத்தினில் வந்தார்
புனையி ளம்பிறை முடியவர்
அடித்தொண்டு புரியும்
வினைவி ளங்கிய அதிபத்தர்
எனநிகழ் மேலோர். 9

7.பொழிப்புரை: உலர்ந்த மீன்களைக் கவர்தற்கு ஆசையுடைய பறவைகளுடன் வந்த கூட்டமான அன்னப் பறவைகள், வருந்துகின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய நுளைச்சியரின் அழகிய நடைக்குத் தோற்று , உயர்ந்த கிளைகளையுடைய புன்னைக் காட்டில், மணம் மிக்க அப்புன்னைக் கொம்புகளினின்றும் இறங்காமல் மருட்சி கொண்டி ருக்கும்.

குறிப்புரை: புன்னையங் கானல் – புன்னைக் காடு. ‘மட்டிட்ட புன்னையங் கானல்’ என வரும் திருவாக்கும் காண்க. ‘அன்னம்நன் னுதல் மென்னடைக் கழிந்து நன்னீர்ப் பண்ணை நளிமலர்ச் செறி யவும்’ என்னும் சிலம்பும்.

8.பொழிப்புரை: வலைகளில் பிணிக்கப்பட்டிருக்கும் நீண்ட தொடர் களையுடைய வடங்களை இழுத்துச் செம்மை செய்பவர்களின் ஒலியும், விலையை எடுத்துக் கூறி மீன் குவியலைக் கொடுப்பவர் வாங்குவோரை அழைக்கின்ற ஒலியும், மிகச் சிறந்த வெண்மையான சங்குகளை எடுத்துக் குவிப்பவர்களின் ஒலியும், பெரிய கடல் ஒலிக்கு எதிர்ஒலி போன்று விளங்குவன.

9.பொழிப்புரை: வலைகளில் பிணிக்கப்பட்டிருக்கும் நீண்ட தொடர் களையுடைய வடங்களை இழுத்துச் செம்மை செய்பவர்களின் ஒலியும், விலையை எடுத்துக்

3998 ஆங்கு அன்பர்தாம் நுளையர்தந்
தலைவராய் அவர்கள்
ஏங்கு தெண்டிரைக் கடலிடைப்
பலபட இயக்கிப்
பாங்கு சூழ்வலை வளைத்துமீன்
படுத்துமுன் குவிக்கும்
ஓங்கு பல்குவை யுலப்பில
வுடையராய் உயர்வார். 10

3999 முட்டில் மீன்கொலைத் தொழில்வளத்
தவர்வலை முகந்து
பட்ட மீன்களில் ஒருதலை
மீன்படுந் தோறும்
நட்ட மாடிய நம்பருக்
கெனநளிர் முந்நீர்
விட்டு வந்தனர் விடாதஅன்
புடன்என்றும் விருப்பால். 11

4000 வாகு சேர்வலை நாள்ஒன்றில்
மீனொன்று வரினும்
ஏக நாயகர் தங்கழற்
கெனவிடும் இயல்பால்
ஆகு நாள்களில் அனேகநாள்
அடுத்தொரு மீனே
மேக நீர்படி வேலையில்
'படவிட்டு வந்தார். 12

கூறி மீன்குவியலைக் கொடுப்பவர் வாங்குவோரை அழைக்கின்ற ஒலியும், மிகச் சிறந்த வெண்மையான சங்குகளை எடுத்துக் குவிப்பவர்களின் ஒலியும், பெரிய கடல் ஒலிக்கு எதிர் ஒலி போன்று விளங்குவன.

10.பொழிப்புரை: அவ்வதிபத்தர் என்னும் அன்பர், நுளையரின் தலைவராகி, ஒலிக்கின்ற தெளிந்த அலைகளையுடைய கடலில் பலவாறு தொழில் செய்து, பக்கங்களில் சூழும் வலைகளை வளைத்து வீசி, மீன்களைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து குவிக்கும் உயர்ந்த பலவகை மீன் குவைகள் பலவாக, அவற்றை உடையவராய் அதனால் உயர்ந்தவராய் விளங்கினார்.

11.பொழிப்புரை: குறைவில்லாத மீன்களைப் பிடித்து, அக்கொலைத் தொழிலின் வளத்தையுடைய பரதவர், வலைகளால் வாரி எடுக்க, அதனுள் அகப்பட்ட மீன்களில், ஒரு தலைமையான மீன் கிட்டும் தோறும், 'இஃது ஐந்தொழில் செய்து அருட்கூத்தாடுகின்ற ஐயருக்காகுக!' என்று, இடையறாத அன்பினால் விருப்புடன், குளிர்ந்த கடலிடத்தில் நாடோறும் விட்டு வந்தார்.

12.பொழிப்புரை: ஒழுங்காக மீன்களைப் பிடித்து வரும் வலையில், ஒரு நாளில் ஒரு மீனே வரினும் 'முழுமுதல்வரான இறைவரின் திருவடிக்கே' ஆகும் என

4001 மீன்வி லைப்பெரு குணவினில்
மிகுபெருஞ் செல்வம்
தான்ம றுத்தலின் உணவின்றி
அருங்கிளை சாம்பும்
பான்மை பற்றியும் வருந்திலர்
பட்டமீன் ஒன்று
மான்ம றிக்கரத் தவர்கழற்
கெனவிட்டு மகிழ்ந்தார். 13

4002 சால நாள்கள்இப் படிவரத்
தாம்உண வயர்த்துக்
கோல மேனியுந் தளரவுந்
தந்தொழில் குறையாச்
சீல மேதலை நின்றவர்
தந்திறந் தெரிந்தே
ஆல முண்டவர் தொண்டர்அன்
பெனும்அமு துண்பார். 14

4003 ஆன நாள்ஒன்றில் அவ்வொரு
மீனுமங் கொழித்துத்
தூநி றப்பசுங் கனகநற்
சுடர்நவ மணியால்
மீனு றுப்புற அமைத்துல
கடங்கலும் விலையாம்
பான்மை அற்புதப் படியதொன் 15
றிடுவலைப் படுத்தார்.

விடுத்துவரும் நாள்களில், பல நாள்கள் தொடர்ந்து ஒரு மீனே, மேகம் படியும் கடலில் கிடைக்க, அதனை, அவர், இறைவருக்காக என்றே கடலின்கண் விட்டு வந்தார்.

13.பொழிப்புரை: மீனை விற்பதனால் பெருகும் உணவுப் பண்டங்க ளால் மிக்க பெருஞ்செல்வம் இவ்வகையில் சுருங்கியமையால், தம் அரிய உறவினர்கள் உணவில்லாமல் பசியால் வருந்துவது பற்றியும், அவர் வருந்தவில்லை. வலையில் அகப்படுவது ஒரு மீனே யாயினும் அதனையும் தொடர்ந்து, மான் கன்றைக் கையில் ஏந்திய இறைவரின் திருவடிக்கு என விட்டு மகிழ்ந்து வந்தார்.

14.பொழிப்புரை: பல நாள்கள் இவ்வாறே நிகழத் தாம் உணவு மறந்து வாடித் தம் அழகிய திருமேனியும் தளர்ச்சியடையத் தம் தொண்டினின் றும் குறைவுபடாத அவ்வொழுக்கத்தில் சலியாமல் ஒழுகியவரின் இயல்பை அறிந்து, நஞ்சுண்ட இறைவர் இத் தொண்டரின் அன்பு எனும் அமுதத்தை உண்பாராய்,

15.பொழிப்புரை: முற்கூறியவாறே நிகழ்ந்த நாள் ஒன்றில், அவ்வொரு மீனும் அங்கு வலையில் அகப்படாது போகச் செய்து, தூய நிறமுடைய பசும்

4004 வாங்கு நீள்வலை அலைகடற்
கரையில்வந் தேற
ஓங்கு செஞ்சுடர் உதித்தென
வுலகெலாம் வியப்பத்
தாங்கு பேரொளி தழைத்திடக்
காண்டலும் எடுத்துப்
பாங்கு நின்றவர் மீன்ஒன்று
படுத்தனம் என்றார். 16

4005 என்று மற்றுளோர் இயம்பவும்
ஏறுசீர்த் தொண்டர்
பொன் திரட்சுடர் நவமணி
பொலிந்தமீ னுறுப்பால்
ஒன்று மற்றிது என்னையா
ளுடையவர்க் காகும்
சென்று பொற்கழல் சேர்கெனத்
திரையொடுந் திரித்தார். 17

4006 அகில லோகமும் பொருள்முதற்
றாம்எனும் அளவில்
புகலு மப்பெரும் பற்றினைப்
புரையற எறிந்த
இகலில் மெய்த்திருத் தொண்டர்முன்
இறைவர்தாம் விடைமேல்
முகில்வி சும்பிடை யணைந்தனர்
பொழிந்தனர் முகைப்பூ. 18

பொன்னாலும் ஒளியுடைய மணிகளாலும் மீன் உறுப்புக்கள் பொருந்தும்படி அமைத்து, உலகனைத்துமே அதற்குரிய விலை என மதிக்கத்தக்க அற்புதத் தன்மை கொண்ட ஒரு மீன், வீசிய வலையில் அகப்படுமாறு இறைவர் செய்தனர்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

16.பொழிப்புரை: கடலில் வீசிய வலையைக், கரையில் இழுத்த போது, உயர்ந்த பெருஞ்சோதி தோன்றியது போல, உலகம் முழுவதும் வியந்து மகிழ, பேரொளி எங்கும் எழுந்து வீச, கண்டவுடன், பக்கத்தில், நின்றவர் எடுத்து “இன்று மீன் ஒன்று பெற்றோம் என்றார்.

17.பொழிப்புரை: என்று பரதவர் உரைக்கவும், அதுகேட்ட மிகுகின்ற சிறப்பையுடைய தொண்டரான அதிபத்தர் ‘பொன்னும் தொகுதியான ஒளியுடைய நவமணிகளும் விளங்கும், மீன் உறுப்புகளினால் பொருந்தும் உலகியலில் காணக் கூடாத இம்மீன், என்னை ஆட்கொள் கின்ற இறைவருக்கே ஆகும்: அவரது பொற்கழலை இது சேர்வதா கும்!’ என்று கடலில் விடுத்தார்.

18.பொழிப்புரை: எவ்வுலகும் பொருளையே முதன்மையாக வுடையது என்று

4007 பஞ்ச நாதமும் எழுந்தன
அதிபத்தர் பணிந்தே
அஞ்ச லிக்கரம் சிரமிசை
யணைத்துநின் றவரை
நஞ்சு வாண்மணி மிடற்றவர்
சிவலோகம் நண்ணித்
தஞ்சி றப்புடை அடியர்பாங்
குறத்தலை யளித்தார். 19

4008 தம்ம றம்புரி மரபினில்
தகும்பெருந் தொண்டு
மெய்ம்மை யேபுரி அதிபத்தர்
விளங்குதாள் வணங்கி
மும்மை யாகிய புவனங்கள்
முறைமையிற் போற்றும்
செம்மை நீதியார் கலிக்கம்பர்
திருத்தொண்டு பகர்வாம். 20

கூறும் அப்பெரிய வலிய பொன்னாசை என்னும் பெரும் பற்றை முழுமையாக நீக்கிய ஒப்பில்லாத மெய்த்தொண்டர் முன்னே, இறைவர் விடையூர்தியின் மேல், மேகம் தவழும் வானத்தில் எழுந்தருளினார். அதுபொழுது தேவர்கள் கற்பகப் பூமழை சொரிந்தனர்.

குறிப்புரை: 'பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு' (குறள், 247) என்ற திருவள்ளுவனாரும். 'பொருள்ளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார் அற்றார்மற் றாதல் அரிது' (குறள்., 248) என்பர். அவ்வருட்செல்வமே அதிபத்தரின் செல்வமாயிற்று.

19.பொழிப்புரை: அப்பொழுது ஐந்து இசையும் எழுந்தன, அதிபத்தர் வணங்கி, கைகளைத் தலையின்மேல் உயர்த்திக் கும்பிட்டு நின்றார். அப்பொழுது, விடத்தைத் தன் கழுத்தில் உடையவராகிய சிவபெருமான், நீ, நம் சிவவுலகு அடைந்து, அங்கு மகிழ்ந்துறையும் அடியார்களுடன் இருக்கும் பேரருளை புரிந்தார்.

20.பொழிப்புரை: மீன்பிடிக்கும் தம் மரபிற்கு ஏற்றவாறே, தகுதியான பெருந் திருத்தொண்டை உண்மையில் தவறாது செய்து அருள் பெற்ற அதிபத்த நாயனாரின் விளக்கம் செய்யும் திருவடிகளை வணங்கி, இனி உலகங்கள் மூன்றும் முறையாகப் போற்றுகின்ற செம்மையும் நீதியும் உடைய கலிக்கம்ப நாயனாரின் திருத்தொண்டைக் கூறுவாம். அதிபத்த நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

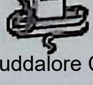

கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4009 உரிமை யொழுக்கந் தலைநின்ற
வுயர்தொல் மரபின் நீடுமனைத்
தரும நெறியால் வாழ்குடிகள்
தழைத்து வளருந் தன்மையதாய்
வரும்மஞ் சுறையும் மலர்ச்சோலை
மருங்கு சூழ்ந்த வளம்புறவில்
பெருமை யுலகு பெறவிளங்கும்
மேல்பால் பெண்ணா கடமூதூர். 1

4010 மற்றப் பதியின் இடைவாழும்
வணிகர் குலத்து வந்துதித்தார்
கற்றைச் சடையார் கழற்காத
லுடனே வளர்ந்த கருத்துடையார்
அற்றைக் கன்று தூங்கானை
மாடத்து அமர்ந்தார் அடித்தொண்டு
பற்றிப் பணிசெய் கலிக்கம்பர்
என்பார் மற்றோர் பற்றில்லார். 2

1.பொழிப்புரை: தமக்கு உரிய நல்லொழுக்கத்தில் சிறந்த உயர்ந்த பழைமையான மரபில், நிலைபெறுகின்ற இல்லற நெறியில் வாழ்கின்ற குடிகள் தழைத்தோங்கும் இயல்புடையதாகி, வானில் நிலவும் மேகங் கள் தங்குதற்கு இடனான அழகிய சோலைகள் பக்கங்களில் சூழ்ந்து நிற்கும் வளமுடைய புறம்பணைகளுடன், உலகம் பெருமை பொருந்த விளங்குவது, நடுநாட்டின் மேற்குத்திசையில் உள்ள 'பெண்ணாகடம்' என்னும் பழைய ஊர் ஆகும்.

குறிப்புரை: புறவு – முல்லை நிலம். பெண்ணாகடம் – திருமுது குன்றத்திற்கு (விருத்தாசலம்) அண்மையிலுள்ளது. புறச்சந்தான குரவரில் முதல்வராய மெய்கண்டார் தோன்றிய திருப்பதியாகும். நாவரசருக்கு விடையும் சூலமும் பொறிக்கப்பெற்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு உடையது.

2.பொழிப்புரை: அப்பதியில் வாழ்கின்ற வணிகர் குலத்தில் வந்து தோன்றியவர்; தொகுதியான சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளில் கொண்ட

4011 ஆன அன்பர் தாம்என்றும்
அரனார் அன்பர்க் கமுதுசெய
மேன்மை விளங்கு போனகமும்
விரும்பு கறிநெய் தயிர்தீம்பால்
தேனின் இனிய கனிகட்டி
திருந்த அமுது செய்வித்தே
ஏனை நிதியம் வேண்டுவன
எல்லாம் இன்ப முறவளிப்பார். 3

4012 அன்ன வகையால் திருத்தொண்டு
புரியும் நாளில் அங்கொருநாள்
மன்னு மனையில் அமுதுசெய
வந்த தொண்டர் தமையெல்லாம்
தொன்மை முறையே அமுதுசெயத்
தொடங்கு விப்பார் அவர்தம்மை
முன்னர் அழைத்துத் திருவடிகள்
எல்லாம் விளக்க முயல்கின்றார். 4

பெருவிருப்பம் தம் உள்ளத்தே தோன்றி வளரும் வளர்ச்சியுடன் வாழ்பவர்; அவர் அவ்வந்நாளும் அப்பதியில் 'திருத்தூங்கானை' மாடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானின் திருவடித் தொண்டில் ஈடுபட்டுப் பணிசெய்து வருபவர். 'கலிக்கம்பர்' என்னும் பெயர் உடையவர். அவர் இறைவனின் திருவடிப்பற்று அன்றி வேறொரு பற்றும் இல்லாதவர்.

குறிப்புரை: பெண்ணாகடம் – ஊர்ப்பெயர். திருத்தூங்கானைமாடம் - திருக்கோயிலின் பெயர்.

3.பொழிப்புரை: அத்தகைய அன்பர், என்றும் சிவனடியார்களுக்கு அமுது செய்தற்குரிய மேலாய திருவமுதுடன், விரும்பும் கறி வகைகளும், நெய்யும், தயிரும், இனிய கட்டியாகக் காய்ச்சிய பாலும், தேனை விட இனிய பழங்களும், கரும்புக் கட்டியும் என்னும் இவை முதலானவற்றைப் படைத்து, நிறைவாக அவர்கள் உண்ணும் படியாய்ச் செய்வித்து, மேலும் வேண்டிய பிற நிதியங்கள் எல்லாவற்றையும் இன்பம் பொருந்த அளித்து வருவார்.

குறிப்புரை: போனகம் – திருவமுது; உணவு.

4.பொழிப்புரை: அவ்வகையில் தொண்டு செய்து வரும் நாள்களில், ஒரு நாள், நிலைபெற்ற தம் திருமனையில் அமுது செய்யவந்த தொண்டர்களை எல்லாம் வழிவழியாகச் செய்துவரும் முறையில் அமுது செய்யத் தொடங்குவிப்பாராகி, அவர்களை முன் அழைத்து, அவர்களின் திருவடிகளை எல்லாம் விளக்க முயல்வாராய்,

4013 திருந்து மனையார் மனையெல்லாம்
திகழ விளக்கிப் போனகமும்
பொருந்து சுவையில் கறியமுதும்
புனிதத் தண்ணீ ருடன்மற்றும்
அருந்தும் இயல்பில் உள்ளனவும்
அமைத்துக் கரக நீரளிக்க
விரும்பு கணவர் பெருந்தவர்தாள்
எல்லாம் விளக்கும் பொழுதின்கண். 5

4014 முன்பு தமக்குத் தொழில்செய்யும்
தமராய் ஏவல் முனிந்துபோய்
என்பும் அரவும் அணிந்தபிரான்
அடியா ராகி அங்கெய்தும்
அன்ப ருடனே திருவேடந்
தாங்கி யணைந்தா ரொருவர்தாம்
பின்பு வந்து தோன்றஅவர்
பாதம் விளக்கும் பெருந்தகையார். 6

5.பொழிப்புரை: மனைவியார் அவ்வில்லம் முழுதும் விளக்கம் பெறச்செய்து திருவமுதும், பொருந்தும் முறைமையில் கறியமுதும், தூய்மையான நீரும் என்றும் இவற்றுடனே உண்பார்க்கேற்ற வகையில் உளவாகும் பிற பொருள்களையும் செம்மை பெற அமைத்துக் கரகத்தில் நீரை வார்க்க, விரும்பும் நிலையில் கணவர் தம்மில்லத்தில் வரும் அடியவர்களின் திருவடிகளையெல்லாம் விளக்கி வரும் போது,

6.பொழிப்புரை: முன்னைய நாள்களில் தமக்குத் தொண்டு செய்யும் சுற்றமாக இருந்த ஒருவர், பின் ஏவற்பணியை வெறுத்துச் சென்று, எலும்பையும் பாம்பையும் அணிந்த பெருமானின் அடியாராகி, அங்கு வரும் அடியார்களுடன் ஒருவராக வந்து தோன்ற, அவர் அடிகளை விளக்கும் பெருந்தகையாரான கலிக்கம்பரும்,

4015 கையால் அவர்தம் அடிபிடிக்கக்
காதல் மனையார் முன்பேவல்
செய்யா தகன்ற தமர்போலும்
என்று தேரும் பொழுதுமலர்
மொய்யார் வாசக் கரகநீர்
வார்க்க முட்ட முதல்தொண்டர்
மையார் கூந்தல் மனையாரைப்
பார்த்து மனத்துட் கருதுவார். 7

4016 வெறித்த கொன்றை முடியார்தம்
அடியார் இவர்முன் மேவுநிலை
குறித்து வெள்கி நீர்வாரா
தொழிந்தாள் என்று மனங்கொண்டு
மறித்து நோக்கார் வடிவாளை
வாங்கிக் கரகம் வாங்கிக்கை
தறித்துக் கரக நீரெடுத்துத்
தாமே அவர்தாள் விளக்கினார். 8

7.பொழிப்புரை: கைகளால் அவர்தம் அடிகளைப் பிடிக்க 'முன்பு நம் ஏவலைச் செய்யாது விட்டுச் சென்ற சுற்றம் இவர் போலும்!' என்று அன்பு மனைவியார் நினைத்த அளவில், மலர்கின்ற மலர்களை யுடைய கரக நீரை வார்க்கக் காலம் தாழ்க்க, முதன்மை பெற்ற திருத்தொண்டரான அவர், கரிய கூந்தலையுடைய மனைவியின் செயலைப் பார்த்துத், தம் மனத்தில் கருதுவாராய்,

8.பொழிப்புரை: மணம் கமழும் கொன்றை மலரை அணிந்த திருச் சடையையுடைய இறைவரின் அடியவரான இவர், முன்பு இருந்த நிலைகுறித்து அவர் திருவடியை விளக்க நாணி நீர் வார்க்காது விட்டார் என்று மனத்தில் எண்ணி, மீண்டும் அவர் முகத்தையும் பார்க்காமல், கூர்மையான வாளை உருவி அவர் கையிலிருந்த கரகத்தை வாங்கிப் பின், அவரது கையை வெட்டித் துண்டாக்கி, கரகத்தை எடுத்து நீர் வார்த்துத் தாமே அவருடைய கால்களை விளக்கினார்.

குறிப்புரை: இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

4017 விளக்கி அமுது செய்வதற்கு
வேண்டு வனதா மேசெய்து
துளக்கில் சிந்தை யுடன்தொண்டர்
தம்மை அமுது செய்வித்தார்
அளப்பில் பெருமை யவர்பின்னு
மடுத்த தொண்டின் வழிநின்று
களத்தி னஞ்ச மணிந்தவர்தா
ணிழற்கீ ழடியா ருடன்கலந்தார். 9

4018 ஓத மலிநீர் விடமுண்டார்
அடியார் வேடம் என்றுணரா
மாத ரார்கை தடிந்தகலிக்
கம்பர் மலர்ச்சே வடிவணங்கிப்
பூத நாதர் திருத்தொண்டு
புரிந்து புவனங் களிற்பொலிந்த
காதல் அன்பர் கலிநீதி
யார்தம் பெருமை கட்டுரைப்பாம். 10

9.பொழிப்புரை: அங்ஙனம் விளக்கிய பின்பு, அவர் உணவு உண்பதற்கு வேண்டிய ஏனைய செயல்களை எல்லாம் தாமே செய்து, அசைவற்ற மனநிலையுடன் அத்தொண்டரை அமுது செய்வித்தார். அளவற்ற பெருமையுடைய அவர், பின்பும் தமக்குப் பொருந்திய அத் திருத்தொண்டின் வழியில் வழுவாது ஒழுகிக், கழுத்தில் நஞ்சை யுடைய இறைவரின் திருவடி நீழலின்கீழ்க் குலவி நிற்கும் அடியாரு டன் கலந்து பேரின்பம் பெற்றார்.

10.பொழிப்புரை: குளிர்ந்த பெருகிய நீர் பொருந்திய கடலில் எழுந்த நஞ்சையுண்ட இறைவரின் அடியவரது திருவேடத்திற்குரிய பெருமை இதுவென்று உணராத மனைவியாரின் கையை வெட்டிய கலிக்கம்ப நாயனாரின் மலர் போன்ற அடிகளை வணங்கி, சிவகணங்களின் தலைவரான சிவபெருமானுக்குத் திருத்தொண்டு செய்து எவ் வுலகத்தும் விளங்கும் பெரும் பத்திமையுடைய அன்பரான 'கலிய நாயனாரின்' பெருமையை உரைப்பாம். கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

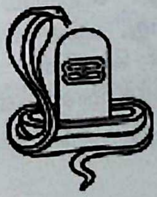

கலிய நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4019 பேருலகில் ஓங்குபுகழ்ப்
பெருந்தொண்டை நன்னாட்டு
நீருலவுஞ் சடைக்கற்றை
நிருத்தர்திருப் பதியாகும்
காருலவு மலர்ச்சோலைக்
கன்னிமதில் புடைசூழ்ந்து
தேருலவு நெடுவீதி
சிறந்ததிரு வொற்றியூர். 1

4020 பீடுகெழு பெருந்தெருவும்
புத்தருடன் பீலிஅமண்
வேடமுடை யவர்பொருள்போல்
ஆகாச வெளிமறைக்கும்
ஆடிகொடி மணிநெடுமா
ளிகைநிரைகள் அலைகமுகின்
காடனைய கடல்படப்பை
யெனவிளங்குங் கவின்காட்டும். 2

1.பொழிப்புரை: இப்பேருலகில் புகழினால் ஓங்கிய பெருமை பொருந்திய தொண்டை நாட்டில், கங்கை பொருந்திய சடைத் தொகுதியையுடைய கூத்தப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள பதி, மேகங்கள் தவழும், மலர்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த மதில் பக்கம் எல்லாம், தேர்உலவுவதற்கு இடமான நீண்ட வீதிகளையுடைய திருவொற்றியூர் என்ற பதியாகும்.

குறிப்புரை: கன்னி மதில் – அழியாத மதில். காருலவும் மதில் எனக் கூட்டுக.

2.பொழிப்புரை: திருவொற்றிலூர் பெருமை நிறைந்த பெருந்தெருக் களையுடையதாக விளங்கியது, புத்தரும் சமணரும் பொய்வேடம் காட்டியிருப்பது போல வான வெளியை மறைத்துப் பல கொடிகள் அசைந்தன, மணிகள் இழைத்த மாணிக்கங்கள் விளங்கின, எங்கும் பாக்கு மரங்கள் விளங்கின, கடலும் பரந்து தோன்றியது, அந்நகரம் இன்ன அழகனை உடையதாம்.

4021 பன்னுதிருப் பதிகஇசைப்
பாட்டுஓவா மண்டபங்கள்
அன்னநடை மடவார்கள்
ஆட்டு ஓவா அணியரங்கு
பன்முறைதூ ரியமுழங்கும்
விழவுஓவா பயில்வீதி
செந்நெல்லடி சிற்பிறங்கல்
உணவுஓவா திருமடங்கள். 3

4022 கெழுமலர்மா தவிபுன்னை
கிளைஞாழல் தளையவிழும்
கொழுமுகைய சண்பகங்கள்
குளிர்செருந்தி வளர்கைதை
முழுமணமே முந்நீரும்
கமழமலர் முருகுயிர்க்கும்
செழுநிலவின் துகளனைய
மணற்பரப்புந் திருப்பரப்பு. 4

குறிப்புரை: கன்னி மதில் — அழியாத மதில். காருலவும் மதில் எனக் கூட்டுக.

3.பொழிப்புரை: யாவராலும் பலமுறையும் ஓதப்பெறும் திருமுறைப் பதிகங்களின் இசைப் பாட்டுக்கள் மண்டபங்கள் தொறும் நீங்காமல் ஒலிப்பன. அன்னம் போன்ற நடையையுடைய பெண்களின் ஆடல்கள் அரங்குகளில் நீங்காமல் நிகழ்வன. மக்கள் பழகும் வீதிகள் முறையாக ஒலிக்கும் இயங்களின் ஒலியுடன் கூடிய விழாக்களை நீங்காது உடையனவாய்த் தோன்றின. திருமடங்கள் செந்நெல் அரிசியால் சமைக்கப்பட்டு மலைபோல் குவியல் ஆக்கிய உணவுப் பெருக்கத்தினை நீங்காமல் உடையனவாய் விளங்கின.

குறிப்புரை: ஓவா என வருவன நீங்காதிருந்தமையைக் குறித்து நின்றன. தூரியம் — இசைக்கருவிகள்; இதனால் இங்குள்ள மக்களின் பத்திமையும் மகிழ்ச்சியும் விளங்குகின்றன. உணவு ஓவா திரு மடங்கள் 'சோறு மணக்கும் மடங்கள் எல்லாம்' (சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்) எனப் பிள்ளையவர்கள் கூறியதும் இதுபற்றியேயாம்.

4.பொழிப்புரை: நிறைந்த மலர்களையுடைய மாதவியும் புன்னையும், கிளைத்து வளரும் குங்கும மரங்களும், இதழ்கள் விரியும் செழுமை யான முகைகளையுடைய சண்பக மரங்களும், குளிர்ந்த செருந்தியும், தாழையும் ஆகிய மரங்கள், கடல் நீரும் மணக்கத் தத்தம் மலர்களின் மணத்தைத் தருவன. செழுமையான நிலவின் ஒளியே துகளாக விளங்குவதைப் போல, ஆங்குள்ள மணற்பரப்பு, தூய்மையும் வெண்மையும் கொண்டு விளங்கியது.

4023 எயிலணையும் முகில்முழக்கும்
எறிதிரைவே லையின்முழக்கும்
பயில்தருபல் லியமுழக்கும்
முறைதெரியாப் பதியதனுள்
வெயில்அணிபல் மணிமுதலாம்
விழுப்பொருளா வனவிளக்கும்
தயிலவினைத் தொழின்மரபில்
சக்கரப்பா டித்தெருவு. 5

4024 அக்குலத்தின் செய்தவத்தால்
அவனிமிசை அவதரித்தார்
மிக்கபெருஞ் செல்வத்து
மீக்கூர விளங்கினார்
தக்கபுகழ்க் கலியனார்
எனும்நாமந் தலைநின்றார்
முக்கண்இறை வர்க்குஉரிமைத்
திருத்தொண்டின் நெறிமுயல்வார். 6

5.பொழிப்புரை: மதில்களைச் சூழ நிற்கும் மேகங்களின் ஒலியும், வீசும் அலைகளையுடைய கடலின் ஒலியும், பயிலப்படும் இசை பொருந்திய பல இயங்களின் ஒலியும் ஆகிய இவ்வொலிகள், இன்ன இன்னதன் ஒலி எனப் பிரித்து அறியஇயலாதவாறு ஒலிக்கின்ற அந்நகரத்தில், எண்ணெய் ஆட்டும் செக்குத் தொழிலையுடைய மரபினர் வாழ்கின்ற 'சக்கரபாடித் தெரு' என்பது ஒன்றாகும். அது ஒளிவீசும் பலவகை மணிகள் முதலான தூய்மையான பொருள்கள் பலவற்றையும் கொண்டு விளங்கும்.

குறிப்புரை: தயிலவினைத் தொழில் – எண்ணெய் எடுக்கும் செக்குத் தொழில். சக்கரம் – செக்கு; அது கொண்டு தொழில் புரிவார் செக்கார் எனப் பெறுவார்.

6.பொழிப்புரை: அக்குலம் செய்த முன்னைத் தவத்தினால் உலகத்தில் தோன்றியவர், மிகப்பெருஞ் சைவ சமயநெறி மேலோங்க விளங்கிய வர், அவர் 'கலியனார்' எனும் பெயர் கொண்டு சிறந்து நின்றவர். அவர், மூவிழிகளையுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையான திருத் தொண்டு நெறியில் ஒழுகி வரலானார்.

4025 எல்லையில்பல் கோடிதனத்
திறைவராய் இப்படித்தாம்
செல்வநெறிப் பயனறிந்து
திருவொற்றி யூரமர்ந்த
கொல்லைமழ விடையார்தம்
கோயிலின்உள் ளும்புறம்பும்
அல்லும்நெடும் பகலுமிடும்
திருவிளக்கின் அணிவிளைத்தார். 7

4026 எண்ணில்திரு விளக்குநெடு
நாளெல்லாம் எரித்துவரப்
புண்ணியமெய்த் தொண்டர்செயல்
புலப்படுப்பார் அருளாலே
உண்ணிறையும் பெருஞ்செல்வம்
உயர்த்தும்வினைச் செயல்ஓவி
மண்ணிலவர் இருவினைபோல்
மாண்டதுமாட் சிமைத்தாக. 8

7.பொழிப்புரை: அளவற்ற பல கோடி செல்வத்துக்குத் தலைவராகிய அவர், அச்செல்வம் வந்த வழியின் பயனை அறிந்து, திருவொற்றி யூரில் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற ஆனேற்றை ஊர்தியாகவுடைய இறை வர் தம் கோயிலின் உள்ளேயும் வெளியேயும், இரவிலும் விரிந்த பகற்போதிலும், இடும் திருவிளக்குப் பணியினை மேற்கொண்டார்.

குறிப்புரை: கொல்லை – முல்லை நிலம்; விடை வளர்தற்குரிய இடன் அஃது ஆதலின் அவ்வுரிமை தோன்றக் 'கொல்லை மழவிடை' என்றார்.

8.பொழிப்புரை: எண்ணற்ற திருவிளக்கிடுதலை நீண்ட நாள்கள் முழுமையாகச் செய்துவரவே, அச்சிவ புண்ணியத்தின் உறைப்பு டைய அம்மெய்த்தொண்டரின் செயலை உலகறியுமாறு செய்பவரான இறைவரின் திருவருளினால், வீடு நிறைந்த மிகப் பெரிய செல்வமானது, மேன்மேலும் பெருகுதற்குரிய தொழில் வளம் குறையவே, உலகில் அவருடைய இருவினைகளும் மாண்டன போல, அவர்தம் செல்வமும் அவர் மாட்சிமையடையுமாறு நீங்கியது.

குறிப்புரை: செல்வம் நீங்கப் பலரும் தாழ்வர்; இது உலகியல். ஆனால் செல்வம் நீங்க இவ்வடியவர் உயர்ந்தனர் என்றார். இஃது அருளியலாதலின், ஓடும்

4027 திருமலிசெல் வத்துழனி
தேய்ந்தழிந்த பின்னையுந்தம்
பெருமைநிலைத் திருப்பணியில்
பேராத பேராளர்
வருமரபில் உள்ளோர்பால்
எண்ணெய்மா றிக்கொணர்ந்து
தருமியல்பில் கூலியினால்
தமதுதிருப் பணிசெய்வார். 9

4028 வளமுடையார் பால்எண்ணெய்
கொடுபோய்மா றிக்கூலி
கொளமுயலும் செய்கையும்மற்
றவர்கொடா மையின்மாறத்
தளருமனம் உடையவர்தாம்
சக்கரஎந் திரம்புரியும்
களனில்வரும் பணிசெய்து
பெறுங்கூலி காதலித்தார். 10

கவந்தியுமே உறவாகத் தேடும் பொருளும் சிவமேயாக வாழும் வாழ்விற்குப் பொருளும் வேண்டுமோ வேண் டாததன்றோ ?

9.பொழிப்புரை: பல்வகையானும் பெருகிவந்த தம் செல்வப் பெருக்குத் தேய்ந்து அழிந்த பின்பும், தம் பெருமை பொருந்திய நிலைத்த அத்திருத்தொண்டினின்றும் மாறுபடாத தன்மையுடைய அவர், தம் மரபில் வந்த செல்வம் உள்ளவரிடத்தில் எண்ணெய் பெற்று, அதனை விற்றுத் தந்து, அதனால் அவர் அளிக்கும் கூலியைக் கொண்டு தம் திருத்தொண்டைச் செய்து வந்தார்.

குறிப்புரை: செல்வத்துழனி – செல்வப்பெருக்கு.

10.பொழிப்புரை: செல்வ வளம் உடையவரிடத்தில் எண்ணெய் பெற்று விற்று, அதனால் பெறும் கூலியைக் கொண்டு செய்து வந்த அச் செயலும், அவர்கள் எண்ணெய் கொடாமையினால் இல்லையாகி யது. அதனால் தாம் ஆற்றும் பணிக்குத் தடை வருதலால், தளரும் மனம் உடைய அவர், செக்கு ஆடும் இடத்தில் வரும் பணியைச் செய்து அதனால் பெறும் கூலியைப் பெற விரும்பியவராய்,

4029 செக்குநிறை எள்ளாட்டிப்
பதமறிந்து திலதயிலம்
பக்கமெழ மிகவுழந்தும்
பாண்டில்வரும் எருதுய்த்தும்
தக்கதொழிற் பெறுங்கூலி
தாங்கொண்டு தாழாமை
மிக்கதிரு விளக்கிட்டார்
விழுத்தொண்டு விளக்கிட்டார். 11

4030 அப்பணியால் வரும்பேறு அவ்வினைஞர் பலருளராய்
எப்பரிசும் கிடையாத வகை முட்ட இட குழந்தே
ஒப்பில்மனை விற்றெரிக்கும் உறுபொருளும் மாண்டதற் பின்
செப்பருஞ்சீர் மனையானா விற்பதற்குத் தேடுவார். 12

4031 மனமகிழ்ந்து மனைவியார்
தமைக்கொண்டு வளநகரில்
தனமளிப்பார் தமையெங்கும்
கிடையாமல் தளர்வெய்திச்
சினவிடையார் திருக்கோயில்
திருவிளக்குப் பணிமுட்டக்
கனவினும்முன் பறியாதார்
கையறவால் எய்தினார். 13

11.பொழிப்புரை: செக்கு நிறையும் அளவில் எள் இட்டு ஆட்டிப், பதம் தெரிந்து, எள்ளினின்றும் எண்ணெய் பக்கங்களில் சிந்தாது, விழிப்பொடு உழைத்தும், செக்கை வட்டமாய்ச் சுற்றி வரும் எருது களைச் செலுத்தியும், உரிய முயற்சியால் செய்யும் அத்தொழில்களால் பெறும் கூலியைத் தாம் கொண்டு, தவறாது நிறைந்த விளக்குகளை எரித்தார்; அதனால் 'தூய திருத்தொண்டின் திறம் இது' என உலகிற்கு விளக்கலானார்.

குறிப்புரை: திலம் – எள். தைலம் – நெய். எள்ளிலிருந்து எடுக்கப் பெறும் நெய் எண்ணெய் ஆயிற்று. இச்சொல் காலப் போக்கில் வேறு பல பொருள்களிலிருந்து எடுக்கும் நெய்க்கும் பொதுப் பெயராயிற்று. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

12.பொழிப்புரை: தான் செய்த வந்த பணிகளால் கிடைத்த பயன், பின்னர், அத்தொழில்கள் செய்வோர் பலரால் தனக்கு எதுவும் கிடைக்காமல் போக, மிகவும் துன்பம் அடைந்து, வீட்டில் இருந்த பொருள்யாவும் தீர்க்க முடியாத சிறப்பினையுடைய த்ன மனைவியை விற்று இயற்ற, அவரைத் தேடலானார்.

13.பொழிப்புரை: உள மகிழ்வுடன் மனைவியாரைக் கைக்கொண்டு, வளம்

4032 பணிகொள்ளும் படம்பக்க
நாயகர்தங் கோயிலினுள்
அணிகொள்ளுந் திருவிளக்குப்
பணிமாறும் அமையத்தில்
மணிவண்ணச் சுடர்விளக்கு
மாளில்யான் மாள்வனெனத்
துணிவுள்ளங் கொளநினைந்தவ்
வினைமுடிக்கத் தொடங்குவார். 14

4033 திருவிளக்குத் திரியிட்டங்கு
அகல்பரப்பிச் செயல்நிரம்ப
ஒருவியஎண் ணெய்க்குஈடா
உடல்உதிரங் கொடுநிறைக்கக்
கருவியினால் மிடறரிய
அக்கையைக் கண்ணுதலார்
பெருகுதிருக் கருணையுடன்
நேர்வந்து பிடித்தருளி. 15

வாய்ந்த அந்நகரத்தில் பொருள் கொடுப்பவர் எவரும் இல்லாமையால் தளர்வடைந்து, சினமுடைய காளையையுடைய இறைவரின் கோயிலில் திருவிளக்கு இடும்பணி முட்டுதலை இதற்கு முன்பு கனவிலும் அறியாத நாயனார், வேறு செயலற்ற தன்மையால் திருக்கோயிலின்கண் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

14.பொழிப்புரை: தம்மை ஆட்கொண்டு தம் பணியை ஏற்கும் 'படம் பக்க' நாதரின் கோயிலுள், அழகு நிறைந்த விளக்கிடும் திருப்பணி யைச் செய்ய நின்ற அவ்வமயத்தில், 'மணி போன்ற சுடர்களை யுடைய விளக்கு எரிக்கப்படாமல் தடைப்படுமாயின், நான் இறந்து விடுவதே செய்யத்தக்கது' என்ற துணிவை மனம் பொருந்த எண்ணி, அச்செயலை முடிக்கத் தொடங்குவராகி,

15.பொழிப்புரைல; திருவிளக்குகளுக்கு எல்லாம் திரியை இட்டு அங்கு அகல்களை முறையாகப் பரப்பி, அச்செயல் நிரம்பத் தடையாகும் எண்ணெய்க்கு ஈடாய்த், தம் உடலில் நிறைந்த குருதியைக் கொண்டு நிறைக்க எண்ணிக் கருவி கொண்டு தம் கழுத்தை அரியமுற்பட, அங் ஙனம் அவர் அரிகின்ற கையை, நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவர், பெருகும் கருணையுடனே வெளிப்பட்டுத் தோன்றி, அச் செயலைச் செய்யவிடாமல் பற்றிப்பிடித்து,

4034 மற்றவர்தம் முன்னாக
மழவிடைமேல் எழுந்தருள
உற்றவூ றதுநீங்கி
ஒளிவிளங்க வுச்சியின்மேல்
பற்றியஞ் சலியினராய்
நின்றவரைப் பரமர்தாம்
பொற்புடைய சிவபுரியில்
பொலிந்திருக்க அருள்புரிந்தார். 16

4035 தேவர்பிரான் திருவிளக்குச்
செயல்முட்ட மிடறரிந்து
மேவரிய வினைமுடித்தார்
கழல்வணங்கி வியனுலகில்
யாவரெனாது அரனடியார்
தமையிகழ்ந்து பேசினரை
நாவரியுஞ் சத்தியார்
திருத்தொண்டின் நலமுரைப்பாம். 17

16.பொழிப்புரை: அவ்வடியவர் முன்பாக, இளமையுடைய ஆனேற் றூர்தியின் மேல் எழுந்தருளி, அரிந்ததால் ஆய அப்புண் நீங்கி ஒளி பெற்று விளங்க, உச்சியின் மேல் கைகுவித்து நின்றஅந்நாயனாரை சிவபெருமான் அழகிய சிவலோகத்தில் விளங்க வீற்றிருக்குமாறு அருள் புரிந்தார்.

குறிப்புரை:இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

17.பொழிப்புரை : இறைவனுக்குத் திருவிளக்கு இடும் செயலுக்கு தடையேற்பட்டதால் தன் கருத்தினை அரிந்து கொண்ட செயற்கைகளுக்கு செயல் செய்த காலிய கலிய நாயனார் திருவடிகளை வணங்கி, திடமகன்ற உலகில் யாவர் என்று எண்ணாது, அடியார்கள் இகழ்ந்து பேசியவர்களின் நாக்கினை அரியும் பக்தி நாராயணார் திருப்பணியின் சிறப்பு ஒற்சவயம்.

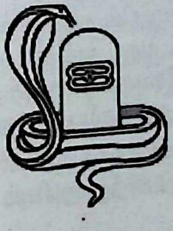

சத்தி நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4036 களமர் கட்ட கமலம் பொழிந்ததேன்
குளநி றைப்பது கோலொன்றில் எண்திசை
அளவும் ஆணைச் சயத்தம்பம் நாட்டிய
வளவர் காவிரி நாட்டு வரிஞ்சையூர். 1

4037 வரிஞ்சை யூரினில் வாய்மைவே ளாண்குலம்
பெருஞ்சி றப்புப் பெறப்பிறப்பு எய்தினார்
விரிஞ்சன் மால்முதல் விண்ணவர் எண்ணவும்
அருஞ்சி லம்பணி சேவடிக் காட்செய்வார். 2

4038 அத்த ராகிய வங்கணர் அன்பரை
இத்த லத்தில் இகழ்ந்தியம் பும்முரை
வைத்த நாவை வலித்தரி சத்தியால்
சத்தி யார்எனும் நாமந் தரித்துளார். 3

1.பொழிப்புரை : உழர்கள் அரிந்த தாமரையிலிருந்து வடிந்த தேன் குளங்களை நிரப்பும், செங்கோல் ஒன்றால் எட்டுத்திசை நாடுகளையும் ஆளும் ஆளை செலுத்தி, வெற்றிக் கொடி நாட்டிய சோழர்களின் காவீரி நாட்டில் இருப்பது வரிஞ்சையூர்

குறிப்புரை: வரிஞ்சையூர் – தஞ்சை மாவட்டத்தில் கீழ்வேளூர் என்னும் ஊருக்குத் தெற்கில் ஏறத்தாழ 7 கிமீ. தொலைவில் உள்ளது. இவ்வூர்த் திருக்கோயிலில் இந்நாயனாரின், திருவுருவம் எழுந்தருளு விக்கப் பெற்று வழிபாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

2.பொழிப்புரை: இவ்வரிஞ்சையூரில் வாய்மைப் பண்பையுடைய வேளாள் குலமானது பெருஞ்சிறப்படையது; அக்குலத்துள் வந்து தோன்றியவரும், நான்முகன் முதலான தேவர்களும் நினைத்தற்கரிய சிலம்பை அணிந்த சிவபெருமானின் திருவடிக்கு ஆட்செய்பவரு மான ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார்.

3.பொழிப்புரை: அவர் தலைவரான சிவபெருமானின் அடியவரை இவ்வுலகத்தில் இகழ்ந்து பேசுபவரின் நாவை வலிந்து அரியும் ஆற்றலால் 'சத்தியார்' எனும் பெயரை உடையவர்.

4039 தீங்கு சொற்ற திருவிலர் நாவினை
வாங்க வாங்குதண் டாயத்தி னால்வலித்
தாங்க யிற்கத்தி யால்அரிந் தன்புடன்
ஓங்கு சீர்த்திருத் தொண்டின் உயர்ந்தனர். 4

4040 அன்ன தாகிய ஆண்மைத் திருப்பணி
மன்னு பேரு லகத்தில் வலியுடன்
பன்னெ டும்பெரு நாள்பரி வால்செய்து
சென்னி யாற்றினர் செந்நெறி யாற்றினர். 5

4041 ஐய மின்றி யரிய திருப்பணி
மெய்யி னாற்செய்த வீரத் திருத்தொண்டர்
வையம் உய்ய மணிமன்று ளாடுவார்
செய்ய பாதத் திருநிழல் சேர்ந்தனர். 6

4042 நாய னார்தொண் டரைநலங் கூறலார்
சாய நாவரி சத்தியார் தாள்பணிந்து
ஆய மாதவத் தையடி கள்ளெனும்
தூய காடவர் தந்திறஞ் சொல்லுவாம். 7

4.பொழிப்புரை: சிவனடியாரைத் தீங்கு கூறி இகழ்ந்த நன்மை இல்லாரின் நாவைத் துண்டித்தற்கு ஏற்ப, வளைந்த 'தண்டாயம்' என்ற கருவிகொண்டு இழுத்து, அவ்விடத்தேயே கூர்மையான கத்தியால் அரிந்து, அன்பு பெருகும் சிறப்புடைய தொண்டில் உயர்ந்து விளங்கினார்.

குறிப்புரை: தண்டாயம் – பற்றி இழுக்கும் குறடு போன்றதொரு கருவி. வலித்து – இழுத்து. ஆயில் – கூர்மை.

5.பொழிப்புரை: அத்தகைய ஆண்மையுடைய திருத்தொண்டில் நிலைபெற்ற வலிமையுடன் பல ஆண்டுகள் அன்புடன் செய்து வந்தவர், திருச்சடையில் கங்கையாற்றைச் சூடிய இறைவரின் செம்மை நெறித்தொண்டினைத் தொடர்ந்தும் செய்து வந்தவராவார்.

6.பொழிப்புரை: ஐயம் இல்லாமல் அரியதான இத்திருப்பணியை மெய்ம்மை யாகச் செய்து வந்த வீரத்தன்மையுடைய தொண்டரான சத்தியார், உலகு உய்ய அழகிய அம்பலத்தில் ஆடுபவரின் செம்மை தரும் திருவடிநிழலைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: ஐயம் – இச்செயல் செயத்தகுமோ எனும் ஐயம். இறை வனை இகழ்தலினும், அடியாரை இகழ்தல் பெருங்குற்றமாதலின் அச்செயல் செய்வாரின் நாவை அரிதல் கொடிதன்று என்ற துணிவும் உறைப்பும் உடையவர்.

7.பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் தொண்டர்களைப் போற்றாதார் வீழ, அவர்களின் நாவை அரியும் சத்தி நாயனாரின் திருவடிகளை வணங்கிச் சிவநெறியான மாதவத்தையுடைய ஐயடிகள் என்னும் தூய 'காடவரின்' அடிமைத் திறத்தைச் சொல்வாம்.

குறிப்புரை: சாய – வீழ இனி அச்செயலைச் செய்யாது ஒழிய. சத்தி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4043 வையம்நிகழ் பல்லவர்தம்
குலமரபின் வழித்தோன்றி
வெய்யகலி யும்பகையும்
மிகையொழியும் வகையடக்கிச்
செய்யசடை யார்சைவத்
திருநெறியால் அரசளிப்பார்
ஐயடிகள் நீதியால்
அடிப்படுத்துஞ் செங்கோலார். 1

4044 திருமலியும் புகழ்விளங்கச்
சேணிலத்தில் எவ்வுயிரும்
பெருமையுடன் இனிதுஅமரப்
பிறபுலங்கள் அடிப்படுத்துத்
தருமநெறி தழைத்தோங்கத்
தாரணிமேற் சைவமுடன்
அருமறையின் துறைவிளங்க 2
அரசளிக்கும் அந்நாளில்.

1.பொழிப்புரை: வயதில் விளங்கும் பல்லவர் குலத்தின் நன்மரபில் தோன்றி நாட்டில் வறுமையையம் பகைமையையும் களைந்து, வந்த சடைமுடியடையார், சைவ நெறிநின்று, நாடாள்பவர் ஐயடிகள் காடவர்கோன் அயல்நடுநின்று செங்கோல் அரசுபுரிபவர்

குறிப்புரை: கலி – வறுமை. மிகை – குற்றம்.

2.பொழிப்புரை: எங்கும் செல்வம் செழிக்க, நாடெங்குமுள்ள உயிர்கள் எல்லாம் பெருமையுடன் கூடிய வாழ்வு பெற, பிற நாடுகளையும் வென்று, எங்கும் அறநெறி, செழித்து வளர, உலகில் சவநெறியும் வைதிக நெறியும் விளங்க அரசு புரியும் காலத்தில்

4045 மன்னவரும் பணிசெய்ய
வடநூல்தென் தமிழ்முதலாம்
பன்னுகலை பணிசெய்யப்
பார்அளிப்பார் அரசாட்சி
இன்னல்என இகழ்ந்ததனை
எழிற்குமரன் மேல்இழிச்சி
நன்மைநெறித் திருத்தொண்டு
நயந்தளிப்பார் ஆயினார். 3

4046 தொண்டுரிமை புரக்கின்றார்
சூழ்வேலை யுலகின்கண்
அண்டர்பிரான் அமர்ந்தருளும்
ஆலயங்க ளானவெலாம்
கண்டிறைஞ்சித் திருத்தொண்டின்
கடனேற்ற பணிசெய்தே
வண்தமிழின் மொழிவெண்பா
ஓர்ஒன்றா வழுத்துவார். 4

3.பொழிப்புரை: பிற மன்னர்களும் தமக்குத் தொண்டு செய்ய, வடநூலும் தென் தமிழும் ஆகிய கலைகள் பலவற்றை ஆராய்ந்த அறிந்து நாடாளும் ஐயடிகள், என்றும் மன்னராக இருபபது துன்பமே யாரும் எனத் துணிந்து, அந்த ஆட்சிப் பொறுப்பைத் தன் மகனிடம் அளித்துவிட்டு எங்கும் திருத்தொண்டே செய்யும் செயல் மேற்கொண்டார்.

குறிப்புரை:'மாரிபொய்ப்பினும் வாரிகுன்றினும், இயற்கை அல்லன செயற்கையில் தோன்றினும், காவலர்ப் பழிக்கும் இக்கண்ணகன் ஞாலம்', 'மழைவளம் கரப்பின் வான் பேரச்சம், பிழை உயிர் எய்தின் பெரும் பேரச்சம், குடிபுர வுண்டு கொடுங்கோல் அஞ்சி, மன்பதை காக்கும் நன்குடிப் பிறத்தல், துன்பம் அல்லது தொழுதகவில்' (சிலம்பு – வஞ்சிக். காட்சிக். 100 – 104) என வருவனவும் காண்க. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

4.பொழிப்புரை: திருத்தொண்டிற்குரிய செயல்களை வழுவாது செய்து வரும் அந்நாயனார், கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகில் தேவர் பெருமானான இறைவர் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சென்று, கண்டு வணங்கித் தாம் மேற்கொண்ட திருத்தொண்டிற்கேற்ற முறையான பணிவிடைகள் எல்லாவற்றையும் செய்து, ஒவ்வொரு பதியிலும் வளமையுடைய தமிழில் வெண்பா ஒவ்வொன்றால் போற்றி வழிபடுவாராய்,

4047 பெருத்தெழுகா தலில்வணங்கிப்
பெரும்பற்றத் தண்புலியூர்த்
திருச்சிற்றம் பலத்தாடல்
புரிந்தருளுஞ் செய்யசடை
நிருத்தனார் திருக்கூத்து
நேர்ந்திறைஞ்சி நெடுந்தகையார்
விருப்பினுடன் செந்தமிழின்
வெண்பாமென் மலர்புனைந்தார். 5

4048 அவ்வகையால் அருள்பெற்றங்கு
அமர்ந்துசில நாள்வைகி
இவ்வுலகில் தம்பெருமான்
கோயில்களெல் லாம்எய்திச்
செவ்வியஅன் பொடுபணிந்து
திருப்பணிஏற் றனசெய்தே
எவ்வுலகும் புகழ்ந்தேத்தும்
இன்தமிழ்வெண் பாமொழிந்தார். 6

5.பொழிப்புரை: பெருகி எழும் பத்திமையால் வணங்கிக் குளிர்ந்த பெரும்பற்றப் புலியூரின்கண் உள்ள சிற்றம்பலத்தில் ஆடல் இயற்றும் சிவந்த சடையையுடைய கூத்தப் பெருமானின் கூத்தை நேர்பட வணங்கிய பெருந்தகையாராகிய நாயனார், தாம் விருப்புடன் பாடி வந்த இனிய செந்தமிழ் வெண்பாவாகிய மென்மையான மலர் மாலையைச் சூட்டினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

6.பொழிப்புரை: அவ்வகையில் அருளைப் பெற்று அப்பதியில் அமர்ந்து, சில நாள்கள் தங்கி, இவ்வுலகில் தம் பெருமானார் வீற்றிருந்தருளும் கோயில்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சென்று, தம் ஒரு நெறிய மனம் கொண்ட அன்பினால் வணங்கி, ஏற்ற பிற திருப்பணி களையும் செய்து, எவ்வுலகும் புகழ்ந்து ஏத்தும் இனிய தமிழ் வெண்பாக்களைப் பாடி வழிபட்டார்.

குறிப்புரை: இவர் அருளிய நூல் திருப்பதிக வெண்பாக்கள் கே ?ஷத்திரத் திருவெண்பா என அழைக்கப் பெறுகிறது. அவ்வாறு அருளிய பாடல்கள் மிகப் பலவாய் இருத்தல் வேண்டும். எனினும் இது பொழுது 24 வெண்பாக்களே உள்ளன. அவற்றில் இருபத்திரண்டு பாடல்கள் இன்ன இன்ன திருப்பதியில் அருளப்பெற்றன எனத் தெரிகின்றது. இருபாடல்கள் அருளப் பெற்ற இடம் தெரியாமையின் அவை (10 , 23) பொது எனக் கூறப் பெறுகின்றன.

அப்பதிகள் 1. திருத்தில்லைச் சிற்றம்பலம் 2. திருக்குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் 3.

4049 இந்நெறியால் அரனடியார்
இன்பமுற இசைந்தபணி
பன்னெடுநாள் ஆற்றியபின்
பரமர்திரு வடிநிழற்கீழ்
மன்னுசிவ லோகத்து
வழியன்பர் மருங்கணைந்தார்
கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சிக்
காடவர் ஐடிகளார். 7

4050 பையரவ மணியாரம்
அணிந்தார்க்குப் பாவணிந்த
ஐயடிகள் காடவனார்
அடியிணைத்தா மரைவணங்கிக்
கையணிமான் மழுவுடையார்
கழல்பணிசிந் தனையுடைய
செய்தவத்துக் கணம்புல்லர்
திருத்தொண்டு விரித்துரைப்பாம். 8

திருஐயாறு 4. திரு ஆரூர் 5. திருத்துருத்தி 6.திருக்கோடிகா 7. திருவிடைவாய் 8. திருநெடுங்களம் 9. திருக்குழித் தண்டலை (திருக்கடம்பந்துறை) 11. திரு ஆனைக்கா 12. திரு மயிலை 13. திருஉஞ்சேனை மாகாளம் 14. திருவளைகுளம் 15. திருச்சாய்க்காடு 16. திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் 17. திருச்சிராப்பள்ளி 18.திருமழபாடி 19. திருஆப்பாடி 20. கச்சித் திருஏகம்பம் 21.திருப்பனந்தாள் – தாடகையீச்சரம் 22. திருஒற்றியூர். 24. திருமயானம் (திருக்கடவூர் மயானம்). 10, 23 ஆகிய இரு பாடல்களும் பொதுவெண்பாக்களாம்.

7.பொழிப்புரை: பிறரால் வென்று அழிக்கப்படாத மதிலையுடைய காஞ்சி நகரில் அரசியற்றிய ஐயடிகள் காடவர்கோன், இந்நெறியினால் சிவனடியார்கள் இன்பம் அடையத் தமக்கு இயைந்த தொண்டுகளைப் பல காலமாகச் செய்திருந்து, பின்னர் இறைவரின் திருவடியின் கீழ்ச் சிவவுலகில் வழிவழியாக வாழ்ந்து வரும் அடியவர்களுடன் சேர்ந்தார்.

8.பொழிப்புரை: நச்சுப் பையையுடைய பாம்பை மணி மாலையாய் அணிந்த இறைவற்கு வெண்பாப் பாடிச் சாத்திய ஐயடிகள் காடவர் கோன் நாயனாரின் திருவடிகளை வணங்கி, கையில் மழுவையுடைய இறைவரின் திருவடிகளைப் பணியும் சிந்தனையைச் செய்தவத்தால் பெற்றுவிளங்கும் கணம் புல்ல நாயனாரின் திருத்தொண்டினை இனி விரித்துச் சொல்வாம்.

4051 உளத்திலொரு துளக்கம் இலோம்
உலகுய்ய இருண்ட திருக்
களத்து முது குன்றர்தரு
கனகம் ஆற்றினிலிட்டு
வளத்தின் மலிந்தேழ் உலகும்
வணங்குபெருந் திருவாரூர்க்
குளத்தில்எடுத் தார்வினையின்
குழிவாய்நின்று எனையெடுத்தார். 9

9.பொழிப்புரை: உலகம் உய்யும் பொருட்டு நஞ்சு உண்டதால் கருமையுடைய கழுத்தையுடைய திருமுதுகுன்றவாணர் அளித்த பொன்னை மணிமுத்தாற்றில் இட்டுப்பின் வளத்தினால் மிக்க ஏழ் உலகங்களும் வணங்கும் பெரிய திருவாரூர்க் கமலாலயத் திருக்குளத்தில் எடுத்தருளியவரான நம்பியாரூரர், வினையான பெருங்குழியின் வாயினின்றும் எம்மை மேல் எடுத்தவர்; ஆதலால், உள்ளத்தில் யாம் சிறிதும் நடுக்கம் இல்லோம்.

குறிப்புரை: வகைநூல் புகலூரில் பொன் பெற்றதும் நாட்டியத்தான் குடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனுக்கு நல்லவன் என்பதும் கூறி ஆரூரரை வணங்கிற்று. விரிநூல் திருமுதுகுன்றத்தில் ஆற்றிலிட்ட பொன்னைத் திருவாரூர்க் குளத்தில் எடுத்த நிகழ்ச்சியை உளங் கொண்டு போற்றிற்று.

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

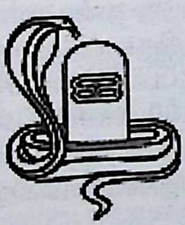

கணம்புல்ல நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4052 திருக்கிளர்சீர் மாடங்கள்
திருந்துபெருங் குடிநெருங்கிப்
பெருக்குவட வெள்ளாற்றுத்
தென்கரைப்பால் பிறங்குபொழில்
வருக்கைநெடுஞ் சுளைபொழிதேன்
மடுநிறைத்து வயல்விளைக்கும்
இருக்குவே ளூரென்ப
திவ்வுலகில் விளங்குபதி. 1

4053 அப்பதியில் குடிமுதல்வர்க்
கதிபராய் அளவிறந்த
எப்பொருளும் முடிவறியா
எய்துபெருஞ் செல்வத்தார்
ஒப்பில்பெருங் குணத்தினால்
உலகின்மேற் படவெழுந்தார்
மெய்ப்பொருளா வனஈசர்
கழல்என்னும் விருப்புடையார். 2

1.பொழிப்புரை: செல்வம் பெருகும் சிறப்பையுடைய மாடங்களில், எங்கும் திருந்திய பண்புடைய பெருங்குடிகள் நெருங்கியிருப்பதும், வளம் பெருக்கும் வட வெள்ளாற்றின் தென்கரையில் அழகு பொருந்திய சோலைகளில் உள்ள பலாக் கனிகளினின்றும் வடிந்த தேன், நீர் மடுவினை நிறைத்தலால், வயல்களை விளையச் செய்து விளங்குவ தும் 'இருக்குவேளூர்' என்ற பெயரைக் கொண்ட பதியாம்; அது இவ்வுலகத்தில் சிறந்து விளங்கும் பதியாகும்.

குறிப்புரை: இருக்குவேளூர் – சேலம் மாவட்டம் ஆற்றூருக்கு வடக்கே 4 நாழிகை அளவில் பச்சைமலையின் வடசாரலில் உள்ளது. இதுபொழுது பேளூர் என வழங்குகிறது.

2.பொழிப்புரை: அந்நகரில் வாழும் குடித்தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராய், அளவில்லாத பொருள்கள் பலவும் நிறைந்து, அவற்றின் எல்லை காண இயலாதவாறு நிறைந்த பெருஞ்செல்வத்தை உடைய வராய், ஒப்பில்லாத

4054 தாவாத பெருஞ்செல்வம்
தலைநின்ற பயன்இதுவென்
றோவாத ஒளிவிளக்குச்
சிவன்கோயில் உள்ளெரித்து
நாவாரப் பரவுவார்
நல்குரவு வந்தெய்தத்
தேவாதி தேவர்பிரான்
திருத்தில்லை சென்றடைந்தார். 3

4055 தில்லைநகர் மணிமன்றுள்
ஆடுகின்ற சேவடிகள்
அல்கியஅன் புடன்இறைஞ்சி
அமர்கின்றார் புரமெரித்த
வில்லியார் திருப்புலீச்
சரத்தின்கண் விளக்கெரிக்க
இல்லிடையுள் எனமாறி
எரித்துவரும் அந்நாளில். 4

பெருங்குணங்களால் உலகத்தில் மேன்மையுடன் வாழ்ந்து வருபவர். உண்மைப் பொருளாவன, இறைவரின் திருவடிகளே ஆகும் எனும் மெய்ம்மையை அவர் உணர்ந்தவர்.

குறிப்புரை:ஒவ்வொரு குடிக்கும் ஒவ்வொரு தலைவர் இருப்பர். அத்தலைவர் களுக்கெல்லாம் தலைவராய் விளங்குபவர் இவர் என்பார் 'குடிமுதல்வர்' என்றார்.

3.பொழிப்புரை: பெருஞ் செல்வத்தால் பெறும் சிறந்த கெடாத பயன் இதுவே! எனும் உள்ளத்தராய், நீங்காது ஒளிதரும் விளக்குகளைச் சிவபெருமான் கோயிலுக்குள் ஏற்றி வைத்து, நாவாரப் போற்றுபவ ரான இந்நாயனார், வறுமை வந்து அடையவே, அந்த வறுமையுடன் இங்கு இருத்தல் தகாது என்று எண்ணித், தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரான சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் தில்லையைச் சென்று சேர்ந்தார்.

4.பொழிப்புரை: தில்லையம்பதியில் அழகிய அம்பலத்தில் ஆடும் சிவந்த திருவடிகளைப், பொருந்திய அன்புடன் வணங்கி, அங்கு விரும்பியிருப்பவரான நாயனார், முப்புரங்களையும் எரித்த வில்லை ஏந்திய இறைவரின் 'திருப்புலீச்சரம்' என்னும் கோயிலில், விளக்கு எரிக்கும் பணி செய்வதற்குத் தம் இல்லத்தில் உள்ள பொருள்களை யெல்லாம் விற்று எரித்து வந்தார். அந்நாளில்,

4056 ஆயசெயல் மாண்டதற்பின்
அயலவர்பால் இரப்பஞ்சிக்
காயமுயற் சியில்அரிந்த
கணம்புல்லுக் கொடுவந்து
மேய விலைக் குக்கொடுத்து
விலைப்பொருளால் நெய்மாறித்
தூயதிரு விளக்கெரித்தார்
துளக்கறுமெய்த் தொண்டனார். 5

4057 இவ்வகையால் திருந்துவிளக்
கெரித்துவர அங்கொருநாள்
மெய்வருந்தி அரிந்தெடுத்துக்
கொடுவந்து விற்கும்புல்
எவ்விடத்தும் விலைபோகாது
ஒழியவும்அப் பணியொழியார்
அவ்வரிபுல் லினைமாட்டி
அணிவிளக்கா யிடஎரிப்பார். 6

5.பொழிப்புரை: அத்தகைய செயலைச் செய்வதற்கும் மனையில் விற்றற்கென ஏதும் பொருள் இலதாக, மற்றவரிடம் இரந்து செய்தற்கு அஞ்சி, தம் உடலின் முயற்சியால் அரிந்த கணம்புல்லைத் தொகுத்து எடுத்துக் கொண்டுவந்து, கிடைத்த விலைக்கு விற்று, அதனால் பெற்ற பொருளால் நெய்வாங்கி, அசைவற்ற மெய்ம்மையான தொண்டினைச் செய்பவரான நாயனார், தூய விளக்கை ஏற்றி எரித்தார்.

குறிப்புரை: கணம்புல் – இது புல்வகையைச் சார்ந்தது; மென்மையானது. வீடுவேய் தற்கும் பயன்படுவது. மலைச்சாரலின் அருகே பெரிதும் வளர்வது. நாயனார் தோன்றிய இருக்குவேளூர் அருகே இப்புல் மிகுதியாய் இருக்க, வறுமையுற்ற நிலையில் அங்கு அதனை விற்று விளக்கு எரித்த நாயனார், தில்லைக்கு வந்த பின்னும் அதனைப் பயன்படுத்தி வரமுற்பட்டார். இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

6.பொழிப்புரை: இவ்வாறு அந்நாயனார் ஒளிவிளங்குதற்குரிய விளக்கை எரித்து வர, ஒருநாள், உடல் வருந்தி அரிந்து எடுத்துக் கொண்டு வந்து விற்கின்ற புல் எங்கும் விலையாகாதவாறு கண்டும், விளக்குத் திருப்பணியைக் கைவிடாத வராய், அரிந்த அப்புல்லையே தீக்கொளுத்தி அழகிய விளக்கை எரிப்பவர் ஆனார்.

4058 முன்புதிரு விளக்கெரிக்கும்
முறையாமங் குறையாமல்
மென்புல்லும் விளக்கெரிக்கப்
போதாமை மெய்யான
அன்புபுரி வார்அடுத்த
விளக்குத்தந் திருமுடியை
என்புருக மடுத்தெரித்தார்
இருவினையின் தொடக்கெரித்தார். 7

4059 தங்கள்பிரான் திருவுள்ளம்
செய்துதலைத் திருவிளக்குப்
பொங்கியஅன் புடன்எரித்த
பொருவில்திருத் தொண்டருக்கு
மங்கலமாம் பெருங்கருணை
வைத்தருளச் சிவலோகத்
தெங்கள்பிரான் கணம்புல்லர்
இனிதிறைஞ்சி அமர்ந்திருந்தார். 8

7.பொழிப்புரை: இறைவரின் திருமுன்பு விளக்கு எரிக்கும் முறைப் படி தாம் கருதிய யாமங்களில் குறையாமல் விளக்கை எரிப்பதற்கு அப்புல் போதாமையால், மெய்ம்மை அன்பினால் திருத்தொண்டு செய்பவரான அந்நாயனார், அடுத்த விளக்காகத் தம் திருமுடியி னையே எலும்பும் கரைந்து உருகுமாறு தீயை மூட்டி எரித்தார். அதனால் இருவினைகளான தொடக்கை எரிப்பவர் ஆனார்.

குறிப்புரை: 'விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞான மாகும்' (தி.4 ப.77 பா.3) என்பதால், இத்திருத்தொண்டின் பயனாக ஞானமும், அதன் பயனாக வீடுபேறும் நாயனார் அடைதல் ஒருதலை ஆதலின், இங்குத் தம் முடியையே விளக்காக எரித்ததோடு, இரு வினைகளின் தொடக்கையும் எரித்தார் என்றார் ஆசிரியர்.

8.பொழிப்புரை: இப்பணியைத் தம் இறைவர் திருவுள்ளத்தில் ஏற்றுத் திருவிளக்கை மிக்க அன்புடன் எரித்த ஒப்பில்லாத தொண்டருக்கு, இறைவனார் நன்மை பெருகும் பெருங்கருணையினை வைத்தருளச், சிவலோகத்தில் எங்கள் பெருமானாரான கணம்புல்ல நாயனார் சேர்ந்து இனிதாக வணங்கி அங்கு அமர்ந்தருளினார்.

4060 மூரியார் கலியுலகில்
முடியிட்ட திருவிளக்குப்
பேரியா றணிந்தாருக்
கெரித்தார்தங் கழல்பேணி
வேரியார் மலர்ச்சோலை
விளங்குதிருக் கடவூரில்
காரியார் தாஞ்செய்த
திருத்தொண்டு கட்டுரைப்பாம். 9

பெருமானாரான கணம்புல்ல நாயனார் சேர்ந்து இனிதாக வணங்கி அங்கு அமர்ந்தருளினார்.

9.பொழிப்புரை: வலிமை பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில், தம்முடியையே திருமுன்பு இடும் விளக்காகக், கங்கை எனும் பேராற்றை அணிந்த சிவபெருமானுக்கு எரித்த கணம்புல்ல நாயனாரின் திருவடிகளைப் போற்றித், தேன் பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்து விளங்கும் 'திருக்கடவூரில்' தோன்றி யருளிய 'காரி நாயனார்' செய்த திருத்தொண்டினைச் சொல்வாம்.

குறிப்புரை: மூரியார் கலி – வலிமை பொருந்திய கடல்; படைத்தும் காத்தும் அழித்தும் வரும் வலிமை. முந்நீர் என அழைக்கப்பெறுதலும் காண்க.
கணம்புல்ல நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

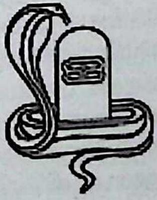

காரி நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4061 மறையாளர் திருக்கடவூர்
வந்துதித்து வண்தமிழின்
துறையான பயன்தெரிந்து
சொல்விளங்கிப் பொருள்மறையக்
குறையாத தமிழ்க்கோவை
தம்பெயரால் குலவும்வகை
முறையாலே தொகுத்தமைத்து
மூவேந்தர் பால்பயில்வார். 1

4062 அங்கவர்தாம் மகிழும்வகை
அடுத்தவுரை நயமாக்கிக்
கொங்கலர்தார் மன்னவர்பால்
பெற்றநிதிக் குவைகொண்டு
வெங்கண்அரா வொடுகிடந்து
விளங்கும்இளம் பிறைச்சென்னிச்
சங்கரனார் இனிதமரும்
தானங்கள் பலசமைத்தார். 2

1.பொழிப்புரை: மறையவர் மிக்கு வாழ்கின்ற திருக்கடவூரில் வந்து தோன்றி, வளம் பலவும் நிறைந்த தமிழின் இனிய துறைகளின் பயனைத் தெரிந்து, சொல் விளங்க அதன் உட்கிடையான பொருளானது மறைந்து நிற்குமாறு, குறைவற்ற தமிழ்க் கோவையைத் தம் பெயரால் விளங்குமாறு முறைப்படத் தொகுத்து இயற்றித் தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்தவரான மூவேந்தரிடத்தும் பழகிய நட்பினராய்,

குறிப்புரை: தமிழில் உள்ள துறைகள் பலவேனும் அவை அகம் புறம் எனும் இரண்டினுள் அடங்கும். கோவை என்பது அகப்பொருள் பற்றியதாகும். இந்நூல் இன்று கிடைத்திலது. தம் பெயரால் கோவையை இயற்றினார் என்ற ஆசிரியர், அவர் பெயர் காரி என்பதை ஐந்தாம் பாடலிலேயே குறித் தருளுகின்றார். காரி – கருமை நிறம் பொருந்தி நஞ்சு. அதனை உண்டமையால் சிவபெருமான் காரி என்றும் அழைக்கப் பெற்றார். ‘காரி உண்டிக் கடவுள திருக்கையும்’ (மலைபடு.- 83) என வருவதால் இவ்வுண்மை அறியலாம். இதனால் இப்பெயர் இறைவரின் பெயரென அறியலாம். காரி – மேகம் எனப் பொருள் கொண்டு, இந்நாயனார் அடிய்வர்களுக்கு வேண்டியவாறு கொடுத்தும், திருக்கோயில் திருப்பணிகள் பல செய்தும், கோவை எனும் அரிய நூலை வழங்கியும் உலகிற்கு உதவியமை பற்றி இப்பெயர் பெற்றார் என்றலும் ஒன்று.

2.பொழிப்புரை: அம்மூவேந்தர்களிடத்தும் மனம் மகிழுமாறு தாங்கருதிய

4063 யாவர்க்கும் மனமுவக்கும்
இன்பமொழிப் பயனியம்பித்
தேவர்க்கு முதல்தேவர்
சீரடியார் எல்லார்க்கும்
மேவுற்ற இருநிதியம்
மிகஅளித்து விடையவர்தம்
காவுற்ற திருக்கயிலை
மறவாத கருத்தினராய். 3

4064 ஏய்ந்தகடல் சூழுலகில்
எங்குந்தம் இசைநிறுத்தி
ஆய்ந்தவுணர்வு இடையறா
அன்பினராய் அணிகங்கை
தோய்ந்தநெடுஞ் சடையார்தம்
அருள்பெற்ற தொடர்பினால்
வாய்ந்தமனம் போல்உடம்பும்
வடகயிலை மலைசேர்ந்தார். 4

பொருட்கு ஏற்ற சொற்களை நயம் பெறக் கூறி, நறுமணம் மிக்க பூமாலைகளை அணிந்திருக்கும் மன்னர்களிடம் பெற்ற செல்வக் குவியலைக் கொண்டு, கொடிய கண்ணையுடைய பாம்புடனே இயைந்து விளங்கும் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் இனிதாக வீற்றிருக்கும் திருக்கோயில்கள் பலவற்றை அமைத்தார்.

குறிப்புரை: இவர் அமைத்த திருக்கோயில்கள் பற்றிய விவரம் ஏதும் இது பொழுது தெரிந்திலது.

3.பொழிப்புரை: யாவர்க்கும் மனம் மகிழும் படியான இன்பம் தரும் சொற்பயன்களையே கூறித், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரான சிவ பெருமானின் சிறப்புடைய அடியார்கள் எல்லார்க்கும் அவர் விரும்புமாறு பெரும் பொருள்களை மிகவும் அளித்து, ஆனேற்று ஊர்தியையுடைய இறைவரின் சோலைகளையுடைய திருக்கயிலா யத்தை எப்போதும் மறவாத எண்ணமுடையவராகி,

குறிப்புரை: இம் மூன்று பாடல்களாலும் நாயனார் புலவர்க்குப் புலவராயும், தொண்டர்க்குத் தொண்டராயும், திருப்பணிச் செல்வர்க் குத் திருப்பணிச் செல்வராயும் இருந்தமை விளங்குகின்றது.

4.பொழிப்புரை: பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் எல்லா இடங்களிலும் தம்

4065 வேரியார் மலர்க்கொன்றை
வேணியார் அடிபேணும்
காரியார் கழல்வணங்கி
அவரளித்த கருணையினால்
வாரியார் மதயானை
வழுதியர்தம் மதிமரபில்
சீரியார் நெடுமாறர்
திருத்தொண்டு செப்புவாம். 5

புகழினை நிலை நிறுத்தி, ஆராய்ந்து தெளிந்த உணர்விலே இடையறாத அன்பு உடையவராய் இருந்து, அழகிய கங்கையாறு பொருந்திய நீண்ட சடையையுடைய இறைவரின் அருளைப் பெற்ற தொடர்பினால், அப்பெருமானைப் பொருந்திய மனத்தால் சேர்ந்தது போலவே, உடலாலும் வடகயிலை மலையைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

5.பொழிப்புரை: தேன் பொருந்திய மலர்க்கொன்றையை அணிந்த சடையையுடைய இறைவரின் திருவடியைப் பேணும் காரி நாயனாரின் அடிகளை வணங்கிக் கடல் போல் நிறைந்து வழியும் மதம் பொருந்திய யானைப் படையையுடைய பாண்டியர்களுக்குரிய சந்திர மரபில் தோன்றிய 'நின்றசீர் நெடுமாற நாயனாரின்' திருத்தொண்டினைக் கூறுவாம்.

குறிப்புரை: வேரி – தேன். காரி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று

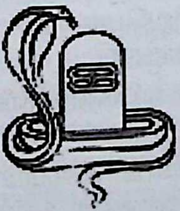

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4066 தடுமாறும் நெறியதனைத்
தவம்என்று தம்முடலை
அடுமாறு செய்தொழுகும்
அமண்வலையில் அகப்பட்டு
விடுமாறு தமிழ்விரகர்
வினைமாறுங் கழலடைந்த
நெடுமாற னார்பெருமை
உலகேழும் நிகழ்ந்ததால். 1

4067 அந்நாளில் ஆளுடைய
பிள்ளையார் அருளாலே
தென்னாடு சிவம்பெருகச்
செங்கோலுய்த்து அறம்அளித்துச்
சொல்நாம நெறிபோற்றிச்
சுரர்நகர்க்கோன் தனைக்கொண்ட
பொன்னார மணிமார்பில்
புரவலனார் பொலிகின்றார். 2

1.பொழிப்புரை: தடுமாற்றத்தை உண்டாக்கும் குற்றமுடைய நெறி யையே தவம் என்று கொண்டு, தம் உடம்பை வருத்தும் செயல்களைச் செய்து, தீ நெறி ஒழுகும் சமணரின் சூழ்ச்சிக்குள் அகப்பட்டு, அதனின்றும் விடும்படி, தமிழ் வல்லுநரான திருஞானசம்பந்தரின், வினையகற்றிப் பிறவி அறுக்கும், திருவடிகளை அடைந்த நெடுமாற னாரின் பெருமை, ஏழ் உலகங்களிலும் நிறைந்து விளங்குவதாம்.

குறிப்புரை: ஆல் – அசைநிலை.

2.பொழிப்புரை: அக்காலத்தில் ஆளுடைய பிள்ளையாரின் திருவருளால், பாண்டி நாட்டில் சைவத்திறம் பெருகச், செங்கோல் செலுத்தி, அறநெறி வழுவாது காத்தும், புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற சிவபெருமானின் திருப்பெயராய திருவைந்தெழுத்தின் நெறியான சைவ நெறியைக் காத்தும், இந்திரனிடத்துக் கொண்ட பொன் மாலை சூடிய அப்பாண்டியர் விளங்குவாராகி,

குறிப்புரை: சுரர்நகர்க்கோன் – இந்திரன். தமிழகத்தில் மழை பெய்யா திருக்க,

4068 ஆயஅர சளிப்பார்பால்
அமர்வேண்டி வந்தேற்ற
சேயபுலத் தெவ்வரெதிர்
நெல்வேலிச் செருக்களத்துப்
பாயபடைக் கடல்முடுகும்
பரிமாவின் பெருவெள்ளம்
காயுமதக் களிற்றினிரை
பரப்பியமர் கடக்கின்றார். 3

அகத்திய முனிவரின் அறவுரைப்படி சோமவாரம் விரதம் இருந்து புண்ணியம் பெற்ற உக்கிரகுமார பாண்டியர், ஏனைய, சேர, சோழ, மன்னர்களோடு மழை வேண்டி, இந்திரனிடம் சென்றனர். அவன் காட்டிய இருக்கைகளில் சேர, சோழ மன்னர்கள் அமர, பாண்டியர் மட்டும் இந்திரனோடு ஒப்ப இருந்த இருக்கையில் அமர்ந் தனர். அது கண்ட இந்திரன், பொறானாய் அதனை வெளிப்படுத்தாது, எவரும் தாங்கற்கரிய ஒரு பெருமாலையை அப் பாண்டியருக்கு அணிவிக்க, அவரும் அதனை மகிழ்வுடன் ஏற்றனர் என்பது வரலாறு. இவ்வரிய செயற்கு உரியவர், இவ்வரலாற்றுக்குரிய நெடுமாறனா ருக்கு முன்னோரான உக்கிரகுமார பாண்டியர் ஆவர்.

3.பொழிப்புரை: நல்ல அரசுபுரிந்து வருபவர்பால், போர் மேல் வந்த, வேற்று நாட்டுப் பகைவருடன், நெல்வேலிப் போர்க்களத்தில், கடல்போல் படைநடத்தி, குதிரைப் படை, யானைப்படை வெள்ளத்தைச் செலவிட்டு போர் மேற்சென்றார்.

குறிப்புரை: இப்பாடல் முதல் 5 பாடல்கள் வரை இப்பாண்டியர் பெற்ற வெற்றிச் சிறப்புக் கூறப் பெறுகின்றது. இப்பாண்டியரின் பெயர் மாறவர்மன் அரிகேசரி என்றும் இவர், சேரர்களையும் குறுநில மன்னர்கள் சிலரையும், பாழி, நெல்வேலி, செந்நிலம் முதலான இடங்களில் வென்றனர் என்னும் வேள்விக்குடிச் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன. இவ்வெற்றிகளை இறையனார் அகப்பொருளில் உள்ள மேற்கோள் பாடல்களும் (22, 106, 235, 309) குறிக்கும். இவற்றுள் நெல்வேலிப் போர்வெற்றியை, 'நிறைக் கொண்ட சிந்தையால் நெல்வேலி வென்ற நின்றசீர் நெடுமாறன்' எனத் தொகை நூலும் வகை நூலும் குறித்துப் பாராட்டியுள்ளமை அறியத்தக்கதாம். இப்போர் சாளுக்கிய மன்னனாகிய விக்கிரமாதித்தனுக்கும் இவருக்கும் நடந்த பெரும் போர் என்றும், நெல்வேலி வரை வந்த விக்கிரமாதித்தனைக் கடும்போரால் இவர் வென்றமை பற்றியே சுந்தரர் இதனைச் சிறப்பிப் பாராயினர் என்றும் வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுவர். (பல்லவர் வரலாறு பக். 140.)

4069 எடுத்துடன்ற முனைஞாட்பின்
இருபடையிற் பொருபடைஞர்
படுத்தநெடுங் கரித்துணியும்
பாய்மாவின் அறுகுறையும்
அடுத்தமர்செய் வயவர்கருந்
தலைமலையும் அலைசெந்நீர்
மடுத்தகடல் மீளவுந்தாம்
வடிவேல்வாங் கிடப்பெருக. 4

4070 வயப்பரியின் களிப்பொலியும்
மறவர்படைக் கலஒலியும்
கயப்பொருப்பின் முழக்கொலியும்
கலந்தெழுபல் லியஒலியும்
வியக்குமுகக் கடைநாளின்
மேகமுழக் கெனமீளச்
சயத்தொடர்வல் லியுமின்று
தாம்விடுக்கும் படிதயங்க. 5

4.பொழிப்புரை: படைகொண்டு போரிட்ட போர்க்களத்தில் இரு பக்கத்துப் படை வீரர்களும், வீழ்த்திய பெரிய யானைகளின் உடல் துண்டங்களும், குதிரைகளின் உடல் துண்டங்களும், எதிர்த்துப் போர் செய்யும் படை வீரர்களின் கரிய தலையாகிய மலைகளும் என்ற இவற்றினின்றும் வரும் குருதியின் பெருக்குக் கலக்கப் பெற்ற கடலானது, முற்காலத்தில் உக்கிரகுமார பாண்டியர் கடல் சுவறவேல் வாங்கியதைப் போல் மீண்டும் இவர் வேல் வாங்கும் படிபெருக,

குறிப்புரை: முனைஞாட்பு – போர்க்களம்; இரு பெயரொட்டு. அறுகுறை – உடலினின்றும் அறுபட்ட துண்டங்கள். பெருகிவந்த கடல் சுவற வேல்விட்ட பெரியவர் உக்கிரகுமார பாண்டியர் ஆவர். இவ் வரலாறு திருவிளையாடற் புராணத்துக் காணப்படுவதாம்.

5.பொழிப்புரை: வலிமை பொருந்திய குதிரைகளின் களிப்பால் உண்டாகும் ஒலியும், வீரர்தம் படைகளின் ஒலியும், யானைகளான மலைகளின் பிளிற்று ஒலியும், 'பல இயங்களின் ஒலியும், வியக்கத் தக்க ஊழியின் முடிவுக் காலத்தில் பெருகும் மேகங்களின் ஒலியே எனச் சிந்தித்து, முன்பு உக்கிரகுமார பாண்டியர் விட்டது போல் வீரத் தொடர்பையுடைய விளங்கின திரும்பவும் இன்று தாம் விடுக்கும் படி ஒலிக்க,

குறிப்புரை: சயத்தொடர் வல்லி – வெற்றியினால் பகைவரைப் பிணிக்கும் விலங்கு.

6.பொழிப்புரை: தீயை உமிழும் படைகளை வீசியும் எறிந்தும் போர் செய்யும் களத்தில், வெட்டுப்பட்ட உடல்கள் தோய்ந்து கிடக்கும் குருதி நிறைந்த மடுவில் குளித்துப் பிணங்களை உண்டு கூத்தாடி முன் நாளில் ஏவல் கொண்ட பூதங்களே அல்லாது, பேயும் அரிய பணி செய்யும் படி அவற்றுக்கு உணவு

4071 தீயுமிழும் படைவழங்கும்
செருக்களத்து முருக்குமுடல்
தோயுநெடுங் குருதிமடுக்
குளித்துநிணந் துய்த்தாடிப்
போயபரு வம்பணிகொள்
பூதங்க ளேயன்றிப்
பேயும்அரும் பணிசெய்ய
உணவளித்த தெனப்பிறங்க. 6

4072 இனையகடுஞ் சமர்விளைய
இகலுழந்த பறந்தலையில்
பனைநெடுங்கை மதயானைப்
பஞ்சவனார் படைக்குடைந்து
முனையழிந்த வடபுலத்து
முதன்மன்னர் படைசரியப்
புனையுநறுந் தொடைவாகை
பூழியர்வேம் புடன்புனைந்து. 7

4073 வளவர்பிரான் திருமகளார்
மங்கையருக் கரசியார்
களபமணி முலைதிளைக்குந்
தடமார்பிற் கவுரியனார்
இளஅரவெண் பிறையணிந்தார்க்
கேற்றதிருத் தொண்டெல்லாம்
அளவில்புகழ் பெறவிளக்கி 8
அருள்பெருக அரசளித்தார்.

அளித்ததாகும் எனக் கூறும்படி விளங்க,

குறிப்புரை: திருநெல்வேலிப் போரில் வடவரசர் தம் வெற்றி மேலோங்கக் கண்டு, பாண்டியன் சிவபெருமானை நினைய, நெல்லை யப்பர் ஆணையால் சிவபூதகணங்கள் வந்து அவர்களை அழித்தன என்பது தலவரலாறு. அதனை நினைவு கூர்ந்தவாறு இப்பாடல் அமைகின்றது.

7.பொழிப்புரை: இத்தகைய கொடிய போர் மூளும்படி பொருந்திய போர்க் களத்தில், பனைபோல் நீண்ட துதிக்கையையுடைய மத யானைகளையுடைய பாண்டியரின் படைகளுக்குத் தோற்றுப் போரில் அழிந்த தலைமையையுடைய வடநாட்டு அரசரின் படைகள் சிதைந்து ஓடிப்போக, வெற்றி பெற்ற முறையில், அணியும் மணமுடைய வாகை மாலையைப் பாண்டியர்க்குரிய வேம்பு மாலையுடனே அணிந்து.

8.பொழிப்புரை: சோழ மன்னரின் மகளாரான மங்கையர்க்கரசி யாரின் கலவைச்

4074 திரைசெய்கட லுலகின்கண்
திருநீற்றின் நெறிவிளங்க
உரைசெய்பெரும் புகழ்விளக்கி
ஓங்குநெடு மாறனார்
அரசுரிமை நெடுங்காலம்
அளித்திறைவர் அருளாலே
பரசுபெருஞ் சிவலோகத்
தின்புற்றுப் பணிந்திருந்தார். 9

4075 பொன்மதில்சூழ் புகலிகா
வலர்அடிக்கீழ்ப் புனிதராம்
தென்மதுரை மாறனார்
செங்கமலக் கழல்வணங்கிப்
பன்மணிகள் திரையோதம்
பரப்புநெடுங் கடற்பரப்பைத்
தொன்மயிலை வாயிலார்
திருத்தொண்டின் நிலைதொழுவாம். 10

சாந்து அணிந்த கொங்கைகள் மூழ்கப் பெற்ற அகன்ற மார்பையுடைய பாண்டியரான 'நின்றசீர்நெடுமாறனார்' இளைய பாம்பையும் வெண்மையான பிறையையும் சூடிய சிவபெருமானுக்கு, ஏற்ற திருத்தொண்டுகளை எல்லாம் அளவில்லாத புகழ் பெரும்படிச் செய்து, சிவனருள் பெருகுமாறு ஆட்சி செய்தார்.

குறிப்புரை: இவ்வேழு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

9.பொழிப்புரை: அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகில், திருநீற்று நெறியான சிவநெறி விளக்கம் பெறுமாறு சான்றோர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற பெரும் புகழ் விளங்க வைத்ததால், மேன்மை யுடைய நின்றசீர் நெடுமாறனார், நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்திருந்து, சிவபெருமானின் திருவருளால் எல்லோராலும் போற்றப்படுகின்ற பெருமையுடைய சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து, இன்பம் பொருந்தப் பணிந்து அமர்ந்திருந்தார்.

10.பொழிப்புரை: அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகில், திருநீற்று நெறியான சிவநெறி விளக்கம் பெறுமாறு சான்றோர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற பெரும் புகழ் விளங்க வைத்ததால், மேன்மை யுடைய நின்றசீர் நெடுமாறனார், நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்திருந்து, சிவபெருமானின் திருவருளால் எல்லோராலும் போற்றப்படுகின்ற பெருமையுடைய சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து, இன்பம் பொருந்தப் பணிந்து அமர்ந்திருந்தார்.

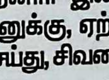

வாயிலார் நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4076 சொல்வி ளங்குசீர்த் தொண்டைநன் னாட்டிடை
மல்லல் நீடிய வாய்மை வளம்பதி
பல்பெ ருங்குடி நீடு பரம்பரைச்
செல்வம் மல்கு திருமயி லாபுரி. 1

4077 நீடு வேலைதன் பால்நிதி வைத்திடத்
தேடும் அப்பெருஞ் சேமவைப் பாமென
ஆடு பூங்கொடி மாளிகை யப்பதி
மாடு தள்ளு மரக்கலச் செப்பினால். 2

1.பொழிப்புரை: புகழ் விளங்கும் சிறப்புடைய தொண்டை நன்னாட் டில், வளமை மிக்க வாய்மையால் சிறந்த வளமுடைய பதியாக விளங் குவது, பற்பல பெருங்குடி மக்களும் வழிவழியாகத் தொடர்ந்து வதிந்து வரும் செல்வம் நிறைந்த திருமயிலாபுரியாகும்.

குறிப்புரை: சொல் – புகழ். மயிலாபுரி – மயில்களின் ஒலி மிக்க ஊர் ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது. மயில் ஆர்ப்பு ஊர் – மயிலாப்பூர் என்றாயிற்று. நாவரசர் திருவாக்கில் 'மயிலாப்பு' என்றும், ஞானசம் பந்தர் திருவாக்கில் 'மயிலை' என்றும் சுருங்க அழைக்கப்பெற்றுள்ளது. இத்திருநகர் இன்று சென்னைக் கடற்கரையில் திருவொற்றியூருக்கும் திருவான்மியூருக்கும் நடுவாக விளங்குகின்றது.

2.பொழிப்புரை: பெருங்கடல், தன்னிடம் உள்ள மணிமுதலான நிதிகளைத் தேடிவைப்பதற்குரிய பண்டாரம் இதுவாகும் எனக் கூறு மாறு, அழகிய ஆடும் கொடிகளையுடைய அந்நகரத்தின் பக்கங்கள் எல்லாம் மரக்கலங்களாகிய சிமிழினால் தள்ளும்,

குறிப்புரை: சேம வைப்பு – வேண்டும் பொழுது எடுத்துக் கொள் ளுதற்குரிய பொருள் வைப்பிடம். மணி முதலாயினவும், நீர்வாழ் உயிரினங்கள் பலவும் பல்கி இருத்தலினாலும், நாளும் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து பல்வேறு பொருள்கள் கப்பல் வழிவந்து கொண்டு இருத்தலாலும் கடலைப் பெரு நிதி உடையதாகக் கூறினார். செப்பு – சிமிழ்; மணிமுதலிய பொருள்களைச் சிமிழில் வைப்பர். அது பற்றி மரக்கலங்களைச் செப்பு (சிமிழ்) என்றார். கடல் இந்நாட்டைத் தனக்குரிய பொருள்களின் வைப்பிடமாகக் கருதி, பல்பொருள்களை யும் மரக்கலங்களின் வழித்தள்ளும் என்பது கருத்து.

4078 கலஞ்சொ ரிந்த கரிக்கருங் கன்றும்முத்
தலம்பு முந்நீர் படிந்தணை மேகமும்
நலங்கொள் மேதிநன் னாகுந் தெரிக்கொணா
சிலம்பு தெண்டிரைக் கானலின் சேணெலாம். 3

4079 தவள மாளிகைச் சாலை மருங்கிறைத்
துவள்ப தாகை நுழைந்துஅணை தூமதி
பவள வாய்மட வார்முகம் பார்த்தஞ்சி
உவள கஞ்சேர்ந் தொதுங்குவ தொக்குமால். 4

4080 வீதியெங்கும் விழாவணி காளையர்
தூதுஇ யங்குஞ் சுரும்பணி தோகையர்
ஓதி யெங்கும் ஒழியா அணிநிதி
பூதி யெங்கும் புனைமணி மாடங்கள். 5

3.பொழிப்புரை: பாத்திரங்களில் பாலைப் பொழிந்த கரிய நிறமுடைய பசுக்களும், தன்பால் உள்ள முத்துக்களைக் கொழித்துக் கரையில் சேர்க்கும் கடலும், அக்கடலடத்துக் காணும் சிப்பிகள் வாயில் மழை பொழிவதால் தோன்றும் மணிகளும், நன்மையேயுடைய எருமையின் பெண் கன்றுகளும் உடைய கானல்களைப் பெற்றது மயிலாபுரியாம்.

குறிப்புரை: முத்தலம்பு முந்நீர் – தன்பால் உள்ள முத்துக்களைக் கொழித்துக் கரைக்கண் சேர்க்கும் கடல். கடலிடத்துக் காணும் சிப்பி களில், மழை பொழிவதால், தோன்றும் மணிகளும் உளவாதலின் முத்தலம்பு .. மேகமும் எனக் கூட்டி உரைத்தலும் ஒன்று. நாகு – பெண் கன்று (நாம்பன் – ஆண் கன்றுக்கு வருவது போல).

4.பொழிப்புரை: வெண்ணிறமுடைய மாளிகைகளையுடைய வீதிக ளின் பக்கங்களில் உள்ள இறப்புக்களில், அசையும் கொடிகளின் வரிசையுள் நுழைந்து சேர்கின்ற தூய்மையான வெண்மை நிறமுடைய மதி, பவளம் போன்ற வாயையுடைய பெண்களின் முகங்களைப் பார்த்து அஞ்சி மறைவிடத்தைச் சேர்ந்து ஒதுங்குவது போல் விளங்கும்.

குறிப்புரை :வெண்ணிறமுடைய மாளிகைகளையுடைய வீதிக ளின் பக்கங்களில் உள்ள இறப்புக்களில், அசையும் கொடிகளின் வரிசையுள் நுழைந்து சேர்கின்ற தூய்மையான வெண்மை நிறமுடைய மதி, பவளம் போன்ற வாயையுடைய பெண்களின் முகங்களைப் பார்த்து அஞ்சி மறைவிடத்தைச் சேர்ந்து ஒதுங்குவது

5.பொழிப்புரை: தெருக்கள் எங்கும் திருவிழாக்களின் அழகு மேம்பாடுகள் விளங்கும். பருவம் வாய்ந்த இளைஞர்களின் தூதாக இயங்குவன போல் விளங்கும். சுண்ணச் சாந்து பூசி வண்டுகள் பெண்களின் கூந்தல்கள் எங்கும் விளங்கும்.

4081 மன்னு சீர்மயி லைத்திரு மாநகர்த்
தொன்மை நீடிய சூத்திரத் தொல்குலம்
நன்மை சான்ற நலம்பெறத் தோன்றினார்
தன்மை வாயிலார் என்னுந் தபோதனர். 6

4082 வாயி லாரென நீடிய மாக்குடித்
தூய மாமர பின்முதல் தோன்றியே
நாய னார்திருத் தொண்டில் நயப்புறு
மேய காதல் விருப்பின் விளங்குவார். 7

4083 மறவாமை யால்அமைத்த மனக்கோயில் உள்ளிருத்தி
உறவாதி தனையுணரும் ஒளிவிளக்குச் சுடரேற்றி
இறவாத ஆனந்தம் எனுந்திருமஞ் சனமாட்டி
அறவாணர்க் கன்பென்னும்
அமுதமைத்துஅர்ச்சனைசெய்வார். 8

ஒப்பனை செய்யப்பட்ட மாடங்கள் எங்கும், அழகிய நிதிகளும் அணிகளும் நீங்காமல் விளங்கும்.போல் விளங்கும்.

6.பொழிப்புரை: நிலை பெற்ற சிறப்புடைய திருமயிலாபுரி என்னும் பெரு நகரத்தில், இத்தகைய பழைமையால் நீண்ட சூத்திரர் என்னும் வேளாளின் பழங்குலமானது நன்மைகள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்த நன்மை அடையுமாறு, உயர்ந்த சீலமும் புண்ணியமும் உடைய வாயி லார் என்னும் பெயரையுடைய தவப் பேற்றினர் வந்து தோன்றினார்.

குறிப்புரை:சூத்திரர் என்பது பற்றி முன் 440ஆவது பாடலில் கூறப்பட்டதை ஈண்டும் கடைப்பிடிக்க. நன்மைகள் எல்லாவற்றுள் ளும் சிறந்த நன்மை வீடுபேறாம். அதனை வழங்குவதற்குரியவனும் உடையவனும் இறைவன் ஒருவனே ஆவன். அப்பெருமானை அடைதற்குரிய சீலமும் புண்ணியமும் உடையவர் வாயிலார் என்பதாம். தபோதனர் – தவத்தையே செல்வமாக உடையவர்.

7.பொழிப்புரை: வாயிலார் என்று கூறப்பெறும் அவர், தொன்மையான உயர் ஊடியில், தாய் மரபில், பிறந்து சிவபரம்பொருள் தொண்டில் ஈடுபட்டு, மிகவிருப்பமுடன் அதனை இயற்றிவரம் செயல் மேற்கொண்டார்.

8.பொழிப்புரை: இறைவரை, மறவாமை எனும் கருவினால் அமைத்த மனமான கோயிலுள் எழுந்தருளச் செய்து, நிலை பெறுமாறு இருத்தி, அவ்விடத்திலேயே பொருந்துமாறு அப்பெருமானை உணரும் ஞானம் என்கின்ற ஒளிவீசும் சுடர் விளக்கை ஏற்றி, அழிவற்ற பேரானந்தமான நீரினால் திருமஞ்சன மாட்டி, அறவாணனக்கு அன்பு என்னும் அமுதை அமைத்து வழிபடுவாராய்.

4084 அகமலர்ந்த அர்ச்சனையில் அண்ணலார் தமைநாளும்
நிகழவரும் அன்பினால் நிறைவழிபா டொழியாமே
திகழநெடு நாட்செய்து சிவபெருமான் அடிநிழற்கீழ்ப்
புகலமைத்துத் தொழுதிருந்தார் புண்ணியமெய்த்
தொண்டனார். 9

4085 நீராருஞ் சடையாரை நீடுமன ஆலயத்துள்
ஆராத அன்பினால் அருச்சனைசெய் தடியவர்பால்
பேராத நெறிபெற்ற பெருந்தகையார் தமைப்போற்றிச்
சீராருந் திருநீடூர் முனையடுவார் திறம்உரைப்பாம். 10

9.பொழிப்புரை: இறைவரை, மறவாமை எனும் கருவினால் அமைத்த மனமான கோயிலுள் எழுந்தருளச் செய்து, நிலை பெறுமாறு இருத்தி, அவ்விடத்திலேயே பொருந்துமாறு அப்பெருமானை உணரும் ஞானம் என்கின்ற ஒளிவீசும் சுடர் விளக்கை ஏற்றி, அழிவற்ற பேரானந்தமான நீரினால் திருமஞ்சன மாட்டி, அறவாணனக்கு அன்பு என்னும் அமுதை அமைத்து வழிபடுவாராய்.

குறிப்புரை: ‘சிவனடியைச் சேரும் முத்தி செப்புவதிங்குயாமே’ என்பதால் வீடுபேறு அடைந்தார் என்பது கருத்து.

10.பொழிப்புரை: கங்கை பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமா னைத் தம் நீடிய மனக் கோயிலில் நிறுவி, மிகுந்த அன்புடன் வழிபட்டு, அடியவர்களுடன் இருந்து, நீங்காத வீட்டு நெறியினைப் பெற்ற பெருந்தகையாரான வாயிலார் நாயனாரைப் போற்றி, சிறப்புடைய திருநீடூரில் வாழ்ந்த ‘முனையடுவாரின்’ இயல்பை இனிக் கூறுவாம்.

முனையடுவார் நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4086 மாறு கடிந்து மண்காத்த
வளவர் பொன்னித் திருநாட்டு
நாறு விரைப்பூஞ் சோலைகளில்
நனைவாய் திறந்து பொழிசெழுந்தேன்
ஆறு பெறுகி வெள்ளமிடுஆராத அன்பினால்
மள்ளல் வயலின் மள்ளருழும்
சேறு நறுவா சங்கமழுஞ்
செல்வ நீடூர் திருநீடூர். 1

4087 விளங்கும் வண்மைத் திருநீடூர்
வேளாண் தலைமைக் குடிமுதல்வர்
களங்கொள் மிடற்றுக் கண்ணுதலார்
கழலிற் செறிந்த காதல்மிகும்
உளங்கொள் திருத்தொண் டுரிமையினில்
உள்ளார் நள்ளார் முனையெறிந்த
வளங்கொ டிறைவர் அடியார்க்கு
மாறா தளிக்கும் வாய்மையார். 2

1.பொழிப்புரை: பகைமையை வென்று உலகைக் காக்கும் சோழ மன்னரின் காவிரியாறு பாய்கின்ற நாட்டில், நறுமணமுடைய சோலை களில் மலர் அரும்புகள் விரிய, அவற்றின்றும் வடியும் தேனும் ஆற் றின் வழியே பெருக்கெடுத்து ஓடி, அவ்வெள்ளத்தால் சேறான வய லுள், உழவர்கள் உழுகின்ற சேறும் மணம் வீசுகின்ற, செல்வம் பெருகியுள்ள ஊர் திருநீடூர் ஆகும்.

குறிப்புரை: ஆற்றுப் பெருக்கால் வரும் சேறும், உழவர்கள் உழுத லான் வரும் சேறும் பொருந்திய நீடூர் என்பதாம். செல்வம், நீடு, ஊர் = திருநீடூர் ஆகும். நீடூர் எனவரும் இரண்டனுள் முன்னையது செல்வ நீட்சியையும் பின்னையது ஊரப் பெயரையும் குறித்தன. நீடூர் – சோழ நாட்டில் மயிலாடுதுறைக்கு அருகிலுள்ள ஊராகும். ஊழிக் காலத்தும் அழியாது நிலைபெற்று இருத்தலின் நீடூர் எனப் பெயர் பெற்றது என்ப.

2.பொழிப்புரை: யாவராலும் புகழத்தக்க வள்ளன்மையுடைய திருநீடூரில் வேளாளர் மரபில், தலைமையான் குடி முதல்வராய், நஞ்சையுடைய கழுத்தினரும் நெற்றிக் கண்ணருமான சிவபெருமானின் திருவடியில், செறிந்த பெருவிருப்பத்தை மனத்துள் கொண்ட திருத்தொண்டில் உரிமை பூண்டவராய்,

4088 மாற்றார்க்கு அமரில் அழிந்துள்ளோர்
வந்து தம்பால் மாநிதியம்
ஆற்றும் பரிசு பேசினால்
அதனை நடுவு நிலைவைத்துக்
கூற்றும் ஒதுங்கும் ஆள்வினையால்
கூலி யேற்றுச் சென்றெறிந்து
போற்றும் வெற்றி கொண்டிசைந்த
பொன்னுங் கொண்டு மன்னுவார். 3

4089 இன்ன வகையால் பெற்றநிதி
எல்லாம் ஈச னடியார்கள்
சொன்ன சொன்ன படிநிரம்பக்
கொடுத்துத் தூய போனகமும்
கன்னல் நறுநெய் கறிதயிர்பால்
கனியுள் ளுறுத்த கலந்தளித்து
மன்னும் அன்பின் நெறிபிறழா
வழித்தொண் டாற்றி வைகினார் 4

பகைவரைப் போரில் வென்றதால் வரும் பொருளைக் கொண்டு இறைவரின் அடியார்க்கு மாறாமல் சிறந்த உணவளிக்கும் வாய்மை யுடையவராய் விளங்கினார்.

குறிப்புரை: விளங்கும் – புகழ் விளங்கும். 'இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார் மேல் நிற்கும் புகழ்' (குறள், 232) என்பர் திருவள்ளுவனாரும்; நள்ளார் – பகைவர்.

3.பொழிப்புரை: போரில் பகைவர்க்குத் தோற்றவர் வந்து பெருஞ் செல்வம் தந்து தமது துணையைக் கொள்ளவேண்டில், அப்பகைமைக் குரிய காரணத்தை நடுநிலையில் நின்று அறநெறிவழாது ஆராய்ந்து, ஏற்று இயமனும் அஞ்சி ஒதுங்கும் போர் முயற்சியால் கூலியை ஏற்றுப் போரை வென்று, யாவரும் விரும்பும் வெற்றியைப் பெற்று, இசைந்த கூலியான பொன்னைக் கொண்டு வாழ்வாரானார்.

குறிப்புரை: இதனால் இவ்வடியவர், தோற்றவர் பக்கம் நின்று அவர் கொடுக்கும் பொருளுக்காக மட்டும் துணைப் போகவில்லை. அறநெறி தவறாது இருக்குமவர்க்கே துணை செய்து பொருள் பெறுவர் என்பது கருத்தாகின்றது.

4.பொழிப்புரை: இவ்வகையால் பெறும் செல்வம் எல்லாவற்றையும், சிவனடியார்கள் தாம் கேட்டவாறு கொடுத்துத், தூய சர்ச்சரை, நறுமணம் பொருந்திய நெய், கறி, தயிர், பால், கனி என்ற இவை எல்லாவற்றையும் கலந்து திருவமுது அளித்து, நிலைபெறும் அன்பு நெறியில் பிறழாத வழித்தொண்டைச் செய்து வந்தார்.

குறிப்புரை: உண்டி நாலு விதத்தில், ஆறு சுவைத் திறத்தினில் அடிய வர்க்கு

4090 மற்றிந் நிலைமை பன்னெடுநாள்
வையம் நிகழச் செய்துவழி
உற்ற அன்பின் செந்நெறியால்
உமையாள் கணவன் திருவருளால்
பெற்ற சிவலோ கத்தமர்ந்து
பிரியா வுரிமை மருவினார்
முற்ற வுழந்த முனையடுவார்
என்னு நாமம் முன்னுடையார். 5

4091 யாவர் எனினும் இகலெறிந்தே
ஈசனடியார் தமக்கின்பம்
மேவ அளிக்கும் முனையடுவார்
விரைப்பூங் கமலக் கழல்வணங்கித்
தேவர் பெருமான் சைவநெறி
விளங்கச் செங்கோல் முறைபுரியும்
காவல் பூண்ட கழற்சிங்கர்
தொண்டின் நிலைமை கட்டுரைப்பாம். 6

உணவு வழங்க வேண்டும் என ஆசிரியர் முன்னர்க் குறித்ததை, ஈண்டு ஒரு வகையால் விளக்கினாராயிற்று. சொன்ன சொன்னபடி – அடியவர்கள் வேண்டுவதை வேண்டியவாறே கொடுத்து, என்றார், அவர் தம்மினும் உயர்ந்தவராதல் பற்றி.

5.பொழிப்புரை: இவ்வாறாய நிலையில் அவர் இத்திருத்தொண்டைப் பல காலம் செய்து, வழிவழி வந்த அன்பால் ஆன நல்ல நெறியில், உமை யொரு கூறராய சிவபெருமானின் திருவருளால், தாம் பெற்ற சிவ லோகத்தில் அமர்ந்து, அதனின்றும் மீளாத உரிமையை அடைந்தார். வெற்றி பொருந்தப் போரைச் செய்த காரணத்தால் முனையாடுவார் என்ற திருப்பெயரைச் சிறப்பாக உடையவர் ஆனார்.

குறிப்புரை: முன் – சிறப்பாக. நாயன்மார்களின் திருப்பெயர்களை முதற்கண் கூறிப்பின் அவர்தம் திருத்தொண்டுகளை விவரித்தலே யன்றி, அவர் தொண்டுகளை விரிவாகக் கூறிப்பின் அவர் பெயரைக் கூறலும் இவர்தம் மரபாக உள்ளது. இக்காலத்துப் பயிற்று முறையாளர் இதனைச் சிறப்பான உத்திமுறையாகக் கொள்வர்.

6.பொழிப்புரை: எதிர்ப்பவர் யாவராயினும் அவரைப் போரில் வெற்றி கொண்டு, அதனால் பெற்ற அச்செல்வங்களை, இறைவன் அடியார்க்கு அளித்த முனையடுவார் நாயனாரின் மணம் பொருந்திய தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, இனித் தேவர் தலைவரான சிவபெருமானின் சைவநெறி விளங்கச் செங்கோன்மை செய்யும் காவல் பூண்ட ‘கழற்சிங்க நாயனார்’ தொண்டின் நிலையைச் சொல்வாம்.

4092 செறிவுண்டென்று திருத்தொண்டில்
சிந்தை செல்லும் பயனுக்குக்
குறியுண்டு ஒன்றாகிலும் குறையொன்
றில்லோம் நிரையும் கருணையினால்
வெறியுண் சோலைத் திருமுருகன்
பூண்டிவேடர்வழி பறிக்கப்
பறியுண்டவர்எம் பழவினை வேர்
பறிப்பார் என்னும் பற்றாலே. 7

7.பொழிப்புரை: இறைவரின் நிறைந்த அருட்பெருக்கினால் மணமுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த திருமுருகன் பூண்டியின் வழியில் தாம் கொண்டு வந்த பொருட்கள் வேடுவரால் கவரப்பட நம்பியாரூர், எம் பழவினையின் வேரை அடியுடன் பறித்து விடுவர் என்ற ஆதரவினால் அவர்பால் செறிதல் உளதாகும் என்று அவரிடத்தும் செயத்தகும் திருத்தொண்டின் ப்யனால் பெறத்தக்கதொரு குறிக்கோள் உண்டு. அதுவன்றி ஒன்றாலும் குறைவும் இல்லோம். வகை நூல் ஆசிரியர் அவிநாசியில் முதலையுண்ட சிறுவன் உயிர் பிழைக்கச் செய்ததும் திருமுருகன் பூண்டியில் வேடுவர் கொண்ட பொன்னை மீண்டும் பெற்றதுமாய நிகழ்ச்சிகளை நினைந்து வணக்கங் கூறினர். முனையடுவார் நாயனார் புராணம் முற்றிற்று. கறைக்கண்டன் சருக்கம் முற்றிற்று.

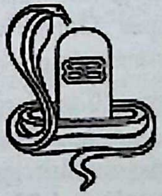

கழற்சிங்க நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4093 படிமிசை நிகழ்ந்த தொல்லைப்
பல்லவர் குலத்து வந்தார்
கடிமதில் மூன்றும் செற்ற
கங்கைவார் சடையார் செய்ய
அடிமலர் அன்றி வேறொன்
றறிவினில் குறியா நீர்மைக்
கொடிநெடுந் தானை மன்னர்
கோக்கழற் சிங்கர் என்பார். 1

1.பொழிப்புரை: இந்நிலவுலகில் விளங்கும் பழமையான பல்லவர் குலத்தில் தோன்றியவர். காப்புமிக்க மதில்களையுடைய முப்புரங்க ளையும் எரித்த கங்கை பொருந்திய நீண்ட சடையையுடைய சிவ பெருமானின் செவ்விய திருவடிகளையே அல்லாது வேறொன்றை யும் தம் அறிவினில் பொருளாகக் கொள்ளாத தன்மையர். அவர் வெற்றிக் கொடியை ஏந்திய நெடிய படைகளையுடைய மன்னர் மன்னரான 'கழற்சிங்கர்' என அழைக்கப்படுபவர்.

குறிப்புரை: படி– நிலவுலகம். மன்னர் கோக்கழற்சிங்கர் – மன்னர் மன்னராகிய கழற்சிங்கர். கழல் – காலில் அணியும் சிலம்பு; மேற் கொண்ட போர்கள் பலவற்றிலும் வெற்றியே பெற்றமையின் அச் சிறப்பிற்கு அறிகுறியாகச் சிலம்பணிந்து கழற்சிங்கர் எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்றார். இவர் மூன்றாம் நந்திவர்மன் என்னும் பல்லவ மன்னர் ஆவர். கி. பி. 825–850 வரை ஆண்ட இவர், தெள்ளாற்றுப் போரில் மிகச் சீரிய முறையில் வென்றார். இவரைப் பற்றி, நந்திக் கலம்பகத்தில் இப்போர்ச் சிறப்பாக 28, 29, 33, 38, 42, 52, 53, 64, 71, 75, 77, 79, 80, 85, 86 ஆகிய பாடல்களில் விவரிக்கப்படுகின்றது. இவரது காலத்தில் வாழ்ந்த பெருந்தேவனாரும் தம் பாரத வெண்பாவில்,

'வண்மையால் கல்வியால் மாபலத்தால் ஆள்வினையால்
உண்மையால் பாராள் உரிமையால் – திண்மையால்
தேர்வேந்தர் வானேறத் தெள்ளாற்றில் வென்றானோ(டு)
யார்வேந்தர் ஏற்பார் எதிர்!' என இவரைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

4094 காடவர் குரிசி லாராம்
கழற்பெருஞ் சிங்க னார்தாம்
ஆடக மேரு வில்லார்
அருளினால் அமரில் சென்று
கூடலர் முனைகள் சாய
வடபுலங் கவர்ந்து கொண்டு
நாடற நெறியில் வைக
நன்னெறி வளர்க்கும் நாளில். 2

4095 குவலயத் தரனார் மேவும்
கோயில்கள் பலவும் சென்று
தவலரும் அன்பில் தாழ்ந்து
தக்கமெய்த் தொண்டு செய்வார்
சிவபுரி என்ன மன்னும்
தென்திரு வாரூர் எய்திப்
பவமறுத் தாட்கொள் வார்தங்
கோயிலுள் பணியப் புக்கார். 3

2.பொழிப்புரை: பல்லவர் குலத்தில் தோன்றிய பெரியவரான இக் கழற்சிங்கர், பொன்மயமாய மேருமலையை வில்லாக உடைய இறை வரின் திருவருளால், போரில் சென்று, பகைவர் அழிய, வட புலத்து நாடுகளைக்கைக் கொண்டு, தம் நாடானது நீதி நெறியில் தங்கு மாறு நன்னெறியை வளர்த்து, ஆட்சி செய்கின்ற காலத்தில்,

குறிப்புரை: இராட்டிர கூட அரசருள் ஒருவரான முதலாம் அமோக வர்ஷன் என்பான் கி.பி. 814 –880 வரை ஆண்டவன். பெருவீரனான அவனை, அவன் இருந்த வடபுலத்திற்குச் சென்று வென்ற வெற்றியே இங்குச் சிறப்பிக்கப் பெறுகின்றது என்பர் வரலாற்றாசிரியர்கள். (பல் லவர் வரலாறு பக்கம் 201).

3.பொழிப்புரை: இவ்வுலகில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில்கள் பலவும் சென்று, பிறழாத அன்பினால் வணங்கி, உண்மை யான தொண்டுகளைச் செய்வாராய்ச் ‘சிவநகர்’ எனும்படி நிலை பெற்ற தென் திருவாரூரை அடைந்து, பிறவியை அறுத்து அடிமை கொள்ளும் இறைவரின் திருக்கோயிலுக்குள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: ஆரூரில் பிறக்க முத்தி என்பர். அது கருதியே அந்நகரைச் ‘சிவன் நகர்’ என்றார். தென் திருவாரூர் – அழகிய திருவாரூர். இவ் விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின

4.பொழிப்புரை: முரசுகளையுடைய படைமன்னர், ஐவகைக் குழுக்கள் சூழ இறைவரின் கோயிலுக்குள் சென்று முதல்வரான புற்றிடம் கொண்டவரை வணங்கும் பொழுது, தம்முடன் வந்த மணம் பொருந்திய மலர்களை அணிந்த மென்மையான கூந்தலையுடைய உரிமைத் தேவியர்களுள் புகழால் தனித்துச் சிறந்து உயர்ந்த பட்டத் தரசி வந்து,

4096 அரசியல் ஆயத் தோடும்
அங்கணர் கோயி லுள்ளால்
முரசுடைத் தானை மன்னர்
முதல்வரை வணங்கும் போதில்
விரைசெறி மலர்மென் கூந்தல்
உரிமைமெல் லியலார் தம்முள்
உரைசிறந் துயர்ந்த பட்டத்
தொருதனித் தேவி மேவி. 4

4097 கோயிலை வலங்கொண்டு அங்கண்
குலவிய பெருமை யெல்லாம்
சாயல்மா மயிலே போல்வாள்
தனித்தனி கண்டு வந்து
தூயமென் பள்ளித் தாமம்
தொடுக்குமண் டபத்தின் பாங்கர்
மேயதோர் புதுப்பூ அங்கு
விழுந்ததொன் றெடுத்து மோந்தாள். 5

4098 புதுமலர் மோந்த போதில்
செருத்துணைப் புனிதத் தொண்டர்
இதுமலர் திருமுற் றத்துள்
எடுத்துமோந் தனளாம் என்று
கதுமென ஓடிச் சென்று
கருவிகைக் கொண்டு பற்றி
மதுமலர்த் திருவொப் பாள்தன் 6
மூக்கினைப் பிடித்து வார்ந்தார்.

குறிப்புரை: இப்பட்டத்தரசி இராட்டிரகூட அரசனான அமோக வர்ஷ நிருபதுங்கன் மகள் சங்கா என்றும், இவள் சமண சமயத்தைச் சார்ந்த வள் என்றும், பேரழகும் பேரறிவும் படைத்தவள் என்றும் கூறுவர். (பல் லவர் வரலாறு, பக்கம் 206).

5.பொழிப்புரை: சாயலால் மயிலைப் போன்ற அத்தேவியார் கோயிலை வலமாக வந்து, அங்குள்ள வளங்களை எல்லாம் தனித் தனியே பார்த்து மகிழ்ந்தவள், தூய மென்மையான பள்ளித் தாமம் தொடுக்கும் மண்டபத்தின் பக்கத்தில் புதிய பூ ஒன்று விழுந்து கிடப் பதைக் கண்டு எடுத்து மோந்தாள்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

6.பொழிப்புரை: புதிய மலரை மோந்த போதில், செருத்துணையார் என்னும் தூய தொண்டனார், இம் மலரை மலர் மண்டபத் திருமுற்றத் தில் எடுத்து மோந்தனள் என்று எண்ணித், துணிந்து, தேன் பொருந் திய தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் போன்ற அவள் மூக்கைப் பிடித்து அரிந்தார்.

4099 வார்ந்திழி குருதி சோர
மலர்க்கருங் குழலும் சோரச்
சோர்ந்துவீழ்ந் தரற்றுந் தோகை
மயிலெனத் துளங்கி மண்ணில்
சேர்ந்தயர்ந் துரிமைத் தேவி
புலம்பிடச் செம்பொன் புற்றுள்
ஆர்ந்தபே ரொளியைக் கும்பிட்டு
அரசரும் அணையவந்தார். 7

4100 வந்தணை வுற்ற மன்னர்
மலர்ந்தகற் பகத்தின் வாசப்
பைந்தளிர்ப் பூங்கொம் பொன்று
பார்மிசை வீழ்ந்த தென்ன
நொந்தழிந் தரற்று வாளை
நோக்கிஇவ் வண்டத் துள்ளோர்
இந்தவெவ் வினையஞ் சாதே
யார்செய்தார் என்னும் எல்லை. 8

4101 அந்நிலை யணைய வந்து
செருத்துணை யாராம் அன்பர்
முன்னுறு நிலைமை யங்குப்
புகுந்தது மொழிந்த போது
மன்னரும் அவரை நோக்கி
மற்றிதற் குற்ற தண்டம்
தன்னைஅவ் வடைவே யன்றோ
தடிந்திடத் தகுவ தென்று. 9

குறிப்புரை: செருத்துணையார் – இவர் வரலாற்றை இச்சருக்கத்தில் இனி வரும் பகுதியால் (தி.12 பு.55) அறியலாம்.

7.பொழிப்புரை: மூக்கை அரிந்த அளவில் குருதி வழியவும், மலர் சூடிய கூந்தல் அவிழ்ந்து குலையவும், சோர்வடைந்து விழுந்து, தோகையையுடைய மயில் போல் நடுங்கித், தரை மீது அயர்ந்து, பட்டத்துத் தேவியார் புலம்ப, செம்பொன் வடிவாய புற்றிடத்தில் நிறைந்த பேரொளியாகிய சிவபெருமானை வணங்கிய அரசரும், அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: வார்ந்த – அரிந்த.

8.பொழிப்புரை: வந்து அவ்விடத்தை அணைந்த மன்னர், மலர்கள் மலரப் பெற்ற கற்பகத்தின் மணமுடைய பசிய தளிர்களையுடைய பூங்கொம்பு ஒன்று நிலத்தின்

4102 கட்டிய வுடைவாள் தன்னை
உருவிஅக் கமழ்வா சப்பூத்
தொட்டு முன்னெடுத்த கையாம்
முற்படத் துணிப்ப தென்று
பட்டமும் அணிந்து காதல்
பயில்பெருந் தேவி யான
மட்டவிழ் குழலாள் செங்கை
வளையொடுந் துணித்தா ரன்றே. 10

4103 ஒருதனித் தேவி செங்கை
உடைவாளால் துணித்த போது
பெருகிய தொண்டர் ஆர்ப்பின்
பிறங்கொலி புவிமேற் பொங்க
இருவிசும் படைய ஓங்கும்
இமையவர் ஆர்ப்பும் விம்மி
மருவிய தெய்வ வாச
மலர்மழை பொழிந்த தன்றே. 11

மீது விழுந்தது போல வருந்தி, அழிந்து, அரற்றுவாளான தேவியைப் பார்த்து, இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்களுள் இக்கொடிய செயலை அச்சம் இன்றிச் செய்தவர் யார் ? என வினவ,

9.பொழிப்புரை: அந்நிலையில் அருகிருந்த செருத்துணையாரான அன்பர், முந் நிகழ்ந்த நிலைமையை அங்கு நிகழ்ந்தவாறே சொல்ல, அப்போது மன்னரும், அச்செருத்துணையாரைப் பார்த்து, 'இச் செயல்களுக்குப் பொருந்திய தண்டனையை அக்குற்றங்கள் புகுந்த முறைப் படியன்றோ விழுங்கத் தக்கது!' என்று சொல்லி,

10.பொழிப்புரை: தம் இடையில் கட்டியிருந்த உடைவாளை உருவி, அம் மணம் கமழும் மலரைத் தொட்டு, முன்பு எடுத்த கைதான் முதலில் துண்டிக்கத் தகுவது என்று கூறி, தம் அரசுரிமைப் பட்டம் பூண்டு, தம் அன்பையும் பூண்டு விளங்கும் பெருந்தேவியான மணம் கமழும் கூந்தலையுடைய அவளது கையை, அணிந்த வளையலுடன் அப் போதே துண்டித்தார்.

குறிப்புரை: தரையில் விழுந்த மலரைத் கை எடுத்த பின்பே, மூக்கு நுகர்ந்தது; ஆதலில் முறைப்படி முன்னர் ஒறுக்கத் தக்கது கையே ஆதலின் அதனைத் தடிந்தார் அரசர். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

11.பொழிப்புரை: ஒப்பற்ற அரசியின் சிவந்த கைகளைத் தன் கை வாளால் துயித்த போது, தொண்டர்களின் ஆர்பொலி எங்கும் கேட்டது, தேவர்களின் ஆராவார ஒலி அகன்ற வானத்தில் கேட்டது, அப்பொழுது மணமுடைய மலர்மழை எங்கும் பொழிந்தது.

4104 அரியஅத் திருத்தொண் டாற்றும்
அரசனார் அளவில் காலம்
மருவிய வுரிமை தாங்கி
மாலயற் கரியார் மன்னும்
திருவருட் சிறப்பி னாலே
செய்யசே வடியி னீழல்
பெருகிய வுரிமை யாகும்
பேரருள் எய்தி னாரே. 12

4105 வையகம் நிகழக் காதல்
மாதேவி தனது செய்ய
கையினைத் தடிந்த சிங்கர்
கழலிணை தொழுது போற்றி
எய்திய பெருமை அன்பர்
இடங்கழி யார்என் றேத்தும்
மெய்யரு ளுடைய தொண்டர்
செய்வினை விளம்ப லுற்றாம். 13

12.பொழிப்புரை: அரிய அத்திருத் தொண்டைச் செய்த அரசர், பொருந்திய அள்வில்லாத காலம், தம் உரிமையான அரசாட்சியையும் திருத்தொண்டையும் ஆற்றியிருந்து, மால், அயனுக்கும் அரியவரான இறைவரின் நிலை பெற்ற திருவருட் சிறப்பால், செம்மை தரும் சிவந்த திருவடி நீழலின் கண், பெருகிய உரிமையான திருவருள் நிறைவைப் பொருந்தப் பெற்றார்.

13.பொழிப்புரை: உலகம் விளங்கத், தம் காதலுடைய பட்டத்தரசியின் கையினைத் தடிந்த கழற்சிங்கரின் திருவடிகளைத் தொழுது, போற்றிப், பொருந்திய பெருமையுடைய அன்பரான 'இடங்கழியார்' என்று போற்றப்படும் மெய்யருளுடைய திருத்தொண்டர் செய்த திருத் தொண்டை இனிச் சொல்லலானோம். கழற்சிங்க நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

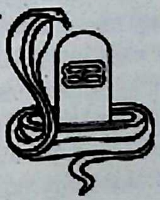

இடங்கழி நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4106 எழுந்திரைமா கடலாடை
இருநிலமாம் மகள்மார்பில்
அழுந்துபட எழுதும்இலைத்
தொழில்தொய்யில் அணியினவாம்
செழுந்தளிரின் புடைமறைந்த
பெடைகளிப்பத் தேமாவின்
கொழுந்துணர்கோ திக்கொண்டு
குயில்நாடுங் கோனாடு. 1

4107 முருகுறுசெங் கமலமது
மலர்துதைந்த மொய்யளிகள்
பருகுறுதெண் திரைவாவிப்
பயில்பெடையோடு இரையருந்தி
வருகுறுதண்து ளிவாடை
மறையமா தவிச்சூழல்
குருகுறங்குங் கோனாட்டுக்
கொடிநகரங் கொடும்பாளூர். 2

1.பொழிப்புரை: மேன்மேல் எழுந்துவரும் அலைகளையுடைய பெருங்கடலை ஆடையாக உடைய பெரிய நிலமகளின் மார்பில் அழுந்துமாறு எழுதும் இலைகள் போல் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட தொய்யிலாயுள்ளது, செழுமையான தளிர்களின் கீழ் மறைந்திருக்கும் பெடை மகிழுமாறு தேமாவின் தளிர்களைக் கோதியபடி குயில்கள் பயில்கின்ற கோனாடு என்பதாகும்.

குறிப்புரை: நில மகளின் தொய்யிலாக அமையும் சிறப்புடையது கோனாடு ஆகும். தொய்யில் – நறுமணம் குழைத்த சந்தனக் குழம்பி னால் பெண்களின் மார்பகத்தில் , இலை, மலர் போன்ற வடிவங்களாக எழுதுவது. கோனாடு என்பது இன்றைய புதுக்கோட்டை மாவட்டத் தின் ஒரு பகுதியாகும்.

2.பொழிப்புரை: மணம் கமழும் செந்தாமரை மலரில் உள்ள தேனை மொய்த்து நிற்கும் வண்டுகள், அதன்கண் உள்ள தேனைப் பருகுவதற்கு இடமான தெளிந்த அலைகளையுடைய குளத்தில், பொருந்திய பெண் பறவைகளுடன் இரையை அருந்தி, மோதி வரும் குளிர்ந்த வாடைக்கு ஆற்றாது மறைந்து வாழுதற்கு ஏற்ற குருக்கத்திச் சோலையில் அக்குருகுப் பறவைகள் உறங்குகின்ற கோனாட்டின் தலைநகரம், கொடும்பாளூர் என்பதாகும்.

குறிப்புரை: கொடும்பாளூர் – இது கோனாட்டின் தலைநகராகும்.

4108 அந் நகரத் தினில்இருக்கு
வேளிர்குலத் தரசளித்து
மன்னியபொன் னம்பலத்து
மணிமுகட்டில் பாக்கொங்கில்
பன்னுதுலைப் பசும்பொன்னால்
பயில்பிழம்பாம் மிசையணிந்த
பொன்னெடுந்தோள் ஆதித்தன்
புகழ்மரபிற் குடிமுதலோர். 3

4109 இடங்கழியார் எனவுலகில்
ஏறுபெரு நாமத்தார்
அடங்கலர்முப் புரமெரித்தார்
அடித்தொண்டின் நெறியன்றி
முடங்குநெறி கனவினிலும்
உன்னாதார் எந்நாளும்
தொடர்ந்தபெருங் காதலினால்
தொண்டர்வேண் டியசெய்வார். 4

புதுக்கோட்டைக்கும் மணப்பாறைக்கும் இடையில் உள்ளது. கொடி நகரம் – தலைநகரம்.

3.பொழிப்புரை: அக்கொடும்பாளூர் நகரத்தில், இருக்குவேளிர் குலத்தில் தோன்றி ஆட்சிசெய்து, நிலை பெற்ற பொன்னம்பலத்தின் அழகிய உச்சியில், பொன்னிலமாய கொங்கு நாட்டின் புகழ் பெற்ற தும், எடைமிக்கதும், தூயதுமான பசும்பொன்னினால் விளங்கும் ஒளியுருவின் மேல் வேய்ந்து, பொன்னணிகள் அணிந்த தோளை உடைய ஆதித்த சோழனின் புகழ் தங்கிய மரபின் குடி முதல்வராய்,

குறிப்புரை: பா கொங்கின் – பொன் மணல் பரவப் பெற்ற கொங்கு நாடு. பா – பரவப் பெற்ற. கொங்கு நாட்டின் மண்பகுதி பொன் மணல் துகள்கள் மிக்கு இருப்பது ஆதலின் 'பாக் கொங்கின்' என்றார். துலைப் பசும்பொன் – எடை மிக்க அழகிய பொன். இருக்கு வேளிர் குலத்தவர், பொன்னம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்த ஆதித்த சோழரின் குடி முன்னோர் மரபில் தோன்றியவர் இடங்கழியார் என்பார்.

4.பொழிப்புரை: 'இடங்கழியார்' என்று அழைக்கப் பெற்று வந்த இந்நில உலகில் புகழ் பெற்ற பெரிய பெயரை உடையவர்; பகைவரின் முப்புரங்களையும் எரித்த இறைவரின் திருவடிக்குத் தொண்டு செய்யும் நெறியையே அன்றி, ஏனைய குற்றம் பொருந்திய அயல் நெறிகளைக் கனவிலும் நினையாதவர்; எக்காலத்திலும் தொடர்ந்து, பெருகிய காதலால், தொண்டர்கட்கு வேண்டிய பணிகளைத் தாம் செய்து வருவாராய்,

குறிப்புரை: இடம் கழியார் – இப்பெயர் இயற்பெயரோ அன்றி காரணப் பெயரோ அறியோம். இடம் – உயிர்க்குப் புகலிடமாகக் கொள்ளத் தக்க இடம்; அது

4110 சைவநெறி வைதிகத்தின்
தருமநெறி யொடுந்தழைப்ப
மைவளருந் திருமிடற்றார்
மன்னியகோ யில்களெங்கும்
மெய்வழிபாட்டு அர்ச்சனைகள்
விதிவழிமேன் மேல்விளங்க
மொய்வளர்வண் புகழ்பெருக
முறைபுரியும் அந்நாளில். 5

4111 சங்கரன்தன் அடி யாருக்கு
அமுதளிக்கும் தவமுடையார்
அங்கொருவர் அடியவருக்கு
அமுதொருநாள் ஆக்கவுடன்
எங்குமொரு செயல்காணாது
எய்தியசெய் தொழின்முட்டப்
பொங்கியெழும் பெருவிருப்பாற்
புரியும்வினை தெரியாது. 6

இறைவனின். திருவடியே ஆகும். தம் நெஞ்சை அவ்விடத்தேயே பதித்து அதனின்றும் கழியாது (விலகாது) இருத்தலின் இவர் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம். இங்ஙனம் கருதின் இது காரணப் பெயராகும். ‘சிவபெருமான் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சும்’ எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. முடங்கு நெறி – வளைவான நெறி. அஃதாவது குற்றம் உடைய நெறி; பிற சமய நெறிகள்.

5.பொழிப்புரை: சைவ நெறியானது வைதிக நெறியுடன் தழைக்கவும், நஞ்சுண்ட திருமிடற்றையுடைய இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில்கள் எங்கும் நிகழத்தக்க உண்மை வழிபாடான அருச்சனைகள் சிவாகம விதிவழியே மேன்மேலும் பெருகவும், செழித்து வளர்கின்ற வளமை பொருந்திய புகழ் பெருகவும், அரசு செலுத்தி வரும் நாள்களில்,

குறிப்புரை: சைவநெறி வீடுபேற்றிற்கு உதவுவது. வைதிக நெறி இம்மை மறுமைகட்கு உதவுவது. இவ்விரு நெறிகளும் தழைக்க அரசு செய்தவர் இடங்கழியார் ஆவர். ‘வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறை விளங்க’ என்றார் முன்னும் (தி.12 பு.28 பா.1). எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும் உண்மையாவது பூசனையேயாம். ஆதலின், திருக்கோயில்களில் அப்பூசனை வழுவாது நடக்கத் தம் ஆட்சியை முறையாகச் செய்துவந்தார்.

6.பொழிப்புரை: அதுபோது, சிவபெருமானின் அடியவர்க்கு அமுது அளித்து வரும் தவமுடையார் ஒருவர், ஒருநாள் அடியவருக்குத் திருவமுது ஆக்குதற்குரிய பண்டங்கள் பெற, எங்கும் யாதொரு செயலும் காணாமையால், தாம் செய்து வரும் தொழில் தடைப்பட, மேன்மேலும் பொங்கி எழும் மிக்க விருப்பத்தினால், தாம் செய்யத் தகும் செயல் தெரியாமல்,

4112 அரசரவர் பண்டாரத்
தந்நாட்டின் நெற்கூட்டில்
நிரைசெறிந்த புரிபலவா
நிலைக்கொட்ட காரத்தில்
புரைசெறிநள் ளிருளின்கண்
புக்குமுகந்து எடுப்பவரை
முரசெறிகா வலர்கண்டு
பிடித்தரசன் முன்கொணர்ந்தார். 7

4113 மெய்த்தவரைக் கண்டிருக்கும்
வேல்மன்னர் வினவுதலும்
அத்தன்அடி யாரையான்
அமுதுசெய்விப் பதுமுட்ட
இத்தகைமை செய்தேனென்று
இயம்புதலு மிகவிரங்கிப்
பத்தரைவிட்டு இவரன்றோ
பண்டாரம் எனக்கென்பார். 8

4114 நிறையழிந்த வுள்ளத்தால்
நெற்பண்டா ரமும்அன்றிக்
குறைவில்நிதிப் பண்டார
மானவெலாங் கொள்ளைமுகந்
திறைவனடி யார்கவர்ந்து
கொள்கவென எம்மருங்கும்
பறையறையப் பண்ணுவித்தார்
படைத்தநிதிப் பயன்கொள்வார். 9

7.பொழிப்புரை: அரசராய இடங்கழியாரின் களஞ்சியத்தில், அந் நாட்டின் நெற்கூடுகள் ஏனைய பண்டங்கள் பலவும் நிறைந்து இருப் பதும், மதில்காவல் பலவும் அமைந்திருப்பதுமாய பெருவீட்டில், எங்கும் இருள் நிறைந்திருக்கும் நள்ளிரவில் புகுந்து, நெல்லை முகந்து எடுக்க, அவரை, இரவு முழுதும் காவல் முரசினை அறைந்து பாதுகாத்து வரும் காவலர்கள் பிடித்து, அரசர்முன் கொண்டு நிறுத்தினர்.

8.பொழிப்புரை: காவலர் பிடித்து வந்த அந்த அடியவரைக் கொலு வீற்றிருக்கும் வேல் ஏந்திய மன்னர் கண்டு வினவவும், 'சிவனடியார்க ளுக்கு யான் அமுது செய்வித்துவரும் தொழில் முட்டுப் பட்டதால் இவ்வாறு செய்தேன்' என்ற உண்மையை அவர் உரைக்க, அது கேட்ட அரசர் மிகவும் இரங்கி, அவரைக் காவலினின்றும் விடுவித்து, 'இவரன்றோ எனக்கு வைப்பு நிதி யாவர்' என்று உரைத்து,

4115 எண்ணில்பெரும் பண்டாரம்
ஈசனடி யார்கொள்ள
உண்ணிறைந்த அன்பினால்
உறுகொள்ளை மிகவூட்டித்
தண்ணளியால் நெடுங்காலந்
திருநீற்றின் நெறிதழைப்ப
மண்ணில்அருள் புரிந்திறைவர்
மலரடியின் நிழல்சேர்ந்தார். 10

4116 மைதழையும் மணிமிடற்றார்
வழித்தொண்டின் வழிபாட்டில்
எய்துபெருஞ் சிறப்புடைய
இடங்கழியார் கழல்வணங்கி
மெய்தருவார் நெறியன்றி
வேறொன்றும் மேலறியாச்
செய்தவராம் செருத்துணையார்
திருத்தொண்டின் செயல் மொழிவாம். 11

குறிப்புரை: பண்டாரம் – நெல் முதலிய பொருள்கள் வைத்திருக்கும் பாதுகாப்பு மிக்க இடம்.

9.பொழிப்புரை: நிலையழிந்த உள்ளத்தால், நெற்களஞ்சியம் மட்டுமே அல்லாமல், குறைவில்லாத செல்வங்களின் வைப்பாகவுள்ள எல்லா விடங்களிலும் உள்ள பொருள்களையும் திரளாக முகந்து, இறைவன் அடியார்கள் கவர்ந்து கொள்க எனத் தாம் பெற்ற நிதியின் பயனைக் கொள்பவரான இடங்கழியார், எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறையறையுமாறு செய்தார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

10.பொழிப்புரை: அளவில்லாத பெரிய வைப்பு நிதிகளை எல்லாம் இறைவனின் அடியார்கள் எடுத்துக் கொள்ளுமாறு, உள்ளத்தின் உள்ளே நிறைந்த அன்பினால், தாம் தாமும் தமக்கு வேண்டிய பொருளை வேண்டியாங்கு எடுத்துக் கொள்ளுமாறு செய்வித்துக் (கொள்ளை கொள்ளுமாறு செய்து) குளிர்ந்த கருணையினால் நெடுங்காலம் திருநீற்றின் நெறி தழையுமாறு உலகில் ஆட்சி புரிந்து, சிவபெருமானின் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

11.பொழிப்புரை: நஞ்சு பொருந்திய அழகிய கழுத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கு பொருந்திய வழிவழியாகச் செய்து வரும் வழிபாட்டுத் தொண்டில் பொருந்திய பெருஞ்சிறப்பையுடைய இடங்கழி நாயனா ரின் திருவடிகளை வணங்கி, மெய்ஞ்ஞானத்தை வழங்குபவரான சிவபெருமானின் நெறியையன்றிப் பிறிதொன்றையும் மேலானது என அறியாத செருத்துணையாரின் செயலைச் சொல்வாம். இடங்கழி நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

செருத்துணை நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4117 உள்ளும் புறம்பும் குலமரபின்
ஒழுக்கம் வழுவா ஒருமைநெறி
கொள்ளும் இயல்பிற் குடிமுதலோர்
மலிந்த செல்வக் குலப்பதியாம்
தெள்ளுந் திரைகள் மதகுதொறும்
சேலும் கயலும் செழுமணியும்
தள்ளும் பொன்னி நீர்நாட்டு
மருகல் நாட்டுத் தஞ்சாவூர். 1

4118 சீரின் விளங்கும் அப்பதியில்
திருந்து வேளாண் குடிமுதல்வர்
நீரின் மலிந்த செய்யசடை
நீற்றர் கூற்றின் நெஞ்சிடித்த
வேரி மலர்ந்த பூங்கழல்சூழ்
மெய்யன் புடைய சைவரெனப்
பாரில் நிகழ்ந்த செருத்துணையார்
பரவுந் தொண்டின் நெறிநின்றார். 2

1.பொழிப்புரை: அகத்தும் புறத்தும் தத்தம் குலமரபில் வரும் ஒழுக்கத்தினின்றும் தவறாது, ஒரு நெறிய மனம் கொண்ட, பண்பு டைய பழங்குடி மக்கள் பலரும் நிறைந்த, செல்வமும் பெருமையு முடைய பதியாவது, தெளிவான அலைகள், மதகுகள் தோறும் சேல் மீன்களையும் கயல் மீன்களையும் செழுமையான மணிகளையும் சேர்க்கின்ற காவிரி பாயும் நீர் நாடு ஆய சோழ நாட்டின் 'மருகல்' நாட்டில் உள்ள 'தஞ்சாவூர்' என்பதாம்.

குறிப்புரை: மருகல் நாடு — தஞ்சை மாவட்டத்தின் கீழ்ப்பகுதியி லுள்ள திருமருகல் என்னும் ஊரைச் சார்ந்த பகுதியாகும். எனவே இது கீழைத் தஞ்சாவூராகும். இப்பொழுது தஞ்சாவூர் என அழைக்கப் பெறும் பெருநகர் மேலைத் தஞ்சாவூராகும்.

2.பொழிப்புரை: சிறப்புடன் விளங்கும் அத்திருப்பதியில், உலகம் திருந்துதற்கு ஏதுவாய வேளாளர் குடியின் முதல்வராயும், கங்கையை அணிந்த சிவந்த சடையையும் திருநீற்றையும் உடைய இறைவன் கூற்றுவனை மார்பிலே உதைத்த தேன் பொருந்திய மலர் போன்ற திருவடிகளையே, நினைக்கின்ற மெய்யன்புடைய சைவராயும் வாழ்ந்து வந்தவர், இவ்வுலகில் புகழ் விளங்கும் 'செருத்துணையார்' என்பவராவர். இவர், யாவரும் போற்றும் திருத்தொண்டின் நெறியில் நின்று ஒழுகி வந்தார்.

4119 ஆன அன்பர் திருவாரூர்
ஆழித் தேர்வித் தகர்கோயில்
ஞான முனிவர் இமையவர்கள்
நெருங்கு நலஞ்சேர் முன்றிலினுள்
மான நிலவு திருப்பணிகள்
செய்து காலங் களின்வணங்கிக்
கூனல் இளவெண் பிறைமுடியார்
தொண்டு பொலியக் குலவுநாள். 3

4120 உலகு நிகழ்ந்த பல்லவர்கோச்
சிங்கர் உரிமைப் பெருந்தேவி
நிலவு திருப்பூ மண்டபத்து
மருங்கு நீங்கிக் கிடந்ததொரு
மலரை யெடுத்து மோந்ததற்கு
வந்து பொறாமை வழித்தொண்டர்
இலகு சுடர்வாய்க் கருவியெடுத்
தெழுந்த வேகத் தாலெய்தி. 4

குறிப்புரை: செருத்துணையார்: சிவநெறித் தொண்டிற்கு மாறாய வரை ஒறுப்பதற்குத் துணை நிற்பவர் ஆதலின், இப்பெயர் பெற்றார். இதனை இவ்வரலாற்றால் அறியலாம்.

3.பொழிப்புரை: இவ்வாறான அன்பர், திருவாரூரில் ஆழித் தேரில் இவர்ந்து வந்து ஆட்கொள்ளுதலில் வல்லுநரான இறைவரின் கோயிலுள், ஞான முனிவர்களும், தேவர்களும் நெருங்கியிருக்கின்ற நன்மை பொருந்திய திருமுன்றிலினுள்ளே, பெருமையுடைய திருப் பணிகளைச் செய்து, உரிய காலங்களில் வழிபட்டு வணங்கி, வளைந்த இளம்பிறையைச் சூடிய சடையுடைய சிவபெருமானின் திருத் தொண்டு விளங்கச் செய்து வந்த நாள்களில்,

குறிப்புரை: ஆழி – உருள் (சக்கரம்). பெருந்தேர் ஆதலின் அதன் ஆழியும் பெரிதாய் இருக்கும். 'உருள் பெருந்தேர்' (குறள், 667) என் பர் வள்ளுவனாரும். ஆழித்தேரில் வீற்றிருந்து இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிக் பொங்கு மலர்ப் பாதம் தந்தருளும் சேவகனாய்ப் பெருமான் இருந்தனர் என்பதால், 'ஆழித்தேர் வித்தகர்' என்றார்.

4.பொழிப்புரை: உலகில் ஆட்சி செய்யும் பல்லவ மன்னரான கழற்சிங்கர் என்னும் கோச்சிங்கரின் பட்டத்து அரசியான பெருந்தேவி, அங்குள்ள மலர் மண்டபத்தின் அருகில், கிடந்த ஒரு மலரை எடுத்து மோந்து விட்டதற்காக, உள்ளம் பொறுக்க மாட்டாது, சிவனெறியில் நின்று வழுவாது தொண்டு செய்து வரும் தொண்டராதலால், விளங் கும் ஒளிபொருந்திய கூரிய வாயையுடைய வாளினை எடுத்து, விரைவாக வந்து சேர்ந்து,

4121 கடிது முட்டி மற்றவள்தன்
கருமென் கூந்தல் பிடித்தீர்த்துப்
படியில் வீழ்த்தி மணிமூக்கைப்
பற்றிப் பரமர் செய்யசடை
முடியில் ஏறுந் திருப்பூமண்
டபத்து மலர்மோந் திடும்மூக்கைத்
தடிவ னென்று கருவியினால்
அரிந்தார் தலைமைத் தனித்தொண்டர். 5

4122 அடுத்த திருத்தொண் டுலகறியச்
செய்த அடலே றனையவர்தாம்
தொடுத்த தாம மலரிதழி
முடியார் அடிமைத் தொண்டுகடல்
உடுத்த உலகின் நிகழச்செய்
துய்யச் செய்ய பொன்மன்றுள்
எடுத்த பாத நிழலடைந்தே
இறவா வின்பம் எய்தினார். 6

4123 செங்கண் விடையார் திருமுன்றில்
விழுந்த திருப்பள் ளித்தாமம்
அங்கண் எடுத்து மோந்ததற்கு
அரசன் உரிமைப் பெருந்தேவி
துங்க மணிமூக் கரிந்தசெருத்
துணையார் தூய கழல்இறைஞ்சி
எங்கும் நிகழ்ந்த புகழ்த்துணையார்
உரிமை அடிமை யெடுத்துரைப்பாம். 7

5.பொழிப்புரை: தலைமைத் தனிப்பெரும் தொண்டராகிய செருத்துணையார் விரைந்து சென்று அந்தப் பெண்ணின் கரிய நிற நடையதம் மென்மையானதும் ஆகிய கூந்தலைப் பிடித்து இழுத்து நிலத்தின் மேல் விழச் செய்ததுடன் அழகிய மூக்கையும் பிடித்து, "சிவபரம்பொருள் சிவந்த சடையில் விளங்க வேண்டிய மலரை மோந்த அந்த மூக்கை அரிவேன்" என்று சொலில், சொல்லியபடிச் செய்தார்.

6.பொழிப்புரை: வெற்றியுடைய போர் ஏலு போன்ற பாரதிய செருத்துணையார் தாம் தொடுத்து அளித்துவந்த மலர்த்தொண்ட என்றும் விளங்க, அதைக் கடல் சூழ்ந்த உலகம் யாவும் அறியச் செய்த, தில்லைப் பொன்மன்றத்தில் ஆடும் பெருமான் கழலை எண்ணியவாறு, அவர்தம் தூக்கிய பாதத்து நிழல் அடைந்து, என்றும் இறவா இன்பம் எய்தினார்.

குறிப்புரை: அடியவர் திறமும், திருத்தொண்டின் திறமும் ஒருங்கு விளங்கியமையை ஆசிரியர் குறித்தருள்கின்றார்.

7.பொழிப்புரை: சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றூர்தியையுடைய இறைவரின் திருமுற்றத்தில் விழுந்த பள்ளித் தாமத்துக்குரிய மலரை எடுத்து மோந்ததற்காக, மன்னரின் பட்டத்துக்குரிய பெருந்தேவியா ரின் பெருமையுடைய அழகிய மூக்கை அரிந்த செருத்துணையாரின் தூய திருவடிகளை வணங்கி, யாண்டும் விளங்கும் புகழையுடைய 'புகழ்த்துணையாரின்' உரிமையான அடிமைத் திறத்தின் இயல்பை இனி இயம்புவாம்.

குறிப்புரை: துங்கம் – பெருமை; உயர்வு. உரிமையடிமை – சிவ வேதியற்கு என்றே உரிய அடிமைத் திருத்தொண்டு: திருக்கோயிலின் கருவறையில் வழிபாடாற்றும் தொண்டு. செருத்துணை நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

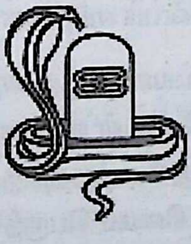

புகழ்த்துணை நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4124 செருவிலிபுத் தூர்மன்னும்
சிவமறையோர் திருக்குலத்தார்
அருவரைவில் ஆளிதனக்கு
அகத்தடிமை யாம்அதனுக்கு
ஒருவர்தமை நிகரில்லார்
உலகத்துப் பரந்தோங்கிப்
பொருவரிய புகழ்நீடு
புகழ்த்துணையார் எனும்பெயரார். 1

4125 தங்கோனைத் தவத்தாலே
தத்துவத்தின் வழிபடுநாள்
பொங்கோத ஞாலத்து
வற்கடமாய்ப் பசிபுரிந்தும்
எங்கோமான் தனைவிடுவேன்
அல்லேன்என் றுஇராப்பகலும்
கொங்கார்பன் மலர்கொண்டு
குளிர்புனல்கொண்டு அருச்சிப்பார். 2

4126 மாலயனுக் கரியானை
மஞ்சனமாட் டும்பொழுது
சாலவுறு பசிப்பிணியால்
வருந்திநிலை தளர்வெய்திக்
கோலநிறை புனல்தாங்கு
குடந்தாங்க மாட்டாமை
ஆலமணி கண்டத்தார்
முடிமீது வீழ்த்தயர்வார். 3

1.பொழிப்புரை: செருவிலிபுத்துாரில் என்றும் வாழ்ந்து வரும் சிவ அந்தணர் குலத்தில் தோன்றி, அரிய மலைவில் ஆளியார் தமக்கு அகம்படித் தொண்டு செய்தவர், அவருக்கு நிகரானவர் உலகில் யாரும் இல்லையாம். பரந்து ஓங்கிய ஒப்புமையில்லாத புகழ் விளங்கும் புகழ்த்துணையார் என்னும் பெயர் அவர் பெற்றார்.

2.பொழிப்புரை: தம் பெருமானைத் தவத்தால், சிவாகம நெறியில் நின்று வழிபட்டு வரும் நாளில், பொங்கும் கடல் சூழ்ந்தவுலகத்தில் பஞ்சம்வந்து தமக்கு உணவில்லாமல் பசி மிக்கிருந்தும் 'எம் இறைவனை நான் விடுவேன் அல்லேன்' என்று இரவும் பகலுமாக, மணம் கமழும் பல மலர்களைக் கொண்டும் குளிர்நீரைக் கொண்டும் வழிபடுவாராகி,

4127 சங்கரன்றன் அருளாலோர்
துயில்வந்து தமையடைய
அங்கணனுங் கனவின்கண்
அருள்புரிவான் அருந்துணவு
மங்கியநாட் கழிவளவும்
வைப்பதுநித் தமும்மொருகா
சிங்குனக்கு நாமென்ன
இடர்நீங்கி யெழுந்திருந்தார். 4

4128 பெற்றம்உகந் தேலுவார் பீடத்தின் கீழ்ஒருகா(அ)
சுற்றம் அடங் கிட அளிப்ப அன்பரும் மற் றதுகைக்கொண்டு
உற்றபெரும் பசியதனால் உணங்கும்உடம் புடன் உவந்து
முற்றுணர்வு தலைநிரம்ப முகமலர்ந்து களிகூர்ந்தார் 5

4129 அந்நாள்போல் எந்நாளும்
அளித்தகா சதுகொண்டே
இன்னாத பசிப்பிணிவந்
திறுத்தநாள் நீங்கியபின்
மின்னார்செஞ் சடையார்க்கு
மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து
பொன்னாட்டில் அமரர்தொழப்
புனிதர்அடி நிழற்சேர்ந்தார். 6

3.பொழிப்புரை: அவர் (ஒருநாள்) திருமாலும் நான்முகனும் தேடுதற்கரிய பெருமானை, நீராட்டும் பொழுது, மிகவும் பெருகிய பசியினால் வருந்தி நிலை தளர்ந்து அழகிய நிறைந்த நீரையுடைய குடத்தைத் தாங்கமாட்டாமையால், நஞ்சு அணிந்த கழுத்தையுடைய சிவபெருமானின் முடிமீது அது வீழ்ந்துவிடத் தளர்வாராகி,

4.பொழிப்புரை: சிவபெருமானின் திருவருளால் அதுபோது உறக்கம் வந்து தம்மைச் சேர, இறைவரும் கனவில் அவருக்கு அருள் செய்வா ராய், உண்ணும் உணவு குறைந்த காலம் (பஞ்சம்) தீருமளவும், இங்கு உனக்கு நாம் நாள்தோறும் ஒரு காசு வைப்போம்! என்று கூறியருள, நாயனாரும் துன்பம் நீங்கித் துயில் உணர்ந்து எழுந்தார்.

குறிப்புரை: இம் மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

5.பொழிப்புரை: ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்டு எழுந்தருளும் சிவபெருமான், பீடத்தின் கீழே, துன்பம் நீங்க நாளும் ஒரு பொற் காசை இட்டு அளித்திட, அன்பரும் அதைக் கைக்கொண்டு, பொருந் திய பசியினால் வாட்டம் கொண்ட உடலுடன் அதற்குப் பெரிதும் மகிழ்ந்து அகமும் முகமும் மலரும் உணர்வுடையரானார்.

குறிப்புரை: அற்றம் – சோர்வு; பசியினாலாய சோர்வு.

6.பொழிப்புரை: அந்நாளைப் போலவே, பின்வரும் நாள்களிலும் இறைவர்

4130 பந்தணையும் மெல்விரலாள்
பாகத்தர் திருப்பாதம்
வந்தணையும் மனத்துணையார்
புகழ்த்துணையார் கழல்வாழ்த்திச்
சந்தணியும் மணிப்புயத்துத்
தனிவீர ராந்தலைவர்
கொந்தணையும் மலர்அலங்கல்
கோட்புலியார் செயல்உரைப்பாம். 7

நாள்தோறும் தந்த பொற்காசினைக் கைக்கொண்டு துன்ப முடைய பசி மிகுதியால் நேர்ந்த வற்கடம் நீங்கிய பின்பு, ஒளியுடைய இறைவரின் மெய்யடிமைத் தொழிலான அகம்படித் தொண்டைத் தொடர்ந்து செய்து வாழ்ந்த, பின்பு, பொன் உலகில் உள்ள வானவர் தொழும்படி சிவபெருமானின் திருவடிகளைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: நீங்கியபின் என்பதைப் பசிப்பிணி என்பதனோடும், நாள் என்பதனோடும் தனித்தனியே கூட்டுக. நாள்தொறும் வருத்திய பசிப்பிணியும் நீங்கியது. பஞ்சமும் நீங்கியது. நீங்கியபின், அடியவர் தாம் ஆற்றிவந்த திருத்தொண்டினைத் தொடர்ந்து செய்து வந்த நாள் களில், ஒரு நாள் இறையடியடைந்தார்.

7.பொழிப்புரை: பந்தைச் சேரும் மென்மையான விரல்களையுடைய உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் உடைய இறைவரின் திருவடிகளில் வந்து சேர்கின்ற மனத்துணை பெற்றவரான 'புகழ்த்துணையாரின்' திருவடிகளை வாழ்த்திச், சந்தனக் கலவை அணிந்த அழகிய தோள் களையுடைய ஒப்பில்லாதவரும், தலைவருமான மணம் கமழும் மாலை சூடிய 'கோட்புலியாரின்' திருத்தொண்டினை உரைப்பாம்.

குறிப்புரை: புகழ்த்துணையாரின் தொண்டின் நெறியினை, 'அலந்த அடியான் அற்றைக்கு அன்று ஓர்காசு எய்திப், புலர்ந்த காலை மாலை போற்றும் புத்தூரே' (தி.2 ப.63 பா.7) என ஆளுடைய பிள்ளை யாரும்,

அகத்தடிமை செய்யும் அந்தணன்தான்
அரிசில்புனல் கொண்டு வந்து ஆட்டுகின்றான்
மிகத்தளர் வெய்திக் குடத்தையும்
நும்முடிமேல் விழுத்திட்டு நடுங்குதலும்
வகுத்து அவனுக்கு நித்தற்படியும்
வரும் என்று ஒருகாசினை நின்ற நன்றிப்
புகழ்த்துணை கைபுகச் செய்து உகந்தீர்
பொழிலார் திருப்புத்தூர்ப் புனிதனீரே. (தி.7 ப.9 பா.6)

என ஆளுடைய நம்பிகளும் சிறப்பித்துப் போற்றுதலும் ஈண்டு நினைத்தற்குரியதாகும்.

கோட்புலி நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4131 நலம்பெருகுஞ் சோணாட்டு
நாட்டியத்தான் குடிவேளாண்
குலம்பெருக வந்துதித்தார்
கோட்புலியார் எனும்பெயரார்
தலம்பெருகும் புகழ்வளவர்
தந்திரியா ராய்வேற்றுப்
புலம்பெருகத் துயர்விளைப்பப்
போர்விளைத்துப் புகழ்விளைப்பார். 1

1.பொழிப்புரை: நன்மை பெருகும் சோழ நாட்டில் 'திருநாட்டியத் தான்குடியில்' வேளாளர் குலம் புகழால் மிகுமாறு வந்து, அக்குலத்தில் தோன்றியவர், 'கோட்புலியார்' என்னும் பெயரையுடையவர். அவர் உலகில் பெருகும் புகழையுடைய சோழ மன்னரின் தானைத் தலைவ ராய், அயலிடத்திலுள்ள பகைமன்னர்க்கு மிக்க துன்பம் உண்டாகு மாறு போரிட்டு புகழ்விளைப்பாராய்,

குறிப்புரை: தந்திரம் – சேனை; இதன் தலைவர் தந்திரியார். கோட்புலியார் – தாங்கொண்ட கோட்பாட்டில் புலியாக விளங்குபவர். ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றார் எனலாம். புலி, தான் கொன்ற பொருள் வலப்புறம் விழுந்தாலன்றி இடப்புறத்துவீழின் உண்ணாது.

'கடுங்கண் கேழல் இடம்பட வீழ்ந்தென
அன்று அவண் உண்ணா தாகி வழிநாள்
பெருமலை விடரகம் புலம்ப வேட்டெழுந்து
இருங்களிற்று ஒருத்தல் நல்வலம் படுக்கும்
புலிபசித் தன்ன மெலிவில் உள்ளத்து
உரனுடை யாளர் கேண்மையோடு
இயைந்த வைகல் உளவாகியரோ' (புறம் – 180)

எனவும்,

'தொடங்கு வினை தவிரா அசைவில் நோன் தாள்
கிடந்துஉயிர் மறுகுவ தாயினும் இடம்படின்
வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினும் சிறந்த,
தாழ்வில் உள்ளம்' (அகம் – 29)

எனவும்

'கடமா தொலைச்சிய கானுறை வேங்கை
இடம் வீழ்ந்தது உண்ணாது இறக்கும்' (நாலடியார் 340)

எனவும் வரும் கூற்றுகளைக் காண்க. இத்தகைய உரனுடைமை இருந்தமை, இவ்வடியவர் வரலாற்றால் அறிய இயலும்.

4132 மன்னவன்பால் பெறுஞ்சிறப்பின்
வளமெல்லாம் மதிஅணியும்
பிஞ்ஞுகர்தங் கோயில்தொறுந்
திருவமுதின் படிபெருகச்
செந்நெல்மலைக் குவடாகச்
செய்துவருந் திருப்பணியே
பன்னெடுநாள் செய்தொழுகும்
பாங்குபுரிந்து ஓங்குநாள். 2

4133 வேந்தன் ஏவலிற்பகைஞர்
வெம்முனைமேற் செல்கின்றார்
பாந்தள்பூண் எனஅணிந்தார்
தமக்கமுது படியாக
ஏந்தலார் தாம்எய்தும்
அளவும்வேண் டும்செந்நெல்
வாய்ந்தகூடு அவைகட்டி
வழிக்கொள்வார் மொழிகின்றார். 3

4134 தந்தமர்கள் ஆயினார்
தமக்கெல்லாந் தனித்தனியே
எந்தையார்க் கமுதுபடிக்கு
ஏற்றியநெல் இவையழிக்கச்
சிந்தையால் தாம்நினைவார்
திருவிரையாக் கலியென்று
வந்தனையால் உரைத்தகன்றார்
மன்னவன்மாற் றார்முனைமேல். 4

2.பொழிப்புரை: மன்னனிடம் தம்தொழில்வழிப் பெறும் சிறந்த செல்வங்களை எல்லாம், பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய இறைவரின் கோயில் தோறும் திருவமுதுக் குரிய கட்டளை பெருகுவதற்காகச் செந்நெல்லை மலைச்சிகரம் போல் குவித்துச் செய்துவரும் தொண் டையே பலகாலங்களும் செய்து, சிறந்து விளங்கும் நாளில்,

3.பொழிப்புரை: வேந்தனின் ஏவலால், பகைவர்களின் கொடிய போர் மேல் செல்பவரான அந்நாயனார், பாம்பை அணியாய் அணிந்துள்ள இறைவற்குத் திருஅமுதுக்குரிய கட்டளையாக, பெருமையுடைய அவர் வரும் வரையில், வேண்டிய அளவு செந்நெல் பொருந்திய நெல்கூடுகளை அமைத்துப் போர் மேற்செல்பவர், சொல்வாராய்,

4.பொழிப்புரை: தம் சுற்றத்தவர் எல்லாருக்கும் தனித்தனியே எம் இறைவற்கு அமுது படிக்காகச் சேர்த்துள்ள இந்நெற்கூடுகளைத் தாம் அழிக்குமாறு உள்ளத்தாலும் நினைப்பாராயின், 'திருவிரையாக் கலியின் மேல் ஆணை நிகழ்வ தாகுக!' என்று கூறி, அனைவர்க்கும் வணக்கம் கூறிப் போர் மேற்சென்றார்.

4135 மற்றவர்தாம் போயினபின்
சிலநாளில் வற்காலம்
உற்றலும்அச் சுற்றத்தார்
உணவின்றி இறப்பதனில்
பெற்றமுயர்த் தவர்அமுது
படிகொண்டா கிலும்பிழைத்துக்
குற்றமறப் பின்கொடுப்போம்
எனக்கூடு குலைத்தழிந்தார். 5

4136 மன்னவன்தன் தெம்முனையில்
வினைவாய்த்து மற்றவன்பால்
நன்னிதியின் குவைபெற்ற
நாட்டியத்தான் குடித்தலைவர்
அந்நகரில் தமர்செய்த
பிழையறிந்த தறியாமே
துன்னினார் சுற்றமெலாம்
துணிப்பனெனுந் துணிவினராய். 6

குறிப்புரை: திருவிரையாக் கலி – சிவபெருமானின் ஆணை. அழிக்க – நினைவார் திருவிரையாக்கலி – நெற்கட்டை அழிக்க உள்ளத்தால் நினைவாரேனும், அவர் சிவபெருமானின் ஆணையைப் பிழைத்தவ ராவீர் என்பது கருத்து. 'பொய்தீர் விரையாக்கலி என்னும் ஆணை யும்' (கோயில் நான்மணி மாலை– 4) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. இந்நான்கு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

5.பொழிப்புரை: அவர் சென்ற பின்பு சில நாள்களில், பஞ்சம் வரவும், முற்கூறியவாறு அறிவுறுத்தப்பட்ட அச்சுற்றத்தார்கள், 'உணவில்லாது இறப்பதைவிட, ஆனேற்றுக் கொடியையுடைய இறைவரின் அமுதுக் குரிய படியான நெல்லை எடுத்துச் கொண்டேனும் உயிர் பிழைத்துக் குற்றம் இல்லாது பின்பு அந்நெல்லைத் திரும்ப, கொடுத்து விடலாம் !' என்று எண்ணித் துணிந்து நெற்கூடுகளை அழித்தனர்.

குறிப்புரை: இந்நாயனார் காலம் கி. பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு என்றும், அக்காலத்தில் பல்லவ மன்னராய மூன்றாம் நந்திவர்மர் பேரரசராக, அவர் ஆட்சியின் கீழ்க் குமாராங்குசன் என்றொரு சோழ மன்னன் சிற்றரசனாய் இருந்தான் என்றும், அக்காலத்தேயே வடபுலத்தும், தென்புலத்தும் பஞ்சம் நேர்ந்தது என்றும் வர லாற்று ஆசிரியர் கூறுவர். பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம் (பக்கம் 9, 10), பல்லவர் வரலாறு (பக்கம் 207). அக்காலத்தில் நேர்ந்த வறுமையை நீக்கினான் நந்திவர்மன் என நந்திக்கலம்பகம் 11ஆவது பாடலும் கூறுகின்றது. எனவே இக்காலத் துப் பஞ்சம் நேர்ந்தமை வரலாற்றாசிரியர்களாலும் உறுதி செய்யப் பட்ட தொன்றாகும்.

6.பொழிப்புரை: அரசனின் போர்முனையில் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பி வந்து,

4137 எதிர்கொண்ட தமர்க்கெல்லாம்
இனியமொழி பலமொழிந்து
மதிதங்கு சுடர்மணிமா
ளிகையின்கண் வந்தணைந்து
பதிகொண்ட சுற்றத்தார்க்
கெல்லாம்பைந் துகில்நிதியம்
அதிகந்தந் தளிப்பதனுக்
கழைமின்கள் என்றுரைத்தார். 7

4138 எல்லோரும் புகுந்ததற்பின்
இருநிதியம் அளிப்பார்போல்
நல்லார்தம் பேரோன்முன்
கடைகாக்க நாதன்தன்
வல்லாணை மறுத்தமுது
படியழித்த மறக்கிளையைக்
கொல்லாதே விடுவேனோ
எனக்கனன்று கொலைபுரிவார். 8

அவ்வரசனிடம் நிதியின் குவியலைப் பெற்ற நாட்டியத்தான் குடித்தலைவரான கோட்புலியார், அந்நகரத்தில் தம் சுற்றத்தார் செய்த பிழையை அறிந்து, 'எம் சுற்றத்தார் அனைவரையும் துணிப்பேன்' எனத் துணிவு கொண்டு, அதனை அவர்கள் அறியாதவாறு செயற்படுத்து வாராகி,

7.பொழிப்புரை: தம்மை எதிர்கொண்டு வரவேற்ற சுற்றத்தார் அனைவர்க்கும் இனிய சொற்களைச் சொல்லி, திங்கள் தங்கும் ஒளியும் அழகும் உடைய தம் மாளிகையை அடைந்து 'அந்நகரத்தில் உள்ள சுற்றத்தார்க்கு எல்லாம் பசுமையான ஆடையும் பெரும் பொருளும் கொடுப்பதற்கு அழையுங்கள்!' எனச்சொல்லி,

8.பொழிப்புரை: அந்நிலையில் உறவினர் எல்லாரும் வந்து சேர்ந்த பின்பு, பெரும் பொருள் தருபவர் போல் காட்டி, நல்லவரான கோட் புலியார், தம் பெயரினையுடைய காவலன், முன் வாயிலைக் காவலாக நின்று காக்க, இறைவரின் வலிய ஆணையையும் மறுத்துத் திரு வமுதுக்காக இருந்த நெல்லை அழித்து உண்ட பாவம் செய்த உறவினரையெல்லாம் கொல்லாமல் விடுவேனோ! என்று சினம் கொண்டு கொலை செய்வாராகி.

குறிப்புரை: இறைவற்குரிய உணவையுண்ட தீமையை நீக்கச் செய்தார் ஆதலின், நல்லார் என்றார். 'தீவினையின் பயன் துணிப்பார்' என வரும் அடுத்த பாடலும் காண்க.

9.பொழிப்புரை: தந்தையார், தாயார், உடன் பிறந்தவர், மனைவியர், பிணிப்புடைய சுற்றத்தார், அவ்வூரில் வாழும் அடிமைகள் என்ற இவர்கள் அனைவரையும், எம் தந்தையான இறைவரின் திருவமுதுக் குரிய படி நெல்லை உண்ணுதற்கு எண்ணி இசைந்த தீவினையின் பயனை அழிப்பவரான நாயனார், உடல் அழியும்படி வாளைக் கொண்டு வெட்டினார்.

4139 தந்தையார் தாயார்மற்
றுடன்பிறந்தார் தாரங்கள்
பந்தமார் சுற்றத்தார்
பதியடியார் மதியணியும்
எந்தையார் திருப்படிமற்று
உண்ணவிசைந் தார்களையும்
சிந்தவாள் கொடுதுணித்தார்
தீவினையின்பயன் துணிப்பார். 9

4140 பின்னங்குப் பிழைத்ததொரு
பிள்ளையைத்தம் பெயரோன்அவ்
அன்னந்துய்த் திலதுகுடிக்
கொருபுதல்வ னருளுமென
இந்நெல்லுண் டாள்முலைப்பால்
உண்டதுஎன எடுத்தெறிந்து
மின்னல்ல வடிவாளால்
இருதுணியாய் விழவேற்றார். 10

4141 அந்நிலையே சிவபெருமான்
அன்பர்எதிர் வெளியேநின்று
உன்னுடைய கைவாளால்
உறுபாசம் அறுத்தகிளை
பொன்னுலகின் மேலுலகம்
புக்கணையப் புகலோய்நீ
இந்நிலைநம் முடன்அணைகஎன் 11
றுஏவியெழுந் தருளினார்.

குறிப்புரை: இந்நான்கு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

10.பொழிப்புரை: அதன் பின் அங்கு அவரது வாளுக்குத் தப்பி உயிர் பிழைத்திருந்த ஒரு குழந்தையை அப்பணியாளன் காட்டி, 'இஃது அச்சோற்றை உண்ணவில்லை, அன்றியும் ஒரு குடிக்கு ஒரு மகனாகும், ஆதலால் இதனை வெட்டாமல் அருள வேண்டும்!' எனச் சொல்ல, 'இக்குழந்தை அச்சோற்றை உண்ணவில்லையாயினும், அச் சோற்றை உண்ட தாயரின் முலைப்பாலையுண்டது' என்று நாயனார் சொல்லி, எடுத்து மேலே வீசி எறிந்து, மின்னும் நல்ல கூரிய வாளால் இரண்டு துண்டாகி விழுமாறு அக்குழந்தையையும் வெட்டினார்.

11.பொழிப்புரை: தந்தையும், தாயும், அரிய உயிரும், அமிர்தமும் ஆய வினையின் நீங்கிய இறைவனின் திருவடிகளை உட் கொண்டதால், சுற்றத்தாரின் பாசத்தை வேர் அறத் தடிந்த, கொத்தான மலர்களைக் கொண்ட மாலையையுடைய

4142 அத்தனாய் அன்னையாய்
ஆருயிராய் அமிர்தாகி
முத்தனாம் முதல்வன்தாள்
அடைந்துகிளை முதல்தடிந்த
கொத்தலர் தார்க் கோட்புலியார்
அடிவணங்கிக் கூட்டத்தில்
பத்தராய்ப் பணிவார்தம்
பரிசினையாம் பகருவாம். 12

4143 மேவரிய பெருந்தவம் யான்
முன்பு விளைத் தன வென்னோ
யாவது மோர் பெருளல்லா
என் மனத்து மன்றியே
நாவலர் காவலர் பெருகு
நதி கிழிய வழி நடந்த
சேவடிப் போது எப்போது
செனனியினுள் மலர்ந்தனவால். 13

கோட்புலி நாயனாரின் திருவடியை வணங்கிக் கூட்டத்தவரான (தொகை) அடியார்களுள் பத்தராய்ப் பணிபவரின் இயல்பை இனி இயம்புவாம்.

12.பொழிப்புரை: தந்தையும், தாயும், அரிய உயிரும், அமிர்தமும் ஆய வினையின் நீங்கிய இறைவனின் திருவடிகளை உட் கொண்டதால், சுற்றத்தாரின் பாசத்தை, வேர் அறத் தடிந்த, கொத்தான மலர்களைக் கொண்ட மாலையையுடைய கோட்புலி நாயனாரின் திருவடியை வணங்கிக் கூட்டத்தவரான (தொகை) அடியார்களுள் பத்தராய்ப் பணிபவரின் இயல்பை இனி இயம்புவாம்.

13.பொழிப்புரை: ஒன்றுக்கும் பற்றாத எளியேனின் உள்ளத்தில் மட்டு மன்றிப் பெருக்கெடுத்து ஓடிய காவிரியாறு, இடையீடுபட்டுப் பின், வழிவிட்ட வழியில், நடந்தருளிய திருநாவலூர்த் தலைவரின் சேவடி மலர்கள் எப்போதும் என் தலையின் மேலும் மலர்ந்தன.இப்பேறு பெறுவதற்குப் பொருந்துதற்கரிய பெருந்தவம் நான் முன்னே செய்தன எவையோ ? அறியேன் ?

குறிப்புரை: ஒன்றுக்கும் பற்றாத எளியேனின் உள்ளத்தில் மட்டு மன்றிப் பெருக்கெடுத்து ஓடிய காவிரியாறு, இடையீடுபட்டுப் பின், வழிவிட்ட வழியில், நடந்தருளிய திருநாவலூர்த் தலைவரின் சேவடி மலர்கள் எப்போதும் என் தலையின் மேலும் மலர்ந்தன.இப்பேறு பெறுவதற்குப் பொருந்துதற்கரிய பெருந்தவம் நான் முன்னே செய்தன எவையோ ? அறியேன் ?

பத்தராய்ப் பணிவார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4144 ஈசருக்கே அன்பானார்
யாவரையுந் தாங்கண்டால்
கூசிமிகக் குதுகுதுத்துக்
கொண்டாடி மனமகிழ்வுற்
றாசையினால் ஆவின்பின்
கன்றணைந்தாற் போலணைந்து
பேசுவன பணிந்தமொழி
இனியனவே பேசுவார். 1

14145 தாவரிய அன்பினால்
சம்புவினை எவ்விடத்தும்
யாவர்களும் அர்ச்சிக்கும்
படிகண்டால் இனிதுவந்து
பாவனையால் நோக்கினால்
பலர்காணப் பயன்பெறுவார்
மேவரிய அன்பினால்
மேலவர்க்கும் மேலானார். 2

1.பொழிப்புரை: சிவபெருமானுக்கே அன்பு செலுத்துபவர்கள், அடியவர்கள் எவரையும்தாம் கண்டால் கூசி, மிகவும் உள்ளத்தில் விருப்புற்று மகிழ்ந்து, ஆசையால், தாய்ப்பசுவின் பின்பு கன்று அணைவதைப் போல் சேர்ந்து, அவர்களிடம் பேசுபவை எல்லாம் இனிய சொற்களாகவே பேசுவர்.

குறிப்புரை: கூசுதல் – அஞ்சுதல்: அவர்கள் பெருமையும் தம் சிறுமை யும் கண்டு அஞ்சுதல். குதுகுதுத்தல் – மீதூர்ந்த விருப்பம் கொள்ளுதல்.

2.பொழிப்புரை: கெடுதல் இல்லாத அன்பால், சிவபெருமானை எங்கும் எவராயினும் வழிபடுவதைக் கண்டால், இனிதாய் மகிழ்ந்து, அதனால் அவர்களின் நல்ல பாவனையினாலும் அருள் நோக்கத்தினாலும் பலரும் கண்டு மகிழுமாறு பயனைப் பெறுவர். பொருந்துதற்கு அரிய அன்பின் திறத்தால் மேம்பாடு உடையவர்களுக்கெல்லாம் மேம்பாடு உடையவராய் விளங்குவர்.

குறிப்புரை: தா – கெடுதல்; 'தாவில் கொள்கை' எனவரும் தொல்காப்பியமும் காண்க. பாவனை – நலம் பெறுக என எண்ணும் எண்ணம். இப்பாவனையையும் அருள் நோக்கத்தையும் பலரும் காணப்பெறுவது இவர்களுக்குற்ற தவப்பயனாகும். 'பல்லோரும் காண என்தன் பசுபாசம் அறுத்தருளி' (தி.8 ப.31 பா.4) எனவரும் திருவாசகமும் காண்க.

4146 அங்கணனை அடியாரை
ஆராத காதலினால்
பொங்கிவரும் உவகையுடன்
தாம்விரும்பிப் பூசிப்பார்
பங்கயமா மலர்மேலான்
பாம்பணையான் என்றிவர்கள்
தங்களுக்கும் சார்வரிய
சரண்சாருந் தவமுடையார். 3

4147 யாதானும் இவ்வுடம்பால்
செய்வினைகள் ஏறுயர்த்தார்
பாதார விந்தத்தின்
பாலாக எனும்பரிவால்
காதார்வெண் குழையவர்க்காம்
பணிசெய்வார் கருக்குழியில்
போதார்கள் அவர்புகழ்க்குப்
புவனமெலாம் போதாவால். 4

4148 சங்கரனைச் சார்ந்தகதை
தான்கேட்குந் தன்மையராய்
அங்கணனை மிகவிரும்பி
அயலறியா அன்பினால்
கங்கைநதி மதியிதழி
காதலிக்குந் திருமுடியார்
செங்கமல மலர்ப்பாதஞ்
சேர்வதனுக் குரியார்கள். 5

3.பொழிப்புரை: இறைவனையும், அப்பெருமானின் அடியவர்களையும், நிறைவுறாத பெரு விருப்பத்தினால் மேன்மேலும் பொங்கி வரும் மகிழ்ச்சியுடன் விரும்பி வழிபடுவர். தாமரை மலரின் மேல் இருக்கும் நான்முகனும் பாம்பணையின் மீது இருக்கும் திருமாலும் என்ற இவர்களுக்கும் அடைதற்கரிய திருவடிகளை அடையும் தவத்தை உடையவர்கள்.

4.பொழிப்புரை: 'இவ்வுடம்பினால் செயத்தகும் செயல்கள் எவையானாலும், அவை எல்லாம் ஆனேற்றுக் கொடியை உயர்த்தி நிற்கும் பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளின் அருகில் சேரும் தகுதி உடையன ஆகுக' என்ற அன்பினால், காதில் வெண்குழையை அணிந்த சிவபெருமானுக்குரிய பணிகளைச் செய்பவர்கள்; மீண்டும் பிறவியில் செல்ல மாட்டார்கள்; அவர்களின் புகழுக்கு இவ்வுலகும் ஒப்பாகாது.

குறிப்புரை: பாத அரவிந்தம் = பாதாரவிந்தம் – திருவடியாகிய தாமரை. கருக்குழி – பிறவியாகிய குழி.

5.பொழிப்புரை: சிவபெருமானைச் சார்பாக உடைய வரலாறுகளையே கேட்கும் தன்மை உடையவர்கள். அழகிய கண்களையுடைய இறைவரை மிகவும் விரும்பி,

4149 ஈசனையே பணிந்துருகி
இன்பமிகக் களிப்பெய்திப்
பேசினவாய் தழுதழுப்பக்
கண்ணீரின் பெருந்தாரை
மாசிலா நீறழித்தங்
கருவிதர மயிர்சிலிர்ப்பக்
கூசியே யுடல்கம்பித்
திடுவார்மெய்க் குணமிக்கார். 6

4150 நின்றாலும் இருந்தாலும்
கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும்
விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றாடும் மலர்ப்பாதம்
ஒருகாலும் மறவாமை
குன்றாத வுணர்வுடையார்
தொண்டராம் குணமிக்கார். 7

பிறர் அறியாத, நிலையில் செய்யும் அன்புத் திறத்தினால், கங்கையாற்றையும், பிறைச்சந்திரனையும், கொன்றை மலரையும் விரும்பி அணியும் முடியையுடைய இறைவரின் செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைச் சேர்வதற்கு உரியவர்களாவர்.

குறிப்புரை: அயலறியா அன்பு – பிறர் அறியாத அன்பு. ‘ஆர்வத்தை உள்ளே வைத்து‘ (தி.4 ப.31 பா.4) எனவரும் திருமுறைத் திருவாக்கும் காண்க.

6.பொழிப்புரை: சிவபெருமானையே வணங்கி, உள்ளம் உருகி, அதனால் உள்ளத்து எழும் இன்பம் மிகுதலால் மகிழ்ச்சி அடைந்து, சொல் குழறி, மார்பில் விளங்கும் திருநீற்றைக் கண்களிலிருந்து இழிந்துவரும் நீரானது அழித்து அருவியென வழியவும், மயிர்க் கூச்செறியவும், கூசி உடல் நடுங்குவார்கள்; மெய்ம்மைக் குணம் நிறைந்த பத்தர்கள் ஆவர்.

குறிப்புரை: உடல் நடுங்குதல்– அன்பு மிகுதியால் ஏற்படும் மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்று. ‘மெய்தான் அரும்பி‘ எனவரும் திருவாசகமும் காண்க.

7.பொழிப்புரை: நின்றாலும், அமர்ந்திருந்தாலும், படுத்திருந்தாலும், நடந்தாலும், உண்டாலும், உறங்கினாலும், இமைத்தாலும், பேரவையில் ஆடும் கூத்தப் பெருமானின் மலர் போன்ற திருவடிகளை மனத்தால் வணங்கி ஒருபோதும் மறவாத பேரன்பால், குறைவில்லாத உணர்வை உடையவர்கள்; திருத்தொண்டர்கள் எனப்படும் குணத்தால் சிறந்தவர்கள்.

குறிப்புரை :

தொண்டர் அடித் தொழல்பூசைத் தொழில் மகிழ்தல் அழகார்
துளங்கிய அர்ச்சனைபுரிதல் தொகுதி நியமங்கள்
கொண்ட பணி திருவடிக்கே கொடுத்தல் ஈசன்
குணம் மருவும் அருங்கதையைக் குலவிக் கேட்டு

4151 சங்கரனுக் காளான
தவங்காட்டித் தாமதனால்
பங்கமறப் பயன்துய்ப்பார்
படிவிளக்கும் பெருமையினார்
அங்கணனைத் திருவாரூர்
ஆள்வானை அடிவணங்கிப்
பொங்கிஎழுஞ் சித்தமுடன்
பத்தராய்ப் போற்றுவார். 8

மண்டி விழி துளும்பல்மயிர் சிறும்பல் உன்னல்
மருவுதல் பணிகாட்டி வருப வாங்கி
உண்டி கொளாது ஒழிதல்என இவையோர் எட்டும்
உடையர் அவர் பத்தர்என உரைத் துளோரே

எனவரும் திருத்தொண்டர் புராண சாரத்தால் (பா.83), இவ்வெண் குணங்களும் இப்பத்தர்கள் பால் உளவாதலை இவ்வேழு பாடல்களானும் அறியலாம். இவ்வேழு பாடல்களும் பழைய ஏடுகளில் இல்லை என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

8.பொழிப்புரை: சிவபெருமானுக்கே அடிமையாகிய தவத்தை மேற்கொண்டு, உலகிற்கு அதனை விளக்கித், தாம் அதனால் குற்றம் நீங்கிய பயனைப் பெறுவர்; உலகை விளங்கச் செய்யும் பெருமையை உடையவர்; அங்கணராய சிவபெருமானைத், திருவாரூர் ஆளும்இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, மேன்மேலும் எழும் பத்திமை உறைப்புடைய பத்தராய் விளங்குவர்.

குறிப்புரை: தவம் காட்டி – சிவப்பொலிவும், சிவவழிபாடும் உடையவராய் விளங்குதலால் அவ்வன்பினை வெளிப்படுத்தும் திறம்மிக விளங்குதல். பயன்துய்ப்பார் – சிவானுபவத்தைப் பெற்றவாறிருப்பர்.

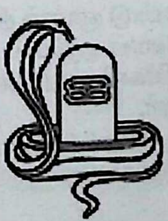

பரமனையே பாடுவார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4152 புரமூன்றும் செற்றானைப்
பூணாகம் அணிந்தானை
உரனில்வரும் ஒருபொருளை
உலகனைத்தும் ஆனானைக்
கரணங்கள் காணாமல்
கண்ணார்ந்து நின்றானைப்
பரமனையே பாடுவார்
தம்பெருமை பாடுவாம். 1

4152 தென்றமிழும் வடகலையும் தேசிகமும் பேசுவன
மன்றின்பை நடம்புரியும் வள்ளலையே பொருளாக
ஒன்றிய மெய்யுணர்வோடும் உள்ளுரில் பாடுவார்
பன்றியுடன் புட்கரணாப் பரமனையே பாடுவார். 2

1.பொழிப்புரை: அசுரர்களின் முப்புரங்களையும் எரித்தவரும், அணி கலனாகப் பாம்புகளை அணிந்தவரும், ஞானம் முதிர்ந்த விடத்து வெளிப்படும் ஒப்பற்ற பொருளானவரும், அனைத்துலகங்களையும் தம் மாயையால் தோற்றுவித்திருப்பவரும், உயிர்களின் அகப் புறக் கருவிகளால் காணப்படாதவராயினும் அவ்வுயிர்களிடத்து நிலைத்து நின்று காட்டுபவருமான பரமனையே பாடுவாரின் பெருமையைப் பாடுவாம்.

குறிப்புரை: உரன் – திண்மை; ஈண்டு ஞானத் திண்மை. கரணங்கள் காணா உயிர்குற்ற அகப்புறக் கருவிகளால் அறியப்படாமை. அத்தகை யோனாய் இருப்பினும், தன்னருளால் உயிர்களிடத்து நிறைந்து நிற்ப வன் என்பார், – 'கண்ணார்ந்து நிற்பானை' என்றார்.

இப்பாட்டு, பல ஏடுகளில் இல்லை என்பார் சிவக்கவிமணியார். பரமனையே என்ற விடத்து வரும் ஏகாரம் பிரிநிலையாம்; பொது நீக்கித் தனைநினைய வல்லார் என்பது கருத்து.

2.பொழிப்புரை: தென் தமிழ், வடமொழி, பிறநாட்டு மொழிகள் ஆகிய மொழிகளுள் யாதொன்றில் தமக்குப் பயிற்சியிருப்பினும் அவற்றுள், அம்பலத்தில் கூத்தியற்றும் அருள் வடிவினனாகிய கூத்தப் பெருமானேயே நன்குணர்ந்து உயர்ந்த குறிக்கோளாகிய அவ்வொரு பொருளிலேயே பொருந்திய மனவுணர்வுடன் உள்ளம் உருகிப் பாடுவார்கள், பன்றியான திருமாலுடன் அன்னப்பறவையான நான் முகனும் தேடி அறிய இயலாதவாறு விளங்கும் பரமனையே பாடுவார் ஆவார்.

குறிப்புரை : 'அலகின் கலையின் பொருட்கு எல்லை ஆடுங்கழலே' என்பர்

முன்னும். எனவே எம் மொழிக்கும் முடிந்த பொருளாகவும் உயிர்கள் சென்று அடையத்தக்க பொருளாகவும் இருப்பது இறைவ னின் திருவடியேயாம். திருவடிச்சார்பாகிய ஈதொன்றையே குறிக் கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள் பரமனையே பாடுவார் ஆவார்.

பண்டிதராவார் பதினெட்டுப் பாடையும்
கண்டவர் கூறும் கருத் தறிவார் என்க
பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டுப் பாடையும்
அண்ட முதலான் அறம்சொன்ன வாறே. (தி.9 பா.111)

என்பர் திருமூலர். இதனால் பதினெண் மொழிகளும் இறையருளைப் பெறுதலையே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளமை அறியவாம். இவற்றுள் தமிழும் வடமொழியும் முதன்மையும் முழுமையும் கொண்டனவாம்.

'ஆரியமும் தமிழும் உடனே சொலிக்
காரிகையார்க்குக் கருணை செய்தானே' (தி.10 பா.109)

'தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனும் இவ்விரண்டும்
உணர்த்தும், அவனை உணரலும் ஆமே' (தி.10 பா.110)

'தமிழ்ச் சொல்லும் வடசொல்லும் தாள்நிழல் சேர'
'வடமொழியும் தென்தமிழும் மறைகள் நான்கும் – ஆனவன் காண்' (தி.6 ப.87 பா.1)

எனவரும் திருமுறைத் திருவாக்குகளால் இவ்வுண்மை அறியலாம். பரமனையே பாடுவார் புராணம் முற்றிற்று.

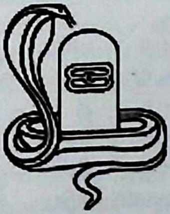

சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்தார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4154 காரணபங் கயம்ஐந்தின்
கடவுளர்தம் பதங்கடந்து
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதி
பொலிந்திலங்கு நாதாந்தத்
தாரணையால் சிவத்தடைந்த
சித்தத்தார் தனிமன்றுள்
ஆரணகா ரணக்கூத்தர்
அடித்தொண்டின் வழியடைந்தார். 1

1.பொழிப்புரை: படைத்தல் முதலிய ஐந்து தொழில்களைச் செய்பவர்கள் காரணக்கடவுளாவர். அவர்கள் ஐந்து தாமரை மலர்கள் மேல் இருந்து தம் தொழில்களைச் செய்வார்கள். இவர்கள் நிலைஎல்லாம் கடந்த, எங்கும் நிறைந்த, எல்லாம் நிறைந்த பரம்பொருளின் திருவடியை நாதாந்தத் தாரணையால் அடைந்த சித்தத்தார். ஒப்பில்லாததாகிய தில்லைப் பொன்மன்றத்தில், ஆரணக் காரணக் காத்தராக விளங்கும் அவருக்கு அடிமைத்தொண்டு செய்துவந்தார்கள்.

குறிப்புரை: ஐந்தின் காரணக் கடவுளர், பங்கயக் கடவுளர் எனத் தனித் தனியே கூட்டுக. படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழில்களையும், அயன் முதலிய ஐவரையும் கொண்டு இறைவன் இயற்றுவித்தலின் இவ்வைவரும் ‘காரணக் கடவுளர்’ எனப்பட்டனர். இவர்கள் ஐவ கைத் தாமரைப் பீடங்களில் வீற்றிருப்பவர் என்பர். இவர்களை இதயம் முதலாக உச்சித்துளை ஈறாகவுள்ள இடங்களில் வைத்து வழிபடல் வேண்டும். இவர்களுக்குரிய இடமும் பிறவும் ?ட்னூக்காஇம் நிரல்கட்டத்தில்காண்க.

1 அயன் – இதயம் – ல – மண் – நாற்கோணம் – பொன்னிறம்
2 மால் – கழுத்து – வ – நீர் – அரைவட்டம் – வெண்ணிறம்
3 உருத்திரன் – உள்நாக்கு – ர – தீ – முக்கோணம் – செந்நிறம்
4 மகேசன் – புருவநடு – ய – வளி – அறுகோணம் – கருநிறம்
5 சதா சிவம் – உச்சித்துளை – ஹ – வெளி – வட்டம் – புகைநிறம்

இவ்வகையில் வைத்துப் படிப்படியாக வழிபட, அதன் பயனாக உச்சித்துளை திறக்கும். திறக்க அதன்மீது 12 அங்குல உயரத்தில் உள்ள துவாத சாந்தப் பெருவெளியில் நாதவடிவாக இருந்தருளும் சிவத்தை எண்ணியவாறு அசைவற்றிருப்பதுவே சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தலாம். இந்நிலையில் இருந்தவர்களே இப்பெருமக்களாவர்.

பூரண மய்ப்பரஞ்சோதி – எங்கும் நிறைந்தும், நிலையானதும், மேலானதுமான பேரொளி: சிவம். தாரணை – இவ்வாறு நிற்றலால் வரும்நிலை. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் புராணம் முற்றிற்று

திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4155 அருவாகி உருவாகி
அனைத்துமாய் நின்றபிரான்
மருவாரும் குழலுமையாள்
மணவாளன் மகிழ்ந்தருளும்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள்
திருத்தொண்டு தெரிந்துரைக்க
ஒருவாயால் சிறியேனால்
உரைக்கலாந் தகைமையதோ. 1

4156 திருக்கயிலை வீற்றிருந்த
சிவபெருமான் திருக்கணத்தார்
பெருக்கியசீர்த் திருவாரூர்ப்
பிறந்தார்கள் ஆதலினால்
தருக்கியஐம் பொறியடக்கி
மற்றவர்தந் தாள் வணங்கி
ஒருக்கியநெஞ் சுடையவர்க்கே
அணித்தாகும் உயர்நெறியே. 2

1.பொழிப்புரை: அருவாயும், எல்லாப் பொருள்களுமாயும் விளங்கு கின்ற பெருமானாரும், மணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமை யம்மையாரின் கணவனாருமான, இறைவர், மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருவாரூரில் பிறந்தவர்களின் திருத்தொண்டைச் சிறியேனால் ஒருவாயால் ஆராய்ந்து உரைக்க இயலும் தன்மைய தாகுமோ? ஆகாது! என்பதாம்.

குறிப்புரை: ‘ஒரு நாவுக்குரை செய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்’ என ஆசிரியர் முன்னர்க் கூறியதையும் (தி.12 பு.21) நினைவு கூர்க. இப்பாட்டு, பல ஏடுகளில் இல்லை என்பார் சிவக்கவிமணியார்.

2.பொழிப்புரை: மேன்மேலும் பெருகுதற்குரிய சிறப்பையுடைய திருவாரூரிடத்துப் பிறந்தவர்கள், திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் சிவகணங்களே ஆவர். எனவே, செருக்குடன் எழும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, அவர்களின் திருவடிகளை வணங்கி, ஒன்றித்த உள்ளம் உடையவர்க்கே உயர்நெறியானது அண்ணியதாகும்.

குறிப்புரை: பெருக்கிய சீர் – திருவாரூரின் சிறப்பு நாளும் பெருக நிற்பது, மேன்மேலும் வளர்தற்குரியது என்பார். ‘பெருக்கிய சீர்’ என்றார். திருவாரூரில் பிறந்தவர்கள் அனைவரும் சிவகணங்களா தலை, ‘ஆரூரில் பிறந்தார் எல்லாம் நம் கணங்கள் ஆன பரிசு காண்பாய்’ (தி.12 பு.27 பா.27) எனப் பெருமான் நமிநந்தியடிகளுக்கு முன் அருளியவாற்றானும் அறியலாம். தருக்கி – செருக்குற்று. பொறிகள் தருக்குற்று உயிர்களை அலைக்குமாற்றை ‘மூள்வாய தொழில் பஞ்சேந்திரிய வஞ்ச முகரிகாள் முழுதும் இவ்வுலகை ஓடி நால்வாயும் நும்முடைய மம்மர் ஆணை நடத்துகின்றீர்க்கு ...... அலையேன் மின்னே’ (தி.6 ப.27 பா.9) என ஆளுடைய அரசர் அறிவுறுத்து மாற்றானும் அறியலாம். உயர்நெறி – சிவப்பேறு.

திருவாரூர்ப் பிறந்தார் புராணம் முற்றிற்று.

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4157 எப்போதும் இனியபிரான்
இன்னருளால் அதிகரித்து
மெய்ப்போத நெறிவந்த
விதிமுறைமை வழுவாமே
அப்போதைக் கப்போதும்
ஆர்வமிகும் அன்பினராய்
முப்போதும் அர்ச்சிப்பார்
முதற்சைவ ராமுனிவர். 1

4158 தெரிந்துணரின் முப்போதும்
செல்காலம் நிகழ்காலம்
வருங்கால மானவற்றின்
வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பிஅர்ச் சனைகள்சிவ
வேதியர்க்கே யுரியனஅப்
பெருந்தகையார் குலப்பெருமை
யாம்புகழும் பெற்றியதோ. 2

1.பொழிப்புரை: எஞ்ஞான்றும் உயிர்களுக்கும் இனியவரான சிவபெருமானின் இனிய திருவருளால் பெருகி, உண்மையான சிவாகம ஞான நெறியில் நின்று, தவறாமல் அவ்வக் காலத்தோறும் ஆசை மிகும் அன்புடையவராகி, முக்காலத்தும் இறைவழிபாடாற்றி வருபவர்கள் ஆதிசைவரான முனிவர்கள் ஆவர்.

குறிப்புரை: அதிகரித்து – பெருகி. இறைவனின் ஐம்முகங்களின் வழியாகத் தோன்றிய அகத்தியர், கௌதமர், பரத்துவாசர், காசிபர், கௌசிகர் ஆகிய ஐவர் வழி வந்து பெருகியவர்கள் ஆதலின் 'இன்ன ருளால் அதிகரித்து' என்றார். மெய்ப்போதம் – உண்மை ஞானம். இதனைப் பெறுதற்குச் சிவாகமங்கள் உதவும். அந்நெறிவழி ஒழுகுப வர்களே இவ்வடியவர்கள் ஆவர். ஆறுகாலங்களிலும் வழிபாடு செய்விக்கும் இவர்கள், அவ்வக் காலத்தும் முற்காலத்தில் ஆற்றிய வழிபாட்டிற்கும் மேலாக அன்பும் ஆர்வமும் கொண்டு வழிபட்டும் வழிபாடு செய்வித்தும் வருபவர்கள் ஆவர். முதற் சைவர் – ஆதி சைவர்.

2.பொழிப்புரை: ஆராய்ந்து காணின், இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்று மூன்றாய்ப் பகுக்கப்படும் எக்காலத்திலும், வழிவழியாய்ச் சிவபெரு மானது அகம்படித்

4159 நாரணற்கும் நான்முகற்கும் அறிய வொண்ணா
நாதனைஎம் பெருமானை ஞான மான
ஆரணத்தின் உட்பொருள்கள் அனைத்தும் மாகும்
அண்ணலைஎண் ணியகாலம் மூன்றும் அன்பின்
காரணத்தால் அர்ச்சிக்கும் மறையோர் தங்கள்
கமலமலர்க் கழல்வணங்கிக் கசிந்து சிந்தைப்
பூரணத்தான் முழுநீறுபூசி வாழும்
புனிதர்செயல் அறிந்தவா புகல லுற்றேன். 3

தொண்டில் விரும்பிய உள்ளத்தினராய் வழி பட்டும், போற்றியுரை செய்தும் வரும் மரபு சிவமறையோர்களுக்கே உரித்தாகும். அப் பெருந்தகையார்தம் குலத்தின் பெருமை, எம்மால் புகழப்படும் தன்மையதோ ? அன்று என்பதாம்.

குறிப்புரை: பெற்றியதோ – தன்மையதோ ? அன்று என்பதாம். ஒகா ரம் எதிர்மறைப் பொருளது. முன்னைய பாடலில், நாளின் உட்பிரிவ ?கிய காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய முக்காலங்களிலும் வழிபா டாற்றுவோர் என்றார். இப்பாடலில் காலத்தின் உட்பிரிவாகிய, சில இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய எப்பொழுதும் வழிபாடாற்றுவோர் என்றார். இக் காலம் நாளின் உட்பிரிவாகிய பொழுதளவில் முக்காலங்களாய் அமையினும், வழிபாடாற்றும் காலம் நோக்கின் ஆறு காலங்களாய் அமையும். அவை விடியல், காலை, நண்பகல், மாலை, யாமம், (முன்னிரவு) நள்ளிரவு (அர்த்த யாமம்) எனும் ஆறுகாலங்களாம்.

3.பொழிப்புரை: திருமாலும் நான்முகனும் அறிய இயலாத இறை வனை, எம்பெருமானை, ஞானவயத்ததாய ஆகமங்களின் உட் கிடைப் பொருளாக விளங்கும் பெருமையுடைய பிரானை, மூன்று காலங்களிலும் அன்பு காரணமாக வழிபட்டுவரும், சிவ மறையோரின் தாமரை போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, உள்ளம் கசிந்த நிறைவுடைமையால், முழுதும் திருநீற்றைப் பூசி வாழும் தூயவரின் செயலை அறிந்தவாறு சொல்லப்புகுவாம். முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் புராணம் முற்றிற்று.

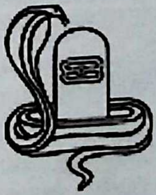

முழுநீறுபூசிய முனிவர் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4160 சாதியினில் தலையான தரும சீலர்
தத்துவத்தின் நெறியுணர்ந்தோர் தங்கள் கொள்கை
நீதியினில் பிழையாது நெறியில் நிற்போர்
நித்தநிய மத்துநிகழ்அங்கி தன்னில்
பூதியினைப் புதியபா சனத்துக் கொண்டு
புலியதளின் உடையானைப் போற்றி நீற்றை
ஆதிவரும் மும்மலமும் அறுத்த வாய்மை
அருமுனிவர் முழுவதும்மெய் யணிவா ரன்றே. 1

1.பொழிப்புரை: பிறப்பொழுக்கத்தில் தலைமையான அற ஒழுக் கத்தை உடையவர்களாய், மெய்யுணர்வு உடையவர்களாய், தாம் கொண்ட அறநெறியில் தவறாது நிற்பவர்களாய்த் தொன்று தொட்டு வரும் மும்மலங்களையும் அறுத்த வாய்மையுடைய அரிய முனிவர்கள், முறையாகச் செய்துவரும் நாள்வேள்வியில் விளைத்து எடுத்த திருநீற்றைப் புதிய கலத்தில் வைத்துக் கொண்டு, புலித் தோலை உடுத்த இறைவரை வணங்கி, அத்திருநீற்றை மேனி முழுவதும் பூசிக் கொள்வர். இவர்களே முழுநீறு பூசிய முனிவர் எனப்படுவார்.

குறிப்புரை: புதிய பாசனம் – புதிய கலம்; பாத்திரம். இப்பாடற்கு முன்னர் ஐந்து பாடல்கள் அச்சிட்ட பல படிகளிலும் உள்ளன. எனினும் இவை பழைமையான ஏடுகள் பலவற்றிலும் காணப்படவில்லை ஆதலாலும், திருநீற்றின் வகையினையும் செய்முறைகளையும், அணியும் முறைகளையும் இங்குக் கூறுவது ஆசிரியர் திருவுள்ளமாயின், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார் முதலிய தொகையடியார் வரலாறுகளிலும் அவ்வந் நெறிகளையும் நீர்மைகளையும் விளங்கக் கூறியிருப்பர் ஆதலானும், இச் செய்யுட்களின் நடை, ஆசிரியரின் ஏனைய செய்யுள்களின் நடையினும் முற்றிலும் மாறானவையாய் உள்ளன ஆதலாலும் இவை இடைச் செருகலாக இருக்க வேண்டும் என்றே துணிவர் சிவக்கவிமணியார். அத்துணிவே வன்மையும் உண்மையும் உடையது எனக் கருதி அவை இப்பதிப்பில் விடுக்கப்பட்டுள்ளன.

முழுநீறு பூசிய முனிவர் புராணம் முற்றிற்று.

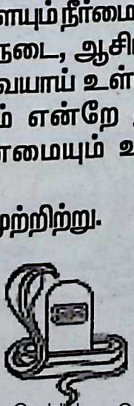

அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4161 மூவேந்தர் தமிழ்வழங்கும் நாட்டுக்கு அப்பால்
முதல்வனார் அடிச்சார்ந்த முறைமை யோரும்
நாவேய்ந்த திருத்தொண்டத் தொகையில் கூறும்
நற்றொண்டர் காலத்து முன்னும் பின்னும்
பூவேய்ந்த நெடுஞ்சடைமேல் அடம்பு தும்பை
புதியமதி நதியிதழி பொருந்த வைத்த
சேவேந்து வெல்கொடியான் அடிச்சார்ந் தாரும்
செப்பியஅப் பாலும்அடிச் சார்ந்தார் தாமே. 1

4162 செற்றார்தம் புரம்எரித்த சிலையார் செல்வத்
திருமுருகன் பூண்டியினில் செல்லும் போதில்
சுற்றாரும் சிலை வேடர் கவர்ந்து கொண்ட
தொகு நிதியின் பரப்பெல்லாம் சுமந்து கொண்டு
முற்றாத முலைஉமையாள் பாகன் பூத
முதற் கணமேயுடன் செல்ல முடியாப் பேறு
பெற்றார்தங் கழல்பரவ அடியேன் முன்னைப்
பிறவியினிற் செய்ததவம் பெரிய வாமே. 2

1.பொழிப்புரை: மூவேந்தர்களின் ஆளுகைக்குட்பட்ட தமிழ் வழங்கும் நாடுகளுக்கு அப்பால், சிவபெருமானின் அடியைச் சார்ந்து முறைமை வழுவாது நிற்பவர்களும், நம்பியாரூரரின் தெய்வ நலம் பொருந்திய திருநாவால் அருளிச் செய்யப் பட்ட திருத்தொண்டத் தொகையின்கண் அவரால் போற்றி வழிபடப் பெற்ற தொண்டர்களான தனியடியார் களின் காலத்துக்கு முன்னும் அதன் பின்னும், மலர்கள் பொருந்திய நீண்ட சடையின் மேல் அடம்பு மலரும் தும்பை மலரும் கங்கையும் கொன்றையும் பொருந்தச் சூடியவரும், விடையைப் பொறித்த கொடியையுடையவருமான சிவபெருமானின் அடியைச் சார்ந்தவர் களும், சொல்லப்பட்ட அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார் எனக் கூறப் பெற்றவர் ஆவர்.

குறிப்புரை: அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் எனும் தொடர் தொகை நூலிலும், வகை நூலிலும் உள்ள தொடராகும். இத்தொடரில் உள்ள அப்பால் என்பதற்கு இடத்தாலும் காலத்தாலும் அப்பால் என உரை கண்ட ஆசிரியரின் திறம் அறிதற்குரியது. சுந்தரர் வணக்கம்

2.பொழிப்புரை: பகைவரின் முப்புரங்களையும் எளித்த மலை வில்லை ஏந்திய சிவபெருமானின் செல்வம் நிறைந்த திருமுருகன் பூண்டியின் வழியாகச் செல்லும்போது, தம்மைச் சுற்றி வளைத்த, பெருகிய வில் வேடர்கள் வந்து மிக்க நிதியின் சுமைகளை எல்லாம் பறித்துக் கொள்ள, என்றும் முதிராத இளங் கொங்கைகளையுடைய உமை யொரு கூறராய இறைவரின் முதன்மை யுடைய பூதகணங்கள், தாமே, பின் அப்பெரும் பொருளைச் சுமந்து கொண்டு உடன் வருமாறு அளவற்ற பெரும் பேற்றைப் பெற்ற நம்பியாரூரரின் திருவடி களைப் போற்ற அடியேன் முன்னைப் பிறவியில் செய்த தவங்கள் மிகப் பலவாகும்.

பூசலார் நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4163 அன்றினார் புரம் எரித்தார்க்
காலயம் எடுக்க எண்ணி
ஒன்றுமங் குதவா தாக
உணர்வினால் எடுக்கும் தன்மை
நன்றென மனத்தி னாலே
நல்லஆ லயந்தான் செய்த
நின்றவூர்ப் பூசலார்தம் நினை
வினை யுரைக்க லுற்றாம். 1

4164 உலகினில் ஒழுக்கம் என்றும்
உயர்பெருந் தொண்டை நாட்டு
நலமிகு சிறப்பின் மிக்க
நான்மறை விளங்கும் மூதூர்
குலமுதற் சீலமென்றுங் குறை
விலா மறையோர் கொள்கை
நிலவிய செல்வம் மல்கி
நிகழ்திரு நின்ற வூராம். 2

1.பொழிப்புரை: பகைவர்களான அசுரர் மூவரை, அவர்தம் கோட்டைகளுடன் எதித்து அழித்த சிவபெருமானுக்குத் திருக்கோயில் எடுக்க எண்ணி யாரும் அச்செயலுக்கு உதவாமல் போகவே, இனிமேல், உள்ளத்துள்ளேயே திருக்கோயில் அமைக்க எண்ணி, எண்ணியவாறு நல்லதிருக்கோயிலை, மனக்கோயிலாக எடுப்பித்த பூசலார் நாயனார் வரலாற்றை உரைக்கத் தொடங்கினேன்.

குறிப்புரை: அன்றினார் – பகைவர்; முப்புரத்தவர். பல ஏடுகளில் இப்பாட்டு இல்லை.

2.பொழிப்புரை: இவ்வுலகில் நல்லொழுக்கம் எக்காலத்தும் உயர்ந்து விளங்கும் பெருமையுடைய தொண்டை நாட்டில், நலம் மிக்க சிறப்பு களைக் கொண்டு நான்மறைகளும் விளங்குவதற்கு இடமான பழைய ஊர், குலத்திற்கு முதன்மையான ஒழுக்கத்தை எந்நாளும் கொண்டு ஒழுகுகின்ற குறைவற்ற மறையவர்கள் தம் கொள்கையில் நிலை நின்ற விளங்குதலாகிய செல்வம் பொருந்திய திரு நின்றவூராகும்.

குறிப்புரை: குலம் முதற்சீலம் – குலத்திற்கு முதன்மையானது அரிய ஒழுக்கம் ஆகும். ‘ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை’, ‘பார்ப்பான் பிறப் பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்’ (குறள், 134) என்பனவாய திருக்குறளும் காண்க. கொள்கை நிலவிய செல்வம் – தாம் கொண்ட உயர்ந்த கோட்பாடுகளையே செல்வமாகக் கொண்டு விளங்கும் தன்மை.

4165 அருமறை மரபு வாழ
அப்பதி வந்து சிந்தை
தரும்உணர் வான வெல்லாந்
தம்பிரான் கழல்மேற் சார
வருநெறி மாறா அன்பு
வளர்ந்து எழ வாய்மைப்
பொருள்பெறு வேத நீதிக்
கலையுணர் பொலிவின் மிக்கார். 3

4166 அடுப்பது சிவன்பால் அன்பர்க்
காம்பணி செய்தல் என்றே
கொடுப்பதெவ் வகையுந் தேடி
அவர்கொளக் கொடுத்துக் கங்கை
மடுப்பொதி வேணி ஐயர்
மகிழ்ந்துறை வதற்கோர் கோயில்
எடுப்பது மனத்துக் கொண்டார்
இருநிதி இன்மை யெண்ணார். 4

4167 மனத்தினால் கருதி எங்கும்
மாநிதி வருந்தித் தேடி
எனைத்துமோர் பொருட்பே றின்றி
என்செய்கேன் என்று நைவார்
நினைப்பினால் எடுக்க நேர்ந்து
நிகழ்வுறு நிதிய மெல்லாம்
தினைத்துணை முதலாத் தேடிச்
சிந்தையால் திரட்டிக் கொண்டார். 5

3.பொழிப்புரை: அரிய மறைவழிவரும் மரபு வாழ, அப்பதியில் தோன்றிச் சித்தத்தில் வரும் உணர்வுகள் எல்லாம் சிவபெருமான் திருவடியில் சேருமாறு அமையும் நெறியினின்றும் பிறழாது, அன்பு வளர்ந்தோங்கத் தாமும் வளர்ந்து, மெய்ப் பொருளை அடைதற்கு ஏதுவான மறைக் கலைகளை உணரும் விளக்கத்தின் மிக்கார்.

குறிப்புரை: இறைவன் திருவடிகளைச் சாரும் உணர்வுடன், அதனை அறிந்து போற்றுதற்குரிய கலைகளையும் பயின்றார் என்பது கருத்து.

4.பொழிப்புரை: சிவபெருமானுக்கும் அவருடைய அன்பர்களுக்கும் ஆகும் பணி களைச் செய்தலே தக்கது என்று துணிந்து, அடியவர்க ளுக்குக் கொடுப்பதற் கென எவ்வகையாலும் பொருளைத் தேடி, அவர்கள் கொள்ளும்படி தந்து, திருக் கோயில் அமைப்பதற்குப் பெருந்திரளான செல்வம் தம்மிடம் இல்லாமையை எண்ணாதவராய்க் கங்கை தங்கிய சடையையுடைய இறைவர் மகிழ்ந்து எழுந்தருளி இருப்பதற்கு என ஒரு கோயிலைக் கட்டும் செயலையும் தம் உள்ளத் தில் கொண்டார்.

4168 சாதனத் தோடு தச்சர்
தம்மையும் மனத்தால் தேடி
நாதனுக் கால யஞ்செய்
நலம்பெறும் நன்னாள் கொண்டே
ஆதரித்து ஆக மத்தால்
அடிநிலை பாரித் தன்பால்
காதலில் கங்குற் போதுங்
கண்படா தெடுக்க லுற்றார். 6

4169 அடிமுதல் உபான மாதி
யாகிய படைக ளெல்லாம்
வடிவுறுந் தொழில்கள் முற்ற
மனத்தினால் வகுத்து மான
முடிவுறு சிகரந் தானும்
முன்னிய முழத்திற் கொண்டு
நெடிதுநாள் கூடக் கோயில்
நிரம்பிட நினைவால் செய்தார். 7

குறிப்புரை: அடுப்பது – செயத்தகுவது. இருநிதி – பெருஞ் செல்வம்.

5.பொழிப்புரை: திருக்கோயில் அமைத்தற்கென வேண்டும் பொரு ளைத் தேடிப் பெறும் இடங்களை உள்ளத்தால் நினைத்து, எங்கும் அப்பெருஞ் செல்வத்தை வருந்தித் தேடியும், ஒரு சிறிதும் அதனைப் பெறும் பேறு கிட்டாதவராய், இனி என் செய்வேன் என்று வருந்தி, நினைவால் கோயில் எடுக்க எண்ணித் துணிந்து, அச் செயல் நிகழ்வதற்குரிய செல்வங்களையெல்லாம் தினையளவு கிடைப்பினும் அதனையும் சிறிதுசிறிதாக உள்ளத்தால் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

6.பொழிப்புரை: திருக்கோயிலைக் கட்டுவதற்குரிய சாதனங்களுடன் தச்சர்களையும் மனத்தால் தேடிக் கொண்டு, இறைவற்குக் கோயில் எடுப்பிப்பதற்குரிய நலம்மிக்க நல்ல நாளையும் பொழுதையும் குறிக்கொண்டு, விரும்பி, ஆகம நெறியின் படி, அடிநிலை எடுத்து, அன்பின் நிறைவினால் ஆசை மிகுந்து, இரவிலும் பகலிலும் உறங்காது கோயில் எடுக்கலானார்.

குறிப்புரை: சாதனம் – திருக்கோயிலை எடுப்பித்தற்குரிய கல், மண், மரவகைகள் முதலாயின. தச்சர் – ஈண்டு மரவேலை செய்வாரே யன்றி, மண், கல் முதலியன கொண்டு ஏனைய பணிகள் செய்வாரை யும் குறித்து நின்றது. அடிநிலை – மேல் எடுக்கப்படும் கட்டடம், நிலைபெறுவதற்காகக் கற்களால் மண்ணின் கீழ் எடுக்கப்படுவது; இதனை அத்திவாரம் என்பர். பாரித்தல் – கால் கொள்ளுதல்.

7.பொழிப்புரை: திருக்கோயிலின் அடிநிலை முதல், திருக் கோபுரத்தின் அடிப்பகுதி வரையிலான அடுக்குகள் எல்லாவற்றையும் ஓவிய வேலைப்பாடுகள் பொருந்த மனத்தால் அமைத்து, விமானத் தின் முடிவில் அமையும் சிகரமும், ஆகமத்தில் விதிக்கப்பட்ட முழு அளவில் கொண்டு, நீண்ட நாள்கள் செல்ல, கோயில் நிறைவுபட அனைத்தையும் நினைவால் செய்தார்.

4170 தூபியும் நட்டு மிக்க
சுதையும்நல் வினையுஞ் செய்து
கூவலும் அமைத்து மாடு
கோயில்சூழ் மதிலும் போக்கி
வாவியுந் தொட்டு மற்றும்
வேண்டுவ வகுத்து மன்னும்
தாபனம் சிவனுக் கேற்க
விதித்தநாள் சாரும் நாளில். 8

4171 காடவர் கோமான் கச்சிக்
கற்றளி எடுத்து முற்ற
மாடெலாஞ் சிவனுக் காகப்
பெருஞ்செல்வம் வகுத்தல் செய்வான்
நாடமால் அறியா தாரைத்
தாபிக்கும் அந்நாள் முன்னால்
ஏடலர் கொன்றை வேய்ந்தார்
இரவிடைக் கனவில் எய்தி. 9

குறிப்புரை: உபானம் – திருக்கோபுரத்தின் அடிக்கீழ் அமைக்கப் பெறும் முதல் சித்திர வரி. படை – அடுக்கு, இக்காலத்தும் சுவர் எடுக்கும் பொழுது குறிப்பிட்டதொரு அளவுடையதாக மேன்மேல் எடுத்துச் செல்லும் அடுக்குகளைப் படை என்பர். முன்னிய முழும் – விதித்த முழு அளவு.

8.பொழிப்புரை: தூபியையும் பொருத்தி, நிறம் பொருந்திய கலவை பூசி, மேல் சிற்பங்களுக்குரிய ஒப்பனை வகைகளையும் செய்து, திருமுழுக்கிற்கெனத் தூயநீர் அமைந்த கிணறும் அமைத்துப், பக்கத் திலும் கோயில் சுற்றிலும் மதில்களை எடுத்துக், குளம் அமைத்து, மேலும் வேண்டுவனவற்றையும் வகை படச் செய்து, நிலைபெற்ற இலிங்கத்திருமேனியில் சிவபெருமான் எழுந்தருளு மாறு உறுதிப் படுத்திய நாள் நெருங்கும்பொழுது,

குறிப்புரை: தூபியும் நட்டு – திருக்கோவிலின் விமானத்து உச்சியில் கூரிய சிகரம் அமைதற்கெனத் தறியை அமைத்து. கூவல் – கிணறு. தொட்டு – அகழ்ந்து. மன்னுதாபரம் – சிவபரம்பொருளைச் சிவலிங்கத் திருமேனியில் எழுந் தருளுதற்கெனச் செய்யப்படும் செயற்பாடுகள்: குடமுழுக்கு விழாச் செய்தல்.

9.பொழிப்புரை: பல்லவ மன்னனாய இராசசிம்மன் காஞ்சி மாநகரத் தில் கற்கோயில் எடுப்பித்து, முழுமையாக அதன் பக்கங்களில் எல்லாம் சிவனுக்காகப் பெருஞ் செல்வங்களை நியமிப்பவன், திருமாலும் தேடற்கு அரியவரான இறைவரைத் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளு வித்தற்கென நியமித்த அந்நாளுக்கு முன்னைய நாளில், இதழ்கள் விரிகின்ற கொன்றை மலர்களைச் சூடிய இறைவர், இரவில் அவனது கனவில் தோன்றி,

4172 நின்றவூர்ப் பூசல் அன்பன்
நெடிதுநாள் நினைந்து செய்த
நன்றுநீ டால யத்து
நாளைநாம் புகுவோம் நீயிங்கு
ஒன்றிய செயலை நாளை
ஒழிந்துபின் கொள்வாய் என்று
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர்
கோயில் கொண்டருளப் போந்தார். 10

4173 தொண்டரை விளக்கத் தூயோன்
அருள்செயத் துயிலை நீங்கித்
திண்டிறல் மன்னன் அந்தத்
திருப்பணி செய்தார் தம்மைக்
கண்டுதான் வணங்க வேண்டும்
என்றெழுங் காத லோடும்
தண்டலைச் சூழல் சூழ்ந்த
நின்றவூர் வந்து சார்ந்தான். 11

குறிப்புரை: இராசசிம்மன்: இவன் பரமேசுவர வர்மனின் மகன். கி.பி. 666 – 705 வரை ஆண்டவன். மாபெரும் வீரன். சிறந்த சிவ பத்தன். சைவசித்தாந்தத்தில் பேரறிவுடையவன். இசைப்புலவன். இவன் கட்டிய கோயில் காஞ்சிக் கயிலாய நாதர் கோயில் ஆகும்.

10.பொழிப்புரை: 'திருநின்றவூரில் உள்ள பூசல் என்ற அன்பன் நீண்ட நாட்களாக நினைவளவில் செய்த நன்மையால் நீடும் கோயிலில், நாளை நாம் புகுவோம்: எனவே, இங்குக் கனவில் பொருந்திய செய்கையை (குடமுழுக்கின்) நாளை வைத்துள்ளமையை மாற்றிக் கொள்க' என்று கூறிக், கொன்றை சூடிய நீண்ட சடையுடைய இறைவர் பூசலாரின் கோயிலின் எழுந்தருளுவித்திருக்கும் திருமேனியைக் கொண்டருள எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை: இராசசிம்மன் கட்டிய கயிலாசநாதர் கோயில் கல்வெட்டில், 'துஷ்யந்தன் முதலானோர் வான் ஒலி கேட்டதில் வியப்பில்லை. நற்குணம் பறந்தோடிப் போன இக்காலத்தில் அவ்வான் ஒலியை ஸ்ரீபரன் (இராசசிம்மன்)கேட்டது வியப்பே' என வரும் பகுதி, இவ்வரலாற்றிற்கு அரண் செய்யும், நன்று நீடு – நலங்கள் பலவும் நீடிய.

11.பொழிப்புரை: தொண்டரான பூசலாரை இந்நிலவுலகத்தவர் அறி யும் பொருட்டுத் தூய சிவபெருமான் இங்ஙனம் கூறியருள, உறக் கத்தை விட்டு எழுந்த, திண்ணிய ஆற்றலையுடைய அம் மன்னன், 'அத்தகைய திருப்பணி செய்தவரைக் கண்டு நான் வணங்க வேண்டும்!' என்று மேன்மேலும் எழுகின்ற பெருவிருப்பத்தோடும் சோலைகள் சூழ்ந்த திருநின்றவூரை அடைந்தான்.

குறிப்புரை: தண்டலை – சோலைகள்.

4174 அப்பதி யணைந்து பூசல்
அன்பரிங் கமைத்த கோயில்
எப்புடை யதுஎன் றுஅங்கண்
எய்தினார் தம்மைக் கேட்கச்
செப்பிய பூசல் கோயில்
செய்ததொன் றில்லை யென்றார்
மெய்ப்பெரு மறையோர் எல்லாம்
வருகஎன் றுரைத்தான் வேந்தன். 12

4175 பூசுர ரெல்லாம் வந்து
புரவலன் தன்னைக் காண
மாசிலாப் பூச லார்தாம்
ஆரென மறையோ ரெல்லாம்
ஆசில்வே தியன்இவ் வூரான்
என்றவ ரழைக்க வொட்டா
தீசனார் அன்பர் தம்பால்
எய்தினான் வெய்ய வேலான். 13

4176 தொண்டரைச் சென்று கண்ட
மன்னவன் தொழுது நீர்இங்கு
எண்திசை யோரும் ஏத்த
எடுத்தஆ லயந்தான் யாதிங்கு
அண்டர்நா யகரைத் தாபித்
தருளும்நாள் இன்றென்று உம்மைக்
கண்டடி பணிய வந்தேன்
கண்ணுதல் அருள்பெற் றென்றான். 14

12.பொழிப்புரை: மன்னன், அத் திருநின்றவூரை அடைந்து பூசலார் என்ற அடியவர் கட்டிய கோயில் எம் மருங்கில் உள்ளது ? என்று அங்கு இருந்தவர்களைக் கேட்க, நீங்கள் கூறுமாறு பூசலார் கோயில் ஏதும் கட்டியது இல்லை ! என்று உரைத்தனர். அது கேட்ட அரசன், மெய்யுணர்வு தலைப்பட்ட அந்தணர்கள் எல்லாம் ஒருங்கு வருக ! என்று ஆணையிட்டான்.

குறிப்புரை: குறிப்புரை இல்லை

13.பொழிப்புரை: (அவ்வாணையின் வண்ணம்) அப்பதியிலுள்ள அந்தணர்கள் எல்லாம் வந்து பல்லவ மன்னனைக் காணக், 'குற்றம் இல்லாத பூசலார் என்பவர் யார் ?' என்று மன்னன் வினவ, அம் மறையவர் எல்லாம் 'அவர் குற்றமற்ற அந்தணர் ! இவ்வூரினர்' என்று கூறினர். அவ்வாறு கூறிய அவர்களைப் பூசலாரை அழைத்து வருமாறு அனுப்பாது, இறைவரின் அன்பரான அப்பூசலாரிடத்தில் கொடிய வேலையுடைய மன்னன் தானே சென்று அடைந்தான்.

குறிப்புரை: அடியவரைத் தம்பால் அழையாது, அடியவரிடத்துத் தான் சென்றான் எனவே, அவ்வடியவரிடத்து அரசனுக்கு இருந்த பத்திமை புலனாகின்றது.

14.பொழிப்புரை: அத்தொண்டரை சென்று கண்ட மன்னன், அவரை வணங்கித்

4177 மன்னவன் உரைப்பக் கேட்ட
அன்பர்தாம் மருண்டு நோக்கி
என்னையோர் பொருளாக் கொண்டே
எம்பிரான் அருள்செய் தாரேல்
முன்வரு நிதியி லாமை
மனத்தினால் முயன்று கோயில்
இன்னதாம் என்று சிந்தித்
தெடுத்தவா றெடுத்துச் சொன்னார். 15

4178 அரசனும் அதனைக் கேட்டங்
கதிசய மெய்தி என்னே
புரையறு சிந்தை யன்பர்
பெருமையென் றவரைப் போற்றி
விரைசெறி மாலை தாழ
நிலமிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து
முரசெறி தானை யோடு
மீண்டுதன் மூதூர் புக்கான். 16

தாங்கள் இவ்விடத்துத் தேவர் பெருமானான சிவபெருமா னைத் தங்கள் கோயிலில் எழுந்தருளுவிக்கும் நாள் இன்று எனத் தெரிந்து, கண்ணுதல் பெருமானின் திருவருளால், உங்களைக் கண்டு, திருவடிகளை வணங்குவதற்கு வந்தேன் எனக் கூறினன்.

குறிப்புரை: குறிப்புரை இல்லை

15.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் பல்லவ மன்னன் சொல்லக் கேட்ட பூசலார் நாயனார், வியப்படைந்து அவரைப் பார்த்து, 'என்னையும் ஒரு பொருளாகக் கொண்டு எம் பெருமானார் இவ்வாறு அருளிச் செய்தாராயின், முன்னதாக வேண்டும் நிதி கிடையாமையால், உள்ளத்தினால் முயன்று நினைவளவில் செய்த கோயில் இதுவாகும்' என்று தம் சிந்தனையின் செயலாகச் செய்த கோயிலைத் தாம் விளங்க எடுத்துச் சொன்னார்.

குறிப்புரை: என்னையும் என்புழி உம்மை இழிவு சிறப்பின்கண் வந்தது. இதனால் அடியவரின் அடக்க வுணர்வு புலனாகின்றது.

16.பொழிப்புரை: அரசனும் அவ்வடியார் கூறியதைக் கேட்டு, மிக்க வியப்படைந்து 'குற்றமில்லாத அன்பரின் பெருமை இருந்தவாறு என்னே!' என்று அவரைப் போற்றி, வணங்கி, நறுமணம் மிக்க மாலை கீழே படியுமாறு நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி, முரசுகள் ஒலிக்கும் படைகளுடன் திரும்பித் தன் பழைய ஊரை அடைந்தான்.

குறிப்புரை: மூதூர் – காஞ்சி மாநகரம்.

4179 அன்பரும் அமைத்த சிந்தை
ஆலயத் தரனார் தம்மை
நன்பெரும் பொழுது சாரத்
தாபித்து நலத்தி னோடும்
பின்புபூ சனைக ளெல்லாம்
பெருமையிற் பலநாள் பேணிப்
பொன்புனை மன்று ளாடும்
பொற்கழல் நீழல் புக்கார். 17

4180 நீண்டசெஞ் சடையி னார்க்கு
நினைப்பினாற் கோயி லாக்கிப்
பூண்டஅன்பு இடைய றாத
பூசலார் பொற்றாள் போற்றி
ஆண்டகை வளவர் கோமான்
உலகுய்ய அளித்த செல்வப்
பாண்டிமா தேவி யார்தம்
பாதங்கள் பரவ லுற்றேன். 18

17.பொழிப்புரை: அன்பரான பூசலாரும், தம் உள்ளத்தில் அமைத்த திருக்கோயிலில் சிவபெருமானை, நாளும் ஓரையும் நலம் மிகவந்த அமையத்து எழுந்தருளுவித்து, நன்மைமிக அதன் பின்பு செய்ய வேண்டிய வழிபாடுகளை எல்லாம் பல நாள்கள் விரும்பிச் செய்து, வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நிலையில், பொன்னால் ஆய அம்பலத்தில் ஆடும் கூத்தப்பெருமானின் அழகிய திருவடி நீழலைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: நல்ல பெரும் பொழுது – நல்ல நேரம்; குடமுழுக்குச் செய்தற்குரிய நேரம்.

18.பொழிப்புரை: மிக நீண்ட சிவந்த சடையையுடைய இறைவற்கு உள்ளத்திலேயே கோயில் அமைத்துத் தாம் கொண்ட அன்பினை இடையறாது செலுத்திய பூசலாரின் பொன்னடிகளைப் போற்றி, ஆண்மைமிக்க சோழர் பெருமான் உலகம் உய்யப் பெற்றுக் கொடுத்த செல்வப் பாண்டி மாதேவியரான மங்கையர்க்கரசி அம்மையாரின் திருவடிகளைப் போற்றப் புகுகின்றேன்.

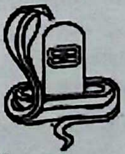

மங்கையர்க்கரசி அம்மையார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4181 மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம்
வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை
எங்கள்பிரான் சண்பையர்கோன் அருளி னாலே
இருந்தமிழ்நாடு உற்றஇடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கொளிவெண் திருநீறு பரப்பி னாரைப்
போற்றுவார் கழலெம்மாற் போற்ற லாமே. 1

1.பொழிப்புரை: மங்கையர்க்கு எல்லாம் ஒப்பில்லாத பேரரசியும், எம் தெய்வமும், சோழரின் குலக்கொழுந்தாக விளங்குபவரும், வளை யலை அணிந்த பெருமையுடையவரும், செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளைப் போன்றவரும், பாண்டி நாட்டை ஆளும் பாண்டியரின் குலத்திற்கு உண்டான பழியைப் போக்கிய தெய்வத் தன்மையுடைய பாவை போல்பவரும், எங்களுடைய பெருமானா ரான சீகாழித் தலைவரின் அருளால் பெரிய தமிழ் நாட்டிற்கு நேர்ந்த துன்பத்தைப் போக்கி, மேலோங்கிய ஒளியைத் தரும் நீருநீற்றைப் பரவச் செய்தவருமான மங்கையர்க்கரசியாரைப் போற்றுபவரின் திருவடிகள் எம்மால் போற்றத்தகுவதாகும்.

குறிப்புரை: வளவர் – சோழர்; மங்கையர்க்கரசியாரின் தந்தை. இவர் பெயர் மணிமுடிச்சோழன்எனத் திருஞானசம்பந்தர் திருவாக் கால் தெரியவருகிறது. உறையூரில் இருந்து அரசாண்ட இவரை, நின்றசீர்நெடுமாறன் ஆய மாறவர்மன் அரிகேசரி ஒரு போரில் வென்று, உறையூரைக் கைப்பற்றினார் என வேள்விக்குடிச் செப்பேடு கள் கூறுகின்றன. எனவே மாறவர்மனார் முதலில் இச் சோழமன் னனை வென்று, பின் அவ்வளவன் வேண்ட, அவர் மகள் மங்கையர்க்கரசியாரை மணந்து உறவு கொண்டனர் என உய்த்துணரலாம் என்பர் பண்டாரத்தார். (பாண்டியர் வரலாறு : பக்கம் – 40) மானம் – பெருமை; அதனை உடையவர் மானி. இப்பெரு மாட்டியார் திரு ஞானசம்பந்தர் அருளிய 'மங்கையர்க்கரசி' (தி.3 ப.120) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தில் 1, 3, 5, 7, 9 ஆகிய பாடல்களில் தனித்தும் பதினொராவது பாடலில் குலச்சிறையாரோடு சேர்த்தும் புகழப் பெற்றவர். இவ்வரிய பதிகத்தை உளங்கொண்டே சேக்கிழார் பெருமான் மங்கையர்க்கரசியார் வரலாற்றை இருபாடல்களில் கூறியருள்கின்றார். அவ்வருமை ஒப்பிட்டு மகிழத்தக்கதாம்.

4182 பூசுரர்சூ ளாமணியாம் புகலி வேந்தர்
போனகஞா னம்பொழிந்த புனித வாக்கால்
தேசுடைய பாடல்பெறும் தவத்தி னாரைச்
செப்புவதியாம் என்னறிந்து தென்னர் கோமான்
மாசில்புகழ் நெடுமாறன் தனக்குச் சைவ
வழித்துணையாய் நெடுங்காலம் மன்னிப் பின்னை
ஆசில்நெறி யவரோடுங் கூட ஈசர்
அடிநிழற்கீழ் அமர்ந்திருக்க அருளும் பெற்றார். 2

4183 வருநாளென் றும்பிழையாத் தெய்வப் பொன்னி
வளம்பெருக்க வளவர்குலம் பெருக்கும் தங்கள்
திருநாடு போற்செழியர் தென்னாடு விளக்கும்
சீர்விளக்கின் செய்யசீ றடிகள் போற்றி
ஒருநாளுந் தன்செயலில் வழுவாது அன்பர்க்கு
உடைகீளுங்கோவணமும் நெய்து நல்கும்
பெருநாமச் சாலியர்தங் குலத்தில் வந்த
பெருந்தகையார் நேசர்திறம் பேச லுற்றாம். 3

2.பொழிப்புரை: அந்தணர் தலைவரான சீகாழி வேந்தர் சிவஞான முண்டு அருளிய தூய திருவாக்கினால் ஞான ஒளியுடைய பாடலால் பாராட்டப் பெறுவதற்கு உரிய பெரிய முன்னைத் தவமுடைய அம்மையாரின் பெருமையை நாம் என்னவென்று அறிந்து போற்ற வல்லோம் ? பாண்டி மன்னராகவும் குற்றம் நீங்கிய புகழையுடைய வருமான நின்றசீர் நெடுமாறனாருக்குச் சைவத்திறத்தின் வழித் துணையாகி நீண்ட காலம் நிலை பெற்றிருந்து, பின்னர்க் குற்றமற்ற சிவபுண்ணியப் பயனால் அவரொடும் கூட இறைவரின் திருவடியின் கீழே நிலைபெற்றிருக்கும் திருவருளையும் பெற்றார்.

குறிப்புரை: பூசுரர் – மறையவர். சூளாமணி – முடிமணி.

3.பொழிப்புரை: தொடர்ந்து வரும் காலமெல்லாம் என்றும் தப்பாமல் தெய் வத்தன்மையுடைய காவிரியாறு நீர்வளம் பெருக்கிவர, அதனால் சோழர்கள் நாட்டில் வளம்பெறச் செய்யும் செயல்போல், பாண்டிய மன்னரின் பாண்டிய நாடு என்றும் புகழோடு விளங்க, பெருந்தொண்டு புரிந்த மங்கையர்க் கரசியாரின் திருவடிகளைப் போற்றி, ஒருநாள் கூடத் தவறாமல், அடியார்களுக்கு, ஆடையும் கீளும் கோவணமும் நெய்து அளித்து வந்த, புகழ்பெற்ற சாலியர் மரபில் தோன்றிய நேசநாயனார் செயல் சீனியுரைப்பாம்.

நேச நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4184 சீர்வளர் சிறப்பின் மிக்க
செயல்முறை ஒழுக்கம் குன்றா
நார்வளர் சிந்தை வாய்மை
நன்மையார் மன்னி வாழும்
பார்வளர் புகழின் மிக்க
பழம்பதி மதிதோய் நெற்றிக்
கார்வளர் சிகர மாடக்
காம்பீலி என்ப தாகும். 1

4185 அந்நக ரதனில் வாழ்வார்
அறுவையர் குலத்து வந்தார்
மன்னிய தொழிலில் தங்கள்
மரபின் மேம்பாடு பெற்றார்
பன்னாகா பரணற் கன்பர்
பணிதலைக் கொண்டு பாதம்
சென்னியிற் கொண்டு போற்றுந்
தேசினார் நேசர் என்பார். 2

1.பொழிப்புரை: பெருமை மிகும் தன்மையுடைய சிறப்பு மிக்க செயல் முறைமைகளில் ஒழுக்கம் குறையாத அன்புமிக்க சிந்தையும், வாய்மையும், நன்மையும் மிக்கவரான நேச நாயனார், நிலை பெற்று வாழ்தற்கு இடனான, உலகத்தில் உயர்ந்த புகழால் மிக்க பழைய பதியாவது, பிறைச் சந்திரன் தவழ்கின்ற முகட்டினையும் மேகங்கள் தவழும் உச்சியையும் கொண்ட மாடங்கள் மிக்க 'காம்பீலீ' என்னும் ஊராகும்.

குறிப்புரை: காம்பீலீ என்னும் ஊர் பல்லாரி மாவட்டத்தில் காம்பீலீ என்னும் வட்டத்தில் உள்ள ஊராகும். இப்பதியில் தோன்றிய நேச நாயனார் தஞ்சை மாவட்டம் மயிலாடுதுறைப் பகுதியைச் சார்ந்த கூறை நாட்டில் வாழ்ந்து வந்தார் என்றும், இங்குள்ள சிவபெருமானின் திருக்கோயிலில் தம் பதியிலிருந்து கொணர்ந்த மூத்தபிள்ளையாரையும், இளைய பிள்ளையாரையும் (தண்டபாணி) எழுந்தருளுவித்து வழிபட்டார் என்றும் கூறுவர். கூறைநாட்டில் உள்ள சாலியர்களால் பங்குனித் திங்கள் உரோகிணி நாளில் இவருக்குக் குருபூசை விழா இன்றும் நிகழ்ந்து வருகிறது. (காம்பீலீ = காம்பிலி)

2.பொழிப்புரை: அந்நகரத்தில் வாழ்பவரான நேச நாயனார் அறுவையர் (சாலியர்) குலத்தில் தோன்றியவர். நிலைபெற்ற நெசவுத் தொழிலில் தம் மரபில் உள்ளாரினும் மேன்மை அடைந்தவர். பாம்பை அணியாய் அணிந்த சிவபெருமானுக்கு அடியவர்களாய் உள்ளவர்களின் பணியினைத்

4186 ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை
யரனடிப் போதுக் காக்கி
ஓங்கிய வாக்கின் செய்கை
யுயர்ந்தஅஞ் செழுத்துக் காக்கித்
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை
தம்பிரான் அடியார்க் காகப்
பாங்குடை யுடையுங் கீளும்
பழுதில்கோ வணமும் நெய்வார். 3

4187 உடையொடு நல்ல கீளும்
ஒப்பில்கோ வணமும் நெய்து
விடையவர் அடியார் வந்து
வேண்டுமாறு ஈயு மாற்றால்
இடையறா தளித்து நாளும்
அவர்கழல் இறைஞ்சி யேத்தி
அடைவுறு நலத்த ராகி
அரனடி நீழல் சேர்ந்தார். 4

தலைக்கொண்டு போற்றி, அவர்களின் திருவடிகளைத் தலையில் சூடிப் பணிந்து ஏத்தும் இயல்பு உடையவர்.

குறிப்புரை: சாலியர் – நெசவாளர். அறுவை – ஆடை. தறியினின்றும் அறுத்து எடுப்பதால் அறுவை எனப்பட்டது. இவை வெட்டி எடுப்பதால் வேட்டி என்றும், துணித்து எடுப்பதால் துணி என்றும் அழைக்கப் பெறுவனவாயின. இம் மரபில் தோன்றியவரே மதுரை அறுவை வாணிகர் இளவேட்டனார் என்னும் புலவராவர். இவர் கடைச்சங்க காலத்தவர். பன்னகம் – பாம்பு.

3.பொழிப்புரை: அந்நிலையில், அவர் தம் உள்ளத்தின் நினைவை சிவபெருமானின் திருவடி மலர்களுக்கு ஆக்கி, மேன் மேலும் ஓங்கிய வாக்கின் செயலை உயர்வுடைய ஐந்து எழுத்துக்கு ஆக்கி, மேற்கொண்ட கைத்தொழில் திறனையெல்லாம் தம் இறைவரின் அடியவர்களுக்காக ஆக்கி, நல்ல பான்மையுடைய கீள் உடையும், பழுது இல்லாத கோவணமும் ஆகிய இவற்றை நெய்துவருவாராகி,

குறிப்புரை: மனத்தின் செய்கை – நினைதல், 'நினையாது ஒரு போதும் இருந்தறியேன்' என்ற நாவரசர் திருவாக்கும் காண்க. 'சிந்தனை நின்தனக்காக்கி நாயினேன் தன் கண் இணை நின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி, வந்தனையும் அம்மலர்க்கே ஆக்கி, வாக்கு உன் மணிவார்த்தைக்கு ஆக்கி, ஐம்புலன்கள் ஆரத் தந்தனை' எனும் திருவாசகமும் ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியதாம்.

4188 கற்றை வேணி முடியார்தங்
கழல்சேர் வதற்குக் கலந்தவினை
செற்ற நேசர் கழல்வணங்கிச்
சிறப்பால் முன்னைப் பிறப்புணர்ந்து
பெற்றம் உயர்த்தார்க் காலயங்கள்
பெருக அமைத்து மண்ணாண்ட
கொற்ற வேந்தர் கோச்செங்கட்
சோழர் பெருமை கூறுவாம் 5

4.பொழிப்புரை: நல்ல உடையுடன் ஒப்பில்லாத கோவணத்தையும் நெய்து, ஆனேற்றை ஊர்தியாக உடைய சிவபெருமானின் அடியார்கள் வரின், அவர்கள் வேண்டியவாறே கொடுக்கும் முறைப்படி, இடையறாது கொடுத்து, நாளும் அவர்களின் திருவடிகளை வணங்கிப் போற்றி அடையத்தக்க நன்மையைப் பெற்றவராகிச் சிவபெருமானின் திருவடி நீழலைச் சேர்ந்தார்.

5.பொழிப்புரை: தொகுதியான சடையை முடியாக உடைய இறைவரின் திருவடிகளைச் சேர்வதற்கு ஏற்பத் தம்மைச் சார்ந்திருந்த வினைச் சார்புகளை அறுத்த நேசநாயனாரின் திருவடிகளை வணங்கித், தவச்சிறப்பால் தம் முன்னைப் பிறப்பையுணர்ந்து அவ்வுணர்ச்சியுடன் வந்து தோன்றி, விடைக் கொடியை உயர்த்திய இறைவற்குத் திருக்கோயில்கள் பலவற்றை எடுத்து, மண்ணுலகம் காவல் கொண்டு, வெற்றி பொருந்திய மன்னரான கோச்செங்கட்சோழரின் பெருமையை இனிச் சொல்லத் தொடங்குவாம்.

குறிப்புரை: கற்றை – தொகுதி, கலந்தவினை – உயிரொடு கலந்த வினை

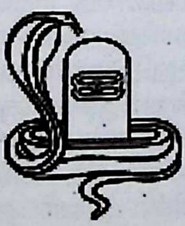

கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4189 துலையிற் புறவின் நிறையளித்த
சோழர் உரிமைச் சோணாட்டில்
அலையில் தரளம் அகிலொடுசந்
தணிநீர்ப் பொன்னி மணிகொழிக்கும்
குலையில் பெருகுஞ் சந்திரதீர்த்
தத்தின் மருங்கு குளிர்சோலை
நிலையில் பெருகுந் தருமிடைந்த
நெடுந்தண் கானம் ஒன்றுளதால். 1

4190 அப்பூங் கானில் வெண்ணாவல்
அதன்கீழ் முன்னாள் அரிதேடும்
மெய்ப்பூங் கழலார் வெளிப்படலும்
மிக்க தவத்தோர் வெள்ளானை
கைப்பூம் புனலு முகந்தாட்டிக்
கமழ்பூங் கொத்தும் அணிந்திறைஞ்சி
மைப்பூங் குவளைக் களத்தாரை
நாளும் வழிபட் டொழுகுமால். 2

1.பொழிப்புரை: துலையின் தட்டில் வைத்துப் புறாவின் எடைக்கு ஒப்பத் தன் உடலின் தசையை அறுத்து வைத்து, நிறுத்துக் கொடுத்த, பேரரசர் சிபியின் மரபில் வரும் சோழர்களுக்கு உரிமையாயுள்ள சோழ நாட்டில், அலைகளால் முத்துக்களையும், அகிலுடன் சந்தன மரத்தையும் கொண்டு வரும் அழகான நீரையுடைய காவிரியாற்றின் மணிகளை ஒதுக்கும் கரையில் பெருகும் சந்திர தீர்த்தத்தின் அருகில், குளிர்ச்சியையுடைய சோலைகளில் நிலையாக வளர்கின்ற மரங்கள் நெருங்கிய நீண்ட குளிர்ந்த காடு ஒன்று இருந்தது.

குறிப்புரை: துலை – தராசு. சிபி என்பார் சோழர் குலத்தில் தோன்றிய பேரரசர் ஆவர். இவர் சீகாழியில் வேள்வி செய்த பொழுது, இறைவர் இவர்தம் பண்பை விளக்குதற்காகத் திருவுளம் கொண்ட வகையில், தீக்கடவுள் ஒருபுறாவாகவும், இந்திரன் அதனைத் துரத்தி வரும் பருந்தாகவும் வரப், புறா தன்பால் அடைக்கலம் புக, அது தன் இரையென உரிமை கொண்டாடிய பருந்துக்கு, அப்புறாவின் எடையளவு தன் உடலை ஈந்து அளித்தனன். இவ்வரலாறே ஈண்டுக் குறிக்கப்படுகிறது. சந்திர தீர்த்தம் – தக்கன் வேள்வியில், சந்திரன் தனக்குற்ற குறையைத் தீர்க்க, தீர்த்தம் உண்டாக்கி, வழிபட்டு நன்மை அடைந்தான். ஆதலில் அவன் பெயர் அமைந்த நீர்நிலை உருவாயிற்று.

2.பொழிப்புரை: அப்பூங்காவில், வெண்ணாவல் மரத்தின் கீழ், முற்காலத்தில்,

4191 ஆன செயலால் திருவானைக்
காவென்று அதற்குப் பெயராக
ஞான முடைய ஒருசிலந்தி
நம்பர் செம்பொன் திருமுடிமேல்
கானல் விரவும் சருகுஉதிரா
வண்ணங் கலந்த வாய்நூலால்
மேல்நல் திருமேற் கட்டியென
விரிந்து செறியப் புரிந்துளதால். 3

திருமால் தேடிய உண்மை வடிவான மலர் போன்ற திருவடிகளையுடைய இறைவர் சிவலிங்கத் திருமேனி கொண்டு வெளிப்பட்டருள, பெருகிய தவத்தையுடைய ஒரு வெண்மையான யானை, ஒருநாள் தன் துதிக்கையால் அழகிய நீரை முகந்து அத் திருமேனிக்குத் திருமுழுக்காட்டி, நறுமணமுடைய மலர்க் கொத்துகளையும் அணிவித்து வழிபட, அவ்வன்பு மீதூர்ந்த நிலையில், கரிய குவளை போன்ற கழுத்தையுடைய இறைவரை நாள்தோறும் வழிபட்டு வந்தது.

குறிப்புரை: மைப்பூங்குவளை – கருங்குவளை. திருக்கயிலையில் சிவகணத்தவராக வாழ்ந்தவர்களுள் மாலியவான், புட்பதந்தன் என்பார் இருவர். இவர்கள் தாம் மேற்கொண்டிருக்கும் சிவத் தொண்டில் தாம் தாமும் மேம்பட்டவர் என மாறுபட்டு, இறுதியாக மாலியவான் புட்பதந்தனை யானையாகுக என்றும், புட்பதந்தன் மாலியவானைச் சிலந்தியாகுக என்றும் சபித்துக் கொண்டனர். இருவரும் இறைவனின் ஆணையின் வண்ணம் யானையும் சிலந்தியுமாகத் தோன்றி இத் திருப்பதியில் தம்முள் மாறுபட்ட சிவத்தொண்டினை ஆற்றி வந்தனர். அந்நிலையில் அவர்கள் வழிபட்ட இடமே திருவானைக்கா ஆகும். இதனை வரும் பாடலால் அறியலாம். இங்குக் குறிக்கப்பெற்ற யானை புட்பதந்தன் ஆதலின் 'மிக்க தவத்தோர் வெள்ளானை' என்றார் ஆசிரியர்.

3.பொழிப்புரை: முற்கூறிய அத்தகைய் செயலால் அத்திருப்பதிக்குத் 'திருவானைக்கா' எனப் பெயர் வழங்க, ஞானமுடைய சிலந்தி ஒன்று அவ்விறைவரின் சிவந்த பொன் மயமான திருமுடியின் மீது கதிரவ னின் வெம்மையும் உலர்ந்த சருகுகளும் படாதவாறு, தன்னுள் கலந்த வாய் நூலினால், முடிமேல் கட்டும் நல்ல மேற்கட்டி போல விரிவுடைய தாய வலையை நெருங்கச் செய்து அமைத்தது.

குறிப்புரை: முற்பிறவியில் மாலியவான் என்னும் பெயர் உடைய சிவகணமே சிலந்தியாய்த் தோன்றி இவ்வழிபாட்டைச் செய்தலின் 'ஞானமுடைய சிலந்தி' என்றார் ஆசிரியர். கானல் விரவும் சருகு – வெப்பமும், வெண்நாவலில் பொருந்தி இருக்கும் சருகும். மேல் – திரு முடிமேல். நல் திருமேற்கட்டி – நல்ல அழகிய மேல் விதானம். ஆல் – அசைநிலை.

4192 நன்றும் இழைத்த சிலம்பிவலைப்
பரப்பை நாதன் அடிவணங்கச்
சென்ற யானை அநுசிதம்என்
றதனைச் சிதைக்கச் சிலம்பிதான்
இன்று களிற்றின் கரஞ்சுலவிற்
றென்று மீள இழைத்துஅதனை
அன்று கழித்த பிற்றைநாள்
அடல்வெள் ளானை அழித்ததால். 4

4193 எம்பி ரான்தன் மேனியின்மேல்
சருகு விழாமை யானவருந்தி
உம்பர் இழைத்த நூல்வலயம்
அழிப்ப தேஎன்று உருத்தெழுந்து
வெம்பிச் சிலம்பி துதிக்கையினில்
புக்குக் கடிப்ப வேகத்தால்
கும்ப யானை கைநிலத்தின்
மோதிக் குலைந்து வீழ்ந்ததால். 5

4194 தரையிற் புடைப்பக் கைப்புக்க
சிலம்பி தானும் உயிர்நீங்க
மறையிற் பொருளுந் தருமாற்றான்
மதயா னைக்கும் வரங்கொடுத்து
முறையில் சிலம்பி தனைச்சோழர்
குலத்து வந்து முன்னுதித்து
நிறையிற் புவனங் காத்தளிக்க
அருள்செய் தருள நிலத்தின்கண். 6

4.பொழிப்புரை: சிலந்தி நன்றாகக் கட்டிய வாய் நூல் வலையின் பரப்பை, இறைவர் திருவடியை வணங்கச் சென்ற யானை, 'இது தூய்மையற்றது' என்று அழிக்க, 'இன்று யானையின் கை சுழன்றதால் அந்த வலை அழிந்தது' என்று எண்ணிச், சிலந்தி மீண்டும் அந்த வலையை அமைக்க, அதனை மறுநாள் வலிமையுடைய யானை திரும்பவும் அழித்தது.

குறிப்புரை: அநுசிதம் – தூய்மையற்றது. சிலந்தி தன் வாயால் இழைத்தமையின் அன்னதாயிற்று. கரம் சுலவிற்று – யானையின் துதிக்கை சுழற்றப்பட்டதால் அழிந்தது யானை அதனையும் அழிக்கும் பொழுது தன் துதிக்கையைச் சுழற்றி அழிக்கும். அவ்வியல்பே ஈண்டும் கூறப்பட்டது.

5.பொழிப்புரை: எம்பெருமான் திருமேனியின் மீது இலைச் சருகுகள் விழாது தடுப்பதற்காக, நான் வருந்தி மேற்கட்டியாக அமைத்த நூல் வலையை, இவ் யானை அழிப்பதா ? என்று, மிகவும் சினந்து எழுந்து, சிலந்தி மனம் புழுங்கி, யானையின் துதிக்கையினுள்ளே புகுந்து கடிக்க, அச்செயலால் அந்த யானை தன் துதிக்கையைத் தரையில் அடித்து, மோதி, நிலை குலைந்து விழுந்து இறந்தது.

6.பொழிப்புரை: அவ்யானை, தன்கையை நிலத்தில் மோதியதால்,

4195 தொன்மைதரு சோழர்குலத்
தரசனாம் சுபதேவன்
தன்னுடைய பெருந்தேவி
கமலவதி யுடன்சார்ந்து
மன்னுபுகழ்த் திருத்தில்லை
மன்றாடு மலர்ப்பாதம்
சென்னியுறப் பணிந்தேத்தித்
திருப்படிக்கீழ் வழிபடுநாள். 7

4196 மக்கட்பே றின்மையினால்
மாதேவி வரம்வேண்டச்
செக்கர்நெடுஞ் சடைக்கூத்தர்
திருவுள்ளஞ் செய்தலினால்
மிக்கதிருப் பணிசெய்த
சிலம்பிகுல வேந்துமகிழ்
அக்கமல வதிவயிற்றின்
அணிமகவாய் வந்தடைய. 8

துதிக்கையினுள் புகுந்த சிலந்தியும் உயிர் நீங்க, நான்மறையின் பொருளாக விளங்கும் இறைவர் அருள் வழங்கும் முறையினால், மதமுடைய அவ்யானைக்கு ஏற்ற வரத்தை அளித்து, முறைப்படி சிலந்தியைச் சோழர் குலத்தில் முறப்படப் பிறந்து, இவ்வுலகம் அறநிலையில் நிற்குமாறு அரசு செய்ய அருள, இந்நிலவுலகில்,

7.பொழிப்புரை: பழம்பெருமையுடைய சோழர் டுலத்தில் தோன்றீ சோழநாட்டை ஆண்ட சுபதேவன் என்பான், தன் உரிமைக்கிழத்தியாம் கமலவதியாருடன் சேர்ந்து நிலை பெற்ற புகழையுடைய தில்லை நகரில் பொன்மன்றத்தில் ஆனந்தக் கூத்து இயற்றும் நடராசப் பெருமானின் மென்மையான திருவடியில் தலைதோயப் பணிந்து போற்றி, திருக்களிற்றுப் படியின் கீழிருந்து பணிசெய்துவரும் நாட்களில்

8.பொழிப்புரை: மக்கட்பேறு இல்லாமையால் அரசமாதேவி, அதனைப் பெறும் வரத்தை வேண்டச், செவ்வானம் போன்ற நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானும் இரங்கித், திருவுளம் பற்றியதால், மிக்க பணியைச் செய்த சிலந்தியானது குலவேந்தன் மகிழும் தேவியான கமலவதியின் திருவயிற்றில் அழகிய ஆண் குழந்தையாய் வந்து சேர,

4197 கழையார் தோளி கமலவதி
தன்பால் கருப்ப நாள்நிரம்பி
விழையார் மகவு பெறஅடுத்த
வேலை யதனில் காலம்உணர்
பழையார் ஒருநா ழிகைகழித்துப்
பிறக்கு மேல்இப் பசுங்குழவி
உழையார் புவனம் ஒருமூன்றும்
அளிக்கும் என்ன ஒள்ளிழையார். 9

4198 கழையார் தோளி கமலவதி
தன்பால் கருப்ப நாள்நிரம்பி
விழையார் மகவு பெறஅடுத்த
வேலை யதனில் காலம்உணர்
பழையார் ஒருநா ழிகைகழித்துப்
பிறக்கு மேல்இப் பசுங்குழவி
உழையார் புவனம் ஒருமூன்றும்
அளிக்கும் என்ன ஒள்ளிழையார். 10

9.பொழிப்புரை: மூங்கிலைப் போன்ற தோளையுடைய கமலவதியின் இடத்தில் கருப்பம் முற்றும் நாள் நிரம்பி, யாவரும் விரும்பி ஏற்கும் குழந்தையைப் பெறுதற்குரிய நேரத்தில், கால நிலைமை அறியும் கணிதர்கள் (சோதிடர்கள்) 'ஒரு நாழிகை கழித்துக் குழந்தை பிறக்கு மாயின், இடம் அகன்ற மூவுலகங்களையும் ஆட்சி செய்யும்' என்று கூறிய அளவில், அதனால் ஒளி விளங்கும் அணியை அணிந்த அரசமாதேவியும்,

குறிப்புரை: விழைவார் மகவு – யாவரும் விரும்பத்தக்க குழந்தை. உழையார் புவனம் ஒரு மூன்றும் – இடம் அகன்ற மூவுலகங்களும்.

10பொழிப்புரை: இப்பொழுது பிறவாமல், ஒரு நாழிகை கழித்து இந்தப் பிள்ளை பிறந்தால், பிற்காலத்தில் உலகம் எல்லாம் காக்கும் பேறு பெறுவான் என்று, அறவோர்கள் சொல்லிய, நேரம் கடக்கும்படி இருந்து, பின் பெற்றெடுத்து, நீ என் கோச்செங்கண்ணானோ என்று அழைத்தாள் சமலவதி

4199 தேவி புதல்வன் பெற்றிறக்கச்
செங்கோல் சோழன் சுபதேவன்
ஆவி அனைய அரும்புதல்வன்
தன்னை வளர்த்தங் கணிமகுடம்
மேவும் உரிமை முடிகவித்துத்
தானும் விரும்பு பெருந்தவத்தின்
தாவில் நெறியைச் சென்றடைந்து
தலைவர் சிவலோ கஞ்சார்ந்தான். 11

4200 கோதை வேலார் கோச்செங்கட்
சோழர் தாம்இக் குவலயத்தில்
ஆதி மூர்த்தி அருளால்முன்
அறிந்து பிறந்து மண்ணாள்வார்
பூத நாதன் தான்மகிழ்ந்து
பொருந்தும் பெருந்தண் சிவாலயங்கள்
காத லோடும் பலவெடுக்குந்
தொண்டு புரியுங் கடன்பூண்டார். 12

11.பொழிப்புரை: தன் மனைவியான கமலவதி மகனைப் பெற்றெடுத்து இறந்துவிடச், செங்கோன்மையுடைய சோழனான 'சுபதேவன்', தன் உயிர் போன்ற அம்மகனை வளர்த்து, உரிய வயதில், அழகு பொருந்திய முடியைப் பொருந்திய தனயன் என்னும் உரிமைப்படி, முடிசூட்டி, அரசன் எனும் பட்டம் தந்து, தானும் விரும்புதற்குரிய பெரிய தவம் செய்தல் எனும் குற்றம் இல்லாத நெறியை மேற்கொண்டு, அதன் பயனாக இறைவரின் இருக்கையான சிவலோகத்தை எய்தினன்.

குறிப்புரை: உரிமை முடி – தந்தை தனயன் என்னும் வழிவழி வரும் உரிமை மரபால் முடிசூட்டி.

12.பொழிப்புரை: மாலை அணிந்த வேலையுடைய கோச்செங்கட் சோழனார், இம்மண்ணுலகத்தில் முதன்மை பொருந்திய சிவபெரு மான் திருவருளால், தம்முன்னைப் பிறப்பின் நிலையை உணர்ந்த நினைவுடன் பிறந்து, அரசாள்பவராய், உயிர்கட்குத் தலைவரான இறைவர், தாம் மகிழ்வுடன் பொருந்தி வீற்றிருந்தருளும் பேரருள் நிறைந்த கோயில்கள் பலவற்றையும் பெருவிருப்பத்துடன் எடுப்பிக்கும் திருத்தொண்டை மேற்கொண்டார்.

குறிப்புரை: கோதைவேல் ஆர் – மாலையையுடைய வேலைப் பொருந்திய. பெருந்தண் சிவாலயம் – மாடக்கோயில். முற்பிறவியில் யானை பகையாய் இருந்தமையின் இப்பிறவியில் அவ்விணங்களில் யாதொன்றும் ஏற இயலாதவாறு கோயில் எடுப்பித்தனன். இவ்வாறு அமைந்த கோயில்களை மாடக்கோயில் என்பர். இவ்வகையில் அமைந்த கோயில்கள் 78 ஆகும். 'பெருங்கோயில் எழுபதினோடு எட்டும்'(தி.6 ப.71 பா.5) எனவரும் நாவரசர் திருவாக்கால் இவ்வுண்மை அறியப்படும். 'எண்தோள் ஈசற்கு எழில் மாடம் எழுபது எடுத்தனன்' என்பர் ஆழ்வாரும்.

4201 ஆனைக் காவில் தாம்முன்னம்
அருள்பெற் றதனை யறிந்தங்கு
மானைத் தரித்த திருக்கரத்தார்
மகிழுங் கோயில் செய்கின்றார்
ஞானச் சார்வாம் வெண்ணாவ
லுடனே கூட நலஞ்சிறக்கப்
பானற் களத்துத் தம்பெருமான்
அமருங் கோயிற் பணிசமைத்தார். 13

4202 மந்திரிகள் தமைஏவி
வள்ளல்கொடை அநபாயன்
முந்தைவருங் குலமுதலோ
ராயமுதற் செங்கணார்
அந்தமில்சீர்ச் சோணாட்டில்
அகல்நாடு தொறுமணியார்
சந்திரசே கரன்அமருந்
தானங்கள் பலசமைத்தார். 14

13.பொழிப்புரை: திருவானைக்காவில் தாம் முற்பிறப்பில் திருவருள் பெற்றமையை அறிந்தவர் ஆதலால், அத்திருப்பதியில் மானை ஏந்திய கைகளையுடைய இறைவர் மகிழும் கோயிலை எடுப்பிப்பாராகி, மெய்ஞ்ஞானத்தின் சார்புடைய வெண்ணாவல் மரத்துடன் பொருந்த, நன்மை சிறந்தோங்க, நீலமலர் போன்ற கழுத்தையுடைய தம் இறைவர் வீற்றிருக்கும் கோயில் பணியைச் செய்து அமைத்தார்.

குறிப்புரை: சம்பு முனிவர் உள்ளிட்ட பல முனிவர்களும் இருந்து தவம் செய்ததும், இறைவர் வெளிப்பட்டு அருளியதுமான சிறப்புக்கள் உடைமையின் 'ஞானச்சார்பாம் வெண்ணாவல்' என்றார். இனித் தாம் ஞானச்சார்பு பெறுதற்காம் பொருட்டு கோயிற் பணியைச் செய்தார் எனப் பொருள் கோடலுமாம்.

14.பொழிப்புரை: கொடைச் சிறப்புடைய அநபாயப் பேரரசரின் முன்னோராக அமையும் குலமுதல்வரான முதன்மையுடைய கோச் செங்கண்ணனார், தம் அமைச்சர்களை அனுப்பி, சிறப்புமிக்க சோழ நாட்டில் அகன்ற பதிகள் தோறும் பிறையை ஏற்றருளும் சிவபெரு மான், விரும்பி எழுந்தருளுதற்கான அழகு நிறைந்த மாடக் கோயில் கள் பலவற்றையும் கட்டச் செய்தார்.

குறிப்புரை: இச் சோழர் பெருமகனார் எடுப்பித்த கோயில்கள் 78 என நாவரசர் அருளியிருக்கவும், சேக்கிழார் அத்தொகை கூறாது 'பல சமைத்தார்' என்றளவிலேயே கூறற்குக் காரணம், செய்த அறங்களைக் கணக்கிடலாகாது என்பது பற்றியும், நிறைவு செய்த கோயில்கள் மேற்கண்ட தொகைக்கு உரியன வேனும், மேலும் எடுப்பிக்க

4203 அக்கோயில் தொறுஞ்சிவனுக்
கமுதுபடி முதலான
மிக்கபெருஞ் செல்வங்கள்
விருப்பினால் மிகஅமைத்துத்
திக்கனைத்துந் தனிச்செங்கோல்
முறைநிறுத்தித் தேர்வேந்தர்
முக்கண்முதல் நடமாடும்
முதல்தில்லை முன்னினார். 15

4204 திருவார்ந்த செம்பொன்னின்
அம்பலத்தே நடஞ்செய்யும்
பெருமானை அடிவணங்கிப்
பேரன்பு தலைசிறப்ப
உருகாநின் றுளங்களிப்பத்
தொழுதேத்தி உறையும் நாள்
வருவாய்மை மறையவர்க்கு
மாளிகைகள் பலசமைத்தார். 16

நினைந்த கோயில்கள் பலவாம் என்பது பற்றியும் ஆம் என விளக்கம் காண்பர் சிவக்கவிமணியார்.

15.பொழிப்புரை: அவ்வகையிலான கோயில்கள் தோறும் இறை வற்குத் திருவமுதுக்குரிய படித்தரம் முதலான அனைத்துச் செயல்களுக்கும் வேண்டிய பெருஞ் செல்வங்களைத் தம் விருப்பத்திற் கிணங்கப் பெரிதும் அமைத்து, எல்லாத் திசைகளிலும் ஒப்பில்லாத தம் செங்கோல் ஆணை முறையைச் செலுத்தி நிறுத்தித், தேர்ப்படையை உடைய கோச்செங்கண்ணனார் முக்கண்களையுடைய இறைவர் திருக்கூத்து இயற்றுகின்ற முதன்மையுடைய திருத்தில்லையை நினைந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இறைவற்குரிய திருவமுது முதலாக உள்ள அனைத்துச் செயற்பாடுகளுக்கும் (ஆண்டாண்டு தோறும் தவறாது நிகழ்வதற் கென) நிலங்களாகவோ பணமாகவோ உரிய பொருள்களாகவோ கொடுக்கப்படும் பொருள்கள் ‘அறக்கட்டளை’ எனப்படும். நாள் வழிபாடும் சிறப்பு வழிபாடும் தொடர்ந்து நிகழ இவ்வறக்கட்டளைகள் பயன்பட்டு வரும் என்று நம் முன்னோர் கருதினர்.

16.பொழிப்புரை: தெய்வத்தன்மையுடைய செம்பொன்னால் செய்யப் பெற்ற பொன்னம்பலத்தில் நடம்புரியும் நடராசப் பெருமான் திருவடிகளை வணங்கி, பேரன்புடன், உள்ளம் உருகி நின்று வழிபட்டுவரும் நாளில், தொன்று தொட்டு வரும் வாய்மை மறையவர்களாகிய தில்லை வாழந்தணர்களுக்கு திருமாளிகைகள் பல எடுப்பித்து உதவினான்.

4205 தேவர்பிரான் திருத்தொண்டில்
கோச்செங்கட் செம்பியர்கோன்
பூவலயம் பொதுநீக்கி
யாண்டருளிப் புவனியின்மேல்
ஏவியநல் தொண்டுபுரிந்
திமையவர்கள் அடிபோற்ற
மேவினார் திருத்தில்லை
வேந்தர்திரு வடிநிழற்கீழ். 17

4205 கருநீல மிடற்றார் செய்ய
கழலடி நீழல் சேர
வருநீர்மை உடைய செங்கண்
சோழர்தம் மலர்த்தாள் வாழ்த்தித்
தருநீர்மை இசைகொள் யாழின்
தலைவராய் உலகம் ஏத்தும்
திருநீல கண்டப் பாணர்
திறமினிச் செப்ப லுற்றேன் 18

17.பொழிப்புரை: தேவதேவர்களின் தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்குப் பல திருப்பணிகள் செய்து மகிழ்ந்த கோச்செங்கட்சோழன், உலகம் முழுவதும் நடுநிலையோடு அரசுபுரிந்து, பல நல்ல தொண்டகளை இயற்றி, தேவர்கள் எல்லாம் வாழ்த்த, தில்லைச் சிற்றம்பலப் பெருமான் திருவடிக் கீழ் எய்தினார் சிறந்து.

18.பொழிப்புரை: கரிய நீல மலரைப் போன்ற கழுத்தையுடைய இறைவரின், செம்மை பொருந்திய திருவடி நீழலில் சேர்ந்து இன்புறும் கோச்செங்கட் சோழரின் மலர் போன்ற அடிகளை வாழ்த்தி, இனிய தன்மை பொருந்திய இசையை வழங்கும் யாழினது தலைவராய் உலகம் போற்றும் திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணரின் திறத்தை இனிச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன். கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

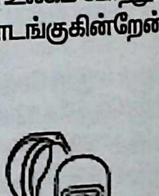

4203 அக்கோயில் தொறுஞ்சிவனுக்
கமுதுபடி முதலான
மிக்கபெருஞ் செல்வங்கள்
விருப்பினால் மிகஅமைத்துத்
திக்கனைத்துந் தனிச்செங்கோல்
முறைநிறுத்தித் தேர்வேந்தர்
முக்கண்முதல் நடமாடும்
முதல்தில்லை முன்னினார். 15

4204 திருவார்ந்த செம்பொன்னின்
அம்பலத்தே நடஞ்செய்யும்
பெருமானை அடிவணங்கிப்
பேரன்பு தலைசிறப்ப
உருகாநின் றுளங்களிப்பத்
தொழுதேத்தி உறையும் நாள்
வருவாய்மை மறையவர்க்கு
மாளிகைகள் பலசமைத்தார். 16

நினைந்த கோயில்கள் பலவாம் என்பது பற்றியும் ஆம் என விளக்கம் காண்பர் சிவக்கவிமணியார்.

15.பொழிப்புரை: அவ்வகையிலான கோயில்கள் தோறும் இறை வற்குத் திருவமுதுக்குரிய படித்தரம் முதலான அனைத்துச் செயல்.களுக்கும் வேண்டிய பெருஞ் செல்வங்களைத் தம் விருப்பத்திற் கிணங்கப் பெரிதும் அமைத்து, எல்லாத் திசைகளிலும் ஒப்பில்லாத தம் செங்கோல் ஆணை முறையைச் செலுத்தி நிறுத்தித், தேர்ப்படையை உடைய கோச்செங்கண்ணனார் முக்கண்களையுடைய இறைவர் திருக்கூத்து இயற்றுகின்ற முதன்மையுடைய திருத்தில்லையை நினைந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை: இறைவற்குரிய திருவமுது முதலாக உள்ள அனைத்துச் செயற்பாடுகளுக்கும் (ஆண்டாண்டு தோறும் தவறாது நிகழ்வதற் கென) நிலங்களாகவோ பணமாகவோ உரிய பொருள்களாகவோ கொடுக்கப்படும் பொருள்கள் ‘அறக்கட்டளை’ எனப்படும். நாள் வழிபாடும் சிறப்பு வழிபாடும் தொடர்ந்து நிகழ இவ்வறக்கட்டளைகள் பயன்பட்டு வரும் என்று நம் முன்னோர் கருதினர்.

16.பொழிப்புரை: தெய்வத்தன்மையுடைய செம்பொன்னால் செய்யப் பெற்ற பொன்னம்பலத்தில் நடம்புரியும் நடராசப் பெருமான் திருவடிகளை வணங்கி, பேரன்புடன், உள்ளம் உருகி நின்று வழிபட்டுவரும் நாளில், தொன்று தொட்டு வரும் வாய்மை மறையவர்களாகிய தில்லை வாழந்தணர்களுக்கு திருமாளிகைகள் பல எடுப்பித்து உதவினான்.

4205 தேவர்பிரான் திருத்தொண்டில்
கோச்செங்கட் செம்பியர்கோன்
பூவலயம் பொதுநீக்கி
யாண்டருளிப் புவனியின்மேல்
ஏவியநல் தொண்டுபுரிந்
திமையவர்கள் அடிபோற்ற
மேவினார் திருத்தில்லை
வேந்தர்திரு வடிநிழற்கீழ். 17

4205 கருநீல மிடற்றார் செய்ய
கழலடி நீழல் சேர
வருநீர்மை உடைய செங்கண்
சோழர்தம் மலர்த்தாள் வாழ்த்தித்
தருநீர்மை இசைகொள் யாழின்
தலைவராய் உலகம் ஏத்தும்
திருநீல கண்டப் பாணர்
திறமினிச் செப்ப லுற்றேன் 18

17.பொழிப்புரை: தேவதேவர்களின் தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்குப் பல திருப்பணிகள் செய்து மகிழ்ந்த கோச்செங்கட்சோழன், உலகம் முழுவதும் நடுநிலையோடு அரசுபுரிந்து, பல நல்ல தொண்டகளை இயற்றி, தேவர்கள் எல்லாம் வாழ்த்த, தில்லைச் சிற்றம்பலப் பெருமான் திருவடிக் கீழ் எய்தினார் சிறந்து.

18.பொழிப்புரை: கரிய நீல மலரைப் போன்ற கழுத்தையுடைய இறைவரின், செம்மை பொருந்திய திருவடி நீழலில் சேர்ந்து இன்புறும் கோச்செங்கட் சோழரின் மலர் போன்ற அடிகளை வாழ்த்தி, இனிய தன்மை பொருந்திய இசையை வழங்கும் யாழினது தலைவராய் உலகம் போற்றும் திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணரின் திறத்தை இனிச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன். கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

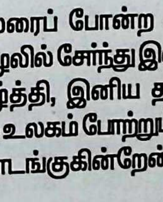

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4207 எருக்கத்தம் புலியூர் மன்னி
வாழ்பவர் இறைவன் தன்சீர்
திருத்தகும் யாழி லிட்டுப்
பரவுவார் செழுஞ்சோ ணாட்டில்
விருப்புறு தானம் எல்லாம்
பணிந்துபோய் விளங்கு கூடல்
பருப்பதச் சிலையார் மன்னும்
ஆலவாய் பணியச் சென்றார். 1

4208 ஆலவாய் அமர்ந்தார் கோயில்
வாயிலை அடைந்து நின்று
பாலையீ ரேழு கோத்த
பண்ணினிற் கருவி வீக்கிக்
காலம் ஆதரித்த பண்ணில்
கைபல முறையும் ஆராய்ந்
தேலவார் குழலாள் பாகர்
பாணிகள் யாழில் இட்டார். 2

1.பொழிப்புரை: திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் திருஎருக்கத்தம் புலியூரில் நிலைபெற்று வாழ்பவர், அவர் சிவபெருமானின் பொருள் சேர் புகழைச் சிறப்புடைய தமது தக்க யாழில் அமைத்துப் போற்று பவர், செழிப்புமிக்க சோழ நாட்டில் உள்ள பதிகள் அனைத்திற்கும் சென்று வணங்கி வருபவர், திருநான்மாடக்கூடல் என்னும் மதுரை யில் மலையை வில்லாக ஏந்திய சிவபெருமான் நிலைபெற எழுந் தருளியுள்ள திருஆலவாயினைப் பணியச் சென்றார்.

குறிப்புரை: திருஎருக்கத்தம்புலியூர் – இராசேந்திரப் பட்டணம் என அழைப்பர். நடுநாட்டில் திருமுதுகுன்றத்திற்கு தெற்கே 12 கிமீ. தொலைவில் உள்ளது.

2.பொழிப்புரை: திருவாலவாயில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இறை வரின் திருக்கோயிலின் வாயிலை அடைந்து, அங்கு நின்று, பாலையாய் நின்ற பதினான்கு வகையில் அமைந்த பண் பெறும்படி கருவியின் நரம்புகளை முறுக்கிப், பண்கள் பலவற்றுள்ளும் அக்காலத்துக்கு இசைந்த பண்ணில் நரம்புகளை விரலின் தொழிலால் பலமுறையும் அளந்தறிந்து, பண்ணின் அமைதி யாழ்க்கருவியில் வரப்பெற்ற பின் னர், மணம் கமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய உமை அம்மையாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவரின் இசைப் பாடல்களை யாழில் இசைத்தார்.

குறிப்புரை: யாழிலிருந்து செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப் பாலை,

4209 மற்றவர் கருவிப் பாடல்
மதுரைநீ டால வாயில்
கொற்றவன் திருவுள் ளத்துக்
கொண்டுதன் தொண்டர்க் கெல்லாம்
அற்றைநாள் கனவில் ஏவ
அருட்பெரும் பாண னாரைத்
தெற்றினார் புரங்கள் செற்றார்
திருமுன்பு கொண்டு புக்கார். 3

4210 அன்பர்கள் கொண்டு புக்க
பொழுதினில் அரிவை பாகன்
மன்பெரும் பாண னாரும்
மாமறை பாட வல்லார்
தன்பெரும் பணியாம் என்று
தமக்குமெய் யுணர்த லாலே
முன்பிருந் தியாழிற் கூடல்
முதல்வரைப் பாடு கின்றார். 4

அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என்ற ஏழிசைகளும் பிறக்கும். இவை வரன் முறை, இடமுறை எனத் திரிபு வகையால் இரு திறப்படப் பாலை ஈரேழு ஆகும் என்பர்.

3.பொழிப்புரை: அப்பாணனாரின் யாழ்க்கருவியில் இசைக்கப் பெற்ற பாடலை மதுரையில் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கின்ற பெருமானார் தம் திருவுளத்தில் கொண்டருளி, தம் தொண்டர்களுக்கெல்லாம் அன்றைய கனவிலே தோன்றி ஆணையிட்டருளியவாறு, அவ்வடிய வர்கள், மறுநாள், சிவபெருமானின் அருளைப் பெற்ற பெரும் பாணனாரைப் பகைவரின் முப்புரங்களை எரித்த இறைவரின் திருமுன்பு கொண்டு புகுந்தனர்.

குறிப்புரை: பெரும்பாணர், சிறுபாணர் என்ற பகுப்பு அவரவரும் கொண்டிருந்த யாழ் பற்றியதாகும். பெரும்பாணாற்றுப் படை, சிறுபாணாற்றுப் படை என வழங்குவதும் இதுபற்றியேயாம். பாணர் கள் அக்காலமரபில் கோயில்களில் உட்சென்று வணங்கத் தகாத வர்களாய் இருந்தனர். நம் பாணர் திருவருட் செல்வராய் விளங்கிய மையின், இறைவன் அருளிப் பாட்டால் அடியவர்களால் உள் அழைத்துச் செல்ல நேர்ந்தது.

4.பொழிப்புரை: அடியவர்கள் அழைத்துச் சென்று கோயிலில் புகுந்த போது, 'உமை ஒரு கூறரான இறைவரின் பெரிய ஆணையே யாகும் இது' என்று தம் உணர்வினுள் உண்மை புலப்பட நின்ற பெரும் பாணரும், பெரிய நான்மறைகளை இசைப்பதில் வல்லவரான சோம சுந்தரப் பெருமானது திருமுன்பு இருந்து கொண்டு, அவ்வாலவாய்ப் பெருமானைப் பாடுபவராய்,

குறிப்புரை: பணி – கட்டளை; ஆணை.

4211 திரிபுரம் எரித்த வாறும்
தேர்மிசை நின்ற வாறும்
கரியினை யுரித்த வாறும்
காமனைக் காய்ந்த வாறும்
அரிஅயற் கரிய வாறும்
அடியவர்க் கெளிய வாறும்
பரிவினாற் பாடக் கேட்டுப்
பரமனார் அருளி னாலே. 5

4212 அந்தரத் தெழுந்த ஓசை
அன்பினிற் பாணர் பாடும்
சந்தயாழ் தரையிற் சீதந்
தாக்கில்வீக் கழியும் என்று
சுந்தரப் பலகை முன்நீர்
இடுமெனத் தொண்ட ரிட்டார்
செந்தமிழ்ப் பாண னாருந்
திருவருள் பெற்றுச் சேர்ந்தார். 6

4213 தமனியப் பலகை ஏறித்
தந்திரிக் கருவி வாசித்
துமையொரு பாகர் வண்மை
உலகெலாம் அறிய ஏத்தி
இமையவர் போற்ற ஏகி
எண்ணில்தா னங்கள் கும்பிட்
டமரர்நா டாளாது ஆரூர்
ஆண்டவர் ஆரூர் சேர்ந்தார். 7

5.பொழிப்புரை: முப்புரங்களையும் எரித்த பண்பையும், அதன் பொருட்டுத் தேரின் மிசை நின்றருளிய தன்மையையும், யானையை உரித்த வரலாற்றினையும், காமனைக் காய்ந்த தன்மையையும், மாலும் நான்முகனும் அறிவதற்கு அரியவராய் நின்ற பாங்கையும் அடியவர்க்கு எளியவராயின தன்மையையும், அன்பினால் பாடக் கேட்டு, இறைவரின் திருவருளினால்,

6.பொழிப்புரை: விண்ணகத்து எழுந்த ஓசையானது 'அன்பினால் பாணர் பாடும் இசையையுடைய யாழானது தரையில் உள்ள குளிர்ச்சி தாக்கினால் நரம்புகளின் இறுக்கம் சிதைந்து அந்த நல்ல இனிய இசை கெடும் ஆதலால், அழகிய பலகையை முன்னால் நீங்கள் இடுங்கள்!' என்று கூற, அடியவர்களும் அவ்வாறே, அழகிய பொற்பலகையை இட்டனர். செந்தமிழ்ப் பாணரும் திருவருளைப் பெற்று அதன் மீது அமர்ந்து பாடினர்.

குறிப்புரை: அந்தரம் – விண்ணகம். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

7.பொழிப்புரை: பொற்பலகையின் மீது ஏறி, யாழை இசைத்து, உமையொரு கூறரான இறைவரின் வள்ளன்மையை உலகெலாம் அறியுமாறு போற்றிப் புகழ,

4214 கோயில் வாயில் முன்னடைந்து
கூற்றன் செற்ற பெருந்திறலும்
தாயின் நல்ல பெருங்கருணை
அடியார்க் களிக்குந் தண்ணளியும்
ஏயுங் கருவி யில்தொடுத்தங்
கிட்டுப் பாடக் கேட்டுஅங்கண்
வாயில் வேறு வடதிசையில்
வகுப்பப் புகுந்து வணங்கினார். 8

4215 மூலத் தானத் தெழுந்தருளி
இருந்த முதல்வன் தனைவணங்கிச்
சாலக் காலம் அங்கிருந்து
தம்பி ரான்தன் திருவருளால்
சீலத் தார்கள் பிரியாத
திருவா ரூரி னின்றும்போய்
ஆலத் தார்ந்த கண்டத்தார்
அமருந் தானம் பலவணங்கி. 9

அதனைக் கேட்ட தேவர்களும் ஏத்த, அவ் விடத்தினின்றும் சென்று, அளவில்லாத பல பதிகளையும் வணங்கிச் சென்று, தேவர் உலகையாளும் ஆட்சியை விடுத்து வந்து, திருவா ரூரை ஆட்சி கொள்ளும், தியாகேசப் பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவாரூரை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: தமனியம் – பொன். தந்திரி – நரம்பு. 'அமரர் நாடாளாதே ஆரூர் ஆண்ட அயிராவணமே' (தி.6 ப.25 பா.1) என நாவரசர் அருளிய திருவாக்கினை இப்பாடலில் வரும் நான்காவது அடி முகந்து நிற்கின்றது.

8.பொழிப்புரை: கோயிலின் வாயில் முன் நின்று, இயமனை உதைத்தருளிய பெரிய உண்மையையும், தாயினும் மிக்க பெருங் கருணையினையும் அடியவர்களுக்கு வழங்கிவரும் குளிர்ந்த பேரருள் திறத்தையும், பொருந்திய யாழிலே அமைத்துப் பாட, அதைத் திருச்செவியில் ஏற்றருளிய இறைவரும், அவர் வழிபடுதற்கென அவ்விடத்தின் வடக்குத் திக்கில் வேறு வாயில் ஒன்றை வகுத்தருள, அதன் வழியே உள் புகுந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை: மதுரையில் ஆலவாயின்கண் இப்பெரும்பாணரை அடியவர்களின் வழி நேர்முகமாக அழைத்து வரச்செய்த இறைவர், இங்கு அவர் வருதற்கெனத் தனிவாயில் அமைத்து வரச் செய்கின் றார். இவ்வருளிச் செயல், 'ஆட்பாவலர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும் கேட்பான்புகில் அளவில்லை கிளக்க வேண்டா' (தி.3 ப.54 பா.4) எனவரும் திருவாக்கினையே நினைவுகூரச் செய்கின்றது.

9.பொழிப்புரை: கருவறையில் (திருமூலட்டானத்தில்) விளங்க வீற்றிருக்கும்

4216 ஆழி சூழுந் திருத்தோணி
யமர்ந்த அம்மான் அருளாலே
யாழின் மொழியாள் உமைஞானம்
ஊட்ட உண்ட எம்பெருமான்
காழி நாடன் கவுணியர்கோன்
கமல பாதம் வணங்குதற்கு
வாழி மறையோர் புகலியினில்
வந்தார் சந்த இசைப்பாணர். 10

4217 ஞானம் உண்டார் கேட்டருளி
நல்ல இசையாழ்ப் பெரும்பாணர்க்
கான படியால் சிறப்பருளி
அமரு நாளில் அவர்பாடும்
மேன்மைப் பதிகத் திசையாழில்
இடப்பெற் றுடனே மேவியபின்
பானற் களத்தார் பெருமணத்தில்
உடனே பரமர் தாளடைந்தார். 11

இறைவரை வணங்கி, எஞ்சிய காலம் அங்கிருந்து இறைவரின் திருவருள் குறிப்பைப் பெற்றுச், சிவனடியார்கள் நீங்காது வாழ்கின்ற திருவாரூரினின்றும் சென்று, நஞ்சுண்ட கழுத்தையுடைய இறைவர் விரும்பி வீற்றிருக்கும் பல பதிகளையும் வணங்கி,

10.பொழிப்புரை: கடல் சூழ்ந்த திருத்தோணிபுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் திருவருளால், யாழைப் பழித்த மென்மையான மொழிகளையுடைய உமையம்மை ஞானப்பால் ஊட்ட, அருந்தியவராகிய காழியூர் கவுணியர்தலைவர், கமல பாதங்களை வணங்க எணியவராகத் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண சீகாழிக்கு வ்ந்து சேர்ந்தார்.

11.பொழிப்புரை: யாழ்ப்பாணர் சீகாழிக்கு வந்ததைச் சிவ ஞானம் உண்ட திருஞானசம்பந்தர் கேட்டருளி, நல்ல இசையையுடைய யாழ்ப்பாணருக்கு ஏற்றவாறு சிறப்புச் செய்து, விரும்பி உறையும் நாளில், அவர் பாடுகின்ற மேன்மையுடைய திருப்பதிகத்து இசைய்யை யாழில் இட்டு வாசிக்கும் பேறு பெற்று, அவருடனே கூடத் தங்கிய பின்னர், நீல மலர் போலும் கழுத்தினையுடைய இறைவரின் திரு நல்லூர்ப் பெருமணத்தில், அவருடனே இறைவரின் திருவடிகளை அடைந்தார்.

4218 வரும்பான் மையினில் பெரும்பாணர்
மலர்த்தாள் வணங்கி வயற்சாலிக்
கரும்பார் கழனித் திருநாவ
லூரில் சைவக் கலைமறையோர்
அரும்பா நின்ற வணிநிலவும்
பணியும் அணிந்தா ரருள்பெற்ற
சுரும்பார் தொங்கல் சடையனார்
பெருமை சொல்ல லுறுகின்றாம். 12

குறிப்புரை :ஆழி – கடல். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

12.பொழிப்புரை: அடியவர் வரலாறுகளைத் தொடர்ந்து கூறிவரும் மரபில், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, நெல்லும் கரும்பும் நிறைந்த வயல்களையுடைய திரு நாவலூரில் வாழ்ந்து வந்த சிவாகம நெறி நின்று ஒழுகும் சிவ வேதியரும், முளைக்கும் அழகிய பிறையையும், பாம்பையும், சூடிய சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்றவரும் ஆகிய வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர் மாலையுடைய சடையனாரது பெருமையைச் சொல்லப் புகுகின்றாம். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

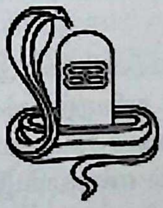

சடைய நாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4219 தம்பி ரானைத் தோழமைகொண்
டருளித் தமது தடம்புயஞ்சேர்
கொம்ப னார்பால் ஒருதூது
செல்ல யேவிக் கொண்டருளும்
எம்பி ரானைச் சேரமான்
பெருமாள் இணையில் துணைவராம்
நம்பி யாரூ ரரைப்பயந்தார்
ஞாலம் எல்லாம் குடிவாழ. 1

1.பொழிப்புரை: தம் தலைவரான சிவபெருமானையே தமக்குத் தோழராகக் கொண்டு, அப்பெருமானையே, தம் பெரிய தோள்களைத் தழுவும் பூங்கொம்பர் போன்ற பரவையாரிடத்துத் தூதாகச் செல்லு மாறு அனுப்பிய எம்பெருமானை, சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் ஒப்பற்ற துணைவரான நம்பியாரூரரை, உலகத்தில் எல்லா உயிர் களும் வாழ்வடையும் பொருட்டுப் பெற்ற பேறுடையவர், சடையனார் ஆவர்.

குறிப்புரை: 'பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை அறிவறிந்த மக்கட் பேறல்ல பிற' (குறள், 61) என்பர் திருவள்ளுவர். அறிவறிந்த மக்கட் பேறுமட்டுமன்று; அருள்நலம் சான்ற மக்கட் பேறாகவும் அமையச் சடையனாரிடத்து நம்பியாரூரர் தோன்றினார். அப்பேறொன்றே சாலும் என்பதால் இவ்வொரு பாடல் வழிநின்றே சடைய னாரை ஆசிரியர் போற்றியருளுவாராயினர். சடைய நாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

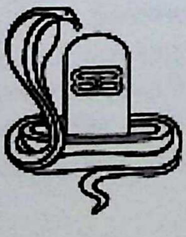

இசைஞானியார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4220 ஒழியாப் பெருமைச் சடையனார்
உரிமைச் செல்வத் திருமனையார்
அழியாப் புரங்கள் எய்தழித்தார்
ஆண்ட நம்பி தனைப்பயந்தார்
இழியாக் குலத்தின் இசைஞானிப்
பிராட்டி யாரை என்சிறுபுன்
மொழியால் புகழ முடியுமோ
முடியா தெவர்க்கும் முடியாதால். 1

1.பொழிப்புரை: குறைவில்லாத பெருமையுடைய சடையனாரின் செல்வம்பொருந்திய மனைவியாரும், யாரானும் எவ்வாற்றானும் அழிக்க இயலாத வலிமையுடைய முப்புரங்களை அழித்த சிவபெரு மானால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற நம்பியாரூரரைப் பெற்றவருமாகிய, உயர்வுடைய குலமான சிவவேதியரின் குலத்தில் வந்த இசைஞானிப் பிராட்டியாரை, என்னுடைய இழிந்த சொற்களால் புகழமுடியுமோ ? எனக்கு முடியாமையே அன்றி மற்று எவர்க்கும் முடியாதாம்.

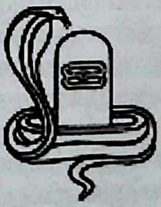

பன்னிரண்டாம்

வெள்ளானைச் சருக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

4221 மூல மான திருத்தொண்டத்
தொகைக்கு முதல்வ ராய்இந்த
ஞாலம் உய்ய எழுந்தருளும்
நம்பி தம்பி ரான்தோழர்
காலை மலர்ச்செங் கமலக்கண்
கழறிற் றறிவா ருடன்கூட
ஆல முண்டார் திருக்கயிலை
அணைந்தது அறிந்த படியுரைப்பாம். 1

4222 படியில் நீடும் பத்திமுதல்
அன்பு நீரில் பணைத்தோங்கி
வடிவு நம்பி யாரூரர்
செம்பொன் மேனி வனப்பாகக்
கடிய வெய்ய இருவினையின்
களைகட் டெழுந்து கதிர்பரப்பி
முடிவி லாத சிவபோகம்
முதிர்ந்து முறுகி விளைந்ததால். 2

1.பொழிப்புரை: திருத்தொண்டர்களின் வரலாற்றைக் கூறும் இந் நூலுக்கு மூல நூலான திருத்தொண்டத் தொகை அருளிச் செய்வதற்கு உரிமையுடைய முதல்வராக, இந்நிலவுலகம் உய்யும் பொருட்டு எழுந்தருளி வந்த நம்பியாரூரரான தம்பிரான் தோழர், காலைப் பொழுதில் மலரும் தன்மையுடைய செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைய கழறிற்றறிவார் நாயனாருடன் கூட, நஞ்சை உண்ட இறைவரின் திருக்கயிலை மலையை அடைந்த வரலாற்றை அறிந்த வகையில் கூறுவாம்.

குறிப்புரை: 'மற்றிதற்குப் பதிகம் .... திருத்தொண்டத்தொகை எனப் பெற்ற நற்பதிகம் தொழப் பெற்றதாம்' என முற்கூறியதும் நினைவு கூர்தற்குரியது.

2.பொழிப்புரை: இவ்வுலகில் நீடிய பத்தி என்னும் நாற்றானது, அன்பான நீரினால் பெருத்து, மேல் எழுந்து, நம்பியாரூரின் சிவந்த பொன்னான அழகிய திருமேனியே தம் வடிவாக, வலியதும் கொடியதுமான இருவினைகள் என்னும் களையை விரைந்துஅகற்றி மேல் ஓங்கி எழுந்து, ஞானக் கதிர்களான கிளைகளைப் பரப்பி, அழிவற்ற 'சிவபோகம்' என்னும் பழம் முதிர்ச்சி பெற்று மிகவும் விளைந்தது.

குறிப்புரை: படி – உலகு. பத்தி முதல் – பத்தியான நாற்று. களைகட்டல் – களையைப் பறித்தல்; 'களை கட்டதனொடுநேர்' (குறள், 550) என்னும்

4223 ஆரம் உரகம் அணிந்தபிரான்
அன்பர் அணுக்க வன்தொண்டர்
ஈர மதுவார் மலர்ச்சோலை
எழிலா ரூரில் இருக்குநாள்
சேரர் பெருமாள் தனைநினைந்து
தெய்வப் பெருமான் கழல்வணங்கிச்
சாரல் மலைநா டணைவதற்குத்
தவிரா விருப்பி னுடன்போந்தார். 3

4224 நன்னீர்ப் பொன்னித் திருநாட்டு
நாதர் மகிழுந் திருப்பதிகள்
முன்னி இறைஞ்சி அகன்றுபோய்
முல்லைப் படப்பைக் கொல்லைமான்
துன்னி உகைக்குங் குடக்கொங்கில்
அணைந்து தூய மதிவான்நீர்
சென்னி மிசைவைத் தவர்செல்வத்
திருப்புக் கொளியூர் சென்றடைந்தார். 4

திருக்குறளும். கடிய வினை, வெய்ய வினை எனத் தனித் தனியே கூட்டுக; கடுமை– உயிரால் தாமாக அகற்ற முடியாமை; கொடுமை – அதன் பயனைத் தாங்க இயலாமை. முதிர்தல் – விளைதல். முறுகுதல் – உள்ளீடாக செறிந் திருத்தல்; மையல் மானுடமாய் மயங்கி இருந்த நிலையில், இறைவன் தடுத்தாட் கொள்ள, அக்கருணைப் பெருக்கின் வழி வளர்ந்து வாழ்ந்து, அருளுடைய தலைவராய் மீண்டும் திருக்கயிலை சென்று பெருமானின் திருவடிக் கண் நின்று, பணி செய்ய இருக்கும் வரலாற்றைக் கூறும் பகுதியாக இருத்தலின், ஆரூரரை முதிர்ந்து முறுகி விளைந்த சிவபோகமாக ஆசிரியர் உருவகித்துப் போற்றுகின்றார்.

3.பொழிப்புரை: மாலையாகப் பாம்பை அணிந்த சிவபெருமானின் திருவடிக்கண் நெருக்கமாக நிற்கும் வன்தொண்டர், குளிர்ந்த தேன் பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த சோலைககள் சூழ்ந்த அழகிய திருவாரூரில் இருக்கும் நாள்களில், சேரமான் பெருமாள் நாயனாரை நினைந்து, தெய்வப் பெருமானான தியாகராசப் பெருமானை வணங்கி, அருள் விடை பெற்றுச் சாரல்களையுடைய மலைநாட்டை அணைவதற்குத் தடுத்தற்கரிய பெரு விருப்புடன் சென்றார்.

குறிப்புரை: உரகம் – பாம்பு. அணுக்கப்பணி – திருவடிக்கண்ணேயே இருந்து செய்யும் பணிகள்; திருமுழுக்காட்டுதல், திருமாலை அணி வித்தல் முதலாயின. திருக்கயிலையில் இதற்குமுன்பு ஆற்றியும் இனியும் ஆற்றவும் இருக்கும் திருத்தொண்டை நினைவு கூர்ந்து கூறல் பெற்றது. சாரல் – மழைச் சாரல்கைளை ஏற்று நிற்கும் மலைப்பாங்கான இடங்கள்.

4.பொழிப்புரை: நல்லநீரைப் பொருந்திய காவிரிநாடான சோழ நாட்டில், அவ்வவ்விடத்தும் இறைவர் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பதி களை நினைந்தும் வணங்கியும் நீங்கிச் சென்று, முல்லை நிலச் சார்புடைய காடுகளிலும்

4225 மறையோர் வாழும் அப்பதியின்
மாட வீதி மருங்கணைவார்
நிறையுஞ் செல்வத் தெதிர்மனைகள்
இரண்டில் நிகழ்மங் கலஇயங்கள்
அறையும் ஒலியொன் றினில்ஒன்றில்
அழுகை ஒலிவந் தெழுதலும் ஆங்கு
உறையும் மறையோர் களைஇரண்டும்
உடனே நிகழ்வ தென்னென்றார். 5

4226 அந்த ணாளர் வணங்கிஅரும்
புதல்வர் இருவர் ஐயாண்டு
வந்த பிராயத் தினர்குளித்த
மடுவில் முதலை ஒருமகவை
முந்த விழுங்கப் பிழைத்தவனை
முந்நூல் அணியுங் கலியாணம்
இந்த மனைமற் றந்தமனை
இழந்தார் அழுகை யென்றுரைத்தார். 6

தோட்டங்களிலும் பயின்று வரும் மான்கள் துள்ளி விளையாடுவதற்கு இடமான மேல் கொங்கு நாட்டை அடைந்து, தூய பிறையையும் கங்கையையும் தலையில் அணிந்த இறைவரின் செல்வம் நிறைந்த திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசியைச் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை: முல்லைப் படப்பை – பசும்புற்காடுகளும், அவற்றைச் சார்ந்த இடங்களும். கொல்லைமான் – அவ்விடத்துள்ள தோட்டங் களில் பயின்றுவரும் மான்கள். குடக் கொங்கு – மேற்பாலதாய கொங்கு நாடு; கீழ்க் கொங்கு, மேல் கொங்கு, வட கொங்கு எனக் கொங்கு நாட்டை மூவகையாகப் பிரித்துக் கூறுவர். அவற்றுள் மீகொங்குஎனப்பெறும் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள கொங்கு நாடு. 'மீகொங்கில் அணிகாஞ்சிவாய்ப் பேரூரர் பெருமானை' என வரும் திருமுறைத் திருவாக்கும் காண்க.

5.பொழிப்புரை: அப்பதியில்மறையவர் வாழும் மாடவீதியின் பக்கத்தில் செல்பவரான நம்பியாரூரர், நிறைந்த செல்வத்துடன் எதிர் எதிராய் அமைந்த இரு இல்லங்களில், ஓர் இல்லத்தில் மங்கலத் தொழில்களுக்கான இயங்களின் ஒலியும், மற்றொன்றில் அழுகை ஒலியும் வர, அவற்றைக் கேட்டு, அங்கு வாழும் அந்தணர்களைப் பார்த்து மாறுபட்ட இவ்வீர் ஒலிகளும் ஒரே காலத்தில் நிகவதற்குக் காரணம் யாது ? என வினவினார்.

குறிப்புரை: 'ஓரில் நெய்தல் கறங்க ஓரில் ஈர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்ப .... இன்னாதம்ம இவ்வுலகம்' எனவரும் புறநானூற்றுப் பாடற் கருத்தை நினைவூட்டும்.

6.பொழிப்புரை: அவ்வந்தணர்கள் நம்பியாரூரரை வணங்கி, அரிய மைந்தர் இருவர், ஐந்து வயது உடையவர்கள், குளித்த நீர் நிலையில் ஒரு பிள்ளையை

4227 இத்தன் மையினைக் கேட்டருளி
இரங்குந் திருவுள் ளத்தினராம்
மொய்த்த முகைத்தார் வன்தொண்டர்
தம்மை முன்னே கண்டிறைஞ்ச
வைத்த சிந்தை மறையோனும்
மனைவி தானும் மகவிழந்த
சித்த சோகந் தெரியாமே
வந்து திருத்தாள் இறைஞ்சினார். 7

4228 துன்பம் அகல முகமலர்ந்து
தொழுவார் தம்மை முகநோக்கி
இன்ப மைந்தன் தனையிழந்தீர்
நீரோ என்ன எதிர்வணங்கி
முன்பு புகுந்து போனதது
முன்னே வணங்க முயல்கின்றோம்
அன்பு பழுதா காமல்எழுந்
தருளப் பெற்றோம் எனத்தொழுதார். 8

முதலை முன் விழுங்கி விடத் தப்பிப் பிழைத்த பிள்ளைக்குப் பூணூல் அணிவிக்கும் மங்கலமான செயல் நிகழ்வது இவ்வில்லத்தில், மற்றொரு பிள்ளையை இழந்தவரின் அழுகை நிகழ்வது அவ்வில்லத்தில் என்று விடை கூறினார்.

7.பொழிப்புரை: இத்தன்மையைக் கேட்டு இரக்கம் உடைய திருவுள்ளத்தைக் கொண்ட, மலர்கள் நிறைந்த மாலையைச் சூடிய சுந்தரரைப் பார்த்து, வணங்க வேண்டும் என்று மனம் கொண்டிருந்த அவ் வேதியரும் அவருடைய மனைவியும், தம் மகவை இழந்த மனவருத்தத்தையும் அறியாராய் வந்து, அவருடைய திருவடிகளை வணங்கினர்.

8.பொழிப்புரை: மகனை இழந்த துன்பம் நீங்க, முகம் மலர்ந்து தொழுபவரான அந்தணரையும் அவர்தம் மனைவியாரையும் சுந்தரர் பார்த்து 'இன்ப மகனை இழந்தவர் நீங்களோ ?' என்று வினவ அவர்கள் 'இந் நிகழ்ச்சி முற்காலத்தில் நிகழ்ந்து கழிந்தது, முற்படத் தங்களைக் கண்டு வணங்க முயல்கின்றோம், எங்களின் அன்பு வீண் போகாது தாங்கள் இங்கு எழுந்தருளும் பேற்றைப் பெற்றோம்' என்று உரைத்தனர்.

குறிப்புரை: எனவே இவர்கள் நம்பிகளைக் கேள்வி அளவான் அறிந்த அளவிலேயே கண்டும் வணங்கியும் மகிழ நினைந்தனர் என்பது தெரிகிறது.

9.பொழிப்புரை: மைந்தனை இழந்த துன்பத்தையும் மறந்து, நான் வந்த அளவிலேயே அந்தணனும் அவனுடைய மனைவியும் மனம் மகிழ்ந் தனர், 'அச்சிறுவனை விழுங்கிய அந்த முதலையின் வாயினின்றும் இறையருளால் அழைத்துக் கொடுத்தபின்புதான், நான் அவிநாசியாகிய எம்பெருமானின் திருவடிகளை வணங்குவேன்' என்று தம்மிடம் அன்பால் வந்தவர்களின்

4229 மைந்தன் தன்னை இழந்ததுயர்
மறந்து நான்வந் தணைந்ததற்கே
சிந்கை மகிழ்ந்தார் மறையோனும்
மனைவி தானுஞ் சிறுவனையான்
அந்த முதலை வாய்நின்றும்
அழைத்துக் கொடுத்தே அவிநாசி
எந்தை பெருமான் கழல்பணிவேன்
என்றார் சென்றார் இடர்களைவார். 9

4230 இவ்வா றருளிச் செய்தருளி
இவர்கள் புதல்வன் தனைக்கொடிய
வெவ்வாய் முதலை விழுங்கும்மடு
எங்கே என்று வினவிக்கேட்டு
அவ்வாழ் பொய்கைக் கரையில் எழுந்
தருளி அவனை அன்றுகவர்
வைவாள் எயிற்று முதலைகொடு
வருதற் கெடுத்தார் திருப்பதிகம். 10

துன்பத்தை நீக்குபவரான நம்பியாரூரர் கூறினார்.

குறிப்புரை: நம்பிகள் இங்ஙனம் கூறியதும், அவர்கள் தம்பால் கொண்டிருக்கும் அன்பினால் மட்டுமன்று; அவர்கட்கு அடியவர் மாட்டு இருக்கும் பத்திமையும் கருதியதேயாம். அழைத்துக் கொடுத்தே– திருவருளால் அழைத்துக் கொடுத்த பின்பே. 'கரைக்கால் முதலை யைப் பிள்ளை தரச் சொல்லு காலனையே' (தி.7 ப.92 பா.4) என்ப தால், இறைவனை வேண்டியே பெற்றமை அறியலாம்.

'ஈசனது இயல்பு, அருள் எய்துஉயிர் இயற்றல்
பேசுதல் தவறுஎனப் பெருமறை அறைய
ஐந்தொழில் உயிரும் தந்திடல் தகுமே
ஆவதன் முன்நாள் நாவலர் பெருமான்
பண்டொரு முதலை உண்ட மைந்தனை
வரவழைத் தனன்என்றாய், பிழைப்பித் தூஉம்,
தந்திட வேண்டும் என்றனர் அன்றே'

எனவரும் சங்கற்ப நிராகரணத்தானும் (சிவசமவாதி – சங்கற்ப நிராகரணம் 30–36) இவ்வுண்மை அறியலாம்.

10.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் உரைத்தருளிய சுந்தரர் 'இவர்களின் மகனைக் கொடிய கூர்மையான வாயுடைய முதலை விழுங்கிய நீர்நிலை எங்கே உள்ளது?' என்று கேட்டு அறிந்து, அந்த ஆழமான பொய்கையின் கரையில் சென்றருளி, அம் முன்நாளில் விழுங்கிய கூரிய வாள்போன்ற பற்களையுடைய முதலை, அம் மைந்தனை மீளக் கொண்டு வருவதற்குத் திருப்பதிகம் பாடலாயினர்.

4231 உரைப்பார் உரையென் றெடுத்ததிருப்
பாட்டு முடியா முன்உயர்ந்த
வரைப்பான் மையின்நீள் தடம்புயத்து
மறலி மைந்தன் உயிர்கொணர்ந்து
திரைப்பாய் புனலின் முதலைவயிற்
றுடலிற் சென்ற ஆண்டுகளும்
தரைப்பால் வளர்ந்த தெனநிரம்ப
முதலை வாயில் தருவித்தான். 11

குறிப்புரை: மடு எங்குளது ? எனக் கேட்டது மற்றவரையாம்; காரணம் பெற்றோரைக் கேட்பின் அவர்களின் வருத்தம் மேலிடும் என்பதா லேயாம். மைந்தனை விழுங்கியது முதலையாதலின் அதனிடத்தின்றே மீளக் கொண்டு வருதற்குப் பதிகம் பாடினார். எது எங்கு ஒடுங்கிற்று ? அது அங்கிருந்தே மீளத் தோன்றும் என்னும் மெய்ந் நூல்களும். இத்திருப்பதிகம் 'எற்றான் மறக்கேன்' (தி.7 ப.92) எனத் தொடங்கும் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்த பதிகமாகும்.

11.பொழிப்புரை : பாடிய அப்பதிகத்தில் 'உரைப்பார் உரை' எனத் தொடங்கிய திருப்பாட்டு நிறைவு பெறுதற்கு முன்பே, உயர்ந்த மலையனைய நீண்ட பெரிய தோள்களையுடைய கூற்றுவன், மகனின் உயிரைக் கொண்டு வந்து அலைகளையுடைய நீரில், முதலையின் வயிற்றில் நிலத்தில் இருந்து வளர்ந்தது போல் கழிந்த இரண்டு ஆண்டுகளின் வளர்ச்சியும் உடலில் நிரம்ப, முதலையின் வாயில் வரச் செய்தான்.

குறிப்புரை: முந்நூல் அணியும் கலியாணம் ஏழு வயதில் செய்யப் பெறுவதாகும். ஐந்து வயதில் சென்ற அம்மகவு இறந்து இப்பொழுது மீளத் தோன்றுகிறது. எனவே, முதலை வாயுள் இரண்டாண்டுகள் சென்றன என்பதும் பெறுதும். 'உரைப்பார் உரை' எனத் தொடங்கும் பாடல், பதிகத்தின் நான்காவது பாடலாகும். (தி.7 ப.92 பா.4) உரைப்பார் உரை உகந்து உள்கவல்லார் தங்கள் உச்சியாய் அரைக்கு ஆடு அரவா ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாய் புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளியூர் அவிநாசியே கரைக்கால் முதலையைப் பிள்ளைதரச் சொல்லு காலனையே' என்பது அப் பாடலாகும். முதலை உண்ட பாலனை மீண்டும் தந்துதவ வேண்டும் என்ற வேண்டுகோள், இப்பதிகத்தின் 1, 2, 4, 9 ஆகிய நான்கு பாடல்களில் உள்ளது. அவற்றுள் இந்நான்காவது பாடலை நிறைவு படுத்தற்கு முன்னாகவே முதலை உண்ட பாலன் உரிய வயதும் நிரம்பப் பெற்ற அளவில், மீளத் தோன்றினான் எனச் சேக்கிழார் அருளுகின்றார். அங்ஙனம் தோன்றப் பெற்ற பின்னும் 9ஆவது பாடலில் 'குளத்திடை, உள்ளாடப்புக்க மாணி என்னைக் குறி செய்ததே' என அருளக் காரணம் இல்லை. ஆனால் சேக்கிழார் பெருமான் திருவுள்ளம் உண்மை உணராத திருவுள்ளமும் அன்று. ஆதலின் இப்பொழுது 9ஆவது பாடலாக இருப்பது 4ஆவது பாடலுக்கு முன்னம் மூன்றாவது பாடலாக இருக்கவேண்டும் என அறியப் படுகின்றது. 'சதுரம் மறை' (தி.2 ப.37) எனத் தொடங்கும் பாடலி லேயே கதவம் மூடப்பட்டது என்று அருளியதற்குக் காரணம், அப்பாடலின் பின் கதவம் திருக்காப்புக் கொள்ளும் குறிப்பாக ஏதும் இன்மையே ஆகும். இவ்வுண்மையையும் ஈண்டு நினைவு கூர்க.

(பன்னிரண்டாம்

4232 பெருவாய் முதலை கரையின்கண்
கொடுவந் துமிழ்ந்த பிள்ளைதனை
உருகா நின்ற தாய்ஓடி
எடுத்துக் கொடுவந் துஉயிரளித்த
திருவா ளன்தன் சேவடிக்கீழ்ச்
சீல மறையோ னொடுவீழ்ந்தாள்
மருவார் தருவின் மலர்மாரி
பொழிந்தார் விசும்பில் வானோர்கள். 12

4233 மண்ணில் உள்ளார் அதிசயித்தார்
மறையோர் எல்லாம் உத்தரியம்
விண்ணில் ஏற விட்டார்த்தார்
வேத நாதம் மிக்கெழுந்தது
அண்ண லாரும் அவிநாசி
அரனார் தம்மை அருமறையோன்
கண்ணின் மணியாம் புதல்வனையுங்
கொண்டு பணிந்தார் காசினிமேல். 13

4234 பரவும் பெருமைத் திருப்பதிகம்
பாடிப் பணிந்து போந் தன்பு
ரவு மறையோன் காதலனை
வெண்ணூல் பூட்டி அண்ணலார்
முரசம் இயம்பக் கலியாணம்
முடித்து முடிச்சே ரலர்தம்பால்
குரவ மலர்பூந் தண்சோலை
குலவு மலைநாடு அணைகின்றார். 14

12.பொழிப்புரை: பெரிய வாயினின்றும் முதலை கரையில் கொணர்ந்து உமிழ்ந்த அம் மைந்தனை, மீதூர்ந்த அன்பால் உள்ளம் உருகிய தாய் ஓடிப்போய், எடுத்துக் கொண்டு வந்து உயிரைத் திரும்பத் தந்த திருவாளர் நம்பியாரூரரின் சேவடியின் கீழ்ச் சைவ ஒழுக்கம் மிக்க மறையவனுடன் சேர்ந்து வணங்கினாள். தேவர்கள் விண்வழித் தெய்வ மலர்களைச் சொரிந்தனர்.

13.பொழிப்புரை: மண்ணுலகில் உள்ளவர்கள் அதைக்கண்டு வியப்புக்கொண்டனர். அந்தணர்கள் அனைவரும் தம் மேலாடைகளை விண்ணில் வீசி எறிந்து மகிழ்வொலி செய்தனர். தேவ ஒலி மிக்கு எழுந்தது. நம்பியாரூரரும் அவிநாசியின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை, அந்தணரின் கண்மணி போன்ற மகனையும் அழைத் துக்கொண்டு சென்று பணிந்தார்.

குறிப்புரை: உத்தரியம் – மேலாடை

14.பொழிப்புரை: போற்றுதற்கு உரிய பெருமை வாய்ந்த திருப்பதிகத் தைப் பாடித் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி, வணங்கி, வெளியே போந்த பெருமையுடைய சுந்தரர், தம்மிடம் அன்புடைய வேதியரின் மக னுக்கு முரசுகள் ஒலிக்க முந்நூல்

4235 சென்ற சென்ற குடபுலத்துச்
சிவனார் அடியார் பதிகள் தொறும்
நன்று மகிழ்வுற்று இன்புற்று
நலஞ்சேர் தலமுங் கானகமும்
துன்று மணிநீர்க் கான்யாறும்
துறுகற் சுரமுங் கடந்தருளிக்
குன்ற வளநாட் டகம்புகுந்தார்
குலவும் அடியேன் அகம்புகுந்தார். 15

4236 முன்னாள் முதலை வாய்ப்புக்க
மைந்தன் முன்போல் வரமீட்டுத்
தென்னா ரூரர் எழுந்தருளா
நின்றார் என்று சேரர்பிராற்கு
அந்நாட் டரனார் அடியார்கள்
முன்னே ஓடி அறிவிப்பப்
பொன்னார் கிழியும் மணிப்பூணும்
காசுந் தூசும் பொழிந்தளித்தார். 16

அணியும் கலியாணம் செய்வித்து, முடிமன்னரான சேரனாரிடத்துச் சேர்வதற்குக் குரா மலர்கள் நிறைந்த குளிர்ந்த சோலைகள் மிக்க மலைநாட்டை நோக்கிச் செல்லலானார்.

குறிப்புரை: 'பரவும் திருப்பதிகம் பாடி' என்பதால், இப்பதிகத்துள் உள்ள முதல் 4 பாடல்களையும் குளக்கரையில் பாடியவர், எஞ்சிய 6 பாடல்களையும் திருக்கோயிலுக்குள் சென்று, இறைவன் திருமுன் நின்று பாடி நிறைவு செய்தார் என்பது விளங்குகிறது.

15.பொழிப்புரை: அடியேனுடைய உள்ளத்தில் குடிபுகுந்தவரான நம்பியாரூரர் , மேற்குத் திசையில் உள்ள நாட்டில், அங்கங்கும் சிவபெருமானை வணங்கி மகிழ்ந்த வண்ணம் அடியவர்களின் பதிகள் தோறும் சென்று, மிகவும் மகிழ்ந்து, இன்பம் அடைந்து, நன்மை யுடைய மேலும் பல திருப்பதிகளையும், நிரம்பிய மணிகளை உடைய நீர் பொருந்திய காட்டாறுகளையும் பெருங்கற்கள் பொருந்திய கானகங்களையும் கடந்து சென்று வளமுடைய மலை நாட்டுக்குள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: துறுகல் – பெருங்கற்கள்.

16.பொழிப்புரை: 'முன் நாளில் முதலையால் விழுங்கப்பட்ட மைந் தனை வளர்ந்த நிலையில் உயிர்பெற்று வர மீட்டுத் தந்த தென்திரு ஆரூரர் வருகின்றார்' என்று அறிந்து, அந்நாட்டில் உள்ள சிவனடி யார்கள் ஓடிச் சென்று சேரமான் பெருமாளுக்கு அறிவிக்க, அங்ஙனம் அறிவித்தவர்களுக்கெல்லாம், சேரமான் பொற்கிழியும், அழகிய அணிகளும் ஆடையும் மழைபோல் மிகுதியாக வழங்கினார்.

4237 செய்வ தொன்றும் அறியாது
சிந்தை மகிழ்ந்து களிகூர்ந்துஎன்
ஐயன் அணைந்தான் எனையாளும்
அண்ணல் அணைந்தான் ஆரூரில்
சைவன் அணைந்தான் என் துணையாம்
தலைவன் அணைந்தான் தரணியெலாம்
உய்ய அணைந்தான் அணைந்தான் என்று
ஓகை முரசம் சாற்றுவித்தார். 17

4238 பெருகும் மதிநூல் அமைச்சர்களை
அழைத்துப் பெரியோ ரெழுந்தருளப்
பொருவில் நகரம் அலங்கரித்துப்
பண்ணிப் பயணம் புறப்படுவித்
தருவி மதமால் யானையினை
அணைந்து மிசைகொண் டரசர்பெருந்
தெருவு கழிய எதிர்வந்தார்
சேரர் குலம்உய்ந் திடவந்தார். 18

4239 மலைநாட் டெல்லை யுட்புகுத
வந்த வன்தொண் டரைவரையில்
சிலைநாட் டியவெல் கொடித்தானைச்
சேரர் பெருமான் எதிர்சென்று
தலைநாட் கமலப் போதனைய
சரணம் பணியத் தாவில்பல
கலைநாட் டமுத ஆரூரர்
தாமுந் தொழுது கலந்தனரால். 19

17.பொழிப்புரை: செய்வது இன்னது என்று ஒன்றும் தோன்றாமல் உள்ளத்தில் மிக்க மகிழ்ச்சி மேலிட்டு, 'என் ஐயனான நம்பியாரூரர் வந்தணைந்தார்! என்னை ஆட்கொள்ளும் பெருமையுடையவர் வந்து அணைந்தார்!, திருவாரூரில் மகிழ்ந்தருளும் சைவப் பெருமகனார் வந்து அணைந்தார்! என் துணைவரான தலைவர் வந்து அணைந்தார். உலகம் எல்லாம் உய்யும் பொருட்டு இவ்வுலகில் தோன்றிய நம்பி ஆரூரர் வந்து அணைந்தார்'! எனப் பலவாறு எடுத்துப் போற்றி மகிழ்ச்சியால் முரசத்தை எங்கும் அறையுமாறு செய்வித்தார்.

18.பொழிப்புரை: பெருகிய மதிநுட்பம் நூலொடு அமைந்த அமைச்சர் களை வரவழைத்து, பெரியவரான நம்பியாரூரர் எழுந்தருளுவ தற்காக அந் நகரத்தை அழகுபெறச் செய்து, செலவு மேற்கொளச் செய்து, அருவிபோல் பாயும் மதத்தையுடைய யானையைச் சேர்ந்து, அதன் மீது சேரர் குலம் உயர்ந்திடத் தோன்றிய சேரலனார் அமர்ந்து, மன்னர்களின் பெருந்தெருவு கழிந்திட, எதிர்கொள்ளும் பொருட்டு வந்தார்.

19.பொழிப்புரை: மலை நாட்டு எல்லைக்குள் புகுந்து வரும் சுந்தரரை, மேருமலையின் உச்சியில் தம் விற்கொடியைப் பொறித்த வெற்றிக் கொடியையும்

4240 சிந்தை மகிழும் சேரலனார்
திருவா ரூரர் எனும்இவர்கள்
தந்தம் அணிமே னிகள்வேறாம்
எனினும் ஒன்றாந் தன்மையராய்
முந்த எழுங்கா தலின்தொழுது
முயங்கி உதியர் முதல்வேந்தர்
எந்தை பெருமான் திருவாரூர்ச்
செல்வம் வினவி யின்புற்றார். 20

4241 சிந்தை மகிழும் சேரலனார்
திருவா ரூரர் எனும்இவர்கள்
தந்தம் அணிமே னிகள்வேறாம்
எனினும் ஒன்றாந் தன்மையராய்
முந்த எழுங்கா தலின்தொழுது
முயங்கி உதியர் முதல்வேந்தர்
எந்தை பெருமான் திருவாரூர்ச்
செல்வம் வினவி யின்புற்றார். 21

படைகளையும் உடைய சேரமான் எதிர் கொண்டு சென்று, அன்று மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற அடிகளை வணங்கக் குற்றம் அற்ற அமுதமயமான பலகலைகளையும் தம்அருட்புலமை நலத்தால் நிலைபெறுவிக்கும் சுந்தரரும் எதிர்தொழுது இருவரும் மனம் கலந்தனர்.

20.பொழிப்புரை: நம்பியாரூரர் திருவடி பணிந்த, சித்தம் மகிழ்ந்த சேரமான் பெருமாள், திருவாரூரர் என்னும் இருவர்களும் வேறு வேறு திருமேனிகள் உடையவர்கள் ஆயினும், இருவரும் ஒருவரே ஆவார் ஆதலின், உதியர் முதல் வேந்தராகிய சேரமான் பெருமாள், முதலில் வணங்கினார். பின்னர் திருவாரூர்ச் செல்வனார் பெருமைகேட்டு உவந்தார்.

குறிப்புரை: திருவாரூர்ச் செல்வம் – திருவாரூரில் எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவ னின் அருட்டிறங்கள். 'திருவாதிரை நிகழ் செல்வம் சொன்னார்' என்றார் முன்னும்.

21.பொழிப்புரை: ஒருவர் ஒருவருள் உள்ளம் கலக்க எவ்வகையான குறைவும் இல்லாமல் உயர்வான பெருவிருப்பம் உடைய இருவரின்நட்புச் செயலைக் கண்ட இருசார் மக்களும், பெருமகிழ்ச்சி அடைந்து மகிழ்வொலி செய்தனர். சேரமானார் நம்பியைத் தாம் ஏறி வந்த யானையின் மீது ஏற்றித் தாம் அவர் பின் அமர்ந்து, முழுமதி போன்ற வெண்கொற்றக் குடையை ஏந்தினார்.

4242 உதியர் பெருமாள் பெருஞ்சேனை
ஓதங் கிளர்ந்த தென ஆர்ப்பக்
கதிர்வெண் திருநீற் றன்பர்குழாம்
கங்கை கிளர்ந்த தென ஆர்ப்ப
எதிர்வந் திறைஞ்சும் அமைச்சர்குழாம்
ஏறும் இவுளித் துகளார்ப்ப
மதிதங் கியமஞ் சணியிஞ்சி
வஞ்சி மணிவா யிலையணைந்தார். 22

4243 ஆரண மொழிகள் முழங்கிட
ஆடினர் குணலைகள் அந்தணர்
வாரண மதமழை சிந்தின
வாசிகள் கிளரொலி பொங்கின
பூரண கலசம் மலிந்தன
பூமழை மகளிர் பொழிந்திடும்
தோரண மறுகு புகுந்தது
தோழர்கள் நடவிய குஞ்சரம். 23

22.பொழிப்புரை: சேரர் பெருமகனாரின் பெரும்படை, கடல் ஒலிப்பதைப் போல் ஒலிக்க, ஒளிவீசும் வெண்மையான திருநீற்றை அணிந்த அன்பர் கூட்டம் கங்கையாற்றின் முழக்கம் எனப் பேரொலி எழுப்ப, எதிர் வந்து வணங்கும் அமைச்சர் கூட்டங்கள் ஏறிவரும் குதிரைகளின் காலிலிருந்து எழும் மண் துகள் எங்கும் எழுந்து பரவ, சந்திரன் தவழும் மேகங்கள் படியும் மதில்களையுடைய வஞ்சி நகரத் தின் அழகான மணிவாயிலை அவ்விருவரும் அடைந்தனர்.

குறிப்புரை: கங்கை நீர் வெண்மையானது. ஆதலின் அதனை வெண் திருநீறணிந்த அன்பருக்கு உவமையாக்கினார். மஞ்சு அணி இஞ்சி – மேகம் தவழும் மதில்.

23.பொழிப்புரை: மறை மொழிகளைச் சொல்லும் ஒலி முழங்க, மறையவர்கள் பெருமகிழ்வால் கைதட்டிக் கூத்தாடினர். யானைகள் மழைபோல மதநீரைச் சொரிந்தன, குதிரைகள் எழுச்சி மிகுதியால் கனைத்தன. நிறைகுடங்கள் எங்கும் மலிந்து விளங்கின. மங்கலப் பெண்கள் பூமழை பொழிகின்ற தோரணம் நிறைந்த தெருவில் தோழர் கள் ஆகிய சேரமானும் நம்பிஆரூரரும் ஊர்ந்து வந்த யானை புகுந்தது.

குறிப்புரை:குணலை – கைதட்டி ஒலித்தவாறு ஆடுதல். மகிழ்ச்சியின் விளைவால் நிகழ்வது. தோழர்கள் – ஆரூரரும் சேரர் பெருமானும் குஞ்சரம் புகுந்தது என ஒருமையால் கூறினார், இருவரும் ஊர்ந்து வந்த யானை ஒன்றேயாதலின். பாடல்கள் 21 – 24 காண்க.

4244 அரிவையர் தெருவில் நடம்பயில்
அணிகிளர் தளிரடி தங்கிய
பரிபுர வொலிகள் கிளர்ந்தன
பணைமுர சொலிகள் பரந்தன
சுரிவளை நிரைகள் முரன்றன
துணைவர்கள் இருவரும் வந்தணி
விரிதரு பவன நெடுங்கடை
விறன்மத கரியி னிழிந்தனர். 24

4245 தூநறு மலர்தர ளம்பொரி
தூவிமுன் இருபுடை யின்கணும்
நான்மறை முனிவர்கள் மங்கல
நாமநன் மொழிகள் விளம்பிட
மேனிறை நிழல்செய வெண்குடை
வீசிய கவரி மருங்குற
வானவர் தலைவரும் நண்பரும்
மாளிகை நடுவு புகுந்தனர். 25

4246 அரியணை யதனில் விளங்கிட
அடன்மழ விடையென நம்பியை
வரிமலர் அமளி அமர்ந்திட
மலையர்கள் தலைவர் பணிந்தபின்
உரிமைநல் வினைகள் புரிந்தன
உரைமுடி விலவென முன்செய்து
பரிசனம் மனமகி ழும்படி
பலபட மணிநிதி சிந்தினர். 26

24.பொழிப்புரை: வீதியில் ஆடற்பெண்கள் நடம் பயில்வதால், அழகு பொருந்திய தளிர் போன்ற கால்களில் பொருந்திய சிலம்புகள் ஒலித்தன. பெரிய முரசுகளின் ஒலிகள் பரந்தன. சுழிந்த சங்குக் கூட்டங்கள் வரிசையாக ஒலித்தன. நண்பர்கள் இருவரும் வந்து அழகு மிகுந்த அரண்மனையின் நீண்ட வாயிலில், தாம் செலுத்தி வந்த வலிமை மிக்க யானையினின்றும் இறங்கினர்.

குறிப்புரை: பணை முரசு – பெரிய முரசு.

25.பொழிப்புரை: தூய மணமுடைய மலர்களையும், முத்துக்களையும் பொரிகளையும் தூவி, முன் இரு பக்கங்களிலும் நான்மறைகளில் வல்ல முனிவர்கள் மங்கலமுடைய நல்ல சொற்களைச் சொல்ல, மேலே வெண்கொற்றக் குடை, நிறைந்த நிழல் பரப்ப, வெண் சாமரைகள் இருமருங்கும் வீசப்பட, சேரமானும் நம்பியாரூரரும் அரண்மனை யின் நடுவே புகுந்தனர்.

26.பொழிப்புரை: நம்பியாரூரரை, அரியணையில், வண்டுகள் மொய்த்த மலர்கள்

4247 இன்ன தன்மையில் உதியர்கள்
தலைவர்தாம் இடர்கெட முனைப்பாடி
மன்னர் தம்முடன் மகிழ்ந்தினி
துறையுநாள் மலைநெடு நாட்டெங்கும்
பன்ன கம்புனை பரமர்தந்
திருப்பதி பலவுடன் பணிந்தேத்திப்
பொன்னெ டுந்தட மூதெயில்
மகோதையிற் புகுந்தனர் வன்தொண்டர். 27

4248 ஆய செய்கையின் நாள்பல
கழிந்தபின் அரசர்கள் முதற்சேரர்
தூய மஞ்சனத் தொழிலினில்
தொடங்கிடத் துணைவராம் வன்தொண்டர்
பாய கங்கைசூழ் நெடுஞ்சடைப்
பரமரைப் பண்டுதாம் பிரிந்தெய்தும்
சேய நன்னெறி குறுகிடக்
குறுகினார் திருவஞ்சைக் களந்தன்னில். 28

பரப்பிய பூந்தவிசில், வலிய ஆனேற்றைப் போல் விளக்கம் பொருந்த வீற்றிருக்கும்படி, மலை நாட்டவரின் மன்னரான சேரர் வணங்கி வேண்டிக் கொண்ட பின்பு, விரும்பியனவான நல்ல பூசனைகளைச் சொல் அளவில் அடங்காதவாறு முன்னே செய்து, உடன் வந்தவர்கள் மகிழும்படி பலவாறாக மணிகளை வாரி வழங்கினர்.

குறிப்புரை: நம்பியாரூரரை, அரியணையில், வண்டுகள் மொய்த்த மலர்கள் பரப்பிய பூந்தவிசில், வலிய ஆனேற்றைப் போல் விளக்கம் பொருந்த வீற்றிருக்கும்படி, மலை நாட்டவரின் மன்னரான சேரர் வணங்கி வேண்டிக் கொண்ட பின்பு, விரும்பியனவான நல்ல பூசனைகளைச் சொல் அளவில் அடங்காதவாறு முன்னே செய்து, உடன் வந்தவர்கள் மகிழும்படி பலவாறாக மணிகளை வாரி வழங்கினர்.

27.பொழிப்புரை: இவ்வகையில் சேரர்க்குத் தலைவரான கழறிற்றறிவார், உலகிலுள்ள, துன்பம் நீங்கும்படி, திருமுனைப்பாடி நாட்டின் மன்னரான நம்பியாரூரருடன் மகிழ்வுடன் இனிமையாய்க் கூடியிருக்கும் நாளில், வன்தொண்டர், நீண்ட மலை நாட்டில் எங்கும் உள்ள பரமரின் பதிகள் பலவற்றையும் சேரமானுடனே சென்று பணிந்து, வழிபட்டுப் பொன்னால் ஆய நீண்ட பெரிய மதில் சூழ்ந்த மகோதை என்ற நகரினுள் வந்து புகுந்தார்.

குறிப்புரை: மகோதை – சேர நாட்டின் தலைநகராய திருக்கொடுங் கோளூர். பரமர் தம் திருப்பதிகள் பலவாவன: திருச்சிவப்பேரூர், விடைக்குன்று, நாதேச்சுரம், வைக்கம், திருச்செங்குன்றூர், சுசீந்தரம் திருவிதாங்கூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்.

28.பொழிப்புரை: இவ்வாறாய செய்கையால் பல நாள்கள் கழிந்த பின்பு, ஒரு நாள்,

4249 கரிய கண்டர்தங் கோயிலை
வலங்கொண்டு காதலால் பெருகன்பு
புரியும் உள்ளத்தர் உள்ளணைந்
திறைவர்தம் பூங்கழல் இணைபோற்றி
அரிய செய்கையில் அவனியில்
வீழ்ந்தெழுந்து அலைப்புறு மனைவாழ்க்கை
சரிய வேதலைக் குத்தலை
மாலையென் றெடுத்தனர் தமிழ்மாலை. 29

4250 எடுத்த அத்திருப் பதிகத்தின்
உட்குறிப்பு இவ்வுல கினிற்பாசம்
அடுத்த வாழ்க்கையை அறுத்திட
வேண்டுமென்று அன்பர்அன் பினில்பாடக்
கடுத்த தும்பிய கண்டர்தங்
கயிலையிற் கணத்தவ ருடன்கூடத்
தடுத்த செய்கைதான் முடிந்திடத்
தங்கழற் சார்புதந் தளிக்கின்றார். 30

முடியுடை வேந்தர்களுள் முன் வைத்து எண்ணப் படுகின்ற சேரர் பெருமானார் தூய நீராடுதலைச் செய்தருளும் தொழிலில் முற்பட, அவருடைய தோழரான வன் தொண்டர், பரந்த கங்கையைச் சூழ முடித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபெரு மானை, முன்னை நிலையில் தாம் பிரிந்து போந்து, இவ்வுலகத்தில் வந்த சேயதான நல்ல நெறியானது நிறைவுறும் எல்லைவரத் திருவஞ்சைக் களத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: மேல் 'அம்மெல்லியலாருடன் காதல் இன்பம் கலந்து அணைவாய்' என இறைவன் அருளிய கால எல்லை குறுகிட, அஞ் சைக்களத்துக் கோயிலுக்குட் சென்றார்.

29.பொழிப்புரை: கரிய கழுத்தையுடைய சிவபெருமானின் கோயிலை வலமாக வந்து, பெருவிருப்பம் மிக்கு ஓங்குதலால் பெருகிய அன்பே சிந்தை முழுதும் இடங்கொள்ளப் பெற்ற சுந்தரர், உள்ளே சென்று, சிவபெருமானின் மலரனைய திருவடிகள் இரண்டையும் வழிபட்டு, உடம்பிற்குரிய அரிய செயலால் நிலத்தில் விழுந்து எழுந்து, பொருள் இன்பங்களைத் துய்த்தல் வழிவரும் இன்ப துன்பங்கள் அலைத்தல் பொருந்திய இவ்வுலக வாழ்க்கை தம்மைவிட்டு நீங்கத் 'தலைக்குத் தலைமாலை' எனத் தொடங்கும் தமிழ் மாலையாம் திருப்பதிகத்தைப் பாடத் தொடங்கினார்.

குறிப்புரை: 'தலைக்குத் தலைமாலை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் இந்தளப்பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.4). 1,2, 5, 6 ஆகிய பாடல்கள் வினாவுரையாகவும், ஏனை யவை இறை அருட்செயலைக் குறிப்பனவாகவும் அமைந்து உள்ளன. இவற்றுள் 8ஆவது பாடலில் 'வெறுத்தேன் மனை வாழ்க்கையை விட்டொழிந்தேன்.' எனும் குறிப்புளது. இதுவே அத்திருப் பதிகத்தின் உட்பொருளாகும் என்பது சேக்கிழாரின் திருவுள்ளமாகும்.

4251 மன்ற வந்தரு மிடைந்த பூர்வ கயிலையில்
மலைவல்கி உடன் கூட
வென்றி வெள்விடைப்பாகர்தாம் வீற்றிருந் தருளிய பொழுதின்னே
ஒன்று சிந்தைநம் மூரனை உம்பர்வென் னானையின் உடனேற்றிக்
சென்று கொண்டிங்குவாரும் என்றயன் முதல்
தேவர்கட்கருள் செய்தாய் 31

4252 வான நாடர்கள் அரிஅயன்
முதலினோர் வணங்கிமுன் விடைகொண்டு
தூந லந்திகழ் சோதிவெள்
ளானையுங் கொண்டுவன் தொண்டர்க்குத்
தேன லம்புதண் சோலைசூழ்
மகோதையில் திருவஞ்கைக் களஞ்சேரக்
கால்நி லங்கொள வலங்கொண்டு
மேவினார் கடிமதில் திருவாயில். 32

30.பொழிப்புரை: தொடங்கிய அந்தத்த தலைக்குத் தலைமாலை என்னும் திருப்பதிகத்தின் உட்பொருளாவது இந்த நிலவுலகில்தான். பாசத் தொடர்புடைய வாழ்க்கையை அனுபவித்துக் கழித்திட வேண்டும் என்பதேயாம். அடியார்கள் அன்புடன் போற்றிப் பாட, விடம் விளங்கும் கழுத்தையுடைய சிவபெருமானின் திருக்கயிலாயத்தில், சிவகணத்தவர்களுடம் கூட, அமயம் அமைந்ததல்ல, தம் கழர் காற்பு தந்திடக் கருதினார் பரம்பொருள்

31.பொழிப்புரை: நறுமணம் மிக்க அழகிய மரங்கள் நெருங்கிய திருக்கயிலாயத்தில், உமையம்மையாருடன் கூட, வெற்றி பொருந்திய வெண்மையான ஆனேற்று ஊர்தியின்கண் இறைவன் எழுந்தருளி இருந்தபோது 'நம்முடன் ஒன்றுபட்ட சிந்தனையுடைய நம் நம்பியா ரூரனைத் தேவருலகத்திலுள்ள வெள்ளை யானையுடன் சென்று அதன் மீது ஏற்றிக் கொண்டு இங்கு வாருங்கள்' என்று அயன் முத லான தேவர்களுக்கு ஆணையிட்டருளினார்.

குறிப்புரை: இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

32.பொழிப்புரை: அவ்வருளாணையைக் கேட்டதேவர்களும், மால் அயன் முதலியவர்களும் இறைவரை முன் வணங்கி, விடைபெற்று, சுந்தரருக்காகத் தூய நன்மை விளங்கும் ஒளியுடைய வெள்ளை யானையையும் உடன் கொண்டு, தேன் பொழியும் சோலைகள் சூழ்ந்த மகோதை நகரத்தில் திருவஞ்சைக் களத்தைச் சேர அணையும் பொழுது, கால் நிலத்தில் பொருந்த வலமாக வந்து காவலையுடைய மதில் வாயிலை அணுகினார்.

குறிப்புரை: தேவர்களின் கால்கள் நிலம் தீண்டாதன. இறைவன் ஆணையை மேற்கொண்டு, சுந்தரரை அழைத்துவரச் செல்ல வந்தமையின் திருவஞ்சைக் களத்தில் அவர்களின் கால்கள் நிலம் தீண்டுவனவாயின.

4253 தேவர் தங்குழாம் நெருங்கிய
வாய்தனில் திருநாவ லூரர்தம்
காவல் மன்னரும் புறப்பட
எதிர்கொண்டு கயிலைவீற் றிருக்கின்ற
பூவ லம்புதண் புனற்சடை
முடியவர் அருளிப்பா டெனப்போற்றி
ஏவல் என்றபின் செய்வதொன்று
இலாதவர் பணிந்தெழுந் தெதிரேற்றார். 33

4254 ஏற்ற தொண்டரை அண்டர்வெள்
ளானையின் எதிர்வலங் கொண்டேற்ற
நாற்ற டங்கடல் முழுக்கென
ஐவகை நாதமீ தொழுந்தார்ப்பப்
போற்றி வானவர் பூமழை
பொழிந்திடப் போதுவார் உயிரெல்லாம்
சாற்று மாற்றங்கள் உணர்பெருந்
துணைவரை மனத்தினிற் கொடுசார்ந்தார். 34

4255 சேரர் தம்பிரான் தம்பிரான்
தோழர்தஞ் செயலறிந் தப்போதே
சார நின்றதோர் பரியினை
மிசைக்கொண்டு திருவஞ்சைக் களஞ்சார்வார்
வீர வெண்களிறு உகைத்துவிண்
மேற்செலும் மெய்த்தொண்டர் தமைக்கண்டார்
பாரில் நின்றிலர் சென்றதம்
மனத்தொடு பரியும்முன் செலவிட்டார். 35

33.பொழிப்புரை: இங்ஙனம் தேவர் குழுவினர் வந்து நெருங்கிய வாயிலின் வழியே, திருநாவலூர் மன்னரான நம்பியாரூரரும் தம் வழிபாடு நிறைவேறிய அளவில் வெளியே வர, தேவர்கள் எதிர் கொண்டு திருக்கயிலையில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற கொன்றையணிந்த சிவபெருமான் தங்களை இவ்வெள்ளை யானை மீது ஏற்றி அழைத்து வரப்பணித்தது ஆணையாகும் என்று கூறிப் போற்ற, இஃது அப்பெருமானின் அருள் ஆணை என்பதையறிந்த நம்பிகள், வேறு செயல் ஒன்றும் இல்லாதவராய் வணங்கி, எழுந்து, எதிராக வந்து அவ்வருளாணையை ஏற்றருளினார்.

34.பொழிப்புரை: இறைவரின் ஆணையை ஏற்ற தொண்டரான நம்பியாரூரரை, எதிர் வலம் செய்து, வணங்கித் தாம் கொணர்ந்த வெள்ளை யானையின் மீது ஏற்ற, நாற்றிசைகளிலும் உள்ள பெரிய கடல்களின் ஓசையைப் போன்று ஐவகைத் துந்துபிகளும் எழுந்து நம்பியாரூரர், திருவருளால் எல்லாவுயிர்களும் கழறும்சொற்களை அறிபவரான தம் பெருந்தோழரான சேரமான் பெருமாள் நாயனா ரைத் தம் உள்ளத்துள் எண்ணியவாறே, மேற்சென்றருளினார்.

35.பொழிப்புரை: சேரமான் பெருமானாரும் தம்பிரான் தோழரான சுந்தரரின்

4256 விட்ட வெம்பரிச் செவியினில்
புவிமுதல் வேந்தர்தாம் விதியாலே
இட்ட மாஞ்சிவ மந்திரம் ஓதலின்
இருவிசும் பெழப் பாய்ந்து
மட்ட லர்ந்தபைந் தெரியல்வன்
தொண்டர்மேல் கொண்டமா தங்கத்தை
முட்ட எய்திமுன் வலங்கொண்டு
சென்றது மற்றதன் முன்னாக. 36

4257 உதியர் மன்னவர் தம்பெரும்
சேனையின் உடன்சென்ற படைவீரர்
கதிகொள் வாசியிற் செல்பவர்
தம்மைத்தங் கட்புலப் படுமெல்லை
எதிர்வி சும்பில் கண்டுபின்
கண்டிலர் ஆதலின் எல்லாரும்
முதிரும் அன்பினில் உருகிய
சுரிகையான் முறைமுறை உடல்வீழ்த்தார். 37

செயலை அறிந்து, அது பொழுதே, சார நின்றதான ஒரு குதிரையின் மேற்கொண்டு, திருவஞ்சைக்களத்தைச் சார, வீரமுடைய வெள்ளை யானையைச் செலுத்தி வானத்தின்கண் சென்று கொண்டிருக்கும் உண்மைத் தொண்டரான சுந்தரரைக் கண்டார். நிலத்தில் நிற்கலாற்றாதவராய்த் தமக்கு முன் விரைவாய்ச் செல்லும் தம் உள்ளத்துடன் குதிரையும் வெள்ளையானையின் முன்னால் செல்லும்படி செலுத்தினார்.

குறிப்புரை: தம் மனத்துடன் குதிரையும் சென்றது என்றது குதிரையின் விருப்பமும் குறித்தவாறு. 'உள்ளம் போல உற்றுழி உதவும் புள்ளியற்கலிமா உடைமையான' (தொல். கற்பியல் – 53) எனத் தொல்காப்பியர் கூறுமாறு, அன்னதோர் உள்ளமும் குதிரையும் சேரர் பெருமாளாருக்கு உற்றுழியுதவும் பெற்றியவாயின.

36.பொழிப்புரை: அவ்வாறு செலுத்தப்பட்ட விருப்பமுடைய குதிரையின் காதில், நில மன்னருள் முதன்மை பெற்ற மன்னரான சேரர், சிவாகம விதிப்படி எண்ணிவரும் தமக்கு விருப்பமான சிவ மந்திரத்தை ஓதினாராக, அதன் பயனாக அக்குதிரையும் பெரிய வானத்தில் எழும்பிப் பாய்ந்து சென்று, மணம் பொருந்திய மலர்ந்த மலர்களை யுடைய பசுமையான மாலையை அணிந்த வன்தொண்டர் மேற் கொண்டு சென்று கொண்டிருக்கும் வெள்ளை யானையை அணுகச் சென்று சேர்ந்து, முதலில் அதனை வலமாக வந்து, பின் அவ் யானையின் முன் சென்றது.

குறிப்புரை: சிவமந்திரத்தின் பேராற்றால் இதனாலும் விளங்கும்.

37.பொழிப்புரை: சேரர் பெருமாள் குதிரையின் மீது எழுந்தருளிய பொழுதே, உடன் படையாகச் சென்ற வீரர்கள், மிகவிரைவாக, வானின் மீது செல்கின்ற தம்

4258 வீர யாக்கையை மேல்கொண்டு
சென்றுபோய் வில்லவர் பெருமானைச்
சார முன்சென்று சேவகம்
ஏற்றனர் தனித்தொண்டர் மேல்கொண்ட
வாரு மும்மதத் தருவிவெள்
ளானைக்கு வயப்பரி முன்வைத்துச்
சேரர் வீரருஞ் சென்றனர்
மன்றவர் திருமலைத் திசைநோக்கி. 38

4259 யானை மேல்கொண்டு செல்கின்ற
பொழுதினில் இமையவர் குழாமென்னும்
தானை முன்செலத் தானெனை
முன்படைத் தான்எனும் தமிழ்மாலை
மான வன்தொண்டர் பாடிமுன்
அணைந்தனர் மதிநதி பொதிவேணித்
தேன லம்புதன் கொன்றையார்
திருமலைத் தென்திசைத் திருவாயில். 39

மன்னரைத் தம் கண்ணிற் புலப்படும் அளவும் வானத்தில் கண்டு, அதன் பின் காணாதவர் ஆயினர். அத னால் மனம் நெகிழ்ந்த படை வீரர்கள் அனைவரும் , அவரிடம் வைத்த பேரன்பினால், உருவிய தம் உடைவாளினாலே முறை முறையாய்த் தம் உடலை வீழ்த்தனர்.

குறிப்புரை: இதனால் படை வீரர்கள் சேரர் பெருமாளிடத்துக் கொண்ட அன்பும், அவர்தம் வீரமும் புலப்படுகின்றன.

38.பொழிப்புரை: அவ்வீரர்கள் தம் நுண்ணிய வீரவுடலை மேற் கொண்டு சென்று, சேரர் பெருமாளைச் சார முன்னே சென்று, அவரது பணியை ஏற்றனர். ஒப்பில்லாத பெருந்தொண்டரான சுந்தரர், மேற் கொண்ட மும்மதமும் அருவி எனப் பாய்கின்ற வெள்ளை யானைக் குக் கொற்றக் குதிரை முன்னே செல்ல, வீரர் தலைவரான சேரமானும் மறைவாணரின் கயிலைத் திருமலையினை நோக்கிச் சென்றனர்.

39.பொழிப்புரை: வெள்ளை யானையின் மீது ஏறிச் செல்கின்ற பொழுது, வானவர் கூட்டம் என்னும் படைமுன்னே செல்லத் 'தான் எனைமுன் படைத்தான்' எனத் தொடங்கும் தமிழ் மாலையைப் பெருமைமிக்க நம்பிகள் பாடியருளியவாறு, கங்கையையும் கொன் றையையும் சூடிய இறைவரின் திருமலையின் தெற்கு வாயிலின் முன் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை: 'தான் எனை முன்படைத்தான்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம், சுந்தரர் வெள்ளையானை மீது விண்வழிச் செல்லும் பொழுது தொடங்கி, திருக்கயிலையில் இறைவனைக் கண்டு மகிழும் வரையிலும் பாடிச் சென்ற பதிகம் ஆகும். பஞ்சமப் பண்ணில் அமைந்ததாகும் (தி.7 ப.100). இப்பதிகத்தின் முதல் இரு பாடல்கள் திருவஞ்சைக்களத்தில் வெள்ளையானையில் ஏறிய பொழுது பாடிய னவாம். 3 முதல் 6 வரை உள்ள பாடல்கள் யானையின் மீதிருந்து

4260 மாசில் வெண்மைசேர் பேரொளி
உலகெலாம் மலர்ந்திட வளர்மெய்ம்மை
ஆசி லன்பர்தம் சிந்தைபோல்
விளங்கிய அணிகிளர் மணிவாயில்
தேசு தங்கிய யானையும்
புரவியும் இழிந்துசே ணிடைச்செல்வார்
ஈசர் வெளள்ளிமா மலைத்தடம்
பலகடந் தெய்தினர் மணிவாயில். 40

விண்வழியே செல்லும் பொழுது இறைவனின் பெருங்கருணைத் திறத்தை நினைந்து பாடியனவாகும். 7ஆவது பாடல் விண்வழிச் செல்லும் விரைவையும், வருணன் வரவேற்ற திறத்தையும் நினைந்து பாடியதாகும். 8ஆவது பாடல் கயிலையை அணுகிய நிலையில் அங்கு எழும் போற்றியுரைகள் பற்றி அருளியதாம். 9ஆவது பாடல் திருக் கயிலை சென்றதும், இந்திரன், மால், பிரமன் எழிலார் மிகு தேவ ரெல்லாம் எதிர் கொண்டு அழைத்துச் சென்றமையையும், அங்குள்ள முனிவர்கள் இவன் யார் என்னப் பெருமான், 'நம் தமர்; ஊரான்' என்றருளியமையையும் அருளியதாகும். 10ஆவது பாடல் இறையின் பத்தைச் சுவைத்த வண்ணம் அருளிய சுந்தரர், இப்பதிகத்தைத் திரு வஞ்சைக் களத்து இறைவருக்கு வருணன் வழி அனுப்பியமையை அருளியதாகும். இவ்வொன்பதாவது பாடற் கருத்தோடு, முன்னர்த் திருமலைச் சிறப்பில்கூறிய கருத்து மாறுபடாமல் கொள்ளல் வேண்டும். சுந்தரர் ஒளியுருவாய் வரக் கண்ட மாதவர், ஈதென்ன அதிசயம் என வினவ, உபமன்னியு முனிவர் திருவருளில் அழுந்திச் சிந்திக்க, இறைவன் நம் தமர் ஊரன் என அவருக்கு அறிவித்தருள, உணர்ந்த நிலையில், அம் மாதவருக்கு அவ்வொளியை வன்தொண்டன் எனவும், எந்தையார் அருளால் அணைவான் எனவும் கூறியருளினார். இது திருமலைச் சருக்கத்துட் கண்டது. இப்பதிகத்து வரும் ஒன்பதாவது பாடலோ, 'மந்திர மாமுனிவர் இவன் யார் என எம்பெருமான், நந்தமர் ஊரன் என்றான் நொடித்தான் மலையுத்தமனே' எனக் குறிக்கின்றது. நம் தமர் ஊரன் என்றான் என்பது, ஈதென்ன அதிசயம் எனவியந்த மாதவர் உபமன்னியு முனிவர் வினாவிற்கு விடையளித்தற்கு ஏற்ப இறைவன் உள்நின்றுணர்த்தியதாகும். யோக நெறியில் நின்ற சுந்தரருக்கு இந்நிலையறிய இயன்றமையின், அந்நிகழ்வைத் தம்பாடல் வழி எடுத்து மொழிவாராயினார். இவ்வகையில் அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

40. பொழிப்புரை: குற்றம் அற்ற வெண்ணிறத்துடன் கூடிய திருநீறு போன்ற போரொளி, உலகெலாம் விரிய, வளரும் மெய்ம்மையான குற்றம் அற்ற அன்பரின் உள்ளம் என ஓங்கி விளங்கிய அழகு மிக்க மலையின் அழகிய வாயிலில், ஒளியினையுடைய யானையினின்றும் குதிரையினின்றும் முறையே சுந்தரரும் சேரமானாரும் இறங்கி; நெடுந்தொலைவு செல்பவராகி, இறைவரின் பெரிய வெண்மையான மலையின் இடங்கள் பலவற்றையும் கடந்து, அழகிய மணிவாயிலை வந்து அடைந்தனர்.

குறிப்புரை: இறைவன் எழுந்தருளி இருப்பதாலும் பெருமையும் தூய்மையும் நிலவுவதாலும் வாயிற்கு அன்பர் சிந்தை உவமை ஆயிற்று.

4261 அங்கண் எய்திய திருவணுக்
கன்திரு வாயிலின் அடற்சேரர்
தங்கள் காவலர் தடையுண்டு
நின்றனர் தம்பிரா னருளாலே
பொங்கு மாமதம் பொழிந்தவெள்
ளானையின் உம்பர்போற் றிடப்போந்த
நங்கள் நாவலூர்க் காவலர்
நண்ணினார் அண்ணலார் திருமுன்பு. 41

4262 சென்று கண்ணுதல் திருமுன்பு
தாழ்ந்துவீழ்ந் தெழுந்துசே ணிடைவிட்ட
கன்று கோவினைக் கண்டணைந்
ததுவெனக் காதலின் விரைந்தெய்தி
நின்று போற்றிய தனிப்பெருந்
தொண்டரை நேரிழை வலப்பாகத்
தொன்றும் மேனியர் ஊரனே
வந்தனை என்றனர் உலகுய்ய. 42

4263 அடிய னேன்பிழை பொறுத்தெனை
யாண்டுகொண் டத்தொடக் கினைநீக்கி
முடிவி லாநெறி தருபெருங்
கருணைஎன் தரத்ததோ எனமுன்னர்ப்
படியும் நெஞ்சொடு பன்முறை
பணிந்தெழும் பரம்பரை யானந்த
வடிவு நின்றது போன்றுஇன்ப
வெள்ளத்து மலர்ந்தனர் வன்தொண்டர். 43

41.பொழிப்புரை: அங்குப் பொருந்திய திருஅணுக்கன் திருவாயிலில், வெற்றி பொருந்திய சேரமான் பெருமாள் நாயனார் உட்செல்ல இயலாமல் தடுக்கப்பட்டு நின்றனர். பொங்கும் கரிய மதநீர் பொழிந்த வெள்ளை யானையின் மேல் இறைவரின் திருவருளால் வானவர் சூழந்து போற்றிவர நம் பெருமானாரான நாவலூர்த் தலைவராய சுந்தரர், இறைவரின் திருமுன்பு சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை: திரு அணுக்கன் திருவாயில் – இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடத்திற்கு முன்புள்ள திருவாயில்.

42.பொழிப்புரை: உட்சென்று, இறைவரின் திருமுன்பு தொழுது விழுந்து வணங்கிப் பின் எழுந்து, நீண்ட காலம் நீண்ட தொலைவிடத் தில் விட்ட ஆன்கன்று, தன் தாய்ப் பசுவைக் கண்ட அளவில் ஆர்வம் பொருந்த அணைவதைப் போல, விரைவாகச் சென்று, நேர் நின்று போற்ற, ஒப்பிலாத பெரிய அத்திருத்தொண்டரான நம்பியாரூரரைப் பார்த்து, உமையம்மையுடன் கூடிய சிவபெருமான், 'நம்பி ஆரூரனே, உலகுய்ய வத்தனையோ' என்று வினவினார்.

4264 நின்ற வன்தொண்டர் நீரணி
வேணியர் நிறைமலர்க் கழல்சாரச்
சென்று சேரலன் திருமணி
வாயிலின் புறத்தினன் எனச்செப்பக்
குன்ற வில்லியார் பெரியதே
வரைச்சென்று கொணர்கென அவரெய்தி
வென்றி வானவர்க் கருளிப்பாடு
எனஅவர் கழல்தொழ விரைந்தெய்தி. 44

4265 மங்கை பாகர்தந் திருமுன்பு
சேய்த்தாக வந்தித்து மகிழ்வெய்திப்
பொங்கும் அன்பினில் சேரலர்
போற்றிடப் புதுமதி அலைகின்ற
கங்கை வார்கடைக் கயிலைநா
யகர்திரு முறுவலின் கதிர்காட்டி
இங்கு நாம்அழை யாமைநீ
எய்திய தென்னென அருள்செய்தார். 45

குறிப்புரை: சேண் – காலமும் இடமும் குறித்தது. 'ஈன்ற ஆன் கனைப்புக் கேட்ட கன்று போல்' (பா.214), 'கன்றுதடையுண்டு எதிர் அழைக்கக் கதறிக் கனைக்கும் புனிற்றாப் போல்' (பா.3882) என நம்பிகளைக் கன்றாகவும் பெருமானைப் பசுவாகவும் முன்னர்க் குறித்திருப்பனவும் காண்க.

43.பொழிப்புரை: 'அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்து என்னை ஆட்கொண்டு, பிழையால் போந்த அப்பிறப்பின் தொடர்பை நீக்கி, முடிவில் மீளாத நெறியான திருவடிப் பேற்றைத் தரும் பெருமானின் பெருங்கருணையானது என் சிறிய தகுதிக்குத் தக்கதோ ?' எனப் போற்றித் திருமுன்பு, அச்சம் பொருந்திய உள்ளத்துடன் பன்முறையும் பணிந்து, மேன்மேலும் தொடர்ச்சியாய்ப் பெருகி வரும் ஆனந்தமே ஒருவடிவு கொண்டால் என்ன நிற்கும் வன்தொண்டர் பெருமான் பெருமகிழ்வுடன் திளைத்து நின்றார்.

44.பொழிப்புரை: இந்நிலையில் நின்றவராகிய நம்பியாரூரர், கங்கையை ஏற்ற சடையினரான இறைவரின் நிறைந்த மலர் போன்ற திருவடிகளின் அருகே சென்று, 'சேரமான் தாங்கள் வீற்றிருந்தருளும் இக்கோயிலின் மணியால் ஆன திருவணுக்கன் வாயில் புறத்தில் உள்ளார்' என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ள, மேருமலையை வில்லாக உடைய சிவபெருமான், நந்திதேவரை நோக்கி 'அவரைச் சென்று அழைத்து வருக! என்று ஆணையிட, அவரும் சென்று ஞான வெற்றியைப் பொருந்திய சேரரிடத்து 'உள்ளே வர ஆணை!' என்று தெரிவிக்க, உடனே அவரும் இறைவரின் திருவடியை வணங்குதற்கு விரைந்து வந்து,

குறிப்புரை: பெரிய தேவர் – நந்தி தேவர். வென்றி – வெற்றி; ஞானவெற்றி. பதி ஞானத்தாலன்றி இறைவனைக் கண்டு மகிழ இயலாது ஆதலின் இவ்வெற்றி அத்தகைய ஞானத்தால் பெற்ற வெற்றி ஆயிற்று. வானவர்க்கு – சேரமானாருக்கு, வானவரம்பர் எனப்பெயர் வழங்குதல் குறித்தது.

4266 அரசர் அஞ்சலி கூப்பிநின்று
அடியனேன் ஆரூரர் கழல்போற்றிப்
புரசை யானைமுன் சேவித்து
வந்தனன் பொழியுநின் கருணைத்தெண்
திரைசெய் வெள்ளமுன் கொடுவந்து
புகுதலின் திருமுன்பு வரப்பெற்றேன்
விரைசெய் கொன்றைசேர் வேணியாய்
இனியொரு விண்ணப்பம் உளதென்று. 46

4267 பெருகு வேதமும் முனிவரும்
துதிப்பரும் பெருமையாய் உனைஅன்பால்
திருவு லாப்புறம் பாடினேன்
திருச்செவி சாத்திடப் பெறவேண்டும்
மருவு பாசத்தை அகன்றிட
வன்றொண்டர் கூட்டம்வைத் தாய்என்ன
அருளும் ஈசருஞ் சொல்லுக
என்றனர் அன்பருங் கேட்பித்தார். 47

45.பொழிப்புரை: உமை அம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்ட சிவபெருமானின் திருமுன்பு சென்று, தொலைவில் நின்று தொழுது மகிழ்ந்து, மேன்மேலும் பெருகுகின்ற அன்பினால் போற்றி மகிழ, பிறையையும் கங்கையையும் கொண்ட நீண்ட சடையையுடைய இறைவர், திருப்புன்முறுவலினால் இனிய ஒளியைக் காட்டி, 'நாம் அழையாமல் நீ இங்கு வந்த காரணம் யாது ?' என வினவியருளினார்.

குறிப்புரை :இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

46.பொழிப்புரை: சேரர் பெருமானும், தலைமீது கைகளைக் கூப்பி நின்று, 'அடியேன் நம்பியாரூரரின் திருவடிகளைப் போற்றியவாறு, அவர் அருளால் வெள்ளை யானையின் முன்னே அவரை வணங்கிய வாறு வந்தேன்; பெருமானின் மிக்குப் பொழியும் அருளாய தெள்ளிய அலையையுடைய கருணைப் பெருவெள்ளமானது அடியேனை உந்திக் கொண்டு வந்து இங்குப் புகுத்தியதால் பெருமானின் திருமுன்பு வந்தடையும் பேற்றைப் பெற்றேன். நறுமணம் மிக்க கொன்றை மாலையை அணிந்த சடையையுடைய பெருமானே! மேலும் ஒரு விண்ணப்பம் உள்ளது எனக் கூறி,

குறிப்புரை: புரசை – யானையின் கழுத்தில் கட்டும் கயிறு.

47.பொழிப்புரை: 'பெரிய மறைகளாலும் முனிவர்களாலும் போற்றுதற்கரிய பெருமையுடையவரே! உயிர்களொடு பொருந்தி நிற்கும் பாசப்பிணைப்பினின்றும் நீங்கிட, வன்தொண்டரின் கூட்டத் தைச் சார வைத்தவரே!' அன்பினால் பெருமானைப் புறப்பாட்டாலாய திருவுலாச் செய்யுள் ஒன்றைப் பாடினேன்; அதனை அருள் செய்து திருச்செவி சார்த்திக் கேட்டருள வேண்டும்' என்று வேண்டிக் கொள்ள; அருள் வள்ளலாய பெருமானும் 'கூறுக' என்றார். அன்பரான சேர மானும் உலாவைப் பாடி அவர் கேட்டருளுமாறு செய்தார்.

4268 சேரர் காவலர் பரிவுடன்
கேட்பித்த திருவுலாப் புறங்கொண்டு
நாரி பாகரும் நலம்மிகு
திருவருள் நயப்புடன் அருள்செய்வார்
ஊர னாகிய ஆலால
சுந்தரன் உடனமர்ந் திருவீரும்
சார நங்கண நாதராம்
தலைமையில் தங்கும் என் றருள்செய்தார். 48

4269 அன்ன தன்மையில் இருவரும்
பணிந்தெழுந் தருள்தலை மேற்கொண்டு
மன்னும் வன்தொண்டர் ஆலால
சுந்தர ராகித்தாம் வழுவாத
முன்னை நல்வினைத் தொழில்தலை
நின்றனர் முதற்சேரர் பெருமானும்
நன்மை சேர்கண நாதராய்
அவர்செயும் நயப்புறு தொழில்பூண்டார். 49

குறிப்புரை: புறத்திணை ஏழனுள் பாடாண் திணை என்பதும் ஒன்று. இதன்கண் மக்களையல்லாது தெய்வத்தைப் பாடி மகிழும் திறனும் கூறப்பெறுகின்றது. அவ்வகையில், மானிடப் பெண்டிர் தெய்வத்தை நயப்பதாகவும் கூறப்படும். இதனைக் 'காமப்பகுதி கடவுளும் வரையார் ஏனோர் மருங்கினும் என்றார் புலவர்' என வரும் நூற் பாவும் விளக்கும். இவ்வகையில் பேதை முதலாயப் பேரிளம் பெண் ஈறாக ஏழு வகைப் பருவத்து மகளிரும் இறைவர் உலாவரக் கண்டு காமுறுவதாகக் கூறும் பாடலும் உளதாயிற்று. எனவே இதனை உலா எனக் கூறுவர். 'ஊரொடு தோற்றமும் உரத்ததென மொழிப' எனவரும் தொல்காப்பிய நூற்பா(??) இதற்குரிய இலக்கணமாகும். இவ்வரிய நூல் திருக்கயிலாய ஞான உலா என அழைக்கப்பெறும். பதினொன்றாம் திருமுறையில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. இற்றைக்கும் காணும் உலா நூல்களில் இதுவே முதல் உலாவாகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

48.பொழிப்புரை: சேரமான் பெருமானார் அன்புடன் பாடிக் கேட்கு மாறு செய்த திருவுலாப் பாட்டினை ஏற்றுத் திருவுள்ளம் கொண்ட அம்மையப்பரான இறைவரும், நன்மை மிக்க திருவருளை வழங்கும் விருப்பத்தடன் அருளுபவராய் 'நம்பி ஆரூரனான ஆலால சுந்தர னுடன் இனிதமர்ந்து நீங்கள் இருவரும், நம்மை அணுக இருக்கும் நம் கணங்களுக்குத் தலைமை ஏற்று இங்கு உறைவீராக!' என்று அருள் செய்தார்.

49.பொழிப்புரை: அவ்வருளிப் பாட்டை ஏற்ற இவரும், பணிந்து எழுந்து, இறைவரின் திருவருளைத் தலைமேற் கொண்டு ஏற்று நிலைபெற்ற சுந்தரர் பெருமான் ஆலால சுந்தரராகி, முன் தாம் தவறாது இயற்றி வந்த திருத்தொண்டில் தலைநின்றார். முதன்மையுடைய சேர மானாரும்

4270 தலத்து வந்துமுன் னுதயஞ்செய்
பரவையார் சங்கிலி யாரென்னும்
நலத்தின் மிக்கவர் வல்வினைத்
தொடக்கற நாயகி யருளாலே
அலத்த மெல்லடிக் கமலினி
யாருடன் அனிந்திதை யாராகி
மலைத்த னிப்பெரு மான்மகள்
கோயிலில் தந்தொழில் வழிநின்றார். 50

4271 வாழி மாதவர் ஆலால
சுந்தரர் வழியிடை அருள்செய்த
ஏழிசைத் திருப் பதிகம்இவ்
வுலகினில் ஏற்றிட எறிமுந்நீர்
ஆழி வேந்தனாம் வருணனுக்கு
அளித்திட அவனும்அவ் வருள்சூடி
ஊழி யில்தனி யொருவர்தம்
திருவஞ்சைக் களத்தில்உய்த் துணர்வித்தான். 51

நன்மையுடைய சிவகண நாதராகி அவர்கள் செய்யும் விருப்பம் மிக்க திருத்தொண்டை மேற்கொண்டார்.

50.பொழிப்புரை: இவ்வுலகத்தில் வந்து தோன்றிய 'பரவையார்' 'சங்கிலியார்' என்ற இருமகளிரும், வன்மையான வினைப் பாசம் நீங்க, உமையம்மையாரின் திருவருளினால், முன்னை நிலையில் மென்மையான அடியையுடைய கமலினியார் மற்றும் அனிந்திதை யார் என்ற முன்னைப் பெயருடைய தோழியர் ஆகி, மலைமகளா ரான உமையம்மையாரின் திருக்கோயிலில், தாங்கள் முன்பு செய்து வந்த திருத்தொண்டின் வழியே நிலைபெற்றனர்.

51.பொழிப்புரை: இவ்வுலகிற்கு நல்வாழ்வு தரும் மாதவரான ஆலால சுந்ததர் திருக்கயிலையை நோக்கி வரும் வழியில் பாடிய ஏழிசைப் பதிகத்தை இவ்வுலகத்தில் யாவரும் பெற்று உய்யும் பொருட்டு நம்பியாரூரர் அலை எறியும் கடற்குத் தலைவனாய வருணனிடம் தர, அவர் ஆணையின் வண்ணம் வருணனும் அந்த அருளிச் செயலைத் தலை மேற்கொண்டு, ஊழியிலும் அழியாத ஒருவரான சிவபெரு மானின் திருவஞ்சைக்களத்தில் சேர்த்து, அப்பதிகத்தை உணர்வித் தனர்.

குறிப்புரை: இவ்வுண்மை திருநொடித்தான்மலைப் பதிகத்துவரும் 10ஆவது பாடலால் தெரியவருவதாகும். 'ஆழிகடலரையா அஞ்சை யப்பர்க்கு அறிவிப்பதே' என்பது நம்பியாரூரரின் திருவாக்காகும்.

4272 சேரர் காவலர் விண்ணப்பம்
செய்ய அத் திருவுலாப் புறம்அன்று
சாரல் வெள்ளியங் கயிலையில்
கேட்டமா சாத்தனார் தரித்துஇந்தப்
பாரில் வேதியர் திருப்பிட
வூர்தனில் வெளிப்படப் பகர்ந்தெங்கும்
நார வேலைசூழ உலகினில்
விளங்கிட நாட்டினர் நலத்தாலே. 52

4273 என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று ளார்அடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம். 53

52.பொழிப்புரை: சேரநாட்டின் பேரரசரான சேரமானார் பாடிய அந்தத் திருவுலாப் புறப்பாட்டை விண்ணப்பித்த அன்று, சாரல்களை யுடைய வெள்ளி மலையில் உடனிருந்து கேட்ட மாசாத்தனார், அதனை ஏற்று இந்நிலவுலகத்திலுள்ள, மறையவர் வாழுகின்ற திருப்பிடவூரில் வெளிப்படுமாறு சொல்லியருள, நீர் மிக்க கடல் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகினில் எங்கும் நன்மை மிக அத்திருக்கைலாய ஞான உலாச் செய்யுளும் விளங்குவதாயிற்று.

குறிப்புரை:திருப்பிடவூர் – திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து பெரம்பலூர் சாலையில் உள்ள சிறுகனூருக்கு வடமேற்கே இருநாழிகை அளவி லுள்ளதாகும். இங்குள்ள சாத்தனார் தம் திருக்கையில் திருவுலா ஏடு அமைந்தவாறுள்ளது.

53.பொழிப்புரை: எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் சிவபெருமானிடத்துக் கொள்ளும் இன்பம் பெருகும் இயல்போடு, அப்பெருமானை ஒன்று பட்ட உணர்வினார் பத்திமை கொள்ள, அவ்வுயிர்தானும் மேன்மே லும் சிறந்து திருவருள் இன்பத்தில் திளைக்குமாறு, தில்லைப் பேர வையில் திருக்கூத்து இயற்றிவரும் பெருமானுடையவும் அப்பெரு மானின் அடியவருடையவும் ஆன, பொருள்சேர்புகழ் நுவலும் இந்நூல், உலகெலாம் நிலவி நிலைபெற்று விளங்கும் என்பதாம்.

குறிப்புரை: எனவே இந்நூல், உயிர்கள் இறைவனிடத்துக் கொள்ளும் அன்பு பெருகப் பத்திமை கொள்ளும் உணர்வினால், அத்திருவருள் இன்பத்தில் திளைத்து ஓங்க என்றும் நிலைபெற்று விளங்கும் என்ப தாம். முன் இந்நூற்பயன் கூறுங்கால் மாக்கள் சிந்தையுள் சார்ந்து நின்ற பொங்கிய இருள் நீங்கும் என்றார் ஆசிரியர். நிறைவாக இத்திருப் பாடலில் உயிர்கள் இறையருள் இன்பத்தில் திளைக்க இந்நூல் எங்கும் நிலவி நிற்கும் என்று அருளுகின்றார். இவ்விரு திறனையும் ஒருங்கு நோக்கின் பாச நீக்கமும் சிவப்பேறுமே இந்நூற்பயன் என்பது தெளியலாம். ஒன்று காதலித்து – ஒன்றுபட்ட உணர்வோடு பத்திமை கொள்ள. உள்ளம் – உயிர்; ‘காணும் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம் போல்’ (சிவஞான சூத்.11)

என்புழிப் போல. இனி, ஒன்று என்பது ஒருவனாக விளங்கும் இறைவரை உணர்த்தும் சொல்லாகக் கொண்டு, பெருமானாரிடத்துப் பத்திமை கொள்ள என்று உரைத்தலுமாம். 'ஒன்றென்றது ஒன்றே காண் ஒன்றே பதி' எனவரும் ஞானநூற் கூற்றும் காண்க. 'உலகம்' என நிறைவுற நிற்கும் இச்சொல், பெருமானால் ஆசிரியருக்கு எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட முதற் சொல்லாகும். 'முந்திய முதல் நடு இறுதியுமானாய்' (தி.8 ப.20 பா.8) என இறையுண்மை கூறப் படுமாறு போல, அவ்விறைவனால் அருளப்பட்ட இச்சொல் முந்திய முதலும் இறுதியுமாக அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் திறம் அறிந்து இன்புறத் தக்கதாம். 1, 2114, 4281 ஆகிய பாடல்களில் இவ்வரிய சொல் வருதல் காண்க. இம்மூவிடத்தன்றி, 356, 454, 901, 1124, 1766, 2113, 2540, 2756, 3241, 4005, 4214, 4261, 4274, ஆகிய எண்ணுடைய பாடல்களிலும் வருதல் அறிந்து இன்புறத் தக்கதாம். இவ்வாறே இந்நூலை அருளிச்செய்யக் காரணமாய் இருந்த அநபாய சோழனின் பெயரையும் பத்து இடங்களில் செய்நன்றி மறவாமல் சேக்கிழார் குறித்துள்ளமையும் அறிந்து மகிழத்தக்கதாம். அப்பாடல்களாவன 8, 22, 85, 98, 404, 552, 1212, 2744, 3947, 4203. வெள்ளானைச் சருக்கம் முற்றிற்று. இரண்டாம் காண்டம் முற்றிற்று. திருத்தொண்டர் புராணம் முற்றிற்று. ஆகத் திருவிருத்தம் – 4,274 திருச்சிற்றம்பலம்.

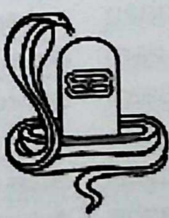

பன்னிரண்டாம் திருமுறை - இரண்டாம் காண்டம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு	பாட்டு எண்
அ	
அக்குலத்தின் செய்தவத்தால்	4024
அக்கோயில் தொறுச் சிவனுக்	4203
அகத்தின் புறத்து	
அகநிறை பேருவகை	3642
அகம் மலர்ந்த அர்ச்சனை	4084
அகிலலோகமும் பொருள்	4006
அங்கண் அணைவார்	2868
அங்கண் அமர்கின்ற	2176
அங்கண் அமர்வார் அரனார்	2445
அங்கண் அமர்வார் அனேகதங்கா	3344
அங்கண் அமர்வார் உலகா	3022
அங்கண் அமரர் பெருமானே	2881
அங்கண் அரனார் கருணை	3883
அங்கண் அருள் பெற்ற	3814
அங்கண் அவ்வூர் தமக்	3621
அங்கண் இனிதமர்ந்தருளல்	3305
அங்கண் இனிதமரும்	2301
அங்கண் இனிதுறையு நாள்	3948
அங்கண் எய்திய திருவசைக்	4261
அங்கண் தம் கோயிலினை	3912
அங்கண் மிக்க அக்குடி	3158
அங்கண் மேவிய சமணர்	2576
அங்கண் வடதிசை மேவுங்	2923
அங்கண் விழவிர்	1930
அங்கண கன்றும்ம	2207
அங்கணர் ஆரூர் வணங்கி	2391
அங்கணரை ஆமாத்துள்	3445
அங்கணரை எழுந்தாண்ட	2843
அங்கணரைப் பணிந்து உறையும்	3856
அங்கணரைப் பணிந்து	2774
அங்கணரைப் பணிந்தேத்தி அருளினால்	3297
அங்கணனை அடியாரை	4146
அங்கணாளர் தம் அபி	2980
அங்கணைந்தமர்ந்தருள	2410
அங்கணைந் தருமறை	2855
அங்கணைந் திலம்பிறை	2133
அங்கணைந்து கோயில்	2367
அங்கணைந்து மண்டபத்து	2811
அங்கணைவர் தலைமை	3448
அங்கது கேட்டு நின்ற	2695
அங்கப்பதி நின்றருளி	2248
அங்கம் எட்டினும்	2563
அங்கம் மாநிலத்தெட்டு	2850
அங்க மோதியோ	3250
அங்கயர் கன்னி	2758
அங்கவர் ஏகச் செண்பை	2492
அங்கவர் தம் பின்சென்ற	4009
அங்கவர் தாம் மகிழும் வகை	4062
அங்கவரும் அடிபோற்றி	2825
அங்கவள் உருவம்	2991
அங்கவளும் மக்களுடன்	3579
அங்கினி தமர்ந்து	3560
அங்கு சில நாள்	3351
அங்கு நன்மையில்	2416
அங்கு நாதர் செய்	3429

பாட்டு பாட்டு எண்
அங்கு நின்றரிதெழுந்து 2417
அங்கு நின்று 3220
அங்கு நின்றெழுந்தருளி 2077
அங்கு நின்றேகி 2185
அங்கு நீடருள் பெற்ற 3251
அங்கு வைகிப் பணிந்தரு 3834
அங்குள்ள பிரபதியில் 2901
அங்கை அனலேற்றவர் 2875
அங்கொருநாள் அருளிலே 3647
அஞ்சலி சென்னியில் 4002
அஞ்சலி நுதித்த கரங்களும் 2552
அஞ்சனம் மஞ்சனம் 3681
அஞ்சி அகன்றோடிய 2808
அஞ்சிறைச் சுரும் 3087
அஞ்சும் உள்ளத்தார் ஆகியும் 2685
அஞ்செழுத்து ஓதி 3055
அடல் வளவர் ஆணை... 3956
அடிகள் மார் முகங்கள் 2702
அடிமுதல் உபானமாதியாகிய 4169
அடியவர்கள் எதிர் 2311
அடியவர்கள் களிசிறக்க 2340
அடியவரும் பதியவரும் 2476
அடியனேன் பிழை பொறுத் 4263
அடியார் இடுக்கண் 3475
அடியாராம் இமையவதங் 2373
அடியே அணங்கு 3479
அடியேன் உயர்ந்தேன் 3699
அடியேன் பெற்ற 3191
அடியேன் பொருளாத் 3715
அடியேன் மனையில் 3702
அடுத்த திருத்தொண்டு லகறி 4122
அடுப்பது சிவன்பால் அன்பர் 4166
அடைத்திடக் கண்டு 2485
அண்டத்திறைவர் 2067

பாட்டு பாட்டு எண்
அண்டர்பிரான் 2221
அண்டர்பெருமான் 3377
அண்டர் வாழ கருணை 3483
அண்ணல் அணைந்தமை 1981
அண்ணல் திருமுன் 3724
அண்ணல் தொடர்ந்தா 3352
அண்ணலார் அடிகள் 3239
அண்ணலார் அருள் 3505
அண்ணலார் அருளி 3547
அண்ணலார் தமக்களித்த 2057
அண்ணலார் திருவரத்துறை 2128
அண்ணலார் திருவாவடுதுறை 2328
அண்ணலார் முன் பலவும் 3385
அண்ணவர் முன்னும் 3521
அணங்கினும் மேம்படும் 3008
அணங்கேயாகும் 3369
அணிகிலர்தாரவன் 2215
அணிமுத்தின் சிவிகை 3147
அணியாரூர் மணிபுற்றில் 3292
அணியாரூர் மறுகதனில் 3181
அணைந்த தொண்டர் 3431
அணைந்தருளும் 3327
அணைந்து திருக்கோ 3225
அணையுந் திருந்தொண்டர் 2170
அணைவுற வந்தெழும் 1980
அணைவுறும் அக்கிளை ஒரு 2350
அத்தகைமை 2164
அத்தன்மை கேட்டருளி 2809
அத்தராகிய வங்கணவர் 4038
அத்தனாய் அன்னையாய் 4142
அத்திருத்தொண்டர் தங்க 2573
அத்திருப்பதி அகன்று போய் 2337
அத்திருப்பதி கத்திணை 2680
அத்திருப்பதி பணிந்து 2139

பாட்டு	பாட்டு எண்
அத்திருப்பதியை	3241
அத்திருமூதுரின்	2179
அத்திருவாயில் தன்னில்	2486
அத்திறத்து முன்நிகழ்	2978
அதன் மருங்குகடந்	2205
அதிக்கழல் உதிய	3772
அதிகன் படையோர்	3968
அதுபொழுதே அணிமுத்	2291
அதுவும் முனைவர் மொழி	3708
அந்தணர் சூடாமணியர்	2828
அந்தணர் தஞ் சாத்தனூர்	3572
அந்தணர் தம் பதியதனை	3434
அந்தணர் தேவர்	2718
அந்தணர் விசையமங்கை	2136
அந்தணாளர் உரைத்த	2095
அந்தணாளர் வணங்கி	4226
அந்த நிலைமை அடைந்து	3038
அந்தம் இல்லா அறிவுடையார்	3597
அந்த மாற்றங் கேட்டவர்	3366
அந்தமிழ் பெருமகிழ்ச்சி	2978
அந்தரத்தெழுந்த ஓசை	4212
அந்தனானவுனக் கறி	3606
அந்தியிலம் பிறைக்	3562
அந்தியும் நண்பகலும்	3443
அந்தி வண்ண	3376
அந்நகர் தன்னில் வாழ்வர்	2533
அந்நகரத்தினில் இருக்கு	4108
அந்நகரதனில் வாழ்வார்	4185
அந்நகரில் அடியார்கள்	2824
அந்நகரில் இனிதமர்	2790
அந்நகரில் சொல்லி	2208
அந்நகரில் பாரளிக்கும்	3946
அந்நகரில் வாழ்	2222
அந்நகரின் அமர்ந்தால்	2787
அந்நாட்டின் எல்லை	3794

பாட்டு	பாட்டு எண்
அந்நாட்டின் மருவுதிரு	3446
அந்நாட்டுத் திருப்பதிகள்	3849
அந்நிலை நிகழ்ந்த	3243
அந்நிலைமை ஆளுடைய	2231
அந்நிலைமைக்கண்	3523
அந்நிலைமை சாக்கியர்	3637
அந்நிலைமை தானத்தை	3571
அந்நிலையணைய வந்து	4101
அந்நிலையில் ஆளுடைய	2006
அந்நிலையில் திருத்	1961
அந்நிலையே சிவபெருமான்	4141
அப்படிக் கெதிர் அமணரு	2676
அப்பதிகண்	3249
அப்பதிதான்	1960
அப்பதி நீங்கி	3235
அப்பதி போற்றி	2187
அப்பதி யணிந்திரு	2151
அப்பதியணைந்து பூசல்	4174
அப்பதியில் அமர்கின்ற	2296
அப்பதியில் அமர்ந்திறைஞ்	3844
அப்பதியில் அன்பருடன்	3303
அப்பதியில் குடிமுதல்வர்	4053
அப்பதியில் விருப்பினோரும்	2899
அப்பதியின் அந்தணர்	1912
அப்பதியின்கண் அமர்ந்து	2234
அப்பதியைத் தொழுது	2788
அப்பர் கோற்றுத்துறை	2251
அப்பர்தாம் எங்குற்றார்	2832
அப்பர் நீர் இங்கொழிந்து	2858
அப்பரிசங்கவர் மொழிய	2826
அப்பரே வேத விதை	2478
அப்பாவைக் குடபுல்	2224
அப்புறத் திடை	2073
அப்பூங்காளில் வெண்ணாவல்	4190
அப்பொழுது அங்கண்	1984

பாட்டு	பாட்டு எண்
அப்பொழுது திருநீலகண்ட	2346
அப்பொழுது பொற்	1924
அப்பொழுதின் ஆண்ட	2436
அப்போதரையார்	2439
அம்பர் மாநகர்	2427
அம்பல வடியாரை	3695
அம்பிகை அறிந்த	2014
அம்புய மலராள்	2544
அம்பொன் மலைக்கொடி	2915
அம்மலர்க் குழலிநாதர்	2639
அம்மலர்த்தடம் பதி	2314
அம்மாற்றங் கேட்டறழியும்	3976
அம்மொழி விளம்பினோர்க்கு	2541
அம்மொழி விளம்பு	3504
அயவந்தி அமர்ந்தருளும்	2358
அயன் கபாலம் தரித்த	3690
அரசர் அஞ்சலி கூப்பி	4266
அரசர்க் கமைத்த சிறப்பினும்	3817
அரசரவர் பண்டாளும்	4112
அரசருளிச் செய்கின்றார்	2513
அரசருளிச் செய்த வாய்மை	2393
அரசிலியில் அமர்ந்தருளும்	3032
அரணுக்கு வெப்பு எடுத்த	2607
அரசனும் அதனைக் கேட்டால்	4178
அரசியல் ஆயத்தோடும்	4096
அரண் முற்றியெறிந்த	3969
அரி அயற் கரியாத	3516
அரி அயனே	1901
அரிசனமும் குங்குமம்	2229
அரிய அத்திருத் தொண்டாற்	4101
அரிய கற்பின் மனைவியர்	3711
அரிய காட்சியர்	2722
அரியணையதனில்	4246
அரியதில்லை எனக் கேட்ட	3704
அரிய நீர்மையில் அருந்	2937
அரிவையர் தெருவில்	4244
அரிவை காரணத்தினாலே	3539
அருகணையம் திருப்பதிகள்	2305
அருகர் அது கேட்டுன்	3599
அருகர் தம்மை அரசனும்	3607
அருகு சூழ்ந்தார் துயிலி	3474
அருகு திருமுடிஞ்செரு	3684
அருகு நின்றார் விளம்புவர்	3381
அருகு பெரிய தேவருடன்	3485
அருட்கண் முதற்கோள்	1919
அருந்தமிழால்	3152
அருந்தவத்தோர் அந்தணர்	3058
அருநகர் தாம் இட்ட ஏடு	2688
அருநிதித்திறம்	2931
அரும்புமென் முலையி	3137
அருமறைகள் திருக்காப்பு	2477
அருமறை மரபு வாழ அப்பதி	4165
அருமறை முனிவரான	3497
அருமறையான வெல்லாம்	2487
அருமறையோர் அவர்	3055
அருமறை வாழ் பூம்புகல்	2628
அருமை எனில் தனிப்புதல்	3674
அருமையார் புறம்பு	2024
அருவாகி உருவாகி அனைத்து	4155
அருவிலை யிற்பெறும்	2468
அருள்பொழியுந் திரு	3691
அருள் வெள்காத் திறம்	2295
அருளும் இக்கனகம்	3260
அலரும் வரைசூழ்	2742
அவ்வகை அவர்கருளல்லாம்	2539
அவ்வகை மருங்கு	2027
அவ்வகையால் அருள்	4048
அவ்வளவில் ஆளுடைய	2210
அவ்வார்த்தை கேட்டஞ்சி	2833
அவ்விரவு புலர்காலை ஆரூர்	3178

பாட்டு	பாட்டு எண்
அவ்விரவு புலர்காலை	3167
அவ்வினைக்கு இவ்வினை	2232
அவ்வுரைக் கேட்டெதிர்	2818
அவ்வுரையும் மணிமுத்	2210
அவன் பெருக்கும்	1923
அவனி மிசை மழை	2469
அழகில் திருப்பதிகை இசை	2343
அழகின் முன்னினம்	2944
அழகினும் கனியாம்	3114
அழனீர் ஒழுகிய	3222
அழுக்கு மெய் கொடு	3428
அழுகின்ற பிள்ளையார்	1963
அள்ளல் நீர் வலல்	2103
அளக்கர் ஏழும்	3090
அளவில் இன்பபெரு	3799
அளவில் பெரும்புகழ் நகரம்	3940
அளவில் பெருமை	3784
அளவிலா மகிழ்ச்சி	2030
அனவிலா மகிழ்ச்சி காட்டும்	2540
அளிக்குலங்கள் கண	2226
அற்றைநாள் இரவு	2090
அற்றை நாளில் இரவின்	3932
அறத்தின் மிக்க	3656
அறல்மலியும் இங்கு	2283
அறிவின் எல்லையாய்	3805
அறிவுற்ற சிந்தை	2453
அறுசமயத் தலைவராய்	3634
அறுத்த தலையின் இறைச்சி	3721
அறுவகை விளங்கும்	3100
அன்பர் இன்புறும்	2953
அன்பர்கள் கொண்டு புக்க	4210
அன்பர் குழாத்தொடும்	2836
அன்பர் மேல் கருணை	3510
அன்பராய் அவர்முன் பணிந்த	2559
அன்பரும் அமைத்த சிந்தை	4179
அன்பரும் என்பார் ஆவி	3572
அன்பின் வென்ற	3742
அன்பினுக்கனவு காணார்	2482
அன்பு நாறா அஞ்செழுத்து	3378
அன்பு நீங்கா	3232
அன்பி நீடிய அறிவின்	2318
அன்பு மிக்க பெருங்	3709
அன்றவர்க்குக் கவுணியர்	2823
அன்றிரவே ஆதி புரி	3416
அன்றினார் புரம் எரித்தார்	4163
அன்று அரசருளி	2484
அன்று திருநோக்கொன்றால்	3454
அன்றும் இன்றும்	3195
அன்று வெண்ணைநல்லூ	3388
அன்று வெண்ணைநல்லூரில்	3336
அன்ன ஆதலில் ஆதி	2730
அன்ன தன்மையில் இருவரும்	4269
அன்ன தன்மையில்	2267
அன்னதாகிய ஆண்மை	4040
அன்ன வகையால் திருத்	4012
அன்ன வண்ணம் ஆரூரில்	3613
அன்னே யுன்னை	3226
அன்னையையும் அத்தனையும்	2372
அனைய செய்கையால்	2132
அனையதாகிய அந்நுளைப்	3997
ஆ	
ஆங்கணி சொல்மலர்	2147
ஆங்கவர் தஞ்சீலத்	2066
ஆங்கவர் தம் அடியிணை	3998
ஆங்கவர் தாங்கள்	2501
ஆங்கவர் போற்றுஞ்	2388
ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை	4186
ஆங்கவர் யார் என்றருள	3955
ஆங்கவர் விடமுன்	2505

பாட்டு	பாட்டு எண்
ஆங்கவரும்	3281
ஆங்கவரும் அன்று வரை	3906
ஆங்கவரைக் கண்டு	3040
ஆங்கவன்தான் உரைத்த	2814
ஆங்கனம் எழுந்து	2989
ஆங்கு அன்பர் தாம் றுளையர்	3398
ஆங்குடையப் பிள்ளை	2225
ஆங்கு நாதரை	2081
ஆங்கு மற்ற	2096
ஆங்கு முன்னிட்டசெம்	3125
ஆங்ஙனம் போற்றி	2558
ஆடல் சிலம்பின் ஒலிகேட்பார்	3802
ஆடல் நீடுவதுகிள்	2400
ஆடல் சிலம்பின் மொழிக்	3787
ஆடிய திருமுன்	3265
ஆடினாய் நறுநெய்	2071
ஆடும் எனவருந்திரும்	2735
ஆடும் பெருமான் பாடல்	3804
ஆண்டகையாரும்	2178
ஆண்ட நம்பிஎதிர்	3338
ஆண்ட நம்பி பெருமானை	3819
ஆண்டு கொண்ட அந்த	3389
ஆதலினால் உன்னிறைவன்	2821
ஆதி ஆட்பாலவர்க்கருளி	2729
ஆதிதிரு அன்பர் எதிர்	3457
ஆதிதேவர் அங்கமர்ந்த	2862
ஆதிதேவர் குரங்கணில்	2882
ஆதிதேவர் முன்னின்ற	3392
ஆதி மந்திரம் அஞ்செழுத்து	2595
ஆதிமாமறை விதி	2326
ஆதி முதல்வரை	3030
ஆதி மூர்த்தி கழல்வணங்கி	2869
ஆதியார் கோயில்	2013
ஆதியார் தம் அரத்துறை	2084
ஆதியார் தமை நாளும்	3650

பாட்டு	பாட்டு எண்
ஆதியும் மேலும் மால்	3520
ஆய அரசளிப்பார் பால்	4068
ஆய அன்பர் தாம் அணி	3921
ஆய குறிப்பினில்	2233
ஆய சிறப்பிற் பூசனைகள்	3822
ஆய செய்கையின் நாள்	4248
ஆய செயல் மாண்டதற்	4056
ஆய செயலின் அதிசயத்	3884
ஆய நாள்களில் அமண்டயில்	2947
ஆயபல செய்தொழில்	1937
ஆய போழ்தின்	2107
ஆய வேளையில் அரு	2970
ஆயிடை நீங்கி	3244
ஆயினும் பெரியார் அவர்	2723
ஆயுர் வேதக்கலை	3659
ஆர்வ நிறைபெருஞ் சுற்றம்	3676
ஆர்வமிக்கெழும் அன்பி	3084
ஆரணக் கமலக் கோயில்	3534
ஆரணங்கு மதுர ஒலி	2155
ஆரணமும் உலகேழும்	1964
ஆரண மொழிகள் முழங்கிட	4243
ஆரணந்தார் தமை வணங்கி	2782
ஆரணியுஞ் கடையாரை	3456
ஆரம் உரகம் அணிந்தபிரான்	4223
ஆரா இசை அணைந்த	3700
ஆராத காதலுடனப் பதியிற்	3861
ஆருலவு செய்ய	1940
ஆரூரர் அவர் தமக்கு விடை	3908
ஆரூரர் தம்பால் அவ்வேடுவர்	3884
ஆரூரர் மொழிந்தருள	3903
ஆரூரான் தனக்குன்பால்	3166
ஆலநிழற் கீழிருஞ்	3311
ஆலமே அமுதமாக	2637
ஆலவாய் அண்ணல்	2760
ஆலவாய் அமர்ந்தார்	4208

பாட்டு	பாட்டு எண்
ஆலின்கீழ் நால்வர்	2780
ஆலை சூழ் பூகவேலி	3653
ஆவடு தண்துறை	3586
ஆவதும் அழிவதும்	2633
ஆவதே செய்தி	3507
ஆவதேல் உமக்கு	2580
ஆவதொன்றிதுவே	2586
ஆவனிரை மகிழ்வுறக்	3576
ஆவிதன் பாவிகாள்	2538
ஆவிதாங்கு பல்குறி	2959
ஆழ்க தீயதென் சோதி	2720
ஆழி சூழந் திருத்தோணி	4216
ஆழி நெடுமாலயன்	3339
ஆழிமாநிலத் தகிலம்	3920
ஆளிட வேண்டி கொள்வர்	3172
ஆளுடையாள் உடன்	1918
ஆளும் அங்கணார்	2562
ஆற்றில் நீர்கருக ஓடும்	2710
ஆற்றின் மேல் செல்லும்	2746
ஆற்று நாள்களில் அனல்	2952
ஆறணிஞ் சடைமுடியார்	3983
ஆறுகொண்டோடும் ஏட்டை	2712
ஆறு சூடிய முடியினால்	2939
ஆறு திங்கள் ஒழிந்துண்	3735
ஆறுபெருகி இருகரையும்	3877
ஆறுமுடிமேல் அணிந்	3744
ஆறுவகை சமயத்தின்	3148
ஆனஅத்திருப்பதிகம்	2405
ஆன அருள் கொண்ட	3759
ஆன அற்றன்றி	2740
ஆன அன்பர்தாம் என்றும்	4011
ஆன அன்பர் திருவாரூர் ஆழித்	4119
ஆன கவலைகையறவால்	3468
ஆன செயல் அன்பில்	3164
ஆன செயல் முறை புகுவார்	3984
ஆன செயலால் திருவாணை	4191
ஆன தன்மையில்	2986
ஆன நாள் ஒன்றில் அவ்வொரு	4003
ஆன நாள் செல அருமறை	2934
ஆன நிலைமை கண்ட	3810
ஆன புகழ் திருநாவுக்கரசர்	2771
ஆனவன் பிணி நிகழ்வுழி	2613
ஆனவாகனம் ஏறுவர்	3095
ஆன விரும்பி மற்றவர்தாம்	3189
ஆணைக் காவில் தாம் முன்னம்	4201

இ

பாட்டு	பாட்டு எண்
இங்கெழுந்தருளும் பெருமை	2557
இசை விளங்கிட	2125
இஞ்சி சூழ்வன	3154
இட்ட ஏட்டினில் எழுதிய	2683
இட்ட நன்னாள் ஓரை	3791
இடங்கழியார் எனவுலகில்	4109
இணைய பல்திருப் பணிகளில்	3923
இத்தலை இவர் இன்னனம்	2102
இத்தன்மை சிவனருளே	2375
இத்தன்மை நிகழும்	3681
இத்தன்மையினைக் கேட்டருள்	4227
இந்த நிலைமை	3358
இந்த நிலைமையிருந்தா	3583
இந்த மாநிலத்தின்	2087
இந்த மாநிலத்துறந்தனர்	2983
இந்நிலத் பரிவோடு	3645
இந்நிலை இவர்வந்தெங்க	2528
இந்நிலை கண்	2091
இந்நிலைமையாதியார்	3918
இந்நிலையில் பேரின்பம்	3421

பாட்டு **பாட்டு எண்**

இந்நெறியால் அரனடியார் 4049
இந்நெறியொழுகின்றார் 2502
இப்படி அமணர்வைரும் 2532
இப்படியால் எய்தமென 2817
இப்பரிசனையும் சண்பை 2551
இப்பெஞ்சிறப்பெய்திய 3924
இப்பொழுதே வந்தனைவர் 3696
இம்முனையர் பெருந்தகை 3981
இம்மையிலே புவியுள்ளோர் 2905
இரந்து தாம் கொருவந்த 3331
இரவுக்கனவில் எழுந்த 3771
இரவுயாதகர் செய்த 2605
இருதி நத்தவரும் மன்னன் 2616
இருந்த இடை 3025
இருந்தடங்கலும் 2075
இருந்தவத்தோர்
அவர்முன்னே 2777
இருபெருவேந்தரும் 3850
இரும்புவனம் இத்தகைமை 1931
இருவர் தம்பிரானார் 3533
இருவர் திருவுள்ளம் 3827
இருவரும் எழுந்துபுல்லி 3558
இல்லாரும் மணிகண்டர் 3623
இல்லாளின் இயல்புவே 3580
இவ்வகை இவர்கள் 2496
இவ்வகை இவர்வந்தெய்த 3530
இவ்வகை திருமறைக் 2490
இவ்வகை நம்மை 3113
இவ்வகை பரவி 3234
இவ்வகையால் திருந்துவிளக் 4057
இவ்வகையே திருத்தொண்டின்3987
இவ்வாறொழுகும் நாளின் 3825
இவர் நிலை இதுவேயாக 2594
இவன் உயிர் பெற்றெழில் 3574
இழைத்தடங் 2047

பாட்டு **பாட்டு எண்**

இளமயில் அனைய 2997
இறைஞ்சி போந்து 3197
இறைஞ்சுதலும் முன்னிறைஞ்சி
3665
இறையுந் தாழா 3725
இறைவர் கோயில் மணி 3890
இறைவர் திருக்காரி 2912
இறைவர் திருத்தொண்டு 3848
இறைவர் விரைவில் 3487
இறைவராணை மறுப்ப 3781
இன்பம் பெருகும் 3757
இன்புற்று அமர் நாளில் 3294
இன்புற்றுங்கமர்ந்தருளி 3029
இன்ன செயலில் ஒழுகு 3620
இன்ன தன்மையில் 2076
இன்ன தன்மையிற் 2930
இன்னபரிசென்று 3380
இன்னம்பர்மன்னும் 2194
இன்னம் விளங்கிய 3007
இன்ன வண்ணம் யாவரும் 2889
இன்ன வண்ணம் 3770
இன்ன வாழ்பதி 3157
இன்னவாறு அருள்செய்தி 2571
இன்னவாறு சொல் 2430
இன்னவார் அணிசெய்து 2969
இன்னவாறெல்லாம் 2949
இன்னிசை ஏழும் 1986
இன்னிசை வண்டமீழ் 2146
இனிய மழலை 3719
இனைய கடுஞ்சொல் 4072
இனைய பலவேறு 3078

ஈ

ஈசருக்கே அன்பானார் 4144
ஈசனையே பணிந்துருகி 4149
ஈசன் அடியார்க்கென்றும் 3661

பாட்டு பாட்டு எண்
ஈண்டு சாதுக்கள் 2734
ஈரில் பெருந்தவர் 1982
ஈறிலாப் புகழில் 3540

உ

உடைய நாதர் 3723
உடைய பிள்ளையார் 2131
உடைய பிள்ளையார்க் 2963
உடையொடு நல்ல 4187
உண்ணீரின் வேட்கையுடன் 3308
உணங்கல் மீன்கவர் 3995
உணர்வின் நேர் 2058
உணர்வு பொது 2819
உணர்வும் ஆவியும் 2609
உதியர் பெருமாள் 4241
உதியர் மன்னவர் 4257
உம்பருய்ய உலகு 3387
உம்பருய்ய நஞ்சு 2796
உம்பருல கதிசயிப்ப 2002
உம்முடைய நிலைமை 3064
உம்மைப் போல நீறி 3734
உய்ய வந்த சம்பநீ 2089
உரிமை யொழுக்கஞ் 4009
உரிமை நாளில் 3760
உருகிய அன்புறு 2353
உருகிய அன்பொடு 3914
உருநாட்டும் செயல் 3657
உரை குழறி 2627
உரைப்பார் உரையென் 4231
உலகமுய்ய நஞ்சு 3926
உலகியல்பு நிகழ்ச்சி 2461
உலகியல் வேத 2717
உலகின் இயல்பும் 3752
உலகினில் ஒழுக்கம் 4164
உலகு நிகழ்ந்த 4120
உலகு புரக்கும் 3766

பாட்டு பாட்டு எண்
உள்ளத்தில் தெளி 2920
உள்ள நிறை கலை 3660
உள்ளம் இன்புற 2336
உள்ளும் புறம்பும் 4117
உளங்கொள் மறை 1903
உளத்திலொரு களக்கம் 4051
உளமகிழக் கும்பிட்ட 3840
உறியுடைக் கையர் 2663

ஊ

ஊழி முடிவில் 2448
ஊழி முதல்வர்க் 2059
ஊறு காதலில் 2413
ஊனுடம்பில் பிறவி 3587

எ

எங்கனும் மெய்த் 3073
எச்சில் மயங்கிட 1970
எஞ்சாத பேரன்பி 3275
எடுத்த அத்திருப்பதிக 4250
எடுத்த ஏட்டினை 2687
எடுத்த திருப்பதிகத்தின் 2005
எடுத்த பாட்டினில் 2988
எடுத்த வண்டமிழ் 2322
எடுத்துடன்ற முனை 4069
எடுத்துரைத்த புத்த 2820
எண்டிசைத் தலத்தி 3092
எண்டிசையும் போற்றி 2898
எண்டிசையி னுள்ளோரும் 3075
எண்ணரிய சிவஞானத் 1965
எண்ணருஞ் சீர்த்திருத்தோணி 2034
எண்ணரும் பெருமை 2759
எண்ணா தடியேன் 3703
எண்ணில் ஆண்டெய்தும் 3006
எண்ணில் திருவிளக்கு 4026
எண்ணில் பெரும் 4115
எண்ணிறந்த பரிசனங்கள் 3313

பாட்டு	பாட்டு எண்
எத்தன்மையர் ஆயினும்	3630
எத்திசையும் தொழு	3273
எதிர்கொண்ட தமர்	4137
எதிர்கொண்டு	3062
எதிர்சென்று	2829
எதிர் வரவேற்ற	3126
எந்தை ஈசன்	2111
எந்தை யாரவர் எவ்வகை	2728
எந்நிலையில் நின்றாலும்	3639
எப்பொருளும் ஆக்குவார்	1968
எப்போதும் இனிய பிரான்	4157
எம்பிரான் எந்தை	3544
எம்பிரான் சிவனே	2744
எம்பிரான் தன்மேனி	4193
எம்பிரானே நீரருளிச்	3393
எம்பெருமான் இதற்காக	3410
எம்பெருமானீர் என்	3524
எய்தியவர் தம்	3756
எயிலணைய	4023
எரியவிழ் காந்	2999
எரியிடை	2700
எருச்சத்தம் புலியூர்	4207
எல்லாரும் புகுந்த	4138
எல்லையிலா மறை	1972
எல்லையில்லாக் களிப்பி	3482
எல்லையில் ஞானத்	3033
எல்லையில் பல்கோடி	4025
எல்லையில் பெருங்களி	2951
எவ்வுலகும் உய்ய	3568
எழுது மாமறை	2255
எழுந்திரை மா	4106
எழுந்தன சங்க நாதம்	3115
எழுந்து பணிந்து	3832
என் செய்தால்	3398
என் நினைந்த	3494
என் பொருட்டு	2600
என்றடி வீழும்	3526
என்ற பொழு	3788
என்ற போது	2675
என்றமண் கையர்	2694
என்றருளிச் செய்த	3975
என்றவர் உரைத்த	2631
என்றவர்கள்	2511
என்றவர் விண்	2450
என்றவன் உரைப்பக்	2647
என்றினைய	1991
என்று கணவர்	3713
என்று கவுணியப் பிள்ளை	2457
என்று கூறலும்	2581
என்றுகூறி அங்	2327
என்று கூறுவார்	2583
என்று தங்களுக்	2109
என்றுதம் பிரானார்	3261
என்று தம்மை	3365
என்று பிள்ளை	2425
என்றும் இன்பம்	4273
என்று மற்று	4005
என்று மனைவி	3700
என்று முன்கூறி	2620
என்றுரைத்த	2813
என்றுவாது கூற	2673
என்ன அதிசயம்	3280
என்ன வாது	2674
என்னே அடியார்க்	3789
ஏ	
ஏகமாம் சிவ	3133
ஏட்டு வரியில்	3356
ஏடகம் பிள்ளையார்	2747
ஏடுகள் வைகை	2704
ஏடு நீரெதிர்ந்து	2745

பாட்டு	பாட்டு எண்
ஏத்தாதே இருந்தறியேன்	3286
ஏதமில்சீர் மறை	3058
ஏதமில் பெருமைச்	3542
ஏதமே விளைந்த	2701
ஏய்ந்த அடிமை சிவனுக்	3608
ஏய்ந்த கடல்	4064
ஏய மாந்தரும்	2677
ஏர்கெழு மார்பிற்	3000
ஏரின் மருவும்	3247
ஏல இந்நலம்	3093
ஏற்ற தொண்டரை	4254
ஏறணிந்த வெல்கொடி	3031
ஏறுதற்குச் சிவிகை	2092
ஏறுயர்த்தார் சைவநெறி	2806
ஏறுயர்த்தார் திரு	2245
ஐ	
ஐயமின்றி	4041
ஐயர் அங்கணைந்த	3515
ஐயவியுடன்பல	1936
ஐயாறாதனைக்	3876
ஒ	
ஒக்க அமுது	3820
ஒப்பரிய பேருவகை	3061
ஒருகுடைக்கீழ்	3947
ஒரு தனித்தேவி	4103
ஒரு பிறப்பும்	2161
ஒருமை உய்த்த	2977
ஒருமையுரிமை	3991
ஒருவர் ஒருவரிற்	3811
ஒழியாப்பெருமை	4220
ஒளிகதிர்த்தரளத்	3109
ஒற்றியூரினுமை	3354
ஒன்றிய சிந்தை	2070
ஒன்று மன	3718
ஒன்றுவே	2763
ஓ	
ஓங்கு திருப்பதிப்	2310
ஓங்கு புனற்	2446
ஓணகாந்தன்	3343
ஓதமலிநீர்	4018
க	
கங்கை நீர்கரந்த	3493
கங்கை நீள்துறை	3565
கங்கை வார்சடை	2974
கஞ்சனூராண்ட	2190
கட்டியவுடைவாள்	4102
கடிது முட்டி	4121
கடையுகத்தில்	1955
கதிர்முடிமன்	3663
கண்ட அப்பொழுதே	2649
கண்ட அப்போதே	2491
கண்ட கவுணியர்	2168
கண்ட கடைச்	3977
கண்ட பின்னவர்	2099
கண்ட பொழுதமண்	2626
கண்ட பொழுதே	3024
கண்ட பொழுதே	3972
கண்ட பொழுதேகை	2156
கண்ட மாந்தர்கள்	3085
கண்டருளும்	3858
கண்டவர் கண்கள்	3236
கண்டவர்கள் அதிசயிப்ப	3452
கண்டவர் கைகள்	3255
கண்டியூர் வீரட்ட	2249
கண்டெதிர் போற்றி	2384
கண்துயில்	3512
கந்தமாம் வினையுடம்பு	2815
கந்தியர்தம்மில்	2531

பாட்டு	பாட்டு எண்
கந்து சீறு	2670
கண்மலர்கள் நீர்	1959
கண்ணகன்	2423
கண்ணாரும்	2307
கண்ணார்ந்த	2520
கண்ணார்ந்த	3317
கண்ணினுக் கணியாய்	2641
கண்ணுதலார்	3151
கண்ணுதலார்	3672
கண்ணுதலார் விரும்பு	3270
கண்ணுதலி காட்டாதார்	3697
கணவர்தஞ் செய்கை	3551
கம்பவாணர்	2870
கயமொடு கய	3958
கரியகண்டர்தங்	4249
கருகிய மாசுடை	2613
கருங்கழிவே	2522
கருதரும் பெருமை	3550
கருதுங்கடி சேர்ந்த	2736
கருநீலமிடற்றார்	4205
கரும்பு செந்நெல்	2050
கருவரைப் பிறி	2082
கரையேறிப்பரவை	3290
கல்லாலே	3646
கலந்தன்பர்கள்	2277
கலவமென்மயில்	2046
களங்கொள்விடம்	3686
களஞ்சொரிந்த	4078
களமர்கட்ட	4036
களித்தனர்	2143
கழறிற்றறியுந்	3894
கழிக்காளம்	2364
கழுமலர்ப்பதிக்	2599
கழையார் தோளி	4197

பாட்டு	பாட்டு எண்
கற்குடி மாமலை	2240
கற்பகம் ஈன்ற	3005
கற்றைவார் சடை	2933
கற்றைவேணிமுடி	4188
கறையணிகண்டர்	2017
கன்னிதன் வனப்புக்	2992
கன்னி நாடமணர்	2510
கன்னிமாடத்தின்	2964
கன்னிமாவனங்	2860
கன்னியிளங்கொடி	2214
கா	
காட்டுநல் வேள்விக்	3274
காடவர் குரிசி	4094
காடவர் கோமான்	4171
காண்டலும் தொழுது	3242
காணவும் எய்தா	2713
காணாத அருவினுக்கும்	3640
காணுங் கண்ணால்	3591
காதல் புரிசிந்தை	1932
காதல் புரிந்து	3374
காதல் மனையார்	3714
காதலால் மிக்கோர்	2504
காதல் மெய்ப்பதிகம்	3141
காதலியைக் கைப்பற்றி	3149
காதலுடன் அணைந்து	1997
காதலொடுந்	2463
காதற் பெருமைத்	3934
காமர் திருப்பதி	1906
காமவேள் என்னும்	3001
காயமும் மனமும்	2617
கார் அமன்	2273
கார்கெழு பருவம்	2709
காரணப்பங்கயம்	4154
காரிகை தன்பால்	3537

பாட்டு	பாட்டு எண்
காரேறுங் கோபுர	3945
காரைகள் கூகை	2012
காலம் நிரம்பத்	3464
காலையெழும்	2653
காலையெழும்பல்	3746
காவணம் எங்கும்	2015
காவிரி நீர்ப்	3570
காவின் மேல்	2262
காழி நாடரும்	2972
காழி நாடுடைய	3050
காழி மாநகர் வேதியர்	3094
காழியர் தவமே	1988
காழியார் தவப்	2036
காழியார் வாழ	2416
காழியினில் வந்த	2839
காழிவரும்	2001
காளையார் தமை	3859
காணப்பேர்யாம்	3857
கானவர்தங்குலம்	2914
கானாட்டு முள்ளூரைச்	3272
கானிடை ஆடு	2636

கி

பாட்டு	பாட்டு எண்
கிளை ஞரும்	2342

கு

பாட்டு	பாட்டு எண்
குங்குமத்தின்	3077
குஞ்சி திருத்தி	3716
குடதிசைமேற்	2202
குண்டிகை	2535
குண்டையூர்க் கிழவர்க்	3169
கும்பிடுங் கொள்கை	2421
குருகாவூர்	3310
குருகாவூர் அமர்ந்த	3316
குலகிரியின்	3939
குலச்சிறையார்முன்	2648
குலபுகழ்க் கோட்புலி	3183
குவலயத் தரனார்	4095
குழியில் விழுவார்	3611
குழிவாய்தனில்	3594
குற்றாலத்தினிதமர்ந்த	3851
குன்றநெடுஞ்	2904

கூ

பாட்டு	பாட்டு எண்
கூடலையாற்றூர்	3256
கூற்றுதைத்தார்	2924
கூற்றுதைத்தார் திருக்	3269

கெ

பாட்டு	பாட்டு எண்
கெழுமலர் மாதவி	4022

கே

பாட்டு	பாட்டு எண்
கேட்ட அப்பொழுதே	2503
கேட்ட பொழுதே	3774

கை

பாட்டு	பாட்டு எண்
கைக்கொண்டு	3916
கைகள் கூப்பி	3340
கைகளுந் தலைமீதேற	2762
கைதொழு தேத்தி	2244
கைம்மான் மறியார்	2064
கையதனால்	2000
கையால் அவர்தம்	4015

கொ

பாட்டு	பாட்டு எண்
கொங்கினிற் பொன்னித்	3238
கொங்கு நாடு	3885
கொந்தமிழ் பூங்கொன்றை	3287
கொடுங்குன்றத்	2527
கொடுங்கோளூரின்	3888
கொடி நிரைத்த	2884
கொண்டதொரு	3648
கொற்றவன்	2592
கொற்றவன்	2615
கொற்றவன்	2643

பாட்டு **பாட்டு எண்**

கொற்றவன் தேவி 2668
கொன்றைவார்கடை 2329
கொன்றைவேணி 3743

கோ

கோதிலா ஆரமுடைக் 2361
கோதின் மரபில் 3618
கோதை சூழ்ந்த 3192
கோதை மாதர் 2885
கோதையர் குழல் 3097
கோதை வேலார் 4200
கோடல் கோங் 2200
கோடாத நெறி 3980
கோயில் வாயில் 4214
கோயிலினிற் 2031
கோயிலுட்பட 3143
கோயிலுட்புகுவார் 2481
கோயிலை வலங்கொண்டு 4097
கோளுறு மனத்த 3556
கோவல் நீடிய 2865
கோவா முத்து 3379
கோவை வாய்ப் 3176

ஞா

ஞாலந்தான் 3440
ஞாலம் உய்ந்திட 2048
ஞாலம் உய்ய 3489
ஞாலம் வியப்பெய்த 3288
ஞான ஆரமுத 2657
ஞானசம்பந்தரும் 2141
ஞானசம்பந்தன் 2094
ஞானத்தின் 2625
ஞானபோனகர் 2569
ஞானபோனகர்க்கு 3063
ஞானபோனகர் நண்பர் 2279
ஞானமெய்ந்நெறி 3144

பாட்டு **பாட்டு எண்**

ஞானம் உண்பார் 4217

ச

சக்கரப் பள்ளியார் 2259
சங்கங்கள் வயலெ 2523
சங்கநாதங்கள் 2181
சங்கப்புலவர் 3773
சங்கரர்தாள் 3400
சங்கரன்தன் அடி 4111
சங்கரன்தன் அருளா 4127
சங்கரனார் திருவருள் 3314
சங்கரனுக் காளான 4151
சங்கரனைச் சார்ந்த 4148
சங்கிலியார் தம் 3403
சங்குதுந் 2100
சங்கொடு தாரை 3096
சடையானை 2379
சண்பைத்திரு 2449
சண்பைநாடுடைய 2495
சண்பை மன்னவர் 2966
சண்பை மன்னருந் 2426
சண்பையர் தம் 3680
சண்பையாளி 2104
சண்பையாளும் 2886
சண்பைவரும் 2286
சண்பைவேந்தர் 2872
சந்தமென்மலர் 3091

சா

சாத்தி அங்கு 3216
சாதனத்தோடு 4168
சாதியினி 4160
சாருந்தவத்து 3391
சாலநன்று 3705
சாலநாள்கள் 4002
சாலமிக்க 2097

பாட்டு **பாட்டு எண்**

சால மிகத் தளர் 2792
சாற்றி அங்கு 3230
சாற்று மெய்ப்பொரு 2679

சி

சிகையொடு 3099
சித்தநிலை திரியாத 3315
சிந்தைஇடை 2167
சிந்தை கலங்கிச் 3731
சிந்தை மகிழும் 4240
சிந்தையால் அளவுபடா 2349
சிந்தையால் வா 3543
சிந்தையிற் களிப்பு 2591
சிந்தைவெந்து 2960
சிரபுரச்செல்வர் 2554
சிரபுரத்தந்தணர் 2458
சிரபுரத்தில் 2039
சிரபுரத்துப் 2376
சிரபுரத்துப் பிள்ளையார் 2514
சிரபுரத்தும 2376
சிலபகல்கழி 3559
சிவபாத இருதயர் 2776
சிவனடியே சிந்திக்கும் 1967
சிவனமர்ந்தருளும் 3140
சிவனருள் எனப்பெருகி 1925
சிவிகை முத்தினிற் 2129
சிறப்பித் தருளும் 3194
சிறப்புடை 2433
சிறிதுபொழுது 3200
சிறியமறை 2037
சிறுத்தொண்டருடன் 2366
சிறுமணித்தேர் 1949
சின்னந்தனிக்காளந் 2180
சினவிடையார் 3982

சீ

சீதமதி 3671

பாட்டு **பாட்டு எண்**

சீர்கெழு சிவனேசர் 3009
சீர்கொள் மரபில் 3361
சீர்நிலவு 2801
சீர்பெருகுந் 3458
சீர்பெருகு 3146
சீர்மலி 2534
சீர்மறையோர் 1969
சீர்வளர்கோயிலை 2149
சீர்வளர்சிறப்பின் 4184
சீர்வளரும் திருத்தில்லை 3319
சீரணிதெருவினூடு 3117
சீரார்காஞ்சி 3342
சீரின்மல்கிய 2852
சீரின்மலிந்து 2385
சீரின்மன்னிய 2866
சீரின் மன்னிய சிவ 2962
சீரின் மன்னும் 2878
சீரின் விளங்கும் 4118
சீரினில் திகழ்ந்த 2020
சீருடைப் பிள்ளை 2765
சீரும்திருவும் 3631

சு

சுண்ணமொடு 1934
சுருதியாயிரம் 2162
சுருளுமயிர் 3677
சுற்றிய அக்குல 3585
சுற்று மாமறைச் 2119
சுற்றுமிருந்து 3202
சுதியினில் தலையா 4164

சூ

சூடினார் கர 2124
சூத நல்வினை 2940
சூதம் பயிலும் 3628
சூதினில் வென் 3625

பாட்டு **பாட்டு எண்**

சூழ்ந்து மிடைந்த 2834
சூழவரும் பெருந் 1945
சூறை மாருதம் 3960

செ

செக்கு நிறை 4029
செங்கட்குற 2220
செங்கண் ஏற் 2045
செங்கண் ஏற்றவ 2678
செங்கண் மால் 2785
செங்கண் விடை 3593
செங்கண் விடையார் 4123
செங்கமல 2003
செங்கைமான் 2203
செங்கோல் அரசன் 3189
செஞ்சடையார் 3845
செஞ்சொல் 2409
செஞ்சொல 2455
செஞ்சொற்றமிழ் 3882
செண்டாடும் 3899
செந்தமிழ் மாலை 2173
செந்நெல்லும் 3163
செப்பரும் 3253
செப்புதலும் 2775
செம்பரிதி 3687
செம்பியர் பெரு 2555
செம்பியனாருடன் 3839
செம்பொற்கரக 3895
செம்பொற் புரிசை 3617
செம்பொன் செய் 3120
செம்பொன் மலை 2891
செம்பொன் முதல 1935
செம்பொன் மேரு 3246
செம்பொன்னின் பரி 3082
செம்மணி 2241
செம்மை சேர் 3552

பாட்டு **பாட்டு எண்**

செம்மைநெறி 3466
செம்மை பெற 1973
செம்மை மறையோர் 3219
செய்தவத் 2770
செய்ய சடை 2063
செய்ய சடை 3205
செய்ய சடை 3227
செய்ய தாம 2682
செய்ய பொன் 2118
செய்ய மேனிக் 3740
செய்ய மேனியர் 2604
செய்யுள் நிகழ் 3936
செய்வதனை 3427
செய்வதொன்றறி 2689
செய்வதொன்றும் 4237
செய்வினையுஞ் 3638
செருவிலிபுத் 4124
செல்வக் கரு 2236
செல்வ திரு 2062
செல்வ திரு 3824
செல்வநெடு 2160
செல்வம்பிரி 2068
செல்வ மல்கிய 2053
செல்வ மல்கிய 2572
செல்வ மல்கிய 2859
செல்வ மல்கிய 2935
செல்வ மல்கு 3346
செல்வ மலி 3276
செழியன் 2650
செழுந்தரள 2009
செழுந்திரு 2188
செழுநீர் 3213
செற்றார் 4162
செறிபுன் 3198
செறிவு உண் 4092

பாட்டு	பாட்டு எண்
சென்ற காலத்தும்	2556
சென்ற சென்ற	4235
சென்றணைந்து	2294
சென்றணைந்து	2864
சென்றணையும்	3027
சென்ற திசை	3795
சென்றவர்கள்	2810
சென்று கண்ணுதல்	4262
சென்று சிவ	3953
சென்று தம்பி	3503
சென்று திகழ்	2247
சென்று திருகோ	3231
சென்று திருப்	3843
சென்று திருமா	2206
சென்று தேவர்	2321
சென்று தேவா	3812
சென்று மணி	3490
சென்று விரும்பி	3199
சென்னியிள	3023
சென்னி வளர்	1899
சென்னி வளர்	3372
சே	
சேணுயர் மாட	2447
சேணுயர்ந்த	2887
சேணுயர்ந்த திரு	3046
சேணுயரும் மாட	3070
சேதுவின் கண்	2786
சேயிழையார்	3407
சேர்த்தும்	2565
சேரமான்	3835
சேரர் காவலர் பரி	4268
சேரர் காவலர் விண்	4272
சேரர் தம்பிரான் தம்பி	4255
சேரர் பிரான்	3826
சேரர் பெருமான்	3763

பாட்டு	பாட்டு எண்
சேரர் பெருமான்	3718
சேரர் பெருமான்	3818
சேரருடனே	3881
சேவித்தனையும்	3828
சொ	
சொல்லரசுடன்	2475
சொல்லின் பெரு	2842
சொல்விளங்கு	4076
சொன்னமுறையிற்	3730
சொன்னவர்க்கெலாந்	2967
சொன்னவையக	2721
சொற்பெருந்	2394
சோ	
சோதி மணிமா	3815
சோதி முத்தின்	2113
த	
தக்க அந்தணர்	2434
தங்கள் பிரான்	4059
தங்கோனைத்	4125
தடநிலை மாளிகை	3569
தடமெங்கும் புனல்	2524
தடுமாறும் நெறிய	4066
தண்சுடர் பரிய	3108
தண்டகத்திரு	2857
தண்டகமாந்திரு	3324
தண்டாததொரு	3692
தண்டியடிகள்	3590
தண்டியடிகள் தம்	3610
தண்டி நமக்கு	3603
தண்ணிலவார் சடையார்	3584
தண்புனற்குளிர்	2282
தந்தமர்கள்	4134
தந்திருமாளிகையின்	1995
தந்தையார்	4139
தந்தையார்மொழி	2320

பாட்டு பாட்டு எண்

தந்தையாரும் 2946
தம்பிரான் அருள் 3174
தம்பிரான் அருள்புரிந்து 2462
தம்பிரான் அதனைக் 3508
தம்பிரான் தோழரவர் 3401
தம்பிரானார் 3477
தம்பிரானார் கெதிர் 3861
தம்பிரானார் கோயில் 3761
தம்பிரானார் பின் சென்று 3527
தம்பிரானைத் தொழுதருளால் 3873
தம்பிரானைத் தோழமைக் கொண்டு 2223
தம் பெருமான் திருத்தொண்டர் 3664
தம் மறம்புரி மரபினில் 4008
தம்மையுள்ளவர் 2932
தம்மையேசிந்தி 2727
தமக்குத் தந்தையர் 2726
தமனியப் பலகைஏறித் 4213
தருக்கவாகாப் பெருங் 3348
தருமபுரம் 2341
தரையிற் புடை 4194
தரையில் வீழ்தரச் 2956
தலத்து வந்துமுன் 4270
தலைமிசை வைத்து 2748
தலையிற் புறவின் 4189
தலைவர் தம் சக்கர 2260
தவ அரசாள 3103
தவ மாளிகைச் 4079
தழை மலர்த்தடஞ் 2402
தளரும் மின்னின் 2943
தளர்ந்து மற்றவர் 2596
தனிவெள் விடைமேல் 3741

தா

தாண்டு புரவிச்சேரர் குலப் 3816
தாணுவினைத்தனி 1983

பாட்டு பாட்டு எண்

தாதவிழ் செந்தாமரை 2010
தாதியர் தங்கைப் 1948
தாதையாரும் அங் 2853
தாதையாரும் அது 3367
தாம நித்திலக் கோவைகள் 3990
தாயர்திரு மடித் 1941
தாயரோடும் தந்தையார் 3363
தார் தாங்கிக் கடன் 3974
தாவரிய அன்பினால் 4145
தாவாத பெருஞ்செல்வம் 4054
தாவாத பெருந்தவத்து 3412
தாவில் யாழ்ப் 2041
தாழ்ந்து நாவினுக் 2428
தாழ்ந்து பலமுறை 3020
தாழ்ந்தெழுந்து திருமலைனைத் 2919
தாழ்ந்தெழுந்து முன் 2080
தாளாண்மை உழவு 3162
தாளாளர் திருச்சங்க 3625
தாளுடைய படைப்பென்னுக் 1922
தானநிலைக் கோல் 2032

தி

திங்கள் தோறுமுன் 2942
திங்கள் நீர்மைச் 2098
திங்களணி மணிமாடம் 2157
திசைகள் தோறும் 3887
திசையனைத்தின் 1921
திசையனைத்தும் நீற்றொளி 2916
திரு இராமேச்சரத்து 3854
திருக்கழுக்குள் 3028
திருக் கயிலை வீற்றிருந்த 4156
திருக்கருத்தாரஞ் 3111
திருக்காரோணச் சிவக் 3829
திருக்கிளர்சீர் 4052
திருக்குறுக்கைப்பதி 2186

பாட்டு	பாட்டு எண்
திருக்கோடி காவில்	2189
திருகிய மகத்தி	2767
திருச்சத்திமுற்றத்தில்	2288
திருச்சின்னம் பணி	2830
திருச்சுழியில் இடங்கொண்ட	3655
திருஞானசம்பந்தர் அதனைக் கேட்டு	2466
திருஞானசம்பந்தர் சீர் பெருக	3059
திருஞானசம்பந்தர் திருக்குடமூக்கினச்	2304
திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர்	2835
திருஞானசம்பந்தர் திருவுள்ளஞ்	3057
திருத்திணை மாநகர்	3320
திருத்தொண்டத்	3161
திருத்தொண்டர்	3017
திருத்தொண்டர் பலர்	2902
திருந்திசைப்பதி	2603
திருந்திய இன்னிசை	2918
திருந்திய சீர்த்	3039
திருந்து மனையார்	4013
திருந்துதேவன்குடி	2192
திருநங்கையால்	1946
திருநாகேச்சரத்தமர்ந்த	2308
திரு நாவலூர் மன்னர்	3321
திரு நாவலூர் மன்னர் திருவாரூர்	3460
திரு நாவலூர் வேந்தர்	3865
திரு நாவலூராளி	3333
திரு நாவலூராளி	3414
திரு நாவுக்கரசரும்	2516
திரு நிலவுமணிமுத்து	2545
திரு நீலகண்டத்தும்	2028
திருப்பதிகம்	1977
திருப்பதிகங் கொடு	3449
திருப்பதிகத் திருக்கடை	2779
திருப்பதிகம் பாடியே	3271
திருப்பாசூர் அணைந்தருளி	2909
திருப் புகலூர்த் திருத்	2386
திருப்புனவாயிற் பதியில்	3863
திருப்பெருகு பெருங்கோயில்	2004
திருமகட்கொடுக்க	3128
திருமஞ்சனமும்	3753
திருமடஞ்சாரச்	2623
திருமடப்புறச்	2598
திருமணஞ்செய்	3066
திருமருகல் நகரின்	2369
திருமறைக்காடு	2506
திருமறைச் சண்பைய	2182
திருமறை நம்பர்	2489
திருமறை நூல்	1962
திருமறையோர்கள்	2016
திருமறையோர் தலைவர்	2465
திருமலிசெல்வத்து	4027
திருமலியும் புகழ்	4044
திருமலி புகலிமன்	2140
திருமா நகரஞ்	3750
திருமாற் பேறுடையவர்	2900
திருமுகங்கருணை	2667
திருமுருகன் பூண்டி	3909
திருவடிமலர்	3107
திருவளர் நீறு	2662
திருவாரூர் தனை நினைந்து	3901
திருவார்ந்த செம் பொன்னின்	4204
திருவாலவாய்	3837
திருவாறை	2287
திருவான்மியூர்	3018
திருவிளக்குத்	4033

பாட்டு	பாட்டு எண்
திருவீரட்டானத்துச்	3298
திருவுசாத்தானத்துச்	2521
திருவுடைப் பிள்ளை	2743
திருவெல்லையினை	3034
திருவேகம் பத்தமர்த்த	2896
திருவேற்காடமாந்த செழுஞ்	2927
திரிபுரம் எரித்தவாறும்	4211
திரைசெய் கடலுலகின்	4074
திரைத்தடம் புனல்	2333
தில்லை நகர்	4055
திறைக்கொணர்ந்த	3952
தீ	
தீங்கு சொற்ற திருவிலர்	4039
தீயுமிழும் படைவழக்கு	4071
து	
துஞ்ச வருவார் என்றே	2907
துணலிணர்ச்சோலையுந்	2395
துடியிடையார் தன்னோடும்	2772
துந்துபிகள் முதலாய	2546
துணிவளர் கண்ணீர்	3518
துளைக் கைஅயிரர்	3944
துன்னார் முனைகள்	3927
துன்னும் முழுவுடல்	2548
துன்றும் புலன்	3632
தூ	
தூதரைப் போக	3499
தூநறு மலர்தரளம் பொரி	4245
தூபியும் நட்டு மிக்க	4170
தூமலர்ச் சோலை	3652
தூய மணிப்பொன்	3156
தூமணி மாளிகையின்	1996
தூமலர்ச் சோலை	3652
தூய அடிசில்	3619
தூய திருவமுதுகனி	3670

பாட்டு	பாட்டு எண்
தூய நீரால் சிறுத்	3727
தெ	
தெண்டிரை சூழ்	2519
தெரிந்துணரின் முப்போதும்	4158
தெருளும் மெயக்கலை	2121
தெள்ளு நீதியின் முறை	3013
தென்திசையில் கயிலை	2925
தென்புகலி அந்தணரும்	3041
தென்றமிழ் விளங்க	2707
தென்றமிழும் வடகலையும்	4152
தென்னவர் கோன்முன்	2800
தென்னவர் கோன்	3836
தென்னவன் தன்னை	2655
தென்னவன் தனக்கு	2754
தென்னவன் தானும் முன்செய்த	2497
தென்னவன் தானும்	2761
தென்னவன் தேவியாரும்	2642
தென்னவன் நகையுட	2691
தென்னவன் நோக்கங்	2661
தென்னவன் பணிந்து	2764
தென்னவன் பெருஞ்	2568
தென்னவன் மாறன்	2718
தென்னவன் வெப்புத்	2698
தென்னற் குயிரோடு	2841
தென்னாட்ட மண்மா	2848
தே	
தேமருவு மலர்ச்சோலை	2303
தேனார்ந்த மலர்ச்சோலை	2303
தேனார்ந்த மலர்ச்சோலை	3325
தேனலருங் கொன்றையினார்	2011
தேனிலவு பொழிற் கச்சி	3436
தேனிலவு பொழில் மதுரை	2781
தேனும் குழலும்	3935

பாட்டு	பாட்டு எண்
தேவரொதுங்கத்	3184
தேவர்கள் தேவர்	3142
தேவ தேவனைத்	2975
தேவர்தங்குழாம் நெருங்கிய	4253
தேவர் தந்தலைவனார்	2419
தேவர் தம்பிரான்	2126
தேவர் பிரான் அமர்ந்த	2795
தேவர் பிரான் அமர்ந்தருளும்	3015
தேவர் பிரானமர்ந்த திரு	2297
தேவர் பிரான் திருவிளக்கு	4035
தேவர் பெருமான்	3300
தேவர் பெருமான் கண்டியூர்	3223
தேவர் முனிவர்க்கு	2871
தேவர் முனிவர்	3813
தேவர் பிரான் திருத்தொண்டர்	4205
தேவர் தங்குழாம் நெறுங்கிய	4253
தேவரும் முனிவர்	2990
தேவரொதுங்கத்	3184
தேவாசிரியன் முறையிருக்குந்	3484
தேவி புதல்வன் பெற்றிடும்	4199
தேவியார் தம்மை	2588
தேற்றமில் சமண்	2987
தேனார்ந்த மலர்ச்சோலை	3325
தொ	
தொடங்கிய நாளருளியவ	3644
தொண்டர் ஆர்த்தனர்	2114
தொண்டர் மனங்	1920
தொண்டுரிமை	4046
தொண்டருணர	3203
தொண்டர் குழாம்	2292
தொண்டர் தம்பெரும்	2982
தொண்டர் தாம் போற்றி	2560
தொண்டர் மனம் பிரியாத	3037
தொண்டை மானுக்கன்	3430
தொண்டரை விளக்கத் தூயோன்	4173
தொண்டரைச் சென்று கண்ட	4176
தொன்னமதரு சோழர்குலத்	4195
தொழுவார்க்கே	1975
தொழுதுபுறம் பணைந்	2239
தொழுது பல முறை	2903
தொழுது புறம்	3016
தொழுது விழுந்து	2874
தொழுது புனல்மேல்	3609
தொழுது திளைத்துப்	3891
தொல்லை நீள் திருச்	2252
தோ	
தோன்று காட்சி	2732
தோணியில் நாம்	2452
தோணிவீற்றிருந்தார்	2025
தோற்கவும் ஆசை	2692
தோற்றவர் கழுவி	2705
தோற்றவர் கழுவில்	2753
தோற்றும் பொழுதிற்	3390
ந	
நகர மாந்தர்	3889
நகர் வலஞ்	3081
நங்கள் குல	3477
நங்கள் வாழ்	3089
நங்கை நின்	3519
நங்கை பரவை	3872
நங்கை பரவை	3465
நச்சி இன்	2323
நண்ணி நாளும்	3595
நந்தி பிரானார்	3525
நந்தியெம்	2056
நம்பரை	2150
நம்பர்தாம்	3538
நம்பர்தான்	3769

பாட்டு	பாட்டு எண்
நம்பிதாமும்	3807
நம்பர் மகிழ்	2471
நம்பிபாதஞ்	3807
நம்பியருளால்	3471
நம்பியாரூரர்	3182
நம்பியாரூரர்	3535
நல்ல நந்தன	3922
நல்லதோழர்	3892
நல்லநாள்	2938
நல்லூர் இறை	3221
நலஞ்சிறந்த	3589
நலம்பெருகுஞ்	4131
நள்ளாற்றில்	2352
நள்ளிருட்கண்	2042
நள்ளிருள்நாய	3561
நறவம் ஆர்	2854
நறையிதழ்த்	3669
நற்றவர்கன்னி	3132
நற்றவர்தங்	3042
நற்பதியங்	3567
நனி பள்ளியமர்	3301
நன்மை உய்க்கும்	2681
நன்று மகிழுந்	3196
நன்றும் இழைத்த	4192
நன்னீர்ப் பொன்னி	4224
நா	
நாகதலத்தும்பி	3941
நாடோறும்	3641
நாட்டுமறை	3053
நாதமங்கல	3083
நாதரும் அதனை	3496
நாதரைப்பணிந்து	3105
நாதர் தம் அரு	2638
நாதர் தம் அருள்	3548
நாதர் தன்	3624

பாட்டு	பாட்டு எண்
நாதர்பாற் பொருள்	3258
நாமகரணத்தழகு	1938
நாமறியோம்	1933
நாம் இங்குண்ப	3736
நாயனார் உம	2424
நாயனார் தொண்	4042
நாயனார் முது	3279
நாயனீரே	2480
நாயனை அடியா	3536
நாரணன் நான்	2243
நாலாங்குளத்திற்	3359
நாலுதந்தமும்	2955
நாவலர் தம்	3900
நாவலர் மன்னர்	3160
நாவலர் மன்னவர்	3917
நாவலூர் மன்னனார்	3168
நாவாண்ட	1951
நாவினுக்கரச	2418
நாவினுக்கு வேந்த	2464
நாவுக்கரசர்	2390
நாளடி மேல்	2174
நாள்தொறும்	3541
நாணமான்மத	2399
நி	
நிகரிலாமேரு	2299
நிகழும் மாங்கவர்	2936
நித்தமும் நீங்கா	3233
நித்திலச் சிவிகை	2264
நிலமிசைப் பணிந்த	2553
நிலவிய அத்	3658
நிலவும் பெருமை	3798
நிலவு மாளிகைத்	2331
நிலைச் செண்டும்	3870
நிரந்த கங்குலின்	3086
நிறைகுடந் தூபந்	2437

பாட்டு	பாட்டு எண்
நிறை செல்வத்	2357
நிறைந்தாரா	3026
நிறையழிந்த வுள்ள	4114
நின் அற நெறியை	2645
நின்ற நிலைமை	3469
நின்றவர் அங்	3408
நின்றவர் தம்மை	3254
நின்றவர் தம்மை	2509
நின்றவன் தொண்டர்	4284
நின்றவூர்ப்பூசல்	4172
நின்றாலும் இருந்து	4150
நின்றியூர் மேயா	3302
நீ	
நீக்கரிய நெற்	3179
நீங்கு துயிற்	3406
நீடிய அப்பதி	2228
நீடிய பேரன்பு	2443
நீடுகாஞ்சி	2883
நீடுகோபுரமும்	3250
நீடுகோபுரம்	2317
நீடும் உரிமைப்	3767
நீடுசீர்த் திரு	2494
நீடுசீர்த் தென்னற்	2766
நீடு திருக்கழுமலத்	1993
நீடு திருக்காளத்தி	3566
நீடு திருத்தொண்டர்	2799
நீடு திரு நின்றி	2184
நீடு திரு நீலநக்கர்	2360
நீடு திருப்பூவ	3842
நீடு திரும்பொழில்	2897
நீடு தொண்டர்	2117
நீடு தொல்புகழ்	3992
நீடு திருவாச்சி	2218
நீடு திருவாஞ்சி	2470
நீடு நிலைத்	3071
நீடு நீள் நிலை	2055
நீடு மிசைத் திருப்	2908
நீடுமெய்ப்பொருளின்	2691
நீடு வன்புகழ்ச்	3153
நீடு வேலை	4077
நீடும் அப்பதி	2268
நீடும் உரிமைப்	3767
நீடும் பராய்த்துறை	2238
நீண்டசெஞ்சடை	4180
நீணிலை மாளிகை	2284
நீர் நாடு கடந்	2525
நீராடி தருப்பத்து	1957
நீரார் சடையான்	3698
நீராருஞ் சடை	3673
நீராருஞ் சடையாரை	4085
நீரில் மலிந்த	3754
நீலநக்கடிகளும்	2420
நீலமாமிடற்றாலவ	2564
நீலமாவிடந்	2856
நீள் நிலைக் கோபுர	2797
நீற்றழகர்பாட்டு	3283
நீற்றொளி	3112
நீறினிற்பொலி	3156
நெ	
நெஞ்சின் மருவும்	3602
நெடுங்களத்தாதி	2246
நெருப்பில் அஞ்சி	2948
நெருப்பினில்	2703
நெல்வேலி நீற்	3852
நோ	
நோக்கிட விதியி	2635
ப	
பகற்பொழுது கழிந்த	3173

பாட்டு	பாட்டு எண்
பங்கயச் செங்கைத்	3439
பங்கயப் பாசடைத்	2531
பங்குனித் திருநாளுக்குப்	3495
பஞ்சநாதமும்	4007
படங்கொள் அரவில்	3211
படர் பெருந்தொங்கல்	3116
படிமிசை நிகழ்ந்த	4093
படியில் ஞானமுண்டருளிய	2398
படியில் நீடும் பத்திமுதல்	4222
படிமேறு புகழ்ச்சேரர்	3838
படுபொருளின்றி	2711
படுமணியும் பரிச்	3943
பண்பயில் வண்டினம்	2219
பண்பு பெருகும்	3782
பண்புடை அமைச்ச	2752
பண்பு மிக்கி சிறுத்	3706
பண்டு கயிலைத்	3375
பண்டு திருவடி	1952
பண்டுநிகழ் பான்மையினால்	3419
பண்ணார் பதிகத்	2050
பண்ணார் பொழிச்	3370
பண்ணிறைந்தமிழ்	3453
பண்ணிறையும் வகைபாறு	3293
பணி கொள்ளும்	4032
பணிந்து வீழ்ந்தனள்	2408
பணிந் தெழுந்துகை	2325
பணியும் அப்பதிக	2274
பணிவளர் அல்குல்	2996
பணையும் தடமும்	3633
பத்தியிற் குயிற்றும்	3135
பதிக கண்ணிசை	2270
பதிகம் பாடித்	3204
பதிகள் எங்குந்	3886
பதிநிலவு பாண்டி	2789
பந்தணைமெல்விர	2165

பாட்டு	பாட்டு எண்
பந்தணையும் மெல்விரலாள்	4130
பயன் தருவ பஃறருவும்	1929
பரந்த நிதியின்	3779
பரந்த வினை	1904
பரம்பு தம்வயின்	3088
பரமர் திருப்பரங்குன்றில்	3846
பரமர் திருவரத்துறையை	3447
பரமரருளாற்	3738
பரமனார் தந்திரு	2880
பரவிய காதலிற்	2362
பரவியப்பதிகத்	3237
பரவியே பணிர்துவர்க்கு	3450
பரவியேத்திய	2863
பரவியேத்திய	2432
கரவியகாதலிற்	2362
பரவியே	3868
பரவுகாதலில்	2574
பரவிவரும் ஆனந்தம்	3021
பரவுசொற்பதிகமுள்	2266
பரவுதிருப்பதிக	2158
பரவுதிருப்பதிகங்கள்	3048
பரவுத்தில்லை	3803
பரவும்பரிசொன்	3878
பரவும் பெருமைத் திருப்பதிகம்	4234
பரவுவாய் குளறிக்	3266
பரவுறு செந்தமிழ்	2312
பரவையார் தம்பால்	3502
பரவையார்	3867
பரிசனமும் உடன்போதப்	3295
பரிசு விளங்கப்	3729
பரிவில் போற்றித்	3776
பருவம் அறாப்பொன்னிப்	2235
பல்கு தொண்டர்	2044
பல்கு வெண்கதிர்ப்	2116
பலநாள் அமர்வார்	3208

பாட்டு	பாட்டு எண்
பல் பதிகள் கடந்தருளிப்	3043
பல்லியநாதம்	2646
பலமுறையும் பணிந்	2201
பலமுறையும் பணிந்	2892
பலர்தொழும் புகலி	2664
பழனத்து மேவிய	2196
பழுதில் சீர்த்திரும்	2272
பழுது தீர்ப்பார்	3601
பள்ளிகள் மேலும்	2529
பற்றார்தம் புரங்கள்	2784
பறிமயிர்த் தலையும்	2499
பன்மணிமுரசம்	2708
பன்னகப் பூணி	2018
பன்னுதமிழ் மறை	2216
பன்னு திருப்பதிக	4021
பன்னெடும் குன்றும்	2237
பனிசெண்திங்கள்	3728
பா	
பாங்கணி கரும்பு	2993
பாங்கு நின்ற தந்தையார்	3364
பாச மற்றிலராயினும்	2086
பாட இசையும்	3345
பாடல் ஆடல்	3898
பாடி அறிவு பரவசமாம்	3357
பாடி நின்று பரவிப்	2257
பாடிய அப்பதிகப்பாட்டான	2479
பாடிய அப்பதியின் கண்	3326
பாடிய பதிகம் பரவியே	2561
பாடியவர் பரவுதலும்	3915
பாடினார் பணி	2893
பாடும் அப்பதி	2338
பாடும் அரதைப்பெரும்	2300
பாடும் பதிக இசை	2065
பாண்டிமா தேவியார்	2602
பாண்டிமா தேவியாரும்	2614
பாணனார் பத்திரனாரும்	3780
பாதானீச் சரமிறைஞ்சி	3864
பாம்புரத்துறை	2435
பாய்த்தியபின் திருமூல	3575
பாயுடைப் பாத	2621
பார் நனைய மதம்	3942
பாரிடத் தலைவர்	3514
பாரின்மிசை அன்பருடன்	2293
பாவின திசைவழி	2135
பான்மையால் வணிகரும்	3014
பானல் வயல்	2549
பாவுற்ற பாரா	2738
பி	
பித்துற்றமயல்	3581
பிரமபுரத்திலமர்ந்த	2456
பிரமபுரம் வேணுபுரம்	1916
பிள்ளையார் அது	2654
பிள்ளையார் அருள்செய்யப்	2040
பிள்ளையார் அருள் பெற்ற	2035
பிள்ளையார் எழுந்தருளக்	2154
பிள்ளையார் எழுந்தருளிப் புக்க	3750
பிள்ளையார் எழுந்தருளப் பெற்றேன்	2212
பிள்ளையார் எழுந்தருளி முன்புகுதும்	2566
பிள்ளையார் செம்பொன்	2652
பிள்ளையார் தந்திரு	2880
பிள்ளையார் தாமும்	2840
பிள்ளையார் திருத்தாளங்	2355
பிள்ளையார் முன்னம்	2697
பிள்ளையாரும் உங்கள்	2672
பின்சென்ற பிள்ளையார்	1954

பாட்டு	பாட்டு எண்
பின்பும் ஆரறி	2724
பின்னங்குப் பிழைத்ததொரு	4140
பின்னும் பின்னல்	3394
பின்னொரு நாள்	3426
பினியவிழ் மலர்	3002
பிழையுனை பொறுத்திடுவர்	3432
பிறைவளரும் செஞ்	3948
பீ	
பீடுகெழு பெருஞ்	4020
பீலிதடவிக் காணாது	3612
பீலியும் தகுக்கும்	2530
பு	
புக்க பொழுதலர் மாரி	3978
புக்க போதவர்	2579
புக்கிறைஞ்சி எதிர்	2382
புக்கெதிர் தாழ்ந்து	2387
புண்ணிய முதலே	1990
புண்ணியனார் நெல்வேலி	2784
புத்தரினம் புடைசூழ்ப்	2804
புதிய நான் மதிச்	3159
புதுமலர் மோந்த	4098
புந்தியினால் அவருரைந்த	2822
புயலளப்பில	3994
புரசைவயக்	2550
புரமூன்றும் செற்றானைப்	4152
புரவித்திரள்கள்	3793
புருவமென் கொடிகள்	2994
புல்லறிவிற் சாக்கியர்கள்	2802
புலங்கொள் இன்தமிழ்	2280
புவனவாருளனிற்	2415
புள்ளலம் புதண்	2422
புற்றிடங்கொளும்	2411
புறந்தணைந்த	2895
புறம் பயத்திறைவரை	2138

பாட்டு	பாட்டு எண்
புறம் வந்தணைந்த	2483
புனவாயிற் பதிய	3862
புனிதமெய்க் கோல	3134
புனைவார் பொற	1907
புனிதனார் முன்	3214
பூ	
பூங்கோயில் அமர்ந்தாரைப்	3424
பூங்கோயில் மகிழ்ந்த	3175
பூசுரர் சூளாமணியாம் புகலி	4182
பூசுரரெல்லாம் வந்து	4175
பூசை கடிது முடித்தடியேன்	3786
பூத முதல்வர்	3462
பூதிமெய்க் கணிந்து	2755
பூதியணிசா தனத்	3701
பூந்தன் பனிநீர்	3187
பூந்துருத்திமேவும்	2845
பூமருவும் கங்கை	2306
பூமலி நறும்பொன்	3531
பூமுகை அவிழ்து மணம்	1926
பூவலர் நறுமென்	3004
பூவார் சடிலத்	3592
பூவிரியுந் தடஞ்சோலை	2827
பூவும் பொரியும்	3893
பூழியன் மதுரை	2768
பெ	
பெருக்குஒலிட்	1998
பெருகிய அருள்பெறும்	3010
பெருகும் அச்ச	2606
பெருகு மதிநூல் அமைச்சர்களை	4238
பெருகும் பதிகம்	3216
பெருகு விருப்புடன்	2177
பெருகு வேதமும் முனிவரும்	4267
பெருகொளி ஞானம்	3131

பாட்டு	பாட்டு எண்
பெருத்தெழுகா	4047
பெருந்தடங்கண்ணி	3517
பெரும்பாணர்	2029
பெரு மகிழ்ச்சியுடன்	3052
பெரு மணக் கோயி	3104
பெருமலை பயந்த	1939
பெருமாள் வேண்ட	3896
பெருமையில் செறி	3991
பெருவாய் முதலை கரையின்கண்	4232
பெரு வீரையினும்	3488
பெற்ற தாழை சுற்றத்தார்	3371
பெற்றம் உகந்தே	4178
பெற்றம் ஏறிப்	3622
பெற்றியால் அருளிச்	2658
பே	
பேணிய அற்புத	1987
பேத நிலைமை	3472
பேரிசைனாகக்	2169
பேருலகில் ஓங்கு	4019
பேருவகையால்	3065
பொ	
பொங்கியெழுங் காதல்	2069
பொங்கிய சிந்தை	2397
பொங்கியெழுஞ்	2517
பொங்கு காதலிற்	2273
பொங்கு கொங்கை	2051
பொங்கு தமிழிப்	3422
பொங்கு திருத்தொண்டருடன்	3455
பொங்கு தெண்திரைப்	2074
பொங்கு புனற் காவிரி	2791
பொங்கு பெருவிருப்பினொரு	3276
பொங்கு விடத்	2380
பொங்கொளி மால்	1985

பாட்டு	பாட்டு எண்
பொடியணிந்த புராணன்	2112
பொய்தவமாகக்	2646
பொய்யிலியாரைப்பணிந்து	2837
பொருவில் திருத்	3689
பொருவில்பெருமைப்	3720
பொருவில் பொன்னித்	3796
பொருவிலாத சொற்	2429
பொற்குடம் நிறைந்த	3106
பொற்பமைந்த அரவாரும்	3937
பொற்றிரு வீதி	3264
பொற்றிபின்கள் போற்	2929
பொற்றொடிச் சிறு	2945
பொன் பரப்பி மணி	3874
பொன் மதில் சூழ்	4075
பொன்னார் மௌலிச்	3790
பொன்னி தமிக்	2021
பொன்னி நீர் நாட்டின்	3651
பொன்னி வளந் தருநாடு	2793
பொன்னி வளந் திரு	2651
போ	
போதநீடுமா மறைவர்	2849
போந்துமா மாத்திரர்	2368
போந்து புகுந்த	3473
போற்றிசைக்கு பாடலினால்	2359
போற்றிசைத்துப் புனிதருள்	2302
போற்றிசைத்துப்புறம்	2798
போற்றிமெய்யருள்	2976
போற்றிய சடையார்	2442
போயவன் மனையில்	3500
போனவர் தாம்	3578
ம	
மக்கட் பேறின்மை	4196
மகர தோரணம்	2968
மகிழ்ந்த தண்தலை	2281

பாட்டு	பாட்டு எண்
மங்கல தூரியந்துவை	1994
மங்கல தூரிய நாதம்	3074
மங்கல தூரியம்	2213
மங்கல நல்லியம்	3675
மங்கலம் பொலிய	3127
மங்கலமாம் பூசனை	3869
மங்கலமாம் மெய்ந்	2007
மங்கை பாகர்	2870
மங்கை பாகர்தந்	4265
மங்கையர்க்கரசியார்	2542
மங்கையர்க்குத் தனியரசி	4181
மங்கையொருபால்	3384
மங்கையோ ருடனாகி	1950
மட்டுவிரி பூங்குழல்	3722
மடல் கொண்ட	3682
மடலாரும் புனல்	3304
மடவரலை முக	3694
மடித்தாடும்	3267
மடையெங்கும்	1910
மண்டுபோரின்	3961
மண்ணிய மணியின்	2995
மண்ணிறைந்த	3418
மண்ணின் மிசை	2459
மண்ணினல்ல	2778
மண்ணினிற் பிறந்தார்	2984
மண்ணினிற் பொலி	2134
மண்ணினுக் கிடுக்கன்	3118
மண்ணினுள்ளார்	4233
மண்ணுக்குயிராம்	3971
மண்ணுலகில் வாழ்வார்	1974
மண்ணுலகு செய்த	2153
மண்மேற் சைவ	3751
மணிவீதி இடங்	2199
மதிநுதற் பரவை	3511
மதிபுனைந்தவர்	2276

பாட்டு	பாட்டு எண்
மதிவான்முடியார்	3386
மந்திரங்களான	2163
மந்திரச்செயல் வாய்த்தில	2597
மந்திர முறையால்	3138
மந்திரிகள் தமைஏவி	4202
மந்திரியாரைப் பின்னும்	2644
மயங்கிய நண்பர்	3509
மயிலொடுங்க	2285
மரபிரண்டும்	1914
மருகல் அமர்ந்து	2383
மருங்கின் மந்திரியார்	2567
மருங்குள நற்	2313
மருத்துவ நூலவர்	2610
மருந்தும்	2959
மருவலார்	2278
மருவிய ஏழி	2894
மல்கு தண்டலை	2335
மல்கு மகிழ்ச்சி	3337
மல்லல் ஞாலம்	3930
மல்லல் நீடிய	2412
மலர்ந்த பேரொளி	2054
மலர்பெருங்கிளையும்	3139
மலர்மாரி பொழிந்திழிய	2518
மலர்மேலயனும்	3383
மலை நாட்டரசர்	3823
மலை நாட்டெல்லை	4239
மலைமலிந்த	3919
மலையான் மடந்தை	3360
மலையொடு மலைக	3959
மலைவளர் சந்தனம்	2794
மழபாடியினில்	3224
மழபாடி வயிர	2204
மழவிடை இளங்கன்று	2537
மழவிடைமே லெழுந்து	3649
மழையிற் கரைந்தங்	3762

பாட்டு	பாட்டு எண்
மற்றத் திருப்பதி வைகு	2389
மற்றதற்குப் பிள்ளையார்	2038
மற்றதனிற்	3282
மற்றது கண்டபோதே	2480
மற்ற நற்பதி	2148
மற்றப் பதி	4010
மற்ற மாமறை மைந்தன்	2584
மற்ற மாற்ற	3470
மற்றவ்வூர்	2472
மற்றவண்பதி	2431
மற்றவர்க்கு விடைகொடுத்து	2381
மற்றவர்கட் கருள்புரிந்து	2512
மற்றவர் கருவி	4209
மற்றவர்கள் நிலைமை	2807
மற்றவர்கள் வெவ்வுரை	2803
மற்றவர் சென்று புக்கு	2507
மற்றவர் சொன்ன	2696
மற்றவர்தந் திருமனை	1913
மற்றவர்தம் உரை	3395
மற்றவர்தம் பெருங்	2363
மற்றவர் தம் முன்னாகப்	4034
மற்றவர்தம் மொழி	3054
மற்றவர்தம் வடி	3985
மற்றவர் தமக்	3011
மற்றவர் தாம் அணி	3563
மற்றவர் தாம் போயின	4135
மற்றவர் பிள்ளை	2749
மற்றவர் வணங்கி	3557
மற்றவருங் கை	3404
மற்றவரும் பணிந்திசை	3905
மற்றவற்றின்	3907
மற்றவன் இங்கு	3549
மற்றவன் தன்	3573
மற்றவன் தீர்க்கில்	3545
மற்றிந் நிலைமை	4090
மற்றிவ்வான் பழி	2577
மற்றிவர் மிடைந்து	3102
மற்றிவனும் வாளரவு	2378
மற்று வேறொரு	2209
மற்றை நாள் தம்பிரான்	2467
மறவாமையால்	4083
மறைக்குல மனையின்	3124
மறைகள் கிளந்தொலி	1979
மறைகளாய நான்கும்	3228
மறை முழங்கின	2130
மறை முனிவர் மூழ்கு	1958
மறையவர்கள் அடி	2159
மறையவர் வேள்வி	2757
மறையனைத்தும்	2085
மறையாளர் திருக்கடவூர்	4061
மறையொலி பொங்கி	3136
மறையோர் வாழும்	4225
மறை வளர்	1989
மறைவாழ அந்தணா்	3056
மறைவிளங்கும்	2275
மன்றல் மலர்	2526
மன்றல் வினை	3072
மன்றலங் கழனி	2263
மன்றலங் குழலினா	2543
மன்றலந்தரு	4251
மன்றில் நிறைந்து	3879
மன்னகேள்யான்	3605
மன்னர் பெருமான்	3764
மன்னவர்க்கு	3662
மன்னவரும் பணி	4045
மன்னவன் அவரை	2619
மன்னவன் இடும்பை	2622
மன்னவன் உரைப்ப	4177

பாட்டு	பாட்டு எண்
மன்னவன் உரைப்பக்	2590
மன்னவன் உரைப்பதின்றி	2587
மன்னவன் பால்	4132
மன்னவன் மாற்றம்	2659
மன்னவன் மாற	2750
மன்னவன் பொழிவான்	2665
மன்னவன்றன் தெம்	4136
மன்னவனார் அதுமொழிய	3904
மன்னவனை விடை	3667
மன்னன் வணங்கிப்	3614
மன்னி நீடிய	3989
மன்னிப் பெருகும்	3616
மன்னு கோயி	2123
மன்னுங்கருவூர்	3970
மன்னுசீர் மயிலை	4081
மன்னு திருக்	3860
மன்னு திருக்கேதாரம்	3564
மன்னு திருநள்	2356
மன்னு திருப்பதிகள்	3444
மன்னு திருமாற்	3347
மன்னு தோரண	2406
மன்னு புகழ்	2826
மன்னு பெரு	3069
மன்னும் அக்	2261
மன்னும் அப்	2271
மன்னும் இசை	3044
மன்னும் உரிமை	3492
மன்னும் ஏதுக்க	2731
மன்னு மருதின்	3217
மன்னு மாமடம்	2332
மன்னு மிராமே	3853
மன்னு வார்சடை	2985
மனத்தினார் கருதி	4167
மனமகிழ்ந்து மனைவியார்	4031
மனிதரால் எடுக்கும்	3170
மனையறத்தில் இன்பமுறு	1916
மனைவியார்தம் முக	3712
மா	
மாசில் வாய்மை	2101
மாசில் வெண்மை	4260
மாசு சேர் அமணர்	2715
மாசு சேர்ந்த	3596
மாடநிரை மணி	2197
மாடம் ஓங்கிய	2981
மாடுசூழ் திருமாளிகை	2407
மாடு புனற் பொன்னி	2846
மாடுளபதிகள்	3263
மாதர் தம் ஏவலாலே	3554
மாதரவர் மகிழக்	3411
மாதரவர்கள் நெருங்கி	2913
மாதுக்க நீங்க	2733
மாநகரம் அலங்கரி	2211
மாநாகம்	2309
மாமலையாள்	3442
மாமறைநூல்	3076
மாமறை மைந்தர்	3121
மாமறையாளர்	2142
மாமறையோர் குழாத்	1992
மாமறையோர் வளம்	2773
மாமறைவிழு	1933
மால் பெருக்குஞ்	2612
மாலயனுக் கரியானை	4126
மாலாயவன்	2739
மாலும் அயனும்	3185
மாலும் அயனும்	3486
மாலை சாந்தொடு	2965
மாலை சூழ்புறங்	2401
மாலைதண்	3529

பாட்டு பாட்டு எண்

மாலையாமம் 2105
மாலையிடை 2906
மாலைவெண்குடை 2582
மாவீற்றிருந்த 3745
மாளிகைமுன் 3951
மாளிகையின் 3049
மாற்றார்க் கமரில் 4088
மாறன்பாடி 2088
மாறனும் அவரை 2656
மாறில்வண்டுபடு 2971
மாறிலா நிறை 3079
மாறு கழந்து 4086
மாறுற்ற விறற் 3967
மானமன்னவன் 2686
மானியார் தாமும் 2593

மி

மிக்க செல்வ 3747
மிக்க திருத்தொண்ட 3060
மிக்க திருத்தொண்டர் 2928
மிக்க புனல் தீர்த் 3451
மிக்க பெருங் காதலுடன் 2911
மிக்குயர்ந்த 3019
மிக்கெழும் அன்பர்கள் 3688
மின்னார் சடையார் 3382
மின்னொளிர் செஞ் 3425

மீ

மீட்டும் அவர் 3289
மீளா அடிமை 3461
மீளாத அருள் 3268
மீன்விலைப் பெரு 4001
மீனவற்குயிரை 2756
மீனவன் கொண்ட 2699
மீனவன் செவியினூடு 2618
மீனவன்தன் மேல் 2669

பாட்டு பாட்டு எண்

மீனவன்தேவி 2769

மு

முட்ட இமை 3285
முட்டில் மீன் 3999
முத்தமிழ் விரகர் 2022
முதுவாயோரி 3334
முந்தை நாள்கள் 2083
முந்நீர் வலங்கொள் 3830
முரசங்கொள் 3979
முரசியம்பிய 2961
முரசூடைத்தின் 3973
முருகுவிரியும் 3749
முருகுறுசெங் கமலமது 4107
முற்சூது 3624
முற்றும்பொருசேனை 3966
முற்றுமெய்யெலாம் 2851
முற்றுமெய்ஞானம் 3119
முன்செய்த அருள் 3284
முன்துயில் 3528
முன்நின்று தொழு 3435
முன்நின்று முறை 3433
முன்புதமக்கு 4014
முன்புதிருவிளக் 4058
முன்பு பணிந்த 3809
முன்மால் அயன் 2061
முன்னணைந்த திருநா 2474
முன்னாள் முதலை 4236
முன்னிய அப்பொருள் 3588
முன்னிறைஞ்சித் 3047
முன்னைவினையால் 3475

மூ

மூடுபன்மணிச் சிவிகை 2979
மூரியார்க் கலியுலகில் 4060
மூலத்தானத் தெழுந்தருளி 4215

பாட்டு **பாட்டு எண்**

மூலமான திருத்தொண் 4221
மூவருக்கறிவரும் 2315
மூவலூருறை 2334
மூவாதமுதலாகி 3277
மூவாதமுழுமுதலார் 3307
மூவேந்தர் தமிழ்வழங்கும் 4161

மெ

மெய்த்தவரைக் 4113
மெய்த்திரு ஞானசம்பந்தர் 2392
மெய்ந்நிறை 1999
மெய்ப்பசியால் மிகவருந்தி 3329
மெய்ப்பொருளாயினாரை 2023
மெய்ம்மேற் 1960
மெய்ம்மை போற்றி 2110
மென்பூஞ் சயனத் 3467

மே

மேதகைய இந்நாளில் 1953
மேதினி மேற்சமன் 1915
மேலை இமையோர் 1927
மேவரிய பெருந்தவம் 4143
மேவிஅங்குறை 2319
மேவிய அத்தொண்டர் 3322
மேவிய காதல் கொண்டு 3262
மேவிய சீர் ஆரூர் 3413
மேவும் உரிமை 3758
மேற்பட்ட அந்தணர் 2451

மை

மைதழையும் மணி 4116
மைந்தன் தன்னை 4229
மைம்மரு பூங்குழல் 2454
மையல்நெஞ்சுடை 2684

மொ

மொய்கொள் 2078
மொய்தருஞ் சோலை 2258

பாட்டு **பாட்டு எண்**

மொய்திகழ் 2193
மொய்பனிசுவர் 2227
மொழிந்தருளி அது 2632

மௌ

மௌவல் மாதவி 2954

யா

யாங்கள் உமக்கு 3373
யாணரம்பில் 2354
யாதானும் இவ்வுடம்பாய் 4147
யாதும் அரிய 3707
யாதும் ஒன்றறி 2660
யாவர்க்கும் தந்தை 1966
யாவரும் பெருமகிழ்ச்சி 2941
யாவரெனினும் 4091
யாவர்களும் 2922
யாவர்க்கும் மனமுவக்கும் 4063
யாழிலெழும் 2033
யாழின் மென்மொழி 2570
யாழின் மொழி 3420
யாழின் மொழியாள் 3629
யானைமிசை 3765
யானைமேல் தொண்டு 4259
யானை அணிகள் 3792

வ

வக்கரை 2861
வடகரையில் 3875
வடகுரங் 2195
வடமாதிர 3350
வடிவுங்குணமும் 3362
வடிவேல் அதி 3965
வண்டமிழின் 2298
வண்டிரைத் 2043
வண்டுலாங் 3532
வண்புகலி 2345

பாட்டு	பாட்டு எண்
வணங்கி உள்	3349
வணங்கி மிக	3036
வணிகருஞ்	3012
வந்த அந்	2585
வந்தடைந்த	2374
வந்தணைந்த மா	2917
வந்தணைந்தவர்	2316
வந்தணைந்தவா	2831
வந்தணைந்து	2198
வந்தணைந்து	2305
வந்தணைந்து	3693
வந்தணைவுற்றி	4100
வந்ததிரு	2008
வந்த மகனை	3739
வந்த மரபின்	3755
வந்தவரை	3051
வந்தித்திறை	3335
வந்திறைஞ்சு	2404
வந்துகோபுர	2122
வந்து சேரர்	3808
வந்து திருமா	3291
வந்து திருவீ	2438
வந்து தில்லை	3797
வந்து தோன்றி	2108
வந்து நம்பி	3210
வந்து பந்தர்	2269
வந்து பரவை	3207
வந்து புகுந்து	3726
வந்து மணி	3950
வந்து முன்	3129
வந்து வளர்	3678
வந்தெழு	1978
வம்பணி	3399
வம்புநீடலங்	3245
வயப்பரி	4070
வரமங்கல	3353
வரிசிலை	2500
வரிஞ்சை	4037
வரிமயில்	3003
வரிவிற்கதை	3964
வருநாளின்	4183
வரும்பான்மை	4218
வருமிடத்தி	2805
வருமுறை	1942
வருமுறைப்	3145
வரையோடு	3296
வல்லார்கள்	3627
வலங்கொண்டு	2441
வலைநெடு	3996
வழியெதிர்	3501
வழியிற்குழி	3806
வழியிற் பொழி	3806
வழுதி மாநகர்	2575
வள்ளலாரும்	3710
வளம் பயிலும்	1902
வளம் பொழில்	2327
வளமல்கிய	3206
வளமுடையார்	4028
வளர் பருவ	1947
வளவர் பிரான்	4073
வளவர் பெரு	3229
வளவனார்	3957
வளையும்	2115
வன்தொண்டர்அது	3312
வன்தொண்டர் தம்	3546
வன்தொண்டர் தமக்	3180
வன்தொண்டர் பசி	3328
வன்தொண்டர் பின்	3555

பாட்டு	பாட்டு எண்
வன்தொண்டர் மன	3397
வண்பிணி	2217
வன்றொண்டர்	3165
வன்றொண்டர்	3902
வா	
வாக்கின் தனி	2172
வாக்கின் தனி	2838
வாக்கின் பெரு	2166
வாகீச மாமுனி	2844
வாகுசேர்	4000
வாங்கி மகிழ்	3732
வாங்கிய அத்	3332
வாங்கு நீள்	4004
வாசத் திரு	3768
வாசமலர்	3866
வாசியறிந்	3212
வாயில்காவ	2578
வாயிலாரெ	4082
வார்ந்திழி	4099
வார்புனையும்	3415
வாரணத்தின்	2873
வாழிமாதவ	4271
வாழிவளர்	3045
வாள்விடு	3110
வாளரவு	2371
வானக்கங்கை	3785
வானநாடர்	4252
வானநாயகர்	2079
வானவர் உய்ய	3506
வான வரம்பர்	3783
வானளவுயர்	2019
வானாகி	2460
வானிலாவு	3963
வானுயர்	2396

பாட்டு	பாட்டு எண்
வானை அள	3355
வி	
விசய மங்கை	2137
விஞ்சையர்	3101
விட்டவெம்	4256
விடந்தொலை	2957
விடநாகம்	3988
விடுசுடர்	1909
விண்ணவர் கோ	2242
விண்ணவர் மல	3122
விண்ணாள்வார்	3438
விண்ணிறை	1971
விண்ணினை முட்	3880
விண்ணினை அ	3171
விண்ணினை வி	3098
விண் தடவு	3296
விதி தவறு	1944
வியனெடு	2888
விரவு காத	3871
விரவு பேரணி	2403
விருப்பினால்	3130
விரும்பு மேன்	2877
வில்லால்	3598
வில்வாங்கி	3911
விழவரா	3155
விழுந்து பரவி	3478
விழுந்தும் எழு	3463
விளக்கி	4017
விளங்குதிரு	3954
விளங்குந்திரு	3215
விளங்கும்	4087
விளங்கு வே	2127
விற்பொலி	2997
வினவியெடு	2250

வீ

வீக்கு நரம் 2347
வீடிணார் 3962
வீடு தரும் 3245
வீதியெங்கும் 4080
வீரயாக்கை 4258
வீழ்ந்து போற் 3341
வீழ்ந்தெழுந்து 3459

வெ

வெங்கண்விடை 2191
வெங்குரு 2144
வெஞ்சமணர் 2629
வெண்டிரு 3330
வெண்ணிமேயே 2256
வெண்பொடி 2589
வெண்மதி 3423
வெந்தசாம்பல் 2725
வெந்தொழில் 2630
வெப்பெனும் 2690
வெம்மைதரு 2289
வெய்ய சுடர் 3577
வெய்ய தீங் 2601
வெய்ய தொழில் 2660
வெய்ய தொழில் 3600
வெவ்வருக் 3685
வெள்ளி மால் 2265
வெறித்த கொன் 4016
வெறியார் 2741
வெறியுறு 3513
வென்றிமிகு 3910
வென்றிவினை 3929
வென்றிவெள் 3193

வே

வேதகாரணா 3668
வேதகாரணரா 1976
வேதங்கள் 2488
வேதநாதமும் 2052
வேதநெறி 1898
வேதநெறி 3748
வேதநெறி 2344
வேதம் வளர் 2515
வேதமுதல்வ 2751
வேதவாய் 3080
வேத வேதியர் 2254
வேதியர்சே 2145
வேந்தன் 3604
வேந்தனுக் 2608
வேந்தனேவ 4133
வேயனைய 3396
வேரியார் 4065
வேலையழற் 1905
வேள்விநற் 2719
வேள்விபுரி 1908
வேறுவேறு 3188
வேறொரு 2714
வேனிலுறு 3309

வை

வைகல் நீடு 2330
வைகும் 2026
வையத்தபூதம் 2324
வையகநிக 4105
வையகம் உய் 2634
வைய நிகழ் 4043
வையநிகழும் 3737

உ

தருமை ஆதீனம் இயற்றிவரும் பணிகள்

1. தேவாரப் பாடசாலை நிறுவித் தெய்வத் தமிழ் வளர்ப்பது.

2. வேத சிவாகம பாடசாலை வைத்துத் திருக்கோயில் பூசை முறைகளைப் பயிற்றுவிப்பது.

3. திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், சைவ சமய நூல்கள் பலவற்றைத் தெளிவுற அச்சிட்டு வழங்குவது.

4. தேவாரத் தலங்கள் தோறும் வழிபாடுகள் நிகழ்த்தி அவ்வத்தலத் தேவாரத்தைப் புராண வரலாறுகளுடன் அச்சிட்டு வழங்குவது.

5. ஆலயங்கள் பலவற்றிலும் நிகழும் பெருவிழாக்களில் சமய விரிவுரைகள், மாநாடுகள் நிகழ்த்திச் சமய தத்துவங்களை மக்கட்கு உணர்த்துவது.

6. தொடக்கப்பள்ளி , உயர்நிலைப் பள்ளி, கலைக்கல்லூரி அமைத்து மாணவர்களுக்குக் கல்வி நலம் தருவது.

7. அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி மையம் நிறுவி அதன் வாயிலாகக் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் நம் நாட்டிலும் வாழும் சமயம் சார்ந்த மக்கட்குச் சைவசமயப் பெருமைகளை அறிவுறுத்துவதோடு சென்னை, திருச்சி, நெல்லை ஆகிய இடங்களில் மாலை நேரக் கல்லூரி நடத்தி வருவது.

8. உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கலைக்கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியை ஊக்கத்தோடு பயிலப் பரிசுகள் வழங்குவது.

9. ஞானசம்பந்தம் என்னும் மாத இதழ் நடத்தி அதன் வாயிலாக மக்கட்குச் சமய உண்மைகளை உணர்த்தி வருவது.

10. ஆதீனத்தின் அருளாட்சியிலுள்ள 27 திருக்கோயில்களையும் தூய்மையாகப் பரிபாலித்து நாள்வழிபாடு சிறப்புவழிபாடுகள் நிகழ்த்திவருவது.

11. ஆதீனக் கோயில்கள் பலவற்றில் நூலகங்கள் அமைத்தும் மாலைநேரத்தில் ஓதுவாமூர்த்திகளைக் கொண்டு குழந்தைகட்குத் திருமுறை வகுப்புக்கள் நடத்தியும் உதவுவது.

12. சமய நூல்களை ஆய்வு நோக்கோடு எழுதி வெளியிட முன்வருவோர்க்கு உதவுவது.

13. ஆதீனத்திருக்கோயில்களில் பழுதடைந்த கட்டிடப் பகுதிகளை இடித்துப் புதுப்பித்தும் 12 ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை மூர்த்திகட்கு அஷ்டபந்தனம் சாத்தியும் திருக்குட நீராட்டு விழா நடத்துவது.

14. ஆதீனத் திருமடத்தில் பெரியதொரு நூலகம் அமைத்துப் பழைமையான ஓலைச்சுவடிகளையும் நூல்களையும் பேணி வருவது.

15. கல்வி பயிலும் ஏழை மாணவர்கட்குக் கல்விக் கட்டணம், புத்தகங்கள் வழங்கி உதவுவது.

16. மயிலாடுதுறையில் மகப்பேறு மருத்துவ நிலையம் அமைத்து நகராட்சிக்கு உதவியதுபோலச் சிங்கிப்பட்டி காசநோய் மருத்துவமனை, சென்னை அடையாறு கான்சர் இன்ஸ்டியூட் போன்ற பொது நிறுவனங்களுக்கும் பெருந்தொகை உதவி வருவது.

17. ஆதீனக் குரு முதல்வர் குரு பூசைவிழாவில் சமய வகுப்புக்கள், கருத்தரங்குகள், திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மாநாடு முதலியன நடத்திவருவது.

18. அவ்வப்போது மக்கட்கு எல்லாச் சமய தத்துவங்களையும் மாநாடுகள் மூலம் உணர்த்திப் பொதுவாக அனைத்துச் சமய தத்துவங்களையும் மக்கள் அறியும்படிச் செய்வது.

19. தமிழ்நாட்டின் தலைநகராகிய சென்னையில் சமயப் பிரச்சார நிலையம் அமைத்துச் சமய வகுப்புக்கள் நடத்தியும், ஆதீனத்திருக்கோயில்களில் நிகழும் சிறப்பு விழாக்களின் பிரசாதங்களை அங்குள்ள மக்கட்கு வழங்கியும் வருவது.

20. திங்கள் தோறும் முதல் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானம் பொதுமக்கட்கு அருளாசி வழங்குவது.

21. திருவாமூரில் அப்பருக்குத் திருக்கோயில் எடுப்பித்துத் திங்கள்தோறும் திருமுறைமுற்றோதல், விரிவுரை நிகழ்த்தியும் ஆண்டு தோறும் குருபூசையைச் சிறப்புற நடத்தியும் வருவது.

22. பெண்ணாகடத்தில் மெய்கண்டாருக்கும் கோயில் எடுத்து ஆண்டுதோறும் குருபூசையைச் சிறப்புற நடத்துவது.

23. சித்தர் காட்டில் ஸ்ரீ சிற்றம்பல நாடிகள் கோயில் திருப்பணி செய்து கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தி, சமயச்சொற்பொழிவு, ஆண்டு தோறும் குருபூஜை நடத்தி வருவது.

24. சீகாழியில் திருமுலைப்பால் விழாவிலும், திருவாமூரில் சதய விழாவிலும் திருமுறை இசைவாணர்கட்குத் திருமுறைக் கலாநிதி பட்டம் பொறித்த பொற்பதக்கமும், ஆயிரம் ரூபாய் பணமுடிப்பும் வழங்கிவருவது.

25. ஆதீனச் சிறப்பு விழாவாகிய ஆவணி மூல நாளில் பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்த தமிழறிஞர்க்குச் சிறப்புப் பட்டம் வழங்கி வருவது.

26. சிதம்பரம் திருக்கோயிலில் சமயாசாரியர்களோடு சந்தானா சாரியரைப் பிரதிட்டை செய்வித்து அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தியதுடன் ஆண்டுதோறும் குருபூசை விழாக்களைக் கொண்டாடி வருவது.

27. இல்லங்கள் தோறும் திருமுறை முற்றோதல் செய்விப்பது.

28. சிவராத்திரி, கார்த்திகைச் சோமவாரம் போன்ற நாள்களில் அன்பர்கட்குச் சமய விசேடதீட்சைகள் அளிப்பது.

29. மதுரையில் உள்ள ஸ்ரீலஸ்ரீ குருஞான சம்பந்தர் திருமடத்தில் அவ்வப்போது சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடத்தி வருவது.

30. ஆதீன ஆலயங்களுக்கு மட்டும் அன்றிப் பிற ஆலயங்களுக்கும் திருப்பணி நிதி உதவி அளித்தல் - யாகசாலைச் செலவை ஏற்று நடத்துதல் முதலியன செய்து வருவது.

31. திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயில் நம்பி ஆண்டார் நம்பிகள் குருபூஜை விழாவை நடத்துவது.

32. ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் பணி மன்றம் நிறுவி அதன் வாயிலாக மயிலாடுதுறையில் மழலையர்பள்ளி, செகண்டரிப் பள்ளி ஆகியன நடத்துவதோடு பிற ஊர்களிலும் இம்மன்றச் சார்பில் பள்ளிகள், மருத்துவ நிலையங்கள் அமைத்துச் சமூகச் தொண்டுகள் முதலியன செய்து வருவது.

வாழ்த்து

மையம் நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தான்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே – பெரிய புராணம்.

வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க
குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலக மெல்லாம் – கந்தபுராணம்

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்கள் எங்கும் பரவுக அறங்கள் இன்பம்
நல்குக உயிர்கட் கெல்லாம் நான்மறைச் சைவம் ஓங்கிப்
புல்குக உயிர்கட் கெல்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்க.
– திருவிளையாடற் புராணம்.

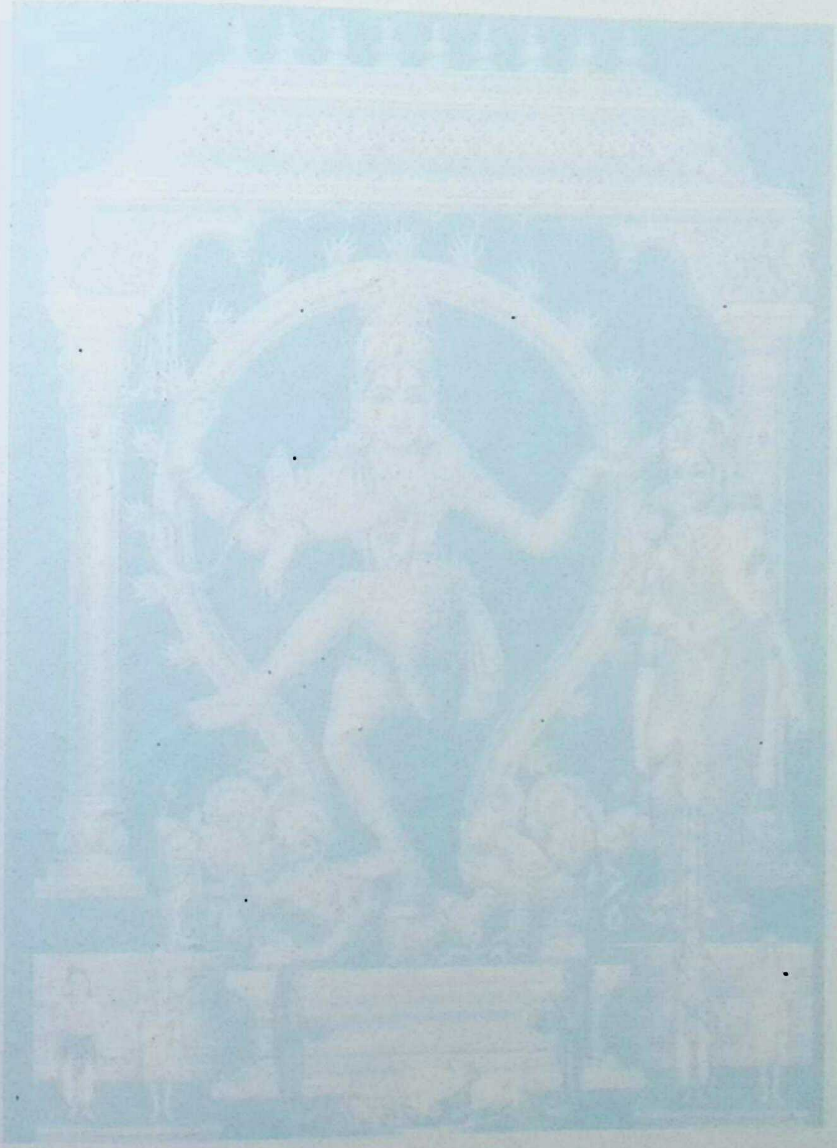திருவார் கமலைப் பதிவாழ்க அப்பதி
சேரும்நின்றன்
மருவார் மரபும் திருநீறும் கண்டியும்
வாழ்கஅருட்
குருவாகும் நின்றன் திருக்கூட்டம் வாழ்கநற்
கோநிரைகள்
தெருவாழ் தருமைத் திருஞான சம்பந்த
தேசிகனே. – ஆதீன அருள் நூல்.